

92

मेरुतन्त्र

यह सब तन्त्रोंका शिरोमणि है और बहुत
तलाश करने पर ज़िला रायबरेली मौज़ा
जीगों निवासी पण्डित चन्द्रशेखर भा
मन्त्रशास्त्री से बहुत सा धन व्यय करने
पर प्राप्त हुआ है

इसमें

देवताओं के मन्त्र यन्त्र व पूजन करने की
विधि वर्णित है

प्रथमवार

लखनऊ

मुंशी नवलकिशोर (सी, आई, ई) के छापेखाने में छपा

सन १९०७ ई०

इस पुस्तक का हक तसनीफ़ महफ़ूज़ है वहक इस छापेखाने के ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

अथ मेरुतन्त्रं प्रारभ्यते

यथासत्सदिवाभाति नचभातिकदापिसत् ॥ यस्मिञ्ज्ञानेनसाभाति तस्यै
तस्मै नमो नमः ॥ १ ॥ जलन्धरेणविजिते सुरासुरनरेऽखिले ॥ सूक्ष्मरूपेणते
सर्वे म्महेशशरणंगताः ॥ २ ॥ वर्षाणांचसहस्राणि समाधिस्थंविलोक्यतम् ॥
भाताचार्वितातैस्तु वामदक्षिणमार्गिभिः ॥ ३ ॥ अम्बातदाबोधयुता
हृतंसंव्यजिज्ञपत् ॥ ध्यायन्तिविधिहय्याद्यात्वांत्वंध्यायसिकंयुनः ॥
श मांवदन्तिपरामेषां त्वांवदन्तिपरंशिवम् ॥ आवयोरपिकिंध्येयं तत्त्वम्मे
सावद ॥ ५ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याः स्थित्वाकिञ्चिन्महेश्वरः ॥ उपवेश्य
गान्द्रादीन्वाक्यमेतदुवाचह ॥ ६ ॥ सदाशिवउवाच ॥ नराणांपरमंवृद्धे
पुस्सौरांशशतंसमाः ॥ तथैदेविमुनीनांहि दिनमायुश्चतच्छतम् ॥ ७ ॥
अथेतेपरमंतस्य मानंकलियुगस्यतत् ॥ धर्म्मार्धसार्धसम्पूर्ण धर्म्मणातत्प्रमाण
॥ ८ ॥ इदन्तुशैविविहितमैन्द्रायुर्मानवम्परम् ॥ कतिप्रमाणमब्दंतुसम

१ तीनसौ साठ दिन को सौरवर्ष होता है सौरवर्ष की मनुष्यों की आयु है २ तैसे मु-
नेयों को भी साठि दण्ड को दिन रात्रि होता है तीस दिन रात्रि को मास बारहमासको
वर्ष तेही सौ वर्ष को आयु होता है ३ जो मन में स्थित इन्द्र वा मनु की आयुर्दाय को
प्रमाणता की सुधि भई व आगे कहेंगे सो मनमें आयो इससे इदं यह कहना उचित है ॥

यःकायपूरकः ॥ ६ ॥ चतुर्दशेन्द्रसंस्थैव ब्रह्मणोदिनमुच्यते ॥ याध्यायतेम
 हामाया मयातच्छासनिर्गमः ॥ १० ॥ प्रपञ्चोब्रह्मदिवसः कुम्भकोरात्रिरस्य
 तु ॥ एवंतस्याघटिकया वर्षमेकंविधेस्मृतम् ॥ ११ ॥ घटीशतमितंतस्या
 ब्रह्माजीवतिकीटवत् ॥ पक्षमेकंमतीरूपं शुक्लंकृष्णंतुपार्वती ॥ १२ ॥ ऋतुमा
 त्रंहरिर्जीवेद्वर्षमात्रमहंशिवः ॥ एवंसाशतवर्षावैमहाकालस्यगेहिनी ॥ १३ ॥
 सर्पकैश्चुकवदेहंत्यक्तात्यक्तापुनर्युवा ॥ महाकालस्सदातिष्ठेत्समयाविषयीकृ
 तैः ॥ १४ ॥ एवंश्रुत्वावचस्तस्य देवीब्रह्माहरिःसुराः ॥ अहङ्कारंचविलयं कृत्वा
 भीता जाताःपुनः ॥ १५ ॥ देवाऊचुः ॥ त्राहित्राहिमहादेव शरणागतवत्स
 ल ॥ साहवृषावयंसर्व ईश्वराइतिवादिनः ॥ १६ ॥ निर्जिताअपिनिर्लज्जा
 जलन्धरमधैषिणः ॥ मशकारचवयन्देव नचत्वंमशकायसे ॥ १७ ॥ यस्याग्ने
 सोपियस्त्वञ्च पादार्धाशेननोसमः ॥ महाकालःकथञ्ज्ञेयः कथयस्वसदाशिव ॥
 १८ ॥ मुख्यःकतिधादेव श्रेष्ठाकाकिञ्चसाधनम् ॥ वदास्माकंयदिकृपा दे
 व्यांविष्णोसुरेषुच ॥ १९ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ज्ञायतेतत्प्रभावेन सकलन्देवचा
 क्यतः ॥ पुनर्मोदयतेवृद्धिन्तस्यमायाकृतज्जगत् ॥ २० ॥ मयाकृतानित
 न्त्राणिसङ्ख्ययाष्टोत्तरंशतम् ॥ येनयेनप्रार्थितोहंदेवीसम्प्रार्थितामया ॥ २१ ॥
 देवीभिःप्रमथैर्देवैस्तत्तन्मोक्षश्चतुर्विधः ॥ येनमार्गेणभवतिससमार्गः प्रक
 शितः ॥ २२ ॥ तस्माद्देवेशितेदेवा अहङ्कारेणमोहिताः ॥ अन्यान्देवानि
 निन्दन्तिषट्कर्मनिरतास्सदा ॥ २३ ॥ कलिनाहतसौभाग्याभक्ष्येयानेचमोक्ष
 ने ॥ जायन्तेनिरतास्तेननिर्धनाःप्रेतरूपिणः ॥ २४ ॥ दृश्यन्तेतुतथादेवाःस
 द्विस्सम्यगीरितम् ॥ वेदसारंधर्मसारंतन्त्राणांहृदयंपरम् ॥ २५ ॥ महाका

१ सत्रहलाख अष्टाईस हजार १७२८००० वर्ष को सतयुगहै बारहलाख छानेव
 १२६६००० को त्रेता युग होता है आठलाख चौंसठ हजार ८६४००० वर्ष को
 युग होता है चारिलाख वत्तिह हजार ४३२००० वर्ष को कलियुग होता है चारौ
 हजार दफे बीतें तौ ब्रह्माजी को दिन होता है इसी दिन में चौदह इन्द्र वा मनु
 सप्तर्षि होते हैं २ केचुलि इति लोकमें प्रसिद्धहै ३ मनसे ध्यान कियागयाहै ४ चतुर्थीश
 है देवाः ! यह सम्बोधन पद है देवताओं से श्रीशिवजी कहते हैं मुख्य सुननेवाली
 पार्वतीजी हैं परञ्च इस श्लोकमें श्रीपार्वतीजी सहित पूछने जे देवता तिन से बोले हैं

नयत्प्रोक्तम्पञ्चमीमुक्तिसाधनम् ॥ सर्वेषाम्मेरुतांयातन्तत्तन्त्रंमेरुसङ्गितम् ॥
 २६ ॥ शृण्वन्तुतददृश्यमानम्मनोह्लादकरञ्चयत् ॥ पृच्छयानिजसन्देहन्दूरीकु
 र्वन्त्वशङ्किताः ॥ २७ ॥ यथातोयञ्जलनिधेर्गृहीत्वाब्दाःस्वधारया ॥ वर्षन्ति
 क्षत्रवायुस्तंविन्दुरूपंकरोतिच ॥ २८ ॥ तद्वन्महाकाललवान्महामायापूकषति ॥
 कर्मभिश्चैवसम्भिन्नास्तेदेवाःकोटिशोभवन् ॥ २९ ॥ यथानैकव्यगुणतोवि
 न्दवोयान्तिचाघटाम् ॥ तथैवोपासनामार्गगुणायान्तिचदेवताम् ॥ ३० ॥
 यथासरिद्धयोगर्हायाम्पतितंहृदतां व्रजेत् ॥ सचदूरतलःस्याद्वैतद्वेवोऽपिमो
 हितः ॥ ३१ ॥ प्रविष्टस्तोयधिम्पश्चादपुनर्ममतां व्रजेत् ॥ तद्देवोदरसंदेशात्त
 द्ज्जीवोऽपिदेवताम् ॥ ३२ ॥ विष्णुतांशिवतालैलब्ध्वामहाकालोभिजायते ॥
 समुद्रादाहतःकरिचदैवात्यक्तस्तुतत्रतु ॥ ३३ ॥ यथासमुद्रोभवतितद्वद्ब्रह्मसुता
 अपि ॥ ब्रह्मज्ञानादिनिर्मुक्ताहित्वाचोपासनाक्रमम् ॥ ३४ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥
 वामदक्षिणभेदेनपञ्चपञ्चक्रमेणच ॥ उपासनावामदक्षातत्रतत्रप्रशस्तिका ॥
 ३५ ॥ तत्रभोगक्रियामोक्षक्रियायुग्मक्रियाअपि ॥ लभ्यन्तेदेवताकाचसर्वा
 भ्यस्तूतमोत्तमा ॥ ३६ ॥ शिवउवाच ॥ देवासुरैःपुराकल्पेमथ्यमानेमहोद
 धौ ॥ तत्रश्यामासमुत्पन्नासुराकलशधारिणी ॥ ३७ ॥ गौराङ्ग्यरुणचैलाच
 भास्वैद्धरितकञ्चुका ॥ श्वेतोत्तरञ्चदादेवीत्रैलोक्यस्यापिमोहिनी ॥ ३८ ॥
 दृष्ट्वातान्दानवासर्वेशुक्राचार्य्यबलात्सुरान् ॥ जित्वाताञ्जगृहस्तस्याः कल
 शाच्च पपुः सुराम् ॥ ३९ ॥ देवान्पलायितान्दृष्ट्वाशक्त्यस्तत्रसंस्थिताः ॥ पपु
 स्ताअपितांपुण्यांसुरादैवतमातरम् ॥ ४० ॥ वरानपिवहून्दद्युः सुरायास्सुर
 मातरः ॥ अनयास्मान्तर्प्ययन्तिशेषंगृह्णन्ति येनराः ॥ ४१ ॥ तेऽस्मद्रूपानस
 न्देहोभुक्तिमुक्त्येकभाजनम् ॥ सुरागङ्गासुरासिन्धुःसुरादेवीसरस्वती ॥ ४२ ॥
 सुरागोदावरेरेवासुरैवपरमम्पदम् ॥ सुरान्निन्दन्तियेमूढास्तेमूढाजन्मजन्म
 नि ॥ ४३ ॥ गन्धर्वैस्तूयमानास्ताश्शक्त्यस्तेचदानवाः ॥ पुनर्ममन्थुर्जलधिं
 बलहीनैस्सुरैस्सह ॥ ४४ ॥ धन्वन्तरिस्समायातस्सुधाकलशहस्तवान् ॥ सुरा
 मन्त्रास्तुतेप्रोचुः किमिदंपुरुषाहतम् ॥ ४५ ॥ उवाचमधुरंविष्णुस्सान्वयं

इचप्रतारयन् ॥ पूर्वदेवास्सन्तुयूयम्मद्यपानस्यपानतः ॥ ४६ ॥ अग्रेयदिद
 मुत्पन्नं पीयपन्तत्प्रकीर्तितम् ॥ अग्रेष्येतत्तुदेवार्थनिस्सारम्पुरुषाहृतम् ॥ ४७ ॥
 ततोहरिमोहिनीरूपधारीवामेनतांपाययेत्पूर्वदेवान् ॥ शक्तिस्सर्वास्त्वरुणा
 न्मैरवादीनेतन्मन्त्रानुद्धरेदभ्यवर्षन् ॥ ४८ ॥ दक्षेणदेवानमृतंपाययंस्तेतत्त
 न्मन्त्राः पूर्वदेवानवाधन् ॥ हाहाभूतंसमरेतत्समस्तंशुक्राचार्योज्ञातवान्तत्स
 मग्रम् ॥ ४९ ॥ ततस्सक्रोधतांम्राक्षोजलंकृत्वाकरेऽशंपत् ॥ धिग्धिग्ज्ञानंसु
 रारीणामनयासुरयाहृतम् ॥ ५० ॥ तस्मादिमांयेपिवन्तिसर्वेपातकिनस्तुते ॥
 प्रयान्तुनिरयंघोरंतिष्ठन्तिहपिशाचवत् ॥ ५१ ॥ श्रुत्वातदारुणंशापंप्रजज्वाल
 तदासुरा ॥ निर्दहन्तीवल्लोकांस्त्रीन्प्राकम्पन्तसुरासुराः ॥ ५२ ॥ ततोमयास्तुता
 देवीबीजं गमैस्स्तवोत्तमैः ॥ पादयोःपातितःशक्रःपुत्रोऽयन्तेभ्ययोत्स्यताम् ॥
 ५३ ॥ माययारमयावाचासम्बुध्यन्तांत्रिवर्षकाः ॥ शुक्रशापंविमोचयपुनस्तद्वर्ण
 कान्तिका ॥ ५४ ॥ यस्याउपासनातस्याबीजेनपुटितोमनुः ॥ षोडशार्णस्तवा
 ख्यातोमन्त्रिताष्टोत्तरंशतम् ॥ ५५ ॥ निश्शापंकुरुतेसाध्यंभुक्तिमुक्कयेकभाजन
 म् ॥ इतिदीक्षाक्रमोयेपांवंशेदेविसमागतः ॥ ५६ ॥ सकौलोदुर्लभोदेविदा
 ताभोक्ताचपावकः ॥ यस्मिन्मार्गेप्रधानोऽयंसतुवामपथःस्मृतः ॥ ५७ ॥ मद्यं
 मांसंचमत्स्याश्चमुद्रामैथुनमेवच ॥ कृत्वामार्गप्रविष्टेनसदासेव्यंसुहर्षिणा ॥
 ५८ ॥ कौलिकोद्भुताम्प्राप्तोवाग्मस्स्यात्तर्जनीसमः ॥ चीनक्रमोमध्यमस्स्या
 त्सिद्धान्तीयोऽवरोभवेत् ॥ ५९ ॥ कनिष्ठःशावरोमार्गइतिवामस्तुपञ्चधा ॥
 यैःपीतममृतंतेतत्सोमपाबलदर्पिताः ॥ ६० ॥ लक्ष्म्यासहसमुदभूताः शत्रुय
 त्ताश्चसोमपाः ॥ तेषामुपासनाप्रोक्तादक्षमार्गेणसाद्विजैः ॥ ६१ ॥ कर्तव्या
 वैदिकीश्रेष्ठास्मार्तीस्यान्मध्यमोत्तमा ॥ पौराणीमध्यमाख्यातातान्त्रिकीत्वव
 रास्मृता ॥ ६२ ॥ दैशीचकालीजातीयाकनिष्ठास्यादुपासना । वाममार्गोय
 दादक्षंविशेत्तत्सुरैस्सतु ॥ ६३ ॥ विघ्नेनपीडयतेचापिनसिद्धिमधिगच्छति ॥
 दक्षमार्गोयदावामंप्रविशेत्तत्सुरास्तदा ॥ ६४ ॥ लोकद्वयाद्यापयन्तितंशसन्ति

१ देवियों को २ लाले रंग की हैं आंखें जिसकी ३ शापदिये ४ बीजमन्त्र हैं भीतर
 जिनके तिनसे ५ अर्थ धर्म काम के देनेवाले ६ पतित करि देते हैं ॥

चवामिनम् ॥ तस्मात्स्वकुलमार्गतुज्ञात्वाकुर्यादुपासनाम् ॥ ६५ ॥ भक्तिश्च
 ध्यानवितौशिष्यगुरुसम्पूर्णलक्षणौ ॥ सर्वोपिमार्गस्तत्कालंभुक्तिमुक्तिप्रदाय
 कः ॥ ६६ ॥ धनार्थिनस्तुगुरुःशिष्याःसिद्ध्यर्थिनःकलौ ॥ तस्मान्नचोभ
 योस्सिद्धिर्देवतानामिदंवलम् ॥ ६७ ॥ द्विजानामनुपेतानांस्वकर्माध्यय
 नादिषु ॥ यथाधिकारोनास्तीहस्याचोपनयनादिषु ॥ ६८ ॥ तथाचादीक्षि
 तानांचमनुदेवार्चनादिषु ॥ नाधिकारोऽस्त्यतःकुर्यादात्मानंमन्त्रसंस्कृतम् ॥
 ६९ ॥ दीयतेज्ञानविज्ञानंक्षीयन्तेपापराशयः ॥ तेनदीक्षाइतिप्रोक्ताप्राप्ताचे
 त्सगुरोर्मुखात् ॥ ७० ॥ असद्गुरुःस्वयंनष्टः कथंतारयतेपरम् ॥ विंश
 द्विष्वोपकगुणैर्युक्तोयःसगुरुर्भवेत् ॥ ७१ ॥ योऽत्युत्कृष्टोयथोक्ताङ्गः शुद्धवेषो
 मनोहरः ॥ सर्वाङ्गमार्गतत्त्वज्ञःसर्वमन्त्रविधानवित् ॥ ७२ ॥ इञ्जिताकारचे
 ष्टाविहूतःकृतदुर्जनः ॥ अन्तर्मुखोऽर्वाहिर्दृष्टिस्सर्वज्ञोदेशकालवित् ॥ ७३ ॥
 आज्ञासिद्धोदयायुक्तःशान्तोवेदाङ्गवेदवित् ॥ नित्येनैर्मित्तिकेकांम्येरतःक
 र्मण्यनिन्दिते ॥ ७४ ॥ अलोभोहिंसकश्चैवापक्षपातीगुरुर्मतः ॥ अनीदृ
 शगुरोर्मन्त्रोमरणायासदुःखकृत् ॥ ७५ ॥ विप्लवेदृशःकार्योऽगुरुर्नोचेत्तदेदृ
 शः ॥ क्षत्रविद्वद्भजातीयः प्रातिलोभ्योनदीक्षयेत् ॥ ७६ ॥ दक्षमार्गेतुनि

१ मारण मोहन वशीकरणादि मन्त्र सिद्धियों के चाही हैं अर्थात् आत्मशुद्धि भूत
 शुद्धि पञ्चक्रशोधन मन्त्र योग कुण्डलिनी द्वारा जीव को परमेश्वर के समीप पहुँचाना
 तोहि आनन्द में मग्न होना इत्यादि तन्त्रशस्त्र में कथित परमेश्वरकी उपासना की विधि
 मोक्ष साधन उसके चाही नहीं हैं तेदुष्ट हैं यह भाव है २ ऊँचे कुल में जन्महो जिसको
 ३ मन में हमेशः परमेश्वर को स्मरण करताहो ४ सबसे भेद करनेवाला न हो ५ जो
 रोज करना चाही ६ जो किसी लायक बहूँ होय विधि उसको नैमित्तिक कर्म कही ७ जो
 किसी कामना के वास्ते कियाजाय ८ जो कर्म निन्दित न हो उस में रतहो अर्थात् प्रीति
 समेत शुभ कर्म करताहो साइति बड़ा जीवसंकट हो तब मारण मोहन वशीकरणादि करै
 तबहूँ उसमें प्रीति नहीं रहै है तन्त्रको परमप्रयोजन देवोपासना विधि मोक्षसाधन परमेश्वर
 को ज्ञान है औरको दुःखदेना मारण मोहनादि कर्म वर्जित हैं सो सब तन्त्र ग्रन्थोंमें लिखा
 है कि जो मारण मोहनादि की विधि है सो प्राणसंकट परेपर करने को उपदेश है तहां
 यह लिखा है कि जो देवता को दृष्ट से किसी कामके लिये जोरता है उससे देवतासे
 शत्रुता होती है अर्थात् उसका मोक्षक भी नहीं होता ॥

वीर्यःपितुर्मातामहस्यच ॥ सोदरस्यगृहस्थस्यवाममार्गेतिवीर्यवान् ॥
 ७७ ॥ परीक्षेतगुरुःशिष्यंविद्वद्भिरक्षणेयुतम् ॥ द्वादशाब्दंतदर्थवातदर्थ
 वाथदीक्षयेत् ॥ ७८ ॥ गुरुवाक्यप्रमाणज्ञंगुरुशुश्रूषणेरतम् ॥ लज्जाभिमान
 गर्वादिवर्जितंकुलनायकम् ॥ ७९ ॥ निरपेक्षंगुरुद्व्येतत्प्रसादाभिकाङ्क्षिण
 म् ॥ जपध्यानभिनिरतंमोक्षमार्गाभिगामिनम् ॥ ८० ॥ समाधिसाध
 नोपेतंशुद्धदेहंचयार्म्मिकम् ॥ दृढव्रतंसदाचारंश्रद्धाभक्तिसमन्वितम् ॥ ८१ ॥
 दीनंसत्यमितिस्निग्धभाषिणंसाधुसम्मतम् ॥ अनुकूलप्रियायुक्कंधीरंसर्वोप
 कारकम् ॥ ८२ ॥ सदैवसुमुखंकुर्यान्निष्कप्यैदैवततुष्टये ॥ दत्त्वादीक्षांतुलोभा
 द्यैदैवताशापमाप्नुयात् ॥ ८३ ॥ परशिष्येचेष्टवंशेधूर्तपीडितमानिनि ॥ स्त्री
 द्विष्टेसामयेत्रस्तेव्यङ्गेदीक्षातुनिष्फला ॥ ८४ ॥ नवेदःप्रणवंत्यक्तामन्त्रोवेद
 समुत्थितः ॥ तस्माद्वेदपरोमन्त्रोवेदाङ्गश्चागमःस्मृतः ॥ ८५ ॥ वश्याकर्पादि
 कंकर्मदृष्टादृष्टफलप्रदम् ॥ वेदेनसाध्यतेसर्वग्रहयज्ञादिभिःकिल ॥ ८६ ॥
 नवेदेनविनायज्ञानवेदायज्ञवर्जिताः ॥ तस्माद्वेदपरोमन्त्रोनावेदोमन्त्रइति
 तः ॥ ८७ ॥ नमन्त्रेचाधिकारोस्तिशूद्राणानियमात्परः ॥ यावन्त्यर्णानिर
 न्त्राणांशूद्रायप्रतिपादयेत् ॥ ८८ ॥ तावन्त्योब्रह्महत्यास्स्युस्तस्मात्संस्कार
 चतम् ॥ स्वाहोङ्कारेणरहितंदद्यात्पश्चाच्चतान्त्रिकम् ॥ ८९ ॥ स्वागमोक्ते
 नमार्गेणस्त्रीशूद्रैरपिपूजनम् ॥ कर्तव्यंसंस्कृतैस्तैश्चस्वागमोक्तेनवर्त्मना ॥
 ९० ॥ विधवायाःसुतादेशात्कन्यायाःपितुराज्ञया ॥ भर्त्रैवदीक्ष्यतेभार्या
 तोऽसौसर्वदागुरुः ॥ ९१ ॥ तथापिपूज्यदेवस्यस्त्रीशूद्राणानमोन्तकः ॥ ना
 मन्त्रइतिज्ञात्वाचारडालानपिदीक्षयेत् ॥ ९२ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्रा
 पौलस्त्यजातयः ॥ पञ्चधामनवःख्याताःप्रदेयाश्चानुलोमतः ॥ ९३ ॥ माय

१ सनेह राखनेवाली प्रसन्नचित्ता स्त्रीसमेत हो २ देवता की प्रीति के लिये भाव
 है कि ज्ञानको देइ पापोंको क्षयकरै उसका दीक्षा नामहै सो दीक्षाको देना जीवोंको सं
 से अभय देना है जे दया करिकै संसार में दुःखित जीवोंको मोक्षोपदेश उपासना
 बताते हैं उनसे देवता हमेशः प्रसन्न रहते हैं जे यह नहीं समझते ते मूर्ख हैं उनका
 भी वर्जित है उनको शिष्य होनेको को कहै ३ हीं यह एकाक्षर मन्त्र है ॥

बीजं ब्राह्मणः स्याच्छ्रीबीजं क्षत्रियः स्मृतः ॥ कामबीजं भवेद्वैश्यो वाग्भवं शूद्रं
रितः ॥ ६४ ॥ चतुर्बीजपरित्यक्तो मनुः पौलस्त्यसञ्ज्ञकः ॥ हीनवर्णाय नो दद्या
न्मन्त्रं त्वधिकवर्णकम् ॥ ६५ ॥ आनुष्टुभाश्रये शक्तिमन्त्रानीलसरस्वती ॥
कल्पोक्ता वैदिका विप्रैर्देया विन्ध्यनिवासिनी ॥ ६६ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैश्चापि
देयाः पाशुपतादिभिः ॥ सौदर्शनानारसिंहाः कार्तवीर्यस्य नान्यतः ॥ ६७ ॥
वर्णत्रयेऽपि दातव्यं दक्षिणामूर्त्यघोरकम् ॥ ६८ ॥ अष्टाक्षरं हयग्रीवमुमामाहेश्व
रं तथा ॥ लक्ष्मीनारायणं वासुदेवतारं वराहकम् ॥ ६९ ॥ अग्निः सूर्यश्च धृष्ट्य
स्तुताराद्याश्चारुणेश्वराः ॥ सर्ववर्णेषु दातव्याः कालिकाश्यामला तथा ॥
१०० ॥ छिन्नमस्ताचमातङ्गी वगलाचोग्रतारिका ॥ योगिनी यक्षपत्नीनां त्रैपु
रावटुकादयः ॥ १०१ ॥ शावराश्च पुलस्त्यानि न तथा द्विजजन्मानि ॥ उपास
नात्रिधा प्रोक्ता श्रेष्ठा तत्र तु सात्त्विकी ॥ १०२ ॥ तस्यां तु मानसी पूजा पौजे मुख्य
तमा स्मृता ॥ राजसोदक्षिणो मार्ग प्रतिमायां च पूजनम् ॥ १०३ ॥ वाक्योप
चारैः सकलैस्तदाद्यन्तर्दिशिष्यते ॥ तामसोपासनं प्रोक्तं पीठादौ बलिदानतः ॥
१०४ ॥ वाममार्गस्ततश्चाद्यवर्णं हित्वा प्रशस्यते ॥ एषापद्या तु सम्प्रोक्ता वाम
दक्षिणयोः परा ॥ १०५ ॥ गोपिता सर्वतन्त्रेषु किमन्यच्छ्रोतुमिच्छथ ॥ १०६ ॥

इति श्रीमहामायाकालानुमते मेरुतन्त्रे शिवगुणीतव्यवस्था प्रकाशः प्रथमः ॥ १ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ शतशोथजनो देवतन्त्रमार्गे व्यवस्थितः ॥ सिद्धिर्न दृ
श्यते कापि किम्परत्र भविष्यति ॥ १ ॥ यदिकर्म प्रधानं च देवताराधनेन कि
म् ॥ देवताराधनं सत्यं साधको दुःखितः कथम् ॥ २ ॥ एतन्मे संशयं छिन्धि किं
चक्रेश्चापि मान्त्रिकैः ॥ संस्काराश्च कथं कार्यास्तान्त्रिकाणां वदस्व तत् ॥ ३ ॥
ईश्वर उवाच ॥ गर्भे कर्मत्रयं कुर्याज्जायमाने तथा दश ॥ ततः कर्मत्रयं चेति
संस्काराः षोडश स्मृताः ॥ ४ ॥ द्विजातीनां तथा मन्त्रे कुर्यात्कर्मत्रयं गुरुः ॥

१ श्रीं यह श्री बीज है २ ह्रीं यह काम बीज है ३ ऐं यह वाग्बीज है ४ ह्रीं श्रीं ह्रीं ऐं ये
चारि बीजों में एको बीज जिस मन्त्र में न हो उसकी पौलस्त्य सञ्ज्ञा है ५ ब्राह्मणवर्ण मन्त्र क्षत्रि
यको क्षत्रियवर्ण वैश्यको वैश्यवर्ण शूद्रको न देना चाहिये ६ ब्राह्मणको ७ छोड़िके अन्य
के लिये वाममार्ग है ब्राह्मणोंको हमेशः सतोगुणी वेदविहित कर्म करना चाहिये यह भाव है ॥

दशशिष्यस्ततः कुर्यात्सिद्धेमन्त्रेपुनस्तयम् ॥ ५ ॥ पदेवजन्मसंस्काराः प्रो
क्ताःस्त्रीशूद्रयोरपि ॥ तथैवमन्त्रसंस्काराःपदेवपरिकीर्त्तिताः ॥ ६ ॥ चाण्डाला
दिपुचत्वारोमन्त्रेप्रोक्तास्तएवहि ॥ त्रयोयवनकल्पोक्तास्तन्मन्त्रेष्वपितेत्रयः ॥
७ ॥ वामदक्षिणभेदेनतेषांकर्त्तव्यतांशृणु ॥ अन्यस्यानेसुरांवामेहोमाद्यर्थ
प्रकल्पयेत् ॥ ८ ॥ पाकादिपुचमांसस्थाच्छैलादौनियमाःस्मृताः ॥ मैथुनं
ब्रह्मचर्यंचमुद्रातत्कर्मकस्तथा ॥ ९ ॥ गर्भाधानंस्वकल्पोक्त्वर्त्तमनाप्रथमं
भवेत् ॥ दक्षिणानामथोवामेद्वितीयाङ्गंसमाचरेत् ॥ १० ॥ सन्तर्प्येदङ्गदेवम
न्त्रैर्योनिचतीर्थतः ॥ अस्याअङ्गेदेवतायामन्त्रन्यासंसमाचरेत् ॥ ११ ॥ स
र्वान्न्यासान्स्वस्यदेहेभावयेत्तांचभैरवीम् ॥ स्वयंचभैरवोभूत्वारतिकर्मसमा
चरेत् ॥ १२ ॥ सुखामनस्थोभगगंधर्वजंकृत्वाजपेदमुम् ॥ मन्त्रंपञ्चसहस्रंचय
थेष्टंलभतेसुतम् ॥ १३ ॥ लक्ष्मीप्राणेश्वरीचेतिममपाहिनवाक्षरः ॥ तस्या
स्तोमेतस्यसौर्यगर्भस्तिष्ठेद्धरातले ॥ १४ ॥ अथद्वितीयसंस्कारः कार्यःपुंस
वनाभिधः ॥ तृतीयेप्राप्तिकुर्वीतअथपुंसवनंबुधः ॥ १५ ॥ वेदोक्तप्रोक्तदिवसे
स्वकल्पोक्तेनवर्त्तना ॥ तत्रवैदिकमुख्यस्यहोमस्थानेस्वदेवतां ॥ १६ ॥ लुह
यात्कारणेनैवचतुराहुतिसङ्ख्यया ॥ तदावरणंदेवानांपुरुषाणांद्वयंद्वयम् ॥
१७ ॥ एकास्त्रीणांवाममार्गेशेपंपूर्ववदीरितम् ॥ सतीर्थसपशुंदद्यान्निशायां
भैरवंबलिम् ॥ १८ ॥ अथोतृतीयसंस्कारः सीमन्तारूपःप्रकीर्त्तितः ॥ चतुर्थ
पष्ठाष्टमेपुमास्सुसन्मध्यमाधमः ॥ १९ ॥ ज्योतिश्शास्त्रोक्तदिवसेस्वकल्पोक्ते
नवर्त्तना ॥ वामीतुदेवतामन्त्रंसीमन्तेसुरुचालिखेत् ॥ २० ॥ न्यासंकुर्यात्तद

१ लिङ्ग २ श्रीप्राणेश्वरी मम पाहि यह मन्त्र पांच हजार जपै ३ उस स्त्री के सोम
में उस पुरुष को बीज गर्भ रूप होकर टिकता है अर्थात् यह श्रुति है कि अग्नीषोमा
त्मकंजगत् ॥ सोम याने चन्द्ररूप स्त्रीका अंशहै सो शक्त्यंश समझना चाहिये सौर्य याने
तेजोमय अग्निरूप पुरुषांश है ताको शिव समझना चाहिये अर्थात् शिवशक्ति दोऊसे जगत्
है ॥ अग्निरित्युच्यतेरौद्रीघोरायातैजसीतनुः ॥ सोमात्मकोऽमृतमयःशक्तेःशान्तिकरंवपुः ॥
यह शिवपुराणमें भी कहाहै ४ स्थाप्याइतिशेषः ॥ होमस्थानमें इष्टदेवताकी प्रतिमा धरिजे
पूजै ५ इष्टदेवकेजे आवरण देवता हैं ते पुरुषहो तौ दोदो आहुतियां उनके नाममन्त्रसे देवे
और जो स्त्रीहों तौ एक एक आहुति आवरण देवताओं को देना चाहिये ॥

द्वेषतन्मन्त्रं रोगहारिणम् ॥ ततो नगच्छेतां भाग्या देवताशापभीतितः ॥ २१ ॥
 कामेन वाथ मोहेन दुःकाले वा विधानतः ॥ अन्यायेन कृतः सङ्गसीमन्तस्तं
 दधो वहः ॥ २२ ॥ अथतुर्ग्यन्तु संस्कारं कुर्यात्स्त्रीशूद्रयोरपि ॥ जात
 कर्माभिधं विप्रः स्वकल्पोक्तेन वर्त्मना ॥ २३ ॥ कन्याजन्मनि विप्राणां शूद्र
 स्य सुतजन्मनि ॥ तूष्णीमेव क्रियां कुर्याद्विष्णुस्मरणपूर्वकम् ॥ २४ ॥ वाम
 मार्गान् कुर्वीत मेधाजननसंस्कृतिम् ॥ किन्तु स्वर्णस्य लेखन्या विलिखेत्करणा
 ग्रया ॥ २५ ॥ तालुदेशे मूलबीजं रसनायां तथा मूनुम् ॥ देवतां तर्पयेत्पश्चा
 दन्यत्कर्म तु दक्षवत् ॥ २६ ॥ अथ पञ्चमसंस्कारो नाम कर्माह्नको ध्रुवम् ॥
 सर्वेषामेव मुदिष्टः सूतकान्ते शुभे दिने ॥ २७ ॥ स्वकल्पोक्तविधानेन नाम क
 र्म समाचरेत् ॥ तन्त्रेषु यानि चोक्तानि मात्राचक्राणि षोडश ॥ २८ ॥ विचा
 र्य तानि कुर्वीत नाम यत्सफलं भवेत् ॥ न कृतं चेदत्र नाम तादृशश्चेद्गुरुस्तदा ॥
 २९ ॥ पूर्णाभिधेके कुर्वीत तत्सबीजं निरूप्यते ॥ यस्मादक्षगुणैः सिद्धिर्विप्रा
 णां सम्प्रजायते ॥ ३० ॥ ताराचक्रं प्रवक्ष्यामि बालानां मन्त्रसिद्धये ॥ अआह
 ये इयं मे च ईउ ऊव हि मे तथा ॥ ३१ ॥ ऋऋलृलृचरो हि ण्यां एमृगे शिव मे च रे ॥
 ओ औ पुनर्वसौ पुष्ये ककारः सर्प मे खगौ ॥ ३२ ॥ पैत्रे घडौ भगर्क्षे च आर्यम
 र्क्षे च जौ मतौ ॥ हस्ते भग्नौ टठौ त्वाष्ट्रे स्वात्यां डोढी श मे ढणौ ॥ ३३ ॥ तथदा अ
 नुराधायां ज्येष्ठायां धोऽथ मूलमे ॥ नषफाः पूर्वाषाढायां बकारो भस्तु वैश्वमे ॥
 ३४ ॥ मः कर्णैथ धनिष्ठायां यरौलः शततारके ॥ वशौ तु पूर्वभाद्रायां पसहाः स्यु
 र्कं यान्ति मे ॥ ३५ ॥ लक्षं अं अश्चरेव त्यां गण्या मन्त्राक्षरक्षतः ॥ साध्यना
 मानि वर्णक्षेत्रावृत्त्या फलानि तु ॥ ३६ ॥ स्थाननाशः सतां सङ्गो बहुमैत्री
 मृतेः समम् ॥ आधि व्याधि मवाप्नोति साधकः कार्यसिद्धये ॥ ३७ ॥ बहुभिः
 शत्रुताक्षेपो विपत्तिः सम्पदात्ययः ॥ एतत्तु ताराचक्रस्य फलं ज्ञात्वा चरेदिद
 म् ॥ ३८ ॥ तारोक्तमातृकाभिर्भज्ज्ञात्वा साधकसाध्ययोः ॥ स्त्रीपुंसोर्वाव्यत्ययो

१ तत् यह अव्ययपद है स के अर्थ में जानों सो सीमन्त अधोवह याने पतित करने
 वाला होता है २ जो इष्टदेव के मन्त्र में बीज हो उसका मूलबीज नाम है ३ मन्त्र ४ इष्टदे-
 वता ५ समारभेत् इति द्विः ६ अश्विनी ७ भरणी ८ उत्तराषाढ ९ श्रवण १० रेवती में ॥

श्चगणचक्रंविचारयेत् ॥ ३६ ॥ स्थिराणिविमघोग्राणिरो^३द्रंनरगणःस्मृतः ॥
 ह्यन्यमित्रादित्येन्दुवाय्विज्यकरघोटकाः ॥ ४० ॥ देवाःशेषाराक्षसाः
 स्युःसाध्यसाधकयोःफलम् ॥ नृदेवयोःफलंशीघ्रंव्यस्तयोःकष्टतःफलम् ॥
 ४१ ॥ नृदैत्ययोर्मनुग्राहाद्व्यस्तयोर्मरणंभवेत् ॥ देवदानवयोर्युद्धंव्यस्तयो
 निष्फलम्भवेत् ॥ ४२ ॥ ग्रहोपग्रहमन्त्रेषुशशिवकंविचारयेत् ॥ वेदा
 रामास्त्रययुग्मंयुग्मंयुग्मंवदन्तिपद् ॥ ४३ ॥ पद्मर्गाश्चततःपद्मनामवर्णस्थ
 लान्मनोः ॥ भवेद्यत्रादिगोवर्णःफलंतत्रभवेदिदम् ॥ ४४ ॥ इष्टोदासः
 पोषकश्चरोगकृत्पुत्रदःशुभः ॥ स्त्रीसौख्यकृद्दातकारीभाग्यदःकार्यसिद्धि
 कृत् ॥ ४५ ॥ लाभकृद्दयकृच्चैतिप्रोक्तायन्त्रेषुमातृकाः ॥ स्त्रीशूद्रप्रतिलो
 मानानाममन्त्रैरुपासना ॥ ४६ ॥ पूर्वोक्तराशयोज्ञेयामीनाद्याश्चद्विजा
 दयः ॥ वर्णोत्तमोमनुर्ग्राह्योवैदिकोऽत्रविशेषतः ॥ ४७ ॥ वक्ष्येऽथकौलि
 केमार्गे सिद्धिकृत्पाञ्चभौतिकम् ॥ वाय्वग्निभूजलाकाशपञ्चतत्त्वानि
 विन्यसेत् ॥ ४८ ॥ द्वौद्वौस्वरौ तलेलेख्यायकाराद्यास्ततःपुनः ॥ का
 दिकाश्चापिपद्मर्गाःशपसाहश्चक्षस्तथा ॥ ४९ ॥ पुनःपुनर्नामलेख्यंम
 न्त्राक्षरसमोमनुः ॥ तस्मात्पुनर्मनुर्लेख्योयुगपत्स्यात्समापनम् ॥ ५० ॥
 यावत्तावद्विलिखित्वाथवर्णतत्त्वंविचारयेत् ॥ स्थाप्यरूपंत्वेकतत्त्वेमित्रतत्त्वेचतद्व
 लम् ॥ ५१ ॥ उदासीनेपादमेकंतद्योगःपञ्चभाजितः ॥ इष्टस्यादथ

१ तीनौ उत्तरा रोहिणी २ पूर्वाफाल्गुनी पूर्वाषाढा पूर्वभद्रपद भरणी ३ आर्द्रा
 ४ श्रवण ५ मृगशिरा ६ कृत्तिका धनिष्ठा आश्लेषा चित्रा मूल ज्येष्ठा शतभिषा मघा
 ७ पांच कोठों में उक्त पांचतत्त्व लिखै उसके नीचे ८ अथा ई ई उ ऊ ए ऐ ओ औ दश स्वर
 दो दो एक एक कोठामें लिखै फिरि क ख ग घ आदि अक्षर उन्हीं कोठोंके नीचे सात
 आवृत्ति करिकै लिखै सतई पंक्तिमें औ स्वर के नीचे शून्य आवेगा तब जेहि तत्त्व के नीचे
 नामके स्वर और वर्णहों सो अलग लिखि लेइ ऐसेही मन्त्रके स्वर और अक्षर जेहि जेहि
 तत्त्वके नीचेहों सो सब लिखिलेइ एकै तत्त्व में जो अक्षरहो उसकी संख्या एक मित्रतत्त्व
 में आधा समतत्त्व में चौथाई जोड़िकै पांचको भाग दे शेष अलग लिखै इसको इष्टनाम है
 पुनि शत्रुतत्त्व में एक सपमें आधा मित्रतत्त्व में चौथाई जोड़िकै पांच से भागदे शेषको कष्ट
 नाम है जेहि मन्त्र के और अपने नामके अक्षर तत्त्व विचारे इष्ट अधिकहो सो मन्त्र लेना
 उचित है ॥

कष्टं तु शत्रौरूपं समेदलम् ॥ ५२ ॥ पादो मित्रे तु तद्वत्तत्कष्टं स्यात्कलात्म
 कम् ॥ ५३ ॥ इष्टे धिक्रेऽल्पकष्टे तु मन्त्रसाधनमाचरेत् ॥ कुर्वन्ति भूतवेता
 लाः पिशाचाश्चान्यथामनुम् ॥ ५४ ॥ महीसलिलयोर्मैत्रमनलानिलयो
 रपि ॥ सामान्यमग्निभूम्योस्तु सलिलानिलयोस्तथा ॥ ५५ ॥ शात्रवं वै
 परीत्येनचक्रं स्यात्पाञ्चभौतिकम् ॥ सिद्धादिचक्रं वक्ष्येऽहं यज्ज्ञात्वानामका
 रयेत् ॥ ५६ ॥ दक्षिणोपासना मार्गैस्वमन्त्रं स्वस्य देवताम् ॥ द्वादशारे तथा
 चक्रे कूटपण्डविर्वर्जितान् ॥ ५७ ॥ आदिक्षान्ताल्लिखेद्वर्णान्पूर्वतो यावदी
 श्वरम् ॥ स्वनामाक्षरमारभ्य ज्ञेयो मन्त्राक्षरावधिः ॥ ५८ ॥ सिद्धः साध्यः
 सुसिद्धोऽरिर्विज्ञेयश्च पुनः पुनः ॥ सिद्धः सिद्ध्यतिकालेन साध्यः सिद्ध्यति
 वानवा ॥ ५९ ॥ सुसिद्धग्रहणादेवरिपुमूलं निरुन्तति ॥ अथ वक्ष्ये महा
 विद्यासाधने सिद्धमातृकाम् ॥ ६० ॥ मूलक्रमेण ज्ञेयानितत्रकोष्ठानि षो
 ढश ॥ क्रमादेतेषु कोष्ठेषु मातृकार्णान्सुविन्यसेत् ॥ ६१ ॥ कुत्रीष्वङ् महीन्द्र
 ङ्घिमूर्ग्यादिकृषण्टपावृषाः ॥ पञ्चाङ्गतिथिविश्वे च कोष्ठास्तत्र प्रकीर्तिताः ॥
 ६२ ॥ आदौ ज्ञेयाश्चतुष्केषु सिद्धाद्याविदिशा सुच ॥ तत्तत्स्थानाप्तकोष्ठा
 नुपूर्वाङ्गुल्यागुरुकृतः ॥ ६३ ॥ सिद्धः सिद्धो जपात्सिद्ध्ये रिसिद्धसाध्योऽसिद्धो
 णात् ॥ सिद्धः सुसिद्धसम्प्राप्तः सिद्धारिर्हन्ति गोरुजान् ॥ ६४ ॥ साध्यः सिद्धोऽ
 तिसंक्लेशात्साध्यसाध्योऽतिदुःखकृत् ॥ साध्यः सुसिद्धो भजनात्साध्यारिः स्वाश्र
 यं हरेत् ॥ ६५ ॥ सुसिद्धसिद्धोर्ध्वजपाद्बहुरूपाश्च तत्परः ॥ अतिदुर्लभः सुसि
 द्धः सुसिद्धारिः कलापहः ॥ ६६ ॥ अरिः सिद्धस्सुतं हन्यादरिः सिद्धस्तुकन्य
 काम् । अरिः सुसिद्धः पत्नीघ्नोऽथार्यारिः साधकापहः ॥ ६७ ॥ अत्र प्र
 सिद्धं नाम स्यात्प्रयुक्तेन जागृवान् ॥ यस्तु बीजात्मको मन्त्रस्तत्र पङ्कलमातृ
 काः ॥ ६८ ॥ विज्ञेयास्तत्र पञ्चतुरचयेत्पङ्कलं शुभम् ॥ तत्र न्यसेन्मातृका
 र्णान्कूटपण्डविर्वर्जितान् ॥ ६९ ॥ स्वस्य नामाक्षरं यत्र तदारभ्य विचारयेत् ॥
 सम्पहारिद्वधैर्याणिवन्धुविग्रहसंशयो ॥ ७० ॥ सर्वनाशः क्रमादेव नामा
 द्यर्णेशचकोष्ठतः ॥ कथं मन्त्रस्य सिद्धिरस्य देतदर्थं न हं बुवे ॥ ७१ ॥ धनर्ण
 मातृकांसे पुं पद्मी न्द्वयं पद्मीः ॥ वक्ष्येऽत्र तु यथालेख्या अङ्का एकादश

स्वराः + ॥ ७२ ॥ तत्तलेकाचढाढाचलेख्यावर्णाहरोन्मिताः ॥ तदधोद्वि^२ कुं
 सर्वांर्विस्त्रिंसेपुसागराः ॥ ७३ ॥ षट्पञ्चसाधकस्याङ्गामन्त्राङ्काःपूर्व
 मीरिताः ॥ स्वरव्यञ्जनभिन्नानामन्त्राणानांपृथक्पृथक् ॥ ७४ ॥ अङ्क
 योगस्तथाकार्यःसाधकस्यतुनामतः ॥ भागशेषावुभौस्थाप्यौयावन्नामाङ्क
 तामनोः ॥ ७५ ॥ अधिकास्यात्साधकस्यदेयमन्त्रस्ससाधितः ॥ तावत्स
 ङ्ख्यान्समायोगानसाध्यानपिसाधयेत् ॥ ७६ ॥ हीनाश्चग्रहयोगेनतथा
 ऋक्षोपपत्तितः ॥ पुरश्चर्यापुनःकुर्यान्मन्त्रसन्दोषेपुनः ॥ ७७ ॥
 ऋणीतुसाधकोज्ञेयःसाधकाङ्कोयदाधिकः ॥ यावत्स्यादधिकस्तावत्सङ्ख्या
 ङ्कानियदाचरेत् ॥ ७८ ॥ पुरश्चरणसञ्ज्ञानितदास्यसमताभवेत् ॥ पुरश्च
 र्यापुनःकृत्वा तदास्यात्कार्यसाधकः ॥ ७९ ॥ एकस्मिन्साधिते कार्ये
 पुनर्यातिसकुण्ठताम् ॥ तावज्जपंपुनःकृत्वाचैककार्यक्षमोभवेत् ॥ ८० ॥
 योध्योर्विजयार्थतुप्रसङ्गान्मलमातृकाम् ॥ वक्ष्यामितस्याश्चक्रेतुरचयेदेवमे
 वहि ॥ ८१ ॥ पञ्चपञ्चाग्निरामाग्निरसर्तूग्रमुखानिखम् ॥ भूश्चाथपञ्चस
 ल्लेख्यास्तदधःपैण्डवर्जिताः ॥ ८२ ॥ एकादशस्वराश्चान्त्यहीनालेख्याश्चत
 तले॥कचढाद्याल्लेखेद्वर्णान्ढाणाक्षरवर्जितान् ॥ ८३ ॥ नामाक्षराङ्कयोगस्तु
 द्वयोर्योगावशेषितः ॥ तुल्यतायांद्वयोर्योगःकार्यश्चास्तावशेषितः ॥ ८४ ॥
 सर्वेददुशरागाग्निभूशेषेष्वग्रतोजयी ॥ समयोरुभयोरत्रमन्त्रंयन्त्रंविनाक
 लिः ॥ ८५ ॥ चौरमात्राम्प्रवक्ष्यामिभूपयोर्विजयप्रदाम् ॥ वर्गाष्टकाङ्का

+ बहत्तरिके श्लोकमें अन्त शून्य है एक शून्य चाहिये अन्तमें काहेसे कि मेरह कोठा लिख
 कर यह चक्र लिखा जाता है सो अङ्क दशै कहिनि है श्लोक में तेहिते परिशेष से अन्तशून्य
 जानिये जो कोई अङ्क होता तौ क्यों न कहते मेरह कोठाका चक्र लिखै तिनमें क्रमहीसे अत्रा
 ई उऊ एऐ ओऔ अं मेरह स्वर लिखै नीचे उतनेही कोठोंकी कई पंक्ति बनावै उनमें क ख
 ग आदि अक्षर क्रमसे लिखै तेहि में मन्त्रके नाम के स्वर अक्षरों की संख्या जोड़िके नाम
 के जै अक्षरहों उनसे भागदे शेष अलग लिखै ऐसे ही मेरह कोठोंमें श्लोकोक्त अङ्क लिखि
 कै नीचेकादि अक्षर और मेरह स्वर लिखै उस चक्रमें नामके अक्षर और स्वरोंके कोठोंकी
 गिन्ती जोरिके लिखै नामाक्षर संख्या गिन्ती से भागदे जो शिष्य के अक्षर गिन्तीवाले भा
 गशेष अधिकहों तौ शुभ १ ऋ ऋ लृ लृ इतिषण्ड सञ्ज्ञाः अर्थात् ये चारकी षण्डसञ्ज्ञा
 है २ दोको नाम है ३ सात को नाम है ॥

वह्नीपुषेदेदाङ्गेन्दुवह्नयः ॥ ८६ ॥ द्वयोश्चभाजयेद्वर्णान्सप्ततष्टेऽधिकेजयः ॥
तुल्यशेषेवर्गबलाद्वर्गेक्यप्राणवीर्यतः ॥ ८७ ॥ मातृकांकलहांवक्ष्येकलौ
सर्वजयप्रदाम् ॥ वह्नीन्दुवेदयुग्मेन्दुरङ्गाः पञ्चस्वरालिलंखेत् ॥ ८८ ॥
कादींस्तदधोनामवर्णसंख्याद्वयोस्तुया ॥ पञ्चभक्ताधिकेशेषेजयोहीनेपरा
जयः ॥ ८९ ॥ कामेरेणवास्त्रीपुंसोर्जयदांमातृकांशृणु ॥ भूषट् पञ्चाग्निवे
दाग्निदिभूषेषुशराः कृताः ॥ ९० ॥ त्रिदिभूस्तदधोवर्णालिलंखेत्कादी
नपुरेरितान् ॥ संगृह्यनामवर्णाङ्गान्मात्राभेदक्रमोदितान् ॥ ९१ ॥ सप्ततष्टे
धिकेशेषेजयोहीनेपराजयः ॥ समशेषेविवेकस्तुकुर्यात्प्राणाच्चवर्गतः ॥ ९२ ॥
सेनापतिजयार्थन्तुमात्रांशृण्वन्तुदेवताः ॥ रसाग्निलोचनयुगानागपद्मोऽब्धि
वह्नयः ॥ ९३ ॥ खंभूश्चतदधोलेख्याः स्वराअत्रपुरेरिताः ॥ आद्यास्तदङ्कयोगो
त्रहीनेऽष्टाङ्केऽधिकेजयः ॥ ९४ ॥ कादिहान्तालिलंखेद्वर्णान्ङञ्जषण्डविवर्जित
तान् ॥ रसाग्निवेदयुग्माङ्गपट्कृताग्नीन्दुगून्यभूः ॥ ९५ ॥ विलिख्याङ्गान
धोदूतगदिनोरङ्कसम्मितिः ॥ तष्टाष्टभिश्चेदधिकागदिनोजीवितम्भवेत् ॥ ९६ ॥
साम्येपूर्ववदित्युक्ताएताः षोडशमातृकाः ॥ विद्यादेतद्गुरुमुखान्नामकर्मस
माचरेत् ॥ ९७ ॥ अन्नप्राशनसंस्कारः षष्ठः सार्वजनीयकः ॥ स्वकल्पोक्तविधाने
नशूद्राणां नाममन्त्रतः ॥ ९८ ॥ पितरस्तत्रसय्युक्तावाममार्गेतुभैरवाः ॥ अष्टदे
वाश्चचक्रस्यपूजान्तेष्ववशेषितम् ॥ ९९ ॥ सतीर्थसफलंदद्यान्मूलमन्त्रमु
दीरयन् ॥ एवंकृतविधानस्यक्षुद्धिपत्तिर्नजायते ॥ १०० ॥ अथसप्तमसंस्कारं
चौडाख्यंशृणुपार्वति ॥ सर्वेषामेवमुद्दिष्टंवात्यपातकनाशनम् ॥ १०१ ॥ बौद्धा
नांयवनानांचशिखात्रस्थाप्यतेनच ॥ स्त्रीणामपिचकर्त्तव्यंसौभाग्यारोग्य
वृद्धये ॥ १०२ ॥ वामेचूडातुकर्त्तव्यामन्त्रबीजसमाः कैचाः ॥ तीर्थेक्षित्वाखने
द्वभूमौविशेषोवामिनामिति ॥ १०३ ॥ अथाष्टमंतुसंस्कारंमौञ्जीबन्धमहंभुवे ॥
गुरोःसमीपेनयनंतच्चोपनयनंस्मृतम् ॥ १०४ ॥ स्वकल्पोक्तविधानेनतत्कुर्या
द्ब्रह्मवर्चसम् ॥ वामाचारैर्दिजैः पूर्वकर्त्तव्यंकुलदीक्षणम् ॥ १०५ ॥ पश्चाद्दी

क्षातुसावित्र्याव्यत्यासात्पतितो भवेत् ॥ दीक्षातुल्युदैवत्याप्राक्पश्चान्महतस्तथा ॥ १०६ ॥ बृहदैवतमन्त्रेतुसिद्धेक्षुद्राः स्वयंवशाः ॥ तेषां ग्राह्यामन्त्रदीक्षापुरश्चर्यासमारभेत् ॥ १०७ ॥ प्रयोगांश्चापिकुर्वीत न चेष्टस्य कदाचन ॥ सन्धिष्यं वासुपुत्रं वा विनेष्टं दापयेन्न च ॥ १०८ ॥ लोभाद्भयाद्वा यो दद्यादन्यस्मै सिद्धमन्त्रकम् ॥ शिष्यस्य जायते सिद्धिर्गुरोः शापः प्रजायते ॥ १०९ ॥ यस्याश्च देवतायाश्च प्रशक्तिर्यत्र यत्र च ॥ तत्तन्मार्गे प्रशक्ता सास्वविद्याराजवद्भवेत् ॥ ११० ॥ तन्त्राण्यष्टोत्तरशतं मया प्रोक्तानि पार्वति ॥ येन येन तु यत्पृष्ठं तस्याधिक्यं तु वर्णितम् ॥ १११ ॥ निष्पक्षपातं वक्ष्यामि मेरुतन्त्रे यथार्थतः ॥ सर्वेभ्यो वैदिकं श्रेष्ठं तत्तश्च स्मार्तमुत्तमम् ॥ ११२ ॥ ततस्तन्त्रं तु तत्रापि संहिता अर्णवास्ततः ॥ यामलास्तत्सङ्गमाच्च मन्त्री शानी च ताण्डवम् ॥ ११३ ॥ इन्द्रजालं कक्षपुटीबौद्धं जैनं च शावरम् ॥ क्रमादपचितं ज्ञेयं यथा योग्येन मुख्यता ॥ ११४ ॥ नीचे ह्युपास्ये पातः स्यान्नीच उच्चात्पतेद्भुवम् ॥ ज्ञानं दद्याच्च सर्वस्मै स्वाचारात्कर्म कुर्वते ॥ ११५ ॥ संस्कारं दशमं विद्यात्प्राजापत्यव्रताभिधम् ॥ स्वकल्पोक्तेन मार्गेण वैदिकस्तान्त्रिकः पुनः ॥ ११६ ॥ एतद्व्रतस्य संस्कारे गाणपत्यो मनुः स्मृतः ॥ वक्रतुण्डादिका दक्षे उच्छिष्टाद्यास्तु वामके ॥ ११७ ॥ संस्कारं दशमं सौम्यं व्रतं वैदिक आचरेत् ॥ स्वकल्पोक्तेन मार्गेण तत्स्थाने तान्त्रिकः पुनः ॥ ११८ ॥ गृहीयाद्भैरवं मन्त्रं वटुकारुयस्य वामके ॥ कालभैरवभेदस्य यस्य कस्यापि दक्षिणः ॥ ११९ ॥ पुरश्चर्योपासकानां नाशको भैरवो यतः ॥ दरिद्रैः साधकैर्ग्राह्यः स्वर्णार्कपणभैरवः ॥ १२० ॥ एकादशं तु संस्कारमाग्नेयारुयं व्रतं द्विजः ॥ कुर्याद्ब्रह्मोक्तमार्गेण तस्मिन् स्थाने तु तान्त्रिकः ॥ १२१ ॥ गृहीयाद्भैरवं देवानां मन्त्रानादौ गुरोर्मुखात् ॥ पूजादिमन्त्रास्तच्छिष्टां तद्द्रव्यनियमांस्तथा ॥ १२२ ॥ द्वादशं चापि संस्कारं वैश्वदेवव्रताभिधम् ॥ तस्मिन् स्थाने भवेद्दीक्षास्वेष्टे मन्त्रे तु तान्त्रिके ॥ १२३ ॥ त्रयोदशं तु संस्कारं गोदानारुयं प्रकीर्तितम् ॥ तत्स्थाने तान्त्रिकः कुर्यात्सर्वपापविमोक्षणम् ॥ १२४ ॥

१ उलटा होनेसे २ जो मन्त्र इष्ट हो है तोहि इष्टदेव के आचरण पूजामें जे पढ़ा होई तिनके मन्त्र ॥

सत्स्थले तु समासीन आदर्शवाघटोदकम् ॥ संस्थाप्याग्रेसत्यवाचाततः सम्प्रार्थयेदिति ॥ १२५ ॥ पुरश्चरणकामो हं पापं क्षयितुमुद्यतः ॥ आपराहं जपंकुर्वेदेवताः सन्तु साक्षिणः ॥ १२६ ॥ पृथिव्यग्नेज आकाशवायु सूर्येन्दुभानि च ॥ यावच्छरीरे पापानि तिष्ठन्ति मम देवताः ॥ १२७ ॥ तावच्च प्रतिबिम्बो मे मलिना भश्च पातकैः ॥ शान्ते पारदमध्ये च यथा सन्दृश्यतां तथा ॥ १२८ ॥ शुद्धः स चिन्मयो भूत्वा चिन्तयन् पापपूरुषम् ॥ दक्षकुक्षिस्थितं कृष्णमङ्गुष्ठपरिमाणकम् ॥ १२९ ॥ विप्रहत्याशिरोयुक्कंकनकस्तेयबाहुकम् ॥ मदिरापानहृदयंगुरुतल्पकटीयुतम् ॥ १३० ॥ पापसंयोगपद्मन्दमुपपातकरो मकम् ॥ दद्रुचर्मधरं दुष्टमधोवक्रं सुदुस्सहम् ॥ १३१ ॥ एवं सञ्चिन्तयित्वाथ जपंकुर्वन् विचिन्तयेत् ॥ क्षीयमाणं पापनरं जपान्ते प्रेक्षयेत्पुनः ॥ १३२ ॥ आदर्शादियथा स्वच्छा सर्वच्छाया प्रदृश्यते ॥ तदा तु निर्गतं पापं पुरश्चरणयोग्यता ॥ १३३ ॥ चतुर्दशं तु संस्कारं समावर्त्तनमुच्यते ॥ तस्य स्थाने पुरश्चर्या कर्तव्या तान्त्रिकैर्जनैः ॥ १३४ ॥ आदौ सङ्क्षेपपूजां तु दिने कृत्वा तु कौलिकः ॥ आसायं तु जपंकुर्याच्चक्रपूजां तथा निशि ॥ १३५ ॥ शक्तिभिः सहितः पञ्चमकारादिसमन्वितः ॥ एवं सिद्धिमवाप्नोति नान्यथा जपकोटिभिः ॥ १३६ ॥ विवाहः पञ्चदशमः सर्वेषां संविधीयताम् ॥ विधवाया विवाहन्तु पिप्पलेनैव कारयेत् ॥ १३७ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ता सा तु विष्णुपदं व्रजेत् ॥ अब्राह्मणी च चेत्कुर्यादन्यभेकं तथापि ॥ १३८ ॥ षोडशः पितृमेधारूयः स्वगृह्योक्तेन वर्त्मना ॥ वैदिकस्तान्त्रिकस्तत्र देवस्थाने स्वदेवताम् ॥ १३९ ॥ स्थापयित्वा च रेच्छाच्छं ब्राह्मणामृतपन्थिनः ॥ अथ वा यजमानस्य मार्गस्थस्तदभावतः ॥ १४० ॥ आमश्राद्धं प्रकुर्वीत वामी तु पलपैतृकम् ॥ शक्तियुक्तादिजाः कौलमार्गाश्च क्रार्चयेयथा ॥ १४१ ॥ वर्जयेत्तुलसीन्तत्र भृङ्गराजैर्न पूजयेत् ॥ पाकः कौलिकवस्तूनां पिण्याश्च रुधिराक्षिताः ॥ १४२ ॥ एतैः षोडशसंस्कारैः संस्कृतः साधकोत्तमः ॥ जीवन्मुक्तस्तदाज्ञेयः सामर्थ्ये देवतासमः ॥ १४३ ॥ अथ षोडशवक्ष्ये हं संस्कारान्मन्त्रसंस्थितान् ॥ शापैर्मन्त्रा विमुच्यन्ते यान् कृत्वा देवनिर्मितैः ॥ १४४ ॥ अथादौ

सर्वमन्त्राणां जागृतिः प्रोच्यते मया ॥ गुरुणा सा प्रकर्तव्या शिष्यस्य सिद्धि
 हेतवे ॥ १४५ ॥ ताराग्निबीजं विजपेद्यस्मिन्नाग्नेयकस्स तु ॥ अन्यः
 सौम्यः स्वापकार इडाया मग्निरूपिणः ॥ १४६ ॥ सौम्यस्य पिङ्गलायां स्या
 त्तयोरन्यत्र यागतिः ॥ प्रबोधकाले सञ्जतो जागृतो जायते मनुः ॥ १४७ ॥
 अथ वा सम्पुटीकृत्य तान् तान् तान् सविन्दुकान् ॥ पुनश्च सविसर्गांस्तान् सिका
 लं केवलं जपेत् ॥ १४८ ॥ एवं जप्तो यदीष्टश्च प्रबुद्धः शीघ्रसिद्धिदः ॥ अथ
 शाबरमन्त्राणां जागृतिं शृणु पार्वति ॥ १४९ ॥ कांस्यभाजनमानीय शुद्धं
 भस्मादिभिः कृतम् ॥ प्रजपेद्विरात्रौ तु यामेयामेशताष्टकम् ॥ १५० ॥ स्वा
 दियान्तं जपेद्यस्तु कांस्यपात्रं वदेदिति ॥ जागृतो भवमन्त्रत्वं भाषयाथ तुरीय
 के ॥ १५१ ॥ यामेदद्याद्वलिकां स्येमण्डजं भैरवस्य तु ॥ कुकुटं चान्यदेवे
 पुस्वापयेन्नारिकेलकम् ॥ १५२ ॥ सुरया सुधया पूर्वदेवा देवा विमोहिताः ॥
 यदा तदा तु भगवान्प्रोवाच मधुसूदनः ॥ १५३ ॥ कः पूज्यो भवतां मध्ये कः
 श्रेष्ठस्तन्निगद्यताम् ॥ उन्मत्तास्तु तदा देवाः श्रेष्ठो ह मिति चाब्रुवन् ॥ १५४ ॥
 किञ्चित्सिमत्वा तु भगवान्मोहयन्नात्ममायया ॥ इत्यवोचद्यस्य वाक्यं शापे चान्
 ग्रहेक्षताम् ॥ १५५ ॥ स एव देव श्रेष्ठो त्रपूर्वो वाप्यपुरोथवा ॥ इति श्रुत्वा वचो
 विष्णोः शेषुश्चैव परस्परम् ॥ १५६ ॥ मन्त्ररूपाण्यतो देविसंस्कारैः शाप
 मोक्षणम् ॥ विना तु शापमोक्षेण कः सिद्धिं प्राप्नुयाज्जनः ॥ १५७ ॥
 श्रीदेव्युवाच ॥ शापः केन कथं दत्तः शप्ते जप्ते च किं फलम् ॥ निश्शापत्वं कथं ते
 पुसिद्धिः स्यादिति मेव द ॥ १५८ ॥ ईश्वर उवाच ॥ आदिमध्यावसानेषु वा
 युर्यस्य व्यवस्थितः ॥ चतुराद्यश्चैकबीजो निधायैकत्र सङ्गमः ॥ १५९ ॥
 केनापि च समाक्रान्तो जप्तो मन्त्रश्च येन वै ॥ कार्तिकेयस्य शापात्तुच्छिद्यन्ते
 ऽस्य मनोरथाः ॥ १६० ॥ आदौ मध्येऽवसाने वा भूबीजयुगलं भवेत् ॥ आदौ
 यदादिधावज्जीत्रिधामध्यन्ततो द्विधा ॥ १६१ ॥ रुद्धौ शुक्रस्य शापेन भुक्ति
 क्तिविवर्जितौ ॥ जातौ मन्त्रौ वामदक्षमार्गयोरपि सेवितौ ॥ १६२ ॥

१ तार नाम ओङ्कार का है २ रं यह अग्निबीज है ३ यं यह वायुबीज है ४ लं
 भूमिबीज है ॥

सौप्रेथ्रीष्वेकतमं यत्र बीजं न दृश्यते ॥ हुङ्कारो वा समन्त्रस्तु शक्तिहीनः कृतः सुरैः ॥
 १६३ ॥ एतादृशश्च सञ्जसः सामर्थ्यं हन्ति मन्त्रिणः ॥ शक्तिहीनस्य वामस्य म
 रणात्त्रयसंशयः ॥ १६४ ॥ नादौ हीनचमये क्लीं क्रोऽन्तेवानप्रदृश्यते ॥ अ
 सौ पराञ्जुखो मन्त्रो जातरूपस्य शापतः ॥ १६५ ॥ पराञ्जुखं भजन्मन्त्रं देवता
 स्यात्पराञ्जुखी ॥ देवात्कार्यैर्पेसं सिद्धिर्लोकः स्याच्च पराञ्जुखः ॥ १६६ ॥
 आदावन्तेतयामध्ये हं वासं न दृश्यते ॥ वधिरास्ते कृता मन्त्रा देवाचार्येण
 शापिताः ॥ १६७ ॥ जतेतु वधिरेमन्त्रे विस्मृतिस्तस्य जायते ॥ जायते वधि
 रो नूनं महाकालेन भाषितम् ॥ १६८ ॥ सूर्यबीजं हकारः स्याच्चन्द्रबीजं तु सः
 स्मृतः ॥ रेकोऽग्निबीजमुद्दिष्ट एतन्नेत्रत्रयं मम ॥ १६९ ॥ पञ्चाक्षरे यत्र मन्त्रे
 यत्रैकोपि च नास्ति चेत् ॥ मम शापान्नेत्रहीनो दुःखशोकौ मय प्रदः ॥ १७० ॥
 नादौ मध्येन चान्ते वा हं वासं वाथ वायरो ॥ ऐं वाश्रुं वाथ वाहुं वा नमो वाथ मनुः स
 तु ॥ १७१ ॥ शापेन कीलितो मन्त्रो देवराजेन पार्वति ॥ जप्तस्तु कीलितो
 मन्त्रो न सिद्धिं मधि गच्छति ॥ १७२ ॥ मध्ये एको लकारो वा फड्वा न्ते लद्वयं य
 दि ॥ फड्द्वयं वा लत्रयं वा न चेत्तस्तन्मिमो मनुः ॥ १७३ ॥ शापेन भैरवीयेन
 नास्माद्भवति शोभनम् ॥ कदापि देवि दुःखं च प्रायशो बहुलं भवेत् ॥ १७४ ॥
 आदौ तु यस्य मन्त्रस्य क्रमात्सप्ताक्षराणि चेत् ॥ रेफेण वायकारेण सय्युक्ता निम
 नुस्तु ॥ १७५ ॥ वाय्वग्निशापसन्धदग्धः साधकं परितोपयेत् ॥ तस्मात्सं
 स्कारयेद्देविसिद्धये साधकोत्तमः ॥ १७६ ॥ द्वाभ्यां त्रिभिरथोषद्विरष्टभिर्वा प्रदृ
 श्यते ॥ यदक्षैरन्तरितः फट्कारः सनिगद्यते ॥ १७७ ॥ नारसिंहस्य शापेन त्र
 स्तः सन्त्रासयेत्सदा ॥ स्वप्नादौ साधकं नैव सिद्धिः सन्दृश्यते क्वचित् ॥ १७८ ॥
 ॐ वाहं वासकारो वानादौ भानोर्भनुः स तु ॥ ब्रह्मशापाद्धीनसिद्धिर्भवेदत्यन्त
 कष्टदः ॥ १७९ ॥ आदिमध्यावसानेषु मिलित्वामञ्चतुष्टयम् ॥ समन्त्रो मिलितो
 मायाशापान्मालिन्यकारकः ॥ १८० ॥ हुञ्चादौ मन्त्रमध्ये वावान्ते फड्द्वयुगलम् भ
 वेत् ॥ तिरस्कृतो रुद्रशापात्साध्यं कुर्यात्तिरस्कृतम् ॥ १८१ ॥ आदौ तारद्वयं चान्ते

वषट्वात्रवरानने ॥ कुटुम्बकलहं कुर्याद्दालाशापेन भेदितः ॥ १८२ ॥
 हकारेण सकारेण रहितस्य क्षरस्तु यः ॥ सुपुषः सिंहशापेन प्रोक्तो भीष्टफलापहः ॥
 १८३ ॥ अष्टादशाक्षरो योत्रपञ्चफट्टारपूर्वकः ॥ चामुण्डाशापतो जातो मन्दो
 मत्तो न शोभनः ॥ १८४ ॥ मध्ये चेत्पञ्चफट्टाराः कालिकाशापतस्तु ॥
 मूर्च्छितो मूर्च्छितं कुर्याद्दामिनं तु विशेषतः ॥ १८५ ॥ एवं मन्त्रे च फट्टाराः
 पञ्चान्ते सतुरम्भया ॥ हतवीर्यस्तु शापेन कृतः क्षीणत्वकारकः ॥ १८६ ॥
 चत्वारो यत्र फट्टारा आदिमध्यावसानिकाः ॥ अष्टादशाक्षरो हीनो हानिर्भैरव
 शापतः ॥ १८७ ॥ एकोनविंशवर्णश्चेत्कीं क्रोमोद्धारसंयुतः ॥ प्रध्वस्तः
 कामशापेन ध्वंसयेत्कामकारणात् ॥ १८८ ॥ सप्तवर्णो मनुर्बालः कुमारोऽष्टा
 क्षरः स्मृतः ॥ षोडशार्णस्तु तरुणः प्रौढो व्योमाब्धिवर्णकः ॥ १८९ ॥ त्रिंश
 त्कलाः शतं वेदकाष्ठावर्णास्तु यत्र च ॥ सकृद्धि एते कालेन शप्ताहुः स्वानि कुर्वते ॥
 १९० ॥ नवार्णोऽष्टादशयुतश्चामुण्डाशापतो मनुः ॥ निर्बीज इति संशप्तो
 नित्यं नैराशयकारकः ॥ १९१ ॥ निस्त्रिंशः साधकं छिन्द्यान्निस्त्रिंशेन न संशयः ॥
 अन्तेन मोवास्वाहावानास्ति वायस्य मध्यतः ॥ १९२ ॥ वषट्वापट्टुम्फट्टा
 प्रोक्तो नैवास्त्यसौ मनुः ॥ सेवां कुर्वन्लभे देशनाशं वर्षत्रयादितः ॥ १९३ ॥
 आदिमध्यावसानेषु फट्टाराः सन्ति यस्य तु ॥ कौमार्यास्तु सशापेन सिद्धिही
 नो न सिद्धिकृत् ॥ १९४ ॥ दशाक्षरस्तु यो मन्त्रः स गणेशस्य शापतः ॥ मन्दो
 जप्तस्तु मूर्खत्वं कुर्याज्जन्मनि जन्मनि ॥ १९५ ॥ आदौ व्यञ्जनसंयोग
 एवमेवास्वरो भवेत् ॥ तत्कूटंकूटतो हानिर्मातृकाणां च शापतः ॥ १९६ ॥
 द्विवर्णः सत्त्वहीनः स्यादाश्विने यस्य शापतः ॥ नाशयेत्साधकवलं राज्ञः सेनां
 विनाशयेत् ॥ १९७ ॥ चतुर्वर्णः केकरस्तु जातः सर्पारिशापतः ॥ जपित्वा
 केकरं मन्त्रं च क्षुपानैव पश्यति ॥ १९८ ॥ षडक्षरा बीजहीना जाता रावणशा
 पतः ॥ तज्जपादंशवृद्धिर्न चान्यथा स्त्रीमुखं न हि ॥ १९९ ॥ सार्धत्रिस
 ससूर्याणां धूम्राधूमास्य शापतः ॥ तज्जपे व्याकुलं चित्तं जायते साधकस्य तु ॥
 २०० ॥ विंशत्तथैकविंशच्च त्रिंशद्वर्णस्तु यो मनुः ॥ शप्त आलिङ्गितेनायं
 जपात्सप्त रतेर्मृतिः ॥ २०१ ॥ द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रः सरस्वत्यास्तु शापतः ॥

मोहितःसाधकंकुर्यात्पानादिव्यसनाकुलम् ॥ २०२ ॥ मन्त्रोवरानने
यस्तुचतुर्विंशतिवर्णकः ॥ क्षुधात्तोराजमातङ्ग्याःशापाहारिद्रकारकः ॥
२०३ ॥ त्रयोविंशाक्षरोरुद्वर्णःकोकिलशापतः ॥ मन्त्रोद्वस्तुतेनैवम
न्दताजायतेनृणाम् ॥ २०४ ॥ षड्विंशदेकोनत्रिंशत्रिंशत्षड्विंशदक्षरः ॥
पूष्णःशापादङ्गहीनःकामनापूरकोनहि ॥ २०५ ॥ अष्टाविंशदेकत्रिंशद्वर्णो
नन्दीशशापतः ॥ अतिकूरःसाध्यनाशंकृत्वानश्येच्चसाधकः ॥ २०६ ॥
अष्टत्रिंशाक्षरोमन्त्रोमातृकाणांचशापतः॥ अतिकुच्छस्तज्जपेनस्वकृतेस्वस्य
संशयः ॥ २०७ ॥ चत्वारिंशत्समारभ्यत्रिपष्टिर्यावदक्षरम् ॥ सत्रीडामातृका
शापात्सत्रीडास्तस्यसाधकाः ॥ २०८ ॥ धात्रीघृतिद्विष्ट्यङ्गाङ्गाकयुग्मद्वि
गोकराः ॥ शतत्रयंयत्रवर्णाःशापिताश्छिन्नमस्तया ॥ २०९ ॥ यूयंभवन्तुनि
स्नेहाःसाधकानांभयावहाः ॥ निष्कामैर्याजिभिर्जप्याःसंसारस्नेहनाशनाः ॥
२१० ॥ चतुश्शतान्यथारभ्ययावद्वर्णसहस्रकम् ॥ अतिवृद्धायज्ञशापात्पौ
ष्टिकादिषुवर्जिताः ॥ २११ ॥ सहस्राणाधिकामन्त्रादण्डनेतुस्तुशापतः ॥
दण्डकारुयाःपीडिताश्चतज्जपात्कष्टमाप्नुयात् ॥ २१२ ॥ द्विसहस्राधिकाम
न्त्राभार्गवस्यतुशापतः ॥ खण्डीकृतास्सप्तधातेसिद्धिखण्डकराःस्मृताः ॥
२१३ ॥ अन्यच्छृण्वन्तुभोदेवामुनीनांजपतांयदा ॥ सिद्धिर्नजातातुतदाद
त्तःशापःसुदारुणः ॥ २१४ ॥ आश्वासनंदेवतानांजातंसिद्धेरकारणात् ॥
उपदेशेगुरुःकुर्यात्तस्मात्तन्मन्त्रशोधनम् ॥ २१५ ॥ तत्प्रकारंप्रवक्ष्यामिशृ
ण्वन्तुसकलाःसुराः ॥ गुरुःसिद्धासनस्थश्चगुदमेद्रान्तरंदृढम् ॥ २१६ ॥
वामेनपार्ष्णिनापीड्यतस्योपर्य्यूरुविन्यसेत् ॥ पादंतुदक्षिणंगुल्फग्रन्थ्योर
न्योन्यमर्दनम् ॥ २१७ ॥ यथास्यात्तत्प्रकर्तव्यंततोदक्षिणपार्ष्णिना ॥ लिङ्ग

१ पूजा करनेवालों करिकै २ सिद्धासन को लक्षण शिवसंहिता में भी लिखा है
योनिंसग्गीड्ययत्नेनपादमूलेनसाधकः ॥ मेढ्रोपरिपादमूलं विन्यसेयोगवित्सदा ॥ ऊर्ध्वेनि
रीक्ष्यभूमध्यंनिश्चलःसंयतेन्द्रियः ॥ विशेषोऽवक्रकायश्चरद्व्युद्देगवर्जितः ॥ एतत्सिद्धास
नंज्ञेयंसिद्धानांसिद्धिदायकम् ॥ यत्नके साथ पादमूल द्वारा योनिको प्रपीडित कर अन्य पाद
मूल छिन्नके ऊपर धरै ऊर्ध्वनयन भौहोंके बीचमें दृष्टिराखै इसको सिद्धासन नामहै सिद्धिका
देनेवाला है समकाय होकर इन्द्रिय रोंकिकै ये आसन करै ॥

मूलं विनिष्पीडय स्थिरकाय उपाविशेत् ॥ २१८ ॥ गुदमाकुञ्च्य पवनमपाना
 ख्यंतदा गुरुः ॥ उत्थापयेत्ततः प्राणान्वायुं सम्यग्निरोधयन् ॥ २१९ ॥ आचा
 र्यः प्राणयोः कुर्यात्संहतिं चैकदृश्यनः ॥ मूलाधारे चित्स्वरूपे कुण्डल्यां वरमा
 त्मनि ॥ २२० ॥ जातदोषस्वस्त्ययनं मण्डपं तत्र चिन्तयेत् ॥ तस्य मन्त्रस्या
 क्षराणिक्रमादेकैकशस्ततः ॥ २२१ ॥ सुपुण्यायास्तु मार्गेण मूलाधारे प्रवेश
 येत् ॥ स्वाधिष्ठाने ततश्चक्रमणिपूरे त्वनाहते ॥ २२२ ॥ विशुद्धाज्ञाचक्रे
 च भित्त्वा भित्त्वा प्रवेशयेत् ॥ एवं नीत्वा ब्रह्मरन्ध्रं सोमस्य मण्डला मृतात् ॥ २२३ ॥
 संसिक्कान्मन्त्रवर्णांस्तु सुधीः सम्यग्विभावयेत् ॥ ततस्तन्मन्त्रमृष्यादिन्यासपूर्व
 जपेत्ततः ॥ २२४ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु तेन शुद्धो भवेन्मनुः ॥ उक्तापादि
 निर्मुक्तं पश्चादुपदिशेच्चतम् ॥ २२५ ॥ आशीर्वादफलं स्तोत्रं पूर्वपापादि
 जंफलम् ॥ वाचिकानां तु शापानां नाशार्थं मथोच्यते ॥ २२६ ॥ श्रीपर्ण्यं वा
 चन्दनस्य पीठे चूतादिकस्य वा ॥ कस्तूरीकुङ्कुमाद्यैश्च विलिखेत्पाञ्चभौतिकम् ॥
 २२७ ॥ चक्रमावाहयेत्तत्र मातृकाख्यां सरस्वतीम् ॥ यथोक्तविधिना पूजां
 कृत्वा चाष्टोत्तरं शतम् ॥ २२८ ॥ जपित्वा मातृकां तस्या मध्यात्स्वाभीष्टमन्त्र
 कम् ॥ स्वरव्यञ्जनविन्दूंश्च सर्गयोगाक्षराणि च ॥ २२९ ॥ पृथक्पृथगथो ज्जुत्य
 चैकीकृत्य गुरुकृतः ॥ गृहीतं जनयेन्मन्त्रं प्रोक्तं सञ्जननं त्विदम् ॥ २३० ॥
 आद्यन्ते प्रणवं कृत्वा प्रणवान्तरितं जपेत् ॥ अष्टोत्तरशतं मन्त्रवर्णानि तत्तु जीव
 नम् ॥ २३१ ॥ रोचनाकुङ्कुमाभ्यां तु भूर्जपत्रे लिखेन्मनुम् ॥ प्रत्यक्षं शत
 वृत्या तारयेच्चन्दनाम्भसा ॥ २३२ ॥ समुच्चरन्वायुबीजमेतत्साधनमुच्यते ॥
 कुण्डिताः शावरामन्त्रास्तान्त्रिकाः सिद्धिकारकाः ॥ २३३ ॥ पूर्वोक्तपीठे सलिलं
 ख्यतन्मन्त्राक्षरसङ्ख्यया ॥ आहार्यं कस्वीरस्य पुष्पाण्यथ समुचरेत् ॥ २३४ ॥
 प्रत्यक्षरं तैः पुष्पैस्तु शतवारं हरेदिति ॥ उच्चरन्वैद्विबीजं च बोधनं त्वेतदुच्यते
 २३५ ॥ प्राग्वत्पीठे च तैर्द्रव्यैः पद्ममष्टदलं लिखेत् ॥ तत्कर्णिकायां मालत्या लिखे
 त्कलिकयैकया ॥ २३६ ॥ एकैकार्णन्तु मन्त्रस्य तन्मन्त्राक्षरसङ्ख्यया ॥ बो
 द्दुपल्लवांश्चैव गृहीत्वा मन्त्रमुचरेत् ॥ २३७ ॥ अभिषिञ्चाम्यमुं मन्त्रं न मे इह

१ यं यह वायुबीज है २ रं यह अग्निबीज है ॥

भिषेचयेत् ॥ नानासुगन्धिनोपेतपल्लवैर्याविदक्षरम् ॥ २३८ ॥ एकमष्टोत्तरशत
मभिषेकस्त्वयंमतः ॥ अभिषेकोमन्त्रशुद्धिकुर्यान्नृणांयथाजलम् ॥ २३९ ॥
ज्योतिर्मन्त्रश्चिन्तनीयोमूलाधारेग्निमण्डले ॥ संस्कर्तव्यंमनोस्तस्यदा
ग्ध्यमेवंविभावयेत् ॥ २४० ॥ आननाख्यःसाहजिकआगन्तुःकर्मणःस्मृ
तः ॥ योगाख्योमायिकःप्रोक्तस्तन्मन्त्रेतुमलत्रयम् ॥ २४१ ॥ ज्योतिर्म
न्त्रेणनिर्दग्धमेकमेकंविचिन्तयेत् ॥ एवंतुविमलोजातःस्वमन्त्रइतिचिन्त
येत् ॥ २४२ ॥ ज्योतिर्मन्त्रस्तुवेदादिहौमितिद्वयक्षरोमतः ॥ विमलीकरणं
त्वेतत्प्रयोगंचापिकारयेत् ॥ २४३ ॥ प्राग्वत्पीठेकुङ्कुमादिद्रव्यैर्मन्त्रंविलेख
येत् ॥ ताम्रादिपात्रेकर्पूस्वासितेनजलेनच ॥ २४४ ॥ शुद्धेनापूर्य्यविलि
खेन्मन्त्रेणाष्टोत्तरंशतम् ॥ अभिमन्त्र्यजलंतेनमन्त्रेणकुशविन्दुभिः ॥ २४५ ॥
प्रत्यक्षरंप्रोक्षयेत्त्रिरेतदाप्यायनंस्मृतम् ॥ पुरश्चर्य्याक्लेशितानांसमावर्त्तनव
त्त्विदम् ॥ २४६ ॥ कस्तूर्य्याद्यैस्ताम्रपात्रेमध्येमन्त्रंविलेखयेत् ॥ पात्रान्त
रेचकर्पूरगुटिकावासितंजलम् ॥ २४७ ॥ गृहीत्वाचार्य्यपात्रेणपठेन्मन्त्र
मिमंमनुम् ॥ तर्पयाभिनमोन्तेनतर्पयेदितितर्पणम् ॥ २४८ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं
पूर्वकंमन्त्रंजपेदष्टोत्तरंशतम् ॥ जपेदेतद्दीपनंस्यात्सर्वमन्त्रेष्वपीष्यते ॥
२४९ ॥ जप्यमानस्यमन्त्रस्यगोपनंत्वप्रकाशनम् ॥ संस्कारादशसम्प्रोक्ताः
सर्वतन्त्रेषुगोपिताः ॥ २५० ॥ एवमेकादशप्रोक्ताः संस्कारादशपञ्चच ॥
प्रतिमन्त्रंवक्ष्यमाणजपोहोमश्चतर्पणम् ॥ २५१ ॥ मार्ज्जनंभोजनंचापि
द्विजानामिति षोडश ॥ प्रोक्तामन्त्रस्यसंस्काराः किमन्यच्छ्रोतुमिच्छ
सि ॥ २५२ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रे शिवपूणीतसंस्कारप्रकाशोद्वितीयः ॥ २ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ वाममार्गेकथं दीक्षादक्षिणेचकथंभवेत् ॥ किन्तुत्वाव
श्यकं कर्मचेति मे निर्णयंवद ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि सर्वत
न्त्रेषु गोपितम् ॥ दीक्षाविधिं पञ्चविधं तद्राज्ञा मुत्तमोत्तमम् ॥ २ ॥ उत्तमं महदा

१ ॐकार को वेदादि कहते हैं और ॐहौं इसको ज्योतिर्मन्त्र जानिये ॥

द्यानांसामान्यानांतुमध्यमम् ॥ ब्राह्मणानामल्पमुक्कंयतीनामपिचाल्पक
म् ॥ ३ ॥ तस्मादादौप्रवक्ष्यामितुभ्यंयच्चोत्तमोत्तमम् ॥ यस्मिञ्ज्ञातेचोत्तमा
दिभेदानांविषयोभवेत् ॥ ४ ॥ तत्रादौमण्डपंकुर्यादुत्तमोत्तमकर्मणि ॥
स्थलादंकीङ्गुलोच्छ्रायंमण्डपस्थलमीरितम् ॥ ५ ॥ भूमिस्तुखननाच्छोभ्या
स्त्रेष्टकुण्डादितस्त्वधः ॥ अस्थिकीटाङ्गारमलादिकहीनंशुभावहम् ॥ ६ ॥
अन्यथातामृदंत्यक्तापुरयेच्छुभयामृदा ॥ ग्रामाद्रहिःस्थयातत्र विप्रौद्यै
श्चस्ववर्णया ॥ ७ ॥ विस्तीर्णंमृष्टमांशेनपूजयित्वाप्रचारयेत् ॥ तत्पात्रंयत्र
लेख्यायाजलमूर्ध्वसमागतम् ॥ ८ ॥ एवंसमीकृतायांतुभूमौदिग्बन्धनंचरेत् ॥
सूत्रकर्कटकीलानिगृहीत्वावैनिशान्तरे ॥ ९ ॥ आद्यन्तरन्तसंयुक्कानलिकाधु
ववेधिका ॥ याम्योत्तराशातन्मध्येकेन्द्रावृत्तंसमालिखेत् ॥ १० ॥ लेखां
ततोवृत्तमध्येतेनकार्कटिकेनतु ॥ धनुःकुर्यात्ततश्चापंधनुःकुर्यात्ततःपुनः ॥
११ ॥ एवंचापानिषट्त्रयपञ्चभवतिषड्दलम् ॥ सौम्ययाम्येत्रयंकृत्वादलानांमध्य
देशतः ॥ १२ ॥ दीर्घालेखाकृतासातुभवेत्पूर्वापराभिधा ॥ याम्यपश्चिमयो
स्तौम्यपूर्वयोरुपरिस्थयोः ॥ १३ ॥ चापयोरर्द्धगंसूत्रमीशानीराक्षसीभवेत् ॥ अ
न्ययोश्चापयोरेवमाग्नेयीवायवीभवेत् ॥ १४ ॥ विदिक्संस्थानिसूत्राणि
समान्येग्रहिवृत्ततः ॥ यथेष्टंवहिरानीयनिखनेत्तत्रकीलकान् ॥ १५ ॥ वद्धंच
तुर्णांकीलानां मस्तकेदृढसूत्रकम् ॥ समकर्णदिगङ्गतच्छुद्धंस्याच्चतुरस्रक
म् ॥ १६ ॥ गणेशंपूजयित्वादौपुण्याहंवाचयेत्सुधीः ॥ ततःपञ्चनिनादै
श्चमण्डपंरचयेच्छुभम् ॥ १७ ॥ मण्डपंकुलदीक्षायांकुर्याद्विशतिहस्तक
म् ॥ मध्यमांसपुरन्धीणांसमावेशोयथाभवेत् ॥ १८ ॥ मण्डपोऽष्टादश
करोसिद्धान्तेवाममार्गके ॥ अल्पत्वात्तत्रकुण्डानामधिकेपिसुपञ्चके ॥

१ अर्क अर्थात् चारह अंगुलको ऊँचा चौतरा चौकुण्डा हो उसपर मण्डप बनावै २
ब्राह्मण क्षत्रिय वैश्य शूद्र चारोंवर्णों को निज निज वर्ण की जमीन में मण्डपस्थल करना
उचित है भूमिको वर्णविचार विश्वकर्मपद्धति और वास्तुरत्नावली में लिखा है ॥ उजले
रंगकी माटीहो जहां उसको ब्राह्मण वर्ण जानिये लालेरंग की माटीहो सो क्षत्रियवर्ण है
पीलेरंग की माटीहो वह वैश्यवर्ण है नीलेरंगकी माटीहो सो शूद्रवर्ण है ॥

१६ ॥ वैदिकेहुतिसामग्र्यांनवकुण्डेतुषोडश ॥ कुण्डाल्पतायासामग्र्या
मल्पायांवेदहस्तकः ॥ २० ॥ दक्षिणेवहुसामग्र्यांसूर्यहस्तस्तुमण्डपः ॥
अल्पायांदशहस्तःस्यान्नवहस्तःसदाविशाम् ॥ २१ ॥ शूद्राणांसप्तह
स्तस्स्यात्सङ्कराणांचपञ्चच ॥ प्रोक्कमानंमण्डपानांसर्वतन्त्रेषुगोपितम् ॥
२२ ॥ प्रोक्कानानाविधाहस्तास्तन्निर्णयमथोश्रुणु ॥ यस्मिन्देशेचकालेचस
मुत्पन्नायथायवाः ॥ २३ ॥ तेषामष्टोदराणांस्यादङ्गुलंतद्विजन्मनाम् ॥ सप्तो
दरैस्तुशूद्राणांसङ्करादौतयारसैः ॥ २४ ॥ अवैदिकस्यविप्रादेरेतत्सङ्ख्याकशा
लिभिः ॥ यत्रकर्तास्वयंतत्रमानमेतदतोन्वया ॥ २५ ॥ आचार्य्यदक्षिणकरे
मध्यमाङ्गुलिमध्यगम् ॥ पर्वणोरन्तर्न्दीर्घमात्राङ्गुलमुदाहृतम् ॥ २६ ॥
उच्चायःप्रतिमायाश्चप्रसादादेश्चनिर्मितः ॥ वेदिकापीठशिबिकारथाद्येत
त्प्रमाणतः ॥ २७ ॥ विनाङ्गुष्ठनशेषाभिर्मुष्टिरङ्गुलिभिःकृतः ॥ चतुर्द्धावि
भजेदेकोभागोमुख्यङ्गुलंतुतत् ॥ २८ ॥ होमाङ्गानिस्तुवादीनिकुण्डस्थण्डिल
वेदिकाः ॥ यज्ञोपवीतमुज्जादिकुर्यान्मुख्यङ्गुलेनतु ॥ २९ ॥ यंकञ्चित्पौरुषा
यामंविभज्यदशधापुनः ॥ एकंद्वादशभागन्तुकृत्वातेष्वेकमङ्गुलम् ॥ ३० ॥
देहलब्धाङ्गुलंनामजानीयात्तस्यतत्पुनः ॥ एभिश्चतुर्विंशतिभिर्हस्तःस्याद
ङ्गुलैःपुनः ॥ ३१ ॥ अनेनप्रतिमाङ्गानांमानमुन्मानमेवच ॥ नराणांचापिनारौ
णांकुर्याद्गोप्यंप्रकाशितम् ॥ ३२ ॥ चतुर्दशकरंकोटिहोमेसम्पत्तिसंयुते ॥
अन्यथाद्वादशकरंलक्षहोमेषुदिकैरम् ॥ ३३ ॥ मण्डपंनवधाकृत्वामध्येभागे
ऽस्यवेदिका ॥ स्तम्भास्तुवेदिकायाममण्डपाधोच्छ्रितावहिः ॥ ३४ ॥ पञ्च
मांशान्यसेदभूमौपुष्टतांशांशसूत्रतः ॥ मस्तकेकलशाकारंतदशांशेनकारये
त् ॥ ३५ ॥ स्वायामोनाभवेद्वेदीनवकोष्ठोत्थसन्धिषु ॥ मण्डपस्यतृतीयांश
दीर्घास्तम्भान्मुविन्यसेत् ॥ ३६ ॥ द्वादशैवंतुपञ्चांशभूमौकूटंदशांशतः ॥
मध्यस्तम्भस्थितंकूटंमृदङ्गाभंप्रकल्पयेत् ॥ ३७ ॥ बाह्यस्तम्भार्धतोदेयावल

१ रस छाको नाम जानिये २ पर्व पोर को नाम है ३ उंचाई ४ जेहिकेह पुरुष की उंचाई नापिकै दश हिस्सा करो एक हिस्से में से बारहवें हिस्से को देहलब्धाङ्गुल नाम है ५ दशहाथ ६ दशमांश ॥

योद्वादशैव हि ॥ दक्षदीक्षाविधौ पद्मनिभं कूटं तु कारयेत् ॥ ३८ ॥ त्रिधारं वाम
 दीक्षायां शङ्खाम् वैष्णवे मुखे ॥ चतुस्मा चतुष्कोणावेदी सर्वफलप्रदा ॥ ३९ ॥
 तथा ज्ञादिप्रतिष्ठायां पद्मिनी पद्मसन्निभा ॥ राज्ञां स्यात्सर्वतोभद्रा चतुर्भद्राभि
 पेचने ॥ ४० ॥ विवाहे श्रीधरावेदी विंशत्यक्षसमन्विता ॥ वाममार्गेण दीक्षा
 यां गुप्ताय स्यात्तु वेदिका ॥ ४१ ॥ स्तम्भानामुपरि स्थाप्यान्यत्राणानि सयूषि
 च ॥ एकजातीनि पत्राणि बध्वास्तम्भगलेन्यसेत् ॥ ४२ ॥ नारिकेलदलेर्व
 शकैराच्छादयेत् पुनः ॥ भस्मामारुतवृद्ध्यादिभयं न स्याद्यथा तथा ॥ ४३ ॥
 पूर्वोक्तसंसाधितदिक्षुकुर्याद्द्वाराणि चत्वारि तु मण्डपस्य ॥ पञ्चांशमाना खलु दे
 हली स्याद्विधोच्छ्रिते तत्र कपोतशाखे ॥ ४४ ॥ वाममार्गे द्वादिदक्षिणे श्रे
 ष्ठमण्डपे ॥ कुर्याद्देहलिकारम्यां साष्टाङ्गुलकरद्वयम् ॥ ४५ ॥ मध्यमे मण्डपे
 कुर्यात्सार्धाङ्गुलकरद्वयम् ॥ ४६ ॥ हीने करद्वयं तस्य चोच्चता द्विगुणामता ॥
 पूर्वद्वारादहिर्हस्तमात्रं त्यक्त्वा तुवेश्मतः ॥ ४७ ॥ श्रेष्ठमध्ये कनिष्ठेतु सप्तपट्टप
 त्रहस्तकम् ॥ उच्छ्रितं फलकं कुर्याद्विस्तृतं तदगुणाङ्गुलम् ॥ ४८ ॥ तथा पश्चाद्
 लंस्थूलं विषमं चतुरस्रकम् ॥ वितस्त्या चोन्नता शिखंद्वारस्योभयपार्श्वयोः ॥
 ४९ ॥ स्थापयेत्फलकौ द्वौ तु श्रेष्ठमध्ये कनिष्ठिके ॥ मण्डपेतौ दीर्घतायां क्रमा
 त्सार्धकरद्वयम् ॥ ५० ॥ सपादद्वितयं युग्महस्तं पञ्चाङ्गकं भुवि ॥ निखने द
 ग्निमीडेति गायत्र्या पार्श्वयोर्द्वयोः ॥ ५१ ॥ तत्सजातीयकाष्ठेन तावद्विस्तार
 गर्भकम् ॥ चतुरस्रं तु विषमं द्वयोरुपरि क्रीलयेत् ॥ ५२ ॥ दर्भमालाञ्चवधीया
 त्पूर्वद्वारे विधिस्त्वयम् ॥ एवं तु दक्षिणे द्वारे तद्द्वारं प्लक्षकाष्ठजम् ॥ ५३ ॥ इषे त्वेति न्य
 सेन्मालां बन्धयेत्पूर्ववत्ततः ॥ औदुम्बरमयं कुर्यात्पश्चिमद्वारतस्त्विदम् ॥ ५४ ॥
 अग्नया हिमन्त्रेण प्लक्षजं वैदिके मुखे ॥ प्राग्बदेवं प्रकुर्वीत बटवृक्षमयं तथा ॥
 ५५ ॥ शत्रो देवीति मन्त्रेण सौम्यदिग्द्वारतो न्यसेत् ॥ तेषामुपरि तिर्यक्च
 काष्ठानां मध्यतो विलम् ॥ ५६ ॥ कृत्वा तोरणजातीयकाष्ठेन रचयेच्छुभम्
 श्रेष्ठमध्यजघन्येषु शैवयागे त्रिशूलकम् ॥ ५७ ॥ विश्वेशाङ्गुलं दीर्घतच्च
 र्थांशविस्तृतम् ॥ वैष्णवेष्टादशांशेन शङ्खचक्रगदाम्बुजम् ॥ ५८ ॥ प्रा
 दिक्रमयोगेन न्यसेत्सौरोपिवैष्णवः ॥ यज्ञे वै मध्यमं शृङ्गं किञ्चिद्वक्रन्तु पार्श्व

योः ॥ ५६ ॥ एवंशूलोगणपतिःशिवाद्याःशिववन्मताः ॥ ततस्तुमण्डप
स्याग्रेभूमध्येदशहस्तकः ॥ ६० ॥ भूमौकरद्वयवंशस्वच्छवस्त्रावकुण्ठितः ॥
विस्तृतश्चैकहस्तेनदीर्घःपञ्चकरैर्दिजाः ॥ ६१ ॥ मन्त्रदेवंलिखेत्तत्रसायुधञ्च
सवाहनम् ॥ घण्टाचामरसंयुक्तंदेवतावर्णवर्णकम् ॥ ६२ ॥ स्थापयित्वाध्वजंतत्र
दशदिक्षुप्रकल्पयेत् ॥ दिगीशानांपताकाश्चध्वजस्यार्धप्रमाणतः ॥ ६३ ॥
वेदोक्ततत्तन्मार्गेणतत्तद्वर्णश्चतद्दिशि ॥ त्रातारमिन्द्रमितिचपीतवर्णाहरेर्दि
शि ॥ ६४ ॥ आग्नेय्यांपिङ्गलीत्वन्नोअग्नेर्वरणमन्त्रतः ॥ सुगन्नःपन्थामनुना
कृष्णवर्णातुयास्मृता ॥ ६५ ॥ असुन्वन्नेतिमनुनानैर्ऋत्यांधूम्रवर्णिका ॥
तत्त्वायामिव्रह्मणेतिवारुण्यांसितवर्णिका ॥ ६६ ॥ आनोनियुद्गिरितिच
वायव्यांहस्ताभवेत् ॥ वयथ्सोमव्रतमिति सौम्यायांचन्द्रवर्णिका ॥ ६७ ॥
तमीशानमितीशान्यामतिश्वेतापताकिका ॥ ईशानपूर्वयोर्मध्येशेऽपेरकपता
किनम् ॥ ६८ ॥ तोयनैर्ऋत्ययोर्मध्येविधिंरक्तपताकिनम् ॥ वाममार्गेवेदम
न्त्रोवज्रपातसमस्मृतः ॥ ६९ ॥ ब्राह्मणानांवाममार्गोनरकायैवजायते ॥
मन्त्राभावेनाममन्त्रान्प्रणवाद्यान्हृदन्तकान् ॥ ७० ॥ पठेदक्षिणमार्गेतुवामे
प्रणववर्जितान् ॥ मण्डपोपरिवधीयादतिश्वेतंवितानकम् ॥ ७१ ॥ अलं
कुर्यात्पुष्पमालादिभिरेवंतुवेष्टयेत् ॥ आम्नाश्वत्थदलोत्पन्नयुक्तयादीर्घमाल
या ॥ ७२ ॥ स्तम्भान्दुकूलैस्संवेष्ट्यमध्येकुर्याच्चवेदिकाम् ॥ इष्टिकाभिर
पक्वाभिर्हस्तविस्तृतपिण्डिकाम् ॥ ७३ ॥ मण्डपायामरुद्रांशनवसप्तेपुरामकैः ॥
अंशैःसमुन्नतांवापितारतम्यंविलोक्यच ॥ ७४ ॥ सामग्र्यादेःसमावेशोय
थास्यादितिमण्डपः ॥ अयुताहुतिहोमस्तुविधेयः स्थण्डिलोपरि ॥ ७५ ॥
एकहस्तमितंकुण्डदशलक्षावधिस्मृतम् ॥ दक्षिणेदशकेनैकहस्तंहस्तंविबद्धं
येत् ॥ ७६ ॥ दशहस्तेकोटिहोमंवैदिकानामितीरितम् ॥ मद्यमांसादिहोम
स्तुकुण्डएवविधीयते ॥ ७७ ॥ पञ्चाशत्प्रमितेहोमेप्रकोष्ठंकृतमुष्टिकम् ॥
कुण्डस्यमानंभवतिशतेऽरलिसमंभवेत् ॥ ७८ ॥ सहस्रेहस्तमात्रंस्याद्विहस्त
मयुतेमतम् ॥ चतुर्हस्तमितंलक्षेष्टदशलक्षके ॥ ७९ ॥ कोटिहोमेचाष्टहस्तंकु
ण्डंवामेविधीयते ॥ एककुण्डविधानेतुवाहिभागेभगाकृतिः ॥ ८० ॥ भोगार्थं

चापिकुण्डार्थवामिनेचतुरस्रवत् ॥ अर्धचन्द्रनिर्मेयाभ्येवैश्यानासर्वकर्मणि ॥
 ८१ ॥ अन्येषांमारणेप्रोक्तंचतुष्कुण्डेष्वपीष्यते ॥ त्रिकोणकुण्डनैर्ऋत्येरिपुत्रा
 तकरंस्मृतम् ॥ ८२ ॥ विद्वेषकारकंचैतच्छूद्राणाञ्चविशिष्यते ॥ वृत्तमुख्यंश्च
 त्रियाणां सर्वेषां शाक्तकर्मणि ॥ ८३ ॥ पश्चिमायां तु तत्कार्यवौद्धादीनां च
 सिद्धिदम् ॥ षट्कोणमुच्चात्पतितच्छेदेषु च विशिष्यते ॥ ८४ ॥ वायव्यां काल
 येत्तच्च सङ्कराणां विशिष्यते ॥ उदीच्यां पौष्टिके कुण्डं वृत्तिदंतुष्टिदंतथा ॥ ८५ ॥
 सर्वप्रयोगेष्वनया परप्रीतिकरं स्मृतम् ॥ अष्टकोणमुक्त्तिकरमैशान्यां तद्विधी
 यते ॥ ८६ ॥ कारागृहात्तथारोगाच्चिन्तादेर्मोक्षमाप्नुयात् ॥ अष्टकुण्डविधाने
 तु कर्मोऽयं नवकुण्डके ॥ ८७ ॥ नवमंचतुरस्रस्यात्पूर्वशानदिगन्तरे ॥ विधाने
 पञ्चकुण्डादीनामीशाने पञ्चमं भवेत् ॥ ८८ ॥ समकुण्डविधाने तु नकार्यवैदिके
 बहिः ॥ अन्यदेकं पञ्चकोणमभिचारविनाशनम् ॥ ८९ ॥ तथान्यत्सप्तको
 णश्च कुण्डं भूतनिकृन्तनम् ॥ अथादौ चतुरस्रस्य कुण्डस्य विधिरुच्यते ॥ ९० ॥
 नाभियोनि समायुक्तं श्रेष्ठं कुण्डं त्रिमेखलम् ॥ द्विमेखलं तु शूद्राणां सङ्कराणां कुमेख
 लम् ॥ ९१ ॥ यावान्कुण्डस्य विस्तारः खननं तावदेव हि ॥ यावत्कुण्डमिहेष्टं स्या
 त्तावद्विषसाधने कृते ॥ ९२ ॥ चतुरस्रं सप्तं कुर्यात्समकर्णं च शिल्पवित् ॥ एकहं
 स्तस्य यत्कर्णो भुजा तस्य काद्वयी ॥ ९३ ॥ द्विहस्तस्य तु कर्णस्य त्रिहस्ता भुज
 सन्निधिः ॥ चतुर्हस्तादिकेभ्येवं कण्डः सर्वत्र भूतमः ॥ ९४ ॥ जिनभागसमा
 स्तस्य बहिः कार्यास्तु मेखलाः ॥ द्वादशाङ्गुलविस्तारासार्धेषु चतुरङ्गुला ॥
 ९५ ॥ तदर्धमपि सादीर्घाष्टाङ्गुलाष्टाङ्गुलोच्चका ॥ चतुर्भिर्ङ्गुलैर्दीर्घा तावदुच्चा
 तदर्धतः ॥ ९६ ॥ दैर्घ्यात्सप्ताङ्गुला योनिः स्यं शोना विस्तरेण तु ॥ एकाङ्गुलो
 च्छिता सा तु प्रविस्नात्यन्तरे तथा ॥ ९७ ॥ कुम्भद्वयसमायुक्ता चाश्वत्थदलवन्म
 ता ॥ अङ्गुष्ठमेखलायुक्ता मध्ये चाथष्टतिः क्षमा ॥ ९८ ॥ योन्यास्तु पश्चिमे भागे
 मेखला त्रितया द्वहिः ॥ चतुरस्रं भवेत्पीठं कुण्डेष्वष्टांशविस्तृतम् ॥ ९९ ॥ ताव
 दीवितथोच्चं च नालं तन्मध्यतो भवेत् ॥ योनिमध्ये तु तद्वृत्तं कुण्डेष्वष्टांशमानतः ॥
 १०० ॥ प्रागाग्निग्राम्यकुण्डानां प्रोक्ता योनिरुदङ्मुखी ॥ शेषा पूर्वमुखा योनिः
 कुण्डयोनिश्च वर्जयेत् ॥ १०१ ॥ कुण्डमध्येष्टकेन्द्रांस्तुकुर्यात्कर्कटकेन तु ॥

प्रासारितेनव्यासोक्तभागतुल्येनतत्परम् ॥ १०२ ॥ पष्ठांशेनतुष्टंस्यात्पूर्ववृत्तं तु
कर्णिका ॥ कर्णिकाग्रेवाह्यवृत्तात्यन्तरेष्टदलानितु ॥ १०३ ॥ एवंपडङ्गुलोच्चा
स्यान्नाभिर्वेदासमीरितम् ॥ इष्टस्यचतुरस्रस्यजिनांशोभागउच्यते ॥ १०४ ॥
सपादैःपञ्चभिर्भागैर्मध्यसूत्रंविधयेत् ॥ प्राच्यामधप्रकुर्याच्चचतुर्धाचतुरस्रक
म् ॥ १०५ ॥ मध्यतोभ्रामयेत्कर्कटकंपश्चिमसंस्थयोः ॥ अर्धवापाकृतिरुद्रवहि
र्दिक्षुतदग्रतः ॥ १०६ ॥ वह्नयन्तंपातयेत्सूत्रंद्वयोरपितदाभवेत् ॥ एकमेकं
त्यजेदंशमध ऊर्ध्वं चतन्त्रवित् ॥ १०७ ॥ ज्यासूत्रंपातयेदग्रेतन्मानाद्भ्रामयेत्त
तः ॥ अर्धचन्द्रनिभंकुण्डरमणीयमिदंभवेत् ॥ १०८ ॥ अत्रतद्याम्यपृष्ठंस्यादे
कंतन्मारणायवै ॥ सौम्यपृष्ठंतोन्यत्रयोनिःपश्चिमदिग्मता ॥ १०९ ॥ आ
ग्रं ग्राक्त्रिस्त्यजेत्कार्यं लम्बास्तुल्यास्त्रयोपि च ॥ सान्तरंसर्वतन्त्रेषुप्रोक्तमत्रनिर
न्तरम् ॥ ११० ॥ एकहस्तेतुहस्ताद्याभुजाभूदादशाक्षया ॥ द्विहस्तादौत्रयं
पञ्चत्रिहस्तेकर्कभूमयः ॥ १११ ॥ चतुर्हस्तेत्रयंचन्द्रःपञ्चहस्तेत्रिगोशराः ॥ षड्
स्तेष्वब्दरामाश्चनगेत्याकृतिसागराः ॥ ११२ ॥ अष्टहस्तेकृतगज्यादैवीविश्वा
मयाग्नयः ॥ वेदानिष्टतियुग्मानिदशहस्तभुजास्मृता ॥ ११३ ॥ व्यासार्ध
चतुरस्रस्यस्वस्याष्टादशभागयुक् ॥ तावत्कर्कटकावृत्तंवृत्तकुण्डमिहोच्यते ॥
११४ ॥ रचयेच्चतुरस्रस्यव्यासार्धंनृपभागयुक् ॥ तावत्कर्कटकेनापिकुर्याद्वृत्तं
मनोहरम् ॥ ११५ ॥ तेनकर्कटमानेनचिह्नपट्टञ्चपूर्ववत् ॥ कृत्वातत्रभुजांद
त्त्रायन्त्रमेवंपडस्रवत् ॥ ११६ ॥ इष्टस्यचतुरस्रस्यचतुर्विंशांशकल्पना ॥ कृत्वा
तंमध्यतःसूर्यभास्वकर्कटकेनतु ॥ ११७ ॥ वृत्तंकुर्यात्पुनःसूर्यतिथिभागैर्दि
तीयकम् ॥ दिग्विदिगन्तरालेचसूत्राण्यष्टौप्रपातयेत् ॥ ११८ ॥ ततोन्तर्वृत्त
रेखायाईशसूत्राग्रसूत्रतः ॥ रेखांनयेद्वाह्यवृत्तपूर्वसूत्रस्यमूर्द्धनि ॥ ११९ ॥
ततोदक्षिणरेखायामन्तर्वृत्तस्यमूर्द्धनि ॥ तमानयेदलंतस्मादेवमष्टदलानि
तु ॥ १२० ॥ अंशव्यासार्धकेनापियद्वृत्तंसातुकर्णिका ॥ ततःपडङ्गव्यासार्ध
वृत्ततत्केशराणिच ॥ १२१ ॥ व्यासपष्ठांशमानोच्चकर्णिकाकेशराणिच ॥
गुरुक्युक्तयानिखनेद्यथापद्माकृतिर्भवेत् ॥ १२२ ॥ पद्माकृतिमप्रकुर्वी
तकण्ठमेखलयासह ॥ कार्यं तथा बालुकाभिरचतुरस्रसंमंयथा ॥ १२३ ॥

अथेष्टचतुरस्रस्यव्यासः सदादशांशयुक् ॥ तेनैव भ्रामयेद्वृत्तं चिद्धान्य
 त्रदिगष्टके ॥ १२४ ॥ क्रमान्न्यसेत्तदुपरिभुजांदद्यात्समामिति ॥ अ
 षासंजायतेकुण्डंतद्वत्कण्ठश्चमेखलाः ॥ १२५ ॥ इष्टस्यचतुरस्रस्यव्या
 सार्धस्वनगांशयुक् ॥ तद्व्यासार्धेनवृत्तंस्यात्तत्रचिद्धानिपञ्चतु ॥ १२६ ॥
 समभागेन देयानि तेषु सूत्राणि दापयेत् ॥ ज्यारूपाणि धनुर्लोपात्कु
 ण्डपञ्चास्रकंभवेत् ॥ १२७ ॥ इष्टस्यचतुरस्रस्यव्यासार्धपञ्चमांशयुक् ॥
 भ्रामयेत्तत्रवृत्तं तु सप्तधासकलंतुतत् ॥ १२८ ॥ ख्यातान्यन्यानि कु
 ण्डानितान्त्रिकस्मार्त्तकर्मणि ॥ अनाभिकानिकुण्डानि वियोनीति
 श्रुतीरितम् ॥ १२९ ॥ आचार्य्यकुण्डंनवमंचतुरस्रन्तुवैदिकम् ॥ अ
 षाशक्नौतुचत्वारिदिक्षुकुण्डानितान्त्रिके ॥ १३० ॥ तदशक्नावेकमेवचतु
 रसंप्रकल्पयेत् ॥ शक्न्याउपासनेवामपथ्यकंयोनिकुण्डलम् ॥ १३१ ॥
 अनेकदोषदंकुण्डमानन्यूनधिकंयदि ॥ तस्मात्सम्यक्परीक्ष्येदंकर्त्तव्यंशु
 भमिच्छता ॥ १३२ ॥ खाताधिकेभवेद्योगीहीनेधेनुधनक्षयः ॥ वक्रतु
 ण्डेतुसन्तापोमरणंछिन्नमेखले ॥ १३३ ॥ मेखलारहितेशोकोऽथाधिकेवि
 त्तसंशयः ॥ भार्याविनाशकंकुण्डंप्रोक्तंयोन्याविनाकृतम् ॥ १३४ ॥
 अपत्यध्वंसनंप्रोक्तंकुण्डंयत्कण्ठवर्जितम् ॥ शृङ्गाररहितंयच्चकुण्डंजर्जरमेख
 लम् ॥ १३५ ॥ यजमानविनाशायप्रोदघातःस्फुटितेभवेत् ॥ सूत्राधि
 केसुहृद्वेषःसूत्रहीनेदरिद्रता ॥ १३६ ॥ अनारेजठरोगश्चिद्वेदकुण्डेत्ववाच्य
 ता ॥ यथोक्तकुण्डेप्युत्पातादेवंजातेफलंत्विदम् ॥ १३७ ॥ षड्गुणा
 विधवह्निनेत्रमितास्स्युःपञ्चमेखलाः ॥ धर्मभेदेजातिभेदेचाचार्य्ययजमान
 योः ॥ १३८ ॥ षष्ठांशेनाष्टमांशेनमेखलादितयंमतम् ॥ कौलिकेवाममार्गेचबौ
 ध्देजेनेचशाबरे ॥ १३९ ॥ एवंकृतेमण्डपेतुवास्तुपीठंसमारभेत् ॥ नूतने
 तुगृहेकुर्वादन्यथोपद्रवोमहान् ॥ १४० ॥ स्मार्त्तीचतान्त्रिकीपूजाद्विवि
 धासानिगद्यते ॥ वास्तुनामापुराकश्चिद्वभूवत्वसुरोत्तमः ॥ १४१ ॥
 त्रैलोक्यंनिर्जितंतेनत्रिपञ्चाशच्चदेवताः ॥ येरणेसम्मुखेयातास्तेनतेतिनिपी
 ढिताः ॥ १४२ ॥ पुनःपुनर्जितायुद्धेसएवासीत्यजापतिः ॥ उवाचवचनं

तुष्टौप्रियतांप्रियतामिति ॥ १४३ ॥ नेन्द्रेणचकुबेरेणममतोषकरंकृतम् ॥
 ससैन्येनापितद्युद्धंत्वयातुजटिलेनहि ॥ १४४ ॥ कृतंविष्णुसहायेनपा
 र्वत्यर्धाङ्गहारिणा ॥ तेनाहंतुष्टिमापन्नास्तेषान्तुपरमेश्वरः ॥ १४५ ॥ अ
 देयंनास्तिमेकिञ्चिच्छ्रावयन्तुत्रयोपिच ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यशिवयोर्धूम
 चोदितः ॥ १४६ ॥ हरिःप्राहमहाधन्योदैत्येन्द्रत्वंसमोक्तिः ॥ सत्यं
 त्रिवारंकुरुष्वतदावाच्योवरोमया ॥ १४७ ॥ शिवेनापिचपार्वत्यादेवएवा
 परोनहि । त्रिरुवाचतथादैत्यस्तदाविष्णुर्व्यजिज्ञपत् ॥ १४८ ॥ यथा
 तेत्वरितोमृत्युःसउपायःप्रदर्शयताम् ॥ विष्णोश्छलमितिज्ञात्वादैत्येन्द्रस्तम
 भाषत् ॥ १४९ ॥ अवश्यमेवगन्तव्यंसर्वैःकालमुखेहरे ॥ तथाचस्वप्रति
 ज्ञार्थयोगच्छतिसजीवति ॥ १५० ॥ परंत्वेकोनमेवंशोयैश्चमत्सेवनंकृत
 म् ॥ तस्यमार्गदर्शयित्वादेहोयंविनिपात्यताम् ॥ १५१ ॥ कालेतस्मि
 श्चभोदेवावागुवाचाशरीरिणी ॥ दैत्येन्द्रकुरुमाशोकंभुवोजन्मतवाभवत् ॥
 १५२ ॥ तत्रैवत्वंलययासित्वत्तोषार्थवरंशृणु ॥ येवर्णाःस्वस्यभोगार्थकरि
 ष्यन्तिनवंगृहम् ॥ १५३ ॥ तत्रत्वदुत्सवमृतेनानादुःखैरुपद्रुताः ॥ का
 लकर्ण्यादिकादास्योविनायकमुखाश्चते ॥ १५४ ॥ सेवकाःपीडयिष्य
 न्तिचेत्याज्ञापारमेश्वरी ॥ इत्याकर्ण्यवचस्सोपिगर्तकृत्वामहाविलम् ॥ १५५ ॥
 प्रविवेशततोदेवैर्धृत्पाषाणैःप्रपूरितम् ॥ तेनयेनिर्जितादेवाःपुनरुद्गमशङ्क
 या ॥ १५६ ॥ तस्योर्ध्वन्तुत्रिपञ्चाशन्निवासंचक्रुरुद्यताः ॥ तस्मादव
 श्यंतेपूज्यागृहेवास्वमुखेच्छया ॥ १५७ ॥ शृण्वन्तुतद्विधिन्देवावामदक्षि
 णमार्गतः ॥ पाषाणेप्रतिमायांवाकुर्व्याद्वास्तोष्यतेतथा ॥ १५८ ॥ प्र
 तिजानीतिमन्त्रेणतस्यावाहनपूजनम् ॥ नाममन्त्रेणचान्येषांपूजाकृत्वा
 प्रपूजयेत् ॥ १५९ ॥ नैर्ऋत्यकोणेगेहस्यचतुरस्राकृतिंशुभाम् ॥ कृ
 त्वासमतलांभूमिवितस्त्युच्चांचवेदिकाम् ॥ १६० ॥ विस्तारायामतोहस्त
 मात्रांतत्रलिखेद्बुधः ॥ एकाशीतिपदंचक्रंवैदिकस्तत्रदेवताः ॥ १६१ ॥
 मध्यकोष्ठेपुनवसुत्वादौब्रह्माणमर्चयेत् ॥ आपवत्सन्तदीशानेप्रागर्यमात्रि
 कोष्ठके ॥ १६२ ॥ आग्नेयेसवितारंचविवस्वन्तमपांत्रिषु ॥ इन्द्रंनैर्ऋत्यदि

ग्भागेभिर्त्रिपश्चिमगं त्रिषु ॥ १६३ ॥ वायव्ये राजयक्ष्माणं सुभेरुचोत्तरे त्रये ॥
 वेदकोष्ठेषु चैशान्यामीशकोणाच्च देवताः ॥ १६४ ॥ शिखीपर्जन्य आपश्च
 दितिः प्रोक्ताष्टयोर्द्वयोः ॥ क्रमादेते पञ्च देवा ज्ञातव्याः सर्वमार्गतः ॥ १६५ ॥
 जयन्तेन्द्रोऽसुर्य सत्यवृषा आग्नेयकोणके ॥ अन्तर्क्षीरं तथा वातः पूषा सावित्र ए
 व च ॥ १६६ ॥ चतुष्का ईशतो देवास्ततो दक्षिणपञ्चके ॥ युग्मे क्रमाच्च वितथो
 गृहरक्षयमौ तथा ॥ १६७ ॥ गन्धर्वा भृङ्गरा जश्च नैर्ऋती स्थ चतुष्कके ॥ ईशा
 नीतो जयमृगौ पितृदौ वालिकौ तथा ॥ १६८ ॥ ततः पश्चाद्विके पञ्चमुग्रीवः
 पुष्पदन्तकः ॥ वरुणा सुरशेषाश्च वायव्ये ईशतो बहिः ॥ १६९ ॥ रुद्रश्च पाप
 यक्ष्मा च रोगश्चोत्तरपञ्चसु ॥ मुख्यो भल्लाटसोमौ च भुजङ्गश्चादितिस्तथा ॥
 १७० ॥ देवा एते पञ्च चत्वारिंशदर्च्यार्च्यभक्तिः ॥ अथ तान्त्रिकमार्गे तु च
 तुष्पष्टिपदे तथा ॥ १७१ ॥ कोणयोः सूत्रयुगलं मध्ये ब्रह्माणमर्चयेत् ॥ चतुष्को
 ष्ठेषु तत्पूर्वात्तत्र कोष्ठे द्विके द्विके ॥ ७१२ ॥ आर्घ्यकंच विवस्वन्तं मित्रमन्यं मही
 धरम् ॥ सावित्रः सविता शक्र इन्द्रजिह्वद्रुतज्जयौ ॥ १७३ ॥ आपवत्सुरकौ वैति
 शैव्याः कोलार्धकोष्ठयोः ॥ शर्वगुहं चार्घ्यमाणं जम्भकं पिलिपिच्छकम् ॥ १७४ ॥
 चरकिं च विदारीं च पूतनां पूर्वतो यजेत् ॥ ईशानश्चाथ पर्जन्यो जयन्तः शक्र
 भास्करौ ॥ १७५ ॥ सत्यो वृषोऽन्तकश्चैव पूर्वाशाकोष्ठगाः क्रमात् ॥ अग्नि
 पूषा च वितथो यमो यगृहरक्षकः ॥ १७६ ॥ गन्धर्वा भृङ्गरा जश्च मृगा दक्षिणदि
 गताः ॥ निर्ऋतिश्चाथ दौवारिकश्च सुग्रीवकस्तथा ॥ १७७ ॥ वरुणः पुष्प
 दन्तश्च सुरशेषा रोगकाः ॥ पश्चादथोत्तरे वायुर्नागमुख्यास्ततः परम् ॥
 १७८ ॥ सोमभल्लाटार्घ्यमाख्या अदितिर्दितिरुत्तरे ॥ ब्रह्मस्थानं रक्त्वर्णं दिश
 पीतैर्विदिकिसतैः ॥ १७९ ॥ ततो दिशस्तु हरितैर्विंशतिः कृष्णवर्णकैः ॥ अ
 णापरिधिः कार्या सुन्दरं मन्दरं भवेत् ॥ १८० ॥ ब्रीहिमुद्गयवैः क्षौद्रघृतदुग्धप्लुतै
 क्रमात् ॥ अष्टोत्तरशतं चाष्टोत्तरविंशतिरेव च ॥ १८१ ॥ प्रत्येकं तैर्हुने द्वयैर
 ये च यथाविधि ॥ एवं सिंहगते भानौ पूर्णयां प्रतिवत्सरम् ॥ १८२ ॥ स्वगेहे वा
 पूजां च मण्डपेषु समाचरेत् ॥ नाकालमरणं व्याधिभूतप्रेतादिभीर्न च ॥ १८३ ॥
 न सर्पपीडनान्योन्यकलहाद्यशुभानि च ॥ पुत्रपौत्रधनारोग्यपशुदासीन

द्धिभाक् ॥ १८४ ॥ अरोगीविजयोख्यातश्चिरंजीवतितद्गृहे ॥ राजवेश्म
सुसर्वत्रतथाचमहिषीगृहे ॥ १८५ ॥ सचिवामात्यसेनानीभवनेषु पुरेतथा ॥
विदध्यात्प्रतिवर्षतुप्रोक्तसिद्धयैसुदेशिकः ॥ १८६ ॥ नवाउक्तान्यथारूपफलैः
क्लेशश्चसम्भवेत् ॥ भैरवक्षेत्रपालानांयोगिनीनांविशेषतः ॥ १८७ ॥ वामा
चौरैर्वलिःकार्य्यामहिषैर्वापिकुक्कुटैः ॥ आराधितास्तुवामेनजायन्तेतिबुभुक्षि
ताः ॥ १८८ ॥ देवताबलिमिच्छन्तितद्धीनंघ्नन्तिसाधकम् ॥ मद्यमांसप्रम
त्तास्तेप्राक्कनेनप्रचोदिताः ॥ १८९ ॥ कदाचिच्छवमिच्छन्तितस्मात्सद्भिर्न
वामतः ॥ क्रियतेभ्यर्चनंतासांयानंतुनिकटेजने ॥ १९० ॥ यावन्नमद्यमांसा
शीजनस्तावदलोलुपः ॥ भुक्तेतस्मिंस्तन्मनाःस्यात्कजपःकचदेवताः ॥
१९१ ॥ मद्यमांसादिकत्यागीतस्यवातनिषेवणात् ॥ दृश्यतेतुल्यरूपोयःस
सिद्धोऽन्यस्तुपातकी ॥ १९२ ॥ एवंपरीक्ष्यकर्तव्यासिद्धानामपिसद्गतिः ॥
अत्रकिंबहुनोक्तेनसर्वनाशस्तुवामतः ॥ १९३ ॥ इतिसञ्चिन्त्यभोदेवाःस्वध
र्मःश्रेयसेभवेत् ॥ वास्तुशान्तिविधायैवंसदसज्ज्ञानहेतवे ॥ १९४ ॥
सप्तभिर्नवभिर्वापिदिनैर्दीक्षादिनात्पुरा ॥ बीजारोपणकर्म्मदंकर्तव्यंसर्वकाम
दम् ॥ १९५ ॥ मण्डपोत्तरदिग्भागेमुत्सृज्यतन्तरेपरे ॥ भवनेमण्डपंकुर्याद्द
क्षःप्राग्वरुणायनम् ॥ १९६ ॥ याम्योदीच्ययनंवामदीक्षायांसम्प्रशस्यते ॥ गोम
येनोपलिप्तायांभूमौदक्षेऽथवामके ॥ १९७ ॥ सतैलतण्डुलेनैवसतैलविजयाद्
धैः ॥ तत्ररेखाःपञ्चकरादीर्घाःकार्य्याश्चपञ्चच ॥ १९८ ॥ वितस्त्यन्तरितारुदरेखाः
कार्य्यास्तथायताः ॥ चत्वारिंशत्कोष्ठकास्स्युश्चतुर्विंशतिकोष्ठकैः ॥ १९९ ॥
प्राग्ब्रह्मैस्तत्रवीथीस्यात्पूरयेद्रक्तचूर्णकैः ॥ पश्चात्कोष्ठचतुष्कंयद्ब्रह्मस्थानंत
रीरितम् ॥ २०० ॥ आग्नेयकोष्ठमारभ्यईशानान्तंप्रपूरयेत् ॥ पीतैरक्लैश्चक्र
णैश्चरजोभिस्सृष्टिमार्गतः ॥ २०१ ॥ कोष्ठद्वयंततोवीथीरक्तेनैवप्रपूरयेत् ॥
विष्णुस्थानंतदग्रेतुज्ञेयंकोष्ठचतुष्टयम् ॥ २०२ ॥ प्राग्ब्रह्मजोभिरापूर्य्यतदग्रेपि
ष्ववीथिकाः ॥ कार्य्याडमरुकाकाराश्चतस्रोविष्णुदेवताः ॥ २०३ ॥ दूर्वाप्र
प्लवाश्वत्थदलोपेताश्चवेष्टिताः ॥ सूत्रेणविष्णुस्थानस्यचतुष्कोष्ठेनिवेशये
त् ॥ २०४ ॥ वैरज्यःपञ्चमुख्यास्ताःकाष्ठजाःषोडशाङ्गुलैः ॥ आयामोच्छ्राय

दीर्घार्यैर्युक्ताः पश्चाद्विवेशयेत् ॥ २०५ ॥ ब्रह्मस्थाने पलवादिमूत्रैः प्राग्वच्च
 योजिताः ॥ शैवाः शरावाश्चत्वारो भान्वङ्गुलसमुच्छ्रयाः ॥ २०६ ॥ प्रक्षा
 ल्यमूत्रैः संवेद्य प्राग्वदग्न्यादिपुन्यसेत् ॥ शाल्यपुञ्जेषु गन्धादिदर्भकूर्चायनेषु
 च ॥ २०७ ॥ पूरयेत्तानि पात्राणि बालुकामृत्करीषकैः ॥ शङ्खस्वनेन नादै
 श्च पञ्चभिर्ब्राह्मणा शिखा ॥ २०८ ॥ ततः स्वर्णादिके पात्रे दशबीजानि वापये
 त् ॥ वंबीजं यजेन्मन्त्री दुग्धेन चालयेत्पुनः ॥ २०९ ॥ तानि प्रियङ्गुश्यामाक
 तिलसर्पपशालयः ॥ मुद्गादकीस्तु निष्पावाखत्वामाषाः प्रकीर्तिताः ॥ २१० ॥
 ब्रह्मपात्रे तु विकिरेत्प्रथमं वैष्णवे ततः ॥ ततः शैवे पञ्चवाद्य ब्रह्मघोषपुरस्सरम् ॥
 २११ ॥ हरिद्राद्यैश्च संसिच्य वस्त्रैराच्छादयेत्ततः ॥ सन्ध्ययोरुभयोश्चैव भूते
 भ्यो यंबलिर्मतः ॥ २१२ ॥ एवं द्वितीयदिवसे पितृभ्यस्तिलमण्डलैः ॥ तृती
 ये सक्त्रबोलाजायक्षेभ्यो दधिसंयुताः ॥ २१३ ॥ शाल्योदनं तिलालाजाः सक्त्र
 वः प्रथमे दिने ॥ हरिद्राचूर्णसंयुक्ता भूतेभ्यो यंबलिर्मतः ॥ २१४ ॥ नागेभ्यः
 सक्त्रवस्तूर्यनारिकेलजलप्लुताः ॥ दद्यात्पद्माक्षतबलिं पञ्चमे ब्रह्मणे मुदा ॥
 २१५ ॥ षष्ठेशिवाय चापूपयुक्कंभक्कंप्रशस्यते ॥ तत्रौदनं सप्तमे द्विविष्णवे विनि
 वेदयेत् ॥ २१६ ॥ ब्रह्मस्थाने तु वेतालो मेघस्तस्य बलिः सुराः ॥ विष्णुस्थाने
 भैरवी स्यादजस्तस्या बलिर्मतः ॥ २१७ ॥ भैरवस्तु शिवस्थाने महिषबलि
 मिच्छति ॥ गौडीमाध्वी च यैष्ठी च सुरास्तत्र क्रमान्मताः ॥ २१८ ॥ मत्स्यमां
 संमद्ययुक्कंभूतेभ्यो बलिरिष्यते ॥ पितृभ्यः शशमांसं च यक्षेभ्यः कुक्कुटं मधु ॥
 २१९ ॥ भेकोन्दुरबलिर्नागान्वाममार्गबलिस्त्वयम् ॥ एवं गतेषु नवसुदिनेषु
 च विलोकयेत् ॥ २२० ॥ सम्यक्क्रस्योद्गमो जातः किं नष्टं मध्यमं च किम् ॥ स
 म्यग्भ्युद्गमे सिद्धिः कुण्ठिते विघ्नमाप्नुयात् ॥ २२१ ॥ कीटभुक्तेनास्य फलं स्पृ
 दिते सर्वनाशनम् ॥ सिद्धिः प्रियङ्गुभिर्ज्ञेया श्यामाकैस्त्रिसुखं भवेत् ॥ २२२ ॥
 तिलैः पूज्यजनो ह्लासः सर्पपैर्नाभिचारिके ॥ शालिभिः सर्वसम्मानो मुद्गेर्देव
 पा भवेत् ॥ २२३ ॥ चतुष्पादास्तथा दक्यानिष्पावैः क्षेत्रमन्दिरे ॥ खल्वै
 त्कर्मसिद्धिः स्यान्मापैः शान्तीरणे भवेत् ॥ २२४ ॥ सर्वैस्समुद्गतैर्वामे
 दिः पातस्ततो न्यथा ॥ चैत्रादीक्षाफलं दुःखं प्रतिष्ठाश्रितसिद्धये ॥ २२५ ॥

हीनतामरणं बन्धुनाशो दुःखं ततः क्रमात् ॥ आनन्दो वृद्धिदुःखेथाक्षेपो नि
 न्दा इति क्रमात् ॥ २२६ ॥ दारिद्र्यं सर्वज्ञानं च शुभोत्कृष्टत्वसौख्यता ॥
 ज्ञानं मेधाविनाशश्च स्वर्णासिर्ज्ञानवर्द्धनम् ॥ २२७ ॥ समृद्धिसिद्धिः
 श्रेष्ठत्वं मलप्रासक्षयं त्यजेत् ॥ मनस्तापः श्रियः सौख्यं सौख्यं मन्त्रस्य सिद्ध
 यः ॥ २२८ ॥ क्षुद्रदैवतसं सिद्धिः शीघ्रं सिद्धिः शुभामतिः ॥ देवभैत्री सर्वहा
 निः कलहरश्च महाभयम् ॥ २२९ ॥ सम्पद्गोजपात् सिद्धिः सन्तापस्ताप ई
 शिता ॥ सर्वसिद्धिः फलं भानां क्रमाद्वक्ष्येथ वामके ॥ २३० ॥ त्रियेः फलं बुद्धि
 नाशः क्रमाज्ज्ञेयाः सुसिद्धयः ॥ अंगौरीमान्त्रिका भ्रष्टा विगणेशश्च दुःखिताः ॥
 २३१ ॥ सिद्ध्यन्ति मन्त्राः सर्वेऽपि न सिद्ध्यन्ति कदाचन ॥ समृद्धिर्दुःखसिद्धि
 श्च मूर्खता गुरुनाशनम् ॥ २३२ ॥ जडतारिष्टनाशश्च सर्वपूर्णं भवेत्फलम् ॥
 शुक्लाश्रेष्ठानैव कृष्णाशुभ्राशुभतराहरेः ॥ २३३ ॥ सिद्धिः स्यात्सर्वमन्त्रा
 णां प्रोक्तं चैव महाभयम् ॥ सिद्धिर्धातुविशेषेण पुत्रहानिः पितृनृते ॥ २३४ ॥
 क्रमाद्वारफलं बुद्धिर्जडतामरणं तथा ॥ नियोगहीनता पुत्राधनाप्तिर्मृत्युरीरिता
 २३५ ॥ विष्कुम्भादिकयोगानां नाम तुल्यं फलं भवेत् ॥ आनन्दादिकयोगा
 नां सर्वत्राविकलं फलम् ॥ २३६ ॥ विष्टिं विहाय करणे चरेत्सिद्धिर्दुतं भवेत् ॥
 सर्वसिद्धिर्विष्टिपुच्छे स्थिरे तु स्थिरता भवेत् ॥ २३७ ॥ अथ लग्नफलं देवाधनं
 धान्यं समृद्धयः ॥ राज्यं वा देवतासिद्धिर्हानिर्मेधाविनाशनम् ॥ २३८ ॥
 रत्नादिलक्ष्मीलाभश्च धनं धान्यं च सिद्धयः ॥ पूर्णसिद्धिः प्रतापश्च हानिर्विज्ञा
 ननाशनम् ॥ २३९ ॥ पूर्वप्राप्तिर्मन्त्रसिद्धिः पशवो विपुलं धनम् ॥ सदा दुःखं
 तथा हानिर्वाभिनामिथुनं शुभम् ॥ २४० ॥ वामिनां यवनानां च विरुद्धं बहुधा
 शुभम् ॥ त्रिषडायगताः पापाः शुभाः केन्द्रत्रिकोणगाः ॥ २४१ ॥ रन्ध्रे मृ

१ तीज तिथि में गौरीजी का मन्त्र लेना शुभ है और देवता का मन्त्र लेनेवाला अष्ट
 होता है अर्थात् सुक्ति नहीं पाता पतित होता है २ चौथि में गणेश जी का मन्त्र छोड़ि
 और मन्त्र लेनेवाले दुःख पाते हैं ३ जोहि लग्न में मन्त्र सुनाना हो उस लग्न से तीसरे
 छठे गेहर्वे घरमें पापग्रह हों अर्थात् सूर्य मङ्गल शनि राहु केतु हों और पहिले चौथे
 सतयें दशयें घरमें चन्द्र बुध बृहस्पति शुक्र हों या त्रिकोण अर्थात् नवयें पंचयें घर में
 हों तब मन्त्र लेना ४ अठयें घर में सब ग्रह मृत्यु देनेवाले होते हैं ॥

त्युप्रदाः सर्वे व्यये खेऽदेरि पौचरुक् ॥ मन्त्रश्चन्द्रबले ग्राह्योऽन्यथा स्यादघसम्भ
 वः ॥ २४२ ॥ तारावलानुरूपेण देवतायाः कृपा भवेत् ॥ धर्मदोराज्यदः सिद्धि
 प्रदो मध्योस्ति नाशकृत् ॥ २४३ ॥ प्रातः सङ्गममध्याह्नाः पराहंसाय मेव च ॥
 चन्द्रग्रहे तु दारिद्र्यं सौरे सर्वसमृद्धयः ॥ २४४ ॥ गुराव शुभदृष्टे च सिद्धक्षेत्रे सु
 शोभने ॥ २४५ ॥ आगच्छति गुरुर्देवाद्यदा दीक्षा तदा भवेत् ॥ दीक्षादिना
 त्पूर्वदिने प्रातः कृत्यं निवर्त्य च ॥ २४६ ॥ समलंकृत्य देहं स्वस्वगृहे पूजनं चरे
 त् ॥ गणेशस्य विधानेन पुण्याहं वाचयेत्ततः ॥ २४७ ॥ नान्दीमुखं स्तर्प
 यित्वा पञ्चवाद्यपुरःसरम् ॥ यथोक्तकृतसम्भारो गच्छेद्गुरुगृहं प्रति ॥ २४८ ॥
 आचार्यं ऋत्विग्वरणसम्भारो दशधामतः ॥ २४९ ॥ श्रीपर्णीवृक्षपीठानि ह
 स्तमानानि मानतः ॥ अष्टाङ्गलसमुच्छ्रायसहितानि समानि च ॥ २५० ॥ सैम
 विंशतिदर्भाणां वेणयग्रे ग्रन्थिभूषिता ॥ विष्टराः सर्वयज्ञेषु लक्षणं परिकीर्तित
 म् ॥ २५१ ॥ सुखोष्णोदकसम्भूताः पाद्यार्थे तां प्रगण्डकाः ॥ शङ्खा अर्घ्यप्र
 दानाय गन्धपुष्पजलान्विताः ॥ २५२ ॥ सुताम्रस्य कमण्डल्व आचामोदक
 पूरिताः ॥ तेषु धामधुपर्कार्थं कंस्यादध्यादि पूरिताः ॥ २५३ ॥ महद
 र्घ्याणि वस्त्राणि मुद्रिकाद्यं सुभूषणम् ॥ मधूलपत्रच्छत्राणि सोष्णीषाणि समा
 चरेत् ॥ २५४ ॥ पादुकाश्चाहरेत्तत्र वर्माभरणभूषितः ॥ कृत्वैतत्फलमा
 प्रोति महायज्ञार्हणोपमम् ॥ २५५ ॥ अन्येभ्यो मधुपर्केण विप्रेभ्यः पूजनं स्मृत
 म् ॥ भक्त्या तद्विगुणं दद्यादाचार्याय सुभक्तिमान् ॥ २५६ ॥ अन्यैर्दिजैः
 समं यत्र देशिकस्य प्रपूजनम् ॥ तस्मिन् यज्ञफलं स्वल्पमना वृष्टौ यथाक्षितेः ॥
 २५७ ॥ एवं गुरुगृहं गत्वा प्रणम्य गुरुपादुके ॥ दत्त्वा वरणसामग्रीं सङ्कल्प्य वृणु
 याद्गुरुम् ॥ २५८ ॥ उच्चार्य मुक्तमन्त्रस्य ग्रहणाय द्विजोत्तम ॥ गुरुत्वेनेति सम्भा
 प्यत्वामहं च ततो वृणे ॥ २५९ ॥ इत्युक्त्वा वृणुयाच्छिष्यो वृतोऽस्मीति ततो
 गुरुः ॥ यथोचितं गुरो कर्म कुरुष्वेति वदेच्छिशुः ॥ २६० ॥ करवाणीति च

१ चारद्वे वा छठयें घर में ग्रह होने से रोग होता है २ नान्दीमुख श्राद्ध करि
 ३ होम करनेवालों का ऋत्विक् नाम है ४ अरणी याने अगेथके काठके पीढ़ा आठअंगु
 ऊँचे हाथ भरि लम्बे ५ सत्ताइस कुश एकमें करिके ऊपर गांठि देइ ६ कुशासन वा कु
 समूह ७ ताँबे के कोपरा ८ महुवाके पत्तों का छाता ९ सद्गुरुका ॥

चाय्योगुरोरेवाज्ञयाततः ॥ ब्राह्मणान्वृणुयादष्टावेदवेदाङ्गपारगान् ॥ २६१ ॥
 तद्देवतोपासकांश्च ऋत्विक्तेनाथवायदा ॥ चत्वारिकुण्डानितदा चत्वारऋत्वि-
 जोमताः ॥ २६२ ॥ ततःशिष्येण सहितोयायाद्यागमृहंगुरुः ॥ उपविश्य
 चतद्वारेपरीक्षामारभेत्ततः ॥ २६३ ॥ शिष्यायमूलसञ्जसंप्रदद्यादन्तधावन-
 म् ॥ दन्तान्विशोध्यपुरतःस्थगिडलेहस्तमात्रके ॥ २६४ ॥ चैतसोभ्यानये-
 सत्तुपरीक्षेतततो गुरुः ॥ तदग्रंयदिशासंस्थंतत्रेदंपूर्वतःफलम् ॥ २६५ ॥ भूतिर्ह-
 दयसन्तापोबन्धुनाशस्तथामतिः ॥ शोकश्चव्यग्रतासौख्यंज्ञानलाभःक्रमात्फ-
 लम् ॥ २६६ ॥ अमङ्गलस्थानयानप्रायश्चित्तसमाचरेत् ॥ अष्टाधिकंसहस्रं
 वाशतंविंशतिरेववा ॥ २६७ ॥ अस्त्रसम्पुटितेनैषांनाम्नास्वाहान्वितेनच ॥
 दोषाञ्जहिजहीत्येवंपदंचैवनमोऽन्तकम् ॥ २६८ ॥ केवलाज्येन जुहुयादुःस्वप्ने
 चैवमेवहि ॥ दन्तकाष्ठंपुनर्देयंपुनर्दुष्टंचचेत्फलम् ॥ २६९ ॥ तृतीयमपिदुष्टंचेन्न
 ग्राह्यासातुदेवता ॥ वाममार्गैःसकृदपिगुरुंशिष्योविनाशयेत् ॥ २७० ॥ ततःस्व-
 मंपरीक्षांचकुर्यात्तद्विधिरुच्यते ॥ वैदिकानां दक्षिणानां वैष्णवानांचवामिना-
 म् ॥ २७१ ॥ यज्जाग्रतोदूरमुदेतिदेवमावृत्यमन्त्रान्प्रयतस्त्रिदेवान् ॥ हविष्य
 भुग्दक्षिणपार्श्वशायीस्वमंपरीक्षेतयथोपदेशम् ॥ २७२ ॥ भगवन्देवदेवेशशूल
 भृद्वृषवाहन ॥ इष्टानिष्टेसमाचक्ष्वस्वप्नेसुप्तस्ययत्फलम् ॥ २७३ ॥ एवंसुप्त
 कुशाकीर्णैश्चैकभुग्यतमानसः ॥ निशान्तेपश्यतिस्वमंशुभंवायदिवाशुभ-

१ मूल मन्त्र पढ़िकै दत्तूनदेवै २ चौतरा में ३ चारों दिशा वा कोणों में जहां शिष्य
 होनेवाला दत्तून चीरि कै बहावै उसका फल पूर्व दिशा के क्रम से गुरु जानि लेवै भूति
 अर्थात् ऐश्वर्य पूर्व में आप्नेय में हृदय सन्ताप दक्षिण में बन्धुनाश इत्यादि क्रमसे जानो
 ४ जो दुष्टफलवाली दिशा में दत्तून पड़ी हो तौ या निषिद्ध स्थान में शिष्य गया हो
 तौ केवल घीसे स्वाहा देवै प्रायश्चित्तके वास्ते सो संख्या मूल में स्पष्टलिखी है ५ फट्
 अर्थात् अमुकदेव फट्स्वाहा दोषान् जहि जहि नमः यह आहुति देवे को मन्त्र श्लोक से
 निकसा है एक दफे शिष्य जेहि दिशा में दत्तून बहावै उसका फल अन्का न हो तौ तीन
 दफे तक फिरि दत्तून देवे जो तीनों दफे अशुभफलवाली दिशा में फेकै तौ उस देवता
 का मन्त्र न देवै कि जिस देवता का मन्त्र पढ़िकै दत्तून दीगई हो ६ यज्जाग्रतोदूरमुदेतिदे-
 वन्तदुसुप्तस्यतथैवेति ॥ यूयङ्मंज्योतिषांज्योतिरेकन्तन्मेमनःशिवसङ्कल्पमस्तु ॥ यह मन्त्र
 पढ़िकै और भगवन्देवदेवेश यह श्लोक मन्त्र है ॥

म् ॥ २७४ ॥ ॐ हूँ त्सकललोकाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ विश्वेश विश्वरूपाय स्व
 प्राधिपतये नमः ॥ २७५ ॥ स्वप्रमानय मन्त्रो यमुपवासी जितेन्द्रियः ॥ दर्भशय्या
 गतो रात्रौ स्वप्रपश्येद्यथा तथा ॥ २७६ ॥ भुक्काशयीत शयने सुशुद्धे वसुधात
 ले ॥ अर्धरात्रौ समुत्थाय पादशौचं विधाय च ॥ २७७ ॥ आचम्य देवं सम्पूज्य तं
 संस्मृत्य स्वपञ्चके ॥ २७८ ॥ शिवदेवतयो रैक्यं भावयेत्तु जपेदिदम् ॥ नमोऽ
 जायत्रिनेत्राय पिङ्गलाय महात्मने ॥ २७९ ॥ वामाय विश्वरूपाय स्वप्राधिप
 तये नमः ॥ स्वप्ने कथय मे नित्यं सर्वकार्यमशेषतः ॥ २८० ॥ क्रियासिद्धि
 विधास्यामित्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ दीक्षितो दीक्षितानां च यथा स्वप्ने प्रजायते ॥
 २८१ ॥ शृण्वन्तु देवाभोः सर्वे सावधानास्तु तद्विधिम् ॥ पार्थिवेश्वरपूजान्ते
 रविर्वर्णजपेन्मनुम् ॥ २८२ ॥ जुहुयात्तद्दशांशेन बिल्वपत्रैर्घृतप्लुतैः ॥
 तर्पणं मार्जनं कृत्वा कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ २८३ ॥ सिद्धस्तस्य भवेन्म
 न्त्रः स्वप्ने वक्त्रिहृदि स्थितम् ॥ २८४ ॥ तारो हलिद्वयं शूलपाणयेद्विठईरितः ॥
 स्वप्रमानय मन्त्रो यं द्वादशाक्ष ईरितः ॥ २८५ ॥ स्वप्ने तु प्रथमे या मे वत्सरे तत्फलं
 भवेत् ॥ षड्विंशसैर्द्विषां मे तु त्रिभिर्मासैस्त्रियामके ॥ २८६ ॥ चतुर्थे मासमा
 त्रेण प्रातः काले तु सत्वरम् ॥ स्वप्ने निद्राफलं ग्रीस्यात्स्वप्नोवाच्यो न चान्यथा ॥
 २८७ ॥ चिन्ताहृद्गतदीपं यत्तत्फलं नैव विद्यते ॥ वाताधिक्याद्भवेत्स्वप्नस्साह
 सोदानपूर्वकः ॥ २८८ ॥ पित्तात्तेजोऽग्निपीतादिरक्तं क्रोधादिकं तथा ॥ श्लेष्म
 णः श्वेतशीतादिशयनाद्यं बलासनम् ॥ २८९ ॥ वातैः प्रातस्त्वङ्गमर्दः पित्तै
 र्दाहस्तु नेत्रयोः ॥ कफात्प्रवेपते नित्यं हृद्वेद्वन्द्वेत्रयं त्रिषु ॥ २९० ॥ सिद्धं वा
 स्वगुरुं देवं प्रसन्नां च कुमारिकाम् ॥ गङ्गां भागीरथीं भानुं लिङ्गिनां लिङ्गमैश्वरम् ॥
 २९१ ॥ बालं छत्रं रथं दीपं प्रासादं कमलं नदीम् ॥ कुञ्जरं वृषभं माल्यं समुद्रं फलितदु
 मम् ॥ २९२ ॥ पर्वतं प्रज्वलद्बहिर्मासं संसुरासवम् ॥ ग्रहान् भानि विधुं सूर्यं र
 तान्याभरणानि च ॥ २९३ ॥ सिंहासनं विमानं च च्चजं वाद्याभिषेचनम् ॥

? हूँ याने नमः ॥ अर्थात् ॥ ॐ नमः सकललोकाय विष्णवे प्रभविष्णवे विश्वेश विश्वरू
 पाय स्वप्राधिपतये नमः स्वप्रमानय यह मन्त्र है २ शिरमें ३ यह बारह अक्षरका मन्त्र २८५
 के श्लोक से निकलता है ॥ ॐ हलिहलि शूलपाणये स्वाहा स्वप्रमानय यह मन्त्र है ॥

श्वेतचन्दनवस्त्राणिशालयःकुङ्कुममधु ॥ २६४ ॥ राजासिद्धार्थकंनार्योनव
भाण्डं चपायसम् ॥ अश्वंफलानिसिद्धान्नंदधिबालं विलासिनम् ॥ २६५ ॥ दुग्धं
वाद्यानिचापंचमयूरंनकुलंमृगम् ॥ बद्धमेकपरंपुष्पंसद्वाक्यंचक्षुरञ्जनम् ॥ २६६ ॥
पूर्णकुम्भंदर्पणंचमीनंमद्यंचभोजनम् ॥ शवंरोदनहीनंचपुण्ड्राणिचपताकि
का ॥ २६७ ॥ भारद्वाजनृपाणांचवेदशब्दंचगायनम् ॥ केशामाङ्गल्यगीता
निचाङ्कुशंयुद्धदंप्रियम् ॥ २६८ ॥ स्वप्नेदृष्टातुचैतानिसाधकःसिद्धिमाप्नु
यात् ॥ व्याध्याद्यार्त्तेनास्तिदुःखंसामान्यःसुखमाप्नुयात् ॥ २६९ ॥ यदाकर्म
सुकाम्येषुस्त्रियंस्वप्नेषुपश्यति ॥ कामयन्तींनदींसिन्धुंद्विजंश्वेताम्बरन्तथा ॥
३०० ॥ भास्करोदयनंचैवग्रहणंचन्द्रसूर्ययोः ॥ हर्म्यप्रसादनागाश्चवृषशै
लाग्निरोहणम् ॥ ३०१ ॥ भोजनंदधिभक्तस्यपक्वमांसस्यभक्षणम् ॥ कृ
मिविष्ठानुलेपश्चरुधिरेणाभिषेचनम् ॥ ३०२ ॥ ताम्बूलभक्षणंमद्यपानंद
ध्यभिवन्दनम् ॥ प्रचन्द्रकिरणंस्वप्नेकार्यसिद्धेसुलक्षणम् ॥ ३०३ ॥ कृष्णा
म्बरधरानारीकृष्णगन्धानुलेपना ॥ उपगूहति यंस्वप्नेसारात्रिस्तस्यपश्चिमा ॥
३०४ ॥ एवन्तुरक्याव्याधिःशोकोऽरुणसमानया ॥ नीलयाकलहोहत्यापी
तयाकैरदोभवेत् ॥ ३०५ ॥ श्वेताम्बरधरानारीश्वेतमाल्यानुलेपना ॥ उपगू
हति यंस्वप्नेतस्यश्रीःसर्वतोमुखी ॥ ३०६ ॥ अशनेशयनेपानेशरीरेवाहनेगृ
हे ॥ ज्वलमानेविबुध्येततस्यश्रीःसर्वतोमुखी ॥ ३०७ ॥ सितोरगस्यदंशश्चे
ज्जायतेदक्षिणेकरे ॥ दशाहात्सभवेद्भोगीरोगीरोगादिमुच्यते ॥ ३०८ ॥
निगडैर्बाहुपाशैश्चबध्यतेवायुतोभवेत् ॥ प्रतिष्ठावर्धतेतस्यदुग्धपानधनात्य
यः ॥ ३०९ ॥ सुरारंक्रमिष्वन्विद्यालभेद्विप्रोधनंपरम् ॥ दध्निदृष्टेभवेत्प्रीति
र्गोधूमैश्चधनागमः ॥ ३१० ॥ सिद्ध्याविद्यागमंविद्याल्लाभःसिद्धार्थकैस्त
था ॥ दधिलाभोददेदर्थान्घृतलाभाद्ध्रुवञ्जयः ॥ ३११ ॥ घृताशनाद्धनक्ले
शोजयस्तुदधिभक्षणात् ॥ लिङ्गानामर्चनंनृद्धाव्यवहारोत्रजायते ॥ ३१२ ॥
यस्तुमध्येतडागादेर्भुञ्जीतघृतपायसम् ॥ निष्कम्पेषुष्करेपत्रेतंविद्यात्पृथ्वीप
तिम् ॥ ३१३ ॥ देवताललिङ्गिनोगावःपितरोब्राह्मणोनृपः ॥ यंवदन्तिनरंस्व

प्रेततथैव भविष्यति ॥ ३१४ ॥ अन्नैः संवेष्टयेद्यस्तु ग्रामं वानगरं तथा ॥ ग्रामे
 मण्डलराज्यं स्यान्नगरे पार्थिवो भवेत् ॥ ३१५ ॥ चन्द्रतारार्कग्रहणं परिमार्गण
 मेव च ॥ भूम्यम्बुधीनां प्रसनं शत्रूणां वावधक्रिया ॥ ३१६ ॥ जयो विवादे द्यू
 ते च शत्रूणाञ्च तथा ऽजयः ॥ वड्वामहिषीसिंहीगोहस्तिन्यादिदोहनम् ॥
 ३१७ ॥ प्रसादो गुरुविप्रेषु देवसिद्धादिकाञ्छुभम् ॥ स्नानं राज्याभिषेकश्च
 स्वशिरश्छेदनं मृतिः ॥ ३१८ ॥ तीर्थोदकानां न्तरणन्तथा विषमलङ्घनम् ॥
 गोहस्तिवड्वांसूतिर्वह्निलाभस्तथैव च ॥ परस्त्र्यालिङ्गनं लोभोत्स्यारोदनमे
 व च ॥ ३१९ ॥ विष्णुलेपः कुन्दजातिवैकुलानाञ्च दर्शनम् ॥ रणद्यूतविमर्हे
 पुजयोनिगडबन्धनम् ॥ ३२० ॥ पशुमर्त्यमृगाणाञ्च लब्धिरध्यासनन्तथा ॥
 शिर्षाखिलाभः श्वेतवस्त्रं पुष्पचन्दनधारणम् ॥ ३२१ ॥ मणितारसुवर्णादिपात्रे
 भोजनकन्तदा ॥ पश्येत्तदा साधकस्य ज्ञेया सिद्धिरितस्ततः ॥ ३२२ ॥ कार्य्या
 र्त्तानां कार्य्यसिद्धिरितरेषां धनागमः ॥ बन्ध्याचर्म तुषाग्न्यादिलवणाङ्गारमि
 न्धनम् ॥ ३२३ ॥ विट्पुत्रोन्मत्ततैलादिजटिलादिर्वसौषधम् ॥ रोगी नृणाम्तु
 संन्यासी नग्नस्त्यक्तः क्षुधातुरः ॥ ३२४ ॥ विमुक्तकेशः पतितोभ्यङ्गासृक् शर
 विक्षतः ॥ मार्जारयुद्धं कार्पासो गर्भिणी च रजस्वला ॥ ३२५ ॥ गुडस्तकञ्च
 कापायी पङ्कज एरण्डकागृहे ॥ वज्रादिकस्य स्खलनं सुरापशुमलन्तथा ॥ अन्धः कु
 ब्जो दुर्वचनो बधिरः खञ्जकुब्जकौ ॥ ३२६ ॥ वमनं च घटोरिकोरजकोमलिना
 म्बरः ॥ एतैर्दृष्टैर्न कार्य्यस्याद्रोगी मृत्युमवाप्नुयात् ॥ ३२७ ॥ अशोकङ्करीवीर
 चपलाशश्चापि पुष्पितम् ॥ स्वप्नेऽपि सलिलन्दद्धानरः शोकमवाप्नुयात् ॥ ३२८ ॥
 रूपान्तरे प्रवेशश्च दक्षिणाशा गतिस्तथा ॥ पङ्के निमज्जनं स्नानं पुत्रभार्यावि
 नाशनम् ॥ ३२९ ॥ गोहस्तिद्विजविप्रादौ दृष्टे कृष्णे च शोभनम् ॥ रक्तगन्धा
 म्बरः स्रग्वीकृष्णो वा दक्षिणामुखः ॥ ३३० ॥ खरोष्ट्रमहिषारूढस्त्रिमासन्नस
 जीवति ॥ स्वप्ने वापि मठे गेहे द्वारं तस्य पिधीयते ॥ ३३१ ॥ न चोत्तिष्ठति यत्त
 स्मावमतन्तस्य जीवितम् ॥ वांतिमूत्रपुरीषश्च सन्तानजननं च्युतिः ॥ शुक्र
 स्य यस्य च स्वप्ने तस्यायुर्दशमासकम् ॥ ३३२ ॥ बाध्यते विकृतैः कृष्णैः पुरुषैस्तु

तायुधैः ॥ पाषाणैस्ताड्यतेवापितस्यमृत्युर्नसंशयः ॥ ३३३ ॥ महिषोष्ट्रस्वरा
रूढस्तैलाभ्यक्कश्चमुण्डितः ॥ दक्षिणाशाम्प्रस्थितोयस्तस्यमृत्युर्नसंशयः ॥
३३४ ॥ पश्येत्प्रासादपतनंगृहस्यशशिसूर्ययोः ॥ पर्वतानाञ्चवृक्षाणामधि
काराच्युतिर्भवेत् ॥ ३३५ ॥ हानिश्चैवस्वगात्राणांव्याधिताभिभवस्तथा ॥
गृहसम्माज्जनंलपोगोमयेनमृदापिवा ॥ ३३६ ॥ तीर्त्वा नदीं समायातस्ती
रेऽन्यदसनन्धृतम् ॥ रोगीरोगादिमुच्येतहानिःस्वस्थस्यजायते ॥ ३३७ ॥
पुत्रामानोमृगगणाः पौतकीशूकरीतथा ॥ पिङ्गलाच्छुङ्कुपङ्खीवामाङ्गेको
किलाःशिवाः ॥ ३३८ ॥ स्त्रीनामानोमृगगणाः श्रीकण्ठोवानरोरुः ॥
छिकरःप्रियंकोर्भासोदक्षेकाकर्क्षकुङ्कुराः ॥ ३३९ ॥ दृष्टाश्चेद्रोगिणोरोगना
शःसाधकसिद्धये ॥ स्वस्थस्यधनलाभादिवहुव्यापारशोभनम् ॥ ३४० ॥
त्रिरात्रोयोषितोभूत्वाहविष्याशीपुरोहितः ॥ संक्षीराणांघृताक्लानांसमिधा
नांशतंहुनेत् ॥ ३४१ ॥ पालाशानान्तुगायत्र्याशूद्रःस्नात्वाहविष्यभुक् ॥
दीपन्दद्याद्विप्रगेहेविष्णोर्गेहेशिवालये ॥ ३४२ ॥ एवन्दृष्ट्वाशुभंस्वप्नं गृही
यान्मनुमन्यथा ॥ गृहीतेहानिरेवस्याच्चान्यदेवंविचिन्तयेत् ॥ ३४३ ॥
एवंविचार्यसततंगुरुपूजांसमारभेत् ॥ विधायाचमनन्तत्रसामान्यार्घ्यवि
धायच ॥ ३४४ ॥ अव्योदकेनसम्प्रोक्ष्यद्वारं पूजांसमाचरेत् ॥ ततश्चदे
शिकोविघ्नान्दिव्यानास्फोटनेनच ॥ ३४५ ॥ अन्तरिक्षगतान्न्तोमन्त्रै

१ दक्षिण दिशा २ पुरुष नामवाले ३ कन्या ४ वेश्या ५ छुङ्कुरी ६ छिपकली ७ नील-
कण्ठ ८ मृगविशेष ९ हरिणभेद १० चील्ह ११ दूध घीसे भिगोइकै लकड़ी होमकरै वा गूलरि
बरगद पीपर पाकरि इनको चीर टुत्त नाम है इनकी लकड़ी घी में बोरिकै हवन करै १२
छिरकै के बास्ते जो जलपात्रमें धरै उसको सामान्यार्घ्य नाम है १३ द्वारपूजाका प्रकार दीक्षा
विधिमें है ॥ सातवार (अंफट्) मन्त्र पढ़िकै द्वारमें जल छिड़कै द्वारेके ऊपर अर्थात् उत्तरंग में
दाहिनी ओर (गंगायै नमः) इस मन्त्रसे गणेशजीकी पूजा करै ॥ बीचमें (लं लक्ष्म्यै
नमः) इससे लक्ष्मीकी पूजा ॥ अन्तमें अर्थात् बाईओर (सं सरस्वत्यै नमः) पढ़िकै सरस्वती
की पूजाकरै द्वारकी दाहिनीबाजू में (गंगायै नमः) इससे गंगाकी और उसके समीप (गं
गणेशाय नमः) इससे गणेशकी तैसेही बाई बाजूमें (यं यमुनायै नमः) इससे यमुनाकी और
(त्रै क्षेत्रपालाय नमः) इस मन्त्रसे क्षेत्रपालकी पूजाकरै (अं अस्त्रदेवतायै नमः) यह मन्त्रपढ़िकै
चौखटिके बीच में पूजाकरै १४ बीचमें जे हैं उनको भी निकासै अंफट् यह मन्त्र पढ़िकै ॥

रुत्सारयेत्क्रमात् ॥ पार्थिवान्पार्ष्णिघातैश्चत्रिभिरुत्सारयेत्ततः ॥ ३४६ ॥
 अङ्गसङ्कोच्यकिञ्चित्तुशाखांवामगतांस्पृशेत् ॥ उत्सारयेत्विघ्नानां ददन्मार्गं
 तुदक्षिणे ॥ ३४७ ॥ पादेनदक्षिणेनाथ प्रविशेद्योगमण्डपम् ॥ वाममार्गं
 ऽथवाशाक्त्रे वामपादपुरःसरम् ॥ ३४८ ॥ ब्रह्माणंवास्त्वधीशश्च नैऋत्यां
 दिशिपूजयेत् ॥ अर्घ्याम्बुनाचगव्येन योगस्थानेसुसिञ्चयेत् ॥ ३४९ ॥
 वीक्षणाद्यैस्ततःशुद्धिं चतुर्धावासमाचरेत् ॥ संवीक्ष्यमूलमनुनात्वेऽस्त्रेणशो
 क्षयेत्ततः ॥ ३५० ॥ कुर्यात्ताडनमस्त्रेण कंवचेनावसेचयेत् ॥ श्रीखण्डा
 गुरुमन्त्रैश्चधूपितेऽस्त्रेणसप्तधा ॥ ३५१ ॥ जयाचन्दनसिद्धार्थदूर्वाभ
 स्माक्षतान्कुशान् ॥ सलाजान्विकरेन्मन्त्रीप्रत्यूहघ्राहिमण्डपे ॥ ३५२ ॥
 माज्जयेदस्त्रमन्त्रेणतान्मन्त्रीदर्भमुष्टिना ॥ आसनायतुवर्धन्याईशानेस्थाप
 येच्चतान् ॥ ३५३ ॥ पुण्याहंवाचयित्वाथविघ्नान्सन्तोष्ययत्नतः ॥ वेदिकायां
 लिखेत्पश्चात्सर्वतोभद्रमण्डलम् ॥ ३५४ ॥ शृणुतस्यविधिंश्रौतेस्मार्तेयद्भद्र
 मिष्यते ॥ धृतिवर्गसमाःकार्याःकोष्ठकाश्चतुरस्रकाः ॥ ३५५ ॥ खण्डेन्दुःत्रि
 पदैःकोणेश्वेतवर्णेनपूजयेत् ॥ कोणस्थैःपञ्चभिःकोष्ठैःशृङ्खलाकृष्णवर्णि
 का ॥ ३५६ ॥ शृङ्खलोभयतोनीलावल्लीशङ्करकोष्ठका ॥ शृङ्खलोभयतोभद्र
 मरुणंनवभिःपदैः ॥ ३५७ ॥ वापीजिनपदाश्वेतापीतान्तःपरिधिर्भवेत् ॥

१ जे पृथिवी में विघ्नहैं २ पंचगव्य और जल से छिड़कै (अंफट्) मन्त्र से ३ मूलमन्त्र पढ़िकै मंडपको देवतामयी देखै ४ (अंफट्) इसका अस्त्रमन्त्र नाम है ५ मंडप में पायें से ठोंकै ६ हुं नमः इस मंत्र से सींचै ७ धृति नाम अठारह उसका वर्ग अठारह को अठारह से गुणने से १२४ तीनसौ चौबिस होते हैं इतने कोठा बनावै ॥ उन्नीसरेखा सीधी और उन्नीस रेखा तिरछी खींचे से तीनसौ चौबिस कोठाका चक्र बनजाता है सो चक्रमें गनिलेना कोणों में तीनि कोठा श्वेत चाबलों से भरै अर्धचन्द्रसा बनजाता है फिरि बीच में सीधे भीतर तन पांच कोठों में तिलों से पूरिकै श्यामरंग करै ॥ उसका शृंखला नाम है शृंखला के दोऊ तरफ गेरहगेरह कोठा मूँग से पूरै उसका बल्ली नाम है मूल में नीलापद सो हरितरंग का वाचक है ॥ फिरि नवकोठा लालेरंगके मसूरकी दाल से भरै उसका भद्र नाम है चौबिस कोठा चाबलों से भरै श्वेत रंग उसका वापी नाम है आगेकी पंक्ति चारोंओर के कोठा बीस पीतरंग चनाकी दाल से पूरै परिधिनाम शेष सोरह बीच में श्वेत कपत हैं ॥

नृपवर्गसमाःकार्याःकोष्ठकारचतुस्त्रकाः ॥ मध्येषद्वर्गकोष्ठानिमाज्जयेत्तत्रसं
 लिखेत् ॥ ३६० ॥ आयामद्वादशांशंचवहस्त्यक्त्वाधमध्यतः ॥ ततोवृत्तत्रयं
 ध्येसमंकुर्याद्यथाविधि ॥ ३६१ ॥ कर्णिकामध्यवृत्तेनद्वितीयेनतुकेशरान् ॥
 अन्तवृत्तेनपत्राणिपत्राग्रंत्यक्रमगतः ॥ ३६२ ॥ किञ्चलकाग्रेषुसंस्थाप्यपार्श्वत
 स्त्वर्धचन्द्रकाः ॥ तदग्रेतुत्रिभिःकोष्ठैःपादान्कोणेषुविन्यसेत् ॥ ३६३ ॥ शेषा
 णिपीतगात्राणिपरतःपङ्क्तियुग्मकम् ॥ वीथींकुर्यान्मार्जयित्वाचतुर्दिक्षुचम
 द्यतः ॥ ३६४ ॥ क्रमादाभ्यांचतुर्भिश्चकोष्ठैर्द्वारचतुष्टयम् ॥ कोष्ठत्रयेणचैके
 नप्रत्येकंद्वारपार्श्वयोः ॥ ३६५ ॥ शोभाभवन्त्वतःकोष्ठैरेकतस्त्रिभिरेवच ॥ उप
 शोभास्ततःकोष्ठैःषड्भिःकोशानिकल्पयेत् ॥ ३६६ ॥ शुक्लंतण्डुलचूर्णस्यादुत्से
 धायामतस्तथा ॥ अङ्गुलेनसमाःकार्याःसीमारेखादलानिच ॥ ३६७ ॥ पीठ
 गात्राणिचद्वारेचतुष्कंतेनपूजयेत् ॥ अविप्रैःपूरणीयानिनक्तेनैवदलान्य
 पि ॥ ३६८ ॥ कुसुमचूर्णमारक्तंपूरणीयास्तुतेनतु ॥ द्वारशोभाःपीतपादाः
 सर्ववर्णैर्विनिश्चयात् ॥ ३६९ ॥ पीतंहरिद्राचूर्णस्यात्पीठगर्भेचकर्णिका ॥
 उपशोभाश्चविप्रेणपीतगर्भाश्चकृष्णतः ॥ ३७० ॥ विल्वपत्रस्यचूर्णोत्थो
 हरितस्तेनपूरयेत् ॥ पत्रमूलफलाकारामण्डिताहृदयङ्गमाः ॥ ३७१ ॥ वीथीच
 तुष्कमध्येतुकल्पवल्लीःप्रपूरयेत् ॥ सन्धीश्चकल्पवल्लीश्चपीतरक्तेनकेशरान् ॥
 ३७२ ॥ नानावर्णरजोभिस्तान्जयेत्कुशलोगुरुः ॥ कृष्णवर्णेनकोणानिव
 हीरेखात्रयंततः ॥ ३७३ ॥ शुक्लारुणाख्यकृष्णैस्तुरजोभिर्भूषयेत्क्रमात् ॥ सर्व
 तन्त्रेष्विदं प्रोक्तंसर्वतोभद्रमण्डलम् ॥ ३७४ ॥ वक्ष्येथदेवयोनीनांसर्वतोभद्र
 मण्डलम् ॥ मार्गेथदक्षिणेतत्रकोष्ठकारविवर्गकाः ॥ ३७५ ॥ प्राग्वदेवतुत
 न्मध्येपञ्चपङ्क्तिःपदैःशुभम् ॥ एकपङ्क्त्याभवेत्पीठंद्वारशोभास्वपूर्ववत् ॥ ३७६ ॥
 पङ्क्तिःकोष्ठैस्तुकोशानिरञ्जितव्यंचपूर्ववत् ॥ पीठपादाःपरिधयःपद्माद्यंपूर्ववन्म
 तम् ॥ ३७७ ॥ वाममार्गेमण्डलंस्यात्कोष्ठैरेष्टकवर्गकैः ॥ चतुर्भिःपङ्कजंमध्ये
 तदबाह्यवीथिकातुवा ॥ ३७८ ॥ कल्पवल्लीसमायुक्तातत्पञ्चसर्वदैवहि ॥ दिक्
 चतुष्केतुपद्मानिचतुर्भिःकोष्ठकैश्चरेत् ॥ ३७९ ॥ विदिशासुचतुर्भिस्स्युश्चतु
 ष्कावेदसङ्ख्यकाः ॥ चतुष्कपद्मवीथीनांमध्येस्वस्तिकसन्निभम् ॥ ३८० ॥

जायतेतच्चतुष्कोष्ठैर्विदिशामुचतुर्ध्वपि ॥ रजोभिःशुक्लहारिद्रक्वनीलैःप्रपूर
येत् ॥ ३८१ ॥ स्वस्तिकानीशतश्चान्यत्पूर्ववत्परिकीर्तितम् ॥ उदितंमण्डलं
ह्येतन्नवनागंसुशोभनम् ॥ ३८२ ॥ एतदेवोक्तमार्गेणमध्यद्वारंविदित्य
जम् ॥ एककोष्ठचतुष्काद्यंपञ्चपद्मंभवक्ष्यते ॥ ३८३ ॥ पद्मप्राग्वाकृतंद्वारंस्व
स्तिवच्चतुष्ककाः ॥ वर्णैःपूर्यावीथिकातुपीठेतुसुरयोनिषु ॥ ३८४ ॥
अथमन्त्रप्रतिष्ठार्थेवक्ष्येवारुणमण्डलम् ॥ चतुरस्रचतुष्पष्टिकोष्ठकंयोनिवेशये
त् ॥ ३८५ ॥ अन्त्यजान्तिमयातास्तुदिक्षुकोष्ठानिमाज्जयेत् ॥ मध्यस्थच
तुरसाणिद्वास्थाख्यानितुपूर्वतः ॥ ३८६ ॥ पीतैःश्यामैश्चतेहरिद्रजोभिः
परिपूरयेत् ॥ कोणकोष्ठविहायैकंपञ्चतेपादसञ्ज्ञिताः ॥ ३८७ ॥ पीतास्या
त्पाण्डुरारक्वापीतैःकृष्णैश्चपूरयेत् ॥ आग्नेयीतःकोणकोष्ठान्यारक्वहरितासि
तैः ॥ ३८८ ॥ पूरयेदथतस्यार्धवितानंबन्धयेद्यथा ॥ श्वेतवर्णेनचत्वा
रिमेध्यवृत्तानिकास्येत् ॥ ३८९ ॥ पद्महीशादिव्यासार्धवृत्तमाद्यन्तुपीठतः ॥
तत्पीतंकर्णिकाकारंसितरेखावृतंततः ॥ ३९० ॥ द्वितीयंद्विगुणव्यासरूपके
शरसंयुतम् ॥ पीतरक्वश्वेतवर्णमूलमध्याग्रकेशरम् ॥ ३९१ ॥ द्विसप्तत्यं
शिकांश्वेतांतस्याग्रेकुरुतेसिताम् ॥ तृतीयंतुतृतीयांशतुल्यव्यासंचवर्तुल
म् ॥ ३९२ ॥ श्वेतमष्टदलंतत्ररक्वाग्रंतदलैस्तले ॥ श्वेतंबहिःकृष्णवर्णप्राग्व
द्रेखांसितांकुरु ॥ ३९३ ॥ तद्वहिवृत्तसंलग्नान्पोडशास्त्रान्प्रकल्पयेत् ॥ श्याम
पीतारुणश्वेतैस्तदन्तस्तूपवाह्यतः ॥ ३९४ ॥ सितपीतारुणश्यामहरिताः
पञ्चरेखिकाः ॥ कार्याःसुरुचिराःपीठस्यान्तरेवंप्रपूरयेत् ॥ ३९५ ॥ वज्रंश
क्लिंदण्डखड्गपाशाङ्कुशगदालिखेत् ॥ पूर्वतस्तुतथेशान्यांशूलंचक्राम्बुजान्वि
तम् ॥ ३९६ ॥ वेदिकायामासनन्तुप्राङ्मुखंसंविशेदथ ॥ पश्चात्पात्रंनि
धायाथदीपान्प्रज्वालयेच्छुभान् ॥ ३९७ ॥ व्यजनंसुकुंछत्रंचामरंदिक्षुमन्त्र
वित् ॥ संस्कुर्यात्तानिसर्वाणिवक्ष्यमाणविधानतः ॥ ३९८ ॥ करशुद्धिं
विधायाथब्रूयात्तारत्रयन्तथा ॥ शरमन्त्रेणदिग्बन्धंकुर्यान्मन्त्रीसमाहि

१ तार नाम अंकारकाहै ताको तीनवार पढ़ै शरमन्त्र फड़ै अर्थात् (अं अं अं फड़)
यह पढ़िकै दिग्बन्धन करै ॥

तः ॥३६६॥ महतस्तु समुत्पन्नं वक्ष्ये यत्तर्हि सर्वतः ॥ भूतशुद्धिन्ततः कृत्वा प्राण
स्थापनमाचरेत् ॥ ४०० ॥ न्यासादिकन्ततः कुर्याद्देशिको यतमानसः ॥ ऋषिं
न्यसेत्ततो मूर्द्धिच्छन्दो वक्रगतं न्यसेत् ॥ ४०१ ॥ देवतां हृदये न्यस्य मूलमन्त्र
स्थदेशिकः ॥ षडङ्गं विन्यसेन्मन्त्री पञ्चाङ्गं वा यथाविधि ॥ ४०२ ॥ यस्य मन्त्र
स्य पञ्चाङ्गं नेत्रं तस्य विधीयते ॥ अङ्गैर्विहीनस्य मनोरङ्गं तेनैव कल्पयेत् ॥ ४०३ ॥

१ इसी ग्रन्थमें आगे भूतशुद्धिकी विधि कहेंगे ॥ यहां संक्षेप से अन्यत्रसे लैकै लिखते हैं
मूलाधार चक्र जो चारिदल को कमल सब से नीचे है तोहिमें जो कुंडलिनी उलटी है सो सीध
करै दोऊ श्वासा छिद्रों के द्वारा वायु पूरिकै पेटमें ऊपरको कुण्डलिनी चढ़ाय (हंसः) मंत्र
पढ़िकै ब्रह्मरन्ध्रमें लेजाय तब फिरि तत्त्वों को विचारकरै कि ॥ पायें से जानु तक चौकोन
मण्डल तिरसठि के अंकसे (लं) बीज समेत सुवर्ण वर्ण पृथिवीमण्डल है ॥ जानुसे
नाभि तक अर्द्धचन्द्राकार ताके दोऊ तरफ दो कमल (वं) बीज समेत जलमण्डल है
सो श्वेतरंग है ॥ नाभी से हृदय तक त्रिकोण ताके आगे स्वस्तिक उसकी चिह्न क तहां (रं)
बीज समेत लालरंग अग्निमण्डल है ॥ हृदयसे भौंहों के बीच तक गोल मण्डलमें छा
विन्दु तामें (यं) बीज समेत धूम्रवर्ण वायु मण्डल है ॥ भौंहों के बीच से ब्रह्मरन्ध्र तक
गोल स्वच्छ (हं) बीज समेत आकाश मण्डल है ॥ भूमि को जलमें जलको अग्निमें अग्निको
वायुमें वायुको आकाशमें आकाशको अहङ्कारमें अहङ्कारको महत्तत्त्वमें महत्तत्त्वको प्रकृतिमें
प्रकृति को परमात्मा में मिलावै ॥ अपने वाम कुक्षिमें कालारंग पापपुरुष का अंगुष्ठ भरि
मावना करै (यं) वायु बीज जपिकै पूरक प्राणायाम करिकै श्वासा भरिकै तेही पापपुरुष
को सुखाय डारै ॥ फिरि श्वासा रोंकि (रं) अग्निबीज जपिकै निजदेह समेत पापपुरुष
को जलाय डारै ॥ फिरि रेचक प्राणायाम अर्थात् श्वासा उतारत (यं) वायु बीज जपिकै
पापपुरुष की भस्म अलग करै (वं) जलबीज जपिकै निजदेह की भस्म शुद्धसानै (लं)
पृथिवी बीज जपिकै तेहिको सघन समुझै फिरि (हं) बीज जपिकै तेहिको सुवर्ण अण्डसे
शीशासे झलकत जानै तेहिते देह रचना समझै जेहि क्रमसे तत्त्व परमात्मा में लीन हुये
हैं उसी क्रमसे सब प्रकट हकै अपनी अपनी जगह देहमें बसते हैं कुण्डलिनी द्वारा जीवको
परमात्मामें मिलाय सोहं जपिकै हृदयमें लौटारि लावै ॥ प्राणप्रतिष्ठा का मन्त्र ॥ आं
हीं क्रौं यं रं लं वं शं षं सं हों ॐ तं सं हंसः ह्रीं ॐ सोहं अमुकस्य प्राणा इह प्राणाः
अमुकस्य जीव इह स्थितः अमुकस्य सर्वेन्द्रियाणि अमुकस्य वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रं घ्राणः प्राणा
इहागत्य सुखंचिरन्तिष्ठन्तु स्वाहा ॐ तं सं हंसः ह्रीं ॐ ॥ यह प्राणप्रतिष्ठा का मन्त्र है जो
निजदेह में योग पीठ भावना करने को चार सौ चार के श्लोक में है, उसकी विधि
आगे इसी ग्रन्थमें थोड़ीही दूरपर कहेंगे इससे यहां पर विस्तार नहीं है ॥

ततोमन्त्रोक्तमार्गेणन्यासानन्यान्समाचरेत् ॥ शरीरेस्वस्यमन्त्रज्ञोयोगपी
ठंप्रकल्पयेत् ॥ ४०४ ॥ देहात्मकेततःपीठेध्यायेन्मन्त्रस्यदेवताम् ॥ दर्श
यित्वाततोमुद्राःस्थापयेद्वर्धमुत्तमम् ॥ ४०५ ॥ जलप्रपूरितादक्षेप्रोक्षणीं
स्थापयेत्ततः ॥ तत्राल्पमल्पंशङ्खाम्बुतत्तद्देवरतो न्यसेत् ॥ ४०६ ॥ पाद्यमा
चमनीयञ्चमधुपर्कञ्चमन्त्रवित् ॥ ततोमूलाम्बुनामन्त्रीप्रोक्षणयद्भिःसमाहि
तः ॥ ४०७ ॥ स्वात्मानंमण्डलञ्चान्यत्पूजोपकरणादिकम् ॥ प्रोक्षयेद्गन्धपु
ष्पाद्यैर्देशेस्वेदेशिकोत्तमः ॥ ४०८ ॥ योगपीठंसमभ्यर्च्यन्यासमार्गेणमन्त्र
वित् ॥ पीठान्तश्चततस्तत्रपूजयेदिष्टदेवताम् ॥ ४०९ ॥ देवतात्माततःपञ्चकु
र्याच्चसुमनोज्ज्वलीः ॥ शीर्षेहृदि तथाधारेचरणेसर्वगात्रके ॥ ४१० ॥ पूजये
च्चनिवेद्येनविहितैश्चन्दनादिभिः ॥ सर्वोपचारैस्तच्चैष्टुर्वादिष्टेनवर्त्मना ॥
४११ ॥ समापयेदिदं सर्वप्रोक्षणयद्भिःसमाचरेत् ॥ पानीयम्प्रोक्षणीसंस्थं त्य
क्त्वासंसिञ्चपूर्ववत् ॥ ४१२ ॥ उपचारैश्चन्दनाद्यैर्मण्डलम्पूजयेद्गुरुः ॥
पूरयेत्कर्णिकांपूर्वशालिभिस्तण्डुलैस्ततः ॥ ४१३ ॥ दर्भान्न्यसेदुपचर्यैषां
साक्षात्तंपूर्वकन्ततः ॥ छिन्नमूलाःकुशादीर्घाःसप्तविंशतिसङ्ख्याकाः ॥ ४१४ ॥
ब्रह्मग्रन्थियुतास्त्वग्रदेशेकूर्चइहोच्यते ॥ यजेदाधारशक्त्यादिपीठमन्त्रावसान
कम् ॥ ४१५ ॥ स्वर्णादिरचितन्तत्रकलशंछिद्रवर्जितम् ॥ त्रिगुणात्मकसू
त्रेणवेष्टितंसर्वतोवहिः ॥ ४१६ ॥ चन्दनागुरुकर्पूरैर्मध्येसम्यक्प्रपूरितम् ॥
ध्रुवञ्जपंविनाचात्रस्थापयेद्देशिकोत्तमः ॥ ४१७ ॥ नवस्तानिनिक्षिप्यकुम्भे
कूर्चमथोपरि ॥ दूर्वाचन्दनसंयुक्तंविन्यसेदक्षिणान्वितम् ॥ ४१८ ॥ पुष्पं नी
लञ्चवैदूर्यविद्रुमंमौक्तिकन्तथा ॥ मूलमन्त्रञ्जपन्तश्चिन्तयन्नैक्यमात्मनः ॥
४१९ ॥ घटस्यपीठाभेदञ्चिन्तयेत्साधकोत्तमः ॥ पञ्चाशदोषधीकाथैःपूरये
त्तदनन्तरम् ॥ ४२० ॥ एकेनसहितास्ताश्चवर्णोपध्यश्चताइमाः ॥ चन्दन
ञ्चापिरक्काख्यंचन्दनञ्चागुरुस्तथा ॥ ४२१ ॥ कर्पूरोशीरकुष्ठानिबालकञ्चापिके
शरम् ॥ कङ्कोलकंजातिफलंजटामांसीमुरातथा ॥ ४२२ ॥ ग्रन्थिकंरोचनाजा
तिपत्रंपिप्पलविल्वकौ ॥ पृष्ठपणींचित्रकञ्चमुद्गपणींकुशाःपुनः ॥ ४२३ ॥

कर्द्रुफलंचापिगुञ्जास्यादुदुम्बरककाशमरी ॥ पञ्चकोपाशं ह्यपुष्पीमयूरस्य शि
खा तथा ॥ ४२४ ॥ क्षौद्रोर्गिर्मन्थश्च तथा शालपर्णीकुशाः पुनः ॥ पाषाण
भेदकः कृष्णाशं शिपुष्पीचरोहिणी ॥ ४२५ ॥ स्योनाच्छिन्नरुशचैव पाटली
मुखकर्णिका ॥ तुलसीशिखरी इन्द्रवल्ली भृङ्गी मिरानृपः ॥ ४२६ ॥ ततो र
जितपातालमूली चापिकृताञ्जलिः ॥ दूर्वाश्रीदेवकन्याख्याभागथो भद्रमुस्त
कम् ॥ ४२७ ॥ लवङ्गसहिताश्चैताः पञ्चाशत्सङ्ख्याका इति ॥ दुग्धवृक्षत्वचां काथे
ब्रह्मभूरुक्कगुद्रवैः ॥ ४२८ ॥ गन्धपङ्कप्रसूनादिवासितैर्वाशुभैर्जलैः ॥ काथ
दितो यैरापूर्य्यशङ्खन्तस्मिन्विलोडयेत् ॥ ४२९ ॥ गन्धाष्टकं तस्य तस्य देवस्य
थ प्रकीर्तितम् ॥ चन्दनागुरुकर्पूरोर्चनाकुङ्कुममर्दम् ॥ ४३० ॥ रक्तचन्दनजं व
रिगाणपत्यमुदाहृतम् ॥ १ ह्रीर्वैश्चन्दनङ्कुष्ठमगुरुः कुङ्कुममुरा ॥ ४३१ ॥ सिंह
ञ्जयामांसीवैष्णवं तदुदीरितम् ॥ चन्दनागुरुकर्पूरचौरकुङ्कुमरोचनाः ॥ ४३२ ॥
जयामांसीकपियुताशाकं गन्धाष्टकं विदुः ॥ गोरोचनाचकांस्यञ्चकर्पूरागुरु
कुङ्कुमैः ॥ ४३३ ॥ चन्दनेन मदाभ्याञ्च वारिदेन च पत्रजम् ॥ गन्धाष्टकस्य संय
गात्सामर्थ्याद्देशिकस्य च ॥ ४३४ ॥ सशक्तिकञ्जलंकुम्भे भवेदेवं विदुर्बुधाः
आदौ कृशानुसम्बन्धिकलादशसं मर्चयेत् ॥ ४३५ ॥ धूपार्चिरूपमाज्ज्वलित
ज्वालिनी विस्फुलिङ्गिनी ॥ सुश्रीः सुरूपा कपिला हव्यकव्यवहे उभे ॥ ४३६ ॥
कलाद्वादशकं सौरम्पूजयेत्तदनन्तरम् ॥ तपिनी तापिनी धूपामरी चिज्ज्वारि
नीरुचिः ॥ ४३७ ॥ सुपुष्पाभोगदाविश्वा बोधिनी धारिणी क्षमा ॥ कला
दशकञ्चान्द्रयजेत्पश्चाद्गुरुत्तमः ॥ ४३८ ॥ अमृतामानदापूषापुष्टिस्तुष्टी

१ कायफर २ कौड़िला ३ पाकरि ४ अगेथ ५ सरिवन ६ पिपरी ७ गुमा
कुटकी ८ गुर्च ९ गोरोचन १० कस्तूरी ११ मुस्ता १२ सुगन्धबाला १३ लोव
१४ नागरमोथा १५ तन्त्र में यह रीति है कि जहाँ पर देवता की पूजा में विशेष मन्त्र
कहा गया हो उस जगह पर पूज्य देवता के नामसे मन्त्र बना लेना ॥ नामका पहिला अ
अनुस्वार युक्त तथा पूर्णनाम को चतुर्थ्यन्तकर अन्तमें नमः जोड़ने से मन्त्र बन जाता
इस रीतिको सब जगह के लिये कण्ठ कर लेना ॥ उदाहरण जैसे ॥ धूप धूपार्चिपेनमः ।
ऊष्मायै नमः । उवं ज्ज्वलिन्यै नमः । ज्वां ज्ज्वलिन्यै नमः । विं विस्फुलिङ्गिन्यै नमः । सुं सु
नमः । सुं सुरूपायै नमः । कं कपिलायै नमः । हं हव्यवहायै नमः । कं कव्यवहायै नमः ।

तिर्धृतिः ॥ शशिनीचन्द्रिकाकान्तिज्योत्स्नाश्रीप्रीतिरङ्गदा ॥ ४३६ ॥
 पूर्णापूर्णामृताकान्तिर्दीपिन्यश्वरजाः कलाः ॥ वेदादिभेदेसञ्जाताः कलाः
 पञ्चाशदिन्दुयुक् ॥ ४४० ॥ सन्निधाप्यप्रतिष्ठाप्याभ्यर्चयेत्क्रमशस्तुताः ॥
 निवृत्तिप्रतिष्ठाविद्याशान्तिर्ऋद्धिश्चदीपिका ॥ ४४१ ॥ रेचिकामोचिका
 पारामूक्षमामूक्षमामृतातथा ॥ ज्ञानामृताप्यायिनीचव्यापिनीव्योमरूपिका ॥
 ४४२ ॥ अनन्तासृष्टिर्ऋद्धिश्चस्मृतिर्मेधाचकान्तिका ॥ लक्ष्मीर्द्युतिः स्थि
 रास्थितिस्सिद्धिर्जराचपालिनी ॥ ४४३ ॥ क्षान्त्यैश्वर्य्योरतिः कामावरदा
 ह्लादिनी तथा ॥ दीर्घातीक्ष्णारौ दीचभयानिद्राचतन्द्रिका ॥ ४४४ ॥ क्षुत्क्रो
 धिनीक्रियोत्कारीमृत्युः पीतासितारुणा ॥ असिताचतथानन्तामध्येमध्ये
 प्रपूजयेत् ॥ ४४५ ॥ हंसः शुचिषदित्यादिप्रतद्विष्णुस्तवेति च ॥ त्र्यम्बकंचैव
 गौयत्रीं विष्णोर्योनितथैव च ॥ ४४६ ॥ तारस्य पञ्चभेदोत्थकलानां पूजने सु
 धीः ॥ कलादशकमावाह्यसृष्ट्याद्यंसन्निधाप्य च ॥ ४४७ ॥ हंसः शुचिषदित्या
 दिऋचंसञ्जप्य पूजयेत् ॥ प्राणसंस्थापनं कृत्वा कलानां पूजयेच्चताः ॥ ४४८ ॥
 एवं जराद्यास्तीक्ष्णाद्याः पीताद्याश्च विधानवित् ॥ निवृत्त्याद्याश्चापियजेद्
 क्रयुक्त्या विचक्षणः ॥ ४४९ ॥ अकारोकारकौ प्रोक्तौ मकारो बिन्दुनादकौ ॥
 शक्तिः शान्तिस्त्रिवेससध्रुवं भेदाः प्रकीर्त्तिताः ॥ ४५० ॥ अन्तिमौ द्वाविमौ भे
 दौ पृथगेव समीरितौ ॥ अथ त्वश्वत्थपनसचूतानां पल्वान्दृढम् ॥ ४५१ ॥
 बन्धयेद्दिन्द्रवारुण्यां लत्तयास्ये घटस्य च ॥ कल्पवृक्षधिया तंच भावयेत्कलशो
 परि ॥ ४५२ ॥ पात्रं तण्डुलसम्पूर्णं नारिकेलजलान्वितम् ॥ कल्पवृक्षफलं ह्ये
 तत्स्थापयेदनया धिया ॥ ४५३ ॥ पट्टवस्त्रयुगेनाथवेष्टयेत्कलशं ततः ॥ एत

१ ज्ञान्ति और ईश्वरी ये दो कला हैं सब इक्यावन नाम हैं २ अं हं सः शुचिषद
 मुरन्तरिक्तसद्गोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ॥ नृषद्वरसद्वतसद्गोमसदञ्जागोजाकृतजाश्च
 द्विजाऋतम्बृहत् ३ अंप्रतद्विष्णुस्तवतेवीर्य्येणमृगोनभीमः कुचरोगिरिष्ठाः ॥ यस्योरुषुत्रि
 पुत्रिक्रमणेष्वधिजिगनिभुवनानि विश्वा ४ अं त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिपुष्टिर्वर्द्धनम् उर्वारुकमि
 व बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ५ अंतत्सवितुर्वरेण्यम्भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात्
 ६ अं विष्णुर्योनिकलायतु त्वष्टारूपाणि पिशतु ॥ आसिञ्चतु प्रजापतिर्धाता गर्भन्दधातुते ॥

त्रधानकुम्भस्यस्थापनं परिकीर्तितम् ॥ ४५४ ॥ अथ पूर्वादिकाष्ठासु तोरणा
 नां समीपतः ॥ यथेच्छया मण्डलानि कुर्व्यादष्टदलानि च ॥ ४५५ ॥ तदूर्ध्व
 शालिपुञ्जं तु प्रतिद्वारं समाचरेत् ॥ तदूर्ध्वपूर्णकलशं तत्र चैतान् प्रपूजयेत् ॥
 ४५६ ॥ प्राग्बुधं च वराहं दक्षे पश्चाद्वाक्यतिमुत्तरे ॥ विघ्नेशमथ चाग्नेय्यां दिक्षु कु
 म्भांस्तु विन्यसेत् ॥ ४५७ ॥ अमृतं दुर्जयं सिद्धार्थकं मङ्गलमर्चयेत् ॥ पुनस्तद्वा
 दिकाष्ठासु क्रमाद्बुधदिकान्यजेत् ॥ ४५८ ॥ लोकपालान् मण्डलेषु कुम्भोपरि
 तथैव च ॥ ऐरावतं पुण्डरीकं वामनं कुमुदाञ्जनौ ॥ ४५९ ॥ पुष्पदन्तं सार्वभौ
 मं सुप्रतीकं तदग्रतः ॥ ततो गुरुः स्ववेद्यां तु गत्वा स्वस्यासने विशेत् ॥ ४६० ॥
 सन्निवृत्त्यमूलमन्त्रेण मूर्तिं तस्मिन् गुरुत्तमः ॥ तस्यां मूर्त्तौ समावाह्यपूजयेदष्टदेव
 ताम् ॥ ४६१ ॥ स्मृत्वा मूलमनुमन्त्री मातृकासु यथा ततः ॥ निर्गमध्यच चैतन्यं
 नासिकाग्रविनिर्गतम् ॥ ४६२ ॥ अञ्जलौ मातृकापद्मं महापुष्पान्विते गुरुः ॥
 मस्तकान्तं समुत्थाप्य तस्यामां वाहयेत्ततः ॥ ४६३ ॥ संस्थापनं सन्निधानं स
 न्निरोधं ततश्चरेत् ॥ सम्मुखीकरणं चापि सकलीकरणं ततः ॥ ४६४ ॥ ततो व
 गुण्ठनं कार्यममृतीकरणं ततः ॥ परमीकरणं कुर्यात्क्रमशस्तस्य मुद्रिकाः ॥
 ४६५ ॥ विदध्याच्च क्रमात्तत्तदुपचारान् प्रकल्पयेत् ॥ आसनादिप्रसूनान्तानु
 पचारान् प्रकल्प्य च ॥ ४६६ ॥ ततो मन्त्रविधानेषु प्रोक्ताङ्गावरणान्यपि ॥ सर्वा

? फूलों से भरी हुई अंजली देवताके आगे करै उसका आवाहनीमुद्रा नाम है । अंजली
 को अधोमुख अर्थात् उलटा करना सो स्थापनमुद्रा है । दोऊ हाथोंकी मूठी बाँधिकै एकमें
 मिलावै दोऊ अंगूठा ऊपर का उठेरहैं सो सन्निधानमुद्रा है । दोऊमूठी अलग रहने से यही
 सम्मुखीकरणमुद्रा है । अंगूठा मूठी के भीतर करिलेइ तौ यही सन्निरोधमुद्रा जानिये ।
 देवता के अंग में षडंगोंका न्यास करने को सकलीकरण कहते हैं । दहिने हाथकी मूठी
 बाँधिकै अंगूठे के लगेकी अंगुली बाहर रखै उसीका नीचे करके मंडलाकार घुमावै सो
 अवगुण्ठनमुद्रा है । अंगुठा छोड़िकै दोऊ हाथों की अंगुली एक एक में क्रम से जोड़नेका
 धेनुमुद्रा नाम है उसको अमृतीकरणमुद्रा भी कहते हैं । दोऊ हाथों के अंगूठा परस्पर
 ग्रंथित करिकै अर्थात् फांसिकै बाकी अंगुली पसारि देनेका महामुद्रा नाम है इसीका परमी
 करणमुद्रा जानिये । ये सब मुद्रा कई जगह परैंगी इससे इनको जानिलेना ॥

न्तेलोकपालानां तदस्त्राणां च पूजनम् ॥ ४६७ ॥ विधाय पूजामेवं हि धूपदीप
निवेद्य कैः ॥ कृते निवेद्ये च ततो मण्डलम्परितः क्रमात् ॥ ४६८ ॥ प्रवालाङ्कुरपत्रा
णि स्थापनीयानि मन्त्रिणा ॥ वेदिकेऽयादक्षभागे कृत्वा स्थण्डिलमुत्तमम् ॥
४६९ ॥ संस्थाप्य वह्निं संस्कृत्य वैश्वदेवं समारभेत् ॥ यथाविधितस्तत्र गन्धा
द्यैर्देवतां यजेत् ॥ ४७० ॥ तत्र प्रैणवपूर्वाभिर्हुत्वा व्याहृतिभिः क्रमात् ॥ जुहु
यान् मूलमन्त्रेण पायसेन घृतेन च ॥ ४७१ ॥ पञ्चविंशतिभिः पश्चाद्हुत्वा व्याह
ृतिभिः क्रमात् ॥ सम्पूज्य तां चन्दनाद्यैः पीठमूर्त्तौ निधापयेत् ॥ ४७२ ॥ अग्निं
विसृज्य इष्टेन पायसेन बलिं हरेत् ॥ पार्षदेभ्यश्च चन्दनादिपुष्पाक्षतसमन्वितम् ॥
४७३ ॥ तत उत्थाप्य नैवेद्यं तत्स्थलं शोधयेत् सुधीः ॥ पुनर्यजेच्चोपचारैः पञ्चभि
र्दर्शयेत्ततः ॥ ४७४ ॥ दर्पणं व्यजनं छत्रं चामरं मुखवासकम् ॥ सहस्रं च जपे
न्मन्त्री मूलमन्त्रं समाहितः ॥ ४७५ ॥ देवतायै निवेद्याथ तं जपं सम्पदेत्ततः ॥
ईशानदिशियः पूर्वस्थापितो विकिरोत्र च ॥ ४७६ ॥ सुवर्णवस्त्रसंयुक्तं कंकरकञ्ज
लपूरितम् ॥ न्यसेदत्र यजेदस्त्रदेवतां घोररूपिणीम् ॥ ४७७ ॥ पश्चिमाद्यन्त
तः खेटधारिणीं सिंहसंस्थिताम् ॥ तिष्ठन्सम्पूज्य च ततो गृहीत्वा तम्प्रदक्षिणम् ॥
४७८ ॥ एतदन्ते तुरक्षेति लोकेशानि त्वितीरयेत् ॥ तारमुक्तेनोदकेन देवतान्ता
रयेत्ततः ॥ ४७९ ॥ स्वस्थाने स्थापयेत्तत्तु फणमन्त्रेण ततोर्चयेत् ॥ उपविश्य
तुभूयस्तं गन्धाद्यैर्देशिकोत्तमः ॥ ४८० ॥ ततो वह्निं सुसंस्कृत्य च रुद्धोपयसोर्प
येत् ॥ देवतेशादिजेपात्रे क्षालिते च शराणुना ॥ ४८१ ॥ मूलानुनाभि मन्त्र्या

१ लोकपाल इन्द्र अग्नि यम निर्ऋति वरुण वायु कुबेर ईशान अनन्त ब्रह्मा इनके
अस्त्र क्रमसे ॥ वज्र शक्ति दण्ड खड्ग पाश अंकुश गदा त्रिशूल चक्र पद्म इनको कण्ठ
राखना और नाम के प्रथमाक्षर में सुन्न रख पूरे नामको चतुर्थ्यन्तकर नमः जोड़कर मन्त्र
बतालेना जैसे इन्द्राय नमः । वं वज्राय नमः इत्यादि २ वेदीके दक्षिण तरफ स्थण्डिल
अर्थात् चौरी रचिके त्रिविवत् अग्नि स्थापनकर उस अग्निके मध्यमें कलश स्थित देवताकी
भावना करके पूजा करे ३ ॐ ॐ स्वाहा ॐ भूःस्वाहा ॐ भुवः स्वाहा ॐ स्वःस्वाहा ॐ
भूर्भुवस्स्वःस्वाहा ॥ यह व्याहृति होम है ४ तब मूलमन्त्र अर्थात् जो शिष्यको सुनना हो उस
मन्त्रसे पचीसवार स्वाहा देकर फिर अन्त में भी व्याहृति होम करे जैसे प्रथम लिखा है ५
भावना कीहुई देवता का पूजिके फिर कलशमें पठावे ६ गेडुवा ७ देवता के प्रियवस्तुके
पात्रमें ८ फट्मन्त्र से ॥

थतएदुलाञ्छालिसम्भवान् ॥ तिथिप्रसूतिमानेनशराणुम्प्रजपेत्क्षिपेत् ॥
 ४८२ ॥ प्रक्षालितेनपात्रेणयावद्वक्रं पिधाय च ॥ हुम्मन्त्रेणततोमूलमन्त्रेणदे
 शिकोत्तमः ॥ ४८३ ॥ पचेद्गुरुःप्राञ्जुखस्तुसिद्धन्तमभिधारेयत् ॥ मूलेनसुव
 संस्थेनघृतेनाथावतारयेत् ॥ ४८४ ॥ हुम्मन्त्रेणास्रसञ्जसेकुशास्तीर्णेविभेद्य
 तम् ॥ त्रिधात्वेकन्देवतायैपरंवह्नौनिवेदयेत् ॥ ४८५ ॥ शिष्टंशिष्येणसहि
 तोगुरुर्भुञ्जीतमन्त्रवित् ॥ प्रादेशमात्रं हज्जसंयथोक्कन्दन्तधावनम् ॥ ४८६ ॥
 शिष्यायदद्यात्सरदान्विशोध्यक्षालितंत्यजेत् ॥ ४८७ ॥ आचान्तमन्त्रञ्चय
 थाविधितंशिखायांवद्धास्वकीयशिखयाप्रविधायमन्त्री ॥ वेद्यांशयीतकुश
 संस्तरणे रजन्यांशिष्येणसार्द्धममुनागदितोधिवासः ॥ ४८८ ॥ समुत्थायो
 षसिपुनःस्नानमन्ध्यादिकंचरेत् ॥ गुरुःशिष्यऋत्विजश्चगच्छेद्यज्ञगृहं
 प्रति ॥ ४८९ ॥ सर्वेतेस्वस्वकुण्डेषुजुहुयुस्सघृतैस्तिलैः ॥ पुनःसांध्येनम
 नुनाह्यष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ४९० ॥ द्रव्यैर्विधानप्रोक्तेर्वाहुनेदष्टाधिकंशतम् ॥
 शिष्यंस्नातंपञ्चगव्यंपाययेन्मन्त्रवित्तमः ॥ ४९१ ॥ कुण्डस्याभ्याश
 मानीयदिव्यदृष्ट्याविलोकयेत् ॥ हृत्पुण्डरीकचैतन्यंशिष्यस्यात्मनियोजये
 त् ॥ ४९२ ॥ आचार्यस्त्वध्वनांषट्कृतत्रसंशोधयेत्क्रमात् ॥ तेकलातत्त्व
 भुवनार्णपदामन्त्रपूर्वकाः ॥ ४९३ ॥ शिष्यस्यपादयोश्चिन्त्यागुरुणाच
 कलाइमाः ॥ निवृत्तिश्चप्रतिष्ठाचविद्याशान्तिस्तथैवच ॥ ४९४ ॥ शान्त्य
 तीतेतिपञ्चाथशोधनक्रमउच्यते ॥ कूर्चेनचगुरुःशिष्यंस्पृशन्कुण्डेस्वकेहुने
 त् ॥ ४९५ ॥ तिलैर्घृताक्नेस्तांरोऽस्यत्वमुकाध्वानमत्रच ॥ शोधयामि
 द्विगन्तेनमन्त्रेणाष्टाहुतीर्हुनेत् ॥ ४९६ ॥ तत्त्वाध्वनिविलीनंतुकलाध्वा
 नंविचिन्तयेत् ॥ ततोलिङ्गप्रदेशेस्यतत्त्वाध्वानंविचिन्तयेत् ॥ ४९७ ॥

१ दोटकाकी प्रसूति होती है पन्द्रह प्रसूति चावलोंकी जाउर पकावै २ बाकी ३ बीताभरे
 की दूतून ४ नमःपादिकै ५ जो मन्त्रदेनाहै उससे कलाध्वा १ तत्त्वाध्वा २ भुवनाध्वा ३
 वर्णाध्वा ४ पदाध्वा ५ मन्त्राध्वा ६ । ६ जो शिष्यके हृदय कमल में चैतन्यहै उसको गुरु
 अपने आत्मा में मिलावै अर्थात् वह चैतन्य मुझ में आया ऐसी भावना मन में करै ७ ॐ
 अस्य शिष्यस्य अमुकाध्वानं शोधयामि स्वाहा जिस जिस अध्वा को शोधै उस उसका
 नाम जोड़ले और वह अध्वा शिष्यके जिस अङ्ग मेंहो उस अङ्ग में गुरु कूर्च छुवाताजाय
 बामहाथ से और दक्षिण हाथसे होमकरै ॥

गाणेशानिचशैवानितत्रैतानिरसाग्नयः ॥ तद्यथाशिवशक्तीचसदाशिवम
 हेश्वरौ ॥ ४६८ ॥ विद्येतिपञ्चशुद्धानिशुद्धाशुद्धानिसप्तच ॥ मायाविद्या
 कलारागःकालोनियतिरेवच ॥ ४६९ ॥ पुरुषश्चाथशुद्धानिप्रकृतिर्बुद्ध्यहंकृ
 ती ॥ मनश्चेन्द्रियदशकं तन्मात्राभूतपञ्चकम् ॥ ५०० ॥ अथवैष्णवतत्त्वानि
 द्वाविंशत्प्रमितानितु ॥ जीवःप्राणोमनोबुद्धिस्तन्मात्राभूतपञ्चकम् ॥ ५०१ ॥
 दशेन्द्रियाणिहृत्पद्मं सूर्यसोमाग्नयस्तथा ॥ वासुदेवश्चसङ्कर्षणःप्रद्युम्नो निरु
 द्धकः ॥ ५०२ ॥ सौराणिभूततन्मात्रामनोगैर्वेन्द्रियाणिच ॥ प्रकृतिर्बुद्धि
 रितिचचतुर्विंशतिसम्मिताः ॥ ५०३ ॥ दशैवशक्तितत्त्वानिआत्माविद्याशि
 वाइति ॥ शिवाविद्यातथात्मेतिचात्माविद्याशिवापुनः ॥ ५०४ ॥ सर्वतत्त्वं
 चेतिपुनःप्राग्वदेहेनहोमयेत् ॥ तत्त्वाध्वानं विलीनंतुचिन्तयेद्भुवनाध्वनि
 ५०५ ॥ शिष्यस्यनाभौचिन्त्यानिभुवनानिचतुर्दश ॥ तानिक्रमेणपाताल
 रसातलमहातलम् ॥ ५०६ ॥ तलातलञ्चसुतलंवितलंचातलञ्चभूः ॥ भुव
 स्तुस्वर्महश्चापिजनस्तपइतिक्रमात् ॥ सत्यञ्चभुवनाख्यानिहोमव्यूहस्तुपूर्व
 वत् ॥ ५०७ ॥ विलीनंभुवनाध्वानंवर्णाध्वनिविचिन्तयेत् ॥ अकारादिक्षका
 रान्तान्वर्णान्सञ्चिन्तयेद्धृदि ॥ ५०८ ॥ वर्णाध्वानंविलीनन्तुपदाध्वनिवि
 चिन्तयेत् ॥ होमौघःप्राग्वदेवात्रललाटेचिन्तयेत्ततः ॥ ५०९ ॥ पदाध्वानंमूल
 मन्त्रपदवर्णस्वरूपतः ॥ पदाध्वात्रोहहोमादिप्राग्वदेवसमाचरेत् ॥ ५१० ॥
 मन्त्राध्वनिविलीनन्तुपदाध्वानंविचिन्तयेत् ॥ सम्पूर्णमन्त्रोमन्त्राध्वाचि
 न्तयेच्छिष्यमूर्द्धनि ॥ ५११ ॥ होमोहःप्राग्वदेवात्रविलीनोयम्परेशिवे ॥
 ब्रह्मरन्ध्रेस्थितन्ध्यायेदेतत्स्यादध्वशोधनम् ॥ ५१२ ॥ सृजेत्सृष्ट्वाविली
 नांस्ताञ्छिवात्तस्माद्गुरुत्तमः ॥ देशिकेन्द्रश्चतंशिष्यं दृष्ट्वादृष्ट्वाचदिव्यया ॥
 ५१३ ॥ तत्रैतद्यत्स्थितंस्वस्मिस्तस्मिस्तच्चैवयोजयेत् ॥ हुनेन्महाव्याहति

१ श्रोत्र, त्वक् चक्षु, रसना, घ्राण, ये पांचज्ञानेन्द्रिय और वाक्, पाणि, पाद, गुद, लिङ्ग ये पांचकर्मेन्द्रिय हैं २ शब्द, स्पर्श, रूप, रस, गन्ध ये पांचतन्मात्रा हैं पृथ्वी, जल, अग्नि, वायु, आकाश ये पांच भूत हैं ३ अहंकार ४ जो अपना में लायाहुआ शिष्यका चैतन्य उसका उसमें जानेकी भावनाकर फिर गुरु पूर्वोक्त विधिसे व्याहृतिहोम करे ॥

भिस्ततोदेशिकसत्तमः ॥ ५१४ ॥ अगम्प्रवृत्त्यावृत्तीनां हुनेद्भ्यो घृतैर्नवै ॥
 ब्रह्मार्पणारुमन्त्रेण सर्वकर्मच्छिदे सुधीः ॥ ५१५ ॥ जुहुयादाहुतीरष्टौ केव
 लाज्येन मन्त्रवित् ॥ हुत्वा पूर्णाहुतिं मन्त्रीस्तुत्वामूलानुनाततः ॥ ५१६ ॥
 अग्निं सम्प्रार्थ्याग्निं साङ्गमन्त्रेणैकाहुतिं हुनेत् ॥ सर्पिषा सुवमा पूर्य्य पुष्पञ्चो
 पर्य्यधो मुखम् ॥ सुवोपरि सुचन्दत्वा पुष्पन्तत्र प्रपातयेत् ॥ ५१७ ॥ सव्यो
 त्तरकराभ्यां च सम्पुटाभ्यां च शङ्खवत् ॥ होमन्तु मांसमापाभ्यां तीर्थाह्वाभ्यां च पूर्ण
 ताम् ॥ ५१८ ॥ कुर्यात्स्वाहान्तमूलेन फलान्येन तु वैदिकः ॥ दक्षपादम्पुरस्कृत्ये
 दक्षैः पूर्णाहुतिञ्चरेत् ॥ ५१९ ॥ शक्तिहोमे वाममार्गीवामपादञ्च सर्वतः ॥ पुनः
 सम्पूज्य गन्धाद्यैर्मूलमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ५२० ॥ कुण्डादुद्वास्य चाचार्य्यो
 देवतां कलशेन्यसेत् ॥ साङ्गांसावरणां तत्र पूजयेच्च यथाविधि ॥ ५२१ ॥ सप्त
 व्याहृत्यग्निं जिह्वाङ्गमूर्तीनामथैक्यकम् ॥ दुग्धेन परिपिञ्च्य अग्निं प्रार्थयित्वा तत
 तो गुरुः ॥ ५२२ ॥ भो भो वह्ने महाशक्ते सर्वकामप्रदायक ॥ कर्म्मन्तरेऽपि सम्प्रा
 प्ते सान्निध्यं कुरु सादरम् ॥ ५२३ ॥ इति मन्त्रेण सम्प्रार्थ्य अग्निं मुद्रासयेदपि ॥
 ततो ब्रह्माणमुद्वास्य ब्राह्मणाय प्रपादयेत् ॥ ५२४ ॥ द्वात्रिंशत्पलमात्रेण नि
 र्मितं ताम्रपात्रकम् ॥ तण्डुलैस्तत्समापूर्य्य सहिरण्यं सदाक्षिणम् ॥ ५२५ ॥
 दद्यादि प्रायतनुष्वै पूर्णपात्रमितीरितम् ॥ ततः परिस्तरानग्नौ परिधीन्निक्षि
 पेन्न तु ॥ ५२६ ॥ नित्येनैमित्तिके तांस्तु क्षिपेद्देशिकसत्तमः ॥ वस्त्रेण नेत्रं म
 न्त्रेण शिष्ये नेत्रं निबध्यते ॥ ५२७ ॥ कुण्डाद्धस्तं समाधाय नयेन्मण्डलस
 त्रिधौ ॥ सुमनोभिः प्रपूर्य्यास्य ह्यञ्जलीः क्षेपयेद्धरे ॥ ५२८ ॥ मूलमन्त्रोच्चार
 पूर्वदेवताप्रीतये गुरुः ॥ नेत्रबन्धमपास्योपवेशयेत्कुशसंस्तरे ॥ ५२९ ॥ तत
 श्च पाठयेच्छिष्यं मन्त्रमेनं गुरुत्तमः ॥ गुरुभक्तियुतो मूयाच्छिष्यः श्लोकञ्च तत्र
 वै ॥ ५३० ॥ अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया ॥ चक्षुरुन्मीलितं
 येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ५३१ ॥ अन्ते पूजाविधानेन सहरेज्जनयेच्च तम् ॥
 शिष्योदत्तस्य मन्त्रस्य न्यासान्देहेपरिन्यसेत् ॥ ५३२ ॥ पञ्चोपचारैरेभ्यर्च्य कल

१ दक्षिणमार्गी २ सात व्याहृतिषां व अग्नि की जिह्वा व अंगों की एकता की
 भावनाकरे ३ यत्तिस दक्षाभरि ताम्रपात्र ४ बौषड्मन्त्रेण ५ पङ्कन्यास ॥

शेस्वेष्टदेवताम् ॥ तन्त्रोक्तवर्त्मना तत्र सकला कृतिमाचरेत् ॥ ५३३ ॥ अथो
पवेशयेच्छिष्यं भूषितं मण्डलान्तरे ॥ कुम्भास्यस्थसु रङ्गं च मूर्द्धन्यस्य शिशोर्गु
रुः ॥ ५३४ ॥ अथ पञ्चनिनादैश्च विप्राशीर्वचनैस्सह ॥ सुस्थितं नियतात्मा
नां सिञ्चेत्कलशपुष्पकैः ॥ ५३५ ॥ येन प्रकारेण सुरायोजिताश्च सुधामयैः ॥ तो
यैरक्षरसंयुक्तेर्घटैस्तेनैव वर्त्मना ॥ ५३६ ॥ अथ शिष्यञ्चाभिषिञ्चेदाशुतं सम्पदा
मये ॥ गृहीत्वाभ्यर्चितं पूर्वकं रक्तमन्त्ररूपिणम् ॥ ५३७ ॥ ततो यैरभिषिञ्चेत्तं सु
शिष्यं देशिकोत्तमः ॥ जलेन शिष्टेन शिशुं गुरुराचामयेत्ततः ॥ ५३८ ॥ तद्दे
वतास्वरूपञ्च विदध्यात्सकलीकृतम् ॥ वाससी विमले रम्ये परिधाया ज्ञया गुरोः ॥
५३९ ॥ आचम्य निकटे तस्यागच्छेत्सम्यङ्मनुततः ॥ दक्षकर्णे वदेद्विद्वान्वि
स्योङ्कारपूर्वकम् ॥ ५४० ॥ अन्येषां तु वदेदेवमेव मन्त्रं विचक्षणः ॥ स्वयं
ज्योतिर्मयीं विद्याङ्गच्छन्तीं भावयेद्गुरुः ॥ ५४१ ॥ आगताम् भावयेच्छिष्यो
देवोस्मीति विशेषतः ॥ अष्टोत्तरशतं शिष्यः प्रजपेद्गुरुणोदितम् ॥ ५४२ ॥
अष्टाविंशतिवारं वाचाष्टकत्वाथ वा जपेत् ॥ गुरुदेवात्ममन्त्राणामैक्यं शिष्यो
विभावयेत् ॥ ५४३ ॥ प्रणामं गुरवे कुर्यात्साधको भक्तिमान्मुहुः ॥ साष्टाङ्ग
श्चाथ पञ्चाङ्गः पूजा कर्म सुसम्मतः ॥ ५४४ ॥ हस्ताभ्याञ्च जानुभ्यामप्रणामो व
क्षसा तथा ॥ मूर्ध्ना दृष्ट्या तथा चैव चित्तेनाष्टाङ्ग ईरितः ॥ ५४५ ॥ हस्तजानु
शिरो वाक्यदृष्ट्यः पञ्चाङ्ग ईरितः ॥ आचार्यान्नां सदा कुर्यात्ततः शिष्यो विचार्य
च ॥ ५४६ ॥ अलङ्कारांश्च वासां सिद्ध्या दृष्टिगम्य आदरात् ॥ ईश्वरार्पण
बुद्ध्या च द्विजशीर्भिश्च नन्दितः ॥ ५४७ ॥ प्रदद्याद्गुरवेशिष्यः स्वधनार्थं
तदर्धकम् ॥ दशांशं वा प्रदद्याच्च वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ ५४८ ॥ गोभूहि
रण्यविपिनगृहक्षेत्रादिकं पुनः ॥ अक्लेशादन्नवस्त्रादिदद्यादित्तानुसारतः ॥
५४९ ॥ प्रकारान्तरमालम्ब्य गुरुं यत्नेन तोषयेत् ॥ तदधीनमनानित्यं तच्चिन्त
नपरायणः ॥ ५५० ॥ तत्पादाब्जरजोभूषो भवेत्साधकस्तमः ॥ ततो नाना
विधैर्भक्ष्यैर्लेह्यैश्चोष्यैस्तथापरैः ॥ ५५१ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्सम्यक्प्रदद्याद्भू

१ गेडुवा २ अपना से ज्योतिरूप विद्या जाती है गुरु ऐसी भावना करे और मुझमें
ज्योतिरूप विद्या आगई मैं देवराहों यों शिष्य समझें ॥

रिदक्षिणाम् ॥ एवंक्रियामयीदीक्षासम्पदात्रीनिरूपिता ॥ ५५२ ॥ राज्ञां ध
 नाढ्यवैश्यानां विप्राणां व्यवसायिनाम् ॥ अथन्दीक्षाक्रमः प्रोक्तो भोगयुक्
 सिद्धिमिच्छताम् ॥ ५५३ ॥ अथवर्णमयीदीक्षां शृण्वन्नुज्ञानदायिनीम् ॥
 यत्प्रकृत्यात्मतत्त्ववर्णानां समुदीरितम् ॥ ५५४ ॥ तादृक्तत्त्वं शरीरे स्य प्रो
 क्तेनैवास्ति देशिकैः ॥ ततस्तनौ शिशोर्न्यस्ये दर्णान्देशिकसत्तमः ॥ ५५५ ॥
 संहरेद्वैपरीत्येन वर्णांस्तत्स्थानसंस्थितान् ॥ देशिकेन्द्रः स्वसामर्थ्यादापयेद्दे
 वतात्मताम् ॥ ५५६ ॥ देवतात्मा भवेच्छिष्यस्तदा संलीनतत्त्वतः ॥ अथ
 वक्ष्ये कलादीक्षामणिमाद्यष्टसिद्धिदाम् ॥ ५५७ ॥ वेदे पञ्चकलादीक्षादक्षे
 ष्टत्रिकलामता ॥ कुपञ्चाशत्कलावामे सिद्धमन्त्रगुरोस्तु सा ॥ ५५८ ॥ ग्रा
 ह्याद्भुतं सिद्धिकर्त्री विपरीता विपर्यया ॥ कलानिवृत्तिप्रमुखा भूतानां पञ्चचे
 रिताः ॥ ५५९ ॥ शिष्यकाये भूतमये वेधयेत्ताः क्रमात्सुधीः ॥ पादादिजानुप
 र्यन्तं निवृत्तिस्संस्थिता कला ॥ ५६० ॥ जान्वोः सकाशादानाभिप्रतिष्ठा
 ख्याकला स्मृता ॥ नाभितः कण्ठपर्यन्तं विद्याख्यासंस्थिता कला ॥ ५६१ ॥
 कण्ठतो ह्याललाटन्तुशान्त्याख्यासंस्थिता कला ॥ भालाच्छिरोवधिप्रोक्ता शा
 न्त्यतीता कला तथा ॥ ५६२ ॥ संहतिक्रमतो विद्वान्वेधयेत्स्थानतो न्यतः ॥
 स्थाने स्वीयाज्ञया चैव दीक्षा पञ्चकला स्मृता ॥ ५६३ ॥ अष्टत्रिंशत्कलादीक्षा
 युक्लिं शृण्वन्तु देवताः ॥ क्रमेण कादिका वर्णयत्र द्वादश संस्थिताः ॥ ५६४ ॥
 विलोमाभादिका यत्र तत्र स्थानद्वये कलाः ॥ भावनीयास्तु सूर्यस्य षोडशाशु
 विधोस्तथा ॥ ५६५ ॥ यकारादिस्थले बह्वेर्भावनीयाः कला दश ॥ ततो वर्णक
 लानान्तु वर्णस्थानाच्च संहतिः ॥ ५६६ ॥ पुनश्च जनयेच्छिष्यः कलादीक्षावि
 धिस्त्वयम् ॥ कौलिके वाममार्गे चावेददीक्षाफलप्रदा ॥ ५६७ ॥ अन्यास्ता
 दक्षिणे मार्गेऽन्यथा तु पतितो भवेत् ॥ दीक्षां वेदमयीं वक्ष्ये यां लब्ध्वा सुखदाञ्जनः ॥
 ५६८ ॥ तत्काल एव संसारे जीवन्मुक्तो भिजायते ॥ मूलाधारे तु शिष्यस्य ध्याये
 त्कञ्चतुर्दलम् ॥ ५६९ ॥ तस्य मध्ये त्रिकोणन्तु तन्मध्ये चापि कुण्डलीम् ॥

१ मूलाधारचक्र चारि दलका है उन दलों में (वं शं पं सं) चारि बीज क्रम से जानिये ॥

त्रिरावर्णमयीं देवीं विद्युत्पुञ्जस्वरूपिणीम् ॥ ५७० ॥ महादेवमयीं साक्षाज्ज्ञा-
नमात्रेण रूपिणीम् ॥ अणोरणीयसीं देवीं चक्रपट्टप्रभेदिनीम् ॥ ५७१ ॥ सु-
षुम्णावर्त्मना दिव्यां यान्तीं शिवगृहम्प्रति ॥ सान्तवादिदलस्थार्णान्पद्मस्था-
ने समाहरेत् ॥ ५७२ ॥ पद्मदले कमले तन्तुलान्तवाद्यर्णयुग्दले ॥ स्वाधिष्ठाने
गुरुस्सम्यग्योजयित्वा तु वेधयेत् ॥ ५७३ ॥ तदर्णानानयेद्विन्दौ विन्दुन्तना-
भिपङ्कजे ॥ फान्तडाद्यर्णसंयुक्ते दिग्दले वेधयेत्स्वयम् ॥ ५७४ ॥ वर्णस्तान्यो-
जयेद्दुद्रेरुद्रं तं हृत्सरोरुहे ॥ ठान्तकाद्यर्णपत्राब्जे वेधयेद्दीश्वरे स्वयम् ॥ ५७५ ॥
वर्णस्तानाहरेत्तस्मिन्कण्ठपद्मे च तं तथा ॥ कलादलमये पद्मे स्वरान्संयोज्य यत्न-
तः ॥ ५७६ ॥ सदाशिवेथ संयोज्य तं तु भ्रूमध्यपद्मके ॥ द्विदले लक्षसंयुक्ते वेध-
यित्वा तु देशिकः ॥ ५७७ ॥ शक्त्या सहैव मात्मानं नयेत्परशिवावधि ॥ देशि-
काज्ञावशः शिष्यो दग्धाज्ञानस्तदाक्षितौ ॥ ५७८ ॥ यते दवाप्तविज्ञानः सर्व-
ज्ञो जायते ततः ॥ सदाशिवः स्वयं भूयात्सत्यमेव न संशयः ॥ ५७९ ॥ इयं ज्ञान-
प्रदा प्रोक्ता दीक्षा वेदात्मिका शिवा ॥ गुरुः स्वयं गुरुं ध्यायेत्स्वहस्ते शिवरूपिण-
म् ॥ ५८० ॥ मूलविद्यां पङ्कजं च मातृकादिमनुं जपेत् ॥ शिष्यस्य मस्तके दत्त्वा
कृपया दक्षिणं करम् ॥ ५८१ ॥ पश्चादुपदिशेत् प्रोक्तास्पर्शदीक्षाति सिद्धिदा ॥
सदाशिवे तु चिद्रूपे गुरुश्चित्तं निधापयेत् ॥ ५८२ ॥ मन्त्रान्समस्तांस्तज्जाता-
न्स्वयं ध्यायेत्तदात्मकः ॥ जातो गुरोस्तु कृपया केवलो हं सदाशिवः ॥ ५८३ ॥
इति ध्यायन्नुपदिशेद्वाग्दीक्षां त्वयि मीरिता ॥ निमील्य नयने ध्यात्वा परमात्म-
नि देवताम् ॥ ५८४ ॥ तद्दर्शनानन्दपूर्णनेत्राभ्यां दर्शयेद्गुरुः ॥ शिष्यं प्रसन्न-
चित्तः सन् पश्चादुपदिशेदिति ॥ ५८५ ॥ मन्त्रसिद्धस्य सिद्ध्यै स्याद्दृग्दीक्षेयं फल-
प्रदा ॥ गुरोरा लोकमात्रेण भाषणात्स्पर्शनादपि ॥ ५८६ ॥ सद्यः सञ्जायते ज्ञानं
सा दीक्षा शाश्वती स्मृता ॥ भुक्तिमुक्तिप्रसिद्ध्यर्थं परीक्ष्य विधिवद्गुरुः ॥ ५८७ ॥

१ लिंग तट में पद्मदल कमल स्वाधिष्ठाननाम उसके पत्तों में (बं भं मं यं रं लं) और नाभि में दशदल कमल तहां (डं ढं णं तं थं दं धं नं पं फं) एकदलमें हैं हृदयमें बारहदल कमल उसके पत्तों में (कं खं गं घं ङं चं छं जं झं ञं टं ठं) और कण्ठ में सोरह दल का कमल उन दलों में (अं आं इं ईं उं ऊं ऋं ॠं लृं लूं एं ऐं ओं औं अं अः और भौं हौं) के बीच में दो दल का कमल उसके दलों में (लं लं) क्रमसे जानिये ॥

पश्चादुपदिशेन्मन्त्रमन्यथानिष्फलो भवेत् ॥ अन्यायेन च यो दद्याद्गृह्णात्य
 न्यायतश्चयः ॥ ५८८ ॥ ददतो गृह्णतो वापि कुलशापो भविष्यति ॥ गुरु
 शिष्यावुभौ मोहादपरीक्ष्य परस्परम् ॥ ५८९ ॥ उपदेशं ददद्गृह्णन्प्राप्नुयात्तां पिशा
 चताम् ॥ अशास्त्रीयोपदेशस्तु योगृह्णाति ददाति यः ॥ ५९० ॥ भुञ्जाते तावुभौ
 घोरान्नरकानेकविंशतिम् ॥ असंस्कृत्योपदेशं तु यः करोति विनश्यति ॥ ५९१ ॥
 विनश्यन्ति च तन्मन्त्राः सैकतेशालिवीजवत् ॥ अनर्ह्ये मन्त्रविज्ञानं नतिष्ठति क
 दाचन ॥ ५९२ ॥ तस्मात्परीक्ष्य कर्तव्यं चान्यथानिष्फलं भवेत् ॥ सच्छिष्या
 याति मक्ताय विज्ञानमुपदिश्यते ॥ ५९३ ॥ तत्प्राप्नोति ब्रवीमि त्वाङ्गोक्षीरान्ते
 यथा घृतम् ॥ धनेच्छाभयलोभाद्यैरयोग्यं यदि दीक्षयेत् ॥ ५९४ ॥ देवताशाप
 माप्नोति कृतञ्च विकृतं भवेत् ॥ एवं दत्त्वा गुरुर्दीक्षां कुर्यात्पूर्णाभिषेचनम् ॥
 ५९५ ॥ विनायेनाभिषेकेण साधकः पूर्णबोधताम् ॥ आचार्य्यत्वं च नाप्नोति
 सद्गतिञ्च समीहिताम् ॥ ५९६ ॥ तस्माद्गुरुः प्रियं शिष्यं बोधयित्वाभिषेचयेत् ॥
 विरच्य विपुलांश्चक्रान्मण्डपेति मनोहरे ॥ ५९७ ॥ क्षारतोयभृतं कुम्भं स्थाप
 येच्चक्रमध्यतः ॥ अन्येषु कुलशांस्तत्र वस्त्रहेमसमन्वितान् ॥ ५९८ ॥ दलेषु वि
 विधाः स्थाप्यास्तत्र वैचेष्ट देवताम् ॥ अभ्यर्च्य मध्ये चान्तेषु साङ्गावरणदेवताः ॥
 ५९९ ॥ स्पृशंश्च मध्ये कुलशमाचार्य्यः प्रपठेदिति ॥ साङ्गाश्च चतुरो वेदास्त
 तस्तेन जलेन तु ॥ ६०० ॥ अभिषिञ्चेद्गुरुः शिष्यमिति पूर्णाभिषेचनम् ॥ देव
 भ्यः सर्वतन्त्राणितन्त्रेभ्यो मुनयस्तथा ॥ ६०१ ॥ यतो जातास्ततो शिष्यः सर्व
 तन्त्रैकभाजनम् ॥ भवेदाचार्य्यनामा च कुर्यान्नामान्तरंगुरुः ॥ ६०२ ॥ एता
 दृशस्य यो दीक्षा गृह्णीयात्स तु सिद्धिभाक् ॥ सर्वमन्त्रप्रधानेषु समर्थः स तु जाय
 ते ॥ ६०३ ॥ सर्वदेवावशास्तस्य वेदे पन्थास्तु सात्त्विकः ॥ एष एव विधिस्तस्य
 मार्गः स्यादक्षिणाभिधः ॥ ६०४ ॥ विशेषस्तत्र तोयानि तीर्थानामाहरेत्सु
 धीः ॥ गङ्गायाय मुनायाश्च सरस्वत्या महोदधेः ॥ ६०५ ॥ सिन्धुगोदावरी
 वाकावेरीभ्यः पृथूदकात् ॥ महेन्द्रजायाः सरयूचर्मरवत्योश्च पुष्करात् ॥
 ६०६ ॥ महानद्या वेदिकायाः क्षिप्रावेत्रवतीजलम् ॥ कुरुक्षेत्रस्य गण्डक्याः
 ण्यायामानसस्य च ॥ ६०७ ॥ घटे दत्त्वा जपेन्मन्त्रान्नानातन्त्रगतानपि ॥

अभिषिक्तस्तुतैस्तोयैःसिद्धोवैमानवोत्रतु ॥ ६०८ ॥ प्रयोगार्थन्तथान्यस्यदा
नार्थमथवामके ॥ मध्येतीर्थघटंस्थाप्यशेषास्तोयघटामताः ॥ ६०९ ॥ येयआ
वाहितादेवागुरुणातुशुभेघटे ॥ तेतेकुर्वन्तुसान्निध्यंमन्त्ररूपाश्चतन्मुखे ॥
६१० ॥ स्वयंसिद्धोहिकस्मैचिन्मूर्द्धानंनैवनामयेत् ॥ यदर्थनामितोमूर्द्धात
स्यमृत्युर्नसंशयः ॥ ६११ ॥ वाममार्गेगुरुर्यस्यचेदृक्सिद्धोभवेद्यदा ॥
शिष्यश्चनिरहङ्कारःसदादैवततत्परः ॥ ६१२ ॥ देवतार्थ्यस्यनात्रत्रयाभोगे
मनोनच ॥ सएवसिद्धोवामेस्यादन्योनिरयभाजनम् ॥ ६१३ ॥ दक्षिदुः
खितोमूर्खइहलोकेपरत्रच ॥ क्रियादीक्षाविधिंकुर्याद्यथाशक्त्यागुरुकृतः ॥
६१४ ॥ एतत्तत्त्वंसमाख्यातंकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छथ ॥ ६१५ ॥

इति श्रीमहामायापहाकालानुमतेमेरुतन्त्रेशिवप्रणीतोदीक्षाप्रकाशस्वृतीयः ॥ ३ ॥

सञ्ज्ञयाप्रार्थितादेवीमुनिभिःश्रोतुकामिभिः ॥ तदिष्टसिद्धयेतत्रदेवंसैव
व्यजिज्ञपत् ॥ १ ॥ श्रौतमार्गरताएतेपृच्छन्तिमुनयःशिव ॥ एतेषांसंशयं
छिन्धित्वदृतेन्यःपुमान्नाहि ॥ २ ॥ ईश्वरउवाच ॥ पृच्छन्तुऋषयस्तावदेवा
अपिमनोगतम् ॥ यावत्कालःसमायातिजलन्धरवधस्यतु ॥ ३ ॥ मुनयऊचुः ॥
अग्निःक्लक्कचदेवारचहूयन्तेग्नौसुराःकथम् ॥ तत्प्राप्नुवन्तितद्वेदाभिन्नाःक
स्माद्ददस्वनः ॥ ४ ॥ ईश्वर उवाच ॥ नस्वर्गेपुनर्तार्थेषुनौषधीपुनभेषुच ॥
ऋषयोदेवताःसन्तिमन्त्राएवतुदेवताः ॥ ५ ॥ साधकानांफलंदातुंतत्तद्रूपधृतं
सुरैः ॥ मुख्यस्वरूपंतेषांतुमन्त्राएवचचेतरत् ॥ ६ ॥ संस्कृताःसात्त्विकामन्त्राः
परत्रेहचशर्मदाः ॥ जन्मान्तरेभवेयुश्चबीजरूपानसंशयः ॥ ७ ॥ तत्रा
पिवैदिकामन्त्राःसुवर्णाःपरिकीर्तिताः ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतितेषांसंसेवनान्न
रः ॥ ८ ॥ द्विजत्वंप्राप्ययेलोकेसेवन्तेतान्त्रिकान्मनून् ॥ त्यक्त्वासुवर्णदुर्बुद्ध्या
ग्राम्यवत्तारचारिणः ॥ ९ ॥ ताररूपास्तारकत्वान्मनवस्तान्त्रिकाअपि ॥ फल
प्रदाइहामुत्रनसद्बीजाभवान्तरे ॥ १० ॥ किञ्चिद्राजससत्त्वायेयातनान्तेपुन
स्तुते ॥ भवन्तिफलदायद्दददोदुम्बरपिप्पलाः ॥ ११ ॥ तामसाःप्राकृतामन्त्रा
इहलोकेमहाफलाः ॥ नपरत्रयथाद्राक्षाखर्जूरपनसादयः ॥ १२ ॥ तन्मन्त्रै

र्येन्दुतंवहौकीटग्दहतिपावकः ॥ ग्रहश्चिनोतितच्छ्रेयोयथानाड्योन्नजंरसम् ॥
 १३ ॥ निर्दोषातुयदानाडीवहेदन्नरसंलघु ॥ देवयोग्योग्रहस्तद्वच्छ्रेयस्संवह
 तैसुरः ॥ १४ ॥ सूर्यभात्रिपुमेष्वर्कनाड्यांश्रेयोभिर्वर्द्धते ॥ पोषयेद्देविका
 न्मन्त्रानितरान्हन्तिवामवत् ॥ १५ ॥ ततस्त्रिभेषुसौम्यस्यनाडीबुद्धिविला
 सकृत् ॥ तस्मात्रिपुसितस्यापिवामानामपिपुष्टिदा ॥ १६ ॥ ततस्त्रिभेषुसौ
 रस्यकुर्यान्मन्त्रेतुसंशयम् ॥ चन्द्रस्यसर्वमन्त्राणांपुष्टिकृच्चततस्त्रिषु ॥ १७ ॥
 ततस्त्रिष्वारनाडीस्यात्फलानान्तुविनाशकृत् ॥ तस्मात्रिपुगुरोर्नाडीसत्वरंम
 न्त्रसिद्धिदा ॥ १८ ॥ राहुनाडीत्रिपुतोनसत्यैह्यकरेनरे ॥ त्रिष्वतःकेतु
 नाडीतुसद्भूतेमन्त्रदेवकृत् ॥ १९ ॥ तिथिवासरसंयोगेगुणशेषेहुताशनः ॥
 कौस्वर्गेकुतलेतन्त्रेप्रत्यक्षाग्निस्वरूपकम् ॥ २० ॥ मारयेत्साधकंस्वर्गेहरते
 भूतलेधनम् ॥ प्रत्यक्षाग्निःफलंधत्तेभूमौवैविश्वरूपकः ॥ २१ ॥ वह्नेस्तुस्थापनं
 कुर्याद्दैदिकःकल्पमार्गतः ॥ तान्त्रिकःकुण्डसंस्कारानष्टादशसमाचरेत् ॥
 २२ ॥ मूलमन्त्रेणसम्पश्येत्प्रोक्षयेद्दस्त्रमन्त्रतः ॥ कुशैस्सन्ताडयेत्कुण्डमस्र
 मन्त्रंपठंस्त्रिधा ॥ २३ ॥ ततःकवचमन्त्रेणकुण्डस्याभ्युक्षणंमतम् ॥ अस्र
 मन्त्रेणखननंकुण्डस्याङ्गुलमात्रतः ॥ २४ ॥ अङ्गुष्ठानामिकाभ्यांतामृदमस्त्रे
 णचोद्धरेत् ॥ पुनःशुद्धमृदातंचपूरयेद्दृढयाणुना ॥ २५ ॥ समीकुर्यात्त
 तोस्त्रिणसेचयेत्कवचेनतु ॥ काष्ठादिनाकुट्टयेत्तन्मन्त्रेणस्यात्तथादृढम् ॥ २६ ॥
 कुशैस्सम्माज्जयेत्कुण्डंततस्तुकवचाणुना ॥ विलेपनंगोमयाद्भिःकवचेनैव
 कारयेत् ॥ २७ ॥ कवचेनाग्निसूर्येन्दुकलाःकुण्डेविचिन्तयेत् ॥ त्रिसूत्री

१ जिस नक्षत्रमें सूर्यहों उससे वर्तमान नक्षत्रतक गिनने से जितने अङ्कहों उनमें क्रम
 से तीन तीन नक्षत्रों में सूर्य, बुध, शुक्र, शनि, चन्द्र, मंगल, बृहस्पति, राहु और केतु इन
 नव ग्रहोंकी नाडियां होती हैं उन्हींका शुभाशुभ फल मूलमें कहा गया है २ शुक्लपत्र की
 परेवा से वर्तमान तिथितक गणना करने से जितने अङ्कहों उनमें वार की संख्या अर्थात्
 रविवार से वर्तमान वारतक गिनने से जितने अङ्कहों उनको जोड़कर तीनका भाग देनेसे
 शून्य शेषहो तौ भूमि में एक शेषहो तौ स्वर्ग में दो शेषहों तौ पाताल में अग्निका वास
 जानिये ३ फट् मन्त्र पदकर ४ हुंमन्त्रेण ५ नमः मन्त्रेण ॥

तस्योक्ताविकारमयकेराः ॥ ४४ ॥ प्रकृत्यात्मकपत्राणिपञ्चाशद्वर्णकर्णि
का ॥ सूर्यस्येन्द्रोःपावकस्यमण्डलत्रितयंततः ॥ ४५ ॥ ततःपूर्वादिकाष्टा
सुसन्वरजस्तमस्ततः ॥ अन्तरात्मयुतश्चात्मापरमात्माततःपरम् ॥ ४६ ॥
मायातत्त्वेयज्ञानात्माकलातत्त्वेप्रतिष्ठितः ॥ विद्यातत्त्वंपरंतत्त्वंयोगपीठमितीरि
तम् ॥ ४७ ॥ स्वांघ्रादिप्रादक्षिण्येनतत्पद्मकेशरेषुतु ॥ मध्यान्तंपूजयेदेताज
याञ्चविजयान्तथा ॥ ४८ ॥ अजिताख्याञ्चापराञ्चजितांनित्यांविलासिनीम् ॥
दाग्ध्रीमघोराञ्चतथामङ्गलामथतत्रतु ॥ ४९ ॥ ह्रींसर्वशक्तिकमलासनायनमउ
च्यते ॥ दत्त्वापुष्पाञ्जलिकुण्डेपूजयेद्भुवनेश्वरीम् ॥ ५० ॥ आवाहना
दिपरमीकरणान्तञ्चपूजयेत् ॥ कामोन्मत्तांशिवांतत्रदेवीमृतुमतीन्तथा ॥
५१ ॥ गाणेशशैवशक्तेषुध्यायेत्सम्पूजयेदिति ॥ वैष्णवेचतथासौरेलक्ष्मी
मृतुमतींस्मरेत् ॥ ५२ ॥ नारायणस्यसंयोगाज्जातमग्निविचिन्तयेत् ॥
आरण्यविप्रगेहाद्यादद्यादग्निंकुमारिका ॥ ५३ ॥ सुवासिनीवामहस्तात्कृ
तशौचासमाहरेत् ॥ पात्रान्तरेचापिहितेताम्रपात्रादिकेशुभे ॥ ५४ ॥ अ
ग्निप्रणयनंकुर्याच्छरावेणाथनूतने ॥ दद्यादस्त्रेणपात्रेग्निं कवचेनविधाय
च ॥ ५५ ॥ जीर्णेशरावेकापालेभिन्नपात्रेतथोल्मुके ॥ नाग्निमण्य
नंकुर्याद्वाधिहानिभयावहम् ॥ ५६ ॥ क्रव्यादांशञ्चनैर्ऋत्येत्यजेदस्त्रेणव
हितः ॥ देवांशंमूलमन्त्रेणस्थापयेदग्रतःसुधीः ॥ ५७ ॥ पश्चात्तमग्निं
स्कारैःसंस्कुर्याद्दीक्षणादिभिः ॥ प्रदीपकलिकाकारंतेजआवाहयेत्ततः ॥
५८ ॥ ऐक्यंचाथस्वेष्टदेववाहिभ्यांगार्थिवस्यच ॥ स्मृत्वाग्निबीजन्तेना
थचैतन्यंयोजयेत्ततः ॥ ५९ ॥ ओङ्कारेणाभिमन्त्र्याथधेनुमुद्रामृतीकृतम् ॥
संरक्ष्यचशरेणाथकवचेनावगुण्ठयेत् ॥ ६० ॥ ततःसम्पूज्यकुण्डस्यभ्रामये
त्रिःप्रदक्षिणम् ॥ प्रैणवेनततःस्वस्यसम्मुखंस्वीयकुण्डले ॥ ६१ ॥ देव्यायो

१ अपने आगे से और कमलके अन्तर्गले केशर तरु और बीचमें तथा नीचे पीठ
जयादि नवो पीठशक्तियों की पूजा करै तब हीं सर्वशक्तिकमलासनाय नमः यह मन्त्र
पढ़कर त्रिकोणमें श्रीभुवनेश्वरीजीकी पूजाकरै २ कुछ अग्नि निकासिकै नैऋत्य कोण
फेंकदे उसे क्रव्यादांश कहते हैं शेष अपने आगे धरै ३ तब ओङ्कार मन्त्र पढ़कर अप
नामने कुण्डको देवीकी यांनि जानकर उसमें अग्नि को शिवबीज समझकर छोड़ै ॥

नौतत्रजानन्स्पृष्टभूमिश्चदेशिकः ॥ शिवबीजमितिज्ञात्वानिक्षिपेदांशुशु
क्षणिम् ॥ ६२ ॥ देवदेव्योराचमनंमैथुनान्तेधियचरेत् ॥ चित्पिङ्गलहनहन
पचपचदहदह ॥ ६३ ॥ सर्वज्ञापयस्वाहेतितारादिर्जिनवर्णकः ॥ अमुंमनुंप्र
भाष्यैवकृशानुंज्वालयेत्ततः ॥ ६४ ॥ अग्निप्रज्वलितंवन्देजातवेदंहुताश
नम् ॥ सुवर्णवर्णममलंसमिद्धंसर्वतोमुखम् ॥ ६५ ॥ अनेनज्वलितंमन्त्रेणो
पतिष्ठेद्धुताशनम् ॥ मुखेनैवधमेदाग्निमुखादेषव्यजायत ॥ ६६ ॥ कुशैःप
लाशादिपर्णैर्नापवित्रेणकेनचित् ॥ ततःसुविन्यसेज्जिह्वादेहेमन्त्रैर्विभाव
सोः ॥ ६७ ॥ भाललिङ्गोरुमूर्द्धास्यनासानेत्रेषुचक्रमात् ॥ सर्वाङ्गेषुचजि
ह्वास्तावक्ष्यन्तेत्रिविधात्मिकाः ॥ ६८ ॥ हिरण्याकनकारक्वाकृष्णाचैवतुमुप्र
भा ॥ बहुरूपाचातिरक्ताजिह्वाःसप्ततिसात्त्विकाः ॥ ६९ ॥ अनलादिसविन्द्र
न्तयादिसान्ताक्षरान्विताः ॥ मन्त्रीप्रविन्यसेद्भूयोवह्नेरङ्गानिवैक्रमात् ॥ ७० ॥
सहस्रार्चिस्स्वस्तिपूर्णउत्तिष्ठपुरुषस्तथा ॥ धूमव्यापीसप्तजिह्वोधनुर्धरइतीरि
ताः ॥ ७१ ॥ न्यसेत्प्रदक्षिणेदेहेवह्निमूर्त्यष्टकंक्रमात् ॥ मूर्द्धास्यपार्श्वकट्य
ङ्गिकटिपार्श्वांशकेषुच ॥ ७२ ॥ प्रणवादिनमोन्तास्तुअग्नयेपदपूर्वकाः ॥
जातवेदास्सप्तजिह्वोहव्यवाहस्तृतीयकः ॥ ७३ ॥ अश्वोदरजवैश्वानराख्य
कौमारतेजसः ॥ विश्वमुखोदेवमुखोमूर्त्तयोष्टौप्रकीर्तिताः ॥ ७४ ॥ प्रद
क्षिणक्रमेणैवसञ्चिन्त्यचततोजलैः ॥ मेखलोपरिसंशुद्धैःपुनर्दर्भचतुष्टयैः ॥
७५ ॥ प्रागग्रैरुदग्रैश्चहित्वापूर्वाःपरिस्तरेत् ॥ एकमेखलकेकुण्डेमेखला
धःपरिस्तरेत् ॥ ७६ ॥ द्विमेखलेद्वितीयायांमध्यमायांत्रिमेखले ॥ स्थण्डि
लेसिकतानांतुबाह्यभूमौपरिस्तरेत् ॥ ७७ ॥ आत्ममेखलयोर्मध्येपरिधि
स्थापनस्यच ॥ रन्ध्रंकुर्यात्तथाविद्वान्मध्यमामेखलोपरि ॥ ७८ ॥
पलाशकोशमरीविल्वविकैङ्कतसमुद्भवान् ॥ एकवृक्षोद्भवानार्द्रान्परिधीन्बाहु
मात्रकान् ॥ ७९ ॥ प्राणानायम्यविधिवत्परिस्तार्यकुशान्तरैः ॥ स्वगृ
ह्योक्तविधानेनवायुदेशाच्चपूर्वतः ॥ ८० ॥ सुकृस्त्वौचंप्रणीताचप्रोक्षणी

१ अग्नि २ ॐ चित्पिङ्गल हनहनपचपचदहदह सर्व ज्ञापय स्वाहा यह चौविस अक्षर
का अग्निका मन्त्रहै ३ आस्य नाम मुख ४ खरभारि वृक्ष ५ शमी वा लीगुरिवृक्ष ॥

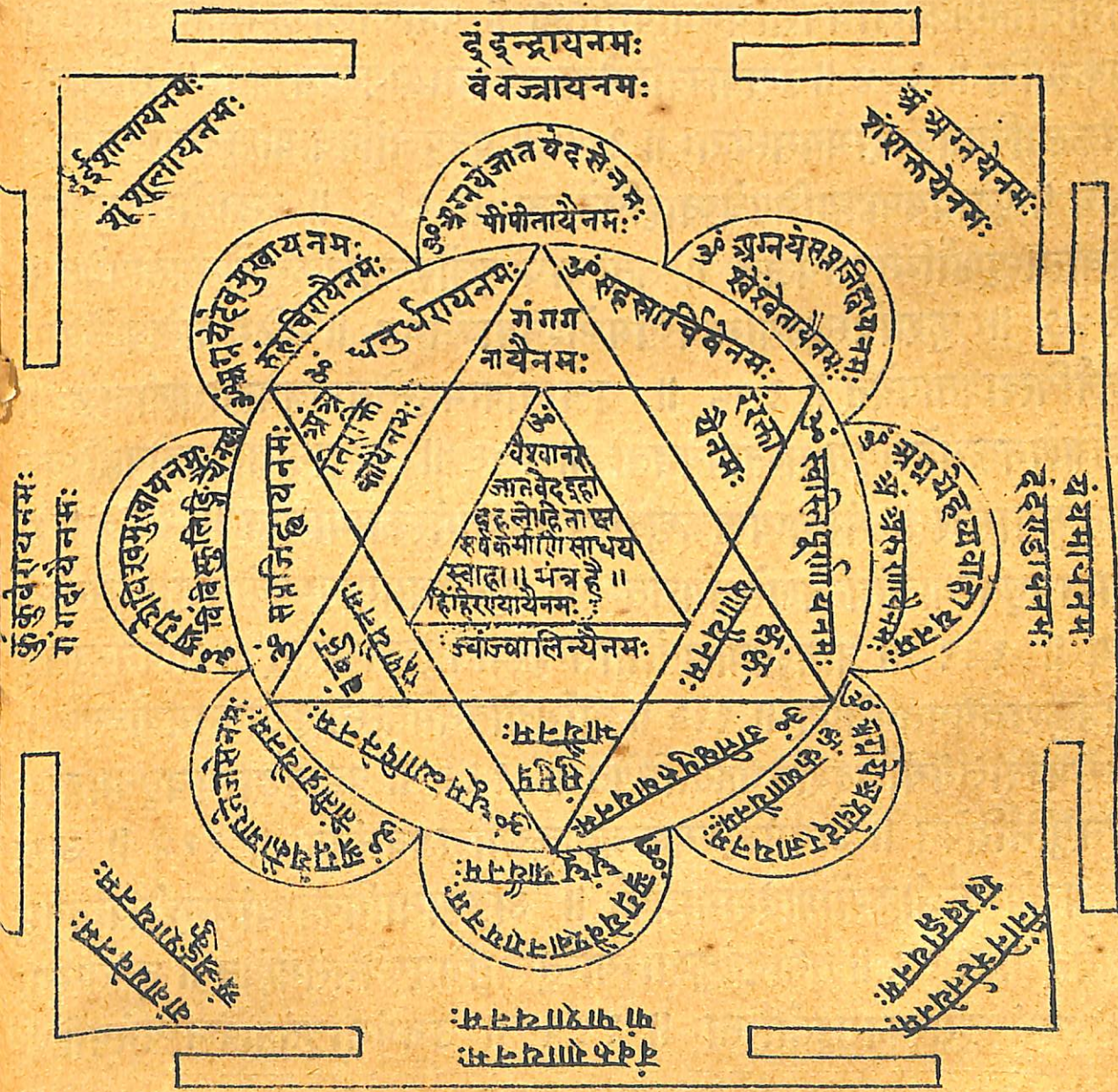
पात्रयुग्मकम् ॥ आज्यस्थालीञ्चपरिधींस्तथैवकुशमुष्टयः ॥ ८१ ॥ अधो
 मुखानिपात्राणिहोमद्रव्यंवलितथा ॥ गन्धपुष्पाक्षतादीनिसर्वाण्यासादयेत्
 तः ॥ ८२ ॥ तान्यभ्युक्ष्यपवित्रेणचासनानिविधायच ॥ प्रोक्षणीपात्रयुग
 लंपरिपूर्य्यशुभाम्बुना ॥ ८३ ॥ दत्त्वातत्रपवित्रांश्चपरिपूर्य्यनिधापयेत् ॥
 दिश्युत्तरस्यांतत्पात्रंप्रणीतेत्युच्यतेबुधैः ॥ ८४ ॥ ततःकिञ्चित्प्रणीताम्बुप्रो
 क्षणयाधायतज्जलैः ॥ यज्ञसाधनसम्भारान्प्रोक्षयेन्मूलमन्त्रतः ॥ ८५ ॥ वृ
 ण्याद्वाह्यंशाकंदेवतामन्त्रदीक्षितम् ॥ कुण्डस्यदक्षिणेभागेवेशयेत्तंकुशास
 ने ॥ ८६ ॥ अमुकामुकगोत्रोहममुकामुकगोत्रिणम् ॥ दीक्षाङ्गभूतहोमे
 स्मिन्ब्राह्मणंत्वांवृणेत्यिति ॥ ८७ ॥ वस्त्रालङ्कारादिकेनवृत्वातंपरिपूजयेत् ॥
 कुर्यात्कुशवटुंचापिलभ्यतेब्राह्मणोनचेत् ॥ ८८ ॥ कुण्डमध्येतुषट्कोणेवर्णि
 तंस्वर्णकर्णिकम् ॥ नानाकेशरसंयुक्तंचतुर्द्वारसमावृतम् ॥ ८९ ॥ चिन्तयेदष्ट
 दलकंचतुरस्रतयावृतम् ॥ पूजापीठन्तुतद्वहेस्तत्रमण्डलकादिना ॥ ९० ॥ ज्ञाना
 त्मानंयोगपीठंसम्पूज्याष्टदलेषुच ॥ प्रादक्षिण्येनमध्यान्तंपीतांश्चेतांतथारु
 णाम् ॥ ९१ ॥ कृष्णांधूमांचतीत्रांचपूजयेद्विस्फुलिङ्गिनीम् ॥ रुचिरांज्वा
 लिनीञ्चेतिसर्वपीठम्प्रपूजयेत् ॥ ९२ ॥ सर्वशक्तिकमलासनायहृद्वादशाक्ष
 रः ॥ समस्तपीठपूजायांवह्निमन्त्रउदाहृतः ॥ ९३ ॥ ततोहुताशनन्ध्यायेद्धर
 स्वस्तिकशक्तिः ॥ अभयेनचसंयुक्तैर्भुजैःसम्यग्विराजितम् ॥ ९४ ॥ सिन्दूर
 वर्णपद्मस्थंस्वर्णालङ्कारभूषितम् ॥ त्रिनेत्रञ्चजटामौलिम्पीतवस्त्रारुणस्रज
 म् ॥ ९५ ॥ ध्यात्वैवंमनुनानेनपूजयेदुपचारकैः ॥ वैश्वानरजातवेदइहावह
 लोहिताक्ष ॥ ९६ ॥ सर्वकर्माणिसाधयस्वाहान्तःप्रणवादितः ॥ सप्तविंश
 त्यक्षरोयमन्त्रःस्याद्वह्निपूजने ॥ ९७ ॥ ततःषट्कोणमध्येचजिह्वाध्यानंचपू

१ अहासी के श्लोक से आगे कई श्लोकों में अग्निके यंत्रपूजाकी विधि कहते हैं
 उसी यंत्रको अग्निस्थापन से प्रथम कुण्ड में लिखकर पूजा करना उचित है व अग्नि
 स्थापन कियेपर भी भावना से पूजा करना तन्त्रमें यह सर्वत्रका नियम है कि अपने और
 बीचमें पूज्य देवताके मध्यमें जो कोनहै उसको पूर्व जानना जहां पूर्वसे पूजा कहें वहां यही
 समझना भूपुरमें दिक्पालोंकी पूजा अपनी अपनी दिशाओंमें सदा होतीहै वहां पूजक पूज्य
 मध्य पूर्वका नियम नहींहै अर्थात् प्रधान पूर्वादि दिशा जानिये अब अग्निका यन्त्र देखिये ॥

चक्रमें त्रिकोण में अग्निका मंत्र लिखा है ॥ और अग्नि पूजा समय में न्यास भी करना
चही सो, यथा ॥ अंसहस्रार्चिषेऽङ्गुष्ठाभ्यांनमः ॥ अंस्वस्तिपूर्णायतज्जनीभ्यांनमः ॥ अंउ
त्तिष्ठपुरुषायमध्यमाभ्यांनमः ॥ अंधूमव्यापिनेअनामिकाभ्यांनमः ॥ अंसप्तजिह्वायकनिष्ठिका
भ्यांनमः ॥ अंधनुर्धरायकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः ॥ इति करन्यासः ॥ अंसहस्रार्चिषेहृदयाय
नमः ॥ अंस्वस्तिपूर्णायशिरसेस्वाहा ॥ अंउत्तिष्ठपुरुषायशिखायैवषट् ॥ अंधूमव्यापिनेकवचाय
हुम् ॥ अंधनुर्धरायअस्त्रायफट् ॥ इति हृदयादिन्यासः ॥ ये दोनों न्यास करने के बाद यंत्र
में पूजा करना उचित है ॥

वं ब्रह्मणे नमः पं पद्माय नमः

अं अनन्तायनमः चंचकायनमः ॥

जनम् ॥ जिह्वाज्वालारुचःसर्वावराभयकरास्तथा ॥ ६८ ॥ ऐश्यांहिरण्यास्
 र्णाभाशान्तिपौष्टिककर्मणि ॥ वैदूर्यवर्णाकनकाप्राच्यांस्तम्भनकार्यव
 त् ॥ ६९ ॥ विद्वेपेतरुणादित्यनिभारक्ताग्निकोणके ॥ कृष्णाञ्जनचयप्रख्य
 नैर्ऋत्यांमारणक्षमा ॥ १०० ॥ सुप्रभापद्मरागाभावारुण्यांधनदायका ॥ अति
 क्राजयाभासावश्येवायुदिशङ्गता ॥ १०१ ॥ बहुरूपातुषट्कोणमध्येषट्कर्णस
 युता ॥ अनेककार्यसंसिद्धिर्नाशकर्त्रीचसामता ॥ १०२ ॥ यथाकार्यतथाजि
 ह्वाद्दृश्यतेचेत्स्वदिग्गता ॥ ज्वालारूपातथासिद्धिर्विपरीतेविपर्ययः ॥ १०३
 प्रभादीप्तिःप्रकाशाचमरीचिस्तापिनीतथा ॥ करालालेलिहाचेतिजिह्वावैष्ण
 वकर्मणि ॥ १०४ ॥ ईशप्राग्बहिर्नैर्ऋत्यपश्चाद्वायव्यमध्यतः ॥ संस्थिता
 सकलाजिह्वावरदाभयसत्कराः ॥ १०५ ॥ एवंपूजांविधायाशुदेवाग्रेचापिति
 क्षुच ॥ पूजयेच्चषडङ्गानिपत्रेष्वावृत्तिदेवताः ॥ १०६ ॥ इन्द्रादीन्सायुधान
 श्चात्सम्पूर्णान्निपुनर्यजेत् ॥ ततश्चाधोमुखौकृत्वास्तुक्स्तुवौचप्रतापयेत् ॥
 १०७ ॥ कुशाग्रेस्तुतयोरग्रमध्यमध्यैश्चमार्जयेत् ॥ मूलेमूलैस्त्रिधाचैवम
 र्जयित्वाप्रतापयेत् ॥ १०८ ॥ धृत्वातौवामहस्तेनप्रोक्षयेत्प्रोक्षणीजलैः ॥
 दक्षिणेनकराग्रेणपुनःसन्तापयेच्चतौ ॥ १०९ ॥ कुशान्क्षिप्वाततोवह्नौस्व
 क्षेतुकुशास्तरे ॥ संस्थाप्यस्तुक्स्तुवौपश्चाद्धृतसंस्कारमाचरेत् ॥ ११० ॥
 मादायघृतस्थालीमन्त्रेणसेचयेत्ततः ॥ घृतंतत्रसमापूर्यवीक्षणादिसुसंस्त
 तम् ॥ १११ ॥ वायव्येबाह्यतोद्गारान्कृत्वातेषुहृदान्यसेत् ॥ तापनन्तुस
 दिष्टंकुशाद्वयमतःक्षिपेत् ॥ ११२ ॥ अभिद्योतनमेतत्स्यादुद्योतनमथोच्यते ॥
 कुशंप्रज्वलितंचोह्यदर्शयेत्तंहृदाक्षिपेत् ॥ ११३ ॥ वह्नावुद्धास्यचघृतमङ्गार
 ग्निपुनिक्षिपेत् ॥ अपसंस्पृश्यमन्त्रज्ञःकुर्यादुत्प्लवनंततः ॥ ११४ ॥ अत
 मन्त्रंजपेन्मन्त्रीकुशौप्रादेशमात्रकौ ॥ अङ्गुष्ठानामिकाभ्यांचगृहीत्वाघृत
 त्प्लवेत् ॥ ११५ ॥ ततोदृढंकुशाभ्यान्तुस्वामिमुख्येनसम्प्लवेत् ॥ घृतंतत्स्य
 त्सम्प्लवनंपट्संस्काराइतीरिताः ॥ ११६ ॥ उत्तमंगोघृतंप्रोक्तमध्यममहि

१ हिरण्यागगनारक्तादि जिह्वाओं की जगह में वैष्णव कर्म में प्रभा, दीप्ति, प्रकाश
 मरीचि, तापिनी, कराला और लेलिहा ये सात जिह्वाओंको क्रमसे जानिये ॥

भवम् ॥ अधमं छागलीजातं निषिद्धं त्वेडकादिजम् ॥ ११७ ॥ क्रीतं यदा
पण्ये चार्ज्यं स्वादुचेद्द्रव्यवच्चतत् ॥ कुशद्वयं घृतेन्यस्य ततः प्रादेशसम्मितम् ॥
११८ ॥ ग्रन्थि कृत्वा कुशाग्रौ द्वौ शुक्लकृष्णौ विचिन्तयेत् ॥ पक्षौ वामदृष्टं दक्षे
पिङ्गलां मध्यतस्ततः ॥ ११९ ॥ सुषुम्णां संस्मरेन्मन्त्री ततो होमं समाचरेत् ॥
दक्षभागात्सुवेणाज्यं प्रगृह्णीयाद्घृदाणुना ॥ १२० ॥ दक्षेनेत्रे हुताशस्या
ग्नये स्वाहेति होमयेत् ॥ पुनस्त्वाज्यं वामभागाद्धृन्मन्त्रेण समाहरेत् ॥ १२१ ॥
अग्निवक्त्रेऽग्नयेऽस्विष्टकृते स्वाहेति होमयेत् ॥ सैताराभिव्याहृतिभिराज्येन
जुहुयात्पुनः ॥ १२२ ॥ जुहुयाद्दग्निमन्त्रेण त्रिवारं देशिकोत्तमः ॥ गर्भा
धानादिकावहेऽसमुद्राहावसानिकाः ॥ १२३ ॥ शुभे कर्मणि कर्त्तव्या
आज्याहुत्यष्टकैः क्रियाः ॥ प्रणवं पूर्वमुच्चार्य कर्मनाम समुच्चरेत् ॥ १२४ ॥
सम्पादयामि स्वाहेति सर्वकर्मस्वयं विधिः ॥ गर्भाधानं पुंसवनं सीमन्तं जात
कर्म च ॥ १२५ ॥ निष्काशनञ्च कथितं प्राशनञ्च तथा बुधैः ॥ चौलोपनय
नं वह्नेर्महानामव्रतं तथा ॥ १२६ ॥ महाव्रतञ्चोपनिषद्ब्रतज्ञोदानमेव च ॥
समावर्त्तसमुद्राहौ शाक्तेवाग्भवपूर्वकाः ॥ १२७ ॥ ततश्च वह्नेः पितरौ देवदे
व्यादिकौ तथा ॥ पूजयित्वा विसृज्याथ मूलाग्रेषु घृतप्लुताः ॥ १२८ ॥
समिधोऽग्नौ क्षिपेत्पञ्चवह्नावथ च पूर्ववत् ॥ सर्वाजस्वस्वनाम्ना वै चैकाकामाहु

१ घृत २ बीताभरि ३ पात्रमें धरेहुये घृतसे दक्षिण ओरसे सुवा में लेकर, ॐ अग्नये स्वा-
हा, इस मंत्रसे कुंडस्थ अग्निमें दक्षिण ओर स्वाहा देने से अग्निका दक्षिण नेत्र होता है
तथा, ॐ सोमाय स्वाहा, इस मंत्र से अग्निके वाम नेत्र में स्वाहा देना और घृत वाम ओरसे
लेना ॥ तथा पात्रके बीचसे सुवामें घृत लेकर, ॐ अग्नीषोमाभ्यां स्वाहा ॥ इस मन्त्रसे कुंडस्थ
अग्निके बीचमें छोड़ना उसको अग्निके मध्य नेत्रमें समझना ॥ ॐ अग्नयेऽस्विष्टकृते स्वाहा ॥
इस मंत्रसे दीहुई स्वाहाको अग्निके मुखमें जानिये ४ ॐ भूः स्वाहा, ॐ भुवस्स्वाहा, ॐ स्वः
स्वाहा, ॐ भूर्भुवस्स्वः स्वाहा, ५ ॐ वैश्वानरजातवेद इहा वह लोहिताक्ष सर्वकर्माणि साधय
स्वाहा ६ गर्भाधानादि कर्मों में, ॐ अमुककर्मसम्पादयामि स्वाहा, इस मन्त्रसे घृतकी आठ
आठ आहुतिदे तब अग्निके माता पिता रूप शिवा शिव दोऊ जनोंकी पूजाकर विदा करने के
अनन्तर अग्नि मन्त्रसे पंच समिधों को होम करै ॥

तिहुनेत् ॥ १२६ ॥ ततश्चाङ्गानि जुहुयाद्द्वेर्मूर्त्यष्टकं तथा ॥ १३० ॥
 इन्द्रादिलोकपालांश्च आयुधानिततः परम् ॥ पूर्वोक्तेनाग्निमन्त्रेण वैषडन्तेन
 वैततः ॥ १३१ ॥ ताराद्यैर्दशभिर्भेदैः पूर्वपूर्वसमन्वितैः ॥ मनुना गाणपत्येन
 हुनेत्पूर्वदशाहुतीः ॥ १३२ ॥ जुहुयाच्चतुर्वारंसमस्तेनैव तेन तु ॥ सम्पूज्य
 देवतापीठं वह्नौ सम्यक्ततो गुरुः ॥ १३३ ॥ अग्निरूपधरां तत्र पूजयेद्विष्टदेव
 ताम् ॥ आज्येन चाग्निमनुना पञ्चविंशतिसङ्ख्यकम् ॥ १३४ ॥ हुनेन्मन्त्रीचा
 ग्निमुखेवक्तैकीकरणं त्विदम् ॥ आत्माग्निदेवतानां च चिन्तयन्नैक्यमात्मवि
 त् ॥ १३५ ॥ एकादशाथमूलेन हुनेदाज्येन चाहुतीः ॥ नाडीसन्धानमेतद्धि
 प्रोक्तं देशिकसत्तमैः ॥ १३६ ॥ अङ्गप्रभृत्यावृत्तीनामेकैकामाहुतिं हुनेत् ॥ पूर्वा
 दिदिक्षु सर्वासुकुण्डेषु च यथाविधि ॥ १३७ ॥ गुरुर्वह्निं प्रविहरेत्संस्कृतं तूक्त्वर्त्तम्
 ना ॥ सर्वर्त्विजश्चन्दनाद्यैस्सम्पूज्य प्रोक्तदेवताम् ॥ १३८ ॥ सर्वावरणसंयुक्तां
 मूलेन जुहुयुस्ततः ॥ पञ्चविंशतिधा सर्पिस्संयुतेन प्रियान्वसा ॥ १३९ ॥ सुवे
 णाज्यं समित्पाण्यास्तु चाशेषं करेण तु ॥ तत्र दिव्येन होतव्यं तीर्थेणार्पेण वा तथा ॥
 १४० ॥ योनर्चिषि जुहोत्यग्नौ व्यङ्गाग्नौ चैव मानवः ॥ मन्दाग्न्या मयसंयुक्तो
 दरिद्रश्चापि जायते ॥ १४१ ॥ दद्याद्बलिगन्धपुष्पधूपपूर्वकमादरात् ॥ नक्षत्राणां
 च वाराणां राशीनां च पृथक्पृथक् ॥ १४२ ॥ देवताभ्यः पदं प्रोक्त्वा दिवान् कं वदेत्त
 तः ॥ वारेभ्यश्चाथ सर्वेभ्यो भूतेभ्यश्च नमो वदेत् ॥ १४३ ॥ इत्येष तान्त्रिको होम

१ ॐ सहस्रार्चिषे स्वाहा, ॐ स्वस्ति पूर्णाय स्वाहा, ॐ उत्तिष्ठ पुरुषाय स्वाहा, ॐ धूमव्यापिने
 स्वाहा, ॐ सप्तजिह्वाय स्वाहा, ॐ धनुर्धराय स्वाहा ॐ अग्नये जातवेदसे स्वाहा, ॐ अग्नये
 सप्तजिह्वाय स्वाहा, ॐ अग्नये हव्यवाहाय स्वाहा, ॐ अग्नये अश्वोदरजाय स्वाहा, ॐ अग्नये
 वैश्वानराय स्वाहा, ॐ अग्नये क्रौमारतेजसे स्वाहा, ॐ अग्नये विश्वमुखाय स्वाहा, ॐ अग्न
 ये देवमुखाय स्वाहा २ इन्द्रादिकों के वा उनके हथियारों के मन्त्र चक्रके भूपुरमें लिखा है ॥
 ३ ॐ ॐ स्वाहा १ ॐ श्रीं स्वाहा २ ॐ श्रीं ह्रीं स्वाहा ३ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं स्वाहा ४ ॐ श्रीं ह्रीं
 क्लीं ग्लौं स्वाहा ५ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गंगपतये स्वाहा ६ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गंगपतये स्वाहा ७ ॐ
 श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गंगपतये वरवरद स्वाहा ८ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गंगपतये वरवरद सर्वजनं मे वशं
 स्वाहा ९ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गंगपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा १० । ४ फिर इस
 पूरे मणेशके मन्त्र से चार स्वाहादे ५ अग्निमें देवपीठ भावना करके देवता का अग्निरूप
 जानि है मानसी पूजा करे ६ पूर्वोक्त अग्निमन्त्र ॐ वैश्वानरजातवेद इहा वह इत्यादि ॥

विधिः प्रोक्तो मया सुराः ॥ पृच्छन्त्वन्यद्गूढमपि वक्ष्यामि शरणागताः ॥ १४४ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते शिवप्रणीते मेरुतन्त्रे होमविधिप्रकाशश्चतुर्थः ॥ ४ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ धनिनां मध्यमानां च दरिद्राणां गृहासिनाम् ॥ परदेशस्थितानां च करारगोहादिवासिनाम् ॥ १ ॥ कायादौ व्याहृतानां च युक्तानां शूकरादिभिः ॥ कार्याङ्गवस्त्वभावे वा वामिकानां कृपानिधे ॥ २ ॥ षडाम्नायरहस्ये न कथं नित्याहिकं भवेत् ॥ लोकलज्जावतां चापि दिनचर्यावदप्रभो ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ महाकालेन यत्प्रोक्तं यन्महामायाया श्रुतम् ॥ रहस्यातिरहस्यं यत्सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ ४ ॥ आम्नायानां रहस्यं यदाहिकं प्रोच्यते मया ॥ शृण्वन्तु सर्वे भो देवाः साधकानां प्रसिद्धिदम् ॥ ५ ॥ तत्र नित्यं त्रिधा प्रोक्तं गुणत्रयविभेदतः ॥ अधिकारिविभेदेन तदपि त्रिविधं भवेत् ॥ ६ ॥ शुद्धं मिश्रं च गलितं तत्तथैव फलप्रदम् ॥ अकृते प्रत्यवायो न गलिते सफलजनैः ॥ ७ ॥ अहङ्कारविहीनं चेन्मानसञ्ज्ञानपूर्वकम् ॥ स्वस्थचित्तेन यतिना कृतं तच्छुद्धमिष्यते ॥ ८ ॥ तादृशं चेद्गृहस्थेन निर्द्वयेण च वाकृतम् ॥ रुग्णेन पथिकेनापि काशगृहगतेन वा ॥ ९ ॥ भक्तितो वा पितृनिश्रंवाह्यपूजाधिकारतः ॥ शीतादिभीत्या वा वित्तसंक्षयादन्यकार्थतः ॥ १० ॥ स्यादेर्नियोगाद्गलितं गृहिणो मानसम्मतम् ॥ बाह्यपूजादिकं यच्च एकान्ते नियमेन च ॥ ११ ॥ भक्त्या कृतं गृहस्थेन तच्छुद्धं राजसम्मतम् ॥ पूजार्थं यद्वाचयित्वा श्रद्धाभक्तिं विधाय च ॥ १२ ॥ लोकभीत्या देवभीत्या यत्तदायासमिश्रितम् ॥ प्रतारणार्थं लोकानां याचितं देवनामतः ॥ १३ ॥ द्रव्यं कृतं तद्देशे गलितं तत्तुराजसम् ॥ वाममार्गसमाश्रित्य कौलधर्मविचार्य च ॥ १४ ॥ अन्यधर्मस्य चाद्वेषात्कृतं शुद्धं तु तामसम् ॥ कृतं यत्कामतः कर्मचैहिकं पारलौकिकम् ॥ १५ ॥ वाममार्गसमाश्रित्य मिश्रितं तत्तु तामसम् ॥ जिह्वालोभेन यत्पानं भक्षणं कामतोरतम् ॥ १६ ॥ अथवा मारणाद्यर्थं गलितं तत्तु तामसम् ॥ शुद्धसत्त्वेन मोक्षः स्यात्स्वर्गः स्यान्मिश्रसत्त्वतः ॥ १७ ॥ सिद्धिर्गतिरित्यसत्त्वात् स्यादैहिकी च मनुष्यता ॥ स्वर्गः स्याद्राजसाच्छुद्धात्कामः स्यान्मिश्रराजसात् ॥ १८ ॥ गलिता राजसात्तिर्यग्योनावपि सुखं भवेत् ॥

सात्त्विकात्तामसादेवयोनित्वंप्राप्नुयान्नरः ॥ १९ ॥ मिश्रतामसतोदुःखीनार
 कीचान्त्यतामसात् ॥ कर्मपञ्चविधंप्रोक्त्वापञ्चधामुक्तिदायकम् ॥ २० ॥ प्रसर्प
 णमुपादानमिज्याध्यायस्तथाद्युतिः ॥ सम्मार्ज्जनोपलेपादिसंस्कारादेवमन्दि
 रे ॥ २१ ॥ भक्तार्ज्जवंसर्पणंस्यादेवमारोग्यकारकम् ॥ पूजासाधनसाम
 ग्र्यामेलनंभक्तसेवनम् ॥ २२ ॥ तत्प्रीतिःस्यादुपादानंदेवतारूपदायकम् ॥
 पीठपूर्वाङ्गपूर्वञ्चषोडशाद्युपचारकैः ॥ २३ ॥ मूर्त्तौयन्त्रेथवापूजासेज्यास्यादि
 ष्टकारिका ॥ तच्छास्त्राध्ययनंसम्यक्कृत्वामन्त्रार्थभाजनम् ॥ २४ ॥ कृत्वाज
 पन्तुवाध्यायोदेवतायुज्यकारकः ॥ गुरुदेवात्मकालानांसम्यगैक्यविभावन
 म् ॥ २५ ॥ संयोगोलिङ्गदेहस्यनाशकःकालयोगकृत् ॥ निशायांपश्चिमे
 यामेस्मरेदिष्टांचदेवताम् ॥ २६ ॥ उत्थायदक्षिणाङ्गेनवामपादंन्यसेद्भुवि ॥
 ततोऽगृहाद्रहिर्गत्वाकृत्वावश्यकमादरात् ॥ २७ ॥ रात्रिवासःपरित्यज्यवास
 सीपरिवीयच ॥ आचम्यशुद्धदेहःस्यादेवतायोगमन्दिरे ॥ २८ ॥ निर्माल्य
 मपकृत्वाथदद्यात्पुष्पाञ्जलिन्तथा ॥ अर्घ्यपात्रेनिवेद्याथदद्याद्द्वैदन्तधावनम् ॥
 २९ ॥ मुखप्रक्षालनंकृत्वादद्यादाचमनीयकम् ॥ करस्यप्रोक्षणायाथदद्याद्वा
 सोऽमलंशुभम् ॥ ३० ॥ ततस्तुमस्तकेचिन्त्यंसहस्रदलपद्मकम् ॥ कर्पूराभं
 स्मरेत्तत्रश्रीगुरुंनिजरूपिणम् ॥ ३१ ॥ सुप्रसन्नंलसद्भूपामण्डितंश्वेतचन्द
 नम् ॥ वराभयज्ञानमुद्रापुस्तकैर्व्यावृत्तैःकरैः ॥ ३२ ॥ युक्तंश्वेताम्बरंशान्तं
 श्वेतपुष्पविभूषितम् ॥ वामाङ्गगतयाशक्त्यालिङ्गितंरक्तवर्णया ॥ ३३ ॥ रक्त
 वस्त्राभरणयारक्तचन्दनमाल्यया ॥ वामलीलाकमलयालिङ्गन्त्यादक्षिणेन
 च ॥ ३४ ॥ ध्यायेदन्तर्मुखंशाक्तंयोगिनंशिवरूपिणम् ॥ तत्पादपद्मयुगल
 व्युत्पीयूषधारया ॥ ३५ ॥ अभिषिक्तंस्वस्यदेहमेवंशिष्योविचिन्तयेत् ॥
 अर्चयेद्बन्धपुष्पाद्यैर्वाह्यस्थैर्मानसैस्तुवा ॥ ३६ ॥ नामभिस्तस्यविविधैस्संसि
 धैर्गुरुकीर्त्तनैः ॥ प्रणम्येत्यंहन्मनुनाभावयेत्तल्लयंहृदि ॥ ३७ ॥ ततस्तुमूला
 धारादिब्रह्मरन्ध्रान्तमुद्यताम् ॥ तेजोदण्डंसुषुम्णान्तंसहस्रविशसन्निभम् ॥ ३८ ॥
 तदात्मकंमूलमन्त्रंध्यात्वातत्तेजसावृतम् ॥ स्वशरीरंविचिन्त्याथप्राणायामत्र

यंचरेत् ॥ ३६ ॥ मूलमन्त्रेणमन्त्रस्य ऋष्यादिन्यासमाचरेत् ॥ ४० ॥ त्रैलोक्यचैतन्यमयादिदेवश्रीशङ्करत्वचरणज्ञयाच ॥ प्रातःसमुत्थायतवप्रियार्थसंसारयात्रामनुवर्त्तयिष्ये ॥ ४१ ॥ संसारयात्रामनुवर्त्तमानं त्वदाज्ञयाशङ्करदेवदेव ॥ स्पृष्ट्वातिरस्काखलिप्रमादाः कदापिनैवात्र भवन्ति नाथ ॥ ४२ ॥ इतिसम्प्रार्थ्य देवेशमाज्ञामादाय तस्य तु ॥ प्रार्थयित्वा धरांश्वासयुक्तां पादं निधापयेत् ॥ ४३ ॥ समुद्रमेखले देवि पर्वतस्तनमण्डले ॥ विष्णुपतिनमस्तुभ्यं पादस्पर्शक्षमस्व मे ॥ ४४ ॥ ततो गृहाद्वहिर्याम्यां नैऋतीं वा दिशं व्रजेत् ॥ पदे पदे स्मरेदस्त्रन्दूरे यायाद्विजालयात् ॥ ४५ ॥ अतीत्य बाणमात्रन्तु सुवंग्रामाद्विलोक्य च ॥ कीटयोषादिरहितं शौचस्थानमिदं पठेत् ॥ ४६ ॥ उत्तिष्ठन् तृष्यो देवा गन्धर्वा यक्षराक्षसाः ॥ परितस्त्यज्यतां स्थानं विष्णुमूत्रोत्सर्जनाय मे ॥ ४७ ॥ अनेन मनुना लोष्टाचृणैरुद्धास्य देवताः ॥ कुर्यान्मलच्युतिं तत्र वाससाकं प्रवेश्य च ॥ ४८ ॥ तां दिशां च न पश्येत्तु शौचमुद्धृत्य वारिभिः ॥ एकालिङ्गे गुदे सप्तदश वामकरे तथा ॥ ४९ ॥ उभयोस्सप्तदातव्यास्तिस्रोऽङ्घ्रयोश्चापि मृत्तिकाः ॥ ५० ॥ मूत्रोत्सर्गे वामहस्ते लिङ्गे पञ्चैव मृत्तिकाः ॥ तिस्रः करद्वये चैकापादयो रथवाचरेत् ॥ ५१ ॥ गन्धलेपक्षयकरं मनोग्लानिहरं परम् ॥ कुर्याद्वा दशर्गेण्डूषान्पुरीषोत्सर्जनान्तरे ॥ ५२ ॥ प्रक्षाल्याग्रे तु चरणे आचमेत्त्रिस्ततः परम् ॥ आम्रन्यग्रोधखदिरकरञ्जकंकुभादिजम् ॥ ५३ ॥ कनीन्यग्रसमस्थूलं प्रमितं द्वादशाङ्गुलैः ॥ दन्तधावनकाष्ठं तु प्रोक्तं तन्त्रविचक्षणैः ॥ ५४ ॥ क्रिमुक्ता कामदेवाय सर्वजनप्रियाय च ॥ नमोन्तस्तिथिवर्णोयं मन्त्रो दन्तविशोधने ॥ ५५ ॥ प्रक्षाल्य दन्तकाष्ठं च मूर्च्छदेशे पुरस्त्यजेत् ॥ वक्तुं मूलानुनो नित्यं लक्षयेत्सिद्धिहेतवे ॥ ५६ ॥ अथ पूजाहोमकर्मसिद्धये स्नानमुच्यते ॥ शङ्कुना स्त्रांभिजप्तेन शुचिस्थानात्तु मृत्तिकाम् ॥ गृहीत्वा स्त्रेण संसिच्य यायाज्जलनिकेतनम् ॥ ५७ ॥ तत्रादौ जलकूलं स्यात्क्षालयेदस्त्रवारिणा ॥ मृष्टं कृत्वा तटं तत्र चैकभागे विचक्षणः ॥ ५८ ॥ निधाय गोमयं दर्भांस्तिलांश्चाप्यभिमन्त्रिता

१ फट् इति मन्त्रम् २ जल ३ दोऊ पावों में ४ कुल्ला ५ विष्ठा ६ वट ७ अर्जुनवृक्ष ८ क्रिकामदेवाय सर्वजनप्रियाय नमः ९ फट् ॥

न् ॥ मृत्तिकागोमयाभ्याश्चकट्यन्तंस्नानमाचरेत् ॥ ५६ ॥ बहिरुद्धृत्यतो
 येनमलस्नानंततःगरम् ॥ विधायवैदिकस्नानंतदङ्गंतर्पणंतथा ॥ ६० ॥
 ततस्तान्त्रिकस्नानस्यविधिरस्त्रेणमृत्तिकाम् ॥ समादायास्त्रमन्त्रेणमन्त्रयि
 त्वातृणदिकम् ॥ ६१ ॥ शिखामन्त्रेणापहत्यत्रिर्मूलेनाभिमन्त्रयेत् ॥ मूर्द्धा
 दिपादपर्यन्तंविलिप्यप्रणमेज्जलम् ॥ ६२ ॥ आधारःसर्वभूतानांविष्णोर
 तुलतेजसः ॥ तद्रूपाश्चततोजातास्ताआपःप्रणमाम्यहम् ॥ ६३ ॥ सम्मुखी
 करणीमुद्रांबद्धाप्रणान्नियम्यच ॥ निमज्यतूष्णीमुत्थायनाभिमात्रेजलेनरः ॥
 ६४ ॥ तान्त्रिकस्नानसङ्कल्पमासोत्तेखादिपूर्वकम् ॥ कृत्वायंमूलमन्त्रेणप्रा
 णायामत्रयंचरेत् ॥ ६५ ॥ विन्यस्यचषडङ्गानिकल्पयेत्तीर्थमग्रतः ॥ चतुरस्त्रेह
 स्तमात्रेतज्जलेपरिकल्पिते ॥ ६६ ॥ ब्रह्माण्डोदरतीर्थानिकरैःस्पृष्टानितेरवे ॥
 तेनसत्येनदेवेशतीर्थदेहिदिवाकर ॥ ६७ ॥ इतिसूर्य्यप्रार्थयित्वाक्रोमित्यङ्कु
 शमुद्रया ॥ भित्त्वार्कमण्डलंतस्मात्तीर्थान्यावाहयेदिह ॥ ६८ ॥ गङ्गेचयमुने
 चैवगोदावरिसरस्वति ॥ नर्मदेसिन्धुकावेरिजलेस्मिन्सन्निधिकुरु ॥ ६९ ॥
 एवमुक्त्वातुतीर्थानितस्मिंस्तोयेनियोजयेत् ॥ मूलमन्त्रेणाथतीर्थशक्तिं तत्रस
 माह्वयेत् ॥ ७० ॥ अर्कस्यमण्डलंध्यात्वातन्मन्त्रेणचपूजयेत् ॥ ७१ ॥ सर्वा
 नन्दमयीमशेषदुस्तिध्वंसांमृगाङ्कप्रभां त्र्यक्षामूर्ध्वकरदयेनदधतीं पाशंशृङ्गि
 वामतः ॥ अन्तश्चामृतपूर्णहस्तकलशामुक्ताक्षमालावतीं गङ्गासिन्धुसरिद्व
 रादिसहितांश्रीतीर्थशक्तिंभजे ॥ ७२ ॥ अर्थ ह्रीं ह्रीं हूं ह्रैं ह्रौं ह्रःसर्वानन्दम
 येपदम् ॥ तीर्थशक्तिंतथाहिलियुगलंवह्निगेहिनी ॥ ७३ ॥ द्वाविंशत्यक्षरःप्रोक्त
 स्तीर्थशक्तेर्महामनुः ॥ तज्जलंगाङ्गमन्त्रेणमन्त्रयेदष्टवारकम् ॥ ७४ ॥ तौरो
 नमोभगवतिब्रूयादम्बततोऽम्बिके ॥ अम्बालिकेमहामालिन्येह्येहिभगवत्य
 थ ॥ ७५ ॥ अशेषतीर्थालवालेमायाश्रीबीजमुच्चरेत् ॥ शिवजटाधिरूढेचग
 ङ्गेगङ्गाम्बिकेद्विठः ॥ ७६ ॥ गङ्गामन्त्रोयमारुयातस्त्रिपञ्चाशद्विरक्षरैः ॥

१ वषट् मन्त्रेण २ अङ्कुश ३ ह्रीं ह्रीं हूं ह्रैं ह्रौं ह्रः सर्वानन्दमयेतीर्थशक्ते हिलि हिलि
 स्वाहा ४ ॐ नमोभगवति अम्बअम्बिके अम्बालिके महामालिनि एह्येहि भगवति अशेषती-
 र्थालवाले ह्रींश्रींशिवजटाधिरूढेगङ्गेगङ्गाम्बिके स्वाहा ॥

भुवनेश्यासमालोड्यामृतीकृत्वासुधानुना ॥ ७७ ॥ कवचेनावगुण्डयाथसंर
क्ष्यास्त्रेणमन्त्रवित् ॥ मूलेनदेवतांतत्रसाक्षांसावरणान्तथा ॥ ७८ ॥ समावा
ह्यजलेध्यात्वातत्पादद्वयनिर्गतम् ॥ ध्यात्वातीर्थस्मरेन्मूलमन्त्रंस्नायाज्जले
त्रिशः ॥ ७९ ॥ हृदिदेवंस्मरेत्पश्चात्सिञ्चेत्कंकुम्भमुद्रया ॥ त्रिभिलोर्कैर्मूलम
न्त्रैस्तारवंबीजपूर्वकैः ॥ ८० ॥ सिसृक्षोर्निखिलंविश्वंमुहुःशुक्रं प्रजायते ॥
मातरःसर्वभूतानामापोदेव्यःपुनन्तुमाम् ॥ ८१ ॥ अलक्ष्मीमलरूपायासर्व
भूतेषुसंस्थिता ॥ क्षालयन्तुनिजस्पर्शादापोदेव्यःपुनन्तुमाम् ॥ ८२ ॥ यन्मे
केशेषुदौर्भाग्यंसीमन्तेयच्चमूर्द्धनि ॥ ललाटेकर्णयोरक्षणोपस्तदघ्नन्तुवोन
मः ॥ ८३ ॥ नमःस्वाहान्तमूलेनत्रिराचमनमाचरेत् ॥ त्रिधादेवंचसन्तर्प्य
तोयमध्यात्तटेत्रजेत् ॥ ८४ ॥ धौतवस्त्रयुगंधृत्वाप्रक्षाल्यचकरोत्तथा ॥ मृदाद्भि
स्ततआचम्यदेवस्नानविधिस्मृतः ॥ ८५ ॥ मन्त्रस्नानंप्रकर्तव्यंशीतयांदे
शकालयोः ॥ तोयाभावेगतेदुर्गेकायास्वास्थ्येचवार्द्धके ॥ ८६ ॥ प्रक्षाल्य
पादावाचम्यप्रोद्धृतेनतुवारिणा ॥ स्थानंदशदिशःप्राग्वत्संशोध्योपाविशेत्त
तः ॥ ८७ ॥ जलंहस्ततलेन्यस्यकुम्भन्यासांस्ततश्चरेत् ॥ मातृकादींस्तथा
मूलमन्त्रन्यासानशेषतः ॥ ८८ ॥ न्यासान्तेसंस्पृशेत्तोयंमन्त्रस्नानमिदंवर
म् ॥ केवलादुदकस्नानात्संस्कारपरिवर्जितात् ॥ ८९ ॥ स्वस्थितंपुण्डरी
काक्षंमन्त्रमूर्तिम्प्रभुंस्मरेत् ॥ तत्पादोदकजांधारांनिपतन्तींस्वमूर्द्धनि ॥
९० ॥ चिन्तयेत्सूक्ष्मरन्ध्रेणप्रविशन्तींस्वकान्तनुम् ॥ तस्मात्संक्षालयेत्सर्वमे
तद्देहगतंमलम् ॥ ९१ ॥ तत्क्षणाद्विरजामन्त्रीजायतेस्फटिकोपमः ॥ इदं
स्नानवरंमन्त्रस्नानादष्टगुणंमतम् ॥ ९२ ॥ सदाशुद्धमनायस्तुसशुद्धःसर्व
कर्मसु ॥ अथमानसिकस्नानंमनसामूलमन्त्रतः ॥ ९३ ॥ प्राणानायम्यकु
र्वीतदृष्टतीर्थेषुभावतः ॥ यदाशिवात्मकैर्मन्त्रैःकृत्वातीर्थशिवात्मकम् ॥ ९४ ॥
माज्जनंसंहितामन्त्रैःशिवस्नानमितीरितम् ॥ स्नानपूर्वाःक्रियाःशुद्धाःस
र्वाःसिद्धिप्रयान्तिच ॥ ९५ ॥ तस्मात्स्नानंपुराकुर्यादेष्वेकंदेहशक्तिः ॥

१ ॐ वं भूर्भुवः स्वः इत्यादि मन्त्रैः ह्रीं मन्त्रेण सुधानुना वंबीजेन २ कलश का
आकार दोऊ हाथों से बनादे उसको कुम्भमुद्रा कहते हैं ॥

ततस्तुतिलकंकुर्याज्जातेर्वाद्वैतस्य च ॥ ६६ ॥ यद्यच्छुभफलं तीर्थमृद्धिर्वा
 क्रिभावतः ॥ ब्राह्मणस्योर्ध्वपुण्ड्रं स्यात्त्रिपुण्ड्रं शिवसेवने ॥ ६७ ॥ अर्धचन्द्र
 न्तु वैश्यस्य शूद्राणां वर्तुलाकृतिः ॥ ऊर्ध्वपुण्ड्रं मृदाकुर्यात्त्रिपुण्ड्रं चैव भस्मना ॥
 ६८ ॥ केशोरेण च कस्तूर्याशेषं शीतं यथारुचि ॥ वैष्णवस्योर्ध्वपुण्ड्रं स्यात्क्षि
 यस्य त्रिपुण्ड्रकम् ॥ ६९ ॥ अर्धचन्द्रगणेशस्य देवीभक्तस्य वर्तुलम् ॥ नारा
 णपरोयस्तु चन्द्रं तस्य त्रिशूलकम् ॥ १०० ॥ भाले विभूतिवान्योसौ ब्रह्मविष्णु
 शिवात्मकः ॥ भूतिदातुविभूतिः स्याद्विधिनाविधृता यदि ॥ १०१ ॥ यथाव
 थञ्चिद्विधृता भस्मसात्कुरुते त्वघम् ॥ शिवाग्नेर्भस्मसङ्गाह्यमग्नीषोमो भवन्
 वा ॥ १०२ ॥ वैवाह्याग्न्युद्धवं वापि पक्वं शुचिमुगन्धिच ॥ कपिलायाः शक्
 त्पृष्ठं गृहीतं गगने पतत् ॥ १०३ ॥ नक्लिन्नं नापि कथितं न दुर्गन्धिनवोपितम् ।
 उपर्यधः परित्यज्य गृहीयात्पतितं हृदा ॥ पिण्डीकृत्य शिवाग्नौ तु तत्क्षिपेन्मूल
 मन्त्रतः ॥ १०४ ॥ अपक्वमपि पक्वं च सन्त्यज्य भसितं सितम् ॥ आदाय वा सस
 लोडय भस्माधारे विनिक्षिपेत् ॥ १०५ ॥ भस्मसङ्ग्रहणं कुर्याद्द्वैवेनुद्दासने स
 ति ॥ उद्दासने कृते यस्माच्चण्डभस्म प्रजायते ॥ १०६ ॥ यद्वा द्विजातिभस्मे
 त्थं सद्येनानीय गोमयम् ॥ वामेन पात्रे संयोज्याघोरमन्त्रेण निर्दहेत् ॥ १०७
 पुरुषेण समुद्धृत्य ईशानेन विशोधयेत् ॥ इत्थन्तु संस्कृतं भस्म अग्निरित्यादि
 न्त्रतः ॥ १०८ ॥ याते रुद्रेति यजुषामन्त्रयेद्गुह्यं सञ्ज्ञया ॥ प्रणवाद्यैश्चतुर्थीह
 न्तैर्नामभिरंशकैः ॥ १०९ ॥ पञ्चवर्णाद्यक्षराद्यैर्मालां शैर्हरहृद्युतैः ॥ त्रिपु

१ नमः मन्त्रेण २ ॐ सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय नमः भवे भवेनाति भवे भवस्व मां भ
 द्वाय नमः ३ ॐ वामदेवाय नमोज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः कालविकरणाय
 नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमो नमस्सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मथ
 य नमः ४ ॐ अघोरेभ्यो थघोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वतस्सर्वेभ्यो नमस्तेस्तु रुद्ररूपेभ्यः ५
 तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ६ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभू
 नाम् ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिर्ब्रह्माशिवो मे अस्तु सदा शिवोम् ७ ॐ अग्निरिति भस्म, १
 जलमिति भस्म, २ ॐ स्थलमिति भस्म, ३ ॐ वायुरिति भस्म, ४ ॐ व्योमेति भस्म, ५
 सर्वहवा इदं भस्म ६ । ८ ॐ याते रुद्रशिवा तनूरघोरापापकाशिनी । तयानस्तन्वाशन्तमया
 दिशन्ताभिचाकशीहि ९ ॐ भवाय नमः, ॐ सर्वाय नमः, ॐ पशुयतये नमः, ॐ उग्राय न
 ॐ महादेवाय नमः, ॐ भीमाय नमः, ॐ ईशानाय नमः, १० ॐ नमः शिवाय इत्यादिपन्त्रैः

धारणंकुर्यान्मूर्ध्निपञ्चाक्षरेणतु ॥ ११० ॥ एभिश्चनामभिर्धार्यपुनर्भस्माद्वि
जातिभिः ॥ ब्रह्माललाटेविज्ञेयोहृदयेहव्यवाहनः ॥ १११ ॥ नाभौस्कन्दोग
लेपूषारुद्रादक्षिणबाहुके ॥ आदित्योबाहुमध्येचशशीचमणिवन्धने ॥
११२ ॥ वामदेवोवामबाहौबाहुमध्येप्रभञ्जनः ॥ मणिवन्धेचवसवःपृष्ठदेशेह
रिःस्मृतः ॥ ११३ ॥ शम्भुःककुदिसम्प्रोक्तःपरमात्माशिवःस्मृतः ॥ कस्तू
र्यादिकसंयुक्तंभस्मस्यात्तनुधारयेत् ॥ ११४ ॥ अद्विजैर्मूलमन्त्रेणशिवप
ञ्चाक्षरेणवा ॥ त्रिपुण्ड्रंकारयेद्ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ ११५ ॥ मध्या
ङ्गुलिभिरादायतिसृभिर्मूलमन्त्रितम् ॥ अनामामध्यमाङ्गुष्ठैरथवास्यात्रिपु
ण्ड्रकम् ॥ ११६ ॥ वक्ष्येथतान्त्रिकीसन्ध्यामूलेनाचमनत्रयम् ॥ शिखांवद्धा
तुमूलेनप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ ११७ ॥ अज्ञानिविन्यसेद्देहेकरन्यासपुरस्सरम् ॥
अमृतीकृत्यपुरतोजलंवैधेनुमुद्रया ॥ अभिमन्त्र्यचमूलेनसप्तवारान्ततःपरम् ॥
११८ ॥ अकारादिक्षकारान्तैर्मातृकार्णैस्सविन्दुभिः ॥ प्रत्यर्णप्रोक्षयेन्मूर्द्ध्नि
कुशैर्मूलेनचत्रिधा ॥ ११९ ॥ देवंध्यात्वाचमनुनाज्ञानमण्डलसंस्थितम् ॥ आ
दायतोयमामन्त्रैर्बीजैर्मूलात्मकैस्तथा ॥ १२० ॥ लंवरंयंहंइतिचतन्मन्त्रैःसप्त
धाजलम् ॥ मन्त्रयित्वापुनःसप्तवारंमूलेनमन्त्रयेत् ॥ १२१ ॥ तज्जलंवाम
हस्तेनधार्यतत्प्लुतविन्दुभिः ॥ दक्षहस्तेनसम्प्रोक्ष्यकैम्पठेन्मूलमन्त्रकम् ॥
१२२ ॥ हस्तव्यत्यासतोवामाचारीसेचनमाचरेत् ॥ नासामाश्रित्यशिष्टेन
तेजोरूपेणतेनतु ॥ १२३ ॥ प्रविश्यान्तर्गतोदेवोमलंसंशोध्यनिर्गतः ॥ द
क्षनासापुटेनैतत्स्मृत्वाद्दक्षिणहस्तकम् ॥ १२४ ॥ वामभागेवज्रशिलांध्या
त्वास्त्रेणतत्क्षिपेत् ॥ प्रक्षाल्यहस्तावाचम्यमूलमन्त्रेणमन्त्रवित् ॥ १२५ ॥
गायत्र्यावाथमूलेनदद्याद्व्यत्रयन्ततः ॥ रविमण्डलसंस्थायस्वेष्टदेवायतर्प
येत् ॥ १२६ ॥ जलेनमूलमन्त्रेणह्यमुकंतर्पयामिच ॥ उक्तात्रिधातर्पणीयं

१ दोऊहाथों की चारों अंगुली एक एकमें क्रमसे मिलाकर धेनुमुद्रा जानिये इसको क-
ण्ठराखना कईजगह में पड़ेगी २ अं आं इं ईं उं ऊं ऋं ॠं लृं लृं एं ऐं ओं औं अं आः
कं खं गं घं ङं चं छं जं झं ञं टं ठं डं ढं णं तं थं दं धं नं पं फं बं भं मं यं रं लं वं शं
षं सं हं लं जं इति मातृकाक्षरैः ३ कं नाम जल ४ दहिने हाथमें जो जल है ॥

वामकैः कारणेन तु ॥ १२७ ॥ इष्टदेवस्य गायत्रीमष्टाविंशतिसङ्ख्यकाम् ।
 जपेदभावे ब्राह्मीतु वैदिकं मतमाश्रितः ॥ १२८ ॥ तान्त्रिकः शिव गायत्रीं जपे
 त्साधनिरूप्यते ॥ ॐ तन्महेशाय विद्महे वाग्विशुद्धाय धीमहि ॥ तन्न शिवः प्रचो
 दयात् ॥ १२९ ॥ ततः शुद्धमना मौनी मूलमष्टोत्तरं शतम् ॥ जपित्वा चार्प
 ये देवं स्तुत्वान त्वेष्ट देवताम् ॥ १३० ॥ सूर्यमण्डलतो देवं विन्यसेद्धृदये स्वके ॥
 ततो गुरुंश्च प्रणमेदितिसन्ध्या तु तान्त्रिकी ॥ १३१ ॥ त्रिकालमेवं कर्त्तव्या
 सन्ध्या लोपात्फलं न हि ॥ दैवतो यदि लोपश्च तदा मूलं शतं जपेत् ॥ १३२ ॥ प्राय
 श्चि चत्तार्यं तं कृत्वा कुर्वीत समयागतम् ॥ वैदिकं तर्पणं कृत्वा ततस्तान्त्रिकमाच
 रेत् ॥ १३३ ॥ प्राणायामत्रयं कृत्वा मूलेन न्यासमाचरेत् ॥ ऋष्यादि त्रित
 यस्याथ पुरतो धेनुमुद्रया ॥ १३४ ॥ वंजपन्नमृतीकृत्य जलं तत्र सचक्रकम् ॥
 साक्षात्वरणकं देवं ध्यात्वा मूलं समुच्चरेत् ॥ १३५ ॥ अमुकं तर्पयामीति प्रोक्त्वा चा
 ष्टोत्तरं शतम् ॥ तदर्थमथ वा विंशदष्टगुणं मुखाब्जके ॥ १३६ ॥ देवस्यामृतबु
 द्ध्या तत्तीर्थतोयैः प्रतर्पयेत् ॥ तदा वरणदेवांश्च तद्वदेकैकवारकम् ॥ १३७ ॥
 सन्तर्प्य देवं स्वहृदि तीर्थभूर्य्य विसर्जयेत् ॥ गुरुं दिगीशांश्च खगान्नत्वा भाण्ड
 करे दधत् ॥ १३८ ॥ एकान्तं निर्जनं यायान् मनोज्ञं दोषवर्जितम् ॥ दिगन्तं
 न वीक्षेत यावत् प्राप्नोति वैगृहम् ॥ १३९ ॥ प्रदक्षिणं यज्ञवाटं कृत्वा पादौ च हस्त
 कौ ॥ प्रक्षाल्या च म्यपूजाया गृहद्वारान्तरे स्थितः ॥ १४० ॥ गेहे च द्वारदेश
 स्थः प्रणम्य मनसा गुरुम् ॥ प्रणमेदिष्टदेवं स्वं दिक्पालानपि चेतसा ॥ १४१ ॥
 यत्पूर्वमर्जितं पापं तद्दिनेन्यदिनेऽपि वा ॥ तत्पापस्यापनोदार्थं मन्त्रद्वयमुदीर
 येत् ॥ १४२ ॥ हे देव प्राकृतं चित्तं पापाक्रान्तमिदं मनः ॥ तन्निस्सारय चित्ता
 न्मेपापं फट् हुं च ते नमः ॥ १४३ ॥ सूर्यः सोमो यमः कालो महाभूतानि पञ्च च ॥
 एते शुभाशुभस्येह कर्मणो नृषु साक्षिकाः ॥ १४४ ॥ हुं फडिति ब्रूयात्क्रोधद
 ष्ट्या पश्येच्च पार्श्वयोः ॥ एवं कृते प्रथमतः पापोत्सादनकर्मणि ॥ १४५ ॥ य
 त्स्याद्दृढतरं पापं तद्दूरे चात्र तिष्ठतु ॥ अतीते पूजनस्थानं स्वं प्रयातु पुनश्चरेत् ॥
 १४६ ॥ यत्स्यादल्पतरं पापं तन्नाशमुपगच्छति ॥ पूजां त्यक्त्वा स्य पापायका

१. इस मूल मन्त्रके जपको संध्या न करने के प्रायश्चित्त के लिये करे ॥

ममिष्टंक्षणाद्भवेत् ॥ १४७ ॥ ततःप्रक्षाल्यपादौचहस्तावाचम्ययत्नतः ॥ दद्या
 दध्यदिनेशायतत्प्रकारइहोच्यते ॥ १४८ ॥ गोमयेनोपलिप्तायाभूमौकृत्वा
 तुमण्डलम् ॥ सिन्दूरेणततःपश्चादुपविश्यनिजासने ॥ १४९ ॥ प्राञ्जुस्वः
 प्रणमेदिष्टदेवतांभक्तितत्परः ॥ प्राणायामत्रयंकृत्वासूर्यमन्त्रेणमन्त्रवित् ॥
 १५० ॥ ह्रींह्रींसःइतिसूर्यस्यत्र्यक्षरोमन्त्रैरितः ॥ विन्यस्यचतथेन्द्रादीन्ध्या
 त्वासूर्यमनन्यधीः ॥ १५१ ॥ पद्मंदयाभयवरानन्दधतंकराब्जैर्माणिक्यमौ
 लिमरुणाङ्गरुचिचित्रिनेत्रम् ॥ रक्ताम्बुजासनमशेषगुणैकसिन्धुंभानुंसमस्तज
 गतामधिपंभजामि ॥ १५२ ॥ तत्कल्पोक्तविधानेनपूजयेदुपचारकैः ॥ पुर
 तोमण्डलंकृत्वाजलेनचतुरस्रकम् ॥ १५३ ॥ निधायतत्रसाधारंसजलंताम्र
 पात्रकम् ॥ गन्धपुष्पाक्षतान्दर्भदूर्वासर्पपसंयुतान् ॥ १५४ ॥ सतिलान्युकु
 पुष्पाण्यवांश्चापिप्रविन्यसेत् ॥ सूर्यमन्त्रेणतत्पात्रंस्पृशन्नष्टोत्तरंशतम् ॥
 १५५ ॥ अभिमन्त्र्यचतत्पात्रेसमुत्थायकरदयात् ॥ मूर्ध्निन्तंसूर्यमन्त्रेणद
 द्यादर्व्याविचक्षणः ॥ १५६ ॥ ह्रींह्रींसःसग्रहराशिनक्षत्रपदमुच्चेत् ॥ ततश्च
 योगकरणेपरिवृत्तासनेतिच ॥ १५७ ॥ संस्थितश्रीसूर्यायैषतेर्घ्यःस्वाहामनु
 स्मृतः ॥ चतुस्त्रिंशदक्षरोयंसूर्यस्यार्घ्यनिवेदने ॥ १५८ ॥ जपेत्तनुयथा
 शक्त्यासूर्यमन्त्रमनन्यधीः ॥ तदर्घ्यादुत्प्लुतंसूर्यध्यायेद्देशिकसत्तमः ॥
 १५९ ॥ स्तुत्वाप्रणम्यविसृजेन्मण्डलात्तंदिवाकम् ॥ ततउत्थायविधिवद्वा
 रपूजांसमाचरेत् ॥ १६० ॥ द्वारमर्घ्याम्बुनाप्रोक्ष्यतन्मध्येविप्रपंयजेत् ॥
 तदक्षिणेमहालक्ष्मींवामेचापिसरस्वतीम् ॥ १६१ ॥ द्वारश्रियंचतन्मध्ये
 शाखयोर्दक्षिणान्ययोः ॥ ऊर्ध्वभागोत्तरंयावत्पञ्चपञ्चविभागके ॥ १६२ ॥
 नोम्रश्चाद्याक्षरंविन्दुनामयुक्चडेन्तकम् ॥ समुच्चार्यहृदन्तंचदेवानेतान्प्र

१ ह्रींह्रींसःसग्रहराशिनक्षत्रयोगकाणपरिवृत्तसनसंस्थितश्रीसूर्यायैषतेर्घ्यः स्वाहा ॥
 २ नामके पहिले अक्षर में ऊपर अनुस्वार मिलाकर फिर चतुर्थ्यन्त नामके अन्तमें नमः
 मिलाने से उस उस देवता का पूजा मंत्र होजाता है कि जिस जिसके नाम में मिलाया
 जावै ॥ यथा, गंगापतयेनमः ॥ क्षेत्रपालायनमः ॥ वसुंधारासंयुताय शंखनिधयेनमः ॥
 वसुमत्यसंयुतायपद्मनिधयेनमः ॥ मांमायाशक्त्यैनमः ॥ हंहृच्छक्त्यैनमः ॥ गंगायैनमः ॥
 यंयमुनायैनमः ॥ धांधात्रेनमः ॥ विविधात्रेनमः ॥ और एक सौ इकसठ वा एकसौ वासठ
 श्लोक में जे विघ्नेशादि नामहैं उनको भी इसी रीति से पूजामंत्र बना लेना उचित है ॥

पूजयेत् ॥ १६३ ॥ गणपतिक्षेत्रपालंततश्चवमुधारया ॥ युक्तांशङ्खनिधि
 दक्षेवामेवसुमतीयुतम् ॥ १६४ ॥ पूजयित्वापद्मनिधितदधोदक्षवामतः ॥
 मायाशक्तिंचहृच्छक्तिंगङ्गांचयमुनांतथा ॥ १६५ ॥ धातारंचविधातारंदं
 हृत्यैनमोनमः ॥ आदौतुपश्चिमद्वारपूजाचेयम्प्रकाशिता ॥ १६६ ॥
 नन्दीचापिमहाकालोद्वारयोर्दक्षवामयोः ॥ सम्पूज्यैवमुदग्द्वारंप्राग्याम्येच
 पूजयेत् ॥ १६७ ॥ द्वारपालौक्रमात्तेषुगणेशवृषभावपि ॥ भृङ्गिरीटीतथास्क
 न्दउमाचण्डेश्वरौतथा ॥ १६८ ॥ विष्णोर्नन्दःसुनन्दश्चचण्डश्चापिप्रच
 ण्डकः ॥ बलश्चप्रबलश्चैवभद्रश्चापिसुभद्रकः ॥ १६९ ॥ वक्रतुण्डश्चैकदं
 द्रोमहोदरगजाननौ ॥ लम्बोदरश्चविकटोगाणेशाद्वारपालकाः ॥ १७० ॥
 विघ्नराजोधूम्रवर्णःक्रमात्पश्चिमद्वारतः ॥ देव्याश्चैवतुयोगिन्योष्टावेताद्वार
 पालिकाः ॥ १७१ ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरीचैवकौमारीवैष्णवीतथा ॥ वाराहीचतथे
 न्द्राणीचामुण्डाचश्रियासह ॥ १७२ ॥ अथवक्ष्येद्वारदेवध्यानंतन्त्रेषुगोपि
 तम् ॥ देवद्वारंद्वारदेवाःस्वयमुद्घाटयन्तियत् ॥ १७३ ॥ पाशाङ्कुशफलाम्भो
 जपर्णपाणिञ्चतुन्दिलम् ॥ वीरंविघ्नेश्वरंवन्देगजवक्रंत्रिलोचनम् ॥ १७४ ॥
 पद्मद्वयवराभीतिलसत्पाणिचतुष्टयाम् ॥ निदग्धहेमगौराङ्गीमहालक्ष्मींत्रि
 लोचनाम् ॥ १७५ ॥ अक्षस्रक्पुस्तकाभीतिवरहस्तांत्रिलोचनाम् ॥ श्वेत
 पद्मासनांशुक्लांश्वेतवस्त्रांसरस्वतीम् ॥ १७६ ॥ कपालशूलविलसत्कृपाणं
 कृष्णविग्रहम् ॥ त्र्यक्षंतीक्ष्णंभावयामिक्षेत्रेस्मिन्क्षेत्रनायकम् ॥ १७७ ॥ व
 सुन्धरान्दक्षभुजेनालिङ्गयतुमुभाण्डनम् ॥ वामेशङ्खधरंमुक्कानिभंशङ्खनिधि
 म्भजे ॥ १७८ ॥ आलिङ्गन्तंवसुमतीललाटेपद्मचिह्नितम् ॥ भजेपद्मनिधिं
 नित्यंवामेनोत्पलधारिणम् ॥ १७९ ॥ वराङ्कुशाभीतिपाशहस्तांसंसारमूलि
 काम् ॥ त्रिनेत्रांश्यामवर्णान्तांश्यामांमायामहंभजे ॥ १८० ॥ पाशाङ्कुशव
 राभीतिंदधानामरुणप्रभाम् ॥ ग्राहारूढामहंवन्देगङ्गांसर्वसरिद्धराम् ॥ १८१ ॥
 कृष्णकञ्चपमारूढांकण्ठेनीलोत्पलस्रजम् ॥ वराभयकरांवन्देकालिन्दींकाल
 विग्रहाम् ॥ १८२ ॥ कर्तारंजगतांवन्देशङ्खचक्रगदाम्बुजम् ॥ विभ्राणंगरु

१ वक्रतुंडादि छः गणेशजी के द्वारपाल हैं उनके नाम मूलमें स्पष्ट हैं ॥

डारूढं धातारं कृष्णविग्रहम् ॥ १८३ ॥ रक्तरङ्गारविन्दाक्षं वराभयकमण्डलुम् ॥
 हंसारूढं विधातारं वन्देऽयक्षसमन्वितम् ॥ १८४ ॥ सिंहारूढं श्यामवर्णं खड्ग
 खेटकधारिणीम् ॥ अधःस्थां देहलिवन्दे पश्चिमास्यां मुदक्षिणीम् ॥ १८५ ॥
 पश्चिमद्वारमासाद्य तालत्रितयपूर्वकम् ॥ द्वारमुद्घाट्य चास्त्रेण मन्त्रितान्सर्व
 पाक्षतान् ॥ १८६ ॥ पुष्पयुक्तांस्तु विकिरेन्मण्डपाभ्यन्तरे बुधः ॥ नांशचमुद्र
 यासम्यगस्त्रमन्त्रेण देशिकः ॥ १८७ ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचाः सर्वतो
 दिशम् ॥ ये चात्र निवसन्त्यन्ये देवताभुविसंस्थिताः ॥ १८८ ॥ अपसर्पन्तु
 ते भूता ये भूताभूमिसंस्थिताः ॥ ये भूता विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥
 १८९ ॥ श्लोकयोरन्ततश्चास्त्रं पठन्नाराचमुद्रया ॥ जह्यात्तान्मण्डपस्यान्तस्त
 तोविघ्नांस्तु निर्गतान् ॥ १९० ॥ स्ववामाङ्गस्य सङ्कोचान् मार्गन्दत्वापसारये
 त् ॥ अस्त्रमन्त्रं स्मरन् वामपार्श्वे घातत्रयेण च ॥ १९१ ॥ भौमानुत्सादयेत्ता
 लत्रितयेनान्तरिक्षगान् ॥ तिर्यग्दृष्ट्वा वलोकेन दिव्यान् विघ्नान्निवारयेत् ॥
 १९२ ॥ दक्षपादम्पुरस्कृत्य प्रविशेद्देवमन्दिरम् ॥ शाक्लस्तु वामपादेन द्वारमा
 न्छाद्यवाससा ॥ १९३ ॥ पञ्चगव्यार्व्यतोयाभ्यां प्रोक्षयेन्मण्डपान्तरम् ॥ स
 म्मार्जनोपलेपाद्यैर्दर्पणोदरवत्कृतम् ॥ १९४ ॥ विमलं धूपदीपादिपुष्पदोमा
 भिशोभितम् ॥ पञ्चवर्णरजश्चित्रं स्थानशुद्धिरियं मता ॥ १९५ ॥ नैऋत्याम
 र्चयेद्वास्तुपुरुषं चन्दनादिभिः ॥ तत्रैव वास्त्वधीशं च ब्रह्मणेनमइत्यपि ॥ १९६ ॥
 रक्तवर्णं रक्तवर्णं शक्तिद्विदशसंयुतम् ॥ पूजयित्वा दीपनाथं भैरवं प्रार्थयेदिति ॥
 १९७ ॥ अतितीक्ष्णमहाकायकल्पान्तदहनोपम ॥ भैरवाय नमस्तुभ्यमनु
 ज्ञांदा तुमर्हसि ॥ १९८ ॥ ॐ फेमिति च मन्त्रेण पूजावेदीं ततो विशेत् ॥ संस्कु
 र्यादासनस्थानं चतुर्भिर्वीक्षणादिभिः ॥ १९९ ॥ संस्कारे तत्र सम्पूज्यावेद्यां ताः
 गीठदेवताः ॥ आधारशक्तिमारभ्य स्वासनं तत्र विन्यसेत् ॥ २०० ॥ पूजास
 ममथात्मीयं चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥ तत्रोपविश्य विधिवत्स्मरेद्विष्णुं गुरुं तथा ॥
 २०१ ॥ मेरुपृष्ठऋषिः प्रोक्तः सावित्री छन्द ईरितम् ॥ पृथिवीदेवता प्रोक्ता विनि

१ बाणमुद्रया ॥ बाणमुद्रा दक्षमुष्टेस्तर्जण्यादीर्घया भवेत् ॥ दहिने हाथकी मूठी बाँधकर
 जनी अंगुलीको लम्बीकर करने से बाणमुद्रा होती है २ फूलोंकी मालाओंसे शोभित ॥

योगोनिजासने ॥ २०२ ॥ पृथिव्ययाधृतालोकादेवित्वंविष्णुनाधृता ॥
 त्वंचधारयमांदेविपवित्रंकुरुचासनम् ॥ २०३ ॥ आसनस्यचतुष्कोणेगणेशं
 चसरस्वतीम् ॥ दुर्गाक्षेत्रपतिश्चापि वैद्व्यादिषुसमर्चयेत् ॥ २०४ ॥ उदङ्मुखः
 प्राङ्मुखोवास्वस्तिकासनमास्थितः ॥ पैञ्चासनगतोवापिऋजुकायोमनस्थि
 रः ॥ २०५ ॥ स्थापयेदक्षिणेभागेपूजाद्रव्याणिचात्मनः ॥ सुवासिताम्बुसम्पू
 र्णसव्येकुम्भंशुशोभनम् ॥ २०६ ॥ प्रक्षालनायकरयोःपात्रेपृष्ठेनिवेशयेत् ॥
 घृतादिज्वलितान्दीपान्स्थापयेत्परितःशुभान् ॥ २०७ ॥ दर्पणंचामरंछत्रं
 तालवृत्तञ्चपादुके ॥ यथायथन्तुसंस्थाप्यसंकुट्यात्तानिचात्मवान् ॥ २०८ ॥
 पुष्पनैवेद्यगन्धादीन्हीङ्फडितिमन्त्रतः ॥ नाराचमुद्रयादृष्ट्वासमयांश्चविलो
 कयन् ॥ २०९ ॥ दृष्ट्वाचात्मविज्ञातंसम्यक्पुष्पादिदूषणम् ॥ अस्पृश्यस्पर्
 शनंवापियदन्यायार्जितञ्चवा ॥ २१० ॥ तथानिर्माल्यसंस्पृष्टंकीटाद्यारोहण
 ञ्चयत् ॥ तत्पूर्वन्नाशमायातिनैवेद्याद्यवलोकनात् ॥ २११ ॥ ततोरमितिम
 न्त्रेणशिखादीपस्यसंस्पृशेत् ॥ सतुस्याच्छुभदोदीपोनिःक्रव्यादःसुखप्रदः ॥
 २१२ ॥ पतङ्गकीटकेशादिदाहात्क्रव्यादसञ्ज्ञितः ॥ वसामज्जादिसम्भूतैर्
 ताद्यैरुपयोजितुम् ॥ २१३ ॥ अज्ञानरूपंतत्सर्वदोषंस्पर्शाद्दिनश्यति ॥ क्षौ
 र्जमुच्चैरेन्मन्त्रीदेवतीर्थेनसंस्पृशेत् ॥ २१४ ॥ पानीयंघटमध्यस्थंदृष्ट्वासम्यक्

१ आग्नेयमें, गंगणेशायनमः, नैर्ऋत्यकोणमें, संसरस्वत्यैनमः, वायव्यमें, दुंदुर्गा
 नमः, ईशानमें, क्षत्रपतयेनमः २ जानूँवोरन्तरे सम्यग्धृत्वा पादतलेउपे । समकायं सुखासी
 स्वस्तिकं तम्प्रचक्षते । दोनों जाँघों के बीचमें दोनों पाद तल धरकर समकायसे अवस्थित
 होने कोही स्वस्तिकासन कहते हैं ३ वामोरूपरि दक्षिणं हि चरणं संस्थाप्य वामं त
 दक्षोरूपरि पश्चिमेन विधिना धृत्वा कराभ्यां दृढम् अङ्गुष्ठे हृदये निधाय चिबुकं नासा
 मालोकयेदेतद्व्याधिविनाशनाशनकरं पञ्चासनं चोच्यते ॥ टी० ॥ दक्षिण पाद वाम
 के ऊपरमें और वाम पाद दक्षिण ऊरु में रखकर पीछे से दोऊ हाथ घुमाकर दोऊ पा
 के अंगूठोंको धर हृदयमें ठोदी राख नासिकाके अग्रभागमें दृष्टि राखनेको पञ्चासन कहते
 और पूजा समय में हाथों से अंगूठे न धरें ४ अंगुलियों के अग्रभागको देवतीर्थ नाम है
 अङ्गुल्यग्रे तीर्थं देवं स्वल्पाङ्गुल्योर्भूते कायम् । मध्येङ्गुष्ठाङ्गुल्योः पैत्रं मूले ह्यङ्गुष्ठस्य ब्राह्म
 वाणमुद्रादक्षमुष्टेस्तर्ज्ज्यादीर्घयाभवेत् ॥ दक्षिणहाथकी मूठी बांधकर तर्जनी अंगुली
 लम्बी करदे ॥

साधकः ॥ वामेनपाणिना धृत्वा वामपार्श्वस्थितं घटम् ॥ २१५ ॥ पात्राधारेन्यसे
न्यूनं यदत्राज्ञानतो भवेत् ॥ जलाशयशवस्पर्शज्जलं स्थाने च सङ्गतम् ॥ २१६ ॥
इत्यादिदूषणं नश्येत्तत्प्रियं देवपूजने ॥ ततः कृताञ्जलिः पूतो वामदक्षिणपार्श्व
योः ॥ २१७ ॥ गुरुगणपतिं नत्वा पुरतः स्वेष्टदेवताम् ॥ सुगन्धपुष्पाण्यादा
यचन्दनाक्लानि मन्त्रवित् ॥ २१८ ॥ हौमन्त्रेण करयोरस्त्रमन्त्रेण मर्दयेत् ॥
तत्पुष्पं वामहस्तेन समादाय चमस्तकम् ॥ २१९ ॥ भ्रामयेत्परितस्तौ रंजप
त्राघ्राय तत्पुनः ॥ हौं ॐ पूर्वम्पठेत्श्लोकमिमं साधकसत्तमः ॥ २२० ॥ सर्व
त्रविलयं यान्तु ये मां हिंसन्ति हिंसकाः ॥ मृत्युरोगभयक्लेशाः पतन्तुरिषुमस्तके ॥
२२१ ॥ अस्त्रमन्त्रेण नाराचमुद्रये शदिशित्यजेत् ॥ करशुद्धिततोस्त्रेण कुर्या
त्तालत्रयं ततः २२२ ॥ ऊर्ध्वोर्ध्वमस्त्रमन्त्रेण दिग्बन्धमपितेन च ॥ तेन सम्प
तितं तेजो वह्निप्राकारमुद्रया ॥ २२३ ॥ रक्षेदात्मनि शूलेन प्राणायामत्रयं चरे
त् ॥ भूतशुद्धिततः कुर्यात्तत्प्रकारमथ ब्रुवे ॥ २२४ ॥ पादतोजानुपर्यन्तं
चतुरस्रं सचक्रकम् ॥ लंयुतं पीतवर्णं च भूस्थानं ब्रह्मदैवतम् ॥ २२५ ॥ अधि
ष्ठितं निवृत्त्याख्यकलया स्थानमुच्यते ॥ समुत्पत्तेस्तु जीवानामेवं रूपं विचिन्त
येत् ॥ २२६ ॥ जान्मोराणां भिपर्यन्तमपां स्थानं सितप्रभम् ॥ अर्धचन्द्रनिभं
शृङ्गद्वयं तत्पद्मलाञ्छितम् ॥ २२७ ॥ षट्कोणं बिन्दुभिः षट्कैर्युतं वंजीजसंयुतम् ॥
प्रतिष्ठाकलया युक्कंध्यायेत्तद्विष्णुदैवतम् २२८ ॥ नाभ्यादिकण्ठपर्यन्तमार
क्कं रुद्रदैवतम् ॥ रंजीजयुक्कं कलया युतं विद्याख्यया तथा ॥ २२९ ॥ दीप्तिम
त्स्वस्तिकोपेतं त्रिकोणाकारतांगतम् ॥ महाप्रलयवत्स्थानं वह्नितत्त्वं विचिन्त
येत् ॥ २३० ॥ कण्ठाद्भूमध्यपर्यन्तं षट्कोणाकारतांगतम् ॥ षड्बिन्दुला

१ चन्दन लगेहुये २ चारों ओर उसी फूल को घुमाता हुआ ३ ॐ मन्त्र जपता हुआ ४
हौं ॐ सर्वत्र विलयं यान्तु यह श्लोक पढ़े ॥ फट्मन्त्र से बाण मुद्रा कर उस फूल को ई-
शान कोणमें फेरदे । वह्निप्राकारमुद्रा त्रिशूलाग्रावुभौकरौ । व्यत्यस्ता बभितो वहर्नये दस्त्रा
द्वयापिच ॥ दोनों हाथोंमें तीन अंगुली उठा त्रिशूलाकार करके उलटि के घुमाने से वह्नि
प्राकार मुद्रा होती है इसीका अस्त्रमुद्रा नाम है ॥ त्रिशूलाख्या भवेन्मुद्रा अङ्गुष्ठेन कनिष्ठि
काम् । बद्धवापसारयेच्छेषमङ्गुलीनां त्रयंतदा ॥ अंगुठा से कनिष्ठा अंगुलीको दबाकर शेष
तीन अंगुली ऊपरका पसारनेसे त्रिशूलमुद्रा होती है ॥

ञ्चित्तंवृत्तं वेष्टितं कृष्णवर्णकम् ॥ २३१ ॥ वायुस्थानं शान्तिकलाधिष्ठितां शिव
 दैवतम् ॥ यं बीजरूपं ध्यात्वेत्थं प्राणरूपं विचिन्तयेत् ॥ २३२ ॥ भूमध्या ब्रह्मरन्ध्रा
 न्तमाकाशस्थानमुच्यते ॥ वृत्ताकारं धूम्रवर्णं महोच्चध्वजलान्वितम् ॥ २३३ ॥
 शान्त्यतीतारुखकलयाधिष्ठितं शिवदैवतम् ॥ हं बीजयुक्त्वं ध्यात्वेत्थं देहे भूतानि
 विन्यसेत् ॥ २३४ ॥ धर्मकन्दसमुद्भूतं ज्ञाननालमुशोभितम् ॥ कृत्वा तत्कर्णिक
 कासंस्थं प्रदीपकलिकानिभम् ॥ २३५ ॥ सुषुम्नावर्त्मना जीवं परमात्मनि
 योजयेत् ॥ योगयुक्तेन विधिना सोहंमन्त्रेण साधकः ॥ २३६ ॥ तेनैव सर्व
 भूतानि विलीनानि विचिन्तयेत् ॥ शरीरे वामकुक्षौ तु चिन्तयेत् पापपूरुषम् ॥
 २३७ ॥ वामकुक्षिस्थितं पापपूरुषं कज्जलप्रभम् ॥ ब्रह्महत्याशिरस्कन्धं स्व
 र्णस्तेयभुजद्वयम् ॥ २३८ ॥ सुरापानहृदायुक्त्वं गुरुतल्पकटिद्वयम् ॥

१ अब भूत शुद्धि की विधि कहते हैं ॥ धर्म मूल और ज्ञान नाल है जिसका उस हृदय-
 स्थ कमल की कर्णिका में स्थित दीपशिखाके समान जीवात्मा को सोहंमन्त्र से मूलाधार-
 स्थ कुण्डलिनी के साथ मिलाकर सुषुम्ना नाड़ीके द्वारा, मूलाधार स्वाधिष्ठान, मणिपूरक,
 अनागत, विशुद्ध और आज्ञा नामक षट् चक्र भेदकर शिरस्थ अधोमुख सहस्रदल कमल
 की कर्णिका के मध्यस्थ परम शिवमें एक चित्तकर उसमें उक्त पृथिव्यादि चतुर्विंशति त-
 त्वोंको विलीन चिन्ताकरके बायें श्वासा से वायु खींचता हुआ षोडशवार यं बीज जप
 करके देह परिपूर्णकर पुनः दोऊ नासा पुट दबाकर चौंसठवार उक्त वायु बीज जप द्वारा
 कुम्भक अर्थात् वायु रोककर वाम कुक्षिस्थ उक्त लक्षण पाप पुरुष के साथ निज शरीर
 का शोषण करे ॥ तदनन्तर वायु बीजको बत्तिसवार जपकर वायुको उतारले, तत्पश्चात्
 दक्षिण नासा पुटमें बह्मबीज (रं) चिन्ताकरके षोडशवार जप पूर्वक वायुद्वार देहको पूर्ण
 करे पुनः चौंसठवार (रं) बीज जपद्वारा कुम्भक प्राणायाम में कृष्णवर्ण पापपुरुष के
 साथ शरीरको मूलाधारस्थ अग्नि से जलादे पुनः बत्तिसवार (रं) बीज जपकर वाम नासा
 पुटसे वायुका परित्यागकर भस्मको फेंकदे ॥ तदनन्तर वाम श्वासा को खींचकर वर्ण चन्द्र
 बीज (उं) इस मन्त्र की चिन्ताकर षोडशवार जपद्वारा ललाट में लेजावै और कुम्भक
 प्राणायाम में चौंसठवार (वं) यह बरुण बीज जपकर ललाट देशस्थ चन्द्रसे विनिर्गत
 अमृतद्वारा निज शरीर भस्मको सानकर मातृकामय समस्त देहरचित करे ॥ तदनन्तर (लं)
 यह पृथिवी बीजको बत्तिसवार जपकर उस देहको दृढ़ीभूत भावना करके दक्षिण नासा
 पुटसे वायुका परित्यागकरे ॥ और परमशिवमें लीन पृथिव्यादि तत्त्वों को निज निज
 स्थान में आईहुई भावना करता हुआ (हंसः) इस मन्त्रको जपकर परमशिवमें जो लीन
 जीवात्मा उसको देहमें लेआवै ॥ इति ॥

तत्संसर्गपदद्वन्द्वमङ्गप्रत्यङ्गपातकम् ॥ २३६ ॥ उपपातकरोमाणंरक्कशमश्रु
विलोचनम् ॥ खङ्गचर्मधरंक्रूररुष्टपापंविचिन्तयेत् ॥ २४० ॥ तथासंशोष
येदेनंपूरकादिक्रमेणवै ॥ विधायप्राणसंरोधंवायुबीजेनवायुना ॥ २४१ ॥
मूलाधारोत्थितेनैववह्निनानिर्दहेच्चतत् ॥ एवंसन्दह्यपरितोद्वात्रिंशन्मात्रया
ततः ॥ २४२ ॥ भस्मनासहितंमन्त्रीरेचयेदिडयापुनः ॥ वामनाड्यां चन्द्र
बीजं कुन्देन्द्वयुतसुप्रभम् ॥ २४३ ॥ भालेन्दुराजेसंयोज्यततःषोडशमात्रया ॥
सुषुम्णयाचतुष्पष्टिमात्रयातोयबीजकम् ॥ २४४ ॥ ध्यात्वामृतमयींसृष्टिंपञ्चा
शद्वर्णरूपिणीम् ॥ तथादेहंविचिन्त्यैवंमनसापिङ्गलाध्वना ॥ २४५ ॥ द्वा
त्रिंशन्मात्रयामन्त्रीलंबीजेनदृढंनयेत् ॥ सज्जातेसकलेदेहेदेवतोपासनक्ष
मे ॥ २४६ ॥ आत्मलीनानितत्त्वानिस्वस्थानंप्रापयेत्ततः ॥ आत्मानं
हृदयाम्भोजादानयेत्परमात्मनः ॥ २४७ ॥ हंसमन्त्रेणविधिवत्तेजोरू
पंकलेवरम् ॥ देवताराधनेयोग्यमुत्पन्नमितिभावयेत् ॥ २४८ ॥ भू
तशुद्धिविहीनेनकृतापूजाभिचारवत् ॥ विपरीतफलंदद्यादभक्त्यापूजनंय
था ॥ २४९ ॥ भूतशुद्धिविधयेत्थंप्राणस्थापनमाचरेत् ॥ प्राणंप्रतिष्ठामन्त्र
स्यमुनयोजेशपद्मजाः ॥ २५० ॥ ऋग्यजुस्सामच्छन्दांसिप्राणशक्तिस्तुदेवता ॥
ऋषीञ्छिरसिवक्त्रेचतुच्छन्दांसिहृदिदेवताम् ॥ २५१ ॥ आम्बीजायनमोगुह्ये
पादेर्हीशक्तयेनमः ॥ नाभौनमः क्रोंकीलायनियोगोऽसुस्थिताविति ॥ २५२ ॥
ॐ आं ह्रीं क्रों अङ्कवर्गसानुस्वारंनमोहृदि ॥ पञ्चतत्त्वंसमुच्चार्यदीर्घाकारंतथै

१ ॐ अस्यश्रीप्राणप्रतिष्ठामन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ऋषयः ऋग्यजुस्सामानिच्छन्दां-
सिचैतन्यरूपाप्राणशक्तिर्देवताप्राणस्थापनेविनियोगः ॥ ब्रह्मविष्णुमहेश्वरेभ्यः ऋषिभ्योनमः
शिरसि, ऋग्यजुस्सामच्छन्दोभ्योनमोमुखे, प्राणशक्त्यैदेवतायैनमोहृदि ॥ २५१ ॥ आं बीजायन
मोगुह्ये, ह्रीं शक्तयेनमः पादयोः क्रों कीलायनमः सर्वाङ्गे ॥ २५२ ॥ अथहृदयादिन्यासः ॥ ओं
आं ह्रीं क्रों अं कं खं गं घं ङं आकाशवायुवह्निजलपृथिव्यात्मने आं हृदयायनमः ॥ ओं आं
ह्रीं क्रों इं चं छं जं भं ञं शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मने ईं शिरसेस्वाहा ॥ ओं आं ह्रीं क्रों उं
टं ठं डं ढं णं श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणात्मने ऊं शिखायैवषट् ॥ ओं आं ह्रीं क्रों एं तं थं दं धं नं
वाक्पाणिपादपायूपस्थात्मने ऐं कवचायहुम् ॥ ओं आं ह्रीं क्रों ओं पं फं बं भं मं वक्तव्यादान
गमनविसर्गानन्दात्मने औं नेत्रत्रयायवौषट् ॥ ओं आं ह्रीं क्रों अं यं रं लं वं शं षं सं हं जं

वच ॥ २५३ ॥ इच्चवर्गश्चशब्दादिशिरसेवह्निगेहिनी ॥ तानिबीजानिउंता
 दृक्चवर्गश्चोत्रकादिच ॥ २५४ ॥ प्रोक्तातदात्मनेत्रैवशिखायैचवपद्भदेत् ॥ तानि
 बीजानिएतुंचवागादीनितदात्मने ॥ २५५ ॥ ऐमुक्ताकवचायेतिहुंवदेत्तदन
 न्तरम् ॥ चतुर्वीजंचपूर्वोक्तामोपवर्गंचतादृशम् ॥ २५६ ॥ वाण्याद्यात्मनओ
 नेत्रायवौषट् चतथावदेत् ॥ चतुर्वीजंचअन्तादृग्यवर्गमनआदिच ॥ २५७ ॥
 तदात्मनेस्वरश्चान्त्योस्त्रायफट्चेतिसंवदेत् ॥ अङ्गुष्ठादौहस्ततलान्तेन्यसेदेव
 मेवहि ॥ २५८ ॥ नाभ्यधश्चापिकण्ठाधोमूर्द्धाधोथतदन्तकम् ॥ आंहीक्रोक्र
 मतोन्यस्यहृत्पद्माष्टदलेषुच ॥ २५९ ॥ पूर्वतःक्रमतोवर्णान्कर्णिकायांहृदन्त
 कान् ॥ लंरंहंपंयंचवंचसंशंक्षंइतिवर्गतः ॥ २६० ॥ दिक्षुन्यसेत्ततोध्यायेत्प्राण
 शक्तिंहृदिस्थिताम् ॥ तस्याध्यानंयदत्रैवतद्वीमिश्रणुप्रिये ॥ २६१ ॥ रक्ताब्धि
 पोतारुणपद्मसंस्थांपाशाङ्कुशेष्वासवरासिवाणान् ॥ शूलंकपालंदधतींकरा
 व्जैरक्तांत्रिनेत्राम्पणमामिदेवीम् ॥ २६२ ॥ इति प्राणशक्तिध्यानम् ॥ हस्तंनि

मनोबुद्ध्यहङ्कारचित्तात्मने अः अस्त्रायफट् ॥ अथकरन्यासः ॥ ओं आं हीं क्रों अं कं खं गं
 घं ङं आकाशवायुवह्निजलात्मने आं अङ्गुष्ठाभ्यांनमः ॥ ओं आं हीं क्रों इं चं छं जं भं
 जं शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मने आं तर्जनीभ्यांस्वाहा ॥ ओं आं हीं क्रों उं टं ठं डं ढं रं
 ओत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणात्मने ऊं मध्यमाभ्यांवषट् ॥ ओं आं हीं क्रों एं तं थं दं धं ने वाक्पा
 णिपादपायूपस्थात्मने ऐं अनामिकाभ्यांहुम् ॥ ओं आं हीं क्रों ओं पं फं बं भं मं वक्तव्यादा
 नगमनविसर्गानन्दात्मने औं कनिष्ठिकाभ्यांवौषट् ॥ ओं आं हीं क्रों अं यं रं लं वं शं षं सं रं
 त्तं मनोबुद्ध्यहङ्कारचित्तात्मने अः करतलकरपृष्ठाभ्यांफट् ॥ २५८ ॥ आंनमोनाभेरारभ्य
 पादान्तम् ॥ हीं नमोनाभितःहृदयपर्यन्तम् ॥ क्रोंनमोहृदयान्मस्तकान्तम् ॥ २५९ ॥ अब
 अङ्गन्यासकी विधि अन्यत्रसे लेकर कहते हैं ॥ यथा ॥ यंत्वगात्मनेनमोहृदि, रं असृगात्मने
 नमोदक्षिणांसे, लंमांसात्मनेनमःककुदि ॥ वंमेदआत्मने नमोवामस्कन्धे, शं अस्थ्यात्मने नमो
 हृदयादक्षिणभुजाग्रान्तम् ॥ पंमज्जात्मनेनमोहृदयाद्वामभुजाग्रान्तम् ॥ संशुक्रात्मनेनमोहृदया
 क्षिणपादाग्रान्तम् ॥ हौं ओजआत्मनेनमोहृदयाद्वामपादाग्रान्तम् ॥ इं प्राणात्मनेनमोहृदयाज्वा
 लान्तम् ॥ संजीवात्मनेनमोहृदयान्मस्तकान्तम् ॥ इसप्रकार उक्त न्यासों को करके हृदय क
 मलके आठोंदल और कर्णिका में पूर्वादिक्रम से लं, रं, इं, पं, यं, वं, सं, शं और
 इन नवों वणों के न्यासकी भावना करनेके अनन्तर मूलोक्त ध्यान करना उचित है ॥

धायहृदयेप्राग्बीजयादिकाष्टकम् ॥ हंसःसोहंममप्राणावदेदिहदिरुक्तिः ॥
 २६३ ॥ प्रोक्तातथैवचपुनर्ममजीवइहस्थितः ॥ पुनस्तदुक्ताममतुवाञ्जनश्च
 क्षुरुचरेत् ॥ २६४ ॥ श्रोत्रंघ्राणम्प्राणइहागत्यसुखंचिरन्ततः ॥ तिष्ठन्तुवह्नि
 जायान्तमुक्तातारंततोजपेत् ॥ २६५ ॥ वपुज्योतिर्मयंध्यायेदितिस्यात्प्रा
 णसंस्थितिः ॥ प्राणायामत्रयंकृत्वामातृकान्यासमाचरेत् ॥ २६६ ॥ प्राणा
 यामासिधाप्रोक्तास्तान्त्रवैदिकयौक्तिकाः ॥ संसिद्धिःपापनाशाययोगसिद्धिः
 फलंक्रमात् ॥ २६७ ॥ मातृकाख्यश्चमन्त्राख्यस्तान्त्रिकोद्विविधोमतः ॥ मा
 तृकाख्योजपस्यादौजपस्थान्तेकृतोयदि ॥ २६८ ॥ वर्णव्यत्यासादिदोषान
 शेषान्हन्ति तंशृणु ॥ वामयापूरयेद्वायुंस्वरैःकाद्यैश्चकुम्भके ॥ २६९ ॥ रेच
 येद्यादिभिर्दक्षनासायांमातृकादिभिः ॥ यावच्छक्रयानियम्यासुंमनसैवमनुं
 जपेत् ॥ २७० ॥ कनिष्ठानामिकाङ्गुष्ठैर्नासांघृत्वातुमान्त्रिकः ॥ प्राणायाम
 त्रयंप्रोक्तंयदन्यमनसाकृतम् ॥ २७१ ॥ जपपूजादिकंतस्यदोषमेषव्यपोहति ॥
 गायत्रीशिरसासार्द्धं सप्तव्याहृतिपूर्वकाम् ॥ २७२ ॥ प्रतिप्रणवसंयुक्तां त्रिजपे
 त्सइहोत्तमः ॥ मध्यमूलाद्यावदग्रमङ्गुष्ठेननिपीडयते ॥ २७३ ॥ मात्रासाप्रोच्य

१ आंहींक्रोंयंरंलंवंशंपंसंहंसःसोहंममप्राणाइहप्राणाममजीवइहस्थितःममवाञ्जनश्चक्षुःश्रो
 त्रंघ्राणंप्राणाइहागत्यसुखंचिरंतिष्ठन्तुस्वाहाओम् ॥ मूलके तीन श्लोकों से यह मन्त्र निकल
 आता है ॥ परन्तु मन्त्रमहोदधि में कहाहुआ प्राणप्रतिष्ठाका मन्त्र इससे श्रेष्ठतर समझा
 जाता है ॥ जैसे ॥ पाशंमायांशृणिं प्रोच्ययादीन्सप्तेन्दुसंयुतान् । तारान्वितंनभस्सप्तवर्णमन्त्रं
 ततोजपम् ॥ ममप्राणाइहप्राणाममजीवइहस्थितः । ममसर्वेन्द्रियाण्युक्त्वाममवाञ्जनंरयेत् ॥
 चक्षुःश्रोत्रंघ्राणपदंप्राणाइहसमीर्यच ॥ आगत्यसुखमुच्चार्यचिरंतिष्ठन्तिवदंपठेत् ॥ वह्निजायां
 चसप्तार्णममन्त्रमेतंपुनर्वदेत् ॥ प्राणप्रतिष्ठामन्त्रोयंस्मृतःप्राणनिधापने ॥ सविन्दवोमेरुहंसाका
 शाःसर्गाभृगुःपुनः ॥ मायेतिताररुद्धोयंमन्त्रःसप्ताक्षरोमतः ॥ एवंप्राणान्प्रतिष्ठाप्यमातृकान्यास
 माचरेत् ॥ इन श्लोकों से निकला हुआ मन्त्र जैसे ॥ आंहींक्रोंयंरंलंवंशंपंसंहंसःहीं
 ओंसोहंममप्राणाइहप्राणाममजीवइहस्थितः ममसर्वेन्द्रियाणिममवाञ्जनश्चक्षुःश्रोत्रंघ्राणंप्राणाइ
 हागत्यसुखंचिरंतिष्ठन्तुस्वाहाओंत्तंसंहंसःहींओम् ॥ जिसकी प्राणप्रतिष्ठा करनाहो उसके
 नामका षष्ठ्यन्त पद बनाकर इस मन्त्रमें ममपद के स्थान में जोड़लेना ॥ इसी मन्त्र से
 सब देवताओं की प्राणप्रतिष्ठा होती है ॥

तेसद्वियोगेभीष्टंप्रयच्छति ॥ जानुंप्रदक्षिणीकुर्याद्यावत्कालेनहस्तकः ॥
 २७४ ॥ तावत्कालमितामात्रास्वनिश्वाससमापिच ॥ जघन्योरविमात्रःस्या
 ज्जिनमात्रस्तुमध्यमः ॥ २७५ ॥ श्रेष्ठःषड्गमात्रःस्याद्योगत्रयसुसाधकः ॥
 केवलेकुम्भकेसिद्धेसिद्धिस्स्याद्राजयोगजा ॥ २७६ ॥ वीर्यस्तम्भश्च
 ह्ययुर्वलीपलितनाशनम् ॥ पूरकेकुम्भकेसिद्धेक्रियायोगस्यसिद्धयः ॥ २७७ ॥
 पूर्वोक्त्तचनशीतोष्णवाधाक्षुत्तृभवापिच ॥ पूरकःकुम्भकोरेचोयदातुल्यःप्रजा
 यते ॥ २७८ ॥ हठयोगस्तदासिद्धोह्यणिमाद्यष्टसिद्धये ॥ ईषत्फलंजघन्ये
 तुमध्यमध्येपरेखिलम् ॥ २७९ ॥ निरन्तराब्दत्रितयाभ्यासात्सर्वं भवेत्फलम् ॥
 प्राणायामविधिःप्रोक्तामयातुभ्यं वरानने ॥ २८० ॥ ऋषिर्गुरुवाञ्छिरसि
 र्णत्वाच्छन्दआनने ॥ चित्तज्ञादेवतायास्तुहृदयेधारणंमतम् ॥ २८१ ॥ ऋ
 गतावितिधातुस्तुऋवर्णःप्रापकोमतः ॥ षिःषणार्थस्तुविज्ञानमतस्तत्प्रापक
 स्तुसः ॥ २८२ ॥ छतीधातुरितीच्छायामत्रयस्मात्प्रवर्तते ॥ मुखइच्छापदं
 छन्दोमन्त्रार्थच्छादनात्तुवा ॥ २८३ ॥ क्रीडार्थकोदिवुर्धातुःसम्पूर्णदेवताप
 दम् ॥ साधकेष्टददातीतिदेवतापरिकीर्तिता ॥ २८४ ॥ रक्षमाणोयदात्मी
 यंहृदयेस्तिचिदात्मकः ॥ तस्मात्तत्रनमस्कुर्यान्मुख्याङ्गुष्ठेनसंस्पृशेत् ॥ २८५ ॥
 स्वाहयाक्रियतेसम्यग्विष्टपाहरणंयतः ॥ अनामातर्ज्जनीभ्यांसाचाकृष्टाभ्या
 मिहेष्यते ॥ २८६ ॥ शिखावषट्पदंयच्चशिखयात्मतनुर्ग्रहः ॥ यस्मात्तस्मा
 द्दपडितिक्रियतेगुलिमध्यया ॥ २८७ ॥ ग्रहणार्थःकवचधातुर्हुहस्तेनतु गृह्य
 ते ॥ शरीरतस्तुकवचंतर्ज्जन्यानामयाऽपितत् ॥ २८८ ॥ यथार्थज्ञानकृदौप
 द्तन्नेत्राभ्यांप्रजायते ॥ तस्मादुक्कंतत्रवौषट्तर्ज्जन्याद्यैस्तुतस्मृतम् ॥ २८९ ॥
 एकाक्षत्वात्कुबेरादिदेवेष्वेकंतमुच्चरेत् ॥ भ्यान्तंविष्णवादिकेरुद्रादौतुनेत्र
 यात्मकम् ॥ २९० ॥ आध्यात्मिकादिरूपंयत्साधकस्यविनीयते ॥ अवि
 द्याजातमस्रंतत्फट्कराभ्यांप्रपञ्च्यते ॥ २९१ ॥ प्राणायामंमातृकायाःकृ
 त्वान्यासान्समाचरेत् ॥ तेचैकविंशतिःप्रोक्ताःकामनाभेदतोपिच ॥ २९२ ॥
 अधिकारिविभेदेननित्यत्वेनापिकेनचित् ॥ देवताभेदतोवापितद्रहस्यन्निरु
 प्यते ॥ २९३ ॥ पुरुषदैवतेनित्याकेवलंस्वरमातृका ॥ यन्यासादुपचर्याद्या

धर्माःसिद्धान्तिसाधके ॥ २६४ ॥ ऋषिर्ब्रह्मादेवतातुमातृकाख्यासरस्वती ॥
हलोबीजानिगायत्रीछन्दःशक्तिःस्वरास्मृताः ॥ २६५ ॥ अव्यक्तंकीलमु
द्दिष्टंनियोगोभीष्टसिद्धये ॥ दक्षेकरतलेतस्यपृष्ठेचकरभेतथा ॥ २६६ ॥ अं
गुष्ठादिष्वथोवामेविपर्यासेन विन्यसेत् ॥ बिन्दुयुक्कान्क्रमेणैवस्वरान्न्यासोऽ
यमादिमः ॥ २६७ ॥ अयंचेन्न्यासतोवामःसंहारन्यासउच्यते ॥ पापशत्रु
क्षयाद्यर्थक्रमेणादौसमाचरेत् ॥ २६८ ॥ सैविसर्गेःस्वरैर्यस्तुकेवलंन्यासवत्कृ
तः ॥ सृष्टिन्यासःप्रयोगादौकर्त्तव्यस्तस्यसिद्धये ॥ २६९ ॥ वामात्करतला
त्तत्तुक्कनिष्ठान्तंतुविन्यसेत् ॥ अष्टौस्वराँक्षृकारादींस्तथादक्षतलादपि ॥ ३०० ॥
अकाराद्यान्बिन्दुसर्गयुक्कान्न्यासोयमीरितः ॥ स्थित्यादौमुनिदेवादिप्राग्ब
त्कायस्थितावयम् ॥ ३०१ ॥ कँकारादिणकारान्तान्वर्णान्पञ्चदशैवाहि ॥ अंगु

१ ॐ अस्यश्रीमातृकान्यासस्यब्रह्माऋषिर्गायत्रीछन्दः मातृकाख्यासरस्वतीदेवताहलो
बीजानिस्वराःशक्तयःअव्यक्तंकीलकम्, अभीष्टसिद्धयेविनियोगः ॥ ब्रह्मर्षयेनमःशिरसि, गाय
त्रीछन्दसेनमोमुखे, मातृकासरस्वत्यैदेवतायैनमोहृदि ॥ हलभ्योबीजेभ्योनमोगुह्ये, स्वरेभ्यःशक्ति
भ्योनमःपादयोः अव्यक्तायकीलकायनमोनाभौ २ दक्षिण हाथका करतल, कर पृष्ठ और
करभ (अर्थात् पहुँचे से कनिष्ठा अंगुली के मूलतक हाथका बहिर्भाग,) और अंगुष्ठादिक
अंगुलियों में अं आ ईं ईं उं ऊं ऋं ॠं, इन आठ मातृकाओं को और वामहाथकी कनिष्ठा,
अनामिका, मध्यमा, तर्जनी, अंगुष्ठ, करभ, करपृष्ठ और करतल में, लृं लृं एं ऐं औं औं अं अः,
इन आठ मातृकाओंको क्रमसे न्यास करना ॥ अं नमो दक्षिणहस्तस्य करतले, आंनमो
दक्षिणकरपृष्ठे, ईं नमो दक्षिणकरभे, ईं नमो दक्षिणांगुष्ठे, उं नमो दक्षिणतर्जन्याम्, ऊं
नमो दक्षिणमध्यमांगुल्याम्, ऋं नमो दक्षिणानामिकायाम्, ॠं नमो दक्षिणकनिष्ठिकांगु-
ल्याम्, लृं नमो वामहस्तस्य कनिष्ठिकांगुल्याम्, लृं नमो वामानामिकायाम्, एं नमो वाम
मध्यमायाम्, ऐं नमो वामतर्जन्याम्, औं नमो वामांगुष्ठे, औं नमो वामकरभे, अं नमो वामकरपृष्ठे
अःनमोवाम करतले ॥ इति स्थितिन्यासः ३ और इसीको उलटा न्यासकरनेकोही संहार
न्यास कहते हैं ४ और जो स्थितिन्यासहीके क्रमसे मातृकाओंमें विसर्ग मिलाकर न्यास किया
जाताहै उसका सृष्टिन्यास नामहै ॥ जैसे अःनमो दक्षिण करतले, आः नमो दक्षिणकरपृष्ठे,
इः नमो दक्षिणकरभे इस रीति से समझलेना ५ ककार से णकारतक पन्द्रह अक्षरों
को दाहिने हाथके पन्द्रहों पोरों में और तकार से शकारतक उतनेही अक्षरोंको वाम हाथके
पोरोंमें न्यासकरे ॥ जैसे ॥ कं नमःदक्षांगुष्ठमूले खं नमः अंगुष्ठमध्ये, गं नमः अंगुष्ठाग्रे, घं नमः
तर्जनीमूले, ङं नमः तर्जनीमध्ये, चं नमः तर्जन्यग्रे, छं नमः मध्यमामूले, जं नमः मध्यमामध्ये,
झं नमः मध्यमाग्रे, ञं नमः अनामिकामूले, टं नमः अनामिकामध्ये, ठं नमः अनामिकाग्रे,
डं नमः कनिष्ठामूले, ढं नमः कनिष्ठामध्ये, णं नमः कनिष्ठाग्रे, ॥ योंही वामहस्त में तादि
अक्षरोंका न्यास करे जैसे ॥ तं नमः वामांगुष्ठमूले, थं नमः वामांगुष्ठमध्ये, दं नमः वामांगुष्ठाग्रे,
इत्यादि ॥ न्यासकरके ॥

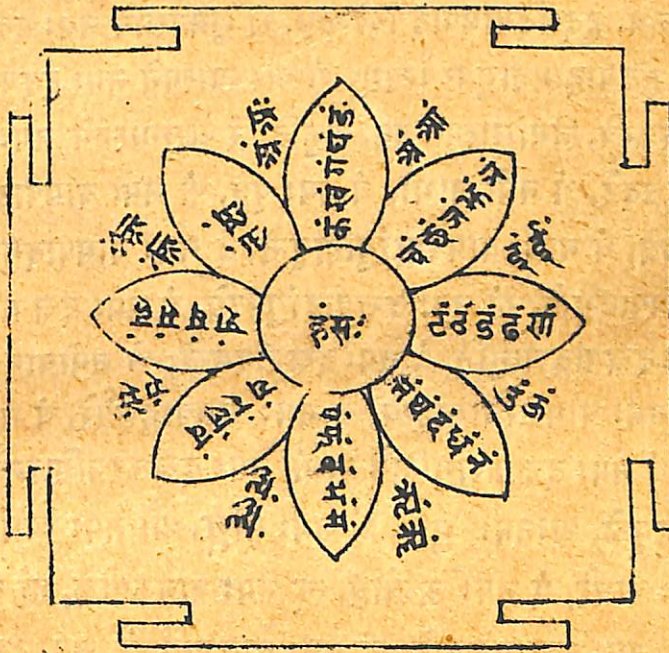
ष्ठादिकनिष्ठान्तंदक्षहस्तस्यपर्वसु ॥ ३०२ ॥ न्यसेद्विन्दुयुतान्सर्वान्यामेप्ये
वंतुतादिकान् ॥ अंगुष्ठादिकनिष्ठान्तंहस्तयुग्मेपिविन्यसेत् ॥ ३०३ ॥ युग्मप
त्पादिकान्वर्णान्त्रयात्पञ्चनमोन्तकान् ॥ तत्तत्स्थानेकरंदत्वाकरशुद्धिकरस्त्व
यम् ॥ ३०४ ॥ अंआंमध्येकवर्गः स्यादिंईमध्येचवर्गकः ॥ उंऊंमध्येटवर्गस्तु
एँऐमध्येतवर्गकः ॥ ३०५ ॥ ओंऔंमध्येपवर्गः स्यादंअमध्येतयादिकाः ॥
एभिःसविन्दुकैरङ्गुल्यादिन्यासोहदादिकः ॥ ३०६ ॥ कर्तव्योस्यापिऋष्या
दिविनियोगस्यसिद्धये ॥ पडङ्गशुद्ध्यैक्रोधादिजातपापनिवृत्तये ॥ ३०७ ॥
तालत्रये एदिग्वन्धंप्रकुर्यादस्रमन्त्रतः ॥ ततोध्यायेदर्णपद्मंश्वेतंशिरसिसं
स्थितम् ॥ ३०८ ॥ कर्णिकायां निजं मन्त्रं संस्मरेत्केशराष्टके ॥ स्वरयुग्मंत
थापत्रेष्वपिसप्तसु कादिकान् ॥ ३०९ ॥ सप्तवर्गानष्टमेऽत्रलंशमेवंविचिन्त
येत् ॥ एवंचिन्तय तोरोगोत्थयमृत्युर्विनश्यति ॥ ३१० ॥ अथान्तर्मातृ
कान्यासंवक्ष्येऽन्तःसिद्धिकारकम् ॥ यंकृत्वायोगिनांचितंपातके न प्रवर्त्त

१ पुनःषंसंहलंक्षंनमो दक्षहस्ते, षंसंहलंक्षं नमो वामहस्ते २ जैसे ॥ अं कं खं गं घं ङं आं अं
गुष्ठाभ्यां नमः, इं चं छं जं झं ञं ईं तर्जनीभ्यां नमः, उं टं ठं डं ढं एं ऊं मध्यमाभ्यां नमः, एं
तं थं दं धं नें ऐं अनामिकाभ्यां नमः, औं पं फं बं भं मं औं कनिष्ठिकाभ्यां नमः, अं यं रं लं वं
शं षं सं हं लं क्षं अः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ऐसेही हृदयादिन्यासको भी करलेना उचित
है ३ और इस न्यास के भी प्रथम ऋष्यादिकों का स्मरण और न्यास करना चाहिये जैसे
अस्य श्रीमातृकान्यासस्यब्रह्माऋषिर्गार्गीत्रीछन्दःमातृकाख्यासरस्वतीदेवताहलोबीजानि इत्या-
दि सो सब प्रथमही लिखागयाहै उसी रीतिसे न्यास करलेना ४ शिरमें अष्टदल कमल का
ध्यानकर उसही कर्णिका अर्थात् बीचमें जो फल होताहै उसमें (हंसः) और केशर अर्थात्
एक पत्तेके बाद जो द्वितीय पत्ता होताहै उन दोनों के बीचों में दो दो स्वरोंका और सात
पत्तों में कादि सात वर्णोंका और अठारें पत्ते में लं क्षं इस मन्त्रका ध्यान करना इसका चक्र
लिखते हैं ५ और जो मूलमें, अथान्तर्मातृकान्यासंवक्ष्येऽन्तःसिद्धिकारकम् ॥ यह कहा गया
परन्तु इसके अन्तर्मातृकान्यास का प्रकार प्रकट नहीं किया उसकी विधि तन्त्रान्तर से लेकर
लिखते हैं ॥ अं इं उं ऋं लृं एं ऐं औं औं नमः इतिकण्ठदेशस्थेधूम्राभेषोदशदलेविशुद्धचक्रे ॥
कं खं गं घं ङं चं छं जं झं ञं टं ठं नमः इतिहृदयस्थेप्रबालवर्णेद्वादशदले अनागतचक्रे ॥
डं ढं णं तं थं दं धं नें पं फं नमः इति नाभ्युपरिस्थेनीलवर्णेदशदलेमणिपूरकचक्रे ॥ बं भं
मं यं रं लं नमः इति नाभ्यधोभागस्थेविद्युद्वर्णेपडदलेस्वाधिष्ठानचक्रे ॥ वंशंषंसंनमः इति
सुवर्णभेषतुर्दलेमूलाधारचक्रे ॥ हं क्षं नमः इति भूमध्यदेशस्थे चन्द्राभे द्विदले आज्ञाचक्रे ॥
सहस्रारेदिमनिभेसर्ववर्णविभूषिते ॥ अकखादित्रिरेखासुआज्ञाक्षत्रयभूषिते ॥ परविन्दुभ्यांनमः

ते ॥ ३११ ॥ मूलाधारेध्वनिंश्रुत्वाप्रबुद्धाशक्तिकुरडली ॥ कचित्रपावकस
द्वाशासूक्ष्मतेजस्वरूपिणी ॥ ३१२ ॥ बहिन्यासमथोवक्ष्येपूर्वोक्तब्रह्मरन्ध्रके ॥
वर्णारविन्देसन्ध्यायेन्मातृकाख्यांसरस्वतीम् ॥ ३१३ ॥ पञ्चाशद्वर्णभेदैर्नि
जमुवदनदोःपादयुकुक्षिवक्षोदेशांभास्वत्कपर्दीकलितशशिकलामिन्दुकुन्दा
वदाताम् ॥ अक्षस्रकुम्भचिन्तालिखितवरकरां त्रीक्षणांपद्मसंस्थामक्षाकल्पा
मतुच्छस्तनजघनभरां भारतीं तां नमामि ॥ ३१४ ॥ ललाटेमुखवृत्ते
इतिन्यसेत् ॥ मूलादिब्रह्मरन्ध्रान्तेविन्दुं चिदात्मकं ध्यात्वातत्सुतमुधासारैर्मातृकांर्घयेत् ॥

तीनसौ आठके
श्लोक से तीन सौ
दश के श्लोक
तकका यह चक्र
है ॥ तन्त्रान्तरों
में हंसः के स्थान
में हंसों देखा

जाता है ॥ भूपुर
में पूर्वोक्त दि-
क्पाल व आयुधों
की पूजा एवं
भावना करनी
चाहिये ॥

१ तीनसौ चौदहवें श्लोक से तीनसौ अठारहवें श्लोकतक मातृकान्यास की विधि मूल
में है जैसे अंनमो ललाटे, आं नमो मुखे, इं नमो दक्षिणनेत्रे, ईं नमो वामनेत्रे, उं नमो दक्षकर्णे,
ऊं नमो वामकर्णे, ऋं नमो दक्षनासायाम्, ॠं नमो वामनासायाम्, लृं नमो दक्षकपोले, लृं नमो
वामकपोले, एं नमः ओष्ठे, ऐं नमः अधरे, औं नमः ऊर्ध्वदन्तपङ्क्तौ, औं नमः अधोदन्तपङ्क्तौ, अं
नमः मूर्ध्नि, अः नमो मुखे, अं और अः, इन दोनों मातृकाओं के न्यास का स्थान इस ग्रंथ
में शिर और मुख कहा गया है परन्तु बीरचूडामण्णादि अन्यतन्त्रों में अं नमो जिह्वामूले
अः नमो जिह्वाग्रे यह देखा जाता है सो भी उचित है ॥ कं नमः दक्षिणबाहुमूले, खं नमः कूर्परे
गं नमो मणिबन्धे, घं नमः अंगुलिमूले, ङं नमः अंगुल्यग्रे, चं नमो वामबाहुमूले, छं नमः कूर्परे,
जं नमः मणिबन्धे, भं नमः अंगुलिमूले, ञं नमः अंगुल्यग्रे, टं नमः दक्षपादमूले, ठं नमः
जानुनि, डं नमो गुल्फे, ढं नमो दक्षपादांगुलिमूले, णं नमः अंगुल्यग्रे, तं नमः वामपादमूले,
थं नमः जानुनि, दं नमः गुल्फे, धं नमः वामपादांगुलिमूले, नं नमः वामपादांगुल्यग्रे, पं नमः
दक्षपार्श्वे, फं नमः वामपार्श्वे, बं नमः पृष्ठे, भं नमो नाभौ, मं नमो जठरे, यं त्वगात्मने नमो हृदये

रं असृगात्मनेनमः दक्षांसे, लं मांसात्मने नमः ककुदि, वं मेदात्मनेनमः वामांसे, शं अस्थ्या-
 त्मनेनमः हृदयादक्षिणपादाग्रान्तम् ॥ पं मज्जात्मने नमो हृदयाद्वामपादाग्रान्तम्, सं शुक्रात्मनेन
 मः हृदयादक्षिणपादाग्रान्तम् ॥ हं आत्मनेनमः हृदयाद्वामपादाग्रान्तम् ॥ लं अन्तरात्मनेनमः
 हृदयान्मस्तकान्तम्, और ग्रंथान्तरों में देखा जाता है कि, लं नमः हृदयादुदरपर्यन्तम्, इति
 सृष्टिक्रममातृकान्यासः ॥ क्षं परमात्मने नमः हृदयान्मुखपर्यन्तम् ॥ इनहीं मातृकाओंसे चिन्दु
 निकालकर और विसर्ग जोड़कर भी मातृकान्यास उक्त स्थानों में होता है ॥ जैसे अः नमः
 ललाटे, आः नमः मुखे, इः नमः दक्षनेत्रे, ईः नमः वामनेत्रे इत्यादि ॥ और चिन्दुयुक्त इसी
 उक्त न्यासकी उलटा करनेकोही संहारन्यास कहते हैं यह क्षकार से लेकर अकारतक
 पूर्ण होता है ॥ जैसे, क्षं परमात्मनेनमः हृदयान्मुखपर्यन्तम्, लं अन्तरात्मनेनमः हृदयादुदर
 पर्यन्तम्, हं आत्मने नमः हृदादिवामपादपर्यन्तम्, सं शुक्रात्मने नमः हृदादिदक्षपादपर्यन्तम्
 म्, पं मज्जात्मनेनमः हृदयाद्वामबाहुपर्यन्तम्, शं अस्थ्यात्मने नमः हृदयादक्षबाहुपर्यन्तम्,
 वं मेदात्मने नमः वामस्कन्धे, लं मांसात्मने नमः ककुदि, रं असृगात्मने नमः दक्षांसे, यं त्वगात्म
 ने नमः हृदये, मं नमः उदरे, भं नमो नाभौ, वं नमः पृष्ठे, फं नमो वामपादे, पं नमः दक्षपादे,
 नं नमः वामपादांगुल्यग्रे, थं नमः वामपादांगुलिमूले, दं नमः वामपादगुल्फे, थं नमः वामपा
 दजानुनि, तं नमः वामपादमूले, णं नमः दक्षपादांगुल्यग्रे, ठं नमः दक्षपादांगुलिमूले, डं नमः
 दक्षपादगुल्फे, ढं नमः दक्षपादजानुनि, टं नमः दक्षपादमूले, जं नमो वामकरांगुल्यग्रे, भं नमो
 वामकरांगुलिमूले, जं नमः वामकरमणिबन्धे, छं नमः वामबाहुकूर्परे, चं नमः वामबाहुमूले, ङं
 नमो दक्षकरांगुल्यग्रे, घं नमः दक्षकरांगुलिमूले, गं नमः दक्षकरमणिबन्धे, खं नमः दक्षबाहु
 कूर्परे, कं नमः दक्षबाहुमूले, अः नमः मुखे, अं नमः मूर्द्ध्नि, औं नमः अधोदन्तपङ्क्तौ, औं नमः
 ऊर्ध्वदन्तपङ्क्तौ, ऐं नमः अधरे, एं नमः ऊर्ध्वोष्ठे, लृं नमः वामकपोले, लृं नमः दक्षकपोले, ऋं
 नमः वामनासापुटे, ॠं नमः दक्षनासापुटे, ऊं नमः वामकर्णे, उं नमः दक्षकर्णे, ईं नमः वाम
 नेत्रे, ईं नमः दक्षनेत्रे, आं नमः मुखवृत्ते, अं नमः ललाटे, इति संहारमातृकान्यासः ॥ और
 ड से लेकर ठकारतक स्थितिमातृकान्यास करना चाहिये जैसे ॥ डं नमः दक्षपादगुल्फे, ठं
 नमः दक्षपादांगुलिमूले, णं नमः दक्षपादांगुल्यग्रे, तं नमः वामपादमूले, थं नमः जानुनि, दं
 नमः गुल्फे, थं नमः वामपादांगुलिमूले, नं नमः वामपादांगुल्यग्रे, पं नमः दक्षपार्श्वे, फं नमः
 वामपार्श्वे, वं नमः पृष्ठे, भं नमः नाभौ, मं नमः जठरे, यं त्वगात्मने नमः हृदि, रं असृगात्मने
 नमः दक्षांसे, लं मांसात्मने नमः ककुदि, वं मेदात्मने नमः वामांसे, शं अस्थ्यात्मने नमः हृद
 यादक्षिणबाहुपर्यन्तम्, पं मज्जात्मने नमः हृदयाद्वामबाहुपर्यन्तम्, सं शुक्रात्मने नमः हृदया
 दक्षिणपादपर्यन्तम्, हं आत्मने नमः हृदयाद्वामपादपर्यन्तम्, लं अन्तरात्मने नमः हृदयादु
 दरपर्यन्तम्, क्षं परमात्मने नमः हृदयान्मुखपर्यन्तम्, अं नमः शिरसि, आं नमः मुखवृत्ते, ईं
 नमः दक्षनेत्रे, ईं नमः वामनेत्रे, उं नमः दक्षकर्णे, ऊं नमः वामकर्णे, ॠं नमः दक्षनासापुटे, ॠं
 नमः वामनासापुटे, लृं नमः दक्षकपोले, लृं नमः वामकपोले, ऐं नमः ऊर्ध्वोष्ठे, ऐं नमः अधरे,
 औं नमः ऊर्ध्वदन्तपङ्क्तौ, औं नमः अधोदन्तपङ्क्तौ, अं नमः मूर्द्ध्नि, अः नमः मुखे, कं नमः दक्ष

क्षिश्रवोनासासुगण्डयोः ॥ ओष्ठयोर्दन्तपङ्क्तयोश्चमूर्ध्निवक्त्रेन्यसेत्स्वरान् ॥
 ३१५ ॥ बाहुसन्धिपुसाग्रेषुकचवर्गोन्यसेत्सुधीः ॥ टतवर्गोपदोस्तद्वत्पार्श्व
 योःपृष्ठदेशतः ॥ ३१६ ॥ नाभौकुक्षौपवर्गचहृदंसककुदंततः ॥ न्यस्ययादि
 चतुर्वर्णाञ्छादिपट्टंतोन्यसेत् ॥ ३१७ ॥ हृदादिकरयोर्ग्रयोर्जठरेवदने
 तथा ॥ न्यासस्त्वयं वर्णमात्राहीनपाठपूरकः ॥ ३१८ ॥ क्षमारभ्यअकारान्तो
 न्यासश्चेत्क्रियतेतदा ॥ संहारन्यासनामासौबिन्दुन्यासइतीरितः ॥ ३१९ ॥
 वाममार्गेप्रवृत्तानांशक्तिसेवनकारिणाम् ॥ अन्तर्न्यासात्परंबिन्दुन्यासेस्या
 च्छुक्रधारणम् ॥ ३२० ॥ यावत्क्षिप्त्वाभवेच्छक्तिस्तावद्भोगोविधीयते ॥
 वामदक्षिणमार्गेणदेवताध्यानमुच्यते ॥ ३२१ ॥ अक्षस्रजंहरिणपोतमुदग्रं
 कं विद्यांकरैरविरतंदधतींत्रिनेत्राम् ॥ अर्धेन्दुमौलिमरुणामरविन्दवासां वर्णे
 श्वरीं प्रणमतस्तनभारनम्राम् ॥ ३२२ ॥ शक्कैर्मनोरथःपूर्णोविसर्गन्यासमाचरे
 त् ॥ ततोबिन्दुःपतेत्तस्मादतोबिन्दुविसर्गकौ ॥ ३२३ ॥ न्यासौप्रोक्तौयदाश
 क्त्वामिनःकौलिकस्यवा ॥ शक्कैस्तृप्तिंविनासर्वन्यासेनापिविमुच्यते ॥
 ३२४ ॥ तदासौनिरयंयातियावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥ इहलोकेप्यवंशस्स्याद्विही
 नोब्रह्मतेजसा ॥ ३२५ ॥ भोगमोक्षधियावामपतितुंयेसमुद्यताः ॥ विनामन्त्रं
 र्पमणितेगृहीतुंसमुद्यताः ॥ ३२६ ॥ विसर्गमातृकान्यासोभवेत्केवलमातृवत् ॥
 विशेषस्तुविसर्गान्तोवर्णोच्चारोभवेदिति ॥ ३२७ ॥ बिन्दुसर्गयुतान्डादि
 ठान्तान्वर्णान्स्थितौन्यसेत् ॥ पूर्वोक्ताएवमन्त्राद्याःषडङ्गव्यानमुच्यते ॥
 ३२८ ॥ सिन्दूरकान्तिममिताभरणान्त्रिनेत्रां विद्यात्तसूत्रमृगपोतवरान्द
 धानाम् ॥ पार्श्वस्थितांभगवतीमपिकाञ्चनाभां ध्यायेत्कराब्जधृतपुस्तकवर्ण
 मालाम् ॥ ३२९ ॥ न्यासाःकार्यास्तुवटुभिस्स्थितिसंहारसृष्टयः ॥ संहार
 सृष्टिस्थितयोगृहस्थस्तु न्यसेत्क्रमात् ॥ ३३० ॥ वानप्रस्थाश्रयतयोसृष्टिस्थि

बाहुमूले, खं नमः कूर्परे, गं नमः मणिवन्धे, घं नमः अंगुलिमूले, ङं नमः अंगुल्यग्रे, चं नमः
 वामबाहुमूले, छं नमः कूर्परे, जं नमः मणिवन्धे, भं नमः अंगुल्यग्रे, टं नमः दक्षपादमूले, ठं
 नमः दक्षपादजानुनि इति स्थितिन्यासः ॥ सृष्टि और स्थितिन्यास बिन्दु वा विसर्गयुक्तमातृ-
 काओं से होता है और संहारन्यास केवल बिन्दुयुक्त उक्त मातृकाओं से होता है सो जानिये ॥

तिलयान्क्रमात् ॥ ३३१ ॥ न्यासान्कुर्युरितिप्रोक्तोमातृकान्यासविस्तरः ॥
 वक्ष्येकलामातृकायान्यासंतस्य ऋषिः स्मृतः ॥ ३३२ ॥ प्रजापतिश्चगाय
 त्रीछन्दः स्यादत्र देवता ॥ सरस्वतीमातृकाख्यानियोगोभीष्टसिद्धये ॥
 ३३३ ॥ तैरैः षडङ्गकुर्वीत ह्रस्वदीर्घान्तरस्थितैः ॥ ध्यानं कलामातृकायान्या
 सेवक्ष्ये शृणु प्रिये ॥ ३३४ ॥ हस्तैः पद्मं रथाङ्गुणमथ हरिणं पुस्तकं वर्णमा
 लाटंकं शुभ्रं कपालं स्रवदमृतलसद्धेमकुम्भं वहन्तीम् ॥ मुक्ताविद्युत्पयोदस्फ
 टिकमणिजपावन्धुरैः पञ्चवक्त्रैस्त्यक्षैर्वक्षोजनम्रां सकलशशिनिभां शारदां तां
 नमामि ॥ ३३५ ॥ ध्यात्वैवं तैरपूर्वान्तामकाराद्यां च मातृकाम् ॥ बिन्दु
 युक्ताङ्गेन्तकलानामाढ्यां नमसान्विताम् ॥ ३३६ ॥ पूर्वोक्तशुद्धमात्राणां न्या
 सस्थानेषु विन्यसेत् ॥ निवृत्तिश्च प्रतिष्ठा च विद्याशान्तिस्तथर्द्धिका ॥ ३३७ ॥
 दीपिकारेचिका चापिमोचिका चापराभिधा ॥ सूक्ष्मा सूक्ष्मा मृताज्ञानामृ
 ताचाप्यायिनी ततः ॥ ३३८ ॥ व्यापिनी व्योमरूपा चानन्ता सृष्टिः समृ
 द्धिका ॥ स्मृतिर्भेदाततः कान्तिर्लक्ष्मीर्द्युतिः स्थिरा स्थितिः ॥ ३३९ ॥ सिद्धि
 र्जरापालिनी च क्षान्तिरीश्वरि कारतिः ॥ कामिका वरदा चान्याहादिनी प्रीति
 संयुता ॥ ३४० ॥ दीर्घा तीक्ष्णा तथा रौद्रीमाया निद्रा च तन्द्रिका ॥ क्षुधास्या
 त्क्रोधिनी पश्चात्क्रियोत्कारी समृत्युका ॥ ३४१ ॥ पीताश्वेता ऽरुणा पश्चाद
 सितानतयान्विता ॥ उक्ता कलामातृके यं स्थाने ऽकारादिके न्यसेत् ॥ ३४२ ॥
 तत्र नादात्मनो जाताः स्वरजास्तु सदा शिवात् ॥ अक्षमालाम्पुस्तकं च पाशाश्चा
 पिकपालकम् ॥ ३४३ ॥ हस्तैर्दधत्योध्येयास्ताः पीतगन्धानुलेपनाः ॥ विष्णो

१ अं अं आं अंगुष्ठाभ्यां नमः, ईं अं ईं तर्जनीभ्यां नमः, उं अं उं मध्यमाभ्यां नमः, एं
 अं एं अनामिकाभ्यां नमः, अं अं औं कनिष्ठिकाभ्यां नमः, अं अं अः करतलकरपृष्ठाभ्यां
 नमः इतिकरन्यासः एवं हृदयादिन्यासः उक्तीति से हृदयादिन्यासकोभी करलेना २ अंकार
 और बिन्दुयुक्त अकारादि मातृकाओं के समेत निवृत्त्यादि कलाओं के चतुर्थ्यन्त नामके अन्त
 में नमः पदको जोड़कर पूर्वोक्त ललाटादि स्थानों में न्यासकरना जैसे, अं अं निवृत्त्यै नमः
 ललाटे, अं आं प्रतिष्ठायै नमः मुखवृत्ते, अं ईं विद्यायै नमः दक्षिणनेत्रे, अं ईं शान्त्यै नमः वाम
 नेत्रे, अं उं ऋद्धिकायै नमः दक्षकर्णे, अं उं दीपिकायै नमः वामकर्णे ॥ इत्यादि ॥ ३ भया
 इति पाठान्तरम् ॥

रुकारात्सञ्जाताः कचवर्गकलादश ॥ पद्महस्तास्तथारक्ता अक्षमालाधरावराः ॥
 विष्णोरुकारात्सञ्जाताः तटवर्गकलादश ॥ ३४४ ॥ श्यामा अभयशङ्खाब्ज
 वरहस्तास्समीरिताः ॥ मकाराद्बुद्धतो जाताः पयवर्गकलानव ॥ ३४५ ॥ शर
 चन्द्रनिभा हस्तैरभयं शूलमेव च ॥ कपालं च वरन्ध्येया दधत्यइति साधकैः ॥
 ३४६ ॥ शकारादिकपञ्चानामीश्वरो बिन्दुतो भवेत् ॥ अभयं हरिणं टङ्कं वरं च
 करपल्लवैः ॥ ३४७ ॥ दधत्योरक्त्वर्णाश्च ध्येयान्यासे कलात्मके ॥ केशवा
 दिमातृकायाः साध्यो नारायणो मुनिः ॥ ३४८ ॥ अमृताद्या तु गायत्री छन्दो
 लक्ष्मीहरिः सुरः ॥ द्विरुक्कैः शक्तिश्रीकामैः षडङ्गानि समाचरेत् ॥ ३४९ ॥ श
 ङ्खचक्रगदापद्मकुम्भादर्शाब्जपुस्तकम् ॥ विभ्रतं मेघचपलावर्णलक्ष्मीहरिं भ
 जे ॥ ३५० ॥ शक्त्यस्तु प्रियाः केषु निषणाः सस्मिताननाः ॥ एवं ध्यात्वा न्यसे
 च्छैक्तिश्रीकामपुटिताक्षराम् ॥ ३५१ ॥ तारादिहृदयान्ताश्च केशवाद्याश्च
 शक्तयः ॥ भ्यान्तानमोन्ता उच्चार्याः स्थाने कारादिके न्यसेत् ॥ ३५२ ॥ कला
 मात्रा तु शाक्तानां नित्यो यं विष्णुसेवने ॥ केशवः कीर्तिसंयुक्तः कान्तिनारायणा
 न्विता ॥ ३५३ ॥ माधवस्तुष्टिसंयुक्तो गोविन्दः पुष्टिसंयुतः ॥ विष्णुश्च धृति
 संयुक्तः शान्तियुक्त्वा धुमूदनः ॥ ३५४ ॥ त्रिविक्रमः क्रियायुक्तो वामनो दयया
 न्वितः ॥ श्रीधरो मेघयायुक्तो हृषीकेशश्च हर्षया ॥ ३५५ ॥ पद्मनाभयुताश्र
 द्धालज्जादामोदरान्विता ॥ वासुदेवश्च लक्ष्मीयुक्त्वा धुमूदनसरस्वती ॥
 ३५६ ॥ प्रद्युम्नः प्रीतिसंयुक्तो निरुद्धोरतिसंयुतः ॥ चक्री जयागदीर्घाशाङ्गी
 तु प्रभयान्वितः ॥ ३५७ ॥ खड्गी तु समयायुक्तः शङ्खी चण्डा समन्वितः ॥ हली
 बाणी समायुक्तो मुशली च विलासिनी ॥ ३५८ ॥ शूली विजययायुक्तः पाशी

१ ह्रीं हृदयाय नमः श्रीं शिरसे स्वाहा क्लीं शिखायै वषट् ह्रीं कवचाय हुम् श्रीं नेत्राभ्यां वौ-
 षट् क्लीं अस्त्राय फट् २ प्रथमं अंकार और ह्रीं श्रीं क्लीं इन तीन बीजों करके सम्पुटित अं
 आदि मातृकाओं से युक्त केशवकीर्ति इत्यादि चतुर्थ्यन्त द्विवचन नामों में नमः पद जोड़कर
 उक्त ललाटादि स्थानों में न्यास करना ॥ जैसे ॥ अं ह्रीं श्रीं क्लीं अं क्लीं श्रीं ह्रीं केशवकी-
 र्तिभ्यां नमः ललाटे अं ह्रीं श्रीं क्लीं आं क्लीं श्रीं ह्रीं नारायणकान्तिभ्यां नमः मुखवृत्ते अं ह्रीं
 श्रीं क्लीं ईं क्लीं श्रीं ह्रीं माधवतुष्टिभ्यां नमः दक्षिणे अं ह्रीं श्रीं क्लीं ईं क्लीं श्रीं ह्रीं गोविन्द
 पुष्टिभ्यां नमः बापनेत्रे इसी रीतिसे पूर्वोक्त स्थानों में न्यास करना ३ विनदया इति पाठादन्तरम् ॥

विरजयान्वितः ॥ अंकुशीविश्वयायुक्कोमुकुन्दोविनयान्वितः ॥ ३५६ ॥
 नन्दजःसुनदायुक्कोनन्दीसत्यासमन्वितः ॥ नरऋच्यानरकजित्समृद्धाशु
 द्वियुग्धरिः ॥ ३६० ॥ कृष्णोबुद्धाभूत्यासत्योमत्यायुक्कृष्णात्वतस्समृतः ॥
 भूधरःक्लेदिनीयुक्कोविश्वमूर्तिश्चक्लिन्नया ॥ ३६१ ॥ वैकुण्ठोवसुधायुक्कोव
 सुदापुरुषोत्तमौ ॥ बलीतुपरयायुक्कोबलानुजपरायणे ॥ ३६२ ॥ बालसूक्ष्मे
 वृषध्नस्तुसन्ध्यायुक्कृष्णयावृषः ॥ हंसःप्रभासमायुक्कोवराहोनिशयान्वितः ॥
 ३६३ ॥ विमलोमेयवायुक्कोनृसिंहोविद्युतान्वितः ॥ केशवाद्यामातृकोक्ताया
 दियोगश्चपूर्ववत् ॥ ३६४ ॥ वक्ष्येथशिवभक्तानांश्रीकण्ठादिकमातृकाम् ॥
 मुनिःस्यादक्षिणामूर्तिर्गायत्र्यन्दर्दरितम् ॥ ३६५ ॥ अर्धाद्रिजोहरोदेवोनि
 योगःसर्वसिद्धये ॥ हलोबीजानिगुह्येतुस्वरञ्चक्रकीःपदोन्यसेत् ॥ ३६६ ॥
 ह्रस्वदीर्घान्तरेकृत्वाप्राग्वद्वर्गान्ह्रसौतथा ॥ पैद्दीर्घसंयुतंकृत्वाषडङ्गानिन्य
 सेत्तनौ ॥ ३६७ ॥ बन्धूककाञ्चननिभंरुधिराक्षमालापाशांकुशौचवरदंनिज
 बाहुदण्डैः ॥ विभ्राणमिन्दुराकलाभरणंत्रिनेत्रमर्धाभ्रिकेशमनिशंवपुराश्च
 यामः ॥ ३६८ ॥ ह्रसौतेमातृकामुक्तादेवान्तेचसमुच्चरेत् ॥ डेन्तफेन्तकत
 च्छक्लिन्नमोन्तामातृकास्थले ॥ ३६९ ॥ त्वगसृङ्गांसमेदास्थिमज्जाशुक्रा
 रयसून्वदेत् ॥ शक्तिकोबन्तथात्मानंफेन्तंयादिदशस्वपि ॥ ३७० ॥ श्रीक
 ण्ठपूर्णोदर्यौचानन्तोविरजयान्वितः ॥ सूक्ष्मेशःशात्मलीयुक्कोलोलाक्षीयु
 क्त्रिमूर्तिकः ॥ ३७१ ॥ अमरेशोवर्चुलाक्ष्यावर्षीशोदीर्घघोणया ॥ भारभू

१ बलानुजपरायणा २ बाल और सूक्ष्मा ३ यकारादि दश पूर्वोक्त मातृकाओंका उच्चा-
 रणकरके त्वगात्मभ्यां इत्यादि पदों को उच्चारणपूर्वक पुरुषोत्तम वसुदाभ्यांनमः इत्यादि
 पदोंका न्यासकरना उचितहै निजनिज स्थानों में ४ आं ह्रसौ हृदयाय नमः ईं ह्रसौ शिरसे
 स्वाहा ॐ ह्रसौ शिखायैवषट् ऐं ह्रसौ कवचायहुम् औं ह्रसौ नेत्रत्रयाय वौषट्, अः ह्रसौ
 अस्त्रायफट् ह्रसौ अं श्रीकण्ठेशपूर्णोदरीशक्तिभ्यांनमः ललाटे इत्यादि और यकारादि दश
 मातृकाओं में त्वगात्मभ्यांआदि पदोंको जोड़कर उक्त नामोंका मातृका न्यासके क्रमसे न्यास
 करना और श्रीकण्ठादिक जिस नाममें ईशपद न हो उसके अन्तमें ईश पदको और पूर्णोदरी
 आदि नामों में शक्तिपदको जोड़कर ह्रीं श्रीं ह्रीं बीजोंसे सम्पुटित करके न्यासकरना जैसे ह्रीं
 श्रीं ह्रीं अं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं कण्ठेशपूर्णोदरीशक्तिभ्यांनमः ललाटे ५ दीर्घेश इति पाठान्तरम् ॥

तिर्दीर्घमुख्यातिथीशोगोमुखीयुतः ॥ ३७२ ॥ स्थाण्वीशोदीर्घजिह्वायुग्म
रःकुण्डोदरीयुतः ॥ भ्रिण्डीशश्चोर्ध्वकेशीचभौतिकोविकृतास्यया ॥ ३७३ ॥
सद्योज्वालामुखीचानुग्रहश्चोल्कामुखीयुतः ॥ अक्रूरःश्रीमुखीमहासेनोवि
द्यामुखीयुतः ॥ ३७४ ॥ क्रोधनश्चमहाकाल्याचण्डेशश्चसरस्वती ॥ प
ञ्चान्तकःसर्वसिद्धिगौरीयुक्तःप्रकीर्तितः ॥ ३७५ ॥ शिवोत्तमेशोविन्यस्यो
युक्तल्लोक्यविद्यया ॥ एकरुद्रोमन्त्रशक्तिःकूर्मेशश्चाष्टशक्तियुक् ॥ ३७६ ॥
एकनेत्रोभूतमात्रायुक्तःस्याचतुराननः ॥ लम्बोदर्यायुतःप्रोक्तस्त्वजेशोद्रा
विणीयुतः ॥ ३७७ ॥ सर्वेशोनागरीयुक्तःसोमेशःखेचरीयुतः ॥ लांगलीश
श्चमञ्जर्यादारुकेशश्चरूपिणी ॥ ३७८ ॥ वारिण्याचार्धनारीशोह्युमाका
न्तःपुनर्युतः ॥ काकोदर्यातथाषाढीपूतनायुक्कईरितः ॥ ३७९ ॥ चण्डीशो
भद्रकालीयुगत्रीशोयोगिनीयुतः ॥ मीनेशःशङ्खिनीयुक्तोमेपेशस्तर्जनीयु
तः ॥ ३८० ॥ लोहितःकालरात्र्याचशिखीशःकुब्जिनीयुतः ॥ छगलण्डः
कपर्दिन्याद्विरण्डेशश्चवज्रया ॥ ३८१ ॥ महाकालोजयायुक्तोबालीशःसु
मुखेश्वरी ॥ भुजङ्गोरेचनीयुक्तःपिनाकीमाधवीयुतः ॥ ३८२ ॥ खड्गीशोवा
रुणीयुक्तोवकेशोवायवीयुतः ॥ श्वेतोरक्षोविदारिण्याभृगुःसहजयायुतः ॥
नकुलीशश्चलक्ष्मीयुक्शिवेशोव्यापिनीयुतः ॥ ३८३ ॥ संवर्त्तकोमहामा
यायुक्कएतास्तुमातृकाः ॥ श्रीकण्ठाख्याइहेशान्तं पदं डेन्तं प्रयोजयेत् ॥
३८४ ॥ सर्वेरुद्राःस्मृतारक्ताधृतशूलकपालकाः ॥ शक्तयोरुद्रपीठस्थाःसिन्दूरा
रुणविग्रहाः ॥ ३८५ ॥ रक्तोत्पलकपालाभ्यामलंकृतकराम्बुजाः ॥ येनोपा
स्यामहाविद्यादशतस्याधिकारिता ॥ भुवनेशीबीजपूर्वमातृकान्यसनेसुराः ॥
३८६ ॥ ऋषिःशक्तिस्तुगायत्रीछन्दस्स्यान्मातृकामयी ॥ भुवनेशीदेवताथ
नियोगोभीष्टसिद्धये ॥ ३८७ ॥ ह्रस्वदीर्घान्तरगतैःषड्वर्गैर्दीर्घसंयुतैः ॥ प्रा

१ ह्रीं अं कं खं गं घं ङं हृदयायनमः ऐसेही षट्पदों से षडङ्गन्यास और अंगुष्ठादि
न्यासका करना समझलेना ह्रीं अं नमः ललाटे, ह्रीं आंनमःमुखवृत्ते इत्यादिरीति से पू
र्वोक्त स्थानों में न्यासहोता है और धनकी कामनावाले श्रीबीजपूर्वक मातृकान्यासकरें
और कामिनी की इच्छावाले पुरुष कामबीज अर्थात् क्लीं पूर्वक अकारादि क्षकारान्त
न्यासकरें ॥

ग्वद्धरेषडङ्गस्यादंगुष्ठादितथैव च ॥ ३८८ ॥ उद्यत्कोटिदिवाकरप्रतिनिभोत्तु
 झोरुपीनस्तनीवद्धार्धेन्दुकिरीटहारशनामञ्जीरसंशोभिता ॥ विभ्राणाकरपङ्क
 जैर्जपवटीपाशांकुशंपुस्तकं दिश्यान्नोजगदीश्वरीत्रिनयनापद्मेनिषष्ठासुख
 म् ॥ ३८९ ॥ लज्जाबीजं पूर्वमुक्तामातृकान्यास एव हि ॥ भुवनेशीमातृका
 णान्यासो नार्पत्य साधने ॥ ३९० ॥ श्रीबीजपूर्वकः कार्यो लक्ष्मीकामैर्गृह
 स्थितैः ॥ ऋषिर्भृगुश्च गायत्री छन्दो मातृस्वरूपिणी ॥ ३९१ ॥ लक्ष्मीस्तु दे
 वता प्रोक्ता हरस्थानेशरौ कुरु ॥ न्यासार्थं तु षडङ्गादिशेषं श्रीबीजपूर्वकम् ॥
 ३९२ ॥ विद्युद्दामसमप्रभाहिमगिरिप्रख्यैश्चतुर्भिर्भुजैः शुण्डादण्डसमुद्धृता
 मृतघ्नैरासिच्यमाना मिमाम् ॥ विभ्राणां करपङ्कजैर्जपवटीपद्मद्वयं पुस्तकं भा
 स्वदत्तसमुज्ज्वलांकुचनतां ध्यायेज्जगत्स्वामिनीम् ॥ ३९३ ॥ कामिनीमात्र
 सिद्ध्यर्थं कामबीजादिपूर्वकम् ॥ कुर्याच्च मातृकान्यासं मुनिः सम्मोहनः स्मृतः ॥
 ३९४ ॥ गायत्री छन्द उद्दिष्टं देवता मातृकामयी ॥ सम्मोहनी महादेवी पूर्वयु
 क्त्या षडङ्गकम् ॥ ३९५ ॥ बालार्ककोटिरुचिरां स्फटिकाक्षमालां कोदण्डमिक्षु
 जनितं स्मरपञ्चबाणान् ॥ विद्यां च हस्तकमलैर्दधतीं त्रिनेत्रां ध्यायेत्समस्तजन
 नीं नवचन्द्रचूडाम् ॥ ३९६ ॥ शक्तिश्रीकामबीजानां मातृकान्यासतो नृणाम् ॥
 शत्रुत्वाद्यामन्त्रदोषानश्यन्ति बहुवर्णिताः ॥ ३९७ ॥ महासम्मोहन ऋषि
 र्गायत्री छन्द ईरितम् ॥ सम्मोहनीनाम देवीन्यासः प्राङ्मातृकासमः ॥ ३९८ ॥
 ध्यायेयमक्षवलयक्षुशरौ सपाशपद्मद्वयांकुशकरान्नवपुस्तकं च ॥ आविभ्रतीं नवभु
 जैररुणांकुचार्त्तां सम्मोहनीं त्रिनयनां नवचन्द्रचूडाम् ॥ ३९९ ॥ सर्वविघ्न निरा
 सार्थं मवश्यं न्यासमाचरेत् ॥ गणेशमातृकायास्तु मुनिर्गणक ईरितः ॥ ४०० ॥
 निविद्वायत्रिका छन्दो देवः शक्तिविनायकः ॥ स्मृत्या दीर्घाद्यया चाङ्गं कृत्वा ध्या

१ गां गीं गूं गैं गौं गः इन छह अक्षरों की हृदयादि वा अंगुष्ठादि स्थानों में न्यास
 करना जैसे ॥ गां अंगुष्ठाभ्यां नमः गीं तर्जनीभ्यां नमः ॥ इत्यादि और गं ह्रीं श्रीं क्लीं अं
 क्लीं श्रीं ह्रीं नमः ललाटे गं ह्रीं श्रीं क्लीं आं क्लीं श्रीं ह्रीं नमः मुखरुते इत्यादि पूर्वोक्त क्रम
 से न्यास करना ॥ और यकारादि दश अक्षरों में त्वगात्मभ्यां आदि पदों का जोड़ कर
 लेना पूर्वोक्त रीतिसे ॥

येद्भुजाननम् ॥ ४०१ ॥ शूलांकुशवराभीतिपाणिंरक्ताब्जहस्तया ॥ प्रियया
 लिङ्गितंरक्त्रिनेत्रंगणपंभजे ॥ ४०२ ॥ विघ्नेशोद्दीप्तमायुक्तोविघ्नराजःश्रिया
 युतः ॥ विनायकःपुष्टियुतःशान्तियुक्तःशिवोत्तमः ॥ ४०३ ॥ विघ्नकृत्स्वस्ति
 संयुक्तोविघ्नहर्तासरस्वती ॥ गणस्तुस्वाहयायुक्तएकदन्तःसुमेधया ॥ ४०४ ॥
 द्विदन्तःकान्तिसंयुक्तोगजवक्त्रश्चकामिनी ॥ निरञ्जनोमोहिनीयुक्तकपर्दीतु
 नटीयुतः ॥ ४०५ ॥ दीर्घजिह्वःपार्वतीयुक्तशंकुकर्णश्चज्वालिनी ॥ वृषध्व
 जोनन्दयायुक्त सुयशांगणनायकौ ॥ ४०६ ॥ गजेन्द्रःकामरूपिण्याशूर्पक
 र्णस्तथोमया ॥ त्रिलोचनस्तेजोवत्यालम्बोदरस्तुसत्यया ॥ ४०७ ॥ महान
 न्दश्चविघ्नेश्याचतुर्मूर्तिःस्वरूपया ॥ सदाशिवःकामदायुगामोदोमदजिह्व
 या ॥ ४०८ ॥ दुर्मुखोभूतिसंयुक्तःसुमुखोभौतिकायुतः ॥ प्रमोदःसितयायुक्तएक
 पादोरमायुतः ॥ ४०९ ॥ द्विजिह्वोमहिषीयुक्तःशूरश्चापितुजम्भिनी ॥ वीरो
 विकर्णयायुक्तःषण्मुखोभृकुटीयुतः ॥ ४१० ॥ वरदोलज्जयावामदेवःस्याद्दीर्घ
 घोण्या ॥ धनुर्धरोवक्रतुण्डोद्विरदोयामिनीयुतः ॥ ४११ ॥ सिनीशोरात्रिसं
 युक्तःकामान्धोग्रामणीयुतः ॥ मत्तःशशिप्रभायुक्तोविमत्तोलोललोचनः ॥
 ४१२ ॥ मत्तवाहनचञ्चलोजटीदीप्तिसमन्वितः ॥ मुण्डीसुभगयायुक्तःखड्गीदु
 र्भगयातथा ॥ ४१३ ॥ वरेण्यश्चशिवायुक्तोभगायुग्वृषकेतनः ॥ भक्तप्रियश्च
 भगिनीगणेशोभोगिनीयुतः ॥ ४१४ ॥ मेघनादश्चसुभगाव्यापीस्यात्का
 लरात्रियुक्तः ॥ गणेश्वरःकालिकेतिप्रोक्ताविघ्नेशमातृका ॥ ४१५ ॥ त्वगादि
 योगोयादीनांपूर्ववत्परिकीर्तितः ॥ प्रपञ्चयागन्यासोयंवक्ष्यतेभुक्तिमुक्तिदः ॥
 ४१६ ॥ महागणेशमन्त्रेणप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ ऋषिःप्रपञ्चयागस्यगणकः
 छन्द ईरितम् ॥ ४१७ ॥ गायत्रीतुनिवृत्पूर्वमहागणपतिःसुरः ॥ शीर्षादिपुन्य
 सेत्तांश्चगंवीजंचापिगुह्यके ॥ ४१८ ॥ स्वाहाशक्तिपादयोस्तुनियोगोभीष्ट
 सिद्ध्ये ॥ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं इति पूर्वषड्दीर्घयुग्मकम् ॥ ४१९ ॥ उ

१ सुरेश इति पाठान्तरम् २ ॐ गां हृदयाय नमः, श्रीं गौं शिरसे स्वाहा, ह्रीं गूं शिखायै
 वषट्, क्लीं गै कवचाय हुम्, ग्लौं गौं नेत्रत्रयाय वौषट्, गंगः अस्त्राय फट् ऐसे अंगुष्ठादि
 न्यास को भी करलेना ॥

चार्यकुर्व्यादङ्गानितथांगुष्ठादिपुन्यसेत् ॥ तलद्वयंतथास्त्रेणकृत्वादिग्वन्धमा
 चरेत् ॥ ४२० ॥ मध्यातर्जन्यंगुष्ठेनदशदिक्वथचिन्तयेत् ॥ ततोऽध्यानंप्रकुर्वी
 तगणपस्येष्टसिद्धये ॥ ४२१ ॥ हस्तीन्द्राननमिन्दुचूडमरुणच्छायंत्रिनेत्रंरसा
 दाशिलष्टंप्रिययासपन्नकरयास्वाङ्गस्थयासन्ततम् ॥ बीजापूरगदाधरंत्रिशि
 युक्कुक्काब्जपाशोत्पलव्रीह्यग्रस्वविषाणरत्नकलशानहस्तैर्वहन्तंभजे ॥ ४२२ ॥
 महागणपतेर्मन्त्रमष्टवारंजपेत्ततः ॥ गमित्येकाक्षरंबीजं गणकोस्यमुनिर्मतः ॥
 ४२३ ॥ देवोविघ्नेश्वरश्छन्दोनिबृद्धायत्रिकाभिधा ॥ प्रपञ्चाख्यस्ययागस
 साङ्गतासिद्धिहेतवे ॥ ४२४ ॥ चतुश्चत्वारिंशत्सङ्ख्यजपार्थविनियोजनम् ॥
 अथैषद्दीर्घयुक्तेनकुर्व्यादङ्गानिगेनतु ॥ ४२५ ॥ गदापाशांकुशवरकरंयुक्तं
 चतुन्दिलम् ॥ सिन्दूरामंचन्द्रमौलिसर्पभूषंगलन्मदम् ॥ ४२६ ॥ एकवारंज
 पेत्पश्चाद्गणानान्त्वेतिवैदिकम् ॥ गणेशमालामन्त्रस्यमुनिस्तुगणकःस्मृतः
 छन्दोमितंगणपतिर्देवतापरिकीर्तिता ॥ ४२७ ॥ ह्रींक्रोंतारोनमःसर्वदेव
 विद्याधिपंततः ॥ सर्वार्थसिद्धिदायेति सर्वदुःखप्रशेतिच ॥ ४२८ ॥ ततोमना
 यएह्येहिभगवन्वादयेतिच ॥ स्तम्भयेतिद्वयंह्रींगंगांनमोवह्निगेहिनी ॥ ४२९ ॥
 क्रोंह्रीमित्थंपञ्चपञ्चाशद्वर्णोमन्त्रउच्यते ॥ जपेदिमंचतुर्वारमुन्यादिसहितं
 सेत् ॥ ४३० ॥ न्यासपूर्वत्रिवारंतुमातृकाध्यानपूर्वकम् ॥ स्वरादिसप्तवर्णै
 ग्रहान्सप्तप्रविन्यसेत् ॥ ४३१ ॥ मुखेबाहोःपादयोश्चजठरेहृदयेक्रमात् ॥ ततो
 मायाचहंसश्चसोहंस्वाहेतिवैपुनः ॥ ४३२ ॥ प्रपञ्चयागमन्त्रोयमष्टावर्ण
 मुदीरितः ॥ प्रपञ्चयागमन्त्रस्यमुनिर्ब्रह्मासमीरितः ॥ ४३३ ॥ परमाद्या
 माख्यातागायत्रीछन्दउत्तमम् ॥ महःपरंसमाख्यातंदेवताचिन्मयात्मकम् ॥
 ४३४ ॥ त्रय्यन्तेऽबाधितंनित्यंसर्वव्यापिनिरञ्जनम् ॥ विलोमगैःपञ्चवर्णै

१ गां गीं गुं गें गौं गः इन छह अक्षरों से क्रम से षट्जन्यास करना जैसे गां हृदयाय नमः
 २ ॐ गणानां त्वा गणपति ॐ हवामहे प्रियाणां त्वा प्रियपति ॐ हवामहे निधीनां त्वा निधिपति
 ३ ॐ हवामहे वसोमम आहमजानि गर्भधमा त्वमजासि गर्भधम् ३ ह्रीं क्रों ॐ नमः सर्वविद्याधिप
 सर्वार्थसिद्धिदाय सर्वदुःखप्रशमनाय एह्येहि भगवन् स्वादय स्वादय स्तम्भय स्तम्भय ह्रीं गं गां न
 स्वाहा क्रों ह्रीं ४ ॐ ह्रीं हंसः सोहं स्वाहा ५ ॐ ह्रीं अं कं खं गं घं ङं आं हं सं संहं
 हृदयाय नमः ॐ ह्रीं इं चं छं जं भं ञं ईं हं सं संहं शिरसे स्वाहा इत्यादि न्यास करना ॥

प्रपञ्चमनुसंस्थितैः ॥ ४३५ ॥ ह्रस्वदीर्घान्तस्थकादिवर्गैः पूर्वसमन्वितैः ॥
 तारमायादिकैरेतैर्युक्ते हरिहराक्षरैः ॥ ४३६ ॥ षडङ्गानि प्रकुर्वीत जातियुक्तानि
 देशिकः ॥ वेदादिपञ्चमनुभिः परिचीयमानं मानं निस्स्य मुनिभिर्जगदेकमूल
 म् ॥ सच्चित्समस्तगमनश्वरमच्युतं तत्तेजः परं भजत पूर्णकृपां भुराशि ॥
 ४३७ ॥ वेदादिमाययोरन्तेश्चकारान्तान्सविन्दुकान् ॥ पृथगुच्चार्य हंससोहं
 स्वाहेति वदन् हृदि ॥ ४३८ ॥ विभावयेदिमान् वर्णानात्मबह्वौ जुहोम्यहम् ॥
 एवं हुत्वा क्षकारान्तान् कारान्तान् पुनर्हुनेत् ॥ ४३९ ॥ सत्रिसर्गान् क्षका
 रान्तान् विन्यसेन्मातृकास्थले ॥ एवं प्रपञ्चयागारूपमातृकान्यास ईरितः ॥
 ४४० ॥ एकविंशन्ततो योगपीठारूपं न्यासमाचरेत् ॥ तत्पूर्वमुक्त्वा च ततः स्वे
 ष्टमन्त्रस्य संचरेत् ॥ ४४१ ॥ तत्तत्कल्पोदितान् पश्चात्तत्तन्मुद्राः प्रदर्शयेत् ॥
 आगमोक्तेन मार्गेण न्यासान्नित्यं करोति यः ॥ ४४२ ॥ देवताभावमाप्नोति
 मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ यो न्यासकवचच्छत्रो मन्त्रजापपरप्रियः ॥ ४४३ ॥
 दृष्ट्वा विघ्नाः पलायन्ते सिंहं दृष्ट्वा यथा गजाः ॥ अकृत्वान्यासजालं यो मूढात्मा
 कुरुते जपम् ॥ ४४४ ॥ विघ्नैस्स बाध्यते नूनं व्याघ्रैर्भृगुशिशुर्यथा ॥ न्यासानां
 प्रचुरत्वेन फलानामपि भूरिता ॥ ४४५ ॥ उक्तन्यासो न हित्याज्यः कामतस्त्व
 धिकंचरेत् ॥ ॐ क्लीं इति तु बीजाभ्यां मुद्राया बन्धनं चरेत् ॥ ४४६ ॥ दर्शयेन्मू
 लमन्त्रेण हसौ बीजेन सन्निसेत् ॥ ध्यानं कुर्यात्ततो मन्त्री तत्तत्कल्पोक्तवर्त्म
 ना ॥ ४४७ ॥ तदपि द्विविधं प्रोक्तं सगुणं निर्गुणं तथा ॥ आत्मनो हृदयाम्भो
 जे कर्णिका केशरोज्ज्वले ॥ ४४८ ॥ प्रफुल्ले सोमसूर्याग्निमण्डलेन विराजि
 ते ॥ स्वस्येष्टदेवतां तत्र यजेदागमबोधिताम् ॥ ४४९ ॥ एवं यद्वेदनं तद्धि
 सगुणं ध्यानमीरितम् ॥ यज्जीवब्रह्मणोरैक्यं सोहं स्यामिति वेदनम् ॥ ४५० ॥

१ ॐ ह्रीं अं आं इं ईं उं ऊं ऋं ॠं लृं लृं एं ऐं ओं औं अं अः कं खं गं घं ङं चं छं जं
 झं ञं टं ठं डं ढं णं तं थं दं धं नं पं फं बं भं मं यं रं लं वं शं षं सं हं लं स्रं हंसः सोहं
 स्वाहा यह कहकर भावना करे कि इन वर्णों को हृदय में आत्मरूप अग्नि में हवन करता हूँ
 पुनः इन्हीं अक्षरों को उलटा करके चकारसे लेकर अकार तक और अंत में हंसः सोहं
 स्वाहा यह कहकर उसी रीतिकी भावना करे ॥

तदेवंनिर्गुणं ध्यानमिति वेदविदो विदुः ॥ अथान्तर्यतनं वक्ष्ये यथावदवधाय ॥ ४५१ ॥ वामनाडीं समाकृष्य किञ्चिदाकुञ्चयेद्गुदम् ॥ रेचयेत्सममाणं जिह्वां तालुगतां चरेत् ॥ ४५२ ॥ शक्तिं शिवे परे योज्यं किञ्चिदाकुञ्चयेदधः कृत्वेष्टं तु यजेत्पीठे न्यासमार्गेण मन्त्रवित् ॥ ४५३ ॥ तस्मिन्पीठे स्थितामिदं देवतां मूर्तिं विग्रहाम् ॥ ध्यात्वा यजेच्चन्दनाद्यैर्मानसैर्भोजनान्तकैः ॥ ४५४ ॥ भोजनावसरे त्वन्तर्वैश्वदेवं समाचरेत् ॥ मूलाधारे स्मरेत्कुण्डं कुण्डल्यगि समुज्ज्वलम् ॥ ४५५ ॥ आत्मान्तरात्मपरमज्ञानात्मचतुरस्रके ॥ धर्माधर्मनित्येऽन्यसे मूलमन्त्रपुरःसरम् ॥ ४५६ ॥ अहं जुहोमि स्वाहेति प्रत्येकं जुहुत्ततः ॥ अहन्ताऽसत्यपैशुन्यकामक्रोधादिकं हविः ॥ ४५७ ॥ मन एव सुप्रोक्तो सुषुम्णादिगुदीरिता ॥ तदन्ते तन्मयी भूत्वा जपेदशोत्तरं शतम् ॥ ४५८ ॥ मूलं तत्सर्वसम्पत्तये देवतायै निवेदयेत् ॥ ततः प्रणम्य च गुरुं पूजाचक्रं समुदत्तम् ॥ ४५९ ॥ सुवर्णरचिते पीठे भूपालावशवर्त्तिनः ॥ रजतालं कृतं यन्त्रं सर्वैश्वर्यप्रदं मतम् ॥ ४६० ॥ यन्त्रं तु स्फाटिकं स्वच्छं मनोभिलषितं ददेत् ॥ माणिक्यरचितं यन्त्रं राज्यदं मुक्तिमुक्तिदम् ॥ ४६१ ॥ कृतं मरकतैर्यन्त्रं सर्वशत्रुनाशनम् ॥ लोहत्रयोद्वयं यन्त्रं सर्वसिद्धिकरं मतम् ॥ ४६२ ॥ श्रीखण्डं किदं ज्ञेयं पौष्टिकं रक्तचन्दनम् ॥ श्रीपर्णी पीठमुद्दिष्टं पूजार्थं धनराज्यदम् ॥ ४६३ ॥ वैल्वके बहुला सम्पद् भूर्जपत्रे च तुष्पदाः ॥ गण्डकी भवपाषाणे सुमुक्तिरदूरतः ॥ ४६४ ॥ भूमौ सिन्दूररजसारचितं सर्वकामदम् ॥ सीसकां कृतं यन्त्रं सम्पत्तिं सन्ततिं हरेत् ॥ ४६५ ॥ फलकायां परे भित्तौ स्थापयेन्न कचन ॥ स्थापितं यदि मोहेन नाशयेत्तस्य तत्कुलम् ॥ ४६६ ॥ अरत्न्यंगुली स्तारं प्राक् प्रत्यग्दक्षिणोत्तरे ॥ पलप्रमाणं कर्तव्यमर्चा पीठं मनोहरम् ॥ ४६७ ॥ पर्वाधो च प्रकुर्वीत चतुरस्रं समन्ततः ॥ तस्मिन्पीठे तु निर्माणं पूजाचक्रस्य कार्त्तम् ॥ ४६८ ॥ माणिक्यादिकपीठेषु मानं न्यूनं न दोषयेत् ॥ श्रीपर्णी चन्दना नामधिकं चेन्न दोषकृत् ॥ ४६९ ॥ अग्रे शुभग्रहौघेष्वनुकूलगुणवत्सु च ॥ न

१ युक्त्वा २ भावनार्थं कुण्डलिनी शक्तिरूप अग्निसे प्रज्वलित मूलाधारचक्र में कुण्डल्यगि स्मरण करके शेषकर्म इवनादि उसी में करना ३ खम्भारी वृत्त ॥

र्चाकारयेदेषांसतितित्थ्यादिकेक्षणे ॥ ४७० ॥ क्षौद्राज्यदुग्धैः प्रथमं नारिकेला
म्भसाततः ॥ अभिषिञ्च्याथतोयेन कथितेन वरौषधैः ॥ ४७१ ॥ आवाह्याभ्य
र्च्य तल्लग्ने च क्रे संस्थाप्य पूजयेत् ॥ गन्धपुष्पैर्नैवेद्यैर्दीपैर्नैवेद्यदर्पणैः ॥ ४७२ ॥
त्रिरात्रं पूजयेद्देवि त्रिसन्ध्यं च ततो निशि ॥ मकारैः पञ्चभिर्गुक्ताश्च रेयुर्वामिनो
र्चनम् ॥ ४७३ ॥ निशायां शक्तिपूजां च द्वितीयायां च कौलिकः ॥ एवं दिनत्र
यं कृत्वा ततो नित्यक्रमं भवेत् ॥ ४७४ ॥ एवं देवीप्रतिष्ठायां क्रमस्तान्निव्यकार
कः ॥ स्त्रीशूद्राणां वामिनां च कौलिकानामयं विधिः ॥ ४७५ ॥ महापापं न कु
र्वन्ति पशुवद्वेदमार्गतः ॥ आख्यानदैश्च रैद्युभिः सन्ध्यावन्दननाशितैः ॥
४७६ ॥ पातकैस्तेन लिप्यन्ते तस्मात्तेऽपशवः स्मृताः ॥ वामिनोपासितं यन्त्रं
तेषां दृष्टिपथंगतम् ॥ ४७७ ॥ तद्देवताक्षोभकरं विक्षिप्तः साधको भवेत् ॥ दक्षि
णोपासितं यन्त्रं सूर्याग्निसमतेजसम् ॥ ४७८ ॥ पापिनो नैव पश्यन्ति यथो
लूकास्तमोदृशः ॥ यथानृभिर्दिनकरोदयः सर्वैरिहेष्यते ॥ ४७९ ॥ दक्षसं
स्थापितं यन्त्रं तथा पुण्यात्मनां मतम् ॥ सर्वेषामेव भूतानां तुल्यौ दुःखमुखा बुभौ ॥
४८० ॥ वामदक्षिणमार्गौ तु तद्वन्मार्गौ दिवौ कसाम् ॥ प्राधान्यं तु पुरस्त्रीणां
वामाङ्गे दक्षिणाङ्गे ॥ ४८१ ॥ पुंसां तथैव मार्गौ पिकार्याकार्यविभेदतः ॥
कुण्डाश्च गोलका जातिविच्युता ये द्विजादयः ॥ ४८२ ॥ असंस्कृताश्च ये वि
प्रास्ते ब्राह्मणाः परिकीर्तिताः ॥ ब्राह्मण्यं हानि कृत्तेषां मध्यमां संचमैथुनम् ॥ ४८३ ॥
अब्राह्मणा वाममार्गे प्रवृत्तास्तेस्तु सेवितम् ॥ कौलेन वाथ वामेन सिद्धयन्त्येव न
संशयः ॥ ४८४ ॥ सिद्धिः संजायते न्येषां नरकायैव केवलम् ॥ आदौ वेदोदितै

१ नामों के देनेवाले अर्थात् पापही से जन्म होता है तबहीं जीवों के नाम धरे जाते हैं
इससे ये नामों के देनेवाले हैं २ लोकसे लोकान्तरमें जीवों के ले जानेवाले गत्यर्थक रधि
धातुसे रघुपद होता है ३ अमृतेजारजःकुण्डोमृतेभर्त्तरिगोलकः ॥ पतिके जीवतेही अन्य
पुरुषसे हुआ लड़का कुण्ड और पतिके मरनेपर अन्य पुरुषसे हुआ लड़का गोलक कहा
जाता है ४ नीच और पतित लोगों की वाममार्ग में प्रवृत्ति होती है मध्यमांसादि का सेवन
करतेहुये भी देवताओंकी पूजा मन्त्र जपादिके करने से बहुत दिनों में निजकर्मोंका भोग
करके फिर मुक्त होते हैं कौंका विचारे उनका तौ वेदों का अधिकारही नहीं है और उत्तम
लोग तौ सदैव वेदाधिकारीहो दक्षिण मार्गद्वारा शीघ्रही संसारसे मुक्त होते हैं ॥

मन्त्रैर्विप्रोग्न्युत्तारणं चरेत् ॥ ४८५ ॥ अग्निः सप्तिवाजमिति सप्तर्चसूक्तमुच्यते ॥ मुनिस्त्रिष्टुप्छन्द उक्कंदेवताग्निः प्रकीर्तिता ॥ ४८६ ॥ अग्निशब्देन सप्तर्चसूक्तमेतच्छतं जपेत् ॥ अभिषिञ्चेद्बन्धतोगैस्ततः सम्पूर्णसूक्तकैः ॥ ४८७ ॥ अभिषिञ्चेच्छतावृत्याग्न्युत्तारणमिदं स्मृतम् ॥ क्षालयेद्धातुजं यन्त्रं मृदाचाद्विस्त्रित्यशः ॥ ४८८ ॥ पिष्टान्तकाद्यैः काष्ठस्य मण्यादेः केवलं जलात् ॥ एवं प्रक्षालितं यन्त्रं मण्डयेच्चन्दनादिना ॥ ४८९ ॥ पुरतः स्थापयेत्पीठे दद्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः ॥ मूलमन्त्रेणाथ तेषां स्वस्य देवांगतरचरेत् ॥ ४९० ॥ वृत्तेन वेष्टितं सम्यक् त्रिकोणं चन्दनाम्भसा ॥ तद्बहिश्चतुरस्रं च विदध्यान्मैत्स्यमुद्रया ॥ ४९१ ॥ सम्पूज्य गन्धैर्देवाद्यमण्डलायनमोणुना ॥ अङ्गानि चतुरग्न्यादिकोणेषु पुरतः

१ अथ अग्निसूक्तम् ॥ अग्निः सप्तिवाजं भरद्वाज्यग्निर्वीरं श्रुत्यं कर्मानुष्ठाम् ॥ अग्नीरोसीविचरत्समज्जन् अग्निर्नारीं वीरकुक्षिपुरन्धिम् ॥ १ ॥ अग्नेरमसः समिदस्तु भद्राग्निर्महीरोदसं आविवेश ॥ अग्निरेकं चोदयत्समत्स्वग्निर्वृत्राणि दयते पुरुणि ॥ २ ॥ अग्निर्हृत्यं जरतर्कस्यमवाग्निरद्भ्योनिरदहज्जख्यम् ॥ अग्निरत्रिंशर्भमुरुषदन्तरग्निर्वृषं प्रनयात्सृजत्पम् ॥ ३ ॥ अग्निर्दाद्विष्णुं वीरपेशा अग्निर्ऋषियः सहस्रासनोति ॥ अग्निर्दिविद्व्यमाततानाग्नेर्धामानि निभृता पुरुत्रा ॥ ४ ॥ अग्निमुक्यैर्ऋषयो विद्वन्ते गिन नरो यामनिवाधितासः ॥ अग्निं वयो अरिं क्षेपतन्तो गिनः सहस्रापरियाति गोनाम् ॥ ५ ॥ अग्निं च रईलते मानुषीर्या अग्निमनुषो नहुषो जाताः ॥ अग्निर्गान्धर्वी पथ्यामृतस्याग्नेर्गव्यूतिर्नृत्तानिषत्ता ॥ ६ ॥ अग्नये ब्रह्म ऋभवस्ततु गिनमहातवो चामासुवृक्तिम् ॥ अग्नेमावज्ररितारं यविष्ठाग्नेमहिद्विष्णुमायजस्व ॥ ७ ॥ २ वा हस्तके पृष्ठपर दक्षिण हस्तका तल धरने से नीचे की चार अंगुलियों पर ऊपर की चार अंगुलियां रहें और दोनों अंगूठे दोऊ ओर निकसे रहें इसीका मत्स्यमुद्रा नाम है कण्ठ कर लेन बहुत जगह काम परैगा ॥ अब चारसौ इक्यानवे के श्लोकसे अर्थ स्थापन की विधि कहते हैं मूल में त्रिकोण व वृत्त व चतुरस्र बनाने का लिखा है परन्तु त्रिकोण, षट्कोण और चतुरस्र बनाने बहुत ठीक है मंत्रमहोदधि आदि ग्रन्थों में यही कहा गया है ॥ यथा ॥ स्ववामाग्रे तु षट्कोणं वृत्तं भूपुरवेष्टितम् ॥ कृत्वा त्रिकोणमूर्ध्वाग्रं स्तम्भयेच्छङ्खमुद्रया ॥ वाममुष्ट्यन्तरं गुण्ठं निवेश्य सरलगुलीः ॥ दक्षिणस्य करस्यैव वामांगुष्ठेन संस्पृशेत् ॥ अर्थ ॥ वाम मूठी के भीतर दक्षिण अंगूठे को कर और दक्षिण हाथ की अंगुलियां व वाम हाथ का अंगूठा लम्बा कर एक में मिल देने से शंखमुद्रा होती है और मूल में इस जगह पर मत्स्यमुद्रा इस ग्रन्थ को छोड़ अन्य ग्रन्थों में नहीं पाई जाती इससे शंखमुद्रा विशेष है ॥ ४९१ ॥ तब उस त्रिकोण में अमुक देव मण्डलायनमः इस मन्त्र से वा मूलमन्त्र के तीन खण्ड कर एक एक खण्ड को पढ़ कर एक एक कोण में पूजा करे और छः कोणों में आग्नेय से लेकर इष्टदेव के छः अंग देवताओं की

था ॥ ४६२ ॥ पठंश्चास्त्रं समभ्युक्ष्य शङ्खाधारं प्रविन्यसेत् ॥ उक्ता शङ्खादिचाया
रं मण्डले स्थापयेत्त्वथ ॥ ४६३ ॥ मरंधर्मप्रदेत्युक्तावदेदशकलात्मकम् ॥ डेन्तं
वह्नेर्मण्डलं च देवनामचकीर्त्तयेत् ॥ ४६४ ॥ ततोऽर्घ्यपात्राधाराय नमः शङ्खं स्व
मन्त्रतः ॥ प्रक्षाल्यामुकदेवार्घ्यपात्रं प्रतिष्ठापयामि ॥ ४६५ ॥ एवमुक्ता तदा
धारे संस्थाप्यैनं च तत्र हि ॥ अंसूर्यमण्डलं प्रोक्त्वा डेन्तं देवस्य नाम तु ॥ अर्घ्यपा
त्राय च नमो मनुनानेन पूजयेत् ॥ ४६६ ॥ तत्पात्रमपि तत्रैव भावयेद्भूमिमण्डल
म् ॥ पटोऽन्तत्र चाङ्गानि पूजयेत्पूर्ववत्ततः ॥ ४६७ ॥ कलाद्वादशसूर्यस्य प्रोक्तास्त

पूजाकरे ॥ आं आधारशक्तये नमः आधारशक्ति को पूजि ॥ ४९२ ॥ तदनन्तर फट् मन्त्र
पढ़कर शंखाधार अर्थात् तिपाई में जळ छिड़के ॥ ४९३ ॥ मरंधर्मप्रद वह्निमण्डलाय दशक
लात्मने अमुकदेवार्घ्यपात्राधाराय नमः ॥ इस मन्त्र से पूर्वोक्त मण्डल में धरदे ॥ अन्य ग्रंथों
में रंधर्मप्रद ये पांच अक्षर नहीं कहे गये ॥ ४९४ ॥ आधार में पूर्वादि क्रम व ऊपर नीचे
अग्नि की दश कलाओं की मानसी वा प्रकट पूजाकरे ॥ जैसे ॥ यं धूम्रार्चये नमः । रं ऊष्मा
यै नमः । लं ज्वालिन्यै नमः । वं ज्वालिन्यै नमः । शं विस्फुल्लिङ्गिन्यै नमः । पंसुश्रियै नमः । संसुख
पायै नमः । हं रुपिलायै नमः । लं हव्यवाहायै नमः । क्षं कव्यवाहायै नमः । फिर शंशङ्खाय नमः
इस मन्त्र से वा ॐ ह्रीं महाजलचराय हुं फट् स्वाहा पाञ्च नन्याय नमः । इस मन्त्र से शंखको
जलसे प्रोक्षण करे अंसूर्यमण्डलाय द्वादशकलात्मने अमुकदेवार्घ्यपात्राय नमः । इस मन्त्र से
शंखको आधार के ऊपर धरे व पूजे ॥ ४९५ । ४९६ ॥ और उस शंखमें श्रीसूर्यनारायण
की बारह कलाओं की पूजाकरे ॥ परन्तु चारसौ छानवे के श्लोक से आगे इस ग्रन्थ में
कुछ विधि अधिक है उसको लिखते हैं ॥ उस शंखमें पृथिवीमण्डल की भावना कर षट्कोण
में इष्टदेव की षडङ्ग देवताओं की मानसी पूजा करने के बाद सूर्य कलाओं की पूजाकरे ॥

१ अर्घ्यपात्रशङ्ख में सूर्य की द्वादश कलाओं की पूजा, जैसे कं भं तपिन्यै नमः खं बं,
तापिन्यै नमः, गं फं धूम्रायै नमः, घं पं मरीच्यै नमः, डं नं ज्वालिन्यै नमः, चं धं रुच्यै नमः, छं
दं सुषुम्णायै नमः, जं थं भोगदायै नमः, भं तं विश्वायै नमः, जं गं बोधिन्यै नमः, टं ठं धारि-
ण्यै नमः, ठं डं क्षमायै नमः, प्रथमकलाओं की पूजाकरले तब पूर्वोक्त षट्कोण में षडंगों की
मानसी पूजाकरे ॥ तदनन्तर उलटा मूलमन्त्र और उलटी मातृका पढ़कर शङ्खमें जल पूर्ण
करे ॥ उलटीमातृका जैसे क्षं लं हं सं पं शं वं लं रं थं मं भं वं फं पं नं धं दं थं तं
णं ठं डं टं टं जं भं जं छं चं डं घं गं खं कं अः अं औं ओं ऐं एं लृं लृं ऋं ॠं उं उं
ईं ईं आं अं, और उस में मूलोक्त द्रव्य छोड़कर, उं सोममण्डलाय षोडशकलात्मने अमु-
कदेवार्घ्यमृताय नमः, इसमन्त्रसे पूर्णकर अर्घ्यको पूजकर उसमें चन्द्रमा की सोरहकलाओं की
पूजाकरे जैसे अं अमृतायै नमः, आं मानदायै नमः, इं पूषायै नमः, ईं तुष्यै नमः, उं पुष्यै नमः,

त्रप्रदक्षिणम् ॥ ततः सुधामयैस्तोयैर्मूलान्तेमातृकां जपेत् ॥ ४६८ ॥ विलो
मांपूरयेत्तस्मिन्पूजकोमनुनामुना ॥ ॐ सोममण्डलायेति षोडशेति कलात्म
ने ॥ ४६९ ॥ अमुकाध्यामृतायेति नमः शङ्खप्रपूरणे ॥ गन्धपुष्पाक्षतयवकु
शाग्रतिलसर्पपाः ॥ ५०० ॥ दूर्वाइत्यर्घ्यपात्रस्य प्रोक्कंद्वयाष्टकं सुराः ॥ तत्तो
यंगन्धपुष्पाद्यैः पूजयित्वासमर्चयेत् ॥ ५०१ ॥ कलाषोडशकंचान्द्रं पश्चात्स
र्वकलामुच ॥ प्राणप्रतिष्ठांकुर्वीत पूजान्ते साधकस्ततः ॥ ५०२ ॥ प्राग्वत्तीर्थ
समावाह्यमूलमन्त्रेण तत्र तु ॥ संयोज्यमूलमन्त्रेण पुष्पं न्यस्य शराणुना ॥
५०३ ॥ प्रदर्श्य गालिनीमुद्रां मुद्रया धेनुसञ्ज्ञया ॥ अमृतीकृत्य विधिवत्सुधा
बीजेन साधकः ॥ ५०४ ॥ ध्यात्वेष्टदेवतां तत्र सकलीकरणं चरेत् ॥ अङ्गन्यासे
न चास्त्रेण कल्पयेच्च दिशो दश ॥ ५०५ ॥ तत्र मन्त्रेण संवीक्ष्य मुद्रया शङ्खसञ्ज्ञ
या ॥ अवष्टभ्य ततो दीप्य मुद्रया योनिरूपया ॥ ५०६ ॥ गन्धपुष्पादिभिस्त
त्र पूजयेद्विष्टदेवताम् ॥ षडङ्गानि च सम्पूज्य मन्त्रयेन्मूलमन्त्रतः ॥ ५०७ ॥
अष्टकृत्वस्ततश्चाध्यापयेन्मत्स्यमुद्रया ॥ तच्छङ्खस्थं जलं किञ्चित्कुम्भतोये वि
निक्षिपेत् ॥ ५०८ ॥ अर्घ्यस्योत्तरदिग्भागे पाद्यमाचमनीयकम् ॥ मधुपर्कं च
संस्थाप्य त्रिकोणेषु यथाक्रमम् ॥ ५०९ ॥ एकैकपात्रं मूलेन त्वष्टकृत्वोभिमन्त्र
येत् ॥ मधुपर्कस्तु तक्षोद्रं दधितत्र न लभ्यते ॥ ५१० ॥ दधिदुग्धं गुडक्षौद्रं घृतम
तिनिधिर्न हि ॥ परमंतत्पदं देवामधुसञ्ज्ञं यदुच्यते ॥ ५११ ॥ तदाप्यायनं

ॐ वृत्त्यैनमः, ऋं धृत्यैनमः, ॠं शशिन्यैनमः, लृं चन्द्रिकायैनमः, लृं कान्त्यैनमः, एं ज्यो-
त्स्नायैनमः, ऐं श्रित्यैनमः, औं प्रीत्यैनमः, औं श्रंगदायैनमः, अं पूर्णायैनमः, अः पूर्णा-
मृतायैनमः ॥ तदनन्तरं रविमण्डलं से तीर्थो का आवाहनं करे - गङ्गेचयमुनेचैव गोदावरिस
रस्वति ॥ नर्मदे सिन्धुकावेरिजले स्मिन्मन्त्रिधिरुरु ॥ ब्रह्माण्डोदरतीर्थानि करैः स्पृष्टानितरेवे ॥
तेन सत्येन मे देव तीर्थं देहि दिवाकर ॥ और गालिनीमुद्रायथा ॥ कनिष्ठांगुष्ठौ युक्तौ करयोरितरे
तरम् ॥ तर्जनीमध्यमा नामासंहता भुग्नवर्जिताः ॥ इति सुधाबीजेन वंदति बीजेन, धेनुमुद्रा देखा
कर अमृतीकरणं करे धेनुमुद्रायथा ॥ नियोज्य तर्जनीमध्यां वामयानामया तथा ॥ मध्यदक्षिण
या वामांतर्जनी च नियोजयेत् ॥ वामयानामया दक्षां कनिष्ठाञ्च नियोजयेत् ॥ दक्षयानामया वामां
कनिष्ठाञ्च नियोजयेत् ॥ विहिताधोमुखी चैव धेनुमुद्रा प्रकीर्तिता ॥ शङ्खमुद्रा का लक्षणं पूर्वं समीप
हीमं लिखा है योनिमुद्रायथा ॥ तर्जन्यनामिके मध्ये कनिष्ठे च क्रमादपि ॥ करयोर्योजयेच्चैव क
निष्ठामूलभेदतः ॥ अंगुष्ठाग्रन्तु निक्षिप्य महायोनिः प्रकीर्तिता ॥ विशोषो योनिमुद्रायामंगुष्ठाग्रं न
निक्षिपेत् ॥ और मत्स्यमुद्रा पूर्वं लिखतुके है इससे यहां नहीं लिखते हैं ॥ ५०८ ॥

यत्कर्मतत्प्रोक्तं मधुपर्ककम् ॥ कांस्यस्य वाथरौप्यस्य शैवंशङ्खचरंहरो ॥ ५१२ ॥
 महाशङ्खो वाममार्गे स्फाटिकं ग्रहनायके ॥ दक्षिणे प्रोक्षणीपात्रमाधायाद्भिः प्र-
 पूरयेत् ॥ ५१३ ॥ किञ्चिदध्व्याम्बुसंगृह्य प्रोक्षण्यम्भसि योजयेत् ॥ पुनराच-
 मनीयार्थपात्रं संस्थापयेत्ततः ॥ ५१४ ॥ पाद्यं श्यामाकदूर्वाब्जविष्णुकान्ता-
 भिरुच्यते ॥ जौतीलवङ्गकङ्कोलैर्मतमाचमनीयकम् ॥ ५१५ ॥ कुशपुष्पयव-
 त्रीहिर्वहुमूलैर्मालकम् ॥ पादयेत्प्रोक्षणीपात्रे ललितं पूणवेन च ॥ ५१६ ॥
 शुद्धाभिरद्भिर्विहितं पुनराचमनीयकम् ॥ द्रव्याभावे प्रदातव्याः क्षालितास्त-
 रदुलाः शुभाः ॥ ५१७ ॥ अथाध्व्यादिकपात्राणां फलं वक्ष्ये शुभाशुभम् ॥ सर्व-
 कामप्रदं स्वर्णरौप्यमायुःसुतप्रदम् ॥ ५१८ ॥ सौभाग्यं ताम्रपात्रेण धर्मवृद्धि-
 स्तु मृगमये ॥ नारिकेले देवतुष्टिर्भवेत्पात्रे तथैव च ॥ ५१९ ॥ लक्ष्मीप्राप्तिर्वि-
 ल्वपात्रे ब्राह्मण्यं ब्रह्मवृक्षजे ॥ मारणोच्चाटने लौहं स्तम्भे पाषाणजं भवेत् ॥ ५२० ॥
 मन्त्रस्याराधने काष्ठं वाममार्गे तु तौम्बिकम् ॥ रत्नादीनां तु पात्राणि शुभलेखा-
 द्भितानि च ॥ ५२१ ॥ अर्घ्यनैवेद्यपूजार्थेऽब्जलिदाने प्रपूजयेत् ॥ पात्राणामा-
 दरः कर्ध्वोपात्राण्येवोत्तमानि च ॥ ५२२ ॥ बलिहोमक्रियाद्यं च विना पात्रं न-
 सिद्ध्यति ॥ षट्त्रिंशदंगुलं पात्रमुत्तमं परिकीर्तितम् ॥ ५२३ ॥ मध्यमं तत्त्रिभा-
 गो नं कनिष्ठं द्वादशांगुलम् ॥ वंस्त्रिंशदंगुलं विहीनं च न पात्रं कारयेत्क्वचित् ॥ ५२४ ॥
 नाभीविवररूपाणि पुण्डरीकाकृतीनि च ॥ शङ्खनीलोत्पलाभानि पात्राणि प-
 रिकल्पयेत् ॥ ५२५ ॥ श्वेतादीन्यतिशस्तानि विप्रादीनां क्रमेण च ॥ सेचये-
 त्प्रोक्षणीपात्रतोयैर्मूलं समुच्चरेत् ॥ ५२६ ॥ आत्मानं यागवस्तूनि पूजाद्रव्या-
 दिमण्डलम् ॥ दर्शयेद्धेतुमुद्रां च द्रव्यशुद्धिरियं मता ॥ ५२७ ॥ योगपीठे न्यास-
 देवांस्तत्तत्स्थानेषु पूजयेत् ॥ मणिपीठे भावनया ततः पूज्यास्वदेवता ॥ ५२८ ॥
 आत्मानं देवतारूपं ध्यायेन्मूलेन पञ्चतु ॥ पुष्पस्याञ्जलयो देयामस्तके हृदये गु-
 दे ॥ ५२९ ॥ पादयोः सर्वगात्रे च पूजयेच्चन्दनादिभिः ॥ चतुर्भिरुपचारैश्च नैवे-

१ सूर्य २ जावित्री वा जायफल ३ साँवां वा साठीके चावल ४ खस ५ चन्दन
 ६ पीपरका वृक्ष ७ आठअंगुल ८ कमलके आकार ९ अन्योन्याभिमुखाश्चिल्लिष्टा कनिष्ठा
 नामिका पुनः ॥ तथाच तर्जनीमध्या धेतुमुद्रा प्रकीर्तिता ॥

धंविनिवेदयेत् ॥ ५३० ॥ गुरूपदिष्टविधिनाशेषमन्यत्समापयेत् ॥ प्रोक्षण
 द्विःप्रयुञ्जीतसर्वमेतत्समाहितः ॥ ५३१ ॥ ततश्चाध्यकरंकार्यंयज्ञकार्यमधे
 च्यते ॥ मूलाधारेचतुष्कोणमग्निकुण्डंविचिन्तयेत् ॥ ५३२ ॥ तत्राग्निकुण
 लीरूपंध्यायेन्मूनेसमुच्चरन्॥धर्माधर्महविर्दीप्तिआत्माग्नौमनसातुवै ५३३
 सुषुम्णावर्त्मनानित्यमष्टावृत्तीर्जुहोम्यहम् ॥ पुण्यंजुहोमिस्वाहेतिश्लोकान्ते
 चरेत्पुनः ॥ ५३४ ॥ पुनर्मूलंपुनःश्लोकःपुनःपापंजुहोमिच ॥ कृत्याकृत्ये
 सङ्कल्पोविकल्पोधर्मएवच ॥ ५३५ ॥ उक्त्वापृथक्चस्वाहान्तंपुनःश्लोकमि
 पठेत् ॥ प्रकाशामर्शहस्ताभ्यामवलम्ब्योन्मनीषुच ॥ ५३६ ॥ धर्माधर्मक
 स्नेहपूर्णवह्नौजुहोम्यहम् ॥ स्वाहान्तेनाहुतिंदत्त्वाप्राणायामनिरोधतः ॥ ५३७ ॥
 निरस्तनिखिलोपाधिमात्मानंचिन्मयंस्मरेत् ॥ प्राणायामत्रयंकृत्वाऋष्यादि
 न्यासमाचरेत् ॥ ५३८ ॥ पूजापीठंविनिर्मायपूजयेत्पीठदेवताः ॥ गुरुयज्ञि
 रुदक्पूज्यामहागणपतिस्त्ववाक् ॥ ५३९ ॥ पूजयेदनलादीनिदेवस्याधस्तु
 सच ॥ मण्डूकश्चापितस्योर्ध्वरुद्रःकालानलस्तथा ॥ ५४० ॥ मूलप्रकृतिमाध
 रशक्लिकूर्ममतथान्तकम् ॥ वराहंतस्यदंष्ट्राग्रेपृथिवीमर्चयेत्पुनः ॥ ५४१ ॥ तस्य
 सुधारणवंतस्मिन्दीपञ्चनवरत्नकम् ॥ स्वर्णशैलंचतन्मध्येतदूर्ध्वनन्दनंवनम् ॥
 ५४२ ॥ तन्मध्येकल्पवृक्षांश्चतन्मध्येरत्नभूमिकाम् ॥ स्वर्णप्राकारमस्यान्ते
 न्मध्येरत्नमण्डपम् ॥ ५४३ ॥ तस्यान्तःस्वर्णवेदीचरत्सिंहासनंपुनः ॥ वेदी
 मध्येभावनीयंपूजयेच्चन्दनादिना ॥ ५४४ ॥ पूजाचक्राधारपीठंसिंहासनमिति
 स्मरेत् ॥ तत्पादेषुयजेत्सम्यगाग्नेयादिशिवान्तकम् ॥ ५४५ ॥ धर्मवृषपतनुंवि
 त्रंज्ञानंकृष्णंचसिंहवत् ॥ वैराग्यंभूतवत्पीतमैश्वर्यंकृष्णहस्तिवत् ॥ ५४६ ॥
 अधर्मादींश्चित्रवर्णीन्पीठस्याधःसमर्चयेत् ॥ मायाविद्येचतन्मध्येऽनन्तंतत्त्वा

१ धर्माधर्महविर्दीप्ते इस श्लोक के अन्त में पुण्यंजुहोमिस्वाहा यह कहकर फिर मूल
 मन्त्र और पूर्वोक्त श्लोक कहने के बाद पापंजुहोमिस्वाहा इसी क्रमसे अर्थात् पहिले धर्मा
 धर्म श्लोक फिर अमुकं जुहोमि स्वाहा उसका नाम लेना फिर मूलमन्त्र फिर अमुकंजुहो
 मिस्वाहा इस रीति से ॥ कृत्य अकृत्यादिकों के नाम लेकर आहुति करना पुनःप्रकाशामर्श
 श्लोक के अन्त में स्वाहापदका उच्चारण करके आहुति देना यह सब विधि भावना से
 होसकती है २ मं मंडूकायनमः इसी रीति से सब मन्त्र बजालेना ॥

कृतियजेत् ॥ ५४७ ॥ तस्यमूर्द्धियजेत्पद्ममष्टप्रकृतिपत्रकम् ॥ आनन्दकन्द
 कंसंवित्रालं विकारकेशम् ॥ ५४८ ॥ मातृकाकर्णिकोपेतंतत्पत्रेषु क्रमाद्य
 जेत् ॥ सिद्धयष्टकं चाणिमाद्यंतत्रामानिब्रवीम्यहम् ॥ ५४९ ॥ अणिमामहि
 मा चैव गरिमालविमा तथा ॥ प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाष्टसिद्धयः ॥
 ५५० ॥ अधोधः कर्णिकायास्तु सूर्यस्सोमस्तथानलः ॥ गुणान्सत्त्वादिकां
 स्तत्र तद्दद्रेत्रयं यजेत् ॥ ५५१ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशांश्च ततो दिक्षु च मध्यतः ॥
 ज्ञानं माया कला विद्या परपूर्वचतस्रकम् ॥ ५५२ ॥ केशरेषु तथा मध्ये पूर्वादिषु
 यथाक्रमम् ॥ तत्तन्मन्त्रोक्तपीठस्य नवशक्तीः पूजयेत् ॥ ५५३ ॥ पीठमन्त्रेण
 गन्धाद्यैः पीठं समन्ततोर्चयेत् ॥ चतुर्थी नमसा युक्तैः स्वस्वदैवतनामभिः ॥
 ५५४ ॥ मध्ये पुष्पाञ्जलिं दद्यात्पीठमन्त्रेण साधकः ॥ मूलमन्त्रं समुच्चार्य पठ्य
 न्तं पीठनाम च ॥ ५५५ ॥ मूर्तिं च कलयामीति मूर्तिमध्ये विनिक्षिपेत् ॥ पुनर्मू
 लं समुच्चार्य देवनाम ततः परम् ॥ ५५६ ॥ मूर्तिं च पूजयामीति तां पुष्पेण सम
 र्चयेत् ॥ एकपीठेन्यपूजां च विनायन्त्रं करोति यः ॥ ५५७ ॥ देवताशापमाप्नो
 तिरौखं नरकं व्रजेत् ॥ तन्त्रेण पूजयेद्यन्त्रं देवताशापमाप्नुयात् ॥ ५५८ ॥
 आवाह्यदेवतामेकामर्चयेच्चान्यदेवताम् ॥ अन्ययन्त्रेन्यपूजावादेवताशा
 पकारिणी ॥ ५५९ ॥ पूजनं बहुमूर्तीनामेकपीठे भवेद्यदि ॥ पृथक्चन्द
 नपुष्पाणि धूपदीपादिमन्त्रतः ॥ ५६० ॥ खण्डितस्फुटिते दग्धे भ्रष्टे मानवि
 वर्जिते ॥ व्यङ्गेन ह्यपशुस्पृष्टे पतिते दुष्टभूमिषु ॥ ५६१ ॥ अन्यमन्त्रार्चिते चैव प
 तितस्पर्शदूषिते ॥ देशेष्वेतेषु नो कुर्व्युः सन्निधानं दिवौकसः ॥ ५६२ ॥
 गणेशसूर्यविष्णुवीशदेवीनां पूजनं क्रमात् ॥ दशस्थानानि देवानां पूजने क
 लिप्तानि च ॥ ५६३ ॥ सान्निध्यं सर्वदेवानामवश्यं मन्त्रतो भवेत् ॥ मन्त्रस्तु
 जीवत्प्रोक्तः प्रतिमाद्यंशरीरवत् ॥ ५६४ ॥ सिद्धायामपि सामान्यां विनाम
 न्त्रं फलं न हि ॥ शिवलिङ्गमणौ यन्त्रे शालग्रामे घटे रवौ ॥ ५६५ ॥ स्थण्डिले
 ग्नौ मूर्ध्नि हृदि स्थानेष्वेतेषु पूजयेत् ॥ भूमौ चैव कृता पूजा पुत्रायुर्धननाशिनी ॥
 ५६६ ॥ दशांगुलप्रमाणा वा तिथ्यंगुलमिता पुनः ॥ अभ्यर्चा प्रथमा विष्णोर्ग
 हेषु गृहमेधिभिः ॥ ५६७ ॥ पञ्चमन्त्रसमायुक्तं शिवलिङ्गं समर्चयेत् ॥ गृह

स्थानांभुक्तिमुक्तिधनारोग्यप्रदंतुतत् ॥ ५६८ ॥ लिङ्गमस्तकविस्तारोप
 तावचदीर्घतः ॥ लिङ्गस्यलिङ्गशालाकपाजलाहार्यास्तथैवच ॥ ५६९ ॥
 लिङ्गयीठस्यपञ्चानांसमतापञ्चसूत्रिका ॥ शालग्रामसमुत्पत्तिंशृण्वन्तु
 माहुताम् ॥ ५७० ॥ गरुडक्याप्राकृतपस्तसंभवन्तुममदेवताः ॥
 पुत्राःसुखंदातुंजनानामितितेसुराः ॥ ५७१ ॥ वरंदातुंसमुद्युक्तावरे
 पिस्त्रपुत्रताम् ॥ अशक्तास्तंवरंदातुंतदशसास्तयाकुवा ॥ ५७२ ॥
 रणंममसुराःकृतंयस्मात्पुनःपुनः ॥ कीटयोनिंप्रपद्येथाःकुद्धास्तेप्यशपंश्च
 म् ॥ ५७३ ॥ अविचार्यवियंशसास्त्वयायत्तपसोद्धते ॥ तेनकर्मवि
 केन यदाकृष्णानदीभवेत् ॥ ५७४ ॥ अन्योन्यशापंश्रुत्वेयंमहान्को
 हलोभवत् ॥ प्रकम्पिताःसुरायाताब्रह्माणंतैव्यजिज्ञपुः ॥ ५७५ ॥
 स्राहिमहाशापादन्योन्यपतितान्कुवा ॥ इतिदेववचःश्रुत्वाब्रह्माशङ्करमब्र
 त् ॥ ५७६ ॥ शिवःप्रोवाचधातारमहंसंहारकारकः ॥ त्वंसृष्टिकर्ताविष्णु
 स्तुपालकोबुद्धिमत्तरः ॥ ५७७ ॥ सप्रष्टव्योयथासंख्यमुभयोःसम्भवेदिति
 तत्रमाहेश्वरंश्रुत्वावचनंविष्णुरब्रवीत् ॥ ५७८ ॥ शृणुब्रह्मन्महादेवश्रु
 देविगजानन ॥ मद्गणौब्राह्मणौग्राहमातङ्गौशापतोयदा ॥ ५७९ ॥ भ
 ष्यतस्तयोर्मोक्षंकरिष्यामिकलेवरम् ॥ शीर्णंभविष्यतियदातन्मेदोम
 सम्भवाः ॥ ५८० ॥ पापाणान्तर्गताःकीटावज्राख्याःप्रभविष्यथ ॥ अ
 गरुडकीपुण्यागङ्गातुल्यामहानदी ॥ ५८१ ॥ गरुडक्यांगिरिराजस्यदा
 णेदशयोजनम् ॥ विस्तीर्णतन्मनुक्षेत्रम्पुण्यंक्षेत्रंमहीतले ॥ ५८२ ॥
 क्रतीर्थमिदंख्यातंत्रिलोकेषुचविश्रुतम् ॥ शालग्रामशिलायत्रयत्रद्वारस्व
 शिला ॥ ५८३ ॥ उभयोःसङ्गमोयत्रमुक्तिस्तत्रनसंशयः ॥ सर्वदेव
 तिकराभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ ५८४ ॥ नद्यांतस्यान्तुपापाणायेतदन्त
 ताःसुराः ॥ पार्थिवांशंविनासर्वेवज्रकीटाभवन्त्विति ॥ ५८५ ॥ अने
 वतुगरुडक्याःपुत्रत्वंभवतामपि ॥ प्रीताःसुरानमूर्तेशचनवृक्षस्यापिपूज
 त् ॥ ५८६ ॥ सन्तोषोजायतेतेपांगण्डक्यश्मार्चनाद्यथा ॥ इतिविष्णु
 वःश्रुत्वाब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ ५८७ ॥ कीटकूपूज्याशिलाविष्णोःकिंरि

त्स्यचवलभा ॥ किंफलंकोधिकारीचकेनमार्गेणतद्वद ॥ ५८८ ॥ इति
 ब्रह्मवचःश्रुत्वाविष्णुर्धनमब्रवीत् ॥ 'स्वीयवर्णशिलापूज्याब्राह्मणाद्यैःसु
 खाप्तये ॥ ५८९ ॥ स्निग्धाशिलामन्त्रसिद्धिरूक्षासिद्धिकरोतिन ॥ पा
 ण्डुरापापशमनीमलिनापापधीकरा ॥ ५९० ॥ पीतापुत्रफलंदद्यादाम्रवर्णा
 सुतान्हरेत् ॥ नीलासन्दिशतेलक्ष्मीधूमाभाहरतेमतिम् ॥ ५९१ ॥ रोगप्र
 दारक्तवर्णासिन्दूराभामहाकलिम् ॥ दारिद्र्यकारिणीवक्रासमासर्वार्थसाधि
 का ॥ ५९२ ॥ स्थूलानिहन्तिचैवायुःसूक्ष्मास्त्रल्पमतिहरेत् ॥ पूजाफलं
 लाञ्छितयानिष्फलंलाञ्छनंविना ॥ ५९३ ॥ कपिलाचित्तैकल्पनेत्रो
 गञ्चकर्बुणा ॥ लग्नाभङ्गकलिंदद्याद्वहुचक्राप्रधानताम् ॥ ५९४ ॥ ल
 क्षणान्तरहीनाचेदचक्राविविधापदम् ॥ विकृतावर्तनाभिश्चवित्तान्कुरु
 तेवहु ॥ ५९५ ॥ वंशञ्छेदोगृहस्थानांनारसिंहांप्रजायते ॥ रेखावर्त्ता
 दुःखदात्रीयथामूक्ष्मातथामृतम् ॥ ५९६ ॥ यथासिद्धातथालक्ष्मीस्तद्विभे
 दानतःशृणु ॥ लक्ष्मीहरिःसविज्ञेयोयत्रपञ्चसचक्रकम् ॥ ५९७ ॥ केवला
 धनमालागृहस्थानामभीष्टदः ॥ वासुदेवःसविज्ञेयोयद्वारेचक्रयुग्मकम् ॥
 ५९८ ॥ निरन्तरंसमंचापिसश्वेतःपापनाशनः ॥ सङ्कर्षणःसविज्ञेयःप्राक्
 पश्चाच्चक्रयुग्मकम् ॥ ५९९ ॥ संलग्नंपूर्वभागस्थंमहद्वलमुशोभनम् ॥
 प्रद्युम्नेसूक्ष्मचक्रंस्याच्चिद्रंदीर्घविचिन्तयेत् ॥ ६०० ॥ शुषिरान्तर्बहुच्छि
 द्दीर्घपीतमिष्टप्रदायकम् ॥ अनिरुद्धस्तुनीलाभोवर्तुलश्चातिशोभनः ॥ ६०१ ॥
 रेखाद्वयंतुतद्वारिपृष्ठंपद्मेनलाञ्छितम् ॥ केशवःसतुविज्ञेयएकंवाद्यमेवच ॥
 ६०२ ॥ प्राग्वापश्चाच्चक्रंस्याच्चतुष्कोणस्सभाग्यकृत् ॥ नारायणःश्याम
 वर्णोनाभौचक्रंतथोन्नतम् ॥ ६०३ ॥ दीर्घरेखासमायुक्तंदक्षिणेसुकरंपृथु ॥
 हरिरूपाशिलासास्याद्यस्याऊर्ध्वमुखंभवेत् ॥ ६०४ ॥ हरिवह्ण्यतेद्वारंभु
 क्रिमुक्तिप्रदातुमा ॥ परमेष्ठीसविज्ञेयःपद्मचक्रान्वितस्तुतः ॥ ६०५ ॥ वि
 त्वाकृतिश्चशुक्लाभःपृष्ठेचशुषिरंमहत् ॥ विष्णुस्तुकृष्णवर्णःस्यात्स्थूलचक्रे

१ निजवर्ण के रंगकी मूर्ति की पूजा उचित है ॥ पीढ़े पृथ्वी की पहिचान में
 रंग लिखा है ॥

शुभानने ॥ ६०६ ॥ द्वारोपरितथारेखा दृश्यते मध्यदेशतः ॥ नरसिंह
 कपिलः पृथग्वक्रो बृहन्मुखः ॥ ६०७ ॥ त्रयोवापञ्चवातत्र विन्दवो
 णानसन् ॥ कपिलो नरसिंहस्तु गुडलाक्षानिभो भवेत् ॥ ६०८ ॥ स्थ
 क्रदयं मध्ये द्वारे रेखा सुशोभना ॥ महानृसिंहो विज्ञेयः पूर्वोक्तैर्लक्षणैर्युत
 ६०९ ॥ रेखाश्चकेशराकारा मुखं दीर्घं भयानकम् ॥ लक्ष्मीनृसिंहो वि
 श्चतुरचक्रस्स विन्दुकः ॥ ६१० ॥ पूर्वोक्तलक्षणैर्युक्तो वनमालाविराजित
 वराहो सौशक्तिलिङ्गचक्रैश्च विषमे तथा ॥ ६११ ॥ इन्द्रनीलनिभस्थूलसि
 लाञ्छितो भवेत् ॥ पृथ्वीवराहनाम्नी सा यावराहाकृतिः शिला ॥ ६१२
 अभुग्नानैव रेखैका गतराज्यप्रशयिका ॥ मत्स्याख्यासा शिला ज्ञेया विन्दु
 विभूषिता ॥ ६१३ ॥ कांस्योद्भवा स्वर्णनिभा दीर्घा सा भुक्तिमुक्तिदा
 कूर्माख्या तु शिला पृष्ठे वर्तुला चोन्नता भवेत् ॥ ६१४ ॥ हरितं वर्णमाधत्ते
 स्तुभेन च चिह्निता ॥ शिला कूर्मस्य विज्ञेया कूर्माकारा तु या भवेत् ॥ ६१५
 चक्राङ्किता तथा वृत्ता पूजिता सा पदप्रदा ॥ हयग्रीवो कुशाकारो रेखाचक्र
 पगा ॥ ६१६ ॥ बहुविन्दुममायुक्तं पृष्ठं नीरदनीलकम् ॥ ज्ञेयः सौम्यो
 ग्रीवो हयग्रीवसमा शिला ॥ ६१७ ॥ दीर्घया रेखया युक्तो रेखावाता दृ
 वेत् ॥ ६१८ ॥ हयग्रीवः स विज्ञेयो मुखं यस्य हयाकृतिः ॥ पञ्चाकृति भवेत्
 साक्षमालंशिरस्तथा ॥ ६१९ ॥ वैकुण्ठस्तिलवर्णा भश्चक्रमेकान्त
 जः ॥ द्वारोपरितथारेखा पूजकाय सुशोभनः ॥ ६२० ॥ श्रीधरस्तुत
 वरिचह्नितो वनमालया ॥ कदम्बकुसुमाकारो रेखापञ्चकभूषितः ॥ ६२१
 वामनः स तु विज्ञेयो योतिह्रस्वश्च वर्तुलः ॥ अतसीकुसुमप्रख्यो विन्दुनो परिशो
 तः ॥ ६२२ ॥ दधि वामननामा च ऊर्ध्वाधश्चक्रसंयुतः ॥ महाद्युतिश्च ह्रस्व
 सुभिक्षक्षेमदायकः ॥ ६२३ ॥ सुदर्शनस्तथा देवश्यामवर्णो महाद्युति
 वामपार्श्वे तथा चक्रं रेखैकैव तु दक्षिणे ॥ ६२४ ॥ सहस्रार्जुननामा सौ
 नारेखामयी भवेत् ॥ वक्राकाराय त्रपङ्क्तिः स नष्टद्रव्यदायकः ॥ ६२५
 स्थूलो दामोदरो यस्य मध्ये चक्रं प्रतिष्ठितम् ॥ दूर्वाभो द्वारसङ्कीर्णपीतरेखो
 प्रदः ॥ ६२६ ॥ राधादामोदरो ज्ञेय ऊर्ध्वाधश्चक्रमान्वितम् ॥ नाति

मुखं मध्ये लम्बरेखः सभोगदः ॥ ६२७ ॥ दामोदरः सविज्ञेयो यश्चक्रद्वयला-
 ङ्घितः ॥ सूक्ष्मं भवेच्च विवरं पूजितस्मुखदस्सदा ॥ ६२८ ॥ अनन्तो बहु-
 वर्णः स्यान्नागभोगेन चिह्नितः ॥ अनेकचक्रसम्भिन्नः सर्वकामफलप्रदः ॥
 ६२९ ॥ पुरुषोत्तमनामा सौयस्यदिक्षु विदिक्षु च ॥ ऊर्ध्वमुखानि दृश्यन्ते पुरु-
 षार्थफलप्रदः ॥ ६३० ॥ योगेश्वरः सविज्ञेयो लिङ्गस्य शिरो गतम् ॥ ब्रह्म-
 हत्यादिपापानां नाशको योगसिद्धिदः ॥ ६३१ ॥ पद्मनाभस्तथारक्तः पङ्क-
 जच्छत्रसंयुतः ॥ तुलस्या पूजयित्वा तंदरिद्रो पीश्वरो भवेत् ॥ ६३२ ॥ रश्मि-
 ज्वालो हिरण्याक्षश्चन्द्राभः स्फटिकोपमः ॥ अथवा जायते नानास्वर्णरेखाभि-
 रन्वितः ॥ ६३३ ॥ गरुडः सविभुर्ज्ञेयो मध्ये पक्षद्वयान्विते ॥ सुदीर्घा दृश्यते
 रेखा ससर्पविषनाशकः ॥ ६३४ ॥ जनार्दनः सविज्ञेयः केवलानि स्फुटानि
 च ॥ यस्योदरे तु चक्राणि चत्वारि पितृवृत्तिकृत् ॥ ६३५ ॥ लक्ष्मीनारा-
 यणो ज्ञेयो वनमालाङ्कितोदरः ॥ सूक्ष्मद्वारश्चतुश्चक्रो भुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥
 ६३६ ॥ हृषीकेशः सविज्ञेयो योर्ध्वचन्द्राकृतिर्भवेत् ॥ तमभ्यर्च्य लभेत्स्वर्गं
 विषयांश्च समीहितान् ॥ ६३७ ॥ लक्ष्मीनरहरिर्ज्ञेयः कृष्णवर्णः सविन्दुकः ॥
 वामपार्श्वे समे चक्रे गृहस्थाभीष्टदायकः ॥ ६३८ ॥ त्रिविक्रमः सविज्ञेयः
 श्यामवर्णो महाद्युतिः ॥ वामपार्श्वे चक्रयुग्मे करे खातु दक्षिणे ॥ ६३९ ॥
 कृष्णो ज्ञेयः शिलाकृष्णासचक्रो वा विचक्रकः ॥ प्रदक्षिणावर्तकृतो वनमाला-
 विभूषितः ॥ ६४० ॥ चतुर्मुखः सविज्ञेयो द्वे चक्रे मध्यदेशतः ॥ चतस्रः पार्श्व-
 गारेखा वेदशास्त्रागमप्रदः ॥ ६४१ ॥ विष्णोर्भेदा इमे प्रोक्ता अत्रैवावाहयेद्भ-
 र्मि ॥ विसर्जयेच्च पूजान्ते प्रतिष्ठां तत्र कारयेत् ॥ ६४२ ॥ शालग्रामाः
 समाः पूज्याः समेषु द्वितयं न हि ॥ असमानैव पूज्यन्ते सर्वकामफलार्थिभिः ॥
 ६४३ ॥ शिलाद्वादशयोनित्यं भक्त्या सम्पूजयेन्नरः ॥ दिने दिने धर्मवृद्धिः
 पापनाशो भवेदिह ॥ ६४४ ॥ शिवनामा सविज्ञेयो यो लिङ्गाकारताङ्गतः ॥
 स्वयन्तुलिङ्गाकृतिमान् मन्त्रसिद्धिविधायकः ॥ ६४५ ॥ त्र्यम्बकः स तु विज्ञेयो
 यो बिन्दुत्रयभूषितः ॥ शूलाकारा तथा रेखा ततापुंस्त्वप्रदायकः ॥ ६४६ ॥
 धूर्जटिस्स तु विज्ञेयो यत्र रेखा जटा समा ॥ तिस्रो यत्र प्रदृश्यन्ते सोर्चितो ज्ञानदा

यकः ॥ ६४७ ॥ शम्भुस्तुपाण्डुरोज्ञेयोविन्दुःकृष्णस्तुमस्तके ॥ बिल
 प्रमाणस्तेजस्वीपूजितःस्त्रीवशङ्करः ॥ ६४८ ॥ ईश्वरस्सतुविज्ञेयोःस्कृविन्द
 स्तुमस्तके ॥ एकचक्रोद्विचक्रोवाह्यन्तरेधश्चगोपदम् ॥ ६४९ ॥ मृत्युञ्ज
 यस्सविज्ञेयोह्यपमृत्युविनाशकः ॥ अश्वचक्रंतदूर्ध्वञ्चश्चेतारेखात्रिशूल
 वान् ॥ ६५० ॥ चन्द्रशेखरनामासावर्धचन्द्रोस्तिमस्तके ॥ मध्येचक्रद्व
 यंतस्यसेवनाद्दोगनाशनम् ॥ ६५१ ॥ चन्द्रःसण्वविज्ञेयःकपिलोमूर्ध्निरु
 क्षितः ॥ चक्रमध्येभवेद्रेखामारयेद्रिपुसन्ततिम् ॥ ६५२ ॥ शालग्रामानथो
 वक्ष्ये शाक्वान्कीटसमुद्भवान् ॥ येषांपूजनतोदेवीभवानीसुप्रसीदति ॥ ६५३ ॥
 श्रीविद्यासातलेचक्रमूर्ध्वञ्चत्रंप्रदृश्यते ॥ बाह्येधराङ्कितोमूर्द्धा स्निग्धा
 सेव्याखिलैस्तदा ॥ ६५४ ॥ महाकालीतुसाज्ञेया योक्त्रचिह्नसमन्विता ॥
 द्विच्छिद्राद्यास्सर्वशिलास्त्रिकोणेनाङ्कितास्तुयाः ॥ ६५५ ॥ यदायुधाकृ
 तिश्चान्तर्देवीं तत्रविनिर्दिशेत् ॥ देवीशिलासचक्राया दक्षमार्गेणतांयजे
 त् ॥ ६५६ ॥ सार्चितावाममार्गेण लोकद्रयसुखावहा ॥ याचक्ररहितादेवी
 शिलातांवामतोर्चयेत् ॥ ६५७ ॥ स्पर्शःकार्योऽनविप्राणां तस्यायाक्षोभकृ
 द्भवेत् ॥ सौरीशिलादुर्लभैव प्रायःकलियुगेसुराः ॥ ६५८ ॥ स्फटिकाभाभ
 वेत्सातुवर्मेमुक्ताविमुञ्चती ॥ सूर्यस्योर्ध्वस्थितं वह्निंसाभिपिक्ताप्रवर्षण
 म् ॥ ६५९ ॥ कुरुतेशपथेमिथ्या कृतेस्यांकुष्ठकारिका ॥ इत्यादिलक्षणैर्यु
 क्ताशिलासूर्यस्यसम्भता ॥ ६६० ॥ गणेशःसतुविज्ञेयो यस्तुशुण्डाङ्कितो
 भवेत् ॥ शुण्डाकाराशिलावापि गजाननसमापिवा ॥ ६६१ ॥ यस्यामध्ये
 महच्चक्रं सूक्ष्मचक्रंचयद्विशि ॥ साशिलातस्यादिक्पस्यसेव्यातद्विशिराज्य
 दा ॥ ६६२ ॥ अर्धचन्द्राकृतिर्यत्र दृश्यतेशकलद्वयम् ॥ सातुचन्द्रशिला
 त्र्यस्रयुक्ताभौमशिलामता ॥ ६६३ ॥ बाणाकारेणचिह्नेन ज्ञेयाबुधशिला
 सुराः ॥ दीर्घेणचतुस्त्रेण युक्तागुरुशिलामता ॥ ६६४ ॥ पञ्चकोणातु
 शुक्रस्य चापाकाराशनेर्मता ॥ शूर्पाकारातुगहोःस्यात्केतोस्तुध्वजरूपि
 णी ॥ ६६५ ॥ प्राप्तेकलियुगेघोरे वामाचारविमिश्रिते ॥ भक्ष्याभक्ष्यविचारा
 दिरहितेऽम्लेच्छसंकुले ॥ ६६६ ॥ कामक्रोधादिभिर्व्यासे जनेस्त्रीभिर्विनि

जिते ॥ कशिप्यःकगुरुर्मन्त्रः कजपःकचसिद्धयः ॥ ६६७ ॥ अयुताब्देक
 लेर्यातेत्यजेद्विष्णुशिलामहीम् ॥ तदर्धाज्जाह्नवीतोयं तदर्धादेवताशि
 ला ॥ ६६८ ॥ जपएवकलौश्रेयाञ्छालग्रामार्चनंतथा ॥ मूर्त्यार्घ्यदानस
 मयेदानं विभवतःपरम् ॥ ६६९ ॥ आवाहनादिकंकार्यं मूर्त्यादौत्रिविधंतु
 तत् ॥ आदावावाहनंकार्यं त्रिर्जपेन्मूलमन्त्रकम् ॥ ६७० ॥ स्वालोकात्सू
 क्ष्मरूपेणदेवआगत्यमूर्तिषु ॥ स्थितएवंभावयित्वासुषुम्णावर्त्मनासुधीः ॥
 ६७१ ॥ आनीयतेजःस्वस्थानान्नासिकारन्ध्रनिर्गतम् ॥ करपुष्पाञ्जलौस्था
 प्यतद्दद्यादेवमूर्द्धनि ॥ ६७२ ॥ देवस्यतेजस्तन्मूर्त्तौआवाहिन्याख्यमुद्र
 या ॥ स्थापयेदुच्चरेन्मूलमेतदावाहनंमतम् ॥ ६७३ ॥ विभोर्निवेशनंयन्त्रं
 स्थापनंकथितंबुधैः ॥ ततःसंस्थापनंकुर्यादिहतिष्ठेतितिष्ठच ॥ ६७४ ॥ मू
 लान्तेदेवतानामतस्यान्तेचपठेदिति ॥ आस्थापनीयमुद्रांचदर्शयित्वाविभा
 वयेत् ॥ ६७५ ॥ यातुस्थिरादेवतेतिपश्चात्सम्प्रार्थयेदिति ॥ देवेशभक्ति
 मुलभसर्वावरणसंयुत ॥ ६७६ ॥ यावत्त्वांपूजयिष्यामितावत्त्वंसुस्थितोभय ॥
 एवंसम्प्रार्थ्यदेवेशंसन्निधापनमाचरेत् ॥ ६७७ ॥ मूलमन्त्रंसमुच्चार्य्यसम्बु
 ध्येत्तांचदेवताम् ॥ इहत्वंसन्निधेहीतिद्विरुक्तास्वस्यसन्निधौ ॥ ६७८ ॥ स्थि
 तंदेवंतोषयेच्चसंनिधापनमुद्रया ॥ सन्निरोधंततःकुर्यान्मूलमुच्चार्य्यदेवताम् ॥
 ६७९ ॥ सम्बुध्यतांवदेत्पश्चात्सन्निरुद्धोभवेतिच ॥ द्विरुच्चरेत्कृपापूर्णाभक्ति
 भावनिरोधिताम् ॥ ६८० ॥ प्रतिमायांस्थिरंयातांदेवतामितिचिन्तयेत् ॥
 सम्मुखीकरणंकुर्यान्मूलमुच्चार्य्यदेवताम् ॥ ६८१ ॥ सम्बुध्यतांवदेत्पश्चा
 त्सम्मुखोभवइत्यपि ॥ ध्यायेत्स्वसम्मुखंदेवंसुप्रसन्नाननाम्बुजम् ॥ ६८२ ॥
 सम्मुखीकरणींमुद्रांदर्शयेदितितत्स्मृतम् ॥ ततोवगुण्ठनंकार्य्यमूलमुच्चार्य्यदे

१ सम्यक्समूरितापुष्पैः कुराभ्यांकलिताञ्जलिः ॥ आवाहनीसमाख्यातामुद्रादेशिकस
 त्तमैः २ अधोमुखीकृतासैवप्रोक्तास्थापनकर्मणि ३ आश्लिष्टमुष्टियुगलाप्रोक्षतांगुष्ठयुग्मका ॥
 सन्निधानेसमुद्दिष्टामुद्रेयंतन्त्रवेदिभिः ४ अंगुष्ठगर्भिणीसैवसन्निरोधेसमीरिता ॥ देवताज्ञेपदद्वा
 नान्यासःस्यात्सकलीकृता ॥

वताम् ॥ ६८३ ॥ सम्बुध्यतामवगुणितोभवेदितिप्रदर्शयेत् ॥ अर्बगुण्ठनमु
 द्राश्चदर्शयेच्चिन्तयेदिति ॥ ६८४ ॥ भक्त्यासम्मोहितं देवं विस्मयोत्फुल्ललोच
 नम् ॥ सकलीकरणं चैव देवस्य हृदयादिषु ॥ ६८५ ॥ षडङ्गमन्त्रान्विन्यस्य
 मूलमुच्चार्य देवताम् ॥ सम्बुध्यतां च सकलीकृतो भववदेत्ततः ॥ ६८६ ॥ ध्या
 येदङ्गानि देवेतु प्रतिष्ठाप्याङ्गदेवताः ॥ यस्माद्विन्नस्वभावानां यदभिन्नं प्रयोज
 नम् ॥ ६८७ ॥ अङ्गानामङ्गिना सार्द्धं सकलीकरणाद्भवेत् ॥ अमृतीकरणं
 वक्ष्ये पीठे संस्थाप्य देवताम् ॥ ६८८ ॥ वद्ध्वा सम्यग्धेनुमुद्रां देवमूर्ध्नि प्रवर्षणम् ॥
 जायते चामृतश्चैति ध्यायन्नव्योदकेन च ॥ ६८९ ॥ त्रिःसिञ्चेन्मूलमन्त्रेण
 दीपिनीमन्त्रमन्त्रितम् ॥ अकारादिक्षकारान्तमातृकाभिस्त्रिधा पुनः ॥ ६९० ॥
 वाग्भवं वदयुग्मं च वाग्वादिनिचवाग्भवम् ॥ क्लीं क्लिन्ने क्लेदिनि क्लेदय महाक्षो
 भमित्यपि ॥ ६९१ ॥ कुरुयुग्मं कामबीजमोमोक्षं कुरुयुग्मकम् ॥ प्रासादश्च
 पुनः प्रासादः सप्तत्रिंशदक्षरः ॥ ६९२ ॥ दीपिनीमनुराख्यातो देवताया हि
 द्विकृत् ॥ मूलं सम्बोधनान्तं च देवनामामृतीकृतः ॥ भवेति च वदेदित्थममृती
 करणं त्विदम् ॥ ६९३ ॥ परमीकरणं वक्ष्ये महामुद्रां च बन्धयेत् ॥ उच्चार्य
 मूलं देवं च पूर्ववत् परमीकृती ॥ कृतो भवेति च प्रोक्त्वा ध्यायेद्देवस्य मस्तके ॥ परम
 मृतवृद्धिं च देवस्य हृदयं स्पृशन् ॥ ६९४ ॥ कुर्यात्प्राणप्रतिष्ठां च मम स्थाने वदे
 त् तथा ॥ देवतानामशेषं च सर्वप्राग्वत्तदेव हि ॥ ६९५ ॥ तत्तदैवतकल्पो
 क्वास्ततो मुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ मुद्रं स्वपूरताभास्यां देहद्वारेण चात्मनः ॥ ६९६ ॥
 या अर्पयन्त्ययत्नेन मुद्रास्ताः शक्तयो मताः ॥ मोदयन्ति ग्रहादिभ्यः पापौघं दाव

१ सव्यहस्तकृतामुष्ट्रदीर्घाधोमुखतर्जनी ॥ अवगुण्ठनमुद्रेयमभितो भ्रामितामता ॥ अन्यो
 न्याभिमुखाशिलष्टाकनिष्ठानामिकापुनः ॥ तथा च तर्जनीमध्याधेनुमुद्राप्रकीर्तिता ॥ अमृतीक
 रणं कुर्यात्तया देशिकसत्तपः ॥ अन्योन्यग्रन्थितां गुष्ठप्रसारितकरांगुलिः ॥ महामुद्रेयमुदिताप
 मीकरणे बुधैः ॥ सम्मुखीकरणां मुद्रासाङ्गेयामुष्ट्रियुग्मकम् ॥ देवतास्थाप्यते यस्यामंगुष्ठद्वयमुत्त
 कम् ॥ प्रथमं भाषामे अर्थलिखा है इससे यहां नहीं कहा गया ॥ मूलमन्त्र षडक्षर देवता
 का नाम और आवाहितो भव इत्यादि जान लेना २ ऐं वद वद वाग्वादिनि ऐं क्लीं क्लि
 क्लेदिनि क्लेदय महाक्षोभं कुरु कुरु क्लीं ॐ मोक्षं कुरु कुरु हौं हौं ॥ इति दीपिनीमन्त्रः
 मूलमन्त्रपूर्वकसम्बोधनान्तदेवनाम अर्थात् हे अमुकदेव ! अमृतीकृतो भव ॥ इसी रीति से
 परमीकरणका कर्त्तव्य जानिये ४ पूर्वोक्त प्राणप्रतिष्ठा मन्त्रसे प्राणप्रतिष्ठा होती है पर
 ममके स्थानपर अमुकदेवस्य इस पदको जोड़ लेना ॥

यन्तिच ॥ ६६७ ॥ मोदनं द्वावण्यस्मादतोमुद्राः प्रकीर्तिताः ॥ ततः सम्पूज
ये देवं शक्यालभ्योपचारकैः ॥ ६६८ ॥ तत्रादौ पूजनं कार्यं षोडशैरुपचार
कैः ॥ आसनं स्वागतं चार्घ्यपाद्यमाचमनीयकम् ॥ ६६९ ॥ मधुपर्कोत्थाचम
नं स्नानं वस्त्रमलंकृतिः ॥ गन्धपुष्पाणि धूपश्च दीपनैवेद्यवन्दनम् ॥ ७०० ॥
प्रयोजयेदर्चनायामुपचाराणि षोडश ॥ दशोपचारमध्यास्यात्सागृहस्थैर्वि
धीयते ॥ ७०१ ॥ अर्घ्यपाद्यं तथा चामोमधुपर्कस्तथाचमः ॥ गन्धादयोनि
वेद्यान्ता उपचारादशस्मृताः ॥ ७०२ ॥ गन्धादयोनिवेद्यान्ताः पूजापञ्चोप
चारिका ॥ अगृहस्थैर्गृहस्थैर्वा कर्तव्याकार्घ्यन्तपरैः ॥ ७०३ ॥ आदौ कुर्या
देशिकस्तु वेदमन्त्रेण पूजनम् ॥ ततश्च तान्त्रिकैर्मन्त्रैर्वामीशूद्रश्च तन्त्रतः ॥
७०४ ॥ ॐ अं हं हं इदमिदमिदं गृहाण उद्वयम् ॥ योज्यः सर्वोपचारेषु मन्त्रः
पञ्चदशाक्षरः ॥ ७०५ ॥ पठेद्वा वैदिकस्यान्ते तत्र तन्त्रं तु वैदिकः ॥ सर्वत्र व
ह्निजायायाः स्थानेशूद्रो नमः पठेत् ॥ ७०६ ॥ देवस्य वामभागे तु दद्यान्मूलेन
चासनम् ॥ पौष्पंदारुमयं वा स्त्रंचार्घ्यं कौशंच तैजसम् ॥ ७०७ ॥ पौष्पं पुष्पा
दिरचितं कुशदूर्वादिसंयुतम् ॥ नानावर्णसुगन्धचकोमलं सर्वकामदम् ॥
७०८ ॥ यस्य यानि निषिद्धानि पुष्पाण्युक्रानितैः कृतम् ॥ केवलैरासनं हन्ति
साधकस्य मनोरथान् ॥ ७०९ ॥ यैज्ञदारुसमुद्भूतं वैल्वं वा चन्दनोद्भवम् ॥
गम्भार्घ्यावासमाख्यातं श्रीपर्णस्येप्सितपूदम् ॥ ७१० ॥ सकण्टकक्षीरयुत
तालशालविवर्जितम् ॥ चैत्येश्मशाने सम्भूतं वर्जयेच्च विभीतकम् ॥ ७११ ॥
रोमजं वालकलंकौशजातं कर्पाससम्भवम् ॥ वस्त्रं चतुर्विधं श्रेष्ठं पूर्वपूर्वमुदाहृत
म् ॥ ७१२ ॥ सिंहव्याघ्रतरक्षाणां छागस्य महिषस्य च ॥ गजानां तुरगा
णां च कृष्णसारस्य चर्मणः ॥ ७१३ ॥ आसनं निर्मितं श्रेष्ठं निषिद्धं खरकुक्कु
रम् ॥ शृगालस्य वृकस्यापि गोः शंस्यर्कपेस्तथा ॥ ७१४ ॥ कुशः काशः
शैरो ग्रन्थिर्यौ वौ दूर्वाश्च बल्लजाः ॥ वीरणं च नडो गुन्द्रः पूर्वाभावे परः परः ॥

१ ॐ अं हं हं इदमिदमिदं गृहाण स्वाहा २ आम पाकरि पलाशादि ३ स्वम्भारी
४ अरणी वा अगेथु ५ देवस्थान और श्मशान में जमेहुये वृत्तों का आसन निषिद्ध है ६
बहेड़ा ७ चीता ८ मृगविशेष ९ भेड़िया १० खरगोश ११ बन्दर १२ पतावरि १३ भरुही
१४ जवानीनई १५ बबई १६ तिन गाड़र १७ नरई वा नरकुल १८ गौद वा नागरमोथा ॥

राधादेर्नीलमम्बरम् ॥ अञ्छिद्रंमलहीनंचसद्यदनन्यधारितम् ॥ ७३३ ॥ का
 पांसजंवाकौशेयंरोमजंवाविशिष्यते ॥ तैलादिदूषिताद्रोगःसञ्छिद्राद्वात्यता
 भवेत् ॥ ७३४ ॥ परकायाच्चदारिद्र्यंजीर्णादायुःक्षयोभवेत् ॥ दग्धेद्विपद्भवे
 द्वास्थ्यं दत्तेगात्रावलम्बिते ॥ ७३५ ॥ सूचीविद्धात्स्फोटकादिमलिनात्कान्ति
 हीनता ॥ उप्तकेशेषुत्रनाशःपूजनादौप्रयोजिते ॥ ७३६ ॥ तानिनानावि
 धानिस्त्युर्मुकुटादिप्रभेदतः ॥ स्त्रीपुम्प्रभेदतश्चापिविज्ञेयानिविचक्षणैः ॥
 ७३७ ॥ चूर्णघृष्टधूमसारःसम्मर्दःप्राणिसम्भवः ॥ गन्धःपञ्चविधोज्ञेयोमोददः
 स्वर्गवासिनाम् ॥ ७३८ ॥ पूरास्तगन्धयुक्तानांपत्रचूर्णानियानिच ॥ तानिग
 न्धाह्वयानिस्त्युश्चूर्णाद्यःप्रथमःस्मृतः ॥ ७३९ ॥ घृष्टोमलयजोगन्धस्मैरलोदे
 वदारुच ॥ कृष्णागुरुःकदम्बरचद्वितीयोयंप्रकीर्तितः ॥ ७४० ॥ शैतपत्रीर
 सेमगनाच्चन्दनागुरुकादिकात् ॥ पिप्पलीयन्त्रतःकाचकूप्यांसिद्धस्तृतीय
 कः ॥ ७४१ ॥ कृष्णागुरुश्चन्दनदेवदारुकैःकालीयकंबालकभेदमुस्तम् ॥ शि
 रसःकुन्दरकोलकंचसेवन्तिकाकंतुर्गाभिधानम् ॥ ७४२ ॥ मृत्कर्पटैःसं
 युतकाचकूप्यांदत्त्वामुखेलोहमलोहमूत्रैः ॥ निष्कासितोधूमरसस्तुतस्यसौग
 न्धिकैःकाचकठोरकेयः ॥ ७४३ ॥ महामोदनामासुरामोदकारीतथाभूतयक्षो
 रगातङ्ककारी ॥ ज्वरारोचकञ्छर्दिशङ्कापहारीललाटेस्थितोदृष्टिदोषापहारी ॥
 ७४४ ॥ यथाभागमनेकेतुसुगन्धागन्धवारिभिः ॥ मर्दितास्सचतुर्थस्तुसम्म
 र्दइतिकीर्त्यते ॥ ७४५ ॥ कस्तूरिकाचैकभागाद्वौभागौमुस्तकस्यच ॥ तद
 धैलाजशमांसीत्वक्कुष्ठंचशिलारसः ॥ ७४६ ॥ चतुर्भागंबालकंचघृतभृष्टात
 थानखी ॥ सुगन्धकोकिलालोहैर्वाणोराजवचातथा ॥ ७४७ ॥ अष्टौभागाः
 केशरस्यमुशयाश्चैवषोडश ॥ कृष्णागुरुश्चकालीयंतद्वागाष्टकमुच्यते ॥
 ७४८ ॥ तथासेवन्तिकाकस्यभागानेकत्रमर्दयेत् ॥ कामोदनामासम्मर्दोदेव
 ताराजतोषकृत् ॥ ७४९ ॥ कास्तूरिकश्चौतुमदःप्राणजातइतीर्यते ॥ पञ्च

१ संस्कारहीन विम वा दुनसल का घ्रात्य नाम है २ देवदारु का भेद चीर इति
 प्रसिद्ध ३ शतावरि ४ पीतचन्दन वा जायक नाम सुगन्ध द्रव्य ५ सुगन्धबाला ६ नागरमोथा
 ७ गहुला ८ सेवतीका फूल ९ असगन्ध १० सुगन्ध द्रव्य विशेष ११ लोबान ॥

मोयंसुगन्धस्तुदेवदानवतोषकृत् ॥ ७५० ॥ पुष्पंपञ्चविधंप्रोक्तंपरंचापरो
 च ॥ उत्तमंमध्यमंहीनन्तेषांवक्ष्यामिलक्षणम् ॥ ७५१ ॥ परंसुवर्णपुष्पंस्यात्
 त्सदायोग्यमेवहि ॥ अभ्यङ्गपूर्वकंदेयमर्चनाहंसदाभवेत् ॥ अपरंराजतंपुष्पं
 प्रजंचप्रकीर्तितम् ॥ ७५२ ॥ सदायोग्यञ्चेदमपित्रिवर्षचैकवर्षकम् ॥ तुलसी
 केतकीपद्मंकरवीरञ्चमौलती ॥ ७५३ ॥ पञ्चैतान्युत्तमान्याहुर्मध्यमानितय
 दश ॥ मल्लिकाकुन्दमन्दारवकुलार्जुनकिंशुकाः ॥ ७५४ ॥ पारिजातमश
 कंचविल्वंचम्पकमेवच ॥ एतद्भिन्नं सुवर्णंच सुगन्धहतमुच्यते ॥ ७५५ ॥ त
 त्त्तन्मन्त्रविधानेषुविहितानिसमर्चयेत् ॥ नार्पयेद्भूमिपतितंकोष्णकंकूमिभ
 तम् ॥ ७५६ ॥ अङ्गलग्नंसमाघ्रातंम्लानंपैर्युषितंतथा ॥ उग्रगन्धमगन्धंच
 ध्याह्नस्नानतस्तथा ॥ ७५७ ॥ पत्रंवायदिवापुष्पंफलंनेष्टमधोमुखम् ॥ दुःख
 न्तुसमाख्यातंयथोत्पन्नंतथार्पणम् ॥ ७५८ ॥ चित्रपूजासुसर्वासुनविरुद्धस
 दूषणम् ॥ अधोमुखार्पणंनेष्टपुष्पाञ्जलिविधौनतत् ॥ ७५९ ॥ नपैर्युषितं
 पोस्तितुलसीविल्वंचम्पके ॥ जलजेवकुलेगस्त्येमालाकारगृहेषुच ॥ ७६० ॥
 केतकीकुटजैर्नेशनार्चयेदक्षतैर्हरिम् ॥ नदूर्वयायजेद्दुर्गाविल्वपत्रैर्दिवाकरम् ॥
 ७६१ ॥ लम्बोदरन्तुलस्याचएतद्धीनैःसमर्चयेत् ॥ नार्कपुष्पैर्यजेद्देवीमादित
 तगरेणच ॥ ७६२ ॥ गणेशायचसूर्यायरक्कपुष्पमतिप्रियम् ॥ पुष्पाभावेप्र
 लैर्वातदभावेचकोरकैः ॥ ७६३ ॥ तदभावेफलैःपत्रैस्तदभावेतृणैःकुशैः
 कपित्थंदाडिमंकोलंजम्बूचिञ्चामलाम्रकम् ॥ ७६४ ॥ मौतुलुङ्गंचजम्बीरंपत
 संश्रेष्ठमुच्यते ॥ अथपुष्पोपचारान्तेकुर्वादावरणार्चनम् ॥ ७६५ ॥ मन्त्रस
 म्पुटितैर्वर्णैर्मौतृकायाःसविन्दुकैः ॥ क्रमेणगन्धपुष्पाद्यैर्देवस्याङ्गंसमर्चयेत् ॥
 ७६६ ॥ लयाङ्गत्वेनमातृणांस्थानाङ्गेषुततःपरम् ॥ आदावावरणंपूज्यंत
 न्तेदेवतांयजेत् ॥ ७६७ ॥ एवमभ्यर्च्यसर्वास्तायथोक्तावृत्तिदेवताः ॥ केशरेण

१ कनैर २ चमेली वा मालती प्रसिद्ध है ३ बेला ४ मौनसिरी ५ पलाश जो फुलव
 रियों में लगाया जाता है ६ तपेहुये ७ बासी ८ मालीके घरमें ९ कुरैया १० कल
 ११ बेर का फल १२ अंबिली १३ आंबला १४ आम १५ चकोतरानिम्बू १६ जम्भी
 निम्बू १७ कटहर ॥

ग्निकोणादौहृदयादीनिपूजयेत् ॥ ७६८ ॥ नेत्रमध्येदिशास्वस्त्रंध्यातव्या
श्चाङ्गदेवताः ॥ तुषारस्फटिकश्यामनीलकृष्णारुणार्चिषः ॥ ७६९ ॥ वर
दाभयदारिण्यःप्रधानतनवःस्त्रियः ॥ अग्नीशामुखायव्यमध्यदिक्षुक्रमा
त्स्थितः ॥ ७७० ॥ देवस्यपुरतःप्राचीज्ञेयावरणपूजने ॥ तदादिपरिवाराणां
प्रादक्षिण्येनपूजनम् ॥ ७७१ ॥ अङ्गमन्त्रास्तुपूजायामोन्ताश्चौन्ताहुतौत
था ॥ स्वाहान्ताअथदेवस्याभिमुखंतास्समवस्थिताः ॥ ७७२ ॥ ततोयजेह्यो
कपालान्स्वस्यादिक्षुव्यवस्थितान् ॥ आयुधानितदग्रेचतेषांध्यानमथोच्य
ते ॥ ७७३ ॥ इन्द्रंसुराधिपंपीठमैरावतगतंविभुम् ॥ सहस्रनेत्रंद्दिभुजंपीठव
ज्रधरंभजे ॥ ७७४ ॥ अग्निंतेजोधिपंरक्लंश्वेतशक्तिकरंप्रभुम् ॥ सभूषणंमेष
वाहंदेवरंकान्तलोचनम् ॥ ७७५ ॥ यमंप्रेताधिपंकृष्णमहिषोपरिसंस्थित
म् ॥ करदण्डकरंक्रूरंवृतंदूतैर्भयानकैः ॥ ७७६ ॥ रक्षोधिपंचनिर्ऋतिंशवास
नसमास्थितम् ॥ धूमाभंखड्गहस्तञ्चपिङ्गलश्मश्रुकूर्चकम् ॥ ७७७ ॥ मकरेसं
स्थितंविद्युन्निभंपाशकराम्बुजम् ॥ शुभ्राङ्गंतुन्दिलंबन्देवरुणंयादसांपतिम् ॥
७७८ ॥ वायुंप्राणप्रियंधूम्रंरक्तांकुशकरंपरम् ॥ वानप्रस्थसमारूढंघ्रावन्तंवेग
तोभजे ॥ ७७९ ॥ यक्षाधिपंकुबेरंचशुक्लंशुक्लगदाधरम् ॥ नारसिंहासनारू
ढंपानपात्रयुतंभजे ॥ ७८० ॥ विद्याधिपंनीलशूलधरंवृषभवाहनम् ॥ त्रिनेत्रं
भालचन्द्रंचजटाजूटधरंसितम् ॥ ७८१ ॥ गौरंनागाधिपंमूर्द्धिफणामण्डलभू
षितम् ॥ पीनोतुङ्गंचक्रधरमनन्तंविश्वलंभजे ॥ ७८२ ॥ लोकाधिपंविधा
तारंरक्लंपद्मकरंशुभम् ॥ हंसारूढंवेदपाठंकुर्वन्तंतमहंभजे ॥ ७८३ ॥ पुनर्मू
लंसमुच्चार्यसाक्षायैसपरीतिच ॥ वारायैचनामदेव्याश्चतुर्थ्यन्तमुदीरयेत् ॥
७८४ ॥ नमइत्यर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैस्साधकस्त्रिधा ॥ धूपपात्रंततोस्त्रेणलक्षये
त्पूजयेत्ततः ॥ ७८५ ॥ हृदाणुनाथचास्त्रेणघण्टांसम्पूज्यवादयेत् ॥ धूपंदेयं
गणेशस्यप्रियःप्रोक्तस्तुगुग्गुलुः ॥ ७८६ ॥ सैर्जदेयंमहेशस्यनिर्यासोदेवदा

१ बीचमें पूज्य देव रहता है उसके और अपने बीचको पूर्वदिशा समझिये २ ओं अ-
न्तमें है जिनके ३ लोकपालों की पूजाकरने के बाद मूलमन्त्रकहकर सांगायै सपरिवा-
रायैदेव्यै नमः इस मन्त्र से पूजाकरै ४ नमःमन्त्रेण ५ राक्ष धूप इति मसिद्ध ६ लाह व गादि ॥

रुजः ॥ विष्णोः कृष्णागुरुः सिंहभास्करस्य प्रियं मतम् ॥ ७८७ ॥ शक्तेर्दशां
 शं वक्ष्यामि शैलेयं मलयोद्भवम् ॥ नैखं कुम्भं सज्ज रसमेकैकांशं प्रकल्पयेत् ॥
 ७८८ ॥ शिलारसागुरुजटामांसी भागद्वयं मतम् ॥ पञ्चमाक्षिकं सिताचाष्टौ धू
 पोयं शक्तिमोहनः ॥ ७८९ ॥ हंरीतकी सज्ज रसं भुरांभोः स्यः कुंभागिकाः ॥
 लाक्षात्रिभागा चत्वारो भागाः शैलजमुस्तयोः ॥ ७९० ॥ पञ्चभागं नखं प्रोक्तं
 षड्भागं कुम्भमुच्यते ॥ द्वादशांशो गुरुः केशविघ्नविष्णुदशाङ्गकः ॥ ७९१ ॥
 मधुमुस्ताघृतं गन्धोगुग्गुल्वगुरुशैलजम् ॥ सरलं सिंहसिद्धार्थैः शेषदेवदशाङ्ग
 कः ॥ ७९२ ॥ वामेन तु तथा धूपमग्रे वानतु दक्षिणे ॥ न धूपं वितरेद्भूमौ नासने
 न पटे तथा ॥ ७९३ ॥ यथा तथा धारगतं कृत्वा तं विनिवेदयेत् ॥ मेदोमज्जायु
 तोनेष्टो विष्णवेदारुसम्भवः ॥ ७९४ ॥ पूजयित्वा स्वमन्त्रेण घण्टावादनपूर्व
 कम् ॥ दीपं दद्यात्तु विभवैर्नानावाद्यपुरस्सरम् ॥ ७९५ ॥ तौरो जयध्वनिपदं म
 न्त्रमाने ग्निगोहिनी ॥ एकादशाक्षरो मन्त्रो घण्टायास्सर्वसिद्धिदः ॥ ७९६ ॥
 आवाहनाध्यधूपेषु पुष्पे नैवेद्यदीपयोः ॥ घण्टानादं प्रकुर्वीत विशेषाद्भूपदीप
 योः ॥ ७९७ ॥ पूजाकालं विनान्यत्र कुर्व्यात्तस्यानवादनम् ॥ नानया च वि
 ना पूजां कारयेत्सिद्धिलालसः ॥ ७९८ ॥ गोसर्पिषा वा तैलेन वर्त्या चलधुगर्भ
 या ॥ उच्चैः प्रदर्शयेद्दीपं न च मेदादिना कचित् ॥ ७९९ ॥ नमि श्रीकृत्य दद्यात्तु
 दीपं स्नेहादघृतादिकान् ॥ दत्त्वा मिश्रीकृतस्नेहात्तामिसं नरकं व्रजेत् ॥ ८०० ॥
 पौरावतभ्रमाकारं भ्रामयेच्च प्रदर्शयेत् ॥ देवस्य सर्वावयवाञ्छ्लोकमेकं ततः प
 ठेत् ॥ ८०१ ॥ सुप्रकाशो महादीपः सर्वव्रतिमिरापहः ॥ सवाह्याभ्यन्तरं ज्यो
 तिर्दीपो यं प्रतिगृह्यताम् ॥ ८०२ ॥ दक्षिणे सार्धं तैलं तिलं तैलस्य वामतः ॥
 सितावर्तिर्दक्षिणतो वामतो रक्तवर्त्तिका ॥ ८०३ ॥ पात्रेषु दीपो दातव्यो न तु
 भूमौ कदाचन ॥ कृत्वा तु पृथिवीभागे दीपमुत्सृजते नरः ॥ स तापपापं नरकं प्रा
 प्रोति च शतं समाः ॥ ८०४ ॥ नैव निर्वापयेद्दीपं लक्ष्मीनाशकरो यतः ॥ पाद्य

१ लोचन २ मैनशिल ३ चन्दन ४ प्रसिद्ध है ५ कूट ६ मैनशिल वा शिलाजीत ७
 छाभाग ८ ममाखी जिसको शहद कहते हैं ९ सफेद शकर १० हड्ड ११ मुरहरी १२ जटामांसी
 १३ एकभाग १४ ब्रह्मा शिव , गणेश १५ सेरसौ १६ उंजयध्वनिमन्त्रपाने
 स्वाहा १७ कबूतर का घूमना १८ बुनावे ॥

माचमनीयंचदत्त्वानैवेद्यमर्पयेत् ॥ ८०५ ॥ निधायस्वर्णकंपात्रंसाधारंमण्डले
 त्विह ॥ संस्थाप्यचतुरस्रंचसंस्कुर्याच्छास्त्रमार्गतः ॥ ८०६ ॥ अस्त्रमन्त्रेण
 सम्प्रोक्ष्य चक्रमुद्राभिरक्षितम् ॥ स्पर्शदृष्ट्यादिदोषांश्चवायुबीजेनशोषयेत् ॥
 ८०७ ॥ स्पृशन्दक्षकराग्रेणवाह्वीबीजेननिर्दहेत् ॥ वंबीजेनामृतीकृत्यमूल
 मन्त्रेणतत्पुनः ॥ ८०८ ॥ स्पृशेत्कराभ्यांविधिवदष्टवाराभिमन्त्रितम् ॥
 धेनुमुद्रांप्रदर्श्याथगन्धपुष्पैःसमर्चयेत् ॥ ८०९ ॥ देवमभ्यर्च्यकुर्व्याच्चपुष्पा
 अलिमनन्यधीः ॥ हेमपात्रस्थितंदिव्यंपरमान्नंसुसंस्कृतम् ॥ ८१० ॥ पञ्चधा
 पद्मसोपेतंगृहाणममसिद्धये ॥ मूलमन्त्रंसमुच्चार्यस्वाहान्तंजलमर्पयेत् ॥
 ८११ ॥ कराभ्यांसंस्पृशन्पात्रंनैवेद्यान्तेनमोवदेत् ॥ देवस्यदक्षिणेहस्तेजलंद
 त्वापठेदिदम् ॥ ८१२ ॥ अमृतोपस्तरणमसिस्वाहेतिभैवाक्षरः ॥ दर्शयेदक्ष
 हस्तेनविकचोत्पलसन्निभाम् ॥ ८१३ ॥ दर्शयित्वाग्रांसमुद्रांपञ्चप्राणाहुतिं चरे
 त् ॥ कनिष्ठानामिकांगुष्ठयोगःप्राणस्पमुद्रिका ॥ ८१४ ॥ तथाग्रासंगृहीत्वा
 प्राणायस्वाहेतिसंवदेत् ॥ तर्जनीमध्यमांगुष्ठयोगेपानपदंवदेत् ॥ डेन्तंस्वाहा
 न्तमथचर्व्यानायचततोवदेत् ॥ ८१५ ॥ स्वाहान्तमध्यमानामांगुष्ठयोगेन
 निर्वपेत् ॥ हित्वाकनिष्ठांसर्वाभिर्द्वानायाग्निगेहिनी ॥ ८१६ ॥ सर्वाभि
 स्तुसमानायस्वाहोक्त्वाग्रासमर्पयेत् ॥ ततःस्वर्णादिजेपात्रेसुतोयंधेनुमुद्रया ॥
 ८१७ ॥ अमृतीकृत्यदेवायदेयंमन्त्रमिमंपठेत् ॥ नमस्तेदेवदेवेशसर्ववृत्तिक
 रंपरम् ॥ अन्नंनिवेदितंशुद्धंप्रकृतिस्थंमुशीतलम् ॥ ८१८ ॥ परमानन्दस
 म्पूर्णंगृहाणजलमुत्तमम् ॥ उक्त्वैवंदेवतावामेजलपात्रंनिवेशयेत् ॥ ८१९ ॥
 त्रिभिर्वर्णैःप्रदातव्यंदेवार्थंयाकभोजनम् ॥ घृतपक्वदुग्धसिद्धंसाधितंकेवला
 ग्निना ॥ ८२० ॥ युक्त्वैक्षवपद्मेनतच्छूद्रस्यप्रशस्यते ॥ ततःपुष्पाञ्जलिंद

१ हस्तौतुसम्मुखौकृत्वासंलग्नौसुप्रसारितौ ॥ कनिष्ठांगुष्ठौलग्नौमुद्रैपाचक्रसञ्ज्ञिता ॥
 दोनों हाथोंको जोड़कर अंगुष्ठों को अनामिका और कनिष्ठा अंगुलीके बीच में प्रवेश करने
 से चक्रमुद्रा होती है २ यं इति मन्त्रेण ३ रं इति बीजेन ४ फिर आठवार मूल मन्त्र पढ़कर
 अधिमन्त्रित कियेहुये तिसी पात्रको दोनों हाथों से छुवे ५ गेरह अक्षरोंका मन्त्र ६ फूले
 कमलके आकार दहिने हाथकी पाँचों अंगुलियों को करनेसे ग्रं समुद्रा होती है ७ प्राणाय
 स्वाहा ८ अपानायस्वाहा ९ व्यानायस्वाहा १० उदानायस्वाहा ११ समानायस्वाहा ॥

द्यादस्त्रमन्त्रेणबन्धनम् ॥ ८२१ ॥ दिशांकृत्वार्यषानिकांदेवस्यपरितोन्यस
 त् ॥ अमृतात्मैकनैवेद्यंनमइत्युच्चरेत्पुनः ॥ ८२२ ॥ धेनुमुद्रांप्रदर्शयामुद्रा
 नांदेवतांस्मरेत् ॥ अष्टोत्तरशतंजप्त्वामूलमन्त्रंददेज्जलम् ॥ ८२३ ॥ नैवे
 द्यान्तेत्वाचमनंदत्वाहोमविधिंचरेत् ॥ पूर्ववत्संस्कृतेवह्नौदेवमावाह्यमन्त्रवि
 त् ॥ ८२४ ॥ सम्पूज्यमूलमनुनापञ्चविंशतिमाहुतीः ॥ हुनेदाज्येनहविष
 तिलैर्वापायसैःशुभैः ॥ ८२५ ॥ तण्डुलैस्तिलमिश्रैर्वैकैवलैर्वापिपुष्पकैः ।
 अङ्गावरणदेवानामेकैकामाहुतिंहुनेत् ॥ ८२६ ॥ उद्वास्यदेवंवह्निंचपूजास्थ
 नं ब्रजेत्ततः ॥ उपविश्यासनेमन्त्रैर्दद्याद्भूतबलिततः ॥ ८२७ ॥ ईशानेमण्ड
 लंकृत्वासाधारंतत्रनिक्षिपेत् ॥ अन्नंव्यञ्जनतोयादयंपात्रंपुष्पादिपूरितम् ॥
 ८२८ ॥ तत्रभूतानिसम्पूज्यततस्तेभ्योबलिंहेरेत् ॥ यैरौद्रारौद्रकर्माणोरौ
 स्थाननिवासिनः ॥ ८२९ ॥ योगिन्योप्यग्निरूपाश्चगणानामधिपाश्चये
 भूचराःखेचराश्चैवयेतिष्ठन्त्यन्तरिक्षगाः ॥ ८३० ॥ सर्वतःप्रीतमनसोभूता
 हन्तिवमंवलिम् ॥ वामहस्तेनतत्पात्रेजलधारांसमर्पयेत् ॥ ८३१ ॥ पुष्पाञ्ज
 लिसमादायभूतानिप्रार्थयेदिति ॥ ८३२ ॥ भूतानियानीहवसन्तिभूमौव
 गृहीत्वाविधिवत्प्रयुक्तम् ॥ सन्तोषमासाद्यब्रजन्तुसर्वेसमन्ततोऽन्यत्रनमोस्तु
 भ्यः ॥ ८३३ ॥ दत्त्वापुष्पाञ्जलिनत्वाविहरन्तुयथासुखम् ॥ भूतादीनिचना
 चमुद्रयाविसृजेत्ततः ॥ ८३४ ॥ देवंतृप्तमितिध्यात्वा नैवेद्यंगतसारकम् ॥
 श्वित्तरक्षोदिग्भागेपात्रंतत्स्थापयेत्ततः ॥ ८३५ ॥ गोमयाद्विस्तदस्त्रेणनैवे
 द्यंस्थापयेत्ततः ॥ देवोच्छिष्टंगृहीत्वातुनिर्माल्यभोजिनेनमः ॥ ८३६ ॥ ईशा
 न्यांतुविनिक्षिप्यहस्तंप्रक्षालयेत्ततः ॥ पुनराचमनंदद्यात्करोद्धर्त्तनमेवच ।
 ८३७ ॥ शुद्धमाचमनंदत्वासुगन्धैर्गन्धयेत्करौ ॥ ततोदद्याच्चताम्बूलंविष्ण
 वेद्वादशाङ्गकम् ॥ ८३८ ॥ खौदिरैलालवङ्गेन्दुचूर्णपर्णतमालकम् ॥ जात
 फलंचजावित्रीकस्तूरीकेशरैर्युतम् ॥ ८३९ ॥ पूङ्गीफलमथप्रोक्तंदशाङ्गंभास्

१ कनात २ धेनुमुद्राका लक्षण प्रथम कई जगह में कहा है और इस ग्रन्थके आ
 प्रकाशमें सब मुद्राओं के लक्षण लिखे हैं जिस मुद्राका काम लागै उसका लक्षण देखले
 ३ खैर, इलायची, लवंग, कपूर, चून, पान, तमालनाम सुगन्ध द्रव्य, जायफल, जावि
 कस्तूरी, केशर ४ सुपारी ॥

रस्यतु ॥ मृगनाभितमालाभ्यांहीनंविघ्नेश्वरस्यतु ॥ ८४० ॥ पञ्चाङ्गचूर्णस्व
 दिरपणपृगीफलेन्दुकम् ॥ शैवंदेव्याजातिकोशयुतंतच्चमहेशितुः ॥ ८४१ ॥
 ततश्चमुकुशदीनिदद्याद्भूषणकानिच ॥ दर्शयेच्चतथादर्शकल्पयेच्छत्रचाम
 रे ॥ ८४२ ॥ शिरस्यारोप्यदेवस्यूर्वाक्षतपवित्रकम् ॥ आरात्रिकंततःकुर्या
 द्धर्मकामार्थसिद्धये ॥ ८४३ ॥ सौवर्णेराजतेकांस्येलोकनेत्रमनोहरे ॥ कुंकु
 मेनलिखेत्पद्ममष्टपत्रंमुशोभनम् ॥ ८४४ ॥ कर्णिकायामहादीपंतत्पत्रेष्व
 ष्टदीपकान् ॥ वत्तयाञ्चितशोभाभिःशोभितान्चतुर्परितान् ॥ ८४५ ॥ अभि
 मन्त्र्यततोमन्त्रीरत्नेश्वर्यानिवारणतः ॥ श्रींहीं ग्लूं स्तूं त्वथप्राग्वत्ततःश्रींहीमि
 तिक्रमात् ॥ ८४६ ॥ रत्नेश्वर्यास्ममुद्दिष्टस्ततोमूलेनतांयजेत् ॥ ततस्तत्पात्र
 मुद्धृत्यमस्तकान्तंपुनःपुनः ॥ ८४७ ॥ नववारंभ्रामयेच्चक्रमुद्रांप्रदर्शयेत् ॥
 देवंप्रणम्यचततोप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ ८४८ ॥ मूलमन्त्रेणाथूर्वन्यासपूर्वा
 न्समाचरेत् ॥ अष्टोत्तरसहस्रंतुनवदेत्रिशतंतुवा ॥ ८४९ ॥ अष्टोत्तरशतंचा
 पिजपेन्मूलमतन्द्रितः ॥ समासेतुजपेमालांनिदध्यान्मस्तकोपरि ॥ ८५० ॥
 अर्घ्यपात्राज्जलंचैवगृहीत्वेदंपठेत्पुनः ॥ गुह्यातिगुह्यगोप्तात्वंगृहाणास्मत्कृ
 तंजपम् ॥ ८५१ ॥ सिद्धिर्भवतुमेदेवत्वत्प्रसादाज्जगत्पते ॥ देवस्यदक्षिणेह
 स्तेतोयंदत्त्वासमर्चयेत् ॥ ८५२ ॥ जपंचजपमालाचस्थाप्यारहसिवेष्टिता ॥
 ततस्तुगीतस्तुतिभिर्विष्णवादनपूर्वकम् ॥ ८५३ ॥ ब्राह्मणोवेदमन्त्राद्यैःक्ष
 त्रियःसंहितादिभिः ॥ पौराणिकाद्यैर्वैश्यस्तुशूद्रस्तुप्राकृतादिभिः ॥ ८५४ ॥
 वामिनस्तूपचारान्तेकुर्युर्मध्येनतर्पणम् ॥ तेषामनित्योहोमस्तुनित्यंतर्पण
 सेवनम् ॥ ८५५ ॥ कौलिकैःशक्तिसहितैस्तदुच्छिष्टञ्चसेचयेत् ॥ मोहा
 द्वाकामतःशूद्रःपुराणंवास्मृतिंपठेत् ॥ ८५६ ॥ संहितान्नरकमाप्नोतिपितृ
 भिस्सहपापकृत् ॥ यःशूद्रोबुद्धिपूर्वन्तुशृणुयाच्छ्रावयेद्विजः ॥ ८५७ ॥
 वेदांस्तौदुःखितावस्मिन्भवेन्न्यत्रचनारकौ ॥ अधिकारमदाद्यस्तुधनस्य
 मदतोपिवा ॥ ८५८ ॥ शूद्रस्तुशृणुयाद्वेदंसनिर्वशस्तुनिर्वनः ॥ अज्ञा

नाच्चिच्छुतोवेदःश्रावितोवादिजन्मनाः ॥ ८५६ ॥ प्राजापत्यत्रयंकृत्वातौ
 संशुद्धौभविष्यतः ॥ ततोर्व्यपात्रमादायमूलमुच्चार्यमन्त्रतः ॥ ८६० ॥
 साधुवासाधुवाकर्मयद्यदाचरितंमया ॥ तत्सर्वंभगवन्देवगृहाणाराधनंवर
 म् ॥ ८६१ ॥ इत्यर्घ्योदकमुत्सृज्यकिञ्चिद्देवस्यदक्षिणे ॥ करेसमर्पयेद्वि
 द्वांकृतमाराधनंततः ॥ ८६२ ॥ भक्त्याप्रणम्यदेवेशंश्लोकैरेभिःसम
 र्पयेत् ॥ यदत्तंभक्तिमात्रेणपत्रंपुष्पंफलंजलम् ॥ ८६३ ॥ निवेदितंचनै
 वेद्यंतद्गृहाणानुकम्पया ॥ आवाहनंनजानामिनजानामिविसर्जनम् ॥
 ८६४ ॥ पूजांचैवनजानामित्वंगतिःपरमेश्वर ॥ कर्मणामनसावाचात्त
 त्तोनान्यामतिर्मम ॥ ८६५ ॥ अन्तश्चारेणभूतानांद्रष्टात्वंपरमेश्वर ॥ नाथ
 योनिसहस्रेषुपुत्रेषुपुत्रजाम्यहम् ॥ ८६६ ॥ तेषुतेष्वचलाभक्तिरव्ययास्ति
 सदात्वयि ॥ देवोदाताचभोक्ताचदेवस्सर्वमिदंजगत् ॥ ८६७ ॥ देवोजय
 तिसर्वत्रयोदेवःसोहमेवहि ॥ ततोर्व्यपात्रतोयेनकुर्व्यादाराधनार्पणम् ॥
 ८६८ ॥ ब्रह्मार्पणस्यमनुनाकुर्व्याद्ब्रह्मार्पणंततः ॥ तारस्तत्सत्पूर्वमितिप्रा
 णबुद्धीतिसंवदेत् ॥ ८६९ ॥ देहधर्माधिकारेतिजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्था
 मूक्त्वामनसावाचाकर्मणाभ्यन्तराततः ॥ ८७० ॥ यच्छब्दश्चोदरेणेतिशि
 ष्यावायच्चस्मृतंचयत् ॥ उक्तंयच्चकृतंतच्चसर्वंब्रह्मार्पणंभव ॥ ८७१ ॥ भूस्स्वाहे
 तिचमन्त्रोयंपट्टपथ्यर्णःसमीशितः ॥ उद्भासयेत्ततोदेवंपरिवारगणैस्सह ॥
 ८७२ ॥ इतिपुष्पाञ्जलिंदत्त्वाप्रणम्यपरिभावयेत् ॥ देवस्याग्रेविलीनंतुरग्नि
 वृन्दमशेषतः ॥ ८७३ ॥ तेजोरूपंशिवंध्यात्वाक्षमस्वेतिपुनःपुनः ॥ क्षमा
 प्यारोपयेत्स्वीयेहृदम्भोजेतुदेवताम् ॥ ८७४ ॥ गच्छगच्छसुरश्रेष्ठस्वस्थानं

१ तीनदिन प्रभात काल और तीनदिन शाममें व तीनदिन अयाचित भोजन करे
 और तीनदिन उपवास करे इसको प्राजापत्य व्रत कहते हैं २ ब्रह्मार्पणमन्त्रसे उसको
 कहते हैं अंतस्तत्प्राणबुद्धिदेहधर्माधिकारजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थामनसावाचाकर्मणाभ्य
 न्तरायच्चोदरेणशिष्यावायच्चस्मृतंचयदुक्तंयच्चकृतंतत्सर्वंब्रह्मार्पणंभवेत्भूस्स्वाहा, गीतामें श्रीकृष्ण
 जी के मुख कमलसे निकला ब्रह्मार्पण मन्त्र सो अन्यहै जैसे-ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविर्ब्रह्माग्नौ
 ब्रह्मणाहुतम् । ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्म कर्मसमाधिना ॥

परमेश्वर ॥ यत्तेब्रह्मादयोदेवानविदुःपरमंपदम् ॥ ८७५ ॥ विसृज्यानेनम
न्त्रेणततःपूरकवायुना ॥ ध्यायेच्चमन्त्रेणानेनध्यात्वातांस्थापयेद्दधृदि ॥
८७६ ॥ तिष्ठतिष्ठपरस्थानेस्वस्थानेपरमेश्वर ॥ यत्रब्रह्मादयःसर्वेसुरास्तिष्ठन्ति
मेहृदि ॥ ८७७ ॥ इतिसंस्थाप्यसम्पूज्यस्वात्मानंतन्मयंस्मरेत् ॥ ईशान्यां
मण्डलंकुर्याद्द्वारिपद्मविवर्जितम् ॥ ८७८ ॥ निर्माल्यमोक्तुंपूजार्थंपञ्चा
यतनपूजने ॥ कर्त्तव्यानितुंपञ्चैवईशानाद्यंसमर्चयेत् ॥ ८७९ ॥ लम्बोदरो
गणेशस्यतेजश्चन्द्रोविवस्वतः ॥ विष्वक्तेनोहरेःप्रोक्तईश्वरीचमहेशितुः ॥
८८० ॥ चण्डेश्वरोभवान्याश्चमन्त्रैरेतादृशंचरेत् ॥ लेह्यचोष्यान्नपानादि
निर्माल्यंप्रविलेपनम् ॥ ८८१ ॥ निर्माल्यभोजिनेतुभ्यंददामिश्रीशिवान्न
या ॥ इतिनैवेद्यशेषंतुदत्त्वानत्वाविसर्जयेत् ॥ ८८२ ॥ अथह्रीं ह्रीं सैः बीजै
स्तुसहितैर्नमसापुनः ॥ मन्त्रेणभास्करायार्चामच्छिद्रार्थनिवेदयेत् ॥ ८८३ ॥
यज्ञच्छिद्रंतपश्छिद्रंयच्छिद्रंपूजनेमम ॥ सर्वतदच्छिद्रमस्तुभास्करस्यप्रसाद
तः ॥ ८८४ ॥ अर्घ्यतोयेनचततोगन्धपूजावशेषितम् ॥ आलोडयकिञ्चि
न्मूलेनमन्त्रयेदष्टधापुनः ॥ ८८५ ॥ प्रोक्षयेत्तेनतोयेनतत्स्थानंमूलमन्त्रतः ॥
निर्माल्यंमस्तक्रेधार्यमूलमन्त्रेणमन्त्रिणा ॥ ८८६ ॥ प्राश्यपादोदकंपश्चा
न्नैवेद्यंविभजेत्ततः ॥ तद्भक्तेभ्यःस्वयंभुक्त्वातन्मयोहिवसेत्सुखम् ॥ ८८७ ॥
शैवस्तुशिवनिर्माल्यप्रसादस्याधिकारवान् ॥ अन्योनिरयमाप्नोतिनदोषः
पञ्चसङ्गमे ॥ ८८८ ॥ स्वयंतुलिङ्गतीर्थवाप्रासादंवापिभक्तिः ॥ कृत्वाशैवाह्य
शैवावामुच्यन्तेपापराशितः ॥ ८८९ ॥ शूद्रसंस्थापितंलिङ्गंपूजयेद्भानमे
त्तदा ॥ तत्सम्बन्धिप्रसादादिगृह्णन्निरयमाप्नुयात् ॥ ८९० ॥ प्रातरुत्थाय
गुर्वादिस्मृत्वाशौचंसमाचरेत् ॥ स्नानंसन्ध्यातर्पणंचवैदिकंतान्त्रिकंतथा ॥
८९१ ॥ आगत्यचगृहेपश्चात्प्राणायामत्रयंचरेत् ॥ कुर्याच्चमातृकान्यासं
तथाछन्दर्षिदैवतम् ॥ ८९२ ॥ तन्मन्त्रस्यकराङ्गाख्यंन्यासंकृत्वातथास्थि
तिम् ॥ मन्त्रस्नानंदेवतायाःपूजापञ्चोपचारिका ॥ ८९३ ॥ वैश्वदेवान्तरे

१ पा निर्लज्जादिगम्बराः, योगीजन रमते हैं जिसमें उसको परम कहते हैं २ पांचम-
ण्डल ३ ह्रीं ह्रीं सः भास्करायनमः इति मन्त्रेण ॥

तत्र ददेदाहुतिपञ्चकम् ॥ मूलेन होमयेत्तत्र जपेच्चाष्टोत्तरं शतम् ॥ ८६४ ॥
 वैदिकीकाकवत्यन्ता पूजाचोच्छिष्टभोजनम् ॥ ततः सम्प्रार्थयेद्देवं सायं सन्ध्यां
 समाचरेत् ॥ ८६५ ॥ देवागारे दीप्यमाने श्रोत्रं संक्षेपमाह्निकम् ॥ अथापरा
 हिणकं वक्ष्ये तत्स्थानदशके भवेत् ॥ ८६६ ॥ मार्गे प्रवासे दुर्गे च रोगप्राप्तौ मह
 भये ॥ कारागृहेऽशुभे स्थाने सर्वव्याघ्रादि जेभये ॥ ८६७ ॥ परचक्रागमे कु
 र्यात्कराद्यन्तु यथा तथा ॥ तत्र स्नानादिजं चिन्त्यं कृत्वा मानसपूजनम् ॥
 ८६८ ॥ मनसा हृदये तच्च ध्यात्वा योगाख्यपीठकम् ॥ तत्रैव पृथग्वीमध्ये पूजां
 देवस्य चाचरेत् ॥ ८६९ ॥ यथा पुष्पादिभिः पूजावहिर्देशो विधीयते ॥ तथा
 हृद्यपि कर्तव्या सर्वाशा प्रतिपत्तये ॥ ९०० ॥ मनसा च चरेद्धोममेतद्विपदिचा
 ह्निकम् ॥ अथातश्चाह्निकं वक्ष्ये नित्यं स्वास्थ्याधिकस्य तत् ॥ ९०१ ॥ यदि
 लङ्घनपर्यन्ते व्याधिरात्मनि दृश्यते ॥ तदा पूजानकर्तव्या स्थण्डिले प्रतिमा
 मुच ॥ ९०२ ॥ न स्नानं दन्तकाष्ठं वा कुर्याद्धोममथापि वा ॥ रविमण्डल
 मालोक्य प्रतिमामथवा पुनः ॥ ९०३ ॥ मूलमन्त्रं सकृज्जप्त्वा पुष्पं साक्षतमु
 त्सृजेत् ॥ क्रान्तो व्याधिभिरत्युग्रैर्जस्याचेन्द्रियैस्तथा ॥ ९०४ ॥ निजसाम
 यिकैर्वापि स्वकर्तव्यं समापयेत् ॥ रुग्निवृत्तस्ततस्स्नात्वा पूजयित्वाग्निदेव
 ताः ॥ ९०५ ॥ गुरुनिष्प्रांस्तदग्रे च वाक्यमेतदुदीरयेत् ॥ एतावत्कालविच्छि
 न्ना पूजा युष्मत्प्रसादतः ॥ ९०६ ॥ न दोषोस्त्विति सम्प्रार्थ्य पुनः पूर्ववदाचरेत् ॥
 यस्तुरोगवशाद्दोषो यतस्तत्क्षालनं चरेत् ॥ ९०७ ॥ जपेन चाथ ध्यानेन होमे
 न दानतोपि वा ॥ अयमूतकिनां नित्यं वैदिकन्तु श्रुतीरितम् ॥ ९०८ ॥ कृत्वा
 तान्त्रिकपूजादिमनसैव समाचरेत् ॥ कामनार्थप्रयोगश्चेत्तदा पूर्ववदाचरेत् ॥
 ९०९ ॥ मृतगे हंपरित्यज्य वामाचरेन्मृतकम् ॥ स्पृहां हित्वा ज्ञानपूर्वकुलतो
 धर्ममार्गतः ॥ ९१० ॥ यथा लभेद्ध्यानधर्मभक्त्या वामे करोति यः ॥ शास्त्र
 तत्त्वं देवतत्त्वं नो वेत्ति स तु गृह्यकः ॥ ९११ ॥ ज्ञानं वामेन भजते सुखार्थी तत्र
 जायते ॥ क्षुत्तृद्ध्या मर्दितः प्रेतस्तस्याधर्मविचारयेत् ॥ ९१२ ॥ पूजोदकेन
 कर्तव्या तद्यन्त्रं नैव विद्यते ॥ तदा सम्पूजयेद्देवं भावनाकुसुमादिभिः ॥ ९१३ ॥

१ अपने देशमें अन्य देशके राजाकी सेना चढ़ावे उसको परचक्रागम कहते हैं ॥

भक्तिःश्रद्धाभावनाचपूजानांजीवउच्यते ॥ जडानामाह्निकंवक्ष्येतथासंक्षेप
कर्मणि ॥ ६१४ ॥ रत्नमण्डपधर्मादिचतुष्कमरुणाम्बुजम् ॥ मूलमूर्तिष
डङ्गानितेषांपूजाभिधीयते ॥ ६१५ ॥ सर्वेषामपिवस्तूनामलाभेभावनैवहि ॥
निर्मलेनोदकेनैवपूजयेत्स्थिरमानसः ॥ ६१६ ॥ सामान्यतस्त्रिधापूजाचोत्त
माधममध्यतः ॥ अधिकारिनिमित्ताभ्यांभिद्यतेशतधापुनः ॥ ६१७ ॥
यासोपकरणापूजाक्रियमाणोत्तमामता ॥ यथालब्धैर्विनिष्पाद्याद्रव्यैःपूजा
तुमध्यमा ॥ ६१८ ॥ पत्रपुष्पाम्बुनिष्पाद्यापूजासाधमसञ्ज्ञका ॥ विहिता
खिलवेदोक्तैर्ब्रह्मर्षिभिरकल्मषैः ॥ ६१९ ॥ क्रियमाणेतुयापूजासात्त्विकीसा
विमुक्तिदा ॥ राजर्षिभिस्तपोनिष्ठैर्भगवत्तत्त्ववेदिभिः ॥ ६२० ॥ यापूजा
क्रियतेसम्यग्नाजसीसामुखप्रदा ॥ स्त्रीबालवृद्धमुख्याद्यैर्भक्तैरक्षुण्णमनुषैः ॥
६२१ ॥ यापूजाक्रियतेनित्यंतामसीसाप्रकीर्तिता ॥ वेदेकर्तुंतुनोशक्नास्त
न्त्राणितुयुगेयुगे ॥ ६२२ ॥ कल्यंशसम्भवैर्विप्रेर्यैर्नाम्नाकीर्तितानितु ॥ कलि
नाप्रेरिताविप्रास्तत्तन्त्रपथगाभिनः ॥ ६२३ ॥ कामलोभादिभिर्ग्रस्ताब्राह्मण्य
रहितानराः ॥ म्लेच्छास्तेतुभविष्यन्तिक्षीणपुण्याश्चरौरवे ॥ ६२४ ॥
पतिष्यन्तीतिविज्ञायनवैवैदिकमुत्सृजेत् ॥ उल्लासैरहितंगौष्पंपटलैर्विष्णुगो
पनम् ॥ ६२५ ॥ अध्यार्यैर्यकृताग्रन्थास्स्वाध्यायास्तेद्विजन्मनाम् ॥ यमुद्दि
श्यकृतंतन्त्रंतस्यतत्रप्रधानता ॥ ६२६ ॥ मेरुतन्त्रेतुयत्प्रोक्तंतत्स्थिरंनान्यथा
भवेत् ॥ इतिदेवाःसमाख्यातोयुष्मत्प्रश्नविनिर्णयः ॥ ६२७ ॥ यद्विचार्य्य
कृतंकर्मनदुःखायप्रवर्तते ॥ अतोवेदोदितंकर्मकार्य्यनिःश्रेयसायवै॥६२८॥

इति श्रीमहामायासमहाकालानुमतेमेरुतन्त्रेशिवप्रणीतआह्निकप्रकाशःपञ्चमः ॥ ५ ॥

१ पूजामें जो जो वस्तु न हो उसके देनेकी भावना मनही से करलेना २ कामक्रोधा-
दि कलिदोषों से युक्त अजितेन्द्रिय मनुष्यों को वैदिक धर्म में अनधिकार जानकर पूर्वा-
चार्यों ने तंत्रोंकी रचनाकी उनमें जो वैदिक धर्म सो सबको कर्तव्य है और बलि
ब्राम्हणादि जो वेद विरुद्ध वह केवल किसी सूरतसे मूर्ख शूद्रादिकोंकी देवभक्ति में
मद्वृत्ति होनेके लिया कहागयाहै तन्त्राचार्यों के आशयको न समझकर जे उसी वेदविरुद्ध
धर्मको मुख्य मानतेहुये करते कराते हैं वे ब्रह्मतेज से रहित होकर नरक में पड़ते हैं ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ पुरश्चरणशब्दस्यब्रह्मर्थचविधिंप्रभो ॥ वैदिका
 स्सर्वमन्त्रानसिद्धयन्तिचयंविना ॥ १ ॥ ईश्वरउवाच ॥ रहस्यंसर्वमन्त्रा
 कथयामितवाग्रतः ॥ कैल्यर्थसर्वतन्त्रेषुयत्सारंतत्तुगोपितम् ॥ २ ॥ धर्म
 काममोक्षाणांसाधकोमन्त्रउच्यते ॥ तत्सिद्धयेपुरायच्चचर्य्यतेतत्प्रकीर्तितम्
 ३ ॥ पुरश्चरणकर्ममुख्यंवेदादौशावरान्तके ॥ मन्त्रोयस्तुतथासस्यात्
 कारंभवीम्यहम् ॥ ४ ॥ जपोहोमस्तर्पणंचमाज्जर्जनंविप्रभोजनम् ॥ प
 कंस्वरूपंतदाहुःकेचनतत्रतु ॥ ५ ॥ चतुरङ्गास्त्वथत्र्यङ्गाद्व्यङ्गाएकाङ्गि
 पिच ॥ मन्त्रास्तिष्ठन्तिवेदेषुतथातन्त्रेचशाबरे ॥ ६ ॥ केचित्पडङ्गामन्त्रा
 स्तदङ्गाङ्गापयामिवै ॥ अधर्मर्षेणसूर्य्यार्धेनजपेनप्रणामकैः ॥ ७ ॥ देव
 यापञ्चभिश्चएवंपञ्चाङ्गकाःस्मृताः ॥ हुतिर्यागस्तथाचार्य्यकर्मतश्चक्र
 नात् ॥ ८ ॥ ध्वजलिङ्गसमायोगाज्जपाच्चबलिदानतः ॥ महाबलिप्रदा
 चभवत्येकादशाङ्गकः ॥ ९ ॥ षोडशाङ्गोऽकौलिकानांगणानामधिकास्ति
 सर्वपापक्षयंकुर्यादथवासिद्धिवन्धकृत् ॥ १० ॥ यावत्पापंतस्यनाशंकृ
 कुर्यात्पुरस्कृतिम् ॥ यथाप्रोक्तेनमार्गेणतस्यसिद्धिरदूरतः ॥ ११ ॥ सर्व
 क्षयस्तत्रभवेद्वैदिकवर्त्मनाम् ॥ तान्त्रिकानांकौलिकानांवाग्मिनांनाधि
 स्तिता ॥ १२ ॥ तस्मिन्कर्मणितेषान्तुनाधिकारोस्तिवैदिके ॥ ऋक्शा
 ध्यायिभिःकार्य्योगेणकोयोथतद्विधिः ॥ १३ ॥ स्नातःकृतक्रियःपत्नी
 तोदर्भसंस्तरः ॥ प्राणानायम्यसङ्कल्प्यपूजयित्वागणेश्वरम् ॥ १४ ॥ स
 ह्योक्तविधानेनसंस्थाप्याग्निचसंश्रयेत् ॥ आज्यंविलिप्यतद्धव्यंदिराद्यौ
 तेततः ॥ १५ ॥ अग्नेनयेतिमूक्तेनपडर्चेनहुनेत्पुनः ॥ प्रतिमन्त्रंवदेत्
 गोग्नेयेचेदंनवैमम ॥ १६ ॥ इत्यथात्रऋचोवक्ष्येमास्तुशाखाविपर्य्यय
 १७ ॥ ॐअग्नेनयसुपथारायेअस्मान्विश्वानिदेववयुनानिविद्वान् ॥ सु
 द्धयस्मज्जुहुराणमेनोभूयिष्ठान्तेनमउक्त्विविधेम ॥ १८ ॥ प्रवःशुक्रायभा

१ कलियुगमें उत्तान जनोंकी भुक्तिमुक्ति के लिये २ अपने गृहसूत्रमें कहेहुये विधि
 ३ ॐ अग्नेनयइत्यादि एक एक मंत्र पढ़ कर स्वाहा देना और अग्नेयेचेदंनवैमम इस वाक्य
 स्वाहा के अन्तमें कहते जाना ॥

भरध्वंहव्यमनिचाग्नयेसुयुतम् ॥ योदैव्यानिमानुषाजनुष्यन्तर्विश्वानिवि
 ज्ञानाजिगाति ॥ १६ ॥ अच्छागिरोमतयोदेवयन्तिरग्निपतिद्रविणंभि
 क्षमाणाः ॥ सुसंहशंसुप्रतिकंस्वंचहव्यवाहमरतिमानुषाणाम् ॥ २० ॥ अग्ने
 त्वमस्मद्युयोध्यमीवाअनग्नित्वाअभ्यमन्वकृष्टीः ॥ पुनरस्मभ्यंसुवित्तायदेवा
 यक्षाविश्वेभिरमरेभिर्यजत्रा ॥ २१ ॥ अग्नेत्वंपास्यानव्योअस्मान्स्वस्ति
 भिरत्तिदुर्गाणिविश्वा ॥ पूश्चपृथ्वीबहुलानउर्वीभवातोकायतनयायशं
 योः ॥ २२ ॥ प्रकारवोमननावच्यमानादेवक्षीचींनययदेवयन्तः ॥ दक्षि
 णावाद्वाजिनीप्राचोतिहविर्भरन्त्यग्नयेवृताची ॥ २३ ॥ पुनरष्टादशर्चैर्न
 पौरुषेणततोहुनेत् ॥ जगद्धीजायपुरुषायनममेतिसन्त्यजेत् ॥ २४ ॥ अँवैष्ण
 वोवैष्णवस्तुनारायणायनमम ॥ देवदेवीप्रियंसूक्तंदिदानींनिगद्यते ॥ २५ ॥
 ॐ सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसहस्रगात् ॥ सभूमिंविश्वतोवृत्वात्यतिष्ठदशां
 शुलम् ॥ २६ ॥ पुरुषएवेदंसर्वयदभूतंयच्चभव्यम् ॥ उतामृतत्वस्येशानोयद
 मिनातिरोहति ॥ २७ ॥ एतावानस्यमहिमातोज्यायांश्चपूरुषः ॥ पादोस्य
 विश्वाभूतानित्रिपादस्यामृतंदिवि ॥ २८ ॥ त्रिपादूर्ध्वउदैत्पुरुषःपादोस्ये
 हाभवत्पुनः ॥ ततोविष्वङ् व्यक्रामत्साशनानशनेअभि ॥ २९ ॥ तस्माद्वि
 षाडजायतविराजोअधिपूरुषः ॥ सजातोअत्यरिच्यतपश्चाद्भूमिमथोपुरः ॥
 ३० ॥ यत्पुरुषेणहविर्भादेवायज्ञमतन्वत ॥ वसन्तोअस्यासीदाज्यंग्रीष्मइध्मः
 शरद्धविः ॥ ३१ ॥ सप्तास्यासन्परिधयस्त्रिसप्तसमिधःकृताः ॥ देवायज्ञंत
 चानाअवधन्पुरुषंपशुम् ॥ ३२ ॥ तंयज्ञंवर्हिषिप्रौक्षन्पुरुषंजातमग्रतः ॥
 तिनदेवाअयजन्तसाध्याऋषयश्चये ॥ ३३ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतःसम्भृतंपृष
 षाज्यम् ॥ पशूंस्तांश्चक्रेवायव्यानारण्यान्ग्राम्यांश्चये ॥ ३४ ॥ तस्माद्यज्ञा
 त्सर्वहुतऋचःसामानिजज्ञिरे ॥ छन्दांसिजज्ञिरेतस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥
 ३५ ॥ तस्माअश्वाअजायन्तयेकेवोभयादतः ॥ गावोहजज्ञिरेतस्मात्तस्मा
 जजाताअजावयः ॥ ३६ ॥ यत्पुरुषंव्यदधुःकतिधाव्यकल्पयन् ॥ सुखंकि

१ अँवैष्णव प्रति मंत्रके अन्तमें स्वाहा देनेके समय, जगद्धीजायचेदंनवैमम, इस वाक्य
 का और वैष्णव नारायणायचेदंनवैमम, इसका उच्चारण करे ॥

मस्यकौवाहूकाऊरूपादाउच्येते ॥ ३७ ॥ ब्राह्मणोऽस्यमुखमासीद्वाहूराज-
 कृतः ॥ ऊरूतदस्ययद्वैश्यःपद्भ्यांशूद्रोअजायत ॥ ३८ ॥ चन्द्रमामनसो-
 तश्चक्षोस्सूर्योअजायत ॥ मुखादिन्द्रश्चाग्निश्चप्राणाद्यायुरजायत ॥ ३९ ॥
 नाभ्याआसीदन्तरिक्षंशीर्ष्णोद्यौःसमवर्त्तत ॥ पद्भ्यांभूमिर्दिशःश्रोत्रात्
 लोकानकल्पयन् ॥ ४० ॥ वेदाहमेतंपुरुषंमहान्तमादित्यवर्णतमसस्तुपा-
 सर्वाणिरूपाणिविचित्यधीरोनामानिकृत्वाभिप्रदन्त्यदास्ते ॥ ४१ ॥ धात-
 रस्ताद्यमुदाजहारशक्रःप्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः ॥ तमेवंविद्वानमृतइहभव-
 नान्यःपन्थाअयनायविद्यते ॥ ४२ ॥ यज्ञेनयज्ञमयजन्तदेवास्तानिधर्माणि
 धमान्यासन् ॥ तेहनाकंमहिमानःसचन्तयत्रपूर्वेसाध्याःसन्तिदेवाः ॥ ४३ ॥
 अग्नेर्मन्वेतिसूक्तेनद्वाविंशत्यृचकेनतु ॥ हुनेत्तत्रत्रिपुत्यागस्त्वंगनयेन-
 तिच ॥ ४४ ॥ तृर्थ्येचेन्द्रायनममत्यागःपञ्चमषष्ठयोः ॥ मित्रावरुणाभ्यामि-
 सप्तमोष्टमयोस्तथा ॥ ४५ ॥ वायुसूर्याभ्यामिति नवमेदशमेतथा ॥ अ-
 भ्यांचमरुद्रश्चस्तुद्वादशैकादशेभवेत् ॥ ४६ ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्यइतित्रयोदश-
 चतुर्दश ॥ अनुमत्यैद्वयवाहाग्नयेचतिथिसङ्ख्यके ॥ ४७ ॥ अनुमत्यै-
 शेस्यात्तुततःसप्तदशेभवेत् ॥ वैश्वानरायाग्नयेच तथैवाष्टादशेपिच ॥ ४८ ॥
 द्यावापृथिवीभ्यामिति विंशत्येकोनविंशयोः ॥ शेषयोरग्नयेचेतिऋचस-
 शृणुसाम्प्रतम् ॥ ४९ ॥ अग्नेर्मन्वेतिप्रथमस्यप्रचेतसोयंपाञ्चजन्यंवहव-
 समिन्धतेविश्वस्यांविशिप्रविविशिवास्तमीमहेसनोमुञ्चत्वत्थंहसः ॥ ५० ॥
 यस्येदंप्राणनिमिषद्यदेजतियस्यजातंजनमानंचकेवलम् ॥ स्तौम्यग्निना-
 तोजोहवीमिसनोमुञ्चत्वत्थंहसः ॥ ५१ ॥ इन्द्रस्यमन्येप्रथमस्यप्रचेतसोवृत्र-
 स्तोमाउपमासुपागुः ॥ योदाशुषःसुकृतोहवमुपगन्तासनोमुञ्चत्वत्थंहसः
 ५२ ॥ यःसंग्रामंनयतिसंवशीयुधेयःपुष्टानिसत्सृजतित्रयाणिस्तौमीन्द्र-
 थिनोजोहवीमिसनोमुञ्चत्वत्थंहसः ॥ ५३ ॥ मन्त्रवांमित्रावरुणातस्यवित-

१ अग्नयेचेदंनमम इस मंत्रसे स्वाहा देना इसी रीतिसे आगे के नामों में वाक्य वा
 जोड़कर स्वाहा देताहूआ २ चौथे, इन्द्रायचेदंनमम ३ पञ्चम षष्ठ में, मित्रावरुणाभ्यां
 ४ सप्तमअष्टममें वायुसूर्याभ्यांनमम आगे यही रीतिहै ॥

सत्यौजसादं हणायन्नुदेथे ॥ त्वाराजानं सस्थपाधउग्रातौनामुञ्चतमाग
सः ॥ ५४ ॥ योवांरथःसजूरश्मिःसत्यधर्माभितश्चरत्वंसमुपयातिदूष
यन् ॥ स्तौमिमित्रावरुणौनाथितोजोहवीमितौनोमुञ्चतमागसः ॥ ५५ ॥
वायोस्सवितुर्विदयानिमन्महे यावात्मन्वद्विभृतौयौचरक्षतः ॥ यौविश्वस्यप
रिभूवभूवतुस्तौनोमुञ्चतमागसः ॥ ५६ ॥ उपश्रेष्ठानआशिषोदेवयोर्धर्मेअस्थि
रन् ॥ स्तौमिवायुं सवितां नाथितोजोहवीमितौनोमुञ्चतमागसः ॥ ५७ ॥
रथीतौरथीनामह ऊतये शुभङ्गमिष्ठौ सुयमेभिरश्वैः ॥ ययोर्वान्देवौ देवेष्वनि
शितमोजस्तौनोमुञ्चतमागसः ॥ ५८ ॥ यदपातंवहतुं सूर्यायास्त्रिचक्रेण
सं स दमिञ्चमानौ ॥ स्तौमि विश्वान्देवान्नाथितोजोहवीमितौनोमुञ्चत
मागसः ॥ ५९ ॥ मरुतां मन्वे अधिनो शुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वामवन्तु विश्वे ॥
आसून् हवे सुयमानूतये ते नो मुञ्चन्त्वेन सः ॥ ६० ॥ तिग्मायुधवीडितं स
हस्त्रदिव्यः सर्वः पृतनामुविष्णुः ॥ स्तौमि देवान्मरुतो नाथितोजोहवीमिते
नो मुञ्चन्त्वेन सः ॥ ६१ ॥ देवानां मन्वे अधिनो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वामवन्तु
विश्वे ॥ आसून् हवे सुयमानूतये ते नो मुञ्चन्त्वेन सः ॥ ६२ ॥ यदिदं मा
मिशोचति पौरुषेयेण देव्येन स्तौमि विश्वान्देवान्नाथितोजोहवीमिते नो मुञ्च
न्त्वेन सः ॥ ६३ ॥ अनुनोद्यानुमतिर्यज्ञं देवेषु मन्यताम् ॥ अग्निश्च हव्यवाह
नो भवतां दाशुषेमयः ॥ ६४ ॥ अन्विदनुमते त्वं मन्यासैशं च नः कृधि ॥ कृत्वे
दक्षाय नो हिनु प्राणायूं पितारिषः ॥ ६५ ॥ वैश्वानरो न कतये प्रयातु परा
वतः अग्निर्नः मुष्टुतीरुप ॥ ६६ ॥ पृष्ठो दिवि पृष्ठो अग्निः पृथिव्या पृष्ठो विश्वा
ओषधीराविवेश ॥ वैश्वानरः सहसा पृष्ठो अग्निः स नो दिवास रिषः पातु नक्तम् ॥
६७ ॥ ये अप्रथेता अमितेभिरोजोभिर्ये प्रतिष्ठे अभवतां वसूनाम् ॥ स्तौमि द्या
वापृथिवीनाथितोजोहवीमिते नो मुञ्चतमंहसः ॥ ६८ ॥ उर्वीशेदसीचरिवः
कृणोत्तं क्षेत्रस्य पत्नी अधिनो ब्रूयात्तम् ॥ स्तौमि द्यावापृथिवीनाथितोजोहवी
मिते नो मुञ्चतमंहसः ॥ ६९ ॥ यत्ते वयं पुरुषत्राय विष्ठाविद्वां सश्च कृमाक
चनागः ॥ कृधास्वस्मानदितेरनागाव्येनां सिशिश्रथो विष्वगग्ने ॥ ७० ॥
यथाहतादसवोगौर्यचित्यदिपिताममुञ्चतायजत्राः ॥ एवोष्वस्मन्मुञ्चता

मंहःप्रतार्यग्नेप्रतरंनआयुः ॥ ७१ ॥ यावामिन्द्रावरुणेतिचतुर्भिःसूक्तकैस्त
 तः ॥ इन्द्रावरुणाभ्यामितित्यागःसर्वत्रनान्यथा ॥ ७२ ॥ यावामित्रावरुणा
 यतव्यातनूस्तयेममॐहसोमुञ्चतम् ॥ ७३ ॥ यावामिन्द्रावरुणासहस्यातनू
 स्तयेममॐहसोमुञ्चतम् ॥ ७४ ॥ यावामिन्द्रावरुणारक्षस्यातनूस्तयेमम
 ॐहसोमुञ्चतम् ॥ ७५ ॥ यावामिन्द्रावरुणातेजस्यातनूस्तयेममॐहसो
 मुञ्चतम् ॥ ७६ ॥ योवामिन्द्रावरुणेति ततोष्टभिरचहोमयेत् ॥ इ
 न्द्रावरुणाभ्यामितित्यागःसर्वत्रनान्यथा ॥ ७७ ॥ योवामिन्द्रावरुणा
 वग्नावग्नौस्नामस्तंवामेतेनावयजे ॥ ७८ ॥ योवामिन्द्रावरुणादिपात्सु
 यशुपुस्नामस्तंवामेतेनावयजे ॥ ७९ ॥ योवामिन्द्रावरुणौषधीपुस्नाम
 स्तंवामेतेनावयजे ॥ ८० ॥ योवामिन्द्रावरुणावनस्पतिपुस्नामस्तंवामेते
 नावयजे ॥ ८१ ॥ पावमानानुवाकोयःख्यातःसप्तदशर्चकः ॥ त्रिषष्टिवा
 क्यैस्तत्राद्याऋक्त्रिवाक्यात्रशाक्तिकैः ॥ ८२ ॥ पावमानीभ्योनममत्या
 गोवाच्यस्त्वशाक्तिकैः ॥ पावमान्यैअथोशैवैःपवमानायनान्यथा ॥ ८३ ॥
 पवमानःसोअद्यपवित्रेणविचर्षणिः ॥ यःपोतासपुनातुमा ॥ ८४ ॥ द्विती
 यापित्रिवाक्यादेवजनेभ्योमरुद्भ्यश्च ॥ विश्वेभ्यश्चतथायुञ्ज्यान्नममत्या
 गर्हरितः ॥ ८५ ॥ पुनन्तुमांदेवजनाःपुनन्तुमनसाधियः ॥ पुनन्तुविश्वा
 भूतानिजातवेदःपुनीहिमाम् ॥ ८६ ॥ तृतीयापिचतुर्वाक्याअग्नयेजा
 तवेदसे ॥ इदंनममइत्युक्त्वात्यागःसोपिप्रकाश्यते ॥ ८७ ॥ जातवेदःपवि
 त्रवत्पवित्रेणपुनीहिमा ॥ शुक्रेणदेवदीव्यदग्नेक्रत्वाक्रतूरनु ॥ ८८ ॥
 चतुर्थीतुत्रिवाक्याअग्नयेनममेतिच ॥ त्रिवाक्यापञ्चमीत्यागःसवित्रेच
 उभेयथा ॥ ८९ ॥ यत्तेपवित्रमर्चिष्यग्नेविततमन्तरा ॥ ब्रह्मतेनपुनी
 हिनः ॥ ९० ॥ उमाभ्यांदेवसवितःपवित्रेणसवेनच ॥ मांपुनीहिविश्व
 तः ॥ ९१ ॥ ऋचापथीचतुर्वाक्यात्यागश्चास्यानिरूप्यते ॥ वैश्वदेवो
 इतिवदेन्नममेतिचसायथा ॥ ९२ ॥ वैश्वदेवीपुनन्तीदेव्यागाद्यस्यामि

मावहवस्तन्वोवीतपृष्ठाः ॥ तयामदतःसधमादेपुवयथस्यामपतयोरयीणा
 म् ॥ ९३ ॥ वैश्वानरायवातायइषिरायमयोभुवे ॥ द्यावापृथिवीभ्याचेति
 सप्तम्यांत्यागइष्यते ॥ ९४ ॥ वैश्वानरोरश्मिभिर्मापुनातुवातःप्राणेनेषि
 रोमयोभूः ॥ द्यावापृथिवीपयसापयोभिः शतावरीयज्ञियेमापुनीताम् ॥ ९५ ॥
 सप्तमीतुचतुर्वाक्यात्रिवाक्याचाष्टमीमता ॥ सवित्रेग्नयेनममत्यागोष्टम्यां
 चसायथा ॥ ९६ ॥ बृहद्भिःसवितुस्त्रिभिर्वर्षिष्ठैर्देवमन्मभिः ॥ अग्नेदक्षैः
 पुनीहिमा ॥ ९७ ॥ अतःपरंचतुर्वाक्यादिव्यायब्रह्मणेत्यजेत् ॥ नवम्यां
 पावमानीभ्योदशम्यादिषुतायथा ॥ ९८ ॥ येनदेवाअपुनन्तयेनापोदिव्यं
 कशः ॥ तेनदिव्यंब्रह्मणाइदंब्रह्मपुनीहिमा ॥ ९९ ॥ यःपावमानीरध्येत्यृषि
 भिःसम्भृतंरसम् ॥ सर्वसपूतमश्नातिस्त्रदितंमातरिश्वना ॥ १०० ॥ पाव
 मानीर्योअध्येत्यृषिभिःसम्भृतरसम् ॥ तस्मैसरस्वतीदुहेक्षीरंसर्पिर्मधूदक
 म् ॥ १०१ ॥ पावमानीःस्वस्त्ययनीःसुदुघाहिपयस्वतीः ॥ ऋषिभिःसम्भृ
 तोरसोब्राह्मणेष्वमृतंहितम् ॥ १०२ ॥ पावमानीर्दिशन्तुनडमंलोकम
 थोअमुम् ॥ कामान्समर्जयन्तुनोदेवैर्देवीःसमाहिताः ॥ १०३ ॥ पावमा
 नीःस्वस्त्ययनीःसुदुघाहिघृतश्चुतः ॥ ऋषिभिःसम्भृतोरसः ब्राह्मणेष्वमृ
 तंहितम् ॥ १०४ ॥ येनदेवाःपवित्रेणआत्मानंपुनतेसदा ॥ तेनसहस्रधारे
 ण पावमान्यःपुनन्तुमाम् ॥ १०५ ॥ प्राग्वत्यागस्तुषोडश्यांविशेषःश्रौ
 त्रियस्यतु ॥ प्राजापत्यायपवित्रायचेतिषोडशींश्रुणु ॥ १०६ ॥ प्राजाप
 त्यंपवित्रंशतोद्यामंहिरण्मयम् ॥ तेनब्रह्मविदोवयंपूतंब्रह्मपुनीमहे ॥ १०७ ॥
 सुनीत्यासहितेन्द्रायस्वस्त्यासहितसोमाय ॥ समीच्यासहितायेतिवरुणायत
 तोवदेत् ॥ १०८ ॥ प्रमृणाभिःसहिताययमायराज्ञैर्येत् ॥ ऊर्ज्जयन्त्या
 सहितायजातवेदसइत्यपि ॥ १०९ ॥ नममेतिवदेत्सप्तदश्यास्त्यागेथयेर्न
 रैः ॥ मार्जनंकृतमेताभिस्तैःस्नातंजाह्नवीजले ॥ ११० ॥ इन्द्रःसुनीत्यास
 हमापुनातुसोमःस्वस्त्यावरुणःसमीच्या ॥ यमोराजाप्रमृणाभिःपुनापुमा
 जातवेदामोर्ज्जयन्त्यापुनातु ॥ १११ ॥ यदेवादेवहेडनंविशत्यर्चनहो
 मयेत् ॥ त्यागःपूथमके तत्र आदित्येभ्यश्च नान्यथा ॥ यदेवादेवहे

इनेदेवासश्चकृमावयम् ॥ आदित्यास्तस्मान्मासुञ्चतर्तस्यर्तेनमासुतः ॥
 ११२ ॥ अग्नयेगार्हपत्यायनममेतिद्वितीयके ॥ द्यावापृथिवीभ्यांसरस्वत्यै
 चेतिऋचेयथा ॥ ११३ ॥ देवाजीवनकाम्यायद्वाचानृतमूदिम ॥ अग्निर्मा
 तस्मादेनसोगार्हपत्यः प्रमुञ्चतुडुरितायानिचकृमकरोतुमामनेहसम् ॥ ११४ ॥
 ऋतेनद्यावापृथिवीऋतेनत्वत्सरस्वति ॥ कृतान्नःपाह्येनसोयत्किञ्चानृतमू
 दिम ॥ ११५ ॥ जातवेदसेनममचतुर्थेत्वथपञ्चमे ॥ अग्नयेगार्हपत्यायत्या
 गस्तद्धत्कृतोयथा ॥ ११६ ॥ सजातशत्साडुतजामिशत्साज्यायसशत्
 साडुतवाकनीयसाः ॥ अनाज्ञातंदेवकृतंयदेनस्तस्मात्वमस्माज्जातवेदोमु
 ग्धि ॥ ११७ ॥ यद्वाचायन्मनसायद्वाहुभ्यामूरुभ्यामधीवकट्यात्शिश्वैर्य
 दनृतञ्चकृमवयम् ॥ अग्निर्मातस्मादेनसोगार्हपत्यः प्रमुञ्चतुडुरितायानिचकृ
 मकरोतुमामनेहसम् ॥ ११८ ॥ राष्ट्रभृतेभरसेभ्यःषष्ठेत्यागोष्टसप्तमे ॥ अग्न
 येगार्हपत्याय नवमेचाग्नयेवदेत् ॥ ११९ ॥ यद्धस्ताभ्यांचकरकिल्बिषाय
 क्षाणां वसुमुपजिघ्रमानः ॥ दूरेपश्याचराष्ट्रभृच्चतान्यभरसावनुदत्तामृणानि ॥
 १२० ॥ अदीव्यन्तृणांयदहंचकारयद्वादास्यन्सञ्जगाराजनभ्येः ॥ अग्निर्मात
 स्मादेनसोगार्हपत्यः प्रमुञ्चतुडुरितायानिचकृमकरोतुमामनेहसम् ॥ १२१ ॥
 यन्मयिमातागर्भेसत्येनश्चकारयत्पिता ॥ अग्निर्मातस्मादेनसोगार्हपत्यः
 प्रमुञ्चतुडुरितायानिचकृमकरोतुमामनेहसम् ॥ १२२ ॥ यदापिपेषमातरंपि
 तरंपुत्रः प्रमुदितोधयन् ॥ अहिं सितौपितरौमयातत्तदग्ने अनृणोभवामि ॥
 १२३ ॥ अग्नयेगार्हपत्यायदशमैकादशेवदेत् ॥ द्वादशेत्वग्नयेथाग्रेग्नये
 गार्हपत्यायच ॥ १२४ ॥ यदन्तरिक्षंपृथिवीमुतद्यांयन्मातरंपितरंवाजिहिं
 सिम ॥ अग्निर्मातस्मादेनसोगार्हपत्यः प्रमुञ्चतुडुरितायानिचकृमकरोतुमा
 मनेहसम् ॥ १२५ ॥ यदाशसानिशसायत्पराशसायदेनश्चकृमानूतनंयत्पु
 राणम् ॥ अग्निर्मातस्मादेनसोगार्हपत्यः प्रमुञ्चतुडुरितायानिचकृमकरोतुमा
 मनेहसम् ॥ १२६ ॥ अतिक्रामामिदुरितंयदेनोजहामिरिप्रंपरमेसधस्थे ॥

१ ऋचे, तीसरी ऋचा में (द्यावापृथिवीभ्यांसरस्वत्यैचेदंनमम) इस वाक्य का उ-
 च्चारण करे ॥

यत्रयन्तिमुकृतोनापिदुष्कृतस्तमारोहामिसुकृताञ्चलोकत्रिते ॥ १२७ ॥ देवा
 अमृजतैतदेनस्त्रितएतन्मनुष्येषुमामृजे ॥ ततोमायदिकिञ्चिदानशेग्निर्मात
 स्मादेनसोगार्हपत्यःप्रमुञ्चतुद्धुरितायानिचक्रमकरोतुमामनेहसम् ॥ १२८ ॥
 चतुर्दशेतिथौत्वद्भयोवरुणायततोद्भयोः ॥ अष्टादशेचोनविंशेत्वग्निवरुणा
 भ्यामिति ॥ १२९ ॥ दिविजाताअप्सुजातायाजाताओषधीभ्यः ॥ अथोया
 अग्निजाआपःतानःशुन्धन्तुशुन्धनीः ॥ १३० ॥ यदापोनक्लंद्दुरितंचरामय
 द्वादिवानृतनंयत्पुराणम् ॥ हिरण्यवर्णास्ततउत्पुनीतनः ॥ १३१ ॥ इममेव
 रुणश्रुधीहवमद्याचमृडयत्वामवस्युराचके ॥ १३२ ॥ तत्त्वायामिब्रह्मणावन्द
 मानस्तदाशास्तेयजमानोहविर्भिः ॥ अहेडमानोवरुणोहवोध्युरुसथंशमान
 आयुःप्रमोषीः ॥ १३३ ॥ त्वन्नोअग्नेवरुणस्यविद्वान्देवस्यहेडोअवयासि
 सीष्ठाः ॥ यजिष्ठोवह्नितमःशोशुचानोविश्वाद्धेपाथंसिप्रमुमुग्ध्यस्मत ॥ १३४ ॥
 सत्वन्नोअग्नेवमोभवोतीर्नेदिष्ठोअस्याउपसोव्युष्टौ ॥ अवयक्ष्वनोवरुणथंररा
 णोवीहिमृडीकथंसुहवोनएधि ॥ १३५ ॥ अग्नयेचाथविंशेतुसूक्तवैश्वानरं
 ततः ॥ अग्नयेवैश्वानरायाष्टर्चान्त्यागोयमीरितः ॥ १३६ ॥ त्वमग्नेअया
 स्थयासन्मनसाहितः ॥ अयासन्हव्यमूहिषेयानेधिहिमेवजम् ॥ १३७ ॥ वै
 श्वानरोनऊतयेअयातुपरावतः ॥ अग्निर्नःसुष्ठुतीरुप ॥ १३८ ॥ ऋतावानं
 वैश्वानरमृतस्यज्योतिषस्पतिम् ॥ अजस्रंघर्ममीमहे ॥ १३९ ॥ वैश्वानरस्य
 दथंसनाभ्योबृहदरिणादेकःस्वपश्ययाकविः ॥ उभापितरामहयन्नजायता
 ग्निर्यावापृथिवीभूरिरेतसा ॥ १४० ॥ पृष्टोदिविपृष्टोअग्निःपृथिव्यांपृष्टो
 विश्वाओषधीराविवेश ॥ वैश्वानरःसहसापृष्टोअग्निःसमोनोदिवासरिषःपा
 तुनक्लम् ॥ १४१ ॥ जातोयदग्नेभुवनाव्यख्यःपशुनगोपाइर्यःपरिज्मा ॥
 वैश्वानरब्रह्मणेविन्दगातुंयूयंयातस्वस्तिभिःसदानः ॥ १४२ ॥ त्वमग्नेशो
 चिपाशोशुचानआरोदसीअपृणाजायमानः ॥ त्वंदेवानभिशस्तेरमुचोवैश्वा
 नरजातवेदोमहित्वा ॥ १४३ ॥ अस्माकमग्नेमघवत्सुधारयानामिक्षत्रमजरथं

सुवीर्यम् ॥ वयञ्जयेमशतिनः सहस्रिणैर्वैश्वानरवाजमग्नेतवोतिभिः ॥ १४४ ॥
 वैश्वानरस्यसुमनोस्यामनोस्यामराजाहिकंभुवनानामभिःश्रीः ॥ इतोजातं
 विश्वमिदंविचष्टेवैश्वानरोयततेसूर्याय ॥ १४५ ॥ ततःस्विष्टकृतंकृत्वापरि
 न्यर्ग्यगृह्यच ॥ पूर्णकलशमादायनैर्ऋत्यान्तुचतुष्पथे ॥ १४६ ॥ पादप्रक्षाल
 नंकृत्वाथावम्यप्राञ्चुखस्तथा ॥ पत्नीभिःसहवीक्षेत्तच्छायांतस्मिञ्छुभाशु
 म् ॥ १४७ ॥ सिंहेमेमन्युरस्यांप्रेमेनुवाकंजपेत्ततः ॥ सुमित्रियानआपओ
 धयः सन्त्वितिक्षिपेत् ॥ १४८ ॥ भूम्यांकिञ्चिज्जलंपश्चादुत्तिष्ठेत्कलशानि
 तः ॥ दुर्मित्रियास्तस्मैसन्तुपृष्ठतःकलशंक्षिपेत् ॥ १४९ ॥ यस्यामस्यदि
 द्देव्योभवेत्तत्रैवनिक्षिपेत् ॥ पश्चादपउपस्पृश्यस्वगृहंप्रविशेत्ततः ॥ १५० ॥
 त्रिसन्ध्यमेवंसप्ताहंकुर्याद्रूपंनिरीक्षयेत् ॥ यदापश्येत्तोयमध्येछायामक्षान
 दाभवेत् ॥ १५१ ॥ यजमानःसुपूतोयमन्यथापुनराचरेत् ॥ ततआशीर्विच
 गृह्याद्वाह्यणान्भोजयेत्ततः ॥ १५२ ॥ यावत्कर्मप्रकुर्वीततावन्मौनंसमाचरेत्
 सकृदेवसमश्नीयाद्धविष्यंब्रह्मचर्यभाक् ॥ १५३ ॥ जितेन्द्रियोभूमिशाय
 पूर्वजन्मार्जिततादघात् ॥ मन्त्रसिद्धेर्विघ्नकर्तुर्मुक्तोभवातिनान्यथा
 १५४ ॥ अज्ञानाच्चप्रमादाद्वाजन्मन्यस्मिंश्चयत्कृतम् ॥ पातकंतस्यनाश
 कूष्माण्डीभिस्तुहोमयेत् ॥ १५५ ॥ वैदिकेयस्यनिस्नाताःपितरोज्ञानद
 तः ॥ पतित्वाकौलिकेमार्गेदारिद्र्यादिभिरर्हितः ॥ १५६ ॥ मनसाउपतप्त
 न्नित्यंसर्वसुखाप्तये ॥ लोकद्वयप्रतिष्ठार्थसोपिगुप्तंसमाचरेत् ॥ १५७ ॥ स्व
 चौर्ध्वेसुरापानेगोवधेब्रह्मघातने ॥ गुरुतल्पगमेवर्षव्रतमेतत्समाचरेत् ॥ १५८ ॥
 चौर्ध्वेचभूर्णहत्यायामयोनीवीर्यसिञ्चने ॥ विश्वासघातनेन्यांसहरणेत्य
 चरेत् ॥ १५९ ॥ इष्टाप्रप्तौग्रहेघोरेग्रहणेचन्द्रमूर्ययोः ॥ जलेशिवालयेद
 गृहीत्वायुतमेककम् ॥ १६० ॥ कूटसाक्ष्येवाँर्धुषिकेवृत्तिहारेकरग्रहे ॥ देव

१ सुमित्रियानआपओषधयःसन्तु २ दुर्मित्रियास्तस्मैसन्तुयोस्मान्द्वेष्टियञ्च वयं द्विष्ट
 ३ विघ्न करनेवाले पूर्वजन्मार्जित पापोंसे छूटता है ४ लड़का के मारने में ५ विश्वास
 अगने इहां धरेहुये किसीके धनकेलेनेमें ६ झूठ गवाहीदेनेमें ७ व्याज बढाना रूप रोज
 करने में ८ किसीकी जीविकादि हरलेने में ॥

प्राधिकारेचापदन्तेलक्षमाचरेत् ॥ १६१ ॥ संस्कारभोजनेवेश्यागमनेपशुघा-
तने ॥ देवाद्यर्थाशनेलक्षं त्रिसन्ध्यालोपनेत्वहः ॥ १६२ ॥ केशश्मश्रून्वापयि-
त्वास्नात्वा पुण्ये जलाशये ॥ आज्यभागानन्तरं च कूष्माण्डीभिस्तु होमयेत् ॥
१६३ ॥ सावित्रीं च जपेन्नित्यं पवित्राणि च शक्तिः ॥ ब्राह्मणो दुग्धपायी स्या-
त्क्षत्रियस्तु यैवागुलेट् ॥ १६४ ॥ आमिक्षां भक्षयेद्देश्यो यदा शक्नोति भवेत्तदा ॥
ओदनं सक्नो धानाघृतं वापि समाश्रयेत् ॥ १६५ ॥ एतद्विघ्नं न भोक्तव्यं ब्रह्मच-
र्यादि पूर्ववत् ॥ होमस्तु गोघृतेनैव तदभावे तु माहिषम् ॥ १६६ ॥ प्रथमाम-
न्त्रिकात् त्रयं देवा देवहेडनम् ॥ देवेभ्य आदित्येभ्यश्चेत्यागस्तत्र समीरितः ॥
१६७ ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्य इति द्वितीयायाश्च सोच्यते ॥ प्राग्वत्यागस्तृतीयाया
ऋग्भिन्नासा च कथ्यते ॥ १६८ ॥ यदेवा देवहेडनं देवासश्च कृमावयम् ॥ आदि-
त्यास्तस्मान्मामुञ्चतर्तस्यर्त्तेन मामुतः ॥ १६९ ॥ देवाजीवनकाम्याय द्वाचानृ-
तमूदिम ॥ तस्मान्न इह मुञ्चत विश्वे देवाः सजोषसः ॥ १७० ॥ ऋतेन द्यावापृथि-
वी ऋतेन त्वष्ट्रं सरस्वति ॥ कृतान्नः पाह्येन सोयत्किञ्चानृतमूदिम ॥ १७१ ॥
इन्द्राग्निमित्रावरुणसोमधातृबृहस्पतिभ्यस्त्यागस्तु चतुर्थीया अधुना सा ऋ-
गुच्यते ॥ ॥ १७२ ॥ इन्द्राग्नीमित्रावरुणौ सोमो धाता बृहस्पतिः ॥ तेनो-
मुञ्चन्त्वेन सोयत्किञ्चानृतमूदिम ॥ १७३ ॥ संजातसंसादिति पूर्वोक्ता

१ विपत्तिके बीतजाने के बाद फेरि सुख मिलने में २ देवादिकोंकी पूजाके लिये जो
द्रव्य उसके खाने में ३ सव्याहृति गायत्री वा तत्सवितुर्मेनन्त्रमात्र ४ पुनन्तुमां देवजनाः पुन-
न्तुमनसाधियः पुनन्तु विश्वाभूतानि जातवेदाः पुनीहिमाम् ॥ इत्यादि पवित्र मन्त्र ५ यवागूः
षड्गुणे तो ये संसिद्धाद्यनसिक्थका । पृथग्द्रवैस्तु विरलैः संयुक्ता ज्वरणे हिता ॥ छद्गुणे जलमें
चावलोंको पकाकर छानले उसको यवागू कहते हैं ६ ताते दूध में दही छोड़ देने पर जो
होती है उसको आमिक्षा कहते हैं ७ प्रथम यदेवा देवहेडनं इस मन्त्र से स्वाहा दे तब दे-
वेभ्य आदित्येभ्यश्चेदन्नवैमम इस वाक्यका उच्चारण करना और इसी रीति से आगे के
मन्त्रों में मूलोक्त देवताओं के नामों से वाक्य बनालेना ८ दूसरे मन्त्रमें विश्वेभ्यो देवभ्यः ९
और तीसरे मन्त्रमें द्यावापृथिवीभ्यां सरस्वत्यै च, इदन्नवैमम इस वाक्यका सर्वत्र जोड़ लेना
१० संजातसंसादुतजामिशंसाज्यायसः शंसादुतवाक्नीयसाः अनाज्ञातं देवकृतं यदेनस्त-
स्मात्त्वमस्माज्जातवेदो मुग्धि । जातवेदसे चेदन्नवैमम ॥

पञ्चमीमता ॥ यद्वाचायन्मनसापण्डीपूर्वमुदीरिता ॥ १७४ ॥ ज्योति
नममत्यागःसप्तम्यांसाचकथ्यते ॥ अग्नयेनममत्यागस्तथाष्टम्याथसो
ते ॥ १७५ ॥ येनत्रितोअर्णवाभिर्वभूवयेनसूर्य्यतमसन्निर्मुमोच ॥ येने
विश्वाअजहादगनीस्तेनाहंज्योतिषांज्योतिरानशानआक्षि ॥ १७६
यत्कुसीदमप्रतीतंमयेहयेनयमस्यनिभिनाचरामि ॥ एतत्तदग्नेअनृणोभ
मिजीवन्नेवप्रतितत्तेदधामि ॥ १७७ ॥ यन्मयिमातेतिपूर्वोक्ताप्राग्वत्सान
माहुतिः ॥ यदायियेषमातरंप्राक्प्रोक्तादशमाहुतिः ॥ १७८ ॥ यदा
रिचंपृथिवीप्राक्प्रोक्तेकादशाहुतिः ॥ यदाशसानिशसाप्राक्प्रोक्तात्रिदादश
हुतिः ॥ १७९ ॥ तदग्रेतुःश्वस्तिसप्तएवंपञ्चदशाहुतीः ॥ यदापोनक्त
तिपूर्वोक्तापोदशीभवेत् ॥ १८० ॥ अद्भ्योहिरण्यवर्णाभ्यस्तस्यांत्याग
भिधीयते ॥ इमम्मेवरुणेत्यादिपञ्चर्चःपूर्वमीरिताः ॥ १८१ ॥ सत्याग
स्तेनैकविंशदाहुतयःसमीरिताः ॥ इन्द्राग्निभ्यांचद्वाविंशेत्यागःसाऋग
च्यते ॥ १८२ ॥ उग्रंपश्येराष्ट्रश्रुतिकल्विषाणि यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्
तेनऋणानृणवइत्समानोयमस्यलोकेअधिरज्जुराय ॥ १८३ ॥ अदीव
नृण्यदहमित्याद्याःषट्चपूर्ववत् ॥ ततोद्वयोरिहत्यागोवरुणायनवैम
१८४ ॥ अवतेहेलोवरुणनमोभिरवयज्ञेभिरीमहेहविर्भिः ॥ क्षयंनस्मभ्यम

१ पांचईसंख्या यद्वादेवहेडनंइत्यादि मन्त्रों के क्रमसे जानिये इसी रीति से आगे
संख्या में भी समझना २ यद्वाचायन्मनसावाहुभ्यामूरुभ्यां० इस पूर्वोक्त मन्त्र से
अग्नयेगार्हपत्यायनवैम ३ यन्मयिमातागर्भसत्येनश्चकारयत्पितेति मन्त्रसे नवमाहुति, अग्न
गार्हपत्यायनवैम ४ इस मन्त्र से अग्नयेचेदंनवैम ५ इस पूर्वोक्त मन्त्र से अग्नयेगार्
पत्याय० ६ इस पूर्वोक्त मन्त्र से अग्नयेगार्हपत्याय० ७ अतिक्रमामिदुरितं इससे, अग्न
चेदंनवैममत्रयोदशीआहुति ॥ पुनः, देवा अमृजतैतदेनस्त्रित, इस पूर्वोक्त मन्त्र से अग्नयेगार्
पत्यायचेदंनवैम ॥ दिविजाताअप्सुजाता इससे, अद्भ्योनवैम ८ यदापोनक्तंदुरितंचरा
इस पूर्वोक्त मन्त्र से अद्भ्योहिरण्यवर्णाभ्यश्चेदंनवैम, इसको सोलहवीं आहुति जानि
पुनःपूर्वोक्त पांच आहुति अर्थात्, इमम्मे वरुणश्रुती इससे वरुणायचेदंनवैम, तत्त्वा
मित्रक्षणावन्दमानः इससे वरुणाय० ९ त्वन्नोअग्नेवरुणस्यविद्वान् इस से अग्नीवरु
भ्याम्० सत्त्वंनोअग्ने इससे अग्नीवरुणाभ्याम्०, त्वमग्नेअयास्ययासन्मनसाहितः ॥ अ
संहव्यमूहिषेयानेभिहिभेषजम् इससे अग्नयेचेदंनवैम, ऐसे इक्कीस आहुतियां होती हैं ॥

प्रचेतोराजनेतां सिसिश्रयः कृतानि ॥ १८५ ॥ उद्धुत्तमं वरुणपाशमस्मद
बाधमं विमध्यमं श्रयया ॥ अथावयमादित्यव्रतेतवानागसो अदितये स्या
म ॥ १८६ ॥ एकत्रिंशेशंकुशुकौ विकुशुकौ च निऋत्ये ॥ निःस्वनेभ्यस्त्याग
उक्तः सा ऋचा मोच्यतेऽधुना ॥ संकुशुकौ विकुशुकौ निऋत्यो यश्च निःस्वनः ॥
ते ये स्मद्यक्षमनागसो दूरादूरमवीवतम् ॥ १८७ ॥ ततो द्वयोर्ग्नये च त्वष्ट्रेत्या
गस्तदग्निमे ॥ आयुष्मतेऽग्नयेत्यागः पञ्चत्रिंशत्तमेमतः ॥ १८८ ॥ निर्यक्ष्म
मवीवते कृत्यानि ऋतिञ्च ॥ तेन योऽस्मत्समृच्छाते तस्मै प्रसुवामसि ॥ १८९ ॥
दुःशं सानुशं साभ्यां घणेनानुघणेन च ॥ तेनात्योऽस्मत्समृच्छाते तस्मै
सुप्रसवामसि ॥ १९० ॥ संवर्चसायशसा सन्तनूभिरगन्महिमनसा शंशि
वेन ॥ त्वष्टानो अत्र विदधातुरायोनुमार्ष्टन्वो यद्विलिष्टम् ॥ १९१ ॥ आयुष्टे
विश्वतो दधदयमग्निर्वरेण्यः ॥ पुनस्ते प्राण आयाति परायक्ष्मं सुवामिते ॥
१९२ ॥ आयुर्दायाग्नयेत्यागः षट्त्रिंशत्तदग्निमे ॥ १९३ ॥ अग्नये वरु
णायादित्यौ विश्वेभ्यो देवैभ्यश्च ॥ १९४ ॥ आयुर्दा अग्नये हविषो युवाणो
घृतप्रतीको घृते यो निरेधि ॥ घृतं पीत्वामधुचारुगव्यं पितेव पुत्रमभिरक्षतादि
मम् ॥ १९५ ॥ ईममग्न आयुर्वर्चसे कृधितिगममोजो वरुणसंशिशिषाधि ॥
मातेवास्मा अदितेशर्मयच्छविश्चेदेवा जरदष्टियथा सत् ॥ १९६ ॥ अग्नये
पवमानाय त्यागोष्ट्रिंशत्तस्त्रिषु ॥ ततो द्वयोर्जातवेदसेऽग्नयेत्याग उच्य
ते ॥ १९७ ॥ अग्न आयूषं पियवस आसुवोर्जामिषं च नः ॥ आरेबाध
स्वदुच्छनाम् ॥ १९८ ॥ अग्ने पवस्व स्वया अस्मै वर्चः सुवीर्य्य ॥ दधत्यो
पशं रयिमयि ॥ १९९ ॥ अग्न ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः ॥ तमी
महेमहागयम् ॥ २०० ॥ अग्ने जातान् प्रणुदानः सपत्नान् प्रत्यजातां जात
वेदो नुदस्व ॥ अस्मे दीदिह सुमना अहेडं शर्मते स्याम त्रिवरूथ उद्गौ ॥ २०१ ॥
सुवीर्य्यसहसा जातान् प्रणुदानः सपत्नान् प्रत्यजातां जातवेदो नुदस्व ॥ अधि

१ इस मन्त्र से सैंतीसवीं आहुति, २ आगे के तीन मन्त्रों से अग्नये पवमानाय चेदं नवैमम, और दो मन्त्रों से जातवेदसे अग्नये चेदं नवैमम ऐसे सब मिलकर यहाँ तक बयालीस आहुतियां होती हैं ॥

नोब्रूहिमुमनस्यमानोवयंस्यामप्रणुदानःसपत्नान् ॥ २०२ ॥ अग्नये
 प्रायेतित्रिचत्वारिंशकेपुनः ॥ अग्नयेइतितस्मात्तु उपसेनिश्रुचेभवेत् ॥ २०३ ॥
 अग्नेयो नोभितो जनोवृको वाराजिघां सति ॥ तांत्वंवृत्रहञ्जहि वस्वा
 भ्यमाभर ॥ २०४ ॥ अग्नेयो नोभिदासमानो यश्च निश्चयः ॥ तं वयं स मि
 कृत्वा तुभ्यमग्नेपि दध्मसि ॥ २०५ ॥ यो नैः शपादशपतो यश्च न शपतः श
 त् ॥ उपाश्चतस्मै निश्रुकच सर्वपापं समूहताम् ॥ २०६ ॥ पश्चत्वारिंश
 त्यागो देवेभ्यश्चतदग्निमे ॥ जातवेदसेऽग्नये चततस्त्यागोऽग्नये भवेत्
 २०७ ॥ यो नैः सपतो योरणो मर्तीभिदासति देवाः ॥ इध्मस्येव प्रक्षायतो मा
 स्योच्छेपि किञ्चन ॥ २०८ ॥ यो मां द्वेष्टि जातवेदो यं चाहं द्वेष्टि मयश्च माम्
 सर्वांस्तानग्ने सन्दहयांश्चाहं द्वेष्टि मये च माम् ॥ २०९ ॥ योऽस्मभ्य
 रातीयाश्च नो द्वेष्टते जनः ॥ निन्दाद्यो अस्मान्दिशाश्च सर्वांस्तान्म
 पाकुरु ॥ २१० ॥ श्रोत्रियाय ब्रह्मणे चाग्नये पञ्चाशके मतः ॥ तदग्निमेपि
 तथान्तिमे वैश्वानराय च ॥ २११ ॥ सैंश्च शितं मे ब्रह्म सैंश्च शितं वीर्यं बलम्
 सैंश्च शितं क्षत्रं मे जिष्णुयस्याहमस्मि पुरोहितः ॥ २१२ ॥ उदेर्षां बाहू अतिर
 द्धर्षो अथो बलम् ॥ क्षिणो मि ब्रह्मणा मित्रानुश्रुयामि स्वां अहम् ॥ २१३ ॥
 पुनर्मनः पुनरायुर्म अगात् पुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं म अगात् पुनः ॥ प्राणः पुनराकू
 म अगात् पुनश्चित्तं पुनराधीतं म अगात् ॥ २१४ ॥ वैश्वानरो मे दध्वस्त
 या अवबाधतां दुरितानि विश्वा ॥ २१५ ॥ एवं हुत्वा ततस्तिष्ठेत्समित्पाणि र
 ब्रुखः ॥ अग्नेर्दक्षिणतो वह्निंस्तुवीत द्वादशर्चभिः ॥ २१६ ॥ वैश्वानराय
 तिवेदयामो यदी नृणं सङ्गरो देवतासु ॥ स एतान्पाशान्प्रमुञ्चन्वेदस नो मुञ्चतु
 दुरितादवद्यात् ॥ २१७ ॥ वैश्वानरः पवयान्नः पवित्रैर्यत्सङ्गरमभिधावाम्याशा

१ इस मन्त्रसे अग्नये वृत्रघ्नाय चेदं न वैमम, तैतालिसर्वा आहुति २ इस मन्त्रसे अग्नये चेदं न वैमम चत्वालिसर्वा आहुति ३ इस मन्त्रसे, उषसे निश्रुचे चेदं न वैमम, पैतालीसर्वा आहुति ४ इस क्षियालिसर्वे मन्त्रसे, देवेभ्यश्चेदं न वैमम, ५ इस सैतालिसर्वे मन्त्रसे, जातवेदसे अग्नये ६ इस अइतालिसर्वे मन्त्रसे अग्नये चेदं ७ इस उंचासर्वे मन्त्रसे, श्रोत्रियाय ब्रह्मणे चेदं न वैमम ८ पचासर्वे मन्त्रसे, अग्नये ९ इस इकावनर्वे मन्त्रसे अग्नये चेदं न वैमम, १० इस मन्त्रसे वैश्वानराय चेदं न वैमम, ऐसे वाचन आहुतियां होती हैं ॥

॥ अनाजानन्मनसायाचमानोयदत्रैनो अवतत्सुवामि ॥ २१८ ॥ अमीये
 पुमगेदिविवृत्तौ नामतारकीप्रेहामृतस्ययच्छतामेतद्वद्धकामोचनम् २१९ ॥
 विजिहीर्ष्वलोकान्कृधिवन्धान्मुञ्चासिबद्धकम् ॥ योनेरिवप्रच्युतोगर्भः सर्वा
 यथोअनुष्व ॥ २२० ॥ सप्रजानन्प्रतिगृणीतविद्वान्प्रजापतिः प्रथमजाऋ
 तस्य ॥ अस्माभिर्दत्तंजरसः परस्तादच्छिन्नंतन्तुमनुसञ्चरेत् ॥ २२१ ॥ नतं
 तन्तुमन्वेकेअनुसञ्चरन्तियेषांदत्तं पिश्यामायनवत् ॥ अबन्ध्वेकेददतः प्रयच्छ
 द्धातुंचेच्छकवाधंसस्वर्गेषाम् ॥ २२२ ॥ आरभेथामनुसधरभेथाधंसमानंप
 न्थामवथोघृतेन ॥ यद्वांपूर्तपरिविष्टं यदग्नौ तस्मै गोत्रायेहजायापरीक्षधरभे
 थाः ॥ २२३ ॥ यदन्तरिचंपृथिवीमुतद्यांयन्मातरं पितरं वावजिहिधंसिम ॥
 अग्निर्मातस्मादेनसोगार्हपत्यः प्रमुञ्चतुदुस्तिायानिचकृमकरोतुमामनेहसम् ॥
 २२४ ॥ भूमिर्मातादितिर्नोजनित्रं भ्रातान्तरिक्षमभिशस्तरानः ॥ द्यौर्नः पि
 तापितृयाच्छम्भवासिजामितित्वामाविवित्सलोकात् ॥ २२५ ॥ यत्रमुहा
 र्दःसुकृतोमदन्तेविहायरोगंतन्वास्वया ॥ अश्लोणाङ्गैरुद्धताः स्वर्गेतत्रपश्ये
 मपितरंचपुत्रम् ॥ २२६ ॥ यदन्नमद्भयनृतेदेवादास्यन्नदास्यन्नतवाकरिष्य
 न् ॥ यद्देवानांचक्षुष्यागोअस्तियदेवकिञ्चप्रतिजग्राहमग्निर्मातस्मादनृणंकृ
 णोतु ॥ २२७ ॥ यदन्नमपिबहुधाविरूपवासोहिरण्यमुतगामजामवियद्देवा
 नांचक्षुष्यागोअस्तियदेवकिञ्चप्रतिजग्राहमग्निर्मातस्मादनृणंकृणोतु २२८ ॥
 एवमग्निमुपस्थायकरस्थांसमिधंहुनेत् ॥ वक्ष्यमाणेनमन्त्रेणत्यागोवैश्वान
 रायच ॥ २२९ ॥ यन्मयामनसावाचाकृतमेनः कदाचन ॥ सर्वस्मात्तस्मा
 न्मेलितोमोग्धित्वध्विदेत्थयथातथध्वस्वाहा ॥ २३० ॥ जपादिहोमंचततः कु
 र्यादेतन्निरूपितम् ॥ इहजन्मकृताधानांप्रायश्चित्तं निवारणम् ॥ २३१ ॥ इदमु
 क्कंदिजातीनांशूद्राणामथचोच्यते ॥ मार्गशीर्षेसिताष्टम्यांकृतनित्यक्रियः
 शुचिः ॥ २३२ ॥ एकभक्कंहविष्येणनवम्यामेवमाचरेत् ॥ अयाचितंदशम्या
 चएकादश्यामुपोषणम् ॥ २३३ ॥ द्वादश्यांवपनंकृत्वा पूजयेद्विप्रदेवताः ॥
 नमोनारायणायैतिस्वेष्टबीजादिकंमनुम् ॥ २३४ ॥ अष्टाक्षरंगुरुमुत्पादगृहीत्वा
 जपमाचरेत् ॥ अष्टलक्षंद्विजोच्छिष्टभोजीतत्सेवनैस्तः ॥ २३५ ॥ आमध्या

हंजपंकुर्याद्दृशायीब्रह्मचर्यकृत् ॥ निष्पापोजायतेपूर्णेजपेनोचेत्पुन-
 र् ॥ २३६ ॥ निष्पापचिह्नं वक्ष्ये त्रतथापूर्वोक्तहोमयोः ॥ होमाद्याम्भदिव
 शृन्मयंनिर्गणं दृढम् ॥ २३७ ॥ आनयेच्छुद्धकलशंस्थापयेन्निर्मलेस्थले
 तस्मिंस्तीर्थादिजंतोयंनिःक्षिपेत्कलशोन्मितम् ॥ २३८ ॥ शृङ्गलक्ष्मीपद्मं
 त्रंकाचपात्रेनिधापयेत् ॥ पलमात्रंद्वयोस्तुप्रकुर्याद्धरिहरार्चनम् ॥ २३९
 परीक्षादिवसेपूजांकृत्वातत्प्रार्थयेज्जलम् ॥ आपोनारायणःसाक्षादप्सुस-
 तिष्ठितम् ॥ २४० ॥ तेनसत्येनमत्पापंज्ञानंसत्यंममास्तुते ॥ इतितोयं
 यित्वादद्यात्पुष्पाञ्जलिततः ॥ २४१ ॥ पश्येत्स्वस्यशरीरस्यच्छायांतोये
 थास्ते ॥ यथारसेतथातोयेदृष्टाचेत्पातकंगतम् ॥ २४२ ॥ म्लानातोयेयदा
 यातदापापंगतंनहि ॥ प्रायश्चित्तंततःकुर्याद्यदिच्छायातिनिर्मला ॥ २४३
 सट्टपापोभवेदेवंपुरश्चरणसिद्धिभाक् ॥ यःकश्चिद्वैदिकोमन्त्रोजप्तश्चेदबुद्ध-
 क्षरम् ॥ २४४ ॥ एकजन्मकृतंपापंनाशयेन्नाममन्त्रकः ॥ विष्णोर्ममग-
 रास्यस्वेस्तवतदर्धकम् ॥ २४५ ॥ हन्तिपापंतान्त्रिकस्तुतदर्धंप्राकृतोदल-
 ५ ॥ अपदंशस्तदर्धचेत्येतत्सर्वत्रगोपितम् ॥ २४६ ॥ जपस्थानानिवक्ष्य-
 मिकृत्रिमाकृत्रिमाणिच ॥ गुप्तानिसर्वतन्त्रेषुदेवतानांपृथक्पृथक् ॥ २४७
 महागणपतिक्षेत्रंमापुरंनर्मदातटे ॥ महाश्मशानंमापूरंगणेशमनुसिद्धि-
 म् ॥ २४८ ॥ प्रभासंचकुरुक्षेत्रंपुष्करंभृगुपर्वतम् ॥ यमुनायास्तटंकाश्यां
 नेशमनुसिद्धिदम् ॥ २४९ ॥ अयोध्यामथुरामायाकाशीवदरिकाश्रमः ॥
 गयाचगण्डकीतीरंद्वारकाविष्णुसिद्धिदा ॥ २५० ॥ केदारस्त्र्यम्बकंकाशी
 काञ्च्यवन्त्यौवनानिच ॥ गङ्गातीरंवैद्यनाथंरामेशःशिवसिद्धिकृत् ॥ २५१ ॥
 ज्वालामुखीप्रयागश्चकामिनीमालिकापदम् ॥ सरस्वत्यास्तथातीरंशाकमन्त्र-
 स्यसिद्धिकृत् ॥ २५२ ॥ तीरञ्चकमलेश्वर्यामैकंलोयक्षपर्वतः ॥ अङ्गवङ्गकति

१ कोई वेदोक्तमन्त्रहो उसके जपकरने में सब जोड़कर दशकरोड़ अक्षरहोजावें त
 जापकलोग पापसे छूटजातेहैं २ हरिद्वार ३ विष्णुमन्त्रोंकी सिद्धिकी देमेवाली ४ नाश
 कनामप्रसिद्ध ५ काञ्चीपुरी ६ उज्जयिनी ७ ज्वालामुखीदेवी ८ कामादेवी ९ मालिका
 स्थान १० मेकलनामपर्वत ॥

झारचक्षुद्देवतसिद्धिदाः ॥ २५३ ॥ कामरूपञ्चतत्स्थानंहिंगुलाविन्ध्यवासि
नी ॥ जालन्धरं पूर्णगिरिर्वाममार्गस्यसिद्धिदाः ॥ २५४ ॥ तीरंपद्माकरा
णांचकदलीक्ष्वर्कवाटिकाः ॥ विडुमाकुलितोदेशोगणेशस्यातिवृत्तमः ॥
२५५ ॥ पद्माकरंतदारण्यंकरवीरार्कवाटिकाः ॥ गोधूमदूर्वाक्षेत्राणिशिला
भानुमतःप्रिया ॥ २५६ ॥ तुलस्यश्वत्थधात्रीक्षुशालग्रामादिसन्निधौ ॥ गो
ष्ठेश्रोत्रिययुग्ग्रामेहरेर्मुद्गैदिकान्तिके ॥ २५७ ॥ पश्चिमाभिमुखेलिङ्गेनन्दि
वर्जेशिवालये ॥ शिवतीरेवटस्यारात्सङ्गमेविपिनेद्रुदे ॥ २५८ ॥ कदलीचू
तचम्बेलीसेवन्तीचर्चरीवने ॥ ग्रन्थाख्यातनदीतीरेशक्तेःप्रीतिश्चनिर्जने ॥
२५९ ॥ पल्लवाग्रेनिम्बकोलशाखोरमधुकाकुले ॥ वल्मीकेशुष्कनद्यांचमो
दन्तेक्षुद्देवताः ॥ २६० ॥ पितृगृहेशमशानेचत्रिपथेचचतुष्पथे ॥ शून्याल
येशवार्काणैस्थानेतुष्यन्तिवामकाः ॥ २६१ ॥ गृहेगोष्ठेतथोद्यानेतथापर्वत
मस्तके ॥ नद्यांतत्सङ्गमेदेवालयस्याद्वैदिकोधिकः ॥ २६२ ॥ यस्मिन्देसेन
गोहत्यानापिब्रह्मवधोभवेत् ॥ नश्रावयन्तिशूद्रांश्चसिद्धिस्तत्रतुवैदिकी ॥
२६३ ॥ म्लेच्छाःपाखण्डिनोभूताराजानःसचिवादयः ॥ युवत्यश्चनवर्तन्ते
तत्रसिद्धिरदूरतः ॥ २६४ ॥ जीर्णदेवालयोद्यानगृहवृक्षनदीषुच ॥ नदीकू
लाद्रिकूलेषुभूछिद्रादिषुनोवसेत् ॥ एवमाचार्य्यमतिमान्कुर्याद्भूमिपरिग्रह
म् ॥ २६५ ॥ पृथ्वीं वराहं सम्पूज्य भूमुतस्यबलेनच ॥ ब्रूयादमुकमन्त्रस्यपुर
श्चरणसिद्धये ॥ २६६ ॥ मयेयंगृह्यतेभूमिर्मन्त्रोयंसिध्यतामिति ॥ न्यग्रो
धदुग्धसस्यस्थवृक्षान्यतरवृक्षजान् ॥ २६७ ॥ विर्तस्तिप्रमितान्वृत्तान्गृहीया
त्कीलकान्दश ॥ अष्टौनिखातयेदष्टदिशास्त्रीशानपूर्वयोः ॥ २६८ ॥ मध्ये
निखन्यंनवममूर्ध्वबुद्ध्यातथाप्यधः ॥ पश्चान्नैर्ऋत्ययोर्मध्येयन्त्रमस्त्रेणकील
येत् ॥ २६९ ॥ पूजातथास्त्रमन्त्रेणतेष्वस्त्रंचप्रपूजयेत् ॥ क्षेत्रेचकीलितेमन्त्री

१ बटके समीप २ ग्रन्थों में कही हुई नदियोंके तीर में ३ छोटीतलैयाँ के आगे ४ बेरका
वृत्त ५ महुवा ६ बीता बीताभरके दश कीलोंको बतवाकर आठ दिशों में एकएक कीले
को गाड़दे और ईशान व पूर्वदिशाके मध्य में एक और पश्चिम व नैऋत्य के मध्यमें एक
कीले को फट्मन्त्र पढ़कर गाड़दे ॥

नविघ्नैःपरिभूयते ॥ २७० ॥ दिक्पालेभ्योमापभक्तबलिंदिक्षुप्रकल्पयेत् ।
 क्षेत्रमध्येक्षेत्रपालंपूजयेच्चगणेश्वरम् ॥ २७१ ॥ तृतीयंवास्तुपुरुषन्तेभ्यो
 द्यादबलित्रयम् ॥ क्षेत्रमध्येसमाश्रित्यकूर्मचक्रंविचारयेत् ॥ २७२ ॥ कूर्मच
 क्रमविज्ञातुर्महाविघ्नोभिजायते ॥ परदेशग्रामगृहभेदात्कूर्मश्चतुर्विधः ॥
 २७३ ॥ वृत्तद्वयंप्रकुर्वीतनवकोष्ठकभेदितम् ॥ कवर्गाद्याःसप्तलेख्याःपूर्वांश
 दिपुलक्षकौ ॥ २७४ ॥ ईशान्यांविलिखेन्मध्यवृत्तेकोष्ठेद्वयंद्वयम् ॥ स्वराणां
 पूर्वतोलेख्यंश्रीबीजंमध्यकोष्ठके ॥ २७५ ॥ प्राञ्चुखःपरकूर्मस्तुसर्वदैवप्रजा
 यते ॥ देशनामाग्रिमोवर्णोयस्यांदिशिर्व्यवस्थितः ॥ २७६ ॥ देशकूर्ममुत्त
 मस्यांदिशिस्याद्दामकूर्मके ॥ मुखद्वयंतुविज्ञेयंस्वराद्वयञ्जनतस्तथा ॥ २७७ ॥
 गृहकूर्मस्यवदनंयद्दिग्द्वारंगृहंभवेत् ॥ मुखस्यपार्श्वयोःपाणीकुक्षीपादौतत
 स्ततः ॥ २७८ ॥ पुच्छमेकमथोमध्येपृष्ठमेकंपडङ्गवान् ॥ महारित्वेजीवना
 शोवैरेस्याद्धननाशनम् ॥ २७९ ॥ किञ्चिद्वैरेमुखाल्पत्वंतदिदानींनिगद्य
 ते ॥ अगौऋच्छौलृपौजाहौषषौएनौइरौउलौ ॥ २८० ॥ फधौभरौयसौचेतिम
 हारीपरिकीर्तितौ ॥ जछौओदूयडौगादौजटौराखौबुधौरलौ ॥ २८१ ॥ वैर
 न्तुपञ्चमेवर्गेतत्किञ्चित्करयोर्भवेत् ॥ चटयोःपचयोश्चापितरयोःस्त्रयोरपि ॥
 २८२ ॥ एकवर्गेपराप्रीतिःस्ववर्गद्विगुणंकुरु ॥ स्थानवर्गयुतंतष्टमष्टभिश्चा
 पिउच्यते ॥ २८३ ॥ स्थानवर्गोद्विगुणितःस्ववर्गाद्वयोष्टशेषितः ॥ स्थानाय
 उभयोःकार्यमधिकंयस्यशेषकम् ॥ २८४ ॥ यावत्स्थितंतसोर्थदःस्यात्साधकोर्थ

१ पर व देश व ग्राम व गृह, इनभेदों से कूर्म चारतरहका होता है २ प्रथम दो वृत्त व
 आठ कोठोंको बनाकर पूर्वादि दिशों के क्रमसे उन कोठों में कादि सातवर्ग व आठवें कोठे में
 लंछं ईशानकोण में लिखकर क्रमही से अआ आदि सोलहस्वरोंको और मध्यमें श्रीबीज
 लिखे ३ परकूर्मका मुख सदा पूर्वदिशामें रहता है ४ जिस वर्ग में अपने नामका प्रथमा-
 क्षरहो उस वर्गकी संख्या में, स्थानवर्ग अर्थात् जिस जगह में स्थान बनायाजावैगा उस
 दिशाकी संख्याको जोड़कर आठका भाग देनेसे शेष अक्षरोंको फल कहते हैं तथा स्थान
 वर्गको द्विगुणकर निजवर्ग संख्यासे संयुक्त किये उन अंकोंमें आठका भाग देनेसे शेषअक्षरों
 का फल मूलमें स्पष्ट है ॥

प्रदोनसत् ॥ मुखेसर्वार्थसिद्धिः स्यात्करयोरत्रसिद्धयः ॥ २८५ ॥ कटौनकि
 शिवासत्वंपादयोः पुच्छतोमृतिः ॥ कुरुक्षेत्रेप्रयागेचगङ्गासागरसङ्गमे ॥ २८६ ॥
 महाकालेचकाश्यांचकूर्मस्थानंनचिन्तयेत् ॥ क्षेत्रसाधकमन्त्राणामेकमेवा
 द्यमक्षरम् ॥ २८७ ॥ यदिस्यात्सध्रुवंमन्त्रः सर्वसिद्धिफलप्रदः ॥ अमृतोवृष
 भःशैलराजोवासुकिरेवच ॥ २८८ ॥ अर्थकृच्छ्रकिकृत्पूर्वकाष्टादौबलिनाच्च
 येत् ॥ पद्मयोनिमहाशङ्खञ्चायाख्यंचापिमध्यमे ॥ २८९ ॥ कूर्मपृष्ठेगृहंरु
 त्वागृहस्थोजयमाचरेत् ॥ अथमालांप्रवक्ष्यामिद्विविधासास्थिराचरा ॥ २९० ॥
 स्थिरातुस्थिरचित्तानांचञ्चलाचलचेतसाम् ॥ अकारादिक्षकारान्तैर्विन्दुवन्मा
 तृकाक्षरैः ॥ २९१ ॥ अनुलोमविलोमस्थैः क्लृप्तयावर्णमालया ॥ प्रत्येकमन्त्र
 युग्मन्त्राजसव्याः सर्वसिद्धिदाः ॥ २९२ ॥ ऋचाद्याअपिकिञ्चान्येप्रोक्ताच
 स्थिरमालिका ॥ अकारादिक्षकारान्ताप्रोक्ताचाक्षरमालिका ॥ २९३ ॥ जपे
 चाष्टोत्तरशतेपुनर्वर्णस्ययोजनम् ॥ चराथकथ्यतेमालाभिचारेतिथिसङ्ख्य
 कैः ॥ २९४ ॥ मुक्त्यर्थपञ्चविंशत्याभसङ्ख्यैः सर्वदाजपेत् ॥ त्रिंशद्विधं कूर्मवृ
 द्धिः स्याच्चतुःपञ्चाशतेप्सितम् ॥ २९५ ॥ शतात्साम्यंतथाष्टाधिशतात्सकल
 सिद्धयः ॥ समस्तसिद्ध्यैरुद्राक्षामणयोधनदामताः ॥ २९६ ॥ गैतस्वाप्तिकरः
 शङ्खोभोगकृत्स्फटिकोमतः ॥ पुत्रप्रदाः पुत्रजीवाः पद्माक्षाः पुष्टिवर्द्धनाः ॥ २९७ ॥
 विद्रुमोत्थावश्यकरामौक्तिकामुक्तिदामताः ॥ पापापहाः कुशमयास्स्वर्णजाः
 कामदायकाः ॥ २९८ ॥ कामवृद्धिस्तारजातैरिन्द्राक्षैः स्वागतम्पदम् ॥ स्त्री
 वश्यार्थचहारिद्रादाव्यापुरुषवश्यकृत् ॥ २९९ ॥ ज्वरहन्त्रीतुलाक्षयाः शङ्ख
 स्यपितृतृप्तिकृत् ॥ अर्कजोच्चाटनेकार्य्याश्रीफलैर्ज्ञानसाधने ॥ ३०० ॥ पद्म
 काष्ठोद्भवातुष्टोदेवादारुद्भवानिरुक् ॥ कृष्णकाष्ठसमुद्भूतैस्तामसंकर्मसेच्य
 ति ॥ ३०१ ॥ गजदन्तस्यसर्वार्थमोहनेताम्रजामता ॥ मारणेचांयसीप्रोक्ता
 धनार्थश्चेतपद्मजा ॥ ३०२ ॥ विषान्तरेचन्दनोत्थाशक्तिकृच्छ्वेतकाष्ठजा ॥

१ और कवर्गादिवर्ग व निज नाम जिस दिशामें हो उसका शुभाशुभ फल कूर्मके मुखा-
 दिस्थानों से जानिये २ गतद्रव्यकी प्राप्तिकरनेवाला ३ चांदी की गुरियों से ४ लोहेकी
 गुरियों की माला ॥

रक्तचन्दनबीजोत्थायक्षिण्यादिकसाधने ॥ ३०३ ॥ भूतस्तम्भेनिम्बजाताज
 नस्तम्भेशमीभवा ॥ महानिम्बेनडाकिन्याभूनिम्बैःस्तम्भनंरुजाम् ॥ ३०४ ॥
 इन्द्रवृक्षादृणस्तम्भोभिचारेवानरास्थितः ॥ ऋक्षास्थितोवन्यसिद्धिःशार्दूल
 त्तस्यदेवताः ॥ ३०५ ॥ नरास्थनाराक्षसावश्यावीशवश्याहयास्थिभिः ॥ रा
 सभास्थनाक्षुद्रसिद्धिर्मान्यतातुगजास्थिभिः ॥ ३०६ ॥ मृत्तिकाभृष्टमणिजा
 मालाशावरसिद्धिकृत् ॥ कुशग्रन्थ्याजपेदिप्रःसुवर्णमणिभिर्नृपः ॥ ३०७ ॥
 पुत्रजीवैर्जपेद्वैश्यःपद्माक्षैःसर्वएवहि ॥ रुद्राक्षस्फटिकेन्द्राक्षमध्येकिञ्चिन्नदापये
 त् ॥ ३०८ ॥ मध्येदत्त्वाजपंकुर्वन्काममोक्षौविनाशयेत् ॥ चतुर्थ्याप्रोतयेन्मा
 लांगणनाथस्यमन्त्रकैः ॥ ३०९ ॥ मध्याह्नेऽर्कस्यसप्तम्यांरवौवातस्यमन्त्र
 कैः ॥ द्वादश्यावैष्णवीमालाप्रोतव्याविष्णुमन्त्रतः ॥ ३१० ॥ त्रयोदश्यांतु
 सन्ध्यायांतन्मन्त्रैःशिवमालिका ॥ अष्टम्यांवाचतुर्दश्यांनवम्यांभूमिनन्दने ॥
 ३११ ॥ शक्तीनामपि कर्तव्याशुक्लरात्रौयथाविधि ॥ ग्रन्थितापट्टसूत्रेणदेव्याः
 प्रीत्यैतुमालिका ॥ ३१२ ॥ कार्यासावैष्णवीमालापट्टसूत्रैरथापिवा ॥ ऊ
 र्णाभिर्वावल्कलैर्वाशैवीकार्पाससूत्रकैः ॥ ३१३ ॥ प्रायशःसर्वदेवानांसूत्रो
 त्यत्तिविधिंशृणु ॥ सूत्रंदिजेन्द्रपुण्यस्त्रीनिर्मितंग्रन्थिवर्जितम् ॥ ३१४ ॥
 त्रिगुणंत्रिगुणीकृत्यग्राह्यंक्षाल्ययत्नतः ॥ ३१५ ॥ एकवक्त्रैर्द्विवक्त्रैश्चचतु
 र्वक्त्रैश्चपञ्चभिः ॥ पञ्चैर्वाथकर्तव्यामिथोमिश्रांस्तुवर्जयेत् ॥ ३१६ ॥
 मुखंमुखेनसंयोज्यपृष्ठंपृष्ठेनयोजयेत् ॥ रुद्राक्षस्योन्नतंप्रोक्तंमुखंपृष्ठंतुनिम
 कम् ॥ ३१७ ॥ धात्रीफलप्रमःश्रेष्ठोमध्योबद्धरसन्निभः ॥ अधमश्चणकाभः
 स्यात्ततोहीनोविपत्तिकृत् ॥ ३१८ ॥ एकोमेरुस्तत्रदेयःसर्वत्रस्थोऽल्पयुक्
 चयः ॥ आद्यंस्थूलंततस्तस्मान्न्यूनंन्यूनतरंततः ॥ ३१९ ॥ सर्पाकारांप्र
 कुर्वीतब्रह्मग्रन्थिर्मणिंप्रति ॥ अथवाग्रन्थिरहितंदृढचक्रसमन्वितम् ॥ ३२० ॥
 त्रिरावृत्त्याथमध्येनचार्धावृत्त्यातुदेशतः ॥ ग्रन्थिःप्रदक्षिणावर्त्तःस ब्रह्मग्र
 न्थिरुच्यते ॥ ३२१ ॥ एकभक्त्वंविधायादौसाधकोग्रन्थयेत्स्वयम् ॥ कृत
 नित्यक्रियःशुद्धउक्तेष्वक्षेप्वतन्द्रितः ॥ ३२२ ॥ श्वेतारक्तासुवर्णाभाकृष्णा

चैवद्विजादितः ॥ एतेषु ब्राह्मणश्रेष्ठोजपमालाकृतेभृशम् ॥ ३२३ ॥ अला
भेतुद्विजातीनामपि वास्वस्वजातयः ॥ कलौ तु दुर्लभो विप्रो यथा विप्राः स्वधर्म
गाः ॥ ३२४ ॥ अतिस्थूलो तिसूक्ष्मश्च स्फुटितो भंगुरो लघुः ॥ भिन्नः पुरा धृ
तो जीर्णो रुद्राक्षो न शुभः स्मृतः ॥ ३२५ ॥ अन्योन्यघर्षणादेव जपहानिर्भवेद्
ध्रुवम् ॥ मध्यतो ग्रन्थयः कार्यानां त्रमुक्तादिविन्त्यसेत् ॥ ३२६ ॥ एकवक्त्रः
शिवस्तस्य माला तु जपतो हरेत् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि तथा भक्तादिकेष्टदः ॥
३२७ ॥ उमाशङ्करनामाख्यो द्विमुखो यं व्यपोहति ॥ गोहत्यादिकपापानि
गृहस्थाश्रमसौख्यदः ॥ ३२८ ॥ त्रिमुखस्त्वग्निरूपः स्यात्स्त्रीहत्यादिकपाप
हा ॥ धर्मार्थकामाः सिद्ध्यन्ति धारणात् जजपादपि ॥ ३२९ ॥ चतुर्मुखो भवे
द्ब्रह्मागुरुहत्यादिनाशकः ॥ स्फुरन्ति सकला विद्यावाक् सिद्धिश्चापि जायते ॥
३३० ॥ पञ्चवक्त्रः शिवः साक्षात् सर्वपापपापहारकः ॥ शैवगाणेशशाक्तानां हुत
सिद्धिस्तु तज्जपात् ॥ ३३१ ॥ कार्तिकेयस्तु षड्वक्त्रः स्वलितव्रतपापहा ॥ विधि
तोदक्षिणे बाहौ धारणात् समरे जयः ॥ ३३२ ॥ सप्तवक्त्रो महानागो नन्तो नामाथ त
ज्जपात् ॥ अनन्ताः सिद्धयः सर्पविषमृत्युर्न जायते ॥ ३३३ ॥ अष्टवक्त्रो गणेशः
स्यात्सर्वविघ्ननिवारकः ॥ नश्यन्ति तज्जपात् सर्वे कामक्रोधादिशत्रवः ॥
३३४ ॥ नववक्त्रो भैरवः स्याद्दाममार्गस्थदेवताः ॥ जपादेव प्रसीदन्ति वामबाहौ
स्थितो घहा ॥ ३३५ ॥ जनार्दनो दशमुखो जपान्नश्यन्ति धारणात् ॥ पिशाच
ग्रहवेतालब्रह्मराक्षसपन्नगाः ॥ ३३६ ॥ एकादशमुखः साक्षाद् दुद्रवा स्य धार
णात् ॥ जपाच्च हयमेधादियज्ञानां फलभाग भवेत् ॥ ३३७ ॥ द्वादशास्यो भा
स्करः स्याद्धारणात् तज्जपादपि ॥ तेजस्वी च प्रतापी च गोमेधफलभाग भवेत् ॥
३३८ ॥ त्रयोदशमुखः साक्षाद् विश्वदेवात्मकः स्मृतः ॥ श्राद्धकाले घृतोदद्या
त्पितृणामक्षयाङ्गतिम् ॥ ३३९ ॥ चतुर्दशमुखैर्जप्तं तदानन्त्याय जायते ॥
पूज्यते देवमनुजैरक्षयांलभते गतिम् ॥ ३४० ॥ अथ मालाकृतिं वक्ष्ये क्षालये
त्पञ्चगव्यकैः ॥ दुग्धं काञ्चनवर्णायाः श्वेतायाश्चैव गोमयम् ॥ ३४१ ॥
गोमूत्रं ताम्रवर्णायानीलायाश्च भवेद्दधि ॥ घृतन्तु कृष्णवर्णाय एवं पञ्चामृते
पिच ॥ ३४२ ॥ गवां वर्णास्तु सुलभाः सन्ति देशेषु कुत्रच ॥ तत्र वर्णविभागे

नपञ्चगव्यानिचाहरेत् ॥ ३४३ ॥ वर्णालाभे न दोषोस्तिमात्राहीनन्तु
वर्जयेत् ॥ गोशकृद्विगुणंमूत्रंअर्पिर्दद्याच्चतुर्गुणम् ॥ ३४४ ॥ क्षीरमष्टगु
णंप्रोक्तंपञ्चगव्यंतथादधि ॥ गायत्र्यादायगोमूत्रंगन्धद्वारतिगोमयम् ॥
३४५ ॥ आप्यायस्वेतिचक्षीरंदधिक्रावणेतिवैदधि ॥ तेजोसिशुक्रमित्याज्यं
देवस्यत्वाकुशोदकम् ॥ ३४६ ॥ क्षालयेत्पञ्चगव्याद्यैःसद्योजातादिमन्त्र
तः ॥ चन्दनागुरुगन्धाद्यैर्वीमदेवेनघर्षयेत् ॥ ३४७ ॥ धूपयेदप्यधोरेण
चासितागुरुगुलैः ॥ तत्पुरुषाख्यमन्त्रेणलेपयेच्चन्दनादिभिः ॥ ३४८ ॥
ईशानःसर्वमितिचप्रत्येकमन्त्रयेच्छतम् ॥ तेनैवमन्त्रयेन्मेरुमधोरेणचम
न्त्रयेत् ॥ ३४९ ॥ अथान्यमालासंस्कारंवक्ष्येश्वरतथस्यपत्रकैः ॥ पद्माकारे
णनवभिःस्थापितेतत्रविन्यसेत् ॥ ३५० ॥ मणीन्सूत्रंचगन्धोदैःक्षालयि
त्वाथमन्त्रयेत् ॥ ॐ ह्रीं पूर्वैर्मातृकार्णैः क्रमादेकैकशोमणिम् ॥ ३५१ ॥
सूत्रंचतत्रविन्यस्यपूजयित्वाहुनेत्ततः ॥ तिस्राद्यैःकेवलज्यैर्वासद्योजातादि
भिःपृथक् ॥ ३५२ ॥ पञ्चमन्त्रैःशतंचाष्टावष्टाविंशतिमेववा ॥ होमाभावे
जपःप्रोक्तःप्रोतयेन्मालिकांततः ॥ ३५३ ॥ गोपुच्छसदृशीकार्य्याएकाग्रावा
समेरुका ॥ आवाहनादिमुद्राणामष्टकंदर्शयेत्ततः ॥ सद्योजातादिभिर्मन्त्रैः
पूर्ववत्क्षालनादिकम् ॥ ३५४ ॥ कौलिकादौविशेषोयंसुरयामणितर्पणम् ॥

१ ॐ तत्सवितुर्वरेण्यम्भर्गोदेवस्यधीमहिधियो यो नः प्रचोदयात् २ गन्धद्वारान्दुराधर्षारि
ष्टिपुष्टिकरीपिणीम् । ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपहृये श्रियम् ३ आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः
सोमवृन्त्यम् ॥ भवावाजस्य सङ्गथे ४ दधिक्रावणो अकारिषज्जिष्णोरश्वस्यवाजिनः । सुरभि
नोमुक्ताकरत्प्राणायूथं पितारिषत् ५ तेजोसिशुक्रमस्यमृताभोयुध्याआयुर्मेपाहि ६ देवस्य
त्वासवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो हस्ताभ्याम् । अश्विनोर्भैषज्येन तेजसो ब्रह्मवर्चसाया
भिषिञ्चामिसरस्वत्यै भैषज्येन वीर्यायान्नाद्यायाभिषिञ्चामीन्द्रस्येन्द्रियेण ब्रह्माय श्रियै यशसेभि
षिञ्चामि ७ सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वैनमः । भवे भवेनाति भवे भवस्व मां भवोद्भवाय नमः
८ वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः कालविकरणाय नमो बल
करणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमो नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मथनाय नमः
अधोरेभ्योऽधोरेभ्योऽधोरेभ्योऽधोरेभ्यः । सर्वतः सर्वसर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः १० तत्पुरुषा
विग्रहे महादेवाय धीमहितो रुद्रः प्रचोदयात् ११ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्म
विपतिर्ब्रह्मणो विपतिर्ब्रह्माशिवो मे अस्तु सदाशिवोम् ॥

शिरोमालातुषट्त्रिंशद्वात्रिंशत्कण्ठमालिका ॥ ३५५ ॥ कूर्परेषोडशप्रो
क्ताद्वात्रिंशन्मणिवन्धयोः ॥ अष्टोत्तरशतैर्युक्कमुपवीतंविधीयते ॥ ३५६ ॥
तदर्धमुरसोमालाशिखायामेकउच्यते ॥ कर्णयोश्चापिषट्सङ्ख्याधारणक्रम
ईरितः ॥ ३५७ ॥ सङ्ख्याहीनंनकर्त्तव्यमधिकंनैवदूष्यति ॥ रुद्राक्षधारयन्ने
वदेहान्तेसशिवोभवेत् ॥ ३५८ ॥ बहुलंलभतेगुण्यंभाग्यवानिहजायते ॥
स्नानेदानेजपेहोमेवैश्वदेवेसुरार्चने ॥ ३५९ ॥ प्रायश्चित्तेतथाश्राद्धे
दीक्षाकालेविशेषतः ॥ रुद्राक्षवारीभूत्वाचयत्किञ्चित्कर्मवैदिकम् ॥ ३६० ॥
योविप्रःसततंकुर्यात्तत्कर्मसफलंभवेत् ॥ कण्ठेशिरसिहस्तेचकर्णयोरुपवी
तके ॥ ३६१ ॥ रुद्राक्षधारणादेवरुद्रोभवतिमानवः ॥ स्वादन्मांसंपिबन्म
द्यंसङ्गच्छन्नन्त्यजादिषु ॥ ३६२ ॥ सद्योभवतिपूतात्मारुद्राक्षमूर्ध्निधारये
त् ॥ देवान्पुष्पान्तियेदेवाःपशवस्तेत्रवैदिकाः ॥ ३६३ ॥ तान्घातय
न्तियेकौलेतेषांशास्तास्त्ययंयमः ॥ तेषांसंरक्षणार्थायनान्योरुद्राक्षतोभुवि ॥
३६४ ॥ रुद्राक्षाःसर्वदेवानांमन्त्रसिद्धिविधायकाः ॥ रुद्राक्षंकण्ठमाश्रित्य
शूकरोम्रियतेयदि ॥ ३६५ ॥ सोपिरुद्रत्वमाप्नोतिकिंपुनर्मानुषादयः ॥
उच्छिष्टोवाविकर्मस्थोयुक्रोवासर्वपातकैः ॥ ३६६ ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यो
नरोरुद्राक्षधारणात् ॥ रुद्राक्षमालिकांकण्ठेधारयेद्भक्तिवर्जितः ॥ ३६७ ॥
पापकर्मापियोनित्यंरुद्रलोकेमहीयते ॥ अरुद्राक्षधरोभूत्वायत्किञ्चित्कर्मवै
दिकम् ॥ ३६८ ॥ कुर्याद्विप्रोपियोमौढ्यान्नासावाप्नोतितत्फलम् ॥ शूद्रा
र्थञ्चस्त्रियामर्थेमालासंस्कारउच्यते ॥ ३६९ ॥ गणेशमूर्यविष्णवीशदुर्गाः
सम्पूज्यभक्तिः ॥ मालांतामयतामालांकोम्बीजेनाभिमन्त्रिताम् ॥ ३७० ॥
अष्टोत्तरशतंपञ्चगव्येतांस्थापयेत्त्रयहम् ॥ चतुर्येतुसमुद्धृत्यक्षालयेदस्रमन्त्र
तः ॥ ३७१ ॥ हन्मन्त्रेणग्रन्थयित्वास्थण्डिलेतांनिधापयेत् ॥ तत्रप्रक्षालि
तांमालांस्थापयेद्धेमपात्रके ॥ ३७२ ॥ पञ्चामृतेनसंस्नाप्यशीतलेनजले
नच ॥ चन्दनेनसुगन्धेनकस्तूरीकुंकुमादिभिः ॥ ३७३ ॥ अभिषेकंत
तःकुर्यात्तद्ह्रसौमन्त्रेणचसाधकः ॥ नवग्रहान्पूजयित्वादिकूपालांश्चापिपूज
येत् ॥ ३७४ ॥ तिलेनघृतयुक्तेनशक्तितोहोमयेत्ततः ॥ स्वर्णन्तुदक्षिणांद

द्यादगुरवेमणिसङ्ख्यकम् ॥ ३७५ ॥ तन्मन्त्रजापिनोविप्रान्भोजयेद्वा
 वैदिकान् ॥ अभावेस्वर्णपात्रस्यग्राह्यमश्वत्थपत्रकम् ॥ ३७६ ॥ माला
 स्कारइत्युक्रोजपःस्यात्सिद्धिदायकः ॥ कीकसादिकपालानां कौलिका
 च्चवामिनाम् ॥ ३७७ ॥ सिद्धयैवक्ष्यामिसंस्कारंसर्वतन्त्रेषुगोपितम्
 शिल्पिनं पूजयेदादौ वस्त्रगन्धानुलेपनैः ॥ ३७८ ॥ संहृष्टः कारयेन्मात
 मन्त्रपूतं पिबेन्मधु ॥ पञ्चाशन्मणिभिः कार्या ऋतुमत्याभगोक्षिपेत् ॥ ३७९ ॥
 निशामेकांसमुद्धृत्यान्मणिन्क्षालयेत्ततः ॥ शुद्धोदैर्मूलमन्त्रेणाभिषिञ्चे
 जयारसैः ॥ ३८० ॥ प्रक्षाल्य धूपयेत्पश्चात्प्रोतयेदिष्टसूत्रकैः ॥ सूत्रं
 दृजपेनीलकृष्णमारणकर्मणि ॥ ३८१ ॥ मोहने हरितं स्तम्भे धूमाभं द्वि
 तालभम् ॥ शान्तौ पुष्टौ सितं देवे रक्तमुच्चाटने भवेत् ॥ वश्ये पीतं कषायन्तु वि
 पकरणे मतम् ॥ ३८२ ॥ चक्रपूजां ततः कृत्वा त्वष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ हुनेन्म
 पलाभ्याञ्चमूलमन्त्रेण साधकः ॥ ३८३ ॥ ततो बलियथान्यायं महिषादेः
 दापयेत् ॥ शिल्पिनः साधकांश्चापि भोजयेन्मणिसङ्ख्यकान् ॥ ३८४ ॥
 एवं सस्मार्जितां मालां गुरवे तां प्रदर्शयेत् ॥ येन मन्त्रेण यामाला कृता तन्तुजपे
 या ॥ ३८५ ॥ अन्यमन्त्रजपाच्छापो देवतायाः प्रजायते ॥ दृढं सूत्रं नियुञ्ज
 तजपेत्तु स्थगितो यथा ॥ ३८६ ॥ जीर्णं सूत्रे पुनः सूत्रं ग्रन्थयित्वा शतं जपेत्
 तर्जन्या न स्पृशेत् सूत्रं कम्पयेन्नैव धूनयेत् ॥ ३८७ ॥ न स्पृशेद्दामहस्तेन क
 सस्तां न कारयेत् ॥ अक्षाणां चालने गुष्ठश्चान्यमक्षं न स्पृशेत् ॥ ३८८ ॥
 जपकाले तदा विद्वान्मन्त्रं नैव विलङ्घयेत् ॥ परिवर्त्तनकाले तु सङ्घट्टं नैव का
 येत् ॥ ३८९ ॥ कलिः खट्वग्राशब्दे दोलने च चलन्मतिः ॥ चलिते चैव वि
 पः स्फुटिते व्याधिसम्भवः ॥ ३९० ॥ हस्तच्युते महाविघ्नः सूत्रच्छेदे विनाश
 नम् ॥ अथवांगुलिमालाभिर्जपं कुर्यात्तदुच्यते ॥ ३९१ ॥ अनामाम
 मारभ्य कनिष्ठातुक्रमेण तु ॥ मध्यमामूलपथ्यन्ता करमालाप्रकीर्तिता
 ३९२ ॥ मध्यमानामिकामध्यपर्वयुग्मं प्रकल्पयेत् ॥ मेरुचानामिकामूलात्
 निष्ठातुक्रमेण च ॥ ३९३ ॥ तर्जन्यग्रादितो मध्यामूलान्तं दशसङ्ख्यकाः
 अथवा कल्पयेन्मेरुमध्यामध्यादिपर्वकम् ॥ ३९४ ॥ अनामामध्यमेत

तर्जनीमूलकावपि ॥ जपसङ्ख्याजपः प्रोक्तस्तथायन्त्रिविधोमतः ॥ ३६५ ॥
 तत्रादौ त्रिविधः प्रोक्तः पूर्वोक्तोयं जपोमया ॥ अंगुल्याख्यो जपः प्रोक्तोमतो न्यो
 नममैव च ॥ ३६६ ॥ अंगुलीगते लेखाभिर्जपलेखा जपो भवेत् ॥ अंगुलीं
 नवियुञ्जति जपकाले कदाचन ॥ ३६७ ॥ अंगुलीनां वियोगेन च्छिद्रेषु सवते
 जपः ॥ नोल्लङ्घयेच्च गुणमानं किञ्चित्सङ्कोचयेत्तलम् ॥ ३६८ ॥ नदर्शयेत्क
 रतश्चेत्फलं गृह्णन्ति राक्षसाः ॥ त्यजेद्दिशतिकर्माणि सिद्धिविघ्नकराणि च ॥
 ३९९ ॥ कुर्याद्दिशतिकर्माणि जपसिद्धिकराणि च ॥ लोभं क्रोधं च मात्स
 र्यं कामं द्वेषञ्च ताडनम् ॥ ४०० ॥ दम्भमुच्चाटनाभ्यङ्गाप्रियभिथ्यावचस्त
 था ॥ गीतं वाद्यं मधुञ्छायां विभीतककरञ्जयोः ॥ ४०१ ॥ मांसं प्रतिग्रहं
 माल्यं ताम्बूलं पापि भाषणम् ॥ एतानि वर्जयेद्दिद्वान्कर्तव्या न्यथ भेश्रुणु ॥
 ४०२ ॥ मन्त्रो निरोधो मन्त्रार्थचिन्तनं नित्यकर्म च ॥ नैमित्तिकं श्रौतमौने
 परसङ्गस्य वर्जनम् ॥ ४०३ ॥ भूमिशय्या त्रिषवणस्नानं प्रात्यहिकार्चन
 म् ॥ नित्यदानं गुरोः पादपूजाहारनिमन्त्रणे ॥ ४०४ ॥ स्नानञ्च पञ्चग
 व्येन पवित्रकरधारणम् ॥ त्रिसन्ध्यावन्दनं पञ्चयज्ञास्तर्पणमेव च ॥ ४०५ ॥
 यथोक्तवस्त्रधारणं प्रायश्चित्तमथोच्यते ॥ सकृदुच्चरितेशब्दे प्रणवं समुदीरयेत् ॥
 ४०६ ॥ प्रोक्तेषामरशब्देऽपि प्राणायामं सकृच्चरेत् ॥ बहुप्रलापे चावश्यं न्यस्याङ्गा
 निततोजपेत् ॥ ४०७ ॥ क्षुतेऽप्येवं तथा स्पृश्य स्थानानां स्पर्शनेऽपि च ॥ मौन
 त्यागे जपेन मन्त्रवैष्णवं वा स्मरेद्धरिम् ॥ ४०८ ॥ पतितान्त्यजसन्दर्शते जोव
 न्तं निरीक्षयेत् ॥ सूर्योऽग्निश्चन्द्रमाः खेटा मुनयो भानितारकाः ॥ ४०९ ॥
 विद्वांसो ब्राह्मणाश्चेति ते जोहीनाः परेऽपरे ॥ क्षुते धोवायुगमने पतितादिकभा
 षणे ॥ ४१० ॥ त्यक्त्वा जपं तथा चम्य प्राणायामं पडङ्गकम् ॥ कृत्वा पश्चा
 ज्जपेन्मन्त्रमम्भोलाभे हरिं स्मरेत् ॥ ४११ ॥ मार्जारं कुक्कुटं क्रौञ्चं श्वानं गृध्रं
 खगं कपिम् ॥ दृष्ट्वा चम्य चरेत्कर्म स्पृष्ट्वा स्नानं विधीयते ॥ ४१२ ॥ देवाद
 सत्यभाषी चेत्सरोद्रं पौरुषं जपेत् ॥ बहुवस्त्रैकवस्त्रो वा मुक्केशो गलावृतः ॥
 ४१३ ॥ उष्णीषी कञ्चुकी नग्नः शिरसि प्रावृतोऽपि वा ॥ चिन्ताद्याकुलचि
 तो वा कुद्धोऽत्रान्तःक्षुधाचितः ॥ ४१४ ॥ जङ्घानगूढपादो वा यानशय्याग

तस्तथा ॥ शयानोवाधौतपादः पश्चाद्वादक्षिणामुखः ॥ ४१५ ॥ म्लान
 वस्त्रोर्ध्ववस्त्रश्च तथा द्विगुणवस्त्रकः ॥ च्युतवस्त्रोरक्तवस्त्रः स्निग्धवस्त्रोद्वि
 च्छकः ॥ ४१६ ॥ बहिः कच्छोऽनुत्तरीयो विकच्छश्चैककच्छकः ॥ कौपी
 नीप्रोटपादश्च तथा सीवितवस्त्रवान् ॥ ४१७ ॥ जपेशक्तः प्रमादाच्चराक्ष
 गृह्यते फलम् ॥ तत्कारणं परित्यज्य तज्जपं पुनराचरेत् ॥ ४१८ ॥ स्वभाष्य
 यां प्रमादेन स्खलितश्चेत्तदोपसि ॥ स्नात्वा र्द्रवासामौनेन दशकुम्भमितंज
 म् ॥ ४१९ ॥ श्रोत्रियस्य गृहे दद्यात्परनार्या सहस्रकम् ॥ जपः स्यादक्षरा
 त्तिः सत्रेधापरिकीर्तितः ॥ ४२० ॥ हीनो वाग्जः कायिकस्तु मध्यः श्रेष्ठस्तु
 मानसः ॥ यज्जनीचैः स्वरितैः शब्दैः स्पष्टैः पदाक्षरैः ॥ ४२१ ॥ मन्त्र उच्चार्य
 ते हीनो सौजपो वाचिकः स्मृतः ॥ शनैरुच्चारयेन्मन्त्रमीषदोष्ठौ प्रचारयेत् ॥
 ४२२ ॥ कस्यचिच्छ्रवणयोग्यः कायिकः स तु मध्यमः ॥ बुद्ध्या यदोक्षरश्रे
 णीयथा स्थानेषु चोचरेत् ॥ ४२३ ॥ अर्थस्मरणपूर्वन्तु स श्रेष्ठो मानसो जपः ॥
 पदकर्मकृद्वाचिकः स्यात्कायिकः सर्वसिद्धि कृत् ॥ ४२४ ॥ मानसः साधये
 न्मोक्षं ततो न्यः क्षुद्रकर्मकृत् ॥ जपेन देवतानित्यं स्तूयमाना प्रसीदति ॥ ४२५ ॥
 जगत्सिद्धिर्जपात्सिद्धिर्जपात्सिद्धिरदूरतः ॥ यथा धनेन सन्तुष्टो जायते शुद्धको
 नरः ॥ ४२६ ॥ तथैव बलिदानेन पूजया क्षुद्रदेवताः ॥ यथा महागुणैर्वश्यो जाय
 ते गुणवान् प्रभुः ॥ ४२७ ॥ तथा हं त्वंच विष्णवर्को जपादेव फलप्रदाः ॥ आसन्
 न्तु द्विधा प्रोक्तं नित्यकामिकमेतत् ॥ ४२८ ॥ कुशाजिनोत्तरैर्युक् चतुरंगुल
 मूर्ध्वतः ॥ चतुरस्रं द्विहस्तं च सुन्दरं मृदुनिर्मलम् ॥ ४२९ ॥ इदं सुखासनं नि
 त्यं जपसिद्धिविधायकम् ॥ अथ काग्यानि वक्ष्यन्ते ज्ञानसिद्ध्या यिहाजिनम् ॥
 ४३० ॥ सर्वसिद्धयै व्याघ्रचर्मत्वा विक्रमरोगनाशनम् ॥ कौशेयं पौष्टिकं प्रो

१ जो स्वप्न में अपनी स्त्रीका भोग करनेसे वीर्य पतित हो तौ प्रातःकाल स्नान कर भी
 कपड़े पहिनेहुये दश घड़ा जल भर कर स्वधर्माचारी ब्राह्मणके घरमें देनाही प्रायश्चित्त है
 और स्वप्नही में परस्त्रीमें वीर्य पतित होने से हजार घड़ा जल भर देना उचित है २ अक्षरी
 की पंक्ति है यहांपर चकार अनुक्तसमुच्चय अर्थ में है उससे गणेशजीको जानिये क्योंकि पञ्च
 देव अर्थात् विष्णु, शिव, शक्ति, सूर्य, गणेश मुक्तिदायक प्रसिद्ध हैं ४ भेड़ की ऊनका वस्त्र

क्वंवेत्रजं श्रीविवर्द्धनम् ॥ ४३१ ॥ श्वेतेतुकम्बलेधर्मसिद्धीरुक्तेर्यसिद्धयः ॥
 पीतेकामोद्धिजान्येषां मोक्षदो कृष्णकम्बलः ॥ ४३२ ॥ दुःखमुक्त्वैरञ्जित
 स्तुनीलैरङ्गोनशोभनः ॥ त्यजेन्निषिद्धं नतिमांस्त्वनिषिद्धेषु संविशेत् ॥
 ४३३ ॥ निषिद्धान्यथ वक्ष्यन्ते शोकः स्यादा रुकासने ॥ वंशासने दरिद्रः स्याद्
 स्त्रेस्थानविनाशनम् ॥ ४३४ ॥ पाषाणे च तथोच्चाटो ज्वरः स्यान्मृन्मयासने ॥
 ४३५ ॥ चित्यासने भवेत्पीडा पल्लवे चित्तविभ्रमः ॥ तृणासने भवेत्पीडानि
 षिद्धं त्विष्टिकासनम् ॥ ४३६ ॥ चित्तक्षोभोगृहस्थस्य कृष्णसाराजिने भवे
 त् ॥ वटुर्वनस्थः संन्यासी स्नातकः सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४३७ ॥ शुभे मुहूर्ते
 नक्षत्रे तिथौ स्नात्वा यथाविधि ॥ विप्रान्सन्तर्प्य यत्नेन भोजनाच्छादनादिभिः ॥
 ४३८ ॥ भूविजैवस्त्रभूषाद्यैः सन्तोष्य गुरुमात्मनः ॥ आरभेच्च जपं पश्चात्तद
 नुज्ञापुरस्सरम् ॥ ४३९ ॥ जपस्थाने ततः कुर्यात्त्रिकोणं वर्तुलं बहिः ॥
 तद्बहिश्चतुरस्रं च तत्र क्षेत्रे समर्चयेत् ॥ ४४० ॥ इहा गच्छेत्त्यादिवाक्यैस्त्रिको
 णादग्रतः पुनः ॥ अत्रोदकादिसम्पूर्णं बलिपात्रं निधापयेत् ॥ ४४१ ॥
 वामिभिर्महिषोदेयः कौलिकैर्वर्करस्तथा ॥ अविःसिद्धान्तिभिस्तत्र निवेद्यो
 मनुनासुराः ॥ ४४२ ॥ एहो हि विद्रुषीत्युक्त्वा पुरुषं जययुग्मकम् ॥ नर्त्तयद्दि
 तयं पश्चाद्दिग्गविघ्नमहेति च ॥ ४४३ ॥ भैरवपदपूर्वन्तु क्षेत्रेशमिति चोच्चरेत् ॥
 क्षेत्रपालबलिं गृह्ण गृह्ण स्वाहेति वैवदेत् ॥ ४४४ ॥ त्रिचत्वारिंशदण्यं
 क्षेत्रपालबलेर्मनुः ॥ तस्मै सपरिवाराय बलिं दद्यान्न भक्षयेत् ॥ ४४५ ॥ प्रारभे
 तपुरश्चर्य्यादींश्चोक्तदिवसे शुभे ॥ प्रणम्यादौ गुरुन्विप्रान् गणेशं परिपूज्य च ॥
 ४४६ ॥ पुण्याहवाचनं कृत्वा कुशहस्तो वदेदिति ॥ सूर्यः सोमो यमः कालः
 सन्ध्ये भूतान्यैहः क्षया ॥ ४४७ ॥ पवनो दिक्पतिर्भूमिराकाशं चैव रामराः ॥
 ब्रह्मशासनमास्थाय कल्पध्वमिह सन्निधिम् ॥ ४४८ ॥ पठित्वेदं तावदात्रे
 कृत्वा कुशतिलाक्षतान् ॥ उदञ्चुस्त्वस्तु सङ्कल्पं कुर्यात्संवत्सरादिकान् ॥ ४४९ ॥

१ ब्राह्मणों को छोड़ अन्य जातियों का काली कमरी मुक्तिकी देनेवाली होती है २ दुःख
 छुटजाने के लिये ३ रंगाहुआ आसन उचित है ४ ईंटों का आसन ५ द्रव्य ६ गहने ७ एहो हि विद्रुषी
 पुरुष जय जय नर्त्तय नर्त्तये विघ्न विघ्न महा भैरव क्षेत्रेश क्षेत्रपाल बलिं गृह्ण गृह्ण स्वाहा ८ दिन ९ रात्रि।

कामनान्तानुच्चेत्तत्रविंशतिसंख्यकान् ॥ संवत्सरमृतुंमासंपक्षंपञ्चाङ्गमेव
 च ॥ ४५० ॥ नवग्रहस्थितिं वसुभागमुहूर्तकेत्विति ॥ स्वदेशभेदानुचार्य
 कामनासहितान्वदेत् ॥ ४५१ ॥ द्वीपेमुकेमुकेखण्डेगोत्रप्रवरमुचरेत् ॥ स
 नामजातिनामान्तंपुनःशर्मचवर्मच ॥ ४५२ ॥ गुप्तोदासोत्थामुकस्यमन्त्र
 स्यसिद्धिकामुकः ॥ करिष्येहंपुरश्चर्य्याभितत्सङ्ख्यजपात्मिकाम् ॥ ४५३ ॥
 अथवेयद्दिनैरेतैरसतिप्रतिवाधके ॥ करिष्यइतिसङ्ख्यलपमनसैवप्रकल्पयेत् ॥
 ४५४ ॥ वदेद्वाचाभितापंचकर्मणाचोपपादयन् ॥ गुरुगणपतिंदुर्गामहं
 नत्वाचपूजनम् ॥ ४५५ ॥ कृत्वास्वमूलमन्त्रेणप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ कृत्वा
 ऋष्यादिविन्यासमङ्गन्यासंतयैवच ॥ ४५६ ॥ ध्यायेच्चहृदयेदेवंपात्रेसंस्था
 प्यमालिकाम् ॥ अव्योदकेनसम्प्रोक्ष्यततस्तांप्रार्थयेदिति ॥ ४५७ ॥ ॐ
 मालेमालेमाहामायेसर्वशक्तिस्वरूपिणि ॥ चतुर्वर्गस्त्वयिन्यस्तस्तस्मान्मे
 सिद्धिदाभव ॥ ४५८ ॥ पूजयित्वाततोमालांगृहणीयादक्षिणेकरे ॥ बीजं
 गणपतेःपूर्वमुच्चार्य्यतदनन्तरम् ॥ ४५९ ॥ अविघ्नंकुरुमालेत्वंगृहणीयात्तद
 नन्तरम् ॥ हस्तेथदक्षिणेपश्चाच्चिन्तयेन्मनसाशिवम् ॥ ४६० ॥ चिन्तये
 च्चगुरुमूर्द्धिन्तथावर्णादिकंभवेत् ॥ मन्त्रंध्यायेत्कण्ठमध्येपीतवर्णहिरण्य
 यम् ॥ ४६१ ॥ महामायांचहृदयेस्वात्मानंगुरुपादयोः ॥ आज्ञाचक्रेतत
 पश्चाद्गुरोर्मन्त्रस्यचात्मनः ॥ ४६२ ॥ देव्याश्चाप्येकतांनीत्वासुषुम्णावर्त
 नाततः ॥ गुरुस्वरूपमेकंतंपञ्चक्रंप्रतिलङ्घयेत् ॥ ४६३ ॥ षट्चक्रेपिमहामा
 यांच्छणंध्यात्वाप्रयत्नतः ॥ लम्बयेन्मूलमन्त्रेणचादिषोडशचक्रकम् ॥ ४६४ ॥

१ ब्राह्मणशर्मा क्षत्रियवर्मा वैश्य गुप्त और शूद्र दास पदको अपने नाम के आ
 जोड़ले २ गं बीजम् गं अविघ्नं कुरु माले त्वम् ३ हृदय कमल में जगदम्बा का ध्यान
 श्रीसद्गुरुके चरण कमल में पराहुआ अपना को भावना करने के बाद यौहौ के मध्य
 द्विदल आज्ञा नामक चक्रमें गुरु, मन्त्र, आप, और इष्टदेवता देवीजीकी एकत्व भावना क
 पुनः षट् चक्रमें देवता का ध्यानकर ॥ ॐ आं इं ईं उं ऊं ऋं ॠं लृं लृं एं ऐं ओं औं अं अः इ
 स्वरोमेंसे दलप्रति एक एक स्वरसंयुक्त षोडश दल आज्ञाचक्र में इष्टदेवता का ध्यान कर
 जपकर्म का प्रारम्भ करे ॥

आदिषोडशचक्रेतांसाधकानन्ददायिनीम् ॥ चिन्तयेत्साधकोदेवीं जपक
र्मसमारभेत् ॥ ४६५ ॥ भुवोरुपरिनाडीनां त्रयाणां प्रान्त उच्यते ॥ तत्प्रा
न्तं त्रिपथस्थानं षट्कोणं चतुरंगुलम् ॥ ४६६ ॥ चक्रं च कुलयोगज्ञैराज्ञाच
क्रमितीरितम् ॥ कण्ठे त्रयाणां नाडीनां वेष्टनं विद्यते नृणाम् ॥ ४६७ ॥ सुषुम्णे
डापिङ्गलानां षट्कोणं तत्षडंगुलम् ॥ तत्त्वचक्रमिति प्रोक्तं शुक्लं कण्ठस्य मध्यग
म् ॥ ४६८ ॥ त्रयाणामपि देवानां हृदये चैकता भवेत् ॥ तत्स्थानेषोडशारस्या
त्सप्तगुलप्रमाणतः ॥ ४६९ ॥ तत्पूर्वमुक्तयोगानामादिषोडशचक्रगम् ॥
ध्येयानामथ मन्त्राणां चिन्तितस्य जपस्य च ॥ ४७० ॥ यस्मादाद्यं तु हृदयं
तस्मादादिर्निगद्यते ॥ तत्र प्रणव उत्पन्नः पूर्वमादि सुतः स तु ॥ ४७१ ॥ निस्से
तुकं यथा तोयं क्षणान्निमग्नं प्रसर्पति ॥ मन्त्रस्तथैव निस्सेतुः क्षणात्क्षरति यज्वना
म् ॥ ४७२ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेषु चतुर्वर्णादि जातयः ॥ पार्श्वयोः सेतुमादा
यजपकर्मसमारभेत् ॥ ४७३ ॥ मन्त्राणां प्रणवः सेतुर्दिजानां परिकीर्तितः ॥
चतुर्दशस्वरोन्येषां चन्द्रानुस्वारसंयुतः ॥ ४७४ ॥ एवं विचिन्त्य मध्यायामध्ये
भागे तु मालिकाम् ॥ अस्पृशंस्तर्जनीं मालां मंगुष्ठाग्रेण चालयेत् ॥ ४७५ ॥
पूर्वमन्त्रं जपन् यस्तु संस्पृशेदपरं मणिम् ॥ अंगुष्ठेन भवेत्तस्य सजपो निष्फलः
सदा ॥ ४७६ ॥ मालां सह दयासन्नां धृत्वा दक्षिणपाणिना ॥ मालां मन्त्रस्तु
द्गीं सिद्धौ नमः सम्प्रार्थयेदिति ॥ ४७७ ॥ त्वं माले सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा
भव ॥ शिवं कुरुष्व मे भद्रं यशो वीर्यं च वर्धय ॥ ४७८ ॥ इह प्रार्थनपूजायां प्रो
क्तोयं मालिकामनुः ॥ पञ्चाक्षरस्ततो देवं स्वेष्टं सम्प्रार्थयेदिति ॥ ४७९ ॥ गुह्या
तिगुह्यगुप्तस्त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम् ॥ सिद्धिर्भवतु मे देव त्वत्प्रसादाज्जगत्प
ते ॥ ४८० ॥ मूलमन्त्रं समुच्चार्य देव हस्ते निवेदयेत् ॥ तं जपं चार्घ्यतोयेन म
ध्याह्नसमये त्विदम् ॥ ४८१ ॥ तदर्थं पूर्ववत्स्नात्वा विशेषेण विधानवित् ॥

१ आदि अंतर्मे अंकारोच्चारण युक्त मंत्र जप करना उचित है २ बीचकी अंगुली के बीचवाले पोर में मालाको धरके अंगुष्ठाग्रसे गुरिया पकरे तर्जनी अर्थात् अंगुष्ठ के लगेकी अंगुली मालामें न झूजाने पावे जप करनेवाला साधक माला में एक गुरिया के पीछे एक गुरिया पकरे दूसरी गुरियामें अंगुठा न जाने पावे ३ ह्रींसिद्धौ नमः ॥

न्यासावसानमखिलं कर्म कुर्यात्पुरोदितम् ॥ ४८२ ॥ पूजाग्निहोमार्थं
 न्तततश्च जपमारभेत् ॥ यावद्दिनावसानं तु भूयः स्नात्वा ततो द्विजः ॥ ४८३ ॥
 उपास्य पूर्ववत्सन्ध्यां देवं सम्पूजयेत्पुनः ॥ विसृज्य भोजनं कुर्यात्सततं तारको
 दये ॥ ४८४ ॥ सत्कन्दफलमूलाशीसद्भिक्षाशीहविष्यभुक् ॥ पयोव्रतीभवे
 च्छ्रेष्ठस्तेषां लक्षणमुच्यते ॥ ४८५ ॥ आयुष्करं पद्ममूलं पिण्डालुककसेरुकम् ॥
 रक्तहस्तीशङ्खमधुशालुकं श्रेष्ठमुच्यते ॥ ४८६ ॥ प्राक्षाम्रजम्बूपनसंकपितं
 मूर्जूरिकादाडिमनारिकेलम् ॥ पेरूपकं क्षीरिणिकाकदल्योः फलं तु धात्र्या
 श्वभवेत्पवित्रम् ॥ ४८७ ॥ पत्रमूलं त्वचामूलं विमूलं पञ्चमीजटी ॥ अकवा
 कुः कुवाकुरचमूले पावित्र्यकारकम् ॥ ४८८ ॥ वैदिकाचारयुक्तानां शुचीनां
 श्रीमतां सताम् ॥ सत्कुलस्थानजातानां भिक्षाशश्चाग्रजन्मनाम् ॥ ४८९ ॥
 चरुमूलफलक्षारदधिभिक्षान्नसक्त्रवः ॥ एतत्सप्तविधं भिक्षालब्धं भक्ष्यं तत्र स्थि
 तैः ॥ ४९० ॥ हविष्याणितुपञ्चाशच्छ्वेताः खिन्नाहिमोद्भवाः ॥ तण्डुलाः
 पाष्टिनीवारशालिजास्त्रिविधामताः ॥ ४९१ ॥ मुद्गायवास्तिलाः कृष्णाः कुल्मा
 पास्त्रिपुण्ड्रपि ॥ कर्झवश्चर्मकुशाश्च यावन्नालकणशिका ॥ ४९२ ॥
 कालकंशो^१ ववो^२ स्तूकं^३ कर्म^४ बुहिल^५ मोचिका ॥ चक्रवती^६ चक्रमर्दः^७ पल्लङ्कः^८ शतपु
 ष्पिका ॥ ४९३ ॥ मूलं हेमन्तजं श्वेतं रौजिकां मापजंतिलम् ॥ मृणालं मुंश
 लीघो^९ रै^{१०} शैत^{११} मूलीविदौरिका ॥ ४९४ ॥ सर्वे पिण्डालवश्चैव पद्मो^{१२} वोरुपात
 था ॥ आयुष्करः कञ्चुकश्च भृङ्गाटककसेरुकौ ॥ ४९५ ॥ सामुद्रसैन्धवं चैव द
 ध्याज्यं गोजमाहिपम् ॥ दुग्धं ससारं मधुरं पयो न्यत्त्वल्पबीजकम् ॥ ४९६ ॥
 पनसाम्रमलंचिञ्चाविफोणितगुडैश्चैवम् ॥ हविष्यं भेषजं सर्वहित्वामीनान्सु
 रंपलम् ॥ ४९७ ॥ श्रेष्ठं गवांदुग्धमुक्तं मध्यमं सुरभीभवम् ॥ अधमं माहिपंचा
 न्यद्रुतस्थानानि पिध्यते ॥ ४९८ ॥ त्यजन्निपिद्धमन्नाद्यं मध्योसौ शास्त्रतश्च

१ फिर २ पिंडालुक गोल आकारकी आलू ३ झोहार ४ फालसा ५ खिन्नी ६ खुरथी
 ७ खेसारी ८ कांकुनि ९ वनभूग व मोथी १० नारीसाग ११ सोवा १२ बथुई १३ शाक-
 भेद दुरदुर आदि १४ प्रसिद्ध है १५ चकौड़ १६ पल्लोकी १७ संफ वा दूब १८ राई १९
 कमलकीजड़ २० मूसरि २१ बेरकेफल २२ शतावरि २३ बिलार्डिकन्द २४ पेंदार २५
 कमलगट्टा २६ केलाकीछियाँ २७ सिंघाड़े २८ अंबिली २९ शकर ३० राव ॥

यः ॥ निषिद्धदेशकुलतःप्रशस्तंसोधमःस्मृतः ॥ ४६६ ॥ निषिद्धान्यथक
 थ्यन्तेसप्तविंशमितानितु ॥ श्वेतमुद्गामसूराश्चकोद्रवाश्चणकास्त्रिधा ॥
 ५०० ॥ माषाश्चभूमिलवनंयत्रजातंरसान्तरम् ॥ क्षौद्रंक्षारंपलाण्डुश्चगृञ्जनं
 कौञ्चभोजनम् ॥ ५०१ ॥ मांसंचस्त्रिलवणंरौमठंचैवनालकम् ॥ अन्नंपैर्यु
 पितंतैलंताम्बूलंक्षुद्रधान्यकम् ॥ ५०२ ॥ पटोलंचापिवृन्ताकंमूलकंचकैलिञ्ज
 कम् ॥ दग्धानंचद्विपकंचागुणान्नंतालजंकलम् ॥ ५०३ ॥ देवाविशेषंशृण्व
 न्तुवर्णाश्रमविभेदतः ॥ तिलतैलमन्त्रपूतंपावनंदेवदुर्लभम् ॥ ५०४ ॥ मर्हयि
 त्वागृहस्थेनस्नानंकार्य्यतुसर्वदा ॥ द्विजैस्तुभोजनंकार्य्यमुपस्तीर्ध्याभिधा
 र्य्यच ॥ ५०५ ॥ पावयेद्वैदिकैर्मन्त्रैःप्रोक्षणादिककर्मणा ॥ पुनर्मूलेनसम्म
 न्यभुञ्जीयाद्धृदयाणुना ॥ ५०६ ॥ मूलाभिमन्त्रितंतोयंभोजनेतृपिसम्पि
 वेत् ॥ पलाशपत्रेभुञ्जीयान्मध्यपत्रविवर्जितम् ॥ ५०७ ॥ तदभावेकद
 ल्यांवामधूकेसर्ज्जकेपिच ॥ भुक्ताशयीतशयनेसुशुद्धेवसुधातले ॥ ५०८ ॥
 अहतास्तरणास्तीर्णेसन्दर्भेणायनेशुचौ ॥ मन्त्रितेमूलमन्त्रेणजितक्रोधोजि
 तेन्द्रियः ॥ ५०९ ॥ अभीष्टदेवतांध्यायन्प्राक्शिरस्कोनिशिस्वपेत् ॥ अर्ध
 रात्रौसमुत्थायपादशौचंविधायच ॥ ५१० ॥ आचम्यदेवंसम्पूज्यशीघ्रंसंस्पृ
 श्यपूर्ववत् ॥ जपंकुर्याद्यथाशक्तित्वर्पयेच्चतथेश्वरे ॥ ५११ ॥ स्वपेत्ततस्तुयद्दृष्टं
 स्वप्नंतंगुखेवदेत् ॥ जपश्चायंवनस्थानांप्रोक्तोवैब्रह्मवादिनाम् ॥ ५१२ ॥ दे
 शाद्युपद्रवत्रासात्स्वैरंयावत्समापनम् ॥ कर्तव्यंवेदेऽयंकालःप्रोक्तोत्यावश्यके
 पिच ॥ ५१३ ॥ आमध्याह्नंजपःश्रेष्ठोमध्यमःप्रहरत्रयम् ॥ सार्धयामत्रयंही
 नोऽवश्यकेप्रोक्तलक्षणः ॥ ५१४ ॥ पञ्चधातुविधिःप्रोक्तोजपसम्पूर्णकारकः ॥
 आद्यःकल्पःप्रतिदिनमामध्याह्नंजपंचरेत् ॥ ५१५ ॥ तद्दशांशेनकल्पोक्तद्रव्यै
 र्होमंप्रकल्पयेत् ॥ तर्पणंमार्जनंकृत्वातथाब्राह्मणभोजनम् ॥ ५१६ ॥ तस्यद
 शांशतश्चायंप्रथमःकल्पईरितः ॥ अयंद्वितीयःकल्पस्तुलक्षमेकंजपंचरेत् ॥
 ५१७ ॥ होमादिकंतस्यकृत्वाग्निमलक्षंसमारभेत् ॥ अयंतृतीयःकल्पस्तुसम्पू

१ पियाज २ गाजर ३ कांचकेपात्रमें भोजन करना ४ हाँग ५ बासी अन्न ६ वैगन
 ७ कलौजी ८ जप के दशांश होम करना ॥

र्णजपमाचरेत् ॥ ५१८ ॥ पूर्णेहोमेतर्पणादिपूर्वमेवाचरेदिति ॥ चतुर्थस्तुत
 थाकल्पोदरिद्रैर्द्विगुणोजपः ॥ ५१९ ॥ होमाद्यभावेकर्तव्यस्यादिनिघ्नो
 पादिकैः ॥ पञ्चमस्तुतथाकल्पोयस्यदेवस्ययत्तिप्रियम् ॥ ५२० ॥ तदेवद्विगुणं
 कार्य्यशीघ्रंदैवततुष्टये ॥ जपप्रियास्सर्वदेव्योवाममार्गेवल्लिप्रियाः ॥ ५२१ ॥
 होमप्रियोमहादेवोभास्करस्तर्पणप्रियः ॥ मार्ज्जनंतुगणेशस्यविष्णोर्ब्राह्मण
 भोजनम् ॥ ५२२ ॥ प्रायश्चित्तंतुनकृतंतदाशुद्धोभवेद्विजः ॥ पुरश्चर्याच
 तुष्केणत्रिद्वयाद्यैःक्षत्रियादयः ॥ ५२३ ॥ अथवान्यप्रकारेणपुरश्चरणमुच्य
 ते ॥ ग्रहणेर्कस्यचेन्दोर्वाशुचिःपूर्वमुपोषितः ॥ ५२४ ॥ नद्यांसमुद्रगामिन्यां
 नाभिमात्रेजलेस्थितः ॥ स्पर्शादिमुक्लिपय्यन्तंजपेन्मन्त्रंसमाहितः ॥ ५२५ ॥
 तावत्कालंजपेदित्यंततोहोमादिकंचरेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्पुरश्चर्या
 समन्तिवदम् ॥ ५२६ ॥ प्रायश्चित्तंप्रयोगस्यप्रत्यवायस्यनाशनम् ॥ येषांज
 पेचहोमेचसङ्ख्यातन्त्रेषुनोदिता ॥ ५२७ ॥ तत्रचेयंपुरश्चर्यासर्वतन्त्रेषुगो
 पिता ॥ वाममार्गायमन्त्राणामेवमेवान्यदुच्यते ॥ ५२८ ॥ कृष्णाष्टमींसमा
 रभ्ययावत्कृष्णचतुर्दशी ॥ देवंध्यात्वाजपेन्मन्त्रमयुतानांचतुष्टयम् ॥ ५२९ ॥
 दशांशंहोमयेत्पश्चात्तर्पयेदभिषेचयेत् ॥ असिद्धत्वाद्गुरोर्देवाःशिष्यसि
 द्धिर्नजायते ॥ ५३० ॥ तदोपायंप्रकुर्याद्यत्तद्गोप्यमधुनोच्यते ॥ अनुलोम
 विलोमेनविन्दुमन्मातृकाक्षरैः ॥ ५३१ ॥ जपेत्सम्पुटितंमन्त्रंप्रत्यहंशतसङ्ख्य
 या ॥ एकमासंततोहोमादिकास्तिद्धोभवेन्मनुः ॥ ५३२ ॥ पुरश्चर्योक्त्वा
 खिलमाह्निकंचसमाचरेत् ॥ एववैदिकमन्त्रस्यसिद्धयेत्रचसस्वराः ॥ ५३३ ॥
 वर्णादेयाविन्दुयुक्ताःक्रमतश्चोत्क्रमेणच ॥ ह्रस्वदीर्घप्लुतैर्भेदैरुच्चृत्त्रिधाम
 ताः ॥ ५३४ ॥ ह्रस्वःप्लुतोत्प्लुद्विविधौचोपिद्विविधामताः ॥ दीर्घप्लुतवि
 भेदेनह्यनुस्वारविसर्गकैः ॥ ५३५ ॥ चतुर्विंशतिराख्याताःस्वराएवंजमैःस

१ जे दरिद्रीलोग धनके अभाव से होमादि कर्मको नहीं करसके उनके लिये मन्त्रका
 द्विगुण जप करनेका उपदेश है और क्षत्रिय त्रिगुण वैश्य चतुर्गुण शूद्र पंचगुण जप करे
 २ चालिसहजार ३ देवाः यह सम्बोधनपद है ४ उलटे सीधे मातृकाक्षरों से सम्पुटित
 मन्त्रका अष्टोत्तरशत जप प्रतिदिन एक महीना तक कर्तव्य है ५ ए ओ ऐ औ ॥

ह ॥ चत्वारःकादिकावर्णाजिह्वामूलीययुक्चक्रः ॥ ५३६ ॥ एवंकवर्गोदश
धाचाद्याःपञ्चदशस्मृताः ॥ उपोऽध्मानीयसंयुक्तःपकारस्तेनतत्रषट् ॥ ५३७ ॥
याद्यष्टावपिसम्प्रोक्तायज्ञेवेदेतुमातृकाः ॥ लृक्षौद्रावधिकौऋक्षुक्षोधिकोर्थव
णिस्मृतः ॥ ५३८ ॥ जपश्चाष्टोत्तरशतंप्रत्यहंमासमात्रकम् ॥ अनध्याया
न्वर्जयित्वाचत्वारिंशद्दिनंतथा ॥ ५३९ ॥ होमादिसकलंप्राप्यनित्यमेवप्रक
ल्पयेत् ॥ क्षुद्रदैवतमन्त्रंतुसूतलिप्यापुटीकुरु ॥ ५४० ॥ क्रमोत्क्रमाच्छता
वृत्तिकुर्यात्सिद्धिस्तुमासतः ॥ अंचोहयवरलाआद्यन्तिमद्विचतुर्थकम् ॥
५४१ ॥ तृतीयंचक्रमेणैववर्गाणामक्षरंपठेत् ॥ ऊष्मत्रयंततश्चैवंद्विचत्वारिंश
दक्षरैः ॥ ५४२ ॥ इत्युग्रदैवतेजाप्यस्त्वष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ त्रिकालंगन्धपुष्पा
द्यैर्निशीथेपरतःपुनः ॥ ५४३ ॥ परमासंकौलिकाद्यैश्चेदर्चितासुप्रसीदति ॥
अंयोग्यैर्गुरुतोलब्धाचार्यादिस्थानमाश्रितैः ॥ ५४४ ॥ उद्देशाद्वापुरश्चर्या
कर्त्तव्येत्युच्यतेनहि ॥ राज्ञांभाग्यव्रतोवापिसुकुमारस्यवायथा ॥ ५४५ ॥
सिद्धिर्भवेत्तथावक्ष्येवर्णोपधिपुरस्कियाम् ॥ सप्तधासापरिज्ञेयावर्णमासैस्तुसि
द्धिदा ॥ ५४६ ॥ मन्त्रवर्णोपधीकोष्ठैश्चयेदगुटिकाःशुभाः ॥ वर्णक्रमेण
ताःप्रोक्ताअनुलोमविलोमता ॥ ५४७ ॥ मूलादिभ्यश्चबहुशःकर्त्तव्यामै
णयोयथा ॥ सर्पद्वयाकृतिर्मालाभवेन्नित्यंततो जपेत् ॥ ५४८ ॥ मालाया
मणिसङ्ख्याकःप्रथमोयंजपःस्मृतः ॥ सर्वेसमानामणयःप्रोतव्याःसारणसूत्र
कैः ॥ ५४९ ॥ कण्ठेधार्याकण्ठमालानित्यमेपद्धितीयकः ॥ तथैवराजतेसू
त्रेप्रोच्यंताःपरिपूजयेत् ॥ ५५० ॥ तद्देवकल्पमार्गेणप्रक्रमोयंतृतीयकः ॥
वर्णोपधीनांकीर्त्तयेन्नित्यंस्नानंचतुर्थकः ॥ ५५१ ॥ वर्णोपधिजलादिभ्योगो

१ क ख से पूर्व रहनेवाला अर्द्धविसर्ग के समान जिह्वामूलीय कहा जाता है २ प
फ के पूर्व अर्ध विसर्गकार को ही उपाध्मानीय कहते हैं ३ ऋग्वेदमें ४ अथर्ववेद में ५ अं
इं उं ऋं लृं एं ऐं औं हं यं वं रं लं कं ङं खं घं गं चं जं ञं भं टं णं ठं डं तं
नं थं धं दं पं मं फं भं बं शं षं सं ६ उग्र देवताओं की प्रीति के लिये इस मन्त्रका जप
करना ७ नीचलोग गुरुकृपा से आचार्यादि स्थानमें स्थित होकर भी उद्देशसे पुरश्चरण
नहीं करसक्ते उनका मुक्तिके लिये जप करने का उपदेश है ८ गुरिया ९ चांदी के तार में
१० गुंधिके ११ कादासे ॥

घृतेनतुपञ्चमः ॥ तच्चूर्णोद्धर्त्तनंकुर्यादेपपष्ठःप्रकीर्तितः ॥ ५५२ ॥ तद्भस्मध-
 रणंनित्यंकुर्यादितितुसप्तमः ॥ ब्रह्मदेपाद्गुरोर्देपात्स्त्रीदेपाच्चेन्नजायते ॥ ५५३ ॥
 शापतोवाकीलितत्वात्तत्रोपायाष्टकंभवेत् ॥ सन्तापाप्यायनंद्रावोबोधनंच
 शीकृतिः ॥ ५५४ ॥ पीडनंपोषशोषौचदहनंतत्क्रियोच्यते ॥ भूर्जपत्रंसमा-
 नीयपद्ममष्टदलंलिखेत् ॥ ५५५ ॥ अष्टगन्धेनदेवस्यरोचनाचन्दनेनवा ।
 साधकस्यतुनामाणैर्मन्त्रंसैन्दर्भितंलिखेत् ॥ ५५६ ॥ यावद्वयोःसमाप्तिःस्य
 त्तस्यचाद्यन्तयोर्लिखेत् ॥ तारादिकंसाधकस्यनामाथाष्टदलेषुच ॥ ५५७ ॥
 द्वाौदौलेख्यौस्वरौतत्रसम्यग्ध्यायन्मुंघात्मकम् ॥ तत्संवेष्ट्यमृदासम्यग्वेष्टयेद्
 ब्राह्मणादिकः ॥ ५५८ ॥ शुक्लादिवर्णयापश्चात्सदस्त्रेणचवेष्टयेत् ॥ क्षिपे-
 त्रिमैथुरेतत्तुमृन्मयेलगुभाजने ॥ ५५९ ॥ क्षीरपूणेनवेकुम्भेतत्क्षिपेत्तुभाज-
 नम् ॥ अग्निसंस्थापनंकृत्वासन्निधौतस्यसङ्घटम् ॥ ५६० ॥ संस्थापयेत्त्रि-
 मधुरैर्मूलमन्त्रेणहोमयेत् ॥ अष्टाधिकसहसंतुसम्यक्तंकलशंक्षिपेत् ॥ ५६१ ॥
 होमंसमाप्यतंकुम्भानिःक्षिप्यचजलाशये ॥ स्रगुरुंब्राह्मणांश्चान्नैस्तोषयेद्दक्षि-
 णादिभिः ॥ ५६२ ॥ सन्तापाप्यायनंचैतदुक्तंसिद्धिर्नवेद्भवेत् ॥ द्रावणंतुत-
 दाकुर्यात्तत्प्रकारइहोच्यते ॥ ५६३ ॥ वंवीजेनग्रन्थयित्वाभूर्जपत्रेलिखेन्म-
 नुम् ॥ उशीरोचनाभ्याञ्चशिलाकर्पूरकुंकुमैः ॥ ५६४ ॥ क्षीराज्यमधुतो-
 यानांमध्येतंलिखितंक्षिपेत् ॥ पूजनाच्चजपाद्धोमाद्भावितःफलदोभवेत् ॥
 ५६५ ॥ द्रावितापिनसिद्धश्चेद्बोधनंतस्यकारयेत् ॥ वाग्भवेनचबीजेनसम्पु-
 टीकृत्यतंजपेत् ॥ ५६६ ॥ एवंबुद्धोभवेत्सिद्धोनोचेत्कुर्याद्वशीकृतिम् ॥
 कुंचन्दनंमहादारुहरिद्राचर्मनःशिला ॥ ५६७ ॥ एतैस्तुलिखितोमन्त्रोभूर्ज-
 पत्रेमुशोमने ॥ कण्ठेधृतोभवेद्दशयोनोचेत्कुर्यात्प्रीडनम् ॥ ५६८ ॥ अनु-
 दात्तस्वरेणाद्यमुदात्तेनद्वितीयकम् ॥ तृतीयमनुदात्तेनपठेत्तुर्य्यमुदात्ततः ॥
 ५६९ ॥ एवंपदानिसर्वाणिपठेन्मन्त्रस्यसाधकः ॥ अनुदात्तपदोच्चारेदेवंध्या-

१ देवकलोक्त औषधि काष्ठके चूर्णका उबटन २ जो सिद्धि न हो ३ ग्रन्थित ४ वंवी-
 जम् ५ दूध घृत शहद में ६ ऐं मन्त्रसे सम्पुटित स्वेष्ट मन्त्रका जप करे ७ लालचन्दन
 देवदारु ८ मैत्रशिल ॥

येदधःस्थितम् ॥ ५७० ॥ ऊर्ध्वस्थितमुदात्तस्योच्चारणसहस्रकम् ॥ जपेन्मन्त्रं ततो भूर्जर्जे भानुदुग्धेन लेखयेत् ॥ ५७१ ॥ मन्त्रं तमाक्रमेद्दामपादेनाथ च होमयेत् ॥ अष्टोत्तरशतं मन्त्रः पीडितः स प्रसीदति ॥ ५७२ ॥ न सिद्धश्चेत्तदा पोष्यः प्रोच्यते तत्क्रियाधुना ॥ सोमबीजपुटितं मन्त्रं लिखेद्भूर्जस्य पत्रके ॥ ५५३ ॥ रोचनाकुंकुमाभ्याञ्चधारयेदधिदुग्धयोः ॥ इदं पोषणमित्युक्तमथ शोषणमुच्यते ॥ ५७४ ॥ यज्ञस्य भस्मना लेख्यं यौगुबीजविदामितम् ॥ भूर्जपत्रे स्वेष्टमन्त्रं तत्कण्ठे धारयेदिति ॥ ५७५ ॥ एतच्छोषणमित्युक्तं दहनं प्रोच्यते धुना ॥ पृथक्पृथक् च मन्त्राणां चतुर्दिक्षु समावृतान् ॥ ५७६ ॥ रंजीजेन पलाशस्य बीजतैलेन संलिखेत् ॥ भूर्जपत्रेथ तद्धार्यं कण्ठे दाहक्रिया त्वियम् ॥ ५७७ ॥ अथ शावरमन्त्राणां पुरश्चरणमुच्यते ॥ कामरूपाख्यदेशे तु कामाक्षायत्रदेवता ॥ ५७८ ॥ कामशैले स्तियत्रासौ कामपीठन्तदुच्यते ॥ तत्र संलेख्यमन्त्रं हिवंशोपरि यथाक्रमम् ॥ ५७९ ॥ गुरुणा वाचनीयः स स्वयं पश्चात्पठेन्मनुम् ॥ गुरोरभावे तस्यैव मूले शैलस्य पर्वणि ॥ ५८० ॥ लिखित्वा प्रपठेन्मन्त्रं कामपीठगुरुर्मतः ॥ अथ वा योगिनी शैले दक्षिणस्यां दिशि ध्रुवम् ॥ ५८१ ॥ योगाम्बायत्र देवी सा लिखित्वा त्रपठेन्मनुम् ॥ ज्वाला मुखी समीपे वा हिङ्गुलाजसमीपतः ॥ ५८२ ॥ लिखित्वा प्रपठेन्मन्त्रं नान्यथैव प्रसिद्ध्यति ॥ मुख्यतः स्त्रीसमीपे तु कामपीठे मनोर्ग्रहः ॥ ५८३ ॥ अथ वा सर्वदेशेषु मन्त्रग्रहणमुच्यते ॥ तालपत्रे लिखेन्मन्त्रं पूर्णकुम्भे निधापयेत् ॥ ५८४ ॥ भास्करन्तु गुरुन्ध्यात्वा वाचयेत् त्रिगुरुरविः ॥ अथ तान्त्रिकमन्त्राणां दीक्षां शृणुगुरुं विना ॥ ५८५ ॥ शुक्लपक्षेत्रयोदश्यां चन्द्रताराबलान्विते ॥ गत्वा च दक्षिणामूर्तेः सन्निधौ पूजयेच्च तम् ॥ ५८६ ॥ कलशस्थापनं कृत्वा तदग्रे तु परिक्षिपेत् ॥ तालपत्रे लिखित्वाथ मन्त्रं देवं च पूजयेत् ॥ ५८७ ॥ देवो गुरुरिति ध्यात्वा मन्त्रं व्यकृतं वाचयेत् ॥ अष्टोत्तरशतं चैव मन्त्रग्रहणमुच्यते ॥ ५८८ ॥ एतत्तत्त्वं समाख्यातं गोप्यं मातरि जारिवत् ॥ गुरौ लोभादयो दोषास्तस्माद्बुद्धिजते जनः ॥ ५८९ ॥ अतः शास्त्रं गुरुं कृत्वा दक्षिणामूर्तिं तोमनुः ॥ एवं सिद्धे

मनौदेविमोक्षमार्गनिबन्धकाः ॥ ५६० ॥ तपःक्षयकराश्चैव जायन्ते न
 सिद्धयः ॥ स्वल्पसिद्धौ निमग्नश्चेन्न जायन्ते णिमादयः ॥ ५६१ ॥
 णिमादिपुमग्नश्चेन्मोक्षवार्तातिदुर्लभा ॥ अल्पतपःक्षणात्तस्येन्मध्यमं चार्ति
 गर्वतः ॥ ५६२ ॥ सिद्धिद्वारमिदं तस्य मया लक्षणमुच्यते ॥ स्वमेवाक्षिसम
 वा आश्चर्य्यमतिहर्षदम् ॥ ५६३ ॥ अकस्माद्यदि जायेत न ख्यातव्यं गुह्यं
 ना ॥ प्रकाशनीयं न कापि ऐहिकीं सिद्धिं मिच्छता ॥ ५६४ ॥ प्रकाशयति
 मोहादौत्सुक्यान्मन्त्रजं सुखम् ॥ निकटस्थाश्च तास्तस्य सिद्धयो यान्ति दूरतः
 ५६५ ॥ आभवन्ति च दुःखानि शोकाश्च विविधा अपि ॥ अल्पाशनं स्वल्पपि
 दासदाचित्तप्रसन्नता ॥ ५६६ ॥ प्रकाशयुक् शरीरं च वाक्यं सत्यं प्रजायते ॥
 न्पाराधनशक्तस्य प्रथमं वत्सरत्रयम् ॥ ५६७ ॥ जायन्ते बहवो विघ्नानि यमस्य
 गहेतवः ॥ नोद्वेगं साधको याति कर्मणामनसा यदि ॥ ५६८ ॥ ततो वर्षत्रय
 दूर्ध्वराजानश्च महीभृतः ॥ प्रार्थयन्ते नुरोधेन गर्विता अपि मानिनः ॥ ५६९ ॥
 प्रसादः क्रियतां नाथममोद्धरणकारणम् ॥ प्रज्वलन्तं प्रपश्यन्ति ते जसा विभवेन
 च ॥ ६०० ॥ अतस्ते मुनिशार्दूलं विस्तरं वक्तुमक्षमाः ॥ नवमाद्वत्सरादूर्ध्वं
 यं सिद्ध्यति मन्त्रराट् ॥ ६०१ ॥ वाङ्मनोरथसं सिद्धो दाता भोक्ता ह्ययाचकः
 अथ वक्ष्ये दरिद्रस्य मन्त्रसिद्धिर्यथा भवेत् ॥ ६०२ ॥ होमकर्मण्यशक्तस्य वि
 स्यद्विगुणोजपः ॥ इतरेषां तु वर्णानां त्रिगुणादिर्विधीयते ॥ ६०३ ॥ होम
 गुणजप्येन सम्पूर्णं तर्पणं भवेत् ॥ अकृते माज्जने प्रोक्तस्तर्पणाद्विगुणोजपः
 ६०४ ॥ प्रत्याप्रायो ब्रह्मभोज्येन कुत्रापि श्रुतौ श्रुतः ॥ सर्वथा भोजयेद्विप्रान्कृ
 साङ्गत्वसिद्धये ॥ ६०५ ॥ विप्रापराधनमात्रेण व्यङ्गं साङ्गं प्रजायते ॥ यानि य
 निचकर्मणि हीयन्ते द्विजभोजनैः ॥ ६०६ ॥ निरर्थकानि तानि स्युर्वीजान्
 पश्यानि च ॥ गुरुसन्तोषयेत्पश्चाद्गोहिरण्याम्बरादिभिः ॥ ६०७ ॥ गुरौ तु
 हिसन्तुष्टो मन्त्रः सिद्ध्यति मन्त्रिणः ॥ यदृच्छया श्रुतो मन्त्रश्छद्मैनापि बलेन वा
 ६०८ ॥ परेरितो वा गाथावातज्जपो नैव चार्थकृत् ॥ पुस्तके लिखितान्मन्त्रान्

१ क्षत्रिय त्रिगुण, वैश्य चतुर्गुण और शूद्र पंचगुण जप करै २ छल से ३ हठपूर्वक गु
 से सुना हुआ मंत्र ४ दूसरे के लिये गुरुमुखसे निकला ॥

लोक्यप्रजपन्ति ॥ ६०६ ॥ ब्रह्महत्यासमंतेषांपातकंपरिकीर्तितम् ॥ अनेक
कोटिमन्त्राणांचिन्तयन्नाकुलः कविः ॥ ६१० ॥ मन्त्रोगुरुमुखात्प्राप्त एकः स्या
त्सर्वसिद्धिदः ॥ ६११ ॥ कुलप्राप्तः कुलाचारोमानितः सर्वसाधकैः ॥ सिद्धिल
क्षणसम्पूर्णः प्राणिमात्रस्य यस्समः ॥ ६१२ ॥ मित्रं न शत्रवो यस्य सर्वमार्गप्रद
शकः ॥ स एव तु गुरुः कार्यो नान्यो वा मे कदाचन ॥ ६१३ ॥ इह लोके परत्रा
पिकौलः पतति चान्यथा ॥ सिद्धेरभावे दक्षेतुपापहानिः प्रजायते ॥ ६१४ ॥
सेवनान्मै चतुष्कस्य वामेतुनिरयः पुरः ॥ इत्थं प्रोक्ता पुरश्चर्या किमन्यच्छ्रोतु
मिच्छथ ॥ ६१५ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रेशिवप्रणीते पुरश्चर्या प्रकाशः षष्ठः ॥ ६ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ अस्मिन्धोरे कलियुगे स्वल्पसिद्ध्यातिदर्पिताः ॥ भविष्य
न्ति जनास्तेषां स्थिरा सिद्धिः कथं भवेत् ॥ १ ॥ अग्रेवंशादिवृद्धिश्च वंशे देवकृपा
तथा ॥ मोक्षः कथं साधकस्य तथा वद कृपानिधे ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अहङ्कार
परित्यागः काम्यकर्मविवर्जनात् ॥ स्वधर्माचरणात् सर्वमनायासेन जायते ॥
३ ॥ एतत्कर्तुं मशक्नुश्चेन्निषिद्धं तु परित्यजेत् ॥ विहितं कर्म कुर्वीत सिद्धिः स्या
त्पुत्रपौत्रिकी ॥ ४ ॥ तत्रादौ कथयिष्यामि निषिद्धानि सवैः सह ॥ देवस्थाने
गुरुस्थाने शमशाने च चतुष्पथे ॥ ५ ॥ पाण्डुकासनविण्मूत्रमैथुनादिविवर्जये
त् ॥ प्रमत्ता मन्त्यजां कन्यां पुंस्त्रिपितां पतितस्तनीम् ॥ ६ ॥ विरूपां मुक्ककेशीं
च कामार्तां च न निन्दयेत् ॥ कन्यायोनिं पशुकीडां दिग्वस्त्रां प्रकटस्तनीम् ॥ ७ ॥

१ वाममार्ग में २ विना सिद्ध भये वाममार्गी लोग इसलोक वा परलोकसे पतित होते हैं
३ दक्षिण मार्गमें सिद्धि के न होने पर भी पापों की हानि होती है इससे वेदसम्मत दक्षिण
मार्ग उत्तम है ४ मद्य, मैथुन, मत्स्य, मांस चार प्रकार के सेवी वाममार्गीयों का नरक होता
है यहांपर यह भाव है कि जे लोग मद्य मांसादि में प्रवृत्त हैं उनके कुछ कल्याण के
लिये उसके समेत देवपूजादिकों का उपदेश है मद्य मांसादि में प्रवृत्ति कराने के लिये उ-
पदेश नहीं है और जे लोग उसका उपदेश मानकर मद्य मांसादिक में प्रवृत्त होते हैं
उनके लिये सैरवादि नरकोंकी रचना कीही गई है ५ खड़ा उम्रों पर बैठा हुआ पेशाब न
करै ६ नीचजातिकी स्त्री ७ रजोधर्म हुई स्त्री ॥

नालोकयेत्परद्रव्यं परदारांश्च वज्जयेत् ॥ धान्यगोगुरुदेवाग्नि कौशपुस्तकस
 म्मुखम् ॥ ८ ॥ नैव प्रसारयेत्पादौ न चैतानि विलङ्घयेत् ॥ आलस्यमदसम्मोह
 शापपैशुन्यविग्रहान् ॥ ९ ॥ असूयामात्मसम्मानं परनिन्दां च वज्जयेत् ॥
 लिङ्गिनं व्रतिनं विप्रं वेदवेदाङ्गसंहिताः ॥ १० ॥ पुराणागमशास्त्राणि मनसा
 पि न दूषयेत् ॥ युगं मुशलमश्मानं दामचुल्लीमुलूखलम् ॥ ११ ॥ शूर्पसम्मा
 र्जनीं दण्डं च जं वैतूर्यमायुधम् ॥ कलशं चामरं च त्रंदर्पणं भूषणं तथा ॥ १२ ॥
 भोगयोग्यानि चान्यानि यागद्रव्याण्यन्यानि च ॥ महास्थानेषु वस्तूनि यानि वा
 देवतालये ॥ १३ ॥ दिव्योक्तानि पदार्थानि भूताविष्टानि यानि वै ॥ लङ्घयेज्जा
 तु नैतानि न चैतानि पदास्पृशेत् ॥ १४ ॥ यागोष्ठीलोकविद्विष्टाया च स्वैरविस
 र्पिणी ॥ परहिंसात्मिकाया च न तामवतरेत् कचित् ॥ १५ ॥ प्रतिग्रहान्नगृही
 यादात्मभोगविधित्सया ॥ देवतातिथिपूजार्थदानतोप्यज्जयेद्धनम् ॥ १६ ॥
 विभीतककरञ्जार्कस्नुहीच्छायां न संश्रयेत् ॥ स्तम्भदीपमनुष्याणामन्येषां प्राणि
 नां तथा ॥ १७ ॥ नखाग्रकेशनिर्धूतस्नानवस्त्रपटोदकम् ॥ एतत्स्पर्शत्यजेद्दूरं
 स्वरश्चोर्जरजस्तथा ॥ १८ ॥ लिङ्गस्थानं च निर्माल्यं नद्यां नैव चलङ्घयेत् ॥
 नद्यां प्रवाहयेत् सर्वदद्याद्वा शिवदीक्षिते ॥ १९ ॥ न लङ्घयेद्गुरोराज्ञामुत्तरं
 न वदेत् तथा ॥ अप्रियं च तथा काले कामं क्रोधं विशेषतः ॥ २० ॥ नाप्रच्छन्नमु
 खो ब्रूयाद्गुरोरग्रे कदाचन ॥ अद्वैतं देवपूजां च गुरोरग्रे परित्यजेत् ॥ २१ ॥
 पादुकायोगपट्टादिगुरुचिह्नानि साधकः ॥ न लङ्घयेत्स्पृशेन्नैव तत्समक्षं न धार
 येत् ॥ २२ ॥ पर्यङ्कशयनं तद्वत्तथा पादप्रसर्पणम् ॥ अङ्गभङ्गं च लीलां च
 न कुर्याद्गुरुसन्निधौ ॥ २३ ॥ छायां न लङ्घयेत्तस्य गच्छेन्न पुरतो गुरोः ॥ न कु
 र्वीत गुरोरग्रे प्रभावं स्वस्य शिष्यकः ॥ २४ ॥ अहङ्कारं न कुर्वीत नोल्बणं धारये
 द्दपुः ॥ प्रंगुरोः सन्निधौ नैव स्वगुरुं प्रणमेद्बुधः ॥ २५ ॥ नमस्काराय चोद्युक्तं गु
 रूर्दृष्ट्वा निवारयेत् ॥ न नियोगं गुरोर्दद्याद्युष्मदानैव भाषयेत् ॥ २६ ॥ श्रीनाथ

१ पराये दोषोंका प्रकट करना २ सेहुँडा ३ गधा ४ कुत्ता ५ भेड़ी ६ धूलि ७ गुरुके
 गुरु उनके समीप प्रथम स्वगुरुके प्रणाम न करे ८ गुरुको हुकुम न दे ९ गुरु लोगों को
 तुम न कहै अर्थात् देव, स्वामी, आप कहै ॥

देवस्वामीतिबोधनेभाषणेवदेत् ॥ जातायामापदिकापिशपथंगुरुसञ्ज्ञितम् ॥
 २७ ॥ नकुर्याच्छिवसञ्ज्ञंवाप्रसादेनक्रियेतचेत् ॥ तदर्थनिर्वहेद्यत्नादन्ते
 पूजाजपाहुतीः ॥ २८ ॥ अनिर्वहंस्तुकार्य्यतद्यदर्थशपथःकृतः ॥ प्रायश्चि
 त्तमनोःकुर्यान्मूलस्यैवसहस्रकम् ॥ २९ ॥ लोकोद्देगकरीयाचयाचमर्मनि
 कृन्तिनी ॥ स्थित्युद्देगकरीयाचतांगिरनैवभाषयेत् ॥ ३० ॥ अरण्यमुज्ज्वल
 मपिमनसापिसमीक्षितम् ॥ लोकविद्वेषणंवेपनगृह्णीयात्कदाचन ॥ ३१ ॥
 तन्त्रोक्तान्यसमचारानैहिकामुष्मिकांश्चतान् ॥ आचरन्नादराच्छान्तिदीक्षि
 तःसोधिगच्छति ॥ ३२ ॥ सामान्यसिद्धौरक्षार्थपरेषांनकदाचन ॥ प्रयोक्त
 व्यःस्वस्यमन्त्रोमहापद्यपिसाधकैः ॥ ३३ ॥ गुरोरुद्भूतवाक्येनभयात्स्वार्थे
 नवापुनः ॥ कृपयापरयाकुर्यादनाथेषुदयांसदा ॥ ३४ ॥ यत्रयत्रपुरीष्वेव
 मात्सर्य्यश्रूयतेगुरोः ॥ तत्रतत्रनवस्तव्यंप्रयायात्संस्मरन्हृदि ॥ ३५ ॥ विष्णोः
 शिवस्यशास्त्रस्यवेदस्यार्कगणेशयोः ॥ भवान्यायत्रनिन्दातुतस्मिन्स्थानेन
 वैवसेत् ॥ ३६ ॥ कर्मणामनसावाचानहीच्छेत्परदारकान् ॥ वक्तव्यंचव
 चःसत्यंसौशील्यंसमतांधृतिम् ॥ ३७ ॥ शक्तिंदयामवस्थांचदिव्यांशक्तिंच
 सर्वदा ॥ गमनागमनेकुर्यात्प्रणम्यगुरुपादुके ॥ ३८ ॥ पश्चात्पादेननिर्ग
 च्छेत्प्रणम्यचगुरोर्गृहात् ॥ मलयुक्तादिरहितःकेशश्मश्रुविलुञ्चनात् ॥ ३९ ॥
 सोमसूर्य्योत्तरस्थांचगवाश्वत्थादिमध्यगाम् ॥ भावयेद्देवतांविष्णुंगुरुविप्रश
 रीरगाम् ॥ ४० ॥ सेवेतमातापितरौविष्णुंतद्वत्प्रियातिथिम् ॥ ज्ञेयोविश्वा
 श्रयोविष्णुरात्माज्ञेयश्चविष्णुवत् ॥ ४१ ॥ स्वानुष्ठानेतुयत्कर्मसर्वसर्वस्य
 गोपयेत् ॥ मन्त्रगुप्तिश्चकर्त्तव्यासततमन्त्रसिद्धये ॥ ४२ ॥ गुरोर्नामन
 गृह्णीयाद्धदेदावश्यकत्विति ॥ ॐश्रीपूर्वगुरोर्नामदेवनामतदुत्तरम् ॥
 ४३ ॥ पादशब्दसमेतंतुकृत्वामूर्ध्न्यञ्जलिपुनः ॥ नमोऽन्तंचवदेन्नामतिथ्यर्ण
 चहरेर्मम ॥ ४४ ॥ नित्यंनैमित्तिकंकाम्यंसापेक्षंपूर्वपूर्वतः ॥ अन्यथाभजनं
 देविकरोत्यापत्परांपराम् ॥ ४५ ॥ प्रत्यहंक्रियतेपूजासातुनित्याप्रकीर्त्तिता ॥

१ किसी के लिये अपने इष्टमंत्र से पुरश्चरण न करे २ प्रथम ॐ श्रीं फिर गुरुनाम
 फिर देवनाम मिलाकर पादेभ्योनमः इस पदको जोड़े ॥

नैमित्तिकापितत्संख्यापञ्चतुल्यापरोदिने ॥ ४६ ॥ अभावेपिकदाचित्स्या
 न्नित्येनैमित्तिकावियम् ॥ शुद्धानैमित्तिकापूजाप्रोक्ताविंशतिभेदिका ॥
 ४७ ॥ पर्वणिचमहायोगाव्यतीपातःसवैधृतिः ॥ मन्वाद्योयुगाद्याश्च
 यदाङ्गदेवताभवम् ॥ ४८ ॥ पुष्यश्चरविवारश्चत्रिगुरुणांस्वकीयकम् ॥
 जन्माहश्चापिदीक्षायादिवसंनवरात्रकम् ॥ ४९ ॥ गण्डान्तान्यथपूजाया
 आवश्यकदिनंशृणु ॥ विशेषेणकृतापूजायस्मिन्भवतिनिष्फला ॥ ५० ॥
 देशिकागमनेचैववीरस्वजनदर्शने ॥ चन्द्रसूर्योपरागेचलाभेहोमेमहोत्सवे ॥
 ५१ ॥ पीठेपीठगमेपुण्येतीर्थदैवतदर्शने ॥ रोगेष्वपत्सुदोषेषुदुस्सङ्गेषुनि
 मित्तके ॥ ५२ ॥ यथाकालोयथाश्रद्धायथाद्रव्यंयथोचितम् ॥ यथाबलंयथा
 देशस्तथापूजांसमाचरेत् ॥ ५३ ॥ नैमित्तिकार्चनेकालाःप्रातर्मध्याह्नसङ्ग
 वाः ॥ प्रदोषेचात्रिविघ्नेशरविविघ्नेवीशशक्रयः ॥ ५४ ॥ दमनेनचयोदेवं
 वर्षमध्येनपूजयेत् ॥ तस्यवर्षकृतापूजाफलंगृह्णातिकामराट् ॥ ५५ ॥ चै
 त्रादयस्त्रयोमासाःप्रशस्ताःपूर्वपूर्वतः ॥ अष्टमीनवमीपूर्णमास्यमाचचतुर्दशी ॥
 ५६ ॥ एतन्मध्येतुकस्मिंश्चित्प्राग्दिनेतुप्रदोषके ॥ कृतनित्यक्रियश्शुद्धोयुक्तः
 सामयिकैर्जनैः ॥ ५७ ॥ दमनस्यसमीपन्तुगत्वासनउपाविशेत् ॥ प्राणायाम
 मत्रयंकृत्वाऋष्यादीन्विन्यसेत्ततः ॥ ५८ ॥ कामभस्मसमुद्भूतरविपोष्यजलो
 द्भव ॥ ऋषिगन्धर्वदेवादिमोहनायनमोस्तुते ॥ ५९ ॥ सांवत्सरिकपूजायाः
 परिपूर्णत्वसिद्धये ॥ दमनत्वंसमायाहिक्षमस्वचनमोस्तुते ॥ ६० ॥ शिव
 प्रसादसम्भूतअत्रसन्निहितोभव ॥ शिवकार्येसमुत्थेयनेतव्योसिशिवाज्ञया ॥
 ६१ ॥ एवंदमनमामन्त्र्यकामदेवंतथारतिम् ॥ प्रीतिंचपूजयेत्तत्रतत्तन्मन्त्रे
 णसाधकः ॥ ६२ ॥ तैारःक्लींकामदेवायनमश्चेतिनवाक्षरः ॥ श्रींश्रींश्रींक्रो

१ चतुर्दशी कृष्णपक्षकी अष्टमी अमावस संक्रांति २ चैत्रसुदी तीज वा पूर्णमासी कार्तिक
 सुदी द्वादशी पूर्णमासी जेठ सुदी पूर्णमासी आषाढ सुदी दशमी पूर्णमासी फाल्गुन सुदी
 पूर्णमासी कार सुदी नवमी माघसुदी सप्तमी पूस सुदी एकादशी भादों सुदी तीज और
 सावन वदी अष्टमी व अमावस ये सब मन्वादि तिथी कहलाती हैं ३ कार्तिक सुदी नवमी
 वैशाख सुदी तीज भादों वदी तेरस और माघ वदी अमावस ये युगादि तिथी हैं ४ अ
 ५ श्रीं श्रीं श्रीं क्रों रत्यैनमः इति रतिमन्त्रः ॥

मितिप्रोक्तास्त्यैहृच्चाष्टवर्णकः ॥ ६३ ॥ रतिस्थाने प्रीतिपदादयमप्यष्टवर्ण
कः ॥ ततःस्वगृहमागच्छेद्वितीयेदिवसेपुनः ॥ ६४ ॥ कृतनित्यक्रियस्वेष्टै
र्युक्तोदमनमात्रजेत् ॥ उत्पाटयेच्छेदयेद्वास्वमूलेनास्त्रमन्त्रतः ॥ ६५ ॥ गृह
प्रानीयतोयेनमन्त्रेणानेनसेचयेत् ॥ ॐ अघोरेणं ॐ चघोरेहीमतिकीर्त्त
येत् ॥ ६६ ॥ घोरघोरतरे श्रीं च सर्वतः सर्वसर्वेभ्यः ॥ नमस्तेरुद्ररूपेभ्यो ह्रीं श्री
मितिमनुःस्मृतः ॥ ६७ ॥ चतुस्त्रिंशदक्षरात्मादमनेतं निधापयेत् ॥ पूजा
स्थाने च पीठादौ नवाशान्तस्य कारयेत् ॥ ६८ ॥ कृत्वा चाष्टदलं पद्मं तत्र भागा
न्प्रकल्पयेत् ॥ चन्दनागुरुकर्पूरचन्दनैर्लेपयेच्चतान् ॥ ६९ ॥ आनन्देशो
बीजवर्णैर्विन्दुबद्धिर्नमोन्तकैः ॥ पृथक् पूज्यस्तु तद्बीजं जपन्निहक्षमापयेत् ॥
७० ॥ पूजास्थाने प्रकुर्वीत सर्वतो भद्रमण्डलम् ॥ तस्याष्टदिक्षु संस्थाप्या घटाः
स्वर्णादिनिर्मिताः ॥ ७१ ॥ मध्ये वा कुम्भमेवैकमशक्रः स्थापयेत्ततः ॥ तत्र
स्वासनपूजादियोगं पीठान्तमर्चयेत् ॥ ७२ ॥ तस्य दक्षिणदिग्भागे सिन्दूरे
णाष्टपत्रकम् ॥ पद्मं कुर्याद्भुक्तयुग्मवेष्टितं भूपुरेण च ॥ ७३ ॥ पञ्चवर्णरजोभि
श्च कर्णिकायामशोककम् ॥ लिखित्वा प्रार्थयित्वा तं पूजयेच्चन्दनादिभिः ॥
७४ ॥ अशोकाय नमस्तुभ्यं कामस्त्रीशोकनाशक ॥ शोकार्त्तिहरमे नित्यमा
नन्दं जनयस्व मे ॥ ७५ ॥ तस्य दक्षिणतस्तादृक् मण्डले पूजयेत्ततः ॥ वरस्व
धरं कालं पञ्चरङ्गैर्विचित्रितम् ॥ ७६ ॥ त्रुट्यादिप्रलयान्तोयः कालरूपो महाबलः ॥
कलयत्यपि विश्वं यस्तस्मै कालात्मने नमः ॥ ७७ ॥ अशोकस्य ततो धस्तात्त्रि
कोणे मण्डलेशु मे ॥ मण्डूकादिज्ञानात्मान्तां पीठपूजां समाचरेत् ॥ ७८ ॥
तद्वा ह्येष्टदले प्रोक्तः शक्त्यष्टकसमर्चनम् ॥ सौभाग्यां च तथा हृद्यां वृषां चापि धृ
तिरतिम् ॥ ७९ ॥ प्रीतिं वा सन्तिकां निर्वाणारूपां मध्ये तु कामुकामम् ॥ आवाह्य
कामदेवं च तद्वायव्यात्तदुत्तरम् ॥ ८० ॥ कामदेवाय विद्महे पुष्पबाणाय धीम
हि ॥ तन्नो नङ्गः प्रचोदयात् ॥ ८१ ॥ कृत्वा प्राणप्रतिष्ठान्तं ततो मुद्राः प्रदर्शयेत् ॥

१ श्रीं श्रीं श्रीं क्रौं प्रीत्यै नमः इति प्रीतिमन्त्रः २ ॐ अघोरेणं ॐ चघोरेहीं घोरघोरतरे श्रीं
सर्वतः सर्वसर्वेभ्यो नमस्तेरुद्ररूपेभ्यो ह्रीं श्रीं इति चतुस्त्रिंशदक्षरो मन्त्रः ३ योगपीठपूर्वोक्त
४ मण्डूकसे लेकर ज्ञानात्मा और परतत्त्व पर्यन्त पूर्वोक्त रीतिसे पूजाकरे ॥

पाशांकुशधनुर्वाणाभिधाध्यायेत्ततः परम् ॥ ८२ ॥ रक्ताम्बरं रक्तावर्णं रक्तगन्धानु
 लेपनम् ॥ रक्तमाल्यं चतरुणं वामदक्षिणयोर्युतम् ॥ ८३ ॥ रत्याप्रीत्येक्षुकोदण्ड
 पुष्पवाणमधःकरे ॥ ऊर्ध्वपाशस्ततः पूज्यं पूर्वोक्तमनुभिस्त्रयम् ॥ ८४ ॥ रक्त
 वस्त्रपरीधानां सर्वाभरणभूषिताम् ॥ पद्मद्वयकरांगौरवर्णाध्यायेदतिशुभम् ॥
 ८५ ॥ श्यामवर्णं रक्तवस्त्रां सर्वाभरणभूषिताम् ॥ ताम्बूलास्यां भजेप्रीतिषु
 टपुष्पलसत्कराम् ॥ ८६ ॥ अग्रे तु कामदेवस्य वसन्तं परिपूजयेत् ॥ सुधाकु
 म्भं वामहस्ते दक्षिणे कुसुमाकरम् ॥ ८७ ॥ कदम्बवनमध्यस्थं रक्तमाल्यांशुका
 वृतम् ॥ ध्यायेद्वसन्तं गौराङ्गं सुरूपं लोकमोहनम् ॥ ८८ ॥ 'वं वसन्ताय हृदयं
 तस्य सप्ताक्षरो मनुः ॥ पूजाद्यर्थं ततो ग्नीशरक्षो वायव्यमध्यतः ॥ ८९ ॥ चतु
 र्दिक्षु वषट् दीर्घयुगलं स्य वीजकम् ॥ पठित्वा हृदयादीनि षडङ्गानि प्रपूजयेत् ॥
 ९० ॥ तदग्राष्टदले देवमुखतस्तु प्रदक्षिणम् ॥ कामं भस्मशरीरं चानङ्गमन्मथ
 मेव च ॥ ९१ ॥ वसन्तस्य सखायं च स्मरामीक्षुधनुर्धरम् ॥ पुष्पवाणं तदग्रे तु
 लोकपानायुधानि च ॥ ९२ ॥ ततस्तु कामगायत्र्या यथासंख्यं जपंचरेत् ॥
 वसन्तं कामदेवं च रलोकाभ्यां प्रार्थयेदिति ॥ ९३ ॥ वसन्ताय नमस्तुभ्यं वृक्ष
 गुल्मलताप्रिय ॥ सहस्रमुखसंवाहकामरूपनमोस्तुते ॥ ९४ ॥ नमोस्तु पुष्प
 बाणाय जगदानन्दकारिणे ॥ मन्मथाय जगन्नेत्रे रतिप्रीतिप्रियाय च ॥ ९५ ॥
 कामदेवं प्रणम्याथ मूलन्यासं समाचरेत् ॥ आवाहयेन्मध्यकुम्भे देवं साङ्गं च पूज
 येत् ॥ ९६ ॥ आवाहितो सिद्देशसद्यः काले मया विभो ॥ कर्त्तव्यं तु यथा ला
 भं पूर्णपर्वत्वं दाज्ञया ॥ ९७ ॥ इति सावरणं देवं दमनैः पूजयेत्ततः ॥ धूपदीपा
 दिकं कृत्वा नित्यहोमं समाचरेत् ॥ ९८ ॥ द्रव्यैस्तु देवकल्पोक्तैर्होमस्तु त्रिगुणो
 जपात् ॥ पूजाशेषं समाप्याथ प्रार्थयेद्देवतामिति ॥ ९९ ॥ सर्वरूपजगन्नाथ
 वाञ्छितार्थफलप्रद ॥ हृत्स्थान् पूरय मे देव कामान् कामेश्वरेश्वर ॥ १०० ॥
 एवं सम्प्रार्थ्य देवेशं विसृज्य च गुरुततः ॥ द्रव्याद्यैस्तोषयेद्विप्रान् भोजयेदिति त
 द्विधिः ॥ १०१ ॥ पवित्रनामनागायवरोदत्तस्तु शम्भुना ॥ पवित्रारोपणं

यैस्तुनकृतंतत्फलंतव ॥ १०२ ॥ कुर्यान्मिथुनसंक्रान्तेस्तुलासंक्रमणावधि ॥
 आषाढउत्तमोमासःश्रावणोमध्यमोभवेत् ॥ १०३ ॥ हीनोभाद्रपदःपक्षःश्वे
 तःसन्मध्यमोसितः ॥ अष्टम्यांचचतुर्थ्यांचचतुर्दश्यांपवित्रकम् ॥ १०४ ॥ नव
 म्यामपिकर्त्तव्यंकृतादिषु यथाक्रमम् ॥ सौवर्णराजतंताम्रंकलौकर्पासकंशुभम् ॥
 १०५ ॥ पट्टजंतुगृहस्थानांवनस्थानांतुवाष्कलम् ॥ पद्मजातंसौगंतानांशूद्रा
 णांक्षौममिष्यते ॥ १०६ ॥ वटूनांदर्भसञ्जातंवैश्यानांतुशणोद्भवम् ॥ मुञ्जजातं
 व्रतस्थानामाविकंसमरैषिणम् ॥ १०७ ॥ सरस्तुनवसूत्राणांत्वष्टोत्तरशतैः
 सरैः ॥ पवित्रंपरमंप्रोक्तंदर्भमध्यमंस्मृतम् ॥ १०८ ॥ कनिष्ठंसप्तविंशत्याता
 वदंगुलदीर्घकम् ॥ पूजावरणदेवानांतुल्यानिचरयेद्बुधः ॥ १०९ ॥ षट्त्रिंशां
 गुलयःश्रेष्ठेचतुर्विंशच्चमध्यमे ॥ द्वादशैवकनिष्ठेस्युरथान्यच्चपवित्रकम् ॥ ११० ॥
 स्कन्धाच्चनाभिपर्यन्तंदशग्रन्थिसमान्वितम् ॥ क्रमज्ञानाञ्चशिष्यानांपवित्रं
 तदुदाहृतम् ॥ १११ ॥ अन्येषांस्वेच्छयाकुर्यात्तनुग्रन्थियुतानिच ॥ ग्र
 न्थीनांवेष्टनंश्रेष्ठंषड्विंशद्विशचतंतनुभिः ॥ ११२ ॥ चतुर्विंशतिभिर्मध्यमधमं
 भौनुभिःस्मृतम् ॥ ग्रन्थयोर्वर्ममन्त्रेणकर्त्तव्याःप्राग्दिनेततः ॥ ११३ ॥
 रात्रौसामयिकैःसार्धंपवित्राणिसमानयेत् ॥ पूजास्थानेथसिन्दूरकुंकुमारक्त
 चन्दनैः ॥ ११४ ॥ कस्तूरीविधुलाक्षाभिर्गौरिकाद्यैर्विचित्रयेत् ॥ ग्रन्थिस्था
 नेषुसंस्थाप्यपीठेतन्नवतन्तुषु ॥ ११५ ॥ देवतानवकम्पूज्यमोङ्कारश्चन्द्रमा
 स्तथा ॥ वह्निर्ब्रह्मानागगुरुरविश्चापिशिवाशिवः ॥ ११६ ॥ सर्वदेवाश्चा
 पिपूज्याःशिरोमन्त्रेणमन्त्रयेत् ॥ अभ्युक्षयेच्चहन्मन्त्रेणास्त्रमन्त्रेणरोधयेत् ॥
 ११७ ॥ तेषांदशग्रन्थिषुचसम्पूज्यादशशक्तयः ॥ क्रियाचपौरुषीवीरागायत्री
 चापराजिता ॥ ११८ ॥ विजयाचजयामुक्तिः सदाशिवमनोन्मनी ॥ पवि
 त्रेषुततःपूज्यमूलमन्त्रपडङ्गकम् ॥ ११९ ॥ घटेचविन्यसेदाद्यंपवित्रंचमहत्त
 था ॥ कृत्वान्यासादिकंतत्रप्राग्वत्पूजांप्रकल्पयेत् ॥ १२० ॥ कुम्भेदेवंसमा
 वाह्ययजेदावरणैःसह ॥ देवस्यमूलमन्त्रेणपवित्रस्यसमर्पणम् ॥ १२१ ॥ दे

वताभ्यःपवित्राणिदीनानाथांश्चतर्पयेत् ॥ दत्त्वाचभूयसीं पश्चात्स्वयम्भुजि-
वाग्यतः ॥ १२२ ॥ अतिस्पष्टोत्रसम्प्रोक्तःपवित्रारोपणेविधिः ॥ काम्यकाम-
णिवक्ष्यामितत्रादौशान्तिरुच्यते ॥ १२३ ॥ शान्तिर्नाममनुष्याणांरोग-
त्यादिनाशनम् ॥ विभज्यषोढाहोरात्रंपञ्चमेशेतुशान्तिकम् ॥ १२४ ॥ हे-
न्तेचप्रकर्तव्यंनासाधश्चलतेयदा ॥ वायुस्तदात्वपस्तत्त्वंतस्मिञ्छान्तिकम्
चरेत् ॥ १२५ ॥ श्वेतवर्णेननिर्मायचतुरस्रंतुमण्डलम् ॥ पूजयेच्चन्दन-
वर्म्भीजेनशत्रुशान्तिके ॥ १२६ ॥ उत्तराभिमुखोभूत्वाशान्तिकन्तुसमाचरे-
त् ॥ शान्तिकादौरतिःपूज्यापद्ममुद्रांचदर्शयेत् ॥ १२७ ॥ वद्धापद्मासनेस्थे-
यंनमोन्तः शान्तिकेमनुः ॥ शान्तौकुशासनंग्राह्यंहोमयेन्मृगमुद्रया ॥ १२८ ॥
मुक्त्वाकनिष्ठिकांयत्रहूयतेसामृगीभवेत् ॥ त्रिपूत्तरासुपूर्वासुशान्तिकंस्यादि-
जन्मसु ॥ १२९ ॥ अथवश्यंप्रवक्ष्यामिस्वायत्तीकरणंतुतत् ॥ देवक्षोराजलो-
कसर्पस्त्रीहयहस्तिनाम् ॥ १३० ॥ प्रथमेशेवश्यकर्मवसन्तेचप्रसिध्यति ॥
नासोर्ध्ववहतेवायुरग्नितत्त्वंवहेत्तदा ॥ १३१ ॥ वश्यंकर्मत्रिकोणेनस्वीजे-
नाग्निपूजनम् ॥ रक्तवर्णेननिर्मायवश्यम्पूर्वमुखश्चरेत् ॥ १३२ ॥ वाणीस-
म्पूजयेदवश्येपाशमुद्रांप्रदर्शयेत् ॥ स्वस्तिकासनमारुह्यस्वाहान्तंमन्त्रमुच्चे-
त् ॥ १३३ ॥ छार्गलंचर्मवश्येस्याद्धोमयेन्मृगमुद्रया ॥ रक्तद्रव्यैरेत्रहोमोध्या-
नमारक्तकंमतम् ॥ १३४ ॥ मृगान्त्यंचित्रामित्रैर्क्षविशाखाकृत्रिकात्रतु ॥
अथस्तम्भम्प्रवक्ष्यामितदुद्योगनिवारणम् ॥ १३५ ॥ शिशिरेस्तम्भनम्प्रोक्तंप्र-
हेतुदिनस्यतत् ॥ अग्नेरपांचसैन्यस्यक्रुद्धस्यविषदंष्ट्रिणः ॥ १३६ ॥

१ छःप्रकार २ पद्ममुद्राकरतलेत्वंगुष्ठौमिलितौयदा । इस्तौतुसम्मुखौकुर्यात्संहता
उभयांगुलीः ॥ दोनों हाथोंको जोड़ मिलीहुई अंगुलियों को कमलाकार बनाकर ऊपरकी
उठाये उसको पद्ममुद्रा कहते हैं ३ पद्मासनके लक्षणका श्लोक प्रथम लिखचुके हैं वा-
ओरकी षोढी जांचर दाहिने पायें को और दाहिनी जांचमें बायें पायेंको धरे पूजासमय
में इसका पद्मासन नाम है और शान्तिकर्म में गोचर्मके आसन में बैठना यह ग्रन्थान्त-
से जानाजाताहै और रति की पूजा होती है ४ दिनके प्रथम भाग में ५ तर्जनीमध्यमे बा-
ऊर्ध्वमुख्यौविधायच । दक्षिणेद्वेअधोमुख्यौसुमुख्यौच परस्परम् ॥ पाशमुद्राभवेदेषा मिथ-
सम्पीडनेतयोः ६ अन्यग्रन्थोंमें गेंडाका चर्महै ७ रेवती ८ अनुराधा ९ दिनके दूसरेभागमें ।

तर्पणार्थमेपरक्रमिश्रितन्तोयमावहेत् ॥ जानुभ्यामवनींगत्वास्तम्भनस्यक्रि
यांचरेत् ॥ १३७ ॥ जाखौद्धरुजांस्तम्भोधर्मः प्रेतादिरक्षसाम् ॥ नासाद
गडेनसंलग्नोवायुश्चेद्भूदयोभवेत् ॥ १३८ ॥ स्तम्भकर्मतदाकुर्यात्संवीजे
नवमुन्धराम् ॥ अष्टकोणयुतेपीतेमण्डलेतांसमर्चयेत् ॥ १३९ ॥ प्राङ्मुखः
स्तम्भनंकुर्याद्रमान्तत्रप्रपूजयेत् ॥ विकटासनगोदेव्यैर्गदामुद्रांप्रदर्शयेत् ॥
१४० ॥ स्तम्भनेवषडन्तश्चहोममन्त्रःप्रकीर्तितः ॥ गजचर्मासनंस्तम्भेगदा
मुद्राहुतौतथा ॥ १४१ ॥ पीतद्रव्यैश्चात्रहोमः पीतवस्त्रादिधृक्स्वयम् ॥ स्त
म्भनेभरणीचित्रारोहिणीचोत्तरात्रयम् ॥ १४२ ॥ अथविद्वेषणंवक्ष्येप्रीतिना
शस्सतुद्वयोः ॥ ग्रीष्मेविद्वेषणंषष्ठस्यांशकेतुद्वितीयके ॥ १४३ ॥ नासायां
मध्यगेवायौखोदैयेद्वेषणमतम् ॥ वर्तुजेधूम्रवर्णेतुमण्डलेखंसमर्चयेत् ॥ १४४ ॥
हंवीजेनाथविद्वेषणैर्ऋत्याभिमुखश्चरेत् ॥ पूज्याधूम्रावतीद्वेषेमुद्रातुमुशंलाभ
वेत् ॥ १४५ ॥ होममन्त्रःषडन्तोत्रविशेत्कुक्कुटकासने ॥ विद्वेषेजाम्बुकश्चर्म
लोहासनमथापिवा ॥ १४६ ॥ धूम्रवर्णैश्चहोतव्यंतादृग्वस्त्रादिसाधकः ॥
आर्द्राचतुष्टयंमूलज्येष्ठाविद्वेषणेमता ॥ १४७ ॥ उच्चाटनमथोवक्ष्येतदरीणां
प्रवासनम् ॥ प्रावृद्धुच्चाटनेशस्तातृतीयांशेदिनस्यतत् ॥ १४८ ॥ तिर्यग्ग
तेसमीरितुर्वायुर्वह्नितितत्रतु ॥ शत्रोरुच्चाटनंकुर्याद्यंवीजेनतमर्चयेत् ॥ १४९ ॥
षट्कोणंमण्डलंवायोःकृष्णंपद्मिन्दुलाञ्छितम् ॥ मृगचर्मादिकंतत्रवाय

१ भूमितत्त्व का उदयहोता है २ जानुजङ्घान्तरालेचभुजयुग्मंप्रकल्पयेत् । विकटासनमेतत्स्थानं
मुनिभिःपरिभाषितम् ॥ जांघ वा मुरवाँके बीचमें भुजाडारके बैठनेसे विकटासन है ३ गदा
तुसरलौ हस्तौत्वन्योन्यग्रन्थितांगुली । अंगुष्ठौमध्यमेभूयःसंलग्ने सुप्रसारिते ॥ दोनों हाथोंको
सीधेकर अंगुलियों को परस्पर फांस और अंगूठे व मध्यमा अंगुलियों को जोड़कर पसारदे
सो गदामुद्रा है ४ दिनके छठे वा दूसरे भागमें ५ आकाशतत्त्वका उदय ६ ज्येष्ठादेवी
७ मुशलाख्या भवेन्मुद्रावामस्योपरिदक्षिणम् । हस्तयोर्मुष्टियुगलंकुर्यात्साविधननाशिनी ॥ वाम
मूठीपर दक्षिण हाथकी मूठी धरने से मुशलामुद्रा होती है ८ कुत्वोत्कटासनंपूर्वसमपादद्वयं
ततः । अन्तर्जानुकरद्वन्द्वंकुक्कुटासनमीरितम् ॥ विकटासनको कर दोनों पावोंको सम करदे
और जानुओंके बीचमें से दोनों हाथों को निकालकर बैठे सो कुक्कुटासन है ९ वर्षाऋतु
१० वायुतत्त्व ॥

व्यास्यं च कर्मणि ॥ १५० ॥ दुर्गासम्पूजयेन्मुद्रामंशान्निन्तुप्रदर्शयेत् ॥ वज्रा
सनसमारूढः फडन्तश्चहुतौमनुः ॥ १५१ ॥ धूम्रमुच्चाटने ध्यानं कृष्णद्रव्यैस्त
थाहुनेत् ॥ उच्चाटनं तथा कर्मक्षिप्रमेघेषु प्रशस्यते ॥ १५२ ॥ मारणं प्राणहरणं
शत्रूणां मारितं तु तत् ॥ मारणे वर्जयेद्विप्रानन्यांश्चापि सुधार्मिकान् ॥ १५३ ॥
स्त्रीवालव्यतिरिक्तेषु राजवैरिषु योजयेत् ॥ स्वरोपतो वालोकानां रक्षार्थं तु तदा
हरेत् ॥ १५४ ॥ न तु लोभाद्भयान्मन्त्री कुर्याच्चैव तु मारणम् ॥ प्रायश्चित्तं च
कर्त्तव्यं देवितद्दोषशान्तये ॥ १५५ ॥ अयुतं प्रजपेन्मन्त्रं जुहुयात्तावदेव हि ॥
सघृणैः पायसैः कृष्णतिलैर्वाघृतसंयुतैः ॥ १५६ ॥ आत्मरक्षाप्रकर्त्तव्या कर्म
काले सदा बुधैः ॥ अहश्चतुर्थः षष्ठोऽंशः शरन्मारणकर्मणि ॥ १५७ ॥ वश्यव
न्मारणे कार्यं पूजाद्यं वह्निमण्डले ॥ दक्षिणाभिमुखः कुर्याद्भद्रकालीं समर्चयेत् ॥
१५८ ॥ दर्शयेत्खड्गमुद्राञ्च विशेषेण द्वादशने हुनेत् ॥ हुंकारान्तेन मन्त्रेण माहि
पंवाथलोहजम् ॥ १५९ ॥ आसनं शूकरीमुद्राकरसङ्कोचतो भवेत् ॥ ध्यानं
कुर्यात्कृष्णवर्णकृष्णद्रव्यैश्च पूजनम् ॥ १६० ॥ उग्रं तीक्ष्णोऽङ्गुष्ठस्वस्य चन्द्र
ताराबलादिके ॥ शत्रोश्चैव बलाभावे चैकपादोपरिस्थितः ॥ १६१ ॥ उष्णो
दकं समरिचं तर्पणार्थं तु मारणे ॥ तिष्ठन्कुर्यान्मारणं वा भूमौ पादं निवेशयेत् ॥
१६२ ॥ वामपादं निविष्टः स चरेत्तत्र तु तर्पणम् ॥ प्रकीर्णान्यथ वक्ष्यन्ते त्व

१ कनिष्ठाङ्गुष्ठमुद्रा त्रिकोणात्त्वशनेर्मता ॥ कनिष्ठा व अंगूठे को जोड़ शेष अंगुलियों के
पसारने से वज्रमुद्रा होती है २ ऊरु अर्थात् कटि समीप मोटी जांघों पर पांवों को परस्पर धर
और जानु याने मोरवों पर सीधी अंगुलियोंवाले हाथों के धरने को वज्रासन कहते हैं तथा
चोक्तम् ॥ ऊर्वोः पादौ क्रमान्यस्य जान्वोः प्रत्यङ्मुखाङ्गुली ॥ करौ निदध्यादाख्यातं वज्रासनम्
नुत्तमम् ३ इस्त, अश्विनी, पुष्य, अभिजित इनकी क्षिप्रसंज्ञा है ४ ऊर्ध्वस्य वामहस्त
स्य तर्जन्याद्यङ्गुलित्रयम् ॥ प्रसार्य योजयेदन्ये मिथोऽङ्गुष्ठकनिष्ठिके ॥ खड्गमुद्रेयमुदिता सर्व
शत्रुनिकृन्तनी ॥ बायें हाथको ऊपरकर तीन तर्जन्यादि अंगुलियों को पसार और अंगूठा
व कनिष्ठा के जोड़ने से खड्गमुद्रा होती है ५ सीवन्याः पार्श्वयोर्न्यस्य गुल्फयुग्मं मुनिश्च
लम् । वृषणाधः पादपाष्णीं पाणिभ्यां परिवन्धयेत् ॥ गुदा वा लिंगके बीचमें जो नस होती
है वह सीवनी कहलाती है उस के दोनों तरफ पांवों के गुल्फों को रख वृषणों के नीचे
एँडियों को करके दोनों हाथों से बांधलेने से भद्रासन होता है ६ पूर्वाफाल्गुनी, पूर्वाषाढ,
पूर्वभाद्रपद, भरणी, मघा ये उग्रसंज्ञक हैं ७ आर्द्रा, श्लेषा, मूल, ज्येष्ठा ये तीक्ष्णसंज्ञक नक्षत्र हैं ॥

भिचारांश्चतत्रच ॥ १६३ ॥ दक्षिणाभिमुखः कुर्यान्मेघीचर्मणिसंस्थितः ॥
लोहासनगतो वापिशूक्यमुद्रया हुनेत् ॥ १६४ ॥ धनसिद्धिकरं कर्म प
श्चिमाभिमुखश्चरेत् ॥ मृगान्त्यचित्रामैत्रेषु देवध्यानन्तुराजसम् ॥ १६५ ॥
गोचर्मणासनं मोहेस्वाहान्तं मन्त्रमुच्चरेत् ॥ हरिद्रामिश्रितन्तोयं तर्पणार्थं प्र
योजयेत् ॥ १६६ ॥ स्वातीचरोहिणीतत्र श्रेष्ठा चापि सुखासनम् ॥ अथ स
र्वाणिकर्माणि रौद्रभेतु प्रसाधयेत् ॥ १६७ ॥ नानाविधेषु कार्येषु ज्याघ्रचर्म
समीरितम् ॥ सर्वरक्षनिभाकारं ध्यायेन्निश्चलमानसः ॥ १६८ ॥ पीयूषवर्ष
संयुक्तं पूर्णचन्द्रसमप्रभम् ॥ ध्यायेद्देवं विधं वापि सर्वकार्येषु साधकः ॥ १६९ ॥
आयुःकरस्तु श्रवणे ध्यायेद्देवं च राजसम् ॥ अपमृत्युजये प्रोक्तं पूर्वाच्चैशोत्तरात्रय
म् ॥ १७० ॥ वषडन्तो होममन्त्रो ध्यायेद्वाजसदैवतम् ॥ आकर्षणं वह्निकोण
सम्मुखस्तु समाचरेत् ॥ १७१ ॥ वश्योक्तमखिलं ज्ञेयमाकर्षेकार्यसिद्धये ॥
सर्वज्ञानप्रसिद्धयर्थं प्रीशानाभिमुखो भवेत् ॥ १७२ ॥ सर्वविज्ञानकार्येषु श्वे
तकम्बलमासनम् ॥ पुष्ट्यादिसाधने मन्त्रो वैषट्पल्लवसंयुतः ॥ १७३ ॥ हं
सी स्यात्तर्जनी मुक्तामुद्रा होमस्तु पौष्टिके ॥ यथोक्तदेवताध्यानं कुर्यात्पौष्टिक
कर्मणि ॥ १७४ ॥ सर्वत्र भयनाशाय वषडन्तो हुतौ मनुः ॥ महासुखसमा
युक्तध्यानं वै निर्भयम् भवेत् ॥ १७५ ॥ मन्त्रभञ्जनकार्येषु वषडन्तो हुतौ मनुः ॥
खण्डने तु फडन्तः स्याद्धोमो ध्यानन्तुतामसम् ॥ १७६ ॥ सौख्यायोदञ्मुखः कु
र्याज्जपञ्चरुरुचर्मणि ॥ कल्पान्ताग्निमसं युद्धे ध्यायेद्देवं चतामसम् ॥ १७७ ॥
अथ वक्ष्यामि काम्यादौ सम्पूज्यायाश्च देवताः ॥ नित्यं समर्चयेद्दिग्प्रवेशौ च
तिथीश्वरम् ॥ १७८ ॥ नक्षत्रेशास्ततः पूज्यास्तत्तत्कर्मभिर्देवताः ॥ ततो
र्चयेद्दिष्टदेवन्ततो होमं समाचरेत् ॥ १७९ ॥ क्रमाद्वारेश्वरौ सूर्यशिवौ सोमा
म्बिकेतथा ॥ गुहाङ्गारौ जविष्णूश्चतुर्वक्रबृहस्पती ॥ १८० ॥ शुक्रेन्द्रौ श
निकालौ च सूर्यादौ पूज्यदेवताः ॥ प्रोक्ता वारेश्वरा देवितिथीशांस्त्वमथो श्रु

१ इतवार के सूर्य व शिव, सोमवार के चन्द्र व दुर्गादेवी इसीरीति से एक एक बार
के दो दो देवता होते हैं वे मूल में स्पष्ट लिखे हैं क्रमसे जानलेना ॥

णु ॥ १८१ ॥ ब्रह्माविधाताविष्णुश्चयमोशीतकरोगुहः ॥ इन्द्रश्चवसवो
 नागाधर्मःशिवदिवाकरौ ॥ १८२ ॥ कन्दर्पश्चकलिर्विश्वेदेवाश्चपित
 रस्तथा ॥ आश्विनेयौयमोवह्निर्वह्नाचन्द्रःशिवोऽदितिः ॥ १८३ ॥ गुरुःस
 र्पाश्चपितरोभगोर्यमदिवाकरौ ॥ त्वष्टावायुर्धेन्द्राग्नीमित्रश्चैवसुरेश्वरः ॥
 १८४ ॥ निर्ऋतिश्चजलंविश्वेदेवाश्चापिविधिर्हरिः ॥ वसवोवरुणोऽजैक
 पादहिबुध्न्यपूपकौ ॥ १८५ ॥ नक्षत्रेशाश्मेसाभिजित्काअष्टौचविंशतिः ॥
 प्रैण्णादिचतुर्थ्यन्तानमसाचसमन्विताः ॥ १८६ ॥ एतेषां नाममन्त्रास्तुग्रा
 ह्याःपूजादिसाधने ॥ १८७ ॥ सिद्धमन्त्रःप्रकुर्वीतकाम्यकर्माणिनान्यथा ॥
 कृतानिविपरीतानि भूत्वानिरयमाप्नुयात् ॥ १८८ ॥ गुरुभक्तःशुचिःस्नातः
 काम्यकर्मविधानवित् ॥ आत्मनश्चपरस्यापिकाम्यकर्माणिचाचरेत् ॥
 १८९ ॥ षट्कर्माणिपरार्थञ्चकुर्यान्मन्त्रविदुत्तमः ॥ एतेषामेवकुर्वीतनान्ये
 पान्तुकदाचन ॥ १९० ॥ राज्ञोवाराजपुत्रस्यधनाढ्यस्येतरस्यवा ॥ अस्ति
 कस्यापिभक्तस्यन्यायार्जितधनस्यच ॥ १९१ ॥ कृतज्ञस्यवदान्यस्यगुरुदेव
 स्यकस्यच ॥ सुशीलस्यसुभक्तस्यकार्य्यकुर्याच्चदेशिकः ॥ १९२ ॥ राजाका
 रयितान्योवाप्रणिपत्यचसाधकम् ॥ वृणुयात्कर्मकर्तारंदीक्षोक्कविधिनाततः ॥
 १९३ ॥ साधकःप्रयतोभूयाद्विजःसन्तोषवाञ्छुचिः ॥ जितेन्द्रियोजितक्रो
 धोमानक्षोभविवर्जितः ॥ १९४ ॥ नित्येनैमित्तिकेरक्तःकुर्यात्कामाननेक
 धा ॥ क्रूरकर्मयथोक्तन्तुकृत्वाभ्यङ्गं समाचरेत् ॥ १९५ ॥ स्नात्वासावरणांसा
 ङ्गांपूजयेदिष्टदेवताम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रञ्चरक्षार्थंप्रजपेन्मनुम् ॥ १९६ ॥
 मांरक्षरक्षेत्युक्ताचनत्वादेवंसमुत्सृजेत् ॥ अन्यैःसुहृद्भिःसुस्निग्धैरात्मरक्षान्
 कारयेत् ॥ १९७ ॥ मृत्युञ्जयादिभिर्मन्त्रैःसूर्य्यसेवाव्यदानकैः ॥ जपेत्

१ ब्रह्मा जी से लेकर विश्वेदेवों तक पंद्रह नाम होते हैं वे परीवा से पूर्णमासी तक
 क्रम से तिथियों के देवता हैं और अमावस के देवता पितर कहेगये हैं २ आश्विनेय
 लेकर पूषापर्यन्त क्रमही से सहित अभिजित् अश्विन्यादिक अष्टादश नक्षत्रों के देवता
 ३ अंकारादि चतुर्थ्यन्त नामके अन्तमें नमः पदको जोड़कर इन देवताओं की पूजा के
 लिये लेना ॥ जैसे, ॐ ब्रह्मणे नमः ॐ विधात्रे नमः इत्यादि ॥

मार्चनाद्यैश्चब्राह्मणाराधनादिभिः ॥ १६८ ॥ प्रयोगकरणं सम्यग्गुरुतः शा-
स्त्रतस्तथा ॥ ज्ञात्वाप्रयोगान्कुर्वीतनान्यथादुःखमाप्नुयात् ॥ १६९ ॥ ततः
कारयिताराजातोषयेत्साधकन्धनैः ॥ प्रणिपत्यमुहुश्चापियथास्यात्तुष्टिमांस्त-
था ॥ २०० ॥ सिद्धमन्त्रस्यसिद्धयन्तिषट्कर्मणिनसंशयः ॥ नैवसिद्धय-
न्त्यसिद्धस्यदेवताशापमाप्नुयात् ॥ २०१ ॥ काम्यप्रयोगकाराणांपरलोको-
नविद्यते ॥ प्रयोगसिद्धिरेवैषांफलमन्यन्नविद्यते ॥ २०२ ॥ होमतर्पणमन्त्रा-
द्यैर्नानाध्यानविशेषकैः ॥ आत्मनश्चपरस्यापिषट्कर्मणिसुसाधयेत् ॥
२०३ ॥ एकलक्षंजपेन्मन्त्रीध्यानविन्यासयोगतः ॥ प्रयोगदोषशान्त्यर्थमा-
त्मरक्षार्थमेवच ॥ २०४ ॥ नचेन्नफलमाप्नोतिदेवताशापमाप्नुयात् ॥ अ-
ग्निप्रभाधूमवर्णध्वनिगन्धशिखाकृतीः ॥ दूतचैष्टादिकंसर्वकथयितशुभाशु-
भम् ॥ २०५ ॥ मन्त्रयित्वानुसन्धानंदेहावेशादिलक्षणम् ॥ गुरुभक्तिःसदाका-
र्याकर्मकालेविशेषतः ॥ २०६ ॥ ऐहिकामुष्मिकानान्तुगुरुरेवपरायणम् ॥
मारणोच्चाटनादीनिक्षुद्राणांवाममार्गिणाम् ॥ २०७ ॥ क्षुद्रदेवास्साधयन्ति
सुखंदातुंनतेक्षमाः ॥ परनिष्ठापराणान्तुवामिनांपरमागतिः ॥ २०८ ॥ याव-
दिष्टंतावदेवप्रतिष्ठाचधनादिकम् ॥ दाक्षिणात्यानकुर्वन्तिकदाचिदिहनि-
न्दितम् ॥ २०९ ॥ तेषांप्रभावसंसिद्धिःपरलोकश्चशाश्वतः ॥ येनराःकुल-
संशुद्धाःकल्पोक्तेनैवसंस्कृताः ॥ २१० ॥ तेचेन्निपतितावामेपातकंकिमतः
परम् ॥ इयंप्रोक्तोत्तराचर्याकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २११ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुपते मेरुतन्त्रेशिवप्रणीतः सिद्धिस्थिरीकरणप्रकाशः सप्तमः ॥ ७ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ मुद्राणांलक्षणंब्रूहियास्तुल्यावामदक्षिणे ॥ सर्वदेवप्रि-
यायाश्चपूजासाफल्यदायकाः ॥ १ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ वक्ष्येथनामपूर्वाणि
मुद्राणांलक्षणानितु ॥ नित्यंयःकुरुतेसर्वादेवास्स्युस्तस्यसौख्यदाः ॥ २ ॥
अंकुशारूपाभवेन्मुद्रापृष्ठेनामाकनिष्ठया ॥ अंगुष्ठेतर्जनीवक्रासरलाचापिमध्य-
मा ॥ ३ ॥ साकण्ठमुद्राहस्ताभ्यांसर्वकण्ठोनिबध्यते ॥ यत्रैकमुष्टिरंगुष्ठोद-
क्षोवामंसमाश्रितः ॥ ४ ॥ वह्निप्राकारमुद्रातुत्रिशूलाग्रावुभौकरौ ॥ व्यत्यस्ता

वभितोवह्नेनयेदस्त्राहयापिच ॥ ५ ॥ अंगुलीन्यासमुद्रास्तुपञ्चांगुल्यःस्पृष्टे
 त्क्रमात् ॥ अंगुष्ठेनचतसस्तुतर्ज्जन्यांगुष्ठमेवच ॥ ६ ॥ हृदयाख्याभवेन्मुद्रां
 गुष्ठवर्ज्जाःप्रसारिताः ॥ चतस्रोंगुलयोव्यस्ताहृदयेतस्यमन्त्रतः ॥ ७ ॥ शि
 रोमुद्रातुसाज्ञेयातलंपाशेप्रसारितम् ॥ चतस्रोंगुलयश्चापिप्रसार्यशिरसाधु
 ताः ॥ ८ ॥ शिखामुद्रातुसाज्ञेयामुष्टिचांगुष्ठपल्लवम् ॥ बद्धातेनाशिखांस्पृष्ट्वा
 शिखामन्त्रेणसाधकैः ॥ ९ ॥ कवचाख्यात्वियंमुद्राह्यंगुल्यःकृतनालिकाः ॥
 स्कन्धादानाभिपर्यन्तं पाण्योस्तुप्रक्रमोभवेत् ॥ १० ॥ त्रिनेत्रमुद्राख्यातेयं
 तर्ज्जनीदक्षनेत्रगा ॥ भालेमध्यात्वनामातु वामेऽन्यक्षदिवौकसाम् ॥ ११ ॥
 द्विनेत्रमुद्राख्यातेयं तर्ज्जनीदक्षनेत्रगा ॥ मध्यमावामनेत्रेच सूर्यविष्णवा
 दिभेदयोः ॥ १२ ॥ अष्टमुद्राःसमाख्याताः सर्वारिष्टनिवारिणीः ॥ अंगुष्ठ
 तर्जन्यग्राभ्यांहस्तयोरभिशब्दिताः ॥ १३ ॥ नित्येनैमित्तिकेचैताअङ्गपट्टस्य
 मुद्रिकाः ॥ अथकाम्येषुवक्ष्यामिपणमुद्राणान्तुलक्षणम् ॥ १४ ॥ अंगुष्ठयोः
 पार्श्वयोगस्तर्जन्यौसरलेयुते ॥ मध्यमेऽन्योन्यकरयोःपृष्ठलग्नेपरेतथा ॥ १५ ॥
 अन्योन्यान्तर्गतेकेचिदुच्चेचकरपृष्ठतः ॥ एषानमस्कारमुद्राललितायाःप्रकी
 र्तिता ॥ १६ ॥ तर्ज्जन्यौसरलेकृत्वाशेषांगुल्योनखैर्युताः ॥ कनिष्ठामध्यपर्व
 स्थावंगुष्ठौक्षौभिणीमता ॥ १७ ॥ सरलेतर्ज्जनीमध्येकनिष्ठानामिकेयुते ॥
 अग्रयोश्चकनिष्ठास्थावंगुष्ठौद्राविणीभवेत् ॥ १८ ॥ कनिष्ठामध्यमांगुष्ठौ त
 र्जन्यौविनतेर्धतः ॥ मध्यमेसरलेशेषामुखयुक्कानुकर्षिणी ॥ १९ ॥ हन्मुद्रा
 स्यादियंकाम्येतथाशौवागमेषुच ॥ कृतमुष्टिपदौहस्तौकृत्वांगुष्ठौहृदिन्यसेत् ॥
 २० ॥ शिरोमुद्राललाटाग्रे कृतमुष्टियुतौकरौ ॥ कुर्याद्ूर्ध्वप्रसक्ताग्रेतर्जन्यौ
 ज्येष्ठयायुते ॥ २१ ॥ शिखामुद्राकरौयुक्कौ कृतमुष्टियुताकृती ॥ ज्येष्ठांगुल्यौ
 प्रसक्ताग्रे कनिष्ठेतूर्ध्वतःस्थिते ॥ २२ ॥ कवचाख्याप्रसक्ताख्यावंगुष्ठौचत्रि
 कोणवत् ॥ तर्जन्यौनीतयेन्मूर्ध्नि मुखेपार्श्वेकरेहृदि ॥ २३ ॥ नेत्रमुद्रातुस
 लामध्यातर्जन्यनामिके ॥ धनुषाभेसंयुताग्रावंगुष्ठककनिष्ठिके ॥ २४ ॥ अस्त्र
 मुद्राकरद्वन्द्वस्फोटेचापितदुत्तरम् ॥ तर्जन्याशब्दयेत्ताभ्यां ज्येष्ठाग्रवलिताप
 या ॥ २५ ॥ गालिनीतुकनिष्ठांगुष्ठौयुतावितरेतरम् ॥ करयोस्तर्ज्जनीमध्या

नामायुक्कानवक्रिताः ॥ २६ ॥ धनुर्मुद्राकनिष्ठानामिकेचान्योन्यहस्तयोः ॥
तर्जनीमध्यमेचापि दक्षस्कन्धेप्रदर्शयेत् ॥ २७ ॥ शङ्खमुद्रातुवामाख्यमंगु
ष्ठदक्षमुष्टिगम् ॥ वामांगुल्यग्रदक्षांगुष्ठस्ययोगेप्रजायते ॥ २८ ॥ योनिमुद्रा
न्योन्यकरकनिष्ठातर्जनीयुतिः ॥ २९ ॥ व्यस्तेतलेतुशेषांगुल्यावंगुष्ठावनामि
के ॥ ३० ॥ मत्स्यमुद्राधोमुखन्तुवामहस्तंतदूर्ध्वतः ॥ तादृशं दक्षिणं न्यस्यांगुष्ठ
कौचालयेदिति ॥ ३१ ॥ आवाहनीतुमुद्रास्यात्कराभ्यामञ्जलिंचरेत् ॥ अ
नामयोर्मूलपर्वण्यंगुष्ठौ निक्षिपेत्तदा ॥ ३२ ॥ स्थापनीसातुमुद्रास्यादेपावाह
नमुद्रिका ॥ अधोमुखीकृतासाचेत्सर्वसंस्थापनेक्षमा ॥ ३३ ॥ सम्मुखीकरणी
मुद्रा साज्ञेयामुष्टियुग्मकम् ॥ देवानां स्थापनेयास्यादंगुष्ठद्वयमुक्ककम् ॥ ३४ ॥
सकलीकरणीमुद्रासाप्रोक्तायः षडङ्गके ॥ देवानां क्रियतेन्यासो ह्यङ्गानामङ्गि
ने सकृत् ॥ ३५ ॥ अवगुण्ठनमुद्रातुदीर्घाधोमुखतर्जनी ॥ मुष्टिवद्धस्यहस्तस्य
सव्यस्यभ्रामयेच्चताम् ॥ ३६ ॥ महामुद्रासमुद्दिष्टापरमीकरणेतुया ॥ अन्यो
न्यग्रथितांगुष्ठप्रसारितकरांगुली ॥ ३७ ॥ सन्निधापनमुद्रास्याद्योगोमुष्टिद्वय
स्यतु ॥ सम्यक्कृतौ उभौ जातौ त्वंगुष्ठावुच्छ्रितौ यदि ॥ ३८ ॥ संरोधिनीतुसा
मुद्रामुष्टयोऽन्तःप्रवेशितौ ॥ द्वावंगुष्ठौ मुष्टियोगो निश्छिद्रश्च भवेद्यदि ॥ ३९ ॥
दन्तमुद्रागणेशस्य बल्लभादक्षहस्तजा ॥ उत्तानोर्ध्वमुखीमध्यसरलावद्धमु
ष्टिका ॥ ४० ॥ पाशाह्वयातुवामस्य तर्जन्यांदक्षतर्जनीम् ॥ क्षिप्त्वावद्धामु
ष्टियुगंतर्जन्यंगुष्ठयोर्युतिः ॥ ४१ ॥ अन्योन्यान्तर्गतालङ्गनाः करांगुल्यस्त्व
धोमुखाः ॥ अंगुष्ठौ चोत्थितौ लङ्गनौ मुद्रावशकरीमता ॥ ४२ ॥ कनिष्ठाग्रेतु
चान्योन्यसम्प्रसारितहस्तयोः ॥ मध्यमाभ्यांदृढं वद्धानामिकाग्रेतुयोजयेत् ॥
४३ ॥ तर्जन्यौ नामिकाग्रेतुप्रापयेन्मध्यमोपरि ॥ अन्योन्यांगुष्ठकौ लङ्गनौ
मुद्राचोन्मादिनीमता ॥ ४४ ॥ मध्यमाभ्यांदृढं वद्धाकनिष्ठांगुलयः पराः ॥
संयोज्यानामिकामुख्यौ सरलौ स्यान्महांकुशा ॥ विघ्नमुद्रादीर्घरूपा मध्यमा
धोमुखीयदा ॥ ४५ ॥ तर्जनीमध्यमासन्धिनिर्गतांगुष्ठमुष्टिका ॥ परशोश्च
भवेन्मुद्रातिर्यक् संयोज्यचांगुलीः ॥ प्रसृतासंयुताहस्ता तलं हस्ततलान्वित
म् ॥ ४६ ॥ लङ्घुकाख्या भवेन्मुद्राऊर्ध्वास्यंदक्षिणं करम् ॥ अंगुल्यौ विरला

नम्रानिम्रंकरतलंतथा ॥ ४७ ॥ बीजपूरण्यावाममुष्टौउत्तानकेसति ॥ दन्ता
 द्याःषड्गणेशस्यांकुशमुद्राचसप्तमी ॥ ४८ ॥ वराख्यासातुमुद्रास्यादतिसन्नि
 हितांगुलिम् ॥ उत्तानंदक्षिणहस्तंकृत्वाधोनामयेच्छनैः ॥ ४९ ॥ अभयस्य
 तुमुद्रैवाकथिताचोभयप्रदा ॥ पराङ्मुखंवामहस्तंबद्धांगुष्ठकनिष्ठिकम् ॥ ५० ॥
 दक्षहस्तस्यमध्याचतर्जनीप्रसृतेयुते ॥ चर्ममुद्रावामहस्तन्तिर्य्यक्चसम्प्रसार्य
 हि ॥ ५१ ॥ आकुञ्चितगतिकुर्यादियंशक्तिप्रियामता ॥ धनुर्मुद्रावाममध्या
 ग्रंतर्ज्जन्यग्रयोजितम् ॥ ५२ ॥ वामस्कन्धेकनिष्ठाग्रेदक्षिणांगुष्ठपीडितम् ॥
 मुशलाख्याभवेन्मुद्रावामस्योपरिदक्षिणम् ॥ ५३ ॥ हस्तयोर्मुष्टियुगलंकुर्या
 द्विघ्नविनाशनम् ॥ दुर्गामुद्रातुकरयोर्मुष्टिकृत्वानियोजयेत् ॥ ५४ ॥ वाम
 स्योपरिदक्षश्चशिरसिस्थापयेदिति ॥ बाणमुद्रादक्षमुष्टेस्तर्जन्यादीर्घयाभवेत् ॥
 ५५ ॥ अष्टौवराद्याः पाशश्चांकुरःशक्तेर्दशस्मृताः ॥ चक्रमुद्राकरतलेवि
 रीतेविधायच ॥ ५६ ॥ अंगुष्ठौवेशयेच्चैवकनिष्ठानामिकान्तरे ॥ गदातुस
 लौहस्ताअन्योन्यग्रन्थितांगुली ॥ ५७ ॥ अंगुल्यौमध्यमेभूयःसल्लङ्घनेमुप्रस
 रिते ॥ पद्ममुद्राकरतलेत्वंगुष्ठौमिलितौयदा ॥ ५८ ॥ हस्तौतुसम्मुखौकुर्यात्
 हताउन्नतांगुली ॥ वेणुमुद्रावामदक्षकनिष्ठांगुष्ठयोगतः ॥ ५९ ॥ वामांगुष्ठो
 शेषा वक्राश्चोर्ध्वकनिष्ठिका ॥ श्रीवत्समध्यमानामंगुष्ठबद्धौकरौयुती ॥ ६० ॥
 कनिष्ठयोर्मूलगतेतर्जन्यौभवतोयदि ॥ कौस्तुभामध्यमानामांगुष्ठाश्चो
 मुखायुताः ॥ ६१ ॥ कनिष्ठातर्ज्जनीग्रन्थिःस्थाप्यौतिर्य्यङ्मुखौकरौ ॥ वनम
 लाह्यामुद्रातर्जन्यंगुष्ठमुष्टिका ॥ ६२ ॥ करद्वयेनमालावत्स्पृशेदाकण्ठ
 दकम् ॥ ज्ञानमुद्राहृदिन्यस्तौ तर्ज्जन्यंगुष्ठकौयुतौ ॥ ६३ ॥ वामहस्ताम्बु
 वातु यदिमूर्द्धनिविन्यसेत् ॥ विश्वाख्यादक्षिणांगुष्ठवेष्टितंवाममुच्छ्रितम्
 ६४ ॥ अन्योन्यहस्तांगुलयस्तन्निष्ठाःस्थापयेद्धृदि ॥ प्रकोष्ठंवेष्टयित्वाच
 णिवन्धौचकूर्परौ ॥ ६५ ॥ सम्यक्तंयोज्यमध्येच तर्ज्जनीभ्यांसुवेष्टयेत्
 योगंमध्यमयोःकृत्वाद्वावंगुष्ठौपरांगुली ॥ ६६ ॥ अन्योन्यान्तर्गतेदक्षक
 न्तेखेचरीमता ॥ ६७ ॥ आद्यपर्वणिचान्योन्यंसम्यग्योज्यकनिष्ठिके ॥ अ
 मिकेचतदधोमध्यपर्वणियोजयेत् ॥ ६८ ॥ तासामूर्ध्वमनामेचनखाग्रेसंनि

जयेत् ॥ सान्तरौकरभौकृत्वातर्जन्यंगुष्ठयोर्युतिः ॥ ६६ ॥ एपातुःरयोऽन्या
 र्यामुद्रावीजाह्वयामता ॥ बीजविद्यांविनासर्ववृथापूजाजपादिकम् ॥
 मुद्रागरुडस्यहस्तकौ विपरीतौग्रथितेकनिष्ठिके ॥ तर्जन्यपिसंयुतामिथःपद
 तुल्येऽभयांगुलीचरे ॥ ७० ॥ नृसिंहमुद्राविबुकाधरौतुजान्वोस्तु मध्येथक
 रौकुलग्नौ ॥ चैत्कम्पतेव्यात्तमुखस्यजिह्वा संलेलिहानानयतेतुभीमे ॥
 ७१ ॥ मुद्रानरहरेःसर्वाअंगुल्यश्चेदधोमुखाः ॥ अंगुष्ठाभ्यांचकरोराक्रमेत
 कनिष्ठिके ॥ ७२ ॥ वाराहीदक्षमुत्तानं न्युब्जं वामंतदूर्ध्वतः ॥ अंगुल्यग्राणि
 संयोज्याधस्तात्सन्नमयेदिति ॥ ७३ ॥ हयग्रीवावामहस्तेतुल्यांगुल्यस्त्वधो
 मुखाः ॥ रुद्धामध्यमयामध्यांनामयेदितिसाभवेत् ॥ ७४ ॥ कामाख्यासंपु
 षौहस्तौमध्यमेपृष्ठगेयदा ॥ तर्जन्यौमध्यमातंस्थमंगुष्ठयुगलंयदि ॥ ७५ ॥
 त्रैलोक्यमोहिनीमुद्रा मूर्ध्नि सांगुष्ठमुष्टिकैः ॥ चक्राद्याश्चधनुर्वाणपर्य
 न्ताश्चहरेरिमाः ॥ ७६ ॥ विधुमुद्राकरोपज्ञानिभौरिलेष्टचमध्यमे ॥ अंगु
 ल्यौधारयेत्तस्मिंश्चन्द्राग्रेसम्प्रदर्शयेत् ॥ ७७ ॥ सौरमुद्रावामहस्तमधश्चो
 त्तानमूर्ध्वतः ॥ कमलाकृतिमुद्रास्यादुभेस्तोभास्करप्रिये ॥ ७८ ॥ लिङ्गमुद्रा
 दक्षिणारुयं वामांगुष्ठेन वेष्टयेत् ॥ वामांगुल्योदक्षिणाभिर्वेष्टयेत्साशिवप्रिया ॥
 ७९ ॥ त्रिशूलारुयामवेन्मुद्रा अंगुष्ठेन कनिष्ठिकाम् ॥ बद्धाप्रसारयेच्छेषमंगु
 लीनांत्रयंतदा ॥ ८० ॥ मालामुद्रांगुष्ठतर्जन्यग्रंतुग्रन्थयेद्दृढम् ॥ प्रसारयेदंगु
 लीनांत्रयंजपसुसिद्धये ॥ ८१ ॥ मृगमुद्रातर्जनीचकनिष्ठाचोच्छ्रिताग्रका ॥
 अनामिकांगुष्ठमध्याग्राणितिर्यग्युतानिच ॥ ८२ ॥ खट्वाङ्गमुद्रापङ्कजाशि
 वस्यातिप्रियाभवेत् ॥ पञ्चांगुल्योदक्षिणाश्चेन्मलिताऊर्ध्वमुच्छ्रिताः ॥
 ८३ ॥ कपालिनीभवेन्मुद्रावामांसेवामहस्तकम् ॥ स्थापयित्वापात्रवच्चकुर्या
 त्साभैरवप्रिया ॥ ८४ ॥ डमरुःशिथिलांगुष्टिं कृत्वामध्यांसमुन्नताम् ॥ प्रचाल
 येत्कर्णपार्श्वेदशैताःशूलिनोमताः ॥ ८५ ॥ आसनाख्यापन्नमुद्रासूपविष्टः
 मुखासने ॥ स्वस्वजानुस्थितौहस्तौ कलिकाभावधोमुखौ ॥ ८६ ॥ कुशला
 र्याभवेन्मुद्रा कराबुन्नामितौयदि ॥ आन्दोलितौफणाकारौ स्वस्वदिग्भाग
 संस्थितौ ॥ ८७ ॥ वाममुष्टिंहृदंबद्धा तर्जनीसम्प्रसारयेत् ॥ आनयेद्दामकर्णे

तांमुद्रासौभाग्यदण्डिनी ॥ ८८ ॥ अंगुष्ठगुम्फितांमुष्टिं बध्नीयादक्षपाणि
 ना ॥ रिपुजिह्वाग्रहाख्येयंमुद्रिका शत्रुनाशिनी ॥ ८९ ॥ स्वागताख्याभवे
 न्मुद्रा वितस्त्यन्तरगौकरौ ॥ उत्तानावरुदेशस्यासन्नौनमस्तथापुमान् ॥ ९० ॥
 अर्घ्यमुद्रातुसाज्ञेया दृढोनिश्चिद्वद्वच ॥ अञ्जलिस्तुयदाबद्धौमुष्टौकर्णवदा
 श्रितौ ॥ ९१ ॥ पाद्यमुद्रात्वर्घ्यमुद्रासमायन्तुविशेषकः ॥ अंगुष्ठतर्जनीयो
 गः कर्तव्योहस्तयोर्द्वयोः ॥ ९२ ॥ मुद्राचमनसञ्ज्ञातुनिम्नेकरतलेयुताः ॥
 हीनः कनिष्ठजास्तिर्लोऽंगुष्ठाग्रंतर्जनीयुतम् ॥ ९३ ॥ मधुपर्कस्यमुद्रास्यादियं
 चाधोमुखायदि ॥ अनामिकांगुष्ठयोश्चेदग्रयोगः प्रजायते ॥ ९४ ॥ स्नानमुद्रा
 दक्षहस्तमुष्टिः स्याच्चेदधोमुखी ॥ कनिष्ठयापियुक्तासास्नानेनन्तफलप्रदा ॥
 ९५ ॥ वरुमुद्रादक्षहस्तं कृत्योत्तानञ्चमध्यमां ॥ अंगुष्ठेनस्पृशेदेपादानेव
 स्रस्यधारणे ॥ ९६ ॥ आभूषणस्यमुद्रास्यादियं चाधोमुखायदि ॥ अनामिकांगु
 ष्ठयोश्चेदग्रयोगः प्रजायते ॥ ९७ ॥ स्नानमुद्रासमाख्याता कनिष्ठांगुष्ठयोग
 तः ॥ उपवीतस्यकरणादिकेस्खलितधारणे ॥ ९८ ॥ गन्धस्यमुद्राविज्ञे
 याथोत्तानंहस्तमाचरेत् ॥ श्रेष्ठाग्रेणकनिष्ठाग्रे स्पृशेत्स्याद्गन्धधारणे ॥ ९९ ॥
 पुष्पाख्याचभवेन्मुद्रा हस्तं चाधोमुखं कुरु ॥ तर्जन्यग्रे तथांगुष्ठाग्रंतं योज्येति पूज
 ने ॥ १०० ॥ धूपमुद्रातु देवादिधूपने सम्प्रसारिता ॥ अंगुष्ठाग्रेण तर्जन्याः
 स्पृशेदग्रंच पूर्ववत् ॥ १०१ ॥ दीपमुद्राप्रोच्यते यदीपे सर्वप्रियङ्गुरी ॥ ज्येष्ठाग्रे
 ण स्पृशेदग्रं मध्यमायाश्च पूर्ववत् ॥ १०२ ॥ नैवेद्यमुद्रादेवानां पूर्ववत्परि
 कीर्तिता ॥ विशेषेणानामिकाग्रन्तु ज्येष्ठाग्रेण तु योजयेत् ॥ १०३ ॥ आसमुद्रास
 व्यहस्तं प्रफुल्लकमलाकृतिम् ॥ दर्शयेत्पञ्चवायूनामुच्यन्ते पञ्चमुद्रिकाः ॥
 १०४ ॥ प्राणमुद्रामथोवक्ष्ये भोजनादौ प्रदर्शयेत् ॥ कनिष्ठानामिके सम्यगंगु
 ष्ठाग्रेण योजयेत् ॥ १०५ ॥ मुद्रापानस्य विज्ञेया तर्जनीमध्ययोर्युतौ ॥ एतद्वर्श
 नतोवायुरोधाद्योगीविमुच्यते ॥ १०६ ॥ व्यानमुद्रातुसाज्ञेया मध्यमाना
 मिकेयुते ॥ समस्तदेहगोवायुर्दृष्ट्वा तां मुद्रां प्रसीदति ॥ १०७ ॥ उदानवायोर्मुद्रा
 स्यादंगुष्ठेन समन्विताः ॥ तर्जनीमध्यमानामास्सर्वरोगापनोदिनी ॥ १०८ ॥
 समानवायोर्मुद्रास्याद्यदापञ्चांगुलीयुतिः ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यन्ता नमोऽन्ता

नाममन्त्रकाः ॥ १०६ ॥ कनिष्ठांगुष्ठसंयोगे सरलं चांगुलीत्रयम् ॥ महायो
न्यभिधामुद्रा सुन्दर्यानिन्ददायिनी ॥ ११० ॥ करौ संवलितौ कृत्वा चान्योन्यास
कृत्वांगुली ॥ अन्तर्वलितमुत्थाप्य तर्जन्यौ सरलेकृते ॥ १११ ॥ कुर्यान्न
मस्कृतिम्यश्चाच्छङ्कयुत्थापनमुद्रिका ॥ आनीताशक्तिरनया स्वस्थाने वरदा
व्रजेत् ॥ ११२ ॥ सप्तजिह्वाख्यमुद्रा तु प्रसृतांगुलिकौ करौ ॥ कनिष्ठांगुष्ठयुग
लं मणिवन्धौ च संयुतौ ॥ ११३ ॥ मुद्राभूतवलेः प्रोक्ता सर्वांगुलिसमागमः ॥ अ
न्तश्चशुपिरेहस्ते काकतुण्डनिभे मुखे ॥ ११४ ॥ नाराचाभे वामहस्तं पृष्ठे दक्षं
समानयेत् ॥ शनैः शनैश्च सरले तर्जन्यो मुद्रिताः पराः ॥ ११५ ॥ संहाराख्या
धोमुखो वामहस्तो दक्षस्योर्ध्वग्रन्थितांगुल्येवम् ॥ पर्यस्तौ बद्धौ कौंठ्यादिस
र्गवल्यादीनां देवतातुष्टिकर्त्री ॥ ११६ ॥ अशनिर्नामसामुद्रा ऊर्ध्वस्या वाम
तर्जनी ॥ अधोवक्रा परातत्र संयुक्ता रिविनाशिनी ॥ ११७ ॥ त्रिधुमुद्रांगु
लिभिश्चेन्मुद्रावद्धा तु मुष्टिका ॥ तर्जन्यंगुष्ठसंयोगः पूर्णकर्मणि योजयेत् ॥
११८ ॥ कालकर्णी भवेन्मुष्ट्योरंगुष्ठावुन्नतौ यदा ॥ पार्श्वयोश्चापि संलग्नौ
द्विवेवाभिमुखौ तदा ॥ ११९ ॥ मुद्राविस्मयसञ्ज्ञास्याद्विस्मयावेशकारिणी ॥
दक्षिणानिविडामुष्टिर्नासिकापि ततर्जनी ॥ १२० ॥ नादमुद्रा तु तर्जन्या मु
ष्टावंगुष्ठको यदि ॥ निबद्धो यतिनां देव्या ब्रह्माभिव्यक्तिकारिणी ॥ १२१ ॥
प्रार्थनाख्या भवेन्मुद्रा हस्तौ कुर्याद्धृदि स्वेके ॥ प्रसृतांगुलिकौ दृश्यौ मिथः शिल
शौचसम्मुखौ ॥ १२२ ॥ लक्ष्मीमुद्रा पराह्ये वा सर्वसम्पत्प्रदायिनी ॥ हस्तौ तु सं
युतौ कृत्वा प्रसृतांगुलिकौ तथा ॥ १२३ ॥ अन्नाख्यमुद्रिका हस्तौ नाभिदेशे प्र
सार्य च ॥ अधोमुखं स्पृशेत्तस्य तर्जनीभ्यां तदन्नदा ॥ १२४ ॥ दंष्ट्रा मुद्रा
चक्रमुद्रामादौ कृत्वा प्रपीडयेत् ॥ मध्यमे तर्जनीभ्यान्तु सर्वपातकनाशिनी ॥
१२५ ॥ भवेत्पृष्ठकमुद्रा च दक्षहस्तः प्रसारितः ॥ नाभ्यग्रे चान्तरिक्षे च स्थापि
तश्च निरीक्षितः ॥ १२६ ॥ गजकर्णख्यमुद्रा तु हस्तयोः पृष्ठमलनम् ॥ कृ
त्वा चोर्ध्वमुखौ हस्तौ ग्रन्थिरंगुष्ठयोर्भवेत् ॥ १२७ ॥ वस्त्रस्फालनमुद्रा तु कनिष्ठा
वामतर्जनी ॥ मध्यमानामयो रग्रे मूले पृष्ठे च तद्वयम् ॥ १२८ ॥ वापी मुद्रा दक्ष
हस्तानामार्धवामजेततः ॥ ज्येष्ठा कनिष्ठा दक्षा स्यात्तयोर्ध्वन्तु वामजे ॥ १२९ ॥

शकटाख्याभवेन्मुद्रा तर्जनीभ्यामनामिके ॥ अन्योन्यमध्ययोः पृष्ठान्मध्यापरि
 निपीडिते ॥ १३० ॥ गायत्र्या अथ वक्ष्यन्ते चतुर्विंशतिमुद्रिकाः ॥ जपादौ द
 र्शयेत्तासां देवताश्च तथा फलम् ॥ १३१ ॥ सुमुखे संहतौ हस्तावुक्तावाकुञ्चितां
 गुली ॥ प्रह्लादिनी तत्र शक्तिः सुमुखानन्ददायिनी ॥ १३२ ॥ सम्पुटं पद्मकोशा
 भौकरावन्योन्यसंहतौ ॥ तस्य शक्तिर्नित्यविश्वाविश्वस्यातिप्रियङ्करी ॥ १३३ ॥
 विततं संहतौ हस्तावुक्तां चानायतां गुली ॥ हृदयानामतच्छक्तिः सर्वेषां हृदयंग
 मा ॥ १३४ ॥ विस्तीर्णं संहतौ पाणी मिथो मुक्तांगुलीद्वयम् ॥ शक्तिस्तु विम
 ला तस्याः प्रभावादमलो भवेत् ॥ १३५ ॥ द्विमुखाख्या हस्तयोस्तु सम्मुखं सक्रयो
 द्वयोः ॥ कनिष्ठयोरेव योगः शक्तिस्तस्याः सदाभिधा ॥ १३६ ॥ त्रिमुखाख्या
 हस्तयुग्मे सुशक्तेनामिकाद्वयम् ॥ संयुक्तं शेषमंगुल्यो भिन्नाः शक्तिः प्रभावती ॥
 १३७ ॥ चतुर्मुखं हस्तयुग्मं संसक्तं मध्यमायुतिः ॥ शेषांगुल्यस्तु सम्भिन्नाली
 ला शक्तिः प्रकीर्तिता ॥ १३८ ॥ मुद्रापञ्चमुखा तद्वत्तर्जन्योर्यत्र संयुतिः ॥ अ
 परांगुलयो भिन्नाः शक्तिः शान्तिश्च शान्तिकृत् ॥ १३९ ॥ भवेत्पण्चमुखमुद्रा सा
 सम्पूर्णांगुलियोजनम् ॥ कनिष्ठाद्वितयंहित्वा शक्तिर्दुर्गा प्रकीर्तिता ॥ १४० ॥
 अधोमुखं नाम मुद्रान्युञ्जौ हस्तौ त्वधोमुखौ ॥ आकुञ्चिताग्रौ संयुक्तौ शक्तिरस्याः
 सरस्वती ॥ १४१ ॥ व्यापकाञ्जलिकं नाम मुद्रा हस्तौ तु तादृशौ ॥ विशेषोत्र
 तु चोत्तानौ विश्वरूपास्ति देवता ॥ १४२ ॥ शकटं नाम मुद्रा सा वद्धाग्रांगुलि
 कौकरौ ॥ अधोमुखौ वद्धमुष्टौ विशाख्या शक्तिरत्र तु ॥ १४३ ॥ यमपाशं वद्धमु
 ष्टयोः करयोर्ग्रथिते यदा ॥ तर्जन्यौ तत्र संलग्नौ वामालेपात्रदेवता ॥ १४४ ॥
 ग्रन्थिताख्यान्योन्यसन्धिलग्नौ शचांगुलयो यदि ॥ उत्तानौ चोच्छ्रितांगुष्ठौ व
 मा शक्तिः समीरिता ॥ १४५ ॥ सम्मुखोन्मुखमुद्रा तु सम्बद्धाधोंगुलीकरौ
 दक्षिणो धोमुखो वाम ऊर्ध्वमाप्यायिनी भवेत् ॥ १४६ ॥ विलम्बं नाम मुद्रा सा च
 उत्तानोन्नतिकोटिकौ ॥ यस्यां करौ तु विमला तस्याः शक्तिः प्रकीर्तिता ॥ १४७ ॥
 मुष्टिकन्तु यदा मुष्टौ भवतोन्योन्यसंयुते ॥ उत्तानौ तु करौ तत्र शक्तिः प्रोक्ता त
 मयी ॥ १४८ ॥ मत्स्यस्तु सम्मुखी भूतौ युक्तानामा कनिष्ठिकौ ॥ अंगुल्यश्च
 ध्वयुक्ताग्राः शेषाः शक्तिर्हिरण्मयी ॥ १४९ ॥ कूर्मस्तु धोमुखो वामो ग्रस्तो

क्षेणपृष्ठके ॥ समाक्रान्तस्तुतच्छक्तिःसूक्ष्मासूक्ष्मार्थसाधिका ॥ १५० ॥ वा
 राहीदक्षिणस्योर्ध्वं वाममुत्तानकङ्करम् ॥ स्थापयित्वाधोमुखं तन्नामयेद्वि
 श्वयोनिः ॥ १५१ ॥ सिंहाक्रान्तं नाम मुद्रास्त्वं गुह्यः पल्लवीकृतः ॥ देव्य
 ग्रेदर्शयेच्छक्तिर्गदारूपा प्रकीर्त्यते ॥ १५२ ॥ न जातु दर्शयेन्मुद्रां महाजन समा
 गमे ॥ क्षुभ्यन्ति देवतास्तस्य विफलन्तुकृतं भवेत् ॥ १५३ ॥ यथा बालस्याभि
 नयं दृष्ट्वा हृष्यन्ति मातरः ॥ तथा भक्तकृता मुद्रा दृष्ट्वा हृष्यन्ति देवताः ॥ १५४ ॥
 उत्तराम्नाय सम्प्रोक्ता देवास्तुष्यन्ति पञ्चमैः ॥ छिन्नः पदार्थ एकश्चेत्साधकन्ते
 शपन्ति च ॥ १५५ ॥ पश्चिमांस्त्रय देवानां सुरापानं कृताकृतम् ॥ मचतुष्टय
 मिच्छन्ति तं विना प्रशपन्ति च ॥ १५६ ॥ पूर्वाम्नायोक्त देवानां तन्मांसञ्च कृता
 कृतम् ॥ आवश्यकमत्र पञ्च तं विना प्रशपन्ति च ॥ १५७ ॥ दक्षिणाम्नाय दे
 वानां निषिद्धं मचतुष्टयम् ॥ मेनैकेन विना तेऽपि प्रशपन्ति च साधकम् ॥ १५८ ॥
 तस्मान्मुद्राः शिक्षणीयाः सम्प्रदायानुसारतः ॥ सर्वत्र मोक्षं लभते मुद्रा विन्नात्र
 संशयः ॥ १५९ ॥ इति ते सर्वमाख्यातं सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ मुद्राणां परमं त
 त्वं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १६० ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रे शिवप्रणीते मुद्रालक्षणप्रकाशोऽष्टमः ॥ ८ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ प्रयोगात्परलोको न परार्थेनेह सौख्यकृत् ॥ सिद्धयर्थी च
 कलौ शिष्यो धनार्थी गुरुरेव च ॥ १ ॥ पूजार्थिनस्तथा देवा विषयार्थी तथा स
 नः ॥ दूरे स्माद्दैहिकी सिद्धिः पारकीया कथं भवेत् ॥ २ ॥ तस्मात्कश्चिदुपायश्चे
 त्पुरश्चर्यादिकं विना ॥ परत्रेह च सिद्धिः स्याद्विनानिन्दां वदस्व तत् ॥ ३ ॥
 ईश्वर उवाच ॥ आयान्ति यान्ति न पुनर्भन्यन्ते सर्वज तुभिः ॥ ते मदं शकृता ग्रन्था
 आगमाख्याः प्रसारिताः ॥ ४ ॥ कलेः सहस्रद्वितयं सार्द्धं देवाय दागतम् ॥
 सर्वदेवगणैस्त्यक्तं तदा तु पृथिवी तलम् ॥ ५ ॥ वेदो नाशयणः साक्षात्संस्थास्ये
 त्ययुनावधि ॥ आगमैर्भासिते देशे सोऽप्यगम्यो भविष्यति ॥ ६ ॥ उद्धारा
 य च साधूनां महाकाला ज्ञायामया ॥ कथितं चिरजीविभ्यः पार्थिवं लिङ्गपूजन
 म् ॥ ७ ॥ ताद्विधितं प्रवक्ष्यामि देवाः शृण्वन्तु सादरम् ॥ इह लोके परत्रापि सि

द्विःकरतलेस्थिता ॥ ८ ॥ तत्रपार्थिवलिङ्गानांपूजनेस्यादयंविधिः ॥ स्ना-
 त्वानित्यंविधायादौगच्छेच्छुद्धांभुवंसुधीः ॥ ९ ॥ स्थानाष्टकेस्थितायामृत्सा-
 चसर्वार्थसिद्धिदा ॥ शमीगर्भाश्वत्थमूले नदीकूलेचनिर्जने ॥ १० ॥ पर्वता-
 ग्रेच तीर्थेच गांष्टेवातुलसीवने ॥ वटाधस्तात्तत्रभूमिं मन्त्रयेत्पार्थयेदिति ॥
 ११ ॥ ह्रींपृथिव्यैनमइतिमन्त्रःप्रोक्तःषडक्षरः ॥ अनेनपूजयित्वातुधरणींपार्थ-
 येदिति ॥ १२ ॥ सर्वाधाराधरात्वंहि पाहिमांमृत्तिकामिमाम् ॥ ग्रहीष्यामि
 प्रसन्नात्वं लिङ्गार्थंभवमेसदा ॥ १३ ॥ ततोमृदमुपादायसम्यङ्निःशर्करांचरेत् ॥
 पात्रेनिदध्यात्संशुद्धेप्रत्यहंपूजनायताम् ॥ १४ ॥ सद्दिनेसद्गुरोर्वाथसूर्या-
 द्वादेवतान्तरात् ॥ गृहीयात्सप्तपूजायास्तथागुहगणेशयोः ॥ १५ ॥ मृत्तिका-
 हरणेतारोहरायनमइत्ययम् ॥ तारोमहेश्वरायेतिनमःसंघट्टनंभवेत् ॥ १६ ॥ ता-
 रोडेन्तःशूलपाणिर्नमःप्रस्थापनेभवेत् ॥ वस्त्राद्याच्छादितेपीठेऽपिनाकधृजे-
 नमः ॥ १७ ॥ स्थापयेदितिमन्त्रेण शिवाकान्तंशिवप्रदम् ॥ कामनायास्तुभेदे-
 न तत्रध्यायेच्छिवंप्रभुम् ॥ १८ ॥ ॐपशुपतयेनमः स्नापयेदितिमन्त्रतः ॥ ॐ
 शिवायनमइतिपूज्यःपञ्चोपचारकैः ॥ १९ ॥ ॐमहादेवायनमोमन्त्रेणेतिविस-
 र्जयेत् ॥ ह्रींगंगलौंगणपतयेग्लौंगंहीभवाक्षरः ॥ २० ॥ ऐंहुंक्षेक्कीकुमाराय-
 नमोन्तःस्यादशाक्षरः ॥ इमान्मनूनृगृहीत्वातुजपेदष्टसहस्रकम् ॥ २१ ॥ दत्त्वा
 धूंहृदिध्यात्वागुहंतन्मन्त्रसिद्धये ॥ अथार्चनंशुभेवल्लेपारभेतेष्टसिद्धये ॥ कृ-
 तनित्यक्रियःशुद्धःप्रादायार्घ्यविवस्वते ॥ २२ ॥ मृदमादायतोयञ्चवंबीजेना-
 भिमन्त्रयेत् ॥ आसिच्यपिण्डयेत्स्वेष्टमानंपात्रेनिधापयेत् ॥ २३ ॥ ततःकालम-
 नुस्मृत्यकामनामपिहृद्गताम् ॥ लिङ्गानिपार्थिवानीहपूजयेमुकसंख्यया ॥ २४ ॥
 सङ्कल्प्यैवंमृदःपिण्डादादायाल्पांमृदंसुधीः ॥ गणेश्वरस्यमन्त्रेण कुर्याद्वा-
 र्गणेश्वरम् ॥ २५ ॥ फलाभयलसत्पाणिंतुन्दिहलंचोन्दुरस्थितम् ॥ निर्माय-
 स्थापयेत्पीठेततोविप्रसमाचरेत् ॥ २६ ॥ न्यासरुद्रस्यविधिवत्सम्पुटीकरणा-
 न्वितम् ॥ अपिप्राणज्जृणुन्यासंगोप्यंपार्थिवपूजने ॥ २७ ॥ अस्यश्रीपा

थिवाख्यस्यविद्याचिन्तामणेर्मनोः ॥ निग्रहानुग्रहंकर्त्ता ब्रह्मानिगदितोमु
निः ॥ २८ ॥ देवतास्यात्कामदुघागायत्रीछन्द ईरितम् ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं बीजं ह्रीं श
क्तिर्ममः कीलकमुच्यते ॥ २९ ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थे नियोगोलिङ्गपूजने ॥
ॐ ह्रीं ह्रीं बीजपूर्वास्तु न्यासेमन्त्रान्प्रविन्यसेत् ॥ ३० ॥ शिवायेतिपरचोन्नेत
तोद्गादिसमुच्चरेत् ॥ सर्वज्ञायप्रथमतः सर्वतृप्तायचोत्तरम् ॥ ३१ ॥ नित्यमलुप्त
शक्तयेसर्वज्ञानशक्तयेच ॥ नित्यानन्दशक्तयेचानन्तशक्तिशिवायच ॥ ३२ ॥
कृत्वाचांगुलिविन्यासं विन्यसेद्धृदयादिषु ॥ केवलः श्रोत्रियस्तत्रसंयोजातेनमृ
त्तिकाम् ॥ ३३ ॥ गृहीत्वावामदेवेन जलंदत्वाविमर्दयेत् ॥ लिङ्गंकुर्यादधो
रेणार्चयेत्तत्पुरुषेणच ॥ ३४ ॥ संस्थाप्यरुद्रसूक्तेन ईशानेनविसर्जयेत् ॥ आ
दौकृत्वागणेशानंपीठमध्येनिवेशयेत् ॥ ३५ ॥ पश्चालिङ्गानिकुर्गीतयथेश
निसमानिच ॥ अंगुष्ठमानादधिकं वितस्त्यवधिसुन्दरम् ॥ ३६ ॥ पार्थिवंरच
येल्लिङ्गंनन्यूनंनाधिकंकचित् ॥ पक्वजम्बूफलाकारं सर्वकामसमृद्धिदम् ॥
३७ ॥ अतिपुष्टेतुदारिद्र्यं चिपिटेरोगसम्भवः ॥ मानाधिकेवियोगः स्यात्स्वल्पे
सिद्धिर्नजायते ॥ ३८ ॥ द्विखण्डेतुभवेन्मृत्युर्वियोनौनसुखंभवेत् ॥ अवशि
ष्टमृदाकुर्यात्कुमारान्तस्यमन्त्रतः ॥ ३९ ॥ स्थापयेल्लिङ्गपर्यन्तेस्वमन्त्रेणार्च
येच्चतम् ॥ अर्चयन्पार्थिवंलिङ्गंयथोक्तकठभागभवेत् ॥ ४० ॥ तारोह्रीं ह्रीं जूं स
इतिपञ्चबीजादिकैस्तुतैः ॥ तान्त्रिकोमासमन्त्रैस्तुरुत्तार्थीशिवमर्चयेत् ॥ ४१ ॥
प्रासादबीजपूर्वैस्तु वाममार्गिसमर्चयेत् ॥ पश्चात्प्रासादबीजाद्यैः पूजयेत्कौलिकै
स्तुतैः ॥ ४२ ॥ आवाहनस्यसमय ईदृशं शिवमागतम् ॥ लिङ्गेप्रतिष्ठितं ध्याये

१ ॐ ब्रह्मणे ऋषये नमः शिरसि, ॐ गायत्री छन्दसे नमो मुखे, ॐ कामदुघायै देवता
यै नमो हृदये, ॐ ह्रीं ह्रीं बीजाय नमो गुह्ये, ॐ ह्रीं शक्तये नमः पादयोः, ॐ नमः कीलकाय नमो नाभौ
२ ॐ ह्रीं ह्रीं, इन तीन बीजों को न्यासमन्त्रों के पहले जोड़ लेना ॐ शिवाय सर्वज्ञाय अं
गुष्ठाभ्यां नमः, ॐ शिवाय सर्वतृप्ताय तर्जनीभ्यां नमः, ॐ शिवाय नित्यमलुप्तशक्तये मध्यमा
भ्यां नमः, ॐ शिवाय सर्वज्ञानशक्तये अनामिकाभ्यां नमः, ॐ शिवाय नित्यानन्दशक्तये क
निष्ठिकाभ्यां नमः, ॐ शिवायानन्तशक्ति शिवाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः, और इन मन्त्रों से ही
हृदयादिन्यास कर लेना ३ संयोजातादि पांच मन्त्र कई जगह में मथम लिखा है इस से
यों पर नहीं लिखते हैं ४ ह्रीं, इति प्रासादबीजम् ॥

त्कामनाभेदनात्तुतत् ॥ ४३ ॥ भवेन्नानाविधं ध्यानं योनिं कामं प्रपूजयेत् ॥
 तत्र ध्यानमिदं ज्ञेयं नोक्तं वायत्रतत्रच ॥ ४४ ॥ अथात्मानं शिवात्मानं
 पञ्चास्यं चिन्तयेद्बुधः ॥ त्रिलोचनं चतुर्बाहुं सर्वाभरणभूषितम् ॥ ४५ ॥
 नीलग्रीवं शशाङ्काङ्कं शुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥ व्याघ्रचर्मोत्तरीयं च नागयज्ञोप
 वीतकम् ॥ ४६ ॥ कमण्डलुधरं देवमक्षमालान्वितं प्रभुम् ॥ वरदाभयहस्तं च
 नमज्जनवरप्रदम् ॥ ४७ ॥ वृषपृष्ठसमारूढमुमादेहार्धधारिणम् ॥ जटिलं क
 पिलं दन्तनखाभिद्योतकारिणम् ॥ ४८ ॥ अमृतेनाप्लुतं दिव्यं दिव्यभोगसम
 न्वितम् ॥ दिग्देवतासमायुक्तं सुरासुरनमस्कृतम् ॥ ४९ ॥ नित्यं च शाश्वतं
 शुद्धं ध्रुवमक्षरमव्ययम् ॥ सर्वव्यापिनमीशानं रुद्रं वै विश्वरूपिणम् ॥ ५० ॥
 एवं ध्यात्वा द्विजः सम्यक् ततो यजनमारभेत् ॥ आराधितो मनुष्यैस्त्वं सिद्धैर्दे
 वासुरादिभिः ॥ ५१ ॥ आराधयामि भक्त्या त्वां मां गृहाण महेश्वर ॥ स्वामि
 न् सर्वजगन्नाथ यावत्पूजावसानकम् ॥ ५२ ॥ तावत्त्वं प्रीतिभावेन लिङ्गे स्मि
 न् सन्निधौ भव ॥ इति सम्प्रार्थ्य देवेशं पार्थिवं पूजयेत्ततः ॥ ५३ ॥ एकैकं पूजये
 लिङ्गमेकैकं च विसर्जयेत् ॥ अन्ते पूज्यः कार्तिकेयः प्रोक्ता पूजेयमुत्तमा ॥ ५४ ॥
 सर्वेषामेव लिङ्गानां शीघ्रमेकत्र पूजनात् ॥ प्रोक्ता पूजाविधिज्ञैः सा पूजेयं मध्यमा
 तदा ॥ ५५ ॥ प्रत्येकमाचरेद्ध्यानं ह्यन्धं पुष्पं पृथक् पृथक् ॥ धूपदीपनिवेद्या
 दि यथांशेन निवेदयेत् ॥ ५६ ॥ प्रागादि वामवर्तेन दिक्ष्वष्टौ परिपूजयेत् ॥
 शर्वभवं रुद्रमुग्रं भीमं पशुपतिं तथा ॥ ५७ ॥ महादेवं तथेशानं क्रमात्क्षित्यादि
 मूर्तिकान् ॥ क्षित्यसेजो निलाकाशयजमानेन्दुभास्कराः ॥ ५८ ॥ क्षित्यादयः
 स्युः शर्वाद्यास्तत इन्द्रादिकान् यजेत् ॥ धूपदीपनिवेद्यादि नमस्कारप्रदक्षिणाः ॥
 ५९ ॥ ततो जपं प्रकुर्वीत ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं स मुचरेत् ॥ ॐ नमश्च शिवो ऽन्तः प्रसन्नाये
 दमुचरेत् ॥ ६० ॥ पारिजाताय स्वाहेति एकविंशतिवर्णकः ॥ पूजान्तेशोत्तर

१ ॐ शर्वाय नमः त्रिमूर्तये नमः पूर्वे, ॐ भवाय जलमूर्तये नमः ईशानकोणे, ॐ रुद्राय अग्निमूर्तये नमः
 उत्तरे, ॐ उग्राय वायुमूर्तये नमः वायव्यकोणे, ॐ भीमाय आकाशमूर्तये नमः पश्चिमे, ॐ पशुपतये
 यजमानमूर्तये नमः नैऋत्यकोणे, ॐ महादेवाय इन्दुमूर्तये नमः दक्षिणे, ॐ ईशानाय सूर्यमूर्तये
 नमः आग्नेयकोणे, इसरीतिसे आठ दिशाओंमें पूजा करे २ इन्द्रादिदशदिक्पालोंकी पूजा करे
 ३ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॐ नमः शिवाय प्रसन्नाय पारिजाताय स्वाहा इस इक्कीस अक्षरके मंत्रका जप करे ॥

शतं जपेन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ ६१ ॥ विल्वं वा विल्वपत्रं वा घृताक्लंसतिलं हुनेत् ॥
 एकादशाहुतीः पश्चात्प्रणमेद्वण्डवत्क्षितौ ॥ ६२ ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यन्तान्
 न्तदेवनमोन्वितैः ॥ पैष्ठीयुक्चतन्नाम पत्नीडेन्तानमोन्विताम् ॥ ६३ ॥
 पुनश्चतुर्पणं कार्यं तादृशैरेव नामभिः ॥ द्वितीयान्तैस्तर्पयामि विल्वपत्रैर्ज
 लाक्षतैः ॥ ६४ ॥ भवः शर्वस्तथेशानस्तुर्ग्यः पशुपतिर्मतः ॥ रुद्रोऽग्रभीमम
 हतस्त्वष्टौते परिकीर्तिताः ॥ ६५ ॥ दम्पतीभोजयेन्नित्यं पार्वतीशमनीषया ॥
 माशैवंभोजयेदेकमभावेवेदवित्तमम् ॥ ६६ ॥ एवमर्चयतः पुंसः पार्थिवं लिङ्गं
 मुत्तमम् ॥ मासमात्रेण सिद्धिस्स्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ ६७ ॥ अकृत्वा
 पार्थिवं लिङ्गं योन्यदेवं प्रपूजयेत् ॥ वृथा भवति सा पूजा स्नानदानादिकाः क्रि
 याः ॥ ६८ ॥ काम्यकर्मण्ययं कार्यो विधिः शृणु विशेषकम् ॥ तदुल्लो
 क्यपिष्टेन विद्यार्थी तु सहस्रकम् ॥ ६९ ॥ द्वयोः पूजनमेकत्र मासमेकं करोति
 चेत् ॥ अवश्यं लभते विद्यां ध्यानमस्य निरूप्यते ॥ ७० ॥ अनेनैव विधानेन
 पूजयेन्नयनीतजम् ॥ भवेद्विद्याचसपादिचतुर्दिक्षु तथा यशः ॥ ७१ ॥ वन्देम
 हेशं सुरसिद्धसेव्यं विद्याप्रदं गुस्तकदत्तदृष्टिम् ॥ भक्तैर्जनैः पूजितपादपद्मं ध्या
 येत्सदा कामप्रदं प्रभुतम् ॥ ७२ ॥ इत्थं शैवेतागुरोर्लिङ्गं पूजितं बुद्धिबुद्धिकृत् ॥
 एवं कृष्णागुरोर्लिङ्गं पूजितं धारणप्रदम् ॥ ७३ ॥ चणकोद्भवपिष्टस्य प्राग्ब
 लिङ्गं तु बुद्धिकृत् ॥ प्राग्बद्धीहिमयं लिङ्गं कृत्वा हन्यात्स्खलद्विजम् ॥ ७४ ॥
 विद्याकामैश्चिन्तनीयः परशुहरिणं वरम् ॥ ज्ञानमुद्रादधस्तैर्वटमूलमुपाश्रि
 तः ॥ ७५ ॥ योर्चयेत्प्रत्यहं पञ्चशतान्येकं पृथक् पृथक् ॥ पार्थिवानितुलि
 ज्ञानिमासात्सा सर्वतोमुखी ॥ ७६ ॥ दक्षाङ्गस्थं गजपतिमुखं प्राप्नुजन्दक्षदो
 ण्णावामोरुस्था गपतितनयाङ्गे गुहं चापरेण ॥ द्रष्टा भोती परिकरयुगे धारयन्निन्दु
 कान्तिरव्यादस्मांस्त्रिभुवननतो नीलकण्ठस्त्रिनेत्रः ॥ ७७ ॥ पुंसोर्विरुद्धयोस्स

१ अं अनन्तदेवाय नमः २ अं अनन्तदेवरूपपत्न्यै नमः ३ अं भवं तर्पयामि, भवपत्नीं तर्पयामि, अं शर्वं तर्पयामि, शर्वपत्नीं तर्पयामि, अं ईशानं तर्पयामि, ईशानपत्नीं तर्पयामि, अं पशुपतिं तर्पयामि, पशुपतिपत्नीं तर्पयामि, अं रुद्रं तर्पयामि, रुद्रपत्नीं तर्पयामि, अं उग्रं तर्पयामि, उग्रपत्नीं तर्पयामि, अं भीमं तर्पयामि, भीमपत्नीं तर्पयामि, अं महान्तं तर्पयामि, महत्पत्नीं तर्पयामि, इस रीति से तर्पण करे ४ सफेद अगर ॥

न्यौकुर्यादयुतसङ्ख्यया ॥ नदीतीरद्वयानीतमृदातानिचपूजयेत् ॥ ७८ ॥
 तत्रध्येयोहिहरिणाशङ्खपद्मादिशूलभृत् ॥ इन्द्रनीलशरच्चन्द्रनिभोभूषणपुङ्ग-
 वान् ॥ ७९ ॥ दम्पत्योरभिधानार्थमर्धनारीश्वरःस्मृतः ॥ पीयूषपूर्णकलशं
 दधत्पाशांकुशावपि ॥ ८० ॥ पुत्रार्थीसार्धसाहस्रं कुर्यात्तण्डुलपिष्टजम् ॥ पा-
 र्थिवान्यथवाकुर्यादर्धलक्षमितानितु ॥ ८१ ॥ दक्षाङ्गस्थमितिध्यानं पूजनंच
 पृथक्पृथक् ॥ दधिभक्तस्तुनैवेद्ये पैष्टेनात्रयथेच्छया ॥ ८२ ॥ आढकीपिष्टस-
 म्भूतं कान्तार्थीशतपञ्चकम् ॥ पृथग्द्वयंद्वयंपूज्यंध्यानमत्रनिरूप्यते ॥ ८३ ॥
 कर्पूरगौरंकरुणावतारंसंसारसारंभुजगेन्द्रहारम् ॥ सदारमन्तंहृदयारविन्देभवं
 भवानीसहितंनमामि ॥ ८४ ॥ मारणार्थं सप्तशतंलिङ्गं केशास्थिसम्भवम् ॥ अ-
 थवालोहलिङ्गानितुषजान्यथवापिच ॥ ८५ ॥ सहस्रमिश्रदण्डस्य लिङ्गान्यु-
 च्चाटनेयजेत् ॥ श्मशानमृत्तिकायास्तु विद्वेषेयुतमाचरेत् ॥ ८६ ॥ पूजये-
 त्कार्यवशतोलक्षावधिसहस्रतः ॥ उच्चाटेमारणेद्वेषे ध्यातव्यःपुनरीदृशः ॥
 ८७ ॥ कालीहस्ताम्बुजालम्बःशूलप्रोतद्विषैश्वर्यः ॥ मुण्डमालालसत्कण्ठो
 रैववित्रासिताखिलः ॥ ८८ ॥ विनाज्ञानेनमोक्षस्तु नराणांपरिजायते ॥
 तदातुकोटिलिङ्गानि पूजयेद्ध्यानमुच्यते ॥ ८९ ॥ योयोगमायापहतंचपुंसां
 ज्ञानंविधत्तेखिलवस्तुनिष्ठम् ॥ तंविश्वनाथंकलिकिल्बिषघ्नंध्यायेशिवालि-
 ङ्गितहृष्टदेहम् ॥ ९० ॥ भोगार्थीलक्षमेकन्तुकुर्यात्पुष्पमयानितु ॥ दिव्या-
 न्भोगानवाप्नोतिध्यानमत्रनिरूप्यते ॥ ९१ ॥ वन्देमहेशंसुरसिद्धसेवितं क-
 ल्यदुमारण्यगतंप्रसन्नम् ॥ पर्यङ्कगंशैलसुतासमेतंदेवाङ्गनागीतसुनृत्यदृष्टम् ॥
 ९२ ॥ निर्विघ्नकाशीवासार्थंलोकद्वयजिगीषया ॥ लिङ्गान्ययुतसङ्ख्यानिधात्री-
 फलभवानितु ॥ ९३ ॥ सहस्रमात्रंपित्तल्यायोलिङ्गानिप्रपूजयेत् ॥ यथेष्टंल-
 भतेभूमित्रिसन्ध्यंत्वेकमेववा ॥ ९४ ॥ सहस्रत्रितयरूपकामोगोरोचनोद्भव-
 म् ॥ तावत्सङ्ख्यंकान्तिकामःकाश्मीरीसम्भवंजयेत् ॥ ९५ ॥ मधुपुष्पोद्भव-
 लिङ्गं वसन्तेशतमर्चयेत् ॥ प्रत्यहंजायतेकामीस्त्रियांतुध्यानमत्रतु ॥ ९६ ॥
 ध्यायेन्नित्यंमहेशंरजतगिरिनिभंचारुचन्द्रावतंसं रत्नाकल्पोज्ज्वलाङ्गपरशुमृग-

वराभीतिहस्तंप्रसन्नम् ॥ पद्मासीनंसमन्तात्स्तुतममरगणैर्व्याघ्रकृत्तिंवसानंवि
 श्वाद्यंविश्ववन्द्यंनिखिलभयहरंपञ्चवक्त्रंत्रिनेत्रम् ॥ ६७ ॥ तीर्थार्थीद्विसह
 स्राणिसम्यग्लिङ्गानिपूजयेत् ॥ पृथक्पृथग्विल्वदलैस्तत्रध्यानमुदीर्यते ॥
 ६८ ॥ विजितमदनदर्पःसर्पराजोपवीती धवलवृषभगामीयाभिनीनाथमू
 र्द्धा ॥ विधिहरितपनाद्यैःपूजितःपूजनीयोदिशतुगिरिसुतायावल्लभोनोवि
 भूतीः ॥ ६९ ॥ यैश्चकर्मजंलिङ्गंसहस्रंप्रीतिवर्धनम् ॥ सहस्रपञ्चकंकुर्या
 द्गुडजंप्रीतिवृद्धये ॥ १०० ॥ लक्षन्तुगुडलिङ्गानांपूजनात्यार्थिशोभवेत् ॥
 स्त्रीसहस्रंपूजयित्वाभर्तुःप्रियतराभवेत् ॥ १०१ ॥ नवनीतस्यलिङ्गानिसम्पूज्ये
 ष्मवाप्नुयात् ॥ भस्मनोगोमयस्यापिबालुकायास्तथाफलम् ॥ १०२ ॥ त्रि
 सहस्रंमुहत्कामीमासिमासिसमर्चयेत् ॥ वर्षैकंनिश्चलमनाजगन्मित्रःसजा
 यते ॥ १०३ ॥ प्रत्यहंयस्त्वष्टशतंमासमात्रंसमर्चयेत् ॥ सशास्त्राभ्यसनादेव
 गुरुतोप्यधिकोभवेत् ॥ १०४ ॥ प्रातर्गोमयलिङ्गानिनित्यंयस्त्रीणिपूजयेत् ॥
 बृहतीविल्वजैःपत्रैर्नैवेद्यंगुडमर्पयेत् ॥ १०५ ॥ एवंमासत्रयंकुर्वन्ननल्पलभ
 तेधनम् ॥ एकादशैवल्लिङ्गानिगोमयस्यैवयोजयेत् ॥ १०६ ॥ प्रातर्मध्याह्न
 योःसायंनिशीथेप्रतिवासरम् ॥ ससर्वाःसम्पदोयायात्षण्मासानेवमाचरेत् ॥
 १०७ ॥ यत्रकुत्रापिमोहार्थं चौराणांवापिशुल्किनाम् ॥ दुर्भूपानामष्टशतंत्रि
 पक्षंनित्यमर्चयेत् ॥ १०८ ॥ योयजेत्पिचुमन्दोत्थैःपत्रैर्गोमयजंशिवम् ॥ कु
 ङ्गमहेश्वरंध्यायेत्सपराजयतेरिपून् ॥ १०९ ॥ हरिद्रापिष्टजंलिङ्गंसहस्रंयःप्रपूज
 येत् ॥ स्तम्भयेत्सहस्राणांपञ्चकेनमहीपतिम् ॥ ११० ॥ नित्यंपञ्चशतंकु
 र्यान्मासंनिगडमोचनम् ॥ दुर्गनिर्मुक्तिकामस्तुकुर्यात्पञ्चसहस्रकम् ॥ १११ ॥
 कागृहादिमुक्त्यर्थमयुतंकारयेत्सुवीः ॥ महादुर्गनिबद्धस्तुषण्मासान्मोक्ष
 माप्नुयात् ॥ ११२ ॥ पूजयायुतलिङ्गानांमहाराजभयंहरेत् ॥ प्रत्यहंपञ्च
 शतंपूजयेच्चत्रिपक्षकम् ॥ ११३ ॥ शतद्वयंप्रत्यहंयोमासमेकंसमर्चयेत् ॥ तस्य
 चौरभयंनास्ति सुखेनायातिदेशतः ॥ ११४ ॥ डाकिन्यादिभयेसप्तसहस्रंवा

१ कुंकुमागुरुकस्तूरीकर्पूरचन्दनंतथा । महासुगन्धमित्युक्तं नामतोयज्जकर्दमः ॥ इति
 धन्वन्तरिः २ नींबकी पाती ॥

धनित्यशः ॥ परमासंपञ्चशतकं योर्चयेत्तु तदन्तकः ॥ ११५ ॥ सहस्रपञ्चकं
 मासियोर्चयेद्दर्पपञ्चकम् ॥ पूर्वजन्मार्जिताद्वापि दारिद्र्यात्परिमुच्यते ॥
 ११६ ॥ एकादशयजेन्नित्यं शालिपिष्टमयानि च ॥ लिङ्गानि मासमात्रेण सक
 लंकल्मषं दहेत् ॥ ११७ ॥ यः कृष्णैश्च तिलैस्सम्यग्लिङ्गं कृत्वा र्चयेन्नरः ॥ वर्षत्र
 यंतस्य सर्वं पापनाशः प्रजायते ॥ ११८ ॥ शिशिरे सर्वपुष्पोत्थं लिङ्गं यो र्चति
 चेन्नरः ॥ निष्पापः स्यान्निवर्षवा पूजयेत्स्फटिकं तथा ॥ ११९ ॥ बालवैधव्ययो
 गस्य नाशार्थमयुतत्रयम् ॥ लिङ्गानामयुतेनैव कन्यकासत्पतिलभेत् ॥
 १२० ॥ यस्त्वेकादशल्लिङ्गानि रजतोत्थानि पूजयेत् ॥ प्रत्यहंतं सर्वगुणा जा
 यन्ते समुपस्थिताः ॥ १२१ ॥ लिङ्गान्ययुतसङ्ख्या नितिलपिष्टस्य यो र्चयेत् ॥
 प्रत्यहं वारुदसङ्ख्यं वर्षादिग्रामपतिर्भवेत् ॥ १२२ ॥ ब्रह्मस्वपरिहारार्थं सौवर्णलि
 ङ्गमर्चयेत् ॥ त्रिसन्ध्यं नक्तभोजी च रुद्रसूक्तपरायणः ॥ १२३ ॥ लवणोद्भव
 लिङ्गानियोयुतं च पृथक् पृथक् ॥ पूजयेत्तस्य सौभाग्यं निर्धनस्यापि वर्धते ॥
 १२४ ॥ यस्त्वन्नस्य शिवं कृत्वा ऋतुमेकं प्रपूजयेत् ॥ शतमेकं प्रत्यहं चेदन्नक्षेत्रे
 भवेद्बहु ॥ १२५ ॥ अयुतं शर्करालिङ्गं वर्षाकाले तथा पुनः ॥ धत्तूरकुसुमोत्था
 नि लिङ्गान्येकादश र्चयेत् ॥ १२६ ॥ यवपिष्टोद्भवान्येव लिङ्गानि लवणस्य
 वा ॥ कृत्वा चायुतसङ्ख्या निवशीकुर्याज्जगत्रयम् ॥ १२७ ॥ पृथक् शतत्र
 यं यस्तु गोमयोत्थानि पूजयेत् ॥ क्षुद्ररोगविनाशः स्यात्परमासाञ्च महागदाः ॥
 १२८ ॥ फलं न जायते हृदयस्य कस्यापि कर्मणः ॥ फललिङ्गानि पूज्यानि तेन
 चायुतसङ्ख्यया ॥ १२९ ॥ दूर्वायाश्च गुडूच्यावायुतं लिङ्गानि यो र्चयेत् ॥
 तस्याल्पमृत्युनाशः स्यात्तथानीवारपिष्टजात् ॥ १३० ॥ इन्द्रनीलस्य यो लिङ्गं
 मासपट्टं प्रपूजयेत् ॥ अथवा ताम्रजं लिङ्गं तस्य सिद्ध्यति पौष्टिकम् ॥ १३१ ॥
 स्फटिकस्य तु यल्लिङ्गं स योगेश्वर उच्यते ॥ लक्षस्य पूजनात्तस्य बहुस्वामित्व
 माप्नुयात् ॥ १३२ ॥ पितृगेहादिमोक्षार्थमथवा पितृमुक्तये ॥ रजतस्य यद
 लिङ्गमयुतं परिपूजयेत् ॥ १३३ ॥ अयुतं स्वर्णलिङ्गस्य पूजनं प्रकरोति यः ॥
 स सत्यलोकमाप्नोति सङ्कल्पेनात्र संशयः ॥ १३४ ॥ नागस्य वा त्रयश्चायुष्क

मःकांस्यस्यकीर्तये ॥ देहसौगन्धलाभायगन्धकोत्थंसमर्चयेत् ॥ १३५ ॥
 आद्यकर्षणजंकाष्ठजातमेकन्तुनिर्धनः ॥ सहस्रपूजयेद्यस्तुदारिद्र्यात्प्रतिमु-
 च्यते ॥ १३६ ॥ कर्पूरजंशक्तिकामो गोर्थगोधूमपिष्टजम् ॥ मुद्गपिष्टान्मुदोनि-
 त्यंलिङ्गं पूज्यं त्रयं द्विजैः ॥ १३७ ॥ कस्तूरीसम्भवं नित्यं सहस्रगन्धकामुकः ॥
 माषपिष्टमयं लिङ्गं नित्यपिष्टान्नसिद्धिदम् ॥ १३८ ॥ यवधान्यमयं लिङ्गं यम-
 लोकनिवारणम् ॥ प्रियंगुपिष्टजं लिङ्गं प्रियदंसर्वदेहिनाम् ॥ १३९ ॥ यः क-
 रोतितिलैः श्वेतैः श्वेतद्वीपमहीपतिः ॥ यस्य यच्च प्रियंतस्य लिङ्गं कृत्वा तदाप्नु-
 यात् ॥ १४० ॥ ग्रीष्मे तु मल्लिकापुष्पसम्भ्रानि सहस्रतः ॥ अयुतं पूजयेद्य-
 स्तु तस्य स्याद्विगुणा वृषिः ॥ १४१ ॥ नीलोत्पलमयं लिङ्गं कृत्वा शरदिमान-
 वः ॥ यस्य कस्यापि कार्यस्य सिद्धिं प्राप्नोत्यंशयः ॥ १४२ ॥ हेमन्ते जा-
 तिकुसुमैर्लिङ्गं कृत्वा मनोहरम् ॥ भक्त्या समर्च्य मतिमाञ्छितेन सह मोदते ॥
 १४३ ॥ कोमलेषु तु लिङ्गेषु पार्थिवं श्रेष्ठमुच्यते ॥ कठिनेषु तु पाषाणं पाषाणा-
 त्स्फाटिकं परम् ॥ १४४ ॥ स्फाटिकात्पद्मरागं च काश्मीरं पद्मरागतः ॥ काश्मी-
 रात्पुष्परागोत्थमिन्द्रनीलोद्भवततः ॥ १४५ ॥ इन्द्रनीलात्तु गोमेदं गोमेदाद्विदु-
 मोद्भवम् ॥ विदुमान्मौक्तिकं श्रेष्ठं तस्माच्छ्रेष्ठं तुराजतम् ॥ १४६ ॥ हरैर्यं राजताच्छ्रे-
 ष्ठं हरैर्याद्वीरकं परम् ॥ हीरकात्पारदं श्रेष्ठं बाणलिङ्गं ततः परम् ॥ १४७ ॥ नर्म-
 दाजलमव्यस्यं बाणलिङ्गमिति स्मृतम् ॥ बाणासुरार्चितं लिङ्गं बाणलिङ्गमि-
 तीरितम् ॥ १४८ ॥ बाणलिङ्गे स्वयम्भूने चन्द्रकान्ताद्वते सिते ॥ चान्द्रायणश-
 तं कार्यं शम्भोर्नैवेद्यभक्षणान् ॥ १४९ ॥ ग्राह्या ग्राह्यविभागोयं बाणलिङ्गेन
 विद्यते ॥ तदर्पितं जलं चान्नं ग्राह्यं प्रासादसञ्ज्ञया ॥ १५० ॥ शिवनाममयं लि-

१ कांकुनि धान्यविशेष २ यहाँपर यह जानने योग्य है कि श्रीमहादेवजी तन्त्र शास्त्र के आचार्य हैं और जीवों की मुक्ति के लिये शास्त्रका उपदेश है बिना पर-
 मेश्वर में भक्ति हुये मुक्ति होती ही नहीं और जीव संसारसुख छोड़ भक्ति में प्रवृत्त होते
 नहीं इससे उनके परम कल्याण के लिये लोकसुख कार्यसिद्धि आदिकों का लाभ दि-
 खलाकर मुक्ति के देनेवाली पूजाका भक्ति की प्रशंसा करते हैं जैसे माता पिता बालकों
 को लड्डुओं का लालच दिखलाकर उनके फोड़ा आदि दुःख रोगों को कटाडालते हैं
 ऐसे ही यहाँ समझ लीजिये ॥

कंसदापूज्यं महर्षिभिः ॥ यतश्च सर्वलिङ्गेभ्यस्तद्धिपूज्यतमं मतम् ॥ १५१ ॥
 चतुरंगुलमुच्छ्रायं रम्यं वेदिकया युतम् ॥ उत्तमं लिङ्गमाख्यातं पञ्चसूत्रैः सु-
 साधितम् ॥ १५२ ॥ तदर्धमधमं प्रोक्तं तदर्धमवरं स्मृतम् ॥ तस्मान्न्यूनं पूज-
 नीयं न कदापि न सत्फलम् ॥ १५३ ॥ रुद्राक्षं शिवलिङ्गं च स्थूलं स्थूलं प्रशस्यते ॥
 शालग्रामो नार्मदश्च सूक्ष्मसूक्ष्मो विशिष्यते ॥ १५४ ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो
 वैश्यः शूद्रो वाप्यनुलोमजः ॥ पूजयेत्स ततं लिङ्गं तत्तन्मन्त्रेण सादरम् ॥
 १५५ ॥ विप्राणां वैदिकेनैव मन्त्रेणाराधनं वरम् ॥ तन्त्रोक्तदीक्षितानां च
 तन्त्रोक्तेन विधानतः ॥ १५६ ॥ स्मृतमाराधनं शम्भोर्न चावैदिकवर्त्मना ॥
 दधीचिगौतमादीनां शापनिर्दग्धचेतसाम् ॥ १५७ ॥ न जायते तथा श्र-
 द्धा पूता वैदिककर्मणि ॥ यो वैदिकमना दृष्ट्यस्मार्तकर्म तथैव च ॥ १५८ ॥
 अन्यत्समाचरेन्मर्त्यो न स कर्मफलं लभेत् ॥ बहवः सिद्धिमेप्स्यन्ति कलौ पार्थि-
 वलिङ्गतः ॥ १५९ ॥ कृतेरत्र मयं लिङ्गं त्रेतायां हेमसम्भवम् ॥ द्वापरे पारदं श्रेष्ठं

१ जब दत्तजी दशो प्रचेतों के पुत्र हुये और उनकी यज्ञमें सब देवता व ऋषि मनु-
 ष्यादिकों को देखा और श्रीशिवजी को न देखकर भक्तप्रधान श्रीदधीचि मुनि ने शिव
 सुयश वर्णनपूर्वक दत्तजी से कहा कि कल्याणकर्त्ता उमाभर्त्ता इस यज्ञमें क्यों नहीं आये
 यह सुन शिवनिन्दा करते हुये दत्तजी बोले कि, यहाँ अनेकन रुद्र हैं उस पिशाचसङ्गी
 बहुरङ्गीका क्या काम है तब च्यवन पुत्र श्रीदधीचि जीने शापदिया कि तुम सबलोग तत्त्व
 से विमुख हो जाओ और वैदिक मतमें श्रद्धा न हो जिससे शङ्कर की निन्दा कहते व सुनते
 हो और इतना कहकर उस यज्ञसे चले गये २ एक समय सूत्रामें भूखे प्यासे देश
 देश के मुनि लोग गौतमजी के आश्रम को गये जो कि गोदावरी के तीर नाशिक के समीप
 में था और उन्होंने देवभक्तिबलसे सब मुनियों को यथेच्छित सुखपूर्वक वास दिया कुछ
 वर्षोंमें श्रीनारदमुनि घूमते २ आय गौतममुनि से आदर पाय बोले आज तुम्हारी बड़ाई
 इन्द्रलोक में होती रही है यह सुन सब मुनिलोग अनखाने व पानी पड़ेपर निज निज
 आश्रम जानेवाले होकर गणेश जीकी पूजाकर एक गाय बनाय गौतमऋषि के खेतों में
 चरनेको भेजा वह उनके छूतेही गिरपड़ी तब कुटिल मुनिलोग बड़ी निन्दाकर चलदिये
 तब गौतमजी तपोबल से सब जानकर शाप दिया कि तुम लोग वेदतत्त्व से विमुख हो-
 जाओ तदनन्तर शापित ब्राह्मणों के हित के लिये श्रीशिव जीने तन्त्रशास्त्र बनाया इसमें
 कहीं कहीं वेदविरुद्ध भी वामपार्गादि धर्म हैं उनमें मोहित लोग प्रवृत्त होते हैं उनको
 मुक्ति किसकारण विलम्बकर होती है और सतोगुणियोंको शीघ्र मुक्ति फल मिलता है ॥

पार्थिवंतुकलौयुगे ॥ १६० ॥ यथालब्धोपचारैश्च भक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥
 पूजयेत्पार्थिवंलिङ्गं शास्त्रोक्तविधिनानरः ॥ १६१ ॥ पञ्चसूत्रविचारं च पार्थिवे
 नविचारयेत् ॥ यथाकथंचिद्विधिना रमणीयंप्रकल्पयेत् ॥ १६२ ॥ द्विखण्डंतु
 प्रकुर्वाणो नैवपूजाफलंलभेत् ॥ रत्नहेमधरासूतपिष्टस्फटिकसम्भवम् ॥ १६३ ॥
 एकखण्डम्भवेत्तिलङ्गमितरेचचराचरे ॥ कुर्यात्तदेकखण्डंतुद्विखण्डंतुस्थिरंस्मृत
 म् ॥ १६४ ॥ विप्राणांमृत्तिकाश्वेता क्षत्रियाणांतथारुणा ॥ विशांपीताचशू
 द्राणां कृष्णावालभ्यतेयथा ॥ १६५ ॥ भवायभवनाशाय महादेवायधीमहि ॥
 उग्रायचोग्रनाशाय शर्वायशशिमौलिने ॥ १६६ ॥ विलोमानांपूजनार्थं म
 न्त्रोयंपरिकीर्तितः ॥ ततःपूजासमाप्तौतु दद्यात्पुष्पाञ्जलित्रयम् ॥ १६७ ॥
 जपंपञ्चाक्षरस्यापि कुर्यादष्टोत्तरंशतम् ॥ वक्ष्यमाणांस्तुतिंपश्चात्पठेद्देवस्यतु
 ष्ठये ॥ १६८ ॥ नमोङ्कारस्वरूपाय नमोक्षरवपुर्धृते ॥ नमोनादात्मनेतुभ्यं न
 मोविन्दुकलात्मने ॥ १६९ ॥ अलिङ्गलिङ्गरूपाय रूपातीतायवैनमः ॥ त्वं
 मातासर्वलोकानां त्वमेवजगतःपिता ॥ १७० ॥ त्वंत्रातात्वंसुहृन्मित्रं त्वंप्रि
 यःशिवरूपधृक् ॥ त्वंगुरुस्त्वंगतिःसाक्षी त्वंपितात्वंपितामहः ॥ १७१ ॥ न
 मस्तेभगवन्नुद्रभास्करामिततेजसे ॥ नमोभवायदेवायधर्मरूपहितायच ॥
 १७२ ॥ शिवायक्षितिपालाय सदासुरभिदेनमः ॥ पशूनांपतयेचैव पावका
 मिततेजसे ॥ १७३ ॥ भीमायव्योमरूपाय शब्दमात्रायतेनमः ॥ महादेवा
 यसोमाय अमृतायनमोस्तुते ॥ १७४ ॥ उग्राययजमानाय नमस्तेकर्मयो
 गिने ॥ ओङ्कारायनमस्तुभ्यं धर्मगोवाहनायच ॥ १७५ ॥ पार्थिवस्यचलि
 ङ्गस्य यन्मयापूजनंकृतम् ॥ अनेनभगवान्नुद्रो वाञ्छितार्थप्रयच्छतु ॥ १७६ ॥
 इतिस्तुत्वाजपंकृत्वा प्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥ अथैकादशलङ्गानां विधानम
 भिधीयते ॥ १७७ ॥ एकंलिङ्गंप्रतिदिनं षोडशैरुपचारकैः ॥ पूजयेद्दैर्घ्येणपु
 ष्पैर्धृतमेवसमर्पयेत् ॥ १७८ ॥ एवंशतदिनंसर्वऋणान्मुक्तिःप्रजायते ॥
 लिङ्गद्वयंप्रतिदिनंषोडशैरुपचारकैः ॥ पुष्पाणिमल्लिकायास्तु नैवेद्यार्थगुड
 स्मृतः ॥ १७९ ॥ दिनानांत्रिशतंकुर्यादयुतंपुत्रमाप्नुयात् ॥ दिनंप्रतित्र

यंकृत्वा षोडशैरुपचारकैः ॥ १८० ॥ करञ्जपुष्पैः कर्पूरं नैवेद्यं सम्प्रदर्शयेत् ॥
 दिनानां पञ्चशतकं कन्याभवतिशोभना ॥ १८१ ॥ चतुष्टयं प्रतिदिनं षोडशै
 रुपचारकैः ॥ पूजयेद्यवनैवेद्यं पुष्पाणि चम्पकस्य तु ॥ १८२ ॥ दिनं पञ्चशतं
 कृत्वा विवाहो जायते ध्रुवम् ॥ षट्षट्कुलपुष्पैश्च नैवेद्यं क्षौद्रमेव च ॥ १८३ ॥
 महतः कलहान्मुक्तिर्दिनानां स्याच्छतत्रयात् ॥ सप्तप्रतिदिनं पुष्पैः शतपत्रैः प्र
 पूजयेत् ॥ १८४ ॥ दध्यौदनं च नैवेद्यं दिनपञ्चशतैर्युतम् ॥ उद्दिष्टं मनसि य
 तीर्थं तद्भवेद्देवतापि च ॥ १८५ ॥ अष्टप्रतिदिनं यस्तु बिल्वपत्रैः समर्चयेत् ॥
 नैवेद्यं तत्र लङ्कूपा उपचाराश्च षोडश ॥ १८६ ॥ शतत्रयदिनं कृत्वा महावि
 द्यागमो भवेत् ॥ नवप्रतिदिनं कृत्वा नैवेद्यं पञ्चमासकम् ॥ १८७ ॥ बन्धुपुष्पै
 श्च पूजा स्याद्दण्डमुक्कोधनी भवेत् ॥ दशप्रतिदिनं वर्षमेकं कञ्चन पुष्पकैः ॥
 १८८ ॥ नैवेद्यार्थं मूपास्स्युर्दूरदेशागमो भवेत् ॥ एकादशप्रतिदिनं नैवेद्यं
 पञ्चसाद्यकम् ॥ १८९ ॥ पुष्पाणिकरवीरस्य काञ्चनं रजतादिकम् ॥ मुक्ताफल
 प्रवालादि यदिष्टं प्राप्नुयाच्च तत् ॥ १९० ॥ उद्यापनविधिं वक्ष्ये समाप्तौ तत्समा
 चरेत् ॥ लिङ्गार्चने च सम्पूर्णे सञ्जाते च मनोरथे ॥ १९१ ॥ कुर्यात्लिङ्गं तु सौवर्ण
 रौप्यं ताम्रमथापि वा ॥ वित्तशाठ्यं न कुर्वीत तत्प्रमाणेन निर्मितम् ॥ १९२ ॥
 महाशैवाख्ययोगो यमार्द्रासोमश्चतुर्दशी ॥ द्वयोर्योगेशैवयोग एकस्मिन्स्तु
 दिनं शिवम् ॥ १९३ ॥ महायोगेनन्तफलं बहुलं शिवयोगके ॥ यथोक्तं शिव
 योगेतु फलं प्राप्नोति मानवः ॥ १९४ ॥ उपोष्य प्रथमे चाहि सम्पूज्य परमेश्वर
 म् ॥ आचार्यं ब्राह्मणंश्चापि होमार्थं वृणुयात्ततः ॥ १९५ ॥ गणेशमम्भामं
 पूज्य शिवं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ प्राणप्रतिष्ठापूर्वन्तु वह्निस्थापनमाचरेत् ॥ १९६ ॥
 आचार्यमृत्विजश्चापि वस्येदक्षिणादिना ॥ यत्सङ्ख्याकं यजेत् लिङ्गं तन्मि
 तं होममाचरेत् ॥ १९७ ॥ आयुष्कामो घृतैस्तत्र धनार्थी वापि पायसैः ॥
 तिलाज्याभ्यां चरेद्धोममेतद्भिन्नं यदर्थयेत् ॥ १९८ ॥ रात्रौ जागरणं कुर्याद्भी
 तवाद्यपुरस्सरम् ॥ तर्पणं मार्जनं कुर्यात्ततो ब्राह्मणभोजनम् ॥ १९९ ॥
 वटुकानां कुमारीणां गणं साम्बिकतुष्टये ॥ पुनर्लिङ्गं पूजयित्वा दद्यात्तं गुरवे

पुनः ॥ २०० ॥ वस्त्रालङ्करणद्यैश्च गुरुयत्नेनतोपयेत् ॥ दक्षिणांभूयसीं
दत्त्वासुहृद्भिस्सहभोजनम् ॥ २०१ ॥ यथाकुर्यादितिप्रोक्तं लिङ्गस्योद्यापनम्प
रम् ॥ विधिःप्रोक्तःपार्थिवानां सर्वकामप्रपूरकः ॥ २०२ ॥ उद्यापनेनसहितः
किमन्यच्छोतुमिच्छामि ॥ २०३ ॥

इति श्रीमहामायामहाकालानुपतेमेरुतन्त्रेशिवप्रणीतेपार्थिवपूजाविधिःप्रकाशो नवमः ॥ ९ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ कचिदक्षंकचिद्वामंकचित्सौरंचशाम्भवम् ॥ ऊर्ध्वाम्नायं
कचिदक्षमुत्तरंपश्चिमंकचित् ॥ १ ॥ अधआम्नायकंचापि गाणपत्यंचवैष्ण
वम् ॥ पारसीकंकचिद्वौद्धं पाखण्डंचकचित्कचित् ॥ २ ॥ तत्तत्प्रकरणेस्तौ
पि कचिन्निन्दसितंपुनः ॥ कचिन्निर्देवतंमार्गं वेदान्तंवैदिकंकचित् ॥ ३ ॥ द्वी
पधर्मान्खण्डधर्मान्कुलधर्मान्कचित्कचित् ॥ देशधर्मान्कालधर्माञ्जाति
धर्मान्कचित्कचित् ॥ ४ ॥ तत्रोत्तममिदंतन्त्रंप्रसन्नश्चेन्ममोपरि ॥ तदातत्त्वं
ममब्रूहिनिःसन्देहांचमांकुरु ॥ ५ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ अहोकालस्यमाहात्म्यं
तन्त्रेतन्त्रेत्वयापुनः ॥ पृच्छतेतत्तदाधिक्यंसाहङ्कारंब्रवीमितत् ॥ ६ ॥ प्रज्ञेयंसा
त्त्विकीकाचिज्जाताकालस्ययत्त्वया ॥ उपकारायसर्वेषांपृष्टंतत्त्वंब्रवीमितत् ॥
७ ॥ यथाबालस्यापितृगीस्तथावेदध्वनिर्हिता ॥ कलेर्दशसहस्राण्यदावर्षा
णियान्तिच ॥ ८ ॥ वेदोनारायणःसाक्षात्कालावयवजन्तुभिः ॥ नश्रूयतेतदा
देविज्ञेयःकालःसमागतः ॥ ९ ॥ वाग्जृम्भाक्षुतपादादिशब्दाउत्पत्तिनश्वराः ॥
वेदभिन्नानिशास्त्राणितथाजानन्तुदेवताः ॥ १० ॥ यस्यशास्त्रस्यलोकेस्मिन्प्र
चारोयावदस्तिह ॥ तावत्तन्मार्गिणांसौख्यंवेदमार्गोद्यकुण्ठितः ॥ ११ ॥ तस्मा
त्तन्मार्गकर्तारःशिष्यास्तत्सम्प्रदायिनः ॥ तानानयन्तिस्वेमार्गेयत्तत्तावत्सुखं
भवेत् ॥ १२ ॥ नृणांज्ञानंयथापद्भिरिन्द्रियैरभिजायते ॥ तथापडङ्गैर्वेदार्थज्ञानंभा
वतिनिश्चितम् ॥ १३ ॥ कर्मेन्द्रियाणिचनृणांयथापञ्चमितानिच ॥ तथाका
लमहेशस्यपञ्चाम्नायामयोदिताः ॥ १४ ॥ ऊर्ध्वाम्नायंसमुद्दिष्टंवाचिकंकर्मतस्य
तत् ॥ तत्रप्रमाणंवेदास्स्युस्तदंशाःस्मृतयस्तथा ॥ १५ ॥ तदङ्गानिपुराणा
निगायत्र्याद्याश्चदेवताः ॥ ब्रह्मबीजंतथाक्षेत्रंसंस्काराद्ब्राह्मणामताः ॥ १६ ॥

१ ब्राह्मणके बीजसे उत्पन्नहुआहो २ माता ब्राह्मणीहो ३ ब्राह्मणोंका संस्कारकियामयाहो ॥

ब्राह्मणाचरणं ब्रह्मविद्याभिर्ब्राह्मणो भवेत् ॥ यस्य वश्या वयं यस्य वाचमर्थोऽनुधा-
 वति ॥ १७ ॥ एकस्मिन्लक्षणे हीने वागर्थमनुधावति ॥ द्विहीने लक्षणे देवि स्वा-
 चारा ब्राह्मणो भवेत् ॥ १८ ॥ लक्षणत्रयहीनो यस्तन्त्रमार्गेण सिद्ध्यति ॥ चतुर्ल-
 क्षणहीनाङ्गमार्गास्स्युः कौलिकादयः ॥ १९ ॥ एतल्लक्षणभिन्नेन यथादेशं यथा-
 कुलम् ॥ यथाजातिं यथाकालं कर्तव्यो धर्मसंग्रहः ॥ २० ॥ मिथ्या सम्भाषणं स्ते-
 यस्सर्वमार्गेषु गर्हितम् ॥ यत्किञ्चिज्जन्म यत्कर्म न जपो न तपः क्रियाः ॥ २१ ॥
 जीवन्मुक्तः सत्यवक्ता सत्ये सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ अहिंसा परमो धर्मः सोऽपि वाक्काय-
 कर्मभिः ॥ २२ ॥ दृढो यत्र न चाचारो न जातिः स च मुक्तावत् ॥ इह लोके सुखं मु-
 क्तायात्यन्ते परमं पदम् ॥ २३ ॥ परसन्ताप रहिते तन्निष्ठायस्य चेतसि ॥ मुक्तं का-
 लेऽपि जानीहि जीवन्मुक्तं न संशयः ॥ २४ ॥ यदिन्द्रियज्ञानवती सृष्टिर्भवति मैथु-
 नात् ॥ त्यक्तं तन्मनसा येन जीवन्मुक्तः स एव हि ॥ २५ ॥ यथेच्छालाभसन्तुष्टः
 स्तौति नो न च निन्दति ॥ न मुत्सुखेन दुःखं स्यात्कर्मणा स विमुच्यते ॥ २६ ॥
 हित्वा विषयसौख्यं च परं सन्तोषमास्थितः ॥ यावद्देहस्य निर्वाहस्तावत्कालं परि-
 क्षिपेत् ॥ २७ ॥ कामक्रोधादिरहितस्तपस्तपति निर्जने ॥ न फलं कामयेत्कि-
 ञ्चिज्जीवन्मुक्तः स एव हि ॥ २८ ॥ दुर्विज्ञेया दुर्निवारामहाकालस्य गोहिनी ॥
 तदंशाराधनात्सैव प्रसन्ना चेद्भिमुञ्चति ॥ २९ ॥ सुबुद्धिभिः प्रियैः पुत्रैर्यथामाता
 प्रतार्यते ॥ तथा प्रतार्यते चेयं जीवन्मुक्तः स उच्यते ॥ ३० ॥ कृतं बन्धार्थमनया
 भक्ष्यं पानं च मैथुनम् ॥ येनैवं विदितं बन्धात्स्वयं मुक्तस्तदा भवेत् ॥ ३१ ॥ देवाः
 पूजनमिच्छन्ति तस्माद्बद्धाः परिग्रहात् ॥ शुक्वद्योऽप्रतिग्राही जीवन्मुक्तः स को-
 पि हि ॥ ३२ ॥ शौरं प्रकुर्वतो नित्यं विष्ठाबुद्धिः कलेवरे ॥ देहाभिमानो गलितो
 जीवन्मुक्तस्स एव हि ॥ ३३ ॥ एतत्तु मुगमोपायो नात्र कार्या विचारणा ॥ वे-
 दस्याभ्यासतः सर्वयो नयेत्स तु मोक्षवान् ॥ ३४ ॥ कोहं किं दृश्यते कर्ता को स्य-
 याति कचेतसि ॥ इति सम्भावयन्नित्यं महाकाले लयं व्रजेत् ॥ ३५ ॥ वामिकैः

१ ब्राह्मणों के कर्म करता हो, २ वेदादि विद्या पढ़े हो, वह ब्राह्मण कहा जाता है पाँच
 लक्षणों से युक्त उत्तम और चार तीन लक्षणों से युक्त मध्यम ब्राह्मण होता है इसी
 रीतिसे दो एक लक्षण में भी सम्भूत होता है ॥

कौलिकैस्तस्मादज्ञातैश्चगुरुंविना ॥ समस्तैश्चवाज्ञातैर्वञ्चितेयंनचेतरैः ॥ ३६ ॥
 बद्धेयं बन्धनैस्तस्य त्रीटयेद्बन्धनानि च ॥ भावयेद्योमहाकालं जीवन्मुक्तस्तदा
 भवेत् ॥ ३७ ॥ बन्धमोक्षप्रकारास्तु तन्त्रे सङ्कलिता मया ॥ यैर्ज्ञाता गुरुमार्गेण
 तैर्बन्धोऽयं विमोचितः ॥ ३८ ॥ कुगुरोर्मुखतो वापि ज्ञानाभासाच्च पुस्तकात् ॥
 स्वधर्म्ये परित्यज्य ये त्रमग्नास्तु ते हताः ॥ ३९ ॥ तस्माद्धर्मप्रवक्ष्यामि वामि
 नामधिकारिणाम् ॥ येषां भोगोऽपि मोक्षोऽपि भवेद्येषांच दुर्गतिः ॥ ४० ॥ अव
 श्यमेव कर्तव्याः शिष्या वामेधिकारिणः ॥ गुरोस्तेन भवेत्तेजः शिष्योऽपि लभते
 सुखम् ॥ ४१ ॥ मोहेन चाथलोभेन दीक्षामनधिकारिणे ॥ यो दद्यात्सदरिद्रः
 स्याच्चिष्यः स्याद्दुःखभाजनम् ॥ ४२ ॥ पूर्वोक्तलक्षणेऽप्येकं यस्मिन् विप्रेन दृ
 श्यते ॥ उपतापं स वै कुर्व्यात्किञ्चिद्वा ह्यणतांगतः ॥ ४३ ॥ अधिकारो न मे जा
 तः समस्तब्रह्मकर्मणाम् ॥ इह लोके परत्रापि कथं लप्स्याम्यहं सुखम् ॥ ४४ ॥
 अन्वश्च यः परद्रव्ये परस्त्री पुनर्पुंसकः ॥ परापवादे यो मूको नित्यमित्यं विचारये
 त् ॥ ४५ ॥ तस्यैव ब्राह्मणस्यात्रा ब्राह्मणस्याधिकारिता ॥ अब्राह्मणास्तु ये के
 चिन्मांसे मद्ये रता वयम् ॥ ४६ ॥ कथं लभामहे मोक्षमिति चिन्ता परायणाः ॥ पू
 र्वोक्तलक्षणेऽयुक्तास्तेऽपि शिष्याः प्रकीर्तिताः ॥ ४७ ॥ पञ्चलक्षणसंयुक्तो ब्राह्मणः
 काल एव सः ॥ अहं ब्रह्मा तथा विष्णुस्तस्याज्ञावशवर्त्तिनः ॥ ४८ ॥ स चेद्वामप
 थं प्राप्तः पुनः श्वाचापि जायते ॥ चतुर्लक्षणसम्पन्नो विप्रो ज्ञोऽप्यस्ति मध्यमः ॥ ४९ ॥
 ताभ्यां दत्तोऽभाग्यवशात्तान्त्रिकः कोऽपि चेन्मनुः ॥ सद्यः फलति चाद्यस्य क्रिय
 याचा परस्य तु ॥ ५० ॥ लक्षणत्रयसंयुक्तस्तस्य वैदिकतान्त्रिके ॥ यथोक्ता च
 रणादेव फलदेस्तो न वामके ॥ ५१ ॥ लक्षणद्वयसंयुक्तस्तस्य वामश्च दक्षिणः ॥
 मनुतुल्य फलोऽस्यातां न कदाचन वैदिकः ॥ ५२ ॥ एकलक्षणसंयुक्तो वामस्तस्य

१ पूर्वोक्तपाँच लक्षणों में से जिसके एकहू लक्षण ठीक न हो अर्थात् ब्राह्मण से अन्य जातिकी स्त्री में पैदाहुआ हो कुछ ब्राह्मणत्व उसमें भी होता है इत्यादिकों को छोड़ शुद्ध ब्राह्मणों का वाममार्ग में प्रवृत्त होना महापाप है वे लोग अन्त में कुत्ता वा विष्टा के कीट होते हैं २ पूर्वोक्त शिष्यों के लक्षण गुरु आज्ञाकरण तत्पर इत्यादि ३ ब्रह्मशीनादि पूर्वोक्त पाँच लक्षण ॥

फलप्रदः ॥ शूद्रादियवनान्तानांसिद्धिर्वामपथेस्थिता ॥ ५३ ॥ वाममार्गस्थि
तोविप्रस्तुलसीनस्पृशेत्कचित् ॥ नस्पृशेद्वैष्णवंविप्रंप्रणमेन्नचवैदिकम् ॥ ५४ ॥
हीनोविप्रः क्षत्रियाद्यावाममार्गरता अपि ॥ तदवर्त्मत्वाद्वर्तैर्विष्णोः पूतानि
ष्कित्विपास्तथा ॥ ५५ ॥ वक्ष्येथप्रकटंधर्मवामिकानां सुखावहम् ॥ सत्सङ्ग
श्चविवेकश्चनिश्चलंनयनद्वयम् ॥ ५६ ॥ यस्यनास्तीतरस्सोपिकथं वामे सुखं
लभेत् ॥ संसारिकसुखासक्लं ब्रह्मज्ञोस्मीतिवादिनम् ॥ ५७ ॥ कर्मब्रह्मोभयंनष्टं
त्यजेदुत्पथगंयथा ॥ मद्यंमांसं सुरापानंमत्स्यस्त्रीबान्धवास्तथा ॥ ५८ ॥ अने
कायत्रजायन्तेतत्रवामोगतिप्रदः ॥ स्थित्वातुदक्षिणे मार्गे गुप्तंभुक्त्वादि क
म् ॥ ५९ ॥ सयातिनरकंघोरं विष्ठायांजायतेकृमिः ॥ अतोद्विजैः सदासे
व्योवैदिकोधर्मसञ्चयः ॥ ६० ॥ विनावलिंपलयोत्तिविनापूजांसुरांपिबे
त् ॥ दूतीयज्ञंविनान्यस्यस्त्रीगोवापिसनारकी ॥ ६१ ॥ अबुद्धासमयाचारंकु
लधर्मचरेद्यदि ॥ सगुरुश्चैवशिष्यश्चयोगिनीनांभवेत्पशुः ॥ ६२ ॥ वाममा
र्गमजानन्योधिकारीमोक्षमिच्छति ॥ पारावारमपारंसबाहुभ्यां तर्तुमिच्छ
ति ॥ ६३ ॥ सर्वकर्मविहीनायेवर्णाश्रमविवर्जिताः ॥ कौलेवावाममार्गेतेषु
क्लिमुक्त्वोश्चभाजनम् ॥ ६४ ॥ निन्दन्तुबान्धवास्सर्वेत्यजन्तुतुसुतादयः ॥
जनाहसन्तुमांस्त्वापराजानोदण्डयन्तुवा ॥ ६५ ॥ रोगदारिद्र्यदुःखाद्यैः पीडि
तोप्यनिशंत्वहम् ॥ लक्ष्मीस्तिष्ठतुवायातुनमुञ्चामिपथंत्विदम् ॥ ६६ ॥ एवं
यस्यदृढाभक्तिस्सवामेसिद्धिमाप्नुयात् ॥ नार्थलोभान्नचक्रोधान्नदेषान्नचमत्स
रात् ॥ ६७ ॥ नकामान्नभयाद्वापिमार्गप्राप्तंपरित्यजेत् ॥ प्रत्यहंनार्चयेद्देवीं
मार्गेस्मिन्विघ्नमाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ गुरुकारुण्यपूतोहिदेहनिर्धूतकल्मषः ॥ कु
लपूजास्तोयस्तुसोयंकौलो नचेतरः ॥ ६९ ॥ परोक्षेकोनुजानीतेकस्यकिञ्चभ
विष्यति ॥ यदाप्रत्यक्षफलदन्तदेवोत्तमदर्शनम् ॥ ७० ॥ गुरूपदेशरहिताम

१ कदाचित् ब्राह्मण, विना विचारे वाममार्गी होगयाहो वह पतितहोने के कारणसे तुलसी इत्यादिक पवित्र वस्तुओं को मत छूवे और ब्राह्मणों के नमस्कार के योग्य नहीं २ कौल धर्म ३ वर्ण वा आश्रम धर्म के करनेका जिनको अधिकार नहीं है उन पतित लोगों के लिये वाममार्गादिधर्मों से शुद्धि होती है ॥

हान्तइतिकेचन ॥ मोहयन्तिजनान्केचित्स्वयंपूर्वविमोहिताः ॥ ७१ ॥ पेयं
मद्यंपलंखाद्यंसमालोक्यंप्रियामुखम् ॥ इत्येवाचरणंप्रोक्कंपामराःप्रवदन्तिच ॥
७२ ॥ मद्यपानेनमुनयोयदिसिद्धिलभन्तिचेत् ॥ मद्यपानरताःसर्वेकिंसिद्धा
नभवन्तिवमे ॥ ७३ ॥ मांसभक्षणमात्रेणयदिपुण्यगतिर्भवेत् ॥ क्रव्यादानां
तदामोक्षोमांसादन्यन्नभुञ्जते ॥ ७४ ॥ स्त्रीसम्भोगेनभोदेवायदिमुक्तिःप्रजाय
ते ॥ तदासर्वेपिमुक्तास्स्युःकस्यजन्मभविष्यति ॥ ७५ ॥ कृपाणधारागमनं
व्याघ्रकर्णावलम्बनम् ॥ भुजङ्गावरणंनूनंशक्यंवैकुलवर्त्मतः ॥ ७६ ॥ वृथा
पानंतुदेवेशिसुरापानमिहोच्यते ॥ तन्महापातकंज्ञेयंवेदादिपुनिरूपितम् ॥
७७ ॥ अनाप्रेयमनालोक्यमवश्यंचाप्यपेयकम् ॥ मद्यंमांसंपशूनांतुकौलि
कानांमहत्फलम् ॥ ७८ ॥ अभेध्यानिद्विजातीनांमद्यान्येकादशैवहि ॥ द्वा
दशंतुसुरामद्यंसर्वेषामुत्तमंस्मृतम् ॥ ७९ ॥ तस्मादिप्रोहिराजन्योवैश्यश्चन
सुरापिवेत् ॥ सुरादर्शनमात्रेणकुर्यात्सूर्यावलोकनम् ॥ ८० ॥ तस्यसंसर्ग
मात्रेणप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ औजानुभ्यांभवेत्स्नानंनान्भ्यामुपवसेदहः ॥
८१ ॥ ऊर्ध्वनाभेस्त्रिरात्रंतुमद्यस्यस्पर्शनेविधिः ॥ सुरापानेकृतेवह्निज्वलदण्डं
प्रवेशयेत् ॥ ८२ ॥ मुखेतेनविनिर्दग्धेतच्छुद्धिसमवाप्नुयात् ॥ अभिघातेनयो
हन्यादात्माथप्राणिनःप्रिये ॥ ८३ ॥ निवसेन्नरकेघोरेदिनानिपशुरोमभिः ॥
सम्मितानिदुराचारस्तिर्यग्योनिपुजायते ॥ ८४ ॥ अनुमन्ताविभक्ताचनिह
न्ताक्रयविक्रयी ॥ संस्कर्ताचोपभोक्ताचखादत्यष्टौचतेसमाः ॥ ८५ ॥ धनेनाक्री
यतंहन्तिखादिताचोपभोगतः ॥ घातकोवधवन्धाद्यैरित्येकस्त्रिविधोमतः ॥ ८६ ॥

१ “कौलिकानांमहत्फलं” इससे शिवजी यह सूचित करतेहैं कि जे पतित शूद्रादि वेद
धर्म के अनधिकारी होकर मद्यमांसादिकों में आसक्त हैं उनके लिये “नांग भला कि टेके
मचवा” इस रीतिसे मांसादि भोजनसमेत, देवताओंकी पूजा स्तुति ध्यानादिकोंका उपदेश
है और कुछ मांसादि खाने पीनेसे पाप छोड़ पुण्य नहीं होती सो पूर्वही कहचुकेहैं कि, मद्य
पानेनमुनयोयदिसिद्धिलभन्तिचेत् । मद्यपानरताःसर्वेकिंसिद्धानभवन्तिवमे ॥ इत्यादि ॥
२ उस मद्यके ३ जो पांवोंसे जांपोंतक मद्य छूजावे तो स्नानसे और नाभीतक उपवास से
और नाभी के ऊपर तीन उपवासों से शुद्धि होती है ॥

तृणंचाप्यविधानेन च्छेदयेन्न कदाचन ॥ विधिवद्वांदिजंवापिहत्वापापैर्न लि
 प्यते ॥ ८७ ॥ सर्वेभ्यः कौलिकः श्रेष्ठ ऊर्ध्वाम्नायी च वामगः ॥ अधिकारी भक्ति
 युक्तो यो भवेत्स च सेवकः ॥ ८८ ॥ संहारः पश्चिमाम्नाये उत्तरेनुग्रहो भवेत् ॥ मन्त्र
 योगं विदुः पूर्व भक्तियोगं तु दक्षिणम् ॥ ८९ ॥ पश्चिमं कर्मयोगं तु ज्ञानयोगं त
 थोत्तरम् ॥ मातृकान्याससंस्थाने वामे कौलिकवर्त्मनि ॥ ९० ॥ प्रपञ्चयोगना
 मानं न्यासं कुर्व्यात्तदुच्यते ॥ श्रीप्रपञ्चे दीपमाये कमलाजलधीतया ॥ ९१ ॥
 गिरिविष्णुवह्ने मेच पट्टनं पद्मधारिणी ॥ समुद्रतनया पीठे क्षेत्रयुगलोकमातृका ॥
 ९२ ॥ वनं कमलवासिन्यपीन्द्रिराचाश्रमस्तथा ॥ मागुहेतुरमागुह्यौ पद्माचल
 रकौ तथा ॥ ९३ ॥ नारायणप्रियो द्विजजोद्धिलक्ष्मीः स्वेदजान्विता ॥ अण्डजा
 श्च महालक्ष्मीस्तु जरायुजलक्ष्मिका ॥ ९४ ॥ स्वरस्थाने षोडशैव युग्मानि स्पर्श
 केष्वथ ॥ आर्यालवौ त्रुष्ट्युमे च चण्डिका च कलान्विता ॥ ९५ ॥ काष्ठादुर्गे नि
 मेपाख्यशिवेशवासो ह्यपार्णिका ॥ अम्बिका घटिके चैव मुहूर्तश्च सती युतः ॥ ९६ ॥
 ईश्वरी प्रहरो चैव शाङ्करी दिवसान्विता ॥ ईशानी चापि सन्ध्या च पार्वती रात्रि स
 युता ॥ ९७ ॥ सर्वमङ्गलया युक्तां स्थितिं न्यसेत्ततः परम् ॥ दाक्षायिण्या तथा
 वारहे मवत्या युतं न्यसेत् ॥ ९८ ॥ नक्षत्रं च महामाया युक्तं योगं न्यसेत्ततः ॥
 माहेश्वर्या च करणं मृडान्यापक्ष एव च ॥ ९९ ॥ रुद्राणीमाससंयुक्ता शर्वाणी रा
 शिसंयुता ॥ अथर्तुपरमेश्वर्यो कालीचायनसंयुता ॥ १०० ॥ कात्यायनी
 वत्सरयुगौरी युगसमन्विता ॥ भवानी प्रलयौ चाथयादिस्थानेषु विन्यसेत् ॥
 १०१ ॥ पञ्चभूतयुता ब्राह्मी पञ्चतन्मात्रसंयुता ॥ वागीश्वरी ततो वाणी पञ्चक
 र्मेन्द्रियान्विता ॥ १०२ ॥ सुज्ञानेन्द्रियसावित्री सानिला च सरस्वती ॥ गा
 यत्री गुणयुक्ता च वामन्तःकरणान्विता ॥ १०३ ॥ अवस्थायुः शारदा च धातु
 युक्ता च भारती ॥ दोषयुक्ता प्रिया चेति व्यापकं विद्यान्यसेत् ॥ १०४ ॥
 त्रितारमूलविद्यान्ते मातृकाक्षरतः परम् ॥ वदेत्प्रपञ्चरूपायै श्रियै नम इति
 मातृ ॥ १०५ ॥ प्रपञ्चादिभिराढ्यान्त्यवर्णव्यक्तिं तु योजयेत् ॥ मातृकान्यास
 संप्रोक्तस्थानेषु तदनन्तरम् ॥ १०६ ॥ त्रितारमूलकस्यैव प्रपञ्चस्य स्वरूपतः
 आर्या पराम्बादेव्यै च नमोक्त्या व्यापकं न्यसेत् ॥ १०७ ॥ प्रपञ्चन्यास एव संस्था

बुवनन्यासउच्यते ॥ त्रितारमूलमन्त्रान्ते विभागेनाक्षराणि च ॥ १०८ ॥
 सानुस्वाराणि चोच्चार्य भूतलादिकनाम च ॥ लोकानीहशतान्ते तु कोटिगुह्यपदं
 वदेत् ॥ १०९ ॥ योगिनीमूलदेव्यास्तु नामाथाधारशक्ति च ॥ देव्यै नम इति
 प्रोक्त्वा प्रोक्ताङ्गेषु प्रविन्यसेत् ॥ ११० ॥ अक्षराणां विभागस्तु अकारादित्रयं
 त्रयम् ॥ अर्धेन्दुयुक्ततः स्थाने स्थानयुग्मे द्वयं द्वयम् ॥ १११ ॥ कादिकास्त
 सवर्गाश्च लक्षं चापि चतुर्दश ॥ अथ नामानि लोकानामनलं वितलं तथा ॥ ११२ ॥
 सुतलारूपं महातलं तलातलरसातलम् ॥ पातालं भूर्भुवः स्वश्च महर्जनस्तप
 स्तथा ॥ ११३ ॥ सत्यं चेत्यथ गुह्यादिस्थाने यत्र तदुच्यते ॥ गुह्यान्तरं द्वितीये
 यथातिगुह्यमचिन्त्यकम् ॥ ११४ ॥ महागुह्यं स्वतन्त्रं च परमं गुह्यमग्रतः ॥
 अङ्कारं योगिनीस्थाने रहस्यं ज्ञानमग्रतः ॥ ११५ ॥ रहस्यं च क्रिया मुक्ताथाष्ट
 मे विनियुज्यते ॥ रहस्यं डाकिनी चाथ महारहस्यहाकिनी ॥ ११६ ॥ महागुह्यं
 काकिनी च गुह्यतरं च राकिनी ॥ गुह्यं श्रीहाकिनी पश्चान्महाकायं च याकि
 नी ॥ ११७ ॥ न्यसेद्वामी क्रमान्न्यासौ गुल्फौ जघनजानुनी ॥ ऊरुगुल्फौ च
 मूलाधारं स्वाधिष्ठाननाभिकम् ॥ ११८ ॥ हृदं सकण्ठभालानि ब्रह्मरन्ध्रमिति
 क्रमात् ॥ त्रितारमूलमन्त्रान्ते चतुर्दशतुवं वदेत् ॥ ११९ ॥ अधिपायै पराम्बा
 यै देव्यै हृदयापकं न्यसेत् ॥ मूर्तिन्यासं प्रवक्ष्यामि तत्रादौ प्रणवत्रयम् ॥ १२० ॥
 मूलमन्त्रं समुच्चार्य न्यासं कुर्व्यात्तदुच्यते ॥ चतुर्थी नमसा युक्तां प्रोक्ताङ्गेषु प्र
 विन्यसेत् ॥ १२१ ॥ पुमानादौ प्रिया चान्ते मस्तके केशवाक्षये ॥ मुखे नाराय
 णेष्टे च दक्षस्कन्धे च माधवः ॥ १२२ ॥ ईशान्यासहितो वामे गोविन्दश्चो ग्रया
 न्वितः ॥ विष्णूर्ध्वनयने दक्षपार्श्वे तु मधुमूदनः ॥ १२३ ॥ ऋद्धिश्च वामपा
 र्श्वेथ दक्षकट्यां त्रिविक्रमः ॥ रुक्मिणी युग्वामकट्यां कान्तियुक्तास्तु वाम
 नः ॥ १२४ ॥ दक्षोरौ धीधरोद्धारौ वामे दोषाकरस्थितौ ॥ एकनासाहर्षी केशौ
 दक्षजानुनि विन्यसेत् ॥ १२५ ॥ एकारिणी पद्मनाभौ वामे चो घवती भवेत् ॥
 दामोदरोथ दक्षायां जङ्घायां वासुदेवयुक् ॥ १२६ ॥ अर्कमानाथ वामायां
 जङ्घायामञ्जनप्रभा ॥ सङ्कर्षणयुता दक्षपादे प्रद्युम्नसंयुता ॥ १२७ ॥ अस्थिमा
 ला वामपादे ह्यनिरुद्धो धरायुतः ॥ एतेषोऽशविन्यस्याः सानुस्वारादिपूर्व

काः ॥ १२८ ॥ विष्णुभक्तियुतानान्तु न्यासोयंपरिकीर्तितः ॥ शैवन्यासेदक्ष
 पादे करभद्राभवौमतौ ॥ १२९ ॥ वामेखगवलाशर्वौ गतिदाचफलप्रदः ॥
 ऋद्धियुग्दक्षईशानो जगत्स्थानसमन्वितः ॥ १३० ॥ क्रमान्यसेत्तथाचैव
 तत्पुरुषोदुवल्लभौ ॥ अघोराज्ञाननादीच ततष्टङ्कधरायुतः ॥ १३१ ॥ वामदे
 वोथसद्याख्या जष्टङ्कधरदामिनी ॥ ब्राह्मोत्राथभवेन्न्यासः पादेब्रह्माचपक्षि
 णी ॥ १३२ ॥ प्रजापतीरञ्जनीच जङ्घयोस्थजानुनोः ॥ वेधालक्ष्म्यौचोरुगेच
 स्रष्टारंहरिताननाम् ॥ १३३ ॥ ललाटेललितांन्यस्येत्तथैवचतुराननम् ॥ क्षमां
 हिरण्यगर्भं च ब्रह्मरन्ध्रेप्रविन्यसेत् ॥ १३४ ॥ त्रितारमूलमन्त्रान्ते श्रीत्रिमूर्ति
 पदंवदेत् ॥ आर्यापराम्बादेव्यै च नमसाव्यापकंचरेत् ॥ १३५ ॥ एवंन्यास
 विधिकृत्वा कुर्याद्यश्चजपादिकम् ॥ भूतप्रेतजनाद्यैश्च सजपीनैववाध्य
 ते ॥ १३६ ॥ वामाचारिमतेवच्चि पात्रादेरथलक्षणम् ॥ आधारेणविनाअंशा
 नचतृप्यन्तिमातरः ॥ १३७ ॥ चतुःपदंचत्रिपदंपदंपदंवर्चुलंतथा ॥ विप्रादी
 नांचवर्णानां पात्रलक्षणमुच्यते ॥ १३८ ॥ नारिकेलस्वर्णतारकाचशुक्लिशि
 लोद्भवम् ॥ शङ्खसदारुकूर्मादिकपालालाबुमृन्मयम् ॥ १३९ ॥ उत्तममध्य
 मंहीनं विप्रादीनांप्रकीर्तितम् ॥ नातिस्थूलं नातिसूक्ष्मं छिन्नंभिन्नंविबर्ज
 येत् ॥ १४० ॥ ताम्रकांस्यादिभिर्लोहैः पात्रंनैवतुकारयेत् ॥ ब्रह्मसिद्धिःसुव
 र्णस्याहुःखान्तस्तारपात्रतः ॥ १४१ ॥ शान्तिःशिलायास्तम्भस्तु मृन्मयेना
 लिकेरजे ॥ वर्याद्यंकूर्मजज्ञानं शुक्लिर्मुक्लिप्रदायिनी ॥ १४२ ॥ पुण्यवृक्षज
 पात्रंतुपापघ्नंमृत्तुवृत्तिकृत् ॥ कपालेवीरसंसिद्धिरलावौयोगसिद्धयः ॥ १४३ ॥
 अम्भसांद्वादशप्रस्थं चतुःप्रस्थंतुतण्डुलाः ॥ प्रस्थार्धतण्डुलंपक्का तावन्मात्रां
 तुमुन्दरान् ॥ १४४ ॥ शीतादिग्रहितेस्थाने दिवसद्वयमास्यते ॥ पश्चादग्नौ
 समारोप्य जम्बालसदृशंपचेत् ॥ १४५ ॥ पादप्रस्थंतण्डुलांश्च तन्मात्रान्मुन्द
 रान्क्षिपेत् ॥ पुनर्दिनद्वयंस्थाप्य पुनरेवंप्रकल्पयेत् ॥ १४६ ॥ अर्कतस्यसमा
 दाय तण्डुलेषुविनिःक्षिपेत् ॥ पुनरेवंत्रिधाकुर्यात्ताण्डुलीयामुरास्मृता ॥
 १४७ ॥ अयमेवभवेत्सोमः सोमयागफलप्रदः ॥ दूतीयागेभवेद्योगे सोमपा
 नंतुतत्स्मृतम् ॥ १४८ ॥ यागतिःसोमयज्ञेन कौलिकानामनेनसा ॥ भोगः

स्वर्गश्चभवति विनाकष्टेनवामिनाम् ॥ १४६ ॥ एवंतुयवपिष्टोत्थो यवसोम
इतिस्मृतः ॥ यवतण्डुलयोगेन शक्तिसोमोनिगद्यते ॥ १५० ॥ स्विन्नकुट्टि
तगोधूमाः समंविश्वेनसंयुताः ॥ स्थापिताद्वादशाहंतु वारुण्यापरिवारि
ताः ॥ १५१ ॥ तन्मद्यंसूर्यसञ्ज्ञंस्याद्योगिनीमदवर्धनम् ॥ पीतंतच्चक्रपूजा
न्ते वाजपेयफलप्रदम् ॥ १५२ ॥ इदमेवत्रिधायुक्तं दलंमद्यंचसाधितम् ॥ अ
ग्निर्भवेत्तस्यपानादग्निदानफलंलभेत् ॥ १५३ ॥ अग्निर्यदासप्तदिनं वारु
णीयन्त्रगःकृतः ॥ पचेदनलनामासौ महापातकनाशनः ॥ १५४ ॥ दशप्र
स्थगुडःप्रोक्तस्तावद्व्यब्जलजास्त्वचः ॥ जम्बूत्वग्धातकीपुष्पं तदवर्धनालिके
रजम् ॥ १५५ ॥ कुसुमंचतदर्धस्यात्तदर्धाचहरीतकी ॥ तावद्विभीतकंप्रोक्तं
चतुर्थांशंकटुत्रयम् ॥ १५६ ॥ तावच्चचित्रकंतस्माद्गुडोद्वादशभागिकः ॥
करेणभ्रामयेत्सम्यगनुलोमविलोमतः ॥ १५७ ॥ अष्टोत्तरशतावृत्त्यात्रिसन्ध्यं
प्रतिवासरम् ॥ द्वादशाहेनपाकःस्याद्धारुणीयन्त्रगंपचेत् ॥ १५८ ॥ एषा
गौडीतिविख्याता महामदकरीमता ॥ शिवेननिर्मितापूर्वं स्वयंपीतातुमै
रैः ॥ १५९ ॥ द्विगुणंमकरन्दस्य वारिसंयोजयेद्गुडे ॥ षोडशाहेनपाकस्स्या
च्चेपमन्यत्पुरोक्तवत् ॥ १६० ॥ सर्वदेवप्रियाचेयंवशीकरणमुत्तमम् ॥ देवानां
शक्तयोवश्यामानुपीणान्तुकाकथा ॥ १६१ ॥ हरीतकीचित्रकंचमरीचंचात
कीतथा ॥ मधूकपुष्पंक्षौद्रंचभागैकेनविवर्धितम् ॥ १६२ ॥ अशीतिगुडस
मिश्रंशेषमन्यत्तुपूर्ववत् ॥ इदंमनोहरंमद्यंयोगिनीपानमुत्तमम् ॥ १६३ ॥
माद्यभावंप्रवक्ष्यामिबिन्दुभंसाधकंसुरा ॥ माहिषंदाधिसंग्राह्यंचतुःशतगुणंगुड
म् ॥ १६४ ॥ मोचाफलस्यपक्वस्यमर्दितस्परसस्तथा ॥ ग्राह्योदधिवचतुर्थांश
स्तत्सम्मद्यघटेक्षिपेत् ॥ १६५ ॥ इदंसुरातोप्यधिकंब्राह्मणानांप्रशस्यते ॥ गौ
डीमाध्वीतथापैष्टीत्रिविधातुसुरास्मृता ॥ १६६ ॥ शूद्राणामुचिताचेयंनस्या
त्क्षत्रियवैश्ययोः ॥ ब्रह्मानन्दसुरायैस्तुविप्रैःपीतातुकौलिकैः ॥ १६७ ॥ नचो
न्मादकरीतेषांसुराबुद्धिविवर्धिनी ॥ कथितब्रह्मचिन्तैवनित्यमेवंमतंसताम् ॥
१६८ ॥ ब्राह्मणस्यसुरामद्यवासनाप्रभवेद्यदि ॥ चाण्डालवद्बहिःकार्योनासौ
गामीनकौलिकः ॥ १६९ ॥ वामिनःकौलिकानान्तुमुखेतिश्रुन्तिदेवताः ॥ न

यन्तितेतुतङ्गन्धंसतुवन्द्योभवेद्द्विजः ॥ १७० ॥ देवतायस्यनमुखेसाक्षाच्चाण्डा
 लएवसः ॥ सर्वसिद्धिकरीपैष्टीगौडीभोगप्रदायिनी ॥ १७१ ॥ माध्वीमुक्तिक
 रीज्ञेयाद्राक्षीराज्यकरीमता ॥ विद्याप्रदैक्ष्वीप्रोक्ताखार्ज्जरीरिपुनाशिनी ॥
 १७२ ॥ तालजास्तम्भनेशस्तापनसाख्याशुभप्रदा ॥ नालिकेरोद्भवाश्रीदा
 निम्बजारोगनाशिनी ॥ १७३ ॥ मधूकजाज्ञानकरीमैरेयापापनाशिनी ॥ य
 त्सानन्दंरुचिकरंसामोदंचमनोहरम् ॥ १७४ ॥ मद्यंतदुत्तमं देवादेवताप्रीतिका
 रकम् ॥ मद्यंमांसंचविजयामष्टगन्धैर्विमिश्रयेत् ॥ सम्पर्धवटिकाः प्राग्वज्जलेदे
 यास्ततोर्चयेत् ॥ १७५ ॥ धतूरबीजंविजयाजातीपत्रंफलंतथा ॥ अकारकरभो
 वत्सवृक्षस्यचतुर्वल्कलम् ॥ १७६ ॥ मद्यंचभागवृद्धांशंमर्दयित्वावटीकृतम् ॥
 अयंविन्दुश्चाष्टगन्धाभिधानोदेवताप्रियः ॥ १७७ ॥ गुडमिश्रेणतक्केणतथा
 चमधुभाजिना ॥ पूजांविप्रगणः कुर्यादेतत्कर्मनलोपयेत् ॥ १७८ ॥ प्रमा
 दाद्यदिलोप्येतदेवताग्रापमाश्रुयात् ॥ विजयायाद्रवैर्वाथाभावेतर्पणमाचरे
 त् ॥ १७९ ॥ यथाहिफेनमुक्चापितंविनाव्याकुलोभवेत् ॥ तथाकौलिकच
 मानांमन्त्रदेवाः श्रमातुराः ॥ १८० ॥ विनामद्येनमांसेनसाधकंपीडयन्तिहि ॥
 ताभ्यांभोगंचभक्तेभ्योमन्त्रायच्छन्तितंविना ॥ १८१ ॥ निष्फलाएवजाय
 न्तेभ्रमयन्तिचसाधकम् ॥ तस्मात्पतन्तिनोवामेषुश्रुअपि विचारतः ॥ १८२ ॥
 मांसन्तुत्रिविधं प्रोक्तंखभूजलचरोद्भवम् ॥ यथासम्भवमेकैकंतर्पणायप्रयोजये
 त् ॥ १८३ ॥ हन्यान्मन्त्रेणचानेनशमिमन्त्र्यपशुन्तथा ॥ गन्धपुष्पाक्षतैः पू
 जाचान्यथानरकं व्रजेत् ॥ १८४ ॥ शिवाकृतमिदं पितृदमस्तत्वं शिवतादृतः ॥
 उद्बुध्यस्वपशोत्वं हिनाशिवस्त्वं शिवो ह्यसि ॥ १८५ ॥ ब्रह्मास्यात्सलिले वि
 ष्णुर्गन्धेरुद्रश्चतद्भवे ॥ परमात्मा तदानन्दे तस्मात्सेव्यमिदं प्रिये ॥ १८६ ॥
 मासाभावे तु लशुनमार्द्रकं नागरन्तुवा ॥ पलाण्डुं वाथ वटकामसूराणान्तथैव
 च ॥ १८७ ॥ मत्स्यमांसविहीनेन मद्येनापि च तर्पयेत् ॥ न कुर्यान्मांसमत्स्य
 भ्यां विनाद्रव्येण पूजनम् ॥ १८८ ॥ पिशितन्तिलमात्रन्तु तिलार्धमपि विन
 ना ॥ नराणां देवताभावो न्यथाप्रेतविभावनम् ॥ १८९ ॥ ब्राह्मणैः कौलिकैः
 यंसर्वक्षत्रैरणागमे ॥ वैश्यैर्गौलम्भनेपेयं शूद्रैः स्त्रीरतिकर्मणि ॥ १९० ॥ दे

वाग्नितृन्समभ्यर्च्यशक्तिशालोक्तवर्त्मना ॥ गुरुंस्मरन्निवेन्मद्यंखादेन्मांसं
दोषभाक् ॥ १६१ ॥ ब्रह्मध्यानस्यस्यैर्ध्यार्थेदेवतातृप्तिहेतवे ॥ सेवेतमधुमांसा
नितृप्तयेचेत्सपातकी ॥ १६२ ॥ मत्स्यमांसवसादीनां पदार्थानानिषेवणा
त् ॥ यागकालंविनान्यत्र समहापातकीभवेत् ॥ १६३ ॥ यथाक्रतुषुविप्राणां
सोमपानंनदूषितम् ॥ मद्यपानंचकौलानां पूजान्तेनविगर्हितम् ॥ १६४ ॥
श्रीगुरोःकुलशास्त्रेभ्यः सम्यग्विज्ञायवामिना ॥ पञ्चमुद्रानिषेव्यन्ते चान्यथा
पतितोभवेत् ॥ १६५ ॥ आवृत्तिंगुरुभक्तिं च तथादेवादिपूजनम् ॥ वीरोत्सवं
विनापानाद्देवताशापमाप्नुयात् ॥ १६६ ॥ दक्षयज्ञेयदादेवि त्वयात्यक्कंकले
वरम् ॥ अहंगृहीत्वातत्स्कन्धे चितांप्रवेष्टुमुद्यतः ॥ १६७ ॥ वडवाग्नेःप्रवेशा
र्थं यत्रयत्राभवत्सतु ॥ तत्रतत्रापिशक्रेण तूर्णनिर्वापितोजलैः ॥ १६८ ॥
एवंपर्यटतोवर्षं प्रस्वेदोमेमहानभूत् ॥ तद्विन्दुपातनिर्दग्धाधरणीयंभविष्य
ति ॥ १६९ ॥ तदासम्प्रार्थितोविष्णुर्धरणीरक्षणायच ॥ सएवलघुभिर्वाणै
स्त्वदङ्गानिसमाच्छिनत् ॥ २०० ॥ चतुराशीतिखण्डानि कृत्वासौपातयेद्भु
वि ॥ वातेनपीडितश्चाहं यातोधर्मोखिलस्तदा ॥ २०१ ॥ विष्णुश्चप्रकटी
भूयपादयोःपतितोमम ॥ उत्थाप्यचपरिष्वक्तस्तवशोकश्चविस्मृतः ॥ २०२ ॥
तावद्ब्रह्मादयोदेवा नारदाद्यामहर्षयः ॥ सन्तुष्टुवुस्तदावाक्यं विष्णुःप्रोवा
चपार्वति ॥ २०३ ॥ ज्ञानदोसिमहेशत्वं कथंमोहमुपागतः ॥ सत्याःशरीरेण
सहप्रवेष्टुंहव्यवाहने ॥ २०४ ॥ अनुगच्छेत्पतिंनारी नपुमांस्तांचगच्छति ॥
इतिशास्त्रमनादृत्य कथंदेवविमोहितः ॥ २०५ ॥ एवंवदतिदेवेशो ब्राह्मणा
मांहरितथा ॥ प्रोचुःश्लेषगिरोऽङ्गैस्तु सत्याश्चेदंधरातलम् ॥ २०६ ॥ स्थले

१ मांस व मद्यके खानेपीनेका दोष नरकनिवासादि कई जगह में कहचुके हैं और यहां कहते हैं कि दोष नहीं इसका अभिप्राय यह है, मांस मद्यादिकोंका त्यागही कराने के लिये उसके अङ्गीकार करनेका उपदेश है सो जानिलेना सज्जनोंका आचार प्रथमही कहागया है यहां पतित क्षुद्र चाण्डालादि विषयासक्तोंके हितके लिये वाममार्गादिकोंका उपदेशहै जिसमें किसी सूरतसे देवताओंकी भक्ति बेभी करे कहते हैं कि गुरुका स्मरण वा देवता और पितरों की पूजाकरके मांसादि खानेसे दोष नहीं, सो केवल देवताओंकी पूजा करानेके लिये कहाहै दोष तो होताही है परन्तु जे बिना पूजाकिये खाते हैं उनसे तो अधिकही देवपूजक लोगहोंगे ॥

स्थलेशवस्पर्शाद्ब्रह्मकर्मविवर्जितम् ॥ तस्याधरायाःसंशुद्धिं विप्राणांवापि
 शुद्धताम् ॥ २०७ ॥ ब्राह्मवाक्यस्यसत्यत्वं यथाभवतितत्कुरु ॥ ततोध्यात्वा
 मयाप्रोक्तंममतीकृत्यविष्णुना ॥ २०८ ॥ यत्रवेदक्रियाह्यस्ता तत्रतन्त्रंप्रव-
 र्त्यताम् ॥ येविप्राःशापनिर्दग्धाः शब्दब्रह्मविवर्जिताः ॥ २०९ ॥ तेषांतु
 लधर्मोयं भुक्तिमुक्त्योस्तुसाधनम् ॥ येविप्राःपीठसज्जाताः शापनिर्दग्धवि-
 प्रताः ॥ २१० ॥ तेषांकुलेधिकारोयं मार्गस्यास्यप्रजायते ॥ तत्कुलेएवपूज्य-
 त्वात्कौलीयपथउच्यते ॥ २११ ॥ वाममार्गस्ततोऽन्यूनस्तेषांयौक्षत्रवैश्यकौ ॥
 यजमानौतयोस्तत्राधिकारःसमुदाहृतः ॥ २१२ ॥ सिद्धान्तीयस्ततोऽन्यून-
 स्तत्रशूद्राधिकारता ॥ येषारम्पर्यमज्ञात्वा कौलधर्मेविशन्तिते ॥ २१३ ॥
 निःस्वाःसन्ततिहीनारच रोगिणोनात्रसंशयः ॥ कौलज्ञानेह्यसिद्धोयः पत-
 वैभोक्तुमिच्छति ॥ २१४ ॥ समहापातकीदेवि सर्वकर्मबहिष्कृतः ॥ समय-
 चारहीनस्य स्वैरवृत्तेर्दुरात्मनः ॥ २१५ ॥ नसिद्धयःकुलंनश्येत्तत्संसर्गनका-
 येत् ॥ यःशास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्ततेकामचारतः ॥ २१६ ॥ ससिद्धिमिहनाप्रो-
 ति परत्रचपराङ्गतिम् ॥ लोकेभवतिनिन्द्यश्च वेदचैवतथैवसः ॥ २१७ ॥
 लद्रव्याणिसेवेत योन्यदर्शनमाश्रितः ॥ तदङ्गरोमसङ्ख्यातभूतयोनिपुजा-
 ते ॥ २१८ ॥ मद्येनस्फालितात्मायो नकिञ्चिदपिवेत्तिचेत् ॥ नध्यानंनत-
 श्चर्या नधर्मनचसत्क्रियाम् ॥ २१९ ॥ नदैवंनगुरुर्नात्मविचारोयदिक-
 लिके ॥ केवलंविषयासक्तः पतत्येवनसंशयः ॥ २२० ॥ लिङ्गत्रयविशेषज्ञः
 डाधारविभेदकः ॥ पीठस्थानानिचागत्य महायज्ञवनंश्रयेत् ॥ २२१ ॥ आ-
 लाधारमात्रहस्तंरंगत्वापुनःपुनः ॥ चिच्चन्द्रकुण्डलीशक्तिमुद्रयास्यात्सु-
 शयः ॥ २२२ ॥ व्योमपङ्कजनिस्पन्दसुधापानरतोभवेत् ॥ मधुपानमिदं
 कृमिरेमद्यपायिनः ॥ २२३ ॥ पुण्यापुण्येउभेच्छित्वा ज्ञानखङ्गेनयोगवित-
 परेलयेत्सदाचित्तं पलाशीसनिगद्यते ॥ २२४ ॥ मनसास्वेन्द्रियगणानि
 म्यात्मनियोजयेत् ॥ मत्स्याशीसजनःप्रोक्तः शेषाधीवस्वृत्तयः ॥ २२५ ॥
 प्रबुद्धातुयाशक्तिः प्रबुद्धाकौलिकस्यच ॥ शक्तिंतांसेवयेद्यस्तु सभवेच्छ-
 सेवकः ॥ २२६ ॥ इत्येवंपञ्चमुद्राणां गुप्तंतत्त्वंमयोदितम् ॥ ज्ञात्वागुरुमुखा

म्यक् सेवते स च मुच्यते ॥ २२७ ॥ अथ पूजाप्रकारस्तु कथ्यते वामिदुर्लभः ॥
 आत्मस्थानमनुद्रव्यदेवशुद्धिम्प्रकल्पयेत् ॥ २२८ ॥ स्नानं सन्ध्याभूतशु
 द्धिः प्राणायामः प्रतिष्ठितिः ॥ प्राणानां मातृकान्यासादिकैः स्यादात्मशोधन
 म् ॥ २२९ ॥ सम्मार्ज्जनानुलेपाद्यैर्दर्पणोदरवत्कृतम् ॥ वितानधूपदीपाद्यैः
 स्थानशुद्धिरियं मता ॥ २३० ॥ ग्रथित्वा मातृकावर्णैर्मूलमन्त्राक्षराणि च ॥
 क्रमोत्क्रमत्रिरावृत्तिर्मन्त्रशुद्धिरियं मता ॥ २३१ ॥ पूजाद्रव्याणिसम्प्रोक्ष्य
 मूलास्त्रेण विधानवित् ॥ दर्शयेद्धेनुमुद्रां च द्रव्यशुद्धिरियं मता ॥ २३२ ॥
 पीठे देवं प्रतिष्ठाप्य सकलीकृत्य प्रोक्षयेत् ॥ अव्योदकेन मूलेन दीपदानं प्रदर्श
 येत् ॥ २३३ ॥ देवेशुद्धिर्विधायेत्थं पश्चाद्यजनमाचरेत् ॥ सा पूजा फलदाज्ञे
 या त्वन्यथानिष्फला भवेत् ॥ २३४ ॥ मण्डलेन विना पूजा विफला परिकीर्त्ति
 ता ॥ तस्मान्मन्त्रेण विधिवल्लिखित्वा तत्र पूजयेत् ॥ २३५ ॥ अखण्डमण्डला
 कारं विश्वं व्याप्य व्यवस्थितम् ॥ त्रैलोक्यं मण्डितं येन मण्डलं तत्सदा शिव
 म् ॥ २३६ ॥ उद्यानं चतुरस्रं स्यात्कामरूपं तु वर्तुलम् ॥ जलन्धरं चार्धचन्द्रं पूर्णं
 पूर्णगिरिर्मतः ॥ २३७ ॥ अभ्यर्च्य मण्डलं पश्चादाधारं स्थापयेत् क्रमात् ॥ श
 ङ्खमर्घ्यभोगपूजाबलिपात्राणि पञ्च च ॥ २३८ ॥ स्वदक्षिणादि वामान्तं स्था
 प्याभ्यर्च्या सवेन च ॥ सम्पूर्य मन्त्रपूतेन कुलेश्वरविधानवित् ॥ २३९ ॥ त
 त्रमाषप्रमाणं तु मद्यं मांसं च निक्षिपेत् ॥ नष्टैः पर्युषितोच्छिष्टैर्दुर्गन्धैर्गन्धवर्जिज
 तैः ॥ २४० ॥ हेतुभिः परपात्रस्यैस्तर्पणं निष्फलं भवेत् ॥ स्वादिष्टैश्चमशोत्सि
 क्कैर्द्रव्यैरमृतसन्निभैः ॥ २४१ ॥ मनोहरैश्च देवीनां तर्पणं सफलं भवेत् ॥ असं
 स्कृतासुरापापा कलहव्याधिदुःखदा ॥ २४२ ॥ आयुःश्रीकीर्त्तिसौभाग्यध
 र्मविद्याविनाशिनी ॥ तस्मात्संस्कृत्य विधिवत्कुलद्रव्यंततोर्चयेत् ॥ २४३ ॥
 सुसंस्कृतासुरारोगदुःखापदपहारिणी ॥ आयुःश्रीकीर्त्तिसौभाग्यधर्मविद्या
 विवर्धिनी ॥ २४४ ॥ अन्यैथानरकं याति दाता भोक्ता न संशयः ॥ विनाद्रव्या
 धिवासेन न स्मरेन्न जपेत्तथा ॥ २४५ ॥ ये स्मरन्ति महामूढास्तेषां दुःखं पदे प
 दे ॥ नाशयेन विनामन्त्रो न मन्त्रेण विनाशयः ॥ २४६ ॥ वीक्षणस्पर्शनव्या

१ हे कुलेश्वरि, यह सम्बोधन पद है २ द्रव्यों के संस्कार किये विना ॥

नमन्त्रमुद्राविशोधनैः ॥ द्रव्यंतर्पणयोग्यंस्याद्देवताप्रीतिकारकम् ॥ २४७ ॥
 आवाहयेदग्निसूर्यचन्द्रार्णप्रणवोद्भवाः ॥ चतुर्नवतिसङ्ख्याश्च कलाआ
 वाह्यपूजयेत् ॥ २४८ ॥ तत्रेष्टदेवतां व्यायञ्जल्लोकार्थप्रविचारयेत् ॥ श्लो
 कानेतान्पठेत्पश्चात्तान्ब्रवीमिशृणुप्रिये ॥ २४९ ॥ अखण्डैकरसानन्दकरेपर
 सुधात्मनि ॥ स्वच्छन्दस्फुरणाकारे निधेह्यमृतरूपिणि ॥ २५० ॥ अकुल
 स्थामृताकाले शुद्धिज्ञानकरेपरे ॥ अमृतत्वंनिधेह्यस्मिन्वस्तुनिक्लिन्नरूपि
 णि ॥ २५१ ॥ तद्रूपिणिकरस्पर्शकृत्वा भूतस्वरूपिणी ॥ भूत्वामृतापराकारे
 मयिविस्फुरणकुल ॥ २५२ ॥ ॐ क्लीं ह्रीं जूं स इत्युक्त्वा अमृते अमृतोद्भवे ॥ अ
 मृतेश्वरि अमृतवर्षिणीति पदं वदेत् ॥ २५३ ॥ अमृतं स्रावय युगं स्वाहान्तोद्भ
 व्यशुद्धये ॥ अमृतेशीमनुः प्रोक्तः पञ्चत्रिंशद्विरक्षरैः ॥ २५४ ॥ त्रिधा
 निमन्त्र्य प्रागुक्तदीपनीमन्त्रतस्त्रिधा ॥ संस्पृष्ट्वा च न पात्रन्तु पूजयेद्धेनुमु
 द्रया ॥ २५५ ॥ ब्रह्माण्डखण्डसम्भूतागमशेखरसंभृतम् ॥ आयुरिदं म
 हामद्यपीयुपरसमावह ॥ २५६ ॥ शुद्धद्रव्येण तेनापि गन्धपुष्पाक्षतैरपि ॥
 न्यासोक्तसर्वमन्त्रैश्च स्वात्मानं स्थावयेत्तथा ॥ २५७ ॥ मूर्द्धि श्रीगुरुप
 ङ्क्तिं च मूलाधारे च पादुकाम् ॥ दिव्यौघंतर्पयेदादौ आदिनायः सदाशि
 वः ॥ २५८ ॥ ईश्वरोरुद्रविष्णू च ब्रह्मापत्नीयुतास्त्वमे ॥ भवन्ति द्वाद
 शततः सिद्धौ वास्तान्प्रतर्पयेत् ॥ २५९ ॥ सनकाद्याश्च चत्वारः सुजात
 श्चारुभूषितः ॥ सनत्कुमारो व्यासश्च वामदेवः शुकस्तथा ॥ २६० ॥ दत्ता
 त्रेयो रैवतको द्वादशैव तु मानवान् ॥ तर्पयेत्पणनृसिंहं च महेशं भास्करं त
 था ॥ २६१ ॥ महेन्द्रं माधवं विष्णुं नामान्ते तु योजयेत् ॥ महाशिवं च सिद्धौ
 धे मानवौ धे सदाशिवम् ॥ २६२ ॥ शिवं तु परमं दिव्यं पीठपूजांततश्चरेत् ॥
 तत आवाहयेद्देवीं मन्त्राभ्यां पूजयेत्तथा ॥ २६३ ॥ महापद्मवनान्तस्थे कार
 णानन्दविग्रहे ॥ सर्वभूतहिते मातराद्ये हि परमेश्वरि ॥ २६४ ॥ देवेशि भक्तिमु
 लभे सर्वाभरणसंयुते ॥ यावत्त्वां पूजयामीह तावत्त्वं सुस्थिरा भव ॥ २६५ ॥

१ ह्रीं अग्नि सूर्य चन्द्र रूप वर्ण प्रणवोद्भवाभ्यश्चतुर्नवतिकलाभ्योनमः ॥ इति पूजामन्त्रः
 २ ॐ क्लीं ह्रीं जूं सः अमृते अमृतोद्भवे अमृतेश्वरि अमृतवर्षिणि अमृतं स्रावय स्रावय स्वाहा ॥

ध्यात्वा मुद्राप्रदर्श्याथ गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ चिन्मयस्याप्रमेयस्य निर्गुण
स्याशरीरिणः ॥ २६६ ॥ साधकानां हितार्थाय ब्रह्मणोरूपकल्पना ॥ लिङ्ग
स्थण्डिलवह्न्यम्बुफलकेमूर्द्धिमण्डले ॥ २६७ ॥ मूर्त्तौ कुड्मे च हृदये पूजादश
मुकीर्तिता ॥ अरूपं रूपिणं कृत्वा कर्मकारणदेरताजनाः ॥ २६८ ॥ गवां सर्वा
ङ्गजं क्षीरं स्रवेत्स्तनमुखाद्यथा ॥ तथा सर्वगतो देवः प्रतिमादौ विराजते ॥
२६९ ॥ आदिरूप्याच्च सर्वस्य पूजायाश्च विशेषतः ॥ साधकस्य च विश्वासा
त्सान्निध्यं देवतालमेत ॥ २७० ॥ गवां सर्वशरीरस्थं न करोत्यात्मपोषणम् ॥
सुकर्मरचितं चाज्यं पुनस्तामपि पोषयेत् ॥ २७१ ॥ एवं सर्वशरीरस्थं सर्पिर्व
त्परमेश्वरः ॥ उपासनां विना देवो न ददाति फलं नृणाम् ॥ २७२ ॥ संकलीकृ
त्य तत्प्राणांस्तदीयानीन्द्रियाणि च ॥ प्रतिष्ठाप्यार्चयेद्देवि अन्यथानिष्फलं मत
म् ॥ २७३ ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं यन्त्रहीनं च यद्भवेत् ॥ लक्षं साधयते सर्व
हीनमङ्गयथा तथा ॥ २७४ ॥ देवस्य मन्त्ररूपस्य यन्त्रव्याप्तिमजानताम् ॥
कृतार्चनादिकं सर्वं व्यर्थं भवति शाम्भवि ॥ २७५ ॥ वामे कौलेयन्त्रपीठे मूर्त्ति
स्थाने च दक्षिणे ॥ वैदिकेतुस्वयं जातं पूजितं सुखदायकम् ॥ २७६ ॥ अना
दि वैदिकं यस्मात्स्वयम्भूस्तत्र देवता ॥ गम्यत्वान्नश्वरत्वाच्च तादृक्त्वान्निष्कपू
जनम् ॥ २७७ ॥ कामक्रोधादिदोषोत्थ सर्वदुःखनियन्त्रणात् ॥ यन्त्रमि
त्याहुरेतस्मिन् देवस्तु परिपूजितः ॥ २७८ ॥ दक्षिणावर्त्ततो लेख्यं यन्त्रं दक्षि
णपूजने ॥ वामक्रमेण कौलादौ गुप्तमेतत्प्रकाशितम् ॥ २७९ ॥ षोडशैरुप
चारैस्तु साङ्गं सावरणं यजेत् ॥ महान् षोढादिनां सर्वान् गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥
२८० ॥ प्रणवादिनमोन्तेन तत्तन्नाम्ना समर्चयेत् ॥ अथागमोक्तमार्गेण तर्प
येद्दधिविन्दुभिः ॥ २८१ ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां तु नखैर्निश्शब्दमुत्क्षिपन् ॥
अपात्रस्येदमष्टौ च तर्पयेद्देवतामुखम् ॥ २८२ ॥ सकृत्तर्पणमुत्सृज्य जप्त्वा
मूलं च पादुकाम् ॥ अन्तःशक्तिमनुस्मृत्य तर्पयेद्देहदेवताम् ॥ २८३ ॥ अंगु
ष्ठोभैस्वस्थानं चण्डिकायास्त्वनामिका ॥ तस्मात्ताभ्यां तर्पणीयं यन्त्रं तत्तुत
योः प्रियम् ॥ २८४ ॥ अंगुष्ठमध्यमाभ्यां च वश्यकर्मणि तर्पयेत् ॥ तर्जन्यंगुष्ठ
योगेन तर्पयेदाभिचारिके ॥ २८५ ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोगेन स्तम्भकर्मणि

तर्पयेत् ॥ एवं सन्तर्प्य देवादीन् गुरुपङ्क्तिं प्रपूजयेत् ॥ २८६ ॥ कराभ्यां चि
 न्मुद्रांसमधुन कपालं च दधतीं सृतस्वर्णप्रख्यामरुणकुसुमालेपवसनाम् ॥
 कृपापूर्णापाङ्गीमरुणनयनामम्बरकचाभुपेतां सिद्धौ धैर्यजति गुरुपङ्क्तिं कृत
 मतिः ॥ २८७ ॥ एवं सम्पूज्य धूपं च दीपं नैवेद्यमेव च ॥ कदल्यादिफला
 न्येवं ताम्बूलं च समर्पयेत् ॥ २८८ ॥ अवश्यमादौ वामादौ कुर्याद्वटुकपू
 जनम् ॥ मार्गेस्मिन् वटुको मुख्यः सुराद्यन्तेन निर्मितम् ॥ २८९ ॥ विना तंतुन
 गृहीतदेवास्तस्मात्तद्वर्चनम् ॥ अपूज्य वटुकं यस्तु महादेवं प्रपूजयेत् ॥ २९० ॥
 तस्य पूजाफलं नास्ति वटुकश्च प्रकुप्यति ॥ सगणं पूजयेत्तस्माद्गन्धपुष्पासवा
 मिषैः ॥ २९१ ॥ तत्तन्मन्त्रैर्विधानेन देवताप्रीतिमाप्नुयात् ॥ ततो बलिक्षेत्र
 पत्ये दद्यादस्य मनुभृणु ॥ २९२ ॥ तैरद्वयं ततो देवीपुत्रोक्त्वा वटुकेति च ॥
 नाथेति कपिलजटाभारभासुरपिङ्गल ॥ २९३ ॥ त्रिनेत्राग्निज्वालामुख इमां
 पूजां बलिं वदेत् ॥ गृह्ण गृह्ण हुंफट् स्वाहा पट् चत्वारिंशदणकः ॥ २९४ ॥ मन्त्र
 मेवं समुच्चार्य ततः श्लोकं पठेदिमम् ॥ बलिदानेन सन्तुष्टो वटुकः सर्वसिद्धि
 दः ॥ २९५ ॥ शान्तिकरो तु मे नित्यं भूतवेतालसेवितः ॥ तैरत्रयं सर्वपूर्वभ्य
 सन्तश्च वदेत् क्रमात् ॥ २९६ ॥ योगिनी डाकिनी शाकिनी त्रैलोक्यनिवा
 सिनी । नमश्चैव इमां पूजां बलिं गृह्णत इत्यपि ॥ २९७ ॥ हुंफट् चैव तथा प्रो
 क्त्वा चान्ते स्त्राहापदं वदेत् ॥ चतुश्चत्वारिंशदणो मन्त्रोऽयं परिकीर्तितः ॥
 २९८ ॥ याकाचिद्योगिनीरौद्रा सौम्याधोरतरापरा ॥ खेचरी भूचरी व्योमचरी
 प्रीता सदास्तु मे ॥ २९९ ॥ तैरत्रयं वदेत् सर्वभूतेभ्यः सर्व एव च ॥ पश्चाद्भूता
 प्रतिभ्यो हृदन्तः सप्तदशाक्षरः ॥ ३०० ॥ भूताये विविधाकारा दिव्यभौता
 न्तरिक्षगाः ॥ पातालतलसंस्थाश्च शिवयोगेन भाविताः ॥ ३०१ ॥ ध्रुवाद्या
 ससत्यसन्धाश्च इन्द्राद्याश्च व्यवस्थिताः ॥ तृप्यन्तु प्रीतमनसो भूता गृह्णन्ति व

१ ॐ ॐ देवीपुत्रवटु रुनाथ कपिल जटाभारभासुरपिङ्गल त्रिनेत्राग्निज्वालामुख इमां पूजां
 लि गृह्ण गृह्ण हुंफट् स्वाहा २ ॐ ॐ ॐ सर्वयोगिनीभ्यः सर्वडाकिनीभ्यः सर्वशाकिनीभ्यः सर्वभूता
 क्यनिवासिनीभ्यो नमः इमां पूजां बलिं गृह्णत हुंफट् स्वाहा ३ ॐ ॐ ॐ सर्वभूतेभ्यः सर्वभूता
 तिभ्यो नमः ॥

कमिदं देवि गृहाण मम सिद्धये ॥ ३२० ॥ कुलदीपान्प्रदर्शय शक्तिपूजास
 माचरेत् ॥ गुरुपादरजोजोषी श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ ३२१ ॥ स्वशक्तिं वीर
 शक्तिं च दीक्षितां गुरुरूपिणीम् ॥ पाययित्वा पिबेन्मद्यं चेति शास्त्रस्य निश्च
 यः ॥ ३२२ ॥ अनिवेद्यतु यः शक्त्यै कुलद्रव्यं निषेधते ॥ पूजनं निष्फलं तस्य
 देवतान् प्रसीदति ॥ ३२३ ॥ चाण्डाली चर्भकारी च मातङ्गी पुष्कसी तथा ॥
 श्वपची खटकी चैव कैवर्त्ती विश्वयोनि का ॥ ३२४ ॥ कुलाष्टकमिदं प्रोक्तमकु
 लाष्टकमुच्यते ॥ कुडुकी सौत्रिकी चापि शस्त्राजीवातुरञ्जकी ॥ ३२५ ॥
 गायत्री रजकी शिल्पी कीशिकी च तथाष्टमी ॥ स्त्रियो मन्त्रसमायुक्ताः
 समयाचारपालिकाः ॥ ३२६ ॥ कुर्यात्सद्यस्तु संस्कारं मन्त्रैश्चैव पृथक्
 पृथक् ॥ पूजयेत्कुलमार्गस्थस्तत्र शक्तिमनुस्मरन् ॥ ३२७ ॥ कुमारी
 वाव्रतस्थावा योगमुद्राधरापि वा ॥ पूजाकाले स्वतः प्राप्ता सा पूज्या सहस्राबु
 धैः ॥ ३२८ ॥ उक्तजात्यङ्गनाभावे चतुर्वर्णाङ्गनां यजेत् ॥ सुरुपातरुणीशा
 न्तानुकुलामुदिताशुचिः ॥ ३२९ ॥ रोगहीना भक्तियुक्ता मूढशास्त्रोपजीवि
 नी ॥ अलोलुपमुशीला च स्मितास्याप्रियवादिनी ॥ ३३० ॥ गुरुदेवतभक्ता
 तु सुचित्ताकौलिकप्रिया ॥ विमत्सरा विशेषज्ञा देवताराधनोत्सुका ॥ ३३१ ॥
 दुर्गन्धादुःखितामूर्खा वृद्धोन्मत्तारहस्यभित् ॥ कुतर्काकुत्सितास्तब्धा निर्ल
 ज्जाकलहप्रिया ॥ ३३२ ॥ विरूपोन्मार्गगादुष्टा पङ्गवन्धाविकृतानना ॥ ईह
 शीं मन्त्रयुक्तां हि स्त्रियं योगीविवर्जयेत् ॥ ३३३ ॥ ततोर्चनादिकं सर्वं मन्त्रो
 दकपुरःसरम् ॥ इतः पूर्वादिमनुना मन्त्री देव्यै समर्पयेत् ॥ ३३४ ॥ शेषं द
 क्षिणवत्कुर्यात्तदुच्छिष्टादिकं पुनः ॥ शेषं कामंततो देयं शेषिकायै सकथ्य
 ते ॥ ३३५ ॥ एहं दुच्छिष्टचाण्डालिनिमातङ्गि पदं वदेत् ॥ सर्ववशङ्करि स्वा
 हा चैकविंशतिवर्णकः ॥ ३३६ ॥ मन्त्रेणानेन निर्माल्यं शेषिकायै समर्पयेत् ॥
 देवीमुच्छिष्टमातङ्गीं ध्यायेत्लोकैकमोहिनीम् ॥ ३३७ ॥ वीणावाद्यवि
 नोदगीतनिरतां नीलां शुकोल्लासिनीं बिम्बोष्ठीं नवयावकाढ्यचरणामाकर्णके
 शांशुकाम् ॥ हृद्यागांसितशङ्खकुण्डलधरां माणिक्यभूषोज्ज्वलां मातङ्गीं

१. एनमः उच्छिष्टचाण्डालिनिमातङ्गि सर्ववशङ्करि स्वाहा ॥ इति मन्त्रः ॥

एतोस्मिमुस्मितमुखीदेवींशुकश्यामलाम् ॥ ३३८ ॥ ततःश्रीगुरुरूपाय
साक्षात्परशिवायच ॥ कराभ्यांपात्रमुद्धृत्यसद्वितीयंसमर्पयेत् ॥ ३३९ ॥
सुसम्प्रदायसंयुक्तैर्वीरैश्चसहपूजयेत् ॥ अन्योन्यंचिह्नितंकृत्वा पिबेत्तदनुज्ञ
या ॥ ३४० ॥ सव्यतोद्धृत्यपात्रंतु मुद्रांकृत्वापसव्यतः ॥ यथाविधिद्वितीयेन
गृहीयान्मन्त्रमुच्चेत् ॥ ३४१ ॥ इदंपवित्रममृतंपिबामिभवभेषजम् ॥
मद्यपानसमुच्छेदेकारणंभैरवोदितम् ॥ ३४२ ॥ वित्तस्वातन्त्र्यसारत्वात्त
स्यानन्दमयत्वतः ॥ तन्मयत्वाच्चभावानां भावाश्चान्तरितारसे ॥ ३४३ ॥
स्वस्वातन्त्र्यविकाशाय सुरसस्तेनपीयते ॥ तस्मादिमांसुरांदेवीं पूर्णकामः
पिबाम्यहम् ॥ ३४४ ॥ मन्त्रेणानेनभोदेवा मूलमन्त्रेणमन्त्रवित् ॥ अनाकु
लमनाकुर्व्यान्मधुपानंशनैःशनैः ॥ ३४५ ॥ पिशितंमाषमात्रंतु मद्यंचुलुक
सम्मितम् ॥ स्वीकार्यमादौगुरुणा शिष्येभ्यःशेषदोभवेत् ॥ ३४६ ॥ आदा
यगुरुणादत्तां सद्वितीयांसुरांपिबेत् ॥ स्त्रीगुरुज्येष्ठपूज्यानां पुरतश्चोपविश्य
च ॥ ३४७ ॥ नकदाचित्पिबेन्मद्यं निर्मन्त्रंनपिबेत्तथा ॥ विनामन्त्रंपिबेन्मद्यं
सपुरापोनिगद्यते ॥ ३४८ ॥ स्वात्ममूलत्रिकोणस्थे कोटिसूर्य्यसमप्रभे ॥ कु
ण्डल्याकृतिचिद्रूपे हुनेद्रव्यंसमन्त्रकम् ॥ ३४९ ॥ अनन्तपात्रभरितमिदंत
त्परमामृतम् ॥ पराहन्तामयेवह्नौ होमस्वीकारलक्षणम् ॥ ३५० ॥ गुरुंदैवत
मन्त्राणामैक्यंसञ्चिन्तयेद्धिया ॥ यावदुल्लासपर्यन्तमुपदेशैःपिबेन्मधु ॥
३५१ ॥ भोजनान्तेविषमद्यं मद्यान्तेभोजनंविषम् ॥ अमृतंतद्विजानीयाद्य
दनेनसमंपिबेत् ॥ ३५२ ॥ चर्वणेनयुतंमद्यममृतंकथितंसदा ॥ चर्वणेनवि
नापानं केवलंविषभक्षणम् ॥ ३५३ ॥ पानंतुत्रिविधंप्रोक्तं दिव्यवीरपशुक
मैः ॥ दिव्यंदेव्यग्रतःपानं वीरंमृदासनेकृतम् ॥ ३५४ ॥ स्वेच्छयापशुवत्पीतं
पशुपानमितीरितम् ॥ वक्ष्येथकौलिकाचारं लोकद्वयफलप्रदम् ॥ ३५५ ॥ पा
त्रमेलापकंकर्म प्रोच्यतेसख्यकारकम् ॥ तत्रातानपितामित्रं पात्रमेलापका
वृतम् ॥ ३५६ ॥ अदीक्षितैरनाचारैरमन्त्रज्ञैरदैवतैः ॥ दूषकैःसमयेनष्टैः प्रप
ञ्चपथधारिभिः ॥ ३५७ ॥ ब्रह्मतेजोमुखेपात्रमेलनंनैवकारयेत् ॥ त्वत्पूजा
निरतैःशान्तैः परद्रव्यपराङ्मुखैः ॥ ३५८ ॥ कुलोपदेशकुशलैः कुलमार्गप्रव

त्तकैः ॥ स्त्रीप्रियैःस्त्रीस्तुतैर्धन्यैःसुन्दरैर्मृदुवादिभिः ॥ ३५६ ॥ कुलमार्गेतिगुप्तै
 रच विद्यावद्भिःसुरूपकैः ॥ प्रयोगसिद्धैर्द्रव्याढ्यैर्भाग्यवद्भिश्चकामुकैः ॥ ३६० ॥
 ब्रह्ममुक्तेराजमान्यौर्मिलितैर्देवयोगतः ॥ कुर्व्यात्पात्रस्यमेलापं सौख्यवृद्धिर्द
 योर्भवेत् ॥ ३६१ ॥ एकपात्रंनकुर्वीत यदिसाक्षात्कुलेश्वरः ॥ मन्त्राःपराङ्मु
 खायान्ति विघ्नाश्चैवपदेपदे ॥ ३६२ ॥ नदद्याद्द्वैरवायापि स्वपात्रंस्थितहेतु
 कम् ॥ यदिदद्याच्चमोहेन देवताशापमाप्नुयात् ॥ ३६३ ॥ आसनंभोजनंपात्र
 मन्यच्चशयनादिकम् ॥ अनभिज्ञैरनर्हैश्च सङ्करंनैवकारयेत् ॥ ३६४ ॥ प्राय
 भेदेन साकुर्व्यात्कौलिकैःपात्रमेलनम् ॥ पूर्वदक्षिणयोरैक्यमुदक्परिचमयो
 स्तथा ॥ ३६५ ॥ योगिभिर्योगिनीभिश्च प्रदत्तंपूर्णपात्रकम् ॥ समन्त्रपादु
 कामूठमन्त्रजसंपिबेत्ततः ॥ ३६६ ॥ कचिद्यदृच्छयाप्राप्तं मद्यपात्रंतुभक्ति
 तः ॥ आदायपूर्ववज्जप्त्वा पिबेत्तच्चगुरुंस्मरेत् ॥ ३६७ ॥ गुरुशक्तियुतानांच
 गुरुज्येष्ठकनिष्ठयोः ॥ स्वज्येष्ठस्यापिचोच्छिष्टं स्वादेन्नान्यस्यकर्हिचित् ॥ ३६८ ॥
 ज्येष्ठैःकनीयसेयोज्यं नपुनर्ग्राहयेत्ततः ॥ शक्त्युच्छिष्टंपिबेन्मद्यं वीरोच्छिष्टंतु
 चर्वणम् ॥ ३६९ ॥ आत्मोच्छिष्टंनदातव्यं परकीयंनभक्षयेत् ॥ उच्छिष्टंभक्ष
 येत्स्त्रीणां नाभ्योनोच्छिष्टमर्पयेत् ॥ ३७० ॥ स्वस्यमेलापकस्यापि स्थापये
 त्त्रमण्डलम् ॥ पात्रंततोर्चयेद्देवीं तर्पणादिसमाचरेत् ॥ ३७१ ॥ उत्थाप्या
 न्योन्यपात्रेच दद्यादन्योन्यहस्तयोः ॥ द्वयोरैक्यंस्मरेद्ध्यन्योन्यमितिपात्रमे
 लनम् ॥ ३७२ ॥ चक्रपूजांप्रवक्ष्यामि सर्वतन्त्रेषुगोपिताम् ॥ अभीष्टसिद्धि
 दांनातः परंकिञ्चिच्चविद्यते ॥ ३७३ ॥ सर्वेषामेवदेवानां प्रियाप्रोक्तेप्सितप्र
 दा ॥ वैदिकैरपिकर्त्तव्याभीष्टसिद्धयैपुरोहितम् ॥ ३७४ ॥ कृत्वातुकौलिकं
 देविपूर्णाःस्युस्तन्मनोरथाः ॥ लक्ष्मीःकोलासुरंहत्वाशेषात्तद्दुधिरंपपौ ॥ ३७५ ॥
 पानमत्तातदाविषैर्यथेच्छंहसितातुषा ॥ ब्रह्मणाविष्णुनावापि मयापिप्रष्टु
 मिच्छता ॥ ३७६ ॥ तदाक्रुद्धामहालक्ष्मीर्भूमावन्तर्हिताभवत् ॥ निःश्रीकंस
 कलंजातं मुमुर्षुरिवदृश्यते ॥ ३७७ ॥ धर्म्मो नचलतेक्वापि नचतुष्यन्तिदेव
 ताः ॥ एवंवर्षशतेजाते ब्रह्माणंशरणंगताः ॥ ३७८ ॥ ब्रह्मापितत्रनिःश्रीको

१ स्त्रियों का जूँड न भोजन करे और न अपना जूँड स्त्रियों को देवे ॥

दरिद्रइवदृश्यते ॥ प्रोक्तवन्तस्तुमुनयोविधेनिःश्रीकृताकुतः ॥ ३७६ ॥ तदा
 विप्रकृतंहास्यं ब्रह्मणाबोधितंप्रिये ॥ ब्राह्म्यंतेजोमहदिदं विष्णुस्तूष्णीमुपस्थि
 तः ॥ ३८० ॥ युष्मत्पक्षावरोधेन हसिताश्रीःशिवेनच ॥ तेनेयंकुपिताजाता
 गतातस्माद्रसातलम् ॥ ३८१ ॥ सवेश्रियोज्झिताविप्रा लोकेनिःश्रीकृतात
 तः ॥ तस्माद्विष्णुःशिवोहंच यूयंशक्रपुरोगमाः ॥ ३८२ ॥ नागाश्चपितरः
 सिद्धादिकपालायक्षराक्षसाः ॥ आराधयन्नुतांदेवींस्तुवन्तुचमहास्तवैः ॥ ३८३ ॥
 ततःसम्मिलिताःसर्वे गताःश्रीशैलपर्वतम् ॥ किञ्चिच्छोभांश्रियो दृष्ट्वाचक्रु
 राराधनंततः ॥ ३८४ ॥ वैदिकैस्तान्त्रिकैर्मार्गैर्नानास्तोत्रैःप्रतुष्टुबुः ॥ एवंवर्ष
 त्रयादूर्ध्वं प्रत्यक्षाश्रीर्व्यजायत ॥ ३८५ ॥ अपश्यच्चक्रपादृष्ट्या सहासंवाक्य
 मब्रवीत् ॥ किमर्थंहासितंविप्रैर्देवैश्चाकुलितंकुतः ॥ ३८६ ॥ उपासनापुनःक
 स्मादुर्दर्शायाःकृतापुनः ॥ ततःसातुमयाप्रोक्ता सर्वविश्वंत्वयाततम् ॥ ३८७ ॥
 त्वत्सामर्थ्येनजानन्ति हसन्तित्वांचकर्मणा ॥ एतद्बुद्ध्यामयाहास्यं कृतंह
 यसाक्षिणि ॥ ३८८ ॥ प्रभावस्तुतवाज्ञातः सर्वैर्विप्रैःसुरासुरैः ॥ अतःपरंप्र
 तीदेशेलोकयात्रांचनिर्वह ॥ ३८९ ॥ इतिश्रुत्वाममवचस्तदाप्रोक्तंश्रियाकि
 ल ॥ इयंसुरामेभगिनी तत्प्रधानन्तुपूजनम् ॥ ३९० ॥ येकरिष्यन्तिदेवस्य
 सदेवोमोदमेष्यति ॥ यथामायाप्रपञ्चोयं वृथाभवतिमांविना ॥ ३९१ ॥ सम
 स्ताश्चतथापूजाश्चक्रपूजांविनावृथा ॥ इहलोकेभोगवाञ्छा देवतात्वंपरत्र
 चेत् ॥ ३९२ ॥ अपेक्षितंतदाकार्यं मन्त्रैर्वैचक्रपूजनम् ॥ सर्वदेवप्रियंगोयं
 तद्विधिकथयाम्यथ ॥ ३९३ ॥ समस्तचक्रपूजासा अष्टधापरिकीर्तिता ॥ स
 हस्रोत्पतितेकार्ये कार्येवापूर्णताङ्गते ॥ ३९४ ॥ देवतोत्साहदिवसेकौलिकस्या
 गमेपिवा ॥ उमामहेश्वरेयोगे योगेवाशक्तिसङ्गमे ॥ ३९५ ॥ बलिराज्येकाम
 दिनेचक्रपूजातिहर्षदा ॥ प्रदोषेवाभिजितिवानिशीथेवाष्टमीयुते ॥ ३९६ ॥
 नवम्यांचेद्भवेद्योग उमामाहेश्वराभिधः ॥ भौमाष्टम्यांचतुर्दश्यां योगोयंश
 क्तिसङ्गमः ॥ ३९७ ॥ आश्विनस्यासितेपक्षे त्रयोदश्यादिपञ्चच ॥ बलिरा
 ज्यमिदं प्रोक्तंयथेच्छाक्रीडनायतु ॥ ३९८ ॥ तत्कामदिनमित्याहुस्सोमवारे
 त्रयोदशी ॥ पूर्वस्मिन्दिनसेस्नात्वा देवीमभ्यर्च्यकामनाम् ॥ ३९९ ॥ कृ

त्वासङ्कल्पयेच्चकपूजांदद्याद्बलिंपशोः ॥ तद्विधिसम्प्रवक्ष्यामि चानुकल्पप्रक
 ल्पयेत् ॥ ४०० ॥ बलिस्तुत्रिविधः प्रोक्तस्तान्त्रिकः स्मार्त एव च ॥ वैदिकश्चे
 तितत्रादौ तान्त्रिकोऽष्टविधः स्मृतः ॥ ४०१ ॥ नरश्च महिषः कोलश्चागोऽविः
 सास्सस्तथा ॥ कपोतः कुक्कुटश्चेति सामान्यं पूर्वपूर्वतः ॥ ४०२ ॥ श्रेष्ठस्तत्रक
 लौदेविमहापीठेनरोबलिः ॥ कर्तव्यः साधकेन्द्रेण सद्यो योतिचमुन्दरः ॥ ४०३ ॥
 धातुवद्धः कृष्णकूर्चोऽक्षेत्रादिरनुलोमजः ॥ मूल्याद्गृहीतो वा पीष्टो दैवतैः स्व
 यमागतः ॥ ४०४ ॥ वर्षषण्मासमथवाययेच्छाचारपालितः ॥ स भवेद्बलि
 योग्यश्च नान्यश्चौरादिकाहतः ॥ ४०५ ॥ महिषः पञ्चमादूर्ध्वं दशाधस्ता
 द्वनोद्भवः ॥ ग्रामजोऽपि महाक्रूरः निरुक्कृष्णैकवर्णकः ॥ ४०६ ॥ आरक्ता
 क्षश्चोर्ध्वशृङ्गो दीर्घपुच्छस्तु मांसलः ॥ एकवर्णो देवतायावर्णरूपो गदोत्पि
 तः ॥ ४०७ ॥ साण्डः सशृङ्गो यूथेशो गन्धिमानोऽपधादिभिः ॥ विगन्धी कृत्स्
 नबलयोग्यः सर्वोत्तमस्त्वयम् ॥ ४०८ ॥ सर्वेषामेव वर्णानां देवतानां तथैव च
 अधिकारः प्रीतिदश्च यज्ञेष्वेव विशिष्यते ॥ ४०९ ॥ मेघः सशृङ्गस्त्वजवच्छ
 ङ्गहीनोऽपि कुत्रचित् ॥ अङ्गहीनो विहीनो गडो बालो वृद्धो न शस्यते ॥ ४१० ॥
 वर्षद्वयोर्ध्वचगृहे पालितो बलवत्तरः ॥ मांसभारात्तथानेन समो वै सारसो
 रः ॥ ४११ ॥ नीलकण्ठश्च विः कण्ठे कपोतः पुष्टकन्धरः ॥ वर्षादूर्ध्वगृहे पुष्टो
 बल्यर्थयोग्य उच्यते ॥ ४१२ ॥ सर्वेषामग्रतोरौतियः प्रातर्बहुवर्णकः ॥ मांसल
 स्त्वेकवर्णो वा ताम्रचूडो विशिष्यते ॥ ४१३ ॥ नरोऽद्विजैर्न हन्तव्यो विप्रेण
 हिपस्तथा ॥ शूकरैः समताह्न्यात्कुक्कुटा बलयोऽखिलैः ॥ ४१४ ॥ कूष्माण्डं न
 रिकेलञ्च श्रीफलं चेश्वरेव च ॥ वस्त्रसंवेष्टितं कृत्वा छेदयेच्छुरिकादिभिः ॥ ४१५ ॥
 एष स्मार्तो बलिः प्रोक्तः धर्मशास्त्रानुगामिभिः ॥ पूर्वपूर्वत्रापि चोक्तो विशिष्ट
 देवतोपकः ॥ ४१६ ॥ यस्य यत्राधिका भक्तिस्तेन तुष्यति देवता ॥ नियमैश्च
 यमैर्युक्तः सकलैर्मूर्तिरात्मनः ॥ ४१७ ॥ वैदिकं तु बलिं दद्यादोदनं स्विन्नमा
 वत् ॥ सरोचनमतिक्रूरदैवते वटकान्वितम् ॥ ४१८ ॥ बलिं सम्पूज्य विधिव
 न्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ तारंकालियुगं यज्ञेश्वरिलोहपदं वदेत् ॥ ४१९ ॥
 ण्डायै नम इत्येष मन्त्रः षोडशवर्णकः ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा तत उत्थाय सा

कः ॥ ४२० ॥ देवीरूपं पशुं ध्यात्वा पुष्पं तस्मिन् विनिक्षिपेत् ॥ मन्त्रितं मूल
मन्त्रेण सपुष्पाक्षतचन्दनम् ॥ ४२१ ॥ यदा स चालयेद्वात्रं गृहीतस्तु तदेच्छ
या ॥ यावन्न चालयेद्वात्रं पशुस्तावन्न हन्यते ॥ ४२२ ॥ उत्तराभिमुखो भूत्वा
बलिं पूर्वमुखं तथा ॥ निरीक्ष्य साधकः पश्चादिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ ४२३ ॥ पशु
स्त्वं बलिरूपेण मम भाग्यादुपस्थितः ॥ प्रणमामि ततः सर्वरूपिणं बलिरूपिण
म् ॥ ४२४ ॥ चण्डिका प्रीतिदानेन दातुरापद्धिनाशनम् ॥ चामुण्डा बलिरूपा
र्थं बलेतुभ्यं नमोस्तुते ॥ ४२५ ॥ यज्ञार्थे बलयः सृष्टाः स्वयमेव स्वयम्भुवा ॥ अत
स्त्वांघातयाम्यद्य तस्माद्यज्ञं विवर्द्धय ॥ ४२६ ॥ ॐ श्रीं ह्रीं श्रीमिति मन्त्रेण ब
लिं तत्स्वरूपिणम् ॥ चिन्तयित्वा न्यसेत्पुष्पं कुम्भकेनास्यमस्तके ॥ ४२७ ॥
असेचत्वं चण्डिकायाः सुरलोकप्रसाधकः ॥ ह्रीं ह्रीं खड्गेति मन्त्रेण तं खड्गं परि
पूजयेत् ॥ ४२८ ॥ मां हूँ फडिति मन्त्रं तु जपन् सञ्छेदयेद्बलिम् ॥ एकेनैव प्र
हारेण च्छिन्नो दैवततुष्टये ॥ ४२९ ॥ प्रहारे पतितेशब्दः क्रियते यदि नायदि ॥
वर्षस्याभ्यन्तरे वश्यं राज्यनाशः पूजायते ॥ ४३० ॥ एवं दत्त्वा बलिं सम्यङ्क्षित्य
कर्मविधाय च ॥ तृतीये प्रहारे समा नराश्चोर्ध्वं निमन्त्रयेत् ॥ ४३१ ॥ अमुष्याः
प्रीतये देव्या मन्मनोरथसिद्धये ॥ चक्रपूजोत्सवार्थं त्वं श्वो मयामन्त्रिता ह्य
सि ॥ ४३२ ॥ अष्टाधिकानि मन्त्र्यास्तु स्त्रियो न्यूनास्तु मत्कृते ॥ स्त्रीभ्यश्च
पुरुषान्यूना अधिकास्ते तु हानिदाः ॥ ४३३ ॥ सर्वकौलव्रतस्थाः प्राग्दक्षिणा
म्रायवर्जिताः ॥ भवन्ति दीक्षानिरता निमन्त्र्याश्चक्रपूजने ॥ ४३४ ॥ तस्यां
रात्रौ तु सम्पूज्य देवं स्वयमतन्द्रितः ॥ कुलशब्दं द्विधा प्रोक्त्वा कुलजेति पिशा
चिनी ॥ ४३५ ॥ त्रयोदशार्ण स्वाहान्तमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ जपेन्निशिततः
पश्येच्चक्रविघ्नं तथा शुभम् ॥ ४३६ ॥ विघ्ने दृष्टे न कर्त्तव्यं कार्यवाशान्तिपूर्वक
म् ॥ शान्तिगणेश्वरो होमो ग्रहाणां भैरवस्य च ॥ ४३७ ॥ ततो बहिर्बलिन्दद्या
दिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ ॐ नमश्च त्रिरुच्चार्य अमुकक्षेत्रपालक ॥ ४३८ ॥ एहो हि
भगवन् पूजां गृह्युगमं बलिं तथा ॥ भक्षयुगमं चक्रविघ्नकरान् सुम्भय युगमक

१ कुलकुलकुलजे पिशाचिनिस्वाहा २ ॐ ॐ ॐ नमः अमुकक्षेत्रपालक एहो हि भगवन् पूजां
गृह्युगमं बलिं भक्षयुगमं चक्रविघ्नकरान् सुम्भय सुम्भय हूँ फडस्वाहा ॥

म॥४३६॥ हुंफट् स्वाहा सप्तचतुर्वर्णोमन्त्रः प्रकीर्तितः ॥ दिनस्य कृत्यं निर्वर्त्य सा
 यंचक्रं प्रपूजयेत् ॥ ४४० ॥ अर्वाक्षचक्रं स्वविद्यायास्तन्मध्ये स्थापयेदघटम् ॥
 मद्यपूर्णतत्र देवीमावाह्यार्चनमाचरेत् ॥ ४४१ ॥ नानाविधानि मांसांसां निहने
 कामस्य जातयः ॥ चतुर्विधानि भक्ष्याणि जयदैशापदंशकैः ॥ ४४२ ॥ भृतैः
 सम्यक् पूजयित्वा साक्षात् सावरणां सुरीम् ॥ शक्रयश्च तथा वीराः पूज्याः पुष्पाक्ष
 तादिभिः ॥ ४४३ ॥ पूजागृहान्तरतस्त्रिकोणे भूगृहान्तरे ॥ उच्छिष्टभैरवं चोग्र
 गन्धपुष्पादिभिर्भजेत् ॥ ४४४ ॥ उच्छिष्टदोषो भविता चक्रपूजामहोत्सवे ॥
 तद्दोषपरिहारार्थं भैरवं पूजयाम्यहम् ॥ ४४५ ॥ तारत्रयंतथोच्छिष्टभैरवौर्हिद्वयंत
 था ॥ बलिंगृहयुगं हुंफट् स्वाहा द्वाविंशदक्षरः ॥ ४४६ ॥ अनेन बलिदानं तु
 पूजान्तेस्य प्रकल्पयेत् ॥ पूजागारं समागत्य प्रणमेच्चक्रं संस्थितान् ॥ ४४७ ॥
 गुरुः पात्रं समादाय मद्यामृतयुतं करे ॥ परिपिञ्चेत्सामयिकानिति शान्तिस्तवं
 पठेत् ॥ ४४८ ॥ जपन्ति देव्या हरपादपङ्कजं प्रसन्नवामामृतमोक्षदायकम् ॥
 अनन्तसिद्धान्तमतिप्रबोधकं नमामि साकष्टकयोगिनीगुणम् ॥ ४४९ ॥ यो
 गिनीचक्रमध्यस्थं मातृमण्डलवेष्टितम् ॥ नमामि शिरसानाथं भैरवं भैरवीभि
 यम् ॥ ४५० ॥ अनादिघोरसंसारध्वान्तविव्वंसकारिणे ॥ नमः श्रीनाथवैद्या
 य कुलौषधिविधायिने ॥ ४५१ ॥ आपदोदुरितं रोगाः समयाचारलङ्घना
 त् ॥ ये सर्वे ते विनश्यन्तु दिव्यचक्रस्य मेलनात् ॥ ४५२ ॥ आयुरारोग्यभैरव
 र्यकीर्तिर्लाभः शुभं जयः ॥ कान्तिर्मनोरथश्चास्तु पान्तु सर्वाश्च देवताः ॥
 ४५३ ॥ सम्पूजकानां प्रतिपालकानां यमीन्द्रयोगीन्द्रतपोधनानाम् । विश्व
 स्यराष्ट्रस्य परस्य राज्ञः करोतु शान्तिम् भगवान्कुलेशः ॥ ४५४ ॥ नन्दन्तु साधक
 कुलान्यापि दर्शकायै सृष्ट्या जनायै गुरुकृपमहान्वयायै ॥ नन्दन्तु सर्वकुलकौ
 लरताः परायै त्वन्ये विशेषपदभेदकशाम्भवायै ॥ ४५५ ॥ नन्दन्तु सिद्धगुप्त
 स्तदनुक्रमौघा ज्येष्ठानुजास्समयिनो वटुकाः कुमार्यः ॥ ४५६ ॥ पद्मयोगिनी प्रवरवीर
 कुले प्रसूता नन्दन्तु भूमिपतिगोविजसाधुलोकाः ॥ ४५७ ॥ नन्दन्तु नीति
 निपुणानि स्वयनिष्ठा निर्मत्सरानिरुपमानिरुपद्रवाश्च ॥ नित्यं निरञ्जनरता
 गुरवो नितान्तशान्ता गुणान्तमनसो हतशोकशङ्काः ॥ ४५८ ॥ नन्दन्तु योग

निरताःकुलयोगयुक्ता आचार्यसामयिकसाधकपुत्रकाश्च ॥ गावोद्विजायुव
तयोयतयःकुमार्यो नन्दन्तुभावनिरतागुरुभक्तियुक्ताः ॥ ४५८ ॥ नन्दन्तुसा
धककुलान्यणिमाद्यनिष्ठाः शापाःपतन्तुसमयेद्विषियोगिनीनाम् ॥ साशा
म्भवीस्फुरतुकापिसमाप्यवस्था यस्यांगुरोश्चरणपङ्कजमेवलभ्यम् ॥ ४५९ ॥
याश्चक्रक्रमभूमिकावसतयो नाडीषुयास्संस्थिता याःकामद्रुमरोमकूपनिल
या यास्संस्थिताधातुषु ॥ उच्च्वासोमितहृत्तरङ्गनिलया निःश्वासवासाश्चया
स्तादेव्योरिपुपक्षभक्षणपरास्तृप्यन्तुकौलार्चिताः ॥ ४६० ॥ यादेव्यःकुल
सम्भवाःक्षितिगता यादेवतास्तोयगा यानित्यंग्रथितप्रभाःशिखिगता यामा
तरःस्वाश्रयाः ॥ याव्योमामृतमण्डलामृतमया याःसर्वगाःसर्वदा तास्सर्वाःकु
लमार्गपालनपराः शान्तिप्रयञ्चन्तुमे ॥ ४६१ ॥ ऊर्ध्वब्रह्माण्डकेवापुर्गि
गनतले भूतलेनिष्कलेवा पातालेवानलेवा सलिलपवनयोर्ध्वत्रतत्रस्थिता
वा ॥ क्षेत्रेपीठोपपीठादिषुचकृतपदाधूपदीपादिमांसैः प्रीतादेव्यःसदानःकृ
तबलिविवयःपान्तुवीरेन्द्रवन्द्याः ॥ ४६२ ॥ ब्रह्मश्रीशेषदुर्गागुह्यदुर्गगणा
भैरवाःक्षेत्रपाला वेतालादित्यरुद्राग्रहवसुमुनयः सिद्धयोगुह्यकाद्याः ॥ भूता
गन्धर्वविद्याधरऋषिपितरःकिन्नरा यक्षनागा योगीशाश्चाराणाद्याःपुरुषमुनि
सुराश्चक्रगाःपान्तुसर्वे ॥ ४६३ ॥ देहस्थाखिलदेवतागजमुखाः क्षेत्राधिपा
भैरवा योगिन्योवदुकाश्चयक्षपितरोभूताःपिशाचाग्रहाः ॥ अन्येभूचरदिकृच
राश्चक्षरावेतालकाश्चेष्टकास्तृप्ताः स्युःकुलपुत्रकस्यपिवतः पानम्मदीयंवर
म् ॥ ४६४ ॥ सत्यंवैगुरुदेवदेवपितरोवेदागमायोगिनीः प्रीताश्चेत्परदेवताय
दिभवेद्देदाःप्रमाणंहिचेत् ॥ शाक्तेयम्परिदर्शनं भवतिचेदाज्ञाप्यमोघास्तित्वे
त् सत्यंवापिचकौलिको यदितदास्यान्मेजयःसर्वदा ॥ ४६५ ॥ तृप्यन्तु
साधकास्सर्वसमुद्राःसगणाधियाः ॥ योगिन्यःक्षेत्रपालाश्चममदेहेव्यवस्थि
ताः ॥ ४६६ ॥ शिवाद्यनिलपर्यन्तम्ब्रह्मादिस्तम्बसंयुतम् ॥ कालाज्ञादि
शिवान्तञ्चपानयज्ञेनतृप्यताम् ॥ ४६७ ॥ तत्पात्रन्तुसमुत्थाप्यसमुद्रास्य
गुरुस्ततः ॥ दद्याच्छिष्यायकुम्भस्थंयोगिनीभ्यः पृथक्पृथक् ॥ ४६८ ॥
पात्रेतथैववीरेभ्यश्चेतरेभ्यःस्वयंपिबेत् ॥ स्त्रीणामन्यतमंस्थानंपुंसामन्यतमं

थक् ॥ ४६६ ॥ अथवामिथुनंकृत्वाक्रमात्समुपवेशयेत् ॥ पङ्क्त्याकारेणवास
 म्यक्चक्राकारेणवापुनः ॥ ४७० ॥ शिवशक्तिधियासर्वाश्चक्रमध्येसमर्चये
 त् ॥ तत्रमन्त्रेषुवीरेषुकार्य्याकार्य्यनविद्यते ॥ ४७१ ॥ तत्रयद्यत्कृतंकर्मशु
 भंवायदिवाशुभम् ॥ तत्सर्वदेवताप्रीत्यैजायतेनात्रसंशयः ॥ ४७२ ॥ जल्पो
 जपफलंतद्वासमाधिरभिधीयते ॥ विक्रियापूजनंप्रोक्कंछर्दितंभैरवोबलिः ॥
 ४७३ ॥ मुक्तिस्स्याच्छक्तिसंयोगःस्तोत्रंतत्कालभाषणम् ॥ न्यासोऽवयवसंस्प
 र्शोभोजनंहवनक्रिया ॥ ४७४ ॥ ध्यानंतुवीक्षणंप्रोक्कंशयनंचन्दनंभवेत् ॥ त
 दुल्लासकृतानांचयावेशासाचसत्क्रिया ॥ ४७५ ॥ कार्य्याकार्य्यविचारन्तुयः
 करोति पातकी ॥ एतच्चक्रगतादेविविज्ञेयाःपरयोगिनः ॥ ४७६ ॥ येनाशुव
 न्तिमनुजा साक्षाद्भैरवरूपताम् ॥ संमोदंकोपशमनंपतनंगायनंतथा ॥ ४७७ ॥
 वेणुगीणादिवाद्यंचक्रवितारचनादिकम् ॥ रोदनंभाषणंचैवसमुत्थानंविनृम्भ
 णम् ॥ ४७८ ॥ गमनंविक्रियादेवियोगइत्यभिधीयते ॥ विकृतिमनसोहित्वा
 यदोल्लासःप्रवर्तते ॥ ४७९ ॥ तदातुदेवताभावंभजन्तेयोगिपुङ्गवाः ॥ कौलि
 कान्भैरवावेशान्योविनिन्दतिमूढधीः ॥ ४८० ॥ तंनाशयन्त्यसन्देहाद्योगि
 न्योनात्रसंशयः ॥ यद्यद्भक्तिसमावेशादद्भुतंकौलिकेजने ॥ ४८१ ॥ तत्तद्भव
 त्यसन्दिग्धंशुभंवायदिवाशुभम् ॥ देवतासङ्क्रमनसःशुद्धादेविसदाहिते ॥
 ४८२ ॥ तारोनमोभगवतिमद्यमांसविहारिणि ॥ रतिप्रियेचक्रदेविवदकौलि
 कवल्लभे ॥ ४८३ ॥ सत्यंमनोगतंमेद्येत्युक्तामद्यंपलादिकम् ॥ प्रदद्याच्चकौलि
 केभ्यस्तन्मन्त्रान्प्रब्रुवन्तिते ॥ ४८४ ॥ तत्रकश्चिदकौलश्चेन्नसास्फुरतिभार
 ती ॥ ननिन्देन्नहसेत्कुप्येच्चक्रमधुमदाकुलान् ॥ ४८५ ॥ एतच्चक्रगतांवार्तावि
 हिर्नैवप्रकाशयेत् ॥ तेभ्योद्गोहंनकुर्वीतनाहितंचसमाचरेत् ॥ ४८६ ॥ रक्ष्यांसं
 रक्षयेत्तांवैगोपयेच्चप्रयत्नतः ॥ चक्रमदाकुलान्दृष्ट्वाचिन्तयेद्देवताधिया ॥ ४८७ ॥
 ननिन्देन्नहसेद्भक्त्यासगच्छेद्योगिनीपदम् ॥ प्रवृत्तेभैरवीचक्रेसर्वेवर्णाद्विजा
 तयः ॥ ४८८ ॥ निवृत्तेभैरवीचक्रेसर्वेवर्णाःपृथक्पृथक् ॥ एवंचक्रस्यमाहात्म्यं
 देवीपूजोपयोगतः ॥ ४८९ ॥ स्त्रियोथपुरुषःपण्डश्चाण्डालोवादिजोत्तमः ॥
 चक्रमध्येनभेदोस्ति सर्वदेवसमाःस्मृताः ॥ ४९० ॥ चक्रमध्येगताःसर्वेपुरुषाः

शिवरूपिणः ॥ स्त्रियः सर्वाश्च पार्वत्यस्तस्माद्देदं न कारयेत् ॥ ४६१ ॥ मद्यकु
म्भसहस्रैस्तु मांसभारशतैरपि ॥ न तुष्यति महामाया भगलिङ्गामृतं विना ॥ ४६२ ॥
कामुको न स्त्रियंगच्छेदनिच्छन्ती मदीक्षिताम् ॥ सद्यः संस्कारसंशुद्धां विहित
त्वाद्भजेत्स्त्रियम् ॥ ४६३ ॥ सहस्रचक्रपूजा तोराज्यभ्रष्टो नृपो भवेत् ॥ पञ्चाश
द्विश्च पुत्राप्तिर्निरोगो दशभिर्भवेत् ॥ ४६४ ॥ यस्य चक्रस्य पूजायां रतिः स्खल
तियोगतः ॥ अवश्यं सार्वभौमो सौ वर्षमध्ये भविष्यति ॥ ४६५ ॥ ययेप्सितप्रि
या प्राप्त्यै पञ्चधा पूजनं चरेत् ॥ सप्तभिः स्याद्धनप्राप्तिश्चक्रपूजाविधिस्त्वयम् ॥
४६६ ॥ भगिनीं वा सुतां भार्यां यो दद्यात्कुलयोगिने ॥ मधुमत्ताय च क्रेवा च क्रे
वा पुण्यभाक् स तु ॥ ४६७ ॥ उत्तमानित्यपूजास्यान्मध्यमं पर्वपूजनम् ॥ मास
पूजाधमाशोक्ता मासादूर्ध्वन्तु निष्फला ॥ ४६८ ॥ मासे थवाधिमासे वा षण्मासे
वत्सरोपि वा ॥ श्रीगुरुं पूजयेद्भक्त्या प्राप्तौ तत्स्त्रीसुतादिकान् ॥ तदभावे तत्कु
लीनं तच्छिष्यं चान्ययोगिनम् ॥ सन्तोषयेत्कुलद्रव्यैश्चक्रपूजापुरःसरम् ॥
४६९ ॥ रोगेष्वपत्सु दोषेषु दुःसङ्केदुर्निमित्तके ॥ पूजयेद्योगिनीवृन्दं देवितद्दो
षशान्तये ॥ ५०० ॥ वक्ष्ये थनवरात्रस्य विधिं सर्वेष्टदायकम् ॥ आश्विनस्य सि
ते पक्षे प्रतिपद्ये कवार्षिकीम् ॥ ५०१ ॥ द्विवर्षा च द्वितीयायामेव मग्रे प्रवर्धयेत् ॥
नवम्यां नववर्षा च मुरूपार्द्धवर्जिता ॥ ५०२ ॥ शुद्धावाला च ललिता मालि
नी च वसुन्धरा ॥ सरस्वती रमा गौरी दुर्गा च नवकीर्तिताः ॥ ५०३ ॥ प्रातर्निम
न्त्रितां भक्त्या देवतार्चा समाप्य च ॥ अभ्यङ्गस्नानशुद्धां तां पूजाय तनमानये
त् ॥ ५०४ ॥ देवतासन्निधौ बालामुपवेश्य समर्चयेत् ॥ गन्धपुष्पाक्षतैर्धूपदीपै
श्चकुलदीपकैः ॥ ५०५ ॥ भक्ष्यभोज्यान्नपानाद्यैः क्षीराज्यमधुमांसकैः ॥ कद
लीनालिकेशादिकलैस्तां परितोषयेत् ॥ ५०६ ॥ सशक्तिकः स्वयं देवियौ वनोत्था
ससंयुतम् ॥ यथाशक्ति जपेदेकोत्तरवृद्ध्यास्वकं मनुम् ॥ ५०७ ॥ बालामलंकृतां
पश्चाच्चिन्तयेत्स्वेष्टदेवताम् ॥ ततस्तां देवताबुद्धानमस्कृत्य विसर्जयेत् ॥ ५०८ ॥
त्रिताराद्यैर्नमोन्तैश्च देवतापदपश्चिमैः ॥ नामभिः सचतुर्थ्यन्तैः पूजयेत्ताः पृ
थक्पृथक् ॥ ५०९ ॥ वटुकं पञ्चवर्षं च नववर्षं गणेश्वरम् ॥ क्रमादन्ते तथा दौ च
गन्धाद्यैः परिपूजयेत् ॥ ५१० ॥ नवगत्रकृतां पूजां ततो देव्यैः सवर्षयेत् ॥ ताम्बू

लंदक्षिणांदत्त्वाकुमारीं तां विसर्जयेत् ॥ ५११ ॥ एवं नवकुमारीणां पूजनं प्रति
वत्सरम् ॥ यः करोति सुखी चात्र मृतो देवो भवेत्स तु ॥ ५१२ ॥ अथ वा यौवनारू
ढाः प्रमदानवसुन्दरीः ॥ मनोज्ञाः पूजयेद्भक्त्या नवमातृपुमन्त्रवित् ॥ ५१३ ॥
हृल्लेखामङ्गनां रक्तां महोच्छुष्मां करालिकाम् ॥ इच्छां ज्ञानां क्रियां दुर्गां वटुकं च ग
णेश्वरौ ॥ ५१४ ॥ पूर्ववत्पूज्यमद्याद्यैः पदार्थैः परितोषयेत् ॥ सर्वैश्वर्यसमृद्ध्या
त्मासम्भवाद्ययोः प्रियः ॥ ५१५ ॥ भृगुवारे तु वारेन्द्रे कान्तामारूढयौवनाम् ॥
सर्वतक्षणसम्पन्नामनुकूलामनोहराम् ॥ ५१६ ॥ कुलाकुलामङ्गनां वापि निम
ग्न्वा हूय पुष्पिणीम् ॥ अभ्यङ्गस्नानशुद्धाङ्गीमासने चोपवेशयेत् ॥ ५१७ ॥
गन्धपुष्पैरलङ्कारैरलंकृत्य विधानतः ॥ आत्मानं गन्धपुष्पाद्यैरलंकुर्याच्च साध
कः ॥ ५१८ ॥ आवाह्यदेवतां तस्यां यजेन्मासक्रमेण च ॥ कृत्वा कर्मार्चनं धूपं
दीपार्चकुलदीपकान् ॥ ५१९ ॥ प्रदर्श्य देवताबुद्ध्या पदार्थैः पद्मसान्वितैः ॥
मांसादिभक्ष्यभोज्याद्यैस्तोषयेदतिभक्तितः ॥ ५२० ॥ प्रौढान्तोल्लाससहितां प
श्येच्च प्रजपेन्मनुम् ॥ यौवनोल्लाससहितः स्वयंतद्व्यानतत्परः ॥ ५२१ ॥ निर्वि
कारेण चित्तेन अष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ जपादिकं समर्प्या तया सह निशानयेत् ॥
५२२ ॥ कृत्वेदं भृगुवारे पुनर्ब्रह्मस्वात्परिमुच्यते ॥ दारिद्र्यस्तु नाशः स्यात्पञ्चभि
र्भृगुवासरैः ॥ ५२३ ॥ सन्नतिश्चाक्षता तस्य सम्पत्तिर्भृगुसप्तभिः ॥ नवभिर्भृगु
वारैस्तु देवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ५२४ ॥ वक्ष्येथ सर्वकामानां साधनं मिथुनार्चन
म् ॥ संक्रान्तौ विपुवत्यां वा यने वा तत्समाचरेत् ॥ ५२५ ॥ गौरीशिवौरमावि
ष्णुवाणीसरसिजासनौ ॥ शचीन्द्रौ रोहिणीचन्द्रौ स्वाहाग्नीचतयैव च ॥ ५२६ ॥
भद्रकालीवीरभद्रौ भैरवी भैरवावपि ॥ मिथुनानि नवाभ्यर्च्य पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ॥
५२७ ॥ त्रितारादिनमोन्तेन तत्तन्नाम्ना विधानवित् ॥ गन्धपुष्पादिभिः पूज्य
मद्याद्यैः परितोषयेत् ॥ ५२८ ॥ प्रौढान्तोल्लासयुक्ता नि कुर्वीत मिथुनानि च ॥
एवं कृतेन सन्देहस्तुष्टाः स्युर्नवदेवताः ॥ ५२९ ॥ वर्षे वर्षे तु यः कुर्यान्न स दुःखमवा
प्नुयात् ॥ पुत्रार्थं नववारं तु धनार्थं प्रतिमासकम् ॥ ५३० ॥ अयने विपुवचैव

१ तुलाकी संक्रान्ति श्रौर येपही संक्रान्ति २ कर्क वा मकरकी संक्रान्ति ३ अं अं अं
गौरीयै नमः अं अं अं शिवाय नमः अं अं अं रमायै नमः अं अं अं विष्णवे नमः अं अं अं
भारायै नमः अं अं अं ब्रह्मणे नमः ऐसे सब नामों में जोड़कर पूजा करे ॥

कारागृहविमुक्तये ॥ नपुंसकस्यपुंस्त्वार्थमष्टवारंसमाचरेत् ॥ ५३१ ॥ अथकौ
लिकमार्गाणां देवतासापिवक्ष्यते ॥ पापनाशे सुखोत्पत्तिस्तद्वर्षे पक्षपूजनम् ॥
५३२ ॥ माघशुक्लप्रतिपदि दिवा चाहारवर्जितः ॥ स्नात्वा शुक्लाम्बरधरः सायं
सन्ध्यामुपास्य च ॥ ५३३ ॥ सूर्यार्चनं तु मार्गेण सर्वद्रव्यसमन्वितः ॥ चन्द्रास्त
मानपर्यन्तं जपेन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ ५३४ ॥ एवं प्रतिदिनं शुक्लचतुर्दश्यां समर्च
येत् ॥ पूर्णमास्यां यथाशक्ति पूजयेच्छक्तिकौलिकान् ॥ ५३५ ॥ यौवनोल्लास
सहितश्चन्द्रस्थानं देवतां स्मरेत् ॥ एवं शुक्लार्चनं कृत्वा रात्रिपापैः प्रमुच्यते ॥ ५३६ ॥
शुक्लपक्षार्चनं यद्वत्तद्वत्पक्षे सिते तरे ॥ यः करोति विधानेन सर्वान्कामान्समश्नुते ॥
५३७ ॥ अथ वैशाखमासस्य शुक्लप्रतिपदीश्वरी ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय स्नानं स
न्ध्यामुपास्य च ॥ ५३८ ॥ मनोज्ञे रहसि स्थाने पूर्वाशाभिमुखः स्थितः ॥ आत्मा
नंगन्धपुष्पाद्यैरलंकृत्य च वर्त्तयेत् ॥ ५३९ ॥ सन्ध्याद्यमुद्रते सूर्यमण्डले त्विष्टदे
वताम् ॥ ध्यात्वा सावरणां सर्वैरुपचारैः प्रपूजयेत् ॥ ५४० ॥ चक्रपूजां ततः कृत्वा
कुलदीपान् प्रदर्शयेत् ॥ शिवाय गुरुरूपाय मत्स्यमांसादिभक्ष्यकम् ॥ ५४१ ॥ दे
व्यै निवेद्य तच्छेषं पिबेच्छक्त्या युतः स्वयम् ॥ यौवनोल्लाससहितो निर्विकल्पेन
चेतसा ॥ ५४२ ॥ ध्यायेत्तामण्डले देवीमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ जप्त्वा समर्प्य तां पूजां
देवताश्च समुद्रसेत् ॥ ५४३ ॥ एवं शुक्लाप्रतिपदं समाभ्यदिने दिने ॥ कुर्याज्ज
पार्चनं कृष्णचतुर्दश्यां च सुस्थिरः ॥ ५४४ ॥ अमवास्यादिने पूज्याः स्रग्व्याद्या
विषमकौलिकाः ॥ युग्मीभूतास्तदाघसकृतं पापं व्यपोहति ॥ ५४५ ॥ एवं मध्या
ह्ने लायामर्चयित्वा प्रतापवान् ॥ सायाह्ने तु समभ्यर्च्य कीर्तिर्याति दिगन्तरम् ॥
५४६ ॥ मध्ययोरर्चयेद्यस्तु तस्य श्रीः सर्वतोमुखी ॥ पूजयेद्यस्त्रिसन्ध्यासु योगि
न्यस्तस्य वश्यगाः ॥ ५४७ ॥ श्रीकण्ठादीनि पञ्चशान्निमिथुनानि समर्चयेत् ॥ पूर्वो
क्तेन विधानेन धनलोभविवर्जितः ॥ ५४८ ॥ प्रौढान्तोल्लासयुक्तानि मिथुनान्यत्र
कारयेत् ॥ सन्तुष्टाय प्रयच्छन्ति साधका ये पितृकृतम् ॥ ५४९ ॥ केशवादिगणे
शादिकामपीठादिकानि च ॥ श्रीकण्ठादिद्वदभ्यर्च्य तत्तल्लोके महीयते ॥ ५५० ॥

१ श्रीकण्ठादिक नाम प्रथम कहचुके हैं न्यास विधिमें ॥ ऐसेही केशव कीर्ति और ग-
णेशजी के नामोंसे पूजा करे वेभी नाम प्रथमही कहा है ॥

स्वभूमिदिग्जलगिरिव्योमसर्वचरास्तुयाः ॥ सहस्रकोटियोगिन्यस्तावन्तोभैर
 वाअपि ॥ ५५१ ॥ नियुक्ताः सर्वएवैतेकुलसंरक्षणायच ॥ दिवसेषुविशेषेषुसर्वे
 मुदितमानसाः ॥ ५५२ ॥ साधकात्रैवपीडयन्तिस्वसम्पूजानुलिप्सया ॥ अपू
 जितास्तुविघ्नन्तिप्रसीदन्तिहिपूजिताः ॥ ५५३ ॥ गुरुभक्तान्सदाचारान्गुप्तव
 र्मानवन्तिच ॥ भक्तिहीनान्दुराचारान्नाशयन्तिप्रकाशकान् ॥ ५५४ ॥ अथ
 वक्ष्येकुलाचारमार्गशास्त्रार्थनिर्णयम् ॥ कौलिकानांकुले जातोज्येष्ठोयदिनदी
 क्षितः ॥ ५५५ ॥ कनिष्ठोदीक्षितश्चेत्स्यात्सकुर्यात्कुलपूजनम् ॥ पूजान्ते
 शेषमादायज्येष्ठेतत्त्वानिवेदयेत् ॥ ५५६ ॥ तस्योच्छिष्टन्तुगृहीयात्कनिष्ठइ
 तिनिर्णयः ॥ पूजामध्येगुरौज्येष्ठेपूज्येवापिसमागते ॥ ५५७ ॥ नत्वाब्रूया
 त्स्थितिशेषमाचरेत्तदनुज्ञया ॥ नित्यार्चनंदिवाकुर्याद्वात्रौनैमित्तिकार्चन
 म् ॥ ५५८ ॥ काम्यार्चनं प्रोक्तकालेब्रह्मोयत्रसङ्गताः ॥ नत्वास्वस्वगुरुन्मन्त्रं
 स्वस्वमार्गेणतर्पयेत् ॥ ५५९ ॥ विनासनंविनास्नानं गन्धपुष्पाक्षतान्विना ॥
 विनामद्यंविनामांसंकुलपूजांनकारयेत् ॥ ५६० ॥ नकुर्यान्प्रलपन्वापिचि
 नामन्त्रेणपूजनम् ॥ शक्त्याविनातथापानमेकहस्तेननार्चयेत् ॥ ५६१ ॥
 नपिवेदेकहस्तेनचक्रेनिष्ठीवनेनच ॥ प्रणम्यप्रविशेच्चक्रंविनिर्गच्छेत्प्रणम्य
 च ॥ ५६२ ॥ श्रीचक्रेनासनेतिष्ठेन्नचवीरासनेकचित् ॥ श्रीचक्रमेकतोकुर्यादे
 कपात्रेचनार्चयेत् ॥ ५६३ ॥ श्रीचक्रदर्शनवृणानेत्रयोःपापहारकम् ॥ तन्ना
 स्तिचेद्रणद्वन्द्वंकौलिकस्याक्षियुग्मकम् ॥ ५६४ ॥ अनाचारान्सदाचाराश्च
 क्रस्थाञ्चक्रिकौलिकान् ॥ शिवगौरीधियासर्वान्भावयेन्नावमानयेत् ॥
 ५६५ ॥ कुलाचार्यगृहंगत्वाभक्त्यापापविशुद्ध्ये ॥ याचयेदमृतंचान्नंतदभा
 वेजलंपिवेत् ॥ ५६६ ॥ कुलाचार्येणचेच्छक्त्यादत्तंपात्रंतुभक्तिः ॥ नमस्कृ
 त्यप्रगृहीयादन्यथानरकं व्रजेत् ॥ ५६७ ॥ उष्णीषीकञ्चुकीनग्नोमुक्ककेशश्च
 मुक्कवान् ॥ अस्नातोनातिभक्तश्चविवादेचपराञ्जुषः ॥ ५६८ ॥ नेदंयस्यकु

? इस कौलधर्म को उनके लिये उपदेश है कि जे पतित चाण्डाल शूद्रादि वेदधर्म के
 अधिकारी नहीं हैं किसीप्रकार से देवताओंको माननेलगे और जे शुद्धवर्णों के जन वेदध
 र्माधिकारी हैं उनको इस क्षुद्रधर्म पर दृष्टि देना अनुचित है, हउसे जे लोग मद्यमांसादि
 सेवन करते हैं वे उभयलोषसे पतित होते हैं ॥

लेजातं यश्च संस्कारवान्निदजः ॥ वेदाध्यायीकुलद्रव्यसेवनान्निर्धनो भवेत् ॥
 ५६६ ॥ योगामृतस्य निष्ठीवान्मद्यभाण्डपरिक्रमात् ॥ ऊर्ध्वहस्तेन पानाच्च देव
 ताशापमाप्नुयात् ॥ ५७० ॥ एकासने निविष्टायै भुञ्जानाश्चैकभाजने ॥ एक
 पात्रे पिवन्तो ये ते यान्ति निस्यं ध्रुवम् ॥ ५७१ ॥ ये सेवन्ते कुलद्रव्यमेकग्रामे स्थि
 ते गुरौ ॥ तत्कुलजे च तत्पुत्रे स्वज्येष्ठे कुलदेशिके ॥ ५७२ ॥ विनानुज्ञां स पापा
 त्मा रौखं निस्यं ब्रजेत् ॥ उच्छिष्टेन स्पृशेच्चक्रं कुलद्रव्यं तथा गुरुम् ॥ ५७३ ॥ व
 हिः प्रक्षाल्य च जलैः कुलद्रव्याणि दापयेत् ॥ मद्यभाण्डं समुद्धृत्य न पात्रं परिपूज
 येत् ॥ ५७४ ॥ भोगपात्रं मुराकुम्भं निक्षिपेन्न कदाचन ॥ चक्रमध्ये शुचिधिया
 करास्यक्षालनादिकम् ॥ ५७५ ॥ यः करोति चमूढात्मा स भवेदापदापदम् ॥ नि
 ष्ठीवनं मलमूत्रमधो वायुविसर्जनम् ॥ ५७६ ॥ श्रीचक्रमध्ये यः कुर्यात्स भवेद्यो
 गिनीपशुः ॥ चक्रमध्ये घट्टे भिक्षे पात्रे वा स्खलिते तथा ॥ ५७७ ॥ दीपनाशे रा
 ष्ट्रपीडागच्छेद्द्वैचक्रपूजनम् ॥ परिहासं प्रलापं च विडम्बन् बहुभाषणम् ॥ ५७८ ॥
 औदासीन्यं भयं क्रोधं चक्रमध्ये विवर्जयेत् ॥ पात्रहस्तश्चक्रमध्ये न न मेत्पूर्णपा
 त्रकम् ॥ ५७९ ॥ चिरं न स्थापयेद्धस्तेनालभेत्पात्रपाणिकः ॥ पादाभ्यां न
 स्पृशेत्पात्रं न च भिन्द्यात् कदाचन ॥ ५८० ॥ नैकहस्तेन दातव्यं न विन्दुम्पात
 येदधः ॥ पात्रं न चालयेत्स्थानान्नमुद्रावर्जितं पिवेत् ॥ ५८१ ॥ जल्पज्ञापिपि
 केन घटं न कुर्यात्पात्रसङ्ग्रहम् ॥ पात्रस्यांशद्वयं मद्यपूर्णं त्र्यंशं न्तुरिक्कम् ॥ ५८२ ॥
 नान्योन्यं ताडयेत्पात्रं न पात्रं ताडयेदधः ॥ साधारं नोद्धेत्पात्रमनावारेन नि
 क्षिपेत् ॥ ५८३ ॥ रिक्तपात्रं न कुर्वीत न पात्रं लङ्घयेत्तथा ॥ प्रक्षाल्य गोमये पात्रं न
 मोन्ते विप्रमीक्षयेत् ॥ ५८४ ॥ कथनं धर्मशास्त्रस्य ह्यकुलस्त्रीनिषेवणम् ॥ श्रो
 त्रियाणां च सङ्गस्तुकरणं श्रौतकर्मणाम् ॥ ५८५ ॥ कामार्थायुर्यशोलाभज्ञान
 सौख्यादिनाशकम् ॥ तस्मात्कौलपथे गच्छन्न कुर्वीत कदाचन ॥ ५८६ ॥ श्री
 चक्रस्थकुलद्रव्यं दद्याद्योवाऽकुले जने ॥ समहापातकी ज्ञेयोरौखं न रकं ब्रजेत् ॥
 ५८७ ॥ रिपुणापि न कर्तव्यो वाग्वादश्चक्रमध्यतः ॥ पितृमातृसमं पश्येत्तेनो
 क्तं परुषं सहेत् ॥ ५८८ ॥ श्रीगुरुकुलशास्त्राणि पूज्यस्थानानि यानि च ॥ भ
 क्त्या श्रीपूर्वकं विद्वान्प्रणम्य परिकीर्तयेत् ॥ ५८९ ॥ पारंपर्यं समास्थाय मन्त्रा

चारादिकंपुनः ॥ सर्वगुरुमुखाह्वंसफलंस्यान्नचान्यथा ॥ ५६० ॥ श्रीशास्त्रं
 पूजयेन्नित्यंपशुगेहेननिक्षिपेत् ॥ स्वदारवन्निषेवेतकुलशास्त्राणितान्त्रिकः ॥
 ५६१ ॥ पशुशास्त्राणिसर्वाणिवर्जयेत्परदारवत् ॥ संस्कारार्थंछिन्नभिन्नान्व्यस्त
 वर्णाश्चवैदिकान् ॥ ५६२ ॥ मन्त्रान्पठेत्सम्प्रदायात्तैःस्यादत्रव्यवस्थितिः ॥
 धर्मशास्त्रविरुद्धोयआचारःसतुकौलिकः ॥ ५६३ ॥ चक्रेनाकारयेदेतादेवीव
 त्ताःप्रपूजयेत् ॥ गमनंनैवकुर्वीतकृत्वानिरयमाप्नुयात् ॥ ५६४ ॥ मातरंगुरुप
 तींचभगिनींभगिनीसुताम् ॥ भ्रातृजायांवीरभार्याकुमारींव्रतधारिणीम् ॥
 ५६५ ॥ व्यङ्ग्यंविहृताङ्गींचक्षुब्धांप्रीतांसमाहताम् ॥ स्नुषांसकृत्कामगतां
 वृद्धानैवमनोहराम् ॥ ५६६ ॥ मनोहरांयौवनस्थांसुवेशांचारुहासिनीम् ॥ र
 क्तान्तनयनांश्यामांपूजयेत्कौलिकाङ्गनाम् ॥ ५६७ ॥ अकस्माच्चनसेवेतबले
 नचकुयोगिनीम् ॥ चक्रमध्येस्वयंक्षुब्धावास्वतःप्रार्थिनींयमेत् ॥ ५६८ ॥ आ
 ममांससुराकुम्भंमत्तेभंसिद्धदर्शनम् ॥ सहकारमशोकंचक्रीडालुब्धाःकुमा
 रिकाः ॥ ५६९ ॥ एकवृक्षंश्मशानंचसमूहंयोषितामपि ॥ नारींचरक्त्वसनां
 दृष्ट्वावन्देत्तमक्वितः ॥ ६०० ॥ गुरुशक्तिमुत्तमज्येष्ठंकनिष्ठंकुलदेशिकान् ॥ कुल
 दर्शनशास्त्राणिकुलद्रव्याणिकौलिकान् ॥ ६०१ ॥ प्रेरकान्सूचकांश्चापिवा
 चकान्दर्शकांस्तथा ॥ शिष्यकान्बोधकान्योगियोगिनींसिद्धपूरुषान् ॥ ६०२ ॥
 कन्याकुमारिकान्गनाउन्मत्तानपियोषितः ॥ ननिन्देन्नजुगुप्सेतनहसेन्नावमान
 येत् ॥ ६०३ ॥ नाप्रियंनानृतंब्रूयात्कस्यापिकुलयोगिनः ॥ कुरुपेत्यतिकृष्णे
 तिनवदेत्कुलयोषितम् ॥ ६०४ ॥ परीक्षयेन्नभक्तानांवीराणांचकृतेकृते ॥ नप
 श्येत्पतितांगनामुन्मत्तांप्रकटस्तनीम् ॥ ६०५ ॥ नदिवासेवयेन्नारींतद्योनिं
 ननिरीक्षयेत् ॥ स्त्रियंशतापराधांपुष्पेणापिनताडयेत् ॥ ६०६ ॥ दोषान्नग
 णयेत्स्त्रीणांगुणानेवप्रकाशयेत् ॥ तिष्ठन्तिकुलयोगिन्यःकुलवृक्षेषुसर्वदा ॥
 ६०७ ॥ तत्पत्रेपुनर्भोक्तव्यमर्कपत्रेविशेषतः ॥ नस्वपेत्कुलवृक्षाधोनचोपद्रव
 माचरेत् ॥ ६०८ ॥ दृष्ट्वाभक्त्यानमस्कुर्वाच्चेदयेन्नकदाचन ॥ श्लेष्मान्तक
 करञ्जालानिम्बाश्वत्थकदम्बकाः ॥ ६०९ ॥ बिल्वोवटोदुम्बरौचचिन्नाचेतिद
 शस्मृताः ॥ प्रायश्चित्तंभृगोःप्रोक्तंसन्न्यासंव्रतधारणम् ॥ ६१० ॥ तीर्थयात्रा

दिगमनंकौलेयस्तुविवर्जयेत् ॥ एकाक्षरप्रदातारंयोगुरुंचावमन्यते ॥ ६११ ॥
 सश्वयोनिशतंगत्वा चाण्डालत्वमवाप्नुयात् ॥ एकस्यहननात्क्षेम बहूनांचे
 च्छुभागतिः ॥ ६१२ ॥ अन्तःकौलंबहिःशैवं जनमध्येतुवैष्णवम् ॥ कौलंतु
 गोपयेद्देविनारिकेलफलाम्बुवत् ॥ ६१३ ॥ गुरुंप्रकाशयेद्धीमान्मन्त्रंयत्नेनगोप
 येत् ॥ अप्रकाशप्रकाशाभ्यां क्षीयन्तेसम्पदायुषः ॥ ६१४ ॥ सर्वाचारपरिभ्र
 ष्टः कुलाचारंसमाश्रयेत् ॥ कुलाचारपरिभ्रष्टो रौखनरकं व्रजेत् ॥ ६१५ ॥ वा
 माचारंनकथयेदकुलीनायसद्गुरुः ॥ आचारात्पतितेशिष्ये पातकीसगुरुर्भ
 वेत् ॥ ६१६ ॥ इष्टःकरिचत्कौलिकस्य महोदयवमास्थितः ॥ तस्यदुःखापहा
 राय कुर्यादष्टाष्टपूजनम् ॥ ६१७ ॥ एकस्मिन्दिनसेवाष्टदिनंवाषोडशाह
 कम् ॥ दैन्ताहंवाचतुष्पष्टिदिनंकार्यंगुरुत्वतः ॥ ६१८ ॥ कारयेद्वास्वयंकुर्याद्वि
 त्तशाठ्यविवर्जितः ॥ तत्रोपोष्यविशुद्धात्माकृत्यान्यासान्पुगेदितान् ॥ ६१९ ॥
 प्रमुक्तेजीवलोकेतु मुदितात्माग्रहामनाः ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरीचैव कौमारीवै
 ष्णवीतथा ॥ ६२० ॥ वाराहीचतथेन्द्राणी चामुण्डामहतीरमा ॥ एताएवस
 माख्याता मयातेचाष्टमातरः ॥ ६२१ ॥ असिताहोमुरुश्चण्डः क्रोधोन्मत्तक
 पालिनः ॥ भीषणश्चाथसंहार एतेष्टौभैरवामताः ॥ ६२२ ॥ आचम्यमिथुनेष्टौ
 तान् परमैःपूर्ववद्यजेत् ॥ प्रौढान्तोल्लासपर्यन्तंकार्यंसिद्ध्यत्यसंशयम् ॥ ६२३ ॥
 कृतावेदेवतोषाय पुरश्चर्याविशिष्यते ॥ गुरुभक्तिविहीनस्य तपोविद्याव्रतंकु
 लम् ॥ ६२४ ॥ व्यर्थं सर्वशवस्येव नानालङ्कारभूषणम् ॥ तस्माद्गुरुःसदासे
 व्यो मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ६२५ ॥ गुरौमनुष्यबुद्धिश्च मन्त्रेवाक्षरशे
 सुपीम् ॥ प्रतिमासुशिलाबुद्धिं कुर्यान्नरकं व्रजेत् ॥ ६२६ ॥ कुलागमत्व
 मार्गोयं गुरुणासम्प्रदर्शितः ॥ सम्यगाचरितश्चेत्स्याद्भुक्तिमुक्तयोस्तुसाध

१ सब आचारों से रहित पतितलोग कौलधर्म में रहते हैं और इससे भी जो वे पतित
 होजावें तो नरक छोड़ अन्यत्र ठेकाना न होगा और सज्जन तो हमेशाहरी वेदधर्ममें प्रवृत्त
 रहते हैं उनको वाममार्ग के धर्ममें प्रवृत्ति कराना भले आदमियों को उचित नहीं है और
 पापमागी भी होते हैं क्योंकि जिनके उपदेशसे आचार छोड़कर जन वाममार्गी होजायगा
 पर मांसादि खानेका पाप गुरुओं को छोड़ और किसको लागैगा २ बचिसदिन ॥

नम् ॥ ६२७ ॥ विप्रोपिगुणयुक्तोपि नभक्कश्चेन्नशस्यते ॥ म्लेच्छोपिगुणहो
 नोपि भक्तिमाञ्छिष्यउच्यते ॥ ६२८ ॥ गुरोर्हितं हि कर्तव्यं वाङ्मनःकायकर्म
 भिः ॥ अहिताचरणाच्छिष्योविष्टायांजायतेकृभिः ॥ ६२९ ॥ गुरुत्यागाद्भवे
 न्मृत्युर्मन्त्रत्यागाद्विद्वता ॥ गुरुमन्त्रपरित्यागाद्गौरवंनरकं व्रजेत् ॥ ६३० ॥
 गुरुकंारुषंवाक्यमाशिषंचिन्तयेद्धृदि ॥ नमेत्सन्ताडितोवापि प्रसादमिति
 संस्मरेत् ॥ ६३१ ॥ भोगभोज्यानिवस्तूनि गुरवेसर्वमर्पयेत् ॥ तच्छेषमिति
 सञ्चिन्त्य द्राह्मंतस्याज्ञयामुदा ॥ ६३२ ॥ ऋणादानंतथादानं वस्तूनांकयवि
 क्रयम् ॥ नकुर्यादगुरुभिःसार्द्धं नोद्वेहेत्तत्कुलोद्भवाम् ॥ ६३३ ॥ समासोक्तं
 रहस्यार्थं नवदेद्यस्यकस्यचित् ॥ यदिब्रूयात्सउभयच्युतएव न संशयः ॥ ६३४ ॥
 सर्वस्वमपियोदद्याद् गुरौभक्तिविवर्जितः ॥ शिष्यो न फलमाप्नोति भक्तिरेव हि
 कारणम् ॥ ६३५ ॥ यस्मिन्द्रव्येगुरोरस्ति स्पृहानानुभवेच्चतत् ॥ अवश्यं
 यदिवापि स्यादनुभूयात्तदाज्ञया ॥ ६३६ ॥ अत्यल्पं हि गुरोर्द्रव्यमदत्तं स्वी
 करोतियः ॥ तिरश्चांगेनिमापन्नः कव्यादैः स तु भक्ष्यते ॥ ६३७ ॥ आज्ञाभङ्गे
 र्थहरणं तदुक्तं श्रद्धयाचरेत् ॥ निग्रहेनुग्रहेवापि गुरुः सर्वस्य कारणम् ॥ ६३८ ॥
 निर्गतं यद्गुरोर्वक्त्रात्सर्वशास्त्रंतदुच्यते ॥ गुरुकार्येस्वयं राक्तो नापरंप्रेषये
 त्कचित् ॥ ६३९ ॥ बहुकृत्यं परैः कुर्यात्सहितोप्यतिभक्तिमान् ॥ तिष्ठज्जाग्र
 त्स्वपनखादन् प्रपिबंश्चिन्तयेद्गुरुम् ॥ ६४० ॥ गुर्वज्ञामेव कुर्वीत तद्गतेना
 न्तरात्मना ॥ अभिमानो न कर्तव्यो जातिविद्याधनादिभिः ॥ ६४१ ॥ तत्पा
 पं समवाप्नोति गुर्वग्रेऽनृतभाषणात् ॥ गोब्राह्मणवधंकृत्वा न यत्पापमवाप्नु
 यात् ॥ ६४२ ॥ गुरोः सिंहासनं देयं ज्येष्ठानामुत्तमासनम् ॥ विध्यासनं कनिष्ठा
 नामितरेषां समासनम् ॥ ६४३ ॥ जातिविद्याधनाढ्यो वा दूराददृष्ट्वा गुरुमुदा ॥
 दण्डप्रणामं कृत्वैकं त्रिःप्रदक्षिणमाचरेत् ॥ ६४४ ॥ गुरुतो गुरुयोगेतु वन्दे
 तत्र स्वकं गुरुम् ॥ ततो वन्देद्गुरुंसोपि ततः शिष्यः प्रवादयेत् ॥ ६४५ ॥ गुरोः
 प्रणामत्रितयं ज्येष्ठानामेक एव च ॥ पूज्यानामञ्जलिस्तद्वदन्येषां बाह्यवन्द
 नम् ॥ ६४६ ॥ देवान् गुरुन्कुलाचार्याञ्ज्येष्ठान् वृद्धांस्तपोधनान् ॥ विद्याधि

कान्स्वकर्मस्थाञ्छ्रोत्रियान्प्रणमेत्सदा ॥ ६४७ ॥ स्त्रीदिष्टंगुरुशप्तंच पाखण्डं
पतितंशठम् ॥ विकर्म्मिणंकृतघ्नंचानाश्रमस्थंनमेन्नच ॥ ६४८ ॥ अनिवेद्य
गुरुंभुङ्क्ष्यस्त्वेकग्रामसंस्थितः ॥ तेनभुक्कर्ममेध्यंस्यान्मृतोजायेतसूकरः ॥ ६४९ ॥
एकग्रामेस्थितःशिष्यस्त्रिसन्ध्यंप्रणमेदगुरुम् ॥ क्रोशमात्रस्थितोभक्त्या गुरुं
प्रतिदिनंनमेत् ॥ ६५० ॥ अर्धयोजनतःशिष्यः प्रणमेत्पञ्चपर्वसु ॥ एकयो
जनमारभ्य योजनद्वादशावधि ॥ ६५१ ॥ दूरदेशेस्थितःशिष्यो भक्त्यात
त्सन्निधिगतः ॥ तत्तद्योजनसंख्याकमासेषुप्रणमेदगुरुम् ॥ ६५२ ॥ अति
दूरस्थितंशिष्यो यदेच्छास्यात्तदाव्रजेत् ॥ रिक्कहस्तोनपरयेच्च राजानन्देवता
गुरुम् ॥ ६५३ ॥ फलपुष्पाम्बुगार्थादीन् यथाशक्तिसमर्पयेत् ॥ एवंयोनार्चये
दिप्रो ब्रह्मराक्षसतांव्रजेत् ॥ ६५४ ॥ गुरुशक्तिश्चतत्पुत्रा ज्येष्ठभ्रातागुरोः
समाः ॥ आत्मविश्वकनीयांसं पुत्रवत्परिपालकः ॥ ६५५ ॥ स्वविद्यानुष्ठान
तपोधर्म्माणामप्रकाशकः ॥ वर्णाश्रमज्ञानतपोधर्म्माणंचप्रकाशकः ॥ ६५६ ॥
षट्कर्मसुसुसिद्धोयोदाताभोक्कानयाचकः ॥ सएवकौलिकाचार्यस्त्व
न्यःकुलविडम्बकः ॥ ६५७ ॥ पिण्डपदंतथारूपं रूपातीतंनिरञ्जनम् ॥ यस्तु
सम्यग्विजानाति सगुरुश्चोद्धरेत्परम् ॥ ६५८ ॥ पाशस्तम्भंवेधदीक्षां पशुग्र
हणमेवच ॥ त्रिविधंयोविजानातिसगुरुःकथितःप्रिये ॥ ६५९ ॥ पशुपा
शपशूनाञ्च रहस्यार्थविधानवित् ॥ योजानातिवरारोहे सगुरुःपरिकीर्ति
तः ॥ ६६० ॥ घृणाशङ्काभयंलज्जा जुगुप्साचेतिपञ्चमी ॥ कुलंशीलंतथा
शक्तिरष्टौपाशाःप्रकीर्तिताः ॥ ६६१ ॥ पाशबद्धःपशुःप्रोक्तः पाशमुक्तोमहे
श्वरः ॥ तस्मात्पाशहरोयोत्र सगुरुर्नान्यउच्यते ॥ ६६२ ॥ मूलादिब्रह्मरन्ध्रा

१ पशुप परमेश्वर, आश जीवों में व्याप्त होनेवाली माया, पशु, जीव-इनके रहस्य
अर्थको जानताहै कि जैसे, पशुको बन्धन स्वयं नहीं छोड़सकता और पशु भी बिना पशु-
पालके छोड़े अपना से नहीं छूटसकता, ऐसेही जीवको माया नहीं छोड़सकती और जीव
भी बिना परमेश्वरकी कृपा आपही आप मायासे नहीं छूटसकता इससे उन परमेश्वर की
भक्तता के लिये उपासनादि धर्म अवश्य कर्तव्यहैं और वरारोहे यह सम्बोधन पदहै
अथवा पशु जीव, पाश माया और पशु जीव, उन कमहै जिससे वह पशून परमेश्वर उनके
आश्च पूजाके अर्थ प्रयोजन मुक्त्यादि फलोंके लिये विधानों को जानतःहो ॥

न्तं सप्तमभोजदलेपुयः ॥ जीवचालफलंवेत्ति सगुरुर्नापरःप्रिये ॥ ६६३ ॥
 संसारभयभीतस्य शिष्यस्यगुरुरादरात् ॥ व्रतोपवासनियमैर्भियोहन्तासङ्क
 लंभः ॥ ६६४ ॥ गुरोर्यस्यैवसम्पर्कात्परानन्दोभिजायते ॥ गुरुंमेववृणुया
 न्नापरंमतिमान्नरः ॥ ६६५ ॥ शङ्क्याभक्षितं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ साश
 ङ्काभक्षितायेन सगुरुर्दुर्लभःक्षितौ ॥ ६६६ ॥ मधुभुक्चयथाभृङ्गः पुष्पात्पुष्पा
 न्तरं व्रजेत् ॥ ज्ञानलुब्धस्तथाशिष्यो गुरोर्गुर्वन्तरं व्रजेत् ॥ ६६७ ॥ गुरुशिष्या
 धिकारार्थं विरक्तोपिशिवाज्ञया ॥ किञ्चित्कालं प्रतीक्ष्यैव पश्चाच्छिष्ये समर्प
 येत् ॥ ६६८ ॥ सम्प्रदायमविच्छिन्नं कौलं कुर्यान्न कुत्रचित् ॥ यावच्च सम्प्रदा
 योस्ति तावत्स्याद्योगिनीपदम् ॥ ६६९ ॥ गुरुशिष्याबुभौमोहादपरीक्ष्यप
 रस्परम् ॥ उपदेशं ददन् गृह्णन् प्राप्नुयातां पिशाचताम् ॥ ६७० ॥ असंस्कृत्यो
 पदेशं तु यः करोति समूढधीः ॥ विनश्यत्येव तन्मन्त्रः सैकतेशालिबीजव
 त् ॥ ६७१ ॥ धनेच्छामयलोभाद्यैरयोग्यं यदि दीक्षयेत् ॥ देवताशापमाप्नो
 ति कृतंच विफलं भवेत् ॥ ६७२ ॥ कुलद्रव्यैः समभ्यर्च्य कुलचक्रं विधानतः ॥
 शिष्याय दर्शयेत्सम्यग्दीक्षायां कौलिकीमता ॥ ६७३ ॥ सिद्धद्रव्यं मुखे पूरयेच्च
 व्योमामृतान्वितम् ॥ अभिषिञ्चेत्प्रियं शिष्यं गरुडपाख्येयमीरिता ॥ ६७४ ॥
 सञ्जीवनीनयुक्तेन सुरया पूरितेन च ॥ पञ्चामृतैः सुसम्पूर्णशङ्केन कलशेन
 वा ॥ ६७५ ॥ अभिषेकं ततः कुर्यात्कुलवृक्षोत्थपल्लवैः ॥ अयं पूर्णाभिषेकोत्र
 कुलमार्गे प्रकीर्तितः ॥ ६७६ ॥ पूर्णाभिषेकहीनाश्चेन्म्रियन्ते यदि कौलिकाः ॥
 प्राप्नुवन्ति पिशाचत्वं यावदाभूतसम्प्लवम् ॥ ६७७ ॥ उपपातकलक्षाणि महा
 पातककोटयः ॥ क्षणादहतिदीक्षेयं विधिना गुरुणा कृता ॥ ६७८ ॥ रसेन्द्रेण
 यथाविद्धमैयः सौवर्णं तां व्रजेत् ॥ दीक्षाविद्धस्तथा ह्यात्मा शिवत्वं लभते दु
 तम् ॥ ६७९ ॥ दीक्षाग्निदग्धकर्मासौ मायाविच्छिन्नबन्धनः ॥ यातः
 परां ज्ञानकाष्ठां निविष्णुः सशिवो भवेत् ॥ ६८० ॥ गतं शूद्रस्य शूद्रत्वं गतावि
 प्रस्य विप्रता ॥ दीक्षासंस्कारसम्पन्ने जातिभेदो न विद्यते ॥ ६८१ ॥ दार्वर्षे म

१ जो पुरुष वेदादि प्रोक्त सन्मार्ग में चला जाता हो उसको कभी कहीं कौलधर्मगामी
 मत करे २ पारासे मारा ३ लोहा ४ पत्थर ॥

लोहमृदतजातिलिङ्गप्रतिष्ठितम् ॥ यथोच्यतेमहादेवस्तथावर्णास्तुदीक्षि
ताः ॥ ६८२ ॥ अन्त्यजोदीक्षितः पूर्वं द्विजः पश्चाच्चदीक्षितः ॥ तदाज्येष्ठोऽ
न्यजः प्रोक्तः कुलशास्त्रविनिश्चये ॥ ६८३ ॥ गुरुशक्तिमुतानां च यो भवेत्पू
र्वदीक्षितः ॥ गुरुवत्तेन ते पूज्या नावमान्याः कदाचन ॥ ६८४ ॥ कौलिके वा
ममार्गे च वेधदीक्षाफलप्रदा ॥ अन्यास्तादक्षिणे मार्गे न्यथा तु पतितो भवेत् ॥
६८५ ॥ दीक्षापूर्वगुरोः सिद्धं पारम्पर्यक्रमागतम् ॥ योग्यं योग्येन यल्लब्धं
तच्च सिद्ध्यत्यसंशयम् ॥ ६८६ ॥ मासमात्रं जपेन्मन्त्रं भूतलिप्या तु सम्पुटम् ॥
क्रमोत्क्रमात्सहस्रन्तु तस्य सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ६८७ ॥ मण्डलं पूजयेन्मन्त्रं मा
तृकाक्षरसंयुतम् ॥ अनुलोमविलोमेन षण्मासात्सिद्ध्यते मनुः ॥ ६८८ ॥ त्रित
त्वाक्षरपूर्वतु मातृकाक्षरपूर्वकम् ॥ क्रमोत्क्रमाच्च तं जप्त्वा मासात्सिद्धो भवे
न्मनुः ॥ ६८९ ॥ मातृका जपमात्रेण मन्त्राणां कोटिकोटयः ॥ जपिताः स्यु
र्न सन्देहस्तत्त्वं सर्वतदुद्भवम् ॥ ६९० ॥ जातसूतकमादौ स्यादन्ते च मृतसूत
कम् ॥ ६९१ ॥ न पुरश्चरणं यस्य समन्त्रो नैव सिद्ध्यति ॥ यस्यान्नपानपुष्टाङ्गः
कुरुते धर्मसञ्चयम् ॥ ६९२ ॥ अन्नदातुः फलं चार्थं कर्तुश्चार्थं न संशयः ॥
सुगन्धपुष्पाभरणगन्धादिभिरलंकृतः ॥ ६९३ ॥ तस्य हस्तगता सिद्धिर्नान्य
था जन्मकोटिभिः ॥ तन्निष्ठस्तद्गतप्राणस्तच्चित्तस्तत्परायणः ॥ ६९४ ॥ तत्प
रार्थानुसन्धानं कुर्वन्मन्त्रं शनैर्जपेत् ॥ जपाच्छान्तः पुनर्ध्यायेद्भ्यानाच्छान्तः
पुनर्जपेत् ॥ ६९५ ॥ जपध्यानादियुक्तस्य क्षिप्रं मन्त्रः प्रसिद्ध्यति ॥ अथ म
न्त्रीप्रयोगार्थं शुद्धहन्त्रियमान्वितः ॥ ६९६ ॥ शापप्रसाददं मन्त्रं तत्त्वलक्षमि
तं जपेत् ॥ मधुरत्रयसंयुक्तैः सतिलैः शालितण्डुलैः ॥ ६९७ ॥ दशांशं जुहुया
त्पश्चात्संस्कृते हव्यवाहने ॥ गन्धपुष्पाक्षताकल्पनवस्त्रादिभिः पुनः ॥ ६९८ ॥
भक्ष्यभोज्यान्नपानाद्यैः कुलद्रव्यैर्मनोहरैः ॥ तोषयेद्योगिनीचक्रं यथा वि
धिसविस्तरम् ॥ ६९९ ॥ एवं न्यासजपध्यानं सहोमार्चनतर्पणम् ॥ कृत्वा प्र
योगान् कुर्वीत तस्य सिद्धिर्न संशयः ॥ ७०० ॥ प्रयोगान्ते च कपूजां विधिनाैव
समाचरेत् ॥ एकलक्षं जपेन्मन्त्रं ध्यानन्याससमन्वितम् ॥ ७०१ ॥ प्रयोगदो
षशान्तर्यमात्मनो र्थार्थमेव च ॥ स्वस्वर्णपददित्वा बिन्दुचैतन्यसूचकम् ॥ ७०२ ॥

द्रुस्वदीर्घप्लुताद्यांश्च ज्ञात्वाकर्माणिसाधयेत् ॥ मूलंप्रासादबीजंतु तरुणादि
 त्यसम्भवम् ॥ ७०३ ॥ उत्तमाङ्गेपराबीजं चन्द्रायुतसमप्रभम् ॥ परस्परकरस्प
 र्शमिलितानन्दनिर्भरैः ॥ ७०४ ॥ मूलादिब्रह्मरन्धान्तमनवच्छिन्नदीप्तिभिः ॥
 परामृतरसासक्तैः सिक्रमापादमस्तकम् ॥ ७०५ ॥ आत्मानंभावयेन्नित्यं सप्र
 योगैर्नवाध्यते ॥ अथलोकोपकाराय वक्ष्येध्यानजपादिकम् ॥ ७०६ ॥ क
 स्यरोगादिकेजाते शान्तिर्येनाभिजायते ॥ स्थित्वामृदासनेध्यायेद्गुरुवन्द
 नपूर्वकम् ॥ ७०७ ॥ मस्तकान्तंचसम्पूर्णचन्द्रमण्डलमध्यकम् ॥ श्रीप्रासादप
 राबीजं षोडशस्वरसंयुतम् ॥ ७०८ ॥ मुक्तास्फटिककर्पूरकुन्देन्दुधवलंशुभम् ॥
 सचन्द्रबीजसञ्जातसुधाप्लावितविग्रहम् ॥ ७०९ ॥ आत्मानंभावयेदेवं परस्या
 त्मानमेववा ॥ श्रीप्रासादपसमन्त्रमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ७१० ॥ तरुणोत्थास
 सहितो मण्डलं पूजयेद्यदा ॥ अपमृत्युमहारोगंजरामरणंभयम् ॥ ७११ ॥
 ग्रहापस्मारवेतालभूतोन्मादादिसम्भवम् ॥ जराधिव्याधिरहितः पुत्रपौत्रादि
 संयुतः ॥ ७१२ ॥ जीवेद्दर्पशतंसाग्रं पूजितःसर्वमानवैः ॥ ज्वरोन्मादादिरोगे
 षु जपेच्छिरसिचिन्तयेत् ॥ ७१३ ॥ पूर्ववत्तामहारोगे सर्वाङ्गव्यापिनींस्मरे
 त् ॥ तत्क्षणाच्छान्तिमायान्ति सर्वरोगानसंशयः ॥ ७१४ ॥ दशेन्द्रियेषुयो
 ध्यायेत्क्षभेदिन्द्रियसौष्ठवम् ॥ सदासञ्चिन्तयेन्मूर्ध्नि सभवेदजरामरः ॥ ७१५ ॥
 हृत्पद्मकर्णिकामध्ये सूर्यमण्डलसंस्थितम् ॥ पराप्रासादबीजंतत्तरुणादित्यस
 न्निभम् ॥ ७१६ ॥ जीवन्धूकसिन्दूरपद्मरागाम्बुजप्रभम् ॥ एवंविंशतिभिः
 स्पर्शाक्षरैःसंवीतमन्त्रतः ॥ ७१७ ॥ तत्प्रभापटलच्छायारत्नीकृतजगत्रयम् ॥
 आत्मानंसंस्मरेदित्यं यौवनोत्थाससंयुतः ॥ ७१८ ॥ अष्टोत्तरसहस्रंतु मण्डलं
 प्रजपेत्सदा ॥ देवदानवगन्धर्वसिद्धचारणगुह्यकान् ॥ ७१९ ॥ विद्याधरा
 न्मुनीन्यक्षात्रागानप्सरसःस्त्रियः ॥ सिंहव्याघ्रोरगैणादीनन्यान्डुष्टमृगान्

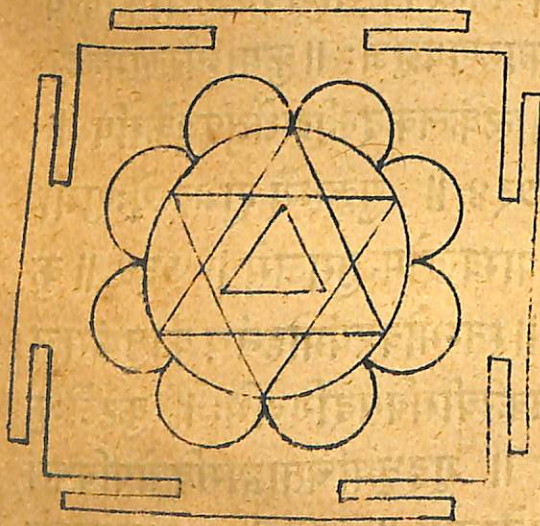
१ मन्त्राङ्क के सूर्य से प्रकाशमान प्रासाद बीज अर्थात् 'ह्रीं' और अनेकों चन्द्र
 से प्रकाशमान पराबीज 'ह्रीं' उनको शिरमें ध्यानकरे, दोनों के संयोग से हुये अमृत
 से भोग अपना को जानो २ श्रीं ह्रीं चन्द्रबीज 'मं' उससे हुये अमृत से स्नात
 ना को जानो ॥

पि ॥ ७२० ॥ वशीकरोत्यसन्देहः किम्पुनर्मानवादिकान् ॥ सइहैश्वर्यमा
 प्रोति स्वर्गभोगादिकंतथा ॥ ७२१ ॥ यस्यमूर्ध्निस्मरञ्जप्यात्सवश्योजायतेऽ
 चिरम् ॥ मूलाधारसरोजान्तवह्निमण्डलमध्यगम् ॥ ७२२ ॥ पराप्रासादबीजं
 तत्कल्पाग्निसदृशंस्मरेत् ॥ प्रतिलोमैस्तुसंवीतं दशभिर्व्यापकाक्षरैः ॥ ७२३ ॥
 स्वयंकालानलसमः सर्वभूतभयङ्करः ॥ दक्षिणाशान्याभिमुखो यौवनोत्थास
 संयुतः ॥ ७२४ ॥ मन्त्रन्तुमण्डलंजप्यादशोत्तरसहस्रकम् ॥ अनिष्टकारिणः
 क्रूरान्मृथाविद्वेषकारिणः ॥ ७२५ ॥ भूतोग्रग्रहवेतालपिशाचान्ब्रह्मराक्षसान् ॥
 तद्वह्निमध्यपतितानग्निदग्धांश्चचिन्तयेत् ॥ ७२६ ॥ क्षणेननाशमायाम्नि
 शलभाइवसर्वतः ॥ यस्यमूर्ध्निस्मरेद्बीजं समृत्युमधिगच्छति ॥ ७२७ ॥
 खदिरश्चेतमन्दारामृताभानुसमिद्धरैः ॥ पनसोदुम्बराश्वत्थप्लक्ष्मापामार्गजै
 श्चवा ॥ ७२८ ॥ नन्द्यावर्तसिताम्भोजहयारिकुमुमैश्चवा ॥ एकेनवार्धश्लो
 कोक्तेस्तिलतण्डुलसंयुतैः ॥ ७२९ ॥ मधुत्रययुक्तेर्वा भक्ष्यैर्वापायसैरपि ॥
 सहस्राद्युतान्तंच यथाकार्यं तथाचरेत् ॥ ७३० ॥ पूर्वोक्तस्यजपस्यात्र सिद्ध
 येसात्त्विकस्यतु ॥ शान्तिकंपौष्टिकंसन्धिरुपकारश्चसात्त्विके ॥ ७३१ ॥ कद
 म्बाशोकवकुलपुन्नागाम्रमधुकजैः ॥ चम्पकद्वयपालाशपाटलश्रीकपित्थ
 जैः ॥ ७३२ ॥ मालतीमल्लिकाजातिवन्धूकारुणपङ्कजैः ॥ कुमार्यरुणमन्दा
 रजातीकुन्दजपादिभिः ॥ ७३३ ॥ सनालकेलकदलीद्राक्षेक्षुपृथुकैरपि ॥
 चन्दनागुरुकर्पूररोचनाकुंकुमादिभिः ॥ ७३४ ॥ युक्तेरन्यैः शुभद्रव्यैः शमी
 पत्रफलाम्बुना ॥ पृथक्श्लोकार्धमम्प्रोक्तैः प्राग्वद्धोमन्तुराजसे ॥ ७३५ ॥ कु
 र्यात्कार्यस्यवशतः सहस्राद्युतान्तकम् ॥ स्तम्भोवश्यंमोहनंच कौतुकराज
 संमतम् ॥ ७३६ ॥ निम्बाक्षभास्करोन्मत्तकरवीरविसदण्डभिः ॥ कुटजैः कृ
 णवर्णैश्च अग्निकुण्डर्क्षवृक्षकैः ॥ ७३७ ॥ गृहधूमचिताङ्गारविषोपविषसं
 युतैः ॥ उन्मत्तरससम्पिष्टैश्चिताभस्मान्वितैस्तथा ॥ ७३८ ॥ मध्यपादरजो
 भिश्च शत्रोःप्रतिकृतिंचरेत् ॥ यद्वातन्मनसाक्षेत्रवृक्षकाष्ठभवामपि ॥ ७३९ ॥
 सम्यक्प्रतिष्ठितप्राणां कुण्डस्योपरिलम्बयेत् ॥ खनेन्मृत्प्रतिमाम्मन्त्री कुण्ड
 स्याधोयथाविधि ॥ ७४० ॥ मलीमसेनमनसात्युग्रदृष्टिरमर्षणः ॥ चित्रमाले

विषतरुद्रवकाष्ठसमेधिते ॥ ७४१ ॥ जुहुयात्तामसंकर्म सिद्धयत्यत्रनसं
 शयः ॥ मारणोच्चाटनद्वेपं तामसंस्यात्पिशाचता ॥ ७४२ ॥ राजीलवण
 होमेनस्त्रीणामाकर्षणं भवेत् ॥ आत्मरक्षां पुरस्कृत्वा पश्चात्कर्माणि साधये
 त् ॥ ७४३ ॥ लिखेत्रिकोणं षट्कोणमष्टारं च महीपुरम् ॥ मूलमन्त्रं लिखेन्म
 ध्ये साध्यनाम समन्वितम् ॥ ७४४ ॥ पडङ्गानि च षट्कोणे स्वरान्वैकेशरेषु च ॥
 वर्गान्पत्रेषु भूगोहे चतुष्कोणेषु मन्त्रकम् ॥ ७४५ ॥ पञ्चवर्णरजोभिश्च लिखे
 द्दृष्टिमनोहरम् ॥ एकत्रिषड्सु चतुष्कलशान्स्थापयेत्क्रमात् ॥ ७४६ ॥ मध्या
 दिचतुरस्त्रान्तं द्वाविंशतिघञ्जन्क्रमात् ॥ अथवाष्टादशदश सप्तवाचतुरेकक
 म् ॥ ७४७ ॥ अस्थिरत्नं शिरातन्त्रं मृन्मांसं रुधिरं जलम् ॥ चर्म वस्त्रं शिवाकू
 र्चं नारिकेलफलं शिरः ॥ ७४८ ॥ मन्त्रप्राणसमायुक्तां यजेत्कलशदेवताम् ॥
 साचत्रिमूर्तिरंशादिमातरो भैरवान्विताः ॥ ७४९ ॥ विदिक्षुर्गुरुविघ्नेशदुर्गाक्षे
 त्रपतीनपि ॥ कलशेषु समभ्यर्च्य विधिवन्मन्त्रवित्तमः ॥ ७५० ॥ अभिषिञ्चे
 त्पियं शिष्यं सर्वपापप्रशान्तये ॥ आयुःश्रीकान्तिसौभाग्यं विद्यारोग्यादि
 कं भवेत् ॥ ७५१ ॥ राजाभिषिक्तो लभते चतुःसागरगां महीम् ॥ अकिञ्चनोऽभि

षिक्तस्तु महदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ७५२ ॥
 बन्ध्याभिषिक्तो लभते पुत्रं सर्वगुणान्वि
 तम् ॥ भूतापमृत्युरोगाद्या विनश्यन्ति
 न संशयः ॥ ७५३ ॥ त्रिलोहे वापि
 भूर्जे वा लिखित्वा यन्त्रमुत्तमम् ॥ विष्ट
 तं पूजितं देवि सर्वरक्षाकरं भवेत् ॥ ७५४ ॥
 अकुलं शिव इत्युक्तः कुलं शक्तिः प्रकीर्ति
 ता ॥ कुलाकुलानुसन्धाननिपुणाः

इस यंत्र में मध्यके त्रिकोण में ह्रीं आदि मूलमंत्र व साध्यदेवता का नाम और षट्
 कोणों में देवताके अंग, एक एक देवताको एक एक कोठे में लिखे तथा आठदलोंमें अ क
 च ट त प य स, इन आठवर्गोंको और केशरों (जे पत्रों के बीच हैं) में अ आ इ ई आदि
 सोलहस्वरोंमेंसे दो दो स्वर एक एक केशरमें लिखे और भूपुरके चारोंकोणोंमें मूलमंत्र लिखे ॥

कौलिक प्रिये ॥ ७५५ ॥ आदित्वात्सर्वमार्गाणां मनोस्त्रासप्रवर्तनात् ॥ य
 ज्ञादिसर्वहेतुत्वादात्मनाय इतिकीर्तितः ॥ ७५६ ॥ इतिकौलिकमार्गस्य
 प्रपञ्चोऽयं प्रदर्शितः ॥ वेदधर्मविहीनाये तेत्रधर्मेधिकारिणः ॥ ७५७ ॥
 इन्द्रियाणामधृष्यत्वात्कामलोभादिसम्भवात् ॥ प्रायःकलौकौलिकोऽयं पन्था
 नरकहेतवे ॥ ७५८ ॥ धर्मनाशःकौलिकेनरसेनार्थविनाशनम् ॥ कामना
 शःफिरङ्गेनमोक्षनाशोजनेर्षया ॥ ७५९ ॥ भविष्यतिकलौदेवा दम्भःपार्प
 गृहेगृहे ॥ पुरुषेणविनाकिञ्चित्प्रकृत्याक्रियते नहि ॥ ७६० ॥ विनाशक्लिंफलं
 देवो दातुं नैवक्षमोऽह्यतः ॥ तस्मात्पुंशक्त्रिसंयोगं कृत्वामन्त्रं प्रसाधयेत् ॥ ७६१ ॥
 कौलिकेयाममार्गे च पुमान्देवो न सिद्ध्यति ॥ आत्मानं तु शिवं ध्यायेद्देवतां
 शक्तिरूपिणीम् ॥ ७६२ ॥ क्रीडेरयञ्चमकारैश्च सुप्रीतस्तस्य देवता ॥ दक्षमा
 र्गेमातृबुद्धिः स्त्रीबुद्धिःकौलिकेयथि ॥ ७६३ ॥ यस्य जाता दृढतरास्तस्य तु
 षातुदेवता ॥ एतद्ब्रह्मस्यमाख्यातं गोप्यं मातरि जायते ॥ ७६४ ॥ अन्यद्गु
 ह्यतमं वक्ष्ये सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ यथा दद्याद्देवतैव मन्त्रं तत्प्रवर्षीम्यहम् ॥
 ७६५ ॥ वर्णानाम्नायपठितान्विद्धि चन्द्रादिवाचकान् ॥ युक्तान्स्वरचतुष्के
 णथोत्तरोत्तरसङ्ख्यकान् ॥ ७६६ ॥ पूर्वदैवतसङ्केतो मयायं समुदीरितः ॥ अ
 नामाद्याश्चित्रवर्णा ग्राह्याश्चाङ्कयुतौ तथा ॥ ७६७ ॥ अङ्कास्तु दक्षिणाम्ना
 यत्वं नामाद्यर्णवर्जिताः ॥ द्वौ द्वावेकः पुनर्द्वौ च वर्गौ सङ्केतवाचकौ ७६८ ॥
 आम्नायक्रमतो वर्णा मन्त्रोदितमतस्तथा ॥ अचःस्वरास्तत्क्रमेण पश्चिमो
 त्तरे देवयोः ॥ ७६९ ॥ चतुराम्नायसङ्केताद्वर्णैर्वर्गेष्वयोजनम् ॥ ऊर्ध्वाम्नाये प्रक
 र्त्तव्यं वैदिकेन तु किञ्चन ॥ ७७० ॥ येन क्रमेण यद्देशे ये वर्णाः परिकीर्तिताः ॥
 तेन क्रमेण ते ग्राह्या वर्णा एकादिसङ्ख्यकाः ॥ ७७१ ॥ मन्त्रवर्णाङ्कसंयोगः
 स्वनामाङ्केन संयुतः ॥ तस्य मूलं यदा याति तदा स्वप्नः प्रजायते ॥ ७७२ ॥ मू
 लाभावे देवताया नामाङ्कान्योजयेत्पुनः ॥ ग्राह्यं मूलं नैव यदा पीठे नामाङ्कयो
 जनम् ॥ ७७३ ॥ पुनर्मूलं नैति यदा तदा स्वप्नो न जायते ॥ गुरोरपि गृहीतश्चे
 त्समन्त्रो नाशको भवेत् ॥ ७७४ ॥ याम्योत्तरं प्रागपरं मूलाङ्कसमकोष्ठकान् ॥
 लिखित्वैकादिकाल्लेखे वर्णान्स्याद्गणनायथा ॥ ७७५ ॥ सर्वतः समसङ्ख्याकां

स्तद्युक्तिरधुनोच्यते ॥ परिचयेप्रथमोलेख्य उदङ्मध्येतथान्तिकम् ॥ ७७६ ॥
 अश्वगत्याद्वितीयः स्यान्मन्त्रिगत्याततः परम् ॥ आदिगन्तं लिखेत्पश्चादश्व
 गत्येवपूर्ववत् ॥ ७७७ ॥ मन्त्रिगत्याथतद्गोधे नृपस्यगमनं भवेत् ॥ पुनर्मन्त्रि
 गतिकुर्ध्यात्प्राग्वदश्वगतिंपुनः ॥ ७७८ ॥ एवं पुनः पुनः कार्य्यं गुरुदर्शितव
 र्त्मना ॥ अज्ञानां जायते पूर्तिः सर्वतः समता क्रमात् ॥ ७७९ ॥ चतुर्णां वर्गको
 ष्ठेषु लिखेन्मन्त्रान्समानिति ॥ एतन्मध्यं प्रकल्प्याथ परिपूर्तिः प्रकीर्तिता ॥
 ७८० ॥ उपान्तिमंतथाग्नेय्यां नैर्ऋत्यां मथमन्यसेत् ॥ वायव्यांतु द्वितीयं स्या
 त्ततः पश्चिमायथा भवेत् ॥ ७८१ ॥ पूर्णास्तथैव सन्धार्याः काष्ठायामम्बिकैक
 काः ॥ तत्प्रतिस्पर्द्धिनः स्थाप्यास्तत्स्पर्द्धिन्यांतथादिशि ॥ ७८२ ॥ एवं तु सम
 पत्राणां परिपूर्तिः प्रकीर्तिता ॥ भाज्यभाजकपत्राणामथवालेखयेत्क्रमम् ॥
 ७८३ ॥ प्रहायते विनाचार्य्यं यथा दिव्यं विना विलम्बम् ॥ आदित्यवासरे स्ना
 त्वा प्राक् सूर्य्योदयतस्ततः ॥ ७८४ ॥ सूर्य्योदये तदध्याणि दत्त्वा नत्वा गृहं वि
 शेत् ॥ स्वतोनी चंतुनेक्षेत शब्दं नैव प्रयोजयेत् ॥ ७८५ ॥ सुमुहूर्ते खिलं यन्त्रं
 भूर्जेनाताम्रपत्रके ॥ तत्तद्देवोष्टगन्धेन दले वामगडले लिखेत् ॥ ७८६ ॥ आ
 दौ गणेशं सम्पूज्य ततः खेटांश्च दिक्पतीन् ॥ एकान्ते च लिखेद्यन्त्रं तद्दिनेमौ
 नमाचरेत् ॥ ७८७ ॥ न पश्येन्निन्दितं द्रव्यं ब्रह्मचारी हविष्यभुक् ॥ यन्त्रोर्ध्वं
 विलिखेन्मन्त्रं तदुदग्वाथ ठढयम् ॥ ७८८ ॥ डेन्तसाध्यतले दक्षे ठढयं विलि
 खेदिति ॥ कौसुम्भे पीतवसने चक्रं कृष्णे सिते तथा ॥ ७८९ ॥ नीले प्रादेश
 मात्रे तु प्रासाद्यान्नायदैवतम् ॥ यन्त्रं संवेष्टयेत्तत्र स्नेहः कुडवसम्भवः ॥ ७९० ॥
 तिलतैलमहिष्याज्यमेतस्याः स्वास्वसंतथा ॥ गोघृतं च वसाचेति पूर्वादिषूपक
 ल्पयेत् ॥ ७९१ ॥ अक्षतैर्विलिखेद्भूमौ पद्ममष्टदलंतथा ॥ कर्णिकायामुत्तर
 तोथ विघ्नगणपंयजेत् ॥ ७९२ ॥ इष्टदेवं तथा मध्ये क्षेत्रपालं च दक्षिणे ॥ अ
 ष्ठीदिगीशान्पत्रेषु पूजयित्वा विसर्जयेत् ॥ ७९३ ॥ ततः पश्चात्कर्णिकायां स्था
 पयेद्दीपिकां शुभाम् ॥ तत्र दीपं प्रतिष्ठाप्य ज्वालयेत्पूजयेत्ततः ॥ ७९४ ॥ साव
 धानः स्वपेत्तत्र ह्याम्नायामरदिकृच्चिराः ॥ तस्मिन्नहनि निष्पापः प्राप्नुयाद्देव
 तागणः ॥ ७९५ ॥ तन्मन्त्रं येन रूपेण देवतासम्प्रयच्छति ॥ तद्रूपं च गुरोर्ध्या

येत्तज्जातीयांश्चमानयेत् ॥ ७६६ ॥ मध्यपापोद्वितीयेऽर्के तृतीये बहुपात
की ॥ तृतीयेर्के मर्त्यगणो निष्पापः प्राप्नुयान्मनुम् ॥ ७६७ ॥ मध्यपापश्च
तुर्येतु पञ्चमे बहुपातकी ॥ पञ्चमेराक्षसोऽपापो मध्यः षष्ठे स पापकः ॥ ७६८ ॥
अवश्यमेव प्राप्नोति मन्त्रं सप्तमभास्करे ॥ एतद्गुह्यतमं प्रोक्तं सर्वतन्त्रेषु गोपि
तम् ॥ ७६९ ॥ श्लेच्छायापि प्रदातव्यं स्वधर्मैतत्पराय च ॥ विप्रायापि न दा
तव्यं स्वधर्मत्यागिने सुराः ॥ ८०० ॥ लोभात्कामात्प्रदद्याद्यस्मलोकद्वयत
श्च्युतः ॥ अथ गुह्यतमं वक्ष्ये रहस्यं पीठसम्भवम् ॥ ८०१ ॥ यज्ज्ञात्वा साधकाः
सर्वे सिद्धियान्ति न चान्यथा ॥ पीठानि चैकपञ्चाशत्पञ्चाशत्पञ्चाशत्स्थदेवताः ॥
८०२ ॥ तत्र तिष्ठन्ति भो देवास्त्रयस्त्रिंशन्मितानि च ॥ उपपीठानि यत्प्रोक्ताः प
ञ्चाशत्तु देवताः ॥ ८०३ ॥ तत्तेषां तु समुद्दिष्टं तत्राथ हृदयोर्ध्वतः ॥ तेऽङ्गपाते
यत्र जातस्तत्र तिष्ठन्ति वैदिकाः ॥ ८०४ ॥ तथा दक्षिणमार्गश्च सिद्धये न्यत्र
वामकः ॥ अकारः कामरूपाख्यमादिपीठं तदुच्यते ॥ ८०५ ॥ यस्मिन् पीठे म
या देवि कुलमार्गः प्रवर्तितः ॥ तत्र ते पतिता योनिस्तां दृष्ट्वा तत्प्रियंकृतम् ॥
८०६ ॥ कुरुशास्त्रं तु कौलानां ज्ञानिनां मुक्तिदायकम् ॥ पञ्चमानां हुतं सिद्धि
रमानां नैव जायते ॥ ८०७ ॥ तद्द्रष्टुं ह्यणिमादीनां सिद्धिकामैश्च गम्यता
म् ॥ श्रीविद्यायास्तु तन्मूलं मासिमासि चोदजः ॥ ८०८ ॥ कुरुसिद्धस्य लो
पेतु रजस्तम्भः प्रजायते ॥ अस्योपपीठद्वितयं समन्तात्तव सूचनात् ॥ ८०९ ॥
वंशाख्यं लोमतोजातं सिद्धिः शास्त्रचरकी ॥ आकारः काशिकापीठं त्वद्वत्तो
भेदतांगतम् ॥ प्रलयेऽपि न नाशोऽस्य यत्प्रोक्तं तन्महोत्तरम् ॥ ८१० ॥ न पापं य
त्र पुण्यं न देहत्यागात्परंपदम् ॥ द्वयमेव फलं तत्र मुक्तिस्तस्योपपीठके ॥ ८११ ॥
यातनाभैरवीयाया तत्र पीठेऽपदेऽपदे ॥ मयानशक्यते पातुं तत्र तेस्तनकुम्भतः ॥
८१२ ॥ निःसृतं धारयोर्युग्मं सासिश्च वरुणा भवेत् ॥ काश्यां बहिर्योजनैकं
देवभूमिरिति स्मृता ॥ ८१३ ॥ तत्र चाराधिता मन्त्रास्तत्कालं फलदायकाः ॥
यथास्थानं चतुर्दिक्षु तत्र ह्याम्नायदेवताः ॥ ८१४ ॥ तिष्ठन्ति देवास्तत्सिद्धिः
पुरश्चरणमात्रतः ॥ गङ्गायाः परपारे यः काशिभागोऽपवित्रतः ॥ ८१५ ॥ व्या
सशापेन तज्जातं गर्दभक्षेत्रमद्भुतम् ॥ तत्कालं तत्र संसिद्धिस्तत्राग्रायस्य जा

यते ॥ ८१६ ॥ उपपीठमसेस्तीरेसारनाथस्तुदक्षिणः ॥ तत्रदक्षिणमार्गस्य
 मन्त्राःसिद्धिप्रदायकाः ॥ ८१७ ॥ वरुणायाःसौम्यभागेसारनाथस्तथोत्तरः ॥
 तच्चोपपीठं वामस्यमार्गस्यातीवसिद्धिकृत् ॥ ८१८ ॥ नेपालंतुङ्गकारस्स्याद्गु
 ह्यंतत्रतुपार्वति ॥ तस्माद्वामस्यमार्गस्यमूलस्थानंतदुच्यते ॥ ८१९ ॥ पट्टप
 चाशलक्षमिताभैरव्योभैरवास्तथा ॥ शक्तीनां च सहस्रेद्वेपीठानां च शतत्रयम् ॥
 ८२० ॥ चतुर्दशश्मशानानितत्रसन्तिहितानि च ॥ दक्षमार्गेसिद्धिदानि
 पीठान्यद्यौचतत्रतु ॥ ८२१ ॥ सिद्धिर्वैदिकमन्त्राणांतत्रपीठचतुष्टये ॥ तन्मलं
 यत्रपतितंजातंतदुपपीठकम् ॥ ८२२ ॥ नेपालात्पूर्वदेशेतत्किरातैरुपवेष्टि
 तम् ॥ त्रिंशत्तत्रसहस्राणिदेवयोनीनिसन्तिहि ॥ ८२३ ॥ ईकारस्यसमुत्प
 त्तिस्थानंस्याद्रौद्रपर्वतम् ॥ पतितोवामनेत्रस्तेमहत्पीठंतदुच्यते ॥ ८२४ ॥
 यस्यकस्यापिमन्त्रस्यमहत्सिद्धिःप्रजायते ॥ वामाचारात्तत्रदेवादेवतादर्श
 नंभवेत् ॥ ८२५ ॥ उकारस्यसमुत्पत्तिस्थानंकाश्मीरमीरितम् ॥ कर्णोनि
 पतितस्तत्रतस्मात्पीठोत्तमं तु तत् ॥ ८२६ ॥ यस्यकस्यापिदेवस्यतंतमन्त्रंज
 पेन्नरः ॥ विद्यानांपारदर्शीस्यात्तत्त्वज्ञानीभवेत्तथा ॥ ८२७ ॥ वैदिकाद्वाकौ
 लिकाद्वास्मार्ताद्वादक्षमार्गतः ॥ च्युतानांतत्रदेवेशिप्रायश्चित्तकराणि च ॥
 ८२८ ॥ मयाकृतानितीर्थानिसद्यःप्रत्ययदान्यपि ॥ करिष्याम्यतिगुप्तानि
 कलौम्लेच्छावृतानि च ॥ ८२९ ॥ ऊकारस्यसमुत्पत्तिस्थानंस्यात्कान्यकुब्ज
 कम् ॥ तत्रतेदक्षकर्णस्तुपतितोतीवशोभनम् ॥ ८३० ॥ गङ्गायमुनयोर्म
 ध्येतदन्तर्वैदिसञ्ज्ञितम् ॥ तत्क्षेत्रं सोमपानांहिनिवासायोपकल्पितम् ॥ ८३१ ॥
 तत्रब्रह्मादयोदेवाःस्वस्वतीर्थानिचक्रिरे ॥ तत्रवैदिकमन्त्राणांसिद्धिर्देवाःपदे
 पदे ॥ ८३२ ॥ तस्यदेविमलाज्जातंयमुनातटमास्थितम् ॥ इन्द्रप्रस्थं नाम
 लोकेप्रसिद्धमुपपीठकम् ॥ ८३३ ॥ ब्रह्मणाविस्मृतावेदायत्पीठस्यप्रभावतः ॥
 पुनर्लब्ध्वास्ततोजातंतीर्थनिगमबोधकम् ॥ ८३४ ॥ तत्रकालीतपस्तेपेपरितो
 ष्यन्तिपे च माम् ॥ पञ्चभैस्तदयुक्तावातद्भवेद्यद्वेच्छया ॥ ८३५ ॥ ऋका
 रोभूत्पूर्णगिरौपतितातत्रनासिका ॥ अतोयोगस्यसंसिद्धिस्तत्रपूर्णाप्रजाय
 ते ॥ ८३६ ॥ तत्रपत्यक्षतांयातिमन्त्राविशानदेवता ॥ ऋकारस्यसमुत्पत्तिः

स्थानं स्यादबुद्धाचलः ॥ ८३७ ॥ वामस्ततो निपतितस्तत्त एतच्च बलभम् ॥ श
 क्रिस्तत्राम्बिकानामस्वस्वाचारप्रियासदा ॥ ८३८ ॥ पुरश्चर्यात्रैदिकापि
 भोगकाले प्रजायते ॥ तस्मिन्पीठे भवेन्मुक्तिस्सहस्रभगसङ्गमात् ॥ ८३९ ॥
 दिव्यस्त्रीणां तु तत्स्थानं तेव तारस्य पार्वति ॥ प्रतिज्ञामहती जाता तया देव्या म
 या सह ॥ ८४० ॥ निर्वाहयेन्मम क्षेत्रे ब्रह्म चर्यन्तु यः पुमान् ॥ द्वादशाब्दन्तु मद्भ
 र्ता स एवैको भविष्यति ॥ ८४१ ॥ बौद्धोऽपि स्खलितस्तत्र त्रिदिनो नैकवत्सरे ॥
 निर्वाहस्तत्र वामस्य दक्षे विघ्ना भवन्ति हि ॥ ८४२ ॥ उकारस्य समुत्पत्तिर्यत्र
 चाप्रातः केशवरः ॥ दक्षो गण्डो निपतितस्तत्पीठे महदद्भुतम् ॥ ८४३ ॥ धनदा
 द्यास्तत्र यक्षाय क्षिप्यो धनदादिकाः ॥ वसन्ति तत्र जपतस्तेषां सिद्धिः प्रजाय
 ते ॥ ८४४ ॥ लकारस्य समुत्पत्तिरेकाग्रे तु पुरा भवत् ॥ नखास्ते गलितास्तत्र
 तसंविद्याधरैर्वहु ॥ ८४५ ॥ विद्यार्थिनान्तु तत्पीठमिष्टविद्याविधायकम् ॥ अ
 श्रुतमुध्यते ग्रन्थं तत्र सारस्वताज्जपात् ॥ ८४६ ॥ एकारजन्म त्रिस्रोते पतिता त्रि
 वलीतव ॥ त्रियाते वसनं जातं प्राक्पश्चादक्षिणे पतत् ॥ ८४७ ॥ त्रीणितान्यु
 पपीठानि गृहस्थस्तत्र सिद्ध्यति ॥ द्विजश्च नेतरो वर्णो मनवः पौष्टिके स्थिताः
 ॥ ८४८ ॥ ऐकारो भूत्कामकोटेनाभिस्तत्र तु ते पतत् ॥ तत्र सर्वेऽपि सिद्ध्यन्ति
 काममन्त्रानसंशयः ॥ ८४९ ॥ कामिनीत्वांसमाराध्य छादिकातीरसङ्गता
 म् ॥ षोडशस्त्रीसहस्राणां भोगे सामर्थ्यवान् भवेत् ॥ ८५० ॥ चतुर्दिक्षु पपीठा
 नितत्र जातानि पार्वति ॥ स्थानमप्सरसां तत्र ये मन्त्राः स्त्रीप्रसङ्गिकाः ॥ ८५१ ॥
 सर्वे ते तत्र सिद्ध्यन्ति क्षिप्रमेव न संशयः ॥ दर्शनेनापि लभते सिद्धिर्मिष्टां मनोर
 माम् ॥ ८५२ ॥ ओकारो भूच्चकैलासे हिमाचलनगोदरे ॥ अंगुल्यः पतिता
 स्तत्र पर्वभिर्लिङ्गताङ्गताः ॥ ८५३ ॥ करमालिकया तत्र यद्यन्मन्त्रं जपे द्विजः ॥
 पुरश्चरणमात्रेण तुष्टा भवति देवता ॥ ८५४ ॥ औकारस्य समुत्पत्तिर्भृगुपीठे
 भवत्पुरा ॥ तत्र ते पतिता दन्तास्तत्पीठमहदद्भुतम् ॥ ८५५ ॥ समस्ता वैदि
 कामन्त्राः कल्पोक्ताश्च स्वरूपतः ॥ तत्र तिष्ठन्ति सेवातस्तद्यः सिद्धा भवन्ति
 हि ॥ ८५६ ॥ अन्तु केदारसम्भूतं दक्षं करतलं तव ॥ पतितं तत्र पीठे तु सिद्ध्यः
 करसंस्थिताः ॥ ८५७ ॥ तस्य दक्षे चोपपीठमगस्त्याश्रमसञ्ज्ञितम् ॥ कङ्कणं

पतितंतत्रसर्वसिद्धिविधायकम् ॥ ८५८ ॥ तत्पश्चान्मुद्रिकायास्तेजातं
 त्पीठमद्भुतम् ॥ इन्द्राक्षीनामयत्तत्रवासितेन्द्रेणयापुरा ॥ ८५९ ॥ तत्पश्चाद्
 वलीतीरेवलयः पतितोम्बिके ॥ पतितोपिविमुच्येतराजराजेश्वरीति च ८६० ॥
 वामाचारेणतत्रापिसिद्धिस्तूर्णप्रजायते ॥ जपादेवतुपक्षिण्यस्तत्रस्युद्दिष्टि
 गोचराः ॥ ८६१ ॥ अःकारोभूचन्द्रपुरेपतितोवामगण्डकः ॥ तत्रसर्वेपिमन
 वस्सिद्ध्यन्त्यत्रनसंशयः ॥ ८६२ ॥ श्रीपीठेतुककारोभून्मस्तकंपतितंतव ॥
 प्रायस्तत्रसपापानांगमनंदुर्लभंकलौ ॥ ८६३ ॥ समस्ताः शक्तयोयत्ररमन्ति
 निशिचेच्छया ॥ अप्रमत्तंनवाधन्तेविधर्मभक्षयन्ति च ॥ ८६४ ॥ कर्णारणतो
 जातमुपपीठंतुपूर्वतः ॥ ब्राह्मीतत्रस्थिताशक्तिर्ब्रह्मविद्याप्रकाशिका ॥ ८६५ ॥
 कर्णार्धभरणाद्वह्निकोणेभूदुपपीठकम् ॥ माहेश्वरीतत्रशक्तिर्मुखशुद्धकरीम
 ता ॥ ८६६ ॥ पत्रवलयस्तुतदक्षेपतितास्तेतदाभवत् ॥ उपपीठंतत्रशक्तिःकौ
 मारीजयकारिणी ॥ ८६७ ॥ कण्डमालातुनैर्ऋत्यांपतिताचोपपीठकम् ॥ वै
 ष्णव्यावस्थितंजातमिन्द्रजालेसुसिद्धिदम् ॥ ८६८ ॥ नासामुक्तातुतत्पश्चा
 त्पतिताचोपपीठकम् ॥ वाराह्याधिष्ठितंजातंशत्रुमर्दनकारकम् ॥ ८६९ ॥
 मस्तकाभरणंवायौपतितंचोपपीठकम् ॥ चामुण्डाधिष्ठितंजातंक्षुद्रदैवतसि
 द्धिदम् ॥ ८७० ॥ केशाभरणतस्तेभूदीशान्यामुपपीठकम् ॥ अधिष्ठितंमहा
 लक्ष्म्यासूक्तानांतत्रसिद्धये ॥ ८७१ ॥ खकारोभूत्तथोद्गारेक्षेत्रेचामरकण्टके ॥
 त्वद्बाहुपतनात्पीठंनर्मदाधिष्ठितंभवत् ॥ ८७२ ॥ तत्रसर्वैर्मुनिवरैः प्रणतैः
 समुपासकैः ॥ कृतंमहत्तपोजाताजीवन्मुक्तामहर्षयः ॥ ८७३ ॥ तदुत्तरेचो
 पपीठंकञ्चुकीपतनादभूत् ॥ ज्योतिष्मत्यानिवासोसौ ज्योतिर्मन्त्रप्रकाश
 तः ॥ ८७४ ॥ वक्षोनिपतितंयत्रजातंपीठं तु गस्थलम् ॥ विख्यातंज्वाला
 यातत्रवह्निनाचतपःकृतम् ॥ ८७५ ॥ सदेवमुखतांप्राप्तःस्थितस्तस्योपपीठ
 के ॥ ज्वालामुखीतिविख्यातंसवाह्निर्देवतामुखम् ॥ ८७६ ॥ पुरश्चर्योक्ताद्
 व्यस्यपुरश्चरणसङ्ख्या ॥ तत्रहोमःप्रकर्तव्योमन्त्रसिद्धिःप्रजायते ॥ ८७७ ॥
 गोरक्षेणतुतत्रैवप्राप्तंसिद्धयष्टकंपुरा ॥ दर्शनादेवतन्त्राणांसर्वसिद्धिविधायक
 म् ॥ ८७८ ॥ मालवं तु चकारस्यवामस्कन्धोत्रसंस्थितः ॥ उपासितंतुगन्धर्वै

रागज्ञानकसञ्ज्ञितम् ॥ ८७६ ॥ कुलान्तकेडकारोभूत्कक्षानिपतितातव ॥
 द्वेपोच्चाटनमृत्यूनांप्रयोगास्तत्रसिद्धिदाः ॥ ८८० ॥ कोट्टके च चकारोभूदाम
 कक्षाप्रतिष्ठिता ॥ लब्धातुराक्षसैस्तत्रसिद्धिर्देवजयाभिधा ॥ ८८१ ॥ छका
 रस्यसमुत्पत्तिर्गोर्किर्णेपरिकीर्तिता ॥ जठरंपतितंयत्रतच्चपीठमहाद्भुतम् ॥ ८८२ ॥
 मातुरेश्वरसञ्ज्ञोयोजकारस्तत्रतेबलिः ॥ प्रथमापतितापीठंशिवमन्त्रप्रकाश
 कम् ॥ ८८३ ॥ अट्टहासंभकारस्यस्थानंतत्रपराबलिः ॥ पतितातद्वृणेशस्य
 मन्त्रसिद्धिकरंमतम् ॥ ८८४ ॥ विरजंतुजकारस्यस्थानंतत्रपराबलिः ॥ सम
 स्तविष्णुमन्त्राणांतत्रसिद्धिरदूरतः ॥ ८८५ ॥ दस्योत्पत्तीराजगृहेवस्तिपात
 स्तुतत्रते ॥ तद्व्यस्तात्क्षुद्रघटापतिताचोपपीठकम् ॥ ८८६ ॥ तद्वृण्टका
 भिधंप्रोक्तामिन्द्रजालंप्रसिद्ध्यति ॥ उपवेदार्थनिष्पतिर्भवेद्राजगृहेतथा ॥ ८८७ ॥
 महापथेठकारोभून्नितम्बःपतितस्तव ॥ जातिदुष्टैर्द्विजैस्तत्रस्वशरीरंसमर्पित
 म् ॥ ८८८ ॥ प्राप्यजन्मान्तरंतैस्तुवेदमार्गंप्लुम्पकाः ॥ अघोराद्याःकलौमा
 र्गाश्चालितादेहसौर्यदाः ॥ ८८९ ॥ उकारोभूत्कोलुगिरौजवनंपतितंतव ॥
 समस्तवनदेवानांतत्रसिद्धिरदूरतः ॥ ८९० ॥ एलापुरेठकारोभूदक्षोरुःपति
 तस्तव ॥ बालायास्तत्पीठमुक्लंस्वल्पार्णमनुसिद्धिदम् ॥ ८९१ ॥ कालेश्वरे
 णकारोभूदामोरुः पतितस्तव ॥ मृत्युञ्जयायुःकरणमन्त्राः सिद्ध्यन्ति
 तत्र ॥ ८९२ ॥ जयन्तीतुतकारस्यस्थानंजानुर्निपातितः ॥ तत्रदक्षोजपात्सि
 द्ध्येद्धनुर्वेदोनसंशयः ॥ ८९३ ॥ उज्जयिन्यांथकारोभूदामोजानुस्तुतत्रते ॥
 सिद्धयैकवचमन्त्राणामवन्तीतिनिगद्यते ॥ ८९४ ॥ दस्योत्पत्तिस्तुयोगिन्यां
 तत्रजङ्घानिपातिता ॥ कौलिकावामकामन्त्रास्तत्रसिद्ध्यन्तिनेतरे ॥ ८९५ ॥
 धकारोभूत्क्षारिकायांवामजङ्घातुतत्रते ॥ तत्रवैतालिकामन्त्राः सिद्ध्यन्ति
 चशावराः ॥ ८९६ ॥ हस्तिनापुरउत्पत्तिर्नकारस्यप्रकीर्त्यते ॥ दक्षस्तेपतितोगु
 ल्फोनूपुरश्चैवतत्र हि ॥ ८९७ ॥ उपपीठन्तुतज्जातंयत्ख्यातंनूपुरार्णवम् ॥ पी
 ठोपपीठयोस्तत्रमन्त्राःसिद्ध्यन्तिभास्कराः ॥ ८९८ ॥ उड्डीशाख्यंपकारस्यपीठं
 तत्रतुवामकः ॥ गुल्फोनिपतिस्तत्रकृतंसाधकसिद्धिदम् ॥ ८९९ ॥ उड्डीशा
 ख्यंमहातन्त्रंसिद्धम्भवतितत्रतु ॥ नूपुरंपतितंयत्रडामरञ्चोपपीठकम् ॥ ९०० ॥

प्रयागस्तुफकारस्यस्थानं देहरसोत्रतु ॥ यत्रैवपतितस्तत्रदृश्यते श्वेतसृत्तिका
 ॥ ६०१ ॥ गङ्गायमुनयोर्मध्येपारावारेतथैवच ॥ एवंस्थानेषु तेस्थीनिपतिता
 निदिजोत्तमैः ॥ ६०२ ॥ कृतानितानिभूम्यन्तस्तत्रपीठानिजज्ञिरे ॥ गङ्गा
 याः प्राक्चवगलाद्युपपीठं महाद्भुतम् ॥ ६०३ ॥ उत्तरेस्यास्तुचामुण्डाद्युपपीठं
 हादभुतम् ॥ गङ्गायमुनयोर्मध्येराजराजेश्वरीश्वरम् ॥ ६०४ ॥ यमुनादक्षिणे
 कूलेभुवनेशीसमाश्रिता ॥ प्रयागान्तस्तीर्थराजः पीठराजश्चकथ्यते ॥ ६०५ ॥
 पण्डीशस्तुवकारस्यस्थानं पृष्णिस्तुतत्रते ॥ दक्षिणः पतितो देविपाडुकासिद्धि
 रत्रतु ॥ ६०६ ॥ मायापुरेवामपार्ष्णिः पतितो भस्थलन्तुतत् ॥ देवदानवगन्ध
 र्वमायाः सिद्ध्यन्ति तत्रतु ॥ ६०७ ॥ मलयाख्येमकारोभूत्पीठेसृग्यत्रतेपतत् ॥
 रक्ताम्बरादिवौद्धानांमन्त्रसिद्धिस्थलन्तुतत् ॥ ६०८ ॥ श्रीशैलेतुयकारोभूत्त
 त्रपितं तवाम्बिके ॥ सर्वमन्त्रास्तत्रसिद्धावैष्णवास्तुविशेषतः ॥ ६०९ ॥ रस्था
 नन्तु हिमागस्यमेरुनामकशृङ्गकम् ॥ त्वन्मेदः पतितं सिद्धेस्वर्णकर्षणभैरवः
 ॥ ६१० ॥ लकारस्यसमुत्पत्तिर्गिरिपीठेतुयत्रते ॥ जिह्वाग्रं पतितन्तत्रजपाद्वा
 क्सिद्ध्यतिध्रुवम् ॥ ६११ ॥ माहेन्द्रस्तुवकारस्यस्थानं मञ्जापतत्तत्र ॥ सर्वेषां
 शक्तिमन्त्राणां सिद्धिस्तत्रनसंशयः ॥ ६१२ ॥ वामनन्तुशकारस्यस्थानमङ्गु
 तोभवत् ॥ जपात्तत्रतुमुख्यत्वं मन्त्रिषु प्राप्नुयादपि ॥ ६१३ ॥ हिरण्यपुरसम्भूतः
 षकारोवामतोभवत् ॥ अंगुष्ठादेवतत्पीठं वाममार्गेधिकोभवत् ॥ ६१४ ॥ पीठेचा
 पिमहालक्ष्म्याः सकागेभूदुचिस्तव ॥ शरीरात्पतिता तत्रसर्वसिद्धिः प्रजायते ॥
 ६१५ ॥ हकारश्चात्रिस्थानेभूद्धमनीतत्रतेपतत् ॥ दृग्गोचरास्तुयावन्त्यः
 सिद्धयस्तत्रसंस्थिताः ॥ ६१६ ॥ छायापीठेलकारोभूद्दृष्टाच्छायामयातव ॥
 सतीवेपंतुलब्धाभूच्छायापीठमतस्तुतत् ॥ ६१७ ॥ छत्रपीठेसमुत्पन्नः
 क्षकारः केशपाशकः ॥ यत्रतेपतितो देवि तत्रसिद्धिरदूरतः ॥ ६१८ ॥ एत
 देविमयाप्रोक्तं रहस्यं पीठसम्भवम् ॥ अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामिरहस्यं परमाद्भुतम् ॥
 ६१९ ॥ कलौलुब्धास्तुगुरवः शिष्याः सिद्धयभिलाषिणः ॥ तस्मान्नसि
 द्धिः कुत्रापि नाशएवदिनेदिने ॥ ६२० ॥ वक्ष्यामिसिद्धयेतस्मात्सर्वतन्त्रे
 पुगोपितम् ॥ सुभक्तायसुशिष्यायदेयं नान्यत्रकुत्रचित् ॥ ६२१ ॥

तारमायारमाकामबीजपूर्वतुरामकम् ॥ विप्राद्यैश्चचतुर्थ्यन्तं नमोन्तंप्रजपे
दिति ॥ ६२२ ॥ वृद्धादिप्रादग्राह्यमेतदेकदातन्तुतोषयेत् ॥ सिद्धोयंमन्त्रउ
दिष्टो गोप्यंमातरिजाखत् ॥ ६२३ ॥ षडङ्गन्यासमाद्येन बीजेनरचयेत्पुनः ॥
पूर्वोक्तामातृकाणांतुन्यासमादौसमाचरेत् ॥ ६२४ ॥ गजाननेदेवयोनीगणे
शस्यचमातृकाः ॥ शाक्त्रकेलघुमात्राणांश्रीकण्ठाद्याःशिवादिषु ॥ ६२५ ॥
केशवाद्याविष्णुसूर्यग्रहादौपरिकीर्तिताः ॥ पीठन्यासस्तुसर्वत्र कर्तव्योदेह
शुद्धये ॥ ६२६ ॥ पूजादिकन्तुप्राग्वत्स्यात्पुरश्चर्यातथैवहि ॥ षट्कर्म
णितुतस्तोत्रंभक्तस्थानेस्वयंभवेत् ॥ ६२७ ॥ नास्यस्थानेतथाशत्रुंस्वस्थाने
देवतांस्मरेत् ॥ सर्वेप्रयोगाःसिद्ध्यन्ति मोक्षमन्तेलभेन्नरः ॥ ६२८ ॥ नैव
त्याज्यस्स्वस्यवर्मः पोष्यवर्गान्नपूजयेत् ॥ अप्रियंनैवकुर्वीत मातरम्पितरं
तथा ॥ ६२९ ॥ देववत्सेवयेदेतद्रहस्यंसम्प्रकाशितम् ॥ मन्त्रप्रदःसदादुःखी
मन्त्रग्राहीचनिर्धनः ॥ ६३० ॥ भविष्यतिकलौप्रायोऽविवेकाद्गुरुशिष्य
योः ॥ ज्ञात्वाशास्त्रंगुरुंकुर्यात्तदामुखमवाप्नुयात् ॥ ६३१ ॥ इतिदीक्षाविधिः
प्रोक्तः कुलाचारसमन्वितः ॥ अर्थवादंविनादेवि किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥
६३२ ॥ मेरौशिवप्रणीतेस्मिन्मेरुणाप्रकटीकृते ॥ मेरुभूतेचतन्त्राणांपुरश्च
र्यादिनिर्णयः ॥ ६३३ ॥

इतिश्रीमहामायामहाकालानुमतेमेरुतन्त्रेशिवप्रणीतेपुरश्चर्याकौलिकाचारप्रकाशोदशमः१०॥

श्रीदेव्युवाच ॥ महादेवमहाधारे कलौकेकेचवैदिकाः ॥ स्थास्यन्तिमन
वःकुत्र कल्पाःकेचफलप्रदाः ॥ १ ॥ कियच्चवैदिकंकर्म ब्राह्मेपाज्ञेचकथ्यते ॥

१ ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं रामाय नमः, इसमंत्र को चारों वर्ण जपें तौ सिद्धि शीघ्र होवेगी
अथवा ॐ रामाय नमः, ब्राह्मण और ह्रीं रामाय नमः, क्षत्रिय तथा श्रीरामाय नमः, वैश्य
और क्लीं रामायनमः, शूद्रों को जपकरना उचितहै जपकरनेसे भुक्ति मुक्ति फल सुलभ होते
हैं २ जिन पीठों के नाम पूर्व कहे गये इन्हीं नामों को मातृकान्यास के क्रमसे न्यासकरनेको
पीठन्यास कहते हैं, जैसे, अं कामपीठाय नमः शिरसि, आं काशिकापीठाय नमः मुखे, इं ने-
पालपीठायनमः दक्षिणेत्रे, ईरौद्रपर्वतपीठायनमः वामनेत्रे, उं काश्मीरपीठाय नमः दक्षकर्णे,
ई कान्यकुब्जपीठायनमः वामकर्णे, इसी रीतिसे सब पीठों के नामोंको न्यास करलेना ॥

शाखाःस्थास्यन्तिकारश्चैव उपशाखास्तथाचकाः ॥ २ ॥ श्रीमहेश्वर उवाच ॥
 वैदिकेकर्मणिकलौ नगणांवीःसुदुर्भा ॥ यथानावंविनासिन्धुपारमिच्छ
 न्तिमानवाः ॥ ३ ॥ तेनाज्ञानात्कलौदेवि वामेकौलेकृतादराः ॥ अतत्त्वज्ञा
 विनश्यन्ति तेतुमानुष्यवर्जिताः ॥ ४ ॥ केचित्त्वद्भक्तियोगेन उपदिष्ट प्रतार
 कैः ॥ वैदिकंकर्मतेत्यक्ता जायन्तेयवनाधिपाः ॥ ५ ॥ कलेर्दशसहस्रेषु
 विष्णुःस्थास्यतिमध्यमम् ॥ देशंसदेवभवति विन्ध्येहिमवतिकचित् ॥ ६ ॥
 यावत्पूर्णःकलेःसन्धिसनावत्स्थास्यन्त्यतःपरम् ॥ स्त्रीमांसमद्यनिरतेलोकेधर्म
 पराङ्मुखे ॥ ७ ॥ सर्वएवहितेमन्त्राश्चतुर्वेदेषुमंस्थिताः ॥ स्थास्यन्तिपृथि
 वीमध्येयावत्पूर्णःकलिर्भवेत् ॥ ८ ॥ सन्ध्यांशेतुकलेःसर्वेत्रिंशन्मन्त्राभुवि
 स्थिताः ॥ तदाकल्किस्वरूपस्यविष्णोर्जन्मभविष्यति ॥ ९ ॥ येतिष्ठन्तिक
 लौदेवितत्साधनमहंब्रुवे ॥ स्वाध्यायाभ्यसनस्यादौव्रतान्येवचतुर्दश ॥ १० ॥
 केशश्मश्रुवापयित्वाशुचिर्गुर्वाज्ञयाचरेत् ॥ अथवापूर्वविधिनानिष्पापःसन्स
 मभ्यसेत् ॥ ११ ॥ तानध्यायाप्रदोषेषुदेविशिष्यःपुरस्सरम् ॥ शुचिस्थलेतथै
 कान्तेनमोगुर्वाज्ञयापठेत् ॥ १२ ॥ त्र्यहंप्रातस्त्र्यहंसायंत्र्यहमद्यादयाचितम् ॥
 त्र्यहंपरंचनाशनीयात्प्राजापत्यव्रतंत्विदम् ॥ १३ ॥ एकैकं ग्रासमशनीयात्त्र्यहा
 नित्रीणिपूर्ववत् ॥ त्र्यहंचोपवसेदन्त्यमतिकृच्छ्रंव्रतंत्विदम् ॥ १४ ॥ स्नानंस
 न्ध्यामुपासीतप्रत्यहंविधिपूर्वकम् ॥ उपवासश्चसप्ताहंशिशुसान्तपनं व्रतम् ॥
 १५ ॥ प्रतित्र्यहंपिवेदुष्णजलक्षीरघृतानिच ॥ समाहितःसकृत्स्नायीतसकृच्छ्रं
 व्रतंत्विदम् ॥ १६ ॥ गोमूत्रंगोमयंक्षीरंदधिसर्पिःकुशोदकम् ॥ एकरात्रोपवा
 सश्चकृच्छ्रसान्तपनं व्रतम् ॥ १७ ॥ त्र्यहंत्र्यहंतुगोमूत्रादिकंसेव्यंत्र्यहंपुनः ॥
 उपवासस्तदाप्रोक्तंमहासान्तपनं व्रतम् ॥ १८ ॥ एकैकंह्रासयेत्पिण्डंकृष्णोऽमा
 यांनभोजनम् ॥ शुक्लेपिवर्धयेच्चापिप्रोक्तंचान्द्रायणं व्रतम् ॥ १९ ॥ पलप्रमाणम
 ब्रंतुग्रासंशुक्लेपिवर्धयेत् ॥ द्रुसेत्कृष्णेव्रतंचान्द्रायणंस्यादेवमध्यमम् ॥ २० ॥
 चतुरःप्रातरशनीयाद्विप्रःपिण्डान्कृताह्निकः ॥ चतुरोस्तमितेसूर्य्येशिशुचान्द्रा
 यणं व्रतम् ॥ २१ ॥ अष्टावष्टौसमशनीयात्पिण्डान्मध्यगतेखौ ॥ नियतात्मा
 हविष्यस्ययतिचान्द्रायणं व्रतम् ॥ २२ ॥ स्नानसन्ध्यादिकंकृत्वाद्वादशाहं

नभोजनम् ॥ स्थिरचित्तोप्रमत्तश्चपराकार्यमिदं व्रतम् ॥ २३ ॥ पिण्याक
मधुतक्राम्बुसक्तुपोषणकंक्रमात् ॥ षडभिर्दिनैःसौम्यकृच्छ्रनामकं व्रतमुत्तम
म् ॥ २४ ॥ एवं त्रिसात्रमभ्यासादेकैकस्य यथाविधि ॥ तुलापुरुषवत्त्रीणिस्तो
मायनमिदं व्रतम् ॥ २५ ॥ पर्णदूर्वायवस्वर्णविल्वपत्रकुशोदकैः ॥ प्रत्येकं प्र
त्यहं पीतैः पर्णकृच्छ्रव्रतं त्विदम् ॥ २६ ॥ एतैर्व्रतैस्तु शुद्धात्मा गुरुशुश्रूषणे रतः ॥
भिक्षाशीवाहविष्याशीभुञ्जन्मौनं समास्थितः ॥ २७ ॥ प्रतिलोमान्पुष्पवतीं
यवनान्बौद्धकौलिकान् ॥ आचारहीनाञ्छ्द्रांश्च दृष्ट्वा नैव पठेच्छ्रुतिम् ॥
२८ ॥ रात्रेश्चतुर्थप्रहरे पादप्रक्षालनादिकम् ॥ कृत्वा सने समाविश्य ज्ञातं वेदं स
मुद्धरेत् ॥ २९ ॥ निन्दां स्तुतिं न कस्यापि कुर्याद नृतभाषणम् ॥ नारीरूपवतीं
दृष्ट्वा ध्यायेद्विष्णुं सनातनम् ॥ ३० ॥ हरेद्रोषं हठेनादौ तस्यान्ते च समुच्चरेत् ॥ सा
ष्टाक्षं तु नमस्कारमादावन्ते गुरोश्चरेत् ॥ ३१ ॥ आद्येयामेव चतुर्थी च गणेशानं
सरस्वती ॥ प्रयाति रात्रौ यत्तस्मात्पूजनीयोगेणाधिपः ॥ ३२ ॥ अहश्चतुर्थ
प्रहरे पूजयित्वा विसर्जयेत् ॥ सरस्वतीं तोषयित्वा गणेशं पुनरागताम् ॥ ३३ ॥
मम वक्त्रे स्थिता चेति ध्यात्वा यामेव चतुर्थके ॥ पुनः पठेद न ध्यायस्तदा पाठनकार
येत् ॥ ३४ ॥ सार्धयामे प्रतिष्ठाचेत्सप्तमीयाति भारती ॥ निकटे कार्तिकेयस्य
गातुं तस्मात्प्रपूजयेत् ॥ ३५ ॥ सरस्वत्या युतं स्कन्दं तत्प्रभावाच्च धारणा ॥ शेष
रात्रौ पुनर्ध्यात्वा स्वागतान्तां पुनः पठेत् ॥ ३६ ॥ त्रयोदशी चेत्पूर्वार्धरात्रेः स्प
ष्टा तदा तु गीः ॥ कैलासं याति नृत्यन्ती प्रदोषव्रतकारिणी ॥ ३७ ॥ शिवस्या
राधनार्थं तु तस्मात्तत्र पठेन्न हि ॥ हठात्पठति तद्विद्याव्रथात्वं मुपगच्छति ॥ ३८ ॥
अस्मिन् प्रदोष समये तत्पूजाध्यानतत्परः ॥ प्राणायाम्यथ वामौनीत्र्यब्दाच्छ्वा
कस्तु सिद्ध्यति ॥ ३९ ॥ सन्ध्यालोपनं कुर्यात् कदाचिदपि कुत्रचित् ॥ प्रातः
सन्ध्यासनक्षत्राससूर्यासायमुच्यते ॥ ४० ॥ मुहूर्तपञ्चकादूर्ध्वविंशत्यर्वाग्य
थायथा ॥ आसन्नोभिजितः कालः श्रेष्ठः श्रेष्ठस्तथा तथा ॥ ४१ ॥ सन्ध्याकाल
स्य लोपेन मुख्यस्याग्निक्रियान्तरम् ॥ प्रायश्चित्तं त्वेकमर्घ्यमधिके सम्प्रदी
यते ॥ ४२ ॥ परसन्ध्याकालतोर्वागते काले ततोधिके ॥ अष्टोत्तरशतं तत्र
गायत्र्या जपइष्यते ॥ ४३ ॥ राजारुद्धोगतो वापि चात्यावश्यककर्मणि ॥

प्राणायामत्रयंकृत्वा गायत्र्यष्टोत्तरं शतम् ॥ ४४ ॥ परान्ते भोजनं चैव मनिन्द्यं
निष्कृतिः स्मृता ॥ अथ वक्ष्यामि मन्त्राणां गायत्रीं विदमातरम् ॥ ४५ ॥ यया च
सगुणं ब्रह्म गीयते प्रतिपाद्यते ॥ निर्गुणं यां विना मुक्तिर्न कस्यापि प्रजायते ॥ ४६ ॥
महामाया स्वरूपं यन्महाकालः स्वयं जपेत् ॥ यत्प्रभावादहं त्वञ्च जातः काल इवा
परः ॥ ४७ ॥ गायत्र्या मुनिराख्यातो विश्वामित्रो तितापसः ॥ गायत्रीं ब्र
ह्म इत्युक्त्वा देवता सविता स्मृतः ॥ ४८ ॥ व्याहृतीः सप्तभूराद्याहन्मुखांसोरुयुग्मके ॥
जठरे च क्रमान् यस्य न्यासोऽयं प्रथमः स्मृतः ॥ ४९ ॥ पादाङ्गुल्यङ्घ्रिसन्धौ च सन्धौ
स्याद्गुल्फपादयोः ॥ गुल्फजान्वोस्तथा सन्धौ तथा जानूरुसन्धिषु ॥ ५० ॥
लिङ्गेनाभौ च हृदये कण्ठेऽवर्णान्यसेत् क्रमात् ॥ कराङ्गुलीमूलसन्धौ मणिबन्धे च
कूर्परे ॥ ५१ ॥ भुजमूले मुखेनासिकायाश्चापि कपोलयोः ॥ नेत्रयुग्मे भ्रुवोः शी
र्ष्णि चूडाधौ वामकर्णके ॥ ५२ ॥ दक्षकर्णे मुखे मस्तके च वर्णान् क्रमान् यस्य सेत् ॥
गायत्र्या अक्षरान्यासोऽद्वितीयः सम्प्रकीर्तितः ॥ ५३ ॥ पदानि दश गायत्र्याः
शिरोभूमध्यहृद्मुखे ॥ कण्ठहृन्नाभिगुल्फेषु जान्वोऽङ्घ्रयोऽथ न्यसेत् ॥ ५४ ॥
शिरोदेशे तु गायत्र्याः शिरोन्यासस्तृतीयकः ॥ हृदयं ब्रह्मणे प्रोक्त्वा विष्णवे शिरसि
रितम् ॥ ५५ ॥ शिखारुद्राय कवचमीश्वराय समीरितम् ॥ नेत्रे सदा शिवायोक्तं
मन्त्रं सर्वात्मने स्मृतम् ॥ ५६ ॥ अयं षडङ्गन्यासस्तु चतुर्थः परिकीर्तितः ॥ पञ्जानु

१ ऋष्यादिन्यास सर्वत्र पूर्वोक्तरीति से करलेना अथ बार बार न लिखा जावेगा
२ भूः हृदये, ॐ भुवः मुखे, ॐ स्वः दक्षस्कन्धे, ॐ महः वामस्कन्धे, ॐ जनः दक्षोरौ,
ॐ तपः वामोरौ, ॐ सत्यं जठरे, १ ॐ तत् पादाङ्गुल्यङ्घ्रिसन्धौ, स गुल्फपादयोः सन्धौ, वि
गुल्फजान्वोः सन्धौ, तुर्जानूरुसन्धौ, व लिङ्गे, रे नाभौ, ण्यं हृदये, भ कण्ठे, गौ कराङ्गुली
मूलसन्धौ, दे मणिबन्धे, व कूर्परे, स्य भुजमूले, धी मुखे, म नासिकायाम्, हि कपोलयोः, धि
नेत्रयुग्मे, यो भ्रुवोः, यो शिरसि, नः चूडाधः, प्र वामकर्णे, चो दक्षकर्णे, द मुखे, यात् मस्त
के, ४ ॐ तत् शिरसि, सवितुः भ्रुवोर्मध्ये, वरेण्यं नेत्रयोः, भर्गः मुखे, देवस्य कण्ठे, धीमहि
हृदये, धियः नाभौ, यः गुल्फयोः, नः जान्वोः, प्रचोदयात् पादयोः ५ ॐ तत् सवितुः ब्रह्मात्म
ने हृदयाय नमः, वरेण्यं विष्णवात्मने शिरसे स्वाहा, भर्गो देवस्य रुद्रात्मने शिखायै वषट्, धीमहि
ईश्वरात्मने कवचाय हुम्, धियो योनः सदा शिवात्मने नेत्रत्रयाय वौषट्, प्रचोदयात् सर्वात्मने
अस्त्राय फट्, ६ ॐ भूः पादयोः, भुवः जान्वोः, स्वः कक्ष्याम्, महः नाभौ, जनः हृदये, तपः
कण्ठे, सत्यं भाले, ॐ परब्रह्मणे नमः शीर्षके ॥

कटिनाभौचहृदयेकण्ठभालयोः ॥ ५७ ॥ क्रमाद्व्याहृतयोन्यस्याः परब्रह्मचशी
 र्पके ॥ पुनर्व्याहृतिन्यासोयंपञ्चमः परिकीर्तितः ॥ ५८ ॥ तत्सवितुर्हृदयायवरे
 ण्यंशिरसेतथा ॥ भर्गोदेवस्यचशिखाकवचंधीमहिस्मृतम् ॥ ५९ ॥ धियोयोनो
 नेत्रमुक्कमस्रंशेषेणकीर्तितम् ॥ अयंन्यासस्तुषष्ठः स्यात्पडेतेपापहारकाः ॥ ६० ॥
 प्राणायामत्रयंकृत्वाततोध्यानंसमाचरेत् ॥ तद्ब्रवीमीहगायत्र्याध्यानंभक्तमनो
 रमम् ॥ ६१ ॥ मुक्ताविडुमहेमनीलधवलच्छायैर्मुवैत्रीक्षणैर्युक्तामिन्दुकलानि
 वद्धमुकुटंतत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् ॥ गायत्रीवरदाभयांकुशकशाःशुद्धंकपालं
 गुणंशङ्खंचक्रमथारविन्दयुगलंहस्तैर्वहन्तींभजे ॥ ततस्तुपूजयेद्देवीमष्टावरण
 संयुताम् ॥ आदौसम्पूजयेद्देवीं कोणाग्रेपूजयेत्ततः ॥ ६२ ॥ त्रिकोण
 स्याग्निकोणस्तु प्रादक्षिण्येनदेवताः ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरीचैववैष्णवीप्रथमा
 वृतिः ॥ ६३ ॥ तस्याग्रतस्त्वष्ट्रदिक्षुक्रमादष्टौप्रपूजयेत् ॥ आदित्यमूर्णांच
 रविं प्रज्ञांभानुंप्रभांतथा ॥ ६४ ॥ भास्करंचापिसन्ध्यांच द्वितीयावरणंत्विद
 म् ॥ ततोर्चयेदष्टदलकेशरेष्वङ्गपट्टकम् ॥ ६५ ॥ गायत्र्याश्चतृतीयोक्कं द
 लमध्येयजेदिमाः ॥ प्रह्लादिनींप्रभांनित्यां बिल्वरुद्रांविलासिनीम् ॥ ६६ ॥
 प्रभावतींजयांशान्तां चतुर्थावरणंत्विदम् ॥ ततोयजेद्दलाग्रेषु कान्तिदुर्गांसर
 स्वतीम् ॥ ६७ ॥ बिल्वरूपांविशालांच ईशानींव्यापनींक्रमात् ॥ विमलां
 चक्रमात्प्रोक्कं पञ्चमावरणंत्विदम् ॥ ६८ ॥ रविःसितःकुजोराहुः शनिश्चन्द्रो
 बुधोगुरुः ॥ षष्ठमावरणंचैतच्चतुरस्रदिगष्टके ॥ ६९ ॥ दिक्पालाःसप्तमेप्रोक्ता
 स्तदस्त्राणितथाष्टमे ॥ एवंसम्पूजयेद्देवीं तस्यामुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ ७० ॥ व्या
 हृतित्रयसंयुक्तांगायत्रींसर्वदाजपेत् ॥ चतुर्विंशतिलक्षाणिपुरश्चरणमुच्य
 ते ॥ ७१ ॥ क्षीरौदनंतिलान्दूर्वासिद्धौदनसमिद्धरान् ॥ पृथग्द्रव्यंसहसंतुजु

१ मध्यत्रिकोणमें देवेशी अर्थात् गायत्री देवीकी पूजा होती है तथा तीनकोणोंमें आग्नेय
 कोणसे लेकर ब्राह्मी, माहेश्वरी और वैष्णवी और त्रिकोणकी आठोंदिशाओंमें आदित्य
 ऊषा आदिकोंकी और अष्टदलके केशरोंमें गायत्री के पङ्क्तियों की पूजा होती है तथा अष्ट-
 दलोंमें प्रह्लादिनी आदिकोंकी फिर आठोंदलोंके अग्रभागमें कान्ति आदि मूलोक्त देवता-
 ओंकी तथा चतुरस्रमें आठों दिशाओंमें रविसितादिकों की उनके आगे दश दिक्पाल और
 दिक्पालों के अस्त्रोंकी पूजा करना इस पूजामें आठ आवरण होते हैं ॥

हुयान्मन्त्रसिद्धये ॥ ७२ ॥ तर्पणादिततः कृत्वागुरुं सन्तोष्ययत्नतः ॥ प्रयो
 गानाचरेद्विद्वांस्तदनुज्ञापुरस्सरम् ॥ ७३ ॥ तत्त्वसङ्ख्यासहस्राणि मन्त्रीप्रजुहु
 यात्तिलैः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो दीर्घमायुस्त्रयविन्दति ॥ ७४ ॥ आयुषेचाज्य
 हविषा केवलेनाथ तर्पिषा ॥ दूर्वा निवतैस्तिलैर्मन्त्री जुहुयात्त्रिसहस्रकम् ॥ ७५ ॥
 प्रतिद्वयमथोमासपट्वै जुहुयाद्विजः ॥ अरुणा कैंश्च श्वेता कैंश्युतं नियतेन्द्रि
 यः ॥ ७६ ॥ ब्रह्मश्रिये च जुहुयात्प्रसूनैर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ जपेन्मुमुक्षुर्गायत्रीं तु र्य
 पादेन संयुताम् ॥ ७७ ॥ परोरजसे सावदोमिति तु र्यः प्रकीर्तितः ॥ विमलो
 स्य ऋषिश्छन्दोगायत्रं देवता स्मृता ॥ ७८ ॥ परमात्मा प्रथमतः प्रणवः स
 माचरेत् ॥ ब्रह्मात्मने तु हृदयं शिरो विष्णवात्मने तथा ॥ ७९ ॥ शिखारुद्रात्म
 ने चेति कवचं चेश्वरात्मने ॥ सदा शिवात्मने नेत्रमस्त्रं सर्वात्मने इति ॥ ८० ॥
 नातः परतरो मन्त्रो नातः परतरं तपः ॥ तृणायन्ते महाविद्यादयः सर्वा यदग्र
 तः ॥ ८१ ॥ अथ गोप्यं प्रवक्ष्यामि गोप्यं भातरि जायते ॥ सर्वेषां वेदमन्त्राणां
 यच्च संसिद्धिकारकम् ॥ ८२ ॥ लोलुपायकृतं प्राय नास्ति कायशठाय च ॥ सगर्वा
 यगुरुद्वेषे प्रोक्त्वा शापमवाप्नुयात् ॥ ८३ ॥ येषां वैदिकमन्त्राणां चलनं कर्म
 सूचितम् ॥ तानादिपादसहिता गायत्र्यास्तु सदा जपेत् ॥ ८४ ॥ अष्टो
 त्तसहस्रन्तु तद्वत्तालनमन्त्रकान् ॥ मध्यपादेन संयुक्ता नन्ति मे न तु नाशका
 न् ॥ ८५ ॥ अवश्यं जायते सिद्धिर्गा
 यत्री तेजसा इति ॥ अयं संक्षेपतः प्रो
 क्तो गायत्र्या गोपितो विधिः ॥ ८६ ॥
 पद्ममष्टदलं लेख्यं द्वीद्वारं कर्णिकास्थि
 तम् ॥ द्वौ द्वौ स्वरो दिग्बिदिशं प्रति पत्रं
 समालिखेत् ॥ ८७ ॥ किञ्च लोके पुतद
 ग्रेषु गायत्र्या स्त्रिशस्त्रिशः ॥ तद्वहिर्द्व
 त्तयुगलान्तराले तु समालिखेत् ॥ ८८ ॥

मूलमें सत्तासी के श्लोकसे लेकर नवासी के श्लोक तक गायत्री का यह यन्त्र है इसी यन्त्र को आगे पन्द्रहवें प्रकाशमें फिर कहेंगे परन्तु वहाँपर चक्र न लिखा जावेगा ॥

ककाराद्यांस्तथोमापोज्योतीरसोमृतं ब्रह्म ॥ भूर्भुवस्वरोमिति च यन्त्रं सर्वा
र्थसिद्धिदम् ॥ ८६ ॥ मृत्योर्भयंतु सर्वेषां सर्वदा सर्वकर्मसु ॥ तस्मिञ्जिते तु
देवादीन्मोक्षान्तं साधयेज्जनः ॥ ६० ॥ तदर्थं सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रं मृत्युञ्जया
भिधम् ॥ उपासना तस्य तस्मादंशे लपायुश्च नो भवेत् ॥ ६१ ॥ त्र्यम्बकं यजाम
हे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ॥ उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ ६२ ॥
वशिष्ठोऽस्य मुनिश्छन्दोऽनुष्टुप् देवस्तु त्र्यम्बकः ॥ 'त्रिचतुर्वसुगोपञ्चत्रिभिर्वर्णैः
पङ्क्तकम् ॥ ६३ ॥ 'पूर्वपश्चिमयाम्येन्दुकोणेषु तदनन्तरम् ॥ कुर्यान्न्यासं
तथाङ्गेषु नाभिहृत्कण्ठकुक्षिषु ॥ ६४ ॥ लिङ्गे गायौ तथा चोर्वोर्मूलयोश्चोरुम
ध्ययोः ॥ जान्योस्तो जानुवृत्तयुग्मयोः स्तनयोस्तथा ॥ ६५ ॥ पार्श्वयोः पाद
योः पाणयोर्नसिशीर्षे च विन्यसेत् ॥ प्रत्येकमनुवर्णांश्च न्यासो यन्तु द्वितीयकः ॥
६६ ॥ 'पदान्येकादशान्येव शिरोभूयुगलाक्षिषु ॥ वक्त्रे गण्डयुगे भूयो हृदये
जठरे पुनः ॥ ६७ ॥ गुल्फोरुजानुपादेषु न्यासमेवं समाचरेत् ॥ एवं न्यासत्रयं
कुर्यान्नातृकान्यासपूर्वकम् ॥ ६८ ॥ हस्ताभ्यां कलशद्वयामृतरसैरा पूरयन्तं
शिरो द्वाभ्यां तौ दधतं मृगाक्षबलयौ द्वाभ्यां वदन्तं पद्मम् ॥ अङ्गन्यस्तकरद्वयामृ
तभरं कैलासकान्तं शिवं स्वच्छाम्भोजच्छटं सदेन्दुमुकुटं देवं त्रिनेत्रं भजे ॥ ६९ ॥
पञ्चाक्षरोदिते पीठे पूजयेद्वृषभध्वजम् ॥ मूर्तिमूलेन सङ्कल्प्य वक्ष्यमाणेन व
र्त्मना ॥ १०० ॥ पूर्वमङ्गानि सम्पूज्य मूर्तिं श्चातुर्भुजयेत् ॥ पूर्वादिप्राद
क्षिण्येनेशानाय सूर्य्यमूर्तये ॥ १०१ ॥ महादेवाय सोमेति मूर्तयेन्ते ममुच्चरेत् ।

१ त्र्यम्बकं हृदयाय नमः, यजामहे शिरसस्त्राडा, सुगन्धिपुष्टिवर्धनं शिवायैव षट्, उर्वारुक-
मिव बन्धनात् कवचाय हुम्, मृत्योर्मुक्षीय नेत्रत्रयाय वैषट्, मामृतात् अस्त्राय फट् २ त्र्यं नमः
पूर्व, वंश्चिपे, कं याम्ये, यं उत्तरे, जां आग्नेय्याम्, मं नैर्ऋत्याम्, हं वायव्ये, सुं ईशान
कोणे, गं नमो नाभौ, धिं हृदये, पुं कण्ठे, छिं कुक्षौ, वं लिङ्गे, ऊर्ष्यायौ, नं दत्तोरुमूले, वं वामोरु
मूले, वीं दत्तोरुमध्ये, रुं वामोरुमध्ये, कंदं क्षिण जानुनि, मित्राम जानुनि, वं दत्त जानुवृत्ते, वं वाम
जानुवृत्ते, न्वं दत्तस्तने, नात् वामस्तने, मृदत्तपार्श्वे, त्योः वामपार्श्वे, मुं दत्तपादे, त्रीं वामपदे,
यं दत्तपाणौ, मां वामपाणौ, मूं नासिकायाम्, तात्शीर्षे, इ त्र्यम्बकं नमः शिरसि, यजामहे
ध्रुवोः, सुगन्धिं अक्षणोः, पुष्टिवर्धनं मुखे, उर्वारुकं कपोलयोः, इव हृदये, बन्धनात् जठरे,
मृत्योः ऊर्वोः, मुक्षीय जान्योः, मागुल्फयोः, मृतात्पादयोः, ये न्यासकरनेके बाद ध्यानकरे
षट् मूल में लिखा है ॥

भवायक्षितिमूर्तयेशर्वायजलमूर्तये ॥ १०२ ॥ रुद्रायचाग्निमूर्तयेउग्रायवायु
 मूर्तये ॥ भीमायाकाशमूर्तयेडेन्तंपशुपतितथा ॥ १०३ ॥ यजमानमूर्तये
 चेतिदलाग्रेपुततोयजेत् ॥ रमारकाप्रभाज्योत्स्नापूर्णेपापूरणीसुधा ॥ १०४ ॥
 तृतीयावरणेचैताश्चतुर्थावरणेत्विमाः ॥ विद्याविश्वासितायुक्तासारासाध्या
 शिवानिशा ॥ १०५ ॥ आर्याप्रज्ञाप्रभामोहा शान्तिःक्रान्तिर्धृतिर्मतिः ॥
 पञ्चमावरणेचैताःषष्ठावरणगाअथ ॥ १०६ ॥ धरामायासतीपद्माशान्तामो
 घादयामला ॥ सप्तमेलोकपालांश्चतदस्त्राणितथाष्टमे ॥ १०७ ॥ जपेह्यक्ष
 मिमंमन्त्रमेवंध्यायेज्जितेन्द्रियः ॥ जुहुयादशभिर्द्रव्यैरयुतंघृतसंगुतैः ॥ १०८ ॥
 विल्वंपलाशंखदिरं वटंचतिलसर्पपौ ॥ पायसंदधिदूर्वाचतथैकेनसहस्रकम् ॥
 १०९ ॥ तर्पयित्वाभिषिञ्च्याथब्राह्मणांस्तर्पयेद्गुरुम् ॥ एवंकृतेप्रयोगार्हो जा
 यतेयंमहामनुः ॥ ११० ॥ अयुतंजुहुयादविल्वसमिद्धिःसम्पदेसुधीः ॥ जुहु
 याद्ब्रह्मवृक्षस्यसमिद्धिर्ब्रह्मतेजसे ॥ १११ ॥ खदिरैरयुतंहुत्वाशान्तिपुष्टिमवा
 युयात् ॥ समिद्धिर्वटवृक्षस्यजुहुयाच्चयथाविधि ॥ ११२ ॥ धनधान्यसमृद्ध
 स्यादयुतेनतुसाधकः ॥ तिलैस्तत्सङ्ख्ययाहुत्वा सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ११३ ॥
 सिद्धार्थैरयुतंहुत्वाशत्रून्विजयतेनृपः ॥ अनेनैवविधानेननस्यान्मृत्युरकाल
 तः ॥ ११४ ॥ पायसेनकृतोहोमोरक्षाश्रीकीर्तिकान्तिदः ॥ गोदुग्धेनचसिद्धा
 नंहुत्वाकृत्यांविनाशयेत् ॥ ११५ ॥ अयमेवमतोहोमःशान्तिश्रीसम्पदावहः ॥
 दधिहोमेनसंवादंकुर्याद्विद्वेषिणोर्भित्यः ॥ ११६ ॥ प्रत्यहंजुहुयान्मन्त्रीदूर्वा
 मष्टोत्तरंशतम् ॥ आतपान्निखिलाञ्जित्वादीर्घमायुस्वामुयात् ॥ ११७ ॥ जुहु
 याज्जन्मदिवसेपायसान्नैर्घृतान्वितैः ॥ इच्छन्ननिन्दितांलक्ष्मीमारोग्यंविपुलं
 यशः ॥ ११८ ॥ गव्यदुग्धघृताक्काभिर्दूर्वाभिर्जुहुयादशी ॥ सविंशतिश
 तंसम्यग्यज्जन्मदिवसेसुधीः ॥ ११९ ॥ आमयैःसकलैर्मुक्त्वाजीवेद्वर्षशतं
 सुखी ॥ काश्मरीसमिधःसर्पिःपयोन्नंत्रिशतंपृथक् ॥ १२० ॥ जुहुयाद्ब्राह्म
 णानन्तेभोजयेन्मधुरान्वितम् ॥ प्रीणयेद्बहुधान्याद्यैरात्मनोगुरुमादरात् ॥
 १२१ ॥ अनामयमवाप्नोतिदीर्घमायुःश्रियासह ॥ सघृतेनपयोन्नेनहुत्वापर्व
 णिपर्वणि ॥ १२२ ॥ राज्यश्रियमवाप्नोतिषण्मासान्नात्रसंशयः ॥ लाजैर्वि

शुद्धैर्जुहुयात्कन्याचैववराप्तये ॥ १२३ ॥ क्षीरदुग्धसमिद्धोमाद्राह्मणादीन्व
 धनयेत् ॥ स्नात्वासहस्रं प्रजपेदादित्याभिमुखो मनुम् ॥ १२४ ॥ आधिव्या
 धिविनिर्मुक्तो दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ अनेन मनुना सर्वसाधयेदिष्टमात्मनः ॥
 १२५ ॥ अथ दारिद्र्यनाशाय वक्ष्ये मन्त्रं धने शितुः ॥ मेधातिथिर्ऋषिः प्रोक्तो
 गायत्रं छन्द ईरितम् ॥ १२६ ॥ अङ्गन्यासकरन्यासौ देवता सदसस्पतिः ॥
 जपं कुर्यात्तु मासे तु चत्वारिंशत्सहस्रकम् ॥ १२७ ॥ देवता प्रीतये कार्यः प्रणमा
 संतु मनोर्जपः ॥ पुरश्चरणमेतत्स्यात्स्वशक्त्या विप्रभोजनम् ॥ १२८ ॥ अश्वारूढं
 कुन्तपाणिं कुत्रे चित्रिणी प्रियम् ॥ निधीश्वरं स्वर्णवर्णवन्दे गन्धर्वनायकम् ॥
 १२९ ॥ अथ मन्त्रः ॥ सदस्पतिमद्भुतं प्रेयमिन्द्रस्य काम्यत्सन्निधेयमयाशिषम् ॥
 १३० ॥ चत्वारिंशत्सहस्रं यः प्रतिमासं जपेन्नरः ॥ महाभागदारिकः कुर्यात्तस्य
 दारिद्र्यनाशनम् ॥ १३१ ॥ सर्वार्थसाधकं वक्ष्ये संग्रामविजयप्रदम् ॥ जल
 न्धरवधायाहं यत्स्मरामि शृणुष्व तत् ॥ १३२ ॥ जातवेदसे सुनवामसोममरातीय
 तो निदहाति वेदः ॥ सनः परिषदति दुर्गाणि विश्वानावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥
 १३३ ॥ त्रिष्टुप्छन्दो मुनिश्चास्य मरीचिः कश्यपो मतः ॥ देवता जातवेदोऽग्निः
 पडङ्गानि समाचरेत् ॥ १३४ ॥ नैवागषट् सप्तनागसप्तभिर्मनुवर्णकैः ॥ अंगुष्ठयोर्गु
 ल्फयोश्च जङ्घयोर्जानुनोस्तथा ॥ १३५ ॥ ऊर्वोः कट्योर्लिङ्गनाभ्योर्हृदये
 स्तनयोस्तथा ॥ १३६ ॥ पार्श्वयोश्च तथा पृष्ठे स्कन्धयोरन्तरेतयोः ॥ बाह्वो

१ अंजातवेदसे सुनवाम अंगुष्ठाभ्यां नमः, सोममरातीयतः तर्जनीभ्यां नमः, निदहाति वेदः
 मध्यमाभ्यां नमः, सनः परिषदति अनायिताभ्यां नमः, दुर्गाणि विश्वानावेव कनिष्ठिकाभ्यां
 नमः, सिन्धुं दुरितात्यग्निः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ एवं हृदयादिरपिन्यासः ॥ अथाक्षरन्यासः ॥
 जादत्तपादांगुष्ठे, तवामपादांगुष्ठे, वे दत्तगुल्फे, द वामगुल्फे, सेदत्तजङ्घायाम्, सुनवामजघने,
 नदत्तजानुनि, बावामजानुनि, म दत्तोरौ, सो वामोरौ, म कट्याम्, म लिङ्गे, रानाभौ, ती हृदये,
 य दत्तस्तने, तो वामस्तने, नि दक्षपार्श्वे, द वामपार्श्वे, हा पृष्ठे, ति दत्तस्कन्धे, वे वामस्कन्धे,
 दः दत्तस्कन्धान्तरे, स वामस्कन्धान्तरे, न दत्तबाहौ, प वामबाहौ, रि दत्तोपबाहौ, प वामो-
 पबाहौ, द दत्तकूर्परे, ति वामकूर्परे, दुर्दत्तप्रकोष्ठे, गा वामप्रकोष्ठे, णि दत्तमणिवन्धे, वि वामम
 णिवन्धे, श्वा दत्तकरतले, न वामकरतले, वे मुखे, व नासिकायाम्, सि दत्तानुनेत्रे, धु वाम
 नेत्रे, दुदत्तकर्णे, रि वामकर्णे, ताभ्रुवोर्मध्ये, त्यमस्तके, गिनः मूर्धनि ॥

रश्चैवोपवाहोश्चद्वयोः कूर्परयोरपि ॥ १३७ ॥ प्रकोष्ठद्वितयेचापिमणिवन्ध
 द्वयेतथा ॥ करयोस्तलयोरास्येनस्यक्ष्णोश्चैवकर्णयोः ॥ १३८ ॥ भ्रुवोश्चैव
 तुमास्तिक्येर्मूर्धनीतिद्वितीयकः । शिखायांचललाटेचने त्रयोः कर्णयोस्तथा ।
 १३९ ॥ ओष्ठेधरेचजिह्वायांकण्ठेवाहोस्तथाहृदि ॥ कुक्षौकटौचगुह्येचउर्वो
 र्जान्वोश्चजङ्घयोः ॥ १४० ॥ पादयोश्चपदन्यासः प्रोक्तोयं ध्यानमुच्यते ॥
 १४१ ॥ विद्युद्दामसमप्रभांमृगपतिस्कन्धस्थितांभीषणांकन्याभिः करवालखेट
 विलसद्धस्ताभिरासेविताम् ॥ हस्तैश्चक्रधरामिखेटविशिखान्पाशांकुशौतर्ज
 नीविभ्राणामनलात्मिकांशशिधरांदुर्गात्रिनेत्राम्भजे ॥ १४२ ॥ कृत्वातुसर्वतो
 भद्रंपूर्वोक्तामण्डलंशुभम् ॥ तत्कर्णिकायांपट्टोणेमण्डूकाद्यान्समर्चयेत् ॥ १४३ ॥
 पूर्वोक्तान्परतत्त्वान्तंकेशोपुतदग्रतः ॥ जयाञ्चविजयाम्भद्रांरुद्रांकालींचपूर्वतः ॥
 १४४ ॥ सुमुखींदुर्मुखींचन्द्रमुखींसिंहमुखींतथा ॥ मध्येदुर्गायजेत्पश्चादासनं
 सिंहमन्त्रतः ॥ १४५ ॥ तौरमुक्त्वावज्रनखदंष्ट्रायचमहाततः ॥ सिंहायहुंफ
 दहृत्वेतिमन्त्रः सप्तदशाक्षरः ॥ १४६ ॥ मूर्तिमूलेनसङ्कल्प्यतस्यामावाह्यपूज
 येत् ॥ केशोपुपडङ्गानिपूर्वतोदृढलेपुनः ॥ १४७ ॥ जातवेदाःसप्तजिह्वोद्वि
 तीयोहव्यवाहनः ॥ ततोश्चोदरजं वैश्वानरकौमारतेजसम् ॥ १४८ ॥
 विश्वमुखंदेवमुखंपीठेकोष्ठचतुष्टये ॥ धरात्मानंजलात्मानंवह्न्यात्मानंनिरात्म
 कम् ॥ १४९ ॥ निवृत्तिश्चप्रतिष्ठाचविद्याशान्तिश्चगौणकाः ॥ पूषावा
 र्ण्यौततोवीथीशचीतोयात्मिकातथा ॥ १५० ॥ नित्याद्यावतीचैवअष्टमी
 कारिणीमता ॥ तथैवनवमीनाम्नाप्रोक्ताचैवतिरस्क्रिया ॥ १५१ ॥ देवमाता
 चदमनाप्रियापश्चान्निरूप्यते ॥ समाराध्यानन्दिनीचपरीहारिपुमर्दिनी ॥
 १५२ ॥ पद्माख्यादण्डिनीतिग्मादुर्गागायत्र्यतःपरम् ॥ निरवद्याविशालाक्षी
 सौम्यासायंनिरूप्यते ॥ १५३ ॥ स्वरोद्वाहानादिनीचवेदनापहिगर्भिणी ॥

१ अथपदन्यासः ॐ जातवेदसे शिखायाम्, सुनवाम ललाटे, सोमं नेत्रयोः, अरातीयतः
 कर्णयोः, निदहाति ओष्ठे, वेदः अधरे, सः जिह्वायाम्, नः कण्ठे, परिषदति बाह्वोः, दुर्गा
 णिहृदि, विश्वा कुक्षौ, नावाकटौ, इवगुह्ये, सिन्धुं ऊर्ध्वोः, दुरिता जान्वोः, अति जङ्घयोः,
 अग्निः ॥ दयोः २ ॐ वज्र नखदंष्ट्राय महासिंहाय हुं फट् नमः इति सिंहपूजनमन्त्रः ॥

सिंहवासाचधूमाचदुर्विपंहारिंसुका ॥ १५४ ॥ तापहरात्यक्तदोषानिःसपत्ने
 तितद्वहिः ॥ लोकपालांस्तदस्त्राणि पूजां प्राग्वत्समापयेत् ॥ १५५ ॥ मन्त्रं
 वर्णसहस्राणि जपेद्धोमं पृथक् पृथक् ॥ वेदवेदाविधिसङ्ख्याकं तिलसिद्धार्थचित्र
 जैः ॥ १५६ ॥ मूलैश्च समिधाभिश्च वटोदुम्बरपैप्पलैः ॥ अर्कप्लक्षोद्भवैश्च
 पिष्टतेन हविषान्नकैः ॥ १५७ ॥ सर्वैर्घृताक्नेर्जुहुयात्तिलैश्चान्तेघृताहुतीः ॥
 ततस्तन्तर्प्य सतिलैः कृत्वा चात्माभिषेचनम् ॥ १५८ ॥ समाराध्य धरादेवीं
 तोषयेद्गुरुमात्मनः ॥ इच्छञ्जपादिभिः सिद्धे मन्त्रे स्मिन्साधकोत्तमः ॥ १५९ ॥
 आग्नेयास्त्राधिकारी स्यात्तद्विधानमितीर्यते ॥ आग्नेयास्त्रमिति प्रोक्तं विलो
 मप्रथितो मनुः ॥ १६० ॥ पूर्वोक्ता एव मुन्याद्याः षडङ्गानि विलोमतः ॥ ग्नि
 त्यतारिदुधुंसिप्रोच्चार्या त्रहदयं मतम् ॥ १६१ ॥ ववेनाश्वाविणिर्गाडुशिरो
 न्यासः प्रकीर्तितः ॥ एवमग्रेपि जानीहि पूर्वोक्ताणि विलोमतः ॥ १६२ ॥ पूर्वो
 क्तसङ्ख्यैर्कैर्वर्णैर्वर्णन्यासस्तथैव च ॥ तथैव च पदन्यासो जपः पूजा च पूर्ववत् ॥
 १६३ ॥ पञ्चगव्यसुपक्वेन चरुणा तस्य सिद्धये ॥ चतुस्सहस्रं च शतं च त्वारिंश
 चतुष्टयम् ॥ १६४ ॥ होमयेदर्चनं प्राग्वज्जपश्च प्रतिलोमतः ॥ सर्वत्र देशि
 कः कुर्ग्याद्वायव्यादिगुणं जपम् ॥ १६५ ॥ क्रूरकर्मणि कुर्वीत प्रतिलोमवि
 धानतः ॥ शान्तिकं पौष्टिकं कर्म कर्त्तव्यमनुलोमतः ॥ १६६ ॥ र्न्याद्यः प
 ञ्चाक्षरः पादो ज्ञेयो ज्ञानेन्द्रियात्मकः ॥ धुमाद्यः पञ्चवर्णो द्वितीयः कर्मन्द्रिया
 त्मकः ॥ १६७ ॥ श्वाद्यस्तृतीयः पञ्चार्णः सर्वभूतमयः स्मृतः ॥ त्याद्यः सप्ता
 क्षरः पादश्चतुर्थो धातुरूपकः ॥ १६८ ॥ दंः पूर्वः पञ्चमः पाद ऊर्मिरूपः षडक्ष

१ तिदपरिपनः स शिख यैवपद्, दः वेतिहादनि कवचायहुम्, तोयतीराममसो नेत्रत्रयाय
 वौषट्, मवानसुसेदवेतजा अस्त्रायफट् २ मन्त्र के उलटे अक्षरों से पादकल्पना की जाती
 है जैसे ग्नि आदि प्रथम पाद है अर्थात् ग्निः त्यतारिदु इसी रीति से जातवेदसे इस मन्त्र
 के उलटे अक्षरों से आठपद जानिये ३ श्रोत्र, त्वक्, चक्षु, जिह्वा, घ्राण ये पांच ज्ञानेन्द्रिय हैं
 ४ वाक्, पाणि, पायु, उपस्थ, पाद ये पांच कर्मेन्द्रिय हैं ५ आकाश, वायु, नेत्र, जल, पृथिवी,
 ये पांच भूत कहे जाते हैं ६ त्वग्रक्तमांसमेदोस्थिमज्जाशुक्राणि धातवः ॥ त्वक्, रक्त, मांस,
 मेदा, अस्थि, मज्जा, शुक्र ये सात धातु हैं ७ बुभुक्षाचपिपासाचप्राणस्यमनसस्तथा ॥ शोकमो
 हौशरीरस्य जन्ममृत्युषडूर्ध्वयः ॥

१ ॥ तोर्वर्णादिः षडणोन्यः षट्कौशिकमयोमतः ॥ १६६ ॥ सोपैर्वःपञ्चव
 णोन्यः शब्दादिमयईरितः ॥ सेवर्णाद्योष्टमोज्ञेयः पञ्चाणावचनादिकः ॥
 १७० ॥ एवंतत्त्वसमायोगात्परिक्लृप्तिरुदीरिता ॥ तत्तत्पादाक्षरोत्पन्नास्तारा
 द्यावहिदेवताः ॥ १७१ ॥ प्रधानमूर्तिप्रतिमाः त्वस्वकर्मैरितप्रभाः ॥ प्रज्वल
 त्केशवसनाभीमदंष्ट्राभयापहाः ॥ १७२ ॥ देवताइन्द्रियोत्पन्नाऊर्ध्वदृष्ट्यई
 रिताः ॥ देवताभूतपादोत्थास्तिर्यग्नेत्राःप्रकीर्तिताः ॥ १७३ ॥ धातुरूपाक्ष
 रोत्पन्नाउभयात्मदृशोमताः ॥ ऊर्भिजाऊर्ध्ववदनाःकोशोत्थास्तिर्यगान
 नाः ॥ १७४ ॥ अर्थसङ्ख्यासमुत्पन्नादेवतादिदिगाननाः ॥ एताःसर्वा
 स्मृताः क्लीवाइन्द्रियार्थोद्भवास्त्रियः ॥ १७५ ॥ याभ्योमन्त्रीदहेच्छत्रोरा
 प्रंसगिरिकाननम् ॥ अस्रमनुष्यनक्षत्रेप्रारभेतविचक्षणः ॥ १७६ ॥ आ
 सुषुप्तयुज्जीयादेवतासुशुभंहेत् ॥ उपक्रमेतनन्दासुरिकास्वस्त्रविसर्जयेत् ॥
 १७७ ॥ भद्रास्त्राहरणंकुर्याज्जपाहेकार्यमुत्तमम् ॥ उपक्रमोभौमवारेशानि
 वारेविसर्जयेत् ॥ १७८ ॥ प्रतिसंहरणंवारेगुरोःशुक्रस्यवाभवेत् ॥ स्थिरेपुराशि
 प्वारम्भश्चरेषुस्यादिसर्जनम् ॥ १७९ ॥ अस्रसंहरणंकुर्यादुभयेषुविचक्षणः ॥
 कृष्णपक्षेचरेदस्त्रंविमृजेच्छशिनापुनः ॥ १८० ॥ शुक्लपक्षक्रमादस्त्रंपुनरात्मनि
 संहेत् ॥ भानुनामोक्षसंहारौकुर्यात्पक्षद्वयेषुधीः ॥ १८१ ॥ पश्चिमाभिमुखो
 भूत्वासर्वकर्मणि साधयेत् ॥ नक्षत्रवृक्षसकलान्साध्याख्यान्कर्मसंयुतान् ॥
 १८२ ॥ राजीतैलेनसतिलान्पृथक्सप्तसहस्रकम् ॥ जुहुयात्संयतोभूत्वारिपु
 र्यमपुत्रंजेत् ॥ १८३ ॥ सप्तरात्रंप्रजुहुयात्सिद्धार्थस्नेहसंयुतैः ॥ आर्द्रवस्त्रोवृष्टि
 कालेमरीचैर्मनुनामुना ॥ १८४ ॥ निगृह्यतेज्वरेणारिःप्रलयाग्निसमेनसः ॥
 तालपत्रेसमालिख्यशत्रुनामयथाविधि ॥ १८५ ॥ आग्नेयास्त्रेणसंवेष्ट्य
 कुण्डमध्येनिखन्यते ॥ मरिचैश्चहुनेत्क्रुद्धोज्वराक्रान्तःसजायते ॥ १८६ ॥ त
 दादायक्षिपेत्तोयेशीतलेमवशोभवेत् ॥ सामुद्रसलिलंहिंगुविषंजरिकलोहि

१ अन्नमय, प्राणमय, मनोमय, विज्ञानमय, आनन्दमय, पांच कोश छठाँ शुद्ध चैतन्य
 २ शब्द, स्पर्श, रूप, रस गन्ध ३ वचन, आदान, विसर्ग, आनन्द, गमन ॥

ते॥ १८७ ॥ कथितेपुत्तलिसाध्यनक्षत्रतरुनिर्मिताम् ॥ अधोवक्रांविनिक्षिप्य
 ध्याविपतरुत्थया ॥ १८८ ॥ तच्छिखरस्ताडनंकुर्याज्जपन्मन्त्रं विलोमतः ॥
 सप्ताहान्मरणं याति शत्रुर्वरविमोहितः ॥ १८९ ॥ आदित्यरथनागेन्द्रप्रस्तांघ्रिं
 तद्विषाततम् ॥ नग्नं तैलेन लिप्ताङ्गं दग्धं भानुमरीचिभिः ॥ १९० ॥ अधोमुखं
 निजरिपुं ध्यात्वा कथितदेशिकः ॥ वित्राणां गर्जनीं शूलं ध्यात्वा दुर्गाभयङ्क
 रीम् ॥ १९१ ॥ महिषीघृतसंसिक्तैः पल्लवैर्विषवृक्षजैः ॥ हुत्वारिपोर्महासेना
 मुच्चाटयति मन्त्रवित् ॥ १९२ ॥ ध्यात्वा देवीं पुराप्रोक्तां च रुभिर्मरिचान्वितैः ॥
 अजारुधिरसंसिक्तैर्जुहुयादिव सत्रयम् ॥ १९३ ॥ रिपोरुच्चाटनंकुर्यात्सेनया
 नात्र संशयः ॥ अग्निशूलाकुलांदुर्गाज्वलन्तीं प्रलयाग्निवत् ॥ १९४ ॥
 ध्यात्वा सर्पपतैलाढ्यैर्वीजैर्धतूरसम्भवैः ॥ हुत्वा विमोहयेच्छत्रुं मरीचैर्वाससर्पपैः ॥
 १९५ ॥ कालाञ्जननिभां दुर्गां शूलखड्गकरां स्मरेत् ॥ नक्षत्रवृक्षसम्भूतैर्ब्रह्मवृक्ष
 जसञ्जकैः ॥ १९६ ॥ समिद्धैः प्रजुहुयाद्द्वयान्मासेन वैरिणम् ॥ सिंहारूढां प्र
 धावन्तीं धावमानं रिपुं प्रति ॥ १९७ ॥ शरान्कार्मुकनिर्मुक्तान्वह्निज्वाला
 मुत्पाकुलात् ॥ मुञ्चन्तीं संस्मरन् दुर्गां तर्पयेदुष्णवारिणा ॥ १९८ ॥ भानुविम्बं
 समालोक्य शत्रोरुच्चाटनं भवेत् ॥ अतिदुर्गाममोघर्ष्टिगदाहस्तां विचिन्तयेत् ॥
 १९९ ॥ विद्युदामसमानाभां महिषीघृतसम्भूतैः ॥ पुरोक्तेर्जुहुयान्निम्बविभी
 तकसमिद्धैः ॥ २०० ॥ कोद्वैरथ शत्रोश्च सेनायास्तत्सम्भनं भवेत् ॥ इपुजालां
 कुशाढ्यां च गानि दुर्गामनुस्मरेत् ॥ २०१ ॥ लवणैर्मधुरैस्साध्यकाष्ठैर्वा एधि
 तेन ले ॥ जुहुयान्निशिसप्ताहान्मन्त्रविद्वशयेनृपान् ॥ २०२ ॥ पाशांकुश
 धरां रक्तां विश्वदुर्गां विचिन्तयेत् ॥ फलिनीकुसुमैः फलैश्चन्दनाम्भस्समुक्षितैः ॥
 २०३ ॥ जुहुयान्निशियो मन्त्री तस्य विश्वं बलं भवेत् ॥ शरच्चन्द्रनिभां देवीं वि
 राजत्परमामृताम् ॥ २०४ ॥ पाशांकुशकराध्यात्वासिन्धुदुर्गां समिद्धैः ॥
 वेतसैर्मधुरासिक्तैर्जुहुयाद्दृत्तिसिद्धये ॥ २०५ ॥ जपाकुसुमसङ्काशामग्निदुर्गां
 विचिन्तयेत् ॥ हुनेलवणपुत्तल्यामधुरत्रययुक्ताया ॥ २०६ ॥ आकर्षेद्वाञ्छि
 तान्साध्यान्मन्त्रवित्रात्रसंशयः ॥ अतिदुर्गे यमत्याद्यापडन्तादिस्समीरिता ॥
 २०७ ॥ दुवर्णान्तातथान्याद्यां गानि दुर्गां प्रकीर्तिता ॥ विश्वाद्या चैव मन्त्रे

स्मिन्विश्वदुर्गासमीरिता ॥ २०८ ॥ सिन्ध्वाद्यासावकारान्तासिन्धुदुर्गा
 निगद्यते ॥ त्यान्तामग्न्यादिकामेवमग्निदुर्गाविदुर्बुधाः ॥ २०९ ॥ अङ्गणे
 स्थण्डिलंकृत्वासुगन्धिकुसुमादिभिः ॥ देवीतत्रार्चयेन्नित्यंप्रागुक्तेनैववर्त्मना ॥
 २१० ॥ आहरेद्रात्रिपुहुतिचरुणासर्वसिद्धिदाम् ॥ कृत्वारोगभयद्रोहभूता
 निनाशयेदयम् ॥ २११ ॥ यथावदग्निमाराध्यगन्धैःपुष्पैर्मनोहरैः ॥ स्थित्वा
 तस्याग्रतोमन्त्रीजपेन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ २१२ ॥ जपोयंसर्वसिद्धयैस्यान्नात्रकार्या
 विचारणा ॥ लवणैर्मधुरासिक्कैर्जुहुयात्परिचमामुखः ॥ २१३ ॥ मन्त्रार्णसं
 खयामन्त्रीरिपुमात्मवशंनयेत् ॥ शालीन्पूक्षाल्यसंशोध्यशुद्धान्कुर्वीततण्डु
 लान् ॥ २१४ ॥ नयित्वापञ्चगव्येषुसंस्कृतेहव्यवाहने ॥ पाचयेच्चजपन्म
 न्त्रमवतार्यपुनःसुधीः ॥ २१५ ॥ अर्चयित्वाविशेषेणसमिद्धेग्नौयथापुरा ॥
 जुहुयाच्चरुणाज्येनतथाचाष्टसहस्रकम् ॥ २१६ ॥ पात्रेसन्तापनंकुर्यात्साध्यं
 तत्प्राशयेद्गुरुः ॥ शिष्यंतंपूजयेद्धारिसंपातंप्राङ्गणान्तरे ॥ २१७ ॥ कृत्यावेगा
 विनश्यन्तिसहभूतग्रहामयैः ॥ परैरुत्सादिताकृत्यापुनस्तानेवभक्षयेत् ॥ २१८ ॥
 ब्रीहिभिर्हविषाक्षीरैःपयोवृक्षसमिद्धैः ॥ आज्यैर्मधुत्रयोपेतैर्मन्त्रैर्दशशतंपृथ
 क् ॥ २१९ ॥ जुहुयात्सम्पदांभूमिःसाधकोभवतिध्रुवम् ॥ भास्करेमेपराशिस्थे
 मन्त्रज्ञानगुणेदिने ॥ २२० ॥ गत्वानद्यांजपन्मन्त्रंसततंपुष्कलाम्भसि ॥
 उद्धृत्यादायसिकताःसंशोध्यपरिशोधयेत् ॥ २२१ ॥ न्यस्यताःपञ्चगव्येषुसं
 सूतेहव्यवाहने ॥ भर्जयेन्मनुनासिच्चैदव्याब्रह्मतस्तथया ॥ २२२ ॥ सिंहमेप
 धनुःस्थेर्केकृष्णपक्षेष्टमीतिथौ ॥ विशाखाकृत्तिकामूलहस्तोत्तरमघास्वथ ॥
 २२३ ॥ रोहिण्यांश्रवणेवारेमन्दवाक्पतिदैवते ॥ विहायान्येषुकुर्वीतसिकता
 स्थापनंसुधीः ॥ २२४ ॥ गृहग्रामादिराष्ट्राणांक्षार्थसिकताःशुभाः ॥ प्रस्था
 ढकषटोन्मानामध्यादिष्ववरेष्विमाः ॥ २२५ ॥ नवमुप्रक्षिपेज्जप्त्वातेषुसम्पू
 जयेत्कमात् ॥ मध्यादिदेवीमस्त्राणिकपालान्तादिदेशिकः ॥ २२६ ॥ चक्रं
 शङ्खमसिखेड्वाणांश्चापंत्रिशूलकम् ॥ कपालंस्वस्वमन्त्रेणसम्पूज्यान्तेबलिहरे
 त् ॥ २२७ ॥ नक्षत्रग्रहराशीनांलोकेशानांबलिहरेत् ॥ विहितायत्ररक्षायावर्धन्ते
 तत्रसम्पदः ॥ २२८ ॥ शुद्धग्रहमहारोगभयभूतसरीसृपाः ॥ अमुनाविलयंयान्ति

विधिनानात्रसंशयः ॥ २२६ ॥ सिकतानां विशुद्धानां कुडवाश्चापि षोडश ॥
 पञ्चगव्ययुते पात्रे ब्रह्मवृक्षेण निर्मिते ॥ २३० ॥ निक्षिपेद्विधिना यत्र स्थापये
 तत्र सम्पदः ॥ दिने दिने प्रवर्धन्ते ऽ कालवृष्ट्यादिभिः सह ॥ २३१ ॥ महोत्पाता
 विनश्यन्ति कृत्याद्गोहामयग्रहाः ॥ चरुगव्याश्मनां कुर्यात्स्थापनं विधिना मुना ॥
 २३२ ॥ गोमूत्रं प्रैस्थमात्रं स्याद्गोमयाम्भस्तर्ध्वम् ॥ आज्यात्सप्तगुणक्षी
 रं गोमूत्राग्निगुणं दधि ॥ २३३ ॥ गोमूत्रेण समं सर्पिः सर्ववासममुच्यते ॥ गावः
 स्युः कपिलाः श्वेता सितधूम्रारुणप्रभाः ॥ २३४ ॥ अभावे च सिताः सर्वाः
 सर्ववाकपिलोद्भवम् ॥ एकोनपञ्चाशत्कोष्ठे कलके ब्रह्मशाखिनः ॥ २३५ ॥
 विहाय कोण कोष्ठानि मध्यकोष्ठे लिखेच्चट्टीम् ॥ तदूर्ध्वकोष्ठमारभ्य प्रादक्षिण्ये
 न संलिखेत् ॥ २३६ ॥ देवीं तत्र समावाह्य पूजयेदुपचारकैः ॥ कृत्वा होमन्तु स
 म्मातं निखने तद्यथापुरा ॥ २३७ ॥ दद्याद्बलियथा पूर्वतस्य पूर्वोदितं फलम् ॥
 नवकोष्ठान्वितं लेख्यं चतुरस्रं सुशोभनम् ॥ २३८ ॥ साध्यनामान्वितां मायां
 मध्यकोष्ठे तु संलिखेत् ॥ तदधः कोष्ठमारभ्य प्रादक्षिण्येन संलिखेत् ॥ २३९ ॥
 मूलमन्त्रस्य पूर्वोक्तानष्टौ पादांश्च तद्बहिः ॥ वृत्तद्वयान्तराले तु मातृकार्णैः प्रवेष्ट
 येत् ॥ २४० ॥ तद्बहिश्चतुरस्रं स्याद्धारणामन्त्रमदभुतम् ॥ सर्वभूतभयहरं
 श्रीकीर्त्यायुःप्रदं शुभम् ॥ २४१ ॥ आग्नेयास्त्रस्य जानाति विसर्गादानकर्म
 णी ॥ यः पुमान्गुणविशिष्टस्तस्याधीनं जगन्नयम् ॥ २४२ ॥ अतिदुर्गा
 मनुवक्ष्ये यदि नास्त्रमितीर्यते ॥ प्रतिलोममिमं मन्त्रं कृत्वा स्त्रं परिचक्षते ॥ २४३ ॥
 अतिदुर्गाणि विश्वानावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥ जातवेदसे सुनवाप्तो मम
 रातीयतो निदहाति वेदः सनः परिषत् ॥ २४४ ॥ अङ्गन्यासस्तु पूर्वोक्तो वर्णन्यास
 इतीरितः ॥ क्रमेणानेन वर्णानाम्पदानान्यास इष्यते ॥ २४५ ॥ ध्यानं चैव पुरा प्रोक्तं
 कृत्यास्त्रस्य विलोमतः ॥ न्यासादिकं तथा ध्यानं मुनिश्छन्दश्च पूर्ववत् ॥ २४६ ॥
 पुरश्चर्यादिकं सर्वप्रयोगान्कीर्त्तयाम्यहम् ॥ भानुबिम्बगतं शत्रुं मध्येव क्रंविषा
 हतम् ॥ २४७ ॥ मूलादुत्थितयाग्रस्तं कुण्डल्याभावयेत्सुधीः ॥ मूलाधारेऽपि चे
 त्सद्यस्तस्य कालं सभावयेत् ॥ २४८ ॥ दिनद्वयज्ज्वराक्रान्तोरिपुः प्राणान्वि

१ चारदके को कुडव कहते हैं २ सोलहदके का पूर्य होता है ॥

मुञ्चति ॥ दिनास्त्रेणप्रविद्धाङ्गस्वाधिष्ठानगतंरिपुम् ॥ २४६ ॥ पञ्चवायुस
 मिद्धेनवाग्निनादग्धविग्रहम् ॥ ध्यायेन्मनुजपेत्सद्यः सभवेद्यमवल्लभः ॥
 २५० ॥ मणिपूरगतंशत्रुमग्निनादीप्तविग्रहम् ॥ ध्यायन्दिनास्त्रंप्रजपेत्समृत्यु
 वशात्तत्रजेत् ॥ २५१ ॥ अनाहताहितः शत्रुर्निर्दग्धोमन्त्रवह्निना ॥ पाशे
 नवद्धाशीघ्रेणनीयतेयमकिङ्करैः ॥ २५२ ॥ विशुद्धस्थानगोवैरीदिनवाणेन
 पूरितः ॥ अथोमुखः स्मृतस्तूर्णम्परासुःस्यादिनत्रयात् ॥ २५३ ॥ आज्ञायां
 निहितंशत्रुंदहेद्वाणान्निनाधिया ॥ पुत्रभिन्नकलत्रादीन्परंमृत्युमवाप्नुयात् ॥
 २५४ ॥ नाभिमात्रेजलेस्थित्वाध्यायेद्द्विभुजंदिनेशितुः ॥ वैरिणंदग्धसर्वा
 ङ्गमन्त्रमष्टोत्तरंशतम् ॥ २५५ ॥ जपेत्मदादिनादर्वाग्न्यमलोकंसगच्छति ॥
 आरंवारंसमारभ्यसप्ताहंप्रजपेन्मनुम् ॥ २५६ ॥ सूर्योदयंसमारभ्ययावदस्त
 मयोभवेत् ॥ सन्निपातपराविष्टोयमग्रस्तोभवेदरिः ॥ २५७ ॥ स्थित्वादुर्गालये
 मन्त्रीत्रिरात्रंवर्जिताशनः ॥ दिनेवामन्त्रविद्धाङ्गंवैरिणंप्रविचिन्तयेत् ॥ २५८ ॥
 जपेन्मनुमिमंशत्रुर्ज्वलितोमरणंत्रजेत् ॥ इष्ट्वादुर्गाजपेन्मन्त्रमजलंस्वरिपुंस्म
 रन् ॥ २५९ ॥ शूलप्रोतशरीरन्तुदिनास्त्रेणप्रपीडितम् ॥ ज्वरेणमहताविष्टो
 जायतेसौयमातिथिः ॥ २६० ॥ रविमण्डलगंशत्रुंदष्टंद्रथपन्नगैः ॥ विषा
 ग्निदग्धसर्वाङ्गध्यायेदुष्णेनवारिणा ॥ २६१ ॥ तर्पयेद्दिनवाणेनस्यादसौ
 यमवल्लभः ॥ रविविम्बादागतयाज्वालयाम्रस्तविग्रहम् ॥ २६२ ॥ रिपुंव्यात्वाज
 पेन्मन्त्रं संप्रयातियमान्तिकम् ॥ ग्रहग्रस्ताग्रविम्बस्यंविद्धंमन्त्रमयैःशरैः ॥ प्रति
 पदघातिनंशत्रुंजपेदयुतमन्त्रवित् ॥ रिपुत्रयतिशीघ्रेणयमदूतोयमालयम् ॥
 २६३ ॥ प्रलयानलसङ्काशांकालरात्रिमिवापरा ॥ शूलपाशधरांघोरांसिंहस्क
 न्धनिषेदुषीम् ॥ २६४ ॥ सवितुर्मण्डलान्तःस्थांस्कनेत्रत्रयोद्वैः ॥ विस्फुलिङ्गै
 र्निर्दहन्तीरिपुमाकुलविग्रहम् ॥ २६५ ॥ स्वेष्टदंष्ट्राधरांनृत्यदभुक्कुटीभीषणान
 नाम् ॥ तर्जयन्तीनिजंशत्रुतर्जन्याभीमरूपया ॥ २६६ ॥ दंष्ट्रामयूखजा
 लेनद्योतयन्तीदिगन्तरम् ॥ शूलेनवैरिणोवक्षोदारयन्तीभयङ्करम् ॥ २६७ ॥
 जपेदिनत्रयंधीमान्मारयेद्रिपुमात्मनः ॥ अस्रमन्त्रकृतन्यासःप्रलयाग्निसम

प्रमः ॥ २६८ ॥ रक्तवस्त्रधरांकुद्धांस्कनेत्रत्रयावृताम् ॥ सिंहाधिरुद्धांधाव
 न्तींधावमानंरिपुंप्रति ॥ २६९ ॥ खड्गेनतच्छिरःकृत्वाक्षणादयोमस्थलंगता
 म् ॥ ध्वात्वाडुर्गाजपेन्मन्त्रंत्रिदिनंवर्जिताशनः ॥ २७० ॥ अनेनैवविधाने
 नरिपुर्मृत्युप्रियोभवेत् ॥ कर्म्मण्येतानिकुर्वीतदिवसेनतुरात्रिषु ॥ २७१ ॥
 तस्मादिनास्त्रमित्युक्तमथरात्र्यस्त्रमुच्यते ॥ पश्चिमाभिमुखंन्यस्यसजीवंमहि
 षंपुरः ॥ २७२ ॥ निखायतस्यशिरसिकुण्डंकृत्वात्रिकोणकम् ॥ तस्मिन्समे
 धितेवह्नौयथावदेशिकोत्तमः ॥ २७३ ॥ सत्रिकोणान्समन्त्राणान्कारस्कर
 समिद्वरान् ॥ सहस्रंजुहुयादध्यात्वादेवींसवितृमण्डले ॥ २७४ ॥ प्रलयाग्नि
 समांधोरांद्वात्रिंशद्भुजशोभिताम् ॥ उद्यदायुधसन्दीप्तानृत्यन्तींसिंहमस्तके ॥
 २७५ ॥ महादंष्ट्रांमहाभीमांज्वलत्केशांनदन्मुखीम् ॥ रक्ताद्रिमांसवसनांधू
 णितोग्रत्रिलोचनाम् ॥ २७६ ॥ अनेनविधिनाशत्रुर्महाज्वरनिपीडितः ॥
 विमुञ्चतिनिजंदेहंपुत्रमित्रादिभिःसह ॥ २७७ ॥ ऊर्ध्वमुखांततोमन्त्रीलम्ब
 यित्वाभुजङ्गमान् ॥ भानुबिम्बगतांडुर्गासहस्रादित्यसन्निभाम् ॥ २७८ ॥
 सहस्रपाणिचरणांसहस्राक्षिशिरोमुखीम् ॥ सहस्रनागबद्धाङ्गीत्रासयन्तींज
 गत्रयम् ॥ २७९ ॥ ध्यायन्मन्त्रेणतेनैवतर्पयेदुष्णवारिणा ॥ संयतःकाल
 पाशेनैरीमुञ्चेत्स्वजीवितम् ॥ २८० ॥ मध्याह्नाकार्यायुतप्रख्यांनदन्तींनरसिं
 हवत् ॥ घोरसिंहासनासीनांमहाभीषणदारुणाम् ॥ २८१ ॥ शूलप्रोताहि
 तांध्यायज्जपेन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ तर्पयेदुष्णतोयेनसर्पवक्त्रेदिनत्रयम् ॥ २८२ ॥
 यमस्यभवनंगच्छेदरातिर्नात्रमंशयः ॥ ऋक्षवृक्षैःप्रतिकृतिंप्रतिष्ठितसमीरण
 म् ॥ २८३ ॥ उष्णोदकेविनिःक्षिप्यनिष्पीडयविधिनाततः ॥ अर्केन्दनलस
 द्वाशांस्रग्गलेटकधारिणीम् ॥ २८४ ॥ नयनत्रयसङ्गच्छद्विस्फुलिङ्गशता
 कुलाम् ॥ सिंहस्थांसर्पभूषाढ्यांत्रैलोक्यभयदायिनीम् ॥ २८५ ॥ खड्गकृ
 ताहितांध्यायन्प्रजपेदयुतंमनुम् ॥ विधानेनामुनाशत्रुर्युक्कोभवतिमृत्युना ॥
 २८६ ॥ प्रकल्प्यडुर्गायतनेत्रिकोणंकुण्डमुत्तमम् ॥ तत्रसञ्चलितेवह्नौमहि
 षीशकृताकृताम् ॥ २८७ ॥ पुत्तलींसजलारक्तांप्रतिष्ठितसमीरणाम् ॥
 क्षित्वाक्षित्वाप्रजुहुयादजरक्तान्वितानिशि ॥ २८८ ॥ ध्यात्वाडुर्गांप्रनृत्यन्तीं

महिपोरःस्थलान्तरे ॥ शूलेनमहिपस्याङ्गभिन्दन्तीघोरदर्शनाम् ॥ २८६ ॥
 अट्टहासैरजस्रोत्थैर्भीषणांशुरसेविताम् ॥ प्रदीप्तानलसङ्घाशांभ्रमन्नेत्रत्रया
 न्विताम् ॥ २८७ ॥ सदंष्ट्राधरसम्भिन्नादंष्ट्राभीममुलाम्बुजाम् ॥ खड्गखेट
 कयुक्ताभिःकन्यकाभिःसमावृताम् ॥ २८८ ॥ अनेनविधिनाशत्रुःप्रयातिय
 ममन्दिरम् ॥ दिनास्रमेवंकथितंरात्रौकृत्यास्रमुच्यते ॥ २८९ ॥ आधारादुद
 गतांदेवींकुण्डलींसर्पेरुपिणीम् ॥ तांब्रह्मरन्त्रमार्गेणगतांव्योमस्थलंततः ॥
 २९० ॥ मुखेनशत्रुमादायनिवृत्तांस्वगृहंप्रति ॥ ज्वलत्कालानलोद्दीप्तांविचि
 न्त्यप्रजपेन्मनुम् ॥ २९१ ॥ सप्तभिर्वासरैःशत्रुर्मृत्युमाप्नोतिमोहितः ॥ अङ्गा
 स्वारेचित्यग्नौसर्पपस्नेहलालितम् ॥ २९२ ॥ सिद्धार्थकुडवंजसंजुहुयात्पशु
 मात्रतः ॥ कृत्यास्रज्वाल्यासद्योरिपुर्धमपुंरज्जेत् ॥ २९३ ॥ चतुर्दश्यामर्ध
 रात्रेचितास्थीन्यत्रसाधकः ॥ ब्रणतैलविलिसानिचिताग्नौजुहुयात्ततः ॥
 २९४ ॥ अनेनविधिनाशत्रुर्मृत्युमेष्यतिकातरः ॥ धान्यस्यतुतुषान्पिष्ट्वाश
 त्रौश्चैवविनिर्मिताम् ॥ २९५ ॥ प्रतिमांब्रणतैलाक्कांकृतप्राणांदुनेन्निशि ॥
 छित्त्वाछित्त्वाजरक्तेनसप्ताहान्निग्रयतेरिपुः ॥ २९६ ॥ श्मशानवालुकांस्पृष्ट्वासा
 क्षतांनियुतंजपेत् ॥ विविक्कस्तुतडागादौजपेनक्कथितंजलम् ॥ ३०० ॥ तदी
 यंपीतमचिरान्निहन्तिसकलाज्जनान् ॥ कृष्णाङ्गारचतुर्दश्यांप्रजप्तैःप्रेतभस्म
 भिः ॥ ३०१ ॥ माहिषाज्येनसंयुक्कैस्तन्मन्त्राक्षरसङ्ख्यया ॥ निर्मायप्रतिमा
 मेतांसम्यग्जप्तसमीरणाम् ॥ ३०२ ॥ चितिकाष्ठैधितेवह्यौजुहुयाददृढमानसः ॥
 चतुर्दशीत्रयादर्वाक्शत्रुर्मृत्युवशोभवेत् ॥ ३०३ ॥ श्मशानभस्मसिद्धार्थान्पञ्च
 गव्येविनिक्षिपेत् ॥ महिषंसंस्मरेद्देवींज्वालाग्निमदृशप्रभाम् ॥ ३०४ ॥
 भर्जयेत्प्रजपन्मन्त्रंविषकाष्ठैधितानले ॥ दुर्गागारेप्रजुहुयादनेनायुतमस्रवि
 त् ॥ ३०५ ॥ पुनरादायतद्भस्मसेनायांवैरिणःक्षिपेत् ॥ सासेनावहुधाभिन्ना
 ज्वरेणापिविमोहिता ॥ ३०६ ॥ आयुधानिपरित्यज्यशुद्धकालेपलायते ॥
 गेहग्रामादिषुक्षिप्तंकुर्यादुच्चाटनंदुतम् ॥ ३०७ ॥ सप्तवारेषुकुलिकेदुर्गावे
 श्ममुशर्कराः ॥ सप्तमाहेन्द्रदिग्बर्जगृहीत्वाप्रजपेन्मनुम् ॥ ३०८ ॥ महिषीपञ्च
 गव्येनमहिषंतर्पयेत्पुरा ॥ भूयोजपित्वाविकिरेद्गेहग्रामपुरेत्विमाः ॥ ३०९ ॥

सदेशोनश्यतिक्षिपंदग्धोमन्त्रदवाग्निना ॥ ब्रह्मदण्डीमर्कटिकावज्रकण्टकि
कात्रयम् ॥ ३१० ॥ भौमवारस्यकुलिकेगृहीत्वाप्रजपेन्मनुम् ॥ सार्धपुत्रकल
त्राद्यैरुत्सादोजायतेरिपोः ॥ ३११ ॥ एकत्रैवाखनेन्मन्त्रीमण्डलान्तस्थलंभ
वेत् ॥ षड्विन्दुषट्कंपुत्तल्यानिखनेदोदनान्वितम् ॥ ३१२ ॥ स्पृष्ट्वातांप्रजपे
न्मन्त्रं कृष्णाष्टम्यादिनार्धतः ॥ शत्रुनामसमायुक्तांश्मशानेनिखनेदिमाम् ॥
३१३ ॥ प्रणश्यतिरिपुः शीघ्रं सकुटुम्बः सत्रान्ववः ॥ कपालशकलान्मन्त्रीकृ
त्यास्त्राक्षरसंख्यया ॥ ३१४ ॥ स्पृष्ट्वातांप्रजपेदस्त्रं प्राणस्थापनपूर्वकम् ॥ कृष्णा
ङ्गारचतुर्दश्यांश्मशानेविषवृक्षजे ॥ ३१५ ॥ जुहुयादजरक्ताक्तांकृत्यास्त्रज्वाल
याततः ॥ रिपुर्ममपुंरंगच्छेन्महाज्वरविमोहितः ॥ ३१६ ॥ अजरक्तेन सम्पूर्णं
कलशेनिक्षिपेदहिम् ॥ कपालेन पिधायै नञ्छादयेद्रक्तवाससा ॥ ३१७ ॥ पूजये
द्रक्तपुष्पाद्यैः स्पृष्ट्वा तं त्वयुतं जपेत् ॥ भोभोः सर्पयथा सर्वयथा पूर्वसमाहितः ॥
३१८ ॥ कारस्करो धितेव ह्यौ कृत्यास्त्रेण समेधिते ॥ अयुतं व्रणतैलेन हुत्वान्तेतं पटं
पुनः ॥ ३१९ ॥ आमस्तकंसमुद्धृत्य त्वमिचारतः सुधीः ॥ जुहुयाद्विधिना ते
न त्रिदिनैर्घ्नियते रिपुः ॥ ३२० ॥ सुन्दरं महिषी सर्पिः प्रस्थं मन्त्रेण मन्त्रितम् ॥
कुशैरावद्ध सर्वाङ्गं स्थापितं प्राणतेजसा ॥ ३२१ ॥ कारस्करो धितेव ह्यौ व्रणतैले
न मन्त्रवित् ॥ होमं कृत्वा पुनर्वस्त्रं जुहुयाद्यतमानसः ॥ ३२२ ॥ एकेन दिवसे
नाग्निं च्छेद्यमपुंरं प्रति ॥ त्रिकोणकुण्डनिहितेव ह्यौ मन्त्रेण दीपिते ॥ ३२३ ॥
अर्चिते गन्धपुष्पाद्यैरयुतं जुहुयात्सुधीः ॥ राजिभक्तिलैस्तैलैर्नित्यं सप्तदिनं
ततः ॥ ३२४ ॥ प्रसूतिसमयप्राप्तं महिषीं स्थापितानिलाम् ॥ अर्चिता गन्धपु
ष्पाद्यैः स्पृशन्मन्त्रं तु तं जपेत् ॥ ३२५ ॥ मस्तकाद्योनिपर्यन्तं जुहुयादेधितेन
ले ॥ एवं कृते समुत्पन्ना कृत्यादीनां हुताशनात् ॥ ३२६ ॥ भक्षयेदचिराच्छत्रु
मीश्वरेणाभिरक्षितम् ॥ पुनरग्नौ विशत्येवाकर्त्तारमपिकांक्षिणी ॥ ३२७ ॥
एवं विधानिकर्माणि यः कुर्यान्मन्त्रवित्तमः ॥ स जपेदात्मरक्षार्थं मन्त्रान्मृत्युञ्ज
यादिकान् ॥ ३२८ ॥ अथ त्रिशक्तिमन्त्रस्य साधनार्थं पुरश्चरेत् ॥ जपं महा
व्याहृतीनां होमं तर्पणमेव च ॥ ३२९ ॥ ॐ ह्यारपूर्वकं जप्त्वा मन्त्रं त्वयुतं सं
ख्यया ॥ सहस्रं जुहुयादाज्यैस्तर्पणादिततश्चरेत् ॥ ३३० ॥ एवं कृते सर्वदे

वाराधनं स्यात्समर्थता ॥ विनानेन त्रिशक्तेस्तु मन्त्रसिद्धिर्न जायते ॥ ३३१ ॥
 ॐ भूर्गन्नेच पृथिव्यै महते च स्वाहा ॥ ॐ भुवो वायवे चान्तरिक्षाय च महते च ॥
 ३३२ ॥ ॐ सुवरादित्याय च दिवे च महते च ॥ ॐ भूर्भुवः सुवश्चन्द्रमसेन क्षत्रे
 भ्यश्च दिग्भ्यश्च महते स्वाहा ॥ ३३३ ॥ वक्ष्यमाण फलावाप्तिः सामान्या तु
 सहस्रतः ॥ देशकालानुरूपेण श्रेष्ठात्त्वयुतहोमतः ॥ ३३४ ॥ यथामनोरथ
 स्तादृग्लक्षहोमात्प्रजायते ॥ अथ क्रमेण तद्वक्ष्ये ते जस्वी घृतहोमतः ॥ ३३५ ॥
 उदुम्बरसमिद्धिस्तु सर्वकर्मसमर्थता ॥ पश्वादिकामोजुहुयाद्गुग्धवाप्यथवाद
 वि ॥ ३३६ ॥ समस्तोत्पातशान्त्यर्थमपामार्गस्य तण्डुलान् ॥ अर्कस्य समि
 धो हुत्वा यथेष्टं कनकं लभेत् ॥ ३३७ ॥ जात्यास्तु वल्लिका युग्मं ग्रन्थयित्वा घृता
 न्वितम् ॥ हुनेदयुतसङ्ख्याकं सम्यगन्तं स दालभेत् ॥ ३३८ ॥ कन्याकामस्तु
 जुहुयात्तिलतण्डुलमुष्टिभिः ॥ अपामार्गस्य समिधोजुहुयाद्ग्रामकामुकः ॥
 ३३९ ॥ वशीकर्तुं तु समिधः पलाशाशोकयोर्हुनेत् ॥ आयुःकामस्तु दूर्वाभिः पु
 ष्पैस्तु धनकामुकः ॥ ३४० ॥ समिधो व्याधिघातस्य रुधिरेणाजिकेन च ॥ संयो
 ज्य जुहुयान्मन्त्रीत्वमिचारः प्रसिध्यति ॥ ३४१ ॥ जातानां जायमानानां प्र
 भोः सर्वत्र कोपनम् ॥ मरणं वा तत्र हुनेत्सर्वव्रीहिभिर्गदरात् ॥ ३४२ ॥ प्रभूतव्री
 हिर्दूर्वाभिर्होमात्सत्प्ररुचिर्भवेत् ॥ उल्लूककाकपक्षाभ्यां होमो विद्वेषकारकः ॥
 ३४३ ॥ स्वप्नप्रहेतुकपिलाघृतहोमं सहस्रकम् ॥ सम्पातस्य घृतं स्थाप्यं वचान्तेनै
 व लोलयेत् ॥ ३४४ ॥ मन्त्रयित्वा पुत्रवतीं मेधावी चैव जायते ॥ प्रत्यहं मासमा
 त्रं तु स्थित्वा सूर्यस्य सम्मुखम् ॥ ३४५ ॥ अयुतं प्रजपेन्नित्यं गुणितं लभते सुतम् ॥
 यद्यदिष्टतमं वस्तु तत्तद्धोमं समाचरेत् ॥ ३४६ ॥ अयुतं घृतसंयुक्तं तस्य प्राप्तिः प्र
 जायते ॥ होमयोग्यं तु यत्तस्य पुत्रवत्सिद्धिसाधनम् ॥ ३४७ ॥ अथ त्रिशक्तिम
 न्त्रस्य साधनं कथयाम्यहम् ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाः सिद्धाय त्प्रमादाद्धरिस्तथा ॥
 ३४८ ॥ गायत्री च तथाग्नेयमस्रं त्रैयम्बको मनुः ॥ एतत्त्रयं त्रिशक्त्याख्यो मन्त्रः

१ गायत्री-तत्सवितुः, मन्त्र-जातवेदसे सुनवाम सोमं और त्र्यम्बकं य नमोहे तीन मन्त्र
 मिलकर सौ अक्षरका मन्त्र होता है इसका त्रिशक्ति मन्त्र नाम है, गायत्री मन्त्रमें जपते समय
 धरेण्यं इसपदमें ए और यं अलग कहने से चौबीस अक्षर होते हैं तब सौ अक्षर पूरे होंगे॥

प्रोक्तःशताक्षरः ॥ ३४६ ॥ उक्तास्त्रयोस्यमुनयश्छन्दांस्यपिचतानितु ॥ अगो
चरंवदेगम्यंपरन्तेजोस्यदेवता ॥ ३५० ॥ विश्वैरैतैस्तथाकृत्याचाकृत्यातिथि
भिर्धनैः ॥ मन्त्रवर्णैःषडङ्गानिप्राङ्गन्यासांश्चसमाचरेत् ॥ ३५१ ॥ सस्यमान
विवर्जितंश्रुतिगिरामाद्यंजगत्कारणंव्याप्तंस्थावरजङ्गमेमुनिवरैर्ध्यातं निरुद्धे
न्द्रियैः ॥ अर्काग्न्युग्रमयंशताक्षरवपुस्तारात्मकंसन्ततंनित्यानन्दगुणालयं
परतंरन्दामहेतन्महः ॥ ३५२ ॥ सौरेपीठेयजेत्तत्रषडङ्गैःप्रथमावृत्तिः ॥ गायत्री
शक्तिभिःपश्चात्पूजयेदावृत्तित्रयम् ॥ ३५३ ॥ पञ्चमावरणंकार्यवीथीरूपंतुतत्र
च ॥ चतुश्चत्वारिंशत्सङ्ख्याजातवाद्यास्तुशक्तयः ॥ ३५४ ॥ आग्नेयास्त्रोदिता
एवप्रोक्ताःशक्तिचतुष्टयम् ॥ आवृत्तीनांतुसंपूजामृत्युञ्जयोक्तशक्तिभिः ॥ ३५५ ॥
दिक्पालांश्चतदस्त्राणिदशकैकादशावृत्तौ ॥ लक्षंजपेद्धुनेत्क्षीरंभक्ताद्यैस्तर्पये
त्ततः ॥ ३५६ ॥ एवंसिद्धेमनौमन्त्रीभवेद्भास्करसन्निभः ॥ सुधालतोद्भवैःखण्डै
र्जुहुयात्क्षीरसंयुतैः ॥ ३५७ ॥ दीर्घमायुरवाप्नोतिह्याधिव्याधिविवर्जितः ॥ दूर्वा
भिर्धृतसिक्काभिस्तदेवफलमाप्नुयात् ॥ ३५८ ॥ मधुरत्रयसंयुक्तैर्जुहुयादरुणाम्बु
जैः ॥ महालक्ष्मीमवाप्नोतिमासैःषड्विंशानवित् ॥ ३५९ ॥ रक्तोत्पलैस्त्रिमध्व
कैर्जुहुयात्सर्वसम्पदे ॥ श्रीप्रसूनैःप्रजुहुयाद्रमयावसतिर्भवेत् ॥ ३६० ॥ सहस्रं
जुहुयान्नित्यंपायसेनतिलैःशुभैः ॥ भानुसङ्ख्यान्दिजान्नित्यंभोजयेन्मधुरान्वि
तैः ॥ ३६१ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःसर्वरोगविवर्जितः ॥ कृत्याद्रोहग्रहान्सर्वाञ्जि
त्वादीर्घसजीवति ॥ ३६२ ॥ प्रातःस्नानरतोन्नित्यंजपन्नित्यंशतंशतम् ॥ भा
नुमालोकयेत्सम्यक्सजीवेच्छरदांशतम् ॥ ३६३ ॥ नित्यमष्टोत्तरशतंनिःश्रेय
सफलाप्तये ॥ गायत्र्याद्यंजपेन्मन्त्रंसर्वपापविमुक्तये ॥ ३६४ ॥ सर्वशत्रुविना
शायत्रिष्टुंवाद्यंजपेदिमम् ॥ त्र्यम्बकाद्यंप्रजपेदायुरारोग्यवृद्धये ॥ ३६५ ॥
अथ त्वरितरुद्रस्यविधानमभिधीयते ॥ नवेदेनागमेचेद्द्व्यन्त्रस्त्वरितसिद्धि
दः ॥ ३६६ ॥ योरुद्रोअग्नौयोअप्सुयओषधीषु ॥ योरुद्रोविश्वाभुवनाविवेश
तस्मैरुद्रायनमोअस्तु ॥ ३६७ ॥ अथर्वणोमुनिःप्रोक्तश्छन्दोनुष्टुबुदाहृतम् ॥

१ तेरह २ गेरह ३ बाइस ४ पन्द्रह ५ सत्रह ६ बेलके फूळ ७ ॐ जातवेदसे सुनयाम
सोमं इति मंत्रको प्रथम कहना उचित है ॥

अस्त्यस्यदेवतारुद्रःपटङ्गानिन्यसेत्क्रमात् ॥ ३६८ ॥ अत्रन्यासस्तुपञ्चाङ्गःपञ्च
 त्रीष्वगोमितैः ॥ वर्णान्देहादिपुन्यस्यांगुष्ठादौ ध्यानमाचरेत् ॥ ३६९ ॥ चतु
 र्भुजं त्रिनेत्रं च शुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥ अमृतेन च सम्पूर्णैः कलशौहस्तयोर्द्वयोः ॥
 ३७० ॥ हस्तद्वयेन योगस्य कृतमुद्रं स्थिरासनम् ॥ सर्वकामफलेशानं शङ्करं कुरु
 णानिचिम् ॥ ३७१ ॥ उग्रकर्मण्युग्रमूर्तिं ज्वलत्पावकलोचनम् ॥ द्विभुजं ना
 गहस्तं च शूलपाणिं जटाधरम् ॥ ३७२ ॥ अधःशय्यां त्वेकवारं हविष्यान्नस्य भो
 जनम् ॥ ब्रह्मचर्य्यसत्यवाणीं पुरुश्चर्य्याविधौ चरेत् ॥ ३७३ ॥ लक्ष्मेकं जपेन्म
 न्त्रं होमेकं समिधो घृतम् ॥ तर्पणं मार्जनं विप्रभोजनं मन्त्रसिद्धये ॥ ३७४ ॥
 पूजां पार्थिवलिङ्गस्य प्राग्ब्रह्मन्त्रं समाचरेत् ॥ एवं सिद्धे मनौ मन्त्री प्रयोगान्कर्तु
 मर्हति ॥ ३७५ ॥ अयुतद्वयहोमेन यासिद्धिः सानिगद्यते ॥ औदुम्बरैरन्नकाम
 स्तेजस्कामस्तुखादिरैः ॥ ३७६ ॥ अपामार्गं समिद्धो माहूतवाधा विनश्यति ॥
 ग्रहवाधानिशासायं जपेदश्वत्थवन्निधौ ॥ ३७७ ॥ लवणान्वितदध्यक्षास्त्य
 साग्रावो धिसम्भवाः ॥ हूयन्ते समिधः शुष्काः स्वाहान्तं मन्त्रमुचरेत् ॥ ३७८ ॥
 देशपञ्चाहुतीर्हुत्वा गच्छ गच्छेत्पुदीरयेत् ॥ याचेद्धोमं वलिंदद्याच्छ्वेतपुष्पाणि
 वापुनः ॥ ३७९ ॥ हूयन्ते हरिते देशे तस्य विश्वं वशी भवेत् ॥ वामे तदुन्नतं
 कार्य्यं स्त्री वश्यं न तु दक्षिणे ॥ ३८० ॥ अरितैर्न्यप्रशान्त्यर्थं तिलानाज्येन स
 म्मितान् ॥ होमस्थाने च संस्थाप्य कुम्भमेकं जलान्वितम् ॥ ३८१ ॥ मन्त्रयि
 त्वाष्टसाहस्रं शरावास्तत्र निक्षिपेत् ॥ अभिषेकैश्च तैस्तेषां शालां प्रोक्ष्य प्रदक्षिण
 म् ॥ ३८२ ॥ ग्रहग्रामादिशान्त्यर्थं राज्यस्याप्येवमाचरेत् ॥ वास्तु पूजा प्रकर्त

१ ॐ योरुद्रो अग्नौ अंगुष्ठाभ्यां नमः, योऽप्सु तर्जनीभ्यां नमः, यत्रोषधीषु मध्यमाभ्यां
 नमः, योरुद्रो विश्वाभुवनाविवेश अनामिकाभ्यां नमः, तस्मै रुद्राय नमो अस्तु कनिष्ठिकाभ्यां
 नमः, एवं हृदयादिन्यासोऽपि ॥ अथाक्षरन्यासः ॥ ॐ यो नमः शिरसि, रु भाले, द्रो भ्रूमध्ये,
 अ दत्तनेत्रे, एषु वामनेत्रे, यः दत्तकर्णे, ॐ वामकर्णे, य नासिकायाम्, धी दत्तकपोले, पु वाम
 कपोले, यो मुखे, रु कण्ठे, द्रो दत्तबाहौ, वि वामबाहौ, श्या दत्तकरतले, भु वामकरतले, व
 पृष्ठे, ना वत्तस्थले, वि उदरे, वे नाभौ, श कट्याम्, त दत्तोरौ, स्मै वामोरौ, रु दक्षजानुनि, द्रा
 वामजानुनि, य दत्तजङ्घायाम्, न वामजङ्घायाम्, मो दत्तपादे, अ वामपादे, स्तु सर्वाङ्गे २
 पार्थिवपूजाध्याय में जिस कामनाके लिये जैसी पूजा कही गई है उस कामनामें उसी रीति
 से करना ॥

व्याचतुष्पष्टिपदैःशुभैः ॥ ३८३ ॥ ईशानायबलिःकार्योभूतानांपतये
 तथा ॥ एवंकृतेपशूनान्तुप्रजानांशान्तिमाप्नुयात् ॥ ३८४ ॥ उत्पातेषुचसर्वेषु
 निशायांग्रामवाग्यतः ॥ उपविश्यजपेद्ब्रह्मरितं बहुभिःसह ॥ ३८५ ॥ हो
 मःपलाशकाष्ठैस्तु कर्तव्यो घृतसंयुतैः ॥ ईशानायबलिकुर्याद्यस्यांदिशित
 दक्षुतम् ॥ ३८६ ॥ ततोदिशाम्पतेस्तत्रपशूनाम्पतयेतथा ॥ वृद्धिकामोजपे
 लक्षंतिलहोमोघृतान्वितः ॥ ३८७ ॥ बलिपूजाचकर्त्तव्याशिवस्यवरुणस्य
 च ॥ यस्यकस्यापिकार्यस्यलभ्यतेयोग्यतायदि ॥ ३८८ ॥ तदालक्षार्धतो
 लक्षपर्यन्तंत्वरितंजपेत् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति त्वरितस्यप्रसादतः ॥ ३८९ ॥
 श्रीकामःशान्तिकामोवाजपेलक्षमितंततः ॥ श्रीकामोबित्त्वसमिधैःशान्ति
 कामःशमीमयैः ॥ ३९० ॥ जुहुयादाज्यसम्मिश्रैस्तर्पणंमार्जनंतथा ॥ एवं
 सर्वेषुकार्येषुहोमःकार्यस्तथायवैः ॥ ३९१ ॥ जुहुयाल्लक्षमेवन्तुपुत्रार्थीपा
 यसेनच ॥ विद्यार्थीश्रीफलैस्तद्वदायुःकामस्तुदूर्वया ॥ ३९२ ॥ तिलैरथाज्य
 सम्मिश्रैस्तेजस्कामोघृतेनवा ॥ ब्रीहिभिःपुष्टिकामस्तुपुष्टिकामस्तथाहितैः ॥
 ३९३ ॥ पायसंसर्वकामेषुहोतव्यंशर्करान्वितम् ॥ मध्वब्जाज्याम्रपर्णानितीव्र
 ज्वरविनाशने ॥ ३९४ ॥ सर्वरोगविनाशायसूर्यस्याभिमुखोजपेत् ॥ सहस्रम
 युतंलक्षरोगिणान्तारतम्यतः ॥ ३९५ ॥ जपान्तेतुषडङ्गानान्यासञ्चापिपराह
 यम् ॥ पञ्चत्रिपञ्चरुद्रेषुचतुर्वर्णैःषडङ्गकम् ॥ ३९६ ॥ पादयोर्जङ्घयोर्जान्वोरु
 र्गोर्गुह्येचमेद्रुके ॥ क्रमात्त्राभौचजठरेहृदिकण्ठेमुखेनसि ॥ ३९७ ॥ नेत्रयोश्च
 भ्रुवोर्मध्येललाटेमूर्द्ध्निविन्यसेत् ॥ पदानिषोडशमनोरितित्वरितरुद्रियम् ॥
 ३९८ ॥ ऋचोविधानंवारुण्यायथावदभिधीयते ॥ अस्याउपासकोयत्रतत्रा
 वृष्टिर्नजायते ॥ ३९९ ॥ ध्रुवामुत्वासुक्षितिपुक्षियन्तोव्यस्यत्यासवरुणोभुमो

१. ॐ योरुद्रोऽग्नौहृदयाय नमः, योऽप्सुशिरसेस्वाहा, योऽषधीषु शिखायैवषट्, योरु
 द्रोविश्वामुवनाविवेशकवचायहुम्, तस्मैरुद्रायनेत्रत्रयायत्रौषट्, नमोऽस्तुअस्त्रायफट् २
 और इसी मन्त्र के सोलह पदों को क्रमसे मूलोक्त स्थानों में न्यासकरे जैसे ॥ यःपादयोः,
 रुद्रः जङ्घयोः, अग्नौ जान्वोः, यःऊर्वोः, अप्सु गुह्ये, यःलिङ्गे, ओषधीषु नाभौ, यःजठरे, रुद्रः
 हृदये, विश्वा कण्ठे, भुवनामुखे, विवेश नासिकायाम्, तस्मैनेत्रयोः, रुद्रायभ्रुवोर्मध्ये, नमः
 ललाटे, अस्तुमूर्द्ध्नि, इति पदन्यासः ॥

नरत् ॥ अवोचन्वानाप्रदितेरुपस्थाययंयातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ४०० ॥
 ऋषिर्वशिष्ठोनुष्टुप्चच्छन्दोवरुणदेवतम् ॥ अष्टाङ्गवसुवस्वद्रिषडर्णैरङ्गकल्प
 नम् ॥ ४०१ ॥ पादौग्रयोस्तथापादांगुलिमूलद्वयोरपि ॥ गुल्फयोश्चतथा
 जान्वोरुर्वोश्चगुदलिङ्गयोः ॥ ४०२ ॥ मूलाधारेतथानामौकुक्षौपृष्ठेतथा
 हृदि ॥ वक्षस्थलेगलेहस्ताग्रयोःगुलिमूलयोः ॥ ४०३ ॥ मणिवन्धयुगेचैव
 कूर्परद्वितयेतथा ॥ बाहुमूलद्वयेचास्येकपोलयुगलेनसोः ॥ ४०४ ॥ नेत्रयोः
 कर्णयोर्मध्येभ्रुवोर्भालेचमूर्द्धनि ॥ सर्वाङ्गेचक्रमान्यस्यमन्त्राणान्ध्यानमाच
 रेत् ॥ ४०५ ॥ चन्द्रप्रभंपङ्कजसन्निपञ्चवाणांकुशाभीतिवरान्दधानम् ॥ मुक्ता
 विभूषाञ्चितसर्वगात्रंध्यायेप्रसन्नंवरदंविभूत्यै ॥ ४०६ ॥ धर्माद्विकल्पितेपीठे
 वरुणसम्यगर्चयेत् ॥ कृत्वाङ्गपूजनंशेषंवासुकिंतक्षकंपुनः ॥ ४०७ ॥ कर्कोट
 कञ्चपद्ममहापद्मततःपरम् ॥ शङ्खपालञ्चकुलिकमिन्द्रादीनायुधानिच ॥
 ४०८ ॥ लक्षमेकञ्जपेन्मन्त्रंपायसेनदशांशतः ॥ सर्पिसिक्केनजुहुयात्तर्प
 णादिततश्चरेत् ॥ ४०९ ॥ ऋणमुक्त्यैजपेन्मन्त्रंप्रत्यहंसाष्टकंशतम् ॥ जपे
 नानेनलभतेसम्पत्तामक्षयांश्रियम् ॥ ४१० ॥ सितेक्षुशकलैर्मन्त्रीजुहुयादघृत
 सम्भुतैः ॥ चतुर्दिनंदशशतंऋणमुक्त्यैमहाश्रिये ॥ ४११ ॥ समिद्धिर्वेतस
 स्थाभिःक्षीराक्ताभिर्दिनत्रयम् ॥ जुहुयादृष्टिसंसिद्ध्यैमन्त्रविद्विजितेन्द्रियः ॥
 ४१२ ॥ अनेनविधिनामन्त्रीसूर्य्येशतभिषाङ्गते ॥ चतुश्शतंघृतयुतंपायसं

१ आठ, छः, आठ, आठ, सात, छः अक्षरों से अङ्गन्यास करे, जैसे- भ्रुवासुत्वात्तितिषु
 अंगुष्ठाभ्यां नमः, क्षियन्तोव्यस्यत्या तर्जनीभ्यां नमः, सवरुणोमुमोनरत् मध्यमाभ्यां नमः ऐसे
 पूर्वोक्तरीति से सब न्यास करलेना ॥ और इसी रीति से छः स्थानों में हृदयादि न्यास
 भी होताहै २ अब अक्षान्यास कहाजाताहै जैसे किभ्रु दक्षपादाग्रे, वा वामपादाग्रे, सु दक्ष
 पादांगुलिमूले, त्वा वामपादांगुलिमूले, सु दक्षगुल्फे, क्षि वामगुल्फे, ति दक्षजानुनि, पु वा
 मजानुनि, क्षि दक्षोरौ, यं वामोरौ, तो गुदे, व्य लिङ्गे, स्थ मूलधारे, त्या नाभौ, स दक्षकु
 क्षौ, व वामकुक्षौ, स्पृष्ठे, णोहृदि, मु वक्षस्थले, मो गले, न दक्षहस्ताग्रे, रत् वामहस्ताग्रे,
 अ दक्षहस्तांगुलिमूले, वोवामहस्तांगुलिमूले, च दक्षमणिवन्धे, न्वा वाममणिवन्धे, ना
 दक्षकूर्परि, म वामकूर्परि, दि दक्षबाहौ, ते वामबाहौ, रु मुखे, प दक्षकपोले, स्था वामकपोले,
 यू दक्षनासापुटे, यं वामनासापुटे, या दक्षनेत्रे, त वामनेत्रे, स्व दक्षकर्णे, स्ति वामकर्णे,
 भिःभ्रुवोर्मध्ये, स भाले, द मूर्द्धनि, नःसर्वाङ्गे ॥ इति न्यासः ॥

जुहुयादृणी ॥ ४१२ ॥ नृणां नाशाय सम्पत्तयै वश्या रोग्या भिवृद्धये ॥ भृगु
 वारिकृतो होमः पायसेन स सर्पिषा ॥ ४१४ ॥ महती सम्पदं कृत्वा तारयेत् सकला
 पदः ॥ शालिभिर्घृतसंयुक्तैः शरीरान्तर्हितः सुधीः ॥ ४१५ ॥ अग्रहं चतुश्शतं
 हुत्वा स्तम्भयेत् परलैनिकान् ॥ सायं प्रत्यञ्मुखो वह्निमारभ्य प्रजपेन्मनुम् ॥
 ४१६ ॥ चतुश्शतं विमुच्येत मन्त्री सर्वैरुपद्रवैः ॥ मन्त्री प्रत्यञ्मुखो भूत्वा तर्प्य
 येदिमलैर्जलैः ॥ ४१७ ॥ सर्वोपद्रवनाशाय सर्वदा भ्युदयासये ॥ बहुना कि
 मिहोक्तेन मन्त्रेणानेन साधकः ॥ ४१८ ॥ साधयेत् सकलान् कामाञ्जपहोमादि
 तत्परः ॥ अयुतं प्रजपन् वद्धो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ४१९ ॥ दिवारात्रौ जपेनै
 व सिद्धिः सम्प्रति वर्तते ॥ अहोरात्रं स्थितश्चैव मनश्नञ्छुद्धचेष्टितः ॥ ४२० ॥
 अयः पाशाः स्फुटन्त्वस्य दारुपाशा विशेपतः ॥ अवैदिका यनो देयं तान्त्रिका य
 कदाचन ॥ ४२१ ॥ वक्ष्ये चान्नपतेर्मन्त्रं न्यासमुन्यादिवर्जितम् ॥ पूजाहीन
 जपेनैव नान्नहीनः प्रजायते ॥ ४२२ ॥ अन्नपतेन्नस्य दोनो देह्यनमीवस्य शु
 ष्मिणः ॥ प्रदातारं तारिष्य ऊर्जनो धेहि द्विपदे चतुष्पदे ॥ ४२३ ॥ अनेन जुहु
 यादन्नं नित्यमष्टोत्तरं शतम् ॥ अगोधं प्रायते चान्नं यद्भूतं न च वर्षतः ॥ ४२४ ॥
 सर्वोपस्करसंयुक्तं कुण्डे ग्निं स्थापयेत्ततः ॥ लक्ष्मेकं हुनेदन्नं यावज्जन्माक्षयं भ
 वेत् ॥ ४२५ ॥ यदानेन वनङ्गत्वा स्थालीपाकविधानतः ॥ अग्निञ्चोपसमा
 धायोदुम्बर्याः समिधो युतम् ॥ ४२६ ॥ जुहुयात्तस्मिन् क्षेत्रे तु धान्याख्यात्री हयो
 क्षयाः ॥ भवन्त्यवृष्टाविति च किमाश्चर्य्यं सुवर्षणे ॥ ४२७ ॥ अथो लवणमन्त्र
 स्य विधानमभिधीयते ॥ परिशिष्टदन्ते तु जुहुयात्तलवणैस्तथा ॥ ४२८ ॥ ल
 वणाम्भसि निष्ठोऽसि उग्रोऽसि हृदयंतव ॥ लवणस्य पृथिवीमाता लवणस्य वरुणः
 पिता ॥ ४२९ ॥ लवणे हूयमाने तु कुतो निद्रा कुतो रतिः ॥ लवणं दहति पचति
 लवणं छिन्दति भिन्दति ॥ ४३० ॥ अमुकस्य दहगात्राणि दहमां नंदहत्वचम् ॥
 दहत्वगस्थिमज्जानि अस्थिभ्यो मद्विषां दह ॥ ४३१ ॥ यदि वसतियो जनशते
 नदीनां वा शतान्तरे ॥ सन्दग्ध्वानय मेशीघ्रमग्निं लवणतेजसा ॥ ४३२ ॥ नग
 रे लोहप्राकारकृष्णसर्पशतार्गले ॥ अत्रैव वशमायान्तु लवणमन्त्रपुरस्कृताः ॥
 ४३३ ॥ याते गात्रिर्महारात्रिः साते गात्रिर्महानिशा ॥ अङ्गिगमुनिराख्यात

रश्मिन्दोनुष्टुबुदाहृतम् ॥ ४३४ ॥ अग्नीरात्रिः पुनर्दुर्गा भद्रकाली च देवता ॥ पञ्च
 त्रिपञ्चवेदेषु द्वयक्षरैश्चिद्विम्बजैः ॥ ४३५ ॥ पडङ्गानि प्रकुर्वीत समन्त्रः कथ्यते
 धुना ॥ तौरं चिद्विद्यं पश्चाच्चाण्डालितदनन्तरम् ॥ ४३६ ॥ महत्यहाद्यं लिङ्ग
 यादमुक्तं मे पदन्ततः ॥ वशमानयत्तद्वन्द्वत्तुर्विंशक्षरो मनु ॥ ४३७ ॥ अग्न्यादि
 कचतुःकस्य ध्यानं कुर्यात्ततः परम् ॥ तानि ध्यानानि कथ्यन्ते सावधानतया
 शृणु ॥ ४३८ ॥ नवकुङ्कुमसन्निभं त्रिनेत्रं रुचिराकलाशतं भजामिव हिम् ॥
 सुवराक्षि वराभयानि दोर्भिर्दधत्तं रक्तसरोरुहे निषण्णम् ॥ ४३९ ॥ कालाम्बुग्राह
 द्युतिमिन्दुस्त्राङ्गहारावलीशो भिषयो धरादव्याम् ॥ कपालपाशाङ्कुशशूलहस्तां
 नीलाम्बुग्रीयामवतीं नमामि ॥ ४४० ॥ कालाम्बुदाभामसि शङ्खशूलखेटाद्व्य
 हस्तांतरुणेन्दुचूडाम् ॥ भीमां त्रिनेत्रां जितशत्रुवर्गां स्मरामि दुर्गामरिभङ्गद
 क्षाम् ॥ ४४१ ॥ दङ्ककपालं दमरुं त्रिशूलं सम्ब्रवीती चन्द्रकलावतं सा ॥ पि
 ङ्गोर्ध्वकेशी सितभीमदंष्ट्राभूयाद्विभूत्यै मम भद्रकाली ॥ ४४२ ॥ ऋक्पञ्चकं
 जपेत्सम्यग्युतं तद्वशांशतः ॥ हविषा घृतसिक्केन तुहुयादर्वितेन ले ॥ ४४३ ॥
 एवं कृतपुरश्चर्यः प्रयोगकुशलो भवेत् ॥ अग्नियामवतीं ध्यायेद्वश्या कर्षण
 कार्ययोः ॥ ४४४ ॥ स्मरेद्दुर्गां भद्रकालीं मन्त्रीमारणकर्मणि ॥ जानु
 प्रमाणसलिले स्थित्वा निशि जपेन्मनुम् ॥ ४४५ ॥ अनेन वाञ्छितः साध्यः
 किङ्करो जायते क्षणात् ॥ नाभिमात्रे जले स्थित्वा जपेन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ ४४६ ॥
 अष्टोत्तरसहस्रं यस्तस्य साध्यो वशो भवेत् ॥ ऋक्पञ्चकं जपेन्मन्त्री कण्ठमात्रा
 म्भसि स्थितः ॥ ४४७ ॥ सप्तभिर्दिवसैर्भूपान्वशयेद्विधिना मुना ॥ विलिख्य
 तालपत्रे तं साध्यनाम्ना विदार्भितम् ॥ ४४८ ॥ निक्षिप्य क्षीरसम्मिश्रे जले तत्का
 थये त्रिशि ॥ वश्यो भवति साध्यो स्य नात्र कार्या विचारणा ॥ ४४९ ॥ ताल
 पत्रे लिखित्वैनं भद्रकाली गृहे खनेत् ॥ वश्याय सर्वजन्तूनां प्रयोगो यमुदाहृतः ॥
 ४५० ॥ तालपत्रे समालिख्य मन्त्रं साध्यविदार्भितम् ॥ तापयेत्स्वादिरेव हौ

? आगे कहे जाते हुये मन्त्रके, पांच, तीन, पांच, चार, पांच और दो अक्षरों से
 षडङ्गव्यास करे २ उस मंत्र को कहते हैं - ॐ चिदि चिदि चाण्डालि महत्यहलि अमुक्तं
 मेव शानयस्वदाहा ॥ इति मन्त्रः ॥

मासेवश्योभवेन्नरः ॥ ४५१ ॥ त्रिकोणंकुण्डमासाद्यसम्यक्शास्त्रोक्तलक्षण
म् ॥ तस्मिन्होमंप्रकुर्वीतसत्कृतेहव्यवाहने ॥ ४५२ ॥ प्रक्षाल्यदध्नादुग्धे
नसंशोध्यलवणंमुधीः ॥ सुचूर्णितंप्रजुहुयात्सप्ताहादशयेजगत् ॥ ४५३ ॥
दधिमध्वाज्यसंसिक्तेर्जुहुयात्सेन्धवैस्तथा ॥ वशयेदखिलान्देवानचिरात्किमु
पार्थिवान् ॥ ४५४ ॥ विशुद्धलवणप्रस्थंविमलंपञ्चधापृथक् ॥ एकैकमंशंजु
हुयाद्वापञ्चाहमादरात् ॥ ४५५ ॥ यस्यनाम्नासवरयःस्यादनेनविधिनाचि
रात् ॥ शुद्धलवणमादायजुहुयान्मधुरान्वितम् ॥ ४५६ ॥ हुतांश्चाशदाहु
त्यावश्यंयच्छतिवाञ्छितम् ॥ नित्यंशुद्धलवणेनहुत्वाशन्नन्नशंनयेत् ॥
४५७ ॥ मधुरत्रयसम्मिश्रैर्लवणैःसाधुचूर्णितैः ॥ जुहुयादशयेन्नारिंनरान्न
रपतीनपि ॥ ४५८ ॥ मन्त्रंरुष्णद्वितीयादिप्रजपेद्यावदष्टमी ॥ पुत्तलीः
पञ्चकुर्वीतसाङ्गोपाङ्गाःसमाःशुभाः ॥ ४५९ ॥ एकासाध्यदुमेणस्यादन्या
पिष्टमयीमता ॥ चंकिहस्तमृदान्यास्यादन्यातुसिकतामयी ॥ ४६० ॥
लवणंपोतसम्भूतंचूर्णितंपरिशोधितम् ॥ कुंड्वंप्रोक्षयेत्क्षीरदध्वाज्यमधुभिःक
मात् ॥ ४६१ ॥ गुडाज्यमधुभिःसम्यग्भिश्चितेनामुनापुनः ॥ कुर्वीतपुत्तलीं
सौम्यांपञ्चमींसमनन्तरम् ॥ ४६२ ॥ चिटिमन्त्रसमुद्भूतांश्चतुर्विंशतिसंख्य
कान् ॥ ताराद्यान्विन्यसेद्वर्णान्स्थानेष्वेपुसमाहितः ॥ ४६३ ॥ मूर्ध्निभाले
दशोःश्रुत्पोर्नासास्याचिबुकेषुच ॥ कण्ठयुक्स्तनयुग्मेपुकुक्ष्योर्नाभौकटिद
ये ॥ ४६४ ॥ मेद्रेपायौप्रविन्यस्यशिष्टवर्णंचतुष्टयम् ॥ ऊरुद्वयेजानुयुग्मे
जङ्घायुग्मेपदद्वये ॥ ४६५ ॥ एवंविन्यस्यसर्वाङ्गेरक्कमाल्यानुलेपनः ॥ रक्त
वस्त्रधरःशुद्धःपुत्तलींदारुणाकृतिम् ॥ ४६६ ॥ अधोमुखींखनेत्कुण्डेपिष्ट
जामासनादधः ॥ मृन्मयींप्रतिमांपादेनाक्रमेततथात्मनः ॥ ४६७ ॥ सैक
तींप्रतिमांचाग्निकुण्डस्योर्ध्वंप्रलम्बयेत् ॥ लवणेनकृतांपश्चात्पुत्तलींसंपृश

१ सोलह टके का एक प्रस्थ होता है २ कुम्हारके हाथकी माटीसे ३ तौलमें चार टके को कुंडव कहते हैं ४ ॐ मूर्ध्नि, चि भाले, टि दक्षनेत्रे, चि वामनेत्रे, टि दक्षकर्णे, चां वामकर्णे, डा दक्षनासायाम्, लि वामनासायाम्, म मुक्ते, ह चिबुके, लय कण्ठे, ह दक्षस्तने, लि वामस्तने, अ दक्षकुक्षौ, मु वामकुक्षौ, कं नाभौ, पे दक्षकक्ष्यम्, व वामकक्ष्यम्, श लिङ्गे, म गुदे, न ऊरुद्वये, य जानुयुग्मे, स्वा जङ्घायुग्मे, हा पदद्वये—इतिमन्त्रः क्षरन्त्याटः ॥

उजपेत् ॥ ४६८ ॥ ऋक्पञ्चकं यथान्यासमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ संहत्यचिटि
 मन्त्राण्यङ्गुलिपुनस्तस्यास्तनौन्यसेत् ॥ ४६९ ॥ अङ्गुष्ठमन्धिप्रपदजङ्घाजानू
 रूपायुषु ॥ लिङ्गदेशे पुनर्नाभौ जठरे हृदयाम्बुजे ॥ ४७० ॥ स्तनद्वये कन्धरा
 यां चिबुके वदने तथा ॥ घ्राणयोः कर्णयोरक्षणोललाटे मूर्ध्नि विन्यसेत् ॥ ४७१ ॥
 अग्निमादाय सन्दीप्य साध्य नक्षत्रदारुभिः ॥ तस्मिन्नभ्यर्च्य मन्त्रोक्तदेवतारूप्य
 पात्रके ॥ ४७२ ॥ कुर्याज्जराजिपुष्पाद्भिर्दत्तार्घ्यं प्रणमेत्सुधीः ॥ मन्त्रैरेतैः प्रयो
 गादावन्ते संयतमानसः ॥ ४७३ ॥ लवणेनाभिमन्यथाथ निशायां हव्यवाहनम् ॥
 निशायां मन्त्रजप्तेन तृप्तो भवतया सह ॥ ४७४ ॥ जातवेदो महादेव तप्तजाम्बू
 नदप्रभ ॥ स्वाहापते विश्वभक्ष्यलवणं दहशत्रुहन् ॥ ४७५ ॥ ईशेशर्वरिश
 र्वाणि प्रहन्तं मुक्कं त्वया जगत् ॥ महादेवि नमस्तुभ्यं वरदे कामदा भव ॥ ४७६ ॥
 तमो मयि महादेवि महादेवमनुव्रते ॥ त्रियामे पुरुषं हत्वा वशमानय देवि मे ॥
 ४७७ ॥ दुर्गे दुर्गादिरहिते दुर्गसंराधनार्गले ॥ चक्रशङ्खधरे देवि दुष्टशत्रुभयङ्क
 रि ॥ ४७८ ॥ नमस्ते दहशत्रून्मे वशमानय चण्डिके ॥ शाकम्भरि महादे
 विशरणं मे भवानघे ॥ ४७९ ॥ भद्रकालि भवाभीष्टरुद्रसिद्धिप्रदायिनि ॥ सप
 तान्मे हन हन शोषय तापय तापय ॥ ४८० ॥ शूलासिशक्तिवज्राद्यैरुत्कृत्योत्कृ
 त्य मालये ॥ महादेवि महाकालिरक्षास्वानक्षरात्मिके ॥ ४८१ ॥ साध्यं संस्मृ
 त्य निर्भयपुत्तलीं सप्तधा पुनः ॥ ऋक्पञ्चकं समुच्चार्य जुहुयादधितेन ले ॥
 ४८२ ॥ प्रथमो दक्षिणः पादः तत्कैरस्तदनन्तरम् ॥ शिरस्तृतीयमाख्यातं वाम
 हस्तमतः परम् ॥ ४८३ ॥ मध्यादूर्ध्वपञ्चमं स्यादधोऽंशः षष्ठैरिति ॥ सप्तमो
 वामपादः स्यादिति भागक्रमः स्मृतः ॥ ४८४ ॥ सप्तसप्तविभागान्वाप्रोक्तेष्वे
 व यथाविधि ॥ कृत्वैवमर्चयित्वाग्निं प्रणमेद्दण्डवत्ततः ॥ ४८५ ॥ यजमानो

१ फिर उसी लोहकी पुनरी के अङ्गों में अक्षरों को न्यास करे जैसे, ॐ अङ्गुष्ठद्वये, चि
 अङ्गुष्ठमन्धिद्वये, टि प्रपदद्वये, चि जङ्घाद्वये, टि जानुद्वये, चां ऊरुद्वये, हा गुदे, लि लिङ्गे,
 म नाभौ, व जठरे, लघु हृदये, ह दक्षस्तने, ति वामस्तने, अ कन्धरायाम्, मु चिबुके, कं मुखे,
 मे दक्षनासायाम्, व वामनासायाम्, श दक्षकर्णे, मा वामकर्णे, न दक्षनेत्रे, य वामनेत्रे, स्वा
 ललाटे, हा मूर्ध्नि २ दक्षिण कर ॥

धनैर्धान्यैःप्रीणयेद्गुरुमात्मनः ॥ अनेनविधिनामन्त्रीवशयेदसुरान्मुरान् ॥
 ४८६ ॥ किंपुनर्मनुजान्भूपानमात्यान्नुपयोषितः ॥ मारणेपूर्वसम्प्रोक्तापुत्त
 लीनांचतुष्टयम् ॥ ४८७ ॥ निवेशयेद्यथापूर्वसाधकेन्द्रोविधानवित् ॥ अपरं
 वक्ष्यमाणेनविधानेनप्रकल्पयेत् ॥ ४८८ ॥ वलाहयामूलनखीतिलज्यूपण
 रामैः ॥ विहृतिं वश्यसिद्ध्यर्थसाध्यनामांग्रिणुमि ॥ ४८९ ॥ महिषीमुत्रस
 म्पिष्टैःपूर्वोक्तलवणान्वितैः ॥ विधायपुत्तलींसम्यक्प्राणस्थापनमाचरेत् ॥
 ४९० ॥ जपपूजादिकंसर्वकुर्व्यात्प्रागुक्तवर्त्मना ॥ ततःसवेदिकेकुण्डेरात्रौप्र
 ज्वलितेनले ॥ ४९१ ॥ दुर्गाचमद्रकालीवासमाराध्ययथाविधि ॥ धारयेन्नि
 शितंशस्त्रं सव्यहस्तेनसाधकः ॥ ४९२ ॥ वामपादंसमारभ्यदक्षिणां त्रयावसा
 नकम् ॥ छित्त्वाछित्त्वाप्रजुहुयान्निराहारोजितेन्द्रियः ॥ ४९३ ॥ कृष्णाष्टमीं
 समारभ्ययावत्कृष्णचतुर्दशी ॥ अनेनैवविधानेनहोमंकुर्याद्विचक्षणः ॥ ४९४ ॥
 त्रिहस्ताहप्रयोगेनमारयेद्रिपुमात्मनः ॥ नक्षत्रवृक्षाःकारस्करामलक्याबुधुम्बरः ॥
 ४९५ ॥ जम्बूश्चखदिरःकुण्डोवंशपिप्पलनागराः ॥ रोहितश्चपलाशश्च
 प्लक्षोवटशिलाभैः ॥ ४९६ ॥ पार्थिवैकैकङ्कतश्चापिबकुलःसरलःक्रमात् ॥ सर्वज
 वंजुलपनसा अर्कःशैमिकदम्बकौ ॥ ४९७ ॥ निम्बश्चात्रोर्मधूकश्चलो
 नमन्त्रविधिस्त्विति ॥ यश्चत्रिषवणंसन्ध्यांसहस्रजपपूर्विकाम् ॥ ४९८ ॥
 करोतितस्यवक्ष्यामिसिद्धयेसुगमाऋचः ॥ तच्छन्दोदैवतमृषिन्यासध्यानादि
 कंविना ॥ ४९९ ॥ जपेदष्टसहस्रेतुयासांसिद्धिरदूरतः ॥ सर्वलोकोपकारार्थं
 कथयाम्यत्रताऋचः ॥ ५०० ॥ अवपतन्तीस्वदंदिवओषधयस्परि ॥ यंजी
 वमश्रवामहैनसरिष्यतिपूरुषः ॥ ५०१ ॥ सर्वोषध्यंहुतंहुत्वामिष्टान्नंलभतेस
 दा ॥ भाण्डागारस्यवस्तूनिचतुर्थांशेनहोमयेत् ॥ ५०२ ॥ भवन्तितानिपू
 र्णानिर्वर्षमध्येनसंशयः ॥ त्रिवारमेवंयःकुर्यादक्षयास्त्ययुतेनच ॥ ५०३ ॥ स
 ग्राहिंसीर्मधुनवदिष्टो मधु वक्ष्यामि मधुमतीं देवेभ्योवाचमुद्यातंशुश्रूषे
 र्यामनुष्येभ्यस्तं मादेवावन्तुशोभायैपितरोनुमदन्तु ॥ ५०४ ॥ महा

१ प्रतिमा २ कूट ३ नागकेशर ४ रोहिडा ५ चन्दन ६ अर्जुनवृत्त ७ कडेरवृत्त ८ मौ-
 निरी ९ शाल १० वेतस ११ ह्रीगुरि १२ महुवा ॥

भिवारजेव्याधावशान्तेचापचारके ॥ अनेन जुहुयाच्चाज्यं सहस्रं तस्य शान्त
 ये ॥ ५०५ ॥ नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये केचपृथिवीमनु ॥ ये अन्तरिक्षे ये दिविते
 भ्यः सर्पेभ्यो नमः ॥ ५०६ ॥ सर्पस्यानेतु जुहुयादनेन वृतपायसम् ॥ मास
 मेकं सहस्रं तु स्वर्णमुत्पद्यते ततः ॥ ५०७ ॥ या इषवो या तु धानानां ये वा वनस्प
 ती अनु ॥ ये वा विलेषु शरते तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः ॥ ५०८ ॥ वितप्रतिष्ठं सर्पं तु
 दृष्ट्वा तत्रैव होमयेत् ॥ आज्याहुति सहस्रं तु तेन स्वर्णं शतं लभेत् ॥ ५०९ ॥ कृ
 णुषयाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहिराजे वा मवां इमेन ॥ त्रिष्वीमनु प्रसितिं गृणानो
 स्तासि विष्णु रक्षसस्तपिष्ठैः ॥ ५१० ॥ प्रत्यङ्गिरऋचमिमां नित्यं यः प्रजपेत्सु
 धीः ॥ त्रिसन्ध्यं तस्याग्निं कृतं दुःखं पतति वैरिणि ॥ ५११ ॥ उदग्नेतिष्ठ प्रत्वा
 तनुष्वन्यामित्राँ ओषतात्तिग्महेते ॥ योनो अरातिं समिधानचक्रे नीचातं वक्ष्य
 त संनशुष्कम् ॥ ५१२ ॥ विषाकराजिकारककण्टकाञ्जुहुयाद्विपोः ॥ गृही
 त्वा शत्रुनामास्य ग्रामनाशः प्रजायते ॥ ५१३ ॥ कृतस्य क्रोधनाशार्थं मयुतं
 प्रजपेन्मनुष्य ॥ हुनेन्मासं सहस्रं तु सर्पपाण्डुं वशीकृते ॥ ५१४ ॥ काण्डात्का
 ण्डात्प्ररोहन्ती परुषः परुषस्परि ॥ एवानोदूर्वे प्रतनु सहस्रेण शतेन च ॥ ५१५ ॥
 या शतेन प्रतनोपि सहस्रेण विरोहसि ॥ तस्यास्ते देवीष्टके विधेमह विषावयम् ॥
 ५१६ ॥ आभ्यां दूर्वा प्रवालानामयुतं जुहुयाद्वशी ॥ ग्रामस्थं मारकं हन्यादि
 गुणेन पुरःस्थितम् ॥ ५१७ ॥ त्रिगुणैराष्ट्रकं हन्यान्महारोगांश्च पद्मगुणा
 त् ॥ नानादेशोद्धवं हन्यान्मारकं लक्षहोमतः ॥ ५१८ ॥ मधुमान्नो वनस्पतिर्म
 धुमाँ अस्तु मूर्यः ॥ माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥ ५१९ ॥ उदुस्वरस्य समिधो येन का
 मेन यो हुनेत् ॥ आज्येनाक्ता अयुततः प्रयुतावधियुक्ततः ॥ ५२० ॥ आशुः
 शिशानो वृषभो नयुध्वा घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनाम् ॥ संक्रन्दनो निमिष
 एकवीरः शतश्लेष्मना अजयत्साकमिन्द्रः ॥ ५२१ ॥ संक्रन्दनेनानिमिषेण जि
 ष्णुना युत्कारेण दुश्च्यवनेन धृष्णुना ॥ तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधोन इषुह
 स्तेन वृष्णा ॥ ५२२ ॥ स इषुहस्तैः सनिषङ्गिभिर्वशीसथं स्रष्टास युध इन्द्रो गणे
 न ॥ सथं स्रष्टा जित्सोमपावाहुशर्भ्युग्रधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता ॥ ५२३ ॥ वृ
 हस्पते परिदीयारथे न रक्षोहामित्राँ अपवाधमानः ॥ प्रमज्जत्मेनाः प्रमृणो युवा

जयन्नस्माकमेधवितास्थानाम् ॥ ५२४ ॥ बलविज्ञायस्थविरःपूवीरः सह
 स्वान्वाजीसहमानउग्रः ॥ अभिवीरेअभिस्वत्वासहोजाजैत्रमिन्द्रथमातिष्ठ
 गोवित् ॥ ५२५ ॥ गोत्रमिदंगोविदं वज्रग्राहुं जयन्तमज्मप्रमृणान्तमोजसा ॥
 इमं सजाताअनुवीरयध्वमिन्द्रं सखायोनुमं रभध्वम् ॥ ५२६ ॥ अभिगोत्रा
 णिसहसागाहमानोदयोवीरः सतमन्युरिन्द्रः ॥ दुश्च्यवनः पृतनाषाड्युध्यो
 स्माकं मेनाअवतुप्रयुत्सु ॥ ५२७ ॥ इन्द्रआसांनेताबृहस्पतिर्दक्षिणायज्ञः पुर
 एतुसोमः ॥ देवमेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनाममरुतोयन्त्वग्रम् ॥ ५२८ ॥
 इन्द्रस्यवृष्णोवरुणस्यराज्ञादित्यानां मरुतां शर्धउग्रम् ॥ महामनसां भुवन
 च्यवानां घोषोदेवानां जयतामुदस्थात् ॥ ५२९ ॥ उद्धर्षयमघवन्नायुधान्युत्तमत्व
 नां मामकानां मनां सि ॥ उद्धृत्रहन्वाजिनां वाजिनान्युदथानां जयतां यन्तु
 घोषाः ॥ ५३० ॥ अस्माकमिन्द्रः स्मृतेषु ध्वजेष्वस्माकं वाइष्वस्ताजयन्तु ॥
 अस्माकं वीराउत्तरेभवन्त्वस्माँ उदेवाअवताहवेषु ॥ ५३१ ॥ अमीपांचित्तं प
 तिलोभयन्ती गृहाणाज्ञान्न्यष्वेयेरहि ॥ अभिप्रेहिनिर्दहहृत्सुरो कौरन्वेनाभि
 त्रास्तमसासचन्ताम् ॥ ५३२ ॥ अवसृष्टापरापतशख्ये ब्रह्मसंक्षिते ॥
 गच्छामित्रान्पद्यस्वमाभीषांकं वनोच्छिषः ॥ ५३३ ॥ प्रेताजयतानरद
 न्द्रोवः शर्मयच्छतु ॥ उग्रावः सन्तुवाहवोऽनाधृष्यायथासथ ॥ ५३४ ॥
 यत्रवाणाः सम्पतन्ति कुमारविशिखाइव ॥ तन्नइन्द्रोबृहस्पतिरदितिः शर्मय
 च्छतुविश्वाहाशर्मयच्छतु ॥ ५३५ ॥ मर्माणि ते यर्मभिरद्यामिसो
 मस्त्वा राजामृतेनाभिवस्ताम् ॥ उरोर्वरीयोवरुणस्ते कृणोतुजयन्तं त्वानुदेवा
 मदन्तु ॥ ५३६ ॥ अनेनवानुवाकेन आत्मानं चायुवान्यपि ॥ अभिम
 न्यरणेयायाद्विजयोजायतेध्रुवम् ॥ ५३७ ॥ चौरं व्याघ्रं च महिषं सिंहं सर्पं च
 राक्षसम् ॥ श्रुत्वा तस्मिन्स्थले चिन्त्योनुवाको मनसा द्विजैः ॥ ५३८ ॥ त
 त्स्थानं कुशलं गच्छेदथयामन्त्रमन्त्रितान् ॥ अक्षतान्वाकुशान्वापिक्षिपेद्रक्षा
 भवत्थितः ॥ ५३९ ॥ सप्ततेअग्नेसमिधः सप्तजिह्वाः सप्तऋषयः सप्तधातुप्रिया
 णि ॥ सप्तहोत्रास्सप्तधात्वायजन्ति सप्तयोनीराष्ट्रं स्वघृतेन स्वाहा ॥ ५४० ॥
 सहस्रं च लक्षान्तमनेन च घृताहुतीः ॥ हुत्वा भवति तेजस्वी हुनेदयुतसहस्रं

या ॥ ५४१ ॥ औदुम्बर्यश्चतस्रिधोघृताक्काःकनकंलभेत् ॥ सप्ततोलकपर्य
 न्तंपणमानाम्यन्तरेध्रुवम् ॥ ५४२ ॥ सनोभुवनस्यतेप्रजापतेयस्यतउपरिगृ
 हायस्यवेह ॥ अस्मैब्रह्मणेस्मैक्षत्रायमहिशर्मयच्छावाहा ॥ ५४३ ॥ इदमि
 न्द्रायस्वाहेतित्यागोत्रजुहुयादघृतम् ॥ सहस्राष्टकमेतेनवास्तुदोषात्प्रमुच्य
 ते ॥ ५४४ ॥ नापमृत्युर्गृहेतस्मिंश्चित्तोद्वेगो न जायते ॥ नाप्रोतिसूतिका
 पीडांभयंनैकाकिनोभवेत् ॥ ५४५ ॥ अग्नआयंषिपवसआसुवोर्जमिषंचनः ॥
 आरेवाधस्वदुच्छुनाम् ॥ ५४६ ॥ अनेनाज्यंसहस्रन्तुहुत्वाशत्रुगृहं व्रजेत् ॥ ते
 नापवर्जं सम्यक्प्रीतिपूर्वचमित्रवत् ॥ ५४७ ॥ हिरण्यपाणिमृतयेसवितार
 मुपह्वये ॥ सचेतादेवतापदम् ॥ ५४८ ॥ अनेनायुतसङ्ख्याका औदुम्बर्यस्तथा
 कंजाः ॥ सुवर्णवृद्धिसिद्ध्यर्थघृताक्काःसमिधोहुनेत् ॥ ५४९ ॥ त्रातारमिन्द्रम
 वितारमिन्द्रं हवेहवेसुहवं शूरमिन्द्रम् ॥ हवेनशक्रंपुरुहूतमिन्द्रःस्वस्तिनोम
 घवाधात्विन्द्रः ॥ ५५० ॥ महीमूयमातरं मुव्रतानामृतस्यपत्नीमवसेहवम् ॥ तुवि
 क्षत्रामजरन्तीमुखीं मुशर्माणमदितिं मुप्रणीतिम् ॥ ५५१ ॥ एतौमन्त्रौ
 जपेनैवदुस्तार्थदुतंतरेत् ॥ पोतस्थोवापिनौकास्थोजलेयदन्नमज्जति ॥
 ५५२ ॥ गणानान्त्वागणपतिं हवामहेकविंशतीनामुयमश्रवस्तमम् ॥ ज्येष्ठरा
 जंब्रह्मणांब्रह्मणस्पतआनःशृण्वन्नतिभिःसीदसादनम् ॥ ५५३ ॥ अनेन जुहु
 यान्मन्त्रीयवान्धान्यांतिलांस्तथा ॥ अपामार्गस्यसमिधश्चौदुम्बर्यस्तथैवच ॥
 ५५४ ॥ पृथक्पृथक्पृथक्स्थपात्रंलक्षावधितथातथा ॥ धनंविवर्धतेचाथहोमंकु
 र्याच्चतुष्पथे ॥ ५५५ ॥ पिचुमन्दोद्भवैःपत्रैःसहस्रैकं वशीकृतौ ॥ वल्मीकस्य
 मृदालिङ्गंकृत्वाचस्नापयेत्तथा ॥ ५५६ ॥ भद्रंकर्णेभिःशृणुयामदेवाभद्रंपश्ये
 माक्षभिर्पजत्राः ॥ स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेमदेवहितंयदायुः ॥ ५५७ ॥
 इमांतुर्जपेत्तद्व्यंवाविकलेन्द्रियः ॥ पूर्णेन्द्रियःसभवतिपण्डत्वाच्चविमुच्य
 ते ॥ ५५८ ॥ अभित्वागीर्वाणोगिरइमाभवन्तुविश्वतः ॥ वृद्धायुमनुवृद्धयो
 जुष्टाभवन्तुनुष्टयः ॥ ५५९ ॥ कण्ठमात्रोदकेस्थित्वाचाहोरात्रमतन्द्रितः ॥
 जपेदेनामृचंघृष्टिर्भवेत्कालंविनातदा ॥ ५६० ॥ यज्जाग्रतोदूरमुदैतिदैवंतदु
 मुप्रस्यतथैवेति ॥ दूरङ्गमंज्योतिषांज्योतिरेकंतन्मेमनःशिवसङ्कल्पमस्तु ५६१ ॥

यत्तद्गर्भाण्यपेशसोमनीषिणोयज्ञेकृण्वन्तिविदधेपुधीराः ॥ यदपूर्वयक्षम
न्तःप्रजानांतन्मेमनःशिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ५६२ ॥ यत्प्रज्ञानमुतचेतोधृति
श्चयज्ज्योतिरन्तरमृतं प्रजासु ॥ यस्मान्नऋतेकञ्चनकर्मक्रियतेतन्मेमनः
शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ५६३ ॥ येनेदंभूतंभुवनंभविष्यत्परिगृहीतममृतेनस
र्वम् ॥ येनयज्ञस्त्रायतेसप्तहोतातन्मेमनःशिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ५६४ ॥ यस्मि
न्मृचःसामयजूंषियस्मिन्प्रतिष्ठितारसनाभिर्विवाराः ॥ यस्मिंश्चित्तत्सर्वमोतं
प्रजानांतन्मेमनःशिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ५६५ ॥ सुखारथिरश्वानिवयमनुष्याने
नीयन्तेभीष्मुभिर्वाजिनइव ॥ हृत्प्रतिष्ठंयदजिरंयविष्ठंतन्मेमनःशिवसङ्कल्पम
स्तु ॥ ५६६ ॥ अयुतंप्रजपेदेतांश्चित्तस्थैर्यप्रजायते ॥ आवाह्यसोमदिवसे
पार्थिवलिङ्गमुत्तमम् ॥ ५६७ ॥ नित्यकर्मान्तरंकुर्यादष्टोत्तरशतंकणान् ॥
क्रीडीकृत्पाक्षतांश्चैवंस्थाप्यस्थानचतुष्टये ॥ ५६८ ॥ सङ्कल्पंमनसाकृत्वापा
र्थिवलिङ्गमर्चयेत् ॥ पूजनान्तेऋचांपाठमेकंकृत्वाक्षतान्न्यसेत् ॥ ५६९ ॥
प्रथमेप्रहरेपूर्वभागेलिङ्गस्यमूर्द्धनि ॥ द्वितीयादिप्रहरकेदक्षिणाद्यासुविन्यसे
त् ॥ ५७० ॥ एतन्मध्येजपेद्रात्रौस्वेष्टंकार्यं सपश्यति ॥ यदानस्यादासायंतु
कृत्यंकृत्वातुमक्षयेत् ॥ ५७१ ॥ त्रयंत्रयंचतुर्दिक्षु तण्डुलानांस्थितिंचरेत् ॥
अष्टावरसहस्रन्तुजप्याएताऋचःशुभाः ॥ ५७२ ॥ अवश्यमेवभवतिस्वप्नः
सत्योनचान्यथा ॥ भूतंवावर्त्तमानंवाभविष्यमपिदृश्यते ॥ ५७३ ॥ त्वन्नो
अग्नेवरुणस्यविद्वान्देवस्येहडोअवयासिसीष्ठाः ॥ यजिष्ठोवह्निमतःशोशुचा
नोविश्वाद्वेषांस्मिप्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ ५७४ ॥ सहस्रादिचलक्षान्तमनयाजुहु
यादघृतम् ॥ पुत्रार्थिनःसुपुत्राःस्युःपशवश्चतदर्थिनः ॥ ५७५ ॥ अथसर्वोत्त
मंवक्ष्येश्रीमूकंसविधानकम् ॥ कलौदारिद्र्यनाशायनान्यत्किञ्चिन्नृणांतथा ॥
५७६ ॥ हिरण्यवर्णाहरिणींसुवर्णरजतस्रजाम् ॥ चन्द्रांहिरण्यमयीलक्ष्मीं
जातवेदोमआवह ॥ ५७७ ॥ तांमआवहजातवेदोलक्ष्मीमनपगामिनीम् ॥
यस्यांहिरण्यंविन्देयं गामश्वंपुरुषानहम् ॥ ५७८ ॥ अश्वपूर्वारियमध्वांहस्ति
नादप्रबोधिनीम् ॥ श्रियंदेवीमुपह्वयेश्रीर्मादेवीजुपताम् ॥ ५७९ ॥ कांसो
स्मितांहिरण्यप्राकारामार्द्राज्वलन्तींतृप्तांतर्पयन्तीम् ॥ पद्मेस्थितांपद्मवर्णा

तामिहोपह्वयेश्रियम् ॥ ५८० ॥ चन्द्रांप्रभासांतपसाज्वलन्तीं श्रियंलोकेदेव
 जुष्टामुदाराम् ॥ तांपद्मिनीमीशरणंप्रपद्येअलक्ष्मीर्मेनश्यतांत्वांवृणे ॥ ५८१ ॥
 आदित्यवर्णेतपसोधिजातोवनस्पतिस्तववृक्षोथविल्वः ॥ तस्यफलानितपसा
 नुदन्तुममान्तरायाश्चवाह्याअलक्ष्मीः ॥ ५८२ ॥ उपैतुमांदेवसखःकीर्तिश्च
 मणिनासह ॥ प्रादुर्भूतोसुराष्ट्रेस्मिन्कीर्तिमृद्धिंददातुमे ॥ ५८३ ॥ क्षुत्पि
 पासामलाज्येष्ठामलक्ष्मींनाशयाम्यहम् ॥ अभूतिमसमृद्धिंचसर्वानिर्णुदमे
 गृहात् ॥ ५८४ ॥ गन्धद्वारांदुराधर्षा नित्यपुष्टांकरीषिणीम् ॥ ईश्वरींसर्वभू
 तानांतामिहोपह्वयेश्रियम् ॥ ५८५ ॥ मनसःकाममाकूतंवाचःसत्यमशीम
 हि ॥ पशूनांरूपमन्त्रस्यमयिश्रीःश्रयतांयशः ॥ ५८६ ॥ कर्दमेनप्रजाभूता
 मयिसम्भवकर्दम ॥ श्रियंवासयमेकुलेमातरंपद्ममालिनीम् ॥ ५८७ ॥ आ
 पःसृजन्तुस्निग्धानिचिक्लीतवसवेगृहे ॥ नित्यंदेवींमातरंश्रियंवासयमेकुले ॥
 ५८८ ॥ आर्द्रायःकरिणींपुष्टिं सुवर्णाहेममालिनीम् ॥ सूर्याहिरण्मयींल
 क्ष्मींजातवेदोमआवह ॥ ५८९ ॥ आर्द्रापुष्करिणींपुष्टिंपिङ्गलांपद्ममालि
 नीम् ॥ चन्द्रांहिरण्मयींलक्ष्मींजातवेदोमआवह ॥ ५९० ॥ तांमआवह
 जातवेदोमलक्ष्मीमनपगामिनीम् ॥ यस्यांहिरण्यंप्रभूतं गावोदास्योऽश्वा
 न्विन्देयंपुरुषानहम् ॥ ५९१ ॥ हिरण्यवर्णामित्यस्याऋचोलक्ष्मीमुनिर्मतः ॥
 चतुर्दशानामीशानोमानन्दःकर्दमस्तथा ॥ ५९२ ॥ चिक्लीतलक्ष्मीतनया
 श्चत्वारोमुनयोमताः ॥ हिरण्यादितिमृणांचच्छन्दोनुष्टुबुदाहृतम् । ५९३ ॥
 कांसोस्मितर्चोबृहतीचन्द्रामादित्यवर्णयोः ॥ त्रिष्टुप्छन्दउपैतुमांदेवाद्यष्टऋ
 चामपि ॥ ५९४ ॥ छन्दोनुष्टुप्समाख्यातंतांमआवहइत्यृचः ॥ प्रस्तारपङ्क्ति
 रुद्दिष्टादेवतेश्रीविभावसू ॥ ५९५ ॥ व्यञ्जनानितुर्वीजानिस्वराःशक्त्यई
 रिताः ॥ विन्दवःकीलकंप्रोक्तंत्वंगुष्ठादिषडङ्गकम् ॥ ५९६ ॥ हिरण्याचतथा
 चन्द्रातृतीयारजतप्रभा ॥ हिरण्यस्रग्हरिण्याक्षीतथाहिरण्यवर्णिका ॥ ५९७ ॥

१ हिरण्यायैअंगुष्ठाभ्यांनमः, चन्द्रायैतर्जनीभ्यांनमः, रजतप्रभायै मध्यमाभ्यांनमः, हिर
 ण्यस्रजेअनामिकाभ्यांनमः, हिरण्याक्ष्यै कनिष्ठिकाभ्यांनमः, हिरण्यवर्णिकायै करतलकर
 पृष्ठाभ्यांनमः, इति अंगुष्ठादिन्यासः ॥

एताभिर्देनमोन्ताभिः प्रकुर्यादंगकल्पनम् ॥ मूर्द्धाक्षिकर्णनासास्यगलदो
 र्हस्तनाभिषु ॥ ५६८ ॥ गुदपायूरुयुग्जानुजङ्घापत्सुन्यसेहचः ॥ न्यासद्व
 यमिदं देविकुर्यादध्यानंततश्चरेत् ॥ ५६९ ॥ अरुणनलिनसंस्थातदजः पु
 ञ्चवर्णाकरकमलधृतेशाभीतियुग्माम्बुजाच ॥ मणिमुकुटविचित्रालंकृताक
 ल्पजालैर्भवतुभुवनमातासन्ततं श्रीः श्रियेनः ॥ ६०० ॥ षट्कोणं पद्ममालि
 स्यपूज्यास्तत्राङ्गदेवताः ॥ आग्नेयकोणतस्तद्वत्तद्वाह्येष्टदलेष्विमाः ॥ ६०१ ॥
 पद्मासनापद्मवर्णापद्मस्थापद्मलोचना ॥ तर्पयन्ती चतुर्भिश्चज्वलन्ती तदन
 न्तरम् ॥ ६०२ ॥ स्वर्णप्राकारसञ्ज्ञाचन्द्रादीनायुधानि च ॥ आवाहनं
 चासनं स्यादव्यपाद्याचमानि च ॥ ६०३ ॥ मधुपर्काभिषेकौ च वस्त्रालङ्कारच
 न्दनम् ॥ पुष्पधूपदीपभोज्ये प्रोद्भासनमिति क्रमात् ॥ ६०४ ॥ एतानि मन्त्र
 वित्कुर्याद्वक्त्रदशकेन हि ॥ ततश्च फलताम्बूले दत्त्वानीराजयेच्छ्रियम् ॥
 ६०५ ॥ ततश्च होमयेदाज्यमेभिः पञ्चदशर्चभिः ॥ दत्त्वा देव्यै चाचमनं तांम
 आवहमन्त्रतः ॥ ६०६ ॥ उद्भासयेत्स्वेहदये कृताञ्जलिपुटः पठेत् ॥ श्रीसूक्तं
 नित्यपूजेयं पुरश्चरणमुच्यते ॥ ६०७ ॥ परिषिञ्चेत्त्रिशो नित्यं सूक्तैस्तैः स्नान
 कर्मणि ॥ आदित्याभिमुखो जप्त्वा यावत्तावच्च तर्पयेत् ॥ ६०८ ॥ शुक्ला
 द्यां तिथिमारभ्य यावदेकादशी भवेत् ॥ तावद्द्वादशसाहस्रं जपेन्निश्चलमान
 सः ॥ ६०९ ॥ ब्रह्मचर्यरतः शुद्धवस्त्रदन्तादिकः सुधीः ॥ पद्मैस्त्रिमधुरोपेतैर्धृ
 ताक्लेन पयोन्धसा ॥ ६१० ॥ श्रीसमिद्धिः सर्पिषा च प्रत्यहं त्रिशतं हुनेत् ॥
 द्वादश्यां द्वादशैर्वाथ सद्दिप्रांश्चापि भोजयेत् ॥ ६११ ॥ तेन सिद्धो भवेन्मन्त्रो
 नात्र कार्या विचारणा ॥ कुन्दमन्दारकुमुदमालतीपद्मकेतकैः ॥ ६१२ ॥
 नन्द्यावर्त्ताह्वंजातीकह्लारंचम्पकं तथा ॥ रक्तोत्पलादिपुष्पाणि लक्ष्म्याश्चाति
 प्रियाणि च ॥ ६१३ ॥ त्रिवारमन्त्रं हं मन्त्री जुहुयाच्च यथाविधि ॥ परमासंयः

१ मूर्द्धादिषट्पदपर्यन्त पन्द्रह अंगों में पंद्रह ऋचाओं का न्यास करने का जैसे, हिरण्यव
 र्णमिति मूर्द्धानि, तांम आवह इति नेत्रयोः, अश्वपूर्णमिति कर्णयोः इसीरीति से और भी
 जानिये २ षट्कोण लिखकर आग्नेय कोण के क्रम से उक्त षट् ऋच देवताओं की तथा वृत्त
 कर अष्टदलों में पद्मासना आदि आठ नामों की और भूपुर में इन्द्रादि दिक्पालों की व उनके
 इयियारों की पूजा करे ३ आवाहनादिक पंद्रह प्रकार की पूजा पन्द्रह ऋचाओं से करे ॥

करोत्येवं सस्यालक्षपतिः स्वयम् ॥ ६१४ ॥ विकसन्मात्र एवाब्जेन वनीतम्प्र
 विन्यसेत् ॥ मध्ये सकेशोपत्रे सम्यक्पत्रान्तरे तथा ॥ ६१५ ॥ सुसमिद्धेन
 लैतव समुद्धृत्य हुनेत्सुधीः ॥ अभ्यर्च्य षोत्तरशतं जपश्च भृगुवासरे ॥ ६१६ ॥
 चत्वारिंशद्विरस्य स्यान्महा लक्ष्मीरचञ्चला ॥ तुरीयर्चा च जुहुयाद्घृतेनैकाद
 शाहुतीः ॥ ६१७ ॥ एवं कुर्वत एवास्य पण्मासात् स्यान्महेन्दिरा ॥ यश्चेद्ब्र
 ह्मादेवीं श्रियं नित्यं कुले स्थिराम् ॥ ६१८ ॥ स शुचिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादा
 ज्यमन्वहम् ॥ श्रियः पञ्चदशर्चस्तु श्रीकामः सततं जपेत् ॥ ६१९ ॥ आवा
 हयेच्छ्रियं पञ्चे पञ्चभिः कनकेथवा ॥ उपहारानुपहरेत्सूक्ताद्भक्ष्यं पयोदधि ॥
 ६२० ॥ स्थालीपाकं च शालीनां पयसा सम्प्रकल्पयेत् ॥ चन्द्रायणकृतात्मा
 तु प्रयत्नेतयतः श्रियम् ॥ ६२१ ॥ सर्वोषधीभिः फाण्डाभिः स्नात्वा भिषाचनैर
 पि ॥ उपैतुमां देवसख इति राज्ञो भिषेचने ॥ ६२२ ॥ मनसः काम इत्येषा पशु
 कामा भिषेचने ॥ कांसोस्मीति च सुस्नात्वा प्रजाकामः शुचि व्रतः ॥ ६२३ ॥ अश्व
 पूर्णामिति स्नात्वा राज्यकामः समाहितः ॥ विहिते चर्मणि स्नायाद्वाह्येण स्तु
 यथाविधि ॥ ६२४ ॥ राजा चर्मणि वैयाघ्रे क्षत्रियस्त्वथ शैरवे ॥ वस्तचर्मणि
 वैश्यस्तु होमः कार्यस्त्वनन्तरम् ॥ ६२५ ॥ चन्द्रामिति तु पद्मानि जुहुयात्स
 र्पिषा द्विजैः ॥ आदित्यवर्णेत्यनया बिल्वहोमो विधीयते ॥ ६२६ ॥ बिल्वे
 न्धनमवाग्निः स्याच्छालींश्च जुहुयाद्विजः ॥ दशसाहसिको होमः श्रीका
 मः प्रथमो विधिः ॥ ६२७ ॥ हुत्वा तु प्रथमं सम्यगनन्ता विन्दते श्रियम् ॥ अयु
 तं दशकृत्वस्तु हुत्वा सूक्तानि सर्पिषा ॥ ६२८ ॥ अनुक्तामव्यवच्छिन्नां शाश्व
 तीं विन्दते श्रियम् ॥ अशक्नौ जप एवोक्तो दशसाहसिको वरः ॥ ६२९ ॥ जपे
 तु प्रयुतं सम्यगनन्तां विन्दते श्रियम् ॥ अयुतं दशकृत्वस्तु जप्त्वा श्रियमुपशनुते ॥
 ६३० ॥ अवश्यं जुहुयात्त्रित्यं पद्मान्ययुतशोपि च ॥ इष्ट्वा श्रियस्तु परमा बिल्वा
 न्मुज्जो विभर्त्ति वै ॥ ६३१ ॥ बिल्वाशी बिल्वनिलये जुह्वन् बिल्वानि सर्पिषा ॥
 एकविंशतिरात्रेण परां सिद्धिं स गच्छति ॥ ६३२ ॥ येन येन च कामेन जुहोति
 नियतेन्द्रियः ॥ पद्मान्यथापि बिल्वानि स सकामः समृद्ध्यति ॥ ६३३ ॥ न जा

१ धनादिके अभावसे होम करनेमें न समर्थ हो तो केवल दश हजार जप ही कर डाले ॥

तुष्टपणोर्थायश्रियमावाहयेत्कचित् ॥ जपेत्किञ्चनकामेनहोमःकार्यःकथञ्च
न ॥ ६३४ ॥ महद्वाप्रार्थ्यमानेनचाज्यकामेनवापुनः ॥ वान्यःपरंप्रार्थयिता
स्ताद्युक्तःश्रियंयजेत् ॥ ६३५ ॥ प्रधानतर्पणान्तेचसन्तर्प्याःशक्त्यस्त्विमाः ॥
प्रणवाद्याहदन्ताश्चश्रीलक्ष्मीर्विरदातथा ॥ ६३६ ॥ विष्णुपत्नीचवसुदावसु
रूपाहिरण्यमयी ॥ पद्मामालिन्यथरमाप्रोक्तातुरजतप्रभा ॥ ६३७ ॥ सुवर्णाप्र
ग्रहास्वर्णप्राकारापद्ममालिनी ॥ इन्द्राविश्वप्रियैश्वर्योभुक्तिश्चापिप्रभुक्रियु
क् ॥ ६३८ ॥ विशुद्धर्द्धिःसमृद्धिश्चतुष्टिःपुष्टिर्धनाह्वया ॥ भुवनेशीचशुद्धा
चभोगिनीभोगदातथा ॥ ६३९ ॥ धात्रीविधात्रीद्वात्रिशच्छक्रयःसमुदीरि
ताः ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यन्तनामभिरचैवतर्पयेत् ॥ ६४० ॥ द्रोणपद्मजबिल्वा
निपद्मजातुनलङ्घयेत् ॥ यतोलक्ष्मीप्रियाश्चैतैकदाचिद्वुद्धिमांस्ततः ॥ ६४१ ॥
सहदेवीमिन्द्रवल्लीश्रीदेवीविष्णुवल्लभाम् ॥ कन्यांजम्बूप्रवालञ्चधारयेन्मूर्द्धि
सर्वदा ॥ ६४२ ॥ स्योनापृथिविभवानृशरानिवेशनी ॥ यच्छानःशर्मसप्र
थाः ॥ ६४३ ॥ इमामृचंप्रतिदिनंयस्त्वविप्रःशुचिर्जपेत् ॥ विन्दतेमहतींभू
मिमसपत्नामकण्टकाम् ॥ ६४४ ॥ तद्विष्णोःपरमंपदं सदापश्यन्तिसूरयः ॥
दिवीवचक्षुराततम् ॥ ६४५ ॥ मन्त्रसिद्धौपरान्नाद्यादोषास्तुप्रतिबन्धकाः ॥
इमामृचंजलेजम्बातेषांनाशःप्रजायते ॥ ६४६ ॥ आकृष्णेनरजसावर्त्तमानो
निवेशयन्नमृतंमर्त्यं च ॥ हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥
६४७ ॥ अनयायोर्चयेत्सूर्यन्त्रिसन्ध्यंविजितेन्द्रियः ॥ जपेदष्टोत्तरशतंसम्पू
र्णायुर्गदोज्झितः ॥ ६४८ ॥ अष्टोत्तरशतंजस्वाध्यायन्निशिदिवाकरम् ॥
अग्नौहुत्वानयाचाज्यंदीर्घमायुस्वाप्नुयात् ॥ ६४९ ॥ सद्योजातंप्रपद्यामि
सद्योजातायवैनमः ॥ भवेभवेनातिभवेभवस्वमांभवोद्भवायनमः ॥ ६५० ॥
वामदेवायनमोज्येष्ठायनमः श्रेष्ठायनमो रुद्रायनमः कालायनमः कालविकर
णाय नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनायनमः सर्वभूतदमना

१ अङ्कारादि चतुर्थ्यन्तनाम के अन्त में नमःपद जोड़कर तृप्त्यु पदका उच्चारण करे
जैसे ॐ श्रियेनमः श्रीस्तुत्यतु इसी रीतिसे और नाम जानलेना २ विश्वप्रिया और ईश्वरी
दो नाम हैं ३ विशुद्धा और ऋद्धि दो नाम हैं ॥

य नमोमनोन्मनायनमः ॥ ६५१ ॥ अघोरेभ्योथघोरेभ्योघोरघोरतरेभ्यः ॥
 सर्वेभ्यःसर्वशर्वेभ्योनमस्तेअस्तुरुद्ररूपेभ्यः ॥ ६५२ ॥ तत्पुरुषायविद्महेमहा
 देवायधीमहि ॥ तन्नोरुद्रःप्रचोदयात् ॥ ६५३ ॥ ईशानःसर्वविद्यानामीश्व
 रःसर्वभूतानाम् ॥ ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिर्ब्रह्मशिवोमेअस्तुसदाशिवो
 म् ॥ ६५४ ॥ मृत्युञ्जयान्ताएताःषड्योजपेच्चदिनेदिने ॥ सनारीनरगोशा
 न्तिशङ्करात्प्राप्नुयात्सदा ॥ ६५५ ॥ एतेनैवषडर्चेनजुहुयादाज्यमन्वहम् ॥
 वह्निचकल्पयेद्रौद्रंभूत्यर्थपञ्चपर्वसु ॥ ६५६ ॥ उदुत्यंजातवेदसंदेवंवहन्तिकेत
 वः ॥ दृशेविश्वायसूर्यम् ॥ ६५७ ॥ त्रिसन्ध्यमनयासूर्यमुपतिष्ठेद्दिनेदि
 ने ॥ हृद्रोगनाशनंयत्तत्परमारोग्यवर्धनम् ॥ ६५८ ॥ त्वंसोमपितृभिःसंविदा
 नोनुद्यावापृथिवीआततंथ ॥ यत्तेमहेप्रतितंनोजुषस्वशन्नएधिद्विपदेचतुष्प
 दे ॥ ६५९ ॥ उपतिष्ठेत्समित्पाणिरुद्यन्तंमानवोनिशि ॥ अनयायञ्चचासो
 मंत्रिधादुःखंलयं व्रजेत् ॥ ६६० ॥ उद्यन्तमुपतिष्ठेत्तपोर्णमास्यांसमाहितः ॥
 वासांस्यपिसविन्देतचन्द्रस्यैतिसलोकताम् ॥ ६६१ ॥ विष्णोर्नुकंवीर्याणि
 प्रवोचंयःपार्थिवानिविममेरजात्सि ॥ योअस्कभायदुत्तरत्संधस्थंविचक्रमा
 णस्त्रेधोरुगायः ॥ ६६२ ॥ विष्णोरराटमसिविष्णोःशनप्रेस्थोविष्णोःस्यूरसि
 विष्णोर्द्धुवोसि ॥ वैष्णवमसिविष्णवेत्वा ॥ ६६३ ॥ विष्णोःकर्मणिपश्य
 तयतोव्रतानिपश्यसे ॥ इन्द्रस्ययुज्यःसखा ॥ ६६४ ॥ इन्द्राविष्णूनमस्कृत्यए
 ताभिस्तुत्रिभिर्नरः ॥ समित्पाणिःशुचिर्भूत्वाउपतिष्ठेद्दिनेदिने ॥ ६६५ ॥ ध
 र्मबुद्धिधनंपुत्रानारोग्यं ब्रह्मवर्चसम् ॥ प्राप्नोतिपरमंस्थानंज्योतीरूपंसनात
 नम् ॥ ६६६ ॥ कृणुष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वीयाहिराजेवामवाँइमेन ॥ तृष्वीम
 नुप्रसितिंदूरगानोस्तासिविध्यरक्षसस्तपिष्ठैः ॥ ६६७ ॥ तवभ्रमासआशुया
 पतन्त्यनुस्यशधृपताशोशुचानः ॥ तपूंष्यग्नेजुद्धापतद्धानेसंहितोविसृजवि
 ष्वगुल्काः ॥ ६६८ ॥ प्रतिस्यशोविसृजतूर्णितमोभवायायुर्विशोअस्याअ
 दध्वः ॥ योनोदूरेअद्यसत्संयोअन्त्यग्नेमाकिष्ठेव्यथिरादधपीत् ॥ ६६९ ॥ उद
 ग्नेतिष्ठप्रत्यातनुष्वन्यामित्रात्संओपतातिग्महेते ॥ योनोआरातित्संमिधा

१ इयम्बकंयजामहेसुगन्धिष्पुष्टिवर्धनम् । उर्वारुकमिवबन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् ॥

नचक्रेतीचातंधक्ष्यतसंनष्कम् ॥ ६७० ॥ ऊर्ध्वोभवप्रतिविध्याध्यस्मदाविष्कृ
णुष्वदैव्यान्यग्ने ॥ अवस्थिरातनुहिपातुयूनांयामिहिप्रमृणीहिशत्रून् ॥ ६७१ ॥
सतेजानातिमुमतिंयविष्वयइवतेब्रह्मणेगातुमैरत् ॥ विश्वान्यस्मैसुदिनानि
रायोद्युम्नान्यय्योविदुरोअभिद्यौत् ॥ ६७२ ॥ सेदानेअस्तुमुमगःसुदातुर्यस्त्वा
नित्येमहविषायउक्तैः ॥ पिप्रीषतिस्वआयुषिदुरोणेविश्वैरस्मैसुदिनासासदि
ष्टिः ॥ ६७३ ॥ अर्चामितेमुमतिंघोष्यर्वाकसंतेवावातातरतामियंगौः ॥ स्व
श्वास्त्वासुरथामर्जयेमास्मेक्षत्राणिधारयेरनुद्यन् ॥ ६७४ ॥ इहत्वाभूर्याचरे
दुपत्नंदोषावस्तदीदिवात्समनुद्यन् ॥ क्रीडन्तस्त्वासुमनसःसपेमानिद्युम्ना
तस्थिवात्सोजनानाम् ॥ ६७५ ॥ यस्त्वास्वश्वःसुहिरण्योयआनउपयाति
वमुमतारथेन ॥ तस्यत्राताभवसितस्यसखायस्तआदिध्यामानुषाजुजोवत् ॥
६७६ ॥ महोरुजामिबन्धुतावचोभिस्तन्मापितुर्गोतमादन्वियाय ॥ त्वन्नोअ
स्यवचसश्चिकिद्धिहोतर्यविष्टमुकृतोदमूताः ॥ ६७७ ॥ अस्वप्रजस्तरणयः
सुरोवाअतन्द्रासोवृकाअश्नमिष्टाः ॥ तेपायकसंचियंचोनिषधोग्नेतवनःपा
न्त्वमूः ॥ ६७८ ॥ येपापवोमामतेयन्तेआग्नेपश्यन्तोअद्यंदुरितादरक्षन् ॥
ररक्षतान्मुकृतोविश्ववेदादिप्सन्तइन्द्रियवोनाहृदेभुः ॥ ६७९ ॥ त्वयावयत्सध
न्यास्त्वोतास्तवप्रणीत्यरयामवाजान् ॥ उभाशत्सामुदयसत्पताते ॥ ६८० ॥
उष्ट्रयाकृणुह्यणुह्यहयाणाअथोतेअग्नेसमिधारिधेमप्रतिस्तोमत्सशस्यमानंगृ
भाय ॥ इहाशसोरक्षसःपाह्यस्मादुहोनिदोमित्रमहोअवद्यात् ॥ ६८१ ॥ रक्षो
हणंवाजिनमाजिघर्मिमित्रंप्रथिष्ठमुपयामिशर्म ॥ शिशानोअग्निःक्रतुभिः
समिद्धःसनोदिवासरिषःपातुनक्तम् ॥ ६८२ ॥ विज्योतिषाबृहताभात्यग्निरा
विर्विश्वानिकृणुतेमहित्वा ॥ प्रादेवीर्मायाःसहतेदुरेवाःशिशीतेशृणेरक्षसेवि
निक्षे ॥ ६८३ ॥ उतस्वानासोदिविषंत्वग्नेस्तिग्मायुधारक्षसेहन्तवाउ ॥ मदै
चिदस्यद्वयरुजन्तिभामानवरन्तेपरिवाधोअदेवीः ॥ ६८४ ॥ एतत्सूक्तंजपे
दिप्रोयदास्याहस्युभिर्वृतः ॥ अरातीनांहरेत्प्राणान्भयन्नैवोपजायते ॥ ६८५ ॥
क्षेत्रस्यपतिनावयत्सहितेनेवजयामसि ॥ गामश्वंघोषयित्वानोडातीदृशे ॥
६८६ ॥ इमामृचंक्षेत्रपत्युःप्रत्यहंयोजपेच्छुचिः ॥ पश्यन्सूर्य्यद्विजोनित्यंवि

न्दतेक्षेत्रमुत्तमम् ॥ ६८७ ॥ वक्ष्ये पुरुषसूक्तस्य विधितन्त्रेषु गोपितम् ॥ अनुष्टु-
 वस्य सूक्तस्य त्रिष्टुबन्त्यस्य देवता ॥ ६८८ ॥ पुरुषो यो जगद्धी जमृषिर्नाशयणः
 स्मृतः ॥ स्नात्वा यथोक्तविधिना प्राञ्जलः शुद्धमानसः ॥ ६८९ ॥ प्रथमां विन्यसे
 द्दामे द्वितीयां दक्षिणे करे ॥ तृतीयां वामपादे तु चतुर्थीं दक्षिणेन्यसेत् ॥ ६९० ॥
 वामजानौ पञ्चमीं च षष्ठीं दक्षिणजानुनि ॥ सप्तमीं वामकट्यां च चाष्टमीं दक्षिणे
 कटौ ॥ ६९१ ॥ नवमीं नाभिदेशे तु दशमीं हृदयेन्यसेत् ॥ एकादशीं कण्ठदेशे द्वा-
 दशीं वामबाहुके ॥ ६९२ ॥ त्रयोदशीं दक्षभुजे मुखदेशे चतुर्दशीम् ॥ अक्षणोः
 पञ्चदशीं चैव षोडशीं मूर्द्ध्नि विन्यसेत् ॥ ६९३ ॥ एवं न्यासविधिकृत्वा पश्चात् पूजा
 समाचरेत् ॥ अप्सवर्गनौ हृदये सूर्ये स्थण्डिले प्रतिमा सुच ॥ ६९४ ॥ षट्स्वेतेषु हरेः
 सम्यगर्चने योग्यतो व्यते ॥ अकृत्रिमाः कृत्रिमाश्च अचलाश्च चलाचलाः ॥
 ६९५ ॥ निर्जीवाश्च सजीवाश्च प्रतिमास्तन्ति वै हरेः ॥ शृणु देविक्रमात्तासा
 महं वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ ६९६ ॥ अकृत्रिमा च द्विविधा शालग्रामोतिपाव-
 नः ॥ तदभावे द्वारकायाश्चक्रंतद्वच्चपावनम् ॥ ६९७ ॥ कृत्रिमा दशधा प्रो-
 क्ताः श्रेष्ठास्ताः पूर्वपूर्वतः ॥ स्यादक्षरचिता चाद्यास्वर्णजारूप्यजापिच ॥ ६९८ ॥
 ताम्रजापित्तलीजातास्काटिकीरक्तसीसजा ॥ काष्ठजामृत्तिकाजाता चित्ररु-
 पेति वक्रमात् ॥ ६९९ ॥ अचलाक्षेत्ररूपा हि हरिद्वारं यथा गया ॥ देवता-
 मिः कृतायास्तु मूर्त्तयस्ताश्चलाचलाः ॥ ७०० ॥ जगन्नाथो वेङ्कटेशः पारदुरा-
 ध्रादयश्च ते ॥ सजीवा ब्राह्मणा गावो निर्जीवः पिप्पलः स्मृतः ॥ ७०१ ॥
 मन्त्रन्यासं पुरा कृत्वा स्वदेहे देवता सुच ॥ गायत्र्यक्षरन्यस्ताङ्गः पूजयेद्विष्णुम-
 व्ययम् ॥ ७०२ ॥ आद्यया वाहयेद्देवमृचा तु पुरुषोत्तमम् ॥ द्वितीयया सनं-
 दयात्पाद्यं दद्यात्तृतीयया ॥ ७०३ ॥ अर्घ्यं चतुर्थ्या दातव्यं पञ्चम्या च मनी-
 यकम् ॥ षष्ठ्या स्नानं प्रकुर्वीत सप्तम्या वस्त्रमेव च ॥ ७०४ ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्या
 नवम्या चानुलेपनम् ॥ पुष्पं दशम्या दातव्यमेकादश्या तु धूपकम् ॥ ७०५ ॥

१ ॐ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् इत्यादि सोलह ऋचाओं को पुरुषसूक्त क-
 हते हैं उनमें प्रथम ऋचासे आवाहन, दूसरी से आसन इत्यादि मूलोक्त क्रमसे विष्णु भग-
 वान् की पूजाका विधान करे ॥

द्वादश्यादीपकंदद्यात्रयोदश्यानिवेदनम् ॥ चतुर्दश्या नमस्कारं पञ्चदश्याप्र
दक्षिणम् ॥ ७०६ ॥ स्नानेवस्त्रेचनैवेद्येदद्यादाचमनीयकम् ॥ दक्षिणान्तुय
थाशक्त्यापोडश्यातुसमर्पणम् ॥ ७०७ ॥ ततःप्रदक्षिणंकुर्याज्जपंकुर्यात्स
माहितः ॥ यथाशक्तिजपित्वातुसूक्तंतस्मैनिवेदयेत् ॥ ७०८ ॥ देवस्यदक्षिणे
पार्श्वंकुण्डंस्थण्डिलमेववा ॥ कारयेत्प्रथमेनैवद्वितीयेनतुप्रोक्षणम् ॥ ७०९ ॥
तृतीयेनाग्निमादध्याच्चतुर्थेनसमिन्धनम् ॥ पञ्चमेनाज्यश्रयणंचरोश्चश्रयणं
तथा ॥ ७१० ॥ पष्ठेनैवाग्निमन्थस्तुकल्पयेत्पद्ममासनम् ॥ चिन्तयेद्देवदेवेशं
कालानलसमप्रभम् ॥ ७११ ॥ ततो गन्धंचपुष्पंचधूपदीपनिवेदनम् ॥ अनु
ज्ञाप्यततःकुर्यात्सम्यादियथाक्रमम् ॥ ७१२ ॥ समिधस्तावतीःपूर्वजुहुया
दवधारिताः ॥ ततोघृतेनजुहुयाच्चरुणाचततःपुनः ॥ ७१३ ॥ एवंहुत्वातत
श्चैनमनुज्ञाप्ययथाक्रमम् ॥ अग्नेर्भगवतस्तस्यसमीपेस्तोत्रमुच्चेत् ॥ ७१४ ॥
जितन्तेपुण्डरीकाक्षनमस्तेविश्वभावन ॥ नमस्तेस्तुहृषीकेशमहापुरुषपूर्वज ॥
७१५ ॥ देवानांदानवानांचसामान्यमधिदैवतम् ॥ सर्वदाचरणद्वन्द्वं ब्रजामि
शरणंतव ॥ ७१६ ॥ एकस्त्वमसिलोकस्यस्रष्टासंहारकस्तथा ॥ अव्यक्तरचा
नुमन्ताचागुणोमायासमावृतः ॥ ७१७ ॥ संसारसागरंधोरमनन्तक्लेशभाज
नम् ॥ त्वामेवशरणंप्राप्यनिस्तरन्तिमनीषिणः ॥ ७१८ ॥ नतेरूपंनचाकारो
नायुधानिनचास्पदम् ॥ तथापिपुरुषाकारोभक्तानांचप्रकाशसे ॥ ७१९ ॥ नै
वकिञ्चित्परोक्षेतेनप्रत्यक्षोपिकस्यचित् ॥ कस्यचिन्नचसाध्योस्तिविनाभक्तिंभ
वान्प्रभो ॥ ७२० ॥ कांर्याणांकारणंपूर्ववचसांवाच्यमुत्तमम् ॥ योगिनांपर
मासिद्धिःपरमंतेपदंविदुः ॥ ७२१ ॥ अहंभीतोस्मिदेवेशसंसारेस्मिन्गहाभये ॥
पाहिमांपुण्डरीकाक्षनजानेपरमंपदम् ॥ ७२२ ॥ कालेष्वपिचसर्वेषुदिक्षुसर्वा
मुवाच्युत ॥ शरीरेचागतंचापिवर्त्ततेमेमहद्भयम् ॥ ७२३ ॥ त्वत्पादकमला
दन्यंनमेजन्मान्तरेष्वपि ॥ विज्ञानंयदिदंप्राप्ययदिदंज्ञानवर्जितम् ॥ ७२४ ॥
जन्मान्तरेपिमेदेवमाभूदस्यपरिक्षयः ॥ दुर्गतावपिजातस्यत्वद्गतोमेमनोरथः ॥
७२५ ॥ यदिनाशंनविन्देतततोस्तिमुकृतीसदा ॥ कामयेद्विष्णुपादौतुसर्व
जन्ममुकेवलम् ॥ ७२६ ॥ पुरुषस्यहरेःसूक्तंस्वच्छंधन्यंयशस्करम् ॥ आत्म

ज्ञानमिदं पुण्यं योगज्ञानमिदं परम् ॥ ७२७ ॥ एवं स्तुत्वा हव्यवाहंततः पश्चा
 दिसर्जयेत् ॥ अनेनैव च निष्पापो जायते मनुजो यदा ॥ ७२८ ॥ प्राग्वज्ज्ञात्वा
 पारदेतत्प्रयोगानारभेत्ततः ॥ शुक्लपक्षे शुभे वारे यदा चैकादशी भवेत् ॥ ७२९ ॥
 उपवासस्तु कर्त्तव्यो दम्पतिभ्यां सुरालये ॥ द्वादश्यां पुत्रकामाय च रुं कुर्वीत वैष्ण
 वम् ॥ ७३० ॥ ऋग्भिः षोडशभिः सम्यगर्चयित्वा जनार्दनम् ॥ चंरुं पुरुषसूक्ते
 न प्राशयेत् पुत्रकाम्यया ॥ ७३१ ॥ प्राप्नुयाद्वैष्णवं पुत्रमचिरात् सन्ततिक्षमम् ॥
 द्वादशद्वादशीः सम्यक् पूजयित्वा निवपेच्चरुम् ॥ ७३२ ॥ यो जुहोति स वै याति त
 द्विष्णोः परमंपदम् ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु क्रमात् पूज्यश्च केशवः ॥ ७३३ ॥
 नारायणो माधवश्च गोविन्दो विष्णुरेव च ॥ मधुसूदनमुक्तास्त्रिविक्रमो वामनस्त
 था ॥ ७३४ ॥ श्रीधरश्च हृषीकेशः पद्मनाभो गदाधरः ॥ पूजयित्वा जपेत्सूक्तं
 शतमष्टाधिकंततः ॥ ७३५ ॥ होमञ्च पूर्ववत्कुर्यात्सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥
 अपुत्रा मृतपुत्रा वा याचकन्या प्रसूर्भवेत् ॥ ७३६ ॥ तस्यायथा सुपुत्रः स्यात्तमुपा
 यं ब्रवीम्यहम् ॥ समिधोऽश्वत्थवृक्षस्य प्रत्यूचं जुहुयाच्छतम् ॥ ७३७ ॥ अष्टाधिकं
 च सघृतमुपतिष्ठेत्तुताशनम् ॥ पुनर्विष्णुं पूजयित्वा घृतहोमं समाचरेत् ॥ ७३८ ॥
 अष्टोत्तरशतं कुर्यात्प्रत्यहं वाग्यतः शुचिः ॥ सम्पाताज्यं स्थापयित्वा तत्रार्घ्याः
 प्राशनाय च ॥ ७३९ ॥ दद्यात्सा च पतिं विष्णुं नमस्कृत्य प्रभक्षयेत् ॥ तर्पयेच्च दि
 जान्सम्यगलब्धाशीः प्रविशेद्गृहम् ॥ ७४० ॥ परं सप्तप्रवर्त्तेनावश्यं गर्भवती
 भवेत् ॥ अरण्ये निवसेन्नित्यं त्रिकालं स्नानमाचरेत् ॥ ७४१ ॥ जपेदष्टो
 त्तरशतं सूक्तमेतन्निकालकम् ॥ मासमेकं फलाहारो मासमद्विश्च तर्पयेत् ॥
 ७४२ ॥ आदित्यमुपतिष्ठेत्तमन्त्रेणानेन नित्यशः ॥ आज्यं हुत्वा दशशतं
 त्रिभिर्वर्षैर्जपेद्दिनम् ॥ ७४३ ॥ तद्भक्तस्तन्मना युक्तो दशवर्षाण्यनन्यभाक् ॥
 साक्षात्पश्यति तं देवं नारायणमनामयम् ॥ ७४४ ॥ अथ वक्ष्ये गृहस्थानां
 जीवनसूक्तेस्तु साधनम् ॥ यश्च स्वधर्मनिरतो न्यायवृत्तः शुचिर्ब्रतः ॥ ७४५ ॥
 अर्धरात्रे त्यक्तनिद्रः शुद्धो भूत्वा च वाग्यतः ॥ सम्प्रसुप्तेषु लोकेषु योगं युञ्जीत यो

गवित् ॥ ७४६ ॥ कृत्वासनंसमेदेशेनिर्वातेशब्दवर्जिते ॥ सव्यंपादंदक्षिण
 स्यजानौविश्लेषयेत्ततः ॥ ७४७ ॥ संहृत्यदक्षिणंपादंसव्यजानुनियच्छति ॥
 वद्धाञ्जलिकरःस्वस्थोयोगसम्मीलनेक्षणः ॥ ७४८ ॥ ॐमित्येवस्वहृदयेचि
 न्तयेदविशङ्कितः ॥ तत्रात्मानंसमादध्यादिन्द्रियाणिमनस्तथा ॥ ७४९ ॥
 नाविबुध्यतकिञ्चान्यनपश्येच्छृणुयान्नच ॥ प्राणानायम्यचासीनोनुद्विग्न
 श्चिन्तयेत्ततः ॥ ७५० ॥ श्वासेनैवसमंनाभौगमयित्वामनस्तदा ॥ उच्छ्वसे
 चैवमसकृत्तन्मनोयोगमुन्नयेत् ॥ ७५१ ॥ हृदयादूर्ध्वमेवंतुजत्रुंचास्यंचनासि
 काम् ॥ भ्रुवोर्मध्येपरंस्थानंतत्रतद्धारपद्धतिः ॥ ७५२ ॥ ललाटेदेशेधार्याथ
 मूर्ध्निगमयेत्ततः ॥ उच्छ्वसेच्चयथाकालंनाभितश्चोच्छ्वसेत्पुनः ॥ ७५३ ॥ एवं
 युक्तोमहात्मानमात्मानंप्रतिपद्यते ॥ यद्येवंसुकृतीशुद्धोयदिवापापकृत्ततः ॥
 ७५४ ॥ उपलभ्यपरंब्रह्मगतिंज्ञात्वाभवेच्छुचिः ॥ सर्वपापानुवद्धश्चहृद्यन्तः
 प्रयतोजपेत् ॥ ७५५ ॥ अपिजित्वासमं देवंसगच्छेत्परमाङ्गतिम् ॥ धारणासु
 पृथक्कार्यार्धस्मेणतेननित्यशः ॥ ७५६ ॥ आदित्येग्नौचन्द्रमसिवृक्षाग्रेषुच
 धारयेत् ॥ पर्वताग्रेसमुद्रेवायत्रवापिमनोरमेत् ॥ ७५७ ॥ नभावविषयान्प्रा
 प्यधारयितकथञ्चन ॥ बह्वत्रदुःखंजानीयात्प्रध्वंसेधारणात्मके ॥ ७५८ ॥ धा
 र्मिकानांकुलेशुद्धेयोगभ्रष्टोभिजायते ॥ मूर्द्धिब्रह्मप्रविन्देतेदृग्जपस्यप्रभाव
 तः ॥ ७५९ ॥ तदामूर्द्धपरंज्योतिर्नक्षत्रपथमुन्नयेत् ॥ योगीयोगीश्वरंप्राप्य
 निर्द्वन्द्वंपरमात्परम् ॥ ७६० ॥ सर्वत्रैवात्मनात्मानंपश्येद्धरिपरायणः ॥ जपे
 चैवस्वरात्स्नातःपवित्रमिदमुत्तमम् ॥ ७६१ ॥ अपिपातकसंयुक्तःकालेनसु
 कृतीभवेत् ॥ येनयेनचकामेनजपन्तितामृचंसदा ॥ ७६२ ॥ ससकामस्समृ

१ वाम पादको दक्षिण जानुपर और दक्षिण पादको वाम जानुपर धरकर सीधे बैठे
 और अपनी नासिकाके अग्रभाग में दृष्टिराखे ॐकार जपताहुवा मन स्मेत पवन खींचकर
 उदर पूर्णकरे तदनन्तर नाभीचक्र से पवनको हृदयमें तहांसे उरमें उससे कंठमें लेजाकर
 भौहों के बीच होकर ब्रह्मरन्ध्रमें लेजावे धीरेधीरे मनसे ॐकारोच्चारण न छाड़े जबलों
 प्राण रोकिसके तबलों करे पुनः धीरेसे प्राण उतारिकर बारबार उक्त रीतिके अभ्यास
 करनेसे अमाहत शब्दभी दशतरहका प्रकटता है और सब पापोंसे बंधाहुवाभी पुरुष हृदय
 में मनसे ॐकार का जप करनेसे परब्रह्मको प्राप्त होताहै तौ सुकृतियों को क्या कहनाहै ॥

छश्चश्रद्धानस्यकुर्वतः ॥ होमंवाप्यथवाजाप्यमुपहारमनुत्तमम् ॥ ७६३ ॥
 कुरुतेयेनकामेनतत्सिद्धिरुपजायते ॥ ज्ञानगम्यंपरंलक्ष्यंप्राप्यंसर्वमवस्थितम् ॥
 ७६४ ॥ वाक्यमत्यन्तयत्नेनब्रह्माभ्येतिसनातनम् ॥ सहस्रशीर्षिसूक्तंतुसर्वका
 मफलप्रदम् ॥ ७६५ ॥ वेदगर्भशरीरेणसवैनारायणःस्मृतः ॥ ब्रह्मेन्द्ररुद्रपर्ज
 न्याःसूक्तेस्मिन्मुव्यवस्थिताः ॥ ७६६ ॥ अत्रस्थंतेत्यद्रष्टव्यंजगत्स्थावरजङ्ग
 मम् ॥ अनासादयमानोपिभक्तिंनपरिहारयेत् ॥ ७६७ ॥ भक्तानुकम्पीभग
 वाञ्छुयतेपुरुषोत्तमः ॥ पूजार्थितस्यदेवस्यवन्यान्स्वयमुपार्जितान् ॥ ७६८ ॥
 आरण्यकविधानेननिर्वपेत्प्रत्यहंचरुम् ॥ नारायणायस्वाहेतिमन्त्रेणजुहुया
 द्भुविः ॥ ७६९ ॥ आसहस्रात्तत्रचक्षुर्दिव्यंहोतुर्ददातिसः ॥ यद्वाचरुंसहस्रे
 तिमन्त्रेणैकेननिर्वपेत् ॥ ७७० ॥ सहुत्वास्वेप्सितानांचकामानांलभतेफल
 म् ॥ पुरुषायुःसंयुक्तःसिद्धोवाविचरेन्महीम् ॥ ७७१ ॥ सूक्तानिकोटिशःस
 न्तिपरमेतन्महाप्रियम् ॥ सर्वेश्वरोहरिर्येनगीयतेभक्तवत्सलः ॥ ७७२ ॥ ध्ये
 यःसदासवितृमण्डलमध्यवर्ती नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः ॥ केयू
 रवान्मकरकुण्डलवान्किरीटीहारीहिरण्मयवपुर्धृतशङ्खचक्रः ॥ ७७३ ॥ एत
 जुयःपठतिकेवलमेवसूक्तंनारायणस्यचरणवभिवन्द्यवन्द्यौ ॥ पाठेनचाथपर
 मस्यसनातनस्यस्थानंजरामरणवर्जितमेतिविष्णोः ॥ ७७४ ॥ हविषा
 ग्नौजलेपुष्पैर्ध्यानेनहृदयेहरिम् ॥ यजन्तिमूरयोनित्यंजाप्येनरविमण्डले ॥
 ७७५ ॥ विल्वपत्रंशमीपत्रंपत्रंभृङ्गारकस्यच ॥ मालतीकुशपत्रंच सद्यस्तुष्टि
 करंहरेः ॥ ७७६ ॥ यन्नोपपद्यतेकिञ्चित्तंध्यायन्मनसैवतु ॥ सम्पद्यतेप्रसादा
 तुदेवदेवस्यचक्रिणः ॥ ७७७ ॥ पत्रैश्चपुष्पैश्चफलैश्चतोयैर्विक्रीतलब्धै
 श्चसदैवसत्सु ॥ भक्त्यैकगम्येपुरुषेपुराणे मुक्तौकिमर्थंक्रियतेनयत्नः ॥
 ७७८ ॥ इत्येवमुक्तःपुरुषस्यविष्णोरर्चाविधिर्देविमुदामुनीन्द्राः ॥ मुक्त्यैकमार्ग
 प्रतिबोधनायनवैमयालौकिककामनार्थम् ॥ ७७९ ॥ याओषधीःसोमरात्रीः
 विष्ठिताःपृथिवीमनु ॥ बृहस्पतिप्रसूतास्ताअस्यैसन्दत्तवीर्यम् ॥ ७८० ॥
 अवपतन्तीरवदन्दिवाओषधयस्परि ॥ यंजीवमश्नवामहैनसरिष्यातिपूरुषः ॥
 ७८१ ॥ याश्चेदमुपभृण्वन्तियाश्चदूरंपरागताः ॥ सर्वाःसङ्गत्यवीरुधोस्यैस

न्दत्तवीर्यम् ॥ ७८२ ॥ मावोरिपत्स्वनितायस्मैचाहंस्वनामिवः ॥ द्विपाच्चतु
ष्पादस्माकं सर्वमस्त्वनातुरम् ॥ ७८३ ॥ ओषधयःसंवदन्तेसोमेनसहरा
ज्ञा ॥ यस्मैकृणोतिब्राह्मणस्तं राजन्पारयामसि ॥ ७८४ ॥ पर्वस्वेवजपेन्नि
त्यंपणमासानेवयोनरः ॥ वैद्यस्त्वमृतहस्तःस्यादन्यःस्वस्त्ययनंभवेत् ॥ ७८५ ॥
इष्टाशरदिवैरुद्रमोषधीश्चजपेत्सदा ॥ तस्यामयानजायन्तेतथाजीर्णानिपञ्च
वा ॥ ७८६ ॥ क्रियातुसप्तरात्रेणसप्तकृत्वःसमाहितः ॥ प्रपद्यओषधीर्विप्रः
सूक्तमेतज्जपेत्सदा ॥ ७८७ ॥ द्विषत्क्षेत्रादिहायध्वमिति विज्ञापयेच्चताः ॥
स्वक्षेत्रेवरुणं चेष्टाविन्दतेद्विषदोषधीः ॥ ७८८ ॥ बृहस्पतेअतियदर्योअर्हा
द्युमद्विभातिक्रतुमज्जनेषु ॥ यद्दीदयच्छवसःकृतप्रजाततदस्मासुद्रविणंधेहि
चित्रम् ॥ ७८९ ॥ वृष्टिकामोयताहारःप्रपद्येतबृहस्पतिम् ॥ पायसेनोपहारे
णहोमेनचसमन्वितः ॥ ७९० ॥ पश्चादिमामृचंविप्रोवृष्टिकामःप्रयोजये
त् ॥ पर्जन्यंचनमस्कृत्यवृष्टिंविन्दतिशोभनाम् ॥ ७९१ ॥ कलौधर्मस्यरक्षा
र्थमृचएताःक्वचित्क्वचित् ॥ विप्रेविप्रेदेशदेशेस्थास्यन्त्यन्याश्चवैक्षितौ ॥
७९२ ॥ एतत्तत्त्वमिहप्रोक्तंसर्वतन्त्रेषुगोपितम् ॥ इतःपरंदेविदेवाः किंवक्तव्यं
तदुच्यताम् ॥ ७९३ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रेशिवप्रणीते कलिसंस्थितसंविधि

मन्त्रकथनं नाम एकादशः प्रकाशः ॥ ११ ॥

श्रीविष्णुरुवाच ॥ देवदेव महादेव भक्तानुग्रहकारक ॥ कालस्त्वमसिलो
कानां महामाया त्वियंपरा ॥ १ ॥ युवयोःकेतुष्टिकरामन्त्राःसूक्तानितद्वद ॥
येनभुक्तिश्चमुक्तिश्चक्लेशोनैवचनैवच ॥ २ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ विष्णो गो
प्यंत्वयापृष्टंनवाच्यंतान्त्रिकेद्विजे ॥ तन्त्रेचतामसंरूपंत्वयापृष्टंतुसात्त्विकम् ॥
३ ॥ भोगमोक्षैकनिलयंचतुर्विदोत्तमोत्तमम् ॥ मन्त्रस्तोत्रेश्वरंतन्मेजानीहि श
तरुद्रियम् ॥ ४ ॥ छन्दांस्यनुष्टुबादीनिअघोरोस्यमुनिर्मतः ॥ देवतास्यभवे
दुद्रादित्यःरूपरूपः ॥ ५ ॥ यातेरुद्रशिखाप्रोक्तात्वस्मिन्महेतिमस्तके ॥ सह
स्राणिललाटेचभ्रुवोर्मध्येचहंसकृक् ॥ ६ ॥ यातेरुद्रशिवातनूरघोरापापकाशि
नी ॥ तयानस्तनुवाशन्तमयागिरिशन्ताभिचाकशीहि ॥ ७ ॥ अस्मिन्मह

त्यर्णवेअन्तरिक्षेभवाअधि ॥ तेषां सहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥ ८ ॥ सह
 स्राणिसहस्रशौयेरुद्राअधिभूम्याम् ॥ तेषां सहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥
 ९ ॥ ह्यं सः शुचिपदसुन्तरिक्षसद्धोता ॥ वेदिपदतिथिर्दुरोणसत् ॥ १० ॥
 इयम्बकन्नेत्रयोश्चैव नमःस्तुत्याय कर्णयोः ॥ मानस्तोकेनासिकायामवत
 त्यमुत्तेन्यसेत् ॥ ११ ॥ नमःस्तुत्यायचपत्थ्यायचनमःकाट्यायचनीप्यायच ॥
 नमःकुल्यायचसरस्यायचनमोनादेयायचवैशन्तायच ॥ १२ ॥ मानस्तोकेतन
 येमानआयुषिमानोगोपुमानोअश्वेषुशीरिषः ॥ मानोवीरान्नुद्रभामिनोवधी
 र्हविष्मन्तःसदमित्त्वाह्वामहे ॥ १३ ॥ अवतत्यधनुस्त्वयंसहस्राक्षशतेषुधे ॥
 निशीर्य्यशल्यानांमुखाशिवोनःसुमनाभव ॥ १४ ॥ नीलग्रीवाद्वयन्यसेत्क्र
 मात्कण्ठोपकण्ठयोः ॥ नमस्तेआयातेहेतिद्वयंवाहोःप्रकोष्ठयोः ॥ १५ ॥ नील
 ग्रीवाःशितिकण्ठाःशर्वाअधःक्षमाचराः ॥ तेषां सहस्रयोजनेवधन्वानितन्म
 सि ॥ १६ ॥ नीलग्रीवाःशितिकण्ठादिवयंस्रुद्राउपश्रिताः ॥ तेषां सहस्रयो
 जनेवधन्वानितन्मसि ॥ १७ ॥ नमस्तेअस्त्वायुधायानाततायधृष्णवे ॥ उभा
 भ्यामुततेनमोवाहुभ्यांतवधन्वने ॥ १८ ॥ यांतहेतिर्मीढुष्टमहस्तेवभूवतेधनुः ॥
 तयास्मान्विश्वतस्त्वभयक्षमयापरिभुज ॥ १९ ॥ येतीर्थानिप्रचरन्तिसृकाहस्ता
 निषङ्गिणः ॥ तेषां सहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥ २० ॥ इमामृचन्तुकरयो
 रंगुष्ठादिषुविन्यसेत् ॥ सद्योजातादिकाःपञ्चहृदयेतुन्यसेदिमाम् ॥ २१ ॥ नमो
 वःकिरिकेभ्योदेवानां हृदयेभ्योनमोविक्षीयत्केभ्योनमोविचिन्वत्केभ्योनम
 आनिर्हतेभ्यः ॥ २२ ॥ नमोगणेभ्यःपृष्ठेतुनमोहिरण्यवाहवे ॥ पार्श्वयोन्यस्य
 कुक्ष्योस्तुनमस्तक्षद्वयइत्यपि ॥ २३ ॥ नमोगणेभ्योगणपतिभ्यश्चवोनमोनमो
 व्रातेभ्योव्रातपतिभ्यश्चवोनमोनमः ॥ नमोगृत्सेभ्योगृत्सपतिभ्यश्चवोनमो
 नमोविरूपेभ्योविश्वरूपेभ्यश्चवोनमोनमः ॥ २४ ॥ नमोहिरण्यवाहवेसेना
 न्येदिशाञ्चपतयेनमोनमोवृक्षेभ्योहरिकेशेभ्यःपशूनाम्पतयेनमोनमः ॥ श
 ष्पिञ्जरायत्विषीमतेपृथीनाम्पतयेनमोनमोहरिकेशायोपवीतिने पुष्टानाम्पत
 येनमोनमः ॥ २५ ॥ नमस्तक्षद्वयोरथकारेभ्यश्चवोनमोनमः कुलालेभ्यः

१ इयम्बकंयजामहेसुगन्धिम्पुष्टिर्वधनम् । उर्वारुक्रमिववन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् ॥

कर्मरेभ्यश्चवोनमोनमः ॥ निषादेभ्यःपुञ्जिष्टेभ्यश्चवोनमोनमःश्वनिभ्यो
मृगयुभ्यश्चवोनमोनमः ॥ २६ ॥ विज्यन्धनुस्तुजठरेनाभौहिरण्यगर्भकम् ॥
मीढुष्टमेतिकट्याश्रयेभूतानान्तुगुह्यके ॥ २७ ॥ विज्यन्धनुःकपर्दिनोविश
ल्योवाणवाँउत ॥ अनेशन्नस्ययाइष्वआभुरस्यनिषङ्गधिः ॥ २८ ॥ हिरण्य
गर्भःसमवर्तताग्रेभूतस्यजातःपतिरेकआसीत् ॥ सदाधारपृथिवीद्यामुतेमांक
स्मैदेवायहविषाविधेम ॥ २९ ॥ मीढुष्टमशिवतमशिवोनःसुमनाभव ॥ पर
मेवृक्षआयुधन्निधायकृत्तिवसानआचरपिनाकम्बिभ्रदागहि ॥ ३० ॥ येभूता
नाम्पतयोविशिखासः कपर्दिनःतेपाथ्सहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥ ३१ ॥
जातवेदादिकाःपञ्चशिरोयुक्ताअग्नानके ॥ मानोमहान्तमूर्वोश्चएषतेजानु
नोर्न्यसेत् ॥ ३२ ॥ जातवेदसेसुनवामसोममरातीयतोनिदहातिवेदः ॥ मनः
पर्षदतिदुर्गाणिविश्वानावेवसिन्धुन्दुरितात्यग्निः ॥ ३३ ॥ सयोवृषावृष्ण्ये
भिःसभोकामहोदिवःपृथिव्याश्चसम्राट् ॥ सतीनसत्वाहव्योभरेषु मरुत्वा
न्नोभवत्विन्द्रऊती ॥ ३४ ॥ यस्यानाप्तःसूर्यस्येवयामोभरेभरेवृत्रहाशुष्मोअ
स्ति ॥ वृषन्तमःसखिभिःस्वेभिरेवैर्मरुत्वान्नोभवत्विन्द्रऊती ॥ ३५ ॥ दिवोन
यस्यरेतसोदुद्यानाःपन्थासोयन्तिशवसापरीताः ॥ तरद्वेष्टाःससहिःपौंस्ये
भिर्मरुत्वान्नोभवत्विन्द्रऊती ॥ ३६ ॥ सोअङ्गिरोभिरङ्गिरस्तमोभूदृषावृषभिः
सखासन् ॥ ऋग्भिर्ऋग्मीगातुभिर्ज्येष्ठोमरुत्वान्नोभवत्विन्द्रऊती ॥ ३७ ॥
मानोमहान्तमुतमानोअर्भकमानउक्षन्तमुतमानउक्षितम् ॥ मानोवधीःपित
रम्भोतमातरमानःप्रियास्तन्नोरुद्रीरिषः ॥ ३८ ॥ एतत्तेरुद्रावसन्तेनपरोमूज
वतोतीहि ॥ अवततधन्वापिनाकावसः कृत्तिवासाअहिथ्सन्नःशिवोती
हि ॥ ३९ ॥ सथ्सृष्टजिज्जङ्घयोश्चविश्वम्भूतञ्चगुल्फयोः ॥ येपथांपथिर
ङ्गयोःस्यादध्यवोचश्चवर्मकम् ॥ ४० ॥ सथ्सृष्टजित्सोनयाबाहुशर्ध्युर्वय
न्याप्रतिरताभिरस्ता ॥ बृहस्पतेपरिदीयारथीनरक्षोहामित्राँअपवाधमानः ॥
४१ ॥ विश्वम्भूतम्भुवनंमित्रम्बहुधाजातञ्जायमानञ्चयत् ॥ सर्वोह्येपरुद्र
स्तस्मैरुद्रायनमोअस्तु ॥ ४२ ॥ येपथाम्पथिरक्षयणेलबृहाआयुर्युधः ॥ तेषा
थ्सहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥ ४३ ॥ अध्यवोचदधिवक्ताप्रथमोदैव्यो

भिषक् ॥ अहोश्चसर्वाञ्जम्भन्सर्वाश्चयातुधान्योधराचीः परासुव ॥ ४४ ॥
 उपवर्म्मनमो।वल्मिनमोअस्तुचनत्रयोः ॥ प्रमुञ्चधन्वनश्चेतिन्यसेन्नेत्रेदृतीय
 के ॥ ४५ ॥ नमोविल्मिनेचक्रवर्चिनेचनमोवर्म्मिणेचवरुथिनेच ॥ नमःश्रु
 तायचश्रुतसेनायचनमोदुन्दुभ्यायचाहनन्यायच ॥ ४६ ॥ नमोस्तुनीरुग्री
 वायसहस्राक्षायमीदुपे ॥ अथोयेअस्यसत्त्वानोहन्तेभ्यो करन्नमः ॥ ४७ ॥ प्रमु
 ञ्चधन्वनस्त्वमुभयोरात्रियोज्याम् ॥ याश्चतेहस्तइषवः पराताभगवोवप ॥
 ४८ ॥ एवंपद्भिर्विंशदङ्गानान्यासःप्रथमईरितः ॥ यएतावन्तइतिचकुर्याद्दिग्ब
 न्धनन्ततः ॥ ४९ ॥ परातावन्तश्चभूयाः सश्चदिशोरुद्रावितस्थिरे ॥ ते
 षाः सहस्रयोजनेवयन्वानिनन्मसि ॥ ५० ॥ अयन्तुसर्वमन्त्राणाम्यठनेत्व
 धिकारकृत् ॥ इमन्न्यासम्प्रकुर्वाणःपावकेपिननश्यति ॥ ५१ ॥ तारोनमोभ
 गवतेरुद्रायेतिदशाक्षरः ॥ मन्त्रःप्रोक्तोनेनकुर्यान्न्यासान्तेतुनमस्कृतिम् ॥ ५२ ॥
 पश्चादस्यैवमन्त्रस्यवर्णन्यासंसमाचरेत् ॥ मैतकेनसिभालेचमुखेकण्ठेतथा
 हृदि ॥ ५३ ॥ दक्षहस्तेवामहस्तेनाभौपादद्वयेतथा ॥ ५४ ॥ सर्वमन्त्राधिकारीस्या
 न्यासेस्मिस्तुद्वितीयके ॥ अयन्न्यासस्तृतीयोपिप्रोच्यतेत्रभृणुष्वतम् ॥ ५५ ॥ प
 दोर्हृदिमुखेमूर्द्धि सद्योजातादिकाऋचः ॥ न्यास्यान्यासेतृतीयेस्मिन्नशैवंतेजः
 समाविशेत् ॥ ५६ ॥ हंसःसोहमितिब्रूयाद्भावयेच्चतथाधिया ॥ ततोष्टदिक्षुदिक
 पातांस्ततन्मन्त्रेणविन्यसेत् ॥ ५७ ॥ त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवेहवेसुह
 वं शूरमिन्द्रम् ॥ हवेनुशक्रंपुरुहूतमिन्द्रं स्वस्तिनोमघवाधात्विन्द्रः ॥ ५८ ॥
 त्वन्नोअग्नेवरुणस्यविद्वान्देवस्यहेडोवयासिमीक्षाः ॥ यजिष्ठोवह्नितमःशोशु
 चानोविश्वादिपांसिप्रमुग्ध्यस्मत् ॥ ५९ ॥ सुगंनःपन्थामभयंकृणोतुयस्मि
 न्नक्षत्रेयमएतिराजा ॥ तस्मिन्नेनमभ्यपिञ्चन्तदेवास्तेतदस्यचित्रं हविषायजा
 मः ॥ ६० ॥ अमुन्वन्तमयजमानमिच्छस्त्येनस्येत्यामान्विहतस्करस्य ॥ अ
 न्यमस्मदिच्छसातइत्यानमोदेविनिर्ऋतेतुभ्यमस्तु ॥ ६१ ॥ तत्त्वायामिव्रह्म
 णावन्दमानस्तदाशास्तेयजमानोहविर्भिः ॥ अहेडमानोवरुणेहवोऽध्युरुशं

१ अम् २ अंमस्तके, न नासिकायाम्, मो भाले, भ मुखे, ग कण्ठे, व हृदये, ते द-
 क्षहस्ते, रु वामहस्ते, द्वा नाभौ, य पादद्वये ॥ इति मन्त्रान्तरन्यासः ॥

समानआयुःप्रमोषीः ॥ ६२ ॥ आनोनियुद्धिःशतिनीभिरध्वरथंसहस्रिणी
भिरुपयाहियज्ञम् ॥ वायोअस्मिन्सवनेमादयस्वयूययातस्वस्तिभिःसदानः ॥
६३ ॥ वयथ्सोमव्रतेतवमनस्तनूपुविभ्रतः प्रजावन्तःसचेमहि ॥ ६४ ॥
तमीशानंजगतस्तस्थुषस्पतिधियंजिन्वमसेडमहेवयम् ॥ पूषानोयथावेदसा
मसद्वेक्षितापायुरदब्दाः ॥ ६५ ॥ अस्मेरुद्रामेहनापर्वतासोवृत्रहत्येभरहू
तौसजोषाः ॥ यःशंसतेस्तुव्रतेधायिवज्रइन्द्रज्येष्ठाअस्माँअवन्तुदेवाः ॥ ६६ ॥
अनेनचनमस्कुथ्यादूर्ध्ववाथोधरातले ॥ धरामन्त्रेणकुथ्याच्चसएवंपापवर्जि
तः ॥ स्योनापृथिविभयानृक्षरानिवेशनी ॥ यच्छानःशर्मसप्रयः ॥ ६७ ॥ न्या
सवन्तंसमीक्ष्येहप्रेतचौराद्युपद्रवाः ॥ दीप्यमानमशक्तास्तेपरायन्तेविदूरतः ॥
६८ ॥ मनोज्योतिर्न्यसेद्गुह्येअबोध्यग्निस्तथोदरे ॥ मूर्धानंहृदयेन्यस्यमुखे
मर्माणितेतथा ॥ ६९ ॥ मनोज्योतिर्जुषतामाज्यंविच्छिन्नंयज्ञंसमिमन्द
धातु ॥ याद्रष्टाउपसोनिष्ठुचस्ताः सन्दधामिहविषाष्टुतेन ॥ ७० ॥ अबोध्य
ग्निःसमिधाजनानाम्प्रतिधेतुमिवायतीमुषासम् ॥ यद्वाइवप्रवयामुज्जिहाना
प्रमानवःसिपनेनाकमच्छ ॥ ७१ ॥ मूर्धानंदिवोअरतिपृथिव्यावैश्वानरमृत
आजातमग्निम् ॥ कविथ्सम्राजमतिथिंजनानामासन्नापात्रंजनयन्तिदेवाः ॥
७२ ॥ मर्माणितेवर्मणाच्छादयामिसोमस्त्वारजामृतेनानुवस्ताम् ॥ उरो
र्वरीयौरुणस्तेकृणोतुजयन्तन्त्वांदेवामदन्तु ॥ ७३ ॥ जातवेदास्तच्छिर
सिन्यासःप्रोक्कश्चतुर्थकः ॥ ७४ ॥ जातवेदायदिवापावकोसिवैश्वानरोय
दिवावैद्युतोसि ॥ शंप्रजाभ्योयजमानायलोकंऊर्जम्पुष्टिंददभ्यावकृत्स्वः ॥
७५ ॥ हृदयेशिवसङ्कल्पंशिरःपुरुषसूक्तम् ॥ शिखाद्वयःसम्भूतइतिवर्मप्रति
स्थंमतम् ॥ ७६ ॥ अद्वयःसम्भूतःपृथिव्यैरसाच्चविश्वकर्मणःसमवर्त्तताग्रे ॥
तस्यत्वष्टाविदधद्रूपमेतितत्पुरुषस्यविश्वमाजानमग्रे ॥ ७७ ॥ वेदाहमेतंपुरु
षमहान्तमादित्यवर्णंतमसःपरस्तात् ॥ तमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपन्था
विद्यतेयनाय ॥ ७८ ॥ प्रजापतिश्चरतिगर्भेअन्तरजायमानोबहुधाविजाय
ते ॥ तस्यधीराःपरिजानन्तियोनिंमरीचीनांपदमिच्छन्तिवेधसः ॥ ७९ ॥
योदेवेभ्यआतपतियोदेवानांपुरोहितः ॥ पूर्वोयोदेवेभ्योजातो नमो रुचायन्ना

ह्ये ॥ ८० ॥ रुचं ब्राह्मज्जनयन्तो देवा अग्रेतदब्रुवन् ॥ यस्त्वेवं ब्राह्मणो वि
 द्यात्तस्य देवा असन्वशे ॥ ८१ ॥ श्रीश्च तेलक्ष्मीश्च पत्न्यो अहोरात्रे पार्श्वे नक्षत्रा
 णिरूपमश्विनौ व्यात्तम् ॥ इष्णुत्रिपाणामुं मयि पाणसर्वमयि पाण ॥ ८२ ॥
 शतरुद्रियमस्त्रं स्यादथ पञ्चाङ्गमुच्यते ॥ न्यासरतु पञ्चमः प्रोक्तो यं सर्वाभीष्टसाध
 कः ॥ ८३ ॥ त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्व ॥ शर्धो मारुतं एक्षईशिपे त्वं वातैर
 रुणैर्यासि शंगयः ॥ त्वं पूषापि च नः पासितु त्मना ॥ ८४ ॥ देवा देवेषु श्रयध्वं
 प्रथमाद्वितीयेषु ॥ श्रयध्वं द्वितीयास्तृतीयेषु श्रयध्वं तृतीयाश्चतुर्थेषु ॥ ८५ ॥
 श्रयध्वं चतुर्थाः पञ्चमेषु श्रयध्वं पञ्चमाः षष्ठेषु ॥ श्रयध्वं षष्ठाः सप्तमेषु श्रयध्वं सप्तमा
 अष्टमेषु ॥ ८६ ॥ श्रयध्वं अष्टमानवमेषु श्रयध्वं नवमा दशमेषु ॥ श्रयध्वं दश
 मा एकादशेषु श्रयध्वं एकादशाद्वादशेषु ॥ ८७ ॥ श्रयध्वं द्वादशास्त्रयोदशेषु
 श्रयध्वं चतुर्दशाः पञ्चदशेषु ॥ श्रयध्वं पञ्चदशाः षोडशेषु श्रयध्वं षोडशाः सप्तदशे
 षु ॥ ८८ ॥ श्रयध्वं सप्तदशा अष्टादशेषु श्रयध्वं अष्टदशा एकोनविंशेषु ॥ श्रयध्वं
 एकोनविंशं शाविंशेषु श्रयध्वं विंशं शा एकविंशेषु ॥ ८९ ॥ श्रयध्वं एक
 विंशं शाद्वाविंशेषु श्रयध्वं द्वाविंशं शास्त्रयोविंशेषु ॥ श्रयध्वं त्रयोविंशं
 शाश्चतुर्विंशेषु श्रयध्वं चतुर्विंशं शाः पञ्चविंशेषु ॥ ९० ॥ श्रयध्वं पञ्चवि
 ंशः षड्विंशेषु श्रयध्वं षड्विंशं शाः सप्तविंशेषु ॥ श्रयध्वं सप्तविंशं शा अ
 ष्टाविंशेषु श्रयध्वं अष्टाविंशं शा एकोनत्रिंशेषु ॥ ९१ ॥ श्रयध्वं एकोनत्रि
 ंशं शास्त्रिंशेषु श्रयध्वं त्रिंशं शा एकत्रिंशेषु ॥ श्रयध्वं एकत्रिंशं शाद्वात्रिंशं
 शेषु श्रयध्वं द्वात्रिंशं शास्त्रयस्त्रिंशेषु ॥ ९२ ॥ श्रयध्वं देवास्त्रिंशं शास्त्रिंशं
 यस्त्रिंशं शा उत्तरे भवन्तु ॥ उत्तरवर्त्मान उत्तरसत्त्वानः ॥ यत्काम इदं जुहोमि त
 न्मे समृध्यतां वयं स्याम पतयोरपीणां भूर्भुवः स्वः स्वाहा ॥ ९३ ॥ पञ्चाङ्गं न्या
 समे वन्तु कृत्वाष्टाङ्गं न मेच्छिवम् ॥ जपं निवेद्य रुद्रायार्थोपतिष्ठेत्ततः पुनः ॥ ९४ ॥
 हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥ सदाधारपृथिवीं द्या
 मुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ९५ ॥ प्राणतो निमिषतो महित्वैक इन्द्रो रा
 जा जगतो बभूव ॥ यदशो अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥
 ९६ ॥ ब्रह्म यज्ञान्मप्रथमम्पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः ॥ सबुध्न्या उपमा

अस्यविष्ठाः सतश्चयोनिमसतश्चविवः ॥ ६७ ॥ महीद्यौः पृथिवी चतइमंयज्ञं
मिमिक्षतां पिपृतां नो भरीमभिः ॥ उपश्वासय पृथिवीमुतद्यां पुरुत्राते मनुतां वि
ष्ठितं जगत् ॥ सडुन्दुमे सजूरिन्द्रेण देवैर्दूरादवीयो अयसे धिशत्रून् ॥ ६८ ॥ अ
ग्नेन यमुपथाराये अस्माद्विश्वानि देववयुनानि विद्वान् ॥ युयोध्यस्मज्जुहु
रणमेनो भूयिष्ठां तेन मउक्किं विधेम ॥ ६९ ॥ याते अग्ने यज्ञियात नूस्तये ह्यारो
हात्मानम् ॥ अष्टावसूनि कृण्वन्नस्मै नर्या पुरुषि यज्ञो भूत्वा यज्ञमासीदस्वयोने ॥
१०० ॥ जातवेदा भुव आजायमानो यथा च स्वाहाग्नये घृतवद्विस्तु हव्यैः ॥ ते
भिर्नो अग्ने अमितैरहोभिः शतं पूर्भिरायसीभिर्निपाहि ॥ १ ॥ इमं यमप्रस्त
स्माहिसीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः ॥ आत्वामन्त्राः कविशस्तावहन्त्वे
नाराजन्हविषामादयस्व ॥ २ ॥ इत्युपस्थाय देवन्तु देवयोगं समाचरेत् ॥ तिष्ठ
त्वीशो नासिकायां चन्द्रादित्यौ च नेत्रयोः ॥ ३ ॥ कर्णयो रश्चि नौ चापिरुद्रा
स्तिष्ठन्तु मे द्रुके ॥ तिष्ठन्तु मूर्द्धि चादित्या महादेवः शिरो गतः ॥ ४ ॥ शिखायां
वासुदेवश्च पिनाकी चापि पृष्ठके ॥ पुरस्तिष्ठतु शैली च पार्श्वयोः शिवशङ्करौ ॥
५ ॥ सर्वतश्चापि वायुश्च सर्वतश्च ततो बहिः ॥ अग्निज्वालामालिकाश्च
तिष्ठन्तु बहुशो मम ॥ ६ ॥ सर्वेष्वङ्गेषु सर्वे च तिष्ठन्तु मम देवताः ॥ तिष्ठन्तु मामि
ति प्रोक्त्वा प्रपञ्चमनसा हुनेत् ॥ ७ ॥ अग्निर्मे वाचि श्रितः वाग् हृदये हृदयं मयि
अहममृते अमृतं ब्रह्मणि ॥ ८ ॥ वायुर्मे प्राणेश्रितः प्राणो हृदये हृदयं मयि अहम
मृते अमृतं ब्रह्मणि ॥ ९ ॥ सूर्यो मे चक्षुषि श्रितः चक्षुर्हृदये हृदयं मयि अहममृते
अमृतं ब्रह्मणि ॥ १० ॥ चन्द्रमामे मनसि श्रितः मनो हृदये हृदयं मयि अहममृते अ
मृतं ब्रह्मणि ॥ ११ ॥ दिशो मे श्रोत्रे श्रिताः श्रोत्रे ॐ हृदये हृदयं मयि अहममृते अ
मृतं ब्रह्मणि ॥ १२ ॥ आपो मे रेतसि श्रिताः रेतो हृदये हृदयं मयि अहममृते अमृ
तं ब्रह्मणि ॥ १३ ॥ पृथिवी मे शरीरे श्रिता शरीरे ॐ हृदये हृदयं मयि अहममृते अ
मृतं ब्रह्मणि ॥ १४ ॥ ओषधिवनस्पतयो मे लोमसु श्रिताः लोमानि हृदये हृदयं म
यि अहममृते अमृतं ब्रह्मणि ॥ १५ ॥ इन्द्रो मे बले श्रितः बलं ॐ हृदये हृदयं मयि अ
हममृते अमृतं ब्रह्मणि ॥ १६ ॥ पर्जन्यो मे मूर्द्धि श्रितः मूर्द्धा हृदये हृदयं मयि अह
ममृते अमृतं ब्रह्मणि ॥ १७ ॥ ईशानो मे मन्यौ श्रितः मन्युर्हृदये हृदयं मयि अहममृते

अमृतं ब्रह्मणि ॥ १८ ॥ आत्मा मआत्मनि श्रितः आत्मा हृदये हृदयं मयि अहममृ
 ते अमृतं ब्रह्मणि ॥ १९ ॥ पुनर्मआत्मा पुनरायुरागात् ॥ पुनः प्राणः पुनराकूतमा
 गात् ॥ वैश्वानरो रश्मिभिर्वावृधानः अन्तस्तिष्ठत्वमृतस्य गोपाः ॥ २० ॥ न्या
 सानेवं विधायाथ ध्यायेदात्मानमीश्वरम् ॥ पार्थिवोक्त्वा प्रकरेण लिङ्गपूजां ततश्च
 रेत् ॥ २१ ॥ आराधितो मनुष्यैस्त्वं सिद्धैर्देवासुरादिभिः ॥ आराधयामि भक्त्या
 त्वां मांगृहाण महेश्वर ॥ २२ ॥ आत्मावहन्तु हरयः सचेतसः श्वेतैरश्वैरहरहः के
 तुमद्भिः ॥ वाताजलैर्वलवद्भिर्मनोजवैर्महिषा हिंसाग्रममहव्यायशर्व ॥ २३ ॥
 एतत्ते रुद्रावसन्तेन परोमूजवतोतीहि ॥ अवततधन्वा पिनाकावसः कृत्तिवासा
 अहिः सन्नः शिवोतीहि ॥ २४ ॥ चत्वारिभृङ्गास्त्रयो अस्य पादाद्वेशीर्षे सप्तह
 स्तासो अस्य ॥ त्रिधा बद्धो वृषभो रोखीति महो वोमर्त्या ॥ आविवेश ॥ २५ ॥ प्रस
 न्नो भव देवेश सुमुखो भव शङ्कर ॥ शान्तो भव स्वचात्रत्वं मम चाभिमुखो भव ॥ २६ ॥
 स्वाग्निं सर्वजगन्नाथयावत्पूजावसानकम् ॥ तावत्त्वं प्रीतिभावेन लिङ्गे स्मिन्स
 न्निधौ भव ॥ २७ ॥ अभिषेकं ततः कुर्यादमृतैः पञ्चभिः क्रमात् ॥ पश्चाच्छु
 द्धोदकेनाथ ततः पूजनमारभेत् ॥ २८ ॥ रौद्रीन्धारान्ततः कुर्यात्प्रोच्यते तद्वि
 धानकम् ॥ नमस्ते रुद्राग्नाविष्णु इत्यध्यायद्वयेन च ॥ २९ ॥ आवर्त्तनमिति
 प्रोक्त्वा गङ्गास्नानफलप्रदम् ॥ आवर्त्तनाभिषेकं तु यः कुर्यात्प्रत्यहं नरः ॥ ३० ॥
 तस्यैव दिनजं पापं देवजं नाशमाप्नुयात् ॥ सन्ध्यावन्दनतः क्षीणं तच्चैत्प्राग्जन्म
 जम्भवेत् ॥ ३१ ॥ एकः पाठो नमस्ते च अनुवाकः परस्य च ॥ एवम्भवाय नस्त
 स्युः आनाविष्णुस्तथैककम् ॥ ३२ ॥ इयं रुद्री समाख्यातारौद्रपापनिहन्तिनी ॥
 अनया प्रत्यहं यस्तु कुर्यात्लिङ्गाभिषेचनम् ॥ ३३ ॥ जन्मजन्मकृतं पापं वर्षे वर्षे प्र
 णश्यति ॥ सप्तजन्मकृते पापेनष्टे लक्ष्मीर्विवर्धते ॥ ३४ ॥ वंशश्च स्थिरतामेति
 यशोयाति दिगन्तरम् ॥ सूते चास्य यथारूपं तथातोये प्रहृश्यते ॥ ३५ ॥ रुद्री
 भिरैकादशभिराद्यरुद्रः प्रकीर्तितः ॥ अनेन सिक्रंयैर्लिङ्गान्तेन पश्यन्ति भास्क
 रिम् ॥ ३६ ॥ एकादशभिरेतैस्तु महारुद्रः प्रकीर्तितः ॥ धनप्रदोऽधनानाञ्च महा

१. गेरहदके रुद्री पाठकरके रुद्राभिषेक करने को ही आद्यरुद्र कहते हैं गेरह आद्य-
 रुद्र की महारुद्रसञ्ज्ञा होती है गेरह महारुद्र को अतिरुद्र कहते हैं ॥

पातकनाशनः ॥ ३७ ॥ अनेनविहितोहोमः सोमयागफलप्रदः ॥ अनाधि
कारीदीक्षायांतस्यपापक्षयङ्करः ॥ ३८ ॥ एकादशमहारुद्रैरतिरुद्रः प्रकीर्तितः ॥
अतिपापहरोयस्यादृष्टन्यायेननिष्कृतिः ॥ ३९ ॥ विश्वासघातनंस्वामिद्रोहो
न्यायेनदण्डनम् ॥ कृतघ्नताचसामर्थ्येशरणागतनाशनम् ॥ ४० ॥ अतिपा
पानिपञ्चेतिशप्तेदेशेतपस्तथा ॥ अकर्मणि कृतेयत्तदतिरुद्रोविनाशयेत् ॥
४१ ॥ शाखायांयस्यतुयथास्वाध्यायौपठिताबुभौ ॥ पठनीयौतथातेनशाखा
रण्डनकारयेत् ॥ ४२ ॥ नरुद्रोयस्यशाखायान्तैत्तिरीयंपठेत्सतु ॥ शाखातुय
जमानस्यब्राह्मणद्वारतःकृते ॥ ४३ ॥ अथवातैत्तिरीयाणानान्यशाखाप्रपूज्य
ते ॥ शाखामिश्रकृतंकर्मयजमानंविनाशयेत् ॥ ४४ ॥ धनलोभात्परार्थयोमा
मिषिञ्चतिमूढधीः ॥ सतुचाण्डालवज्जेयोनिर्धनस्सप्तजन्मसु ४५ ॥ कुटुम्बि
नातुयत्नेनधनार्थम्ममपूजनम् ॥ कृतंचेज्जपदानाभ्यांत दुद्रांशोस्यनिष्कृतिः ॥
४६ ॥ कौकोब्रह्मस्वभोक्तास्याच्छिवस्वाशीतुकुकुटः ॥ देव्यन्नभोक्ताप्लवगोमूष
कोविष्णुवित्तकः ॥ ४७ ॥ चण्डीचण्डीशानिर्माल्यंतथावैनायकंद्विजाः ॥ प्र
सादनचगृह्णन्तिस्वयन्दत्तादृतेकचित् ॥ ४८ ॥ नसत्कृतंत्वविधिनायैर्वित्तेना
न्यजन्मनि ॥ भूत्वामेपूजकास्तेतुसुखंकुर्वन्त्यनुत्तमम् ॥ ४९ ॥ रुद्रोनयस्य
शाखायाम्परिशिष्टान्वितंसतु ॥ पठेदुद्रन्तैत्तिरीयंलुप्तशाखस्तमेवहि ॥ ५० ॥
मन्त्रप्रयोगसहितोरुद्राध्यायोथवक्ष्यते ॥ असंस्कृतायनोवाच्यंतान्त्रिकायक

१ विश्वास राखनेवाले के संग दगा करना २ मालिकसे अर्थात् गुरु पितृ मातृ राजा व परमेश्वर से द्रोह करना अर्थात् उनसे विमुख होना ३ विनाअपराध दण्ड व थोरे कसूर में बहुत दण्ड देना ४ किसी के कियेहुये उपकार को न मानना ५ शरणागतको मारना व सामर्थ्यहो तो भी शरणागतको किसी से न बचाना ये पांच महापाप हैं ६ जे छोग देवताओं की पूजाके लिये धरीहुई वस्तुको खाते हैं वे काकादि होते हैं जे देवप्रसाद मानकर देवनिर्माल्य वस्तुओं को भोगते हैं उनके लिये दोष नहीं होसक्ता और भोजन वस्त्रभूषणादि देवताओं को अर्पण करके फिर अपने ग्रहण करनेसे भी दत्तापहारी दोष नहीं होता वरन देवताओं की प्रसन्नता होतीहै क्योंकि देवद्रव्य किसकी है ? देवभक्तों की; देवभक्त होनेसे अपनाको भी देवप्रसाद लेना उचितहै तथाह श्रीशाण्डिल्यः “स्वयमर्पितं ब्राह्ममविशेषात्” जैसे अन्यभक्तहैं तैसे दाता भी भक्तहै इससे प्रसाद लेना चाहिये ॥

दाचन ॥ ५१ ॥ ॐ नमस्तेरुद्रमन्यव उतोतइषवेनमः ॥ नमस्ते अस्तु धन्वने वाहु
 भ्यामुत ते नमः ॥ ५२ ॥ यातइषुः शिवतमा शिवम्भूवते धनुः ॥ शिवाशख्या
 यातवतयानोरुद्रमृडय ॥ ५३ ॥ यातेरुद्रशिवातनूरघोरापापकाशिनीतयान
 स्तनुवाशान्तमयागिरिशन्ताभिचाकशीहि ॥ ५४ ॥ यामिषुंगिरिशन्तहस्ते
 विभर्ष्यस्तवे ॥ शिवांगिरित्रतांकुरुमाहि ॥ सीः पुरुषं जगत् ॥ ५५ ॥ शिवेन
 वचसात्वागिरिसाञ्छावदामसि ॥ लक्षमेकं प्रजुहुयाद्गोघृतं योत्रस्वप्रभम् ॥ ५६ ॥
 माध्वीकं मधुकं क्षौद्रन्तिलांश्च दधिसंयुतान् ॥ यत्किञ्चित्कार्यमुद्दिश्य तस्य
 सिद्धिः प्रजायते ॥ ५७ ॥ एवमेव सहस्रं चेदेकादशदिनं हुनेत् ॥ बालानां मार
 काग्रामेन शयन्त्येव न संशयः ॥ ५८ ॥ कुमारमारकश्चैव द्वादशाहेन नश्यति ॥
 होमः पञ्चदशाहन्तुराज्योपद्रवनाशनम् ॥ ५९ ॥ होमादिंशतिरात्रेण देशो
 पद्रवनाशनम् ॥ पृथिव्युपद्रवो नश्येन्मासमात्रेण होमतः ॥ ६० ॥ गवामुपद्रवे
 जाते गोष्ठमध्ये तदा हुनेत् ॥ वैकंठकृतसमिद्धिश्चायुतं शान्तिः प्रजायते ॥ ६१ ॥
 अयुतं रुद्रहोमेन महाशान्तिर्भवेद्भुवम् ॥ यथानः सर्वमिज्जगदयक्ष्म ॥ सुमना अ
 सत् ॥ ६२ ॥ जपेदयुतसङ्ख्याकं शापमोक्षः प्रजायते ॥ शिशिरे तु जले प्रातर्लक्ष
 ञ्जप्त्वा सुखी भवेत् ॥ ६३ ॥ अथ्यवोचदधिवक्त्राप्रथमो दैव्यो भिषक् ॥ अही
 ॥ श्च सर्वा जम्भयत् सर्वाश्च यातुधान्यो धराचीः परासुव ॥ ६४ ॥ लक्षमेकं पुर
 श्चर्य्य होमः स्याद्घृतसर्पपैः ॥ व्याधीनां नाशनं चेत्थं प्रयोगान्तरमुच्यते ॥
 ६५ ॥ सप्ताभिमन्त्रितान्कृत्वा सर्पपानातुरस्य च ॥ चतुर्दिक्षु क्षिपेद्द्वादश
 दिग्भ्यः प्रजायते ॥ ६६ ॥ सप्ताभिमन्त्रितान्कृत्वा पथिगच्छंस्तु सर्पपानम् ॥
 दशदिक्षु क्षिपेन्नित्यं पथिक्षेमप्रजायते ॥ ६७ ॥ ब्रह्मराक्षसयक्षाद्यैः पिशाचप्रेत
 भूतकैः ॥ आविष्टः सर्पपैस्ताड्यः सप्तवाराभिमन्त्रितैः ॥ ६८ ॥ पुनः पुनः मन्त्र
 पाठपूर्वकृत्वा धनार्थिनः ॥ धनं गृहीत्वा गच्छन्ति करे चन्दनमेव हि ॥ ६९ ॥
 शिखामाक्रम्य च जपेत्ताडयेद्गौरसर्पपैः ॥ रात्रिं समस्तांस्कन्दादिग्रहपीडाविन
 श्यति ॥ ७० ॥ अनेन मन्त्रयित्वा तु दद्याच्छ्रोत्रमौषधम् ॥ तत्कालं तद्गु

णायस्यादन्यथातुयथातिथिः ॥ ७१ ॥ अभिमन्त्र्यजलंदद्यात्सर्वसत्त्वभवंरुज
 म् ॥ हरेत्सविग्रहाणांचसर्पपैस्ताडनैस्तथा ॥ ७२ ॥ सर्वभूतोद्भवांपीडांभस्म
 धारणतोजयेत् ॥ दिवसेचतथारात्रौत्रिशूलमभिमन्त्रयेत् ॥ ७३ ॥ सहस्रैकं
 समादायक्षिपेन्नागहृदेतुतत् ॥ त्रिशूलेनास्तवेगास्तेनाशंगच्छन्तिपन्नगाः ॥
 ७४ ॥ भस्माभिमन्त्रितंकृत्वापन्नगाक्रान्तमन्दिरे ॥ क्षिपेत्तत्तालशब्देनपन्न
 गोत्सादनंभवेत् ॥ ७५ ॥ असौयस्ताम्रोअरुणउतवभ्रुःसुमङ्गलः ॥ येचैनं
 रुद्राअभितोदिक्षुश्रिताःसहस्रशोवैषाष्ट्रंहेडईमहे ॥ ७६ ॥ असौयोवसर्पतिनी
 लग्रीवोविलोहितः ॥ उतैनंगोपाअदृशंनदृशंनुदहार्यः ॥ उतैनंविश्वाभूतानि
 सदृष्टोमृडयातिनः ॥ ७७ ॥ उदयास्तमयोःसूर्यमेताभ्यामुपतिष्ठते ॥ अवश्यो
 वश्यतांयातिसवितावरदोभवेत् ॥ ७८ ॥ अर्कसूलोद्भवैर्दुग्धैराप्नुतानांतुहोम
 येत् ॥ अयुतंचार्कसमिधांशक्रश्चेत्सजलेजयेत् ॥ ७९ ॥ होमान्तेभगवान्सू
 र्योवृष्टिमुच्चतिनान्यथा ॥ मन्त्रद्वयंतुभजतामिष्टांसिद्धिप्रयच्छति ॥ ८० ॥ न
 मोअस्तु लीलग्रीवायसहस्राक्षायमीदुषे ॥ अथोयेअस्यसत्वानोहन्तेभ्योकरत्र
 मः ॥ ८१ ॥ स्थण्डिलस्योपकण्ठेत्कृत्वासघृतपायसम् ॥ कृष्णाष्टमींसमारभ्य
 यावत्कृष्णचतुर्दशी ॥ ८२ ॥ प्रत्यहंस्थापयेत्तावत्सहस्रेणाभिमन्त्रितम् ॥ नि
 वेदयेत्तुदेवायकार्पापणसहस्रकम् ॥ ८३ ॥ उद्यमाज्जायतेलाभःसिद्धेमन्त्रेन
 संशयः ॥ असिद्धेतुतदर्धस्यात्सूर्यकान्तवृषाद्यपि ॥ ८४ ॥ निवेदनात्पुन
 र्लाभोलक्षमेकंपुरस्कृतिः ॥ होमस्तुपायसघृतैरनारूपेयःप्रयोगवान् ॥ ८५ ॥
 प्रमुञ्चधन्वनस्तमुभयोरात्न्योज्याम् ॥ याश्चतेहस्तइषवः पराताभगवोरप ॥
 ८६ ॥ अवतत्यधनुष्वष्ट्रंसहस्राक्षशतेषुधे ॥ निशीर्ष्यशल्यानाम्मुखाशिवोनः
 सुमनाभव ॥ ८७ ॥ विज्यंधनुःकर्पद्दिनोविशल्योवाणवाँउत ॥ अनेशन्न
 स्ययाइषवआभुरस्यनिषङ्गधिः ॥ ८८ ॥ यातेहेतिमीदुष्टमहस्तेबभूवतेधनुः ॥
 तयास्मान्विश्वतस्त्वमयक्ष्मयापरिभुज ॥ ८९ ॥ नमस्तेअस्त्वायुधायानात
 तायधृष्णवे ॥ उभाभ्यामुततेनमोवाहुभ्यांतवधन्वने ॥ ९० ॥ परितेधन्वनोहे
 तिरस्मान्वृसक्तुविश्वतः ॥ अथोयइषुधिस्तवारेअस्मान्निधेहितम् ॥ ९१ ॥ आ
 युधान्यभिमन्त्र्येमाज्जप्त्वापञ्चसहस्रकम् ॥ बन्धयित्वानिरसयेद्ब्रूच्छेद्ब्रूच्छन्ति

शत्रवः ॥ ६२ ॥ जुहुयादयुतन्दर्भकण्टकान्द्वेपकामुकः ॥ शुद्धमुत्तेनचोच्चार्यशत्रो
 र्नामस्मरन्हुनेत् ॥ ६३ ॥ जगत्स्यसर्वेनैवशक्रमुत्सादयेद्धठात् ॥ सम्पूर्णहं
 जपन्नुत्सादयेत्सग्राममेवच ॥ ६४ ॥ उत्सादयेत्तुराजानमहोरात्रंदिनार्ध
 के ॥ चतुर्भागेनैवैश्यन्तुषट्भागेनैकजातिकम् ॥ ६५ ॥ पलाशाश्चत्थवि
 ल्वानामपामार्गस्यचक्रमात् ॥ विप्रादिवश्यकामस्तु दधिक्षौद्रघृतान्विताः ॥
 ६६ ॥ हुनेदयुतसङ्ख्याकाः समिधःकार्यसिद्धये ॥ हीनवर्णान्वशीकर्तुं
 वरुणार्ककवेतसान् ॥ ६७ ॥ शाखोटकाश्चजुहुयादष्टाविंशशतानिच ॥
 सौगन्धिकानुत्पलाग्निकुमुदानिप्रयच्छति ॥ ६८ ॥ स्वयन्तुलिङ्गेलक्ष
 न्तुचन्दनाक्लानिभक्तिः ॥ राज्यभ्रष्टोभवेद्राजापद्भिर्मन्त्रैःपृथक्पृथक् ॥
 ६९ ॥ धनार्थीप्राप्तुयादित्तंशम्भुमेवंप्रपूजयन् ॥ लक्षमेकन्तिलानांयः
 पृथग्धत्तेशिवोपरि ॥ २०० ॥ आरोपयेत्सशत्रूणाम्भित्तिश्रुतिनित्यशः ॥
 अयुतराजवृक्षस्यसमिधोहोमयेत्तुयः ॥ १ ॥ रणेराजकुलेद्युतेसशत्रुंत्वरित
 ज्जयेत् ॥ गुग्गुलुंषट्सहस्रंयोदक्षिणामूर्तिसन्निधौ ॥ २ ॥ यत्कार्यार्थंहु
 नेत्तस्यसिद्धिःशीघ्रंप्रजायते ॥ असाध्यस्यापिसिद्धिःस्यादधुत्वाचाष्टसहस्र
 कम् ॥ ३ ॥ यथामहानसंसिद्धमन्नञ्जुहुयात्तथा ॥ सहस्राष्टकमेतस्यद्रव्यम्भ
 वतिचाक्षयम् ॥ ४ ॥ एकाऋक्परिशिष्टस्यएतस्याग्रेवक्ष्यते ॥ तुभ्यंलोको
 पकारायसावधानतयाशृणु ॥ ५ ॥ नमस्तेअस्तुभगवन्विश्वेश्वरायमहादेवा
 यत्र्यम्बकायत्रिपुरायात्रिपुरान्तकाय त्रिकालायकालाग्निरुद्रायनीलकण्ठ
 य सर्वेश्वरायसदाशिवायश्रीमहादेवायनमः ॥ ६ ॥ अयुतंयोजपेदेतांघृताक्कै
 र्विल्वपत्रकैः ॥ प्रतिनामसहस्रंतुजुहुयात्स्याल्लोकवन्दितः ॥ ७ ॥ नमोहिर
 ण्यवाहवेसेनान्येदिशाञ्चपतयेनमोनमोवृक्षेभ्योहरिकेशेभ्यःपशूनाम्पतयेन
 मोनमः ॥ शष्पिञ्जरायत्विषीमतेपथीनाम्पतयेनमोनमोहरिकेशायोपवी
 तिनेपुष्टानाम्पतयेनमोनमः ॥ ८ ॥ नमोवभुशायव्याधिनेन्नानाम्पतयेन
 मोनमोभवस्यहेत्यैजगताम्पतयेनमोनमः ॥ रुद्रायाततायिनेक्षेत्राणाम्पतये
 नमोनमःसूतायाहन्त्यैवनानाम्पतयेनमोनमः ॥ ९ ॥ पुरश्चरणमेतस्यसहस्रं
 त्रैकमीरितम् ॥ यःसंग्रामगतस्तस्यकौशल्यार्थमिदञ्जपेत् ॥ १० ॥ जपप्रभा

वाञ्छ त्रासैः सौरिभिर्नैव वाच्यते ॥ सूतायाहन्तयै पूर्वन्तु परिशिष्टं निगद्यते ॥ ११ ॥
ललाललततायिनाम्पतयेनमोनमो ननाननततायिनाम्पतयेनमोनमः ॥ शे
हितायस्यपतयेकक्षाणाम्पतयेनमो नमो भुवन्तयेवारिवस्कृतायौषधीनाम्पत
येनमोनमः ॥ १२ ॥ मन्त्रिणेवाणिजायकक्षाणाम्पतयेनमोनमउच्चैर्धौषायक
न्दयतेपतीनाम्पतयेनमोनमः ॥ १३ ॥ कृत्स्नवीतायधावतेसत्त्वानाम्पतयेनमो
नमस्तहमानायनिव्याधिन आव्याधिनीनाम्पतयेनमोनमः ॥ निषङ्गिणेककु
भायस्तेनानाम्पतयेनमोनमोनिषङ्गिणाइषुधिमतेतस्कराणाम्पतयेनमोनमः ॥
१४ ॥ सहस्रपञ्चकक्ष्यास्यपुरश्चरणमुच्यते ॥ एतज्जप्तुर्मयनास्तिव्याघ्रचौरा
दिर्हैर्वने ॥ १५ ॥ वञ्चतेपरिवञ्चतेस्तायूनाम्पतयेनमोनमोनिचरेवेपरिवरा
यारणानाम्पतयेनमोनमः ॥ सूकायिभ्योजिघा ॐ सद्भ्योमुष्णताम्पतयेनमो
नमोसमिद्भ्योनक्कञ्चरद्भ्योविकृन्तानाम्पतयेनमोनमः ॥ १६ ॥ उष्णीषिणेगि
रिचरायकुजुञ्चानाम्पतयेनमो नमइषुमद्भ्योधन्वायिभ्यश्चवोनमोनमः ॥ आ
तन्वानेभ्यःप्रतिदधानेभ्यश्चवोनमोनमः प्रायञ्छद्भ्योस्यद्भ्यश्चवोनमोन
मः ॥ १७ ॥ सहस्राष्टकमेतस्यपुरश्चरणमुच्यते ॥ व्रणादेस्तीव्रपीडायानाशको
स्यजपःस्मृतः ॥ १८ ॥ विसृजद्भ्योविद्वद्भ्यश्चवोनमोनमःस्वपद्भ्योजाग्र
द्भ्यश्चवोनमोनमः ॥ शयानेभ्यआसीनेभ्यश्चवोनमोनमस्तिष्ठद्भ्योधाव
द्भ्योश्चवोनमोनमः ॥ १९ ॥ सभाभ्यःसभापतिभ्यश्चवोनमोनमः ॥ अश्व
भ्योअश्वपतिभ्यश्चवोनमोनमः ॥ २० ॥ सहस्रनवकन्तावत्पुरश्चरणम
स्येतु ॥ सेनायाश्चतुरङ्गानांशान्तयेप्रजपेदिदम् ॥ २१ ॥ नमआव्याधि
नीभ्योविविध्यन्तीभ्यश्चवोनमोनमउपगणाभ्यस्तु ॐ हतीभ्यश्चवोनमोन
मः ॥ २२ ॥ नमोगणेभ्योगणपतिभ्यश्चवोनमोनमोव्रातेभ्योव्रातपतिभ्यश्च
वोनमः ॥ नमोगृत्सेभ्योगृत्सपतिभ्यश्चवोनमोनमः ॥ विरूपेभ्योविश्व
रूपेभ्यश्चवोनमः ॥ २३ ॥ नमोमहद्भ्यःक्षुल्लकेभ्यश्चवोनमोनमोरथि
भ्योरथेभ्यश्चवोनमः ॥ नमःसेनाभ्यःसेनानीभ्यश्चवोनमोनमःक्षतृभ्यःसंगृ
हीतृभ्यश्चवोनमः ॥ २४ ॥ नमस्तक्षदभ्योरथकारेभ्यश्चवोनमोनमःकुला
लेभ्यःकर्मारिभ्यश्चवोनमः ॥ नमःपुञ्जिष्ठभ्योनिषादेभ्यश्चवोनमोनमइषुकु

इभ्यो धन्वकृद्भ्यश्च वोनमः ॥ नमो मृगयुभ्यः शनिभ्यश्च वोनमो नमः श्वभ्यः
 श्वपतिभ्यश्च वोनमः ॥ २५ ॥ पुरश्चरणमेतस्य सहस्राणां तु षोडश ॥ दुष्ट
 ग्रहबलिदत्त्वाजप्त्वा चैतान्निरामयः ॥ २६ ॥ नमो भवाय च रुद्राय नमः शर्वाय
 च पशुपतये च ॥ नमो नीलश्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशा
 य च ॥ २७ ॥ नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च नमो गिरिशाय च शिपिविठाय
 च ॥ नमो मीढुष्टमाये पुमते च नमो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च
 नमो वृद्धाय च सवृधे च ॥ २८ ॥ पुरश्चर्या युतं चास्य विभवार्थं प्रयोजयेत् ॥
 त्रिसन्ध्या सुपठेदेतदेवं वर्षेण भाग्यवान् ॥ २९ ॥ नमो अग्रेयाय च प्रथमाय च
 नम आशवे चाजिराय च ॥ नमः शीघ्राय च शीभ्याय च नम ऊर्म्याय चावस्वत्या
 य च नमः स्रोतस्याय च दीप्याय च ॥ ३० ॥ सहस्रपञ्चकं तावत् पुरश्चरणमुच्यते ॥
 गणप्रतिष्ठाप्तिमाप्नोति सन्मतं च परैरपि ॥ ३१ ॥ नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः
 पूर्वजाय चापरजाय च ॥ नमो मध्यमाय चाप्रगल्भ्याय च नमो जघन्याय च बु
 ध्याय च ॥ ३२ ॥ नमः सोम्याय च प्रतिशर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च ॥
 नम उर्वर्याय च सत्याय च नमः श्लोक्याय च वसान्याय च ॥ ३३ ॥ नमो व
 न्याय च कक्ष्याय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च ॥ ३४ ॥ सहस्रदशकं तावत् पुर
 श्चरणमुच्यते ॥ ज्ञातिश्रेष्ठत्वमाप्नोति जपेनैव न संशयः ॥ ३५ ॥ नम आशु
 पेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चाभिन्दते च ॥ नमो वर्ष्मिणे च वरूथिने च नमो
 विल्मिने च कवचिने च नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च ॥ ३६ ॥ पुरश्चर्यास्य नि
 दिष्टा सहस्राणां तु पञ्चकम् ॥ जात्या नश्यति स्वञ्जत्वं पादुका सिद्धिमाप्नुयात् ॥
 ३७ ॥ नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च ॥ नमो दृताय
 च प्रहिताय च नमो निपक्षिणे चेषुधीभते च ॥ ३८ ॥ नमस्तीक्ष्णे पवे चायुधिने
 च नमः श्रुत्याय च पथ्याय च ॥ नमः काट्याय च नीप्याय च नमः कुल्याय च सरस्या
 य च ॥ नमो नादेयाय च वैशन्ताय च ॥ ३९ ॥ अयुतद्वितयं चास्य पुरश्चरण
 मुच्यते ॥ संग्रामे जयकृद्वायमनुवाकः प्रकीर्तितः ॥ ४० ॥ नमः कूप्याय चा
 वट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च ॥ नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नम इन्द्रियाय
 चातथ्याय च ॥ ४१ ॥ नमो वात्याय च रेष्म्याय च नमो वास्तव्याय च वास्तुपा

यच्च ॥ ४२ ॥ षट्सहस्रपुरश्चर्याग्रहेणाधिष्ठितोरविः ॥ अभिमन्त्रणमेतेन
तेन तोयं विमुञ्चति ॥ ४३ ॥ नमः सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय चारुणाय च ॥
नमः शङ्खे च पशुपतये च नमः उग्राय च भीमाय च ॥ ४४ ॥ नमो अग्रे वधाय च
दूरे वधाय च नमो हन्त्रे च हनीयसे च ॥ नमो बृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्तास्य ॥
४५ ॥ नमः शम्भवाय च मयोभवाय च नमः शङ्कराय च मयस्कुराय च ॥ नमः शि
वाय च शिवतराय च ॥ ४६ ॥ पुरश्चर्यायुतमिताजपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ त्रिका
लं भस्मतोयञ्च भक्षयेत्प्रापयेत्तथा ॥ ४७ ॥ मासत्रयाद्वा जयक्ष्मा किलातश्चि
त्रमब्धतः ॥ नश्यत्येव भवेद्दिव्यो रोगः क्षुद्रो दिनत्रयात् ॥ ४८ ॥ नमस्तीर्थ्याय
च कल्याय च नमः पार्याय च वार्याय च ॥ नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च नमः आ
चार्याय च धर्मानाय च ॥ ४९ ॥ नमः शष्पाय च फेन्याय च नमः सिकत्याय च
प्रवाह्याय च ॥ ५० ॥ षट्सहस्रपुरश्चर्या षण्मासं तीर्थगो जपेत् ॥ यथोक्तं
तीर्थफलं लभते चेहजन्मानि ॥ ५१ ॥ नमः हरिण्याय च प्रमथ्याय च नमः किं
शिलाय च क्षयणाय च ॥ नमः कपर्दिने च पुलस्तये च ॥ ५२ ॥ नमो गोष्ठ्या
य च गृह्याय च नमस्तल्पाय च गोह्याय च ॥ नमः काट्याय च गह्वरेष्ठाय च नमो हृद
प्याय च निवेप्याय च ॥ ५३ ॥ नमः पाथं सव्याय च रजस्याय च नमः शुष्काय
च हरित्याय च ॥ नमो लोप्याय चोल्प्याय च ॥ ५४ ॥ सहस्रनवकंतावत् पुरश्चर
णमुच्यते ॥ धातुवादो राजसश्च सिध्यत्येतत्प्रसादतः ॥ ५५ ॥ अत्रास्ति परिशे
पस्यानुवाकोऽप्येक एव हि ॥ रजस्याय च एतस्य नमो न्तस्याग्रतः पठेत् ॥ ५६ ॥
नमो नेदिषाय च कुशाङ्गाय च नमः पराय च परतराय च ॥ नमः परमाय च धूमाय च
नमो हराय च ताराय च ॥ ५७ ॥ नमो वामनाय च हरिण्याय च नमः शिवाय च
हरिकेशाय च ॥ ५८ ॥ सहस्राष्टकमेतस्य पुरश्चरणमुच्यते ॥ बालग्रहा विन
श्यन्ति बर्हिषो दकमार्जनात् ॥ ५९ ॥ नमो उर्व्याय च सूर्याय च नमः पर्णाय च पर्ण
शदाय च ॥ नमो उद्गुरमाणाय च अभिघ्नते च नमः आसिदते च प्रसिदते च ॥ ६० ॥
अस्य नवसहस्राणां पुरश्चरणमुच्यते ॥ अभिमन्त्र्य जलं देयं शोकशान्त्यै
तु शोकिने ॥ ६१ ॥ नमो वःकिरिकेभ्यस्सर्वत्र देवानां हृदयेभ्य इति ॥ परि
शिष्टं चैतदत्र प्रयोगेष्वपि योजयेत् ॥ ६२ ॥ तिलहोमेनायुतेन कार्यं पलसह

सकम् ॥ प्रतिष्ठाञ्चैवभूगालात्प्राप्नुयाद्वर्षमध्यतः ॥ ६३ ॥ हुनेदगोशकृत्स्न
 रडानिचैकादशसहस्रकम् ॥ घृताक्लानिप्रदातव्यागावएकादशैवहि ॥ ६४ ॥
 पुरश्चरणपूर्वन्तुलक्षैकंतिलतण्डुलान् ॥ योहुनेत्तस्यगेहेतुराजलक्ष्मीःस्वयंव
 सेत् ॥ ६५ ॥ एवंचतिलधान्याभ्यांहोमालक्ष्मीःस्थिराभवेत् ॥ शतपुष्पम
 र्णीकृत्वाप्रतिमांराजरूपकाम् ॥ ६६ ॥ सहस्रंजुहुयाद्वाजावशोवश्यंप्रजाय
 ते ॥ पद्मोत्पलानांलक्षन्तुहुत्वाभूपश्रियंलभेत् ॥ ६७ ॥ चणकप्रतिमालक्षं
 होमयेद्गुग्गुलोर्वदीः ॥ स्मृतसामन्तराज्यंसंप्राप्नोत्येवनचान्यथा ॥ ६८ ॥
 हुनेद्विल्वसमिद्धिस्तुदक्षिणामूर्तिसन्निधौ ॥ लक्षमेकंतदाराष्ट्रंसामन्तस्यलभे
 दध्रुवम् ॥ ६९ ॥ महावतुष्यथेस्थाप्यंलिङ्गंवल्मीकमृद्धवम् ॥ स्नापयेत्पञ्चग
 व्येनरुद्राध्यायेनमन्त्रयेत् ॥ ७० ॥ मानस्तोकेनमन्त्रेणचाभिपिञ्चेन्निवेद्यक
 म् ॥ सघृतंपायसंदद्याद्भक्तेभ्यश्चतथावलिम् ॥ ७१ ॥ एवंमासत्रयंकृत्वामह
 दैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ पलंचार्धपलंवापिदक्षिणामूर्तिसन्निधौ ॥ ७२ ॥ श्वेता
 म्बरांचूर्णयित्वास्थापयेत्ताम्रपात्रके ॥ आलोड्यकपिलाज्येनप्रदीपिन्याभिम
 न्त्रितम् ॥ ७३ ॥ सहस्राष्टकमेतेनमन्त्रेणप्रपिबेदथ ॥ भवेत्तस्याप्रतिहतंवा
 क्यंसर्वत्रनिश्चितम् ॥ ७४ ॥ उडुम्बर्याश्चसमिधोघृताक्लाश्चायुतंहुनेत् ॥
 स्वामीबहुगवांसस्यात्क्षीयन्तेनास्यधेनवः ॥ ७५ ॥ विल्वानांसमिधश्चैवहुनेद
 ष्टसहस्रकम् ॥ सुवर्णाष्टकमाप्नोतिअसिद्धोरजताष्टकम् ॥ ७६ ॥ विल्वाभावे
 त्वामलकंतदभावेउडुम्बरम् ॥ तस्याभावेहैमवतीतदभावेविभीतकम् ॥ ७७ ॥
 श्रीखण्डगोघृताक्लानांपद्मानांलक्षमेककम् ॥ हुनेद्यस्तस्यलक्ष्मीस्तुस्वयमेवोप
 तिष्ठते ॥ ७८ ॥ द्रापेअन्धसस्पतेदरिद्रनीललोहित ॥ एषांपुरुषाणामेषांपशू
 नांमाभेमरिद्व्योचनःकिञ्चनाममत् ॥ ७९ ॥ अनेनजुहुयादाज्यमयुतावधि
 सङ्ख्यया ॥ अक्षय्यान्यस्यवासांसिभवन्तिचतथातथा ॥ ८० ॥ यातेरुद्रशि
 वातनूःशिवाविश्वाहाभेषजी ॥ शिवारुद्रस्यभेषजीतयानोमृडजीवसे ॥ उर्णा
 ग्राश्चाजीवदवेस्तनूविहायच ॥ ८१ ॥ एकादशसरंकुर्यात्सूत्रमेकैकसूत्रकम् ॥
 सहस्रं संप्रमन्याथैकादशग्रन्थयस्मृताः ॥ ८२ ॥ एवंसम्पूज्यतंरज्जुंधूपंद
 त्वाचबन्धयेत् ॥ वामहस्तेतुगर्भियापुत्रंसासुखतःसुवेत् ॥ ८३ ॥ दक्षेबाल

कहस्तेतुमुखंतिष्ठतिवालकः ॥ बन्धयेद्यादिसूत्रन्तुमन्त्रेणैवाभिमन्त्रितम् ॥
 ८४ ॥ धनिकोवाहुमूलेवाकण्ठेवाधारयेदिदम् ॥ कदाचिदुत्तमर्णस्यभयन्त
 स्यनजायते ॥ ८५ ॥ क्षमा ॐ रुद्रायतवसेकपर्दिनेक्षयदीरायप्रभरामहेमतिम् ॥
 यथानःशमसाद्विपदेचतुष्पदेविश्वम्पुष्टंग्रामेअस्मिन्ननातुरम् ॥ ८६ ॥ अष्टोत्तर
 सहस्रन्तुप्रत्यहंजुहुयात्तिलान् ॥ अयाचितंधनन्तेनलोकेभ्यउपलभ्यते ॥ ८७ ॥
 यस्तुदूर्वाप्रवालानाहृताक्रमयुतंहुनेत् ॥ महाज्वरोपघातेपिमृतकल्पःसजीव
 ति ॥ ८८ ॥ माक्षिकंपायसाज्याभ्यामयुतंजुहुयाच्छुचिः ॥ महाग्रहज्वरादि
 भ्योभिचाराच्चप्रमुच्यते ॥ ८९ ॥ वैकङ्कतानामयुतंसमिधाञ्चघृतैर्हुनेत् ॥ ज्वरादि
 कभवापीडासद्यएवविनश्यति ॥ ९० ॥ द्रव्याद्यर्थयदाकरिचन्मृदुभिरभिरूप्य
 ते ॥ तदातुषान्प्रजुहुयादयुतंसुखमेधते ॥ ९१ ॥ वैकङ्कताश्चसमिधउदुम्बर्या
 स्तथात्तिलान् ॥ अनेनजुहुयाल्लक्षंसर्वशक्तिकरंस्मृतम् ॥ ९२ ॥ गवाञ्चान्यप
 शूनांवाह्यपघातेतुतत्स्थले ॥ अग्निंसंस्थाप्यजुहुयाद्वैकङ्कत्योघृतप्लुताः ॥ ९३ ॥
 अयुतंतस्यशान्तिःस्यात्पलाशानांतथायुतम् ॥ घृताक्लानांप्रजुहुयान्महाज्वर
 मुखाग्रहाः ॥ ९४ ॥ राक्षसाभूतवेतालाःप्रेताश्चापिपिशाचकाः ॥ जनंवापिग
 जंवाश्वंसुक्तागच्छतिदूरतः ॥ ९५ ॥ जनानांजननंयस्मिन्गेहेभवतिसूति
 का ॥ मरणंवाथहानिर्वातत्रशान्तिरुदीर्यते ॥ ९६ ॥ घृताक्लानांतिलाना
 न्तुअयुतंजुहुयाद्विजः ॥ तस्मिन्देशेमहामारीव्याघ्रादीनांभयन्नवा ॥ ९७ ॥
 देवानांक्षोभनंयत्रतत्रशान्तिवदाम्यहम् ॥ पुरस्यमध्यभागेतुबहिस्थापनमा
 चरेत् ॥ ९८ ॥ चतुर्दिक्षुचसन्नद्धागुप्ताश्चत्वारएवहि ॥ नराःस्थाप्यास्ततःक
 र्मसावधानःसमाचरेत् ॥ ९९ ॥ अष्टोत्तरसहस्रन्तुघृताक्लाञ्जुहुयात्तिलान् ॥
 ततोर्धरात्रसमयेत्वोदनंसघृतन्तिलान् ॥ ३०० ॥ पिष्टंमाषौदनञ्चापिकृशरंपर
 मान्नकम् ॥ सुज्ञोजनपदेदद्यात्स्थानेस्थानेततोवलिम् ॥ १ ॥ पलाशपत्रेरु
 देभ्योरक्षोभ्यस्तदनन्तरम् ॥ कुर्यादेवंपक्षमेकंसर्वोपद्रवनाशनम् ॥ २ ॥
 मृडानोरुक्षोतनोमपस्कृधिक्षयदीरायनमसाविधेमते ॥ यच्छत्रयोश्चमनुराय
 जेपितातदस्यामततोवरुद्रप्रणीतौ ॥ ३ ॥ सहस्रन्तुजपेत्तोयेतीरेसम्पूजये
 च्छिवम् ॥ यावद्दूरेभवेदिष्टंत्रिदिनार्वाञ्जिलिप्यति ॥ ४ ॥ मानोमहान्तमु

तमानोअर्भकमानउक्षन्तमुतमानउक्षितम् ॥ मानोवधीःपितरंमोतमातरंमा
नःप्रियास्तनुवोरुदरीरिषः ॥ ५ ॥ परिजनस्यवालानामारोग्यार्थन्तिलान्हु
नेत् ॥ अयुतंशीतलादिभ्यआरोग्यंजायतेक्षणात् ॥ ६ ॥ मानस्तोकंमहान्त
श्चसर्वतन्त्रेषुगोपितम् ॥ कथयिष्यामिमुनयेदेवानांकार्यसिद्धये ॥ ७ ॥ अ
तिकृच्छ्रेणकृच्छ्रेणतथाचान्द्रायणेनवा ॥ आदौसंशोध्यचात्मानंपूतकायोज
पञ्चरेत् ॥ ८ ॥ जपन्नेतनुमुञ्जीतशाकंवायावकंपयः ॥ भिक्षाञ्चाज्यञ्जपस्तस्यभ
वेदयुतसंख्यकः ॥ ९ ॥ सहस्रमात्रेमन्त्रस्यप्रयोगार्होभवेन्मनुः ॥ प्रयोगान्तेत्व
होरात्रञ्जपःकार्योनिस्तम् ॥ १० ॥ तदशांशेनहोतव्याऔदुम्बर्योघृताप्लु
ताः ॥ महाव्याहृतिभिःपश्चात्तावदेवघृतंहुनेत् ॥ ११ ॥ संस्रावभागंसंप्राश्यप्र
योगेनाक्षयंब्रजेत् ॥ पुनःकर्मप्रकुर्वीतप्रायश्चित्तंपुनःपुनः ॥ १२ ॥ स्नायाच्च
तिलतैलेनसप्तधामन्त्रितेनच ॥ मारणादिप्रयोगाणाम्भवेत्पातकमोचनम् ॥
१३ ॥ ब्रह्मवर्चसकामस्तुहुनेदष्टसहस्रकम् ॥ घृताक्लानान्तुसमिधाञ्चौषध्यःसर्व
कर्मसु ॥ १४ ॥ पद्मानान्तुघृताक्लानान्दशरात्रमुपोषितः ॥ अयुतंजुहुयाल्ल
क्ष्मीकामोवाशिवदर्शनात् ॥ १५ ॥ अपामार्गोद्भवानाञ्चतण्डुलानान्तथायु
तम् ॥ हुनेद्वापिघृताक्लानांसर्वार्थस्यसमृद्धये ॥ १६ ॥ गोसहस्रप्रलाभायजु
हुयाद्गोपयोथवा ॥ आज्याहुतीनाञ्चतथासहस्राष्टकमादरात् ॥ १७ ॥ उपो
षितोदशाहानिहुनेद्विल्वफलानिच ॥ अयुतञ्चघृताक्लानिलभेदष्टसहस्रकम् ॥
१८ ॥ सिद्धेमन्त्रेसुवर्णानित्वसिद्धेरजतानिच ॥ भार्यामुक्तीमेभवतुएतदर्थे
हुनेच्छुचिः ॥ १९ ॥ जातीपुष्पाणिचाज्येनमधुनासंयुतानिच ॥ कपिलातु
यदासूतावृषभंवासितापिगौः ॥ २० ॥ आज्यदुग्धंघृहीत्वास्याःश्रपयेत्तेनैवैव
रम् ॥ अष्टोत्तरशतंहुत्वातथाचाष्टसहस्रकम् ॥ २१ ॥ मन्त्रयित्वाचरुन्तश्चस
पत्नीकःप्रभक्षयेत् ॥ आयुष्मतोष्टपुत्रांश्चजनयेन्नात्रसंशयः ॥ २२ ॥ दूर्वा
प्रवालाञ्जुहुयादधिक्षीरघृतान्वितान् ॥ आयुःकामोष्टसाहस्रचिरायुद्वंसविन्द

१ मानस्तोकेतनयेमानआयुषिमानोगोषुमानोअश्वेषुरीरिषः ॥ मानोवीराञ्जुद्रभामिनोवधी
र्हविष्मन्तःसदमित्वाहवामहे—यह मन्त्र और—मानोमहान्तमुतमानोअर्भकमानउक्षन्तमुतमान
उक्षितम् ॥ मानोवधीःपितरंमोतमातरंमानः प्रियास्तनुवोरुदरीरिषः ॥

ति ॥ २३ ॥ दधिक्षौद्रघृताक्लानांपुष्पाणांकुशकाशयोः ॥ सहस्राण्यष्टजुहु
यादिच्छेत्क्षुद्रान्यदापशून् ॥ २४ ॥ त्रिरात्रोपोषितोभूत्वागच्छेन्महाचतुष्प
थे ॥ कृत्वामूर्त्तिगोमयेनतद्वहैवतसम्मुखे ॥ २५ ॥ पूजयित्वाहुनेद्भूमौचा
ष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ कर्मणातेननृपतिर्भवेदश्विनसंशयः ॥ २६ ॥ सप्ताभि
मन्त्रितन्तीक्षणैलंतेनकरद्वयम् ॥ सम्यक्स्पृष्टस्तेनस्पृष्टोयोयोसौवशगो
भवेत् ॥ २७ ॥ ब्रह्मवर्चस्यकामस्तुदधिक्षौद्रघृतान्विताः ॥ विल्वस्यसमि
धोहुत्वालक्षंतेजोनिधिर्भवेत् ॥ २८ ॥ उदुम्बर्याश्चजुहुयाद्दधिक्षौद्रघृता
न्विताः ॥ समिधोष्टसहस्राणिशत्रोरुच्चाटनंभवेत् ॥ २९ ॥ सर्वोपद्रवनाशार्थं
गृहीत्वासप्तशर्कराः ॥ मन्त्रयित्वासहस्रंतुचतुर्दिक्षुक्षिपेत्ततः ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वा
धस्तस्यनिकटेसर्वोपद्रवनाशनम् ॥ एवंकृत्वाव्रजन्मार्गेचौरव्याघ्रभयंहरेत् ॥
३१ ॥ आरेतेगोघ्नउतपूरुषघ्नेक्षयद्वीरायमुन्नमस्तेतेअस्तु ॥ रक्षावनोअधिचेदं
देवबृहथोचनःशर्मयच्छद्विवर्हाः ॥ ३२ ॥ स्तुहिश्रुतंगर्तसदंयुवानंभवन्तंभी
ममुपहेलमुग्र ॥ मृडाजरित्रेरुद्रस्तवानोअन्यन्तेअस्मन्निवयन्तुसेना ॥ ३३ ॥
परिणोरुद्रस्यहेतिर्वृणक्तुपरित्वेषस्यदुर्मतिरघायोः ॥ अवस्थिरामघवदभ्यस्तनु
ष्वमीर्द्धस्तोकायतनयायमृड ॥ ३४ ॥ मीढुष्टमशिवतमशिवानःसुमनाभव ॥
परमेवृक्षआयुधंनिधायकृत्तिंवसानःआचरपिनाकंविभ्रदागहि ॥ ३५ ॥ महा
भयेसमुत्पन्नेव्याघ्रचौरभयादिषु ॥ चतस्रर्चस्मरेच्चित्तेतद्भयस्यविनाशिकाः ॥
३६ ॥ विकिरिन्द्रविलोहितनमस्तेअस्तुभगवः ॥ यास्तेसहस्रंहेतयोन्यम
सन्निवयन्तुताः ॥ ३७ ॥ जपेदयुतसंख्याकंविरोधेतुमहाजनैः ॥ राजाचवश
मायातिप्रीतिश्चापिप्रजायते ॥ ३८ ॥ सहस्राणिसहस्रशोबहोस्तवहेतयः ॥
तासामीशानोभगवःपराचीनामुखाकृधि ॥ ३९ ॥ यदातुमहतोमृत्युर्नृपतेर्वा
उपद्रवः ॥ तदाहोमंप्रकुर्वीतवैकङ्कतसमिद्धैः ॥ ४० ॥ औदुम्बरीभिःशाल्म
ल्यातिलैर्वापियवैरपि ॥ प्रत्येकमेकादशधाचाभिमन्त्र्यततोवनिम् ॥ ४१ ॥
कृशरंपायसंवापिततोभूतानिचार्चयेत् ॥ दद्याद्विडालमांसस्यबलिनश्यन्त्यु
पद्रवाः ॥ ४२ ॥ सहस्राणिसहस्रशोयेरुद्राअधिभूम्याम् ॥ तेषांसहस्रयोजने
वधन्वानितन्मसि ॥ ४३ ॥ पठेयुरन्यशास्त्रीयावाक्यान्तेपरिशिष्टकम् ॥ अ

स्मिन्महत्यर्णवेतंरक्षोभवाअधितथा ॥ ४४ ॥ नीलग्रीवाःशितिकण्ठाःशर्वा
अधःक्षमाचराः ॥ तेषां॥सहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥ ४५ ॥ नीलग्रीवाः
शितिकण्ठादिव॥रुद्राउपश्रिताः ॥ तेषां॥ ॥ ४६ ॥ येवृक्षेषुशष्पिञ्जराणी
लग्रीवाविलोहिताः ॥ तेषां॥ ॥ ४७ ॥ येभूतानामधिपतयोविशिखासःक
पर्द्दिनः ॥ तेषां॥ ॥ येअन्नेषुविविध्यन्तिपात्रेषुपिवतोजनान् ॥ तेषां॥ ॥
४८ ॥ येपथांयथिरक्षयणेलबृदाआयुर्धुधः ॥ तेषां॥ ॥ ४९ ॥ येतीर्थानिप्र
चरन्तिसृकाहस्तानिपद्भिः ॥ तेषां॥ ॥ ५० ॥ यएतावन्तश्चभूयां॥स
श्चदिशोरुद्रावितस्थिरे ॥ तेषां॥ ॥ ५१ ॥ जपेदेतानवऋचःपरिशिष्टसम
न्विताः ॥ भवन्तिभोगदास्तेनहीनाज्ञानप्रदामताः ॥ ५२ ॥ नमोस्तुरुद्रेभ्योये
पृथिव्यांयेषामन्नमिषवः ॥ तेभ्योदशप्राचीर्दशदक्षिणादशप्रतीचीर्दशोदीची
र्दशोर्ध्वाः ॥ तेभ्योनमोस्तुतेनोवन्तुतेनोमृडयन्तुतेयंदिष्मोयश्चनोद्वेष्टितमे
पांजम्भेदध्मः ॥ ५३ ॥ नमोस्तुरुद्रेभ्योयेन्तरिक्षेयेषांवर्षमिषवः ॥ तेभ्योदश
प्राची० ॥ ५४ ॥ नमोस्तुरुद्रेभ्योयेदिमिषेपांवर्षमिषवः ॥ तेभ्योदशप्राची०॥
५५ ॥ मध्याह्नेचाज्यंजुहुयादेभिर्मन्त्रैःसकण्टकम् ॥ प्रत्यङ्गिरायामन्त्रस्यकर्म
कुर्यादयंमनुः ॥ ५६ ॥ मृत्युञ्जयेनमन्त्रेणनमस्तेऽस्यसमापनम् ॥ तैत्तिरी
येन्यशास्त्रासुपरिशिष्टानिसप्तच ॥ ५७ ॥ सद्योजातादिकाःपञ्चत्रयम्बकंचय
जामहे ॥ पडर्चयतास्त्वरितरुद्रनामकमुच्यते ॥ ५८ ॥ अग्नाविद्यरसजोप
सेमावर्द्धतुचाङ्गिरःशुभ्रैर्वाजैर्निरगात्तम् ॥ ५९ ॥ नित्यंसन्ध्यावन्दनान्तेति
ष्ठन्कालत्रयेजपेत् ॥ अष्टोत्तरसहस्रन्तुपणमांसंसत्यवाग्भवेत् ॥ ६० ॥ वाज
श्चमेप्रमवश्चमेप्रयतिश्चमेप्रसितिश्चमेह्यधीतिश्चमेक्रतुश्चमेस्वरश्चमेरलो
कश्चमेश्रुवश्चमेश्रुतिश्चमेज्योतिश्चमेस्वश्चमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ ६१ ॥
प्राणश्चमेपानश्चमेव्यानश्चमेऽसुश्चमेचित्तंचमे अधीतंचमे वाक्चमेमन
श्चमेचक्षुश्चमेश्रोत्रंचमेदक्षश्चमेवलंचमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ ६२ ॥ ओज
श्चमेआत्माचमेसहश्चमेतनुश्चमे शर्मचमेवर्मचमेऽङ्गानिचमेऽस्थीनिचमेप
रूथंचमेशरीराणिचमेआयुश्चमेजराचमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ ६३ ॥

१ सद्योजातम्प्रद्यामि सद्योजातायचैनमः इत्यादिपाँचरुचापीछे कईजगहमें लिखीगईहैं ॥

ज्यैष्ठ्यं च मे आधिपत्यं च मे मन्युश्च मे मान्यश्च मे ऐश्वर्यं च मे मेधा च मे महिमा च
मेवरिमा च मे प्रथिमा च मे वर्षिमा च मे दधिमा च मे वृद्धं च मे वृद्धिश्च मे यज्ञेन कल्प
न्ताम् ॥ ६४ ॥ सत्यं च मे श्रद्धा च मे भगश्च मे धनं च मे विश्वश्च मे महश्च मे क्रीडा
च मे मोदश्च मे जातश्च मे जनिष्यमाणश्च मे सूक्तश्च मे सुकृतं च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥
ऋतश्च मे मृतश्च मे पक्ष्मं च मे नामयं च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुष्ट्वं च मे नामित्रं च मे भयं
च मे सुखश्च मे शयनश्च मे सूष्वान्श्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ६५ ॥ यन्ता च मे धर्ता च मे
क्षेमश्च मे धृतिश्च मे विश्वश्च मे महश्च मे संविच्च मे ज्ञानश्च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सी
श्च मे लयश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ६६ ॥ शश्च मे मयश्च मे प्रियं च मे नुकाम
श्च मे कामश्च मे सौमनसश्च मे भगश्च मे द्रविणश्च मे भद्रश्च मे श्रेयश्च मे व
सीयश्च मे यशश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ६७ ॥ ऊर्कुं च मे सूनृता च मे रस
श्च मे घृतं च मे मधु च मे सग्धिश्च मे सपीतिश्च मे कृषिश्च मे वृष्टिश्च मे जैत्र
श्च मे औद्भिद्यश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ६८ ॥ रयिश्च मे रायश्च मे पुष्टश्च मे पु
ष्टिश्च मे विभुश्च मे प्रभुश्च मे पूर्णं च मे पूर्णतरं च मे कुयवश्च मे क्षितश्च मे न्नश्च मे क्षुच मे यज्ञे
न कल्पन्ताम् ॥ ६९ ॥ वित्तश्च मे वेद्यश्च मे भूतश्च मे भविष्यश्च मे सुगश्च मे सु
पथ्यश्च मे ऋद्धिश्च मे क्लृप्तश्च मे क्लृप्तिश्च मे मतिश्च मे सुमतिश्च मे यज्ञेन क
ल्पन्ताम् ॥ ७० ॥ ब्रीह्यश्च मे यवाश्च मे माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्गाश्च मे
सत्याश्च मे प्रियङ्गवश्च मे एवश्च मे श्यामाकाश्च मे नीवाराश्च मे गोधूमाश्च
मे मसूराश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ७१ ॥ अश्मा च मे मृत्तिका च मे गिर्यश्च मे
पर्वताश्च मे सिकताश्च मे वनस्पतयश्च मे हिरण्यश्च मे ऽयश्च मे ताम्रश्च मे लो
हश्च मे सीसश्च मे त्रपुच मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ७२ ॥ अग्निश्च मे आपश्च मे
वीरुधश्च मे ओषधयश्च मे कृष्टपच्यश्च मे ऽकृष्टपच्यश्च मे ग्राम्याश्च मे पशव
आण्याश्च मे वित्तश्च मे वित्तिश्च मे भूतश्च मे भूतिश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥
७३ ॥ वसुच मे वसतिश्च मे कर्मच मे शक्तिश्च मे ऽर्थश्च मे एमश्च मे इज्या च
मे गतिश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ७४ ॥ अग्निश्च मे इन्द्रश्च मे सोमश्च मे इ
न्द्रश्च मे सविता च मे इन्द्रश्च मे सरस्वती च मे इन्द्रश्च मे पूषा च मे इन्द्रश्च मे बृहस्पति
श्च मे इन्द्रश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ७५ ॥ मित्रश्च मे इन्द्रश्च मे वरुणश्च मे इन्द्रश्च

मेधातायमइन्द्रश्चमेत्वष्टाचमइन्द्रश्चमेमरुतश्चमइन्द्रश्चमे विश्वे चमे देवा इन्द्र
 श्चमे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ७६ ॥ पृथिवीचमइन्द्रश्चमेऽन्तरिक्षमइन्द्रश्चमे
 द्यौश्चमइन्द्रश्चमे समाश्चमइन्द्रश्चमे नक्षत्राणि चमइन्द्रश्चमे दिशश्चमइन्द्र
 श्चमे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ७७ ॥ अ० शुश्चमे रश्मिश्चमे दाढ्यश्चमे धिपति
 श्चमउपा ० शुश्चमेन्तर्यामश्चमे ऐन्द्रावायवश्चमे मैत्रावरुणश्चम आश्विन
 श्चमे प्रतिप्रस्थानश्चमे शुक्रश्चमे मन्थी चमे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ७८ ॥ आग्रयण
 श्चमे वैश्वदेवश्चमे ध्रुवश्चमे वैश्वानरश्चमे ऐन्द्राग्निश्चमे महावैश्वदेवश्च
 मे मरुत्वतीयाश्चमे निष्केवल्यश्चमे सावित्रश्चमे सारस्वतश्चमे पात्कीवतश्चमे
 हारियोजनश्चमे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ७९ ॥ सुचश्चमे चमसाश्चमे वायव्या
 निचमे द्रोणकलशश्चमे ग्रावाणश्चमे धिषवणे चमे पूतभृच्चमआधवनीयश्चमे
 वेदिश्चमे बर्हिश्चमेऽवभृथश्चमे स्वगाकारश्चमे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ८० ॥
 अग्निश्चमे घर्मश्चमेऽर्कश्चमे सूर्यश्चमे प्राणश्चमेऽश्वमेधश्चमे पृथिवीच
 मेऽदितिश्चमे दितिश्चमे द्यौश्चमे शक्रयो० गुलयो० दिशश्चमे यज्ञेन कल्पन्ता
 म् ॥ ८१ ॥ ऋक्चमे सामचमेस्तोमश्चमे यजुश्चमे दीक्षाचमे तपश्चमे क्र
 तवश्चमे संवत्सरश्चमे होरात्रेऽर्जुनीवे बृहदथन्तरे चमे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ८२ ॥
 गर्भाश्चमे वत्साश्चमे त्र्याविश्चमे त्र्यवीचमे दित्यवाद् चमे दित्योहीचमे प
 ञ्चविश्चमे पञ्चावीचमे त्रिवत्सश्चमे त्रिवत्साचमे तुर्यवाद् चमे तुर्योहीचमे
 यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ८३ ॥ पुष्टवाद् चमे पुष्टोहीचमे उक्षाचमे वशाचमऋष
 भश्चमे बृहच्चमेऽनङ्गाश्चमे धेनुश्चमे आयुर्यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ८४ ॥ एकाच
 मेतिसश्चमे पञ्चचमे सप्तचमे नवचमे एकादशचमे त्रयोदशचमे पञ्चदशचमे
 सप्तदशचमे नवदशचमे एकविंशतिश्चमे त्रयोविंशतिश्चमे पञ्चविं
 शतिश्चमे सप्तविंशतिश्चमे नवविंशतिश्चमे एकत्रिंशच्चमे त्रयस्त्रिं
 शच्चमे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ ८५ ॥ चतस्रश्चमेऽष्टौचमे द्वादशचमे षोडशच
 मे विंशतिश्चमे चतुर्विंशतिश्चमेऽष्टाविंशतिश्चमे द्वात्रिंशच्चमे षट्
 त्रिंशच्चमे चत्वारिंशच्चमे चतुश्चत्वारिंशच्चमेऽष्टचत्वारिंशच्चमे यज्ञे
 न कल्पन्ताम् ॥ ८६ ॥ बाजश्चपशश्चापिक्रतुश्चमूर्द्धाचव्यशिनयश्चा

न्यायनश्चान्यश्चभौवनश्चभुवनश्चाधिपतिश्चयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ ८७ ॥
 एतावाद्बुद्धआख्यातःसर्वकामफलप्रदः ॥ विस्वरोवाक्षःपाठोरुद्रस्तोत्रंतुशा
 न्तये ॥ ८८ ॥ इडादेवहर्मनुर्यज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामदानिशंशिपद्विरवेदे
 वाःसूक्तवाचःपृथिविमातर्मामाहिंसीर्मधुमनिष्येमधुजनिष्येमधुवक्ष्यामि म
 धुवदिष्यामि मधुमतीन्देवेभ्योवाचमुद्याशंशुश्रूषेयां मनुष्येभ्यस्तेमादे
 वाअवन्तुशोभायैपितरोनुमदन्तु ॥ ॐ शान्तिःशान्तिःशान्तिः ॥ ८९ ॥
 परंशिष्टंजपेच्चैवएषरुद्रविधिःस्मृतः ॥ अभिषिञ्चेत्पौष्टिकार्थशान्तिकामस्तुहो
 मयेत् ॥ ९० ॥ सिद्धिकामोजपेदेवमक्षराणांतुसङ्ख्यया ॥ इहैवबहुरुद्राढ्यः
 शिवएवतत्रापरः ॥ ९१ ॥ पदतुल्यावृत्तिजपाद्विज्ञप्तिरपिजायते ॥ वाक्य
 तुल्यावृत्तिजपात्सर्वपापंविनश्यति ॥ ९२ ॥ ऋचांसङ्ख्याजपात्सर्वबुद्धपापं
 विनश्यति ॥ अनुवाकमिमंजम्बानिष्टग्रहरुजोजयेत् ॥ ९३ ॥ देवीसूक्तं
 प्रवक्ष्यामिसर्वाभीष्टप्रदायकम् ॥ अशक्नोत्येतेरुद्रेविनायंतत्पुरःपठेत् ॥
 ९४ ॥ अथदेवीसूक्तम् ॥ अहंरुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैस्तुविश्वदे
 वैः ॥ अहंमित्रावरुणोभाविभर्म्यहमिन्द्राग्नीअहमश्विनौभा ॥ ९५ ॥ अहं
 सोममाहनसंविभर्म्यहंत्वष्टारमुनपूषणंममम् ॥ अहंदधामिद्रविणंहविष्मते
 सुप्रव्ये यजमानायसुन्वते ॥ ९६ ॥ अहंराष्ट्रीसङ्गमनीवमूनांचिकितुपी
 प्रथमायत्रियानाम् ॥ तांमादेवाव्यदधुःपुरुत्राभूरिस्थात्रांभूर्यावेशयन्तीम् ॥
 ९७ ॥ मयासोअन्नमत्तियोविपश्यतियःप्राणितियईशृणोत्युक्तम् ॥ अयन्त
 वोमान्तउपक्षिप्रन्तिश्रुधिश्चुतश्चद्विवंतेप्रदामि ॥ ९८ ॥ अहमेवस्वयमि
 दंवदामिबुद्धं देवेभिरुतमानुषेभिःयंकामयेतन्तमुग्रंरुणोमितंब्रह्माणंतमृषितं
 सुमेधाम् ॥ ९९ ॥ अहंरुद्रायधउरतनोमिब्रह्मादिपेशस्वेहन्तवाउ ॥ अहंजना
 यसमदंकृणोम्यहंद्यावापृथिवीआविवेश ॥ १०० ॥ अहंसुवेपितरमस्यमू
 र्धन्ममयोनिरप्स्वन्तःसमुद्रे ॥ ततोवितिष्ठेभुवनानुविश्वोतामूद्यावर्ष्मणो
 स्पृशामि ॥ १ ॥ अहमेववातइवप्रवाम्यारममाणामुवनानिविश्वा ॥
 परोदिवापरश्नापृथिव्यैतावतीमहिनासंवभूव ॥ २ ॥ देवीसूक्तमिदंप्रोक्तंस
 र्वमृकोत्तमोत्तमम् ॥ आधारेयंमन्त्रसिद्धेर्दिजानांपरिकीर्तितः ॥ ३ ॥

अथविष्णोप्रवक्ष्यामिमूकंगणपतेशचयत् ॥ यत्साधनंविनासर्वेमन्त्राविघ्नै
स्तुविघ्निताः ॥ ४ ॥ तस्मादादौगणेशानंप्रसाद्यपुनराचरेत् ॥ देव
तासाधनंतत्तुनिर्विघ्नेनप्रजायते ॥ ५ ॥ निद्रालस्यंक्षुधाक्रोधोलोभोमो
होमनोभवः ॥ प्रमादोरोगइत्याद्यामन्त्रविघ्नकराःस्मृताः ॥ ६ ॥ विधा
नपूर्वकंतस्मादत्रमूकंतदुच्यते ॥ यज्ज्ञापकानांकार्य्याणिस्युरप्रतिहतानि
च ॥ ७ ॥ अस्यचद्वादशर्चस्यगणेशस्यमहात्मनः ॥ ऋषिर्गृत्सम
दोदेवोगणपःपरिकीर्तितः ॥ ८ ॥ आद्यानांत्रिऋचानांचच्छन्दास्त्रिष्टु
प्प्रकीर्तितम् ॥ उत्तराणांनवानाञ्चगायत्रंछन्दउच्यते ॥ ९ ॥ महागणप
तिश्चास्यदेवतंपरिकीर्तितम् ॥ विनियोगःकीर्त्तनीयोयथाकार्य्यानुसारतः ॥
१० ॥ गणानान्त्वागणपतिंहवामहेकर्विकवीनामुपमश्रवस्तमम् ॥ ज्येष्ठ
राजंब्रह्मणंब्रह्मणस्पतेआनःशृण्वन्नूतिभिःसीदसादनम् ॥ ११ ॥ निषुसी
दगणपतेगणेषुत्वामाहुर्विप्रतमङ्कवीनाम् ॥ नऋतेत्वत्क्रियतेकिञ्चनारेमहा
मर्कमघश्चित्रमर्च ॥ १२ ॥ त्वेषङ्गंतवशङ्खादिहस्तंधृतिव्रतंमाविदानन्ति
वारम् ॥ मयाभुवोये ॥ १३ ॥ आतूनइन्द्रसुमन्तंचित्रंयामंसंगृभाय ॥ महाह
स्तीदक्षिणेन ॥ १४ ॥ विद्वाहित्वातुविकूर्मिंतुविदेशन्तुवीमघम् ॥ तुवि
मात्रमंघोभिः ॥ १५ ॥ नहित्वाशूरदेवानमर्तासोदित्सतम् ॥ भीमंगोवाद
यन्ते ॥ १६ ॥ एतोन्विद्रंस्तवामेशानंवस्वस्वराज्यम् ॥ नराधसार्थिषंनः ॥
१७ ॥ प्रस्तोषउपगासिपच्छवत्सामगीयमानम् ॥ अभिशर्धस्यजुगुरत् ॥ १८ ॥
आनोमरव्यञ्जनंदक्षिणेनभिमध्यनप्रामृजद्वाइन्द्र ॥ मानोवसोर्निर्भाक् ॥ १९ ॥
उपक्रमस्याभरधृताघृणोजनानांयद्यशुष्ठरस्यवेदः ॥ २० ॥ इन्द्रयउनुतेअ
स्तिवोजोविप्रेभिस्तनित्वः ॥ अस्माभिस्तुतंसन्निहि ॥ २१ ॥ सयाजुसोव
जाअस्मभ्यंविश्वश्चन्द्राः ॥ बलेश्चमक्षुजरन्तम् ॥ २२ ॥ गणानांत्वानिषुसीद

१ गणानांत्वेति अंगुष्ठाभ्यांनमः, निषुसीदेति तर्जनीभ्यांनमः, त्वेषंगंतवशङ्खादिहस्तं इतिमध्यमाभ्यांनमः, आतूनइन्द्र सुमंसंइति अनामिकाभ्यांनमः, विद्वाहित्वातुविकूर्मिंमिति क-
निष्ठिकाभ्यांनमः, नहित्वाशूरदेवाइति करतलकरपृष्ठाभ्यांनमः इसीरीति से हृदयादिन्यास
भी करलेना और मन्त्र पूरे पूरे पढ़लेना जानने के लिये प्रतीक लिखदिया है ॥

त्वेपंगणन्तैवच ॥ आतूनइन्द्रविद्महिनाहित्वाशूरमेवच ॥ २३ ॥ अंगुष्ठाग्रं स
 मारभ्यकरपृष्ठादिपुन्यसेत् ॥ गणानांत्वेतिबहिश्चहृदयादिषडङ्गकम् ॥ २४ ॥
 एवंन्यासद्वयंकृत्वाषड्भिश्चव्यापकंभवेत् ॥ ततोद्वादशऋग्भिस्तुन्यासमत्र
 समाचरेत् ॥ २५ ॥ मस्तकेचमुखेचैवनेत्रयोःकर्णयोस्तथा ॥ नासिकण्ठेह
 दिभुजेजठरेनाभिमध्यतः ॥ २६ ॥ गुल्फयोःपादयोश्चैवद्वादशर्चःपृथक्पृ
 थक् ॥ मन्त्रराजाक्षरैश्चैवतृतीयोन्यासएवच ॥ २७ ॥ ततःषडक्षरेणैवचतु
 र्थन्यासमाचरेत् ॥ दशर्चाभिश्चदिग्बन्धपादेशिरसिचैककम् ॥ २८ ॥ एवंन्या
 सविधिंकृत्वासाक्षावरणपूजनम् ॥ तन्त्रमन्त्रेणसम्पूज्यऋग्भिर्द्वादशभिस्त
 था ॥ २९ ॥ षोडशैरुपचारैस्तुसाङ्गपीठादिदैवतैः ॥ नैवेद्यैर्विविधाकारैर्मो
 दकैःसिद्धलङ्गुलैः ॥ ३० ॥ पायसैःक्षीरखण्डैश्चतोषयेद्गणनायकम् ॥ इक्षु
 खण्डैरिक्षुरसैःकदलीपनसादिभिः ॥ ३१ ॥ नारिकेरैर्दाडिमैश्चअन्यैर्नाना
 विधैःफलैः ॥ सचन्द्रकैश्चताम्बूलैर्दक्षिणाभिःसमन्ततः ॥ ३२ ॥ पूजयि
 त्वातुमध्याह्नेततःसम्प्रारभेज्जपम् ॥ आदौजपेन्मन्त्रराजंवारद्वादशकंबुधः ॥
 ३३ ॥ ततश्चऋग्द्वादशकंजपेत्सर्वमतन्द्रितः ॥ अन्तर्द्वादशपाठेतुमन्त्ररा
 जंपुनर्जपेत् ॥ ३४ ॥ एवंक्रमेणकर्त्तव्योवेदमन्त्रजपोहरे ॥ दिनेदिनेसदा
 कार्योजपःसंसिद्धिकारकः ॥ ३५ ॥ सूक्तमन्त्रजपेनाशुसर्वसिद्धिमवाप्नुया
 त् ॥ अथवावक्रतुण्डस्यजपआदौप्रजायते ॥ ३६ ॥ षड्विंशद्वारमावृत्याम
 ध्येसूक्तंगणेश्वरम् ॥ पुनःषड्विंशचावृत्यावैक्रतुण्डःषडक्षरः ॥ ३७ ॥ एवंचसंयु
 तंकृत्वाद्वादशर्चमनुजपेत् ॥ एवमष्टोत्तरशतंकृत्वासूक्तंजपंहरे ॥ ३८ ॥ एक
 विंशत्सहस्रंतुसूक्तस्योक्तापुरस्किया ॥ जपाद्दशांशहोमस्तुपायसेनघृतेनच ॥
 ३९ ॥ शर्करापञ्चखाद्यैश्चकुसुमैःकरवीरकैः ॥ बिल्वपत्रैरिक्षुदण्डैर्दाडिमैः
 कदलीफलैः ॥ ४० ॥ सोदकैर्लङ्गुलैश्चैवघृतपक्वैर्मनोहरैः ॥ अलाभेसर्व
 द्रव्याणांजुहुयात्तिलसर्पिषा ॥ ४१ ॥ होमस्यदशमांशेनगोपयोभिश्चत
 र्पयेत् ॥ अथवेश्वरसेनैवतदभावेगुडोदकम् ॥ ४२ ॥ तर्पणस्यदशमांशेनमा

१ गणानांत्वाइत्यादि पूर्वोक्त वारह ऋचायां से मस्तकादि मूलोक्तस्थानों में न्यास
 करे २ अं वक्रतुण्डायहुम् इतिमन्त्रः ॥

र्जयेच्छुभवारिभिः ॥ मार्जनस्य दशांशेन ब्राह्मणान्भोजयेद्बहून् ॥ ४३ ॥ पाय
 सैः खण्डखाद्यैश्च मोदकैः सिद्धलद्दुकैः ॥ अपूपैर्मण्डकाद्यैश्च सघृतैः शर्करा
 न्वितैः ॥ ४४ ॥ सहकारसैः साज्यैस्तथा च कदलीफलैः ॥ एवं सिद्धे तु सूक्ते तु म
 फलं तन्निगद्यते ॥ ४५ ॥ महदैश्वर्य्यमतुलं ज्ञाविद्याय शोबलम् ॥ वाक्सिद्धिं
 समवाप्नोति चान्ते ब्रह्मपुरं व्रजेत् ॥ ४६ ॥ यद्यत्कार्य्यसमुद्दिश्य क्रियते स पुरोज
 पः ॥ तत्तद्गुणपतेर्नृनं प्रसादात्सिध्यति ध्रुवम् ॥ ४७ ॥ बन्धनोच्चाटने द्वेपे मारणे
 बन्धमोक्षणे ॥ वश्येवादेमहोत्पाते परचक्रभये तथा ॥ ४८ ॥ महारण्ये रणे वैरि
 संकुले सङ्घटे जपेत् ॥ बन्धनोच्चाटने द्वेपे सर्पैर्लोहसंयुतैः ॥ ४९ ॥ उत्तूककाक
 पक्षैश्च होमोऽरण्ये तु निर्जने ॥ मारणे तु श्मशानस्थो रात्रौ कुर्याज्जपं रुपा ॥
 ५० ॥ तिलैर्भस्माटपुष्पैश्च राजिकालवणान्वितैः ॥ मेघीलोमान्वितैश्चैव हो
 मः स्यान्मारणे ध्रुवम् ॥ ५१ ॥ श्मशाने च तथा रात्रौ जपं कुर्याद्विरोपतः ॥
 आकर्षणार्थं साध्यानामुन्मत्तफलबीजकैः ॥ ५२ ॥ गृध्रपक्षैस्ततश्चार्कमुक्क
 दुग्धैर्हुनेत्ततः ॥ सप्तवासपर्य्यन्तं ततश्चाकर्षणं भवेत् ॥ ५३ ॥ वश्यार्थं च ज
 पं कुर्याद्विशेषेण शिवा लये ॥ सूर्यास्तमनमारभ्य यावत्सूर्योदयो भवेत् ॥
 ५४ ॥ तावन्मूलं सम्पुटेन जपेद्भूते त्रिरात्रके ॥ दिवा होमः प्रकर्त्तव्यो मधुपुष्पैः
 फलैस्तथा ॥ ५५ ॥ तथा च मालतीपत्रैर्घृतेन च समन्वितैः ॥ रक्तचन्दनसंयुक्तै
 र्मोदकैः सघृतैस्तिलैः ॥ ५६ ॥ तर्पयेदिक्षुरसकैः सद्यो वश्यकरं मतम् ॥ राजा
 नो राजपुत्राश्च राजकीयाश्च मन्त्रिणः ॥ ५७ ॥ ईश्वरो वशतां याति मनुष्या
 णां तु काकया ॥ बन्धमोक्षाय कर्त्तव्यो जपो रात्रौ शिवा लये ॥ ५८ ॥ उपवा
 सव्रतो नित्यं ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ एकविंशतिसाहस्रं दिवा होमः शिवा लये ॥
 ५९ ॥ पायसेन घृताक्तेन बन्धमोक्षो भवेद्भ्रुवम् ॥ सर्वसाधारणो होमः प्रत्यर्चहि
 विधानतः ॥ ६० ॥ आदौ द्वादशवारेण मन्त्रेण द्वादशाहुतीः ॥ पश्चान्मन्त्रवि
 भागेन प्रत्यर्च जुहुयाद्बुधः ॥ ६१ ॥ अन्ते द्वादशवारान्तु होमश्च मन्त्रराजतः ॥
 एवमेव प्रकारेण सर्वसाधारणे जपे ॥ ६२ ॥ होमो गणेशसूक्तस्य सम्पुटस्य प्रजा
 यते ॥ एवं रुद्रविधानन्तु देवीसूक्तं तथैव च ॥ ६३ ॥ विष्णोस्तु भ्यंनिगदितं य

तोभेदो न आवयोः ॥ अतः परन्तु ते चेच्छायत्तत्सम्प्रति पृच्छयताम् ॥ ४६४ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रे कल्पितयवेदमन्त्रप्रकाशोद्गादशः ॥ १२ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ अहो दुःखमदाः खेदाः प्रायः कलियुगे सदा ॥ तेषां तु वेदमार्गे
एकीदृक् पूजामनुश्चकः ॥ १ ॥ कथन्ते दोषमायादिपीडयच्छन्ति नो नृणाम् ॥
वेदमार्गेण च ब्रूहि तेषां पूजाविनिर्णयम् ॥ २ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ साधुपुष्टं त्वया
देवि ग्रहपूजाविनिर्णयः ॥ विना कालं तु दुःखेन सर्वान्सम्पीडयन्ति हि ॥ ३ ॥
नीचं कुर्वन्ति चोच्चस्थाः खेवराश्चक्रवर्तिनम् ॥ चक्रवर्तिमुतं दासं यदा ते नीच
संस्थिताः ॥ ४ ॥ आत्मासूर्योऽस्तिकालस्य नमः शुभ्रांशुरुच्यते ॥ सत्त्वं भौमो
वचश्चान्द्रिर्जीवो ज्ञानसुखेतथा ॥ ५ ॥ सितः कामः शनिर्दुःखं छाया राहुः शि
खी शिखा ॥ खेटोपासनतो मर्त्यस्य कालज्ञः प्रजायते ॥ ६ ॥ वैदिकेन तु मार्गे
एयो ग्रहान्समुपासते ॥ ग्रहलोके तु ते सौख्यं ग्रहैश्च सह भुञ्जते ॥ ७ ॥ तत्र भा
स्करमन्त्रस्य हिरण्यस्तूपको मुनिः ॥ त्रिष्टुष्टन्दो देवता तु सविता परिकीर्त्ति
तः ॥ ८ ॥ आकृष्णेन रजसा वर्त्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ॥ हिरण्ययेन स
वितारथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ ९ ॥ अंगुष्ठादिपङ्कजादिष्वङ्गान्वि
भजंश्चरेत् ॥ भुवनस्याथ मन्त्रस्य पदन्यासं समाचरेत् ॥ १० ॥ श्रीसूक्तोक्त
ऋचां स्थाने ततो ध्यायेद्दिवाकरम् ॥ ११ ॥ पद्मासनं पद्मकरं पद्मगर्भं समद्युति
म् ॥ सप्ताश्वं सप्तखङ्गं च जातं देशे कलिङ्गके ॥ १२ ॥ विश्वामित्रार्यं कं त्रिष्टु
छदः काश्यपगोत्रजम् ॥ रक्ताम्बरधरं रक्ताभरणैरुपशोभितम् ॥ १३ ॥ रक्तग
न्धानुलेपाङ्गरक्तध्वजपताकिनम् ॥ किरीटिनं सकेयूरं मण्डितं रक्तछत्रिणम् ॥
१४ ॥ स्था रूढं तस्य सव्यं त्वधिदैवा ग्न्यधिष्ठितम् ॥ प्रत्यधिदैवेश्वरेणा सव्य

१ आकृष्णेन रजसा इति अंगुष्ठाभ्यां नमः, वर्त्तमानो निवेशयन् इति तर्जनीभ्यां नमः, अमृतं
मर्त्यं च इति मध्यमाभ्यां नमः, हिरण्ययेन सविता इति अनामिकाभ्यां नमः, रथेना देवो याति इति
कनिष्ठिकाभ्यां नमः, भुवनानि पश्यन् इति करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः एवं हृदयादिन्यासमपि कुर्यात्
तु ॥ अथ पदन्यासः ॥ आमुष्मि, कृष्णेन नेत्रयोः, रजसा कर्णयोः, वर्त्तमानो नासिकायाम्,
निवेशयन् मुत्ते, अमृतं गले, मर्त्यं बाह्वोः, च हस्तयोः, हिरण्ययेन नाभौ, सविता गुदे, रथेना
पायौ, देवः ऊरुयुग्मे, यातिजं नुयुग्मे, भुवनानि ऋक्षयुग्मे, पश्यन् पादयुग्मे, इति पदन्यासः ॥

युक्चप्राङ्मुखम् ॥ १५ ॥ ध्यात्वैवंपूजयेद्भानुंफुलाक्षतविनिर्मिते ॥ द्वादशांगु
 लयुक्तेचश्रीपर्णादिकपीठके ॥ १६ ॥ अत्राधिदैवतंपूज्यंतथाप्रत्यधिदैवतम् ॥
 वर्णलक्षंजपेन्मन्त्रंजुहुयात्तदशांशतः ॥ १७ ॥ होमस्वाल्पेजपःकार्यस्त्वा
 धिप्रत्यधिदैवते ॥ करवीरादिकुसुमैरक्लचन्दनमिश्रितैः ॥ १८ ॥ दूर्वाकुरैश्चाक्ष
 तैश्चतर्पणंस्याद्दिनेशितुः ॥ मधुच्छन्दामुनिश्छन्दोगायत्र्यग्निश्चदेवता ॥
 १९ ॥ विनियोगस्तुसवितुःप्रीतयेचेतिकीर्तयेत् ॥ २० ॥ अग्निमीलंपुरोहि
 तंयज्ञस्यदेवमृत्विजम् ॥ होतारंरत्नधातारम् ॥ २१ ॥ वामदेवोमुनिश्छन्दोनुष्टु
 ब्बुद्स्तुदेवता ॥ विनियोगस्तुसवितुःप्रीतयेचेतिकीर्तयेत् ॥ २२ ॥ आवोराजा
 नमच्चरस्यरुद्रहोतारसत्ययजरोदस्योः ॥ अग्निपुरातनयितोसविताहिरण्यरू
 पमवसेकृणुध्वम् ॥ २३ ॥ होमस्त्वर्कसमिद्धिःस्यादभावेकमलाक्षकैः ॥ तद
 भावेयवतिलघृतैर्वामधुरत्रयैः ॥ २४ ॥ अदृष्टसूर्योनाश्रीयान्नरात्रौभानुवास
 रे ॥ त्यजेच्चलवणंतर्कंदिवास्वापंचमैथुनम् ॥ २५ ॥ त्रिकालंप्रजपेत्सूक्तंपूज
 येत्तुविशेषतः ॥ एवंसिद्धेमनोजातेनृपाःस्युस्तस्यकिङ्कराः ॥ २६ ॥ तस्यपा
 दोदकादेवगेगसङ्घोविलीयते ॥ सिद्धमन्त्रोमुमुर्षुस्तुच्छायांपश्यत्यशीर्षका
 म् ॥ २७ ॥ कुष्ठादिरोगग्रस्तस्तुसाधकोर्ध्याणिपादयेत् ॥ आरोग्यार्थंऋचा
 पादैरथऋग्भिस्त्रिभिःस्वयम् ॥ २८ ॥ एवंचतुर्विंशतिभिरिष्टासूर्यतुतर्पयेत् ॥
 त्रिकालाद्यैस्तदाहन्तिदुःसाध्यानपिभास्करः ॥ २९ ॥ पुष्पाणिकरवीरस्यर
 क्कचन्दनचन्दने ॥ दूर्वाक्षतेकुशाग्राणितिलास्तत्रयमेवच ॥ ३० ॥ एतान्या
 वश्यकान्याहुरर्चनेष्टौयथोत्तरम् ॥ निक्षिप्यताम्रपात्रेतुकस्तूरीकेशरंविधुम् ॥
 ३१ ॥ मन्त्रैर्वापिचगायत्र्याजानुभ्याधरणीगतः ॥ दृष्ट्वासूर्यनमस्कृत्यदद्या
 दर्घ्यमनन्यधीः ॥ ३२ ॥ अभिषिञ्चेच्चशिरसिऋचाभिर्दत्ततोयकैः ॥ त्यजेत्पू
 र्णोदितंसर्वभानुवारेविशेषतः ॥ ३३ ॥ कुष्ठाद्यायेमहारोगाःषण्मासाद्यान्ति
 संक्षयम् ॥ उपकुष्ठादयोयेचकृतेसन्ध्याद्वयेपिते ॥ ३४ ॥ एकसन्ध्यार्चनेना
 पिसूर्यावर्त्तादयोगताः ॥ केचित्तुसप्ततिदिनैर्मण्डलेनत्रिसप्तकैः ॥ ३५ ॥ स
 प्तमेनापिचैकाहात्तारतम्यंविचारयेत् ॥ उदयेस्तेस्वपेन्नैवपूजयित्वेष्टमाशुया

त् ॥ ३६ ॥ उद्यन्नद्यमित्रमहआरोहन्नुत्तरादिवम् ॥ हृद्रोगंममसूर्यहरिमाणं
चनाशय ॥ ३७ ॥ शुकेषुमेहरिमाणंरोपणाकासुद्धमसि ॥ अथोहारिद्वे
पुमेहरिमाणंनिदध्मसि ॥ ३८ ॥ उदगादयमादित्योविश्वेनमहसासह ॥
द्विपन्तंमह्यंरन्धयन्मोअहंद्विषतेरधम् ॥ ३९ ॥ एकादशर्चसूक्तस्यहिरण्य
स्तूपकोमुनिः ॥ त्रिष्टुब्जगत्यश्छन्दांसिदेवतासवितामतः ॥ ४० ॥
ह्याम्यग्निंप्रथमंस्वस्तयेह्यामिमित्रावरुणाविहावसे ॥ ह्यामिरात्रींजगतो
निवेशनींह्यामिदेवंसवितारमूतये ॥ ४१ ॥ आकृष्णेनरजसावर्तमानो
निवेशयन्नमृतंमर्त्यच ॥ हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्य
न् ॥ ४२ ॥ यातिदेवःप्रवतायात्युद्धतायातिशुभ्राभ्यांयजतोहरिभ्याम् ॥
आदेवोयातुसवितापरावतोऽपविश्वादुरिताबाधमानः ॥ ४३ ॥ अभीवृतं
कृशनैर्विश्वरूपंहिरण्यशम्यंयजतोबृहन्तम् ॥ आस्थाद्रथंसविताचित्रभानुः
कृष्णारजांसितविषीन्दधानः ॥ ४४ ॥ विजनाञ्छयावाःशितिपादोअ
ख्यंरथंहिरण्यप्रउगंवहन्तः ॥ शश्वद्विशःसवितुर्देवस्योपस्थेविश्वाभुव
नानितस्थुः ॥ ४५ ॥ तिस्रोद्यावःसवितुर्द्वाउपस्थाँएकायमस्यभुवनेविरापा
द् ॥ आणिनरथ्यममृताधितस्थुरिहब्रवीतुयाउतच्चिकेतत् ॥ ४६ ॥ विसुपर्णो
अन्तरिक्षाण्यरव्यद्गभीरेवपाअसुरःसुनीथः ॥ केदानींमूर्यःकश्चिकेतकतमां
द्यांरश्मिरस्याततान ॥ ४७ ॥ अष्टौव्यरव्यत्ककुभःपृथिव्यास्त्रीधन्वयोजनास
प्तमिन्धून् ॥ हिरण्याक्षःसवितादेवआगादधद्रत्नादाशुपेवार्याणि ॥ ७८ ॥
हिरण्यपाणिःसविताविचर्षणिरुभेद्यावापृथिवीअन्तरीयते ॥ अपामीवांवाध
तेवेतिसूर्यमभिकृष्णेनरजसाद्यामृणोति ॥ ४९ ॥ हिरण्यहस्तोअसुरःसुनी
थःसुमृलीकःस्ववाँयात्वर्वाङ् ॥ अपसेधन्नक्षसोयातुधानानस्थादेव प्रतिदोषं
गृणानः ॥ ५० ॥ येतेपन्थाःसवितःपूर्व्यासोरेणवःसुकृताअन्तरिक्षे ॥ तेभि
र्नोअद्यपथिभिःसुगेभीरक्षाचनोअधिचब्रूहिदेव ॥ ५१ ॥ कंरवीरजंपामुस्तदे
वदारुमनःशिलाः ॥ केशोरैलापञ्चकाष्ठमधुपुष्पोधवाँलकैः ॥ ५२ ॥ एतज्जा

१ कनैर २ दुपहरियाका भेद ३ नागरमोथा ४ मैतशिल ५ इलायची ६ पद्मास
७ मधुवाके फूल ८ सुगन्धवाला ॥

पीप्रतिदिनमेतद्युक्कजलैश्चरेत् ॥ स्नानं सूर्यस्य सन्तुष्ट्यैर्दृष्टो वायस्य भास्क
रः ॥ ५३ ॥ कौशुम्भवस्त्रंकनकं माणिक्यं गां तथैव वा ॥ सर्वत्रैकतरंदद्यान्नि
त्यं भास्करसेवकः ॥ ५४ ॥ दद्यादशक्रोगोधूमांस्तथा भास्करपीडितः ॥ गुंडा
न्नाशी तु नित्यं स्याद्धारयेदर्कमूलकम् ॥ ५५ ॥ अथ वक्ष्ये चन्द्रमन्त्रं गौतमोऽस्य
मुनिर्मतः ॥ गायत्री छन्द इत्येकं सोमो देवः प्रकीर्तितः ॥ ५६ ॥ आप्यायस्व
समेतु ते विश्वतः सोमवृष्यम् ॥ भवा वाजस्य सङ्गथे ॥ ५७ ॥ पैड्दीर्घविन्दुयु
क्तेन सकारेण षडङ्गकम् ॥ षडन्यासश्च कर्त्तव्यो रूद्रोक्ताङ्गेषु दिक्षु च ॥ ५८ ॥ कि
रीटिनं श्वेतवस्त्रं दशारवं श्वेतभूषणम् ॥ पाशपाणिं द्विबाहुं तमत्रिगोत्रसमुद्भव
म् ॥ ५९ ॥ जातं यवनदेशे च श्वेतगन्धानुलेपनम् ॥ श्वेतध्वजपताकाढ्यं केयूर
मणिभूषितम् ॥ ६० ॥ श्वेताकृतिं रथारूढमधिदेवेन संयुतम् ॥ तथा प्रत्यधिदेवे
न वायव्याभिमुखं युतम् ॥ ६१ ॥ एवं व्यात्वा चतुर्विंशत्यंगुली चतुरस्रके ॥ श्वे
ताक्षतकृते चन्द्रमर्चे देवद्वयान्वितम् ॥ ६२ ॥ वर्णलक्षज्जपेन्मन्त्रं सर्वेष्वेतेष्व
यं विधिः ॥ जपाद्यम्पूर्ववत्पर्वमधिप्रत्यधिदेवयोः ॥ ६३ ॥ श्वेताक्षतैश्च पुष्पै
श्च श्रीखण्डेन च कम्बुना ॥ श्वेतदूर्वान्वितैस्तर्प्यः पलाशसमिधो हुनेत् ॥ ६४ ॥
घृताक्लास्तदभावे तु वटस्य च प्रकीर्तिताः ॥ अशक्नोत दभावे वा जपेन्मन्त्रं दशां
शतः ॥ ६५ ॥ मेधातिथिर्ऋषिः प्रोक्तोऽनुष्टुप् छन्द उदाहृतम् ॥ आपोत्रदेवता
श्चन्द्रप्रीतये विनियोजनम् ॥ ६६ ॥ अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा ॥
अग्निञ्च विश्वशम्भुवम् ॥ ६७ ॥ ऋषिर्दीर्घतमाः प्रोक्तो जगती छन्द ईरितम् ॥
देवतो मासमाख्यातानि योगश्चन्द्रतुष्ट्ये ॥ ६८ ॥ गौरीर्मिमायसलिलानि
तक्षत्येकपदी द्विपदी चतुष्पदी ॥ अष्टापदी दशपदी बुभुषी सहस्राक्षरा परमे
व्योमन् ॥ ६९ ॥ पूर्णिमायां निराहारस्सायं चन्द्रम् प्रपूजयेत् ॥ क्षीरेणाघ्यन्तु

१ जिसके सूर्य गोचरमें अच्छे न हों २ गुड़ मिलाकर अन्न भोजन करे ३ सां
अंगुष्ठ आंनमः, सां तर्जनी आंनमः, सू मध्यमा आंनमः, सैं अनामिका आंनमः, सौं
कनिष्ठिका आंनमः, सः करतलकरपृष्ठा आंनमः, इसी रीतिसे हृदयादिन्यास भी कर
लेवे ४ और रुद्राध्याय की विधि में जो अंगन्यास कहा गया है उन अंगों में इस मन्त्रके
पदों को न्यास करे ५ चन्द्रमा की अधिदेवता आप अर्थात् जलाभिपानी देवी और उमा
प्रत्यधिदेवता हैं ॥

शङ्खेनदद्याद्देवस्यतुष्टये ॥ ७० ॥ सूक्तं चन्द्रमसोजप्यंप्राग्वच्चन्द्रस्यसेवनात् ॥
 शान्तोदान्तःसुकीर्तिश्चश्रीमान्दातासुरूपवान् ॥ ७१ ॥ त्रयोविंशर्चसूक्त
 स्यगौतमोस्यमुनिर्मतः ॥ छन्दस्त्रिष्टुब्देवताचचन्द्रमाःपरिकीर्तितः ॥ ७२ ॥
 त्वंसोमप्राचिकितोमनीषात्वंरजिष्ठमनुनेपिपन्थाय ॥ तवप्रणीतिपितरोनइन्द्रो
 देवेषुरत्नमभजन्तधीराः ॥ ७३ ॥ त्वंसोमक्रतुभिःसुक्रतुर्भूस्त्वंदक्षैःसुदक्षोवि
 श्ववेदाः ॥ त्वंवृषावृषत्वेभिर्भहित्वाद्युमेभिर्द्युमन्यभवोनृचक्षाः ॥ ७४ ॥
 राज्ञोनतेवरुणस्यव्रतानिबृहद्भीरन्तवसोमधाम ॥ शुचिष्ठमसिप्रियोनमित्रो
 दक्षाय्योअर्यमेवासिसोम ॥ ७५ ॥ यातेधामानिदिवियापृथिव्यामपर्वतेष्वो
 पधीष्वप्सु ॥ तेभिर्नोविश्वैःसुमनाभहेलन्नाजन्सोमप्रतिहव्यागृभाया ॥ ७६ ॥
 त्वंसोमासिसत्पतिस्त्वंराजोतवृत्रहा ॥ त्वम्भद्रोअसिक्रतुः ॥ ७७ ॥ त्वञ्च
 सोमनोवसोजीवातुंनमरामहे ॥ प्रियस्तोत्रोवनस्पतिः ॥ ७८ ॥ त्वंसोममहे
 भगंत्वंयूनऋतायते ॥ दक्षंदधासिजीवसे ॥ ७९ ॥ त्वन्नःसोमविश्वतोरक्षा
 राजन्नधायतः ॥ नरिष्येत्त्वावतःसखा ॥ ८० ॥ सोमयास्तेमयोभुवऊतयः
 सन्तिदाशुषे ॥ ताभिर्नोविताभव ॥ ८१ ॥ इमंयज्ञमिदंवचोऽनुवाणउपागहि ॥
 सोमत्वंनोवृधेभव ॥ ८२ ॥ सोमगीर्भिष्ठावयंवर्धयामोवचोविदः ॥ सुमृली
 कोनआविश ॥ ८३ ॥ गयस्कानोअमीवहावसुवित्पुष्टिवर्धनः ॥ सुमित्रः
 सोमनोभव ॥ ८४ ॥ सोमरारन्धिनोहृदिगावोनयवसेष्वा ॥ मर्य्यइवस्वओ
 क्ये ॥ ८५ ॥ यःसोमसख्येतवरारणाद्देवमर्त्यः ॥ तंदक्षःसचतेकविः ॥ ८६ ॥
 उरुष्याणोअभिशास्तेःसोमनिपाहंहसः ॥ सखासुशेवएधिनः ॥ ८७ ॥ आ
 प्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्ण्यम् ॥ भवावाजस्यसंगथे ॥ ८८ ॥ आप्या
 यस्वमदिन्तमसोमविश्वेभिरंशुभिः ॥ भवानःसुश्रवस्तमःसखावृधे ॥ ८९ ॥
 सन्तेपयांसिसमुयन्नुवाजासंवृष्ण्यान्यभिमातिवाहः ॥ आप्यायमानोअमृता
 यसोमदिविश्रवांस्युत्तमानिधिष्य ॥ ९० ॥ यातेधामानिहविषायजन्तितते
 विश्वापरिभूरस्ति यज्ञम् ॥ गयस्कानःप्रतरणःसुवीरोवीरहाप्रचरासोमदुर्यात् ॥
 ९१ ॥ सोमोवेनुंसोमोअर्वन्तमाशुंसोमोवीरंकर्मण्यंददाति ॥ सादन्यंविद
 थ्यंसमेयम्वितृश्रवणंयोददाशदस्मै ॥ ९२ ॥ अपाहंयुत्सुपृतनासुप्रियंस्व

पामप्सांवृजनस्यगोपाम् ॥ भरेषुजांसुक्षितिंसुश्रवसंजयन्तंत्वामनुमदेमसोम ॥
 ६३ ॥ त्वमिमाओषधीःसोमविश्वास्त्वमपोअजनयस्त्वक्काः ॥ त्वमातत
 न्थोर्वन्तरिक्षत्वंज्योतिषावितमोववर्थ ॥ ६४ ॥ देवेननोमनसादेवसोमरायोभागं
 सहसावन्नभियुध्य ॥ मात्वातनदीशिपेवीर्यस्योभयेभ्यःप्रचिकित्सागविष्टौ ॥
 ६५ ॥ पञ्चगव्यञ्चरजतम्मौक्तिकंशङ्खशुक्तिके ॥ कुमुदानिजलेक्षित्वास्ना
 नञ्चन्द्रस्यतुष्टये ॥ ६६ ॥ श्वेतंवृषंघृतघटंशङ्खङ्कांसस्यभाजनम् ॥ मुक्ताहल
 ञ्चविधवेतारंवाशक्तितोददेत् ॥ ६७ ॥ चन्द्रसेवाकरोनित्यम्भक्षयेत्पायसंसि
 तैः ॥ सुगन्धैश्चफलैर्युक्तंसोममूलञ्चधारयेत् ॥ ६८ ॥ एवञ्चन्द्रस्यसूर्यस्य
 कुरुतेयउपासनम् ॥ महापातकजान्नोगान्तनुनाशयितुंक्षमः ॥ ६९ ॥ शुक्ल
 पुष्पान्वितोदेनसङ्कल्पस्यचयोजनम् ॥ आदौरोगंसमुच्चार्यतन्नाशायततोव
 देत् ॥ १०० ॥ देशकालादिचोच्चार्यगोत्राचारादिपूर्वकम् ॥ साध्यनामतुषष्ठ्य
 न्तंऋचाकल्पेनचोच्चरेत् ॥ १ ॥ अर्घ्यदानंकरिष्यामिर्तर्पयामिचत्रावदेत् ॥ शि
 खावन्धन्ततःकृत्वाभूतोत्सादनमाचरेत् ॥ २ ॥ प्रार्थयित्वाचपृथिवींसंविशेच्चनि
 जासने ॥ सुदर्शनस्यमन्त्रेणदिशाम्बन्धसमाचरेत् ॥ ३ ॥ सर्वरोगनिवारणा
 यशार्क्षायपदंवदेत् ॥ सशरायास्त्रराजायचतुर्थ्यन्तंसुदर्शनम् ॥ ४ ॥ सप्तविं
 शतिवर्णोयंहृदन्तोमनुरुच्यते ॥ भूतशुद्धिन्ततःकृत्वाप्राणस्थापनमाचरेत् ॥
 ५ ॥ ऋचास्वाङ्गानिसंस्पृश्यगुरुञ्चापिपरंगुरुम् ॥ परात्परंगुरुं ध्यात्वान्यासं
 कुर्यात्ततःपरम् ॥ ६ ॥ उद्यन्नद्यमित्रमहोदक्षिणेतुकरेन्यसेत् ॥ कृतमत्रमया
 यञ्चमित्रोरक्षतुमान्ततः ॥ ७ ॥ वामहस्तेन्यसेच्चैवआरोहन्नुत्तरान्दिवम् ॥ वि
 हिताकरणात्पापाद्रक्षतुमांसदा ॥ ८ ॥ हृद्गोममसूर्येतिहृदयेतुप्रविन्य
 सेत् ॥ अज्ञानकृतपापस्तुसूर्योरक्षतुमांसदा ॥ ९ ॥ हरिमाणञ्चनाशायविन्य
 सेन्मस्तकोपरि ॥ भानुस्तुसर्वभूतेभ्यःसर्वदामांचरक्षतु ॥ १० ॥ शुक्रेषुमेह
 रिमाणंदक्षिणेचरणेन्यसेत् ॥ निषिद्धगमनात्पापाद्भानूरक्षतुमांसदा ॥ ११ ॥
 रोपणाकासुदध्मसिवामपादेतुविन्यसेत् ॥ ऋतुस्त्रीसङ्गसम्भूतात्पापात्पूषाभि

१ सर्वरोगनिवारणाय शार्क्षायसशरायास्त्रराजाय सुदर्शनायनमः इति सुदर्शनमन्त्रः २
 उद्यन्नद्यमित्रमह इति दक्षिण करेनमः इती रीति से और भी मूलोक्तन्यासों के प्रयोगबनालेना ॥

रक्षतु ॥ १२ ॥ अथोहारिद्वेषुमेनाभिदेशेतुविन्यसेत् ॥ हिरण्यगर्भोवतुमां
तमोजात्पापतःसदा ॥ १३ ॥ हरिमाणनिदध्मसिजिह्वायांचमुखेन्यसेत् ॥
मुखजिह्वोद्धवात्पापान्मरीचीमांसदावतु ॥ १४ ॥ उदगादयमादित्योन्यसेद्
क्षिणचक्षुषि ॥ मामादित्योवतुसदादृक्समुद्भवपातकात् ॥ १५ ॥ विश्वेनस
हसासहविन्यसेद्दामचक्षुषि ॥ यद्दृष्टव्यन्नतद्दृष्टन्तत्पापात्सवितावतु ॥ १६ ॥
दिपन्तमह्यंरन्धयन्विन्यसेत्कवचोपरि ॥ त्वग्लोमसम्भवात्पापाद्भानुर्मापरिरक्ष
तु ॥ १७ ॥ मोअहंदिषतेरधंविन्यसेच्चतथास्रके ॥ विद्वेषणकृतात्पापाद्भास्क
रोमांसदावतु ॥ १८ ॥ न्यासंपुरुषसूक्तस्यदेवमूर्तोसमाचरेत् ॥ ततःस्वदेहेवि
न्यस्यप्राग्वद्ध्यायेद्विवाकरम् ॥ १९ ॥ ततःपुरुषसूक्तेनषोडशर्चेनपूजयेत् ॥
गन्धाक्षतादिपुष्पाणिरक्तान्येवम्प्रयोजयेत् ॥ २० ॥ नैवेद्यंपायसंप्रोक्लंक्लृत्र
यस्यमुनिर्मतः ॥ कण्वःप्रस्कण्वनामातुच्छन्दोनुष्टुप्चदेवता ॥ २१ ॥ श्री
सूर्यस्तत्रथमित्रायइदमर्घ्यंवदेत्सिते ॥ मित्रंमन्तर्पयामीतिचैवंप्रोक्लंसितेतरे ॥
२२ ॥ एवंप्रवौचसूर्येचकल्पनीयंततःपरम् ॥ वदेदर्धर्चकेमित्रराविभ्यामर्घ्य
मित्यपि ॥ २३ ॥ त्रयःसर्वर्चकेचैवमुन्नेयंस्वधियाबुधैः ॥ कृष्णंसर्वत्रसूर्यन्तु
तर्पयामीतिसंवदेत् ॥ २४ ॥ सर्वर्चेनापिमन्तर्प्योविशेषोयमुदाहृतः ॥ प्रति
भानोश्चवारेतुकार्य्यतान्यत्रवासरे ॥ २५ ॥ क्षुद्ररोगाविनश्यन्तिविप्रान्द्वाद
शभोजयेत् ॥ प्राप्नोतिविपुलालक्ष्मींब्रह्मप्राप्नोत्यनामयम् ॥ २६ ॥ श्रावणे
शुक्लसप्तम्यांविशाखायांभृगोर्दिने ॥ श्रीसूर्यःक्रिययाजातःपूजातत्रविशि
ष्यते ॥ २७ ॥ माघशुक्लस्यचाष्टम्यांकृत्तिकायांगुरोर्दिने ॥ क्षेत्रेसमभवच्चन्द्रः
पूजातत्रविशिष्यते ॥ २८ ॥ भौममन्त्रंप्रवक्ष्यामिविरूपोस्यमुनिर्मतः ॥ अ
ज्ञारकोदेवताचगायत्रीछन्द ईरितम् ॥ २९ ॥ अग्निर्मूर्द्धादिवःककुत्पतिःपृ
थिव्याअयम् ॥ अपांश्चरेतांश्चसिजिन्वति ॥ ३० ॥ अम्बीजेनषडङ्गानिचांगुलि
न्यासएवच ॥ रुद्रस्थानेषुकर्त्तव्यःपदन्यासोद्वितीयकः ॥ ३१ ॥ रक्ताम्बरंरक्त
वर्णंरक्तगन्धानुलेपनम् ॥ रक्तपुष्पैःपूज्यमानंचतुर्बाहुंकिरीटिनम् ॥ ३२ ॥
वराभयगदाशूलहस्तंमेघोपरिस्थितम् ॥ वशिष्ठगोत्रसम्भूतंजमदग्न्यर्षिकंकुज
म् ॥ ३३ ॥ जगतीछन्दसंवक्रंरक्तध्वजपताकिनम् ॥ अवन्तीदेशसम्भूतंध्या

त्वादेवम्प्रपूजयेत् ॥ रक्तचन्दनसमिश्रतरुलैस्त्र्यसकेकृते ॥ अविदेवतया
 भूम्यायुक्ताणामातुरेण च ॥ ३४ ॥ तथाप्रत्यविदेवेनतत्रावाह्यप्रपूजयेत् ॥
 वर्णलक्षंजपेन्मन्त्रंमधुत्रयसंयुताः ॥ ३५ ॥ स्वादिष्यःसमिधोहोमेतर्पणा
 द्यंचपूर्ववत् ॥ मेधातिथिर्मुनिश्छन्दोगायत्रीभूश्चदेवता ॥ ३६ ॥ स्यो
 नापृथिविभवानृक्षरानिवेशनी ॥ यच्छानःशर्मसप्रथः ॥ ३७ ॥ मुनिर्दीर्घ
 तमाःप्रोक्त्वस्त्रिषुष्ठन्दउदाहृतम् ॥ देवस्कन्दःकुजप्रोत्थैजपार्थविनियोजनम् ॥
 ३८ ॥ यदस्कन्दःप्रथमंजायमानउद्यन्समुद्राडुतवापुरीषात् ॥ श्येनस्यपक्षाहरि
 णस्यबाहूउपस्तुत्यंमहिजातन्तेअर्वन् ॥ ३९ ॥ भौमस्यप्रीतिमन्विच्छन्हव्या
 न्नाशीभवेन्नरः ॥ गोजिह्वान्धारयेन्नित्यंभौमवारेतुरोगिकः ॥ ४० ॥ कुजम
 न्त्रेतुसंसिद्धेसंग्रामेविजयीभवेत् ॥ स्वयंनश्यन्तिरिपवोनेत्रच्छायाग्निसन्नि
 भाः ॥ ४१ ॥ त्रिशर्चकस्यसूक्तस्यविरूपाक्षिरसावृषी ॥ गायत्रीछन्दउद्दिष्टं
 देवोग्निःकुजतुष्टये ॥ ४२ ॥ समिधाग्निदुवस्यतघृणैर्वोधयतातिथिम् ॥ अ
 स्मिन्हव्याहोतता ॥ ४३ ॥ अग्नेस्तोमंजुपस्वमेवर्धस्वानेनजन्मना ॥ प्रति
 सूक्तानिहर्ष्यनः ॥ ४४ ॥ अग्निन्दूतम्पुणोदधेहव्यवाहमुपब्रुवे ॥ देवांआसाद
 यादिह ॥ ४५ ॥ उत्तेबृहन्तोअर्चयःसमिधानस्यदिवः ॥ अग्नेशुक्रासईरते ॥
 ४६ ॥ उपत्वाजुह्वेममघृताचीर्यन्तुहर्ष्यतः ॥ अग्नेहव्याजुपस्वनः ॥ ४७ ॥
 मन्द्रंहोमारेमृत्विजंचित्रभानुंविभावसुम् ॥ अग्निर्गालेसउस्रवत् ॥ ४८ ॥
 प्रतंहोतारमीप्यंजुष्टमग्निकर्विक्रतुम् ॥ अधराणामभिश्चियम् ॥ ४९ ॥ जुषा
 णोअङ्गिरस्तमेमाहव्यान्यानुपक् ॥ अग्नेयज्ञंनयक्रतुप ॥ ५० ॥ समिधान
 उशान्त्यशुक्रशोचेइहावह ॥ चिकित्वान्दैव्यञ्जनम् ॥ ५१ ॥ विप्रंहोतारम
 दृहंधूमकेतुंविभावसुम् ॥ यज्ञानांकेतुमीमहे ॥ ५२ ॥ अग्नेनिपाहिनस्त्वंप्र
 तिप्यदेवरीपतः ॥ सन्धिद्वेषःसहस्कृतः ॥ ५३ ॥ अग्निःप्रत्नेनमन्मनाशुम्भा
 नस्तन्वांस्वाम् ॥ कविर्विप्रेणवावृधे ॥ ५४ ॥ ऊजोनिपातमाहुवेग्निसम्पावक
 शोचिपम् ॥ अस्मिन्त्यसेस्वध्वरे ॥ ५५ ॥ सनोमित्रमहस्त्वमग्नेशुक्रेणशो
 चिपा ॥ देवैरासत्सिबर्हिषि ॥ ५६ ॥ योअग्निन्तन्नोदइमेदेवम्मत्तःसमर्पयति ॥

तस्माद्दीदयदसू ॥ ५७ ॥ अग्निर्मूर्धादिवःककुत्पतिःपृथिव्याअयम् ॥ अ
पा०रेता०सिजिन्वति ॥ ५८ ॥ उदग्नेशुचयस्तवशुक्राभ्राजन्तईरते ॥ तव
ज्योती०ष्यर्चयः ॥ ५९ ॥ ईपिवेवार्ग्यस्पृहिदात्रस्याग्नेस्वर्पतिः ॥ स्तोता
स्यांतवशर्मणि ॥ ६० ॥ त्वामग्नेमनीपिणस्त्वांहिन्वान्तिचितिभिः ॥ त्वां
वर्धन्तुनोगिरः ॥ ६१ ॥ अदध्वस्यस्याधावतोदूतस्परमेतःसदा ॥ अग्नेःस
ख्यंवृणीमहे ॥ ६२ ॥ अग्निःशुचिब्रततमःशुचिःशुचिर्विप्रः ॥ शुचिःशुची
रोचतआहुतः ॥ ६३ ॥ उत्तवाधीतयोमगिरोवर्धन्तुविश्वहा ॥ अग्नेस
ख्यस्यबोधिनिः ॥ ६४ ॥ यदग्नेस्यामहत्वंवायत्स्याअहम् ॥ स्पष्टेसत्याशिषाइहा
शिषः ॥ ६५ ॥ वसुर्वसुपतिर्हित्वमस्यग्नेविभावसुः ॥ स्यामतेसुमतावपि ॥
६६ ॥ अग्नेधृतव्रतायतेसमुद्रायेवसिन्धवः ॥ गिरोवासासईरते ॥ ६७ ॥ यु
वानंविस्पतिकंविंश्वादम्गुरुवेयुसम् ॥ अग्निंशुम्भाभिमन्मभिः ॥ ६८ ॥ य
ज्ञानांस्थेवयन्तिग्मजम्भायवीलवे ॥ स्तोमैरिषेमाग्नये ॥ ६९ ॥ अयम
ग्नेत्वेचअयिजरिताभूतुसन्त्या ॥ तस्मैरावकमृलय ॥ ७० ॥ धीरोह्यस्यप्रसि
द्धिप्रोनजागृभिःसदा ॥ अग्नेदीदयशिविद्यवि ॥ ७१ ॥ पुराग्नेदुरितेभ्यःपुरो
मृधेभ्यः कवे ॥ प्रणआयुर्वसोत्तिरा ॥ ७२ ॥ विश्वम्बलाचन्दनञ्चरामठास
नपुष्पकम् ॥ फलिनीवकुलैर्युक्कंसनानम्भौमस्यतुष्टये ॥ ७३ ॥ आरक्ताम्बुम
वंताम्रंश्रवाल्ज्वमसूरिका ॥ सुरक्कवस्त्रमैसृजस्तुष्टयैचारवारिपुष्पकम् ॥ ७४ ॥
पूर्वापाठाख्यनक्षत्रेमासेभाद्रपदेसिते ॥ दशभ्यांबुधवारेतुजातस्तत्रमहोत्सवः ॥
७५ ॥ बुधमन्त्रमश्वक्ष्यामिबौद्धस्तस्यमुनिर्मतः ॥ त्रिष्टुब्धन्दोदेवतास्य
बुधोबुद्धिप्रदोमतः ॥ ७६ ॥ उद्बुध्यस्वाग्नेप्रतिजागृहीत्वामिष्टापूर्त्तेप०सू
जेशामयञ्च ॥ अस्मिन्सधस्थेऽध्युत्तस्मिन्निश्वेदेवायजमानश्चसीदत ॥
७७ ॥ बुम्बीजेनषडङ्गेनध्यानमस्यनिरूप्यते ॥ पीताम्बरपीतवर्णम्पीतग
न्धानुलेपनम् ॥ ७८ ॥ पीतपुष्पैःपूज्यमानंखड्गचर्मगदावरान् ॥ सिन्धूत्थं

१ सौंठि २ बरियारी ३ हींग ४ मंगलग्रह ५ बुं अंगुष्ठाभ्यांनमः, बुं तर्जनीभ्यांनमः, बुं
मध्यमाभ्यांनमः, इसीरीतिसे और अंगुलियों में न्यासकरना व हृदयादि न्यास की रीतिसे बुं
बीजपदकर हृदयादि न्यासभी करना उचित जाना जाता है ॥

दधतंहस्तैरत्रिगोत्रसमुद्भवम् ॥ ७६ ॥ भारद्वाजार्पकंजातंमगधेचकिरीटिन
 म् ॥ बृहतीछन्दसम्पीतच्छत्रध्वजपताकिनम् ॥ ८० ॥ केयूरमणिशोभाढ्य
 मधिदैवेनविष्णुना ॥ तेनप्रत्यधिदेवेनयुक्कंज्ञंचिन्तयाम्यहम् ॥ ८१ ॥ एवं
 ध्यात्वाशराकारेहरिद्राक्षतनिर्मिते ॥ मण्डलेचतुरस्त्रे ज्ञंसम्यगावाह्यपूजयेत् ॥
 ८२ ॥ वर्णलक्षंजपेन्मन्त्रंहुनेत्तस्यदशांशतः ॥ अपामार्गसमिद्भिश्चत
 र्पणानिततश्चरेत् ॥ ८३ ॥ त्रिविक्रमाख्योयोविष्णुस्सबुधस्याधिदैवतम् ॥
 मेधातिथिर्मुनिस्तस्यगायत्रंछन्दर्इरितम् ॥ ८४ ॥ इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानि
 दधेपदम् ॥ समहमस्यपांशुरे ॥ ८५ ॥ अथप्रत्यधिदैवन्तुविष्णुर्नारायणाभि
 धः ॥ मुनिर्दीर्घतमाःप्रोक्तश्छन्दस्त्रिष्टुबुदाहृतम् ॥ ८६ ॥ विष्णोर्नुकंवीर्या
 णिप्रवोचंयःपार्थिवानिविममेरजात्सि ॥ योअस्माकंयदुत्तरंसधस्थंविचक्र
 माणस्त्रेधोरुगायः ॥ ८७ ॥ दुग्धौदनंसमश्नीयान्नैवतुम्बीकदाचन ॥ नाम्बरं
 मलिनंदध्याद्वृद्धदारुजटान्दधेत् ॥ ८८ ॥ बुधस्यमन्त्रेसंसिद्धेवाग्मीभवति
 परिडतः ॥ अजयप्रतिपक्षाणांस्वयंजेतात्रजायते ॥ ८९ ॥ द्वादशर्चस्यमू
 कस्यविश्वेदेवास्तथर्पयः ॥ देवोज्ञोबृहतीत्रिष्टुब्जगद्गायत्रगानिच ॥ ९० ॥
 उद्बुध्यध्वंसमनसःसखायःसमग्निमिध्वंवहवःसनीलाः ॥ दधिक्रामग्निमुष
 संचदेवीमिन्द्रावतोवसेनिह्येवः ॥ ९१ ॥ मन्द्राकृणुध्वन्धियःप्रातनुध्वंनाव
 मरित्रपरणीकृणुध्वम् ॥ इष्कृणुध्वमायुंधारंकृणुध्वम्प्राञ्चंयज्ञंप्रणयतासखायः ॥
 ९२ ॥ युनक्तसीरावियुगातनुध्वंकृतेयोनौवपतेहबीजम् ॥ गिराचश्रुष्टिःस
 भराअसन्नोनेदीयइत्सृणयःपक्वमेयात् ॥ ९३ ॥ सीरायुञ्जन्तिकवयोयुगावि
 तन्वतेपृथक् ॥ धीरादेवेषुमुम्नया ॥ ९४ ॥ निराहावान्कृणोतनसंवरत्राद
 धातन ॥ सिञ्चामहाअवतमुद्रिणंवयंसुवेकमनुपक्षितम् ॥ ९५ ॥ इष्कृताहा
 वमवतंसुवस्त्रंसुपेचनम् ॥ उद्रिणंसिञ्चेअक्षितम् ॥ ९६ ॥ प्रीणीताश्वान्हित
 ञ्जयाथस्वस्थिवाहंरथमित्कृणुध्वम् ॥ द्रोणाहावमवतमश्मचक्रमसत्रकोशंसि
 श्रतानृपाणम् ॥ ९७ ॥ ब्रजंकृणुध्वंसहिवोनृपाणोवर्मसीव्यध्वम्बहुलापृथूनि ॥
 पुरःकृणुध्वमायसीरधृष्टामावःसुस्रोच्चमसोद्वंहतातम् ॥ ९८ ॥ आवोधिपं

यज्ञियां वत्त ऊतये देवा देवीं यजतां यज्ञियामिह ॥ सानो दुहीयद्यवसेवगत्वीसहस्र
धारापयसामहीगौः ॥ ६६ ॥ आतूषिन्नहरिमीन्द्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताश्म
न्मयीभिः ॥ परिष्वजध्वं दशकक्ष्याभिरुभेधुरौ प्रतिवह्निं युनक्त ॥ २०० ॥ उभौ
धुरौ वह्निराधिब्दमानोन्तर्योनेव चरति द्विजानिः ॥ वनस्पतिं वन आस्थापयध्वं
निषूदधिध्वमखनन्त उत्सम् ॥ १ ॥ कपृन्नरः कपृथमदधातनचोदयत खुदतवा
जसातये ॥ निष्टिग्रयः पुत्रमाच्यवयोतय इन्द्रं सवाधइह सोमपीतये ॥ २ ॥ हरीत
कीर्कलिफलैर्गोमैयाक्षतरोचनैः ॥ स्वर्णमलकमुक्ताभिर्युक्कैः सैक्षौद्रकैः स्नपे
त् ॥ ३ ॥ नीलवस्त्रं च मुद्गात्रं कनकं चोर्णवस्त्रकम् ॥ बुधस्य प्रीतये दद्यान्माल
त्याः कुमुमानिवा ॥ ४ ॥ नभस्य शुक्लद्वादश्यां सोमवारे द्विजेवरे ॥ तारायां
चन्द्रमाजातो बुधस्तस्योत्तमोत्तु ॥ ५ ॥ मन्त्रं बृहस्पतेर्वक्ष्ये मुनिर्गृत्समदोस्य
तु ॥ त्रिष्टुब्धन्दो देवपतिवन्दितोस्ति हि देवता ॥ ६ ॥ बृहस्पते अतियदर्थो
अर्हाद्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु ॥ यद्दीदयच्छवसः ऋतप्रजाततदस्मा सुद्रविणं
धेहि चित्रम् ॥ ७ ॥ बृम्बीजेन षडङ्गादिन्यासमत्र समाचरेत् ॥ शृणु ध्यानं प्रव
क्ष्यामि यत्तदस्य बृहस्पतेः ॥ ८ ॥ कमण्डलुधरं देवं वरदण्डाक्षसूत्रकम् ॥ पीत
वर्णं च सौवर्णकिरीटेन विराजितम् ॥ ९ ॥ वशिष्ठार्यसिन्धुदेशभवं पीताम्बरा
वृतम् ॥ अनुष्टुब्धन्दसं चाङ्गिरसगोत्रं सुरेडितम् ॥ १० ॥ पीतध्वजपताका
द्वयं पीतच्छत्रानुलेपनम् ॥ केयूराङ्गदशोभाढ्यमधिदेवेन्द्रसंयुतम् ॥ ११ ॥
ब्रह्मप्रत्यधिदेवेन युतं सञ्चित्य चाह्वयेत् ॥ मन्त्रैर्विरचिते दीर्घचतुरस्रपङ्गुले ॥
१२ ॥ हरिद्राक्षतसं सिद्धेमण्डले तं प्रपूजयेत् ॥ वर्णलक्षं जपेन्मन्त्रं होमस्त्रिमधु
रान्वितैः ॥ १३ ॥ पिप्पलस्य तु काष्ठैः स्यात्तर्पणं पीतपञ्चभिः ॥ मुनिर्गृत्समद

१ हड़ २ बहेड़ा ३ गोबर ४ अक्षत ५ गोरोचन ६ सोना ७ आंवला ८ मोती
९ सहित शहद के जल से स्नान करे 'क' नाम जल का है तथा चोक्तम्—मूर्ध्नि चित्ते जले का
येमुने ब्रह्मणि मारुते । कामे काले सुवर्णे च कश्चिदोद्रविणे ध्वनौ ॥ इत्यनेकार्थध्वनिमज्जरीको
शे १० वृं, इस बीजसे अंगुष्ठादिन्यास वा हृदयादिषडंगन्यास कर लेना ॥ जैसे, वृं अंगुष्ठाभ्यां
नमः, वृं तर्जनीभ्यां नमः, वृं मध्यमाभ्यां नमः, वृं अनामिकाभ्यां नमः, वृं कनिष्ठिकाभ्यां नमः, वृं
करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः, वृं हृदयाय नमः, वृं शिरसे स्वाहा, वृं शिखायै वषट्, वृं कवचाय हुम्, वृं
नेत्रत्रयाय वौषट्, वृं अस्त्राय फट् ॥

त्रिष्टुब्धन्दइन्द्रश्चदेवता ॥ १४ ॥ अधिसञ्ज्ञागुरोस्तस्यतुष्टयेविनियोजनम् ॥
 १५ ॥ इन्द्रश्रेष्ठाणिद्रविणानिधेहिचितिंदक्षस्यसुभगत्वमस्मे ॥ पोषंरयीणाम
 रिष्टंतूनांस्वाङ्गनानंवाचःसूदिनत्वमहाम् ॥ १६ ॥ मुनिर्गृत्समदःप्रोक्तोदेवता
 ब्रह्मणस्पतिः ॥ त्रिष्टुब्धन्दोगुरोश्चेयंप्रोक्ताप्रत्यधिदेवता ॥ १७ ॥ ब्रह्मणस्पते
 त्वमस्ययन्तासूतस्यतनयंचाजिन्व ॥ विश्वंतद्ब्रह्मदवन्तिदेवाबृहद्देमावेदथ
 सूर्यारः ॥ १८ ॥ दधिभक्तंसचददेत्स्वर्णपीताम्बरादिकम् ॥ नित्यंसन्धारयेद्वा
 हौब्रह्ममूलंतुधारयेत् ॥ १९ ॥ एवंसिद्धेगुरोर्मन्त्रेवाकृसिद्धिरुपजायते ॥ दे
 हेशक्तीराजमानंस्वशक्त्यावार्थबोधनम् ॥ २० ॥ एकादशर्चसूक्तस्यवामदे
 वोमुनिर्मतः ॥ जगतीब्धन्दइत्युक्तंदेवतात्रबृहस्पतिः ॥ २१ ॥ यस्तस्तम्भस
 हसाविज्मोअन्तान्बृहस्पतिस्त्रिषधस्थोरवेण ॥ तंप्रत्नासऋषयोदीध्यानापुरो
 र्मविप्रादधिरमन्द्रजिह्वम् ॥ २२ ॥ धुनेतयःसुप्रकेतंमदन्तोबृहस्पतेअभियेन
 स्ततसे ॥ पृषन्तेसृप्रमदध्वमूर्यं बृहस्पतेरक्षतातस्ययोनिम् ॥ २३ ॥ बृहस्पतेया
 परमापरावदतआतऋतस्यस्पृशोनिषेदुः ॥ तुभ्यंखाताअवताअत्रिदुग्धामध्व
 श्चोतंत्यभितोषिशम् ॥ २४ ॥ बृहस्पतिमधमंजायमानोमहोज्योतिषःपरमे
 व्योमन् ॥ सप्तास्यास्तुविजातोखेणविसप्तशिमरमत्तमांसि ॥ २५ ॥ ससन्दु
 ष्टुभाऋक्यतागणेनवनंरुरोजफलितंखेण ॥ बृहस्पतिरुश्रियाहव्यसूदःक
 निऋदद्वावशतीरुदाजत् ॥ २६ ॥ एवापित्रेविश्वदेवायवृष्णेयज्ञैर्विधेमनम
 साहविर्भिः ॥ बृहस्पतेसुमप्रजावीरवन्तोवयंस्यामपतयोरयीणाम् ॥ २७ ॥
 सइन्द्राजामतिजन्यानिविश्वाशुष्मेणतस्थावभिवीर्येण ॥ बृहस्पतियःसुकृतं
 विभर्तिवल्गुपतिवन्दतेपूर्वभाजम् ॥ २८ ॥ सइत्क्षेतिमुधितओकासिश्वेतस्मा
 इलायित्वतेविश्वदानी ॥ तस्मैविशःस्वयमेवानमन्तेयस्मिन्ब्रह्मराजंनिपूर्वण
 ति ॥ २९ ॥ अप्रतीतो जपतिसन्धनानिप्रतिजन्यान्युतयासजन्या ॥ अ
 वस्यवेयोवीरवःकृणोतिब्रह्मणेरजातमवन्तिदेवाः ॥ ३० ॥ इन्द्रश्चसोमंपव
 तेबृहस्पतेस्मिन्यज्ञेमन्दसानावृषण्वसूः ॥ आवांविशान्त्वदवःस्वाभुवोस्मेरयिं
 सर्ववीरंनियच्छतम् ॥ ३१ ॥ बृहस्पतइन्द्रावर्धतंनःसचासावांसुमतिभूत्वस्मे ॥
 अविष्टंविपोजितंपुरंधीर्जजस्तमर्योविनुषामरातिः ॥ ३२ ॥ मदयन्तीपल्लवा

श्चमधुकं श्वेतसर्षपाः ॥ मालतीपुष्पयुक्ताश्चस्नानेनगुह्यतोपणम् ॥ ३३ ॥
हरिदशर्करापीतवस्त्रंस्वर्णचपित्तलम् ॥ गुरुतुष्ट्यैप्रदेयस्यादभावेचणकास्त
था ॥ ३४ ॥ फाल्गुनस्यसितेपक्षेचैकादश्यांचपुष्यभे ॥ शुक्रवारेगुरुजार्तस्तत्र
कार्यस्तदुत्सवः ॥ ३५ ॥ शुक्रमन्त्रंप्रवक्ष्यामिभरद्वाजोमुनिर्मतः ॥ त्रिष्टु
प्छन्दोनिगदितंदैत्याचार्यस्तुदैवतम् ॥ ३६ ॥ शुक्रंतेअन्यद्यजतन्तेअन्यद्वि
रूपेअहनिद्यौरिवासि ॥ विश्वाहिमायाअवसिस्वधावोभद्रातेपूषन्निहरातिर
स्ति ॥ ३७ ॥ शुम्भीजेनपडङ्गानिकृत्वाध्यानंसमाचरेत् ॥ शुक्लाम्बरंशुक्लव
र्णशुक्लगन्धानुलेपनम् ॥ ३८ ॥ शुक्लपुष्पैःपूज्यमानंशौनकार्य्यकिरीटिनम् ॥
चतुर्भुजंदण्डिनंचसाक्षसूत्रकमण्डलुम् ॥ ३९ ॥ पङ्क्तिच्छन्दश्चवरदंतथाकी
कटदेशजम् ॥ श्वेतच्छत्रध्वजपताकिनंभार्गवगोत्रजम् ॥ ४० ॥ सकेयूरन्त
थारूढंश्वेताभरणभूषितम् ॥ एवंध्यात्वाश्वेतवर्णेपञ्चकोणेनवांगुले ॥ ४१ ॥
अधिदैवतमिन्द्राणीशक्रःप्रत्यधिदैवतम् ॥ ताभ्यांयुतंदैत्यगुरुमण्डलेपूजयेत्त
तः ॥ ४२ ॥ अर्णलक्षंजपेन्मन्त्रंहुनेत्त्रिमधुरान्वितैः ॥ उदुम्बरस्यकाष्ठैश्चत
र्पणादितुचन्द्रवत् ॥ ४३ ॥ वृषाकपिर्मुनिःप्रोक्तःपङ्क्तिच्छन्दउदाहृतम् ॥ इन्द्रा
णीदेवताप्रोक्तानियोगःशुक्रतुष्ट्ये ॥ ४४ ॥ इन्द्राणीमासुनारिषुमुभगामहम
श्रवम् ॥ नह्यस्याअपरंचनजरसामस्तेपतिर्विश्वस्मादिन्द्रउत्तरः ॥ ४५ ॥ म
धुच्छन्दाऋषिःप्रोक्तोगायत्रंछन्दईरितम् ॥ शक्रोदेवोनियोगोस्यविश्वतःशुक्र
तुष्ट्ये ॥ ४६ ॥ इन्द्रंविश्वतस्परिहवामहेजनेभ्यः ॥ अस्माकमस्तुकेवलः ॥
४७ ॥ शुक्रसन्तुष्ट्येनित्यंभक्षणीयंकृतोदनम् ॥ अश्वेतंनाम्बरन्दध्यान्मुनि
मूलंचधारयेत् ॥ ४८ ॥ शुक्रमन्त्रस्यसिद्धस्यचिह्नानिस्त्युःस्त्रियोवशाः ॥
यात्रासिद्धिःप्रकाशश्चचान्तर्भूतयोवशाः ॥ ४९ ॥ चतुर्भुजस्यसूक्तस्य
भरद्वाजोमुनिर्मतः ॥ त्रिष्टुब्जगत्यश्छन्दांसिपूषादैवतमुच्यते ॥ ५० ॥
शुक्रन्तेअन्यद्यजतन्तेअन्यद्विरूपेअहनिद्यौरिवासि ॥ विश्वाहिमायाअव
सिस्वधावोभद्रातेपूषन्निहरातिरस्ति ॥ ५१ ॥ अजास्यःपशुपावाजपत्स्योधि
यंजिन्वोविश्वभुवनेविश्वेअर्पितः ॥ अप्प्रांपूषासिपिरामुदरोवृजत्सब्रक्ष्णाणोभु

वनादेवईयते ॥ ५२ ॥ यास्तेपूषन्नावोअन्तःसमुदेहिरण्यैमनुलिक्षचरन्ति ॥
 ताभिर्वापिइत्यासूर्यास्यकामेनकृतश्रवइच्छयामः ॥ ५३ ॥ पूषासुबन्धुर्दिव
 आपृथिव्याईलस्पतिर्मघवःदस्यवर्चाः ॥ योदेवासोअद्भुःसूर्यायैकामनकृत
 न्तवसस्यचम् ॥ ५४ ॥ समूलत्रिफलाचैलाकेशरश्मनःशिला ॥ एभियुकै
 र्जलैःस्नायाद्गार्गवस्यतुतुष्टये ॥ ५५ ॥ श्वेतोवाजीतथारौप्यंचन्दनंचसिता
 म्बरम् ॥ घृतन्दद्याच्छुक्रतुष्ट्यैतदभावेतुतण्डुलाः ॥ ५६ ॥ मधौसितनवम्या
 श्वरामोजातश्चभार्गवः ॥ रामःपुनर्वसौशुक्रोमघायामेतदन्तरम् ॥ ५७ ॥
 शनिमन्त्रंप्रवक्ष्यामिसिन्धुद्वीपोमुनिर्मतः ॥ गायत्रीछन्दइत्युक्कंदेवतातुशनै
 श्चरः ॥ ५८ ॥ शन्नोदेवीरभिष्टयआपोभवन्तुपीतये ॥ शंयोरभिश्चवन्तुनः ॥
 ५९ ॥ शंवीजेनपडङ्गानिकुर्याद्ध्यानंततश्चरेत् ॥ शशासनंशूलधरमिन्द्रनी
 लसमुद्युतिम् ॥ ६० ॥ सौराष्ट्रदेशजंप्रोक्त्वरदंगृध्रवाहनम् ॥ भृग्वार्य्यकाश्यप
 गोत्रंकिरीटेनविभूषितम् ॥ ६१ ॥ कृष्णाम्बरंकृष्णवर्णंकृष्णगन्धानुलेपनम् ॥
 गायत्रीछन्दसंदेवंकृष्णभरणंभूषितम् ॥ ६२ ॥ प्रजापत्यधिदेवेनसहितश्च
 समास्थितम् ॥ ममप्रत्यधिदेवेनयुक्कंध्यात्वासमर्चयेत् ॥ ६३ ॥ कस्तूरीयुक्कैः
 कृष्णचूर्णैरचितमण्डले ॥ होमश्शमीसमिद्धिःस्यादायसार्धेणतर्पणम् ॥ ६४ ॥
 कृष्णपुष्पैश्चन्दनन्तुकालीयैरगुरुहुनेत् ॥ मुनिर्हिरण्यगर्भोस्यत्रिष्टुप्छन्द
 उदाहृतम् ॥ ६५ ॥ नियोगःशनिप्रीत्यर्थेनानापीडाविनाशने ॥ ब्रह्मयज्ञान
 मितिचमन्त्रमत्रतुकीर्त्तयेत् ॥ ६६ ॥ यमायसोमंसुनुतयमायजुहुताहविः ॥
 यमंहयज्ञोगच्छत्यग्निदूतोअरंकृतः ॥ ६७ ॥ शनेरुपासकोनित्यंकृशरंभक्षये
 न्नरः ॥ व्याघ्रीजटागलेधार्याभ्यङ्गःकार्यश्चनित्यशः ॥ ६८ ॥ शनिमन्त्रेतुसं
 सिद्धेसंसिद्धामनवोखिलाः ॥ तस्यफूत्कारमात्रेणविनश्यन्त्यखिलागदाः ॥
 ६९ ॥ नवर्चस्यतुमूकस्यसिन्धुद्वीपोमुनिर्मतः ॥ बद्धमानाप्रतिष्ठावानुष्टुप्
 चैवसमीरिताः ॥ ७० ॥ छन्दांसिदेवताआपोनियोगःशनितुष्टये ॥ एतासां
 जपतःपापंकामजातंविनश्यति ॥ ७१ ॥ आपोहिष्ठामयोभुवस्तानऊर्ज्जद
 धातन ॥ महेरणायचक्षसे ॥ ७२ ॥ योवःशिवतमोरसस्तस्यभाजयतेहनः ॥

उशतीरिवमातरः ॥ ७३ ॥ तस्माच्चरङ्गमामवोयस्यक्षयायजिन्वथ ॥ आपो
जनयथाचनः ॥ ७४ ॥ शन्नोदेवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये ॥ शंयोरभिश्च
वन्तुनः ॥ ७५ ॥ ईशानाचार्याणां क्षयन्तीश्चर्षणीनाम् ॥ अपोयाचामिभेष
जम् ॥ ७६ ॥ अप्सु मे सोमे अब्रवीदन्तर्विश्वानिभेषजा ॥ अग्निश्च विश्वश
म्भुवम् ॥ ७७ ॥ आपः पृणीतभेषजं वरूथन्तन्वेमम ॥ ज्योक्चसूर्यदृशे ॥
७८ ॥ इदमापः प्रवहतयत्किञ्चदुरितं मयि ॥ यद्वाहमभिदुदोहयद्वाशेषउतानृत
म् ॥ ७९ ॥ आपो अद्यान्वचारिपंसेनसमगस्महि ॥ पयस्यानग्न आगहितं मा
संसृजवर्चसा ॥ ८० ॥ रसाञ्जनं कृष्णतिलाः शतपुष्पाघ्नो बला ॥ लज्जालु
लोध्रयुक्ताभिरद्विः स्नानेशने भुदा ॥ ८१ ॥ कृष्णागौर्महिषीलोहन्तैलं सीसन्तु
तुष्टये ॥ शनेर्दद्यादशक्लस्तुलोहं वामरटानपि ॥ ८२ ॥ ज्येष्ठमासे कृष्णपक्षे च
तुर्दश्यामसृग्दिने ॥ रोहिण्यां सूर्यतो जातः शनिस्तत्रार्चनं मुदे ॥ ८३ ॥ राहोर्म
न्त्रं प्रवक्ष्यामिवामदेवो मुनिर्मतः ॥ गायत्री छन्द इत्युक्तं सैहिकेयस्तु देवता ॥
८४ ॥ कयानश्चित्र आभुवदूतिसदावृध सखा ॥ कया सचिष्टयावृता ॥ ८५ ॥
रांवीजेन पडङ्गानि ध्यानमस्या निरूप्यते ॥ करालवदनं खड्गचर्म शूलधरं बृहत् ॥
८६ ॥ कृष्णाम्बरं कृष्णवर्णं कृष्णगन्धानुलेपनम् ॥ कृष्णपूष्पैः पुज्यमानं द्वेयू
रमुकुटान्वितम् ॥ ८७ ॥ पूर्वदेशे समुत्पन्नं क्रूरमान्तीरसार्पकम् ॥ पाटलीगोत्र
संभूतमनुष्टुप्छन्दसंग्रहम् ॥ ८८ ॥ कृष्णच्छत्रं रथारूढं कृष्णध्वजपताकिनम् ॥
सर्पाधिदेवतायुक्कं कालप्रत्यधिदैवतम् ॥ ८९ ॥ इत्थं सञ्चिन्त्य नैर्ऋत्येन काकारे
तुमण्डले ॥ द्वादशांगुलविस्तीर्णे पूजयेच्छयामलाक्षतैः ॥ ९० ॥ दूर्वाभिर्म
धुगक्ताभिरस्य होमो विधीयते ॥ तर्पणादिरिह द्रव्यैः कौलिकांस्तर्पयेद्विजान् ॥
९१ ॥ सर्पराज्ञी मुनिः प्रोक्तो गायत्रं छन्द ईरितम् ॥ सर्पाश्च देवताः प्रोक्तानियो
गोराहुतुष्टये ॥ ९२ ॥ आयंगौः पृष्णिणः क्रमीदसदन्मातस्म्पुरः ॥ पितरश्च पय
न्स्वः ॥ ९३ ॥ कण्वाचार्यो मुनिः प्रोक्तो गायत्रं छन्द ईरितम् ॥ देवता तु भवेत्का
लो नियो गोराहुतुष्टये ॥ ९४ ॥ मापुणः परापराणि ऋतिर्दुहेणावधीत् ॥ यदी
ष्टृष्ण्या सह ॥ ९५ ॥ भक्षयेत्तु स दामापा न दूर्वा मूलं च धारयेत् ॥ न निन्दे

त्रिन्द्यकर्मस्थान्वन्दीमोक्षणमाचरेत् ॥ ६६ ॥ राहोर्मन्त्रस्यसिद्धौतुदैत्य
 राक्षसदर्शनम् ॥ कुर्वन्तुसाधकाज्ञांतुसदैवसमरेजयः ॥ ६७ ॥ पञ्चदशर्च
 सूक्तस्यवामदेवोमुनिर्मतः ॥ छन्दोनिवृच्चगायत्रीदेवतादेवनायकः ॥ ६८ ॥
 कयानश्चित्रआभुवदूतिसदावृधःसखा ॥ कयासचिष्टयावृता ॥ ६९ ॥ क
 स्त्वासत्योमदानामंहिष्ठोमत्सदन्धसः ॥ दृह्याचिदारुजेवसुम् ॥ ७० ॥ अ
 भीषुणःसखीनामविताजरितृणाम् ॥ शतंभवास्यूतिभिः ॥ १ ॥ अभीनआ
 ववृत्स्वचक्रंनवृतमहतः ॥ नयुद्धिश्चर्पणीनाम् ॥ २ ॥ प्रवताहिकेतुनामाहा
 पदेवगच्छसि ॥ अभक्षिमूर्यैसच ॥ ३ ॥ संयत्तइन्द्रमन्यवःसञ्चक्राणिदध
 न्विरे ॥ अधन्वेअधमूर्यै ॥ ४ ॥ उत्तस्माहित्वामाहुरिन्मघवानंशचीपते ॥
 दातारमविदीदयुम् ॥ ५ ॥ तस्मासद्यइत्यरिशशमानायमुन्वते ॥ पुरोचिन्म
 हसेवसुः ॥ ६ ॥ महिष्मतेशतंवनराधोवरन्तआसुरः ॥ नव्यौत्मानिक
 रिष्यतः ॥ ७ ॥ अस्मांअवन्तुतेशतमस्मात्सहस्रमूतयः ॥ अस्मान्वि
 श्वाअभीष्टयः ॥ ८ ॥ अस्मांइहावृणीषसख्यायस्वस्तये ॥ महोरायेदिविन्म
 ते ॥ ९ ॥ अस्मांअविदिविश्वहेन्द्रायापरिणस ॥ अस्मान्विश्वाभिरूति
 भिः ॥ १० ॥ अस्मभ्यंताअपाविविब्रजांअस्तेवगोमतः ॥ नवाभिरिन्द्रोति
 भिः ॥ ११ ॥ अस्माकंधृष्णुयारथोद्युमांइन्द्रानपच्युतः ॥ गव्युरपुरीयतो ॥
 १२ ॥ अस्माकमुत्तमंकृधिश्चवोदेवेषुमूर्यै ॥ वर्षिष्ठांद्यामिवोपरि ॥ १३ ॥
 नागवल्लीनागवलाकुगारीचक्रमास्करोः ॥ वचागुहूचीतगरैःस्तानंपात्रचतुष्ट
 ये ॥ १४ ॥ सीसकंकम्वलंस्वर्णमेषंदद्यात्तुष्टये ॥ राहोरेतदभावेतुत्रिपुरांस
 म्प्रदापयेत् ॥ १५ ॥ आश्विनेपौर्णमास्यांतुभरण्यांसिंहिकासुतम् ॥ जन
 यामाततस्मिंस्तंविशेषेणार्चयेन्मुदे ॥ १६ ॥ केतुमन्त्रंप्रवक्ष्यामिमधुच्छन्दा
 मुनिर्मतः ॥ देवताकेतवःप्रोक्तागायत्रंछन्दईरितिम् ॥ १७ ॥ केतुकृणवन्नकेत
 वेपेशोमूर्याअपेशसे ॥ समुषद्विरजायथाः ॥ १८ ॥ कंबीजेनपडङ्गानिध्या
 नमत्रनिरूप्यते ॥ धूमाक्षवाहवःपाशधराश्चविकृताननाः ॥ १९ ॥ किरीटि
 नोगृध्रवाहामध्यदेशोद्धवाहृदाः ॥ चित्राम्बराश्चित्रवर्णाश्चित्रगन्धानुलेप
 नाः ॥ २० ॥ नानाछन्दस्ककागौतमार्याजैमिनिगोत्रजाः ॥ कृष्णपिङ्गव

जपताकिनोमुकुटिनस्तथा ॥ २१ ॥ केयूरिणोरथारूढाःस्थूलाब्रह्माधिदेवताः ॥
चित्रगुप्ताख्यप्रत्यधिदेवताश्चेतिचिन्तयेत् ॥ २२ ॥ सार्धांगुलेध्वजाकारेवा
यव्यामण्डलेकृते ॥ चित्रवर्णाक्षतैःपुष्पैस्तत्रावाह्यसमर्चयेत् ॥ २३ ॥ वर्णलक्षं
जपेन्मन्त्रं कुशहोमः प्रकीर्तितः ॥ मधुरत्रयसंयुक्कश्चित्रद्रव्यैः प्रपूजयेत् ॥ २४ ॥
वामदेवो मुनिः प्रोक्तस्त्रिष्टुप्छन्द उदाहृतम् ॥ ब्रह्मास्यदेवताकेतुप्रीतये विनियो
जनम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मयज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विहीतः सुरुचो वेन आवः ॥ स बुद्धि
या उपमा अस्य विष्टा स तश्च योनिमस तश्च विवः ॥ २६ ॥ प्रस्कृष्टस्तु मुनिः
प्रोक्तो बृहती छन्द ईरितम् ॥ देवता चित्रगुप्तो त्रिनियोगः केतुतुष्टये ॥ २७ ॥ उ
पोवाजं हि वं स्वयश्चित्रो मानुषे जने ॥ तेनावहसुकृतो अध्वरा उपयेत्वा गृणन्ति व
ह्नयः ॥ २८ ॥ स देवो ब्रह्मवेषः स्यान्निम्नेनोपविशेत्कचित् ॥ नाशनीयाद्गन्धम
न्नादिकेतुमेव न तत्परः ॥ २९ ॥ केतुमन्त्रस्य सिद्धौ तु लिङ्गं सर्वत्र मान्यता ॥
बहुधा तु भवेद्गुप्तो दृश्यो न साधकोत्तमः ॥ ३० ॥ दशर्चस्य तु सूक्तस्य मधुच्छ
न्दा मुनिः स्मृतः ॥ देवते चन्द्रमरुतौ गायत्रं छन्द उच्यते ॥ ३१ ॥ युञ्जन्ति ब्रह्म
मरुषं चरन्तं परितः स्थुषः ॥ रोचन्ते रोचनादिवि ॥ ३२ ॥ वीलुचिदारुजन्तुभिर्गु
हाविदिन्द्रवाह्निभिः ॥ अविन्द उश्रिया अनु ॥ ३३ ॥ देवयन्तो यथा मतिमच्छावि
ददमुद्गिरः ॥ महामनूषत स्मृतम् ॥ ३४ ॥ इन्द्रेण सहिदृक्षसे यजमानो अविभ्यु
पा ॥ मन्द्रू समान चर्वस ॥ ३५ ॥ अनवद्यैरभिरघूमिमास्वस्वहस्वदर्चतिम् ॥ गणै
रिन्दस्य काम्यैः ॥ ३६ ॥ अतः परिज्मन्नागहिदिवो वारोचनादधि ॥ समस्मिन्
रज्जते गिरः ॥ ३७ ॥ इतो वासातिमीमहे देवो वापार्थिवादधि ॥ इन्द्रं माहो वारज
सः ॥ ३८ ॥ सहदेवी चलज्जालुबलमुस्तप्रियङ्गवः ॥ एतद्युक्कजलस्नानात्प्रसी
दतिसदा शिखी ॥ ३९ ॥ ऊर्णवस्त्रमजापुत्रं ध्वजश्चापि पताकिका ॥ पीताभाङ्के
तुतुष्ट्यै तु दद्याद्दाराजमाषकान् ॥ ४० ॥ आपादस्य सिते पक्षेरौ द्रुमे केतवो भवन् ॥
अतश्चार्कदिने कार्यः केतूनान्तुमहोत्सवः ॥ ४१ ॥ इत्थं वैदिकमार्गेण कथितं
ग्रहपूजनम् ॥ ये कुर्वन्ति सदा तेषां सिद्धिः करतले स्थिता ॥ ४२ ॥ ग्रहाराधनशी
लानामिह लोके परत्र च ॥ सुखं स्यादथ किं वच्मि तद्ब्रुवन्ति वहदेवताः ॥ ४३ ॥
इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रे शिवप्रणीतेन च ग्रहकथनप्रकाशस्त्रयोदशः ॥ १३ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेशगुरुणाज्ञानिनायदा ॥ लोभेनदत्तोमन्त्र
 श्चेदतोदुःखमवाप्यते ॥ १ ॥ तदाकिं देवकर्त्तव्यं यदासौख्यं न जायते ॥ इह
 लोके परत्रापियेन संलभ्यते सुखम् ॥ २ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ प्रायः कलियुगे
 देवि गुरवो लोभसंयुताः ॥ शिष्यास्सुखेप्सवोऽभक्ता अतो न कापि सिद्धयः ॥
 ३ ॥ प्रायोमन्त्रग्रहस्तेन दुःखायैवोपजायते ॥ तदर्थं सम्प्रवक्ष्यामि सर्वतन्त्रेषु
 गोपितम् ॥ ४ ॥ मन्त्रत्यागं प्रथमतः कृत्वा प्रत्यङ्गिराम्भजेत् ॥ मन्त्रत्यागवि
 धिं वक्ष्ये येन सञ्जायते सुखम् ॥ ५ ॥ विद्वांमं ब्राह्मणं ज्ञात्वा तन्त्रेषु परिनिष्ठितम् ॥
 प्रातस्तस्य गृहं गत्वा स्वीयं दुःखं निवेदयेत् ॥ ६ ॥ ततस्तेन प्रकर्त्तव्यो मन्त्रत्याग
 विधिः परः ॥ तत्रादौ रम्यं भवने कुम्भं दीक्षाविधानतः ॥ ७ ॥ मण्डले स्थापयि
 त्वा तु युतं तीर्थजलैः शुभैः ॥ विलोमं तन्त्रमन्त्रेण तत्रावाह्येष्टदेवताम् ॥ ८ ॥
 सकलीकृत्य सम्पूज्या वरणञ्च प्रपूजयेत् ॥ एवं सावरणं मन्त्री समभ्यर्च्येष्टदेवता
 म् ॥ ९ ॥ हुनेद्विलोममन्त्रेण गोघृतेन सह सकम् ॥ अष्टान्वितं शतं वा पिततः
 सन्तर्पयेदमुम् ॥ १० ॥ ब्रह्मार्पणेन मनुना देवताभ्यो बलिन्ततः ॥ यवानैश्चा
 पि दुग्धानैर्दिग्दिग्दिक् च ऊर्ध्वतः ॥ ११ ॥ आयाहीन्द्रसुराधीशशतमन्योशची
 पते ॥ नमस्तुभ्यं गृहाणे मं पुष्पधूपादिकं बलिम् ॥ १२ ॥ आयाहिते जसां न
 हव्यवाहवरप्रद ॥ गृहाण पुष्पधूपादिवलिमेनं प्रयोजितम् ॥ १३ ॥ प्रेतनाथ
 त्वमायाहिभिर्नाञ्जनसमद्युते ॥ बलिन्दत्तं गृहाणे मां सुप्रीतो वरदो भव ॥ १४ ॥
 नमस्ते रक्षसां नाथ निर्ऋते त्वमिहागतः ॥ गृहाण बलिपूजादिमया भक्त्या निवे
 दितम् ॥ १५ ॥ एहि परिचमदि कृपाल जलनाथ नमोस्तुते ॥ भक्त्या निवेदिता
 पूजां गृहीत्वा सुखमाप्नुहि ॥ १६ ॥ प्रभञ्जनप्राणपते त्वमेहिसपरिच्छदः ॥
 मया प्रयुक्तं विधिवद् गृहाण बलिमादरात् ॥ १७ ॥ कुबेरतारकाधीशा वागच्छे
 तां सुरोत्तमौ ॥ पुष्पधूपादिभिः प्रीतो भवतां वरदो मम ॥ १८ ॥ ईशत्वमेहि भ
 गवन् सर्वविद्याश्रयप्रभो ॥ पूजितः पुष्पधूपाद्यैः प्रीतो भव विभूतये ॥ १९ ॥ आ
 याहि सर्वलोकानां नाथ ब्रह्मन्समर्चनम् ॥ गृहाण सर्वविप्राग्रयजगत्कर्त्रेणमोस्तु

१ अंतस्तत्प्राणबुद्धिदेहधर्माधिकारजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थानामनसावाचाकर्मणाभ्यन्त
 रायचोदरेण शिष्याय चामृतं मदुक्तं यच्च कृतन्तस्तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवेद्भूः स्वाहा ॥

ते ॥ २० ॥ आगच्छवरदश्रेष्ठविष्णोविश्वस्यनायक ॥ पूजितःपरयाभक्त्या
भवत्सुखदोमम ॥ २१ ॥ ततःसपरिवारायःपूजयेन्मन्त्रदेवताम् ॥ मन्त्रेण
विपरीतेनपुष्पधूपोपचारकैः ॥ २२ ॥ ततस्तुप्रार्थयेद्विद्वान्पूजितांमन्त्रदेवता
म् ॥ अनुकल्पादिनालोच्यमयातरलबुद्धिना ॥ २३ ॥ उपात्तोदुःखदोमन्त्र
स्तदोपविनिवर्त्तय ॥ पापंप्रतिहतंमेस्तुभूयाच्छ्रेयःसनातनम् ॥ २४ ॥ तनो
तुममकल्याणंपावनीभक्तिरेवतु ॥ इतिसम्प्रार्थ्यमन्त्रेशंमन्त्रंयन्त्रेविलोमतः ॥
२५ ॥ विलिख्यामलकर्पूरचन्दनेनसमर्पयेत् ॥ कलशोपरिसंस्थाप्यभक्त्यापर
मयायुतः ॥ २६ ॥ तद्यन्त्रंस्वस्यशिरसिबद्ध्वास्नायादघटोदकैः ॥ मन्त्रपूतैः
पुनश्चान्यंकुम्भंतोयैःप्रपूरयेत् ॥ २७ ॥ तन्मध्येमन्त्रयन्त्रंच निक्षिप्याथप्रपूर
येत् ॥ तंकुम्भंनिम्नगायांचशुद्धेवान्यजलाशये ॥ २८ ॥ विसृजेदयविप्रांश्च
यथाशक्त्याप्रपूजयेत् ॥ इत्थंकृतविधानस्यदुर्लभस्यमनोरुजः ॥ २९ ॥ विन
श्यन्तिनसन्देहःक्रमाच्चित्तप्रसन्नता ॥ जायतेऽतीवसम्पन्नावर्धतेतत्कुलंसदा ॥
३० ॥ अथप्रत्यङ्गिरांवक्ष्येसारभूतांसुखप्रदाम् ॥ यद्भक्तस्यदृशःपाताङ्गुतप्रेता
धिदेवताः ॥ ३१ ॥ कदाचिन्नाभिगच्छन्तिसाध्यसिद्धिःप्रजायते ॥ शान्तिं
पुष्टिसमृद्धिंचसाधकायप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ कुलद्वयविदात्मादिमन्त्रार्थज्ञान
कोविदः ॥ आचारसंयुतःशुद्धवाक्शुद्धोमनसातथा ॥ ३३ ॥ शान्तबुद्धिः
प्रसन्नात्माजितक्रोधोजितेन्द्रियः ॥ दम्भाहङ्कारमोहादिविकलोज्ञानवित्त
मः ॥ ३४ ॥ ध्यानयोगसमारूढःसर्वाभीष्टप्रसाधकः ॥ मन्त्रराजमिमंलब्ध्वा
जायतेसचभूपतिः ॥ ३५ ॥ विनियोगमध्येवक्ष्येचत्वारिंशद्वचस्तथा ॥ प्र
त्यङ्गिरामुनिःप्रोक्तश्छन्दोनुष्टुप्प्रकीर्तितम् ॥ ३६ ॥ उग्राकृत्यादेवतास्तिम
हादेवोथवाहरिः ॥ विनियोगोत्रसर्वेषुत्वभीष्टेषुतथाविधः ॥ ३७ ॥ आदौशरी
रशुद्ध्यर्थंप्राजापत्यंव्रतंचरेत् ॥ कुशोदकेनसंशोध्यपञ्चगव्येनवैपुनः ॥ ३८ ॥
चरुंहविष्यंभुञ्जानःशतमष्टोत्तरंजपेत् ॥ दिनत्रयंततःसिद्धंमन्त्रंकार्येपुयोजये
त् ॥ ३९ ॥ दिक्पालमुद्रासनपल्लवानांविधिंपरिज्ञायजपेत्सुमन्त्रम् ॥ नचा
न्यथासिद्ध्यतितस्यमन्त्रःपूतःसदायद्विलमन्त्रराजः ॥ ४० ॥ लङ्घयेत्प्रत्यरी
न्सर्वानभीष्टंचैवजायते ॥ प्रयुक्त्वोब्राह्मणेमन्त्रोविपरीतकलोभयेत् ॥ ४१ ॥ ज

पादौवाप्रयोगादौपुरश्चर्यादिकेतथा ॥ आदौशान्तिप्रकुर्वीततद्विधानंनि
 गद्यते ॥ ४२ ॥ बार्हस्पत्यःशान्तिमुनिर्विश्वेदेवाःसुरामताः ॥ छन्दश्चश
 करीप्रोक्ताशान्त्यर्थविनियोजनम् ॥ ४३ ॥ तच्छ्रद्धयोरावृणीमहेगातुंयज्ञाय ॥
 गातुंयज्ञपतयेदैवीस्वस्तिरस्तुनः ॥ ४४ ॥ स्वस्तिरस्तुमानुषेभ्यःऊर्ध्वजिगातु
 मेयजम् ॥ शनोअस्तुद्विपदेशंचतुष्पदे ॥ ४५ ॥ नमोब्रह्मणेनमोअस्त्वग्नये ॥
 नमःपृथिव्यैनमओषधीभ्यः ॥ ४६ ॥ नमोवाचस्पतयेनमोविष्णवेमहतेक
 रोभि ॥ भद्रंनोअपिवातयमनः ॥ ४७ ॥ उच्चरंस्त्रिस्तारपूर्वमन्त्रान्तेशान्तिरि
 त्यपि ॥ गायत्र्यष्टोत्तरशतंजप्त्वाकर्मसमारभेत् ॥ ४८ ॥ कर्मन्तोपिपुनश्चै
 वंकृताकर्मसमापयेत् ॥ सर्वेषामेवमन्त्राणांबीजमोशक्तिरत्रहीम् ॥ ४९ ॥
 तारमायापुटाःसर्वजसव्याःकेवलानहि ॥ तदाक्षिप्रंप्रसिद्ध्यन्तिमन्त्रास्तन्त्रेषु
 निर्णयः ॥ ५० ॥ अश्विनौतुमुनीप्रोक्तावनुष्टुप्छन्द ईरितम् ॥ कृत्वात्रदेवता
 चास्यनियोगोभीष्टसिद्धये ॥ ५१ ॥ यांकल्पयन्तिनोरयःकूरांकृत्यांवधूभिर्व ॥
 तां ब्रह्मणाअपनिर्णुप्रप्रत्यकर्त्तारमृच्छतु ॥ ५२ ॥ नांगत्र्यब्ध्याब्धिर्वेदेषुनाग
 वणैर्ध्रुवादिकैः ॥ ह्रींबीजान्तैःषडङ्गानिमन्त्रस्यतुसमाचरेत् ॥ ५३ ॥ शिरो
 भूमध्यवक्त्रेषुकण्ठेबाहुद्वयेहृदि ॥ नाभावूर्वोर्जानुनोश्चपदानिपदयोर्न्यसेत् ॥
 ५४ ॥ चतुर्दशक्रमान्मन्त्रीतस्मायापुटान्यपि ॥ ततोध्यायेत्सिंहमुखीमुक्क
 शांदिगम्बराम् ॥ ५५ ॥ असिचर्मकरांश्यामादंष्ट्राग्रांसर्वभूषणाम् ॥ ग्रसन्ती

१ ओम् २ ह्रीम् ३ इस मन्त्रके ब्रह्माक्षि, अनुष्टुप्छन्द, प्रत्यक्षिरादेवता, ओं बीज, ह्रींशक्ति, और कृत्वा नाशनेके लिये विनियोगहै— ओं ह्रीं इस से सम्पुटित करने से इस मन्त्रमें सैतिस अक्षर होते हैं ४ आठ, तीन, चार, चार, चार, पांच और आठ अक्षरों के आदि में ओं, तथा, अन्तमें ह्रीं मिलाकर षडङ्ग न्यास करना, जैसे ओं यां कल्पयन्तिनोरयः ह्रीं हृदयायनमः, ओं कूरांकृत्यां ह्रीं शिरसे स्वाहा, ओं वधूभिर्व ह्रीं शिखायैवद्, ओं तां ब्रह्मणा ह्रीं कवचायहुम्, ओं अपनिर्णुप्रह्रीं नेत्रत्रयायत्रौषट्, ओं प्रत्यकर्त्तारमृच्छतु ह्रीं अस्त्राय फट्— एक, चार, एक, दो, दो, दो, दो, एक, तीन, पांच, दो, तीन, और तीन अक्षरों के प्रथम ओं तथा अन्तमें ह्रीं मिलाकर शिरआदि मूत्रोक्त चौदह स्थानों में पदन्यास होता है जैसे ओं यां ह्रीं शिरसि, ओं कल्पयन्तिह्रीं भूमध्ये, ओं नोह्रीं मुखे, इसी रीति से और भी कर लेना ५ ध्रुवनाम ओंकारका है ॥

माहितारुद्रतेजसाध्यानमीरितम् ॥ ५६ ॥ अयुतंप्रजपेन्मन्त्रं होमस्तस्य दशां
 शतः ॥ अपामार्गसमिद्धिस्तु होमो हव्यघृतादिभिः ॥ ५७ ॥ त्रिकोणे चार्चये
 देवीं पद्मदलेष्वङ्गपूजनम् ॥ लोकपालास्तदस्त्राणि पूजयेदित्यमर्चनम् ॥ ५८ ॥
 एवं सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगेषु शतं जपेत् ॥ जुहुयाच्च शतं दिक्षु दशमन्त्रैर्वलिं हरेत् ॥
 ५९ ॥ यो मे पूर्वगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा ॥ इन्द्रस्तन्देवमुच्चार्य राजान्ते
 भञ्जयत्विति ॥ ६० ॥ अञ्जयत्विति चोच्चार्य मोहयत्विति चोचरेत् ॥ नाशयतु
 पदं पश्चान्मास्यत्वित्यतो बलिम् ॥ ६१ ॥ तस्मै प्रयच्छतु कृतं ममान्ते च शि
 वं मम ॥ शान्तिः स्वस्त्ययनं चास्तु बलिमन्त्र उदाहृतः ॥ ६२ ॥ प्रणवाद्योष्ट
 पञ्चर्णस्तेनैव वितरेद्बलिम् ॥ अस्मिन्मन्त्रे पूर्वपदस्थानेऽग्नादिपदं वदेत् ॥
 ६३ ॥ इन्द्र इत्यादिकस्थाने अग्निरित्यादिकं पठेत् ॥ एवं तु दशमन्त्राः स्युस्तत्त
 दिक्षु बलिं हरेत् ॥ ६४ ॥ एवं कृतेश्च कृताकृत्याक्षिप्रं विनश्यति ॥ ६५ ॥
 प्रत्यङ्गिरामुनिः प्रोक्तो नुष्टुप्छन्दः प्रकीर्तितम् ॥ कृत्या तु देवता चास्य नियोगो
 रिपुनिग्रहे ॥ ६६ ॥ शीर्षिणवती कर्णवती विष्णुरूपां भयङ्करीम् ॥ यः प्राहिणो दि
 हाद्यत्वं नित्यं योजयस्वस्तिभिः ॥ ६७ ॥ वामदेवो ऋषिः प्रोक्तो गायत्री छन्द ईरि
 तम् ॥ कृत्या तु देवता प्राग्वन्नियोगो रिनिवर्त्तने ॥ ६८ ॥ येन दिष्ट्येह वदसि प्रति
 पूरयामि नि ॥ तमेवातो निवर्त्तस्व मास्याम्यत्सो अनागसः ॥ ६९ ॥ मुनि
 र्वृद्धवशिष्ठोऽस्य च्छन्दो नुष्टुप् प्रकीर्तितम् ॥ देवः कालाग्निरुद्रोऽत्र नियोगो रि
 विनाशने ॥ ७० ॥ अभिवर्त्तस्य कर्त्तरि निरस्तांताभिरोजसा ॥ आयुरस्य
 निकृन्तस्य प्रजाश्च पुरुषादिनि ॥ ७१ ॥ ऊर्ध्वास्योऽस्य मुनिः प्रोक्तो नुष्टुप्छन्द
 उदाहृतम् ॥ देवताया तु धान्यो भिचारनाशे नियोजनम् ॥ ७२ ॥ यस्त्वाकृत्ये
 चकारे हत्वं तं गच्छ पुनर्नवे ॥ आसतीः कृत्या नाशाय सर्वास्तु या तु धान्यः ॥ ७३ ॥
 आसाम्प्रयोगं वक्ष्यामि पञ्चानामद्भुतं भुवि ॥ इदं पञ्चार्चकं सूक्तं शुक्लाष्टम्यां समा

१. यो मे पूर्वगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा इन्द्रस्तन्देव राजा भञ्जयतु अञ्जयतु मोहयतु नाशयतु मार
 यतु प्रतः बलितस्मै प्रयच्छतु कृतं मम शिवं मम शान्तिः स्वस्त्ययनं चास्तु इस मन्त्रसे पूर्व में इन्द्रकी
 पूजाकरे इसी रीति से पूर्वपदकी जगहमें आग्नेय, दक्षिण आदि पदों को जोड़कर इन्द्रकी
 जगह अग्नि, यम आदिकों को मिलाने से दश दिक्पालों के बलि मन्त्र जानलेना उर्ध्वी
 मन्त्रों से उनकी दिशों में उनकी पूजा समझना ॥

रमेत् ॥ ७४ ॥ सुमासिपौर्णमास्यायामुदुम्बरभवंसमम् ॥ आनयेद्वण्डमेकं
 तुपुरुषस्यप्रमाणतः ॥ ७५ ॥ शतनामस्मरन्दण्डंगृहीत्वाष्टोत्तरंशतम् ॥ सूक्तं
 जपेत्तदाशतिर्दह्यतेसमहाग्रहैः ॥ ७६ ॥ यदिप्रतिपदारम्भात्कर्मचैतत्समा
 चरेत् ॥ अष्टप्रादेशमात्रन्तुदण्डंवैभीतकंसमम् ॥ ७७ ॥ गृहीत्वोच्चार्यारि
 नामजपेत्सूक्तंदारिपुः ॥ महाव्याधिगृहीतोसौभ्रियतेनात्रसंशयः ॥ ७८ ॥
 कारस्करस्यचार्कस्यसमिधोग्निमुखोद्वैः ॥ तैलैराक्काहुनेत्सप्तशतमष्टोत्तरंश
 तम् ॥ ७९ ॥ शत्रुनाशोभवत्येवमथवाकेवलंजपम् ॥ मासमेकंप्रकुर्वीतरि
 पुर्मृत्युमवाप्नुयात् ॥ ८० ॥ श्मशानकाष्ठमय्यातुतालपत्रेलिखेद्विपोः ॥
 ईश्वरस्यालयेनामवर्णान्मन्त्रेणगर्भितान् ॥ ८१ ॥ अष्टोत्तरशतंजप्त्वाभू
 मौप्रादेशमात्रके ॥ निखनेत्तक्षणादेवज्वरःशत्रोःप्रजायते ॥ ८२ ॥ तत्क्षणं
 नाशमायातिप्रयोगान्तेतुदक्षिणाः ॥ दद्याद्भूहिरण्यादियथाशक्येतितदि
 धिः ॥ ८३ ॥ महादेवोमुनिः प्रोक्तोनुष्टुप्छन्दःप्रकीर्तितम् ॥ कृत्यातुदेवता
 चास्यनियोगोरिपुनिग्रहे ॥ ८४ ॥ क्षिप्रंकृत्येनिवर्त्तस्वकर्तुरेवगृहंप्रति ॥ प
 शूंश्चैवास्यनाशयवीर्यंचास्यनिवर्हय ॥ ८५ ॥ अगस्त्योस्यमुनिःप्रोक्तो
 नुष्टुप्छन्दःप्रकीर्तितम् ॥ कृत्यातुदेवताप्रोक्कानियोगोरिपुतक्षणे ॥ ८६ ॥
 यस्त्वांकृत्येचकारेहविद्वानपिउपग्रहान् ॥ तस्यैवातःपरावृत्यतनुंकृन्धियथात
 रुम् ॥ ८७ ॥ वशिष्ठोस्यमुनिःप्रोक्तोनुष्टुप्छन्दःप्रकीर्तितम् ॥ रुद्रस्तुदेवताप्रो
 क्तोनियोगोरिनिक्वन्तने ॥ ८८ ॥ प्रतिचित्वावसेधातुब्रह्मणेविष्णुमित्रहम् ॥
 अग्निरश्चकृत्यंरक्षोहाचोजएकपात् ॥ ८९ ॥ ब्रह्मास्यमुनिराख्यातोऽनुष्टुप्
 छन्दःप्रकीर्तितम् ॥ कृत्यातुदेवताप्रोक्कानियोगोरिनिक्वन्तने ॥ ९० ॥ यथा
 त्वांगिरसःपूर्वेभृगवश्चायसेधिरे ॥ अत्रयश्चवशिष्ठश्चतथैवनायसेधिमाम् ॥
 ९१ ॥ अग्निरस्यमुनिःख्यातस्त्रिष्टुप्छन्दःप्रकीर्तितम् ॥ कृत्यातुदेवताप्रो
 क्तानियोगोरिनिक्वन्तने ॥ ९२ ॥ यस्तेपरुपिसदधौरथस्यैवंविभूर्धिया ॥ तन्त्र
 च्छतगतेजननज्ञास्तेजनोयतः ॥ ९३ ॥ अथवक्ष्येऽस्यचोक्तस्यपञ्चर्वस्य
 विधिंशुभम् ॥ भुञ्जानःकपिलाक्षीरमनुवाकंत्र्यहंजपेत् ॥ ९४ ॥ क्षुत्तृड्
 दन्द्वादिरहितोब्रह्मचर्यरतोभवेत् ॥ प्रयोगेस्मिस्तुविज्ञेयाःकामक्रोधादयोर

यः ॥ ६५ ॥ पलाशस्यसमिद्धिस्तुमधुरैर्दधिभिः स्मृतैः ॥ हुनेदष्टसहस्रं तु ब्रह्मवर्चस्य
 वान्भवेत् ॥ ६६ ॥ गौरैरत्र दक्षिणा प्रोक्ता पलाशसमिधो हुनेत् ॥ दुग्धाश्चाष्ट
 शतकंसप्तभिर्दिवसैर्ग्रहाः ॥ ६७ ॥ उपग्रहाः पलायन्तेशान्तिः सर्वत्र जायते ॥
 एवं हुत्वा पिप्पलस्यसमिद्धिर्यश आमुयात् ॥ ६८ ॥ नदीतीरेऽश्मशाने च भद्र
 काल्यालयेऽपि वा ॥ कृत्वा तद्भस्म नोराशिं ध्यात्वा जन्ममचेतसा ॥ ६९ ॥
 जपेदष्टसहस्रं सप्तहाज्जायते क्षरी ॥ तदेव भस्माहोरात्रं मन्त्रितं गोष्ठके क्षि
 पेत् ॥ १०० ॥ सद्योगश्च सुखं तत्र जायते नात्र संशयः ॥ पौर्णमास्या
 गुपोष्याथ रजन्यामंगुलीयकम् ॥ १ ॥ स्वरक्षार्थं च सन्धार्य जपेदष्टसहस्र
 कम् ॥ महाराजसमः सस्यादाज्ञया विभवेन च ॥ २ ॥ नित्यमष्टोत्तरशतं
 विष्णोर्देवालये जपेत् ॥ परमासाभ्यन्तरेणैव तस्य पूर्णमनोरथाः ॥ ३ ॥
 संवत्सरजपादेवं ब्रह्मणा सदृशो भवेत् ॥ तिलान्भारशतं दद्याद्दक्षिणातेन पा
 णिने ॥ ४ ॥ भृगुर्मुनिरनुष्टुप् चच्छन्दः कृत्या च देवता ॥ संग्रामविजये चैव
 विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ ५ ॥ योनः कृत्ये रणस्थो वा जनो वान्यो हि हिंसति ॥
 तस्य त्वं देवि विद्धाग्निं तनुमृच्छस्व हेलिना ॥ ६ ॥ अगस्त्यस्तु मुनिः प्रोक्त
 पञ्चन्दोऽनुष्टुप् बुदाहृतम् ॥ देवीकृत्या नियोगस्तु विवादादौ जयाय च ॥ ७ ॥
 मन्त्रः शर्यादेन हविमस्य क्षियन्तं या कृत्वने ॥ सरस्वतीत्यव कृत्यमच्छिपस्तस्य
 किञ्चन ॥ ८ ॥ महादेवो मुनिः कृत्या देवबाह्मन्दर्शितम् ॥ अनुष्टुप् च नि
 योगस्तु विवादादौ जयाय च ॥ ९ ॥ मनः कश्चिद्बुद्ध्यातिर्मनसा प्रतिभूरि
 त् ॥ दूरस्थो वान्तिकस्थो वा तस्य हृद्यमसृक्पिब ॥ १० ॥ मुनिरग्निरनुष्टु
 प् चच्छन्दः कृत्या च देवता ॥ दुस्साध्यकार्यसिद्धेयर्थं विनियोगोऽस्य कीर्तितः ॥
 ११ ॥ येनासि कृत्ये प्रहिता छद्मनास्मज्जिघांसया ॥ तस्य व्यनेच्चा व्यनही
 नस्तहरसाशनिः ॥ १२ ॥ गौतमो मुनिः ख्यातोऽनुष्टुप् छन्दश्च ईरितम् ॥
 कृत्या मार्गस्थचौरादिनाशाय विनियोजनम् ॥ १३ ॥ योनोऽसिवासः प्रस्था
 नः परायाति पराचतम् ॥ तैर्देविरात्र्याः कृत्ये नोगमये मान्नि कृन्तय ॥ १४ ॥
 अथैतस्यानुवाकस्य प्रयोगः कीर्त्यते धुना ॥ शुक्लपक्षप्रदिपदमारभ्य प्रत्यहं जपे
 त् ॥ १५ ॥ अष्टोत्तरसहस्रन्तु पौर्णमास्यन्तमेव च ॥ भक्षयेत्कपिलाक्षीरं ह

विष्यौदनमेवच ॥ १६ ॥ श्रोत्रियालयभिक्षांवासर्वकृत्यानिवारणे ॥ सम
 र्थोदर्शनादेवभवेद्भूतस्यकाकथा ॥ १७ ॥ जयेत्तथापमृत्युंचयक्षगन्धर्वराक्ष
 सान् ॥ स्कन्दग्रहब्रह्मरक्षोपस्मारादिगदांस्तथा ॥ १८ ॥ सर्वे रोगाविनश्य
 न्तिवृद्धिश्चैवोत्तरोत्तरम् ॥ सर्वोपद्रवशान्तिःस्याद्भवनेसाधकस्यतु ॥ १९ ॥
 नित्यमष्टोत्तरंहुत्वाघृताक्लाञ्छालितरुडुलान् ॥ सर्वव्याधिविनाशःस्याच्चि
 वमेवदिनेदिने ॥ २० ॥ अष्टोत्तरसहस्रंतुतिलमापचरुंहुनेत् ॥ घृताक्लंसर्वरो
 गाणात्वरितंशान्तिकंस्मृतम् ॥ २१ ॥ पलाशपुष्पंचतिलान्सुरभीघृतसंयुता
 न् ॥ हुत्वाचाष्टोत्तरशतंमासंतत्सर्वदुःखहृत् ॥ २२ ॥ महोत्पातस्यशान्तिश्च
 जीवेद्धर्षशतंतथा ॥ देयास्वर्णागुलीयादिदक्षिणामन्त्रपाठिने ॥ २३ ॥ अ
 क्षिरामुनिरुद्दिष्टो गायत्रीछन्द ईरितम् ॥ देवोऽग्निर्विनियोगस्तु सर्वशत्रुनिकृन्त
 ने ॥ २४ ॥ यद्युवेशद्विपदेस्मानर्दिवेषुचतुष्पदी ॥ निरेस्थानोब्रजास्माभि
 कर्तुंत्वष्टपदीगृहान् ॥ २५ ॥ मुनिर्ज्वरस्तुभगवांस्त्रिष्टुप्छन्द उदाहृतम् ॥ मृ
 त्युर्देवोऽनियोगस्तुजराभवतुशत्रवे ॥ २६ ॥ यद्विष्णोयश्चद्वेष्ट्यघायुर्यस्यन
 संशयः ॥ शुनेपिपृमिवक्ष्यामितंप्रत्यस्मत्त्वमृत्यवे ॥ २७ ॥ ब्रह्मास्यमुनिरा
 ख्यातोऽनुष्टुप्छन्दःकीर्तितम् ॥ अग्निर्देवोऽनियोगस्तुशत्रुविद्वेषणेमतः ॥
 २८ ॥ यश्चयायज्ञःशपथोयश्चमामीशयातिनः ॥ ब्रह्माचपकुद्धशयार्शवत
 त्कन्वधस्पतिम् ॥ २९ ॥ देवताभौमउद्दिष्टोमुनिःकश्यप ईरितः ॥ अनुष्टुप्छ
 न्द उद्दिष्टोऽनियोगोरिपरायणे ॥ ३० ॥ सबन्धुश्चाप्यबन्धुश्चयोऽस्मभिमिदा
 मति ॥ तस्यत्वसिन्धयिष्टायदावित्सर्पताक्षिरः ॥ ३१ ॥ पञ्चर्चस्यप्रयोगोऽस्या
 धुनाचात्रप्रवक्ष्यते ॥ समुद्रगामिनीं गत्वाजपेदष्टोत्तरंशतम् ॥ ३२ ॥ जपेन्न
 त्यमहोरात्रंसमुद्दिश्यजलाञ्जलीन् ॥ अष्टाविंशतिसंख्याकादेयास्तद्वत्पुनर्जपे
 त् ॥ ३३ ॥ सप्ताहान्म्रियतेशत्रुरस्यरोगीनसंशयः ॥ विभीतदण्डमाधायचै
 कप्रादेशसम्मितम् ॥ ३४ ॥ शत्रुनामस्मरन्धार्यनित्यमष्टोत्तरंशतम् ॥ जपे
 न्मनुंरिपुकुलंज्ञाताज्ञातंविनश्यति ॥ ३५ ॥ अपराधंविनाद्धेष्टासतुकुशीप्रजा
 यते ॥ अष्टाविंशतिसङ्ख्यायोपश्यन्भानुंरिपुंस्मरन् ॥ ३६ ॥ अन्वहंप्रजपेन्ब्र
 ह्मजुर्ज्वरेणपरिपीडयते ॥ तिलतैलाकसमिद्धिर्होमश्चाष्टशतंभवेत् ॥ ३७ ॥ शत्रो

पुत्रकलत्राश्वगजताद्यंविनश्यति ॥ हिरण्यंदक्षिणांदद्यात्प्रयोगान्तेचशा
 न्तिकम् ॥ ३८ ॥ प्रायश्चित्तं पुनः कुर्यान्मुक्कदोषः प्रजायते ॥ द्विजानादेव
 भक्तानां जातुकुर्यान्नविप्रियम् ॥ ३९ ॥ कालाग्निरुद्धो देवस्तूपमन्युः कथितो मु
 निः ॥ बृहती छन्द उद्दिष्टं नियो गो स्या रिनाशने ॥ ४० ॥ अभिप्रेक्षि शुभप्राक्षं
 पुष्पाशुशपथं रथे ॥ शत्रुर्न तिष्ठति कृत्येव को वा विमतो गृहात् ॥ ४१ ॥ मुनिः स
 यतपाः प्रोक्तो बृहती छन्द ईरितम् ॥ ज्वलनो देवता चास्य नियो गोरि पलायने ॥
 ४२ ॥ परिणो वृद्धि शपथा दहन्नग्नि रिव दृहदे ॥ शत्रूने वा भिनोज्ञे हि दिव्या वृ
 क्षमिवा शनिः ॥ ४३ ॥ अङ्गिरास्तु मुनिश्छन्दो नुष्टु प्रकृत्या च देवता ॥
 गजाजतुरगादीनां नियो गोरि पुमो हने ॥ ४४ ॥ असपत्नं पुरस्तानः शिवं दक्षि
 णतस्कृधि ॥ अभयं मततं पश्चाद्भर उत्तरतो गृहे ॥ ४५ ॥ मुनिः कश्यप इत्युक्तो
 बृहती छन्द ईरितम् ॥ देवी कृत्या नियो गस्तुरि पूणां त्रासनाय च ॥ ४६ ॥ परे
 हि कृत्ये मातिष्ठ वृद्ध सेव पदं नय ॥ मृगास्य हि मृगोरिः प्रान्तत्वानि कर्तुमर्हति ॥
 ४७ ॥ एतस्यैवानुवाकस्य प्रयोगः कीर्त्यते धुना ॥ कृष्णाष्टमीं समारभ्य यावच्छु
 क्राष्टमी भवेत् ॥ ४८ ॥ इष्ट्वा माहेश्वरं लिङ्गं जपन्नाशयति क्षणात् ॥ अभिचारि
 कृत्या दीन् हयानां हस्तिनामपि ॥ ४९ ॥ विनाशयेन्महा व्याधिं संस्पृष्ट्वा रुद्रका
 लिकाम् ॥ जपेन्नश्येदरिस्तस्य रक्षितो पीश्वरेण चेत् ॥ ५० ॥ दक्षिणाभिमुखो
 र्वाज्जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ नित्यं जपेदेकविंशद्दिनावधितथारिपोः ॥ ५१ ॥ क
 लत्रादिकनाशः स्यादक्षिणा कम्बलद्वयम् ॥ आत्मरक्षा च कर्तव्या रुद्रन्यासवि
 धानतः ॥ ५२ ॥ मुनिः सर्वः सर्वसुरश्छन्दो नुष्टु प्रकीर्तितम् ॥ दाहनार्थं पुरा
 दीनां नियो गोस्य भवेत्तथा ॥ ५३ ॥ अग्न्यास्य चोररूपे पि पुरुषे पि विनाशिनी ॥
 भूमि ता प्रति गृह्णस्व प्रमादाय हि चाद्भुतम् ॥ ५४ ॥ अर्को मुनि रनुष्टु प्रचच्छन्दः
 कृत्यास्य देवता ॥ अतिक्रेद्धस्य राजा देः कोपशान्त्यै नियो जनम् ॥ ५५ ॥
 त्वमिन्द्रो यमो वरुणस्त्वमापो पि च रथो निलः ॥ त्वं ब्रह्मा चैव रुद्रश्च त्वष्टा चैव प्रजा
 पतिः ॥ ५६ ॥ छन्दस्तु देवी गायत्री देवते चाश्विनौ मतौ ॥ मुनिरिन्द्रो नियो
 गस्तु त्वरितं रोगनाशने ॥ ५७ ॥ आवर्तध्वं निवर्तध्वं मृतवः परिवत्सराः ॥ अ
 दोगत्राश्च अवदाश्च दिशः प्रतिदिशश्च मे ॥ ५८ ॥ गालवो मुनि राख्यातो

मित्रोदेवः प्रकीर्तितः ॥ त्रिष्टुप्छन्दोनियोगस्तु कर्त्तव्योद्भुतकर्मणे ॥ ५६ ॥
 त्वं यमं वरुणं सोमं त्वमापोऽग्निमथानिलम् ॥ अत्राहृत्य पशूंश्चैव चोत्पादयसि
 चाद्भुतम् ॥ ६० ॥ मुनिर्विष्णुः सुरो विष्णुरनुष्टुप्छन्द उच्यते ॥ नियोगो
 यस्य कस्यापि रक्षणार्थमुदाहृतम् ॥ ६१ ॥ यो मेरुगर्भशयानं विश्वस्याहितं
 पुरुषं विजहुः ॥ कुम्भीवपाकं नरकं जनाग्रीयं पञ्चवर्षाश्च एवं पुरुषो सोमपस्य ॥
 पञ्चर्वमनुवाकन्तु ये जपन्तीह नित्यशः ॥ पूर्वकर्मसमुद्भूतमाधिव्याधिभयं
 हरेत् ॥ ६२ ॥ अथात्र परिशिष्टस्था ऋगेका प्रोच्यते धुना ॥ तां जपन्सततं
 जन्तुर्नारिभिः परिभूयते ॥ ६३ ॥ येन्द्रसुत्र्यजवे मह्यमग्ने कदाधियो दुर्मदो अ
 ग्रनासः ॥ अवध्यैतानुशोचिषायिण्यतौ भूत्यैव स्वतस्य सनेमयस्याः ॥ ६४ ॥
 मुनिः शुक्रो ब्रह्मदेवश्छन्दोऽनुष्टुबुदाहृतम् ॥ स्त्रियो वै मोहनाशाय नियोगोऽस्य
 प्रकीर्तितः ॥ ६५ ॥ अत्यक्कारक्कास्वलंकृतः सर्वतोदुरितं वह ॥ जातीयाश्चै
 व कृत्यानां शत्रुहन्त्याय चेतसः ॥ ६६ ॥ वसवो मुनयः प्रोक्ताः परमात्मा च देव
 ता ॥ छन्दोऽनुष्टुब्धिनियोगोऽस्य दुर्वध्यारि विनाशने ॥ ६७ ॥ यथाहतिपुरासी
 नं तथैव स्वत्सकृन्नरः ॥ तथा त्वया युजावयंतस्य निकुमः स्थातुजङ्गमम् ॥ ६८ ॥
 अग्निस्तु देवता प्रोक्तो मुनिरिन्दुः प्रकीर्तितः ॥ छन्दोऽनुष्टुब्धिनियोगस्तु चास्य
 शत्रुविनाशने ॥ ६९ ॥ उत्तिष्ठे वरेहीनो जाते हि मिहेच्छसि ॥ यावास्ते कृ
 त्ययादौ तु प्रतिकृत्स्यामि विद्ववः ॥ ७० ॥ मुनिः शान्तायनः प्रोक्तः परमातत्र
 देवता ॥ छन्दोऽनुष्टुब्धिनियोगस्तु तपोविघ्नकराश्च ये ॥ ७१ ॥ लोभालस्या
 दयो वाथ दृश्यन्ते ये तपोपहाः ॥ ७२ ॥ तपोविघ्नकराः पाठे स्वायुधाश्शमिदं प
 ठेत् ॥ ७३ ॥ स्वायुधाः सन्ति नो रयो विघ्नं चैव पशुपते ॥ तैस्तैर्निकपलापापिनो जी
 वयस्य गीन् ॥ ७४ ॥ भगीरथो मुनिर्ब्रह्मा छन्दोऽनुष्टुबुदाहृतम् ॥ पापारी
 णां च पापस्य नाशाय विनियोजनम् ॥ ७५ ॥ मास्याच्छिपोद्विपदंतनो च
 किचतुष्पदम् ॥ माज्ञातीतन्तु जानस्यान्मनवेक्षिप्रवेशिनौ ॥ ७६ ॥ पञ्चर्व
 मनुवाकन्तु नित्यमष्टोत्तरं शतम् ॥ योजयेत्पूजयेद्द्रुद्रंतस्य शत्रुक्षयो भवेत् ॥
 ७७ ॥ सर्वकृत्या प्रशान्तिश्च सर्वलोकवशीकृतिः ॥ रुद्रालये सहसन्तु जपन्त्या
 धिन्तु निर्वहेत् ॥ ७८ ॥ कर्पासवीजं लवणं घृतमष्टसहस्रकम् ॥ हुत्वा सूर्यस्या

भिमुखमष्टाविंशतिसङ्ख्यया ॥ ७६ ॥ जपेदृष्टेस्तुसंस्तम्भः समुद्रमपिशोषये
 त् ॥ अत्रैवमननाभ्यासाद्विद्वत्तासूपपद्यते ॥ ८० ॥ अङ्गिरास्तुमुनिः प्रोक्तः
 कालोमृत्युश्च देवता ॥ छन्दोनुष्टुप्त्रिनियोगस्तुमुडुलमप्रसाधने ॥ ८१ ॥
 शत्रूयताप्रहितासिमांयेताभिर्मधर्वतः ॥ ततस्तथात्वदनुयोमततुर्व्यायश्रितः ॥
 ८२ ॥ अङ्गिरास्तुमुनिः प्रोक्तो महादेवोस्यदेवता ॥ नियोगच्छन्दउद्दिष्टंनि
 योगः पापकृन्तने ॥ ८३ ॥ एवंचानिकृतास्माभिर्ब्रह्मणादेविसर्वशः ॥ वधेतमा
 भिनोगत्वा पापधीनेवनोनहि ॥ ८४ ॥ अङ्गिरास्तुमुनिः प्रोक्तोनुष्टुप्छन्दः प्रकी
 र्त्तितम् ॥ देवीकृत्यानियोगस्तु शत्रूणांशोषणेमतः ॥ ८५ ॥ यथाविद्युद्धतोवृक्ष
 आमूलादनुशुष्यति ॥ एवंप्रतिशुष्यतिसयोमेपापंचिकीर्षति ॥ ८६ ॥ कठोमुनि
 र्महादेवोदेवोनुष्टुप्बुदाहृतम् ॥ स्त्रियाकृताभिचारादौयामंयामंपठेदिदम् ॥ ८७ ॥
 यथाप्रतिशुकोभूत्वातमेवप्रतिधावति ॥ पापन्तमेवधातुयोयोमेपापंचिकीर्षति ॥
 ८८ ॥ भृगुरस्यमुनिः प्रोक्तो विश्वेदेवास्तुदेवताः ॥ छन्दोनुष्टुप् तथायोगोडु
 र्गस्थानेमुखायच ॥ ८९ ॥ यानश्चक्षरणेयश्च निष्णयौनिधनाशंसति ॥ देवा
 स्तेसर्वधुन्वन्तु ब्रह्मवर्मममाचरम् ॥ ९० ॥ पञ्चर्चस्यास्यवर्गस्य प्रयोगोव
 क्ष्यतेधुना ॥ हुनेदष्टोत्तरशतं घृताक्कतिलतण्डुलान् ॥ ९१ ॥ मासाष्टकेन
 चात्रादिवृद्धिर्भवतिभूयसी ॥ आयुःकामोहुनेद्देव्यामृतमष्टोत्तरंशतम् ॥
 ९२ ॥ स्वजन्मदिवसेन्देस्मिन्नपमृत्युंजयत्यसौ ॥ सर्वपापक्षयश्चैव चित्त
 शान्तिः प्रजायते ॥ ९३ ॥ पलाशकुसुमैरष्टशतं हुत्वा द्विजर्षभः ॥ ब्रह्मते
 जोमयस्तस्य भातिदेहोतिभास्वरः ॥ ९४ ॥ ब्रह्मवृक्षसमिद्धिस्तु कुसुमैर्वा
 कुलाक्षतैः ॥ घृताक्कैरष्टसाहस्रं हुत्वा पातकनाशनम् ॥ ९५ ॥ अमुनैवानुवा
 केन यः कुर्यादनलार्चनम् ॥ सर्वपापक्षयस्तस्य वर्षमध्ये प्रजायते ॥ ९६ ॥
 अष्टोत्तरसहस्रंतु मनुंजप्त्वासमापयेत् ॥ मनोरस्यार्णसङ्ख्याकान्देवताप्रीति
 कारकैः ॥ ९७ ॥ दिव्यैस्तुभोजयेद्दिग्रान्देवताराधनक्षमान् ॥ तदभावेवैदि
 कांश्च मनुर्वेदमयोयतः ॥ ९८ ॥ तदाम्नायप्रवृत्तोन्यांस्तदभावेतुभोजयेत् ॥
 एवंगुरुत्यागउक्तः सर्वतन्त्रेषुगोपितः ॥ ९९ ॥ असिद्धोयः स्वयंशिष्यं कथं
 सन्तारयिष्यति ॥ देवत्यागं प्रवक्ष्यामि सर्वतन्त्रेषुगोपितम् ॥ १०० ॥ कृत

नित्यक्रियः पूजां देवतायाः समाचरेत् ॥ सङ्कल्पन्तुततः कुर्याद्देवत्यागादिपूर्व
 कम् ॥ १ ॥ स्वनामगोत्रं चोच्चार्य मनसा संस्मरन् हरिम् ॥ परोक्षं वा समक्षं वा
 गुरोः सम्प्रार्थयेत् सुरम् ॥ २ ॥ त्रैलोक्यनाथ जगदीश महेश्वरस्त्वं मत्कान्तकोटि
 जठराद्भुतशान्तिचिद् ॥ यत्त्वं मया लपमतिना दिभुजादिदेही ध्यातोपराधश
 तकं ममतत्क्षमस्व ॥ ३ ॥ त्वं मूर्ध्नि चन्द्रदहनशगणेशविष्णुब्रह्मेन्द्रशक्तिर
 नागगतस्वरूपः ॥ ध्यातोसि चाल्पविषये परिपूजितोसि तन्मे पराधशतकं भग
 वन्क्षमस्व ॥ ४ ॥ देवोपिनो न मनवो न च भारती त्वां जानन्ति मन्दमति
 नात्र वा किं बहु कृत्या ॥ ध्यातोऽल्पकस्त्वमपराधकृता मयेदं पापं क्षमस्व करुणा
 करदीनबन्धो ॥ ५ ॥ ध्यानं करोमि मनसान च तेजचान्यान्मन्त्राक्षरात्मकमि
 दं परिभावयामि ॥ रूपं त्वदीयमिति यत्प्रवदन्ति वेदाः सिद्धिर्जपान्न च बहिष्कृत
 पूजनाद्यैः ॥ ६ ॥ एवं सम्प्रार्थ्य देवेशं प्रणामैर्दण्डवत्पुनः ॥ मन्त्रमूर्त्यादिकं स
 र्वं गुरवे तत्समर्पयेत् ॥ ७ ॥ तदभावे पूजकाय तद्भक्ताय प्रदापयेत् ॥ कुर्याज्जप
 द्विगुणितं सर्वत्रापि च तद्दिनात् ॥ ८ ॥ प्राग्वच्च भोजयेद्विप्रान्गुर्वादींश्चापि
 तोषयेत् ॥ एवन्तु देवता त्यागो मया तुभ्यं निवेदितः ॥ ९ ॥ इति वैदिकमन्त्रेण
 सुसंभ्यानां कलौ युगे ॥ विधिर्मयानि गदितः किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २१० ॥
 इति श्रीमह मायामहाकालानुपमते मेरुतन्त्रे श्रीशिवप्रणीते प्रत्यक्षिरामन्त्रकथनप्रकाशश्चतुर्दशः १४

श्रीदेव्युवाच ॥ मन्त्राः श्रुता मया देववेदोक्ताः कलिसिद्धिदाः ॥ यन्त्राणि
 श्रोतुमिच्छामि वाञ्छितार्थप्रदानितु ॥ १ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ वेदान् विना
 ब्राह्मणानां गतिरन्यानविद्यते ॥ स्मृतिर्गतिर्नृपाणां च पुराणानि विशान्तथा ॥
 २ ॥ शूद्राणां चापि तन्त्राणि कलिदोषवशान्मतिः ॥ सर्वेषामुपरितृष्णा तेन
 दुःखं प्रजायते ॥ ३ ॥ वेदकर्मरतो विप्रः कलौ ब्रह्मानसंशयः ॥ वेदकर्मविही
 नस्तु विज्ञेयो ब्रह्मराक्षसः ॥ ४ ॥ अथादौ सम्प्रवक्ष्यामि गायत्रीयन्त्रमुत्तमम् ॥
 पद्ममष्टदलं कुर्याद्भीकारं कर्णिकास्थितम् ॥ ५ ॥ द्वौ द्वौ स्वरौ दिग्विदिशं प्रति
 पत्रं समालिखेत् ॥ किञ्जल्केषु तदग्रेषु गायत्र्यर्णां स्त्रिशस्त्रिशः ॥ ६ ॥ तद्बहिर्वृ
 त्तयुगलान्तरालेषु समालिखेत् ॥ ककगद्यांस्तथोमापो ज्योतीरसो मृतं ब्रह्म ॥ ७ ॥

भूर्भुवःसुवरोमिति गायत्रीयन्त्रमुच्यते ॥ सुवर्णेवापिलोहेवा कृत्वाहस्ते
 तुबन्धयेत् ॥ ८ ॥ अनायासाद्भवेदासिर्धर्मेचरमतेमनः ॥ अविच्छिन्नोभवे
 दंशःकीर्त्तिस्तस्यविवर्धते ॥ ९ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिसरस्वत्यामहाद्भुतम् ॥
 यन्त्रमेधाकरंतत्रपद्मपट्टदलंलिखेत् ॥ १० ॥ तत्कर्णिकायांपट्टोणेतसाध्यं
 प्रणवंलिखेत् ॥ तस्यमध्येकोणपट्टेवाग्भवंबीजमालिखेत् ॥ ११ ॥ यश्छन्द
 सामृषभोविभुश्छन्दोभ्योध्यमृतात्सम्बभूव ॥ समेन्द्रोमेधयास्पृणोतुअमृतस्य
 देवधारणोभूयासम् ॥ १२ ॥ एतस्याःपञ्चवर्णास्तुलिखेदष्टदलेषुच ॥ दलेषु
 मन्त्रवर्णान्वावहिर्वृत्रचतुष्टयम् ॥ १३ ॥ कुर्यात्तदन्तर्वीध्योस्तुद्वयोश्चापि
 ऋचाद्वयम् ॥ क्रमाल्लेख्यंवाहिर्वृत्रमातृकार्णैःप्रपूयेत् ॥ १४ ॥ शरीरमेविच
 क्षणंजिह्वामेमधुमत्तमा ॥ मनसःकाममाकूतिंवाचःसत्यमसीमहि ॥ १५ ॥
 योदेवानांप्रथमंपुरस्ताद्विश्वाधिपोरुद्रोमहर्षिः ॥ हिरण्यगर्भंपश्यतिजायमा
 नंसनोदेवःशुभयास्मृत्यासंयुनक्ति ॥ १६ ॥ तद्वहिर्भूपुरंकृत्वातत्कोणेषुसमा
 लिखेत् ॥ ऐंक्लींसौंद्नींचबीजानिपट्टस्वर्णादिनिर्मिते ॥ १७ ॥ शुभेदिनेसमा
 लेख्यधारयेद्योयथाविधि ॥ मेधावीश्रुतिधारीचनीरोगश्चप्रियंवदः ॥ १८ ॥
 बहुश्रुतोभवेत्सोपिक्रमाद्धेदागमानपि ॥ नविस्मरतिसर्वज्ञस्त्वभ्यासोभवति
 ध्रुवम् ॥ १९ ॥ अथत्रैयम्बकंयन्त्रंवक्ष्यतेसिद्धिकृत्परम् ॥ आलिख्याष्टदलंप
 ष्णंतारंतत्कर्णिकान्तरे ॥ २० ॥ तस्योदरेसाध्यनामसाधकाभीष्टकर्मयुक् ॥
 द्वौद्वौस्वरौकेशेषुदलेषुत्र्यम्बकाक्षरान् ॥ २१ ॥ चतुरश्चतुरोबाह्वेवोष्ठितव्यं
 जनाक्षरैः ॥ वक्ष्यमाणामृचंसाध्यनामवर्णविभूषिताम् ॥ २२ ॥ तयासंवेष्टये
 द्यन्त्रंलिखेत्तदन्तरा ॥ मुनिर्गृत्समदस्त्रिष्टुप्छन्दोरुद्रस्तुदेवता ॥ २३ ॥
 मातारुद्रेचक्रधीमानमोस्तुभीमनिष्कृतीवृषभवासदती ॥ उतोवीरांअर्पयमे
 पजेभिर्भिषक्कर्मकृत्वाभिषजांशृणोमि ॥ २४ ॥ भूपुराद्येषुठंबीजंदिक्षुवंबीजमे
 वच ॥ एतत्त्रैयम्बकंयन्त्रंगोपनीयंप्रयत्नतः ॥ २५ ॥ आयुरारोग्यसौभाग्य
 धर्मार्थमुत्तमोक्षदम् ॥ २६ ॥ किमत्रबहुनोक्तेनवाञ्छितार्थपरांश्रियम् ॥ लभ
 तेनात्रसन्देहोयन्त्रस्यास्यप्रभावतः ॥ २७ ॥ एकोनपञ्चपट्टोष्ठेफलकेब्रह्मशासि
 नः ॥ तत्रमध्यमकोष्ठेतुससाध्यंद्नींसमालिखेत् ॥ २८ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या

घृताक्लास्तिलतण्डुलान् ॥ मासाष्टकेनहुत्वातुसिद्धिर्भवतिभूयसी ॥ २६ ॥
 आयुष्कामो हुनेद्देव्यामृतमष्टोत्तरंशतम् ॥ स्वजन्मदिवसेब्देस्मिन्नपमृत्युंजय
 त्यसौ ॥ ३० ॥ सर्वपापक्षयश्चैवचित्तशान्तिःप्रजायते ॥ पलाशकुसुमैरष्टश
 तंहुत्वाद्भिजर्षभः ॥ ३१ ॥ ब्रह्मतेजोमयस्तस्यभातिदेहोतिभास्वरः ॥ ब्रह्मवृ
 क्षतमिद्विस्तुकुसुमैर्वाकुलाक्षतैः ॥ ३२ ॥ घृताक्नैरष्टसाहसंहुत्वापातकनाश
 नम् ॥ अनेनैवानुवाकेनयःकुर्यादधमर्षणम् ॥ ३३ ॥ सर्वपापक्षयस्तस्य
 वर्षमध्येप्रजायते ॥ आदित्याभिमुखोयस्तुह्यष्टाविंशतिसङ्ख्यया ॥ ३४ ॥
 स्थित्वाजपेत्तदातस्यगङ्गास्नानफलंभवेत् ॥ आत्मार्थवापरार्थवाजानुदघ्ने
 जलेजपेत् ॥ ३५ ॥ सर्वग्रहकृतादोषानशक्तास्तंप्रपीडितुम् ॥ कुंकुमेन्दुस
 मायुक्लं वन्दनंस्थापयेत्पुरः ॥ ३६ ॥ अष्टोत्तरशतंजप्त्वाभिपिञ्चेत्कुशकूर्च
 कैः ॥ रुग्णंतदाविनश्येत्तुग्रहोपग्रहदूषणम् ॥ ३७ ॥ भूतप्रेतपिशाचादिभू
 तबाधादितत्क्षणात् ॥ अपस्मारादयोरोगाबन्ध्याच्चेलभतेसुतम् ॥ ३८ ॥
 कुमारीपतिमाप्नोति कन्यार्थ्याप्नोतिकन्यकाम् ॥ नाभिमात्रजलेस्थित्वाद्युद
 यास्तमयेजपेत् ॥ ३९ ॥ अष्टौसहस्राणितदा महावृष्टिर्नगैर्दिनैः ॥ वज्रुल
 स्यसमिद्विस्तु हुनेदष्टसहस्रकम् ॥ ४० ॥ दुग्धाक्लाभिर्महावृष्टिः सप्ताहात्तुप्र
 जायते ॥ घृतेनहवनंकार्यमेवंसर्वमुखाप्तये ॥ ४१ ॥ पञ्चर्चस्यानुवाकस्य व
 क्ष्यमाणस्यदेवता ॥ कृत्याच्छन्दस्त्वनुष्टुप्स्यान्मुनिःप्रत्यङ्गिरामतः ॥ ४२ ॥
 योमेकरालिप्रद्वारे योगारेयोनिवेशने ॥ येमेकेशानखेनैव रञ्जनेदन्तधावने ॥
 ४३ ॥ प्रतिसहस्रतिधावकुमारइवपितृगृहान् ॥ मूर्च्छानमेषांस्फोटय पदमेषांकु
 लाञ्जलि ॥ ४४ ॥ एतेनसंजसन्नूनवेमधुनग्नेसनासः ॥ आविर्धतानुच्छो
 विधंभूत्रैवस्यमस्यदनंपरमस्य ॥ ४५ ॥ येनोरविन्दश्चरितासोअग्नेजहुर्म
 र्यासोअमृतंवदन्तः ॥ तेषांचायुधंष्यर्चिषाजातवेदः शुष्कंतुष्टंक्षमभिसंदस्व ॥
 ४६ ॥ रुद्रस्वरूपेस्त्रेदि कृष्णवर्णेभयङ्करि ॥ देविदेविमहादेवि महाशत्रुर्वि
 नश्यतु ॥ ४७ ॥ स्पृष्ट्वाश्वत्थस्यवृक्षंतु चाष्टोत्तरशतंजपेत् ॥ शनैश्चरदिनेचा
 गुरारोग्यैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ संस्मृत्यचमुनिच्छन्दोदेवतादिततःपर
 म् ॥ न्यासश्चापिप्रकर्त्तव्यो मन्त्राणामितिनिर्णयः ॥ ४९ ॥ खंफइजहिमहा

कृत्ये विधूमाग्निसमप्रभो ॥ देविदेविमहादेवि ममशत्रुर्विनश्यतु ॥ ५० ॥
 आदौपादेनचार्धेन नामयुक्तेनचाचरेत् ॥ षडङ्गान्यङ्गुलिन्यासं वक्ष्येनामा
 न्यनुक्रमात् ॥ ५१ ॥ कृष्णाम्बरेचहृदये सिंहवाहिनिशीर्षके ॥ महाबलेशि
 खायांच महाभैरविवर्मणि ॥ ५२ ॥ सर्वकृत्योच्छेदिनीति नेत्रयोरीरितंमु
 राः ॥ तथासर्वपरोन्मुक्रमन्त्रच्छेदिन्यथास्त्रके ॥ ५३ ॥ आत्मरक्षांचदिग्ब
 न्धं भूतशुद्ध्यस्त्रसंस्थितिम् ॥ सर्वाश्चमातृकान्यासान् पूर्वमेवसमाचरेत् ॥
 ५४ ॥ पठेदादौचगायत्रीं पश्चादेनम्भनुंजपेत् ॥ ततःपठेज्जोतवेदं पुनर्गाय
 त्रिकोपठेत् ॥ ५५ ॥ पुनर्मूलंततस्तौमग्निवर्णातपसेत्यृचम् ॥ गायत्रीपूर्वकं
 मूलमग्नेत्वंपारयेतिच ॥ ५६ ॥ पुनस्तामैर्चकंमूलं विश्वानरोदुर्जुहोति ॥ गा
 यत्रीपूर्वकंमूलं यजनाजिनमित्यृचम् ॥ ५७ ॥ अनेनतुप्रकारेण सहस्रान्नियु
 तावधि ॥ जपेन्मन्त्रंतारतम्ये कामनायाविचार्य्यच ॥ ५८ ॥ ययंकामयते
 कामं तंतंप्राप्नोतिसर्वथा ॥ प्रयोगस्यविधौकामः सिद्ध्यत्येवमसंशयः ॥ ५९ ॥
 पञ्चर्चस्यानुवाकस्य प्रयोगाःपूर्वमीरिताः ॥ पञ्चर्चभिश्चपञ्चाङ्गं पञ्चम्यापुनर
 स्त्रकम् ॥ ६० ॥ सर्वत्रापिजपस्यादौ चाष्टोत्तरशतंजपेत् ॥ इमामृचंनवैसोपि
 बाध्यतेमदनादिकैः ॥ ६१ ॥ उक्तामदन्तुस्तोमाः कृष्णप्वरोपेआदिवः ॥ अवब्रह्म
 दिषोजहि ॥ ६२ ॥ स्वेच्छादयोत्रदुष्टाश्च धर्मविप्रंप्रकुर्वते ॥ स्वास्थ्येनजपतस्त
 स्य शत्रुनाशोस्तितत्रच ॥ ६३ ॥ ग्रन्थिकर्णेविरूपाक्षिस्तम्बस्तनिमहोदरि ॥
 जहिशत्रूंस्त्रिशूलेन कुप्यस्वपिबशोणितम् ॥ ६४ ॥ अङ्गिरास्तुमुनिश्चन्द्रो
 नुष्टुफ्त्याचदेवता ॥ समस्तरोगनाशार्थे नियोगोनन्दिवृद्धये ॥ ६५ ॥ कु
 वेन्तेमुखंरौद्रंनन्दिमानन्दिमावह ॥ द्वारंमृत्युंभयंक्रोधं विषंनाशयनोक्षरे ॥
 ६६ ॥ पादैरथद्वयेनापि कृष्णाम्बरादिनामभिः ॥ युक्तेश्चपूर्ववत्कुर्यादङ्गु
 ल्यादिषडङ्गकम् ॥ ६७ ॥ धार्य्यपूर्ववदेवस्यादात्मरक्षादिकंतथा ॥ गाय
 त्र्यादिमतैस्तत्तु प्राग्वत्संदर्भितंमतम् ॥ ६८ ॥ जपेदशशतंचाष्टसहस्रंका

१ त्र्यम्बकंयजामहे इति २ जातवेदसेसुनवामसोमंइति ३ मूलंत्र्यम्बकंइति ४ तामग्नि
 वर्णातपसाज्ज्वलन्तीं वैरोचनींकर्मफलेषुजुष्टुम् ॥ दुर्गादेवींशरणमहंप्रपद्येसुतरसितरसेनमः ५
 त्वंपारयानव्यइतिमन्त्रः ६ तामग्निवर्णाम् इति ७ विश्वानरोदुर्जुहोतिइति ॥

र्थगौरवात् ॥ अवश्यं जायते कार्यसिद्धिः पुण्यागिरां त्वयम् ॥ ६६ ॥ विक्षि
 ततामनोर्दोषे गुरुदोषे कदर्थिता ॥ आधिव्याधिर्देवदोषे तस्मात्तं परिर्वर्जयेत् ॥
 ७० ॥ पूर्वमुक्तो मनुत्यागो गुरुत्यागस्तथोच्यते ॥ मन्त्रो यदेवतायाः स्यात्तिथौ
 तस्य भवेद्भुवि ॥ ७१ ॥ गुरुत्यागस्य सङ्कल्पं कुर्यात्तदोषपूर्वकम् ॥ गुर्वन्तरं क
 रोमीति नरं वा देवमेव च ॥ ७२ ॥ राशिकूटेन संशुद्धं देवताष्टकमध्यतः ॥ कु
 र्यादेकं गुरुतत्र पूर्वाभावे परंपरम् ॥ ७३ ॥ आपो हि दाक्षिणामूर्तिः सूर्यश्च
 न्द्रो हुताशनः ॥ मन्त्रावरणदेवाश्च जातिदेवः कुलेश्वरः ॥ ७४ ॥ देशदेव इ
 मे त्वष्टौ नरोवालक्षणान्वितः ॥ गुरोर्युग्मं पूजयित्वा प्रणमेद्दण्डवत्क्षितौ ॥ ७५ ॥
 देवतानामसम्प्रोक्तद्रव्यं तन्नामतो यजेत् ॥ त्रिपर्णस्य पलाशस्य प्राग्नेमुष्टे तु द
 क्षिणे ॥ ७६ ॥ प्रादेशप्रमिते चात्र कुशानां स्तीर्य मूर्द्धनि ॥ तोयपूर्णघटं प्रा
 च्यां दुग्धपूर्णं तु पश्चिमम् ॥ ७७ ॥ उत्तरे तु सुरापूर्णं क्रमादेतत्प्रकीर्तितम् ॥
 प्राग्गुरोश्चापि चैतन्यं प्रविष्टं नूतने गुरौ ॥ ७८ ॥ इति सञ्चिन्त्य शिष्यस्तु वेदि
 कां कारयेत्सुधीः ॥ तत्र मन्त्राक्षरोपेतं यच्च कोणचतुष्टयम् ॥ ७९ ॥ विहाय देवी
 मावाह्यसम्पूज्य हवनं चरेत् ॥ आज्येन मूलमन्त्रेण सम्पातं यन्त्रके क्षिपेत् ॥ ८० ॥
 अष्टोत्तरशतं पश्चात्तद्यन्त्रं निखने भुवि ॥ गृहग्रामादिराष्ट्राणां रक्षार्थं तत्र तत्र
 च ॥ ८१ ॥ नक्षत्रग्रहराशीनां लोकेशानां वलिं हरेत् ॥ विहिताय त्ररक्षेयं व
 र्धन्ते तत्र सम्पदः ॥ ८२ ॥ क्षुद्रग्रहमहारोगचौरभूतसरीसृपाः ॥ अमुनाविल
 यं यान्ति विधिनानात्र संशयः ॥ ८३ ॥ जातवेदसमन्त्रस्य यन्त्रमेतदुदीरित
 म् ॥ वैदिकैरेव कर्तव्यमन्यथा दुःखदं भवेत् ॥ ८४ ॥ जातवेदसमन्त्रस्य विपरी
 तस्य ये पुरा ॥ अंशैः पादाः समुद्दिष्टास्तेषां यन्त्रं वदाम्यहम् ॥ ८५ ॥ नवकोष्ठ
 युतं कुर्याच्चतुरस्रं तु मण्डलम् ॥ ससन्ध्यां विलिखेन्मायां मध्यकोष्ठे त्वधः स्थिता
 त् ॥ ८६ ॥ कोष्ठात्क्रमेण मन्त्रस्य लिखेत्पादाष्टकं ततः ॥ प्रादक्षिण्येन तद्वाह्ये
 वृत्तयुग्मान्तरे लिखेत् ॥ ८७ ॥ मातृकार्णैः सुसंवेष्ट्य बहिर्भूपुरमालिखेत् ॥ भु
 वि चास्त्रमिदं यन्त्रं भूतरोगनिवारणम् ॥ ८८ ॥ रक्षायुः कीर्तिधीश्रीदं लिखे
 त्स्वर्णादिपत्रके ॥ धारयेद्बाहुमूले च कण्ठे वामस्तकेऽपि वा ॥ ८९ ॥ अथातः
 सम्प्रवक्ष्यामि गायत्र्यादि त्रिशक्तिकम् ॥ यन्त्रं सर्वार्थदंतत्र पद्ममष्टदलं लिखे

त ॥ ६० ॥ पूर्वार्धञ्चैव गायत्र्याः प्रथमे पत्रके लिखेत् ॥ जातवेदसमन्त्रस्य पूर्वार्ध-
 धन्तुद्वितीयके ॥ ६१ ॥ त्र्यम्बकस्य तु पूर्वार्धं तृतीये तु दले लिखेत् ॥ ॐ ह्रीं ठं चं
 कंसमिति ह्यौ यं मं ततः पञ्चम् ॥ ६२ ॥ सोहं वं ठं नमः प्रोक्त्वा शिवायेति पदं व-
 देत् ॥ माया लं येति संकण्ठं तारो माया ध्रुवस्तथा ॥ ६३ ॥ एकोनत्रिंशदण्यं
 मन्त्रः कोष्ठे चतुर्थके ॥ त्र्यम्बकस्योत्तरार्धन्तु पञ्चमेथोत्तरार्धकम् ॥ ६४ ॥ जातवे-
 दसमन्त्रस्य षष्ठेथोत्तरार्धकम् ॥ गायत्र्याः सप्तमे लेख्यमोमापो ज्योतिरित्यपि ॥
 ६५ ॥ गायत्र्यास्तु शिरस्त्वेतद्भवेत्सप्तदशाक्षरः ॥ लिखेदष्टमपत्रे तु बहिर्वृत्तद्वयं
 लिखेत् ॥ ६६ ॥ तदन्तरे मातृकार्णैर्वैष्टयेद्भूपुरं बहिः ॥ भूपुरस्य तु कोणेषु कूटं
 चिन्तामणिलिखेत् ॥ ६७ ॥ अग्निर्ब्रह्मावृषो निद्रा पुनरक्षिगंतं तथा ॥ शक्रं
 ततः परं चन्द्रैः कूटं चिन्तामणेर्महत् ॥ ६८ ॥ केशेषु द्वन्द्वशश्च स्वराणां प्रागादि-
 तो लिखेत् ॥ शताक्षरमनोर्यन्त्रं भवेद्दीदृशमेव च ॥ ६९ ॥ धारयेद्योयमारोग्य-
 धराधान्यधनादिकम् ॥ लब्ध्वा च निश्चलां लक्ष्मीं स जीवेच्छरदांशतम् ॥ १०० ॥
 ताम्रादिपत्रेथालिख्यजप्त्वा चाष्टोत्तरंशतम् ॥ हुत्वा घृतेन तावत्तु कृत्वा सम्पा-
 तमेव च ॥ १ ॥ भूयो पितावज्जप्त्वा च पुरग्राह्याकगादिषु ॥ स्थापितं यन्त्र-
 मेतत्तु गोसस्यारोग्यपुष्टिदम् ॥ २ ॥ कण्ठे वा दक्षिणे वा हौ धारितं यन्नरैः सदा ॥
 कुर्याच्च रक्षणं तत्तु वैरिव्याघ्रादिभीतिः ॥ ३ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि वारुणं य-
 न्त्रमुत्तमम् ॥ अष्टपत्रस्य पद्मस्य षट्कोणं कर्णिकान्तरम् ॥ ४ ॥ कृत्वा षट्कोणम-
 ध्ये तु सप्ताध्यं प्रणवं लिखेत् ॥ वरुणाय नमः प्रोक्त्वा वरुणस्य षडक्षरः ॥ ५ ॥ एकै-
 कमक्षरं चास्य कोणषट्के लिखेन्मनोः ॥ केशेषु द्वन्द्वशश्च स्वराणां प्रागादितो लि-
 खेत् ॥ ६ ॥ पूर्वपत्रे ध्रुवं दत्त्वा स्ववर्णान्पञ्चसं लिखेत् ॥ द्वितीये क्षितिषु क्षिप्तो
 वर्णाश्च तृतीयके ॥ ७ ॥ विस्मृत्या शंचतुर्थे तु लिखेद्गरुणमुमोचतत् ॥ अवोच-
 न्पञ्चमे षष्ठे आदिमे रूप इत्यपि ॥ ८ ॥ यूयं प्राप्ताः सप्तमे तु अन्ते स्वस्तिभिः स-
 दानः ॥ बहिर्वृत्तद्वयं कृत्वा तयोर्मध्ये लिखेद्भुवम् ॥ ९ ॥ ऋणमोचनमेतत्तु य-
 न्त्रं सर्वसमृद्धिदम् ॥ सर्वरक्षाकरं वश्यं शत्रुसङ्घविनाशनम् ॥ १० ॥ किमत्र
 बहुनोक्तेन वाञ्छितार्थप्रदं नृणाम् ॥ यदद्य कच्चेति ऋचायन्त्रं वक्ष्यामि भाग्य-
 दम् ॥ ११ ॥ कर्णिकायां साध्यगर्भं तारं पत्रेषु चाष्टम् ॥ यदद्य प्रथमे कच्च द्विती-

येऽनत्रवृत्रह ॥ १२ ॥ चतुर्थेऽनुदगाप्रेतु अभिमूर्ध्याथषष्ठके ॥ शर्वन्तुसप्तमे
 त्विन्द्रमष्टमेचवशेलिखेत् ॥ १३ ॥ बाह्येवृत्तद्वयंकृत्वा मातृकार्णास्तदन्तरे ॥
 वेष्टयेद्भूपुरेणाथ वश्यसौभाग्यकारकम् ॥ १४ ॥ सुवर्णरत्नधान्यादिसर्वस
 म्पत्करं परम् ॥ बाहुमूलेगलेवापि धारयेत्स्वर्णवेष्टितम् ॥ १५ ॥ गणेशस्य
 प्रियंचैतत्तथावाग्विभवप्रदम् ॥ मन्त्रमादौप्रवक्ष्यामि महासम्पत्तिकारकम् ॥
 १६ ॥ वैदिकंविष्णुगृहणीभक्तानांतुविशिष्यते ॥ चतुर्दलंलिखेत्पञ्चकर्णिका
 यांलिखेत्ततः ॥ १७ ॥ तारगर्भसाध्यनामदलेष्वेवेत्यृचंतथा ॥ स्वाग्रा
 दिप्राग्दक्षिणेनलिखेदलचतुष्टये ॥ १८ ॥ वामदेवोमुनिश्छन्दस्त्रिष्टुब्देवो
 बृहस्पतिः ॥ अभीष्टसिद्धयेचास्य मन्त्रस्यविनियोजनम् ॥ १९ ॥ श्वापि
 त्रेविश्वदेवाय बृङ्गेयज्ञैर्विधेमनमसाहविर्भिः ॥ बृहस्पतेस्तुप्रजावीरवन्तोवयं
 स्यामपतयोरयीणाम् ॥ २० ॥ तद्बाह्येष्टदलेदिक्षु यूयमस्मादृचोङ्क्षयः ॥
 एवेन्द्राग्नीत्यृचःपादालेख्यास्तत्रविदिक्षुच ॥ २१ ॥ गौतमोमुनिराद्याया
 स्त्रिष्टुप्छन्दोऽग्निदेवता ॥ इन्द्राग्नीदेवतेत्रिष्टुप्छन्दश्चन्द्रोमुनिर्मतः ॥ २२ ॥
 यूयमस्मान्नवतवस्योअच्छानिरंहतिभ्योमस्तोमृगवाना ॥ जुषध्वंनोहव्यदा
 तियजत्रावयंस्यामपतयोरयीणाम् ॥ २३ ॥ एवेन्द्राग्निपपिवीत्सामृतस्य
 विश्वास्मभ्यंसञ्जपतंजनामि ॥ तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुः
 थिवीउतद्यौः ॥ २४ ॥ तद्बाह्येष्टदलंकृत्वाक्रमात्तत्रतुसंलिखेत् ॥ त्वंसोमेति
 ऋचोवर्णान्पञ्चाङ्गाब्धिशरर्तवः ॥ २५ ॥ वेदाःषट् षट् तदग्रेषुप्रजायतऋ
 चस्तथा ॥ लिखेद्वर्णान्वेदपञ्चपञ्चगवेन्द्रषट् ॥ २६ ॥ अग्निर्मेगौतमःसोम
 स्त्रिष्टुवग्न्यादयोमताः ॥ हिरण्यगर्भकस्त्रिष्टुम्मुन्याद्यास्तदग्निमे ॥ २७ ॥
 त्वंसोमप्रचिकिन्नोमनीषात्वंरजिष्टमनुनेपिपन्थाम् ॥ तवप्रणीतिपितरोनइन्द्रो
 देवोऽयस्त्रिमभजन्तधीराः ॥ २८ ॥ प्रजायतेनत्वदेतान्यन्योविश्वाजातानि
 परितावभूव ॥ यत्कामास्तेजुहुमस्तन्नोअस्तुवयंस्यामपतयोरयीणाम् ॥ २९ ॥
 वृत्तद्वयंबहिष्कृत्वातयोर्मध्येचमातृकाः ॥ लेख्याःसविन्दुकास्तस्यवेष्टनाकार
 तांगताः ॥ ३० ॥ तद्बहिश्चैवकोणेषुश्रींश्रींबीजमिदंलिखेत् ॥ बाहुमूले
 थवाकण्ठेमूर्द्धिवायदिधारयेत् ॥ ३१ ॥ गोगजाश्वादिमहिषशस्यसम्पद

सुन्धराम् ॥ लभतेपुत्रपौत्रादिशालिनीसन्ततिं तदा ॥ ३२ ॥ अथान्यत्स
 प्रवक्ष्यामियन्त्रं लक्ष्मीप्रदं सुराः ॥ षट्कोणमध्ये साध्यस्य नामयुक्प्रणवल्लिखे
 त् ॥ ३३ ॥ लिखेत्कोणेषु श्रीबीजं बहिः षट्दलं लिखेत् ॥ तत्केशरेषु विलि
 खेद्द्वन्द्वशचस्वरान् क्रमात् ॥ ३४ ॥ यालक्ष्मीः सिन्धुसम्भूता भूतधेनुः
 पुरावसुः ॥ यामाविश्यावसुर्देवी सदानोजुषतांगृहे ॥ ३५ ॥ चतुरश्रच
 तुरोवर्णान्दलेष्वस्या ऋचो लिखेत् ॥ बहिर्वृत्तद्वयं कृत्वा तयो रन्तश्च वेष्टयेत् ॥
 ३६ ॥ अश्वदायेति ऋचा च वृत्तमेकं च तद्वहिः ॥ अकारादिक्षकारान्तवर्णै
 र्मध्ये प्रवेष्टयेत् ॥ ३७ ॥ तद्वहिश्चतुरस्रं च श्रीबीजं कोणगं लिखेत् ॥
 श्रियश्चैतत्प्रियं यन्त्रं स्थापितं यत्र मन्दिरे ॥ ३८ ॥ धनैर्धान्यैश्च विवि
 धैरन्यैश्चाश्वगवादिभिः ॥ आपूर्य्य सततं चैव तत्रैव रमते रमा ॥ ३९ ॥
 अथ यन्त्रं प्रवक्ष्यामि भारत्याः सर्वकामदम् ॥ षट्कोणमध्ये प्रणवं साध्यनामाभि
 र्गर्भितम् ॥ ४० ॥ पूर्वादिकोणषट्के च ऐं ह्रीं सौं विलिखेत् क्रमात् ॥ सौं ह्रीं
 ऐं अथ तद्वाल्लिखेद्दष्टदलं पुनः ॥ ४१ ॥ वक्ष्यमाण ऋचोः पादां लिखेत् प्रति
 दले ततः ॥ सोमो मुनिर्देवता वाक्त्रिष्टुप् छन्दः प्रकीर्तितम् ॥ ४२ ॥ यद्वाग्व
 दन्त्यपि चेतनानि राष्ट्रीदेवानां निषसादमन्त्रा ॥ चतस्र ऊर्ज्जन्दुदुहे पयांसि
 कश्चित्स्विदस्याः परमञ्जुजगाम ॥ ४३ ॥ देवीं वाचमजनयन्त देवास्तां वि
 श्वरूपाः पशवो नुदन्ति ॥ सानो मन्त्रेषूर्ज्जन्दुहाना धेनुर्वागस्मानुपष्टुतैतु ॥
 ४४ ॥ वृत्तानां पञ्चकं बाल्ये कृत्वा वीथी चतुष्टयम् ॥ ऋषिदीर्घतमास्त्रिष्टुप् छन्दो
 वाणी च देवता ॥ ४५ ॥ चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये
 मनीषिणः ॥ गुहा त्रीणि निहितान्यङ्गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ॥
 ४६ ॥ इमामृचं चाद्यवीथ्यां द्वितीयायां लिखेत्ततः ॥ विश्वामित्रो मुनिस्त्रिष्टु
 प्छन्दो वाग्देवता मता ॥ ४७ ॥ ससर्परीरमतिं वाद्यमाना बृहन्मिमाययमद
 ग्निदत्ता ॥ आसूर्य्यस्य दुहिता तताश्रवो देवेष्वमृतमर्ज्जया ॥ ४८ ॥ लिखे
 दिमामृचं पश्चात्तृतीयायां लिखेदथ ॥ प्राग्वन्मुन्यादि सर्वासां नियो गोवास्तु
 सिद्धये ॥ ४९ ॥ ससर्परीरभरत्तूपमेभ्यो धिश्रवः पाञ्चजन्या सुकृष्टिषु ॥ साप
 क्ष्या इन्वयमायुर्दधानायां मे पलस्ति यमदग्नयो ददुः ॥ ५० ॥ मातृकार्णैश्च तु

र्थीन्तुवेष्टयित्वाथतदवहिः ॥ भूपुरन्तस्यकोणेषुवाग्भवंबीजमालिखेत् ॥ ५१ ॥
 एवंस्वर्णादिकेपत्रेलिखेद्वायन्त्रमुत्तमम् ॥ तत्रवाचंसमावाह्यपूजयित्वावि-
 धानतः ॥ ५२ ॥ ऋष्यादिकंतुसंयोज्यधारयेच्चशुभेदिने ॥ कवीनांतार्कि-
 काणांचचक्रवर्तीभवेदसौ ॥ ५३ ॥ वचांपिष्ट्वालिलिखेदेतन्नागवल्लीरसेनतु ॥
 द्युसरिल्लोलकल्लोलनिभानिर्यातिभारती ॥ ५४ ॥ यदद्यकद्वचोयन्त्रंवक्ष्येव-
 श्यकरंपरम् ॥ अष्टपत्रस्यपद्मस्यकर्णिकायान्तुसँल्लिलिखेत् ॥ ५५ ॥ षट्कोणं
 तस्यमध्येतुससाध्यंहींसमालिखेत् ॥ पूर्वादिषट् सुकोणेषुअंश्रींहींक्लींक्रमेणच
 ५६ ॥ ग्लौंगंबीजानिसँल्लिलिख्यपद्मस्यप्रथमेदले ॥ श्रीविद्याप्रथमंकूटंकण्डै-
 लचह्रीमिति ॥ ५७ ॥ लिखेद्वितीयपत्रेतुयदद्यकच्चवृत्रहन् ॥ श्रीविद्याया-
 द्वितीयन्तुलिखेत्कूटंतृतीयके ॥ ५८ ॥ असकदलह्रीमितितदेतत्परिकीर्त्ति-
 तम् ॥ उदगाधिसूर्येतिलिखेत्पत्रेचतुर्थके ॥ ५९ ॥ श्रीविद्यायास्तृतीयं
 तुकूटंपञ्चमपत्रके ॥ सकलह्रीमितिप्रोक्कंलिखेत्षष्ठदलेपुनः ॥ ६० ॥ सर्वन्त-
 दिन्द्रतेवशेसप्तमेगणपतये ॥ वरवरदइदंलेख्यंततश्चाष्टमपत्रके ॥ ६१ ॥ सर्व-
 जनंमेवशमानयस्वाहेतिसँल्लिलिखेत् ॥ तदवहिर्वृत्रयोरन्तर्वेष्टयेन्मातृकाक्षरैः ॥
 ६२ ॥ ततोभूपुरकोणेषुश्रींहींक्लींग्लौंइतिक्रमात् ॥ लिखेद्धेमपटादौचहेम-
 मून्यावशङ्करम् ॥ ६३ ॥ अथसंवादसूक्तस्ययन्त्रंवक्ष्येगणेशितुः ॥ चतुर्दले
 तुक्रमलेकर्णिकायाञ्चषट्दलम् ॥ ६४ ॥ ससाध्यंप्रणवन्तत्रमध्यकोष्ठेचसँल्लि-
 खेत् ॥ अंश्रींहींक्लींग्लौंगञ्चततःपूर्वदलेलिखेत् ॥ ६५ ॥ गणपतयेयाम्ये-
 तुवरवरदेतिसँल्लिलिखेत् ॥ तृतीयेसर्वजनंमेवधौवशमानयस्वाहा ॥ ६६ ॥
 तदवाह्येष्टदलंकुर्यादधर्मधर्मऋचांलिखेत् ॥ तत्रसंवादसूक्तस्यतदिदानींनिग-
 द्यते ॥ ६७ ॥ सतसिद्युवरोवरोवृषंनग्नेविश्वान्यर्य्यआ ॥ रन्तस्यदेवसमि-
 ध्यसमनोवसून्याभव ॥ ६८ ॥ संगष्टध्वंसंवदसध्वंसंवोमनांसिजानताम् ॥
 देवाभागंयथापूर्वेशन्नानानाउपासते ॥ ६९ ॥ समानोमन्त्राःसमितिःसमा-
 नीसमानंमनःसहवितमेषांसमनिमात्रंमभिमन्त्रयेवः ॥ ७० ॥ समानेनवोह-
 विषाजुहोमिसमानीवज्याकूतिःसमाना ॥ हृदयानिवःसमानिवस्तुवोमनोय-
 थावत्सुसहासति ॥ ७१ ॥ एतत्संवादसूक्तस्यमुनिःसंवर्त्तनःस्मृतः ॥ अग्निर्देव

स्तथाजायसञ्ज्ञानमितरासुव ॥ ७२ ॥ छन्दस्त्रिष्टुप् तृतीयाया अन्यासां
स्यादनुष्टुभम् ॥ वृत्तत्रयन्तुतद्वाह्येकृत्वावीथिद्वयं लिखेत् ॥ आद्यवीथ्यां जा
तवेदसेमुनवे यृचापुनः ॥ ७३ ॥ आवेष्टयेन्मातृकार्णैः परवीथीन्तुवेष्टयेत् ॥
तद्वहिर्भूपुरं कृत्वा तत्र पादचतुष्टयम् ॥ ७४ ॥ कोणेषु च विकोणेषु लिखेद्यच्चतु
च्यते ॥ ७५ ॥ भद्रं नो अपि वातय मनः ॥ मरुतामोनसे स्वाहा ॥ इन्द्रो विश्व
स्य राजेति ॥ शन्नो भवद्विपदेशश्चतुष्पदे ॥ ७६ ॥ सङ्घातभेदे मर्त्यानां मैत्री
करणमुत्तमम् ॥ जगत्सम्मोहनं वश्यं कान्तिसौभाग्यपुष्टिदम् ॥ ७७ ॥
गायत्री भुवनेश्वर्या योगयन्त्रमथोच्यते ॥ लिखेदष्टदलं मध्ये तत्र कोणेषु
संलिखेत् ॥ ७८ ॥ रमणीयत्रिकोणानि पट्टेषु गुरुमार्गतः ॥ पट्टोऽस्य
तु तन्मध्ये साध्यं साधककर्म युक् ॥ ७९ ॥ ह्रीं बीजमालिखेत्तच्च विलोमाभिः
प्रवेष्टयेत् ॥ त्रिभिर्व्याहृतिभिश्चैवं मन्त्रं मध्ये तथा पुनः ॥ त्रिभिर्व्याहृतिभिश्चै
वं लिखेन्मनुमथो सुधीः ॥ ८० ॥ त्रिकोणद्वादशदले खं बीजद्वयं तथा ॥
त्रिकोणानां बहिर्वापि लिखेत् पार्श्वद्वये पुनः ॥ ८१ ॥ प्रादक्षिणेन गायत्र्या
देवमातुर्विलोमतः ॥ वर्णद्वयं बिन्दुयुतं लिखेदथ लिखेत् पुनः ॥ ८२ ॥ शनिबी
जं त्रिकोणानामग्रे तारयुतं लिखेत् ॥ शृङ्खलाकाररेखाभिरेकैकेनान्तराणि च ॥
८३ ॥ भवत्येवं च षड्वीजं शृङ्खलादितयं बहिः ॥ वृत्तद्वयं लिखेत्तत्र वीथ्या
लेख्यं विलोमतः ॥ ८४ ॥ प्रत्यक्षं बिन्दुयुतं जातवेदसमन्त्रकम् ॥ वृत्तद्वये तु
तद्वाह्ये कुर्याद्बीथीचतुष्टयम् ॥ ८५ ॥ मातृकार्णानां च वीथ्यां सविन्दून् विलि
खेत् क्रमात् ॥ द्वितीयायां विलोमेन कुर्याद्वाह्येष्टकोणकम् ॥ ८६ ॥ कोणा
ष्टकेषु विलिखेच्चिन्तामणिकूटकम् ॥ तस्य बाह्ये त्रिशूलानि कुर्यात्षोडशसंख्य
या ॥ ८७ ॥ एतद्वेदविदां यन्त्रं सर्वकार्यप्रसिद्धिकृत् ॥ सर्वसौभाग्यजननं
सर्वशत्रुविनाशकृत् ॥ ८८ ॥ भुवनेशीमन्त्रपूजायन्त्रे स्मिंश्च पराभवेत् ॥
वैदिकैस्तेन कर्तव्या पूजायन्त्रस्य सिद्धये ॥ ८९ ॥ तद्विधिसम्प्रवक्ष्यामि स्व
र्णादिकृतपत्रके ॥ एतद्यन्त्रं वैदिकेन सुलेख्यं कुंकुमादिभिः ॥ ९० ॥ यन्त्र
मध्ये यजेद्देवीं कुर्याद्बीथित्रयं बहिः ॥ आद्यायां तु षडङ्गानि परायां दिक् चतुष्टये ॥
९१ ॥ हस्ते स्वांगमनां रक्तां पूजयेच्च करालिकाम् ॥ तृतीयवीथ्यां ब्रह्माद्या पूज

नीयादिगष्टके ॥ ६२ ॥ तद्वाह्येषोडशदलंकृत्वातत्रयजेदिमाः ॥ करालींवि
 करालींचउमांसरस्वतींश्रियम् ॥ ६३ ॥ दुर्गामुखींतथालक्ष्मींश्रुतिस्मृतिं
 श्रियंअपि ॥ श्रद्धांमेधांमतिकान्तिंचार्यांतस्यबहिःपुनः ॥ ६४ ॥ द्वा
 त्रिंशद्वलपद्मंतुकृत्वातत्रयजेदिमाः ॥ विद्याहीपुष्टयःप्रज्ञासिनीवालीतथा
 कुहूः ॥ ६५ ॥ रुद्रवीथ्याप्रभानन्दाप्यायिनीसिद्धिदाशुभा ॥ कालरात्रिर्भ
 द्रकालीमहारात्रिःकपालिनी ॥ ६६ ॥ विकृतिदण्डमुण्डिन्यौदुःखण्डाच
 शिखण्डिनी ॥ निशुम्भशुम्भमथनीमहिषासुरमर्दिनी ॥ ६७ ॥ इन्द्राणी
 चैवरुद्राणीशङ्करार्धशरीरिणी ॥ नारीनारायणीचैवत्रिशूलिन्यपिपालि
 नी ॥ ६८ ॥ अभिकाहादिनीचैवद्वात्रिंशच्छक्रयस्त्विमाः ॥ तद्वाह्ये
 तुचतुःषष्टिदलंकृत्वायजेदिमाः ॥ ६९ ॥ पिङ्गलाक्षींविशालाक्षींसमृद्धिंवृत्ति
 मेवच ॥ श्रद्धांस्वाहांस्वधांमायांनिद्रांचैववसुन्धराम् ॥ २०० ॥ त्रिलोकधार्त्रीं
 गायत्रींसावित्रींत्रिदशेश्वरीम् ॥ सुरूपांबहुरूपांचस्कन्दमात्रच्युतप्रिये ॥
 १ ॥ विमलांश्यामलांपश्चादरुणीमारुणींतथा ॥ प्रकृतिंविकृतिंसृष्टिंस्थि
 तिसंहतिमेवच ॥ २ ॥ सन्ध्यांचमातृकांहंसींसतींसोमर्द्धिकांपराम् ॥ देवमा
 तृभगवत्यौदेवकींकमलासनाम् ॥ ३ ॥ त्रिमुखींसप्तकमुखींसुरासुरविमर्दिनी
 म् ॥ लम्बोष्ठींचार्धमुखिकांबहुशिश्नांकृशोदरीम् ॥ ४ ॥ रथरेखांशशिरेखांपरां
 गगनवेगिनीम् ॥ क्षितिवेगांचपातालवेगांचमदनातुराम् ॥ ५ ॥ अनङ्गांच
 तथानङ्गमदनानङ्गमेखले ॥ अनङ्गकुसुमांविश्वरूपांदैत्यभयङ्करीम् ॥ ६ ॥
 अक्षोभ्यांसत्यवादांतन्दारूपांशुचित्रताम् ॥ वरदांचापिविश्वेशींतद्वाह्येच
 दिगीश्वरान् ॥ ७ ॥ तदायुधानांपूजाग्रेप्रोक्तोयंपूजनेविधिः ॥ वाञ्छितंका
 ममाप्नोतितान्त्रिकोप्यनयेज्यया ॥ ८ ॥ अथवक्ष्येजातवेददुर्गायन्त्रमभीष्ट
 दम् ॥ कृत्वाचाष्टदलंपद्मंकर्णिकायांलिखेद्भुवम् ॥ ९ ॥ तस्यमध्येतुह्रींकारंत
 न्मध्येसाध्यनामकम् ॥ क्रमाद्वलेषुत्रिलिखेत्तारंद्गीर्दितथैवच ॥ १० ॥ दुर्गायैनमए
 तस्यमन्त्रस्यैकैकमक्षरम् ॥ बहिर्वृत्रत्रयंकृत्वापूर्ववीथ्यांसमालिखेत् ॥ ११ ॥ जा
 तवेदसमन्त्रन्तुमातृकाणांन्दितीयके ॥ तद्बहिश्चतुरस्रंचदौर्गायन्त्रमिदंस्मृत
 म् ॥ १२ ॥ अपस्मारमहाभूतक्षुद्रग्रहनिवारणम् ॥ नृणांविजयदंस्त्रीणापुत्रदं

नात्रसंशयः ॥ १३ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामियन्त्रंश्रीसूक्तजंपरम् ॥ कृत्वाष्ट
पत्रंकमलंश्रीबीजंकमलान्तरे ॥ १४ ॥ साध्यनामान्वितंलेख्यंदलेष्वष्टसु
संलिखेत् ॥ कर्दमेत्यादिपञ्चार्चमर्द्धमर्द्धदशत्वथ ॥ १५ ॥ श्रियेजनःश्रिय
आनिर्यायश्रियश्चयोजरितृभ्योददाति ॥ श्रियंवसानाअमृतत्वमायंभवन्ति
सत्यासमधास्मेतद्रो ॥ १६ ॥ श्रियएवेतिऋचोस्तत्रचतुर्थार्द्धसमालिखेत् ॥
श्रीश्चतेइतिमन्त्रस्यद्वयोःस्यादर्धमर्धकम् ॥ १७ ॥ वृत्तद्वयंतद्वहिश्चकु
र्यात्प्रथमवीथिकाम् ॥ वक्ष्यमाणऋचाचाद्यामातृकार्णैश्चतत्परा ॥ १८ ॥
यःशुचिःप्रयतोभूत्वाजुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ श्रियःपञ्चदशर्चचश्रीकामःसत
तंजपेत् ॥ १९ ॥ तद्वह्निश्चतुरस्रंचलिखेच्छ्रीबीजमालिखेत् ॥ तस्यकोण
चतुष्केषुश्रियोमन्त्रंतुवैदिकम् ॥ २० ॥ मयायन्त्रमिदंप्रोक्कंधारयेद्योयथा
विधि ॥ पुत्रारोग्यधराधान्यधनगोशस्यशालिनीम् ॥ २१ ॥ लब्ध्वातिव
हुलालक्ष्मींजीवेच्चशरदांशतम् ॥ ताम्रपात्रेलिखित्वेदंजपेदष्टोत्तरंशतम् ॥
२२ ॥ अष्टाविंशतिसंख्याकंहुत्वासम्पातसिञ्चितम् ॥ संस्थाप्याङ्गणमध्येतु
लक्ष्मीमावाह्यपूजयेत् ॥ २३ ॥ परिवारयुतांलक्ष्मींबलिदानेनतोषयेत् ॥ एवं
कृतेतुतत्स्थानेवर्धन्तेसर्वसम्पदः ॥ २४ ॥ पुत्रस्त्रियश्चसुहृदोभृत्याधान्यंरथा
गजाः ॥ गावश्चवृषभाःसौख्यंत्वसंख्यन्तत्रजायते ॥ २५ ॥ अथातःसम्प्र
वक्ष्यामियन्त्रंपौरुषसूक्तजम् ॥ षट्कोणकर्णिकामध्येतारंसाध्यसमन्वितम् ॥
२६ ॥ सहस्रारहुंफट्इतिवर्णैकैकंदलेदले ॥ स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येनलिखेत्त
त्रैवसन्धिषु ॥ २७ ॥ षण्णाममन्त्रान्स्वाहान्तानचक्रायेतिचादिमः ॥ विच
क्रायमुचक्रायधीचक्रायचतुर्थकः ॥ २८ ॥ सञ्चक्रायेतिचज्वालाचक्रायेति
चषष्ठकः ॥ चतुर्दलंतुकमलंतद्वबाह्येकेशरेषुच ॥ २९ ॥ चतुर्दिक्षुक्रमाल्लेख्यं
क्लींकृष्णक्लींतिथाक्षरम् ॥ वासुदेवस्यमन्त्रस्यत्रीणित्रीण्यक्षराणिच ॥ ३० ॥
तत्पत्रेषुलिखेन्मन्त्रंवदेत्तारंतथानमः ॥ भगवतेवासुदेवायेत्यणुर्द्वादशाक्षरः ॥
३१ ॥ तद्वबाह्येष्टदलंपद्मंकेशरेष्वस्यसंल्लिखेत् ॥ एकैकमक्षरंतारोनमोनाराय
णायच ॥ ३२ ॥ दलेषुचतुरोवर्णान्नारसिंहमनोर्लिखेत् ॥ श्रींद्गींश्रींजय
लक्ष्मीतिप्रियायनित्यप्रमुदित ॥ ३३ ॥ मनसेलक्ष्मीसितार्धदेहायेतिवैवदेत् ॥

श्रींहींश्रींनमोमन्त्रस्यान्वृत्तिं हस्यरदाक्षरः ॥ ३४ ॥ तद्वहिःषोडशदलंके
 शरेषु क्रमाल्लिखेत् ॥ तारं नमो भगवते महासुदर्शनाय च ॥ ३५ ॥ हुंफट्पो
 डशवर्णो यंदलेषु क्रमतोन्यसेत् ॥ ऋचः पुरुषसूक्तस्य बहिर्वृत्तद्वयं चरेत् ॥ ३६ ॥
 तदन्तरालवीथ्यान्तु मातृकार्णैः प्रवेष्टयेत् ॥ सविन्दुकैर्बहिस्तस्य भूपुरंतच्चतुर्व
 पि ॥ ३७ ॥ कोणेषु विलिखेत्तारं यन्त्रं पौरुषमुच्यते ॥ सर्वपापहरं पुण्यं पुत्रा
 युः कान्तिकीर्त्तिदम् ॥ ३८ ॥ यन्त्रं ह्यैयङ्गवीनेन लिप्त्वा पुरुषसूक्तकम् ॥ अष्टौ
 त्तरशतं जप्त्वा ऋतुस्नातां तु भोजयेत् ॥ ३९ ॥ तद्यन्त्रं नवनीतं च गर्भधत्ते त
 दाङ्गना ॥ सुपुत्रो जायते वाग्मी सर्वागमविशारदः ॥ ४० ॥ एवं ह्यैयङ्गवीनं
 च विषार्त्ते सन्निपातिनि ॥ शूलेक्षये च पाण्ड्वादौ निरुग्भक्षणतो भवेत् ॥ ४१ ॥
 कुष्ठोपकुष्ठरोगेषु व्रणे भग्ने भगन्दरे ॥ फिरङ्गशीतलाद्येषु लेखनात् सुखमाप्नुयात् ॥
 ४२ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि क्षेत्रस्य च पतेरिति ॥ पञ्चर्चस्य च सूक्तस्य यन्त्रं सर्वा
 र्थसिद्धिदम् ॥ ४३ ॥ कृत्वाष्टदलपद्मस्य कर्णिकायां तु षड्दलम् ॥ तन्मध्ये प्र
 एवं लेख्यं तस्मिन् हुं बीजमालिखेत् ॥ ४४ ॥ साध्यनाम च हुं बीजेलिखेत् कोणेषु
 चैककम् ॥ सहस्रारहुंफडस्य चक्रमन्त्रस्य चाक्षरम् ॥ ४५ ॥ षण्णाममन्त्रान्पू
 र्वोक्तां लिखेत् षट्कोणसन्धिषु ॥ चतुरश्रचतुरोवर्णां लिखेदष्टदले पुनः ॥ ४६ ॥
 वराहमन्त्रस्यान्ते तु पत्रके वर्णपञ्चकम् ॥ तारो नमो भगवतो वराहरूपमुच्यते ॥
 डेन्तं व्याहृतयः प्रोक्ताः पतये पदमुच्यते ॥ ४७ ॥ भूपतित्वं मे देहीति दापयान्तेऽग्नि
 गेहिनी ॥ त्रयस्त्रिंशद्वर्णकोयं वराहस्य मनुः स्मृतः ॥ ४८ ॥ तद्वाल्येषोडशदले
 चार्धमर्धालिखेद्द्वयम् ॥ ऋचस्ता अत्र वक्ष्यामि सावधानतया शृणु ॥ ४९ ॥
 क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्ध्वे नुरिव पयो अस्मा सुधुक्च ॥ मधुच्युतं घृतमिव सुपूत
 मृतस्य नः पतयो मृडयन्ति ॥ ५० ॥ क्षेत्रस्य पतिना वयं हितेने वयं जायसि ॥
 गामश्वयोपयित्वा स नो मूलतीक्ष्णो ॥ ५१ ॥ मधुमती रोपधीर्द्याव आपो मधु
 मन्नो भवत्वन्तरिक्षम् ॥ क्षेत्रस्य पतिर्मधुमान्नो अस्य रिप्यं अत्वेनं चरेम ॥ ५२ ॥
 शुनं वाहाः शुनं नाराः शुनं कृपतुलाङ्गलम् ॥ शुनं वरत्रावध्यन्तां शुनमष्टामुदि
 ङ्गया ॥ ५३ ॥ शुनाशीराविमां वा चं जुपेथां यदि विचक्रथुः ॥ पयो यमस्तेन मामु
 पसिञ्चतम् ॥ ५४ ॥ अर्वाची सुभगे भवसीते वन्दामहेत्वा ॥ यथानशुभगास्य

थानमुफलाससि ॥ ५५ ॥ इन्द्रमीतांगृहातुतांपूषानियच्छतु ॥ सानःपय
 स्वतीडुहामुत्तरांसमाम् ॥ ५६ ॥ शुनंनःफालाविकृपन्तुभूमिशुनंकीनाशाअ
 भियन्तुवाहैः ॥ शुनंपर्जन्योमधुनापयोभिःशुनसीराशुनमस्मासुधत्तम् ॥ ५७ ॥
 क्षेत्रस्यतुपतिर्देवोवामदेवोमुनिःस्मृतः ॥ पुलस्त्यर्षिरनुष्टुप् चत्रिष्टुप्छन्दांसि
 सूक्तके ॥ ५८ ॥ बहिर्वृत्तत्रयंकृत्वातत्रवीथीद्वयंभवेत् ॥ ग्लौंवीजेनाद्यवीथ्यां
 तुवेष्टयेन्मातृकार्णकैः ॥ ५९ ॥ द्वितीयांभूपुरंतस्यबाह्येकोणेपुग्लौमिति ॥
 लिखेद्विश्वचहुंबीजंयन्त्रमेतच्छुभेदिने ॥ ६० ॥ ताम्रपत्रेसमालेख्यस्वर्णसू
 च्यायथाविधि ॥ स्थापितंभवनेद्वारेक्षेत्रेवानगरेपिवा ॥ ६१ ॥ देशेवातत्रवर्ध
 न्तेदिनशःसर्वसम्पदः ॥ गजाश्वधेनुमहिषवृषोष्ट्राश्वतरादिभिः ॥ ६२ ॥
 धनधान्यधराशस्यवासोरत्नविभूषणैः ॥ आह्लादयन्तिविभवैरन्यैश्चस्यात्समा
 गमः ॥ ६३ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामियन्त्रमागावसूक्तकम् ॥ षट्कोणेविलिखे
 त्कामबीजंसाध्यसमन्वितम् ॥ ६४ ॥ एकैकमक्षरंलेख्यंषट्कोणेषुध्रुवोनमः ॥
 कृष्णायेतिलिखित्वाग्रेकुर्व्यात्पञ्चतुर्दलम् ॥ ६५ ॥ वृत्तेषुविलिखेत्क्लींचकृष्ण
 क्लीमिति वर्णकान् ॥ वासुदेवमनोवर्णादलेलेख्यास्त्रयस्त्रयः ॥ ६६ ॥ तद्बहि
 र्दिग्दलंकृत्वापञ्चतत्केशरेषुच ॥ गोपीजनवल्लभायस्वाहामन्त्रदं दशाक्षरम् ॥
 ६७ ॥ आलिख्यतस्यपत्रेषुनखार्णार्णद्वयंद्वयम् ॥ मायारमाथगोपालततोवे
 पधरायच ॥ ६८ ॥ वासुदेवायहुंफट्चस्वाहाविंशार्णकोमनुः ॥ तद्बहिःपो
 दशदलंकृत्वातत्रलिखेत्स्वरान् ॥ ६९ ॥ केशरेष्वथपत्रेषुवक्ष्यमाणाञ्चोलि
 खेत् ॥ अर्धमर्धप्रतिदलंरमणीयंयथाभवेत् ॥ ७० ॥ आगावोअग्मन्नुतभद्रम
 करत्सीदतुगोएरणयन्त्वस्मे ॥ प्रजावतीःपुरुषपाइहस्यरिंद्रायपूर्विरपसोडुहा
 नाः ॥ ७१ ॥ इन्द्रोयज्वनेपृणतेश्चशिक्षत्फलंमेददातिनस्त्वंमुपायति ॥ भू
 योभूयोरयिमिदस्यवार्धयन्नभिन्नेखिल्येनिदधातिदेवयम् ॥ ७२ ॥ नतान
 शन्तितस्करोनासामामित्रोव्यथिरादधर्षति ॥ देवांश्चयाभिःसचतेददातिच
 ज्योगिताभिःसचतेगोपतिःसह ॥ ७३ ॥ नताअर्वारेणुकाकाटोअस्तुतेनसं
 स्मृतत्रमुच्यन्तिताअभि ॥ उरुगायमभयंतस्यताअनुगावोमर्त्तस्यविचरन्ति
 यज्वनः ॥ ७४ ॥ गावोभगोगावइन्द्रोमेअच्छानागवःसोमस्यप्रथमस्यमक्षः ॥

इमायागावःसजनासइन्द्रइच्छामीधृदामनसाचिदिन्द्रम् ॥ ७५ ॥ यूयंगावो
 मेदयथाकृशंचिदश्रीरंचित्कृणुथासुप्रतीकम् ॥ भद्रंगृहेकृणुथभद्रवाचोबृहद्वोव
 यउच्यतेसभासु ॥ ७६ ॥ प्रजावतोःसूयवसरिसन्तीःसुप्रयाणेपिवन्तीः ॥ मा
 वस्तेनईशतमाघशंसःपारवोहंतीसवृज्याः ॥ ७७ ॥ उपेदमुपयत्वनमाशु
 गोयूपपृच्यताम् ॥ उपश्रुषभस्यरेतःस्युपेन्द्रतववीर्ये ॥ ७८ ॥ वृत्तद्वयं
 हिःकृत्वातद्दीथ्यांकादिकांलिखेत् ॥ अकारान्तांस्तद्वहिशचभूपुरंसम्यगा
 लिखेत् ॥ ७९ ॥ कोणेपुग्लौसमालिख्यलिखेद्भूरितिदिक्षुच ॥ गोपा
 लयन्त्रमेतद्विविधिनास्थापितंगृहे ॥ ८० ॥ तत्रगावःपयस्विन्यःसवृषा
 रचनिरामयाः ॥ पीनोधोबहुरूपाश्चविशालाश्चभवन्तिहि ॥ ८१ ॥
 धनधान्यधरारत्नशालिनीतस्यमन्दिरे ॥ लक्ष्मीःकीर्तिःस्थिराभूत्वानिवसे
 त्सततंतदा ॥ ८२ ॥ अथान्यद्वक्ष्यतेयन्त्रं गवादेर्वहुभूतिकृत् ॥ मध्येष्टदलपद्म
 स्य ससाध्यंप्रणवंलिखेत् ॥ ८३ ॥ आगावइतिमूकस्य एकैकांचदलेऋचम् ॥
 वृत्तद्वयंवहिःकृत्वा तद्दीथ्यांमातृवेष्टनम् ॥ ८४ ॥ तद्वहिशचतुरसंचकुर्याद्य
 न्त्रमिदंगृहे ॥ स्थापितन्तुगोश्वादि वृषैःपूर्णसदाभवेत् ॥ ८५ ॥ अथवक्ष्ये
 दिनेशस्ययन्त्रंरोगनिवारणम् ॥ षट्कोणमध्येविलिखेत्साध्यंसप्रणवंततः ॥
 ८६ ॥ कोणेपुतारंद्नींसोहंसोवर्णान्कमालिखेत् ॥ चतुर्दलन्तुकमलंतद्वाह्ये
 केशरेषुच ॥ ८७ ॥ द्वांद्वीहंसश्चपूर्वादौ लिखेत्पत्रेषुसर्वतः ॥ उद्यन्नद्यऋचः
 पादालेख्यातद्वह्यतोलिखेत् ॥ ८८ ॥ अष्टपत्रंतुकमलंकेशरेषुलिखेत्क्रमा
 त् ॥ घृणिःसूरियआदित्य इदमेकैकमक्षरम् ॥ ८९ ॥ शुकेषुमेत्यादिऋचःप्रा
 पयैकेदलेदले ॥ वृत्तद्वयन्तुतद्वह्ये वीथ्यांमातृप्रवेष्टनम् ॥ ९० ॥ तद्वहि
 र्भूपुराक्षेषु अंद्नींद्रीसःइदंलिखेत् ॥ एतद्यन्त्रंतुसूर्यस्य नाशयेत्सकलान्ग्रहा
 न् ॥ ९१ ॥ तेजोलक्ष्मींचभोगञ्च प्रतापंवर्द्धयेद्धृतिम् ॥ एतद्गोमयलिप्तायां
 लिखेदारक्तचन्दनैः ॥ ९२ ॥ धरायांताम्रसूच्यातु सम्यगावाह्यपूजयेत् ॥
 पूजान्तेचविशिष्टार्घ्यंप्रकल्प्यास्मैप्रदीयते ॥ ९३ ॥ कुष्ठयक्ष्मादिशान्त्यै च
 क्षुद्ररोगविनाशनम् ॥ इदंयन्त्रंताम्रपात्रेलिखित्वास्थापितंगृहे ॥ ९४ ॥
 विधिवत्पूजयन्नित्यंहन्यात्कुष्ठमुखान्गदान् ॥ अपस्मारंविस्मृतिंचरोगांश्चै

वाभिचारिकान् ॥ ६५ ॥ सुवर्णपत्रेचालिख्य तैलमध्येविनिःक्षिपेत् ॥
सहस्रसङ्ख्यं प्रजपेदुद्यन्नद्यमिति त्र्युचम् ॥ ६६ ॥ तत्राशक्नशरीरस्यकुष्ठ
रोगविनाशनम् ॥ इदमेवलिखेद्यन्त्रं नवीनेनवनीतके ॥ ६७ ॥ अष्टो
त्तरशतं जप्त्वा त्र्युचं निष्कास्य भक्षयेत् ॥ गदिनो रोगशान्तिः स्यात्सत्यमेतन्न
संशयः ॥ ६८ ॥ अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामि गायत्रीसौरमन्त्रयोः ॥ यन्त्रं समस्त
रोगाणां नाशनं सूर्यवज्रभम् ॥ वृत्तं कृत्वा तु तन्मध्ये ससाध्यं प्रणवलिखेत् ॥
६९ ॥ बहिस्तस्य त्रिकोणं तु मन्त्रागारे तिस्रिलिखेत् ॥ एकैकमक्षं कोणे बहि
वृत्तं पुनर्लिखेत् ॥ ३०० ॥ यक्षराजायेति तत्र लिखेत् पञ्चाक्षराणि तु ॥ बहि
स्तस्य तु षट् कोणेलिखेदं कैकमक्षम् ॥ १ ॥ सहस्रारहुं फडिति अष्टकोणे
ततोलिखेत् ॥ घृणिः सूरिय आदित्यं लिखेदं कैककोष्ठके ॥ २ ॥ पत्राग्रेषु लिखे
त् श्रीं ह्रीं इति बीजद्वयं पुनः ॥ सौरं यन्त्रमिदं प्रोक्तमायुः रोग्यवृद्धिदम् ॥ ३ ॥
बन्धानां पुत्रजननं स्त्रीणां सौभाग्यदायकम् ॥ राज्ञा विजयदं सम्यग् योगिणं रोग
नाशनम् ॥ ४ ॥ किं बहुक्तेन विधिना धृते हस्ते फट्प्रदम् ॥ तथैव सम्प्रवक्ष्यामि सारा
त्सारतरंगम् ॥ ५ ॥ यदबुद्ध्या च मया प्रोक्तं सारमार्थवत् सत्यम् ॥ शावरं रूप
मास्थाय पृथ्वीं पर्यटतामया ॥ ६ ॥ कलौ लोका भविष्यन्ति सर्वकामार्थसाध
काः ॥ असदगुरुणां तन्मन्त्रैर्दृष्टैर्वापुस्तकादिषु ॥ ७ ॥ समयाचारविभ्रष्टा
विक्षिप्तास्ते च निर्धनाः ॥ अर्धर्मेण भविष्यन्ति भूताक्रान्तास्तथापरे ॥ ८ ॥
अभिचारिककृत्यादि रोगैर्ग्रस्तमहाग्रहैः ॥ तेषामर्थे मया देवायन्त्रं तु प्रकटीकृत
म् ॥ ९ ॥ मृदङ्गसदृशं कुर्याच्च छीर्षयेत् स्यवर्जितम् ॥ घ्राणादिकं चतुर्भिश्च
इन्द्रियैस्तस्य मध्यगाम् ॥ १० ॥ तिर्य्यग्रेखां प्रकुर्वीत मुण्डमित्यावहिर्गताम् ॥
पार्श्वद्वयेऽपि कर्तव्यमग्रयोः शूलकद्वयम् ॥ ११ ॥ शूलविस्तारतुल्या च तदध
स्तूर्ध्वरेखिका ॥ मुण्डो हस्ताभिधः प्रोक्तो मध्यं कुर्याच्च शूलवत् ॥ १२ ॥ गुप्ते
न्द्रियस्थले कुर्यात्पश्याकारां तुरेखिकाम् ॥ त्रिशूलौ पीठिका युक्तौ पादयोस्त
त्स्थलेन्यसेत् ॥ १३ ॥ एवं कृत्वा प्रेतरूपं बीजानेतांश्च संलिखेत् ॥ शीर्षहस्ते
रक्षवाहावूर्ध्वमष्टदलं लिखेत् ॥ १४ ॥ रेखाधभागमुण्डन्तु डेन्तडं नं लिखेत् तथा ॥
वामबाहू परिष्ठाच्च हामो इत्यक्षरद्वयम् ॥ १५ ॥ अर्धभागे तु मण्डस्य सस्मिवा

द्वाश्चमंलिखेत् ॥ शिखाकाय्याद्दृष्टस्थानंतिर्यग्गूर्ध्वतुमंसदा ॥ १६ ॥ त्रिं
 क्षतोपम्यभागपार्श्वयोश्चलिखेदिदम् ॥ क्रमान्नवविभागेषुअलीयंप्रथमम
 वेत् ॥ १७ ॥ भूवीजंचद्वितीयेस्यादहीनश्चतृतीयके ॥ सराहीयंचतुर्यन्तुवि
 हकस्तनुपञ्चमम् ॥ १८ ॥ त्रैयाकइतिषष्ठस्यात्तथानाम्बुदमप्तमम् ॥ त्रैयाक
 इत्यष्टमञ्चनस्तरंनतथान्तिमम् ॥ १९ ॥ वहिःस्थानेऽर्कस्तव्यंदिकाद्यंकोष्ठपद
 ककम् ॥ ऊर्ध्वपंकौक्रमालेख्यंषट्केत्राद्वितयंतथा ॥ २० ॥ अधःपंकौसप्तगो
 ष्ठीपेश्यालेख्यंत्रसेसदा ॥ पेश्यावहिर्ममहदपेश्यधस्तातुदक्षिणे ॥ २१ ॥
 पादपार्श्वेसाध्यनामवामेतन्मन्त्रमालिखेत् ॥ एतद्यन्त्रंदलेलेख्यंमस्यातत्री
 लकर्पटे ॥ २२ ॥ सम्यक्संवेष्टयेत्सातुवर्त्तिभूतांकुशाभिधा ॥ आदित्यवा
 सरेसायंगोमयेनोपलेपयेत् ॥ २३ ॥ स्थानेश्वेताक्षतैस्तत्रपञ्चमष्टदलंलिखेत् ॥
 तत्कर्णिकायांप्रथमंपूजयेच्चगणाधिपम् ॥ २४ ॥ तस्यैवदक्षिणेपार्श्वेक्षेत्राधि
 पतिमर्चयेत् ॥ पत्रेष्विन्द्रादिकानर्चत्कर्णिकायांतुदीपिकाम् ॥ २५ ॥ सम्य
 ग्न्यसेत्तद्गूर्ध्वन्तुस्थापयेत्तैलपात्रकम् ॥ तैलन्तुकुडवोन्मानंतिलानांतत्रतिष्ठ
 ति ॥ २६ ॥ तादृशेष्टमयेपात्रेधातुजेवाप्रकल्पयेत् ॥ पूजयित्वादीपिका
 दिसायंतत्रोपवेशयेत् ॥ २७ ॥ तद्दर्शयन्निष्टयन्त्रंध्यायेद्दीपंविलोकयन् ॥
 दीपाधिष्ठातृदेवस्यतुष्टयैसावरणस्यच ॥ २८ ॥ दद्यादामात्रमर्कन्तुवैदिका
 यकुटुम्बिने ॥ यावत्प्रज्वलितोदीपःपश्येत्तावदतन्द्रितः ॥ २९ ॥ देवदोषेन
 मुत्पन्नेदीपोवदतिसस्वयम् ॥ यत्किञ्चित्त्वस्तिंकार्यशान्तिर्भवतिनिश्चि
 तम् ॥ ३० ॥ दोषायदाराक्षसादेःशरीरेस्त्यवादिनि ॥ तदातदैवकर्तव्यंरोगी
 सुखमवाप्नुयात् ॥ ३१ ॥ अभिचारिककृत्यादौदीपकम्पःप्रजायते ॥ कम्पतेतु
 क्षणेनैवमहांश्चापिक्षणक्षणे ॥ ३२ ॥ एकेनभानुवारेणक्षुद्रदोषःप्रणश्यति ॥
 भानुवारद्वयंकृत्याकृतदोषविनाशनम् ॥ ३३ ॥ साधकेनाप्यचरितंत्रिभि
 र्दोषःक्षयंव्रजेत् ॥ मन्त्रभक्षणदोषोऽथचतुर्दीपैर्विनश्यतु ॥ ३४ ॥ कुगुरुप्राणम
 न्त्रेणपद्मिर्दोषोविनश्यति ॥ रोगोपि सप्तदीपेननश्येदेतन्महाद्भुतम् ॥ ३५ ॥
 त्रिनिमित्तंस्वयंगच्छेद्देवेवातायनेत्रयः ॥ अभ्यन्तरेकालिमावच्छिद्रंवापिप्र
 दृश्यते ॥ ३६ ॥ त्रिशिखोवापिद्विवर्णोवानिस्तेजायदिजायते ॥ पूर्णमा

युधिनिर्देश्यंसरोर्गानैवजीवति ॥ ३७ ॥ सिद्धयन्त्रमिदं ॥ क्लृप्तान्त्रिकाणान्तु
 सिद्धिदम् ॥ स्वधर्मत्यागिनानैवयन्त्रकार्यन्तुपिडितैः ॥ ३८ ॥ ब्राह्मंध
 र्ममुपातिष्ठेत्तस्यनास्तिपुरस्क्रिया ॥ स्वयंयन्त्राशिमन्त्राश्चसिद्ध्यन्त्यत्रन
 संशयः ॥ ३९ ॥ अष्टादशपुराणानिव्यासेनरचितानितु ॥ गौतमेनप्रणीतो
 योन्यायोसौधर्मसाधनम् ॥ ४० ॥ भविष्यन्तिकलौनानाकुतर्कावेदनाशकाः ॥
 तानधीत्यद्विजोभूयःप्रेतोवाब्रह्मराक्षसः ॥ ४१ ॥ मीमांसासेश्वरायातुपुरुषा
 र्थप्रसाधिका ॥ निरीश्वराकर्मपरभोगंस्वर्गप्रयच्छति ॥ ४२ ॥ स्मृतयो
 षादशप्रोक्ताःपंक्तौचाद्यःपराशरः ॥ शङ्खश्चलिखितोव्यासोवशिष्टःकश्यपो
 मुनिः ॥ ४३ ॥ अगस्त्ययमहारीतादिवोदासःप्रजापतिः ॥ पैठीनसिश्च
 भगवाञ्जमदग्निश्चगौतमः ॥ ४४ ॥ भारद्वाजश्चमेप्रोक्ताधर्मशास्त्रप्रवर्त्त
 काः ॥ मतभेदस्तथातेषांविज्ञेयोदशभेदतः ॥ ४५ ॥ कचित्कालविभेदेनवि
 द्यतेतुमुनेर्वचः ॥ तस्माज्जातिकुलंदेशंज्ञात्वाधर्मसमादिशेत् ॥ ४६ ॥ शिक्षा
 कल्पोव्याकरणंनिरुक्तंछन्दएवच ॥ गणितंसंहिताहोरात्रिविधंज्योतिषन्त
 था ॥ ४७ ॥ वेदाङ्गानिषडेतानिवेदाश्चत्वारएवच ॥ चतुर्दशेष्वेपुयद्यत्त
 त्प्रोक्तधर्मसाधनम् ॥ ४८ ॥ सिद्धेयस्मिंस्तुसिद्धाश्चऋष्याद्याःस्वयमेवहि ॥
 एतद्विरुद्धंवर्णानाम्भवेन्नोधर्मसाधनम् ॥ ४९ ॥ आयुर्वेदोधनुर्वेदोगान्धर्वो
 नीतयस्तथा ॥ शिल्पविद्याश्चगणितंशकुनंचेतिसप्तच ॥ ५० ॥ प्रोक्कानि
 चार्थशास्त्राणियथोक्ताचरणाद्भुवम् ॥ यदर्शितम्भवेत्तत्रसमर्थःपुरुषार्थकृत् ॥
 ५१ ॥ साहित्यमागमोवाजीकरणंकामचारणम् ॥ चतुर्वाकामशास्त्रंस्यात्प्रा
 प्यर्थगुरुशास्त्रतः ॥ ५२ ॥ धर्मार्थाद्यविरोधेनभवेत्तत्कामसाधनम् ॥ विना
 गुरुंविनावुद्धिपुरुषार्थप्रशासने ॥ ५३ ॥ योगशास्त्रश्चवेदान्तंद्वयम्प्रेक्षस्य
 साधनम् ॥ अन्येयेप्राकृताग्रन्थाधर्माभासाश्चतेसुराः ॥ ५४ ॥ अस्मिन्कलि
 युगेघोरोशिशनोदरपरायणे ॥ कश्चिदेकःकोटिमध्येसर्वकर्मविवर्धनः ॥ ५५ ॥
 बुधोधर्मपरोभूयात्तदर्थमिदमुच्यते ॥ उत्पादयेत्सुपुत्रन्तुकुलदीपंतदुच्यते ॥
 ५६ ॥ गर्भाधानाख्यसंस्कारंकुर्वीतप्रथमार्तवे ॥ सीमन्तोन्नयनंकार्यंतथा
 पुंसवनंस्मृतम् ॥ ५७ ॥ एतेत्रयस्तुसंस्काराब्राह्मगर्भत्वकारकाः ॥ एतैरेव

तुयोजातःसत्कृतोब्रह्मबीजतः ॥ ५८ ॥ जातकर्मादयस्तस्यचान्नप्राशनमेव
 च ॥ चत्वारस्तेवालकस्यसंस्काराब्राह्मसिद्धये ॥ ५९ ॥ व्रतबन्धःसमावर्तोवि
 दपाठोविधानतः ॥ एतेत्रयस्तुसंस्काराःकौमारब्रह्मकारकाः ॥ ६० ॥ एवंयो
 दशसंस्कारैःसंस्कृतोदशकर्मकृत् ॥ सएवब्राह्मणोज्ञेयोमन्त्राःसर्वेपितद
 शाः ॥ ६१ ॥ तद्वद्वाराक्षसावीराम्लेच्छावाधितुमक्षमाः ॥ कर्माणिदशतेद
 द्वापलायन्तेतुदूरतः ॥ ६२ ॥ दशप्रकारान्यतरप्रकारेणधनार्जनम् ॥ निर्वा
 हायकुटुम्बस्यप्रथमंकर्मचोच्यते ॥ ६३ ॥ याज्यस्ययाजनंकृत्वासाधयेत्प्रथमं
 धनम् ॥ पाठयित्वायोग्यशिष्यंद्वितीयंपारितोषिकम् ॥ ६४ ॥ दुर्दातारंचदु
 ष्कालंदुर्दानंदुष्टभूमिकाम् ॥ हित्वाप्रतिग्रहंकृत्वातृतीयन्धनसाधनम् ॥ ६५ ॥
 दायादक्रमतःप्राप्तंसञ्चितंतचुरीयकम् ॥ एतदंशेतुयद्वित्तंतलब्धंपञ्चमंस्मृत
 म् ॥ ६६ ॥ अर्थोपायास्तुयेप्रोक्तास्साधितंतैस्तुषष्ठकम् ॥ सन्मन्त्रस्योपदेशे
 नयलब्धन्तचुसप्तमम् ॥ ६७ ॥ कृषियथोक्तमार्गेणकृत्वातच्चाष्टमंमतम् ॥ का
 लानुगुणतःप्राप्तंनवमंपारितोषिकम् ॥ ६८ ॥ विशिष्टंपूर्वपूर्वतुदानंस्याद्विगु
 णंभवेत् ॥ धनार्जनारुयंकर्मैतत्प्रथमंपरिकीर्तितम् ॥ ६९ ॥ पोष्यकर्मद्विती
 यंस्यादादौस्वीयेकलेवरे ॥ ततःपतिव्रतांभार्यामातरंपितरंततः ॥ ७० ॥ पु
 त्रान्गुरुन्भ्रातरश्चकन्यामातामहस्तथा ॥ श्वश्रूश्चायंपोष्यवर्गोविपत्तौयच्च
 लभ्यते ॥ ७१ ॥ एकाद्यंशान्तमीकृत्यभागन्तेभ्यःप्रदापयेत् ॥ अत्रपुत्रस्य
 योभागस्तस्यपोष्यसमीकृतिम् ॥ ७२ ॥ कृत्वाविप्रस्तुरज्जीतब्राह्मण्यान्नतु
 हीयते ॥ नित्यस्नानंतृतीयंस्यादस्नायीशूद्रतां व्रजेत् ॥ ७३ ॥ दशस्नाना
 निचैतानिगुणेनोपचितानिच ॥ आदौवर्णतरुस्नानंसाम्यगंचद्वितीयक
 म् ॥ ७४ ॥ ओलोदकंचमात्रंचभौमारुयंचविभूतिमत् ॥ गायत्रंचापिवाय
 व्यंकामिकंमानसंतथा ॥ ७५ ॥ सन्ध्याकर्मचतुर्थस्यादशधातत्प्रकीर्तित
 म् ॥ प्रागुक्तविधिनापूजासुशदर्शनपूर्विका ॥ ७६ ॥ अष्टाधिकसहसंचजपो
 मुख्यमिदंस्मृतम् ॥ द्वयेऋयोरेवमाचारात्सन्ध्याभेदत्रयंमतम् ॥ ७७ ॥ सार्च
 नामुद्रिकायुक्तातथाचान्याविमुद्रिका ॥ अष्टोत्तरसहसन्तुतथाचाष्टोत्तरंशत
 म् ॥ ७८ ॥ अष्टाविंशतिरष्टौवाजपेभेदचतुष्टयम् ॥ जपाभावेनसन्ध्यार्घ्यगा

यज्यासम्प्रदीयते ॥ ७६ ॥ दशमीयं भवेत्सन्ध्याशूद्रस्तल्लोपतो भवेत् ॥ देव
पूजाद्वयं प्रोक्तं नित्यं काम्यं च पञ्चमम् ॥ ८० ॥ पञ्चधा पञ्चयज्ञाश्च दश कर्मैति
कीर्त्यते ॥ देवभूतर्षिमनुजपितृणामिति भेदतः ॥ ८१ ॥ तेऽपि पञ्चविधाः प्रोक्ता
उत्तमोत्तममुख्यकाः ॥ पञ्चभेदैश्च सम्भिन्ना एकैकस्य परिच्युते ॥ ८२ ॥ तत्रो
च्यते देवयज्ञप्रकारो देवतर्पणम् ॥ वैश्वदेवाहुतिर्नित्योपासनस्याहुतिस्तथा ॥
८३ ॥ अग्निहोत्राहुतिश्चैव तत्सूक्तस्य तथा जपः ॥ त्रिविधा तु बलिः प्रोक्तः शौ
चान्ते तु त्यजेज्जलम् ॥ ८४ ॥ तथा च वैश्वदेवान्ते यन्वता इति मन्त्रतः ॥ आ
त्मोच्छिष्टस्य यच्छेषं तृतीयं तत्प्रकीर्तितम् ॥ ८५ ॥ अयन्तु भूतयज्ञः स्यात्क्षुद्र
बाधानिवारणः ॥ अष्टकं प्रपठेन्नित्यं पूजान्ते यतमानसः ॥ ८६ ॥ तदभावेऽप्या
नमात्रं वेदानां च पठेद्दृचः ॥ तदभावेऽप्यवेदस्य पाठो नित्यमुदीरितः ॥ ८७ ॥
ऋषियज्ञस्तेन भवेद्विप्रोजन्मनिजन्मनि ॥ आममन्नं यथाशक्त्या प्रातर्देयं तथा
पुनः ॥ ८८ ॥ यज्ञादौ वैश्वदेवान्ते यज्ञोयं मानुषः स्मृतः ॥ तर्पणं हन्तकारश्च
पितृयज्ञो द्विधामतः ॥ ८९ ॥ यथा बालस्य पठनं पण्डितस्य परावरम् ॥ तथैव स
त्कुलीनानां मनो वैदिकवर्त्मनि ॥ ९० ॥ खानपानाङ्गनारम्ये कौलिके रमते मतः ॥
प्रायः कलियुगे नृणां नृयोनिस्तेन दुर्लभा ॥ ९१ ॥ अज्ञानी कौलिको यं तु पतितः
शूकरो भवेत् ॥ वामाचारान्निपतितो ज्ञानी कुर्यात्तां व्रजेत् ॥ ९२ ॥ वामेवाकौ
लमार्गे वा द्वयोः स्यात्सिद्धिरैहिकी ॥ योतिगुप्तः प्रत्यहं च बलिपूजादितत्परः ॥
९३ ॥ अथवा परिभूतो वा सर्वलोकवहिष्कृतः ॥ प्रायः कलियुगे देवाधातुवादेध
नक्षयः ॥ ९४ ॥ निन्दाचतान्त्रिके मार्गे नाना दुःखानि कौलिके ॥ शैवादि वैष्ण
वादीनां द्वेषान्निरयगामिनः ॥ ९५ ॥ एकः शुद्धो मया दृष्टो लोकद्वयफलप्रदः ॥
वेदमार्गोऽस्त्यत्र सिद्धिः परत्रापि परागतिः ॥ ९६ ॥ इति ते तत्त्वमाख्यातं सर्वतन्त्रे
पुणोपितम् ॥ कलौ स्थितोपकाराय किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ ३६७ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुपममेरुतन्त्रेशिवप्रणीतवैदिकयन्त्रकथनप्रकाशः पञ्चदशः ॥ १५ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ असिद्धगुरुणा दत्तो मनुः शिष्याय वा गुरुः ॥ सिद्धो मन्त्रा
न्तौर्देवनैव सिद्धो यथा गुरुः ॥ १ ॥ भिन्नाम्ना यो यदा शिष्यस्तद्भिन्नाम्ना यदेवता

म् ॥ यजतेतत्रदेवेशकीदृक्स्थितिस्तुतद्वत् ॥ २ ॥ ईश्वरउवाच ॥ गुरुश्च
 दक्षिणाम्रायीसर्वाम्रायेषुदीक्षितः ॥ ऊर्ध्वाम्रायीतथान्येषुपूर्वाम्रायीपरेषुच ॥
 ३ ॥ द्वयोस्तुपश्चिमाश्रयीउत्तरेत्यधरेभवेत् ॥ अधरेनैवकुत्रापिगुरुत्वंचविलो
 कितम् ॥ ४ ॥ दक्षिणोपासकःकालऊर्ध्वःसायुज्यमाप्नुयात् ॥ देवतायास्तथा
 पूर्वःसारूप्यंलभतेपरः ॥ ५ ॥ सामीप्यंत्वपरोलोकमधोगत्यैहिकंफलम् ।
 लोभत्यागश्चोपकारोह्यधोमार्गेषुदर्ककृत् ॥ ६ ॥ मन्त्रान्तरेचसंसिद्धोऽगु
 र्मन्त्रंप्रयच्छति ॥ यथोक्ताचरणोत्तस्यसिद्धिःशिष्यस्यजायते ॥ ७ ॥
 कृपावशात्सिद्धमन्त्रंददातिचपदागुरुः ॥ विनाजपंविनापूजांसिद्धयस्तत्करे
 स्थिताः ॥ ८ ॥ असिद्धगुरुणादत्तोमन्त्रःस्यादबहुविघ्नदः ॥ तत्रादौसाधये
 द्विप्रराजमन्त्रंततःपुनः ॥ ९ ॥ निष्पापस्यपुरश्चर्यास्वतःसिद्धयेन्मनूत्तमः ॥
 तत्राम्रायविभेदेनसर्वतन्त्रेषुगोपितम् ॥ १० ॥ एकबीजात्मकंवक्ष्येविघ्नमन्त्रं
 सुसिद्धिदम् ॥ तत्रादौवैदिकानांतुगकारःकेवलोमतः ॥ ११ ॥ दक्षिणानां
 विन्दुयुक्तोद्विबिन्दुःपूर्वमार्गिणाम् ॥ एतद्वययुतःपश्चादूर्ध्वाम्रायेपिगौमि
 ति ॥ १२ ॥ ग्लौमुत्तरेगौमितिचपातालाम्रायईरितम् ॥ गणपोस्यमुनिश्छन्दो
 निवृद्धिघ्नश्चदेवता ॥ १३ ॥ गणंजयायस्त्राहाहृत्कमेकदंष्ट्रायहुंफट् ॥ अच
 लकर्णिनेनमःशिखाप्रोक्ताथवर्मच ॥ १४ ॥ गजवक्रायचनमस्तथानेत्रमुदी
 र्यते ॥ महादशनचण्डायहुंफट्द्वैरिकमस्त्रकम् ॥ १५ ॥ पद्दीर्घयुक्कबीजेनता
 न्त्रिकोन्यासमाचरेत् ॥ ततोगणपतिध्यायेद्यतवाक्चप्रसन्नधीः ॥ १६ ॥ र
 क्ताम्बरंरक्तवर्णंरक्तगन्धानुलेपनम् ॥ रक्तपुष्पैःपूज्यमानंतुन्दिलंचन्द्रमौलिन
 म् ॥ १७ ॥ त्रिनेत्रंरामनंविघ्नाधीशंपूज्यंचशुण्डिनम् ॥ वामेदक्षेद्वयोःपाशां
 कुशोपाण्योस्तुविघ्नतम् ॥ १८ ॥ पद्मासनंसर्वभूषंध्यायेद्विघ्नविनायकम् ॥
 श्रीपर्णादिकृतेपीठेपूजयेत्कुंकुमादिना ॥ १९ ॥ अर्चयेत्कर्णिकायांतुदेवंपत्रे
 पुवैक्रमात् ॥ तीव्राचज्वालिनीनन्दाभोगदाकामरूपिणी ॥ २० ॥ उग्रातेज
 स्वतीसत्यानवमीविघ्ननाशिनी ॥ आद्यामध्यातथाचान्तमनाःपीठमनुंभृण् ॥
 २१ ॥ ॐसर्वशक्तिकमलासनायनमइत्ययम् ॥ पूर्वादिषुचतुर्दिक्षुयजेत्पीतंग
 णाधिपम् ॥ २२ ॥ गणेशानंगौरवर्णंरक्तंचगणनायकम् ॥ गणकीडंनोलव

एकेशरेषु ततो यजेत् ॥ २३ ॥ अग्नीशामुरवायव्यमध्ये चान्तरदिक्षु च ॥ मन्त्र
 स्यास्यषडङ्गानि ध्यातव्यास्ताश्च देवताः ॥ २४ ॥ तुषारस्फटिकश्यामनीलकृ
 णारुणत्विषः ॥ वरदाभयधारिण्यः प्रधानतनवः स्त्रियः ॥ २५ ॥ वक्रतुण्डैकदं
 ष्ट्रौ च महोदरगजाननौ ॥ लम्बोदराख्यविकटौ विघ्नराधप्रवर्णकौ ॥ २६ ॥ पूर्वा
 दिपुदलेष्वर्च्या ब्राह्मचाद्याश्च दलाग्रतः ॥ ध्यानं तासां प्रवक्ष्यामि प्रोक्तं सव्यक्रमे
 ण तु ॥ २७ ॥ ब्राह्मी वर्णसमाध्येयामृगचर्मविभूषिता ॥ अक्षमालामयोदरदंडकु
 ण्डिकां दधती करैः ॥ २८ ॥ त्रिशिखं परशुं हस्तैर्दमरुं नृकपालकम् ॥ विभ्राणां च
 न्द्रगौराङ्गीं महेशीं भावयेच्छुभाम् ॥ २९ ॥ गुणं खट्वाङ्गकंदरुदमं कुशं दधती क
 रैः ॥ इन्द्रगोपारुणां ध्यायेत्कौमारीं करुणालयाम् ॥ ३० ॥ आरिशङ्खकपालानि
 घण्टां च करपङ्कजैः ॥ विभ्राणां वैष्णवीं ध्यायेत्नीलमेघसमप्रभाम् ॥ ३१ ॥ तोमरां
 कुशवज्राङ्कविद्युद्युक्तकराम्बुजाम् ॥ इन्द्राणीं भावयेन्मन्त्रीनीलवर्णां सुभूषणाम् ॥
 ३२ ॥ हलं च मुशलं दोर्भिर्दधानां खड्गखेटकौ ॥ वाराहीं भावयेच्छक्तिमञ्जनाचल
 सन्निभाम् ॥ ३३ ॥ धारयन्तीं शूलखेटौ रूपालं नृशिरः करैः ॥ चामुण्डां शोण
 वर्णां च मुण्डमालायुतां स्मरेत् ॥ ३४ ॥ स्वर्णाभामक्षमालां त्रयीजपूरकपालके ॥
 पद्मं च दधतीं हस्तैर्भृगुलक्ष्मीं स्मरेत्सुधीः ॥ ३५ ॥ चतुरस्रत्रयान्तस्थवीथिद्वन्द्वे
 समर्चयेत् ॥ दिक्पाशांश्च तदस्त्राणि पूजाविघ्नहरस्य तु ॥ ३६ ॥ यश्चैवंपू
 जयेद्वंगणेशं विघ्ननाशनम् ॥ असिद्धादपि सम्प्राप्तो मन्त्रो सौ सिद्धिर्दृष्टवेत् ॥
 ३७ ॥ लक्ष्मेकं मनुजप्त्वा जुहुयात्तद्वशांशतः ॥ मादकैः पृथुकैर्लाजैः सक्तुभि
 र्वेषु पर्वभिः ॥ ३८ ॥ नारिकेलैस्तिलैर्मोचैर्होमं कुर्यात्पृथक्पृथक् ॥ सहस्र
 मेकं द्विशतं पञ्चाशत्प्रमितं तथा ॥ ३९ ॥ तिलैस्त्रिमधुराकैश्च होमः कार्यो थक
 यते ॥ दौग्धान्नेन घृताक्केन होमो भीष्टफलप्रदः ॥ ४० ॥ लक्ष्मीकामो नारिके
 लैश्चतुर्थ्यां तु चतुश्शतम् ॥ सितपक्षादिमारभ्य प्रत्यहं च हुनेत्क्रमात् ॥ ४१ ॥
 चतुर्थ्यन्तं ततः सर्वप्राणिनो वशागानृणाम् ॥ तिलैश्च घृतसंयुक्तैर्होमः श्रीवश्य
 कीर्त्तिदः ॥ ४२ ॥ स्वादुत्रययुतैर्लाजैर्हुनेत्सप्तदिनावधि ॥ कन्यार्थीलभते क
 न्यांपुत्रार्थीलभते सुतम् ॥ ४३ ॥ दधिसंसिक्कलवर्णैर्जुहुयाच्च चतुर्दिनम् ॥ नि
 र्गोथिन्यां च वश्यादौ भवेद्वश्यं तथेप्सितम् ॥ ४४ ॥ गौरवं लाघवं साध्यं जाप्यं

चासाध्यमेव च ॥ कार्यज्ञात्वाहोमसंख्यांकल्पयेच्चसहस्रतः ॥ ४५ ॥ कोट्यन्तमे
 वविज्ञेयंयत्रसंख्यातुनोदिता ॥ सितार्कद्रुममूलेनकुचन्दनमुदारुभिः ॥ ४६ ॥
 गजाक्षत्रोटिनंचैवदन्तकेनापिदन्तिनाम् ॥ विधायविघ्नंसम्पूज्यतंपृष्ठाप्रज
 पेन्मनुम् ॥ ४७ ॥ उपोषितःशुचिश्चन्द्रग्रहणेतंसमुद्धरेत् ॥ शिखायांव्यव
 हारादौसमेरुविजयीभवेत् ॥ ४८ ॥ रोचनारजसानेनकृतंचमनुनाततः ॥ तिल
 कंसर्वराजानोलोकाःस्युर्वशागास्सदा ॥ ४९ ॥ नवनीतेनवैसाध्यनामालि
 ख्यानुलोमगम् ॥ विलोमंविघ्नवीजंचतदधृतंस्थापितंजले ॥ ५० ॥ अष्टोत्तरशतं
 जप्त्वातूष्णींतद्वक्षयेत्तदा ॥ सप्ताहाद्विशगःसाध्यःसाधकस्यभवेद्भुवम् ॥ ५१ ॥
 गणेशंतर्पयेत्तथैःप्राग्बत्कार्यवशेनतु ॥ मण्डादिभिरवाप्नोतिमन्त्रोयंप्रणवादि
 कः ॥ ५२ ॥ संन्यासिनेचपूजायांहृदन्तःपरिकीर्तितः ॥ वक्ष्येथदक्षिणाम्रा
 येलक्ष्मींगणपतिसुराः ॥ ५३ ॥ गजलक्ष्मीसमायुक्कमयंयोगोतिदुर्लभः ॥
 श्रीगं सौम्यायचोच्चार्यमहागणपतितथा ॥ ५४ ॥ डेन्तमुक्त्वावरवरदोक्तासर्व
 जनंवदेत् ॥ भवशमानयस्वाहेत्येकोनत्रिंशदक्षरः ॥ ५५ ॥ अन्तर्यामीमुनि
 श्चन्दोगायत्रीत्रिवृदन्विता ॥ देवलक्ष्मीगणेशोत्राथाद्यबीजद्वयेनतु ॥ ५६ ॥
 षड्दीर्घयुक्तेनांगानिजातियुक्तानिकारयेत् ॥ हेमाभंपीतवसनंचक्रशङ्खगदा
 भयान् ॥ ५७ ॥ दक्षोर्ध्वकरमारभ्यदक्षिणेधःकरावधि ॥ दधतंशुण्डयास्वर्ण
 घटंपद्मोपरिस्थितम् ॥ ५८ ॥ वामाङ्गविष्णुलक्ष्म्याचाशिलष्टदक्षभुजेनतु ॥
 प्राक्प्रोक्तेषु जयेत्पाठेतीव्रादिनवशक्तिके ॥ ५९ ॥ अष्टपत्राम्बुजद्वन्द्वेकर्णिका
 केशरोज्ज्वले ॥ चतुर्द्वारसमायुक्चतुरस्रत्रयावृते ॥ ६० ॥ मूलेनमूर्तिसङ्कल्प
 तस्यामावाह्यपूजयेत् ॥ प्रथमावृत्तिरङ्गैःस्याद्वक्रमुण्डादिभिःपरा ॥ ६१ ॥ अ
 णिमामहिमाचैवलघिमागरिमातथा ॥ ईशित्वंचवशित्वंचप्राकाम्यंप्राप्तिरग्र
 तः ॥ ६२ ॥ चतुर्थीमातृभिश्चाग्रेलोकेशाआयुधानिच ॥ लक्षंजपेद्भुनेद्विल्व
 समिधोमधुरप्लुताः ॥ ६३ ॥ तर्पणादिततःकृत्वाकाम्यकर्माणिसाधयेत् ॥ हुने
 चैत्रसहस्राणिश्रीफलैर्मधुरान्वितैः ॥ ६४ ॥ महालक्ष्मीकरोहोमःपुत्रमित्रकल
 त्रदः ॥ शुद्धतोयेनसन्तर्प्यचत्वारिंशच्चतुःशतम् ॥ ६५ ॥ चत्वारिंशदिनान्म
 न्त्रीवाञ्छितांलभतोश्रियम् ॥ ताराद्योयंरमाहीनस्तथाष्टाविंशदक्षरः । ६६ ॥

न्यासध्यानादिकंप्राग्वत्पूजाभेदोनिगद्यते ॥ आदावङ्गानिचततोबलाका
विमलातथा ॥ ६७ ॥ कमलवनमालाचविभीषिकाचमालिका ॥ वशङ्क
रीवसुमालापार्श्वयोःशङ्खपद्मकौ ॥ ६८ ॥ लोकेशश्चतदस्त्राणिपूजयेत्का
म्यमुचते ॥ उरोमात्रेजलेस्थित्वाध्यात्वासवितृमण्डले ॥ ६९ ॥ देवंत्रिलक्ष
जपतोधनवृद्धिःप्रजायते ॥ बिल्वमूलंसमास्थायतावज्जप्तेफलंहितम् ॥ ७० ॥
अशोककाष्ठैर्ज्वलितेवह्नावाज्याकृतण्डुलैः ॥ होमतोवशयेद्विश्वमर्ककाष्ठंतथा
पिवा ॥ ७१ ॥ खादिराग्नौनरपतिलक्ष्मीपायसहोमतः ॥ श्रीमित्येकाक्षरः
प्रोक्तोमन्त्रश्छन्दोनिवृन्मतम् ॥ ७२ ॥ भृगुमुनिर्देवतातुलक्ष्मीःसर्वप्रदामता ॥
पद्दीर्घवीजयुक्तेनपङ्गानिसमाचरेत् ॥ ७३ ॥ पद्मारूढांमुवर्णाभांसपद्मोर्ध्व
करद्वयाम् ॥ अधोदक्षेणाभयदांवामेनवरदायिनीम् ॥ ७४ ॥ हिमाचलानिभैर्ना
गैःशुण्डाग्रामृतकुम्भकैः ॥ चतुर्भिःसिन्धुमानांचक्षौमवस्त्रांकिरीटिनीम् ॥ ७५ ॥
ध्यायेद्धरिप्रियांदेवींभक्तानुग्रहकातराम् ॥ धर्मादिकल्पितेपीठेभूपुराद्वयेदला
ष्टके ॥ ७६ ॥ समामावाह्यगन्धाद्यैःकर्णिकायांयजेत्ततः ॥ विभूतिरुन्नतिश्चै
वहृष्टिःकीर्त्तिश्चसन्नतिः ॥ ७७ ॥ व्युष्टिरुत्कृष्टिर्नृद्धिश्चक्रमात्पूज्यादिगष्टके ॥
मध्येसिंहासनंपूज्यंसर्वशक्तिमयंतथा ॥ ७८ ॥ बीजाद्यमासनंदद्यान्मूर्तिंमू
लेनकल्पयेत् ॥ पडङ्गानिचसम्पूज्यपुनरष्टदलेर्चयेत् ॥ ७९ ॥ चतुर्दिक्षुचदे
व्यग्रादासुदेवंसङ्कर्षणम् ॥ प्रद्युम्नंचानिरुद्धंचविदिशासुतथाक्रमात् ॥ ८० ॥
दमकंसलिलंचैवगुग्गुलंचकुरण्टकम् ॥ देवीदक्षिणहस्ताग्रेशङ्काख्यंनिधिम
र्चयेत् ॥ ८१ ॥ वामेपद्मनिधिंचैवद्वितीयेष्टदलेततः ॥ बलाकांविमलांचैवक
मलांवनमालिकाम् ॥ ८२ ॥ विभीषिकांमालिकांवशङ्करींवसुमालिकाम् ॥
लोकपालानायुधानिप्रोक्तमेतच्छ्रयोर्चनम् ॥ ८३ ॥ जपेद्वास्करलक्ष्मं
तत्सहस्रंहुनेत्पुनः ॥ पद्यैस्त्रिस्वादुसंयुक्तैस्त्रिनवैःश्रीफलैरपि ॥ ८४ ॥
त्रिभिर्वामधुराक्षैश्चतुर्षणादिततश्चरेत् ॥ एवंसिद्धमनुर्भन्त्रीसाधयेन्निजवा
ञ्छितम् ॥ ८५ ॥ वल्लोजदध्नेपयसितिष्ठन्नर्कगतांश्रियम् ॥ संस्कृत्यमनुमे
नंचजपेत्तल्लक्षत्रयावधि ॥ ८६ ॥ सोचिरेणैवकालेनदारिद्र्यात्परिमुच्यते ॥
मधुसूदनगेहेचबिल्वाधउपविश्यच ॥ ८७ ॥ त्रिलक्षजपेन्मन्त्रीवत्सरादा

ज्वितार्थदः ॥ अधिकं वसुसङ्घातं लभते नान्यथा चिरात् ॥ ८८ ॥ अशोकैर्धरिचते
 बहौ नष्टस्तदुल्लैर्हुनेत् ॥ मन्त्री त्रिभुवनं सर्ववशं कुर्यान्न चान्यथा ॥ ८९ ॥
 स्वादिरैः कमलैः सम्यगेधितेनो यथाविधि ॥ तदुल्लैस्त्रिस्वाद्युक्तेर्जुहुयान्मन्त्र
 वित्तमः ॥ ९० ॥ तेन राजकुलं वश्यं धनवानर्थवान्भवेत् ॥ अर्कवह्नौ हुने
 न्मन्त्री सुशुद्धैः शालितदुल्लैः ॥ ९१ ॥ नियुतं राज्यलक्ष्मीं सचायुः पुत्रां ह्यभे
 दध्रुवम् ॥ त्रिस्वाद्युक्तेर्नलिनैर्लक्ष्मेकं हुनेत्सुधीः ॥ ९२ ॥ अलक्ष्मीमहितो
 मर्त्यो लक्ष्मीमाप्नोति निश्चितम् ॥ धनधान्यादि सम्पत्त्या तुष्टो भवति साधकः ॥
 ९३ ॥ ब्राह्मणस्य गृहे बिल्वं समारोप्य विवर्धयेत् ॥ श्रीमूकं च पठन्नेव तत्रैव जुहुया
 त्पुनः ॥ ९४ ॥ त्रिस्वाद्युक्तेः कुसुमैः फलैश्चापि समिद्धैः ॥ स्कन्धभेदैस्तस्य
 नरस्तिष्ठन्मूलेऽपि संहुनेत् ॥ ९५ ॥ बिल्वाभिर्मिश्रहविषा हविष्याण्यतिरंह
 सा ॥ मत्स्यक्षाचमवेत्तस्य कथमश्रीः कुते भवेत् ॥ ९६ ॥ वक्ष्येथ शक्तिगणपम
 न्त्रं ह्रीं ह्रीं ततश्च ह्रीम् ॥ त्र्यक्षरोयं विराट्छन्दो मुनिर्भार्गवईरितः ॥ ९७ ॥ दे
 वताशक्तिगणयः षडङ्गानि समाचरेत् ॥ षड्दीर्घयुग्मकारेण ततोऽध्यायेद्भजा
 ननम् ॥ ९८ ॥ दक्षोर्ध्वं चाङ्कुशं वामे पाशं वामे त्वधः करे ॥ बीजपूरं स्वयंतनु
 दक्षिणे स्पर्णवर्णकम् ॥ ९९ ॥ पुष्करं मोदकान्विभ्रत्कर्णयोर्दीर्घचामरे ॥ पू
 र्वोक्ते पूजयेत्पीठे पूर्वादिनवशक्तिके ॥ १०० ॥ अष्टपत्राम्बुजे देवं चतुरस्रत्र
 यावृते ॥ प्रथमाङ्गावृतिः प्रोक्ता द्वितीया चापि मातृभिः ॥ १ ॥ तृतीया लोक
 पालैः स्यात् शस्त्रौघैश्च चतुर्थ्यपि ॥ लक्ष्मेकं जपेन्मन्त्रं हविष्याणि जितेन्द्रि
 यः ॥ २ ॥ तदशांशं प्रजुहुयादपूर्वैर्घृतसम्प्लुतैः ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री काम्य
 कर्माणि साधयेत् ॥ ३ ॥ शुक्लपक्षे चतुर्थ्यां च पूजयित्वा विनायकम् ॥ अपू
 र्वैर्गुडसन्मिश्रैः पक्वान्नैश्च घृतप्लुतैः ॥ ४ ॥ मरीचैः क्षुरकैश्चैव सैन्धवेनापि मि
 श्रितैः ॥ देवस्य सन्निधौ मन्त्री जुहुयात्त्रिसहस्रकम् ॥ ५ ॥ गद्यपद्यमयी वा
 णी सप्ताहाद्भवति ध्रुवम् ॥ वश्यार्थं मधुहोमेन राजानं वशमानयेत् ॥ ६ ॥
 कन्यार्थं जुहुयात्त्राजैस्तन्नामपुरमन्त्रतः ॥ सप्तसम्भोजयेत्कन्या यद्वैकांसल
 भेदध्रुवम् ॥ ७ ॥ कर्पमात्रं च वास्वर्णं पलमात्रं तथैव च ॥ सूर्यग्रहे तथा चन्द्रग्र
 हणे चाभिमन्त्रयेत् ॥ ८ ॥ अष्टोत्तरसहस्रन्तु सप्तधा विभजेत्ततः ॥ एकं भागं

गृहेस्वीये देवताध्यानपूर्वकम् ॥ ६ ॥ शेषान्भागान्द्वितीयाह्नि क्रमाच्चैकैक
शःपिवेत् ॥ ध्यानपूर्वदेवतायाः प्रातःप्रातस्तदाभवेत् ॥ १० ॥ बुद्ध्याबुधेनस
दृशः पण्डितोगुरुणासमः ॥ कविनाचकवित्त्वेन शनिनाप्रतिवादिनम् ॥
११ ॥ बन्ध्यर्चुस्नानदिवसे पूजयित्वाविनायकम् ॥ निष्कार्धपादमानेन ह
रिद्राश्वचान्तथा ॥ १२ ॥ गोमूत्रेकुष्ठकपिष्टं सहस्रमभिमन्त्रितम् ॥ गुरवेद
क्षिणादत्त्वा पिवेन्नारीतदौषधम् ॥ १३ ॥ ततस्सालभतेपुत्रं सर्वलक्षणसंयुत
म् ॥ आयुष्मन्तंसुरूपंच बुद्धिमन्तंश्रियायुतम् ॥ १४ ॥ ताराद्योयंचतुर्वर्णो
गायत्रंछन्दउच्यते ॥ पूर्ववच्चषडङ्गानिहेमाभोहेमवस्त्रवान् ॥ १५ ॥ बृहज्जा
नुस्तुन्दिलश्च लम्बबाहुविलोचनः ॥ दक्षोर्द्धहस्तपाशंचाधोवामेचाक्षसूत्र
कम् ॥ १६ ॥ दक्षिणाधोनिजदन्तमूर्द्धबाहौतथासृणिम् ॥ पुष्करेणदु
विभ्राणं मोदकंहेमभूषणम् ॥ १७ ॥ शक्तियुक्तंविश्ववन्द्यं गणेशंचिन्त
याम्यहम् ॥ प्राग्बत्पूजासमुद्दिष्टा जपोलक्षत्रयम्मतम् ॥ १८ ॥ घृताक्तैश्चति
लैर्होमं तर्पणादिततश्चरेत् ॥ आज्यात्रैर्जुहुयान्नित्यमन्नवान्सनरोभवेत् ॥
१९ ॥ पायसान्नेनमहतीं श्रियमाप्नोतिमानवः ॥ गंक्षिप्रप्रसादनाय हृदन्तोयं
दशाक्षरः ॥ २० ॥ ऋषिर्गणकआख्यातश्छन्दःप्रोक्तंविराडिति ॥ देवताक
थिता क्षिप्रप्रसादनविनायकः ॥ २१ ॥ षड्दीर्घभाजाबीजेन कुर्म्यादङ्गकि
यांबुधः ॥ ध्यानंसर्वत्रायुधानां वामोर्द्धात्तुप्रदक्षिणम् ॥ २२ ॥ पाशांकुशौ
विशलतां पत्राग्रंचदधत्करैः ॥ बीजपूरंपुष्करेच त्रिनेत्रोरक्त्रवस्त्रवान् ॥ २३ ॥
भक्तंसदापूर्णचन्द्रमौलिरव्याद्वणेश्वरः ॥ पूर्वोक्तेपूजयेत्पीठे नवशक्तिसमन्वि
ते ॥ २४ ॥ मूर्तिम्मूलेनसङ्कल्प्य तस्यांविघ्नेश्वरंयजेत् ॥ प्रथमावृतिरङ्गैःस्याद
द्वितीयाचाष्टभिर्गणैः ॥ २५ ॥ विघ्नोविनायकःशूरो वीरश्चवरदस्तथा ॥
इभक्कश्चैकदन्तो लम्बोदरइतिक्रमात् ॥ २६ ॥ मातृपूजादलाग्रेस्याल्लोकेशा
स्त्राणिचाग्रतः ॥ लक्षमेकंजपेन्मन्त्रं त्रिस्वादक्त्रैस्तिलैर्हुजेत् ॥ २७ ॥ पूर्वोदिता
ष्टद्व्यैर्वा तर्पणादिततश्चरेत् ॥ शर्कराघृतयुक्तेन हविषाजुहुयात्सुधीः ॥
२८ ॥ लक्ष्मीवान्केवलज्येन होमोलोकवशीकरः ॥ घृताक्तंतंप्रजुहुयात्तुलसी
वान्माधकोभवेत् ॥ २९ ॥ चत्वारिंशदिनंमन्त्री नारिकेलंहुनेत्ततः ॥ सर्वस

म्पत्समृद्धिः स्यात्प्रत्यहं वाञ्छितार्थकृत् ॥ ३० ॥ सलाजकैः कंगुभिश्च पृथुकै
 र्वाञ्छिताप्तये ॥ होमोभवेदष्टभिश्च द्रव्यैस्त्रिमधुरप्लुतैः ॥ ३१ ॥ हुनेत्तत
 श्चवशयेद्वाज्ञस्तत्प्रमदा अपि ॥ चतुश्चत्वारिंशदारूपं चतुःशतमतन्द्रितः ॥
 ३२ ॥ प्रातः प्रातस्तुसलिलैर्विघ्नेशस्य तु मन्त्रकैः ॥ तर्पयेत्सुसमिद्धिश्च भवे
 त्तस्य न संशयः ॥ ३३ ॥ पूर्वादिगंगणेशानमायांतरविविम्बतः ॥ पूर्वोक्त्व
 क्रमध्यस्थं चिन्तयित्वा तु तर्पयेत् ॥ ३४ ॥ ज्यक्षरोक्त्वा प्रयोगांश्च कुर्यादत्रापि
 साधकः ॥ ओं ठां नमश्चतुर्णो हेरम्बस्य मनुर्मतः ॥ ३५ ॥ मुनिर्गणक आ
 ख्यातो गायत्री छन्द ईरितम् ॥ पञ्चवक्रोऽस्य हेरम्बो देवता सिंहवाहनः ॥ ३६ ॥
 षड्दीर्घबीजयुक्तेन षडङ्गविधिरीतितः ॥ मुक्ताविद्युन्मेघदुग्धकाशमीरीसन्निभै
 र्मुखैः ॥ ३७ ॥ गजवत्पञ्चभिर्युक्तः किरीटी चासिहस्तकः ॥ अंकुशं च त्रिशूलं
 च मुद्गरं च कपालकम् ॥ ३८ ॥ स्वयन्तमभयञ्चापि वरं मोदकमेव च ॥ परशुं
 चाक्षमालां च दधतं करपङ्कजैः ॥ ३९ ॥ कोटि सूर्यप्रतीकां ध्यायेद्धेरम्बम
 व्ययम् ॥ षड्मष्टदलं कृत्वा चतुरस्रत्रयावृतम् ॥ ४० ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं त
 त्रादावासनं यजेत् ॥ ओं हुं हुं च महासिंहा यगं हेरम्बमुचरेत् ॥ ४१ ॥ आसना
 यनमश्चेति प्रोक्तः सप्तदशाक्षरः ॥ अनेन चासनं दद्यादनेनैव प्रपूजयेत् ॥ ४२ ॥
 ध्रुवयुक्तेन बीजेन कुर्यान्मूर्तिप्रवर्त्तनम् ॥ आदावङ्गानि सम्पूज्य लोकपाला
 न्यजेत्पुनः ॥ ४३ ॥ तेषामस्त्राणितद्बाह्ये हेरम्बार्चनमीरितम् ॥ लक्षत्रयं जपं
 कृत्वा तिलैर्हुत्वा दशांशतः ॥ ४४ ॥ मधुरत्रयसंयुक्तैस्तर्पणादिसमाचरेत् ॥ एवं
 सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगानाचरेत्ततः ॥ ४५ ॥ चतुर्दश्यष्टमी षष्ठीष्वैकैकं जुहुयाद्
 बुधः ॥ अपूपैः कुरारैश्चापि मोदकैरिष्टसिद्धये ॥ ४६ ॥ पूर्वोक्तेर्जुहुयाद्द्रव्यैः
 पर्वस्वपि च मन्त्रवित् ॥ यद्यदिच्छति तत्सर्वं साधकस्तत्र साधयेत् ॥ ४७ ॥
 क्षिप्रप्रसादनप्रोक्तान् प्रयोगान्वासमाचरेत् ॥ तारोडेन्तो गणेशाहत्प्रोक्तः सप्ता
 क्षरो मनुः ॥ ४८ ॥ प्रणवान्तोऽष्टवर्णोऽयं शक्तिबीजादिकोपि वा ॥ ऋषिरग्निः
 समाख्यातो गायत्री छन्द उच्यते ॥ ४९ ॥ सुब्रह्मण्योऽथ मात्रस्य देवता तु वि
 नायकः ॥ दीर्घभाजाग्निबीजेन षडङ्गानि समाचरेत् ॥ ५० ॥ रक्ताम्बरं रक्तवर्णं
 रक्तगन्धानुलेपनम् ॥ रक्तपुष्पैः पूज्यमानं भक्तपातकहारिणम् ॥ ५१ ॥ मुद्गरं

चतथाशक्तिंकमलंचांकुशंतथा ॥ हस्तैर्दधानंचन्द्रास्यं नानाभूषणभूषितम् ॥
 ५२ ॥ रिपुक्षयकरंदेवं सुब्रह्मण्यगणाधिपम् ॥ ध्यात्वेवंपूजितेपीठे पश्चात्स
 म्पूजयेद्विभुम् ॥ ५३ ॥ केशरेषुषडङ्गानि पूर्वाद्यष्टदलेततः ॥ जयन्तश्चा
 ग्निवेषश्च कृत्तिकापुत्रएवच ॥ ५४ ॥ तथाभूतपतिस्सेनानीर्गुहोहेमसूत्र
 कः ॥ विशालाक्षश्चसम्प्रोक्ताःशक्तिशूलकराश्च ॥ ५५ ॥ दलाग्रेषुचपू
 र्वादि यजेदेताननन्तरम् ॥ देवसेनापतिंशक्तिं विघ्नंकुक्कुटमेवच ॥ ५६ ॥
 पेधामयूरं वज्रं च धियंलोकेश्वरांस्ततः ॥ तदस्त्राणिचसम्पूज्य सुब्रह्मण्यार्चनं
 त्विदम् ॥ ५७ ॥ लक्षमेकंजपेन्मन्त्रं सर्पिषापयसान्धसा ॥ अयुतंजुहुयान्म
 न्त्री तर्पयेद्विप्रपुङ्गवान् ॥ ५८ ॥ एवंसिद्धेमनौमन्त्री कुर्यात्कामान्यथेषि
 तान् ॥ दिनेदिनेसमधुरैर्भक्ष्यभोज्यैःप्रतोषयेत् ॥ ५९ ॥ देवंदेवधियासम्यग
 र्चयेद्ब्रह्मचारिणः ॥ सुब्रह्मण्यमनोःसम्यगुपास्तियेप्रकुर्वते ॥ ६० ॥ ऐहि
 कामुष्मिकान्भोगाँल्लभन्तेनात्रसंशयः ॥ ॐहुंगंगलौहरिद्वेतिइतिप्रोक्त्वाग
 णपतयेवदेत् ॥ ६१ ॥ वरवरदइत्युक्त्वा सर्वजनपदंवदेत् ॥ हृदयंस्तम्भय
 द्बद्धं स्वाहाद्वात्रिंशदर्णकः ॥ ६२ ॥ ऋषिर्मदनआख्यातश्छन्दोऽनुष्टुप्स
 मीरितम् ॥ हरिद्रागणपोदेवः षडङ्गानिसमाचरेत् ॥ ६३ ॥ षड्दीर्घयुक्त्व
 जेन विप्रादीनांप्रकीर्तितः ॥ विधिनायेनमन्त्रोयं गृह्यतेतदहम्ब्रुवे ॥ ६४ ॥
 चतुर्थीदिवसेप्राप्ते शुक्लपक्षस्यमन्त्रवित् ॥ शुद्धांहरिद्रामानीय कन्ययापेपितां
 शुभाम् ॥ ६५ ॥ सर्वाङ्गेतांसमालिप्य स्नायाच्छुद्धजलैस्ततः ॥ भक्त्यापरम
 योपेतः प्रसन्नेनान्तरात्मना ॥ ६६ ॥ प्रथमंगुरुपादाब्जमर्चयित्वाविधान
 तः ॥ स्वर्णागुलीयहारौघैर्भूषणैश्चशुभाम्बरैः ॥ ६७ ॥ पूर्वोक्तविधिनातस्मा
 दगृहीतमनुंत्विमम् ॥ सुगन्धैःसुमनोभिस्तं यजेद्देवधियापुनः ॥ ६८ ॥ पी
 ताम्बरंपीतवर्णं पीतगन्धानुलेपनम् ॥ पीतपुष्पैःपूज्यमानं मणिसिंहासन
 स्थितम् ॥ ६९ ॥ पीतभूषंत्रिनेत्रञ्च षड्भुजंचवराभयम् ॥ क्रोधमुद्रांसृष्टिं
 पाशंपरशुंविभ्रतंकरैः ॥ ७० ॥ ध्यायेच्छुद्धमनामन्त्री हरिद्रागणपंप्रभुम् ॥
 पूर्वोक्तपीठेप्रयजेदङ्गमातृदिगीश्वरैः ॥ ७१ ॥ वेदलक्षंजपित्वान्तेहरिद्राचू
 र्णमिश्रितैः ॥ दशांशंतण्डुलैर्हुत्वा ब्राह्मणानपिभोजयेत् ॥ ७२ ॥ साग्रं

हंससज्जप्यदशांशं हव्यवाहने ॥ सर्पिगुडपुष्टैः सम्यगपूपैर्जुहुयादवहिः ॥ ७३ ॥
 हरिद्रागणपंतावत्तर्पयेद्भक्तितत्परः ॥ कुमारीं भोजयेत्तावद्ब्रह्मचारिणमेव च ॥
 ७४ ॥ अभीष्टफलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ लाजैः कन्यामवाप्नोति
 कन्यापिलभते वरम् ॥ ७५ ॥ बन्ध्या नारी रजःस्नाता पूजयित्वा गणाधिपम् ॥
 पलप्रमाणगोमूत्रे पिष्टाः सिन्धुवचानिशाः ॥ ७६ ॥ सहस्रमन्त्रयेत्कन्यावद-
 न्सम्भोज्यमोदकैः ॥ पीत्वा तदौषधं पुत्रं लभते गुणसागरम् ॥ ७७ ॥ वाणी
 स्तम्भं रिपुस्तम्भं कुर्यान्मनुरुपासितः ॥ जलाग्नि सिंहचौरास्त्रप्रमुखानपि
 रोधयेत् ॥ ७८ ॥ एतेऽष्टौ गणपाः प्रोक्त्वा दक्षिणाम्नायगोचराः ॥ ७९ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुसृते मेरुतन्त्रेशिवप्रणीते दक्षिणाम्नायगणपतिमन्त्रप्रकाशः
 षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

ईश्वर उवाच ॥ ऊर्ध्वाम्नाये प्रवक्ष्यामि गणेशान् सिद्धिदायकान् ॥ भुक्ति
 मुक्तिपदं तत्र महागणपतिं शृणु ॥ १ ॥ तारश्रीबीजहृलेखा कामोभूबीजमेव
 च ॥ गणेशबीजं गणपतये वरखरेति च ॥ २ ॥ दसर्वजनं मेव शमानयाग्नि
 वधूरिति ॥ अष्टाविंशतिवर्णैः गणकोस्य मुनिर्मतः ॥ ३ ॥ निवृद्धाय त्रि
 काञ्चन्दो महागणपतिः सुरः ॥ गंभीजं ह्रीं च शक्तिः स्याद्दीर्घषट्कयुतस्तुगः ॥ ४ ॥
 तारादिबीजषट्केन पृथग्युक्तेन कारयेत् ॥ षडङ्गानि मनोरस्य जातियुक्ता निचा-
 चरेत् ॥ ५ ॥ अथवा तारपूर्वेण दीर्घषट्कयुतेन च ॥ स्वबीजेनाङ्गुलिन्यासं षड-
 ङ्गानि तथा चरेत् ॥ ६ ॥ वर्णाष्टाविंशतिर्न्यस्या गणपत्यादयो मनोः ॥ ब्रह्म
 रन्ध्रे श्रोत्रयोश्च नेत्रयोश्च नसोर्मुखे ॥ ७ ॥ मूले दक्षभुजस्यादौ मध्ये च मणि
 बन्धके ॥ अङ्गुली मूलकेऽग्रे च वामबाहावपीदृशम् ॥ ८ ॥ विन्यसेदग्निमान् वर्णास्त
 तश्चादौ तदग्निमान् ॥ मणिपूरे स्वाधिष्ठाने मूलाधारे तदग्निमान् ॥ ९ ॥ तारं
 पार्श्वे मुखे श्रीं च हृदि ह्रीं श्रीं गुदे न्यसेत् ॥ पादयोग्लौहदिपुनः प्रत्यङ्गं बीजमेव
 च ॥ १० ॥ अवशिष्टैर्मन्त्रवर्णैः शरीरे व्यापकं न्यसेत् ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा ह-
 दि देवं विचिन्तयेत् ॥ ११ ॥ एक्ष्वेजलधेर्हृदि न वरत्नमयेशुभे ॥ नानाकुसुम
 सङ्कीर्णे नानापक्षि विराजिते ॥ १२ ॥ अनेककलसङ्कीर्णे सेविते चाप्सरोग

णैः ॥ ज्वालामालासहस्राढ्ये चोद्यज्ज्योत्स्नासमाकुले ॥ १३ ॥ विलसत्प
 द्भरागौघकुट्टिमामणभूतले ॥ कल्पपादपपुष्पस्थषट्पदस्वनमञ्जुले ॥
 १४ ॥ पारिजातंकल्पतरुतस्यमध्येविचिन्तयेत् ॥ युगपद्वेतुपट्टेनखचितंपुष्प
 शोभितम् ॥ १५ ॥ नवरत्नमयंतस्याधस्तात्सिंहासनंस्मरेत् ॥ तन्मध्येलिपिपञ्च
 च षडारंतस्यमध्यतः ॥ १६ ॥ कर्णिकायांगणेशञ्च तत्संस्थंचमहागणम् ॥
 नानारत्नविभूषाढ्यमेकदन्तंगजाननम् ॥ १७ ॥ चक्रंचांकुशपद्मादीन्बीज
 पूरंगदांतथा ॥ शराशनंचशूलंच विभ्रतंहस्तपङ्कजैः ॥ १८ ॥ पद्मोद्यत्कर
 याशक्त्याचारिलष्टंवरदंप्रभुम् ॥ अर्धेन्दुमौलिंज्यक्षंचदीप्यमानंकृपाकरम् ॥
 १९ ॥ पुष्करोद्धतरत्नौघमयकुम्भमुखश्च्युतान् ॥ मणिमुक्ताप्रवालादीन्वर्ष
 न्तंधारयामुहुः ॥ २० ॥ सर्वतःसाधकस्याग्रे स्वदानजललोलुपम् ॥ पट्प
 दालीं कर्णतालैर्वारयन्तमुहुर्मुहुः ॥ २१ ॥ अमरासुगसंसेव्यं सद्रत्नमुकुटो
 ज्ज्वलम् ॥ ऊरुकरंगजमुखंनानाभरणभूषितम् ॥ २२ ॥ इतिध्यात्वागण
 पतियजेत्सर्वोपचारकैः ॥ धर्मादिक्लृप्तेपूर्वोक्ते तीव्रादिनवशक्तिके ॥ २३ ॥
 पूजायन्त्रंगणेशस्य मातृकापद्ममुच्यते ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं चतुरस्रत्रयावृ
 तम् ॥ २४ ॥ तत्कर्णिकायांपट्टोणंतदन्तश्चत्रिकोणकम् ॥ दिवस्याग्रेत्रि
 कोणाच्च बहिर्मन्त्रैर्यजेत्सुरान् ॥ २५ ॥ लक्ष्मीनारायणायेति ॥ ॐ श्रीं पू
 र्वोहदन्तकः ॥ मन्त्रस्तेनयजेत्तज्ज्वध्यायेद्विल्वतलेस्थितम् ॥ २६ ॥ पद्मद्वये
 कलालक्ष्मी शङ्खचक्रधरोहरिः ॥ ॐ ह्रीं गौरीहराभ्यांच हृदन्तो नववर्णकः ॥
 २७ ॥ देवस्यदक्षिणेतौ चध्यायन्नेवं प्रपूजयेत् ॥ संस्थितौ चजटाधस्तात्सुवर्ण
 रजतप्रभौ ॥ २८ ॥ पाशांकुशधरादेवी टङ्कशूलधरोहरः ॥ तारः क्लीरति
 कामाभ्यांहृदन्तोयंनवाक्षरः ॥ २९ ॥ पृष्ठस्थपिप्पलाधस्ताद्रतिकामौ समर्च
 येत् ॥ नालयुक्तोत्पलद्वन्द्वचापपुष्पेषु संयुतौ ॥ ३० ॥ ॐ ग्लौ महीवराहा
 भ्यांहृदन्तोयंदशाक्षरः ॥ उत्तरेधः प्रियङ्गोस्तु महीकोलोयजेत्ततः ॥ ३१ ॥
 शुक्रवीज्याग्रकगदाचक्रालंकृतसद्भुजौ ॥ ॐ ग्लक्ष्मीगणाकाभ्यांहृदन्तोयं
 दशाक्षरः ॥ ३२ ॥ देवस्याग्रेत्रिकाणान्तर्लक्ष्मीयुगलकं यजेत् ॥ पट्टोणेषु
 यजेन्मन्त्र ॐ गं पूर्वोहदन्तकः ॥ ३३ ॥ आमोदंसिद्धिसहितमग्रकोणेषम

र्चयेत् ॥ समृद्धयायुतमभ्यर्चेत्प्रमोदं वह्निकोणतः ॥ ३४ ॥ सुमुखं कान्ति संयु
 क्त्वा शकोणे समर्चयेत् ॥ दुर्मुखं मदनावत्या यजेद्धारुणकोणगम् ॥ ३५ ॥
 विघ्नं मदद्वायुक्रं कोणे नैशाचरे यजेत् ॥ वायव्ये विघ्नकर्त्तारं द्राविण्या सहितं
 यजेत् ॥ ३६ ॥ पाशांकुशधराविद्या शक्त्यश्चाभयप्रदाः ॥ रक्ता रक्ताम्बुरालेप
 भूषणामदविह्वलाः ॥ ३७ ॥ षट्कोणस्य बहिर्देवं दक्षिणे तु समर्चयेत् ॥ वसु
 धारान्वितं शङ्खनिधिं वामे र्चयेत्तथा ॥ ३८ ॥ वसुमत्यायुतं पद्मनिधितद्ध्यान
 मुच्यते ॥ तत्राद्यो मौक्तिकाभोन्यो माणिक्याभस्तु धारया ॥ ३९ ॥ वर्षन्तौ धन
 सम्पत्तिलोकानां मेघवत्सदा ॥ केशरेष्वङ्गपूजास्याद्वाह्याद्याः पत्रमध्यगाः ॥
 ४० ॥ चतुरस्रे लोकपालांस्तदस्त्राणि च पूर्ववत् ॥ षडावरणसंयुक्तमित्थं देवं स
 मर्चयेत् ॥ ४१ ॥ एकादशायुतं जप्त्वा सहस्रोत्तरमादरात् ॥ दशांशं जुहुया
 दष्टद्वयैरेकाक्षरोदितैः ॥ ४२ ॥ तर्पयित्वा दशांशेन चाभिषिक्तोऽणुना ततः ।
 ब्राह्मणान् भोजयेत्सम्यक् षट्सैर्भूरिदक्षिणाम् ॥ ४३ ॥ दत्त्वा प्रणम्य विसृजेदे
 वं सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ततः प्रणम्य विधिवद्गुरुं सन्तोष्य यत्नतः ॥ ४४ ॥ काम्य
 कर्माणि कुर्वीत सिद्धयस्युर्न चान्यथा ॥ रक्तप्रसूनैर्गणपं पूजयित्वा मनुं जपे
 त् ॥ ४५ ॥ सहस्राष्टकमस्यान्ते जुहुयात्करवीरजैः ॥ यद्दशांशेन कुसुमै
 र्मधुरत्रयसंस्कृतैः ॥ ४६ ॥ राजा तदाचरो भूत्वा सामात्यः सन्निषेवकः ॥ एवं
 पलाशपुष्पैश्च मधुरत्रयसम्प्लुतैः ॥ ४७ ॥ हुत्वा सर्वेऽपि विघ्नाः स्युर्वशास्तस्य न
 संशयः ॥ जितेन्द्रियो मन्त्रिवरो घृतमेवं च होमयेत् ॥ ४८ ॥ कीर्तिप्राप्ति
 तिविपुलां चिरकालानुबन्धिनीम् ॥ एवमाज्यप्लुतं धान्यं हुत्वा मात्यः प्र
 जायते ॥ ४९ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु जप्त्वा होमं समाचरेत् ॥ लवणाज्यसु
 राभिश्च शोधयित्वा स्य भस्मतु ॥ ५० ॥ करे गृहीत्वा सघृतं तेन नारीं च ताड
 येत् ॥ भवत्यामरणान्तं सा दासी तोष्यधिकं वशा ॥ ५१ ॥ शिवालयेलक्ष्मि
 तं जप्त्वा होमो दशांशतः ॥ पायसेन त्रिमधुरस्युतेन लभते सदा ॥ ५२ ॥ अर्था
 श्च विविधान् मन्त्री भोगं मोक्षमवाप्नुयात् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु हुनेज्जाती प्रसू
 नकैः ॥ ५३ ॥ मेधां वेदार्थकरणे बुद्धिं प्राप्नोति साधकः ॥ अयुतत्रितयं यस्तु हुनेद्दू
 र्वाघृतेन च ॥ ५४ ॥ तस्याल्पमृत्युरोगाद्यानश्यन्त्यायुश्च वर्धते ॥ समाहि

तोयुतं हुत्वा पीतपुष्पैर्घृतान्वितैः ॥ ५५ ॥ संस्तम्भयेद्वैरिसेनां समृत्युगजयो
 धकाम् ॥ धारास्तम्भं च वाक्स्तम्भं कुर्यादत्र न संशयः ॥ ५६ ॥ विभीतकस
 मिद्विश्व होमयेद्युतत्रयम् ॥ उच्चाटयेद्वैरिसङ्घान् ग्रामं देशं पुरादिकम् ॥ ५७ ॥
 अष्टोत्तरसहस्रं तु समिधोरुषु वृक्षजाः ॥ हुत्वा रण्डास्तस्य वश्या जीवेन च धनेन
 च ॥ ५८ ॥ निम्बपत्रेषु अल्लिख्य साध्यनामानि तु द्वयोः ॥ एकस्य चाश्वरक्तेन
 महिषस्यापरस्य च ॥ ५९ ॥ कटुतैलयुतैर्विंशत्सहस्रं होममाचरेत् ॥ मन्त्रान्ते प्रव
 देत्तदमुकं चामुकेन च ॥ ६० ॥ द्वेषयेत्ततः स्वाहा चैकान्ते होममाचरेत् ॥
 तयोस्तु जायते वैरं मित्रयोर्जीवनाशकम् ॥ ६१ ॥ अष्टांगुलं मनुष्यास्थि कीलं
 शवशिरोरुहैः ॥ संवेष्ट्य मन्त्रयेदष्टोत्तरं तच्च सहस्रकम् ॥ ६२ ॥ सुहूर्त्ते कुलिके
 रात्रौ शत्रोर्द्वारि प्रपूजयेत् ॥ सप्ताहतो सौ भवति निश्चयेन यमातिथिः ॥ ६३ ॥
 नागस्य विवरद्वारि लक्षमेतं मनुजपेत् ॥ तस्याग्रतः समायान्ति नागकन्याः सह
 स्रशः ॥ ६४ ॥ निर्लज्जा भोगकां क्षिण्यः प्रयच्छन्ति रसायनम् ॥ नानामणी
 चरन्तानि यद्यदिष्टतमं भवेत् ॥ ६५ ॥ लक्षमेकंगिरेर्मूर्ध्नि जपेन्मन्त्री दृढव्र
 तः ॥ कृपाणसिद्धिं लभते प्रार्थनीयां सुरासुरैः ॥ ६६ ॥ घनसारञ्च लज्जारुं शु
 क्काञ्च गिरिकर्णिकाम् ॥ नन्द्यावर्त्तमधुपुष्पीं मेलयित्वा सुपेपयेत् ॥ ६७ ॥ कृ
 त्वा तु गुटिकां विंशत्सहस्रमभि मन्त्रयेत् ॥ नेत्रे तथा चाञ्जयित्वा निधानं पश्यति
 ध्रुवम् ॥ ६८ ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा पीडाक्रान्तं च रोगिणम् ॥ त्रिःफूत्कृत्य हरे
 र्पीडां सर्वानास्त्यत्र संशयः ॥ ६९ ॥ गुप्तप्रदेशे रम्ये च गोमयेनोपलेपिते ॥
 स्नात्वा मन्त्री नवं कुम्भं चन्दनाद्यैश्च चर्चितम् ॥ ७० ॥ सुगन्धतोयैः सम्पूर्य
 शरावेणापि धाययेत् ॥ कपिलाज्येन सम्पूर्णं दीपं न्यस्येत्तथोपरि ॥ ७१ ॥ पू
 जयेद्दुपचारैस्तं कुमारीं च कुमारकम् ॥ तत्रोपविश्य तं स्पृष्ट्वा जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥
 ७२ ॥ तदा सौ कथयेत्सर्वदीपं दृष्ट्वा तु बालकः ॥ भूतं च वर्तमानं च भविष्यं नात्र
 संशयः ॥ ७३ ॥ ध्यात्वा महागणपतिमथवा दीपसन्निधौ ॥ जपेद्गणेशः कथये
 त्स्रप्रेचापि शुभाशुभम् ॥ ७४ ॥ ग्रहणे जलमध्यस्थो जपेन्मन्त्रं तदा भवेत् ॥
 आकर्षणस्य संसिद्धिः सधान्यपशुयोषिताम् ॥ ७५ ॥ न्यग्रोधस्य तले जप्त्वा
 लक्षमेकं वटामिधा ॥ यक्षिणी तु समागत्य धनाद्या कृष्ययच्छति ॥ ७६ ॥ उपो

प्यरात्रौविधिवत्स्नात्वाचानीयसद्वचाम् ॥ पूजयित्वागणेशंतंस्पृष्ट्वा मन्त्रायुतं
 जपेत् ॥ ७७ ॥ पश्चात्कृत्वा तु तच्चूर्णं गृहीयात्कर्पमात्रकम् ॥ कपिलाज्यैः
 पिबेत्प्रातः सप्तभिर्दिवसैः कविः ॥ ७८ ॥ अवश्यमेव भवति पारदस्य क्रियां शृ-
 णु ॥ कर्पटेशोधयेदादौ रसमष्टोत्तरं शतम् ॥ ७९ ॥ कर्पासपत्रजरसैर्दिनमेकं च म-
 र्दयेत् ॥ कुमारिकाकाशवल्लयोस्तदारौप्यसमो भवेत् ॥ ८० ॥ एतस्य युग्मां-
 शं तु शुद्धं शुक्लं नियोजयेत् ॥ शुल्वादेतत्सार्धभागं शुल्वार्धकनकन्त्वयः ॥
 ८१ ॥ कज्जलाभं वर्धनीयं कर्पासीकन्यकादवैः ॥ दिनैकमारनाले तु मर्दयि-
 त्वा रनालके ॥ ८२ ॥ स्थापयेद्गुटिकां कृत्वा तत्ते गच्छेच्छिवालये ॥ लक्ष्मे-
 कं जपेन्मन्त्रं सिद्धासा जायते तदा ॥ ८३ ॥ तान्मुखे धारयन्मन्त्री रणे च विज-
 यी भवेत् ॥ अवध्यः सर्वभूतानां शस्त्रास्त्रैश्चैव जायते ॥ ८४ ॥ तदज्यते न भि-
 यते विपैः सर्पादिसम्भवैः ॥ तत्प्रभावाद्ब्रह्मदेह आकाशे लभते गतिम् ॥
 ८५ ॥ नष्टच्छायस्तथा दृश्यो जलगोपि प्रजायते ॥ यस्मिन् गेहे स्थिता सा तु
 तत्र लक्ष्मीः स्थिरा भवेत् ॥ ८६ ॥ लोकानां दृष्टिबन्धं च सा कुर्व्यात्साधकेच्छ-
 या ॥ ब्रह्मदण्डीं च लज्जालुं गृहीयात्पुण्यभास्करे ॥ ८७ ॥ वज्रानुकंठि लो-
 हं च ताभ्यां सम्यग्वि मर्दयेत् ॥ तद्यदा कज्जली तुल्यं स्यात्तदा गुटिका कृतम् ॥
 ८८ ॥ गणेशं पूजयित्वा स्य गृहीयाद्गुटिकां शुभाम् ॥ इत्थं विचिन्त्य स्वकरे
 गृहीयात्तन्मनुं जपेत् ॥ ८९ ॥ वक्रेशिखायां च करे स्कन्धे वा धारयेच्चताम् ॥
 तस्याः प्रभावान्नायान्ति चौरव्याघ्रोरगादयः ॥ ९० ॥ साधकस्य समीपं तु न वि-
 भ्रैः परिभूयते ॥ राजानो वश्यतां यान्ति सुन्दरीणामतिप्रियः ॥ ९१ ॥ धत्तूरो
 च नाशङ्कपुष्पीश्वेतापराजिता ॥ सहदेवी ब्रह्मदण्डी हिमंकृष्णा गरुः समम् ॥
 ९२ ॥ सम्पीड्य सम्यक् कुर्व्याच्च गुटिकां विधिना ततः ॥ कुर्व्याद्वादशसाहस्रजप्ता
 तत्तिलके कृते ॥ ९३ ॥ जनानां जायते मोहो गणेशस्य प्रभावतः ॥ दीर्घतुण्डा
 मृताग्राह्याः पुष्पाकैः पेयैश्च ताः ॥ ९४ ॥ तच्चूर्णेन करौ लिप्त्वा षाधिकं च सहस्रक-
 म् ॥ मनुं जप्त्वा तु तौ हस्तौ गजेभ्यः परिदर्शयेत् ॥ ९५ ॥ विद्वन्ति तदनागा
 एरावतसमा अपि ॥ गजान् गृहीतुकामश्चेद्वा जागजवने तदा ॥ ९६ ॥ सम्यक्
 च कारयेच्छालां हठांगजनिबन्धिनीम् ॥ चतुरसां विशालां च दृढावरणसंयुता

म् ॥ ६७ ॥ कुर्यात्तत्रस्थलीसम्यक्चतुरस्रांसमुन्नताम् ॥ तस्यामुत्तरदिग्भागे
 कुण्डंकुर्याद्यथोदितम् ॥ ६८ ॥ मण्डलं सर्वतोभद्रं कृत्वा तत्र प्रपूजयेत् ॥ ना
 नोपचारैर्गणपं वहिःस्थापनमाचरेत् ॥ ६९ ॥ त्रिस्त्रिंशुनेत्क्रमात्तारश्रीमाया
 कामबीजकैः ॥ ग्लौंगंभ्यांगणपतयेपदेनापि च होमयेत् ॥ १०० ॥ वरवरदेति
 ततःपदेनापि च होमयेत् ॥ सर्वजनं मेव शमानय स्वाहा त्वनेन च ॥ १ ॥ सप्तविं
 शत्याहुतयो हुने देधश्च गोघृतैः ॥ ततः समृद्धिमन्त्रेण तिसृश्चानेन होमयेत् ॥
 २ ॥ भूर्भुवः स्वस्तथा चाग्निर्जातवेदास्ततः परम् ॥ ततश्च मूलमन्त्रेण जुहु
 याचनवाहुतीः ॥ ३ ॥ मूलाणुना समस्तेन जपेन्मन्त्रार्णसंख्यया ॥ आज्ये
 नैव ततश्चाष्टद्रव्यैः स्वाहुत्रयान्वितैः ॥ ४ ॥ देवस्थानस्थदेवानां संख्यया प्रत्यहं
 ततः ॥ बहून्सम्भोजयेद्विप्रांस्तदाशीर्भिर्विवर्धितः ॥ ५ ॥ गुरवे दक्षिणां दद्या
 त्पञ्चाशदन्तिनोथवा ॥ तन्मूल्यं तद्दशांशो वा दत्त्वा सन्तोष्य सदगुरुम् ॥ ६ ॥ चतु
 र्णामिथुनानां च पङ्क्त्यैः शनिधियुग्मयोः ॥ अङ्गमातृदिगीशानां तन्मन्त्रैः सर्पिषा
 हुनेत् ॥ ७ ॥ लक्ष्मीनारायणौ गौरीहरौ कामस्तथारतिः ॥ पृथ्वीवराहाविति तु
 चत्वारि मिथुनानि च ॥ ८ ॥ सिद्धिमोदौ तथा ऋद्धिप्रमोदौ कान्ति संयुतः ॥
 सुमुखो थो दुर्मुखस्य प्रियोक्ता मदनावती ॥ ९ ॥ मदनद्रवया युक्तो विघ्नो थो दा
 विणीयुतः ॥ विघ्नकर्त्तृतिषट्प्रोक्ता गणेशश्च निधिद्वयम् ॥ १० ॥ शङ्खः
 पद्मश्च तन्मन्त्रास्तद्धीजं नाम हतथा ॥ एवं होमं समाप्याथ नैवेद्यं तु समाचरेत् ॥
 ११ ॥ पुनरभ्यर्च्य विघ्नेशं साङ्गसावरणं तथा ॥ निजे हृदिसमुद्रास्य विचरेच्च यथा
 सुखम् ॥ १२ ॥ ततो दिनैर्वेदवेदैः करिणो निपतन्ति हि ॥ विनायकप्रभावेण कल
 भाः शतशस्तथा ॥ १३ ॥ करिणीनां समूहश्च पतत्यम्बुघटे यथा ॥ प्रोक्तकुण्डे प्रोक्त
 रूपं गणेशं सम्यगर्चयेत् ॥ १४ ॥ तत्र वह्निं समाधाय लक्ष्मेकं तथा हुनेत् ॥ पयो
 घृताभ्यां संयुक्तः पुष्पैः शर्करयापि च ॥ १५ ॥ क्षौद्रेण पृथगेकैकद्रव्येणागर्तुं
 गाष्टपः ॥ वैतालसञ्ज्ञा गुटिका कुण्डमध्यात्प्रयाति च ॥ १६ ॥ अणिमादिक
 सिद्धीनां प्राप्य तां नायको भवेत् ॥ ब्राह्मेकाले समुत्थाय क्षीणचन्द्रे च पर्वणि ॥
 १७ ॥ कपिलायाः पद्मखण्डं गोमयं प्रतिगृह्य च ॥ अयुतमन्त्रसंज्ञं निखात
 दारिवायेत् ॥ १८ ॥ व्याघ्रकोडारिचारादीनां त्रकार्या विचारणा ॥ जाती

धतूरमज्जिष्ठाप्रचण्डाहस्तयोजिनी ॥ १६ ॥ शिखादिकर्णिकाख्याचत्वग्जिह्वा
 चक्षुषांमलम् ॥ नासिकाघ्राणकैश्चापिगुटींसम्यग्विधायच ॥ २० ॥ स्पृष्ट्वा
 सम्प्रजपेन्मन्त्रं त्वष्टाधिकसहस्रकम् ॥ गुंजकादिप्रमाणंचयवमानंचलेहयेत् ॥
 २१ ॥ सर्षपार्धत्वङ्गनाया भक्षितं वश्यकारकम् ॥ जितेन्द्रियोजपेन्मन्त्रमष्टो
 त्तरसहस्रकम् ॥ २२ ॥ दशांशंचहुनेल्लाजाहयारिकुसुमान्विताः ॥ प्राप्नुयात्स
 त्कुलांकन्यामथध्यायेद्विनायकम् ॥ २३ ॥ गन्धादिनाभ्यर्च्यतंचमन्त्रलक्ष
 मितंजपेत् ॥ निगडान्मुच्यतेऽकस्मादथविल्वस्यपुष्पकम् ॥ २४ ॥ तगरं
 देवदारुंचप्रियंग्वगरुचन्दने ॥ नागकेशस्मेतानिमधुनाभावयेत्समम् ॥ २५ ॥
 गुटींकृत्वाथसंस्पृश्यसहस्राष्ट्रकमाजपेत् ॥ भवेत्सासिद्धगुटिकातद्धूपाद्गोगना
 शनम् ॥ २६ ॥ एतद्धूपाच्चनिस्स्वोपिधनीस्याज्जनवल्लभः ॥ दुर्भगासुभ
 गास्त्रीस्यात्कुमारीसद्वरंलभेत् ॥ २७ ॥ जलाशये लक्षजपाद्वृष्टिः सप्ताहतो
 भवेत् ॥ अथास्यलक्षहोमस्यप्रयोगंकामिकंशृणु ॥ २८ ॥ हुनेद्गोपयसा
 गोर्ध्वैर्ष्वर्णार्धमधुनाहुनेत् ॥ घृतेनलक्ष्म्यैपयसेहुनेच्छर्करयाद्विजः ॥ २९ ॥
 दध्नासर्वर्द्धयेहोमोघृतान्नैरन्नवृद्धये ॥ लाजाभिर्यशसेहोमोधनार्थन्तिलतण्डु
 लैः ॥ ३० ॥ कौसुमैः करवीरैर्वावस्त्रार्थहोममाचरेत् ॥ यवैस्तुवशयेद्धूपमुत्प
 लैश्चापितद्धूम् ॥ ३१ ॥ कैरवैस्तन्मन्त्रिणश्चपुत्तल्याद्यंचपिष्टजम् ॥ कृ
 त्वाहुनेद्धूर्वश्यावटात्पक्षादुदुम्बरात् ॥ ३२ ॥ कस्मादपिगृहीत्वाचसमि
 धोहोममाचरेत् ॥ विप्राद्यान्वशयेद्धर्णाहोमादवर्षणम् ॥ ३३ ॥ वेतस्यैर्धू
 यसीवृष्टिर्महागणपतिस्त्वह ॥ वर्णानस्यप्रवक्ष्यामिकाम्यकर्माणिसंस्मरेत् ॥
 ३४ ॥ गणेशतर्पणंवक्ष्ये सर्वकामफलप्रदम् ॥ त्रिवेदाङ्कसमंयचप्रकटंवक्ष्यते
 धुना ॥ ३५ ॥ एकान्तेविजनेरम्येसर्वोपद्रववर्जिते ॥ कृतस्नानादिकोमन्त्री
 पूर्ववन्न्याससंयुतः ॥ ३६ ॥ तडागमध्येसञ्चिन्त्यपुष्पितंनलिनीवनम् ॥ त
 स्यमध्येमहापद्मन्तरुणादित्यसन्निभम् ॥ ३७ ॥ समुन्नतंसुगन्धाढ्यंरमणीय
 म्मनोहरम् ॥ सद्योविकसितंध्यायेन्मन्त्रीपूर्वोक्तमन्त्रवत् ॥ ३८ ॥ शुद्धंरज
 तसोपानंपश्यन्तरविमण्डलात् ॥ विनिर्गत्यावरुह्याथकर्णिकामध्यसंस्थितम् ॥
 ३९ ॥ इतिध्यात्वासावरणम्महागणपतिम्पुनः ॥ प्रवरैर्गन्धकुसुमैःप्राग्वत्सा

वरणं यजेत् ॥ ४० ॥ तर्पणस्यविधिश्चायं शृणु वैदिकतर्पणम् ॥ तर्पयाम्ये
तदन्ते तु स्वाहां वैदिक ईरयेत् ॥ ४१ ॥ इतरस्तु न मोक्षयाद्वा माचारी न मोक्षदेत् ॥
मूलमन्त्रं समुच्चार्य महागणपतिन्ततः ॥ ४२ ॥ देवस्य मूर्द्ध्नि प्रथमं नन्दशवारं प्रत
र्पयेत् ॥ पुनश्चतुश्चतुर्वारं ज्ञेयं सर्वत्र तर्पणम् ॥ ४३ ॥ एकं वर्णं समुच्चार्य मूल
मन्त्रस्य तर्पयेत् ॥ पुनः सम्पूर्णमूलेन चतुर्वारं तु तर्पणम् ॥ ४४ ॥ एवं षट्प
ञ्चसंख्याकञ्चतुष्कन्तर्पणं भवेत् ॥ पुनर्मूलेन सन्तर्प्य ततो युग्मानि तर्पयेत् ॥
४५ ॥ तत्र चायं प्रयोगः स्यादमुकं सहितामिति ॥ अमुकीन्तर्पयामीति पुन
र्मूलेन तर्पयेत् ॥ ४६ ॥ अमुक्यायुक्कममुकन्तर्पयामिततो वदेत् ॥ पुनर्मूल
ं भवेदेवञ्चतुष्कमपि तर्पणम् ॥ ४७ ॥ एवं षड्गणपानाञ्च सजायानान्तद
न्तरा ॥ तर्पणान्मूलमन्त्रेण चतुष्काजिनसंख्यकाः ॥ ४८ ॥ वसुन्धराशङ्ख
निधेर्भार्यापद्मनिधेस्तथा ॥ भवेद्धसुमतीताभ्याममध्यमूलेन चाष्टधा ॥ ४९ ॥
तर्पणं स्यात्तु मूलेन पुनश्चापितु तर्पयेत् ॥ एवं भूभृचतुष्काकैर्वेदे देदकृतैर्मि
तम् ॥ ५० ॥ तर्पणस्यविधिं वच्मि तान्त्रिकाणान्तु यद्धितम् ॥ आदौ मूलेन
सन्तर्प्य मन्त्रवर्णैश्च तर्पयेत् ॥ ५१ ॥ भूभृभूभृकुभृपञ्चपञ्चदिग्दितयेन च ॥
अन्तरान्तरमूलेन चैवं सिद्धिचतुष्ककाः ॥ ५२ ॥ ततो मूलेन सन्तर्प्य गणेशायु
धतर्पणम् ॥ कुर्यादन्तरशूलेन आयुधानां क्रमस्त्वयम् ॥ ५३ ॥ आदौ तद्दी
जमुच्चार्य प्रणवञ्च वदेत्ततः ॥ अमुकात्मने च प्रवदेदमुकाय नमस्त्विति ॥ ५४ ॥
नमो मुकन्तर्पयामि स्वाहेति कथितं मनुः ॥ विघ्नं भूमौ रमां मायां श्रीं द्वीं क्लीं वसु
धाञ्च गम् ॥ ५५ ॥ एकादशे गणेशस्य षड्वीजान्यपि संवदेत् ॥ मन्त्रं फलञ्च श
क्लिञ्च प्राणवन्धं वदेत्ततः ॥ ५६ ॥ चक्रव्याप्तिश्च तारश्च भूविद्या च त्रैलोक्यकम् ॥
तदात्मन इमे प्रोक्तास्तेषां नामानि वच्म्यहम् ॥ ५७ ॥ बीजपूरश्च परशुं काम्मुक
ञ्च त्रिशूलकम् ॥ चक्राब्जपाशोत्पलानि कलभाग्रविषाणयुक् ॥ ५८ ॥
गुण्डार्यारत्नकलशमित्थमायुधनिर्णयः ॥ सर्वद्वाविंशसंख्याकन्तर्पणञ्च प्रजा
यते ॥ ५९ ॥ षड्वीजान्ते चतुर्थ्यन्तं तत्तन्नाम समुचरेत् ॥ पठित्वा सकलं मूलम
मुकङ्गणपं वदेत् ॥ ६० ॥ तर्पयाम्यग्निजायान्तो मन्त्रो मूलान्तरान्तरः ॥
विघ्नो विनायको वीरः शूरो वरद एव च ॥ ६१ ॥ इभ्योऽत्रैकदन्तो लम्बोदरगण

स्तथा ॥ क्षिप्रप्रसादतश्चैवमहागणपतिस्तथा ॥ ६२ ॥ एवंविंशचतुष्काः
 स्युस्ततोयुग्मानितर्पयेत् ॥ युग्मबीजं वदेदादौ गणेशस्य तदुत्तरम् ॥ ६३ ॥
 प्राग्वत्तद्युग्ममाभाष्यमूलेनान्तरितानि च ॥ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं मिदन्ते पां क्रमाद्वी
 जचतुष्ककम् ॥ ६४ ॥ एवं षोडशसंख्यानि चतुष्कानि भवन्त्यपि ॥ श्रीगणे
 शबीजपूर्वान्तांस्तर्पयेच्च विनायकान् ॥ ६५ ॥ मूलेनान्तरिताश्चैव चतुष्का
 जिनसंख्यकाः ॥ तर्पयेद्विधिवत्प्राग्वन्मूलमन्त्रान्तरान्तरे ॥ ६६ ॥ ह्रीं गं व
 सुन्धराशं खौ तर्पणीयौ च पूर्ववत् ॥ अत्रादौ स्त्रीपुमानन्ते बीजयोर्विपरीतता ॥
 ६७ ॥ ग्लौं गं वसुमतीपद्मनिध्योर्बीजन्तु तर्पणे ॥ एवमष्टौ तर्पणानि मूलेना
 न्ते प्रतर्पयेत् ॥ ६८ ॥ भवन्ति वेदवेदाब्धिसंख्यकास्तर्पणक्रमाः ॥ मूलमन्त्र
 चतुर्वारम्पूर्वसन्तर्पयेत्ततः ॥ ६९ ॥ स्वबीजाद्यस्वाहान्तानियुग्मान्येव प्रत
 र्पयेत् ॥ ७० ॥ मध्येमध्ये मूलमन्त्रचतुर्वारमिति क्रमात् ॥ भवेदष्टोत्तरशतं लघु
 तर्पणमीरितम् ॥ ७१ ॥ महागणपतिं पुष्टिश्चत्वारिमिथुनानि च ॥ षड्गणे
 शानि धियुगमेवमेतत्र योदश ॥ ७२ ॥ अथाव्यस्तानि चैतानि चान्तरामूलतर्प
 णम् ॥ कृतञ्च द्विशतञ्चाष्टाधिकमाद्यन्तयोस्तथा ॥ ७३ ॥ मूलन्तदा तु द्विशत
 आयते षोडशाधिकम् ॥ तर्पणम्मध्यमञ्चैतन्महागणपतेर्मतम् ॥ ७४ ॥ अथ
 वा पूर्ववत्कुर्यादादौ मूलेन तर्पणम् ॥ ततश्च मूलमन्त्रस्य चैकैकेनाक्षरेण च ॥
 ७५ ॥ मूलमन्त्रस्यान्तरेण कुर्यादेव चतुश्चतुः ॥ गजाश्विने यतुल्यन्तज्जा
 यते च ततः परम् ॥ ७६ ॥ पुनर्मध्यप्रकारेण तर्पयेदिति जायते ॥ महागणप
 तेः पूर्णतर्पणन्तन्त्रवैदिकम् ॥ ७७ ॥ कामनाङ्गप्रभेदैस्तु तर्पणं वक्ष्यते धुना ॥
 पुष्करे तर्पयेद्देवमोक्षार्थं शुद्धवारिभिः ॥ ७८ ॥ लक्ष्मीकामेन गोदुग्धैर्मूर्द्धितर्प्यो
 गजाननः ॥ गुह्यप्रदेशे मधुना कामार्थं तर्पयेद्विभुम् ॥ ७९ ॥ आकर्षणार्थं वश्या
 र्थेन त्रयोर्मधुना तु तम् ॥ घृतेन राजवश्याय देवं पृष्ठे प्रतर्पयेत् ॥ ८० ॥ तथा चैर
 ण्डतैलेन रण्डावश्याय तर्पणम् ॥ प्रीतेर्विवृद्धयै स्कन्धे तु पयोभिस्तर्पयेद्विभुम् ॥
 ८१ ॥ क्षीरेण दध्ना मधुना तुण्डे तत्पुत्रवृद्धिकृत् ॥ एवं यः पूजयेत्सम्यग्गणेश
 म्ममवलम्बम् ॥ ८२ ॥ तस्य भुक्तिश्च मुक्तिश्च जायते नात्र संशयः ॥ अनेनैव
 सुतेन्द्रेण दिवोदासो विवासितः ॥ ८३ ॥ कल्पयित्वा वेदवाह्यं मार्गं कलियुग

प्रियम् ॥ आनीताश्चमहत्त्रयोत्रदक्षाम्नायस्यदेवताः ॥ ८४ ॥ तदुपासनतो
 लोकैः स्वस्वधर्मो विगर्हितः ॥ अस्वादज्ञस्तुवृक्षस्थं वारुण्याः काङ्क्षतेफलम् ॥
 ८५ ॥ क्षुधातुरस्तुभूमिस्थन्दूरीकृत्यकशेरुकम् ॥ दिवोदासीये लोकैस्तुदृष्ट्वा
 त्वरितकौतुकम् ॥ ८६ ॥ अन्तःप्रधारितो धर्मो वामान्ते कौलिकादिकः ॥
 राज्ञो धर्मप्रजाभुङ्क्ते प्रजापापन्तु भूपतिः ॥ ८७ ॥ तत्पातकेन भूपो सौकाशीतः
 प्रेषितो दिवम् ॥ मया च काश्यां वसतिः कृता पुत्रप्रसादतः ॥ ८८ ॥ ये ये वामप
 थे देवा गणकेन नियोजिताः ॥ काशीप्रवेशकामार्थं ते ते सन्तोषिताः परैः ॥
 ८९ ॥ तत्र चीनागणैर्देवैर्वाममार्गेण तर्पणम् ॥ याचितन्तन्मया दत्तन्तन्त्रेषु
 प्रतिपादितम् ॥ ९० ॥ तन्मार्गनिरता वीरा जायन्ते क्षत्रियादयः ॥ स्त्रियो भ
 वन्ति योगिन्यो विप्रस्तत्परिवर्जयेत् ॥ ९१ ॥ दिवोदासस्य राज्यान्ते प्राप्ते क
 लियुगे च तैः ॥ उपद्रुता वेदमार्गे विहिता चाद्विजातयः ॥ ९२ ॥ दुर्जनानान्तु
 ते भीत्या हिमाचलमुपाश्रिताः ॥ तत्रापितैरभिद्रुत्य धर्मलोपाद्यमुद्यतम् ॥
 ९३ ॥ तदा विप्रैः स्तुतश्चाहम्बहुभिर्वैदिकैः स्तवैः ॥ तेषाम्मध्यात्समुद्भूतम्मम
 लिङ्गं मुखान्वितम् ॥ ९४ ॥ तद्विलोक्य तु ते वीराः साष्टाङ्गप्रणता जगुः ॥ देवदे
 वत्वदुक्तस्य मार्गस्यायं व्यतिक्रियः ॥ ९५ ॥ क्रियते वैदिकैर्मूर्खैस्तदुद्धारार्थमु
 द्यताः ॥ गङ्गाजलादप्यधिकम्पावनं कारणं त्विदम् ॥ ९६ ॥ कन्दमूलफला
 दिभ्यः पवित्रं स्वादु पोषकम् ॥ एतन्मांसं वयं दद्वाम् उद्धारार्थं द्विजन्मनाम् ॥ ९७ ॥
 नाना तीर्थसमुद्भूता अनेकविधिसंस्कृताः ॥ भोगमोक्षप्रदामत्स्या एतेभ्यो दा
 तुमुद्यताः ॥ ९८ ॥ षण्मांसैश्च षडन्नैश्च षट् तीर्थैर्देवमीरिताः ॥ षट् सुगन्धा
 षट् साश्च मुद्रादातुं मुद्यताः ॥ ९९ ॥ तदेते नैव गृह्णन्ति इष्टव्यं पशवो यथा ॥
 स्वर्णपात्रस्थपरममन्नं हित्वा तृणाशिनः ॥ १०० ॥ तदामया धर्मपादरक्षार्थं गदितं
 वचः ॥ शृण्वन्तु मद्ब्रह्मचो वीराः सर्वप्राणिकृपालुवत् ॥ १ ॥ अस्मिन्पापे कलौ
 लोकानेयानो कौलिके पथि ॥ अतिक्षुद्रादियो नीनान्दशस्वेकः प्रजायते ॥ २ ॥
 कृमियो निपुतेषां तु दशके चोन्दुरादिकः ॥ दशके चोन्दुरादीनां विडालादिः प्र
 जायते ॥ ३ ॥ तेषां तु दशके पक्षी कश्चिदेकः प्रजायते ॥ तन्मध्ये दशके कश्चिन्मृ
 गजातिपुजायते ॥ ४ ॥ तेषां तु दशके मध्ये च महिषो वा वृषो भवेत् ॥ तेषां तु दशके

कश्चित्खरोवाकरभो भवेत् ॥ ५ ॥ भवेत्तदशकेकश्चिच्छयादीनाञ्चजातिषु ॥ तेषा
 न्तुदशकेकश्चिन्नरोवाकुञ्जरो भवेत् ॥ ६ ॥ आयुर्दायस्यकालेन भावयन्तुहृदा
 त्विमम् ॥ तेषामपिमनुष्याणाम्मध्यादेकः प्रजायते ॥ ७ ॥ कश्चिद्धर्मपुरस्कृत्यमु
 क्तोहमिति जायते ॥ तेषान्दशकमध्येतुकश्चिद्धर्मः प्रजायते ॥ ८ ॥ तेषान्तुदश
 केकश्चिदनुलोभो भवेज्जनः ॥ तेषान्तुदशकेकश्चित्प्राप्नुयाद्विजतांनरः ॥ ९ ॥
 द्विजानान्दशकेकश्चिद्विप्रो भवतिकष्टतः ॥ तेषान्तुदशकेकश्चित्कर्मनिष्ठः
 प्रजायते ॥ १० ॥ तेषान्तुदशकेकश्चित्प्रवृत्तः कौलिकेपथि ॥ ब्रह्मसृष्टिवि
 नाशश्चतूर्णमेव भविष्यति ॥ ११ ॥ एवं प्रतारिता वीराननृतुर्भदमोहिताः ॥
 वयम्मुक्तावयम्मुक्ता अन्योन्यञ्जघ्नुरोजसा ॥ १२ ॥ पुनः प्रमुदिताः सर्वे वचन
 श्चेदमब्रुवन् ॥ अहो पशुजनायूयं निरयम्परमंगताः ॥ १३ ॥ वरं याचयतास्म
 भ्यः स्वोद्धारार्थम्भवान्तरे ॥ ततः प्रमुदितैर्विप्रैर्याचितो यं वरस्तदा ॥ १४ ॥
 अयं यः सकपालीनो लिङ्गरूपी प्रदृश्यते ॥ अस्माकन्तत्र रमतम्भनः स्वव्यभिचा
 रितम् ॥ १५ ॥ इति श्रुत्वा तदा वीरावचनश्चेदमब्रुवन् ॥ सत्यम्भवतु तच्चात्र
 पशुभिर्याचितन्तु यत् ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशादिशक्तिसूर्य्यदिवौकसाम् ॥
 नाथानस्मान् विहायाद्यपशुभिः किञ्चुयाच्यते ॥ १७ ॥ अहो दैन्यं वयम्भोग
 मोक्षदाः कौलिका जनाः ॥ भोगेन मुक्तिरस्माकं सात्यक्ता पशुभिर्जनैः १८ ॥
 भोगे लिङ्गं समाधाय यत्सुखं समवाप्यते ॥ तेनार्चितोन्तरात्मा यम्मुक्तो भवति तत्क्ष
 णात् ॥ १९ ॥ जठराग्नौ हूयते यत्त्वनेकविधिसंस्कृतम् ॥ फलं तेन तु तुष्टश्चे
 दन्तरात्मा विमुच्यते ॥ २० ॥ यदैव हृदयङ्गच्छेत्सुधातोप्यधिका सुरा ॥ तदै
 व सकलाक्लेशानाशयान्ति विमुच्यते ॥ २१ ॥ यदैव गन्धो मुद्रायानासिका
 श्च प्रधावति ॥ अमृतानामयं सारः शफरः परिकीर्तितः ॥ २२ ॥ तद्भोगाद
 मृतत्वं चेन्नास्ति किं वैदिकेपथि ॥ अहो शृण्वन्तु पशवस्तन्त्रसारमिदं वचः ॥
 २३ ॥ पण्डितो वापि मूर्खो वा दीक्षितो वाप्यदीक्षितः ॥ मुद्राः शतसहस्रान्तुकृ
 त्वा मोक्षमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥ मुद्रायां करणैर्वैशिक्षणीयं कदाचन ॥ चामु
 रडाद्या महादेव्यो भैरवाद्या महाबलाः ॥ २५ ॥ मुद्राभिरेव तृप्यन्तु न पुष्पादि
 कपूजनैः ॥ महापूजाकृता तेन येन मुद्राष्टकं कृतम् ॥ २६ ॥ स यत्पदमवाप्नो

तितन्नब्रह्मानशङ्करः ॥ अवश्यमेवमुक्तिः स्यात्सहस्रभगदर्शनात् ॥ २७ ॥
पुराकौलिकमार्गस्य निन्दावैविष्णुना कृता ॥ तत्पातकवशाज्जातो मत्तोदश
स्थात्मजः ॥ २८ ॥ यत्तेन नन्दिताशक्तिस्तत्सत्तारक्षसाहता ॥ दुःखञ्च समनु
प्राप्तं वियोगश्चानुकालिकः ॥ २९ ॥ शरीरं वै भवं लब्ध्वा पुनस्तेन कृतन्तपः ॥
तदा गोपकुले जातः सदाशक्तिनिषेवकः ॥ ३० ॥ शरीरार्धेन बलिभिर्नित्यमास
वसेवकः ॥ षोडशस्त्रीसहस्राणाञ्जातो सौभगदर्शनात् ॥ ३१ ॥ मोक्षाधिकारि
पशवः शृणुतैतद्धितं वचः ॥ विनामद्यं विनामांसं विनामत्स्यं च मैथुनम् ॥ ३२ ॥
विनामुद्रामन्यतमं भवेन्नास्तीष्टसाधनम् ॥ पशुभिर्याचितं यत्तु किमु चैतत्तमेव
हि ॥ ३३ ॥ एवमुक्तेषु वीरेषु मुनयः शंसितव्रताः ॥ अन्तःप्रफुल्लवदनाः शान्ति
पूर्ववचोजगुः ॥ ३४ ॥ वयन्तु पशवो विप्रा अन्नशालाविलोकिताः ॥ यूयं
सिंहाः सिंहवच्च स दामांसनिषेवकाः ॥ ३५ ॥ पशूनां च यथा वृत्तिः शादलेनैव
जायते ॥ अन्नेन च तथा स्माकं न मांसं भक्षितुं क्षमाः ॥ ३६ ॥ सिंहानां तु यथा भक्ष्यं
मांसं नान्नं कदाचन ॥ तथैव वीरसिंहानां भक्ष्यं मांसादिकद्विल ॥ ३७ ॥ इति
श्रुत्वा वचस्तेषां प्रोचुस्ते च महेश्वरम् ॥ त्वां सेवयितुमिच्छन्ति पशवो विप्ररूपि
णः ॥ ३८ ॥ तस्मात्पशुपतिस्त्वं बने पालेत्रस्थिरो भव ॥ इत्युक्त्वा ते पुनः पी
त्वामद्यं मत्तास्तथा भवन् ॥ ३९ ॥ तदानानाविधैः स्तोत्रैर्विप्रैः सन्तोषितो ह्यहम् ॥
तदा तेभ्यो मया प्रोक्तं ब्रियतां ब्रियतामिति ॥ ४० ॥ उक्तं तैश्च पुनर्देवकथं मुक्तिः
कलौ भवेत् ॥ येनास्माकं भवेच्छ्रेयस्तन्धर्मवदनः प्रभो ॥ ४१ ॥ इति तेषां वचः
श्रुत्वामया तत्त्वं निरूपितम् ॥ ज्ञानं विना न मोक्षो न ज्ञानं धर्मादृतेन हि ॥ ४२ ॥
तस्माद्विजाः प्रकर्तव्यं वेदोक्तं कर्म नित्यशः ॥ यथापिष्टेन वडिशमत्र गुप्तं निपा
त्यते ॥ ४३ ॥ मत्स्यानां ग्रहणार्थं तु तद्वत्तत्र निषेवणम् ॥ कश्चिन्मत्स्यो देव
योगाच्चूर्णभोक्तानविध्यते ॥ ४४ ॥ तदास्य जायते तृप्तिर्जीवनं च भवेद्यथा ॥
तथैवाममार्गे च ज्ञाननिर्दग्धकल्मषाः ॥ ४५ ॥ भवन्ति मुक्ता नान्ये च तस्मात्तं प
रिवर्जयेत् ॥ येवाममार्गं निरता वेदवाह्यानुसारतः ॥ ४६ ॥ स्वधर्ममेव शंस
न्ति वचस्तत्रैव मानयेत् ॥ अस्मिन्कलियुगे घोरे यथाशक्त्या करोतियः ॥ ४७ ॥
सेवनं वेदमार्गस्य कलौ तस्य जनिर्न हि ॥ यमलोकेन निरये पातालेनैव नैव

च ॥ ४८ ॥ यद्वाह्ये जन्मकलौ स एव निरयः स्मृतः ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि ग
 णेशेन हताश्च ये ॥ ४९ ॥ सत्कार्यार्थं दिवो दासनिस्सारार्थं च देवताः ॥ आ
 नीतास्तास्तु मम वै पार्वत्याश्चापि वल्लभाः ॥ ५० ॥ गणेशशासनात्कामोद
 ग्धोऽपि पुनरुत्थितः ॥ दिवो दासस्य भवने सर्वेषां हृदये स्थितः ॥ ५१ ॥ तस्य म
 न्त्रान् प्रवक्ष्यामि लोकद्वयफलप्रदान् ॥ आदौ क्लीं श्रीं ज रूपोऽस्य मन्त्र एकाक्षरो
 मतः ॥ ५२ ॥ सम्मोहनो मुनिश्छन्दोगायत्रं देवतास्मरः ॥ षड्दीर्घभाजावी
 जेन षडङ्गानि प्रकल्पयेत् ॥ ५३ ॥ रक्ताम्बरं रक्तवर्णं रक्तगन्धानुलेपनम् ॥ ना
 नारत्नौघमुकुटभूषणैर्भूषितं शुभम् ॥ ५४ ॥ पाशांकुशाविश्वचापं पुष्पवाणा
 न्दधं करैः ॥ उपविष्टं रक्तपद्मे कामदेवं विभावये ॥ ५५ ॥ पद्ममष्टदलं कृत्वामध्ये
 नङ्गं समर्चयेत् ॥ कर्णिकायां च पट्पत्रे कोणेष्वङ्गानि पूजयेत् ॥ ५६ ॥ देवा
 ग्रतस्तु मध्यान्तमर्चयेत् केशरेषु च ॥ मोहिनीं क्षोभिणीं चैव त्रासिनीं स्तम्भिनीं त
 तः ॥ ५७ ॥ आकर्षिणीं द्राविणीं द्वादिनीं क्लिन्नां च क्लेदिनीम् ॥ पट्पत्रे मद
 नानङ्गमन्मथाकुसुमाह्वया ॥ ५८ ॥ अनङ्गकुसुमातुराह्वयनङ्गशिशिरापि च ॥
 अनङ्गमेखलानङ्गदीपिका च ततः परम् ॥ ५९ ॥ सर्वाध्येयाः पद्महस्ताः साल
 झाराश्च तद्वाहिः ॥ पद्मे षोडशपत्राद्वये स्वाग्रतः परिपूजयेत् ॥ ६० ॥ युवती
 विप्रलम्भा च ज्योत्स्ना सूरुमदद्रवा ॥ सुरता वारुणी लोलालीलासौ दामिनी त
 था ॥ ६१ ॥ कामच्छत्रा चन्द्रेखा शुकी च मदनाह्वया ॥ योनिर्मायावती चेति
 तरुण्यः सस्मिताननाः ॥ ६२ ॥ कङ्कारहस्तः कामार्त्ताः पत्राग्रे परिचारकान् ॥
 कामस्य पूजयेच्छोकं मोहं विलासविभ्रमौ ॥ ६३ ॥ मदनातुरा पत्रपौ युवानं
 चन्दनं तथा ॥ चूतपुष्पं रतिप्रियं ग्रीष्मं तापनमूर्जकम् ॥ ६४ ॥ हेमन्तं शिशिरं
 चापि मदन्ते पुष्पशायकाः ॥ एते चार्पिततूणीराः शोणस्त्रीसक्रमानसाः ॥ ६५ ॥
 इक्षुचापाश्च तद्वाह्ये चाष्टपत्रदले च येत् ॥ परभूः सारसाक्षश्च शुको मेघस्ततः
 परम् ॥ ६६ ॥ अपाङ्गोरुविलासश्च हीनचीरो रतिप्रियः ॥ भृगृहस्य च कोणे च च
 तस्रः पूजयेदिमाः ॥ ६७ ॥ माधव्याख्यामालती च हरिणाक्षी मदोत्कटा ॥ श्वेत
 चामरसद्वस्ताः श्यामाभूषितविग्रहाः ॥ ६८ ॥ इन्द्रादींश्च ततो बाह्ये वज्रादीन्य
 पि पूजयेत् ॥ एवमाराधयेद्यस्तु गन्धपुष्पादिभिः स्मरम् ॥ ६९ ॥ सौभाग्यमतु

लंकामान्महालक्ष्मीं सविन्दति ॥ पुरश्चरणमेतस्य लक्ष्म्या दशचोच्यते ॥ ७० ॥
तदशांशं त्रिमध्वकैः किंशुकप्रसवैर्हुनेत् ॥ तर्पणं मार्जनं कृत्वा ब्राह्मणानपि
भोजयेत् ॥ ७१ ॥ ततोभ्यर्च्य गुरुं विप्रैः प्रणम्य च सुतोषयेत् ॥ एवं सिद्धमनु
मन्त्री प्रयोगानाचरेत्ततः ॥ ७२ ॥ अशोककुसुमैः स्वादुत्रया क्लेशिदिनं हुने
त् ॥ अष्टाधिकं सहस्रं यः सर्वपां सप्रियो भवेत् ॥ ७३ ॥ गोघृतेन सुसंपातम
ष्टोत्तरशतं हुनेत् ॥ सम्यक्प्रपूजिते बहौ मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ॥ ७४ ॥
सम्पातमर्पिपं यो वै स्वां नारीं भोजयेत्प्रिये ॥ आज्ञानुवर्तिनी सास्य भवेज्जन्म
निजन्मनि ॥ ७५ ॥ दध्यक्कलाजहोमेन प्रत्यहं मण्डलावधि ॥ वाञ्छिता
ल्लभते मन्त्री कन्या सापि प्रियं पतिम् ॥ ७६ ॥ मालामन्त्रं प्रवक्ष्यामि काम
देवस्य सिद्धिदम् ॥ हृदयं कामदेवाय सर्वजनप्रियाय च ॥ ७७ ॥ सर्वजनस
म्मोहनाय ज्वलद्विमयं वदेत् ॥ प्रज्वल सर्वजनस्य हृदयं मम कीर्तयेत् ॥ ७८ ॥
वशं कुरु कुरु स्वाहा मन्त्रो नागकृताक्षरः ॥ पद्ददीर्घयुतक्लीं बीजैः षडङ्गविधिरीरि
तः ॥ ७९ ॥ आदौ करांगुलीष्वेतान्वर्णान् कामस्य विन्यसेत् ॥ द्रामाद्यां द्रा
घिणीं देवीं द्रामाद्यां क्षोभिणीमपि ॥ ८० ॥ क्लीं च वशी करीं न्यसेत् क्लीं माद्यां
महेश्वरीम् ॥ आकर्षिणीं च सः पूर्वां सम्मोहिनीं हं आदिकाम् ॥ ८१ ॥ काम
मन्त्रथ कन्दर्पमकरध्वजमञ्जकाः ॥ मीनकेतुरिमेन्यस्याः पञ्चाङ्गेष्वंगुली
षु च ॥ ८२ ॥ चत्वारिंशन्मन्त्रवर्णान् कारादिस्थलेन्यसेत् ॥ मातृकायानां
सिकाङ्गेष्वङ्गेन्यथ ततः परम् ॥ ८३ ॥ जठरे हृदये कण्ठे वक्त्रे नासि च पञ्च च ॥
न्यसेद्दर्पणत्रयं शेषं व्यापकत्वेन सन्न्यसेत् ॥ ८४ ॥ पुनः सम्पूर्णमनुना व्याप
कं पुनराचरेत् ॥ ततश्च मातृकामानां बृहन्न्यासं समाचरेत् ॥ ८५ ॥ कामवी
जप्रपुटितां मात्रा मुक्त्वा च युग्मकम् ॥ भ्यान्तं नमः समुच्चार्य मातृकाङ्गेषु विन्य
सेत् ॥ ८६ ॥ रतियुक्त्वा न्यसेत् कामं कामदम्प्रीति संयुतम् ॥ कान्तां च कामयुक्त्वां
च कान्तिमन्तञ्च मोहिनीम् ॥ ८७ ॥ कामाङ्गं कमलायुक्त्वा कामचारं विलासि
नीम् ॥ कामयुक्त्वां कल्पनाञ्च श्यामलां कामुकान्विताम् ॥ ८८ ॥ शुचिस्मि
तां न्यसेत् कामवर्धनेन समन्विताम् ॥ रमायुक्त्वां विशालाक्षं रमाणं लोलजिह्विका
म् ॥ ८९ ॥ दिगम्बरां रतिनाथं रमाञ्चातिरतिप्रियम् ॥ रात्रिनाथं कुब्ज

काञ्चरमाकान्तञ्चकान्तया ॥ ६० ॥ नित्ययारममाणञ्चकल्परूपांनि
 शाकरम् ॥ नन्दकंभोगिनीयुक्कनन्दनकामदायुतम् ॥ ६१ ॥ सुलोचनां
 नन्दिनञ्चनन्दयन्तंप्रलापिनीम् ॥ पञ्चबाणंचमदनरितिभङ्गंकलिप्रिया
 म् ॥ ६२ ॥ पुष्पधन्वामृगाक्षीचसुमुखाचमहाधनुः ॥ क्रमणोनलिनीयु
 क्तोभ्रमणोयजिनीयुतः ॥ ६३ ॥ मन्मथोमदनायुक्तोमोर्ध्वश्चापिमालया ॥
 शान्तरचमुग्धयायुक्तोभ्रामकोरमयायुतः ॥ ६४ ॥ शृङ्गश्चभ्रमयायुक्तोभ्रान्ता
 चारस्तुलोलया ॥ भ्रमावहश्चञ्चलयामोहनोदीर्घजिह्वया ॥ ६५ ॥ रतिप्रियां
 मोदकंचमोहाक्षीलोलमेवच ॥ मोहवर्धनशृङ्गिण्यौमदनंपाटलांतथा ॥ ६६ ॥
 मन्मथंमदनांचापिमालांमातङ्गमेवच ॥ भृङ्गनायकहंसिन्यौगायकंविश्वतोमु
 खीम् ॥ ६७ ॥ गीतिङ्गजदानन्दनर्तकंरमणीमपि ॥ ध्वेलकंकान्तिसंयुक्तंचो
 न्मत्तंकलकण्ठिकाम् ॥ ६८ ॥ मत्तंवृकोदरीयुग्मंमेज्यौरयामांविलासिनम् ॥
 सर्वोत्तमायुतंलोभवर्धनंन्यस्यचिन्तयेत् ॥ ६९ ॥ प्राग्बत्पूजादिकंतद्वत्कृष्णपी
 ठेसमर्चयेत् ॥ प्रयोगाश्चापिकर्त्तव्याःकृष्णगोपालसम्भवाः ॥ ३०० ॥ त्रयो
 दश्यांशुक्लपक्षेसोमवारेसहस्रकम् ॥ अष्टोत्तरंचताम्बूलंगजपुष्करभक्षितम् ॥
 १ ॥ पुरुषत्वमवाप्नोतिसत्पुत्रंदावयेत्प्रियाम् ॥ अथकामस्यगायत्रीप्रोन्यते
 पूजनादिकम् ॥ २ ॥ संन्यासमेकाक्षरवन्मुनिर्वात्स्यायनोमतः ॥ ३ ॥ काम
 देवायविद्महेपुष्पवाणायधीमहि ॥ तन्नोऽनङ्गःप्रचोदयात् ॥ ४ ॥ पञ्चवति
 सहस्राणिजपोस्याःपरिकीर्त्तितः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिपरत्रापिचसद्गतिम् ॥
 ५ ॥ प्रथमन्तुगणेशेनदिवोदासमहीपतेः ॥ अन्तःपुरेप्रेपितोयंनारीणांहृद
 यंगतः ॥ ६ ॥ अपास्यचततोधर्मराज्ञोहृदयमाविशेत् ॥ मन्दधर्मःशापितोय
 स्तदकाश्याविवासितः ॥ ७ ॥ तस्माद्गणेशादन्येनकामोमत्तोपिचापरः ॥
 विष्णुःकाममयोयस्मात्तस्मात्कामःसतांगतिः ॥ ८ ॥ अन्तःपुरेगतेकामेदि
 वोदासस्यतेजसा ॥ दन्दह्यमानोगणपस्तत्सहायार्थमुद्यतः ॥ ९ ॥ तदाध्या
 त्वामहाकालंमहामायाचशाश्वतीम् ॥ तदातयोःप्रभावेणदृष्टवान्परमंपति
 म् ॥ १० ॥ तस्मिन्नुदभवत्काचिद्वर्णालीब्रह्मवादिनः ॥ तामेवचजपंस्तस्थौ
 वर्षमात्रंविमुक्तिः ॥ ११ ॥ मणिकर्णितेष्टतस्यसिद्धयःसमुपस्थिताः ॥ त

दाह्यातःकाशिकायामसौसिद्धिविनायकः ॥ १२ ॥ सिद्धयेसमनुष्याणां
नानारूपधरोभवेत् ॥ लोभद्वेषादिकान्सर्वान्वासयामासतत्रतु ॥ १३ ॥ सम
न्त्रः केवलंकोलवाचकोमोक्षदायकः ॥ यत्प्रसादादिवोदासोगुप्तसेनःप्रपञ्चि
तः ॥ १४ ॥ तस्मात्प्रपञ्चमन्त्रोयंतन्त्रेषुप्रकटीकृतः ॥ उद्धारार्थमविप्राणां
गायत्र्येषामयोदिता ॥ १५ ॥ सर्वेपिमन्त्राभोदेवादेवसायुज्यकारकाः ॥ तस्य
चान्तर्गताःपञ्चमन्त्रोयेभ्योमयाकृतः ॥ १६ ॥ पञ्चाम्नायस्यविषयस्तन्म
न्त्रंकथयाम्यथ ॥ महाकालस्ययोवाचीसआदौप्रणवोमनुः ॥ १७ ॥ महामाया
वाचिकातुहलेखापरिकीर्तिता ॥ जीववाचीहंसइतिद्वयक्षरोयंतृतीयकः ॥ १८ ॥
जीवकर्मच्छेदकरंज्ञानंयत्प्रोच्यतेबुधैः ॥ सएवसोहमितिचेद्व्यर्णोमन्त्रश्चतु
र्थकः ॥ १९ ॥ यस्मात्प्रपञ्चउद्भूतोदेवतृप्तिकरश्चयः ॥ सस्वाहाद्वयक्षरोमन्त्रः
पञ्चमःपरिकीर्तितः ॥ २० ॥ एवमष्टाक्षरश्चायंमन्त्रराजोनिरूपितः ॥ यतो
ब्रह्माप्रपञ्चादिः सएवास्यमुनिःस्मृतः ॥ २१ ॥ गायन्तन्त्रायतेयस्माद्वाय
त्रंछन्द ईरितम् ॥ यस्मादपिसएकोपितेजसोन्तो नविद्यते ॥ २२ ॥ परम्पदे
नयत्प्रोक्तं परोज्योतिश्चदेवता ॥ आदौतुमातृकान्यासः केवलंप्रथमंस्मृतः ॥
२३ ॥ सविन्दुमातृकान्यासोद्वितीयःपरिकीर्तितः ॥ कलादिमातृकान्यास
स्तृतीयःपरिकीर्तितः ॥ २४ ॥ केशवादिकमातृणां चतुर्थोन्यासउच्यते ॥ शि
वशक्त्यात्मकोन्यासः पञ्चमोत्रसमीरितः ॥ २५ ॥ मायाबीजादिकःषष्ठो
मातृकान्यासउच्यते ॥ श्रीबीजादिकमातृणांसप्तमोन्यासउच्यते ॥ २६ ॥
मातृकाकामबीजाद्यास्तन्न्यासश्चाष्टमोमतः ॥ नवमोद्वीरमाकामबीजपूर्वा
स्तुमातृकाः ॥ २७ ॥ प्रपञ्चपूर्वाणामन्त्रोमातृणांदशमःस्मृतः ॥ व्यापक
त्वाच्चकालस्यनध्यानंनचपूजनम् ॥ २८ ॥ लक्षाष्टकंमनोरस्य पुरश्चरणमु
च्यते ॥ उग्रताराद्यतिकूरस्तारादिश्चैवसाधकः ॥ २९ ॥ अनेनपुटितोजसो
वर्णलक्षमितोयदि ॥ आगत्यमन्त्रदेवस्तु जायतेसाध्यकिङ्करः ॥ ३० ॥ महा
कालप्रभावेण स्वर्गेभ्योनोन्यथाभवेत् ॥ समिधस्तुवटप्लक्षपिपलोदुम्बरोद्भ
वाः ॥ ३१ ॥ तिलसिद्धार्थाज्यहविर्होमद्रव्याष्टकंमतम् ॥ होमार्थपूजयेद्विप्रा
न्सिद्धमन्त्रस्ततोभवेत् ॥ ३२ ॥ सिद्धयन्तिसर्वकार्याणिप्रयोगःकथ्यतेधुना ॥

दशायुतंविधानेन तदर्धमथवापुनः ॥ ३३ ॥ कार्य्यस्यैवानुसारेणहुनेद्व
 व्याष्टकेनच ॥ चौरशत्रुभयव्याधिसर्पराक्षसदोषतः ॥ ३४ ॥ चतुःशतन्तदर्ध
 वातदर्धवाहुनेत्ततः ॥ क्षुद्ररोगेषुजातेषु तत्तदोपानुसारतः ॥ ३५ ॥ रससङ्ख्य
 सहस्राणिहुनेद्व्याष्टकेनच ॥ एतद्विगुणतश्चाथ चतुर्गुणतएववा ॥ ३६ ॥
 भूतावेशग्रहावेशकृत्यादीन्सुविनाशयेत् ॥ शास्त्रोक्तं तु क्रमं हित्वा जपपूजादि
 कृत्यः ॥ ३७ ॥ वामेवाकौलिकेमार्गे ग्रस्यतेभैरवादिभिः ॥ स्मृतिभ्रंशोभवे
 त्तस्य होमद्व्याष्टकेनच ॥ ३८ ॥ सहस्रसङ्ख्याहोमेन स्वप्नोभवतितत्क्षणा
 त् ॥ प्रत्येकंद्विसहस्रं यो हुनेद्व्याष्टकेनच ॥ ३९ ॥ अपस्मारं स्मृतिभ्रंशं
 शापदोषं समापयेत् ॥ द्रव्याष्टकं त्रिमध्वकं हुनेत्तस्य तु भोग्यतः ॥ ४० ॥ देवेन्द्र
 स्य महालक्ष्मीस्तल्लक्ष्म्या लज्जतेतराम् ॥ लक्षं लक्षार्धकं वापि त्रिमध्वकं तु यो
 हुनेत् ॥ ४१ ॥ द्रव्याष्टकं त्रिवर्षावर्कृतस्य लोकत्रयं वशम् ॥ वश्यादिसाध
 नं प्रोक्तं त्विह द्रव्याष्टकेनच ॥ ४२ ॥ वृद्ध्यादिकं विजानीयाद्धोमंतं कार्य्यगौर
 वात् ॥ शुद्धैस्त्रिलैस्तुलक्षं यो होमं कुर्याद्यथाविधि ॥ ४३ ॥ महापापानित
 स्याशु प्रलयं यान्ति नान्यथा ॥ लक्षं कमलहोमेन महालक्ष्मीः प्रजायते ॥ ४४ ॥
 हविष्यैः पुष्टिदोहोमो घृतहोमो यशस्करः ॥ मालतीपुष्पहोमोऽपि सर्ववश्यप्रदो
 भवेत् ॥ ४५ ॥ सामुद्रं लवणं हुत्वा तथा वश्यं प्रसाधयेत् ॥ अथ शालिसमुद्रभू
 तांस्तण्डुलान्साधुचूर्णयेत् ॥ ४६ ॥ मधुरत्रयसंयुक्तचूर्णेनैव साधकः ॥
 साध्यप्रतिकृतिं कुर्यात्तन्म्यक्सम्पूज्यतां स्पृशेत् ॥ ४७ ॥ प्राणस्थापनमन्त्रन्तु
 जपेत्साष्टशतंततः ॥ विभज्य जुहुयान्मन्त्री तां न्यासक्रमतो निशि ॥ ४८ ॥
 सप्तरात्रं प्रकुर्वाणो नरं वा स्त्रियमेव वा ॥ वशीकरोति सोऽप्येवं नात्र कार्या विचार
 णा ॥ ४९ ॥ सामुद्रं लवणस्यापि पुत्तल्याफलमीदृशम् ॥ प्रादुर्भूते ततस्तस्मि
 न्पटाग्नौ जुहुयादवृतम् ॥ ५० ॥ अष्टोत्तरशतं मन्त्री भासितं पतितं च यत् ॥ पू
 णौषधिविपकेन पञ्चगव्येन पूरिते ॥ ५१ ॥ चुल्ल्यां संस्थापिते धस्ताद्वह्निः कुम्भे
 प्रदीयते ॥ तावत्सङ्ख्यं च सज्जप्य गृहीयात्सर्वसिद्धिदम् ॥ ५२ ॥ लक्षणा
 द्वात्रलेपाच्च तिलकक्रिया तथा ॥ मस्तके धारणात्सद्यः सर्वे नश्यन्त्युपद्रवाः ॥
 ५३ ॥ भूतप्रेतपिशाचादिविपरागादिनाशनम् ॥ सर्ववश्यकं पुंसां श्रीसौ

भाग्यजयप्रदम् ॥ ५४ ॥ सहस्रसङ्ख्यकेहोमे तदानींगुखेबुधः ॥ पलंपलार्ध
 कंवापि दद्याद्धेम्नोवरस्यच ॥ ५५ ॥ कल्पवृक्षाद्यथादेवा लभन्तेवाञ्छितंफ
 लम् ॥ एवंसिद्धिंप्रपञ्चाख्यमन्त्रेणगणपतेस्तदा ॥ ५६ ॥ तत्सन्निधौसमा
 जग्मूराजकीयामहाजनाः ॥ सएवसर्वशास्त्राणांवक्त्राभूज्जगतोगुरुः ॥ ५७ ॥
 विनाविप्रान्सर्वजनास्तन्त्रमार्गेप्रकीर्त्तिताः ॥ मकारपञ्चकेनैव जातंसर्वत्रपू
 जनम् ॥ ५८ ॥ शनैश्शनैःसमभवत्पृथिव्यांकचिदीदृशः ॥ प्रपञ्चमन्त्रमाहा
 त्याद्राजापिभ्रान्तमानसः ॥ ५९ ॥ मन्नाम्नाकल्पितैर्ग्रन्थैः क्षुद्रदेवराज
 नाः ॥ मपञ्चकस्यसेवातो धर्मंपश्यन्तितेनहि ॥ ६० ॥ प्राप्नुवन्तिद्रुतं सि
 द्धिगणेशस्यप्रभावतः ॥ अहोसाक्षात्परब्रह्म अहोगुरुपतिस्त्वयम् ॥ ६१ ॥
 अहोष्टसिद्धिनाथोयं सर्वविद्याविशारदः ॥ मथित्वाचतुरोवेदानस्मद्वा
 ग्यात्कृपालुना ॥ ६२ ॥ दर्शितःकौलिकःपन्था भुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥ इति
 नृणांवचःश्रुत्वा जग्मुर्विप्राश्चतंप्रति ॥ ६३ ॥ सतेषांसम्यगातिथ्यं कृत्वा
 पुष्टावचागमम् ॥ अहोविप्राजीवहिंसाप्रधानंयज्ञकर्मतु ॥ ६४ ॥ नक
 र्तव्योगुरुप्रोक्तो यज्ञोयागः प्रपञ्चकः ॥ तपश्चापिनकर्तव्यमात्मादुःखी
 प्रजायते ॥ ६५ ॥ तान्त्रिकंकर्मकर्तव्यंवैदिकंकदाचन ॥ वैदिकाःपशवः
 प्रोक्ताजीवन्मुक्तास्तुतान्त्रिकाः ॥ ६६ ॥ कुर्वन्त्याभ्यन्तरंकर्म तत्त्वमेतद्वि
 चार्यताम् ॥ यद्दीयतेप्राप्यतेतद्वेदशास्त्रादिसम्मतम् ॥ ६७ ॥ दुःखंयदा
 त्मनोदत्त्वाकथंसौख्यंप्रलभ्यते ॥ सुखबीजेनसंसाध्यमहत्सौख्यंद्विजोत्तमाः ॥
 ६८ ॥ तस्मात्कौलंसमासाद्य लोकदयमुखप्रदम् ॥ मुक्ताभवन्तुभोविप्रास्त्यज्य
 तावेदकर्मतत् ॥ ६९ ॥ जातानिबहुवर्षाणि चाहोरात्राणिकुर्वताम् ॥ काचि
 द्दृष्टातत्रसिद्धिः प्रत्यक्षंपश्यतामिदम् ॥ ७० ॥ प्राणाग्निहोत्रंतन्त्रोक्तंकर्म
 पट्टप्रकाशितम् ॥ त्यक्त्वातदग्निहोत्रन्तु चर्यतांदृश्यतामिदम् ॥ ७१ ॥
 इतितदचनंश्रुत्वासरस्वत्याविमोहिताः ॥ त्यक्त्वाखिलंवेदमार्गंप्रविष्टावामकौ
 लयोः ॥ ७२ ॥ प्राणाग्निहोत्रंवक्ष्यामि गणेशेनप्रदर्शितम् ॥ ज्ञानिनांत्वरि
 तासिद्धिरन्येषांपतनंद्रुतम् ॥ ७३ ॥ उपविष्टःप्रसन्नात्माप्राञ्जुखःस्थिरमानसः ॥
 अतिमृदासनंवद्धापद्मानममृजुर्भवेत् ॥ ७४ ॥ शक्तिरूपात्मकंचिन्त्यमूला

धारेत्रिकोणकम् ॥ मायाबीजन्तुतन्मध्येचिन्तनीयंगुणात्मकम् ॥ ७५ ॥ प्रा
 ग्रकोणात्त्रिकोणेषुत्रिकोणांस्त्रीन्विचिन्तयेत् ॥ हकारंचापितन्मध्येध्यायेत्स
 त्वगुणात्मकम् ॥ ७६ ॥ हकारान्तर्गतंज्योतिश्चेतोभास्करसन्निभम् ॥ सा
 र्विकेनहकारेण वेष्टितंतच्चिन्तयेत् ॥ ७७ ॥ सहकारोराजसेन ईकारेणसम
 न्वितः ॥ तामसेनतुरेफेण समाक्रान्तन्तुतद्द्वयम् ॥ ७८ ॥ मूलाधारइतिध्या
 त्वा पञ्चकुण्डानितत्रतु ॥ मध्येप्राच्यांप्रतीच्यांच कौवेर्यादक्षिणे तथा ॥
 सर्वदाज्वलदग्नीनि तानिकुण्डानिभावयेत् ॥ मध्यादिपूर्वतस्तत्रज्ञेयाःपञ्चा
 ग्नयोह्यमी ॥ ७९ ॥ आवसथ्यश्चसत्यश्च गार्हपत्योहुताशनः ॥ तथाचाह
 वनीयोग्निरन्वाहार्यश्चपञ्चमः ॥ ८० ॥ प्रभाज्वालनिदानांश्चज्ञानरूपाग्नि
 रञ्जनान् ॥ द्वादशान्तःस्थितांस्तेषांकल्पादित्यान्विचिन्तयेत् ॥ ८१ ॥ मातृका
 र्णानाज्यरूपान्व्यत्ययात्तत्रहोमयेत् ॥ क्षंलंहंसपमितितुज्ञेयावर्णाश्चपञ्चच ॥
 ८२ ॥ ध्येयामरकतप्रख्याःशास्त्रादिज्ञानकारकाः ॥ शंवंलंरंयंचध्येयाःपञ्चगो
 मेदसन्निभाः ॥ ८३ ॥ सैहिकेयस्यपञ्चैतेसंग्रामेविजयप्रदाः ॥ मंभंवंफंपमिति
 चवर्णाःपञ्चशनेर्मताः ॥ ८४ ॥ नीलेन्द्रेणसमाध्येयामन्त्रासिद्धिप्रदायकाः ॥
 नंधंदंयंतमितिचध्येयाविदुमसन्निभाः ॥ ८५ ॥ भौमस्यैतेद्युतकलिराजद्रो
 षुसिद्धिदाः ॥ एण्डंउण्डमित्येतेवर्णाःशुक्रस्यकीर्त्तिताः ॥ ८६ ॥ चिन्तनी
 यावज्रनिभायात्राकार्यशुभंकराः ॥ जंभंजंछंचमितिचपुष्परागसमत्विषः ॥
 ८७ ॥ गुरोरेतेविवाहादिकार्यादिपुसुशोभनाः ॥ डंधंगंखंकमित्येतेध्येयावै
 दूर्यसन्निभाः ॥ ८८ ॥ केतोरेतेशत्रुनाशकराध्येयामनीषिभिः ॥ अःअंऔं
 औंचऐंचएंचलुंलुंमौक्किकसन्निभाः ॥ ८९ ॥ ऋंॠंॡंउंचईंचआंअंचैतेर्कस
 न्निभाः ॥ वर्णाहीरकसङ्काशाराजकार्यकराश्मे ॥ ९० ॥ एवंध्यात्वासखे
 टार्णास्ततोहोमंसमाचरेत् ॥ क्षंशंमंनंएंचजंडंअःएंऊंआवथ्यके ॥ ९१ ॥
 लंवंभंघंढंचभंघंअंलुंउंसत्यकुण्डके ॥ हंलंवंदंढंचजंगंऔंलंईंचहुनेत्ततः ॥ ९२ ॥
 अग्नावाहवनीयाख्येसरंफंयंततश्चठम् ॥ छंखंऔंॠंचइंकारमन्वाहार्येहुने
 त्मुधीः ॥ ९३ ॥ पंयंपंतंढंचचंॠंऐंॠंआंगार्हपत्यके ॥ क्षकाराद्यानकारा
 न्तान्व्यस्यान्वर्णान्क्रमान्हुनेत् ॥ ९४ ॥ तारंभायांचतंवर्णहंसःसोहंततः

परम् ॥ स्वाहेत्युक्ताप्रोक्तकुण्डेहुनेदेकैकमक्षरम् ॥ ६५ ॥ अकारस्तुपरब्रह्मरू
पीध्येयस्ततोहुनेत् ॥ एवंहुत्वाशब्दजातंसर्वशास्त्रादिकंहुनेत् ॥ ६६ ॥ आव
सथ्याभिधेकुण्डेहंवीजेनगुरुकृतः ॥ स्पर्शादिकान्वायुगुणान्यंवीजेनेन्द्रकु
ण्डके ॥ ६७ ॥ सर्वरूपाणिजुहुयादंवीजेनचपरिचमे ॥ वंवीजेनरसान्सर्वा
नहुनेत्कुण्डेतथोत्तरे ॥ ६८ ॥ लम्बीजेनहुनेत्सर्वान्गन्धान्दक्षिणकुण्डके ॥
प्रलयानलसङ्काशज्वलदग्निष्वहर्निशम् ॥ ६९ ॥ होमंकुर्वीतकुण्डेषुमातृका
वर्णसंयुतम् ॥ नित्यशुद्धपरानन्दचिद्रूपोसौविराजते ॥ ४०० ॥ ध्रुवयज्ञादि
कंहोमंजपान्तंतनुपूर्ववत् ॥ पञ्चाशत्सङ्ख्ययाकृत्वान्यस्यतावद्यथाविधि ॥ १ ॥
जीवन्मुक्तोभवेन्मन्त्रीचिरजीवीचजायते ॥ तेजसासूर्यकल्पोसौकर्ताहर्ताच
रम्भुवत् ॥ २ ॥ प्रत्यहंविधिनानेनभोजनंकुरुतेयदि ॥ गार्हपत्यादिकुण्डेषु
क्रमादग्रासांस्तुहोमयेत् ॥ ३ ॥ अथर्वपरिशिष्टोक्तेर्मन्त्रैरेतैस्तुपञ्चभिः ॥ ४ ॥
गार्हपत्येनेहिरण्यवर्णाःशुचयःपावकाः ॥ अग्निविहत्यात्मानमुपचर्योर्ध्वग
च्छन्तुस्वाहा ॥ ५ ॥ अन्वाहार्येऽपानेगगनरुचयःपावकाः ॥ अग्निविह
त्यात्मानमुपचर्योर्ध्वोर्ध्वस्तिर्यग्गच्छन्तुस्वाहा ॥ ६ ॥ आहवनीयेव्यानेरक्त
वर्णाःशुचयःपावकाः ॥ अग्निविहत्यात्मानमुपचर्यतिर्यग्गूर्ध्वोर्ध्वोर्ध्वगच्छन्तु
स्वाहा ॥ ७ ॥ आवसथ्येसमानेमुपभावर्णाःशुचयःपावकाः ॥ अग्निविह
त्यात्मानमुपचर्यतिर्यग्गूर्ध्वोर्ध्वस्तिर्यग्गूर्ध्वोर्ध्वगच्छन्तुस्वाहा ॥ ८ ॥ एवंहोमंविधाया
थमन्त्रमेतदुदीरयेत् ॥ एवंभावनयासर्वमश्नीयादुच्यतेमनुः ॥ ९ ॥ अहंवै
श्वानरोभूत्वाजुहोम्यन्नंचतुर्विधम् ॥ पञ्चमेनविधानेनोर्ध्वोर्ध्वस्तिर्यक्कुसुगच्छ
न्तु ॥ १० ॥ स्वाहान्तोयंचतुस्त्रिंशद्वर्णमन्त्रउदाहृतः ॥ तूष्णींहोमंविधा
याथसंस्कृतान्नेनमन्त्रवित् ॥ ११ ॥ अमृतेभ्यादिमन्त्रेणपीत्वाचचुलुकोद
कम् ॥ आचम्यविधिनापश्चाच्छुद्धाचमनमाचरेत् ॥ १२ ॥ मूलाधारंसमार
भ्यद्वादशान्तावधिस्मरेत् ॥ जीवात्मानंजगद्व्याप्तंनित्यमेकमनन्यगम् ॥ १३ ॥
प्रकृतिस्थंशुभंचादिमध्यान्तरहितंपरम् ॥ हवनीयेनशुद्धेनहुनेत्तेनापितर्पित
म् ॥ १४ ॥ एवंगलत्सुधारूपंपञ्चाशद्वर्णसिञ्चितम् ॥ भुक्त्वाहविर्हुतंमन्त्रीस
ज्वलत्पञ्चवह्निकः ॥ १५ ॥ प्रातःसायंचकुर्वीणोमन्त्रीप्राणाग्निहोत्रकम् ॥

गर्भस्थितिभवंक्लेशं विन्दतिकदाचन ॥ १६ ॥ अत्र तत्त्वं प्रवक्ष्यामि कौलिको
 ह्यारहेतुकम् ॥ याकाचिद्वाममार्गेण साध्यते देवता तु सा ॥ १७ ॥ मपञ्चकेन
 सातृसासाधकस्येष्टदायिनी ॥ नाधिकारस्तु विप्राणां प्रपञ्चकनिषेवणे ॥ १८ ॥
 अज्ञानान्मोहतो वापि दुर्गुरोर्वाप्रसङ्गतः ॥ मपञ्चकस्य सङ्गश्चेज्जातो निरयम
 शनुते ॥ १९ ॥ तदुद्धाराय वक्ष्यामि युक्तिं प्राणाग्निहोत्रकम् ॥ मांसस्य भक्षणे
 चिन्त्यं हुनेत्पश्चिमकुण्डके ॥ २० ॥ अग्निमुख्यादेव तया हुतं तद्भुज्यते त्वि
 ति ॥ मैथुने स्वस्य वीर्यं नुवृत्तरूपं विचिन्तयेत् ॥ २१ ॥ दक्षिणाग्निस्तु तेने
 द्धोभावयेत्सम्भवेत्तु तत् ॥ एवमावृत्तिपर्यन्तं बालायां मैथुनं चरेत् ॥ २२ ॥ पू
 र्णतत्त्वे मनोनीत्वा ध्वजपातः प्रजायते ॥ न तत्र रात्रिजं पापं देवता चेत्प्रसीदति ॥
 २३ ॥ पूर्वकुण्डे हुनेन्मुद्रां मूलमन्त्रेण साधकः ॥ देवता तेन तुष्टा स्यान्न पापैश्च
 भूयते ॥ २४ ॥ मद्यमुत्तरकुण्डे तु जुहुयाद्देवतामुखे ॥ न चाप्रोत्यस्य गन्धेन पा
 पं वैधर्म्य एव सः ॥ २५ ॥ मध्यमे तु हुनेन्मत्स्यान्ध्यायंश्च वडवानलम् ॥ त्यक्त
 सौक्तः साधकश्चेद्भुक्तिमुक्तिप्रदं स तु ॥ २६ ॥ इत्थं बोधितं विप्रामाममार्गे प्र
 कीर्तिताः ॥ नानामन्त्रैः कृताः शिष्या ज्ञातृणां भुक्तिमुक्तिद्वैः ॥ २७ ॥ शक्तित्र
 यात्मको मन्त्रो वाग्वादिन्याः प्रकीर्त्यते ॥ प्रणवं वदयुग्मं च वाग्वादिनिपदं वदे
 त् ॥ २८ ॥ ह्रीं क्लीं क्लिन्ने क्लेदिनीति महाक्षोभं वदेत्कुरु ॥ सौः प्रोक्ता मोक्षमुच्चा
 र्य कुरुष्व प्रणवं वदेत् ॥ २९ ॥ वाग्वादिन्यामनुः प्रोक्त एकोनत्रिंशदक्षरः ॥ न
 वभिश्च न भैर्वाणैर्जायते स्यमनुत्रयम् ॥ ३० ॥ ब्रह्मादीनां त्रयाणान्तु वाग्देव्य
 स्तत्र देवताः ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशानां कारिकास्ताः प्रकीर्तिताः ॥ ३१ ॥ ना
 स्य पूजानन्ध्यानं न च्छन्दो न च किञ्चन ॥ गणेशस्य प्रसादेन वर्णलक्षजपाद्बु
 तम् ॥ ३२ ॥ वाक्सिद्धिं समवाप्नोति कार्थ्योत्पत्त्यादिकं हृदि ॥ चिन्तयित्वा
 तथामन्त्रखण्डं जप्त्वा वदेत्सकृत् ॥ ३३ ॥ तदा सा भारती सत्याशापानुग्रहवा
 दिनी ॥ मौनादस्य स्थिरा सिद्धिरशक्नोति भाषणात् ॥ ३४ ॥ ततः प्रोक्ता ग
 णेशेन त्रिंशद्व्याख्यातु भैरवी ॥ वदवदवाग्वादिनि ऐमित्येकोनवाक्षरः ॥ ३५ ॥
 क्लिन्ने क्लेदिनि इत्युक्ता महाभागे वदेत्कुरु ॥ भैरवी देवता चात्र वर्णलक्षजपाद्भ
 वेत् ॥ ३६ ॥ न च पूजादिकं न्यासामपञ्चकनिषेवणम् ॥ केवलं सिद्धये प्रोक्तं स

वर्तन्त्रेषुगोपितम् ॥ ३७ ॥ ज्ञातयैर्गुरुमार्गेणसिद्धास्तेनात्रसंशयः ॥ एता
भ्यामेवमन्त्राभ्यांवहवःकौलिकाःकृताः ॥ ३८ ॥ अथवक्ष्येविप्रगोप्यांदेवींत्रि
पुरभैरवीम् ॥ कौलिकेवाममार्गेचसिद्धान्तेदुतसिद्धिदाम् ॥ ३९ ॥ हकारंच
सकारंचरेफमैकारसंयुतम् ॥ नादविन्दुसमायुक्त्वाग्भवंकूटमुच्यते ॥ ४० ॥ ह
कारश्चसकारश्चककारश्चतथारवौ ॥ नादविन्दुसमायुक्तेईकारेयोजयेत्तदा ॥ ४१ ॥
पञ्चवर्णात्मकंकूटंकामराजाभिधंमतम् ॥ हकारश्चसकारश्चरेफमैकारसंयुतम् ॥
४२ ॥ विसर्गादयंतृतीयन्तुकूटंवर्णत्रयात्मकम् ॥ तृतीयबीजेविन्दाद्वयंस्त्री
णामुक्त्वनसर्गयुक् ॥ ४३ ॥ आदौसकारःपरचाद्धस्त्रीभिःकूटत्रयेपिच ॥ पठनी
यस्तथातासांदेयोमन्त्रःसुसिद्धये ॥ ४४ ॥ पङ्क्तिश्छन्दोमुनिःप्रोक्तोदक्षिणामू
र्त्तिसञ्ज्ञकः ॥ देववन्दितपादाब्जादेवीत्रिपुरभैरवी ॥ ४५ ॥ आपादंनाभि
तस्त्वोघमानानिहृदयात्परम् ॥ आहन्मूर्द्धागतंचान्त्यंचैवंबीजत्रयंन्यसेत् ॥
४६ ॥ आद्यंसव्येपरंदक्षेतृतीयमुभयोन्यसेत् ॥ ऐंहत्क्लींचशिरःप्रोक्तंसौरन्त्येन
शिखाभता ॥ ४७ ॥ ऐंवर्मक्लींचनेत्रस्यात्सौरास्त्रंपरिकीर्तितम् ॥ मूर्धन्याधारे
हृदिन्यस्यंमनोःकूटत्रयंपुनः ॥ ४८ ॥ कुर्वीतदेहसन्नाहंत्रिभिर्वीजैस्तदुच्य
ते ॥ मणिवन्धेकरतलेकराग्रेचक्रमान्यसेत् ॥ ४९ ॥ आदौदक्षेततोवामेक
क्षकूर्परपाणिषु ॥ पुनर्दक्षेचवामेचपादयोश्चतथान्यसेत् ॥ ५० ॥ पादान्तेहृद
येलिङ्गेसंहारक्रमतोन्यसेत् ॥ अथसृष्टिक्रमेणैवबीजान्यङ्गेषुविन्यसेत् ॥ ५१ ॥
आदौवामेततोदक्षेकर्णयोश्चिचबुकेततः ॥ शङ्खयोश्चमुखेचैवनेत्रयोश्चतथा
न्यसेत् ॥ ५२ ॥ बाहुद्वयेचहृदयेकूर्परद्वितयेकटौ ॥ जानुनोर्व्यङ्गनेचापिपा
दयोर्भलनिर्गमे ॥ ५३ ॥ पार्श्वद्वयेचहृदयेस्तनयुग्मेगलेतथा ॥ नवयोन्या
त्मकोन्यासःप्रोक्तोबीजत्रयेणतु ॥ ५४ ॥ लिङ्गेत्यैनमइतिआद्यबीजेनविन्य
सेत् ॥ प्रीत्यैनमश्चहृदयेमध्यबीजेनविन्यसेत् ॥ ५५ ॥ मनोभवायैहृदयंभु
वोर्मध्येतृतीयकम् ॥ सौःक्लींऐंइतिबीजैश्चस्थानेष्वेवपुनन्यसेत् ॥ ५६ ॥ अ
मृतेशींचयोगेशींचिश्वयोर्निक्रमादिमाः ॥ विलोमबीजैर्विन्यस्यमूर्त्तिन्यास
मथाचरेत् ॥ ५७ ॥ स्त्रीमितीशानरूपायततोमनोभवायच ॥ नमइत्यन्तः
प्रोक्ताधरेशानन्यसेद्बुधः ॥ ५८ ॥ स्त्रीतत्पुरुषरूपायमकरध्वजकात्मक ॥

नमःप्रोक्तान्यसेद्वक्त्रेहृदयेतुततो न्यसेत् ॥ ५६ ॥ ह्रस्वमधोररूपायकन्दर्पस्या
 त्मनेनमः ॥ ह्रस्वीवामदेवरूपायमन्मथस्यात्मनेनमः ॥ ६० ॥ एतद्गुह्येप्रवि
 न्यस्यपादयोश्चतथान्यसेत् ॥ हस्कंसद्योजातात्मनेकामदेवायनमइत्यपि ॥
 ६१ ॥ ऊर्ध्वप्राग्दक्षिणोदीच्यपरिचमेपुमुखैःक्रमात् ॥ प्रविन्यसेत्ततःपञ्चवा
 णानङ्गेषुविन्यसेत् ॥ ६२ ॥ ह्रांहींक्लींह्रूमइतिपञ्चवाणाःप्रकीर्तिताः ॥ अंगु
 ष्ठादिकनिष्ठान्तमंगुलीषुक्रमान्यसेत् ॥ ६३ ॥ क्षोभणद्रावणाकर्षवश्योन्मा
 दाश्चनामतः ॥ ललाटेभ्रुवमध्यभागेमुखकर्णाक्षिकण्ठके ॥ ६४ ॥ हन्नाभि
 लिङ्गेविन्यस्याएताअष्टौचशक्तयः ॥ सुभगाद्याभगास्त्वन्यातृतीयाभगसर्पि
 णी ॥ ६५ ॥ चतुर्थीतुपराजेयापञ्चमीभगमालिनी ॥ अनङ्गानङ्गकुसुमाप्रो
 क्ताचानङ्गमेखला ॥ ६६ ॥ अनङ्गमदनासर्वामदविभ्रममन्थराः ॥ ध्येयाःकु
 सुम्भवसनाहरित्काञ्चिकिकाःशुभाः ॥ ६७ ॥ वाक्कामबुधपुनःस्त्रीसस्ताराःप
 शोदितास्त्वमी ॥ न्यासंकुर्यादभूषणारुयंततःसतुनिगद्यते ॥ ६८ ॥ न्यसे
 च्छिरसिभ्रूमध्येकर्णाक्षियुगलेनसि ॥ गण्डयोरोष्ठयोर्दन्तपङ्क्त्योरास्येन्यसे
 त्स्वरान् ॥ ६९ ॥ चिबुकेथगलेकण्ठेपार्श्वयोःस्तनयुग्मके ॥ दोर्मूलयोःकूर्प
 रयोःपाणयोस्तत्पृष्ठदेशतः ॥ ७० ॥ हस्तद्वयेहमित्येकंतत्पृष्ठेचतुनित्यकम् ॥
 नाभौगुह्येपुनश्चोर्वोर्जानुनोर्जङ्घयोस्तथा ॥ ७१ ॥ स्फिजोश्चगुल्फयोःप
 श्चाक्षरणांगुष्ठयोर्द्वयोः ॥ ग्रैवेयेचतथाकट्यांहृदयेदलकुण्डले ॥ ७२ ॥ वाम
 कुण्डलकेमूर्द्ध्निवलयेपानकेतथा ॥ हृदयस्थारुणाम्भोजकर्णिकमध्यसंस्थिता
 म् ॥ ७३ ॥ जपाकुसुमसङ्काशामरुणाम्बरभूषणाम् ॥ स्मितसौधमहामोहां
 त्रिनेत्रांचन्द्रशेखराम् ॥ ७४ ॥ विश्वसौन्दर्य्यसर्वस्वजन्मसागररूपिणीम् ॥
 ब्रह्माब्जनेत्ररुद्रेशशिवाक्षैर्मण्डसञ्ज्ञितैः ॥ ७५ ॥ मण्डिताङ्गीमहादेवीमुक्ता
 जपवटीधराम् ॥ पुस्तकालंकृतकरांवरदाभयधारिणीम् ॥ ७६ ॥ आनन्दम
 धुरांदेवीमदाघूर्णितलोचनाम् ॥ रक्ताङ्गरागसुभगांध्यायेत्त्रिपुरभैरवीम् ॥ ७७ ॥
 पूजायन्त्रं प्रवक्ष्यामिभैरवीबालयोरथ ॥ नवयोन्यात्मकंकुर्यान्मण्डलंगुरुमार्ग
 तः ॥ ७८ ॥ हकारश्चसकारश्चरेफमौकारसंयुतम् ॥ बिन्दुद्वययुतंचाग्रेत्रिकोणे
 मध्यमेन्यसेत् ॥ ७९ ॥ योन्यष्टकेकामबीजंबहिरष्टदलंलिखेत् ॥ केशरेषुस्व

शलेख्याद्वन्द्वशोग्रेदलेषु च ॥ ८० ॥ कचटांस्तपयान्वर्णांश्शक्षौचविलिखेत्
 क्रमात् ॥ ग्रन्थयः प्रणवाभ्यान्तुदलानाकारयेत्क्रमात् ॥ ८१ ॥ दलाग्रेषु त्रि
 शूलानि बहिर्भूपुरमालिखेत् ॥ शूलाग्रेषु लिखेद्वर्णान् क्रमात् त्रिभ्यश्च पूर्वतः ॥
 ८२ ॥ खगधान् छजांश्चापि भक्त्या ण्डदण्डांस्तथा ॥ थदधान्न फवांश्चापि भक्त्या
 शल्लवपांस्तथा ॥ ८३ ॥ वृत्तद्वयं च तद्वाह्ये वीथिकायां च मातृकाः ॥ चतुरस्रत्र
 यंकुर्यात्तद्वाह्ये देवतार्चनम् ॥ ८४ ॥ यन्त्रमध्ये देवपृष्ठाः प्रादक्षिण्येन पूजयेत् ॥
 द्वादशैताश्चाद्यवीथ्यामेकस्यां दिशितु त्रयम् ॥ ८५ ॥ वामाज्येष्ठा तथा रौद्री
 अम्बिकेच्छा ततः परम् ॥ ज्ञानोत्क्रियाकुब्जिका च विम्बा देवी विषमिका ॥ ८६ ॥
 दुस्तरा च तथानन्दाध्यानमासां निरूप्यते ॥ विप्रावेदविदो यूयंतच्छृणुध्वंसमा
 हिताः ॥ ८७ ॥ मुक्ताफलामलमणिस्फुरच्छत्रं शशिप्रभम् ॥ गङ्गातरङ्गधव
 लंचामरद्वयमद्रिजे ॥ ८८ ॥ नवरत्नस्फुरद्दीप्तताम्बूलस्य करण्डकम् ॥ मल्लि
 कामालतीजातीशतपत्राढ्यदामभिः ॥ ८९ ॥ पूर्णरत्नमयं भाण्डं तथालङ्कार
 पूरितम् ॥ पटीञ्च व्यजनद्वन्द्वं नवरत्नविचित्रितम् ॥ ९० ॥ नीलकरण्डस्य पुच्छै
 श्च तथोशीरविराजितम् ॥ कर्पूरमृगनाभ्याढ्यं रक्षोदाप्तिकलामयम् ॥ ९१ ॥
 पञ्चप्रेतासनं साक्षान्मोक्षदायिनसंशयः ॥ हस्कौः सदाशिवमहाप्रेतपद्मासना
 यच ॥ ९२ ॥ हृदन्तः षोडशाण्यं मन्त्रः स्यात्पीठपूजनम् ॥ सिंहासनं च सम्पू
 ज्यं चक्रेर्व्याकुलसुन्दरी ॥ ९३ ॥ आवाहनाद्यामुद्राश्च दर्शयित्वा प्रदर्शये
 त् ॥ वरमुद्रां चाभयाख्यां ध्यायेत् त्रिपुरभैरवीम् ॥ ९४ ॥ मुद्राविंशतिसंख्याका
 स्ततो देव्यै प्रदर्शयेत् ॥ वराभये पुस्तकाक्षमाले चान्कुशपाशकौ ॥ ९५ ॥ चा
 पवाणे कपालञ्च कमलञ्चायुधं तथा ॥ कपालाख्या वामहस्ततलंकुर्यात्कपालव
 त् ॥ ९६ ॥ आवाहनाद्या आदौ स्युश्च तत्सोन्ते च पञ्च च ॥ दर्शनीया योनिमु
 द्रास्तां लक्षणमुच्यते ॥ ९७ ॥ योनिमुद्राहृदि क्षिप्वा त्रैलोक्यक्षोभिणी भवेत् ॥
 त्रैलोक्यद्राविणी चास्ये त्रैलोक्या कर्षिणी भुवोः ॥ ९८ ॥ त्रैलोक्यवशकृद्भाले
 ह्लादकृद्भस्वरन्ध्रके ॥ ततः षडङ्गावरणं पीठस्योपरितोर्चयेत् ॥ ९९ ॥ अग्नी
 शामुखाय व्यमध्ये दिग्दिक्षु च क्रमात् ॥ अग्नि कोणे रतिं पश्चात् प्रीतिमुत्तरकोण
 के ॥ १०० ॥ मनोभवान्दक्षकोणे ततो बाणान्समर्चयेत् ॥ द्वौ द्वावर्वागुदकृचै

कमग्रेकामांश्चवाणवत् ॥ १ ॥ तत्रसम्पूजयेदेताःपूर्वादिक्रमतोयजेत् ॥ अ
 नङ्गकुसुमाचाद्याद्वितीयानङ्गमेखला ॥ २ ॥ तृतीयानङ्गमदनाग्रेनङ्गमदनातुरा ॥
 ३ ॥ शुभगापञ्चमीदेवीभगाग्रेभगसर्पिणी ॥ भगमालात्रसर्वत्रदेवपृष्ठं चपूर्व
 दिक् ॥ ४ ॥ अष्टयोनिपुत्राह्याद्यावाह्येचाष्टदलद्वयम् ॥ ब्राह्मयुक्त्रचासिताङ्ग
 रुंमाहेश्वरीयुतम् ॥ ५ ॥ चण्डकौमारिकायुक्त्रक्रोधस्याद्वैष्णवीयुतम् ॥ वा
 राह्याचतथे न्मत्तंमाहेन्द्रयाचकपालिनम् ॥ ६ ॥ चामुण्डाभीषणौमहालक्ष्मीः
 संहारसंयुता ॥ दीर्घस्वराष्टकंविन्दुयुक्त्रनामहृदान्वितम् ॥ ७ ॥ क्रमात्स्युष्ट
 शक्तीनांपूजनेष्टौमनूत्तमाः ॥ नहद्वैश्वमन्त्रेषुस्वराह्रस्वाःसविन्दुकाः ॥ ८ ॥
 कामरूपञ्चमलयंततःकोल्लगिरिःस्मृतः ॥ कुल्मान्तकवचौहारेजालन्धरमतः
 परम् ॥ ९ ॥ उड्डीयानंदेवकोटंपीठाष्टकमुदाहृतम् ॥ ग्रन्थिस्थानेषुसम्पूज्यंप
 रिचमादिक्रमेणतु ॥ १० ॥ हेतुकंभैरवंत्वाद्यंद्वितीयंत्रिपुरान्तकम् ॥ वेताल
 मग्निजिह्वंचकालान्तककपालिनौ ॥ ११ ॥ एकपादंभीमरूपंततोवाह्येतुभू
 पुरे ॥ पूजयेत्लोकपालाश्चऊर्ध्वाधःक्रमतोयजेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्माणं चैवविष्णुं
 चाप्यर्चयेत्परिचमादितः ॥ वम्पूर्वोवदुकोऽन्तोहृदयान्तस्तथैवच ॥ १३ ॥
 आदौत्रिकोणंतद्वाह्येवृत्तञ्चचतुरस्रकम् ॥ पूर्वमन्त्रैःसमभ्यर्च्यवदुकादींस्ततः
 परम् ॥ १४ ॥ बलिमन्त्रैश्चबलयोदेयामन्त्रान्वदाम्यथ ॥ एह्येहिदेवीपुत्रा
 न्तेवदुकान्तेचनाथच ॥ १५ ॥ कपिलान्तेजराभारभास्वरान्तेत्रिनेत्रच ॥
 ज्वालामुखेतिसर्वान्तेविघ्नान्नाशयनाशय ॥ १६ ॥ सर्वोपचारसहितंबलिगृ
 ह्णद्वयंवदेत् ॥ पञ्चपञ्चादशाण्यंस्वाहान्तोवदुकस्यतु ॥ १७ ॥ पात्रान्तरेण
 गृहीयात्पूर्वस्थापितपात्रतः ॥ तोयंगृहीत्वावामांगुष्ठाभ्यांविमृजेद्वलिम् ॥
 १८ ॥ यांयोगिनीभ्यःस्वाहासर्वण्योगिनीपदम् ॥ हुंफट्स्वाहेतिधृत्यर्णो
 योगिनीनांवलौमनुः ॥ १९ ॥ वामांगुष्ठानामिकाभ्यामध्वेचपातयेद्वलिम् ॥
 सदीर्घ्ययुक्त्रंशंप्रोक्तास्थानेक्षेत्रेनिपानभूः ॥ २० ॥ धूपदीपादिसहितंबलिगृह
 णद्वयंवधूः ॥ अग्नेरष्टनवाण्यंक्षेत्रपालबलेर्मनुः ॥ २१ ॥ अंगुष्ठतर्जनीभ्यां
 चतर्जन्याचैकयापिच ॥ गांगीगुंगणपतयेवस्वरदसर्वच ॥ २२ ॥ जनमेवशमा
 नयवलिगृह्णद्वयंवदेत् ॥ स्वाहान्तएकत्रिंशच्चमनौवर्णाःप्रकीर्तिताः ॥ २३ ॥

वामांगुष्ठमध्यमाभ्यां प्रोक्ताश्चैवलिमुत्सृजेत् ॥ निर्माल्यभोजिनीचास्यादेवी
 त्रिपुरचण्डिका ॥ २४ ॥ नजपेत्रिंशतान्यूनंसाधकस्तुकदाचन ॥ तत्स
 म्रदायशुद्धात्मगुरोर्लब्ध्वामनुमुधीः ॥ २५ ॥ प्रजपेत्सिद्धयेसूर्यलक्ष्मन्त्रं ह
 द्रवतः ॥ तत्सहस्रं प्रजुहुयात्पलाशकुमुदैर्नवैः ॥ २६ ॥ त्रिस्वादुयुक्तेरस्वारि
 कुमुदैरथवाहुनेत् ॥ रक्ताम्बरः प्रीतमनामौक्तिकाभरणैर्युतः ॥ २७ ॥ चन्दना
 गुरुकर्पूरकृतगात्रानुलेपनः ॥ ब्रह्मचर्यरतः शान्तो विरतः परषद्गुणे ॥ २८ ॥
 सर्वभूतमुहन्मौनीकुमारीपूजको भवेत् ॥ अथैतस्या एकबीजप्रयोगो वक्ष्यते धु
 ना ॥ २९ ॥ नवकुन्दानि भां देवीं मुक्ताजालविभूषिताम् ॥ मुक्ताकलापविद्या
 क्षमालाराजश्चतुर्भुजाम् ॥ ३० ॥ एतस्याः प्रथमम्बीजं लक्ष्मजपतिसंयुतः ॥ क
 विता जायते तस्य नानावृत्तार्थशोभना ॥ ३१ ॥ अथ द्वितीयबीजस्य ध्यानादि
 कमिदं स्मृतम् ॥ रक्तांसुरतरोर्मूलविलसन्मणिपीठगाम् ॥ ३२ ॥ पाशञ्चबीज
 पूरञ्च बाणानंकुशमेव च ॥ कपालञ्च धनुश्चेति षड्भुजैर्दधती भजे ॥ ३३ ॥ रक्तेर
 लंकृतां पुष्पैर्मदाघूर्णितलोचनाम् ॥ हेलो विताससम्पन्नां नवयौवनसुन्दरीम् ॥
 ३४ ॥ देवीं ध्यात्वा जपेद्बीजं योलक्ष्मं ध्यतो वशी ॥ त्रैलोक्यं क्षोभयेदाशु पुरव
 त्सिद्धिभागसौ ॥ ३५ ॥ अथ तृतीयबीजस्य वक्ष्ये ध्यानादिकं त्वथ ॥ अक्षमाला
 मुधाकुम्भमुद्रा पुस्तकधारिणीम् ॥ ३६ ॥ नवकुन्देन्दुसङ्काशां राजन्मौक्तिकभू
 पणाम् ॥ शक्तिं सच्चिन्मयं ध्यात्वा बीजं सारस्वतं वशी ॥ ३७ ॥ योजपेज्जायते त
 स्य कविता भुविसम्पता ॥ पलासपुष्पैस्त्रिस्वादुयुतैर्होमोयुतद्वयम् ॥ ३८ ॥ कु
 र्यात्सरस्वतीतुष्ट्यै सौभाग्यानां गृहं हि सः ॥ जातीकरञ्जसशमीवटोद्भवसमिद्ध
 रैः ॥ ३९ ॥ विल्वप्रसूनैस्त्रिस्वादुयुतैर्होमं समाचरेत् ॥ परनारीनृपाणां चरञ्जनं भव
 ति ध्रुवम् ॥ ४० ॥ मालतीवकुलोद्भूतैर्दलैश्चन्दनवारिणा ॥ सिक्कैर्हुने क्रमात्त
 स्य कवित्वमभिजायते ॥ ४१ ॥ अनुलोमविलोमेन मध्यस्थं साध्य कर्म युक् ॥
 मनुं प्रजप्य होतव्यं लोणराजिकया ततः ॥ ४२ ॥ नरनारीनृपांश्चैव वशयेन्ना
 त्रमंशयः ॥ त्रिस्वादुयुग्मिव लवणैर्होमो मर्त्यावरञ्जनः ॥ ४३ ॥ साधकस्य स
 मृद्धिश्च कमलाया भवेदपि ॥ त्रिस्वादुयुग्गुह्यबीभिर्होमो रोगारिनाशनः ॥
 ४४ ॥ गुप्तरूपा स्थिता काश्यामेवां त्रिपुरभैरवी ॥ अथ सम्पत्प्रदां वक्ष्ये देवीं त्रिपुर

भैरवीम् ॥ ४५ ॥ आहुतांगणनाथेनकौलिकाचारपूजिताम् ॥ हकारंचस
 कारंचखकारंचफरौतथा ॥ ४६ ॥ ऋकारस्वरसंयुक्ताविन्दुनादविभूषिताः ॥
 पञ्चवर्णात्मकंकूटप्रथमंपरिकीर्तितम् ॥ ४७ ॥ द्वितीयंबीजमृजमैःकात्कौस्या
 चतृतीयकम् ॥ एवंमन्त्रःसमाख्यातोद्विरावृत्याषडङ्गकम् ॥ ४८ ॥ प्राग्वदस्याच
 रेन्न्यासंध्यानमस्यानिरूप्यते ॥ उद्यत्सूर्यसहस्राभां चन्द्रचूडां त्रिलोचनाम् ॥
 ४९ ॥ नानालङ्कारशुभगांसर्ववैरिनिकृन्तनीम् ॥ स्रवद्बुधिरमुण्डालिललितां
 रक्तवाससम् ॥ ५० ॥ डमरुश्चत्रिशूलंचखड्गखेटकमेवच ॥ पिनाकंचशरान्
 पाशानंकुशंपुस्तकंतथा ॥ ५१ ॥ अक्षमालांचविभ्राणांशवसिंहासनस्थि
 ताम् ॥ एवंध्यात्वायजेत्पीठप्रथमंपीठमन्त्रतः ॥ ५२ ॥ अघोरेणैओंचघोरे
 मायांघोरद्वयान्तरम् ॥ श्रींसर्वतःसर्वसर्वेभ्योनमस्तेपदंवदेत् ॥ ५३ ॥ रुद्ररूपे
 भ्योद्ग्रींश्रींचदेवाणैपीठमन्त्रकः ॥ ततःपूज्यास्तुपीठस्यशक्तयःपृष्ठदेशतः ॥
 ५४ ॥ वामांज्येष्ठांचरौद्रिंचकालिंचवरलोचनाम् ॥ कलाढ्यांचवलाढ्यांचयजे
 द्विकारिणींततः ॥ ५५ ॥ बलप्रमथिनीञ्चैवसर्वभूतदमांतथा ॥ द्वादशैताः
 क्रमादेव्योमदनींचमनोन्मनीम् ॥ ५६ ॥ पूजापीठसमुद्धृत्यप्राग्वदङ्गानिपूज
 येत् ॥ रत्यादित्रयमभ्यर्च्यतथानङ्गादिकान्यजेत् ॥ ५७ ॥ ब्राह्म्यादियुग्मंस
 म्पूज्यवसुपत्रेषुमातृकाः ॥ भूपुरेलोकपालांश्चसायुधान्परमेश्वरि ॥ ५८ ॥ अ
 न्यत्सर्वप्रयोगोयंत्रिपुराभैरवीसमम् ॥ चैतन्यभैरवीमन्त्रस्त्र्यक्षरःकथ्यतेधुना ॥
 ५९ ॥ सहावकारसंयुक्ताप्रथमंबीजमीरितम् ॥ सकलैरीसमायुक्ताद्वितीयंबी
 जमुच्यते ॥ ६० ॥ सह्रौद्रांसमायुक्ताविसर्गान्तास्तृतीयकम् ॥ उद्यद्भानुस
 हस्राभांनानालङ्कारभूषिताम् ॥ ६१ ॥ मुकुटोर्ध्वलसच्चन्द्रेस्वांरक्ताम्बरांचि
 ताम् ॥ पाशांकुशधरांनित्यांवामहस्तकपालिनीम् ॥ ६२ ॥ वरदाभयशो
 भाढ्यांपीनोन्नतघनस्तनीम् ॥ एवंध्यात्वायजेद्देवींपूर्वसिंहासनेस्थिताम् ॥
 ६३ ॥ द्विरावृत्याषडङ्गानिन्यसेत्सर्वाङ्गलक्षणम् ॥ त्रिकोणंचैवषट्कोणंचसुप
 त्रंततःपरम् ॥ ६४ ॥ चतुरस्रंचचतुर्द्वारमेवंमण्डलमालिखेत् ॥ प्रथमावरणंचात्र
 षडङ्गैःपरिकल्पयेत् ॥ ६५ ॥ रत्यादिकामतःपूज्यास्त्रिकोणाग्रैवसन्तकम् ॥
 वामेकामंविधुंदक्षेयजेद्ब्राह्मणांश्चपूर्ववत् ॥ ६६ ॥ डाकिनींशाकिनींचैवला

किनींकाकिनीततः ॥ शाकिनींहाकिनींचापिपरिचमादिक्रमाद्यजेत् ॥ ६७ ॥
 अनङ्गकुसुमाद्याश्चवसुपत्रेषुपूर्ववत् ॥ परभृत्सारसार्यौचशुकमेघाह्वयौ
 पुनः ॥ ६८ ॥ अपाङ्गभूविलासौचभावहावौचपूजयेत् ॥ पुरश्चर्यादिकंप्रा
 ग्वत्प्रयोगांश्चापिसाधयेत् ॥ ६९ ॥ तद्देवचपूजापिशेषंन्यासादिकंतथा ॥
 अथातःसम्प्रवक्ष्यामिभुवनेश्वरभैरवीम् ॥ ७० ॥ हसावकारसंयुक्प्रथमंबीज
 मीरितम् ॥ हसकलाह्रींसमेताद्वितीयंबीजमुच्यते ॥ ७१ ॥ हसावौकारसंयु
 क्तौविमर्गान्तंतृतीयकम् ॥ षड्दीर्घान्वितमध्येनबीजेनोक्तंपडङ्गकम् ॥ ७२ ॥
 जपाकुसुमसङ्काशांदाडिमीकुसुमप्रभाम् ॥ चन्द्रेखांजटाजूटांत्रिनेत्रांरक्तवास
 सम् ॥ ७३ ॥ नानालङ्कारसुभगांपीनोन्नतघनस्तनीम् ॥ पाशांकुशवराभी
 तिदधानांचशिवांश्रये ॥ ७४ ॥ चैतन्यभैरवीवत्स्याद्यद्यन्नोक्तमिहाथतत् ॥
 षडङ्गावरणंचात्रपूर्ववत्परितोयजेत् ॥ ७५ ॥ स्त्याद्याःपूजयेद्देवित्रिकोणेतदन
 न्तरम् ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाद्यास्तत्रपूज्यावहिःपुनः ॥ ७६ ॥ डाकिन्याद्याव
 मुदलेषड्दलेहाकिनीमुखाः ॥ अनङ्गकुसुमाद्याश्चब्राह्म्यादिकसमन्ततः ॥
 ७७ ॥ भूविम्बेलोकपालाश्चवटुकाद्याश्चपूजयेत् ॥ चतुःषष्टियोगिनीभ्यो
 हृदन्तोयंदशाक्षरः ॥ ७८ ॥ अष्टपत्रेषुभूविम्बेत्वेकोच्चारणपूजयेत् ॥ एकाद
 शमहाकोटियोगिनीभ्योनमोर्चयेत् ॥ ८६ ॥ जपादिकंप्रयोगाश्चज्ञेयंप्राग्व
 त्देवहि ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिभैरवींकमलेश्वरीम् ॥ ८० ॥ हसस्थानेसहे
 त्युक्त्वासर्वमन्त्रादिपूर्ववत् ॥ राज्ञाज्ञाताततःशप्तातुहिनागेभवेन्नदी ॥ ८१ ॥
 त्यक्तस्तथाचाममार्गोराजभीत्यातुमत्कृतः ॥ यतोलब्धंतयादुःखंकलौख्यातिं
 गमिष्यति ॥ ८२ ॥ पुनस्तेषुचदेवेषुप्रत्यक्षेयंभविष्यति ॥ अवर्णाश्चापि
 वर्णाश्चभविष्यन्तिवरप्रदाः ॥ ८३ ॥ त्यक्त्वामपञ्चकंपूजांकृत्वायेचैवमत्प
 राः ॥ अस्यास्तीरेपुरीश्वर्यान्चतान्सम्प्रसीदति ॥ ८४ ॥ भुवनेशीभैरवी
 तृत्वारूपान्तरंमम ॥ कार्यार्थवहवःशिष्याःकौलिकावामनाःकृताः ॥ ८५ ॥
 तस्माद्ध्यानाद्यर्चनादिप्राग्वद्दक्षिणमार्गतः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिहसराद्यां
 चभैरवीम् ॥ ८६ ॥ भुवनेश्वरभैरव्याबीजादौहसरान्पठेत् ॥ त्रयाणामपिबी
 जानांप्रथमंव्यञ्जनात्मकम् ॥ ८७ ॥ हसराद्यांस्तथाविद्यात्प्राग्वत्पूजादिकं

मतम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिसिद्धांकौलेशभैरवीम् ॥ ८८ ॥ आद्यन्तबीज
 योरेफरहिताहसरादिका ॥ कौलेश्वरीभवेद्विद्याकौलिकानांसुसिद्धिदा ॥
 ८९ ॥ सम्पत्प्रदाभैरवीवत्सर्वध्यानादिकंमतम् ॥ कुर्वन्तोपीदृशंकर्मदिवो
 दासस्यतेजसा ॥ ९० ॥ नशक्तास्तत्रसंस्थातुंतदावेदेनदुष्टिदना ॥ जपदुर्गा
 देवतास्माद्भुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ ९१ ॥ ताराद्यैःपञ्चमन्त्रस्यपदैःसर्वेशधीमता ॥
 जातियुक्तेरङ्गकृत्सिःषट्पदैस्तैःषडङ्गकम् ॥ ९२ ॥ अष्टपत्राम्बुजद्वन्द्वचतुरस्र
 त्रयावृतम् ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तंकुंकुमादिभिरुद्धरेत् ॥ ९३ ॥ कुर्यात्स्वपीठपू
 जायांनवशक्तिमर्चनम् ॥ प्रभामायाजयाचैवसुप्रभाचविशुद्धिका ॥ ९४ ॥
 नादिनीसुप्रभाचापिविजयासिद्धिदातथा ॥ एकवह्निशरक्तीवहीनैरङ्घ्रिःप्रपूज
 येत् ॥ ९५ ॥ तारोवज्रनखदंष्ट्रायुधायमहासिंहाय ॥ हुंफट् नमःसिद्धमनुः
 पीठचानेनपूजयेत् ॥ ९६ ॥ आसनंमनुनानेनदद्यान्मूलेनकल्पयेत् ॥ मूर्ति
 मावाह्यतस्यान्तःपूजयेच्चन्दनादिभिः ॥ ९७ ॥ क्रमादावरणाङ्गैश्चजयादि
 सुप्रभादिभिः ॥ देवायुधैर्दिगीशैश्चहेतिभिर्ध्यानमुच्यते ॥ ९८ ॥ मेघा
 भांचन्द्रमुकुटांसिंहास्यांतीक्षणांकरैः ॥ चक्रंखड्गचर्मदरंदधानांचक्रमात्करैः ॥
 ९९ ॥ जयाचविजयाकीर्त्तिःप्रीतिश्चापिप्रभामता ॥ श्रद्धामेधाश्रुतिश्चे
 तिओंआद्यक्षरपूर्विकाः ॥ १०० ॥ असिर्दरोगदाखड्गपाशांकुशशराधनुः ॥
 इत्यायुधानिप्रोक्त्वा निलक्षाणांपञ्चकंजपेत् ॥ १ ॥ दशांशंजुहुयादाज्यैस्तर्प
 णादिततश्चरेत् ॥ ततःसिद्धमनुर्मन्त्रीप्रयोगानाचरेत्सुधीः ॥ २ ॥ इमंमन्त्रंजपे
 द्भूयःप्रविशेत्क्षत्रसङ्गरम् ॥ अशेषेणरिपुंहन्यान्नात्रकार्य्याविचारणा ॥ ३ ॥ विवा
 देव्यवहारादौजप्तोविजयदोभवेत् ॥ अनयाविद्ययास्त्राणिशस्त्राणिसुबहून्य
 पि ॥ ४ ॥ सञ्जप्तानिचसंग्रामेसम्यग्विजयदानितु ॥ एतदाराधनाद्देवादिवोदा
 सोभवत्क्षणात् ॥ ५ ॥ योच्चारणार्थमानीतादिवोदासस्यभूभुजः ॥ वनदुर्गा
 स्थितागङ्गापारेतस्यामनुंशृणु ॥ ६ ॥ उत्तिष्ठपुरुषीत्युक्त्वाकिंस्वपिपिभयंवदे
 त् ॥ मेशमुपेतिचोच्चार्य्यपश्चाद्ब्रूयात्स्थितंतथा ॥ ७ ॥ यदिशक्यमशक्यंवा
 तन्मेभगवतीतिच ॥ शमयाग्निवधूश्चेतिमन्त्रोनगगुणार्णकः ॥ ८ ॥ स्वका
 र्यसाधयित्वैवंगणनाथेनकीलिता ॥ एनांजपेच्चनिष्कीलांतदासिद्धिःप्रज

यते ॥ ६ ॥ ओं ह्रीं दुंदुं पुनर्दुं च प्रथमं बीजपञ्चकम् ॥ मन्त्रादौ योजयेदन्ते दुंदुं ह्रीं ओं
इति जप्यते ॥ १० ॥ निष्क्रीला जायते विद्यासाधकानां सुसिद्धिदा ॥ आरण्यकोमु
निः प्रोक्तो ह्यनुष्टुप् छन्द ईरितम् ॥ ११ ॥ वनदुर्गा देवतास्य सर्वशत्रुविनाशिनी ॥
ऋत्वष्टाष्टभूषणैर्मन्त्रार्णैः स्यात्पडङ्गकम् ॥ १२ ॥ दक्षपादांगुलीमूले गुल्फजानु
निचोरुके ॥ गुदेलिङ्गे तथा मूलाधारे च जठरे तथा ॥ १३ ॥ पार्श्वयुग्मे हृदि कुचदन्धे
कण्ठे च सन्निधौ ॥ करयोर्वदनेनासागरद्वयकूर्णयुग्मके ॥ १४ ॥ भ्रूमध्ये मूर्धनि म
नोर्वर्णान्यस्यायथाविधि ॥ विद्युन्निभां त्रिनेत्रां च ह्यरुणे पङ्कजे स्थिताम् ॥ १५ ॥
चक्रंदरं वराभीतिं हस्तेषु दधतीं शुभाम् ॥ स्वर्णोद्यत्कान्तिवसनां शशि मौलिं
वनस्थिताम् ॥ १६ ॥ प्रसन्नां पुष्पभूषाढ्यां पार्श्वोद्यन्मृगशावकाम् ॥ इति
ध्यात्वा यजेद्देवीं पीठे पूर्वोदितेततः ॥ १७ ॥ पूर्वमङ्गानि पूज्यानि तत आर्यादि
कायजेत् ॥ चक्राद्यस्त्राणि मातृश्च लोकेशाना युधानि च ॥ १८ ॥ आर्यादुर्गा
च भद्रा च भद्रकाल्यम्बिका तथा ॥ क्षेम्या च वेदगर्भा च शङ्करी चाष्टमीमता ॥ १९ ॥
चक्रशङ्खासिखेटेषु धनुःशूलं गदेति च ॥ वेदलक्षं जपेन्मन्त्रं तदशांशं हुनेत्ति
लैः ॥ २० ॥ ब्रीह्याज्यतिलदुग्धान्नैर्दुर्गासञ्चित्य चानले ॥ तर्पणं मार्ज्जनं कृ
त्वा ब्राह्मणाराधनं तथा ॥ २१ ॥ धनधान्यादिभिः सम्यक्तोषयित्वा निजंगु
रुम् ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री वाञ्छितार्थान् प्रसाधयेत् ॥ २२ ॥ दुर्गाप्रयोगभेदेन चि
न्तयेद्वनवासिनीम् ॥ ध्यायेच्छ्रियेश्यामलाङ्गीं हयारेर्मूर्धनि स्थिताम् ॥ २३ ॥
शङ्खचक्रासिवाणां च तर्जनीं चर्मखेटकम् ॥ चापं च दधतीं हस्तैः सुप्रसन्नाननां
भजे ॥ २४ ॥ प्रत्यहं प्रजपेन्मन्त्री स्वरक्षार्थं शतं सदा ॥ सहस्रं च तदन्ते च प्रयोगा
न्कर्तुमर्हति ॥ २५ ॥ यद्यदुद्दिश्य च मनुंसहस्रं वायुतं जपेत् ॥ अचिरालभते तत्तद
साध्यमपि साधकः ॥ २६ ॥ प्रातःस्नानीन्यासपूर्वस्मरन्देवीमनन्यधीः ॥ नित्यं
सहस्रं प्रजपेन्मन्त्रं साधकस्ततः ॥ २७ ॥ क्रूरसर्पग्रहाद्यांश्च दोषान् प्रशमये
त्सुधीः ॥ हुनेदारण्यकतिलैराजिकाभिश्च वा हुनेत् ॥ २८ ॥ अपामार्गस
मिद्धिर्वा नाशयेत् सकलान् गदान् ॥ अपस्मारादिकान् मन्त्रीनात्र कार्या विचा
रणा ॥ २९ ॥ न्यग्रोधोत्थसमिद्धिश्च सशुक्लाभिर्हुनेत्सुधीः ॥ दशाहतो वां
ञ्छितार्थसिद्धिर्भवति नान्यथा ॥ ३० ॥ त्र्यहं वा सप्तरात्रं वा चेध्मैराससमुद्भ

वैः ॥ एकैकंसकलमन्त्रीहुनेद्वाञ्छितसिद्धये ॥ ३१ ॥ त्रिंशच्छरान्सिताभ्रां
 श्चविधायजुहुयाद्बुधः ॥ कटुतैलैःसहसंवाह्ययुतैस्तदनन्तरम् ॥ ३२ ॥
 सम्पाततैलरसनान्समभ्यर्च्ययथाविधि ॥ पूर्ववत्प्रजपेन्मन्त्रंताञ्छरानपिभूप
 तिः ॥ ३३ ॥ शुद्धाचारश्चधीरश्चधन्वीसंग्राममानसः ॥ गृहीत्वापरसेनायाम्
 ध्येगच्छेदभीतवत् ॥ ३४ ॥ साधनानिदिशःसर्वाःसमन्तात्सफलास्तदा ॥
 सआगत्यपुनर्भूयोगुरुंध्यानैर्धनैरपि ॥ ३५ ॥ वस्त्रालङ्करणैश्चाभितोषयेज्ज
 यदायिनम् ॥ अष्टाधिकशतेनाथमञ्जसंशवभस्मच ॥ ३६ ॥ निक्षिपेद्यस्यशि
 रसिसविद्धिष्टोभवेज्जनैः ॥ देशादेशान्तरंचैवकाकवदभ्रमतेसदा ॥ ३७ ॥
 कारस्करदुमोत्थैश्चपत्रैर्वायुनिपातितैः ॥ सहसंजुहुयात्पादरजोभिःसहवैरि
 णः ॥ ३८ ॥ उच्चाटोथभवेत्सद्योविषवृक्षसमुद्भवैः ॥ पुष्पैर्हुनेत्सहसंचसेनांसं
 स्तम्भयेद्बुधः ॥ ३९ ॥ तावद्विस्तस्यपत्रैश्चमन्त्रीसेनानिर्वर्तयेत् ॥ विषवृक्ष
 समुद्भूतांशत्रोःप्रतिकृतिंशुभाम् ॥ ४० ॥ कृत्वाप्रतिष्ठितप्राणांखण्डखण्डीकृतां
 निशि ॥ कृष्णपक्षेचतुर्दश्यांकाकोलूकवसायुतैः ॥ ४१ ॥ होमाद्रिपुर्नाशमेति
 ह्युन्मत्तसमिधांतथा ॥ होमान्मत्तोरिपुर्नूनंभवत्येवसहस्रतः ॥ ४२ ॥ वैरिणःप्रति
 मांकृत्वासम्यक्संस्थापितानिलाम् ॥ विषत्रिकटुकालिसांसम्यगुष्णजलेक्षिपे
 त् ॥ ४३ ॥ प्रजपेच्चमनुंसद्योज्वराक्रान्तोभवेद्रिपुः ॥ दुग्धाभिपेकतःशान्ति
 भवत्यस्यनसंशयः ॥ ४४ ॥ प्रतिमांविषवृक्षोत्थांनिक्षिपेदुष्णवारिणि ॥
 उन्मादश्चरिपोःसद्यःपूर्ववच्छान्तिरीरिता ॥ ४५ ॥ सूर्यविम्बवदारक्तांशूल
 तर्जनिकाधराम् ॥ ध्यात्वायुतंप्रजप्याथमारयेद्रिपुमञ्चयम् ॥ ४६ ॥ असिखेट
 करार्कस्थाकुद्धासावनवासिनी ॥ संस्मृतामन्त्रजापेनशमयेच्छत्रुसञ्चयम् ॥
 ४७ ॥ शरधन्वकरांसिंहस्थितांपावकसन्निभाम् ॥ कारस्करदुसमिधामयुतं
 जुहुयात्सुधीः ॥ ४८ ॥ रोगिणःकरिणःसर्वेजायन्तेचाचिशतदा ॥ विषवृक्षो
 त्थितैःपत्रैरभिनाशंप्रयान्तिच ॥ ४९ ॥ तद्वृक्षमुमनोभिःस्यादुच्चाटःकरिणां
 ध्रुवम् ॥ राजवृक्षसमिद्धोमाद्रोगानश्यन्तिदन्तिनाम् ॥ ५० ॥ विषवृक्षप्रसू
 नैश्चत्रिमध्वक्कैरिभ्रजः ॥ वशीभवेत्तथाशीघ्रंपत्रैरादित्यकोत्थितैः ॥ ५१ ॥
 त्रिस्त्रादुयुक्कैःकरिणोजातिसन्तोभवन्तिच ॥ अभ्यङ्गःपञ्चगव्येनलोकरक्षाकर

स्मृतः ॥ ५२ ॥ करिणांमनुजानांचप्राग्वैतन्त्रविदुत्तमैः ॥ सर्पिस्तिलैर्नि
त्यकटुराजिकापञ्चगव्यकैः ॥ ५३ ॥ हविस्तण्डुलकैश्चैवप्रत्येकंतुसहस्रतः ॥
जुहुयादिभसद्धानांवृद्धिर्भवतिनान्यथा ॥ ५४ ॥ महान्तं ब्रह्मवृक्षं चच्छित्त्वानि
भिद्यपञ्चधा ॥ दिक्क्रमेणैवपञ्चाथआयुधानिप्रकल्पयेत् ॥ ५५ ॥ सम्यङ्नि
त्यंगदाशङ्खोनन्दकश्चक्रशार्ङ्गकौ ॥ कौमोदकीतिक्रमतोप्युक्त्वायुधपञ्चक
म् ॥ ५६ ॥ निक्षिप्यपञ्चगव्येचजपेत्पञ्चसहस्रकम् ॥ तावच्चाज्येनजुहुयात्स
म्पातंतत्रपातयेत् ॥ ५७ ॥ भूपश्चपूर्वसंख्याकंजपंकुर्याद्विचक्षणः ॥ विद
ध्यादेवतान्पञ्चपञ्चगव्यप्रपूरितान् ॥ ५८ ॥ मध्यादितेष्वायुधानिनिक्षिपेद्भू
तलेसमे ॥ कुर्याच्छान्तिंततोमन्त्रैर्बलिहव्यंनिजैः शुभैः ॥ ५९ ॥ नगरग्रामदे
शानांकारयेत्क्षेममीदृशम् ॥ यत्रेयंकियतेरक्षासकलातत्रवर्धते ॥ ६० ॥
धनधान्यसमृद्धिः स्याद्रिपुचौरभयंनच ॥ पद्मैर्नृपं वशीकुर्यात्तत्पत्नीमुत्पलै
रपि ॥ ६१ ॥ ब्राह्मणान्कुमुदैर्हुत्वाकह्लारैर्विशाएवच ॥ शूद्राँल्लवणहोमेनग्रा
मंजातिप्रसूनकैः ॥ ६२ ॥ शङ्खचक्रगदाम्भोजहस्तंसञ्चिन्तयेच्छुभम् ॥
रविचिन्त्रेमुकुन्दंचमनुप्रोक्तेष्टलिङ्गकम् ॥ ६३ ॥ प्रजपेद्वाथपुरुषोभगवत्पादयो
रथ ॥ सर्वसिद्धिकरः प्रोक्तः प्रकारेणसुमन्त्रिभिः ॥ ६४ ॥ साध्यनामाक्षरैःस
म्यग्विदमितिमनुलिखेत् ॥ यन्त्रेततःकुलालस्यकरलग्नांप्रगृह्यच ॥ ६५ ॥
तयाकृतायाप्रतिमातस्याहृदिचसन्न्यसेत् ॥ संस्थापित्वाभिमुख्येनमप्ताहंप्रज
पेन्मनुम् ॥ ६६ ॥ सन्ध्यात्रयेशतंचाष्टाधिकंवश्योभवेत्तुसः ॥ ब्रीहिन्हुनेदष्ट
शतंप्रत्यहंवत्सराद्भवेत् ॥ ६७ ॥ ब्रीहिमान्गोपयोभिशचपशुमान्भवतिध्रुवम् ॥
घृतहोमान्मन्त्रिणः स्यात्काञ्चनासिर्बहीयसी ॥ ६८ ॥ दध्नाचसर्वसिद्धिः स्याद्
न्नैरन्नसमृद्धियुक् ॥ मधुहोमेनरत्नानांनिधिर्भवतिनान्यथा ॥ ६९ ॥ दूर्वाहो
मेनदीर्घायुर्मन्त्रीभवतिनिश्चितम् ॥ श्वेतगुञ्जाःसमानीयकुड्मप्रमिताः
शुभाः ॥ ७० ॥ एतन्मन्त्रंतुजप्त्वाताविकरेच्छत्रुसैन्यके ॥ मन्त्रोत्तमःसुज
प्तःसतेनासौवैरिणश्चमूः ॥ ७१ ॥ ज्वरादिकैर्महारोगैःपीडितासानृणांचिर
म् ॥ सेनाधिपतिमुख्यानांपरस्परविरोधतः ॥ ७२ ॥ एवंह्युपद्रवैर्नानाविधैर्ना
शंप्रयातिच ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिबीजरूपंमहामनुम् ॥ ७३ ॥ दुरित्येकाक्ष

रोमन्त्रस्सर्वमन्त्रोत्तमोमतः ॥ ऋषिःकाश्यपउद्दिष्टो गायत्रीछन्द ईरितम् ॥
 ७४ ॥ देवतातुभवेद्दुर्गापडङ्गानांविधिस्तथा ॥ पड्दीर्घयुक्कबीजेनविसर्गेणा
 न्वितेनच ॥ ७५ ॥ दूर्वाश्यामांत्रिनेत्रांचकमलेष्टदलेस्थिताम् ॥ शूलंवाणं
 खड्गचक्रेशङ्खंखेटंशरासनम् ॥ ७६ ॥ कपालानिचदक्षाधःक्रमेणदधतींस्म
 रेत् ॥ चतुर्लक्षंजपेन्मन्त्रंदशांशंजुहुयात्तिलैः ॥ ७७ ॥ पूजादिकंप्रयोगादि
 नवदुर्गासमंस्मृतम् ॥ येयेभूपोपकारायलक्ष्मीमन्त्राःसुरोधिताः ॥ ७८ ॥ गणे
 शेनैवकाश्यांतेचार्थदास्तान्ब्रवीम्यहम् ॥ नमःकमलवासिन्यैस्वाहाचेतिदशा
 क्षरः ॥ ७९ ॥ ऋष्याद्यादक्षवद्देवोकमलासमुदीरिता ॥ देवीचपद्मिनीविष्णु
 पत्नीतुवरदामता ॥ ८० ॥ तथाकमलरूपाचडेनमोन्तांचविन्यसेत् ॥ पञ्चाङ्गेषु
 चताराद्यांध्यानमस्यानिरूप्यते ॥ ८१ ॥ तडित्कान्तिपद्मयुगवरदाभयसत्क
 राम् ॥ शरीरभासाभुवनंभासयन्तींसरोजगाम् ॥ ८२ ॥ काञ्चीमुकुटमञ्जीर
 नूपुरैरुचिरांश्रये ॥ आदावङ्गानितद्वाह्येकमलाद्यष्टशक्यः ॥ ८३ ॥ तद्बाह्येलो
 कपालांश्चतदस्त्राणिचतद्वहिः ॥ एवमभ्यर्चयेत्तल्लक्ष्मींभवेत्सद्योधनाधिपः ॥
 ८४ ॥ पञ्चलक्षंजपेन्मन्त्रंहविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ तद्दशांशंसरसिजैस्त्रिस्वाद्यक्त्रै
 र्हुनेत्सुधीः ॥ ८५ ॥ नद्यांसमुद्रगामिन्यांकण्ठदध्नेजलेस्थितः ॥ लक्षत्रयंजपेन्म
 न्त्रीभवेदर्थान्वितोनरः ॥ ८६ ॥ नन्द्यावर्त्तप्रसूनैश्चजुहुयादुत्तराक्रमे ॥
 रमांसम्पूज्यसाहसंतावद्विल्वैर्मधुमुतैः ॥ ८७ ॥ फलैर्हुनेत्पौर्णमास्यांपञ्चम्यां
 वासिताम्बुजैः ॥ शुक्रवारेब्जपुष्पैश्चमासंयोजुहुयात्सुधीः ॥ ८८ ॥ संव
 त्सराद्धनंपूर्णलभतेनात्रसंशयः ॥ किम्बहूक्तेनभजतेमनुमेनंजितेन्द्रियः ॥ ८९ ॥
 सवाञ्छितार्थाल्लभतेवसुधान्यसमृद्धियुक् ॥ अथवक्ष्येगणेशेनकाशीराज्या
 सयेमम ॥ ९० ॥ साम्वादित्यस्यरक्षोदिग्भागे लक्ष्मीरूपासिता ॥ लक्ष्मीवि
 नायकस्तत्रप्रसिद्धोसौगजाननः ॥ ९१ ॥ दक्षिणेनैवमार्गेणतस्याःसिद्धिर्न
 वामतः ॥ सकारंचहकारंचकलरावर्णपञ्चकम् ॥ ९२ ॥ ईकारस्वरसंयुक्तंप्रथमं
 कूटमुच्यते ॥ हंवीजंतुद्वितीयंस्यात्प्रोक्तोयंत्र्यक्षरोमनुः ॥ ९३ ॥ ऋषिर्हरिश्च
 गायत्रीछन्दोलक्ष्मीश्चमोहिनी ॥ साम्राज्यदादेवतोक्ताकूटंबीजंप्रकीर्तितम् ॥
 ९४ ॥ शक्तिंश्रींचपडङ्गानिपद्भिर्दीर्घैःसमाचरेत् ॥ अतसीपुष्पसङ्काशांस्त

भूषणभूषिताम् ॥ ६५ ॥ शङ्खचक्रगदापद्मशार्ङ्गबाणधरांकरैः ॥ षड्भिःकराभ्यां
 देवेशींवरदाभयशोभिताम् ॥ ६६ ॥ पूजायन्त्रं त्रिकोणं स्यादष्टपत्रसंभूतम् ॥
 मध्ये प्रपूजयेद्देवीं षडङ्गानिततोयजेत् ॥ ६७ ॥ त्रिकोणकोणे गायत्रीं सावित्रीं
 च सरस्वतीम् ॥ ईशकोणात्क्रमेणैव ब्राह्म्याद्याश्च दलाष्टके ॥ ६८ ॥ एकोच्चारक
 मेणैव भूपुरे मनुनापुरा ॥ अष्टादशमहाकोटियोगिनीभ्यो नमोस्त्विति ॥ ६९ ॥
 मन्त्रेण पूजयेत्पश्चादिन्द्रादीनायुधान्यपि ॥ पुनर्देवीं समभ्यर्च्य गन्धपुष्पाक्ष
 तादिभिः ॥ ७० ॥ वटुकक्षेत्रपालेभ्यो योगिनीभ्यो वलिं हरेत् ॥ एवमष्टभु
 जां ध्यात्वा त्रिलक्षं प्रजपेत्सुधीः ॥ १ ॥ तदशांशेन पञ्चैस्तु हुनेत्साम्राज्यसिद्ध
 ये ॥ एवमाराधयेत्लक्ष्मीं साम्राज्यं स्यादसंशयम् ॥ २ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि
 नित्यक्लिन्नामनुं परम् ॥ भवाणो सौमुखे मायानित्यक्लिन्ने मदद्रवे ॥ ३ ॥ स्वा
 हान्तोस्य मुनिर्ब्रह्माब्जन्दस्त्रिष्टुप्च देवता ॥ नित्यक्लिन्नाह्नीचवीजं स्वाहा श
 क्तिः समीरिता ॥ ४ ॥ क्लिन्नेति कीलकं प्रोक्त्वा हृदाद्येन समीरितम् ॥ द्वाभ्यां द्वा
 भ्यां च शेषाणिकुर्यादङ्गानि साधकः ॥ ५ ॥ हृदये हृदये कर्णे द्रयेनासा द्रयेपि
 च ॥ लिङ्गे गुह्ये पादयोश्च मन्त्राणां क्रमतोन्यसेत् ॥ ६ ॥ अरुणामरुणा क
 ल्यामरुणांशुकधारिणीम् ॥ अरुणा स्रग्विलेपांतां चारुस्मेरमुखाम्बुजाम् ॥
 ७ ॥ नेत्रत्रयो लक्षसदृक्क्रांभाले घर्मांश्च भूमौ क्लिकैः ॥ विराजमानां मुकुटलसदर्थेन्दु
 शेखराम् ॥ ८ ॥ चतुर्भिर्बाहुभिः पाशमंकुशं पानपात्रकम् ॥ अभयं विभ्रतीं पद्मम
 ध्यासीनां मदालसाम् ॥ ९ ॥ ध्यात्वैव पूजयेन्नित्यं प्राक्प्रोक्ते शक्लिपीठके ॥ त्रि
 कोणमादौ तस्यान्तः षट् कोणं बाह्यके लिखेत् ॥ १० ॥ पद्ममष्टदलं बाह्ये भूपुरेण
 च वेष्टितम् ॥ तत्र मध्ये यजेद्देवीं चन्दनादिभिरुत्तमैः ॥ ११ ॥ कर्णिकायोनि
 मध्यस्थदेशे वाय्वीशवह्निषु ॥ नैर्ऋत्यां पुस्तोदिक्षु यजेदङ्गानि षट् क्रमात् ॥
 १२ ॥ क्षोभिणीं मोहिनीं लोकां त्रिषु कोणेषु पूजयेत् ॥ नित्या निरञ्जना क्लिन्नाक्ले
 दिनी मदनातुरा ॥ १३ ॥ मदद्रवाद्राविणी च द्राविता चाष्टपत्रके ॥ मदाविला
 मङ्गलाचमन्मथार्त्ता मनस्विनी ॥ १४ ॥ महोन्मोदामानमयी मायामन्दासि
 तावती ॥ द्वारपार्श्वेषु कोणेषु दिक्षु द्वादश पूजयेत् ॥ १५ ॥ देव्यग्रद्वारके वामं
 पार्श्वमारभ्य पूजयेत् ॥ लोकेशानपितृद्वह्येतदस्त्राणिततो बहिः ॥ १६ ॥

ध्यात्वैवंप्रजपेत्क्षमनुमेनंदशांशतः ॥ बन्धूकपुष्पैःस्वादकैर्जुहुयाद्धविषाथ
 वा ॥ १७ ॥ तदशांशंकल्पयित्वाजलैःकर्पूरवासितैः ॥ आत्मानमभिषिञ्च्या
 थब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ १८ ॥ वित्तभूषाम्बराद्यैश्चतोषयेद्गुरुमात्मनः ॥
 सिद्धेमन्त्रेप्रकुर्वीतप्रयोगान्मन्त्रवित्तमः ॥ १९ ॥ ततोविद्याप्रयोगार्हो नित्या
 र्चानिरतस्तथा ॥ सहस्रजापीतद्वक्त्रःकुर्व्यादुक्त्रंनचान्यथा ॥ २० ॥ पद्मैरक्त्रै
 स्त्रिमध्वकैर्होमालक्ष्मीमवाप्नुयात् ॥ तथैवकैरवैरक्त्रैराज्ञश्चस्ववशंनयेत् ॥ २१ ॥
 समानरूपवत्सायाःशुक्लायागोऽपयःसुतैः ॥ मल्लिकामालतीजातीशतपत्रैर्हु
 नेद्भवेत् ॥ २२ ॥ स्वर्णाग्निःस्तम्भनंशत्रोर्नृपादीनांकुधोपिच ॥ आज्याक्त्रैः
 करवीरोत्थैःप्रसूनैराहुतैर्ध्रुवम् ॥ २३ ॥ रक्ताम्बराणिवाणिज्यंभूतमर्त्यवशंनये
 त् ॥ भूरावाहनवाणिज्यसिद्धयःस्युःस्वधोत्थिताः ॥ २४ ॥ लवणैःसर्पपैर्गो
 रैरितैरैवाथहोमतः ॥ तत्तैलाक्त्रैर्निशामध्येत्वानयेद्वाञ्छितांवधूम् ॥ २५ ॥
 तैलाक्त्रैर्जुहुयात्कृष्णदरपुष्पैर्निशान्तरा ॥ मासादरातिस्तीव्रार्त्तिज्वरेणपरि
 पीडयते ॥ २६ ॥ अरुष्करघृतात्यक्त्रैस्तद्बीजैर्निशिहोमतः ॥ ब्रणाःशरीरेरा
 तेःस्युर्दुस्साध्याश्चचिकित्सकैः ॥ २७ ॥ तैलेनदलिताङ्गस्तुरिपुर्यातियमाल
 यम् ॥ तथातत्तैलसंसिक्त्रैर्वीजैरङ्गोलकैरपि ॥ २८ ॥ मरिचैःसर्पपाज्याक्त्रैर्नि
 शिहोमात्तुमानसाम् ॥ वाञ्छितांवनितांकामज्वरार्त्तामानयेद्ध्रुवम् ॥ २९ ॥
 मरीचैःसर्पपोषेतैःसप्तरात्रंहुतैर्निशि ॥ धनमानकुलैर्नित्यंदुष्प्राप्यामानयेद्भू
 म् ॥ ३० ॥ अन्नाद्यैर्जुहुयान्नित्यंशतमष्टोत्तरंतुवा ॥ तेनान्नपूर्णेभवनेभोक्ताच
 भवतिध्रुवम् ॥ ३१ ॥ शालिभिराज्ययुक्त्रैश्चहोमाच्छालीनवाप्नुयात् ॥ सा
 ध्यर्क्षवृक्षसम्भूतमिष्टपादरजःकृतम् ॥ ३२ ॥ राजीमरिचलवणोत्थांकृत्वातुपु
 त्तलांपुनः ॥ प्रपाकिनिधनंचास्यवाञ्छयानान्ययोगतः ॥ ३३ ॥ पिष्टेनगुड
 युक्तेनमरीचैर्जीरकैर्युताम् ॥ कृत्वापुत्तलिकांसाध्यज्ञानमुक्तामथोहृदि ॥ ३४ ॥
 सनामहोमसम्पातघृतेसम्पाच्यतांपुनः ॥ स्पृशन्निजकराग्रेणसहसंप्रजपेन्म
 नुम् ॥ ३५ ॥ अभ्यर्च्यतदघृताक्त्रेनभक्षयेत्तद्धियाजपन् ॥ नरनारीनृपास्तस्य
 वश्यास्स्युर्मरणावधि ॥ ३६ ॥ तैरेवपिष्टैर्वृत्तंतुकृत्वातन्मध्यतस्तथा ॥ साध्य
 नामस्फुटंकृत्वाप्राग्बत्सम्पाच्यभक्षणात् ॥ ३७ ॥ वश्यास्तेवत्सरंभूयःस्वनामा

र्थान्वितैस्तथा ॥ कृत्वाविपाच्यस्वादस्तुवशयेत्ततदर्धकम् ॥ ३८ ॥ नारिके
 लपयोभिस्तुतर्पणाद्वनितावशाः ॥ कर्पूरवासितैस्तोयैर्भुष्यान्वशयेत्स्थिता
 न् ॥ ३९ ॥ कस्तूरीवासितैस्तोयैस्तर्पणाद्भूमिपावशाः ॥ चम्पकैर्वासितजलै
 स्तर्पणं सर्वरञ्जनम् ॥ ४० ॥ पाटलीशतपत्राभ्यांवासितैस्तर्पणैर्जलैः ॥
 सर्वलोकचमत्कारकारीभवतिनित्यशः ॥ ४१ ॥ कस्तूरीवासिताम्भोभिस्त
 र्पणं सर्वसिद्धिदत् ॥ इन्द्रचन्दनसौरभ्यवासिताम्भःप्रतर्पणम् ॥ ४२ ॥
 पाञ्चितार्थमुसंसिद्धिस्तर्पयेद्दैरिमृत्यवे ॥ केवलोष्णोदकैस्तस्यतीव्रज्वरस
 मुद्भवः ॥ ४३ ॥ निम्बपत्ररसोपेतैरम्बुभिस्तर्पणन्दिषाम् ॥ जायतेन्योन्यवैरस्यं
 येनतेनाशमाप्नुयुः ॥ ४४ ॥ तथैवात्युष्णसलिलैस्तर्पणाद्द्वेषिणोभृशम् ॥ अती
 सारादिभिर्दोषैरौदरैरोगमाप्नुयुः ॥ ४५ ॥ सर्वविद्यास्वियंमुख्यादेवीश्रीविद्य
 यासमा ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिनित्यक्लिन्नामनुपरम् ॥ ४६ ॥ ॐ ह्रीं ऐमि
 तिबीजानिनित्यक्लिन्नेमदद्वे ॥ ॐ ह्रीं स्वाहेतितित्थ्यर्णोमन्त्रोयंवाञ्छितार्थ
 दः ॥ ४७ ॥ ऋषिःसम्मोहनश्छन्दोविण्णुक्रंतुदेवता ॥ नित्यक्लिन्नाभिधादे
 वीचतुर्वर्गफलप्रदा ॥ ४८ ॥ विनावाग्भवबीजंतुद्विदियुग्मेपुत्राणकैः ॥ स
 मस्तेनाङ्गपटुंस्यान्नित्यक्लिन्नांस्मरेत्ततः ॥ ४९ ॥ सुरासमुद्रमध्येतुष्टुदीपंस्म
 रेद्भुवः ॥ तेजोमयंतत्रवनंनानाकल्पदुमान्वितम् ॥ ५० ॥ भृङ्गालिमंजुनादेन
 मन्दवातेनसेवितम् ॥ मनोज्ञतृणपुष्पाद्यैर्युक्तेमाणिक्यमण्डपे ॥ ५१ ॥ श्ल
 मिहासनंतस्यमध्येराजत्रिकोणके ॥ तन्मध्येष्टदलेदेवीमुपविष्टांचसंस्मरेत् ॥
 ५२ ॥ श्रितांशुचूडामरुणाम्भोजाम्भिव्रतींकरैः ॥ पाशांकुशौकल्पवल्लींक
 पालंदोर्युगेनच ॥ ५३ ॥ वादयन्तींकलांवीणांज्यक्षांनित्यांस्मराम्यहम् ॥ इ
 तिध्यात्वायजेत्पीठंचतुश्शक्रियुतंमुधीः ॥ ५४ ॥ सयोनिकर्णिकंपद्ममष्टपत्र
 विराजितम् ॥ आंशविण्यैचवामायैहृदुक्कैशानकेयजेत् ॥ ५५ ॥ ईस्यादाह्वा
 दकारिण्यैज्येष्ठायैहृदुदासने ॥ ऊंक्षोभिण्यैचरौद्र्यैचनमःपरिचमकोणके ॥
 ५६ ॥ ऐंगुह्यशक्त्यैहृत्प्रोक्तायजेन्मध्येत्रिकोणके ॥ ह्रींसर्वशक्तिकमलासना
 यहृदन्ततः ॥ ५७ ॥ पूज्यंत्रयोदशार्णेनदेव्याश्चासनमुत्तमम् ॥ नित्यक्लि
 न्नांतत्रयजेद्दक्ष्यमाणेनवर्त्मना ॥ ५८ ॥ केशरेष्वङ्गपूजास्यात्पत्रेष्वेताः

पूजयेत् ॥ इन्तियाईसुभद्राचमङ्गलावनचारिणी ॥ ५६ ॥ उंऊंपूर्वांमुभगाँ
 पूर्वाचापिदुर्भगा ॥ मनोन्मनीचउंपूर्वाओंपूर्वारुद्ररूपिणी ॥ ६० ॥ चतुर्थ्यन्त
 हृदन्तेननाममन्त्रेणपूजयेत् ॥ वल्लकीवादनपराउष्णारक्तामनोहराः ॥ ६१ ॥
 मदमन्थरगामिन्यःसुभूषाश्चारुभूषणाः ॥ हव्यञ्जनाढ्यंकामस्यबीजंविन्दुद
 यान्वितम् ॥ ६२ ॥ उच्चार्य्यडेहृदन्तांश्चानङ्गादीन्पूजयेत्क्रमात् ॥ पञ्चपत्रेषु
 देव्यग्रप्रादक्षिण्येनतेतथा ॥ ६३ ॥ अनङ्गश्चस्मरोमन्मथाख्योकामश्चमार
 कः ॥ पञ्चपुष्पेषुपाशाह्वनांकुशेषुधनुर्भृतः ॥ ६४ ॥ पृष्ठभागेभ्रूणयुक्ताशक्लि
 स्तत्पाश्वसंस्थिताः ॥ भूषायुक्ताःस्मरेद्वक्रकमलाःसाधुपूजयेत् ॥ ६५ ॥ ततो
 बाह्येदशदलेदेव्यग्रादिप्रदक्षिणम् ॥ पण्डान्तस्वरहीनश्चककारंविन्दुभूषितम् ॥
 ६६ ॥ एकैकंपूर्वमुच्चार्य्यडेहृदन्तञ्चनामच ॥ अयन्तुपूजामन्त्रःस्यात्सर्वासां
 चाप्यनुक्रमात् ॥ ६७ ॥ रमिश्चविरतिःप्रीतिविप्रीतिश्चमतिस्थता ॥ दुर्मति
 निधृतिविधृतिस्तुष्टिश्चापिवितुष्टिकाः ॥ ६८ ॥ अरुणाभरणोपेतावीणाहस्ताः
 स्मिताननाः ॥ लोकपालास्ततोबाह्येतदस्त्राणिततोवहिः ॥ ६९ ॥ वह्निलक्षं
 जपेन्मन्त्रंतदशांशंहुनेत्पुनः ॥ घृतेनतर्पणाद्यंचकृत्वासन्तोष्यदेशिकम् ॥
 ७० ॥ धनधान्यादिभिःसम्यक्प्रयोगानाचरेत्ततः ॥ पूर्वमन्त्रोदितान्सम्यक्पू
 र्वोक्तविधिनामुधीः ॥ ७१ ॥ एवंयःपूजयेद्भक्त्यानित्यक्लिन्नामनोहराम् ॥
 प्राप्नोतिमहतींलक्ष्मींयाच्यतेप्रमदाजनैः ॥ ७२ ॥ पडाम्नायैश्चिरंसेव्यापारंप
 र्य्यविचार्य्यच ॥ अथातोस्याःप्रवक्ष्यामिद्वादशार्णमहामनुम् ॥ ७३ ॥ ऐंक्लीं
 बीजंसमुच्चार्य्यनित्यक्लिन्नेमदद्रवे ॥ स्वाहान्तोयमनुःप्रोक्तोमुनिःसम्मोहनोम
 तः ॥ ७४ ॥ छन्दोनिवृत्समाख्यातंनित्यक्लिन्नाश्चदेवता ॥ वाग्भवेनपडङ्गानि
 कृत्वादेवींविचिन्तयेत् ॥ ७५ ॥ रक्ताम्बरांरक्त्वर्णारक्तागन्धानुलेपनाम् ॥
 कमलञ्चशृणिंपाशंकपालंविभ्रतींकरैः ॥ ७६ ॥ मदाकुलितसर्वाङ्गीत्रिने
 त्रांशशिशेखराम् ॥ शाक्लपीठेयजेदेवींप्रोक्ताङ्गानिपुरायजेत् ॥ ७७ ॥
 पूर्वोक्ताश्चततोबाह्येशक्लीर्नित्यादिकायजेत् ॥ अरुणानीलकमलकपाला
 ढ्यकराम्बुजाः ॥ ७८ ॥ शतकत्वादिकान्बाह्येवज्रादींश्चततःपरम् ॥
 अथवक्ष्येमहाकालींसगस्तजनमोहिनीम् ॥ ७९ ॥ आनीतांश्रीगणेशेनवाम

मार्गप्रचारिणीम् ॥ त्वरितं वाममार्गेण अस्याः सिद्धिः प्रजायते ॥ ८० ॥ दि
वोदासोच्चाटकरांडुर्गाया उत्तरस्थिताम् ॥ ॐ क्षेक्षेक्षेक्षेक्षेक्षपशुंगृहाण कवचं वदे
त् ॥ ८१ ॥ अस्त्रं स्वाहाशक्रवर्णे मन्त्रकाल्या उदीरितः ॥ नन्यासोनचमुद्रा
दिर्नात्रकाचिद्विचारणा ॥ ८२ ॥ यथेष्टं स्नानपानेन मैथुनेन प्रसीदति ॥ कृष्ण
तोयेन सम्पूर्णे कुम्भे चैवाथ कालिकाम् ॥ ८३ ॥ ब्राह्म्यादिभिः शक्तिभिश्च यु
क्तां भक्त्या प्रपूजयेत् ॥ पञ्चवक्त्रां महारौद्रीं प्रतिवक्त्रं त्रिलोचनाम् ॥ ८४ ॥ श
क्तिशूलधनुर्वाणखेटखड्गभयावरान् ॥ दक्षादक्षभुजैर्देवीं विभ्राणाम्भोगभूषि
ताम् ॥ ८५ ॥ ध्यात्वैवं सिद्धकं साध्यं साधयेन्मनसि स्थितम् ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरी
चैव क्रौमारी वैष्णवी तथा ॥ ८६ ॥ वाराही च तथेन्द्राणी चामुण्डा च ण्डिकाष्ट
मी ॥ प्रोक्तेऽंशान् पथ्यन्तं कुम्भकुक्षिस्थिता इमाः ॥ ८७ ॥ कार्तिकेया तमोदे
वी महाकाली भयापहा ॥ वर्णलक्षं जपेन्मन्त्रं घृताक्षैस्तिमिभिर्हुनेत् ॥ ८८ ॥
तर्पणादिततः कृत्वा सिद्धो मन्त्रः प्रजायते ॥ नामोच्चारणसंस्कारज्ज्वाप्रज्वलिते
भले ॥ ८९ ॥ जुहुयादैरिणः क्रुद्धो देवीमन्त्रं जपन् यथा ॥ समिधः पित्रुमन्दस्य
विभीताङ्गारहोमतः ॥ ९० ॥ सप्ताहादैरिणं हन्ति कालिकामन्त्रयोगतः ॥ उ
च्चाटमपराङ्मुखे च सन्ध्यायां मारणन् तथा ॥ ९१ ॥ दक्षिणस्यां दिशि स्थित्वा ग्रामा
देर्दक्षिणामुखः ॥ एतैरेव भवेद्धोमस्तत्तत्कर्मसु सिध्यति ॥ ९२ ॥ अथातः सम्प्र
वक्ष्यामि महागणपदेविताम् ॥ महाकृत्यां यथानार्यः पाति ब्रत्य ब्रताच्छ्रुताः ॥
९३ ॥ नानाविधाश्च मत्कारानारीभ्यश्च प्रदर्शिताः ॥ पाति ब्रत्याद्भ्रंशिता
स्ताः पापराशिर्महानभूत् ॥ ९४ ॥ स्त्रीपुकृत्या सुजाता सुगार्हस्थ्ये भंगुरे सति ॥
पुरुषायां समासाद्य गृहस्थाः सुखिनो भवन् ॥ ९५ ॥ तां कृत्यां सम्प्रवक्ष्यामि गृह
स्थाश्रममण्डितम् ॥ द्वीं महायोगिनीं प्रोक्ता गौरीमुक्ता भुवेति च ॥ ९६ ॥ न भ
यङ्करिदुश्चेति मन्त्रो यं षोडशाक्षरः ॥ अङ्गिरश्च मुनिर्देवी गायत्री छन्द ईरितम् ॥
९७ ॥ एवं फण्डन्तं भुवनभयङ्करि शिरोमतम् ॥ पुनरेवन्त्रिंशद्वत्या षडङ्गानि स
माचरेत् ॥ ९८ ॥ सिंहासीनां कृष्णमुखी लम्बमानपयोधराम् ॥ दंष्ट्राकराल
वदनां त्रिनेत्रां सर्वतोज्ज्वलाम् ॥ ९९ ॥ कृष्णकञ्चुकसंवीतां विधूमाग्निस
मप्रभाम् ॥ त्रिशूलचक्रचपकखट्वाङ्गवरपङ्कजाम् ॥ १०० ॥ लेलिहानां महाजि

ह्नांविद्युत्प्रेक्षणभीषणाम् ॥ ध्यात्वाकृत्यांविधानेनपूजयेन्मन्त्रवित्तमः ॥ १ ॥
 भीषणांश्रीमतीदेव्याअग्रादारभ्यपूजयेत् ॥ प्रतिष्ठाञ्चतथाविद्यांतद्वाह्येतुचतु
 र्दले ॥ २ ॥ पूर्वस्यांशाङ्करींनामशुभ्रवर्णाम्बरशृताम् ॥ द्विभुजांसौम्यवरदांपा
 शांकुशधरांशिवाम् ॥ ३ ॥ दक्षिणेमालिकांनामलम्बजिह्वांभयङ्करीम् ॥ पू
 जयित्वाजपेन्मन्त्रंनित्यमष्टोत्तरंशतम् ॥ ४ ॥ लोकेशार्चादिकंवाह्येनियोगो
 स्याथकथ्यते ॥ कालंविदित्वाप्रतिमांमारणेचाप्यधोमुखीम् ॥ ५ ॥ तस्याधो
 मेखलायुक्कंत्रिकोणंवह्निकोणके ॥ चन्द्रगौरंविधायाग्निंपरिस्तीर्यशरैस्तृणैः ॥
 ६ ॥ विभीतकपरिव्याचकल्पयेद्वाऽस्यमारणे ॥ जुहुयान्निम्बतैलाङ्कैःकाकोलू
 कोत्थविट्कैः ॥ ७ ॥ दारयैर्नशोषयैर्नमारयेत्थंविधायच ॥ अष्टोत्तरशतेनैवम
 नुनाजुहुयाद्बुधः ॥ ८ ॥ होमान्तेविधिवत्कृत्वामारणाग्नेश्चसन्निधौ ॥ यो
 मेकण्डग्रहोवापिदूरस्थोऽप्यन्तिकेपिच ॥ ९ ॥ विषक्रव्यमसृक्तस्येत्यमुक्त्वा
 चनिवेदयेत् ॥ संरक्ष्याग्निंविधानेननवरात्रंसमापयेत् ॥ १० ॥ मृतस्तिष्ठति
 तेनाशंतावदस्यरिपोर्मृतिः ॥ अर्कक्षीरेणमरिचंपिष्ट्वासिद्धार्थमेवच ॥ ११ ॥
 जलेसल्लोड्यमन्त्रेणरिपुंध्यात्वानिरुद्धदृक् ॥ कृष्णाम्बरोत्तरीयोग्रपादेनाक
 म्यचेद्रिपुम् ॥ १२ ॥ वज्रंशूलमितिध्यात्वाअद्विस्तस्योपरिक्षिपेत् ॥ नव
 रात्रान्तेरशत्रुर्भियतेनात्रसंशयः ॥ १३ ॥ हरसिद्धेचित्तावहौतैलसिक्कैर्विभी
 तकैः ॥ जुह्वतोभ्रियतेशत्रुःसत्यमौशनसोदितम् ॥ १४ ॥ रिपोःप्रतिवृत्ति
 न्ध्यात्वासाध्यर्क्षफलकेनले ॥ अर्कक्षीरेणमरिचंपिष्ट्वातत्रैवलेपयेत् ॥ १५ ॥
 फट्कारंहृदयेकृत्वाशिवंनिर्मायकूपके ॥ क्षिपेत्कृष्णचतुर्दश्यांजप्त्वामन्त्रंम
 हस्रशः ॥ १६ ॥ सद्योवगाहनंकृत्वातस्यामेवचलक्षणम् ॥ मन्त्रंजप्त्वाविधाने
 नमेदयन्शिवमुद्रया ॥ १७ ॥ परमासान्भ्रियतेशत्रुःसन्ध्ययोरुभयोरपि ॥ वा
 य्वासमुद्भूतंपत्रंशुष्कंबैभीतकन्ततः ॥ १८ ॥ लिखित्वाविलिखेन्मन्त्रीकृष्ण
 सर्पास्यशोणितैः ॥ नामधेयंरिपोरन्तेवायुबीजंनियोजयेत् ॥ १९ ॥ निखने
 तस्मिन्नेतुकाकवदभ्रमतेध्रुवम् ॥ वातोद्धूतैःशुष्कपत्रैःकोष्ठैर्दशनिपातितैः ॥
 २० ॥ उष्ट्रास्थिनाशवाह्नारैःशत्रोरुच्चाटनंभवेत् ॥ दूर्वागुदूचींसम्पिष्ट्वासर्पि
 पातिलतण्डुलैः ॥ २१ ॥ अन्नैःसमिद्धिःपालासैःशान्तिकुर्याद्विचक्षणः ॥

लक्ष्मीविल्वफले पत्रैर्नन्द्यावर्तैः श्रियं तथा ॥ २२ ॥ रक्तपुष्पैरपामार्गैरिङ्गालैश्च
समुष्कैः ॥ मधुरत्रयसंसिक्कैरिभिः कुर्यात्तु वश्यकम् ॥ २३ ॥ शान्तिकृत्वा वि
धानेन कृत्यामन्त्रमिमञ्जयेत् ॥ महाव्याधिप्रशमनं नित्यमष्टाधिकं शतम् ॥ २४ ॥
जपेदेकाग्रचित्तस्तु लोकवश्यकं परम् ॥ मनसा चिन्तयेत्कृत्याङ्गजारूढां विषङ्ग
माम् ॥ २५ ॥ तस्य वश्यकम् भवेत्क्षिप्रमश्वारूढां तथा भवेत् ॥ चौरव्याघ्रमृगादी
नां सलिलादिभयापहम् ॥ २६ ॥ सप्ताभिमन्त्रितं तोयं पीत्वा मन्त्रसमाहितः ॥
मेधावीच भवेद्वाग्मीतावज्जप्त्वाभिषेकतः ॥ २७ ॥ सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा विष
मप्यमृतम् भवेत् ॥ पक्ष्मासंदिमासं वापण्मासं वत्सरन्तु वा ॥ २८ ॥ एवं यः कुरु
ते मर्त्यः स पुण्यांगतिमाप्नुयात् ॥ अथ वक्ष्ये महाशान्तिं सर्वोपद्रवनाशिनीम् ॥
२९ ॥ वामाचारस्य सङ्गोष्त्रीं समस्तमुरतुष्टिदाम् ॥ वाममार्गं भवंपापं हरेत्पु
ण्यं विवर्द्धयेत् ॥ ३० ॥ अकालमृत्युमथ नीसदा विजयवर्द्धनी ॥ आयुष्यपा
वनपुष्टिलक्ष्मीसौभाग्यवश्यकृत् ॥ ३१ ॥ पुत्रदं पौत्रदञ्चैवलक्ष्मीमलविनाशन
म् ॥ महाव्याधिप्रशमनमपस्मारविनाशनम् ॥ ३२ ॥ योगिनीभूतवेतालाः
प्रेतकूष्माण्डपन्नगाः ॥ तत्र स्थानेन तिष्ठन्ति डाकिन्याद्या विशेपतः ॥ ३३ ॥
कृत्यामभ्यर्चयेद्दत्तत्रयथाविधि पुरःसरम् ॥ षोडशारं लिखेत्पद्मं योनियुक्तं सविन्दु
कम् ॥ ३४ ॥ तन्मध्येष्टदलं लेख्यमकारादिन्यसेत्क्रमात् ॥ तन्मध्ये रसकोणं
तुलिखेन्मूलमनुस्मरन् ॥ ३५ ॥ चन्द्रविम्बं लिखेत्पद्मं तस्योर्ध्वं प्रेतमालिखेत् ॥
तस्य मध्येन्यसेत्कुम्भं वस्त्ररत्नविभूषितम् ॥ ३६ ॥ कुम्भमध्येन्यसेत्कृत्यां सर्वलक्ष
णसंयुताम् ॥ अर्चयेच्च यथान्यायं पायसन्तु निवेदयेत् ॥ ३७ ॥ लोकेशान्तं यजे
द्देवीं तदग्रे होममाचरेत् ॥ जुहुयादाज्यसंसिक्कापामार्गतिलसर्पिषा ॥ ३८ ॥ दू
र्वाभ्रखदिराश्वत्थैः प्रत्येकं तु शताश्रकम् ॥ कुण्डे च स्थण्डिले वापि होमकर्म समा
चरेत् ॥ ३९ ॥ तस्य दक्षिणपार्श्वे तु लक्ष्मीन्ध्यायेद्यथाविधि ॥ कुम्भमध्येन्यसे
द्देवीं दक्षिणे तु श्रियं स्मरेत् ॥ ४० ॥ वामपार्श्वे यजेद्देवीं हस्ते स्वां परमेश्वरीम् ।
तस्यैव वामपार्श्वे तु पूजयेद्गणनायकम् ॥ ४१ ॥ अयुतं मूलमन्त्रन्तु जपेन्मृत्यु
विनाशनम् ॥ लक्षं तु भूणहत्यायां मद्यपाने सहस्रकम् ॥ ४२ ॥ गुरुद्रोहे कोटि
मितं तथा चाष्टोत्तरं शतम् ॥ ब्रह्मद्रोहे तु प्रयुतं गुरुतल्पगमे तथा ॥ ४३ ॥ मदा

त्ययादधर्मादौपञ्चलक्षमितं जपेत् ॥ वामेवाकौलिकेमार्गेकापालेगन्तुमिच्छ
ति ॥ ४४ ॥ तेनादौसाधयेन्मन्त्रमिमंपरिमलाह्वयम् ॥ पापनाशकरोयस्मा
च्छत्रुभीतिनिवारकः ॥ ४५ ॥ गुरुदोषाः शिष्यदोषा अधर्माङ्गभवाश्च ये ॥ ते
सर्वेनाशमायान्तिमनोरस्यजपेकृते ॥ ४६ ॥ दक्षिणाचारनिष्ठोपि दुःखनाशा
यसेवयेत् ॥ शङ्कुल्यः फेणिकामुद्रामांसन्तुवटकेण्डराः ॥ ४७ ॥ सौवीरं का
ञ्चिकं मद्यं स्वस्त्रीः शक्तिः प्रकीर्तिता ॥ वृन्ताकशाकं मत्स्यार्थे वामादधिकसिद्धि
दम् ॥ ४८ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि विघ्नं त्रैलोक्यमोहनम् ॥ प्रपञ्चितं प्रपञ्चेपि
शक्तिभिर्बहुधा तथा ॥ ४९ ॥ दिवोदासस्य तपसा शाक्तेमार्गेन ये विशन् ॥ त
दासम्मोहनो नाम केदारस्य तु पश्चिमे ॥ ५० ॥ गणेशो भूतदा तेन सम्पूर्णमो
हितं पुरम् ॥ तस्य मन्त्रं प्रवक्ष्यामि सोऽर्धमायायेन सिद्धिदः ॥ ५१ ॥ वक्रतुण्डैक
दंष्ट्राय क्लीं ह्रीं श्रीं गं वदेत्ततः ॥ गणपतिं वरयुग्मं दान्तं सर्वजनं वदेत् ॥ ५२ ॥
मेव शमानय स्वाहा त्रयस्त्रिंशल्लिपिर्मनुः ॥ मुनिस्तु गणपः प्रोक्तो गायत्रं चन्दई
स्तिम् ॥ ५३ ॥ त्रैलोक्यमोहनो विघ्नो देवतापरिकीर्तिता ॥ रुद्रेषु पञ्चवेदाङ्गने
त्रवर्णैर्मनोः क्रमात् ॥ ५४ ॥ षडङ्गविधिरुद्दिष्टो ध्यानपूजादिकं वदेत् ॥ महा
गणेशवत्सर्वप्रयोगादिकमाचरेत् ॥ ५५ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रे शिवप्रणीत ऊर्ध्वार्धमाय गणपतिमन्त्र

प्रकाशः सप्तदशः ॥ १७ ॥

श्रीशिव उवाच ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि पूर्वाभ्याय गणेशवरान् ॥ हृल्लेखां वि
रियुग्मं च गणपते वरद्वयम् ॥ १ ॥ दकारं सर्वलोकं मेव शमानय तद्वयम् ॥ पञ्च
विंशाक्षरो मन्त्रः प्रोक्तो यं पुत्रपौत्रदः ॥ २ ॥ मुनिर्गणक आख्यातश्चन्दोगा
यत्र मुच्यते ॥ देवताविरिविघ्ने शोऽदृष्टादृष्टफलप्रदः ॥ ३ ॥ वेदवेदेषु पञ्चाणैः
शरलोचनसंख्यकैः ॥ विभक्तैर्मूलमन्त्राणैः षडङ्गानि समाचरेत् ॥ ४ ॥ सिन्दू
रामंत्रिनयनं वामोर्ध्वपाशधारिणम् ॥ दक्षोर्ध्वं चाङ्कुशं दक्षतले मध्ये कपालक
म् ॥ ५ ॥ पुष्ट्या योनिं वामतलहस्तेनैव च विभ्रतम् ॥ चन्द्रमौलिहस्तिमुखं दक्षि
णेन करेण च ॥ ६ ॥ पुष्ट्या लिङ्गितसर्वाङ्गं स्पृशन्त्या वामपाणिना ॥ लिङ्गाग्र
न्तु गणेशस्य ऊर्ध्वयोः कम्योर्दयोः ॥ ७ ॥ सन्दधानं पद्मयुग्ममेवं गणपतिं भजे ॥

यजेत्पीठेपुराप्रोक्तेनवशक्तिसमन्विते ॥ ८ ॥ मूलमन्त्रेणक्लृप्तायामूर्त्तावावाह्य
 पूजयेत् ॥ मिथुनानियजेदादौदामोदादीन्दिगम्बरान् ॥ ९ ॥ अङ्गानिपूज
 येत्पश्चान्मातृश्चैवततःसुधीः ॥ अर्चयेत्लोकपालांश्चतदस्त्राणिततोवहिः ॥
 १० ॥ षडावरणसंयुक्तंविश्वेश्वरंयजेत् ॥ अथमन्त्रान्तरंक्षयेविरिविश्वे
 श्वरस्यतु ॥ ११ ॥ वरद्वयंदकारश्चतदालोकपदंवदेत् ॥ एकोनविंशत्यर्णोयं
 निवृच्छन्दउदाहृतम् ॥ १२ ॥ न्यासःषट्त्रिंशदणोक्तैकैकंबीजपूर्वकः ॥
 अथध्यानंप्रवक्ष्यामिद्वर्ध्वाध्वंकरेपुतु ॥ १३ ॥ बीजपूरंगदांचापंचक्रंमालां
 चदक्षिणे ॥ वामेपद्मपाशवाणान्तरंदरत्नाढ्यकुम्भकम् ॥ १४ ॥ पद्मद्वयकरां
 पुष्टिमङ्गस्थामरुणप्रभाम् ॥ आलिङ्गयन्तमरुणंस्वन्मदकपोलकम् ॥ १५ ॥
 त्रिनेत्रंपीतवसनंददृढमुत्थापितध्वजम् ॥ किरीटिनंकुण्डलिनंध्यायेद्देवंगजान
 नम् ॥ १६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिब्रह्मणासमुपासितम् ॥ काश्याबाह्येणसौ
 म्यस्थंविशिष्टगणनायकम् ॥ १७ ॥ ह्रींविशिष्टंविपदंप्रोक्त्वाडेन्तंगणपतिंपुनः ॥
 प्राग्वद्वदेद्वरादीनिषड्विंशत्यर्णकोमनुः ॥ १८ ॥ वेदपञ्चेपुपञ्चेपुद्वयर्णैरुक्तंषड
 ङ्गकम् ॥ ध्यानपूजादिकंप्राग्वद्विशेषादस्यसाधकः ॥ १९ ॥ साङ्गान्सार्था
 न्सकृच्छ्रत्वावेदान्पठतियाज्ञिकः ॥ स्वयमेवप्रजायेतकर्त्ताहर्त्तायथाविधिः ॥
 २० ॥ वेदेलक्षमिताप्रोक्तासर्वेषांतुपुरस्किया ॥ मधुरत्रयसंयुक्तैःपूर्वोक्तैरष्टभिर्हु
 नेत् ॥ २१ ॥ एवंसाधितमन्त्रस्तुप्रयोगान्कर्तुमर्हति ॥ विकचोत्पलहोमेनव
 शयेत्सकलंजगत् ॥ २२ ॥ तिलतण्डुलहोमेनश्रियमाप्नोत्यनिन्दिताम् ॥
 मोदकानाज्यसंयुक्तान्हुत्वाविजयमाप्नुयात् ॥ २३ ॥ मधुरत्रयहोमेनराजानं
 वशमानयेत् ॥ अभीष्टसाधनोहोमोभक्ष्यभोज्यादिकैःकृतः ॥ २४ ॥ अथश
 क्तिगणेशस्यत्र्यक्षरोमन्त्रउच्यते ॥ ह्रींघ्रींह्रींइतिच्छन्दोस्यविराट्भार्गवउच्य
 ते ॥ २५ ॥ मुनिर्देवःशक्तिगणेशोस्यमन्त्रस्यकीर्तितः ॥ षड्दीर्घभाजाबीजे
 नषडङ्गानिप्रकल्पयेत् ॥ २६ ॥ गजेन्द्रवदनंसाक्षाच्चतुर्बाहुंसुचामरम् ॥ हेमव
 र्णत्रिनेत्रंचपाशांकुशधरंविभुम् ॥ २७ ॥ स्वदन्तंदाक्षिणेहस्तेबीजपूरश्चवाम
 के ॥ पुष्करेमोदकांश्चैवधारयन्तंत्वनुस्मरेत् ॥ २८ ॥ पूर्वोक्तेपूजयेत्पीठेतीव्रा
 दिनवशक्तिके ॥ अष्टपत्राम्बुजेदेवंचतुरस्रत्रयावृते ॥ २९ ॥ प्रथमाज्ञावृतिः

प्रोक्ताद्वितीयामातृभिः स्मृता ॥ तृतीया लोकपालैः स्यादब्राह्मैश्च चतुर्थिका ॥
 ३० ॥ लक्षमेकं जपेन्मन्त्रं हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ तदशांशं प्रजुहुयादपूपैर्धृत-
 तसम्भृतैः ॥ ३१ ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री काम्यकर्मणि साधयेत् ॥ शुक्लपक्षे
 चतुर्थ्यान्तु पूजयित्वा विनायकम् ॥ ३२ ॥ अपूपैर्गुडसम्मिश्रैः पक्वान्नैश्च घृत-
 सुतैः ॥ मरिचैर्जीरकैश्चैव सैन्धवेन विमिश्रितैः ॥ ३३ ॥ देवस्य सन्निधौ मन्त्री
 जुहुयात्त्रिसहस्रकम् ॥ गद्यपद्यमयी वाणी सप्ताहाद्भवति ध्रुवम् ॥ ३४ ॥
 वश्यार्थं मधुहोमेन राजानं वशमानयेत् ॥ कन्यार्थं जुहुयात्त्राजैस्तन्नामयुतम-
 न्त्रतः ॥ ३५ ॥ एकां कन्यामथो सप्तभोजयेत्तन्मतेव धूमम् ॥ चन्द्रमूर्यग्रहे प्राप्ते प-
 लन्तुकपिलाघृतम् ॥ ३६ ॥ कर्पमात्रं वचाचूर्णमिश्रीकृत्या भिमन्त्रयेत् ॥ पिवे-
 तु नियतो भूत्वा देवताध्यानतत्परः ॥ ३७ ॥ यावज्जीवं भवेत्तावन्नाशनीयात्कि-
 मपीह सः ॥ सप्ताहाज्जायते शत्रिमपरो वाक्पतिर्यथा ॥ ३८ ॥ बन्ध्या तु स्ना-
 नदिवसे पूजयित्वा विनायकम् ॥ निष्कार्धपादमानेन हरिद्रांसैन्धवं वचाम् ॥
 ३९ ॥ गोमूत्रे कुडवे पिष्ट्वा सहस्रमभिमन्त्रयेत् ॥ अन्नैः सुभक्ष्यभोज्यैश्च भोजयि-
 त्वा च कन्यकाः ॥ ४० ॥ गुरवे दक्षिणां दत्त्वा पिवेन्नारीतदौषधम् ॥ ततः साल-
 भते पुत्रं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ४१ ॥ अथास्य भेदं वक्ष्यामि ताराद्यश्चतुरर्णकः ॥
 ऋषिः शुक्रो निगदितश्छन्दोगायत्रमुच्यते ॥ ४२ ॥ देवताशक्तिगणपः सर्व-
 सिद्धिकरः परः ॥ पूर्ववच्च पडङ्गानि ध्यानमस्य निरूप्यते ॥ ४३ ॥ हेमाभं हेमव-
 स्त्रं च त्रिनेत्रं तुन्दिलं भुजैः ॥ पाशाक्षमूत्रदशनान्धारयन्तं तथा कुशम् ॥ ४४ ॥
 पुष्करेण दधानञ्च भोदकं हेमभूषणम् ॥ मध्याह्नादित्यसङ्काशं चारुशक्त्या सम-
 न्वितम् ॥ ४५ ॥ ततः पूर्वोदिते पीठे देवमावाह्यं पूजयेत् ॥ प्रथमावृत्तिरङ्गैः स्याद्-
 लपट्ते ततः परम् ॥ ४६ ॥ पद्मे चाष्टदले वक्रतुण्डादीश्च दलाग्रतः ॥ मातृकाः पू-
 जयेद्ब्राह्मेभूपुरे लोकपालकान् ॥ ४७ ॥ आयुधानि चतुर्वाह्ये प्राग्वच्छेषं समाप-
 येत् ॥ लक्षमेकं जपेन्मन्त्रं तदशांशं समाहितः ॥ ४८ ॥ जुहुयाद्घृतसंयुक्तैस्ति-
 लैर्मन्त्रविदुत्तमैः ॥ तर्पणादिततः कुर्याद्देवं सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ४९ ॥ काम्य-
 कर्मततः कुर्याद्देशिको यतमानसः ॥ आज्यान्नेर्जुहुयान्नित्यमन्नवान्वत्सराद्भ-
 वेत् ॥ ५० ॥ पायसाज्येन महतीं श्रियमाप्नोति मानवः ॥ रम्भा तुल्यालभे

त्कन्यामैनं यो भजते नरः ॥ ५८ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि भेदमस्या कर्कवर्णकम् ॥
 ह्रीं गं ह्रीं च महाप्रोक्त्वा डेन्तंगणपतिं पुनः ॥ ५९ ॥ स्वाहान्तोस्य भवेच्छन्दोगाय
 त्रीपूर्वकानि वृत् ॥ ऋषिर्गणक आख्यातो देवः शक्तिविनायकः ॥ ६० ॥ एकेनै
 केन चैकेन सप्तभिर्द्वितयेन च ॥ समस्तेन च मन्त्राणैरङ्गकल्पितिरिहोदिता ॥ ६१ ॥
 मुक्तावली चन्द्रधरं व्यालनेत्रं च दक्षिणे ॥ ऊर्ध्वाधरे पद्मशृणी दधानं वाम ऊर्ध्वके ॥
 ६२ ॥ दशकुम्भं तलस्थेन प्रियायोनिं प्रसन्नयेत् ॥ नागवक्त्रं माणिमयं मुकुटं विभ्रतं प्र
 भुम् ॥ ६३ ॥ एवं सञ्चिन्त्य विधिवत्साधकः सर्वसिद्धये ॥ यजेत्पूर्वोदिते पीठे वि
 रिविघ्नेशवर्त्मना ॥ ६४ ॥ लक्षमेकं जपेन्मन्त्रमयुतं जुहुयात्ततः ॥ अपूपैर्घृत
 संयुक्तैर्विधिवत्पूजितेन ले ॥ ६५ ॥ तर्पणं मार्जनं कृत्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्त
 तः ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगान्विधिवच्चरेत् ॥ ६६ ॥ इक्षुदण्डैः कृतो होमो
 राजलक्ष्मीं प्रयच्छति ॥ कदलैर्नारिकेलैश्च होमो लोकवशङ्करः ॥ ६७ ॥ ससि
 तैः पृथुकैर्होमो राजानं वशमानयेत् ॥ शक्तुभिश्च कृतो होमो ब्राह्मणानां वशङ्क
 रः ॥ ६८ ॥ सर्पिषा जुहुयात्सम्यग्धनधान्यादिसम्पदे ॥ पूर्वोक्ताश्चापि कर्त
 व्याः प्रयोगाः साधकैरिह ॥ ६९ ॥ अथान्यं सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रं शक्तिगणेशि
 तुः ॥ ओं ह्रीं गं ह्रीं च वशमानय स्वाहा भवार्णकः ॥ ७० ॥ पूर्वोदितास्तु मुन्याद्या
 मन्त्राणैरङ्गकल्पनम् ॥ बन्धूकाभं त्रिनेत्रं च नागास्यं शशिशेखरम् ॥ ७१ ॥
 भोगिमालं गुणसृणीवरेक्ष्णहस्तपङ्कजैः ॥ दधानं शुण्डया स्पृष्टभगं चालिङ्गितं
 तथा ॥ ७२ ॥ श्यामलाङ्ग्यालिङ्गपद्महस्तया भावयेद्बुद्धि ॥ पूर्वोक्तपीठे पूर्वो
 क्ता पूजाकार्या मनीषिणा ॥ ७३ ॥ लक्षत्रयं जपेन्मन्त्रमपूपैस्तद्वशांशतः ॥
 घृतप्लुतैश्च जुहुयात्तर्पणादिततश्चरेत् ॥ ७४ ॥ ततो निजगुरुं ध्यात्वा धन
 धान्यैश्च तोषयेत् ॥ ततः काम्यप्रयोगास्तु तत्कल्पोक्तान्प्रसाधयेत् ॥ ७५ ॥
 स्वादुत्रया प्लुता पूपैर्होमः कान्ता वशङ्करः ॥ शक्तिविनागणेशो न शक्तिश्चापि
 न तं विना ॥ ७६ ॥ तस्माद्बुधैः साधनीयः सर्वथा शक्तिसङ्गमः ॥ तस्मादादौ
 प्रवक्ष्यामि शक्तिं श्रीभुवनेश्वरीम् ॥ ७७ ॥ ह्रीमित्येकाक्षरं बीजं तस्या मन्त्रः प्र
 कीर्तितः ॥ ऋषिः शक्तिर्वशिष्ठश्च सूतश्छन्दोस्य कथ्यते ॥ ७८ ॥ गायत्रीदेवता
 बोधसंविदा व्याकलापरा ॥ हकारस्तु भवेद्बीजमीकारः शक्तिरुच्यते ॥ ७९ ॥

रेफस्तुकीलकंप्रोक्तंनियोगोखिलसिद्धये ॥ पद्दीर्घयुक्त्वबीजेनषडंगानिस
 माचरेत् ॥ ८० ॥ संहारमातृकांसृष्टिमातृकांविन्यसेत्ततः ॥ देव्यैकता
 पादनायमन्त्रन्यासोथवक्ष्यते ॥ ८१ ॥ भालेहोहलेखायैमुखेद्रुमगनामता ॥
 इंद्रकाहृदयेस्थाप्यागुदेह्रींचकरालिका ॥ ८२ ॥ हुंपादयोर्महोच्छुष्मापञ्चवक्त्रे
 पुविन्यसेत् ॥ ऊर्ध्वोदग्याम्यपूर्वाशाप्रत्येकस्थेषुचक्रमात् ॥ ८३ ॥ कण्ठेन्यसे
 चगायत्रींसावित्रींवामगेकुचे ॥ सरस्वतींदक्षकुचेब्रह्माणींवामगेंसके ॥ ८४ ॥
 हृदिविष्णुंमहेशंचदक्षिणेसेप्रविन्यसेत् ॥ ब्रह्माणांविन्यसेद्भालेगायत्र्यासहि
 तंसुधीः ॥ ८५ ॥ विष्णुकपोलदेशेतुसावित्र्यासहितंन्यसेत् ॥ महेशंवाम
 गण्डेचवागीशवर्यायुतंन्यसेत् ॥ ८६ ॥ वामेधनपतियुक्तांश्रियाश्रोत्राग्रके
 न्यसेत् ॥ ८७ ॥ स्मरंस्त्यायुतंवक्त्रेगणंपुष्ट्यायुतंन्यसेत् ॥ दक्षश्रोत्राग्रकेम
 न्त्रीनिधीशक्रियुतौन्यसेत् ॥ ८८ ॥ श्रवःकपोलान्तरयोर्मूलवक्त्रेन्यसेत्ततः ॥
 गलमूलेकुचयुगेवामांसेहृदिदक्षिणे ॥ ८९ ॥ अंसेपार्श्वेयुगेचैतान्यसेन्मन्त्री
 समाहितः ॥ ९० ॥ अष्टमातृन्यसेद्भालेअंसेपार्श्वेतथोदरे ॥ पार्श्वेचांसेचम
 न्त्रज्ञस्तथापादेगलेहृदि ॥ ९१ ॥ व्यापयेन्मूलमन्त्रेणतनुंदेवींततःस्मरेत् ॥
 उद्यदादित्यरुचिरांशीतांशुकृतशेखराम् ॥ ९२ ॥ पद्मासनांत्रिनेत्रांचपार्शां
 कुशवराभयैः ॥ अलंकृतचतुर्बाहुंमन्दस्मितलसन्मुखीम् ॥ ९३ ॥ कुचभारविनम्रा
 झलतांदेवींहृदिस्मरेत् ॥ आदौकृत्वातुषट्कोणंतदबाह्येष्टदलाम्बुजम् ॥ ९४ ॥
 तदबाह्येषोडशदलंचतुरस्रत्रयंवहिः ॥ चतुर्द्वारसमोपेतंमण्डलंप्रोक्तमुत्तमम् ॥
 ९५ ॥ तत्रपीठंयजेत्पूर्वनवशक्तिसमन्वितम् ॥ जयाचविजयाचैवाजिता
 ख्याचापराजिता ॥ ९६ ॥ नित्याविलासिनीदोग्ध्रीह्यघोरामङ्गलाततः ॥
 एतास्तुशक्तयःपूज्याःकेशरेषुचमध्यके ॥ ९७ ॥ दद्यान्मूलेनासनंतुमूर्तिंतेनै
 वकल्पयेत् ॥ देवीमावाहयेत्तस्यामङ्गावरणसंयुताम् ॥ ९८ ॥ पार्शांकुशवरा
 भीतिधराभूतानिभारचताः ॥ हल्लेखाद्यासमभ्यर्च्यविविधाभरणोज्ज्वलाः ॥
 ९९ ॥ मध्याग्र्याम्योदक्प्रत्येकस्थानेषुक्रमतस्तथा ॥ अग्नीशासुरवायव्यकोणे
 ष्वग्रेहृदादिकान् ॥ १०० ॥ यजेदस्त्रन्तथाशासुकोणाग्नेमिथुनानिच ॥ गाय
 त्रीमरुणाभासा मरुणाकल्पभूषिताम् ॥ १ ॥ चतुर्मुखींकरैर्दण्डंकुण्डिकाम

क्षिमालिकाम् ॥ अभीतिविभ्रतीतद्वद्वह्नाणंपुरतोयजेत् ॥ २ ॥ सावित्रीह
 स्तकमलैररिशङ्खगदाम्बुजैः ॥ विभ्राणांपीतवसनंकेयूराङ्गदभूषिताम् ॥ ३ ॥
 किरीटहारशनानूपुरैरुपशोभिताम् ॥ तादृग्रूपमयंविष्णुरक्षःकोणेश्वरकेयजे
 त् ॥ ४ ॥ शुभ्रांत्रिनेत्रामभ्यन्तःशुभ्रवस्त्रविराजिताम् ॥ दृक्काक्षसूत्राभयद
 वरयुक्तांचतुर्भुजाम् ॥ ५ ॥ सरस्वतीयजेद्वायोःकोणेश्वरचतादृशम् ॥ लक्ष्मीं
 प्रियाङ्गसंस्थांचदक्षेनालिङ्गयवाहुना ॥ ६ ॥ पतिकामेनकमलंधनदंचपृषोदर
 म् ॥ पीतरत्नघटंरत्नकरञ्जंविभ्रतीयजेत् ॥ ७ ॥ आग्नेयेरमणाङ्गस्थारतिस
 व्येनपाणिना ॥ आलिङ्गयरमणंपद्ममन्यतोदधतींस्मरेत् ॥ ८ ॥ बन्धूकामं
 वाणगुणसृणिचापकरञ्जले ॥ ऐशान्यांपूजयेत्सम्यग्विघ्नराजंप्रियान्वितम् ॥
 ९ ॥ सृणिपाशधरंकान्तावराङ्गस्पृकरांगुलिम् ॥ माध्वीपूर्णकपालाढ्यविघ्नराजं
 दिगम्बरम् ॥ १० ॥ पुष्करेविगलद्रत्नस्फुरच्चषकधारिणम् ॥ सिन्दूरसदृशा
 कारामुद्दाममदविह्वलाम् ॥ ११ ॥ धृतरक्तोत्पलामन्यपाणिनातद्धजस्पृशा
 म् ॥ आश्लिष्टकान्तामरुणांपुष्टिमर्चेदिगम्बराम् ॥ १२ ॥ कर्णिकायांनिधिं
 पूज्यपट्टोणस्याथपार्श्वयोः ॥ आद्यात्वनङ्गकुसुमाह्वनङ्गकुसुमातुरा ॥ १३ ॥
 अनङ्गमदनान्यातुह्यन्याभुवनपालिनी ॥ षष्ठीगगनवेगास्याच्छशिशेषाच
 सप्तमी ॥ १४ ॥ अन्तेगगनरेखेषुपत्रेषुपरितःस्थिता ॥ पाशांकुशवराभीति
 करारक्ताःसुभूषिताः ॥ १५ ॥ ततःषोडशपत्रेषुकरालीविकरालिका ॥ सरस्वती
 श्रीदुर्गोपालक्ष्मीश्रुत्यौस्मृतिर्धृतिः ॥ १६ ॥ श्रद्धामेधामतिःकान्तिराग्याःषोड
 शशक्तयः ॥ खड्गखेटकधारिण्यःश्यामाःपूज्याःप्रदक्षिणैः ॥ १७ ॥ ब्राह्म्या
 द्यास्तद्वहिःपूज्याःपत्रसन्धिषुदिक्क्रमात् ॥ पद्माद्वहिःसमभ्यर्च्याःशक्तयः
 परिचारिकाः ॥ १८ ॥ अनङ्गरूपानङ्गादिमदनामदनातुरा ॥ तथाभुवनवे
 गास्यादग्रेभुवनपालिका ॥ १९ ॥ षष्ठीचसर्वशिशिरातदग्रेनङ्गवेदना ॥
 अनङ्गमेखलाचेतितदबाह्येतुदिगीश्वरान् ॥ २० ॥ रक्तारक्कोज्ज्वलाकल्पार
 क्तान्तायतलोचनाः ॥ रक्तोत्पलकरावामेदक्षिणेकमतस्त्विदम् ॥ २१ ॥
 चपकंतालवृन्तंचताम्बूलंछत्रचामरे ॥ दर्पणंचांशुकंपुष्पांविभ्राणांदक्षिणैः
 करैः ॥ २२ ॥ वज्रादीन्यपितद्बाह्येपूजयेच्चोत्तमोत्तमे ॥ कौर्ण्येदिव्यावृतेचिते

चतुर्भिरपिचोत्तमा ॥ २३ ॥ हलेखाद्यैस्तदङ्गैश्चलोकपालैस्तदायुधैः ॥ म
 ध्यास्त्रावरणैः पूजाङ्गलोकेशतदस्त्रकैः ॥ २४ ॥ द्वाभ्यांकनिष्ठाङ्गलोकपालाभ्यां
 साप्रवासके ॥ अनन्यगतिका पूजा अङ्गेनैकेन कीर्त्तिता ॥ २५ ॥ पूजालोपं
 नकुर्वीत भुवने श्याः कदाचन ॥ सन्ध्यालोपे यथा पापं पूजालोपे तथा भवेत् ॥
 २६ ॥ सप्ताहपूजालोपेतु शापः पतति दारुणः ॥ शुक्रेतु दक्षिणी वामी रवौ पूजां
 नलोपयेत् ॥ २७ ॥ सप्तशुक्रं मानवो यो निष्पूजो भवती हसः ॥ द्वात्रिंशलक्ष
 मानेन जपेन्मन्त्रं समाहितः ॥ २८ ॥ तद्दशांशं हुनेदष्टद्रव्यैस्त्रिस्वादुसंयुतैः ॥
 तर्पणादिततः कुर्यान्मन्त्री शास्त्रोक्तवर्त्मना ॥ २९ ॥ अथान्यदपि मन्त्रस्य
 पुरश्चरणमुच्यते ॥ एकलिङ्गेशिवागारे दक्षिणामूर्त्तिमाश्रितः ॥ ३० ॥ बद्ध
 पद्मासनो भस्मशायी च कुशविष्टरः ॥ कृष्णाष्टमीं समारभ्य यावत्कृष्णा चतुर्दशी ॥
 ३१ ॥ नित्यमिष्ट्वा शिवं शक्तिं जपेन्मन्त्रं सहस्रकम् ॥ दधिक्षौद्रघृताभ्यक्ता व्या
 घातसमिधो हुनेत् ॥ ३२ ॥ ततः साग्रसहस्रेण ध्यायेत्सर्वेश्वरीमुखीम् ॥ ततः
 सिद्धो भवेन्मन्त्रो नात्र कार्या विचारणा ॥ ३३ ॥ अश्वत्थो दुम्बरप्लक्ष्म्यग्रोध
 समिधस्तथा ॥ तिलसर्पपदुग्धाज्यद्रव्याण्यष्टमितानि च ॥ ३४ ॥ प्रतिद्रव्यं
 न्तु होमे स्य ह्ययुतानां चतुष्टयम् ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री सर्वान्कामान् प्रसाधयेत् ॥
 ३५ ॥ नित्यं सौभाग्यदं पञ्चविंशज्जप्त्वाभिषेचनम् ॥ मेधावी च भवेद्भाग्यमीता
 वज्जसाम्बुपानतः ॥ ३६ ॥ जिह्वाग्रेन्यस्य सञ्जप्तं वाक्सिद्धिः कविता भवेत् ॥
 तज्जप्तमज्जनं वश्यं कर्पूरागुरुमिश्रितम् ॥ ३७ ॥ सासृग्भस्मारुणालेपैर्विश्याय
 तिलकक्रिया ॥ जानुमात्रजले स्थित्वानिश्चलोन्मीलितेक्षणः ॥ ३८ ॥
 जपेत्सहस्रं तद्वात्रामिष्टामाकर्षयेत्स्त्रियम् ॥ लाजैः कन्यामवाप्नोति तिलैरारो
 ग्यमश्नुते ॥ ३९ ॥ पुष्टिमान् दधिहोमेन तण्डुलैश्च तथा भवेत् ॥ ब्राह्मीरसयुतां
 स्त्राजान्वचयाचसमन्वितान् ॥ ४० ॥ त्रिसहस्रेणाभिसम्मन्य मासमेकं प्रभक्ष
 येत् ॥ बृहस्पतिसमो मन्त्री सर्वविद्याधिपो भवेत् ॥ ४१ ॥ अश्वत्थसमिधः स्वा
 दुयुक्ताहुत्वादिजानसौ ॥ वशयेत्पद्महोमेन राज्ञस्तन्मन्त्रिणस्तथा ॥ ४२ ॥
 कुमुदैराजपत्नीश्च ब्रह्मक्षेत्रप्रसूनकैः ॥ तण्डुलानां पिष्टकृतां प्रतिमां स्वादुसंयु
 ताम् ॥ ४३ ॥ कृतप्राणप्रतिष्ठां ता सञ्जप्तां मनुना मुना ॥ भक्षयेत्तामर्कवारे त

तःकुर्याद्विशंनरम् ॥ ४४ ॥ राजानं प्रमदांवापि यंयंवाञ्छत्यनुत्तमम् ॥ फ
लकेभूतिनाशक्तिं ससाध्यां विलिखेत्सुधीः ॥ ४५ ॥ गर्भिण्यैर्दर्शयेदाशु सा
सुखप्रसवाभवेत् ॥ अभिषेकविधानंतु वक्ष्यतेवाञ्छितार्थदम् ॥ ४६ ॥ मण्ड
पेमण्डलंकुर्याद्देवीपीठान्वितं शुभम् ॥ यथावत्पीठमभ्यर्च्य कलशान्विन्यसे
त्सुधीः ॥ ४७ ॥ कर्णिकायां दलाग्रे तु स्वर्णरौप्यमुताग्रजम् ॥ मार्त्तिकं तत्र
विन्यस्य पञ्चैकं वापितन्त्रवित् ॥ ४८ ॥ महता वाद्यघोषेण मनुना स्थापयेत्सु
धीः ॥ पूर्वोक्तैरुपचारैस्तु निजेशायै च मन्त्रवित् ॥ ४९ ॥ घटेष्वेषु च सम्पूज्या
मातरो दिक् क्रमाद्बुधैः ॥ यदि स्युः पञ्चकलशा मध्यादिषु यजेत् क्रमात् ५० ॥
हस्ते स्वाद्याः पञ्च सुधीरभिषिञ्चेत्तदुत्तरम् ॥ प्रथमं घृतकुम्भेन कषायेण ततः परम् ॥
५१ ॥ तैलेन च कषायेण मधुना च ततः परम् ॥ द्विजवृक्षत्वचः काथैरभिषिञ्चे
त्ततः सुधीः ॥ ५२ ॥ द्वारकुम्भदलैः पश्चादन्तराले समाचरेत् ॥ वक्रहस्तपद
क्षाला च मनान्यपि मन्त्रवित् ॥ ५३ ॥ एकैककलशस्नानानन्तरं पुनरेव हि ॥
कारयेत्तेन नीरेण त्वेवं शक्नो नरो भवेत् ॥ ५४ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेन्नानाविधैर्भ
क्ष्यैश्च तोषयेत् ॥ प्राप्नोति महतीं लक्ष्मीं सर्वदा विजयी भवेत् ॥ ५५ ॥ पला
शाश्च वत्थविल्वानां फलं ग्राह्यं पलार्धकम् ॥ अग्निमन्थप्लक्षसेव्यनाम्नोः कर्म
विदुत्तमः ॥ ५६ ॥ प्रसारिणी काश्मरिका रोहिणीनां तदर्धकम् ॥ उदुम्बरी पाट
लीन्दुकुभागाः परिकीर्तिताः ॥ ५७ ॥ एतत्काथोदकेनैव पूरयेत्कलशं ततः ॥
अथ चात्र प्रवक्ष्यामि त्र्यक्षरं मन्त्रमुत्तमम् ॥ ५८ ॥ ऐं ह्रीं श्रीमिति पूर्वोक्ता मुन्याद्या
श्चात्र कीर्तिताः ॥ आद्याद्येन च मध्येन दीर्घपदकानितेन च ॥ ५९ ॥ अंगुल्या
दिपङ्क्तानि शेषन्यासाश्च पूर्ववत् ॥ बन्धूकाभां त्रिनयनां च चर्द्धाधकृतशेखराम् ॥
६० ॥ स्त्रियां वामहस्ते दक्षे पद्मं ततो मनुम् ॥ जपेद्वा दशलक्षं च जुहुयात्तदृशां
शतः ॥ ६१ ॥ त्रिस्वाद्युक्कहविषातर्पणादिततश्चरेत् ॥ ततः प्रयोगान् कुर्वी
त मन्त्री स्वेष्टफलाप्तये ॥ ६२ ॥ ब्रह्मवृक्षप्रसूनैश्च होमो लक्ष्मीप्रदो मतः ॥ वत्सरा
ज्जस्रमुब्राह्मी सर्पिः पानात्कवित्वभाक् ॥ ६३ ॥ गौरसर्पपयुगलोऽहोमस्तु व
शयेत्स्त्रियम् ॥ नरं नरपतिं वा न्यं वशयेन्नात्र संशयः ॥ ६४ ॥ आरग्वधोत्थैः कुमु
मैः संसिक्तेश्च नन्दनाम्भसा ॥ दुकूलयुक्ते रत्नौघैराज्यलक्ष्मीं च विन्दति ॥ ६५ ॥

तिलतरडुलसम्मिश्रैर्होमात्पूर्वोदितंफलम् ॥ पूर्वोदितान्प्रयोगांश्चकुर्या
 दत्रापिसाधकः ॥ ६६ ॥ एवमाराधितोमन्त्रोभुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥ अथान्यं
 त्र्यक्षरं वक्ष्येदुतं वाग्विभवप्रदम् ॥ ६७ ॥ ऐं ह्रीं ऐं इति मुन्याद्याज्ञेया पूर्वोदितास्त
 था ॥ आद्यन्तपुटितेनैव दीर्घयुग्ममध्यमेन च ॥ ६८ ॥ जातिभाञ्जिपडज्ञानि
 विदध्यान्मन्त्रवित्तमः ॥ एकाक्षरोदितं न्यासंकुर्यान्मन्त्रविदुत्तमः ॥ ६९ ॥
 उद्यद्युतिं त्रिनयनां पीतवक्षोजनामिताम् ॥ पञ्चचरत्नपात्रं च अभयंचरन्तथा ॥
 ७० ॥ हस्तैर्दधानां रक्ताब्जसंस्थां च शशिशेखराम् ॥ मुक्ताहारसमायुक्तां भाव
 येद्भुवनेश्वरीम् ॥ ७१ ॥ एकाक्षरोदिते पीठे पूजयेद्भुवनेश्वरीम् ॥ पूर्वोक्ताः पूर्व
 वत्पूज्या हलेखाद्याश्च मन्त्रिणा ॥ ७२ ॥ सम्पूजयेत्कोणपटके पूर्ववन्मिथुना
 नि च ॥ किञ्जल्केषु पडज्ञानि पूजयेच्च दले पुताः ॥ ७३ ॥ ब्राह्मयाद्यानि जना
 थाङ्गस्थिताः स्मेराननालसाः ॥ असिताङ्गोरुरुश्चण्डक्रोधोन्मत्तौ कपालयथ ॥
 ७४ ॥ विभीषश्चैव संहारः प्रोक्तास्तत्पतयस्त्वमे ॥ शूलं कमालं प्रेतं च शुद्रदुन्दु
 भिमेव च ॥ ७५ ॥ विभ्राणाः पाणिभिर्हस्तित्वग्वस्त्राभीमविग्रहाः ॥ स्मर्त
 व्यावक्रकेशाश्च पूजाकाले च मन्त्रिणा ॥ ७६ ॥ दीर्घाद्यामातरः पूज्या ह
 स्वाद्याभैरवास्तथा ॥ तद्वाह्येस्वरपत्रेषु करालाद्याः पुरोदिताः ॥ ७७ ॥
 पूज्यास्त्वनङ्गरूपाद्या लोकेशा हेतिभिः सह ॥ मनुजपेत्तत्त्वलक्षं ब्रह्मवृक्षप्रसून
 कैः ॥ ७८ ॥ त्रिमध्वक्त्रैराजवृक्षपुष्पैर्वा तद्दशांशतः ॥ जुहुयात्तर्पणादीनि
 कुर्यान्मन्त्रस्य सिद्धये ॥ ७९ ॥ एवं सूक्तविधानेन यो भजेद्भुवनेश्वरीम् ॥
 मदविह्वलयोषाः सराज्ञश्च वशयेत्सुधीः ॥ ८० ॥ एकाक्षरोदितान्सर्वान्प्रयो
 गानाचरेत्तथा ॥ अथान्यं सम्प्रवक्ष्यामि त्र्यर्णयन्त्रादिसिद्धिदम् ॥ ८१ ॥
 ओं ह्रीं क्रों इति वह्न्यर्णो मुन्याद्येकाक्षरोदितम् ॥ कल्पयेन्मायया ज्ञानिध्यानम
 त्रनिरूप्यते ॥ ८२ ॥ अंकुरां च गुणाभीतिवरांश्च दधतीं करैः ॥ कमलस्थां प्रो
 ददर्ककान्तिहृदिविभावयेत् ॥ ८३ ॥ पूर्वोदिते यजेत्पीठे हलेखाद्यायथापुरा ॥
 किञ्जल्केषु पडज्ञानि ब्राह्मयाद्यादलमध्यतः ॥ ८४ ॥ ततः शक्रादयो बाह्ये हेत
 योर्न्यास्तु तद्वहिः ॥ एवं यः पूजयेद्भक्त्या स भवेत्तु कुबेरवत् ॥ ८५ ॥ अनुरक्ताः
 सर्वलोका भवेयुस्तस्य मन्त्रिणः ॥ मन्त्रं जपेत्तत्त्वलक्षं जुहुयात्तत्सहस्रकम् ॥ ८६ ॥

त्रिस्वादुयुग्मुधवृक्षसमिद्धिः प्रोक्तसङ्ख्यया ॥ शुद्धैस्त्रिलैः पयोयुक्त्रैस्तर्पणा
दिततरचरेत् ॥ ८७ ॥ अश्वत्थोदुम्बरपुष्पवटारचत्वारएवच ॥ होमेवृ
क्षाः समाख्याताः प्रत्येकं षट्सहस्रकम् ॥ ८८ ॥ होमोयं स्यादागमेन चतुर्विंश
तिसङ्ख्यकाः ॥ सहस्रसूर्यसदृशस्तेनाधिष्ठितमन्दिस्म ॥ ८९ ॥ रजन्यानिः
प्रदीपंचप्रदीपशतसंकुलम् ॥ विलोक्यते सर्वजनैरेतन्मन्त्रप्रसादतः ॥ ९० ॥
लवणैर्मिश्रसिद्धार्थैरजन्यांसुघृतप्लुतैः ॥ जुहुयाच्चैव राजानं राजपत्नीं वंशं न
येत् ॥ ९१ ॥ अन्नहोमेन मन्त्रज्ञः समृद्धान्नगृहो भवेत् ॥ विकचोत्पलहोमेन
लक्ष्मीरेनं न सन्त्यजेत् ॥ ९२ ॥ चतुरंगुलपुष्पैश्च होमः स्यात्कविताप्रदः ॥
तिलहोमेन पापानां नाशो मन्त्रिण एव हि ॥ ९३ ॥ आयुष्कामो घृतैर्नैव जुहु
यान्मन्त्रवित्तमः ॥ पूर्वोदितान्प्रयोगांश्च कुर्यादत्रापि मन्त्रतः ॥ ९४ ॥
अस्मिन्सिद्धेमनौ मन्त्री भुक्तिमुक्तिमवाप्नुयात् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामिव क्रतु
गडाय हुं त्विति ॥ ९५ ॥ सर्वसिद्धिकरो मन्त्रः प्रोक्तश्चायं षडक्षरः ॥ ह्रस्वंतु कव
चं स्त्रीभिर्जस्रव्यं सर्वसिद्धिदम् ॥ ९६ ॥ भार्गवो मुनिराख्यातो नुष्टुप्छन्द उदाह
तम् ॥ देवतावक्रतुण्डो यस्य सुरासुरनमस्कृतः ॥ ९७ ॥ विधाय मूलमन्त्रेण कर
शुद्धिं जितेन्द्रियः ॥ षड्भिर्मन्त्रगतैर्वर्णैः षडङ्गानि प्रकल्पयेत् ॥ ९८ ॥ भूम
ध्ये कण्ठहृदयेनाभ्यामाधारके तथा ॥ षडक्षराण्यथोन्यस्य सर्वेण व्यापकं तथा ॥
९९ ॥ उद्यादिनेश्वर रुचिं पाशांकुशवराभयम् ॥ हस्तैर्दधानं स्मेशस्य मरुणं
चिन्तयेद्बुद्धि ॥ १०० ॥ पूर्वोक्ते पूजयेत्पीठे वक्रतुण्डगणेश्वरम् ॥ अष्टपत्राम्बु
जद्वन्द्वं चतुर्द्वारयुतेन च ॥ १ ॥ चतुरस्रत्रयेणाथ वेष्टितं चक्रमाह्वयेत् ॥
मध्ये देवं समभ्यर्च्य पुष्पितैरुपचारकैः ॥ २ ॥ आदावङ्गानि सम्पूज्य यथास्थानं
विशालधीः ॥ पूर्वदिग्दलमूलेषु शक्तींश्चैकमाद्यजेत् ॥ ३ ॥ विद्याख्यावि
श्ववात्री च भोगदा विघ्ननाशिनी ॥ निधिप्रदा च पापघ्नी तथा पुण्याशशिप्र
भा ॥ ४ ॥ दलेषु च यजेत्तत्र ह्यणिमाद्याः पुरोदिताः ॥ द्वितीये दले तद्वद्वक्रतु
ण्डादिकान्यजेत् ॥ ५ ॥ चतुरस्रे लोकपालान्स्तदस्त्राणि च पूजयेत् ॥ प्राग्व
दीथीद्वये सम्यग्वक्रतुण्डार्चनं त्विति ॥ ६ ॥ वर्णलक्षं जपेन्मन्त्रं जुहुयात्तदशां
शतः ॥ अष्टद्रव्यैः पुरा प्रोक्तैर्मधुराक्तैर्यथाविधि ॥ ७ ॥ एवं सिद्धेमनौ मन्त्री का

म्यकर्मणि साधयेत् ॥ तर्पयेत्पूर्वमार्गेण वक्रतुरङ्गणेश्वरम् ॥ ८ ॥ चतुर
 संहस्तमात्रं कुण्डं कुर्यात्तदग्रतः ॥ आदधीतमथित्वाग्निमनूचानगृहाद्धरेत् ॥
 ९ ॥ प्राणायामत्रयं कृत्वा मन्त्रीकर्म समाचरेत् ॥ ततः पूर्वोक्तवत्कृत्वा मन्त्रन्या
 संपदङ्कम् ॥ १० ॥ गन्धपुष्पादिकैरग्निं सम्पूज्य स्थापयेत्ततः ॥ कृशानुमध्ये
 तत्राथ नागयज्ञोपवीतिनम् ॥ ११ ॥ लम्बोदरं भास्करं तंचैकदन्तं त्रिलोचनम् ॥
 पद्मासनं समारूढं चतुर्बाहुं त्रिलोचनम् ॥ १२ ॥ किरीटहारकेयूराङ्गदालङ्कारभू
 पितम् ॥ एवं सञ्चिन्त्य मनसा समावाह्य गणेश्वरम् ॥ १३ ॥ गन्धादिभिः समभ्य
 र्च्य जलेनाग्निं प्रसिच्य च ॥ षडर्णेन द्विथान्तेन जुहुयाच्च घृताहुतीः ॥ १४ ॥ अष्टा
 धिकसहस्रं च ततः सिद्धो भवेन्मनुः ॥ सहस्राष्टचतुर्थीपुपक्षयोरुभयोरपि ॥ १५ ॥
 शतं हुनेदपूपैश्च वत्सरा लभते धनम् ॥ मध्याह्नकाले नित्यं हितदग्रे प्रजपेन्मनु
 म् ॥ १६ ॥ सहस्रं त्रिशतं वाथ शतं वाष्टोत्तरं मुधीः ॥ अचिरेणैव महतीं लक्ष्मीं
 प्राप्नोत्ययत्नतः ॥ १७ ॥ प्रसन्नतां मनसः स्तुतिरन्येप्सिता तथा ॥ स्वापेवैमु
 ख्यता चापि स्वप्ने दिरददर्शनम् ॥ १८ ॥ एतानि मन्त्रसिद्धेर्हि चिह्नान्युक्त्वा नि
 मन्त्रिभिः ॥ पूर्वोक्तसिद्धोदनेन त्रिमासं त्रिशतं हुनेत् ॥ १९ ॥ महानिधीनां
 भयनं भवेद्वैश्रवणोपमः ॥ गुडाक्लैः पृथुकैर्नारिकेलैर्मरिचसंयुतैः ॥ २० ॥ अपू
 पैर्जुहुयान्मन्त्रीगणेशस्य च सन्निधौ ॥ अग्नौ सहस्रं जुहुयात्समन्त्रीधनवान्भवे
 त् ॥ २१ ॥ शुभशालिमयैश्चूर्णैर्मरिचाद्यैः ससैन्धवैः ॥ सजीरकैर्बहुगुडैः शुभैर
 तिघृतमुतैः ॥ २२ ॥ अपूपैर्जुहुयान्मन्त्रीगणेशस्य च सन्निधौ ॥ सहस्रमात्रं
 प्रलभेन्महतीमचिरादमाम् ॥ २३ ॥ साध्यनामार्णपुटितमनुना जुहुयात्सु
 धीः ॥ अपामार्गसमिद्धिर्वापकैः पनसजैः फलैः ॥ २४ ॥ सहस्रं कदलैर्वाथनरं
 नारीवशनयेत् ॥ लाजाभिर्जुहुयादग्नौ सहस्रं कन्यकाप्तये ॥ २५ ॥ सहस्रमा
 ज्याहुतीनां हुनेत्क्षीराहुतीरपि ॥ सहस्रं रोगशान्त्यर्थं मन्त्रशास्त्रविशारदः ॥ २६ ॥
 सर्वाहुतीनां जुहुयात्क्षेमं मृत्युञ्जयो भवेत् ॥ ब्रह्मवृक्षोत्थसमिधो मधुरत्रयलो लि
 ताः ॥ २७ ॥ सहस्रं जुहुयान्मन्त्रीमासाच्छत्रूञ्जयेद्भुवम् ॥ विभीतकस्य समि
 धां सहस्रं साष्टकं निशि ॥ २८ ॥ लोहिताक्लंश्मशानाग्नौ जुहुयान्मारयेद्रिपुम् ॥
 भूमौ शत्रुस्वरूपं च विलिख्यास्योदरेन लम् ॥ २९ ॥ प्रज्वाल्य सिद्धार्थवरैः सहस्रं

जुहुयात्सुधीः ॥ तंमारयेत्सप्तादिनात्रात्रकार्याविचारणा ॥ ३० ॥ शोणमेघस
 मानामंगलेशनिजशुण्डया ॥ रिपुंगृहीत्वावडवामुखेवह्नौमहोत्कटे ॥ ३१ ॥ प्रक्षि
 पन्तंगणपतिंध्यात्वामुं प्रजपेन्मनुम् ॥ सहस्रं त्रिदिनेनासौ शत्रुमुच्चाटयेद्भुवम् ॥
 ३२ ॥ समुद्रगां नदीं प्राप्य गृहीत्वा अलिना जलम् ॥ सहस्रकृत्वे भिमन्त्र्य परिषिञ्चे
 त्सुमूर्धनि ॥ ३३ ॥ अनेन विधिना मन्त्री पापौघनाशयेद्भुवम् ॥ शनैश्चरदि
 नैश्च तथ मालम्ब्य त्रिसहस्रकम् ॥ ३४ ॥ जपन्मनुंगणंध्यायेद्दोषान्ग्रहमवानहरे
 त् ॥ वेतसोत्थसमिद्धो मात्सहस्रं वृष्टिमाप्नुयात् ॥ ३५ ॥ धनार्थी जुहुयाद्धान्यैस्त्रा
 र्थ्यत्रैर्हुनेद्भुवम् ॥ कमलैरुत्पलैर्वापीहोमो वस्त्रप्रदो मतः ॥ ३६ ॥ क्षेत्राभिकांक्षी
 पल्लैर्गुडाभ्यक्त्रैर्हुनेत्सुधीः ॥ तमर्चयित्वा गणपं हरिद्रांसैन्धवं वचाम् ॥ ३७ ॥
 निष्कार्धाधप्रमाणेन सम्पिप्यैतानि नित्यशः ॥ प्रसृत्युन्मिनगोमूत्रे सहस्रेणा
 भिमन्त्रयेत् ॥ ३८ ॥ स्नाता मृतुस्नानदिने विशुद्धां रक्त्वा ससम् ॥ पायये
 तां च तावन्ध्या प्रसूते वत्सरात्सुतम् ॥ ३९ ॥ उपोष्य सोमग्रहणे भास्करग्रहणेथ
 वा ॥ कपिलाज्यं पलं चूर्णं वचायाश्च पलार्धकम् ॥ ४० ॥ एतत्सहस्रसंज्ञसं
 हस्रं प्रपिबेत्सुधीः ॥ अवाप्य मेधां महतीं कवितां लभते भुवम् ॥ ४१ ॥ गोचर्म
 मात्रं भूतेशं चोपलिप्यां शुकावृतम् ॥ कृत्वा त्रस्थापयेत्कुम्भं पूजितं चन्दनादि
 मिः ॥ ४२ ॥ कुमारं वा कुमारीं वा दीपस्याग्ने निधाय च ॥ जपेत्तन्मन्त्रप्रवरमष्टौ
 त्रसहस्रकम् ॥ ४३ ॥ ततः स्पृष्ट्वा कुमारीं वा कुमारो वा ब्रवीति तत् ॥ मनोगतं
 हि सकलं भाविष्यं भूतमेव च ॥ ४४ ॥ वर्त्तमानं मनोरस्य प्रसादान्नात्र संशयः ॥
 मन्त्रान्तरमथो वक्ष्ये वक्रतुण्डगणेशितुः ॥ ४५ ॥ मेघोल्काय तथा स्वाहामन्त्रः
 प्रोक्तः षडक्षरः ॥ भार्गवो मुनिरस्याणोऽनुष्टुप्छन्द ईरितम् ॥ ४६ ॥ वक्रतुण्डग
 णेशोऽस्य देवता देववन्दितः ॥ मन्त्रवर्णैः षडङ्गानि षड्भिः कुर्याद्यथापुरा ॥ ४७ ॥
 ध्यानपूजादिकं सर्वमन्त्री पूर्ववदाचरेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रं द्वात्रिंश
 दर्शकम् ॥ ४८ ॥ रायस्पोषस्य दयितानि धिदोस्तदोमतः ॥ रक्षोहनो बलग
 हनाथाश्च षडक्षरः ॥ ४९ ॥ ऋष्यादिकं पुरा प्रोक्तं ध्यानपूजादिपूर्ववत् ॥ ज
 पेदर्कसहस्राणि जुहुयात्तद्दशांशतः ॥ ५० ॥ हविषा घृतसिक्तेन तदन्ते तोषयेद्
 गुरुम् ॥ एवं सिद्धे मनौ मन्त्री साधयेदिष्टमात्मनः ॥ ५१ ॥ षडर्णप्रोक्तमन्त्रापि

सर्वकाम्यंसमाचरेत् ॥ अथास्यभेदंवक्ष्यामिमन्त्रमन्यंतथाविधम् ॥ ५२ ॥ रा
यस्पोपस्यदयितानिधिदोरत्नदातृमान् ॥ रक्षोहणोवलगहनोवक्रतुण्डायहूमि
ति ॥ ५३ ॥ शायकैस्त्रिभिरष्टाभिश्चतुर्भिःपञ्चभीरसैः ॥ मन्त्रार्णैःस्युःषडङ्गा
निमुन्याद्याःपूर्ववन्मताः॥५४॥ प्राग्वत्प्रयोगोनिधिदोविशेषेणमनुस्त्वयम् ॥
अथवक्ष्येवक्रतुण्डगायत्रीगणपप्रियाम् ॥ ५५ ॥ तत्पुरुषायविद्महेवक्रतुण्डा
यधीमहि ॥ तन्नोदन्तीप्रचोदयात् ॥ ५६ ॥ आद्यन्तयोर्जपेदेनांसर्वमन्त्रप्र
सिद्धये ॥ अष्टोत्तरशतंनित्यंपुरश्चरणकृन्नरः ॥ ५७ ॥ अष्टाविंशतिसंख्याकां
गणेशानदिनेजपेत् ॥ जपाद्यन्तेथाष्टसंख्यामन्यजापीसुसिद्धये ॥ ५८ ॥

इति श्रीमहामायासहाकालानुमतेमेरुतन्त्रेशिवप्रणीतेपूर्वाङ्गायगणपति

मन्त्रप्रकाशोष्ठादशः ॥ १८ ॥

श्रीशिवउवाच ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिपश्चिन्मात्रायसिद्धिदान् ॥ ना
नाश्चर्यकरान्काशीसंस्थितान्गणनायकान् ॥ १ ॥ महागणपतेरंशाश्चतुः
षष्टिविनायकाः ॥ एकैकान्तेगृहीत्वातुयोगिनींचेटिकामपि ॥ २ ॥ स्वर्गभू
मिसमासाद्ययावदन्तंगृहंमम ॥ अष्टावरणकैरष्टौसंस्थिताःसिद्धिदायकाः ॥
३ ॥ तत्राष्टौकाशिकाबाह्येस्वर्गभूमौसमास्थिताः ॥ योजनैकंवहिःकाश्यांकी
र्तितःपरिधिस्तुमः ॥ ४ ॥ गंविघ्नायनमःप्रोक्तोमन्त्रएषषडक्षरः ॥ क्षिप्रप्रसाद
नसममष्टानांसाधनंस्मृतम् ॥ ५ ॥ वेदायुतंजपेन्मन्त्रंहोमश्चघृतपायसैः ॥
प्रयोगाःपूर्ववच्चात्रक्षिप्रमेवचसिद्धयः ॥ ६ ॥ गजाननायोगिनीतुयोगिनीरू
पधारिणी ॥ नान्द्यर्णस्मविन्दुस्तन्नाममन्त्रइतीरितः ॥ ७ ॥ प्रियाचेपस्यग
दितातत्सिद्धिकथयाम्यथ ॥ ७ ॥ ॐशिवेशिवपत्नीतिशंशिवेस्वकरेतिच ॥ ८ ॥
पङ्कजंफलंदेहीतिमनोजवमिदंवदेत् ॥ चरणयोर्दोहिदेहितुभ्यंनमइतीरितः ॥
९ ॥ षट्त्रिंशदक्षरोमन्त्रोध्यानमस्यानिरूप्यते ॥ उद्यद्भानुसहस्राभ्रांकमलास
नपूजिताम् ॥ १० ॥ हस्तेमोहमयंपाशंदधानांप्रभजेशिवाम् ॥ जपेत्रिंश
त्महस्राणिशतपत्रीवनान्तरे ॥ ११ ॥ कौशुम्भकुसुमैर्होमस्तर्पणादिततश्च
रेत् ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीचेतिकान्तांप्रसाधयेत् ॥ १२ ॥ श्रावणेमासिचाष्ट
म्यांकृष्णपक्षेनिशान्तरे ॥ पूजयित्वाजपेन्मन्त्रन्तदानादान्शृणोतिच ॥ १३ ॥

भीषयन्ति च भूतानि तदा चेद्दृढमानसः ॥ तदानेकसुरैर्युक्ताप्रत्यक्षास्य शिवा
 भवेत् ॥ १४ ॥ तुष्टाफलन्ददात्येकन्तेनासौ साधकोत्तमः ॥ दूस्यातिक्षणेनैव
 मनसोप्यतिवेगवान् ॥ १५ ॥ अदृश्यः सर्वलोकानामपिराजगृहान्तरे ॥
 एवं विप्रगणेशेन मोहिता बहवो जनाः ॥ १६ ॥ विनायकाय हृदयंगं बीजाद्यो
 ष्टवर्णकः ॥ वर्णलक्षम्पुरश्चर्यागणेशानां प्रकीर्तिता ॥ १७ ॥ सर्वासां योगि
 नीनान्तु स्वबीजाद्याहृदन्तकाः ॥ नाममन्त्रास्मृता मन्त्रावर्णलक्षम्पुरस्क
 या ॥ १८ ॥ गणेशस्य प्रभावेन सिद्धिः स्यात्पारलौकिकी ॥ योगिनीसेवना
 दत्र न विघ्नैः परिभूयते ॥ १९ ॥ चेटिका प्रोक्तफलदा सर्वत्रैष विनिश्चयः ॥
 सिंहास्यायोगिनीचात्रजटिलावेषधारिणी ॥ २० ॥ अथ काम्या चेटिकाया
 मनुं विंशतिवर्णकम् ॥ ब्रवीमि वर्णद्वितयात्पातालतलवासिनीम् ॥ २१ ॥
 श्यामलेश्रीसिद्धिमिति देहि स्वाहेति चिन्तयेत् ॥ तालवनान्तरे स्वस्थां कस्ता
 लीमनोरमाम् ॥ २२ ॥ आलिभिः सहिताङ्गीतकारिणी श्यामलाम्भजे ॥ जपे
 दयुतसंख्याकं शान्तात्मा तालकानने ॥ २३ ॥ तद्दशांशेन जुहुयात्सताली
 फलखण्डकैः ॥ कर्पूरागुरुयुक्कैश्च पूर्णतत्रिः प्रदक्षिणम् ॥ २४ ॥ कुर्यात्तालीव
 नेतच्चाथैतन्मध्ये वनान्तरे ॥ ज्येष्ठामायां यजेद्वात्रौ सहस्रद्वितयं मनुम् ॥ २५ ॥
 अर्धरात्रे च रेद्धोमम् पूर्णतालफलेन च ॥ भृङ्गामारुत आयाति प्रकाशोतीव
 जायते ॥ २६ ॥ तन्मध्ये तु महादेवी श्यामा षोडशवर्षिकी ॥ नीलांशुकप
 रीधानाकस्तूरीचन्दनप्रिया ॥ २७ ॥ तान्नमस्कृतविश्वेशीं तुष्टाभववरानने ॥
 इत्युक्तामन्त्रिणे तुष्टासाददाति फलत्रयम् ॥ २८ ॥ परमानसविज्ञानविद्यां जा
 तिमनोरमाम् ॥ कन्दर्पवत्स्वरूपञ्च जगतीमोहनक्षमम् ॥ २९ ॥ गंवीराय नम
 श्चेति प्रोक्तो मन्त्रः षडक्षरः ॥ योगिनीचास्य गृद्धास्याद्वेषतः सातपस्विनी ॥ ३० ॥
 तस्याश्चेटी तु बालोक्ता एकोनत्रिंशदक्षरा ॥ ॐ पञ्चवर्षिकीत्युक्ता बाले वचन
 माधुरीम् ॥ ३१ ॥ मम देहि दयान्ते तु हुरुणां हुरुयुग्मकम् ॥ भुवने शीदयं चेति
 ध्यानमस्या निरूप्यते ॥ ३२ ॥ गोरोचना चर्चिताङ्गा हेमगौरां सुरार्चिताम् ॥
 चन्द्रावतं सांललितवचनाने त्रसुन्दरीम् ॥ ३३ ॥ गोमयेन समालिप्य शून्यगोह
 स्य भूमिकाम् ॥ चन्दनेन समालिख्य तत्पश्चात्कुंकुमेन च ॥ ३४ ॥ तत्र दूर्वा

दलैः पूज्यावाला लक्ष्मं जपेत्ततः ॥ धत्तूरकुसुमैर्होमसहस्रैकं समाचरेत् ॥ ३५ ॥
 तदीजैः पूजनं कार्यं कौशेयवसनो यजेत् ॥ काषायवस्त्रो नग्नो वा सिद्धमन्त्रः स
 माचरेत् ॥ ३६ ॥ धत्तूरतैलेनाभ्यङ्गं पौर्णमास्यां विधूदये ॥ पुष्पस्य तद्गृहे ग
 त्वानग्नो बालामनुं जपेत् ॥ ३७ ॥ ततो रात्रिप्रान्तभागे दूरतः पञ्चवार्षिकी ॥
 दृश्यते सा द्रुमारूढा धावंस्तत्सन्निधौ ब्रजेत् ॥ ३८ ॥ सापि मोदप्रहृष्टा हि चुम्बत्या
 सुतदाननम् ॥ तच्चुम्बनात्तस्य जिह्वारससन्दोहिनी भवेत् ॥ ३९ ॥ तर्दा तथा
 याति मोहं शजाराज्ये खिलोजनः ॥ व्याघ्रादिपशुजातीनां मोहनं तद्वचो भवे
 त् ॥ ४० ॥ मुखं तस्य समालोक्य सर्वे मुह्यन्ति जन्तवः ॥ गंसुरायनमश्चेति प्रो
 क्तो मन्त्रः षडक्षरः ॥ ४१ ॥ योगिनी काकतुण्डास्यास्फुटाक्षी चेदिकेरिता ॥ वि
 शालाक्षि गजान्तेति तिले देहियुगं वदेत् ॥ ४२ ॥ दारिद्र्यं दाहयेत्युक्ता ह्रीं स्फुटाहुं
 कलत्रकम् ॥ वह्नेर्मन्त्रः समाख्यातो नागनेत्रमिताक्षरः ॥ ४३ ॥ नारङ्गनारिके
 लानावने वाथ नदी तटे ॥ अथवा चित्तटे रम्ये तादृग्वनविभूषिते ॥ ४४ ॥ अथवा
 कमलामोदभूषिते सुसरित्ते ॥ लक्ष्मेकं जपित्वा तु होमं कुर्याद्दशांशतः ॥ ४५ ॥
 नारिकेलैस्ततः सिद्धमन्त्रो मन्त्री समाचरेत् ॥ माघे मासितथाष्टम्यां कृष्णपक्षे
 निशा विधौ ॥ ४६ ॥ सहस्रं प्रजपेन्मन्त्रं वेतालाः खड्गपाणयः ॥ साधकं ते भी
 षयन्ति न भेतव्यं तदा क्वचित् ॥ ४७ ॥ वामहस्तासृजा तांश्च सिञ्चेत्ते यान्ति दूर
 तः ॥ पुनर्जपेत्समारब्धे तदा कात्यायनी स्वयम् ॥ ४८ ॥ आयाति शवमुण्डा
 नि चर्वयन्त्यतिभीषणा ॥ वामजङ्घासृजा सिञ्चेत्ततः सापि प्रयाति च ॥ ४९ ॥ पु
 नर्जपेत्समारब्धे भैरवी याति भीषणा ॥ गजमुण्डश्चर्वयन्ती वमन्ती शोणितम्भु
 वि ॥ ५० ॥ तथा सहसमायान्ति भीषणा भैरवास्तदा ॥ सिञ्चेद्भैरवांस्तांश्च
 ततो भालोद्भवामृजा ॥ ५१ ॥ पुनः सहस्रं जप्त्वान्ते नारिकेलत्रयं हुनेत् ॥ त
 दा देवी समागत्य नारिकेलं प्रयच्छति ॥ ५२ ॥ तस्मिन् स्थिते जगद्दृश्यं जायते न
 गेन्द्रिरा ॥ गमुक्ता प्रवदेन्नेतन्वरदाक्षविनायकम् ॥ ५३ ॥ हृदन्तोरुद्रव
 र्णो यमन्त्रः प्रोक्तो स्य योगिनी ॥ उष्ट्रग्रीवाभिधा प्रोक्ता सैरन्ध्री रूपधारिणी ॥
 ५४ ॥ वेदास्या हरितालाक्षी मन्त्रः सप्तदशाक्षरः ॥ तारं ह्रीं हरितालाक्षि वदेद्
 तिकला ततः ॥ ५५ ॥ दहयुग्मं वह्निजायां ध्यानमस्या निरूप्यते ॥ जपापुष्प

सहस्रौघद्योतमानां महेश्वरीम् ॥ ५६ ॥ ध्यायेत्तां हरितालाक्षीं सिद्धिदां शंवि
तन्वतीम् ॥ मृगप्रवेशसञ्जातो द्वितीयचरणे ध्रुवम् ॥ ५७ ॥ आदिमे दिवसे रा
त्रौ गत्वा वै निजनेवने ॥ दिवसे च समानीय हरितालं मुखे स्वके ॥ ५८ ॥ लेप
यित्वा प्रथमतो जपेद्युतसंख्यकम् ॥ घृतकर्पूरकाशमीरं कौशुम्भैर्होममाचरेत् ॥
५९ ॥ पूर्णकुर्व्यात्कुलिङ्गेन हरितालरसस्पृशा ॥ ततो देवीसमायातिललि
ता हरितालिका ॥ ६० ॥ नानावाक्यैर्मोहयन्तीं साधकं तानं विश्वसेत् ॥ ततः
प्रभातसमये मूलमन्त्रप्रभावतः ॥ ६१ ॥ भगिनीं स्मरति कलां साधकस्य प्रय
च्छति ॥ वशीभूतारतिकला गृहीत्वामन्त्रिणं ध्रुवम् ॥ ६२ ॥ खेचरं कुर्वती स
द्यो नयेद्देशे विचिन्तिते ॥ यक्षिणीभूतये तालभैरवानतिभैरवान् ॥ ६३ ॥ आ
नयति क्षणे नैव मन्त्रिणो वश्यमादरात् ॥ देवकिन्नरगन्धर्वविद्याधरपुरे नयेत् ॥
६४ ॥ आनयेच्च पुनर्भूभौ नानावस्तुप्रदर्शयेत् ॥ गमुक्त्वा चैव वक्राय हृद
न्तोयंगजाक्षरः ॥ ६५ ॥ योगिन्यस्य हयग्रीवाभवेन्मासोपवासिनी ॥ अ
स्यास्तुकुण्डलीचेटीमन्त्रो विश्वमिताक्षरः ॥ ६६ ॥ ॐ कुण्डिनिनागवाहने
कुर्व्वङ्गिगेहिनी ॥ महानागसमारूढामानिम्नस्फुटलोचनाम् ॥ ६७ ॥ दी
प्यन्तीमन्धकारे च फूत्काराहतभूरुहाम् ॥ एकलिङ्गो महादेवो यत्र स्यादविल्व
कानने ॥ ६८ ॥ तत्रेभं प्रजपेन्मन्त्रं लक्षहोमं समाचरेत् ॥ विल्वमूलेन मन्त्र
स्य तदा सिद्धिः प्रजायते ॥ ६९ ॥ रात्रौ शिवचतुर्दश्यामेकान्तेशिवमन्दिरे ॥
जपेत्सहस्रत्रितयं हुनेत्तस्य दशांशतः ॥ ७० ॥ विल्वमूलेन होमान्ते कुण्डो ना
ममहाफणी ॥ विस्तीर्णवदनो लम्बोदृश्यते युगविंशकः ॥ ७१ ॥ फणां प्रसा
र्य नागोसौ पुनस्तिष्ठति मन्त्रिणः ॥ पुरस्तात्तस्य निर्भीत्या स्थातव्यं तेन मन्त्रि
णा ॥ ७२ ॥ फूत्काराणां सहस्राणि फणाभिः कुरुते ध्रुवम् ॥ तस्य वक्राच्छतं
ज्वालानिस्सरन्ति पुनः पुनः ॥ ७३ ॥ तथा विषाणि बहुधानी लपीतच्छवी
निच ॥ पललानि ततो धूमपत्रिणश्चापि शाखिनः ॥ ७४ ॥ एवं विधं महो
त्पातं दृष्ट्वा विभ्यति नैव चेत् ॥ तदा सा दृश्यते देवी तन्नागफणसंस्थिता ॥ ७५ ॥
तांस्तु त्वास्तुभिर्देवीं न त्वासापि ददाति च ॥ अमृतन्तोलकमितन्तेन स्यादजर
मरः ॥ ७६ ॥ निधीन्पश्यति भूमिस्थान्वाणी सत्या प्रजायते ॥ गमेकदन्तं के

न्तश्चहृदयान्तोगजाक्षरः ॥ ७७ ॥ वाराहीयोगिनीजातावेपाच्छूकरचारि
 णी ॥ अस्यदेवस्यचेटीतुप्रोक्तात्रमधुवासिनी ॥ ७८ ॥ त्रयोदशाक्षरोमन्त्रः
 प्रणवोमधुवासिनी ॥ कामदेवीतिचोच्चार्यक्लींस्वाहेतिमनुःस्मृतः ॥ ७९ ॥
 स्तूयमानाचकामेनविभ्रतीस्वर्णपङ्कजम् ॥ ध्यायेन्नवरसांदेवीमृगाक्षींब्रह्मसौ
 ख्यदाम् ॥ ८० ॥ मधुवृक्षतलेस्थित्वाजपेलक्षमितम्मनुम् ॥ वासन्तीकुसुमै
 र्होमोमधुपुष्पैरथापिवा ॥ ८१ ॥ कर्पूरागुरुसम्मिश्रैःकुर्यादयुतसङ्ख्यया ॥
 मधुमासिसिताष्टम्यामेकान्तेनिर्जनेजपेत् ॥ ८२ ॥ मधुवृक्षतलेनीरेगोदाव
 र्याविशेषतः ॥ होमःप्राग्वत्सहस्रंस्याज्जपेन्नवसहस्रकम् ॥ ८३ ॥ मधुनामा
 तदायक्षोज्वालामालेतिभीषणः ॥ माहिषेणविषाणेनदक्षहस्तेनसम्पिबेत्
 ८४ ॥ रक्तञ्चवामहस्तेनसुराम्पिबतिभीषणः ॥ जिह्वयैवचयक्षोहिलतावृक्षादि
 गुल्मकान् ॥ ८५ ॥ उत्पाट्यचर्वमाणोहिभक्ष्यन्देहीतिभाषते ॥ नभयंप्राप्नु
 यात्तस्यमिथ्यात्रासादिभिस्तदा ॥ ८६ ॥ तस्मैरक्तंप्रदातव्यम्मन्त्रिणास्व
 करोद्भवम् ॥ ततस्तस्मिन्गतेयक्षेदेवीवृक्षतलेतदा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्षाजायतेतस्मै
 दद्यात्पौष्पञ्चकार्मुकम् ॥ वितस्तिमात्रन्तेनस्यात्सर्वमोहनकारकः ॥ ८८ ॥
 धनन्देहंप्रयच्छन्तितस्मैकामविमोहिताः ॥ गञ्जलम्बोदरंडेन्तंहृदयान्तो
 ष्टवर्णकः ॥ ८९ ॥ योगिनीशरभास्यास्यज्वालामालावपुर्धरा ॥ चेटी
 तुमन्थराप्रोक्तामन्त्रोजिनमिताक्षरः ॥ ९० ॥ ॐमन्थरेवदेत्पश्चादिक्षुंक्षि
 तिनिवासिनि ॥ ममेश्वरयुग्मञ्चतुंगमंवह्निगेहिनी ॥ ९१ ॥ करेवहन्तीको
 दण्डमैक्षवंलोललोचना ॥ जपाकुसुमशोणाङ्गीममचित्तेस्तुमन्थरा ॥ ९२ ॥
 इक्षुवाटीस्थलञ्चैवगुडपाकस्थलंहियत् ॥ रसपञ्चसमीपेतुरचयित्वाशुभंस्थलम् ॥
 ९३ ॥ लक्षमात्रम्पुण्ड्रचर्याइक्षुखण्डैश्चहोमयेत् ॥ मल्लारिपथीरात्रौतुजपेत्सो
 मेशतद्वयम् ॥ ९४ ॥ तदशांशैर्हुनेदिक्षुखण्डैरायातिमन्थरा ॥ ददातिमधुपा
 त्रंहिदिव्यमाध्वीकमिश्रितम् ॥ ९५ ॥ तत्पूजयेत्त्रिसन्ध्यंहितन्मुखान्मन्थराव
 देत् ॥ भाषयास्पृश्यादद्यात्पूजान्तेयन्मनोगतम् ॥ ९६ ॥ भूतञ्चवर्त्तमानञ्चभ
 विष्यन्नात्रसंशयः ॥ यदायदातिसङ्कष्टंजायतेमन्त्रिणोध्रुवम् ॥ ९७ ॥ तदात
 दानुतान्देवीमधुपानैःप्रपूजयेत् ॥ सङ्कष्टंहरतेतूर्णविग्रहादौप्रपूजयेत् ॥ ९८ ॥

रसपञ्चतमीपेतुभूमिपूजांविशेषतः ॥ कुंकुमैश्चापिसिन्धूरैश्चचन्दनवन्द
नैः ॥ ६६ ॥ मध्यन्दिनीजपापुष्पकरवीरप्रसूनकैः ॥ यावदालोहितं वस्तु
तावद्विःपरिपूजयेत् ॥ १०० ॥ वक्ष्येथकालिकप्रोक्तान्स्थितानष्टौविनायका
न् ॥ नमोभगवतेपूर्वडेन्तन्त्रनामचोच्चरेत् ॥ १ ॥ अष्टानामपिमन्त्रोयमैन्द्रां
सिद्धिविनायकः ॥ उलूकीयोगिनीतत्रनापितारूपधारिणी ॥ २ ॥ विधि
स्तत्रसमाख्यातोह्यणिमाद्यष्टसिद्धयः ॥ साधकोयांसिद्धिमिच्छेत्तद्युक्ताय
पदं वदेत् ॥ ३ ॥ मन्त्रमध्येवर्णलक्षजपेद्धोमंसमाचरेत् ॥ महागणपवत्सर्वत
तस्तांसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ काश्यामाग्नेयदिग्भागेविज्ञेयोर्कविनायकः ॥
योगिनीचशिवाएवमूर्त्तिकारूपधारिणी ॥ ५ ॥ हंसवागस्यचेटीस्यान्मन्त्रो
स्याद्वादशाक्षरः ॥ ॐ हंसर्गे बोधमिति वाक् श्रीबीजाग्निबलभाः ॥ ६ ॥ शत
चन्द्रसमज्योत्स्नांचन्द्रार्धकृतशेखराम् ॥ वरदाभयहस्तांचसंसेवेहंसगामिनी
म् ॥ ७ ॥ सहस्राणांतुपञ्चाशत्पुरश्चरणमस्यतु ॥ अयुतार्धन्ततोहोमंपञ्चाक्षै
राज्यसंयुतैः ॥ ८ ॥ कुर्याद्धोमंयवैस्तद्वत्पद्मयुक्तसरित्ते ॥ हिरण्यकशिपु
प्राणनाशकालेति तौध्रुवम् ॥ ९ ॥ सन्ध्यामारभ्यजप्तव्यंप्रहरत्रितयावधि ॥
भूर्जपत्रैश्चहोतव्यंपञ्चाक्षैःखखखाष्टकम् ॥ १० ॥ ततोहंससमारूढाशतच
न्द्रसमप्रभा ॥ सादेवीमन्त्रिणे तस्मैपद्ममालांप्रयच्छति ॥ तन्मालाजपतोम
न्त्रीजायतेशास्त्रपारगः ॥ ११ ॥ अज्ञानाच्चेत्सगर्वोपिजायतेसत्त्वमस्यतु ॥
दुर्गयास्थापितःकाश्यांयाम्येदुर्गविनायकः ॥ १२ ॥ मायूरीयोगिनीतत्रलो
कानामौषधप्रदा ॥ ॐ ह्रीन्दुमुक्तादुर्गायैहृदयान्तोष्टवर्णकः ॥ १३ ॥ मुनिः
प्रोक्तोनारदारुयोगायत्रीछन्द ईरितम् ॥ दुर्गादेवीययादुर्गवधार्थमेवितोगणः ॥
१४ ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चार्यदीर्घपट्क समन्वितम् ॥ क्रमादाद्यन्तयोर्मायांदुर्गायैचे
तिमध्यतः ॥ १५ ॥ पल्लवाद्याःषडङ्गानिचेतिमन्त्राःप्रकीर्तिताः ॥ सिंहासनां
मरकतद्युतिंचन्द्रार्धशेखराम् ॥ १६ ॥ शङ्खचक्रधनुर्बाणान्दधतीं त्रीक्षणांभ
जे ॥ अष्टपत्राम्बुजद्वन्द्वेचतुरसूत्रयावृते ॥ १७ ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तेकुंकुमादि
भिरुद्धृते ॥ कुर्यात्स्वपीठपूजायांतवशक्तिसमर्चनम् ॥ १८ ॥ प्रभासमाजया
मृक्षमाविशुद्धानन्दिनीतथा ॥ सुप्रभाविजयापूर्वदलात्सर्वार्थसिद्धिदा ॥ १९ ॥

एवं वह्निसरस्त्रीवहीनैरङ्घ्रिः प्रपूजयेत् ॥ अं वज्रनखदंष्ट्रायुधाय प्रोक्त्वामहाप
 दम् ॥ २० ॥ सिंहाय हुंफट् हृदयमूनविंशतिवर्णकः ॥ सिंहमन्त्रः समाख्यातो
 तेन सिंहं प्रपूजयेत् ॥ २१ ॥ मूर्त्तिमावाह्यतस्यान्तु पूजयेच्चन्दनादिभिः ॥ प्र
 थमावृत्तिरङ्गैः स्यादद्वितीया तु प्रभादिभिः ॥ २२ ॥ सविन्दुनाद्यवर्णाद्यैर्जयादी
 नान्तु नामभिः ॥ डेन्तैर्नमोन्तैस्तृतीया वरणं परिकीर्तितम् ॥ २३ ॥ जयाचवि
 जयाकीर्तिः प्रीतिश्चापि प्रभामता ॥ श्रद्धामेधाश्रुतिश्चापि चतुर्थ्यवरणं क्रमा
 त् ॥ २४ ॥ शङ्खचक्रं गदां खड्गपाशां कुशशरान्धनुः ॥ बाह्यवीथीद्वये लोक
 पालान् द्वाणिवक्रमात् ॥ २५ ॥ जितेन्द्रियो हविष्याश्विमुखं क्षजपेन्मनुष्य ॥
 तत्सहस्रं तिलैः स्वादुलोलितैर्वापयोन्यमा ॥ २६ ॥ जुहुयादधितेव हौतर्पणा
 दिततश्चरेत् ॥ एवं सिद्धे मनौ मन्त्री प्रयोगानाचरेत्सुधीः ॥ २७ ॥ यथोक्तेन वि
 धानेन नवकुम्भान् मनोरमान् ॥ पञ्चरत्नसमायुक्ता नवस्थानेषु विन्यसेत् ॥ २८ ॥
 मन्त्री दुर्गाय जन्ममध्येष्वन्यत्र च जयादिकाः ॥ चन्दनाद्यैः समभ्यर्च्य धूपदीपै
 र्चमन्त्रावित् ॥ २९ ॥ अभिसिञ्चेत्प्रियं साध्यं राजानं वा शिशुं बुधः ॥ विजयश्री
 समायुक्को राजा भवति नान्यथा ॥ ३० ॥ भूतापस्मारवेतालपिशाचाद्यैर्वियुज्य
 ते ॥ बन्ध्याचललनापुत्रं विनीतं प्राप्नुयाच्छुभम् ॥ ३१ ॥ आमयान्मुच्यते म
 र्त्योर्दीर्घायुश्च न संशयः ॥ अनेनैव विधानेन जनानामनुरञ्जनम् ॥ ३२ ॥ दुर्गा
 मनुं च भजतां बह्वयुश्चायनाशनम् ॥ काश्या नैर्ऋत्यभागे तु ज्ञेयश्चण्डविनाय
 कः ॥ ३३ ॥ वेश्यावृत्तिकरी चास्य योगिनी च कितानना ॥ हंसीनाम्नी तस्य चेटी
 तस्याः साधनमुच्यते ॥ ३४ ॥ शुधाकरसमज्योत्स्नांशुकशोभितसत्कराम् ॥
 वामे हंसं दधानां च पीनोन्नतपयोधराम् ॥ ३५ ॥ एकान्ते च नदीतीरे जपेन्मन्त्र
 युतत्रयम् ॥ मुस्तकन्दैः सहोशी रैर्दशांशं होममाचरेत् ॥ ३६ ॥ एवं सिद्धप्रयो
 गस्तु नदीतीरे च कानने ॥ गहने बिल्ववृक्षाणामेकान्तेऽप्यथ वा सुधीः ॥ ३७ ॥
 तुङ्गमद्गानदीतीरे यत्र लक्ष्मीश्वरः शिवः ॥ ३८ ॥ तत्र स्नात्वा तटे तस्या ह्यज्ञा
 द्यां च दिनं यजेत् ॥ भानोर्वा रे निशि हुनेत्प्राग्बह्वीं तदा यजेत् ॥ ३९ ॥ न
 त्वास्तुत्वा प्रार्थयित्वा निर्भयोजनवर्जितः ॥ ददाति मन्त्रिणेशीघ्रं स्कटिकाख्यं
 मनोहरम् ॥ ४० ॥ तस्मिन्पश्यति भूतं च भविष्यं वर्त्तमानकम् ॥ तथा स्वस्य प

रस्यापिसर्वज्ञोजायतेनरः ॥ ४१ ॥ काश्याःपश्चिमदिग्भागेसदेहलिविनाय
कः ॥ योगिनीत्वष्टवक्रास्यवणिकर्मप्रकुर्वती ॥ ४२ ॥ विचित्रानामचेष्ट्यस्य
त्रयोविंशतिवर्णकः ॥ ह्रींविचित्रेचित्रचैलेचैलंदेहिपदंवदेत् ॥ ४३ ॥ वायुं पूज्य
गमंचहुंस्वाहेत्युदितोमनुः ॥ अयुतंप्रजपेत्तीरेसरितस्तद्वशांशतः ॥ ४४ ॥
कमलाक्षैर्भवेद्धोमस्तत्तत्काम्यंसमाचरेत् ॥ वैत्रैचाश्विनमासेचचतुर्दश्यांनिशा
न्तरे ॥ ४५ ॥ सरस्तीरेजपेन्मन्त्रंसमस्तांरात्रिमन्ततः ॥ ततोदेवीसमायाति
विचित्रवसनाञ्चलम् ॥ ४६ ॥ ददातितत्पूजयित्वा रात्रौ संस्थापयेद्गृहे ॥
तद्गृहंपूर्यतेवस्त्रैराजमन्दिरगैरपि ॥ ४७ ॥ काश्यावायव्यकोणेषुदण्डा
ख्योविनायकः ॥ योगिनीकोटराक्ष्यस्यचेटीस्यादधिपूर्वकम् ॥ ४८ ॥ केश
मुच्चार्यचावर्त्तनखरेहिपदंततः ॥ ह्रींश्रींस्वाहेतिमन्त्रोत्थतस्यध्यानमिहोच्य
ते ॥ ४९ ॥ स्वच्छतोयैश्चसम्पूर्णवामेधत्तेकमण्डलम् ॥ स्वर्णकुण्डलक्षिता
द्व्यगण्डान्तंविधिपूर्वकम् ॥ ५० ॥ जपेत्क्षमितंमन्त्रंनदीतीरेमनोरमे ॥
होमयेच्चत्रिमधुरैःप्रयोगंतत्तमाचरेत् ॥ ५१ ॥ कृष्णातीरेमहातीर्थेथवापञ्चनदे
शुमे ॥ माघमासेद्वितीयायांकृष्णपक्षेनिशान्तरे ॥ ५२ ॥ कृत्वाट्टणकुसूलं
तुनिक्षिपेत्तत्स्थलान्तरे ॥ कृत्वासायन्तनंकर्मकुसूलंपूजयेत्ततः ॥ ५३ ॥ तत्र
देवींस्मरेन्मन्त्रीकुसूलान्तर्विशेदध्रुवम् ॥ तत्रबद्धासनोयोगीशीतवाधामुपेक्ष्य
हि ॥ ५४ ॥ जपेत्पञ्चसहस्रंतुदेवतांविधिपूर्वकम् ॥ पञ्चवक्रांत्रिनेत्रांचपश्ये
दष्टभुजांशिवाम् ॥ ५५ ॥ ततःसादेवतातस्मैददातिचकमण्डलम् ॥ जलपू
र्णतस्तस्यजलेनासेचयेच्चयम् ॥ ५६ ॥ सनरस्तत्क्षणादेवसप्तजन्मसमुद्भवा
म् ॥ जातिंवदतितत्कालंतत्तत्कर्मकरोतिच ॥ ५७ ॥ काश्यामुत्तरभागेन
पाशपाणिर्विनायकः ॥ योगिन्यस्यभवेत्कुब्जाव्यालग्राहास्वरूपतः ॥ ५८ ॥
यदानमहिषंशक्रापातितुंविन्ध्यवासिनी ॥ वज्रस्तदाकृतोनेनमहिषोविनिपा
तितः ॥ ५९ ॥ तस्मान्महिषमर्द्दिन्यामन्त्रंवक्ष्येसमासतः ॥ महिषमर्द्दिनीत्यु
क्त्वास्वाहान्तोऽष्टाक्षरोमनुः ॥ ६० ॥ मार्कण्डेयोमुनिश्चन्द्रोगायत्रंदैवतंमनोः ॥
सुरासुरनुतादेवीप्रोक्तामहिषमर्द्दिनी ॥ ६१ ॥ मर्दिनिहुंफद् हृदयंपरिकीर्त्ति
तम् ॥ महिषारेशानिहुंफद् शिरोगंसमुदीरितम् ॥ ६२ ॥ मन्त्रैरेभिर्जातियुक्तेः

पञ्चाङ्गानिप्रकल्पयेत् ॥ गारुडोपलदीप्तिचमणिमौक्तिककुरडलाम् ॥ ६३ ॥ तिष्ठ
 न्तीमाहिपेशीर्पेनौमिभालविलोचनाम् ॥ चक्रंशङ्खंकृपाणंचवाणंशूलंचतर्ज
 नीम् ॥ ६४ ॥ कार्मुकंखेटकंहस्तैर्विभ्रतींशिशिशेखराम् ॥ जटामुकुटशोभादयांस
 र्वाभरणभूषिताम् ॥ ६५ ॥ पीताम्बरधरांदेवींपीनोन्नतकुचदयाम् ॥ ततःपूर्वो
 दितेपीठेद्येन्महिषमर्दिनीम् ॥ ६६ ॥ प्रथमावृत्तिरङ्गैःस्याद्दुर्गाद्याभिःपेररिता ॥
 स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येनदुर्गाचवरवर्णिनी ॥ ६७ ॥ आर्याकनकप्रभाख्याकृत्ति
 काचाभयप्रदा ॥ कन्यास्वरूपाआईऊंदिंघोंदिस्वरपूर्वकाः ॥ ६८ ॥ क्लीबान्तर
 हितंचात्रग्राह्यंदीर्घस्वराष्टकम् ॥ परादिकंप्रथमतःसविन्दुवर्णमुच्चरेत् ॥ ६९ ॥
 ततोदेव्यायुधंप्रोक्त्वातृतीयावरणयजेत् ॥ चतुर्थीलोकपालैःस्यात्पञ्चमीचतदा
 युधैः ॥ ७० ॥ प्रजपेदमुलक्षंचतत्सहस्रंतिलान्हुनेत् ॥ एवंसिद्धेमनौमन्त्रीप्रयो
 गानाचरेत्ततः ॥ ७१ ॥ तिलहोमादशीकारोनृणांस्त्रीणांभवेद्भुवम् ॥ आम
 यान्मुच्यतेमर्त्यःसद्यःसर्षपहोमतः ॥ ७२ ॥ पद्महोमात्तथाराज्ञःसंग्रामेविजयो
 भवेत् ॥ दूर्वाहोमेनमर्त्यानारोगशान्तिर्भवेद्भुवम् ॥ ७३ ॥ ब्रह्मवृक्षोत्थकुसुमे
 र्लभतेपुष्टिमुत्तमाम् ॥ धान्यहोमेनधान्यानिकाकपक्षहुतेनच ॥ ७४ ॥ विद्वेषोजा
 यतेलोकेचात्यन्तमुहदोरपि ॥ शत्रुर्गच्छतिपञ्चत्वंसत्यंमरिचहोमतः ॥ ७५ ॥
 एवंयोभजतेदेवींदुर्गामहिषमर्दिनीम् ॥ सनाशयेत्क्षुद्रभूतान्चौरादीन्दर्श
 नादपि ॥ ७६ ॥ उपासितोपासितातिनिकटेद्रुतसिद्धिदा ॥ काश्यामीशा
 नदिग्भागेज्ञेयःस्वर्वविनायकः ॥ ७७ ॥ दासीरूपंसमास्थायस्थिताविकटलो
 चना ॥ योगिनीजयदुर्गाचसिद्धिदातत्रसंस्थिता ॥ ७८ ॥ तारोदुर्गेद्वयंप्रो
 क्तवारक्षिणीत्यग्निगोहिनी ॥ दशाक्षरोमनुःप्रोक्तोभजतामिष्टसिद्धिदः ॥ ७९ ॥
 नारदर्षिर्विराट्छन्दोजयदुर्गाचदेवता ॥ ताराद्यैःपंचयमन्त्रस्यपदैःसर्वेणस
 म्मता ॥ ८० ॥ जातियुक्ताचाङ्गकलुप्तिःकाम्येकर्मण्यथोच्यते ॥ दुर्गेतिहृदयं
 प्रोक्तंदुर्गाशिरर्दिरितम् ॥ ८१ ॥ दुर्गायैस्याच्छिखावर्मभूतरक्षाक्षिकीर्ति
 ता ॥ ८२ ॥ तारादिदुर्गद्वितयंरक्षिण्यक्षिप्रकीर्तितम् ॥ तारादियुगलंदुर्गे
 राक्षिण्यस्रमुदीरितम् ॥ ८३ ॥ मेघश्यामांग्लौकिरीटांत्रिनेत्रांसिंहवाहिनी
 म् ॥ चक्रंदरंखड्गशूलौबाहुभिर्विभ्रतींभजे ॥ ८४ ॥ दौर्गेपीठेयजेदेवीमुक्त्वा

गेणमन्त्रवित् ॥ प्रजपेत्पञ्चलक्षं चतदशांशं हुनेदघृतैः ॥ ८५ ॥ तर्पणादिततः
 कुर्यात्ततः सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ततः सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगानाचरेत्ततः ॥ ८६ ॥
 इमं मनुं जपेद्भूयः प्रविशेच्छत्रुसङ्गरम् ॥ अशेषेण रिपुंहन्यान्नात्र कार्या विचा-
 रणा ॥ ८७ ॥ विवादे व्यवहारादौ यशो विजयदो भवेत् ॥ अनया विद्यया ज-
 पापताका ध्वजदुन्दुभीः ॥ ८८ ॥ शृङ्गशङ्खादिकं सर्वयानं सेनाचसैन्यपः ॥
 सञ्जसस्तच्च संग्रामे सम्यग्विजयदो भवेत् ॥ ८९ ॥ अथास्याः प्रोच्यते भेदो यदा
 घोरस्थले पतेत् ॥ ऋणं वा जायते तारा नमः प्रोक्त्वा च पूर्ववत् ॥ ९० ॥ द्वाद-
 शार्णो भवेन्मन्त्रः संग्रामविजयप्रदः ॥ मुन्याद्यं पूर्ववत् प्रोक्त्वा न पूजादिकं त-
 था ॥ ९१ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन मन्त्रेणाङ्गानि षट् क्रमात् ॥ काशीप्रान्तस्थि-
 ता एते कीर्तिता गणनायकाः ॥ ९२ ॥ देहलीसञ्ज्ञगणपेनिकटेन्येतुषोडश ॥
 विनायकास्तु काश्यां वै वेदकर्मप्रवर्तकाः ॥ ९३ ॥ तान्त्रिकाणां नात्र सिद्धि-
 र्वा मिनां तु विशेषतः ॥ वेदस्त्वनादिस्तस्यात्र दुतंसिद्धिः प्रजायते ॥ ९४ ॥
 अभक्तविघ्नकर्ता च भक्तानां विजयप्रदः ॥ पापिनां तापहर्ता च वाममार्गप्रसाध-
 कः ॥ ९५ ॥ तपोवनपरित्राता सीतारक्षाकरस्तथा ॥ आयुःकर्त्तारोगहर्ता
 निद्धिदाता द्विजाधिपः ॥ ९६ ॥ तुन्दिलो विश्वरक्षाकृद्गणनाथो गणा-
 धिपः ॥ दुग्धदश्चेति नामानि सर्वसिद्धिकराणि च ॥ ९७ ॥ हृदन्तानि प्रज-
 णानि मन्त्राण्युत संख्यया ॥ नामानुसारिणी सिद्धिरवश्यं स्यान्न संशयः ॥
 ९८ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि ये विमुक्तान्त संस्थिताः ॥ सीमाविनायका अष्टौ
 मन्त्रस्तेषां निरूप्यते ॥ ९९ ॥ धरावीजं समुच्चार्य तत्तद्वयं समुच्चरेत् ॥ केन्तंतन्नाम
 गं प्रोक्त्वा हृदयान्तो मनुः स्मृतः ॥ ५०० ॥ अविमुक्ते पूर्वदिशि लम्बोदरवि-
 नायकः ॥ शुष्कोदरी योगिनी तु धात्रीरूपं समाश्रिता ॥ १ ॥ तत्रैव शूलिनी
 दुर्गा तस्यास्साधनमुच्यते ॥ ज्वलद्वयं शूलिनीति वदेद्दुष्टग्रहेततः ॥ २ ॥
 हुंफट् स्वाहेति मन्त्रो यं तिथिवर्णः प्रकीर्तितः ॥ मुनिर्दीर्घतमाश्छन्दः ककुबुक्कं
 च देवता ॥ ३ ॥ शूलिन्याह्वामहादुर्गा सर्वा रिष्टविनाशिनी ॥ दुर्गे स्याद्द्व-
 दयं शीर्षं वरदे विन्ध्यवासिनी ॥ ४ ॥ शिखावर्मा सुरान्ते च दमन्यन्ते
 ततो वदेत् ॥ शुद्धं प्रियं वदेत् पश्चात्त्रासयरूपमीरितम् ॥ ५ ॥ अस्त्रं च देवसि

छान्तेवदेन्मन्त्रीसुपूजिते ॥ नन्दिन्यन्तरेरक्षयुग्मंसमस्तयोगेश्वरीतिच ॥ ६ ॥
 शूलिनीतिपदाद्याश्चवर्मास्त्रान्ताः प्रकीर्त्तिताः ॥ पञ्चाङ्गमत्रमुद्दिष्टमेवंन्यस्तं
 चमन्त्रिणः ॥ ७ ॥ रक्षाकृद्ग्रहदोषघ्नमङ्गकर्तुर्भवेद्भुवम् ॥ एवमन्यस्यशरीरादौ
 ध्यायेद्दुर्गासुरैर्नुताम् ॥ ८ ॥ गदादंरमरिंखड्गवाणान्शूलं च खेटकम् ॥ करा
 लिकां पाशधनुर्दिग्भिर्हस्तैश्च विभ्रतीम् ॥ ९ ॥ मेघाभामिन्दुमुकुटां सिंहा
 रुढां च तमूभिः ॥ कन्यकाभिः परिवृतां त्र्यक्षां भूषणभूषिताम् ॥ १० ॥ एवं ध्यात्वा पु
 नर्न्यासान्कृत्वा कुर्वीत साधकः ॥ दुर्गापीठे पुरा प्रोक्ते ध्यात्वा देवीं प्रपूजयेत् ॥ ११ ॥
 दुर्गाद्याभिर्दितीयास्यादायुधाद्यैः समन्ततः ॥ दुर्गाचवरदाविन्ध्यवासिन्यसुरम
 र्हिनी ॥ १२ ॥ प्रोक्तायुद्धप्रिया देवसिद्धाद्या पूजितापि च ॥ नन्दिनीसुमहा
 योगेश्वरीतिगदिताश्च ताः ॥ १३ ॥ चक्रं शङ्खं खड्गं गदेशरांश्चापं त्रिशूलक
 म् ॥ पाशं देव्यग्रतश्चैतान् पूजयेच्च प्रदक्षिणम् ॥ १४ ॥ दिशादिनाथैर्वज्राद्यैः
 पञ्चावरणपूजितम् ॥ वर्णलक्षं जपेन्मन्त्रं जुहुयात्तदशांशतः ॥ १५ ॥ आज्ये
 न साज्यहविषातर्पणादिततश्चरेत् ॥ आराध्यविप्रान्विधिवद्भक्त्याभ्यर्च्य गु
 रंततः ॥ १६ ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्रीप्रयोगान्निजवाञ्छितान् ॥ विदधीत
 विधानेन गुरोराज्ञापुरःसरम् ॥ १७ ॥ शूलाद्यायुधसंयुक्तामुग्रास्यां शूलिनीं त
 था ॥ विचिन्त्य प्रजपेन्मन्त्रं यस्तं स्पृष्ट्वा विधानतः ॥ १८ ॥ तमाविश्य क्षणं सर्वं
 वदेत्पश्चाद्दिनशयति ॥ मन्त्रावृत्त्या तदानीं च भूतसङ्घः पलायते ॥ १९ ॥ स्मृ
 त्वा च रोगिणां मध्येशूलिनीं स्वायुधैर्युताम् ॥ जपतो विद्वन्त्याशुग्रहश्चोपग्र
 हादयः ॥ २० ॥ क्षेमं करीं पूजयित्वा मनुमेनं जपेत्सुधीः ॥ परायुधानि गृह्णाति
 सेनानिश्चेष्टिता भवेत् ॥ २१ ॥ तिलयुक्तेः सर्षपैश्च वैरिनामसुसंयुतैः ॥ लक्षं
 प्रजुहुयाच्छत्रुर्यमस्यातिथ्यमाप्नुयात् ॥ २२ ॥ त्रिस्वादुयुक्तिलैरष्टसहस्रं प्रत्य
 हं हुनेत् ॥ शक्तिरस्याप्रतिहता वत्सरात्प्राग्भवेदलम् ॥ २३ ॥ घृतेनाष्टशतं म
 न्त्रीजुहुयाद्वाञ्छितं लभेत् ॥ वत्सरात्प्राग्दूर्वयाचमधुरत्रययुक्त्या ॥ २४ ॥
 सम्यगष्टोत्तरशतं जुहुयादीप्सितं लभेत् ॥ अष्टोत्तरशतं मन्त्रीगुलिकां गोमयस्य
 च ॥ २५ ॥ जुहुयात्सप्तदिवसैरिष्टैः सङ्गस्तदा दरात् ॥ अस्पृष्टभूम्यन्तरिक्षे गृही
 त्वा गोमयं शुभम् ॥ २६ ॥ त्रिसहस्रमितं जपं यिया सोर्दारिसङ्घनेत् ॥ तस्य सं

स्तम्भनंतत्रभवनेनात्रसंशयः ॥ २७ ॥ सेनामुखेनिखातंचसेनास्तम्भंकरो
त्यलम् ॥ ग्रामंवानगरंगच्छेत्संस्मरेदम्बिकांसुधीः ॥ २८ ॥ पानीयान्नकरा
चैवप्रसन्नांप्रजपेन्मनुम् ॥ तर्पयित्वाप्रविष्टस्तंप्राप्नुयान्मिष्टभोजनम् ॥ २९ ॥
सहस्रभृत्यवर्गेणप्राप्नुयान्नात्रसंशयः ॥ अर्कवृक्षसमिद्धिश्चत्रिमध्वक्कामिरुक्क
वत् ॥ ३० ॥ जुहुयाद्रविसाहस्रयान्समुद्दिश्यसाधकः ॥ भवन्त्येवहितेवश्या
स्तथाश्वत्थसमिद्धरैः ॥ ३१ ॥ प्रसन्नचेताश्चातिलैःपूर्वकर्मणिवाहुनेत् ॥ दु
र्गाकल्पोदितान्सर्वान्प्रयोगान्साधयेत्सुधीः ॥ ३२ ॥ अथवक्ष्येकूटदन्तंगणे
शंकूटसिद्धिदम् ॥ योगिन्यस्यज्वलज्जिह्वानर्तकीरूपधारिणी ॥ ३३ ॥ गृ
ह्मदुर्गास्यनिकटेसाधकाभीष्टदायिनी ॥ तारोनमोभगवतिज्वालामालिनिसं
वदेत् ॥ ३४ ॥ गृह्मगणपतिंवृत्तेस्वाहान्तोद्दिनखाक्षरः ॥ त्रिचतुःपञ्चवस्व
क्षिमितैर्वर्णैर्मनोःक्रमात् ॥ ३५ ॥ पञ्चाङ्गानिसुधीरस्यजातियुक्कानिकल्पये
त् ॥ अन्यच्छूलिनिदुर्गावत्सर्वमस्याःप्रकीर्तितम् ॥ ३६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्या
मिदेवंशालकटंकटम् ॥ स्वदंष्ट्रायोगिनीचास्यनानासङ्गीतकोविदा ॥ ३७ ॥
विधात्रीचेटिकाचास्यतस्याःसाधनमुच्यते ॥ ओंविधात्रिनीरक्षीरविधायिनिप
दंवदेत् ॥ ३८ ॥ स्वाहान्तस्थितिवर्णोयंजपोलक्षमितोमतः ॥ धात्रीतरुस
मीपस्थांविधात्रीकमलासनाम् ॥ ३९ ॥ विशाललोचनांवन्देनीरक्षीरविधा
यिनीम् ॥ नदीतीरेतुयत्रास्तेधात्रीवृक्षोमनोरमे ॥ ४० ॥ सफलस्तस्यभूमौतु
कार्त्तिक्यांपौर्णिमातिथौ ॥ सोमवारेतदामन्त्रीनिशायांत्रिशतंजपेत् ॥ ४१ ॥
होमोधात्रीफलैःकार्यस्ततस्तुतरुतोद्भवम् ॥ जायतेहिमहाशब्दःप्रसन्नास्मी
तिशोभनः ॥ ४२ ॥ तन्मन्त्रपठनान्मन्त्रीनीरक्षीरंभजेदिह ॥ इत्युक्कंकिलस
म्भूत्वासम्पठेन्मन्त्रमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ नीरान्वितंततोक्षीरंजायतेक्षीरमादरात् ॥
अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकूष्माण्डाख्यविनायकम् ॥ ४४ ॥ बालग्रहपतिश्चा
स्ययोगिनीवारुणानना ॥ वेणुवादनमेवेयंकृत्वाकाश्यांसदारतिः ॥ ४५ ॥
चेटीतुवैनतेयाक्षीतस्याःसाधनमुच्यते ॥ तारंचवैनतेयाक्षिसर्पसेवितइत्यपि ॥
४६ ॥ नागदेवींडेन्तमुक्त्वास्वाहान्तोष्टादशाक्षरः ॥ नानाकमलसर्पादिवे
ष्टिताविन्ध्यवासिनीम् ॥ ४७ ॥ ध्यायामिवैनतेयाक्षीविषदोषहरांशिवाम् ॥

चतुःषष्टिसहस्राणि पुरश्चरणमस्य तु ॥ ४८ ॥ श्रावणेमासि नागानां पञ्चमी
 या प्रकीर्तिता ॥ तस्यां जपेन्महामन्त्री रात्रौ वल्मीकभूमिषु ॥ ४९ ॥ अयुतं वै
 न ते याक्षीहोमः स्यान्मातुलुङ्गकैः ॥ ततः सागारुर्द्वीविद्यां प्रसन्नां सम्प्रयच्छति ॥
 ५० ॥ सर्पाकर्षणशक्तिं च समस्तविषनाशिनीम् ॥ मुरण्डविनायकं वक्ष्ये ऋक्षा
 क्षीयोगिनीयुतम् ॥ ५१ ॥ काशते काशिकायान्तुर्वीणावादनतत्परा ॥
 किङ्करीनाम चैतस्य चेटी तत्साधनं ब्रुवे ॥ ५२ ॥ किङ्करीजलदेवीति जलं पूरय
 पूरय ॥ धंधं सप्तदशाण्यं जपेद्वर्णसहस्रकम् ॥ ५३ ॥ आवृष्टिकाले रात्रौ
 हिरात्रौ नद्यां जले जपेत् ॥ कण्ठमात्रेयुतं चैकंध्यायन्देवीं समाहितः ॥ ५४ ॥
 किङ्करीं वारुणं पाशं विभ्रतीं जलरूपिणीम् ॥ विषक्षतस्वरूपा भांघोरगर्जनभी
 षणाम् ॥ ५५ ॥ प्रभाते वृष्टिरायातिसाहिपञ्चदिनावधि ॥ अथ वक्ष्ये
 गणेशानं विख्यातं विकटद्विजम् ॥ ५६ ॥ योगिनीकेकराक्ष्यस्य मृदङ्गं
 वादयेद्वरम् ॥ वाग्वादिनी चास्य शक्तिर्मन्त्राद्यस्य निरूप्यते ॥ ५७ ॥
 वदयुग्मं वाग्वादिनि स्वाहेति च दशाक्षरः ॥ ऋषिः कण्वो विराट्छन्दो देवता
 तु सरस्वती ॥ ५८ ॥ मातृकोक्कविधानेन मन्त्री कुर्व्यात्पण्डितकम् ॥ केशोत्र
 योर्दृशो नासेकपोलास्येतथेन्द्रिये ॥ ५९ ॥ गुदे च विन्यसेद्वर्णांस्ततो वागीश्वरीं
 यजेत् ॥ सितपद्मगतां श्वेतां लेखनीपुस्तकान्विताम् ॥ ६० ॥ नम्रां च कुचभा
 रेण वाग्देवीं चन्द्रशेखराम् ॥ ओर्द्धीं वर्णजायचोक्त्वा सरस्वत्या सनाय च ॥ ६१ ॥
 नमः पञ्चदशाण्यमासनस्य मनुर्मतः ॥ अङ्गानि पूजयेदादौ स्वरद्वन्द्वं ततो
 र्चयेत् ॥ ६२ ॥ वर्गाष्टकं ततो भ्यर्च्य ततोष्टौ शक्यस्त्विमाः ॥ योगसन्ध्या च
 विमला ज्ञानवृद्धिः स्मृतिस्तथा ॥ ६३ ॥ मेधाप्रज्ञा ततः पूज्या मातृकाश्च दिगी
 श्वराः ॥ तदा युधानि पूज्यानि भूपुरादौ यथाक्रमम् ॥ ६४ ॥ दशलक्षं जपेदन्ते
 त्रिमध्वकैश्चकैरवैः ॥ जुहुयात्तदशांशे तु शुद्धैश्चाथ तिलैर्हुनेत् ॥ ६५ ॥ तर्प
 णं मार्जनं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ॥ एवं सिद्धे मनौ मन्त्री ब्रह्मचर्य्यव्रते स्थि
 तः ॥ ६६ ॥ जपहोमरतोरामां चिन्तयेद्देवताधिया ॥ अचिरादेव स भवेत्कवी
 नामग्रणी ब्रुवम् ॥ ६७ ॥ न्यासान्वितमिमं मन्त्रं दिनादौ प्रत्यहं जपेत् ॥ लभते
 नात्र सन्देहो वाक्सिद्धिमतुलानरः ॥ ६८ ॥ ब्रह्मवृक्षरमावृक्षसु मनोभिः समि

द्वैः ॥ मधुरत्रयसंयुक्तैर्जुहुयात्साधकःस्वयम् ॥ ६६ ॥ अचिराद्वाग्विलासेन
 कवीनामग्रणीर्भवेत् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिराजपुत्रंगणेश्वरम् ॥ ७० ॥ यो
 गिन्यस्यबृहत्पुण्ड्रातालवादनतत्परा ॥ मात्रिकासिद्धिवश्याद्यंतस्मात्तन्म
 न्त्रमुच्यते ॥ ७१ ॥ यस्यामन्तर्गतामन्त्रास्त्रयस्त्रिंशच्चकोटयः ॥ गायत्रीवा
 मात्रिकावःपिसाधितासनरोभवेत् ॥ ७२ ॥ समस्तागममन्त्राणांदातानास्त्यत्र
 संशयः ॥ अकारादिशकारान्तावर्णावायुश्चदेवता ॥ ७३ ॥ वदन्तिमातृकांदे
 वीययासर्वमिदंततम् ॥ ब्रह्मासुनिश्चगायत्रीछन्दोदेवीचमात्रिका ॥ ७४ ॥
 हलोबीजान्यचःप्रोक्ताःशक्तयःकीलकंभवेत् ॥ अव्यक्तंसत्त्वंनिर्वाच्यंव्यञ्जनैः
 स्वरसङ्गमः ॥ ७५ ॥ प्रागुक्तमात्रिकान्यासास्सर्वेमुख्याभवन्तिच ॥ सुधाकु
 म्भाक्षवटिकावरपुस्तकधारिणीम् ॥ ७६ ॥ पञ्चाशदर्णव्याप्ताङ्गीचन्द्रार्धाङ्कित
 शेखराम् ॥ त्र्यक्षांकुन्देन्दुरुचिरांपद्मस्थांकुचनामिताम् ॥ ७७ ॥ मुक्तावृतस्फुर
 त्पूर्णांभजेमातृसरस्वतीम् । लिखेत्स्वर्णादिजेपत्रेरोचनांकुंकुमादिभिः ॥ ७८ ॥
 अष्टपत्रंशुभंपद्मंभूपुरत्रितयावृतम् ॥ कर्णिकायांतुस्फेंबीजंकेशरेषुद्वयंद्वयम् ॥
 ७९ ॥ कचढादिकवर्गाश्चलिखेदष्टदलेषुच ॥ तत्कमलस्याग्रदिक्षुवंबीजंठंवि
 दिक्षुच ॥ ८० ॥ पूजापीठमिदंप्रोक्तमादावज्ञानिसंयजेत् ॥ ८१ ॥ स्वरद्वन्द्वंत
 तोवगान्केशरेषुयजेदिमाः ॥ ८२ ॥ मेधांपद्मांप्रभांविद्यांधीधृतिस्मृतिबुद्ध
 यः ॥ विद्येश्वरीमध्यमान्तंपूज्याःपीठेततःपरम् ॥ ८३ ॥ वर्गाष्टकेत्विमाःपू
 ज्याव्यापिनीपालिनीतथा ॥ पावनीक्लेशिनीचापिधारिणीमालिनीतथा ॥
 ८४ ॥ हंसिनीशान्तिनीपत्रस्याग्रेचर्यामातरःपरम् ॥ वीथ्यांलोकेश्वरानग्रे
 वीथ्यामस्त्राणिपूजयेत् ॥ ८५ ॥ तद्वशांशेनजुहुयान्मधुरत्रयलोलितैः ॥
 तिलैःशुद्धैस्तर्पणादिकृत्वाशुद्धोभवेन्मनुः ॥ ८६ ॥ तत्त्वैर्भूपैश्चदिग्भिःकन
 करजतताम्रांसकैर्भिन्नमूत्रैः सम्यकृत्वात्रिवेणीस्तवकमथजपेदगव्यमाज्यंहुने
 च ॥ वस्वभ्राणाश्चपातंसुजानितहविषाचाभिषिञ्चेदघृतेतादेवीमत्यर्घ्यधार्य
 ग्रहगदशमनंसङ्करेस्याज्जयाय ॥ ८७ ॥ तोयम्पिबेदिनादौचत्रिवारंजप्तमे
 तया ॥ वत्सराज्जायतेसम्यक्ममूर्खोपिकवित्वभाक् ॥ ८८ ॥ ब्राह्मीरसेनव
 चयापयसापाचयेदघृतम् ॥ अयुतञ्जप्तमनयाभक्षितंकविताप्रदम् ॥ ८९ ॥

वर्णोपधीकाथसुवर्णकुम्भैर्जप्त्वासहस्रवनरंप्रसिञ्चेत् ॥ कीर्त्तिश्चलक्ष्मीः कवि
 तातथायुर्भवेच्चवन्ध्यालभते सुताग्रम् ॥ ६० ॥ अथप्रवक्ष्येप्रवरङ्गणेशं सुराप्रिया
 साखिलकर्मविज्ञा ॥ स्याद्योगिनीचास्यशुभङ्करीचचेटीनदीयाम्यतटेपयो
 स्याः ॥ ६१ ॥ आकृत्यर्णोमनुस्तारः शुभङ्करीपरेति च ॥ देवतेममेष्टदेहिर्भुग्नीशि
 खिवलभा ॥ ६२ ॥ कलाकपालान्यरिपालयन्ती विभावयन्ती विषयाननेकान् ॥
 नारीनरेन्द्रानपिमोहयन्ती सामानसेमेस्तु शुभङ्करीश्रीः ॥ ६३ ॥ जप्त्वालक्ष
 श्वरक्लेशहरिपुकुसुमैर्होमयेतिसिद्धमन्त्रः कृष्णायाम्भाद्रकृष्णे हरिपुगहनेचापि
 सेफालिसिन्धोः ॥ याम्येतीरेचनद्यानिशि जपमयुतन्तदशांशेन होमं कुर्यात्प्रा
 तस्तुनीराज्जयतिसुखकरान्साधकेन्द्रोगतोसौ ॥ ६४ ॥ नानाभोगकरः कामं
 यंयंप्रार्थयतेतुताम् ॥ स्वयंददातिसादेवी सुस्त्री वित्ताम्बरादिकम् ॥ ६५ ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामिवाराणस्यान्तुयेस्थिताः ॥ आवृतावक्रतुण्डाद्याश्चेटी
 शक्तिसमन्विताः ॥ ६६ ॥ डेन्तन्तन्नामहृच्चेतितेषाम्मन्त्रः प्रकीर्त्तितः ॥ वक्रतु
 ण्डविधिः पूर्वमुक्त्वोष्टानां स एव हि ॥ ६७ ॥ कपालहस्तयुक्कानां प्रदिष्टाश्च
 योगिनी ॥ शतनादेयोगिनीति देहिदेहिवदेत्ततः ॥ ६८ ॥ द्वीहं स्वाहेति म
 न्त्रोयं ध्यानमस्यानिरूप्यते ॥ वीणातन्त्रीस्फुरद्धस्तातन्नादचलकुण्डलाम् ॥
 ६९ ॥ कुशुम्भवसनांनम्रांस्तनभारेण योगिनीम् ॥ नदीतीरेचाग्रवर्णेजपेन्म
 न्त्रन्दशायुतम् ॥ ६०० ॥ आम्रपत्रैः समूलैश्च हुनेतिसिद्धो भवेन्मनुः ॥ अमा
 यांश्रावणेमासिरात्रौ दूरेन दीतटे ॥ १ ॥ तत्र रात्रौ मनुं देव्या जपेदष्टसहस्रक
 म् ॥ प्राग्वद्धुनेदष्टशतंततः सर्वानशृणोति च ॥ २ ॥ वीणावेणुमृदङ्गानां
 किन्नरीणाञ्च भूयसः ॥ इत्यादयः शतं नादा जायन्तेनापि भीषणाः ॥ ३ ॥
 ततः सा योगिनी रूपा प्रत्यक्षामन्त्रिणे भवेत् ॥ ददातियोगमुद्रांसादर्शयेत्कुण्ड
 लीपथम् ॥ ४ ॥ ततः स्वानुभवो मन्त्री योगीज्ञानी प्रजायते ॥ वाक्सिद्धिश्च
 भवेदस्य ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चैकदन्तुलविप्रपम् ॥
 योगिनी तस्य रक्ताक्षी गन्धवादरता सदा ॥ ६ ॥ नेत्ररम्या चेष्टिकास्य वेदाग्न्य
 र्णोमनुश्च ओम् ॥ नेत्ररम्ये अञ्जनञ्च देहियुग्मं निधिवदेत् ॥ ७ ॥ दर्शयद्दि
 तयम्प्रोक्त्वा पटलम्पदमुच्चरेत् ॥ दूरीकुरु युगम्पञ्च स्वाहेति कथितो मनुः ॥ ८ ॥

पुरश्चरणमेतस्या अयुतत्रितयंवदेत् ॥ घृताक्कगुग्गुलैर्होमोदेवतांसाधयेत्ततः ॥
 ६ ॥ काननेकरवीराणां रात्रौ वैशाखमासितु ॥ चतुर्दश्याञ्जपेद्देवीनेत्ररम्यां
 शतत्रयम् ॥ १० ॥ भौमस्तुवासरः प्रोक्तस्त्वथवाशुक्रवासरः ॥ घृताक्कगुग्गु
 लैर्होमततः कुर्याच्छतत्रयम् ॥ ११ ॥ ददाति मन्त्रिणे तस्मै स्वाञ्जनं नेत्रबोध
 कम् ॥ निधिं भूमिगतं वस्तु दूरदेशगतन्तथा ॥ १२ ॥ सोयं पश्यति मन्त्री च स
 द्यो भवति भूपतिः ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि कपिसिंहदिपाननम् ॥ १३ ॥ एवं
 त्रिवदनन्तस्य योगिनी तु पुकीमता ॥ रसज्ञाचेटकीचास्य पङ्कजाक्षी प्रकीर्त्ति
 ता ॥ १४ ॥ ॐ पङ्कजाक्ष्यमृतफलन्देहीतियुगन्तथा ॥ श्रीं स्वाहामेघवर्णो
 यं जपः षष्टिसहस्रकम् ॥ १५ ॥ होमः पलासपुष्पैः स्यादभावे च समिद्धैः ॥ स
 श्रीवयन्ती वमदं लोलनेत्राभि सुन्दरी ॥ १६ ॥ पङ्कजाक्षी कार्य्य करी नानाल
 द्धारशोभिता ॥ वसन्तर्तौ च गङ्गायास्तटे ब्रह्मरुहे वने ॥ १७ ॥ कृष्णाष्टम्या
 श्वैत्रमासे भौशुक्रेथवानिशि ॥ सहस्रत्रितयञ्जप्त्वा पालासैर्होममाचरेत् ॥
 १८ ॥ ततो देवी समायाति ददाति फलमुत्तमम् ॥ जरामरणराहित्यं तत्काल
 म्भक्षिते सति ॥ १९ ॥ फले तस्मिन् समायाति सद्गुरुप्रार्थितम्पुनः ॥ अथा
 तः सम्प्रवक्ष्यामि पञ्चास्यञ्जगजाननम् ॥ २० ॥ श्वेन्यस्य योगिनी प्रोक्त्वा रागा
 लापनतत्परा ॥ पयोनिदीचेटिकास्य एकत्रिंशाक्षरो मनुः ॥ २१ ॥ तारम्पयो
 दिनीत्युक्ता जलधाराधरे तथा ॥ अग्निशमयवाडववंहिं च शमयद्वयम् २२ ॥
 श्रीं स्वाहानमइत्येतज्जपेदन्तसहस्रकम् ॥ सरस्तीरेपयः कार्य्ये हुनेत्स घृतपाय
 सम् ॥ २३ ॥ वर्षतीजलविन्दूश्च मेघमालामनोरमा ॥ श्यामाम्बरपरीधाना
 रेचितेस्तु पयोदिनी ॥ २४ ॥ श्रावणे बहुलाष्टम्यां रोहिणी ऋक्षसम्भवः ॥ भौ
 मो बृहस्पतिर्वापिशुक्रो वा तत्र वासरः ॥ २५ ॥ रात्रौ स्नानविधिं कृत्वा सरस्तीरे
 मनोरमे ॥ अयुतम्प्रजपेन्मन्त्रम्पायसैर्होममाचरेत् ॥ २६ ॥ सहस्रैकन्ततो दे
 वी साक्षात्सा तु पयोदिनी ॥ २७ ॥ ददाति वरकञ्चैकमन्त्रिणे तोषमागता ॥
 अग्निदाहोस्य नैवास्ति तथा च करकान्विता ॥ २८ ॥ अष्टावपि कर्तव्यं न्या
 त्वा देवीं भवेज्जलम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि हेरम्बङ्गणनायकम् ॥ २९ ॥ चत्वर
 णादिककाम्यास्य योगिन्यस्ति कपोतिका ॥ हंसवागीश्वरी शक्तिर्मन्त्राद्यस्य नि

रूप्यते ॥ ३० ॥ ॐ ह्रीं ॐ ह्रीं ॐ तथोक्ता सरस्वत्यैनमस्त्विति ॥ ऋषि शक्तिश्च
 देव्यादि गायत्री छन्द ईरितम् ॥ ३१ ॥ हंसवागीश्वरी देवी देवता परिकीर्त्तिता ॥
 विद्वान् तृतीयबीजेन षडङ्गन्यासमाचरेत् ॥ ३२ ॥ सुषुम्नाग्रे भ्रुवोर्मध्ये रन्ध्रानां
 वमे तथा ॥ मन्त्राक्षराणि विन्यस्य चिन्तयेद्दिष्टदेवताम् ॥ ३३ ॥ हंसपृष्ठस्थपद्म
 स्थां कान्तकर्पूरसन्निभाम् ॥ चन्द्राननामन्दहासां चन्द्रार्धकृतशेखराम् ॥ ३४ ॥
 पुस्तकं च करैर्वीणां जपमालासुधाघटम् ॥ इति ध्यात्वा जपेत्पीठे मातृकायाः पुरो
 दिते ॥ ३५ ॥ वर्णाद्येनाशनं दद्यान्मूर्तिं मूलेन कल्पयेत् ॥ तस्यामावाह्यतां दे
 वीमर्चयेद्गन्धपुष्पकैः ॥ ३६ ॥ पार्श्वयोर्वाचसम्पूज्य संस्कृते प्राकृते उभे ॥
 ततो ज्ञानि च तच्छक्तिमातृलोकेश्वरानपि ॥ ३७ ॥ तदस्त्राणिततो बाह्ये देवी
 मिथ्यं प्रपूजयेत् ॥ प्रज्ञामेधाश्रुतिः शक्तिः पञ्चमी स्मृतिरीरिता ॥ ३८ ॥ वागी
 शी सुमतिः स्वस्तिरष्टौ तच्छक्रयो मताः ॥ वर्णैकाधिकलक्षन्तु जपेन्मन्त्रं समाहि
 तः ॥ ३९ ॥ तत्सहस्रं प्रजुहुयात्सिताक्लैर्नागचम्पकैः ॥ तर्पणादिततः कुर्या
 त्साधको नियतव्रतः ॥ ४० ॥ इदं मनुं यो भजते पातकैर्मुच्यते चिरात् ॥ लक्ष्मी
 यशः कान्तियुतः कवित्वस्यालयो भवेत् ॥ ४१ ॥ कुर्यात्पूर्वानुगदितान्प्रयोगा
 नत्रमन्त्रवित् ॥ अथ मन्त्रान्तरं वक्ष्ये यत्तस्याः षोडशार्णकम् ॥ ४२ ॥ ऐकारं पू
 र्वमुच्चार्य नमो भगवतीति च ॥ वेदयुग्मं च वाग्देवी स्वाहान्तो मन्त्र ईरितः ॥ ४३ ॥
 पूर्वमन्त्रोदिताश्चात्र मुन्याद्याः सम्प्रकीर्त्तिताः ॥ पदैर्मन्त्रस्य षड्भिः स्यात् षडङ्गं
 चैव जातिमत् ॥ ४४ ॥ कुन्देन्दुभासिवसनां श्वेतमाल्यानुलेपनाम् ॥ वनमा
 लां तथा व्याख्यां मुद्रां पुस्तकमेव च ॥ ४५ ॥ सुधाकुम्भं हस्तपद्मैर्दधतीं श्वेतपद्म
 गाम् ॥ त्र्यक्षां चन्द्रार्धमालां च पीनोन्नतपयोधराम् ॥ ४६ ॥ प्राग्वत्पूजाप्रयो
 गादिविशेषोत्रनिगद्यते ॥ अष्टलक्षं जपेन्मन्त्रं हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ ४७ ॥
 यथाविधि जपान्ते चतदशांशं हुनेत्तिलैः ॥ आज्याप्लुतैस्तर्पणादिसर्वपूर्ववदा
 चरेत् ॥ ४८ ॥ अह्नो मुखे प्रत्यहं य एतज्जप्त्वा जलं पिबेत् ॥ संवत्सराद्भवेद्दिवा
 न्नात्र कार्या विचारणा ॥ ४९ ॥ स्नानकाले मन्त्रजप्तैस्तोयैः सिञ्चेत्स्वमूर्धनि ॥
 सर्वैस्तोयैस्तर्पयेत्तां मेधावंशो भवेद्भुवम् ॥ ५० ॥ एतन्मन्त्राभिजप्तं च पुष्पगन्धा
 दिकं मुधीः ॥ शिरसाधारयेत्तेन सभा पूज्यः स जायते ॥ ५१ ॥ वादं च विजयो

नित्यं भवेत्तस्य न संशयः ॥ अन्यमन्त्रान्तरं चास्यावक्ष्यते रुद्रवर्णकम् ॥ ५२ ॥
 ऐवाचस्पते अमृतेषु वः सुरितिकीर्तितः ॥ दशाक्षरवदस्यान्यत्पञ्चाङ्गं तु मनोः प
 रैः ॥ ५३ ॥ पद्मसंस्थापद्मयुगाक्षमालापुस्तकानि च ॥ करैर्दधानां चन्द्रार्धमु
 कुटां त्रीक्षणां सिताम् ॥ ५४ ॥ नानासु निनुतानभ्रांस्तनभारेण ताम्भजे ॥ य
 जेच्च मातृकापीठे दशाणोक्तेन वर्त्मना ॥ ५५ ॥ प्रयोगादिप्रकुर्वीत पूर्ववद्देवदशा
 णवत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि विघ्नराजं विनायकम् ॥ ५६ ॥ योगिनीपाशह
 स्तास्य वंशारोहणकारिणी ॥ सरस्वतीशक्तिरस्य त्र्यर्णाचेटी त्रयान्विता ॥ ५७ ॥
 चारुस्वामीति मन्त्रो स्याद्विघ्नाणां परिकीर्तितः ॥ वाक्स्तु स्वामीति जसव्यः क्ष
 त्रियैः परतापकैः ॥ ५८ ॥ ग्वारुं स्वामीति वैश्यानां ऐरुं स्वोमं त्रिजन्मनाम् ॥
 ऋष्यादिकं दशाणोक्ते देवी त्र्यर्णा सरस्वती ॥ ५९ ॥ द्विरुच्चरितमूलेन पडङ्गजा
 तिसंयुतम् ॥ करांगुल्यौ विधायार्थव्याये देवीं सरस्वतीम् ॥ ६० ॥ मुक्ताहारस
 मायुक्तां चन्द्रार्धकृतशेखराम् ॥ रत्नकुम्भं व्याख्यामुद्रां त्वक्षमालां च पुस्तकम् ॥
 ६१ ॥ पीनोत्तुङ्गकुचानभ्रांश्चेताब्जस्थां सरस्वतीम् ॥ पुराप्रोक्ते मातृकायाः पी
 ठे देवीं समर्चयेत् ॥ ६२ ॥ यथा पूर्वप्रत्यहं यः स भवेद्वाक्पतिर्ध्रुवम् ॥ वर्ण
 लक्षं जपेन्मन्त्रं हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ ६३ ॥ आज्याक्लहविषावह्नौ तद्दशां
 शं हुनेत्ततः ॥ तर्पणादिततः कुर्यात्पागुक्ता विधिना ततः ॥ ६४ ॥ एवं
 सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगान्कर्तुमर्हति ॥ चतुरंगुलसम्भूतैः सुमनोभिर्हुनेत्तु यः ॥
 ६५ ॥ वाचः सोऽप्रतिमां सिद्धिमचिरात् लभते ध्रुवम् ॥ कुचन्दनोदकेनाक्लैर्जा
 तीपुष्पैः सिताम्बुजैः ॥ ६६ ॥ नद्यावत्तौ द्वौ वै कुन्दसंयुतैः कुमुदैर्हुनेत् ॥
 अचिरादतुलां वाचां सिद्धिं प्राप्नोत्यसंशयाम् ॥ ६७ ॥ एवं मन्त्रं जपेन्मन्त्री
 सभायां जयमानुयात् ॥ वचांश्चेतां तथा ब्राह्मीं प्रजप्तां मनुना मुना ॥ ६८ ॥
 अहोमुखे च यः स्वादेत्समेधां वाञ्छितां लभेत् ॥ पाण्डवीपृथुमध्याचपार्थिवाचे
 ति चेटिकाः ॥ ६९ ॥ ॐ पाण्डवीति वगलेतश्च वगलामुखि ॥ शत्रोः
 पादं स्तम्भयद्भिः क्लीं ह्रीं भुवं च रेव देत् ॥ ७० ॥ स्त्रीं स्वाहेति त्रिंशार्णो मन्त्रो
 ध्यानं निरूप्यते ॥ पीताम्बरां पीतवर्णां पीतगन्धानुलेपनाम् ॥ ७१ ॥ प्रे
 तासनां पीतवर्णां विचित्रापाण्डवीं भजे ॥ अयुतत्रितयं जप्त्वा कुशुम्भकुसुमैर्हु

नेत् ॥ ७२ ॥ एवंकृत्वापुरश्चर्यापश्चात्साधनमाचरेत् ॥ वत्सरादौप्रतिपदि
 शुक्रवारेजपेन्निशि ॥ ७३ ॥ अयुतंतदशांशेनकुसुम्भकुसुमैर्हुनेत् ॥ प्रसन्ना
 जपतोदेवीवस्त्रमेकंददातिच ॥ ७४ ॥ वैरिणोद्वेगतोवद्धंगतिस्तम्भःप्रजाय
 ते ॥ कार्तिकेकृष्णपष्ठ्यान्तुवटवृक्षतलेस्थितः ॥ ७५ ॥ जप्त्वायुतंचूतपत्रैः
 समुगन्ध्यगुरुद्रवैः ॥ तैलयुक्तेर्भवेद्धोमःपृथुमध्याप्रसीदति ॥ ७६ ॥ ददाति
 पीठंतत्रस्थोदृष्ट्यारामाश्चमोहयेत् ॥ वहन्तिपञ्चभूतानितत्पीठंतेनखेगतिः ॥
 ७७ ॥ उन्मत्तजनगांदेवीस्थूलाङ्गीकलहप्रियाम् ॥ कार्तिकेयगुहाखेलांपृथु
 मध्यांभजाम्यहम् ॥ ७८ ॥ ॐपार्थिवेचपृथिवीतलचारिणिवायुना ॥ ततो
 लिनिचतारुण्यांकुरयुग्मंचधंचधम् ॥ ७९ ॥ स्वाहैकोनत्रिंशदर्णःपार्थिवा
 यामनुःस्मृतः ॥ नदीतीरेवृष्टिकालेचतुर्दश्यांनिशान्तरे ॥ ८० ॥ कूलंखनि
 त्वाकुहरंकर्तव्ययुगसप्तकम् ॥ जपस्यार्धायुतंहोमःकदलीखण्डकैस्तथा ॥
 ८१ ॥ पृथिवीतलसञ्चारशालिनींवायुमालिनीम् ॥ भजामिपार्थिवीदेवींता
 रुण्यङ्कप्रदांशिवाम् ॥ ८२ ॥ तुष्टाददातिसाशक्लिंपृथिव्यन्तरचारिणी ॥
 जशमरणराहित्यंमातस्त्रैवसर्वगः ॥ ८३ ॥ विनायकस्तुप्रवरोदण्डहस्ता
 स्ययोगिनी ॥ रघुरोहास्वरूपासाचेटीकंकालिकामता ॥ ८४ ॥ ऐकंकाली
 कलिकलाभ्यामुचरेत् ॥ स्वाहान्तस्थितिवर्णोयंलक्ष्मस्यजपोमतः ॥ ८५ ॥
 हुनेदस्यसहस्रैकंकङ्कालीवरदाभवेत् ॥ ईप्सितंतत्साधकस्यतदेकंसाप्रयच्छति
 ८६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिगणेशंमोदकप्रियम् ॥ प्रचण्डायोगिनीचाय
 चेष्टिकापङ्कवासिनी ॥ ८७ ॥ ओपङ्कवासिनीपङ्कजावतीवनदेवते ॥ केदा
 रंदेहिसिद्धिंचकुरुद्विःकामबीजकम् ॥ ८८ ॥ रमाबीजंवह्निजायाचैकत्रिं
 शाक्षरोमनुः ॥ वैशाखेपद्मसरसिस्वल्पोदेजलवर्जिते ॥ ८९ ॥ सप्तरात्रंजपेन्म
 न्त्रंदिवसेलक्षसङ्ख्यया ॥ होमस्तत्पत्रपुष्पैश्चदेव्याध्यानंनिरूप्यते ॥ ९० ॥
 पङ्कजाक्षिनिशि वैशिवदूतीस्मेरवक्रनयनाम्बुजलीला ॥ मानसेममवस
 स्मरदेविप्रत्यहंकमलकाननसंस्था ॥ ९१ ॥ तदादेवीसमागत्यत्रिजगद्वश
 कारकम् ॥ ददातिकेशरंचैकंकल्पपुष्पातिगन्धमत् ॥ ९२ ॥ घर्षयित्वास्यति
 लकेकृतेस्यादखिलंजगत् ॥ वश्यंराजस्त्रियोभूपाःपरिडितादेवताअपि ॥ ९३ ॥

अथातःसम्प्रवक्ष्यामिपूर्वादिस्थानविनायकान् ॥ महाश्मशानमावृत्यस्थितान्
 भयदायकान् ॥ ६४ ॥ प्रथमंमनवरश्चैषांस्वबीजहृदयादिकम् ॥ चतुर्थ्यन्तं
 भवेन्नामयोगिनीवसुविक्रमा ॥ ६५ ॥ चेष्टांवातुलवत्कुर्यात्पारिजातसर
 स्वती ॥ अस्यशक्तिस्तुतन्मन्त्रं प्रोक्त्वा एकादशाक्षरः ॥ ६६ ॥ ॐ ह्रीं हंसवर्णा
 र्चसैकाराविन्दुसंयुताः ॥ पुनर्ह्रीं मां सरस्वत्यै हृदयान्तो मनुर्मतः ॥ ६७ ॥
 ऋषिध्यानं न्यासजपं हंसवागीश्वरीमतम् ॥ प्रयोगाश्चापि सिद्ध्यन्ति पूर्वोक्ताः
 सर्व एव हि ॥ ६८ ॥ वराननाचेष्टिकास्य तस्याः साधनमुच्यते ॥ वरानने पदं
 प्रोक्त्वा वामलोचन इत्यपि ॥ ६९ ॥ परस्य मालिनी प्रोक्त्वा मालिनीद्वितयं त
 तः ॥ धुंधुंधीं वह्निजायान्तो मनुः षट्त्रिंशदर्णकः ॥ ७०० ॥ सौन्दर्यमृतस
 न्दोहसारभूतामिमां पराम् ॥ विवर्धितां स्थिरां देवीं सम्भजेतां वराननाम् ॥ १ ॥
 रथ्याद्वारे कुजे कृष्णसप्तम्यां तु शुचिर्यजेत् ॥ सहस्रत्रितयं होमः शङ्खैश्चापि कप
 र्दकैः ॥ २ ॥ ततः स्त्रीरूपिणीं दद्यात्कपर्दकं वरानना ॥ कपर्दं स्थापयेत्तद्य
 त्करादीनां कुशूलकैः ॥ ३ ॥ त्रिदिनावधितद्धान्यं विक्रीतं नैव हीयते ॥
 ततो धान्यान्तरं स्थाप्यं वृद्धिस्तत्रापि जायते ॥ ४ ॥ सिंहतुण्डो गणाध्यक्षो
 वेणुप्रीचास्ययोगिनी ॥ पृथिव्यावेष्टनकरी सप्तकोटेश्वरीमता ॥ ५ ॥
 शक्तिश्चेटीविधिश्चेष्टाततः साधनमुच्यते ॥ कः सः उक्त्वा चण्डिकाचसः कः सप्ता
 क्षरोमनुः ॥ ६ ॥ ऋषिर्ब्रह्मा च गायत्री छन्दः प्रोक्तं च देवता ॥ सप्तकोटेश्वरी
 देवी वागैश्वर्यकरीमता ॥ ७ ॥ षड्दीर्घयुक्चकारेण षडङ्गं सम्प्रकीर्तित
 म् ॥ अस्याः पूजादिकं सर्वं त्रिपुरावत्प्रकीर्तितम् ॥ ८ ॥ विधुश्चेष्टामनुव
 क्ष्ये विधुश्चेष्टे विपद्भते ॥ मानं पूरय कर्णान्ते ताटङ्गं देहियुग्मकम् ॥ ९ ॥ थं
 लक्ष्मीर्वह्निजायान्तः सप्तविंशाक्षरोमनुः ॥ चित्रायां सोमवारे च यदा सोमग्रहो
 भवेत् ॥ १० ॥ यावद्विधुविमोक्षः स्यात्तावन्मन्त्रञ्जपेज्जले ॥ तदा देवी तु ताटङ्गे
 दद्यात्सव्यश्रुतिस्थितम् ॥ ११ ॥ पूर्णचन्द्रप्रभाभन्तदमाम् पूर्णां करोति च ॥
 १२ ॥ साधको लोकमान्यश्च ध्यानमस्यानिरूप्यते ॥ चन्द्रमण्डलसंस्थान्तां

१ चां हृदयाय नमः चीं शिरसे स्वाहा चूं शिखायै वषट् चैं कवचाय हुम् चौं नेत्रत्रयाय वौषट् चः
 अघ्नाय फट् ॥ २ विधुश्चेष्टे विपद्भते मानं पूरय कर्णान्ते ताटङ्गं देहि देहि धर्मं श्रीं स्वाहा ॥

विद्युच्छेष्टां वियद्वताम् ॥ १३ ॥ काश्मीरचारुताटङ्कांध्यायामिशिववल्लभाम् ॥
 १४ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि कुपिताक्षज्ञाननम् ॥ पापहन्त्री योगिनी तु पुत्र
 दारूपधारिणी ॥ १५ ॥ कुपिताक्षस्य शक्तिस्तु बालास्याद्यामलोचना ॥ अस्य
 चेटी समाख्याता तस्याः साधनमुच्यते ॥ १६ ॥ ऐं ह्रीं सौरि ति बालायाः स्व्यक्ष
 रोमन्त्र उच्यते ॥ १७ ॥ ऋषिस्तु दक्षिणामूर्तिः पंक्तिश्छन्दोस्य देवता ॥ १७ ॥ बाला
 बीजं वाद्ययं स्यात्तार्त्तीयं शक्तिरुच्यते ॥ कीलकं कामराजः स्याद्विरौ वृत्यापडङ्ग
 कम् ॥ १८ ॥ यथा त्रिपुरभैरव्याः स्व्यर्णन्यासाः पुरोदिताः ॥ एतद्बीजेन ते
 सर्वे कर्त्तव्यास्तत्फलाप्तये ॥ १९ ॥ अभयं पुस्तकं बालां वरं च दधती द्वरैः ॥
 अरुणामरुणाब्जस्थारक्त्वस्त्रां द्विजेशकाम् ॥ २० ॥ यन्त्रोद्धारश्च पूजाया
 म्पूजनं सकलन्तथा ॥ ज्ञेयं त्रिपुरभैरव्याः स्व्यक्षरायाश्च तत्समम् ॥ २१ ॥
 जपो लक्षत्रयहोमो द्रव्याद्यंतद्वदेव हि ॥ कुमारीपूजनं नित्यं काम्यसिद्ध्यर्थमुच्य
 ते ॥ २२ ॥ मालतीजातिका मङ्गलीकुसुमैर्मधुमिश्रितैः ॥ घृतचूर्णैर्हुने देवीं वा
 गीशत्वं प्रजायते ॥ २३ ॥ मूकस्यापि हि मूढस्य शिलारूपस्य नान्यथा ॥ जपा
 पुष्पैराज्ययुतैरक्क्षीरैस्तथा विधिः ॥ २४ ॥ कस्तूरीकुङ्कुमेन्दूनां हवनात्कामव
 द्भवेत् ॥ चम्पकैः पाटलैर्होमान्महती श्रियमाप्नुयात् ॥ २५ ॥ गुग्गुलागुरुकपू
 रचन्दनानां च होमतः ॥ राजनागेन्द्रदेवानां पुरन्ध्रीं वशमानयेत् ॥ २६ ॥
 लाक्षाहोमाल्लभेद्राज्यं पक्वान्नमधुहोमतः ॥ उपसर्गनिवृत्तिः स्यात्कह्लारहवना
 द्धनम् ॥ २७ ॥ दुग्धेनायुर्वनं दध्ना मेधारोग्यं घृतेन तु ॥ समिद्धिर्जायते
 क्षीरं मधुना मृत्युनाशनम् ॥ २८ ॥ दधिमौक्षिकहोमेन सौभाग्यं धनमाप्नु
 यात् ॥ कह्लारहवनाद्भाग्यं मधुरत्रयरक्तयुक् ॥ २९ ॥ ध्याममांसं हुनेत्सर्व
 परराष्ट्रं वशं नयेत् ॥ वैरिस्तम्भः सितां होमाल्लाक्षाक्षीरपयोदधि ॥ ३० ॥

१ ॐ अस्य श्रीबालामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषिः पंक्तिश्छन्दः बालादेवता ऐं बीजम् सौः
 शक्तिः ह्रीं कीलकं बालादेवता प्रीतये चेष्टसाधने विनियोगः २ ऐं ह्रीं सौः ऐं ह्रीं सौः इनबः
 बीजोसे षडङ्गन्यास करलेना, जैसे ऐं हृदयायनमः, ह्रीं शिरसे स्वाहा, सौः शिखायै वषट्,
 ऐं कवचाय हुं, ह्रीं नेत्रत्रयाय वौषट् सौः अस्त्राय फट् ३ चमेली ४ बेला ५ केशर ६ कपूर
 ७ हैजा इत्यादि = शब्द ८ ब्राह्मणादिकों के लिये वर्जित ही है शूद्रों में भी शुद्ध चित्तवाले
 इसके अधिकारी नहीं हो सकते क्योंकि अहिंसा परमोधर्मश्चाहिंसा परमंतपः १० मिश्री ॥

हुतंतदल्पमृत्योश्चरोगानांचापिनाशनम् ॥ कमलैरुणैर्होमःसम्यक्सम्पत्ति
 दायकः ॥ ३१ ॥ रक्तोत्पलैर्जगद्वश्यंलक्ष्मीर्भाग्यंसितोत्पलैः ॥ ३२ ॥
 दाडिमंमातुलुङ्गंच नारङ्गंसकलंक्रमात् ॥ कूष्माण्डंहोमयेद्विप्रादिकावश्या
 नसंशयः ॥ ३३ ॥ खैर्ज्वरीफललक्षस्य होमात्सर्वेनृपावशाः ॥ द्राक्षालाक्षा
 सिद्धयष्टीकदलीफलहोमतः ॥ ३४ ॥ लक्षादिंशतिराजानो वश्यालक्षंतुहो
 मयेत् ॥ नारिकेलेनलक्षंचेद्भुतोग्निर्नृपवद्भवेत् ॥ ३५ ॥ पक्वाम्रलक्षहोमेनस
 म्पूर्णधरणीविशा ॥ पनसस्यफलैर्लक्षं होमाद्वश्याःशतंनृपाः ॥ ३६ ॥ गुग्गु
 लस्यतुहोमेन सर्वदुःखानिनाशयेत् ॥ वश्याःसर्वेतिताज्याभ्यां चन्दनेनतु
 शत्रवः ॥ ३७ ॥ रक्तचन्दनहोमेन वश्याःस्युःपुरुषाःस्त्रियः ॥ खर्जूरस्यतुहो
 मेन वाग्वश्यंजायतेनृणाम् ॥ ३८ ॥ कस्तूरीहोमतोभूपा मन्त्रिणःपरिचार
 काः ॥ नीलतण्डुलहोमेन शान्तिर्भवतुमन्दिरे ॥ ३९ ॥ शर्कराघृतहोमेन
 सर्वकार्याणिसाधयेत् ॥ घृतपायसहोमेन धान्यसिद्धिर्भवेद्भुवम् ॥ ४० ॥
 तत्तदन्नस्यहोमेन तत्तत्सिद्धिःप्रजायते ॥ सोपस्करैश्चवटकैरुपसर्गान्निना
 शयेत् ॥ ४१ ॥ बन्धूककुसुमैर्होमात्सर्वसत्त्वान्वशंनयेत् ॥ जपापुष्पैर्जगद्व
 श्यं वाणपुष्पैश्चमोहनम् ॥ ४२ ॥ बहुलस्यहुनेत्पुष्पैः सौभाग्यंजायतेमह
 त् ॥ दशाङ्गधूपहोमाच्च सौभाग्यमतुलंभवेत् ॥ ४३ ॥ जम्बूफलैःस्त्रियोवश्याः
 कूष्माण्डैर्देत्यकन्यकाः ॥ श्रीफलैरतुलालक्ष्मीरिक्षुदण्डैःसुखंभवेत् ॥ ४४ ॥
 रसादिक्षोराजकन्या नारिकेलफलेनवा ॥ केवलंघृतहोमेन वरदाःसर्वशक्तयः ॥
 ४५ ॥ वामीतुसङ्गमात्पूर्वं प्रजपेद्दामलोचनाम् ॥ शतमात्रंपूर्णमास्यां वि
 शाखादित्यसङ्गमे ॥ ४६ ॥ सद्यःप्रसन्नादेवीस्याद्वीर्य्यस्तम्भंददातिसा ॥
 अपिकान्ताशतासङ्गे नासौस्खलतिमानवः ॥ ४७ ॥ रतिदेवीरतिप्रीतिका
 मकीर्तिमनोरमाम् ॥ ममकामप्रदांसद्यः सम्भजेवामलोचनाम् ॥ ४८ ॥ ई
 लींभीरंसमुच्चार्य्य वमुक्त्वावामलोचने ॥ वीर्य्यस्तम्भयद्विःप्रोक्त्वा नादेमा
 कुरुचोच्यते ॥ ४९ ॥ पञ्चविंशतिवर्णोयं स्वाहान्तेमन्त्रैरितः ॥ मदना

१ निम्बू का मधेद । २ खजूर के फल व लुहारा । ३ जिस जिस अन्न से होम किया जावे उस उस की शीघ्रही सिद्धि होवेगी ॥

धोलक्षजपात्सिध्येद्वावामलोचना ॥ ५० ॥ प्रागुक्तोयस्तुविघ्नेशो नाम्ना
 क्षिप्रप्रसादनः ॥ कालीचयोगिनीतस्य शक्तिर्वागीशभैरवी ॥ ५१ ॥ चि
 त्राक्षीचेटिकाचास्य पुरेवसतियोगिनी ॥ स्थैर्द्रीचैवसमुच्चार्यनित्याक्लिन्नेपदं
 वदेत् ॥ ५२ ॥ मदद्रवेचसहस्रौकारेणसमन्विताः ॥ एकादशाक्षरोमन्त्रो
 न्यासध्यानादिकंतथा ॥ ५३ ॥ चैतन्यभैरवीतुल्यं विशेषोयंचपूजने ॥ अग्रको
 णेचचैतन्यनित्याक्लिन्नामदद्रवाम् ॥ ५४ ॥ षडङ्गावरणंपश्चादन्यत्सर्वय
 थोक्तवत् ॥ तुल्यंचैतन्यभैरव्याः प्रयोगाद्यंप्रकीर्तितम् ॥ ५५ ॥ चित्राक्ष्याः
 साधनंवच्मि तदेकान्तेनदीतटे ॥ षट्कोणंमण्डलंकृत्वा तोयपूर्णान्वटान्य
 सेत् ॥ ५६ ॥ कोणषट्केतेषुसुरान् प्रसादौतुप्रपूजयेत् ॥ इन्द्रविधियमंकालं वि
 ष्णुमीशंक्रमेणच ॥ ५७ ॥ अक्षय्यपात्रतोयोयमारम्भस्य प्रकीर्तितः ॥
 तदूर्ध्वमासनंकृत्वा मध्याह्नेप्रजपेन्मनुम् ॥ ५८ ॥ नित्यं शतत्रयंहोमस्त्रिद्वे
 लायाःफलैर्भवेत् ॥ कुर्यादेवंप्रत्यहन्तु तृतीयात्वाष्ट्रसंयुता ॥ ५९ ॥ सोमेन
 रविणावापि यदायुक्ताभवेत्तदा ॥ प्रातःकालाज्जपःकार्यो घटादेवीवदेत्स्फु
 टम् ॥ ६० ॥ येषुकुम्भेषुयद्द्रव्यं स्थापनीयंतयातुतत् ॥ भविष्यतितदक्षय्यंध्यान
 मस्यानिरूप्यते ॥ ६१ ॥ रुद्रादिप्रेतमौलिस्थां कलशांकुरमालिनीम् ॥ चित्राक्षीं
 चित्रवेपांतां सम्भजेपरमेश्वरीम् ॥ ६२ ॥ चित्राक्षिचित्ररूपेण इन्द्रादिप्रेतसंव
 देत् ॥ स्थेप्रसीदेतियुगलं श्रींस्वाहात्रिद्विवर्णकः ॥ ६३ ॥ अथातःसम्प्रव
 क्ष्यामि चिन्तामणिविनायकम् ॥ योगिनीलक्षणज्ञास्य नाम्नारुधिरवाहिनी ॥
 ६४ ॥ षट्कूटभैरवीशक्तिश्चित्रकण्ठ्यस्यचेटिका ॥ हसकलरकारांश्चडका
 रैकारसंयुतान् ॥ ६५ ॥ बिन्दुयुक्तान्कूटरूपोमनुरस्याःप्रकीर्तितः ॥ सम्पत्प्रदाभै
 रवीवत्सर्व न्यासादिकंमतम् ॥ ६६ ॥ समस्तंचिन्तितंदद्याद्रिपुभारविनाशिनी ॥
 सेनाविनायकःकाश्यांस्थापितस्त्वनयापुरा ॥ ६७ ॥ अथातःसाधनंवक्ष्ये चि
 त्रकन्यासमासतः ॥ चैत्रशुक्लचतुर्दश्यांवसन्तेनिशिसज्जपेत् ॥ ६८ ॥ सह
 स्रत्रितयंहोमोमधूककुसुमैर्भवेत् ॥ त्रिंशत्सहस्रंसादेवीतदादद्याच्चमन्त्रिणे ॥
 ६९ ॥ कोकिलास्वरमत्यन्तमोहनंजगतामपि ॥ अपिपक्षिमृगादीनामुरगा

१ स्थैर्द्रीनित्याक्लिन्नेपदद्रवेस्द्रौम् । इतिमन्त्रः ॥

एांचमोहनः॥७०॥ चूतांकुरावतंसासावीणानादिनादिनी॥चित्रकण्ठीचि
 त्रनादस्वरंदेहियुगंतथा ॥ ७१ ॥ भीरींस्वाहेतिमन्त्रोयंमन्त्रार्णःपरिकीर्ति
 तः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिदन्तहस्तंविनायकम् ॥ ७२ ॥ वसाधयायोगिनी
 चचित्ररेखास्वरूपिणी ॥ पञ्चबाणेश्वरीशक्तिचिह्नगम्याचचेटिका ॥ ७३ ॥
 द्रांर्हीर्क्लींक्लूंसइत्येषाबाणेश्वर्य्यामनुर्मतः ॥ ऋपिःकामस्तुगायत्रीब्रह्मन्दोवाणे
 श्वरीसुरी॥७४॥एकान्तरेणसर्वेश्वमनोर्वर्णैःषडङ्गकम्॥रक्तवस्त्रामिक्षुधनुःपुष्प
 कोदण्डधारिणीम् ॥ ७५ ॥ सालङ्कारांचसूर्याभांवाणेशींसुन्दरींभजे ॥
 त्रिपुरेशींचपूज्यासामोहयेत्सकलंजगत् ॥ ७६ ॥ पञ्चलक्षजपेद्धोमोबन्धूक
 कुमुमैर्भतः ॥ कृष्णपक्षेचतुर्थ्यातुचित्रायांसोमवासरे ॥ ७७ ॥ ध्यात्वायु
 तंजपेद्रात्रौतदासावरदाभवेत् ॥ प्रयोगाद्यंसर्वमस्यास्त्रिपुरावत्प्रकीर्तितम् ॥
 ७८ ॥ तत्ररात्रौगृहेसम्यग्दिव्यान्नयाघदीप्सितम् ॥ तावद्ददातिहेमन्त्रिन्दि
 व्यभोगानपिध्रुवम् ॥ ७९ ॥ मन्त्रस्तुदिव्यकमलेचिह्नाङ्गेमप्रसीदच ॥
 श्रींस्वाहातिथिवर्णोयंध्यायेत्कण्ठेब्जकम्रजाम् ॥ ८० ॥ हस्तेचामृतकुम्भंच
 सालंकारांमनोहराम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिपिचिण्डलविनायकम् ॥८१॥
 सिद्धिप्रदंराक्षसानांगर्भहस्तास्ययोगिनी ॥ मनोहराकर्मकरीचेटीचास्यत्रि
 लोचना ॥ ८२ ॥ नारीरम्याभिधामन्त्रास्त्रयोविंशतिवर्णकः ॥ आदौतारं
 ततो नारीरम्याकमलवासिनी ॥ ८३ ॥ त्वंनारींमोहयद्वन्द्वंक्लींस्वाहाध्यानमु
 च्यते ॥ लग्नांकल्याणमूर्त्तिंचमोहरूपांस्थितांवने ॥ ८४ ॥ पद्मानांप्रार्थितां
 शम्भुविष्णुब्रह्मादिकैःसुरैः ॥ मार्गकृष्णचतुर्दश्यांभौमरात्रौसरस्तटे ॥ ८५ ॥
 त्रिसहस्रजपेत्पश्चान्नारङ्गैर्होममाचरेत् ॥ चिह्नितास्त्रीभवेद्दश्याप्राणैरपिधनै
 रपि ॥ ८६ ॥ यदाचेच्छाभवेत्स्त्रीणांनारीरम्यांतदाजपेत् ॥ उदण्डमुण्डहेरम्ब
 मथवक्ष्येसमासतः ॥ ८७ ॥ योगिनीशरहस्तास्यरूपतःसावशाङ्करा ॥ निधि
 प्रान्ताचेटिकास्यमन्त्रोस्यास्तिथिवर्णकः ॥ ८८ ॥ वदेत्तारंनिधिप्रान्तेनिधिंदे
 हिद्वयंरमा ॥ स्त्रींस्वाहेतिचमन्त्रोयंध्यायेद्देवींत्रिमालिनीम् ॥ ८९ ॥ रसायन

१ॐ नारीरम्याकमलवासिनी त्वंनारींमोहयमोहयक्लींस्वाहा ॥ इतिमन्त्रः ॥ २ ओंनिधिप्रा
 न्तेनिधिंदेहिदेहि श्रीं स्त्रीं स्वाहा ॥

निधिप्रीतांभवलक्ष्मींनिधिप्रदाम् ॥ आपादशुक्लसप्तम्यांचतुर्थ्यावासमाहि
तः ॥ ६० ॥ जपेत्सप्तशतंमन्त्रंपलासतरुसन्निधौ ॥ पलासमूलैरत्यन्तैःकोम
लैर्होममाचरेत् ॥ ६१ ॥ ततोदेवीनिधिप्रान्तामन्त्रिणेतोपमागता ॥ ददाति
निधिमेकंहितैल्लोक्येपिसुदुर्लभम् ॥ ६२ ॥ एतासामष्टचेटीनांद्वात्रिंशच्चसहस
कम् ॥ निर्जनेचवटाधस्थाद्वागणेशसमीपतः ॥ ६३ ॥ जपःकार्यस्तदासिद्धिर
र्चयित्वागणेश्वरम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिनगरावरणेस्थितान् ॥ ६४ ॥
स्थूलदन्तादिकानष्टौगणेशान्योगिनीयुतान् ॥ शक्तिभिश्चेटिकाभिश्चयु
क्लान्गम्भीजपूर्वकम् ॥ ६५ ॥ तद्वीजंचपठेन्नामडेन्तंभगवतेपदम् ॥ हृदया
न्तस्तथाष्टानांमन्त्रोयंपरिकीर्तितः ॥ ६६ ॥ पञ्चकामेश्वरीचास्यशक्तिस्तन्मन्त्र
उच्यते ॥ ह्रींक्लींऐंब्रूमितिप्रोक्त्वाश्रीमन्त्रःपञ्चवर्णकः ॥ ६७ ॥ ऋषिःसम्मोह
नश्छन्दोगायत्रंदेवतामताः ॥ कामेशीचपडङ्गानिपृथग्वर्णैस्ततोखिलैः ॥ ६८ ॥
रक्तारक्कडुकूलाङ्गलेपनारक्कभूषणाम् ॥ पाशांकुशशरानक्षमालिकामभयधनुः ॥
६९ ॥ पुस्तकंचवरंहस्तैर्विभ्राणां वशकारिणीम् ॥ पञ्चकामैःपरिवृतामस्याःपू
जादिकंभवेत् ॥ ७० ॥ वाणेश्वरीसमानंतुवामेकामौतथार्चयेत् ॥ उदग्दक्षि
णयोर्देव्यास्स्थलकेत्रिपुयोगिनी ॥ १ ॥ अञ्जनानांसिद्धिकरीनष्टवेषास्यचे
टिका ॥ तारंचनष्टवेषेचभ्रामिणीह्रींद्रयंवदेत् ॥ २ ॥ स्त्रींस्त्रींस्वाहाविश्ववर्णो
मन्त्रोऽध्यानंनिरूप्यते ॥ मांसंचरुधिरंसद्यश्चर्वयन्तींमुभीषणाम् ॥ ३ ॥ प्रेता
सनांमहादेवींनष्टवेषांभजाम्यहम् ॥ जपेत्सहस्रत्रितयंकृष्णाष्टम्यांमहानिशि ॥
४ ॥ होमश्चगजदन्तेनदशांशस्तुष्यतित्वियम् ॥ ददातिमन्त्रिणैर्चार्द्रमस्थिते
नतुसाधकः ॥ ५ ॥ भूतप्रेतपिशाचादीन्खेलन्संवशयेदपि ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्या
मिकलिप्रियगजाननम् ॥ ६ ॥ योगिन्यस्यबृहत्कक्षीगुटीसिद्धिप्रदामता ॥
त्रिवर्णेशीशक्तिरस्य क्लींऐंसौश्चमनुर्मतः ॥ ७ ॥ द्विगवृत्त्यापडङ्गानि

१ ह्रींअंगुष्ठाभ्यांनमः, क्लींतर्जनीभ्यांनमः, ऐंमध्यमाभ्यांनमः, ब्रूंअनामिकाभ्यांनमः,
भ्रींकनिष्ठिकाभ्यांनमः, ह्रींक्लींऐंब्रूंश्रींकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः ॥ इसी रीतिसे हृदयादिन्यास
की भी करलेवे २ उन्नष्टवेषेभ्रामिणिह्रींह्रींस्त्रींस्त्रींस्वाहा ॥ यह चौदह अक्षर का मन्त्रहै ३
क्लीं ऐंसौः क्लीं ऐं सौः । इन छःबीजोंसे पडङ्गन्यास होताहै जैसे क्लीं हृदयाय नमः, ऐं
शिरसे स्वाहा, सौःशिखायै वषट्, क्लीं कवचायहुम्, ऐं नेत्रत्रयायवौषट्, सौःअस्त्रायफट्

पञ्चवाणान्प्रविन्यसेत् ॥ पञ्चकामाश्चविन्यस्यमूलेनव्यापकंचरेत् ॥ ८ ॥ उद्य
त्सूर्यसहस्राभांमाणिक्यवरभूषणम् ॥ स्फुरद्गङ्गाकूलाढ्यांनानालङ्कारभूषिता
म् ॥ ९ ॥ इक्षुकोदण्डवाणांश्च ह्यक्षमालांचपुस्तकम् ॥ दधतीं पूजयेत्पश्चा
त्पडङ्गानिप्रपूजयेत् ॥ १० ॥ पञ्चवाणास्ततः पूज्याख्यादित्रितयंततः ॥
कामाष्टकंततोभैरवाष्टकञ्चापिमातरः ॥ ११ ॥ पीठाष्टकंचलोकेशान्मध्ये
देवान्समर्चयेत् ॥ पुरश्चरणकृत्यादि काम्यकर्मतथाखिलम् ॥ १२ ॥ एत
स्यास्त्रिपुरेशीचचेटिकास्यनिनादिनी ॥ निनादिनीचगुटिकां देहिस्त्रीं वह्नि
गेहिनी ॥ १३ ॥ द्वादशाणोमनुर्ध्यानमूर्ध्वकेशीं त्रिलोचनाम् ॥ खचरीं
तांचञ्चलाक्षीं महानादांभजाम्यहम् ॥ १४ ॥ अमायांचनरः सायंनद्यांस्ना
नाद्विशेषतः ॥ कृष्णायांनिशिकर्तव्यस्तत्तीरेचायुतंजपः ॥ १५ ॥ कस्तूरी
कमलैर्होमोदशांशंतत्रदेवता ॥ महाशब्दंप्रकुरुतेभीतिदं ध्यानतत्परः ॥ १६ ॥
नविभेतियदामन्त्री तदादेवीप्रसीदति ॥ ददातिगुटिकामेकांसिद्धिदां
चमनोहराम् ॥ १७ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामिचतुर्दन्तं गजाननम् ॥ सर्पास्या
योगिनीचास्य धातुवादक्रियाकरी ॥ १८ ॥ एककामेश्वरीशक्तिः काम
बीजंमनुर्मतः ॥ ऋषिःसम्मोहनश्छन्दो गायत्रीदेवतामता ॥ १९ ॥ एकका
मेश्वरीबीजं कःशक्तिर्विन्दुरुच्यते ॥ लःकीलकंपडङ्गानि पद्दीर्घान्वितमूल
तः ॥ २० ॥ पूर्वोक्तपञ्चवाणांश्च न्यसेदध्यानंसमाचरेत् ॥ २१ ॥ जपाकुसु
मसङ्काशांधनुर्वाणकरांस्मरेत् ॥ नानालङ्कारशुभगांमोहयन्तीं जगत्रयम् ॥ २२ ॥
त्रिकोणांचाष्टपत्रंच ततोभूविम्बमालिखेत् ॥ मोहिनीक्षोभिणीचैव शशिनीस्त
म्भिनीतथा ॥ २३ ॥ आकर्षिणीद्राविणीचतथैवाह्लादिनीमता ॥ क्लिन्नाचक्लेदि
नीचापि ततःसिंहासनंयजेत् ॥ २४ ॥ ततोदेवींसमावाह्यार्चयेन्मुद्राश्चदर्शये
त् ॥ अग्नीशासुरवायव्यमध्यदिक्ष्वङ्गपूजनम् ॥ २५ ॥ त्रिपुरायास्ततश्चाङ्गा
नर्चयेच्चदलाष्टके ॥ अनङ्गपदमुच्चार्य रूपिणीमदनातथा ॥ २६ ॥ मन्मथाकु

१ पांच वाण और पांच कामों के नाम पीछे लिखे हैं २ निनादिनिगुटिकां देहि देहि
स्त्रीं स्वाहा ॥ इतिमन्त्रः ॥ ३ श्लोकोक्तरूपिणी आदि नामों के प्रथम अनङ्ग पद को जोड़
लेना ॥ जैसे, अनङ्ग रूपिणी । अनङ्गमदना । इत्यादि ॥

सुमाचेति तदग्रेमदनातुरा ॥ शिरामेषवलातद्वद्वीपिकाष्टौसमीरिताः ॥ २७ ॥
 दिगीश्वरास्ततः पूज्याजपेदर्कसहस्रकम् ॥ हुनेद्वन्धूककुसुमैस्तर्पणादितत
 श्वरेत् ॥ २८ ॥ नमोन्तामनवस्तेषां क्रमान्नामानिवचम्यहम् ॥ अग्रेपृष्ठेद्विद
 न्तादिद्वितुण्डाक्षोविनायकः ॥ २९ ॥ तथासृष्टिगणेशश्चयक्षविघ्नेशएवच ॥
 गजकर्णश्चित्रघण्टः स्यान्मङ्गलविनायकः ॥ ३० ॥ विनायकश्चमित्रादि
 स्थवानन्दकाननम् ॥ व्यवस्थितागणेशायेतेवक्ष्यन्तेमयाधुना ॥ ३१ ॥
 मोदं प्रमोदं सुमुखं दुर्मुखं गणनायकम् ॥ विनायको ज्ञानपूर्वोद्धारविघ्नेशएवच ॥
 ३२ ॥ अविमुक्तेशानिकटे त्वविमुक्तविनायकः ॥ योगिन्यश्चक्रमादेषां कीर्त्य
 न्तेप्रेतवाहना ॥ ३३ ॥ दन्तसूकाकरारौ द्वाभृगशीर्षावृषानना ॥ व्यालास्या
 धूर्तविश्वासाव्योमैकचरणार्धद्वक् ॥ ३४ ॥ तापिनी तुष्टिपूर्वा च शोषिणी को
 ढरी तथा ॥ विद्युत्प्रभास्थूलनासामार्जारीकंठपूरणा ॥ ३५ ॥ कामाक्ष्यदृढा दृढा
 साचवलाकागतिपुण्यदा ॥ सूकास्याचेति योगिन्योडेन्तं नामनमोन्तकम् ॥
 ३६ ॥ स्वबीजाद्यं भवेन्मन्त्रो यथानामार्थकारकः ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि श
 क्रिमेपांसुसिद्धिदाम् ॥ ३७ ॥ विख्यातां राजमातङ्गीं सद्यः प्रत्ययकारकाम् ॥
 ऐं ह्रीं श्रीं मनवः प्रोक्ता भगवती पदं वदेत् ॥ ३८ ॥ श्रीमातङ्गे वदेदेतच्छ्रिसर्वजने
 ति च ॥ मनोहरिसर्वमुखराजिसर्वमुखेति च ॥ ३९ ॥ रजनी सर्वराजेति वशं
 करिवदेत्ततः ॥ सर्वस्त्रीपुरुषेत्युक्त्वा वशं करिपदं वदेत् ॥ ४० ॥ सर्वदुष्टमृगव
 शं करिसर्वपदंततः ॥ सत्त्ववशं करिसर्वलोकमुक्त्वा मुकं वदेत् ॥ ४१ ॥ मेव श
 मानयस्वाहेत्यष्टाशीत्यक्षरोमनुः ॥ एकविंशद्विश्वधृतिधृतिविश्वकरैर्मनोः ॥
 ४२ ॥ ओं नमो मुखमंत्राणैः ऐं ह्रीं श्रीं बीजपूर्वकैः ॥ षडङ्गन्यासउदितः पदन्या
 सं प्रवीम्यहम् ॥ ४३ ॥ शिरोललाटभूमध्यतालुकण्ठेमनोगले ॥ हृदयेऽनाह
 ते बाह्वोर्जठरेनाभिमण्डले ॥ ४४ ॥ स्वाधिष्ठाने व्यञ्जने च पादयोर्दक्षिणान्य
 योः ॥ मूलाधारे गुदेन्यस्य पदान्यष्टदशक्रमात् ॥ ४५ ॥ त्र्येकद्विचतुर्वसुपर्
 नगाष्टदशदिग्गजैः ॥ वेदाग्नीन्दुद्वित्रिनेत्रैर्वर्णैर्मन्त्रपदानितु ॥ ४६ ॥
 ऐं ह्रीं श्रीं राजमातङ्गे नम उक्त्वा न्यसेत्ततः ॥ मूलाधारे पूर्वबीजत्रयं प्रीत्यै पदं
 वदेत् ॥ ४७ ॥ मातङ्ग्यै नम इत्युक्त्वा हृदये विन्यसेत्पुनः ॥ बीजत्रयंततो मनो

भवायैचनमोवदेत् ॥ ४८ ॥ भ्रूमध्येविन्यसेत्पश्चाद्देवीन्यासंसमाचरेत् ॥
 शिरोवदनहृदगुह्येपादेषुकमतोन्यसेत् ॥ ४९ ॥ हृत्तेखांगगनारक्तांततश्चा
 पिकपालिकाम् ॥ महोच्छुष्मांस्वनामादिवर्णबीजपुरस्सरम् ॥ ५० ॥ मात
 ङ्ग्यन्तांप्रविन्यस्यबाणशक्तिंतथान्यसेत् ॥ मूर्धपादास्यगुह्येषुहृदयेद्राविणीं
 क्रमात् ॥ ५१ ॥ शोषिणींविन्धिनींमोहिनींचैवाकर्षिणीन्तथा ॥ मातङ्ग्यन्तां
 स्वबीजाद्यांततःकामाष्टकंन्यसेत् ॥ ५२ ॥ बीजत्रयाद्यांमातङ्गीपदान्तंमन्म
 थंमुखे ॥ मकरध्वजंवामांसेमदनंवामपार्श्वके ॥ ५३ ॥ वामकट्यांपुष्प
 धन्वानाभौचकुसुमायुधः ॥ कन्दर्पोदक्षकट्यांचदक्षपार्श्वेमनोभवम् ॥
 ५४ ॥ रतिप्रियंचदक्षांसेतच्छक्तिन्यासउच्यते ॥ मातङ्ग्यन्ताअनङ्गाद्याःस्थाने
 ष्वेष्वेवविन्यसेत् ॥ ५५ ॥ कुसुमामेखलाप्रोक्तामदनामदनातुरा ॥ मद
 नोद्वेगिताग्रेसम्भवाभुवनपालिनी ॥ ५६ ॥ शशिरेखाततःकुर्यान्न्यासं
 लक्ष्म्यादिकंयथा ॥ डेमातङ्गीनमोन्तांश्चलक्ष्मींचापिसरस्वतीम् ॥ ५७ ॥
 रतिप्रीतिकीर्त्तिशान्त्यौपुष्टितुष्टिक्रमेणच ॥ मूलाधारेतथामूलेमणिपूरेतथाह
 दि ॥ ५८ ॥ कण्ठेमुखेभ्रुवोर्मध्येशिरस्येवंचविन्यसेत् ॥ ब्राह्मयाद्याःपूर्वमुद्दि
 ष्टामातङ्गीपदपरिचमाः ॥ ५९ ॥ मूलाधारेस्वाधिष्ठानेनाभौहृदिगलेमुखे ॥
 भ्रूमध्येमस्तकेचैवमसिताङ्गादिभैरवान् ॥ ६० ॥ मान्तङ्ग्यन्तान्यसेत्पश्चा
 त्मातङ्ग्यन्ताइमाअपि ॥ आधारेविन्यसेद्दामांज्येष्ठांलिङ्गस्यमूलके ॥ ६१ ॥
 नाभौरौद्रींतथाशान्तिहृदयेसिद्धिदांगले ॥ वागीश्वरींचभ्रूमध्येक्रियाशक्तिं
 चविन्दुके ॥ ६२ ॥ लक्ष्मींकलापदेमृष्टिरोधिकायांतथान्यसेत् ॥ अर्धेन्दौमो
 हिनींन्यस्यनादेतुप्रथमान्यसेत् ॥ ६३ ॥ भाविनींचापिनादान्तेततोमान्यांत
 ढिल्लताम् ॥ विष्णुंवज्रेविष्णुशक्तिंश्रुवमण्डलकेन्यसेत् ॥ ६४ ॥ ऐंह्रींश्रींपूर्व
 काश्चैताडेमातङ्गीनमोन्तकाः ॥ चतस्रःशक्त्योन्यस्यामातङ्गींशिरसिन्यसेत् ॥
 ६५ ॥ ललाटेमहामातङ्गींमहालक्ष्मींतथाहृदि ॥ सिद्धलक्ष्मींतथामूलेमूलाधा
 रेप्रविन्यसेत् ॥ ६६ ॥ मूलमन्त्रंपुनस्तेनसर्वाङ्गेव्यापकंचरेत् ॥ एवंन्यस्तश
 रीरोसौचिन्तयेन्मन्त्रदेवताम् ॥ ६७ ॥ अमृतोदधिमध्यस्थेरत्नदीपेमनोहरे ॥
 स्वर्णप्राकारसंवीतेमण्डपेरत्ननिर्मिते ॥ ६८ ॥ कदम्बविल्वकल्हारकल्पवृक्षौ

पशोभिते ॥ वेदीमध्ये सुखास्तीर्णैरत्नसिंहासने शुभे ॥ ६६ ॥ अष्टपत्रं महाप
 द्मं केशराढ्यं सकर्णिकम् ॥ तन्मध्ये तु त्रिकोणं स्यादष्टपत्रं ततो बहिः ॥ ७० ॥
 पुनः षोडशपत्रं स्यात्तद्बाह्ये स्याच्चतुर्दलम् ॥ वेदासं स चतुर्द्वारं मण्डलं प्रोक्तमुत्तम
 म् ॥ ७१ ॥ तस्य मध्ये सुखासीनां श्यामवर्णां शुचिस्मिताम् ॥ कदम्बमाला
 भरणं पूजितां च सुरासुरैः ॥ ७३ ॥ प्रलम्बालकसंयुक्तां चन्द्रेखावतंसिकाम् ॥
 ललाटे तिलकोपेतामीषत्प्रहसिताननाम् ॥ ७३ ॥ किञ्चित्स्वेदाम्बुमधुरलला
 टफलकोज्ज्वलाम् ॥ वलीतरंगमध्याभारो मराजीविराजिताम् ॥ ७४ ॥ सर्वा
 भरणसंयुक्तां मुक्ताहारविभूषिताम् ॥ ७५ ॥ नानामणिगणोन्नद्धकटिसूत्रैरलं
 कृताम् ॥ बलयैरत्नखचितैः केयूरैर्मणिभूषितैः ॥ भूषितां द्विभुजां वालां मदाघूर्णि
 तलोचनाम् ॥ ७६ ॥ आपीनमण्डलाभोगसमुन्नतपयोधराम् ॥ प्रलम्बकर्णा
 भरणं स्वर्णोत्तंसविराजिताम् ॥ ७७ ॥ तमालनीलांतरुणीं मधुमत्तां मतङ्गिनी
 म् ॥ चतुष्पष्टिकलारूपां पार्श्वस्थशुकसारिकाम् ॥ ७८ ॥ कौटिवालार्कस
 द्धासांजपाकुसुमसन्निभाम् ॥ एवं वापीतवर्णां वाध्यायेन्मातङ्गिनीं पराम् ॥
 ७९ ॥ धर्मादिकल्पपूर्वोक्ते पीठे चर्याः शक्तयो नव ॥ ऐं ह्रीं श्रीं बीजपूर्वां देमात
 ङ्गीनमोन्तकाः ॥ ८० ॥ विभूतिरुन्नतिः कान्तिः कीर्त्तिः सृष्टिश्च सम्मतिः ॥
 पुष्टिरुत्कृष्टिर्ऋद्धिश्च मातङ्ग्या नवशक्तयः ॥ ८१ ॥ वाङ्मयाया कमला सर्व
 शक्त्यन्ते कमलापदम् ॥ सनायनमइत्युक्ता मातङ्ग्याः पीठमर्चयेत् ॥ ८२ ॥
 देव्या मूर्तिं च मूलेन कल्पयित्वा यथाविधि ॥ तस्यामावाहयेद्देवीमर्चयेत्तदन
 न्तरम् ॥ ८३ ॥ पाशांकुशवराभीतिखड्गचर्मधनुःशरान् ॥ मौशलीदुर्गा
 वाणाख्यां योनिमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ ८४ ॥ त्रिकोणे पूर्व रक्षोदक्कोणे रत्यादिका
 यजेत् ॥ पाशांकुशाचश्वेताभाप्रथमायान्तुसाञ्जलिः ॥ ८५ ॥ अन्त्यारूपे
 क्षुकोदण्डपञ्चवाणलसत्करा ॥ त्रिकोणकाष्ठदलयोरन्तरालेतु पूजयेत् ॥
 ८६ ॥ मध्ये दिक्षु क्रमात्पञ्चहस्ते खादिकशक्तयः ॥ गुणं सृण्य भयेष्टानिवहन्त्योभू
 तसन्निभाः ॥ ८७ ॥ अग्नीशरक्षः पवनकोणेऽप्यग्रे दिशा सुच ॥ यजेदङ्गानि मन्त्र

१ ऐं ह्रीं श्रीं सर्वशक्तिकमलासनाय नमः ॥ इति मन्त्रः योनिमुद्राका लक्षण पीठे परं
 जगद् लिख्युके ह ॥

ज्ञःपञ्चबाणास्ततोर्चयेत् ॥ ८८ ॥ दिक्ष्वग्रेक्रमतोमुक्तास्वर्णविद्रुमहीरकान् ॥
 अमलारुणभायुक्तान्धनुर्बाणायुधांस्तथा ॥ ८९ ॥ दलेषुपूजयेदग्रादनङ्गकुसु
 मादिकाः ॥ गुणसृष्ट्यभयेष्टानिधारयन्त्योरुणप्रभाः ॥ ९० ॥ अग्रेदलानांसम्पू
 ज्यालक्ष्म्याद्याश्चारुभूषणाः ॥ लक्ष्मीहेमप्रदांपद्मकराकौशुम्भकाम्बराम् ॥
 ९१ ॥ सरस्वतीशङ्खनिभाचिन्मुद्रापुस्तकरतिः ॥ श्वेताभापुष्पवाणेषुहस्ताचाम
 ललोचना ॥ ९२ ॥ धनुर्बाणकराप्रीतिर्मैत्रकाभासिताम्बरा ॥ कीर्त्तिःकुण्डसमा
 पद्मचिन्मुद्राकरशालिनी ॥ ९३ ॥ चिन्मुद्राभययुक्शान्तिर्ध्यानस्तिमितलो
 चना ॥ वालाभयङ्गरापुष्टिः पीताङ्गाचारुभूषणा ॥ ९४ ॥ तुष्टिर्वराभयकरा
 प्रसन्नमुखपङ्कजा ॥ द्वितीयाष्टदलेपूज्यामन्मथाद्यामदोद्धताः ॥ ९५ ॥ पुरा
 कृष्टचापेज्यापृष्ठदेशनिपङ्ककाः ॥ पत्रसंस्थामातरस्तुतदग्रेचाष्टभैरवाः ॥ ९६ ॥
 कपालशूलडमरुवेतालासक्कपाणयः ॥ दीर्घस्वराद्याब्राह्म्याद्याह्रस्वाद्याभैर
 वाअपि ॥ ९७ ॥ ततःषोडशपत्रस्थावामाद्याःश्यामविग्रहाः ॥ आदर्श
 रत्नदीपंचव्यजनञ्चततःपरम् ॥ ९८ ॥ नागवल्लीदलञ्चैवचामरंज्ञानकोश
 कम् ॥ वासोमाल्यातपत्राणांभरणांशुकशालिकैः ॥ ९९ ॥ चामरंरत्नक
 लशंतालवृन्तप्रदीपकम् ॥ विभ्राणावामहस्तैश्चदेवेशाःखङ्गपाणयः ॥ १०० ॥
 रक्तवर्णाःसुविमलाभावयेदर्चयेदिमाः ॥ वादयन्तेसदावीणाञ्चतुःपत्रेततो
 र्चयेत् ॥ १ ॥ मातङ्ग्याद्यास्तत्रपूज्याःपाशांकुशवराभयैः ॥ अलंकृतभु
 जारक्ताद्वितीयाचेन्दुसन्निभा ॥ २ ॥ असिखेटकशूलाहमुण्डहस्तातथापरा ॥
 पाशांकुशसरोजानियोनिसुद्राञ्चविभ्रतीम् ॥ ३ ॥ अरुणाचान्तिमाहेमरत्न
 पत्रेवराभया ॥ दधानाश्यामवर्णाचध्यातव्यामन्त्रिसत्तमैः ॥ ४ ॥ अ
 ग्निनैर्ऋत्यवायव्यरुद्रकोणेषुसंयजेत् ॥ गणेशदुर्गाविटुकक्षेत्रपालान्वहिर्य
 जेत् ॥ ५ ॥ चतुरस्रलोकपालास्तदस्त्राणिचतद्वहिः ॥ प्रजपेदयुतम्भ
 न्त्रीमन्त्रम्पश्चाद्दशांशतः ॥ ६ ॥ त्रिस्वादुयुक्कैर्जुहुयाद्बन्धूककुसुमैर्वशी ॥
 तर्पणम्मार्जनंकृत्वाब्राह्मणाराधनन्तथा ॥ ७ ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीसाधये
 त्रिजवाञ्छितम् ॥ भाग्यार्थीजुहुयाज्जातीमलिकानागकेशरैः ॥ ८ ॥ श्री
 फलैश्चापितत्पत्रैर्होमाद्राज्यश्रियंलभेत् ॥ राजपुत्रःपङ्कजैःस्वांश्रियमाप्नोत्य

नुत्तमाम् ॥ ६ ॥ लक्ष्मीपुष्पोत्पलैश्चैववशयेत्सकलंजगत् ॥ जपावन्धूक
 वकुलैर्वज्रवृक्षसमुद्भवैः ॥ सुमनोभिश्चजुहुयादश्यायैवहिमन्त्रवित् ॥ १० ॥
 मधुनाचहुनेन्मन्त्रीसर्वसिद्धिर्भवत्यलम् ॥ त्रिस्वादुसंयुतैःसम्यग्वेतसोत्थस
 मिद्वैः ॥ ११ ॥ जुहुयादृष्टिकामस्तुगुडूचीभिर्ज्वरंहरेत् ॥ कदम्बकुसुमैर्हुत्वा
 वशयेत्प्रमदाजनान् ॥ १२ ॥ आयुःकामःप्रजुहुयादूर्वाभिर्नात्रसंशयः ॥
 अन्नंप्रजुहुयान्मन्त्रीचान्नवाञ्जायतेचिरात् ॥ १३ ॥ शालितण्डुलहोमेनधना
 कुलगृहोभवेत् ॥ होमद्रव्यन्तुयत्प्रोक्तंत्रिस्वादुक्कृतुतद्भवेत् ॥ १४ ॥ नन्द्याव
 त्प्रसूनैःस्याद्धोमोवाक्सिद्धिदःपरः ॥ निम्बप्रसूनहोमाच्चकमलांवाञ्छितां
 लभेत् ॥ १५ ॥ हुनेत्किंशुकहोमैर्यःसंभवेत्तेजसांनिधिः ॥ चन्दनागुरुकपूरैश्च
 चनाकुंकुमैरपि ॥ १६ ॥ होमात्तुविश्वंसकलंवशयेन्नात्रसंशयः ॥ अष्टाभि
 जैर्भैरवैस्तुतिलकंजनमोहनम् ॥ १७ ॥ सिन्दुवारस्यमूलानिहोमयेद्वन्धुमुक्त
 ये ॥ उग्रगन्धस्यतैलेनसंसिक्कैर्लवणैर्हुनेत् ॥ १८ ॥ अचिराच्छत्रुसङ्घंसनाश
 येन्नात्रसंशयः ॥ सञ्चूर्णितनिशामिश्रैर्लवणैःस्तम्भयेद्विषम् ॥ १९ ॥ परिप
 कैरतिरसैःफलैःपुष्पैःसुगन्धिभिः ॥ होमाद्वाञ्छितमाप्नोतिनात्रकार्याधिचा
 रणा ॥ २० ॥ अथमन्त्रान्तरं वक्ष्येमातङ्गयात्रतिसिद्धिदम् ॥ ऐं क्लीं सौं ऐं स मु
 चार्य्यर्ही श्रीं तारं स मुच्चेत् ॥ २१ ॥ नमो भगवतीत्यादिश्चतुर्विंशतिवर्णकः ॥
 उच्चेत्सर्पमन्त्रस्यरञ्जनीं क्लीं ततो वदेत् ॥ २२ ॥ तथा श्रीं बीजमुच्चार्य्य सर्वरा
 जादिकान् वदेत् ॥ पूर्वमन्त्रस्यवर्णांस्तु चत्वारिंशत्क्रमात्ततः ॥ २३ ॥ वशं करि
 पदं प्रोक्त्वा प्राञ्चन्त्रस्यामुकादिकान् ॥ एकादशार्णान् प्रवदेच्छ्रीं ह्रीं ऐं सौं ततो व
 देत् ॥ २४ ॥ क्लीं एवेति द्वयूनशतं मन्त्रे वर्णाः प्रकीर्तिताः ॥ अयं मन्त्रास्त्रिभुव
 नवशीकारकरः परः ॥ २५ ॥ आचार्य्यानुग्रहात्प्राप्यो महापुण्यतमैर्जनैः ॥
 दुष्प्राप्योऽकृतपुण्यैश्च मुनीन्द्राद्यैश्च सेवितः ॥ २६ ॥ वाञ्छावितरणेक
 ल्पपादपः परिकीर्तितः ॥ ऋष्याद्याः पूर्वमुदिता मन्त्रस्यास्य भवन्ति हि ॥
 २७ ॥ ततस्तु मातृकान्यस्य देवताभावसिद्धये ॥ पञ्चबाणानंगुलीपुतलयोर्मक
 रध्वजम् ॥ २८ ॥ न्यसेन्मन्त्रं दशार्णसौर्वागभवं डेन्तमुच्चेत् ॥ मकरध्वज इत्येत
 द्ध्रीं नमोन्तः प्रकीर्तितः ॥ २९ ॥ शिखाशिरोललाटे पुभूमध्ये नेत्रयुग्मके ॥ श्रोत्र

योर्ध्वाणयोर्वक्त्रेण गण्डयोः ककुदिक्रमात् ॥ ३० ॥ अक्षयोरुरसिन्यस्यस्तनयो
हृदयाम्बुजे ॥ नाभिमण्डलके गुह्ये मूलाधारे पदानि हि ॥ ३१ ॥ त्रयोविंश
तिसङ्ख्यानि त्रिज्येकद्विचतुस्तथा ॥ षडष्टकैकचन्द्राष्टनवाष्टदशपङ्क्तिभिः ॥
३२ ॥ वस्वष्टवह्निचन्द्राक्षित्रिद्वित्रिक्रमान्यसेत् ॥ एकोनविंशदित्युक्ता
न्मत्राणां नादितः क्रमात् ॥ ३३ ॥ पदैः षड्भिः षडङ्गानि ऐं ह्रीं श्रीं पूर्वकैश्चरे
त् ॥ कामशक्तीन्द्रावीजान्युक्ता निचशिखामनोः ॥ ३४ ॥ षड्दीर्घकाम
युक्तेन षडङ्गान्वाप्रकल्पयेत् ॥ द्वाविण्याद्याः पुनः पञ्चकुक्षौ पार्श्वद्वये हृदि ॥
३५ ॥ मणिपूरेन्यसेदत्र ब्राह्म्याद्याश्चात्र विन्यसेत् ॥ दक्षपादांगुलीमूले गु
ल्फसन्धौ च जानुनि ॥ ३६ ॥ दक्षोरुमूले वामोरुमूले जानुनि गुल्फके ॥ वाम
पादांगुलीमूले ततो लक्ष्म्यादिकान्यसेत् ॥ ३७ ॥ वामदोर्मूलके मध्यसन्धौ
च मणिवन्धके ॥ वामहस्तांगुलीमूले दक्षहस्तांगुलीतटे ॥ ३८ ॥ मणिवन्धे
मध्यसन्धौ कक्षयोर्मूलके क्रमात् ॥ मस्तके च भ्रुवोर्मध्ये नेत्रयोः श्रोत्रयोर्गुदे ॥
३९ ॥ नासायुग्मे मुखे गण्डद्वन्द्वे जिह्वाग्रदेशके ॥ मूलाधारे स्वाधिष्ठाने तालौ
वामादिकान्यसेत् ॥ ४० ॥ लक्ष्म्यादिकस्थलेन्यस्या असिताङ्गादिभैरवाः ॥
मातङ्ग्यादिचतुष्कंच हृदि नाभौ शिरो गुदे ॥ ४१ ॥ गणेशदुर्गावटुकक्षेत्रपा
लास्ततो न्यसेत् ॥ कभूकण्ठेषु मूले च मन्त्रेण व्यापकंचरेत् ॥ ४२ ॥ सरस्व
तीं महालक्ष्मीं निधियुग्मं प्रविन्यसेत् ॥ आनने च भ्रुवोर्मध्ये दक्षपादे तथोत्तरे ॥
४३ ॥ एवं न्यस्य मनुं मन्त्रीध्यायेद्देवीमनन्यधीः ॥ अमृतस्य समुद्रे क्षुरत्नद्वीपे
महावने ॥ ४४ ॥ पञ्चानां कल्पवृक्षाणां मण्डपे मणिसंयुते ॥ मणिसिंहासन
स्योर्ध्वमुपविष्टां विचिन्तयेत् ॥ ४५ ॥ मधुपानेन मुदितां पूर्णमानानिरीक्षणा
म् ॥ शुभ्रांशुवदनानीपपुष्पगुम्फितवेणिकाम् ॥ ४६ ॥ वीणालसत्करां
क्ववस्त्रां विम्बाधरां शुभाम् ॥ कस्तूरीतिलकां चन्द्रमुकुटामुन्नतस्तनीम् ॥ ४७ ॥
शङ्खपत्रश्रुतिं मध्यां नम्रां संमेचकच्छविम् ॥ बलयाङ्गदहारादिमञ्जीरशनान्वि
ताम् ॥ ४८ ॥ हास्यैर्भक्तांस्तोषयन्तीं पार्श्वसंस्थालकां शुकाम् ॥ पूर्वोक्ते च शु
भेपीठे यन्त्रमेतत्प्रकल्पयेत् ॥ ४९ ॥ त्रिकोणं पञ्चकोणं वाप्यष्टपत्रं कलाछदम् ॥
अष्टपत्रं वदेदलंचतुरस्रं मनोरमम् ॥ ५० ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं सर्वदृष्टिमनोहर

म् ॥ अत्रावाह्ययजेद्देवीमन्त्रीशृङ्गारवेषतः ॥ ५१ ॥ मूलेनमूर्तिसङ्कल्प्यकृत्वा
 र्घ्यस्थापनादिकम् ॥ मातङ्गीपीठमभ्यर्च्यकृत्वा मूलप्रकल्पनम् ॥ ५२ ॥ ततः
 पुष्पोपचारान्ते लयाङ्गं सम्यगर्चयेत् ॥ त्रिकोणेभ्यन्तरे प्राग्वत्षडङ्गानि प्रपूजये
 त् ॥ ५३ ॥ मातङ्ग्याद्याश्चतुःपत्रे चतुरस्रे त्रिकोणतः ॥ गणेशादिचतुष्कं च
 चतुर्दारेषु चार्चयेत् ॥ ५४ ॥ सरस्वत्यादिकान्यासप्रोक्ताश्चाग्रे दिगीश्वरान् ॥
 तदस्त्राणि च तद्वाह्येन्यासपूर्वजपेन नुम् ॥ ५५ ॥ पुनरभ्यर्च्याङ्गषट्कं सुमि
 ष्ठात्रैश्च स्वाद्यकैः ॥ सदुग्धैश्च निवेद्याथ देवीं नत्वा ततो बलिम् ॥ ५६ ॥ दद्या
 द्भक्तेन मन्त्रज्ञस्तेनेष्टं लभते चिरात् ॥ नमो भगवतीत्युक्त्वा मातङ्गेश्वरितत्पर
 म् ॥ ५७ ॥ इमं बलिं गृह्युग्मं स्वाहान्तःसिद्धवर्णकः ॥ ततो देव्या उत्तरतो वा
 यव्यादिसकोणकम् ॥ ५८ ॥ पङ्क्ति क्रमेण ऐं ह्रीं क्लीं गुरुभ्यो नम उच्चेत् ॥ पर
 मेष्ठि गुरुभ्यश्च परमाचार्य्य गुरुभ्यः ॥ ५९ ॥ आदिसिद्धगुरुभ्यः सदगुरुभ्यो
 नम उच्चेत् ॥ सर्वत्र पञ्चस्थानेषु गुरुन्सम्पूजयेदिति ॥ ६० ॥ पूर्वमेव जपे लक्षं
 पुरश्चरणसिद्धये ॥ पलासपुष्पैस्त्रिस्वादुयुक्ते रन्तेऽप्युतं हुनेत् ॥ ६१ ॥ तर्प
 णं मार्ज्जनं कुर्याद्भोजयेद्भूसुरानपि ॥ कुमारीर्भोजयेच्चापिवशयेत्क्षोभयेज्जग
 त् ॥ ६२ ॥ मातङ्ग्यनुगृहीभूत्वा सर्वकर्मणि साधयेत् ॥ कुण्डे वा स्थण्डिले वा
 पिविधेयं काम्यकर्मकम् ॥ ६३ ॥ रक्तवस्त्रपरीताङ्गोरक्तमाल्यानुलेपनः ॥ घृ
 ताक्तगुग्गुलैर्हुत्वा राज्ञश्च वशयेत्सुधीः ॥ ६४ ॥ मल्लिकाजातिपुत्रागैर्जुहु
 याद्वाग्यवान्भवेत् ॥ राज्यार्थी बिल्वपत्रैश्च हुनेत्पद्मैर्विशेषतः ॥ ६५ ॥ श्री
 कामः श्वेतपद्मैश्च रक्तैर्वापि च संहुनेत् ॥ उत्पलैर्धनकामस्तुलक्ष्मीपुष्पैश्च हो
 मयेत् ॥ ६६ ॥ बन्धूकैश्चैव वागर्थी किंशुकैर्बकुलैर्हुनेत् ॥ आकर्षणे तु लवणै
 स्तिलैर्मधुरसंयुतैः ॥ ६७ ॥ वज्जुलैर्वृष्टिमाप्नोति गुह्यीभिर्हरिज्ज्वरम् ॥ अत्रा
 र्थी जुहुयादन्नैर्धान्यार्थी शालितण्डुलैः ॥ ६८ ॥ गन्धद्रव्येण होमस्तु सर्वसौभा
 ग्यदायकः ॥ कुंकुमैरोचनाभिर्वा होमो वश्यार्थिनो मतः ॥ ६९ ॥ नन्द्यावर्तप्रसू
 नैश्च वागर्थी जुहुयात्तथा ॥ पलासपुष्पैस्तेजोर्था कपिलाज्येन वा हुनेत् ॥ ७० ॥

१ लक्ष्मी वीगुर नामक वृक्षप्रसिद्ध है २ बन्धूक दुपहरिया का भेद है केकईसा वृक्षरोता
 है ३ मौलशिरी ४ केशर ५ गोरोचन व हल्दी ॥

शत्रोरुन्मादकृद्धोमउन्मत्तकुसुमैरपि ॥ विषमेधाहनिम्बोक्षश्लेष्मान्तक
विभीतकैः ॥ ७१ ॥ उलूककाकगृद्धोत्थपक्षैस्तैलपरिप्लुतैः ॥ त्र्यस्रकुण्डेच
शैर्वर्ग्यारिपुनाशायहोमयेत् ॥ ७२ ॥ पायसैर्गुडसम्मिश्रैःखण्डैरिक्षुदलैस्त
था ॥ उन्मादनाशनोहोमःपायसैर्वाघृतप्लुतैः ॥ ७३ ॥ मरिचंतिलतैलाक्लंका
शशवासज्वरापहम् ॥ निर्गुण्डीमूलहोमेननिगडस्यविमोचनम् ॥ ७४ ॥ अथा
तःसम्प्रवक्ष्यामिजीवस्याकर्षणंपरम् ॥ साध्यप्रतिकृतीःकुर्याच्चतस्रोमन्त्रवित्त
मः ॥ ७५ ॥ एकासांध्यक्षवृक्षोत्थामधूच्छिष्टेनचापरा ॥ पराकुलालमृदभूता
शालिपिष्टेनचापरा ॥ ७६ ॥ लिखेत्तासांतुहृदयेमुकंमेवशमानय ॥ साध्य
नामामुकस्थानेसाध्येप्राणांश्चतत्रच ॥ ७७ ॥ संस्थाप्यतास्ततःस्पृष्ट्वामूलम
ष्टोत्तरंशतम् ॥ जपेन्मूलेमुकस्थानेसाध्यनामतुयोजयेत् ॥ ७८ ॥ अमुकंपद
रूपंयद्यन्त्रमन्त्रेषुदृश्यते ॥ साध्याभिधानंतद्रूपंतत्रस्थानेनिवेशयेत् ॥ ७९ ॥
कुण्डमध्येद्वयंगुलाधःपुत्तलींदारुजांखनेत् ॥ उत्तानामथपिष्टोत्थांस्वासनाध
स्तथाखनेत् ॥ ८० ॥ पादन्यासस्यसंस्थानेमृन्मयींभुविपूरयेत् ॥ लवणेनसहै
तास्तुतिस्रःपूर्यास्ततःपरम् ॥ ८१ ॥ ततोमधूच्छिष्टमयीमूर्ध्वपदामधोमुखी
म् ॥ ८२ ॥ अर्कतूलकडोरेणबद्धपादांप्रलम्बयेत् ॥ कुण्डोपरिचधूमेनतथा
साव्याकुलाभवेत् ॥ ८३ ॥ ततस्तुलवणंग्राह्यंकुंडवैकंकृतंमधु ॥ गुडंचपेषये
त्तक्षंपुत्तलीन्तेनकारयेत् ॥ ८४ ॥ स्पृष्ट्वाङ्गींसाध्यरूपेणतुल्यांश्लक्षणांमनोह
राम् ॥ रक्ताल्याम्बरालेपःकृतन्यासविधिःस्वयम् ॥ ८५ ॥ प्रतिमायान्तुसं
हारभागेनन्यासमाचरेत् ॥ नामप्रतिष्ठितप्राणांसाध्यानांसप्तधाद्धिदेत् ॥ ८६
दक्षोरुमूलात्पादान्तःप्रथमोभागईरितः ॥ वस्तितस्तुततःकण्ठदक्षभागोद्विती
यकम् ॥ ८७ ॥ भुजोदक्षस्तृतीयःस्याच्चतुर्थोमस्तकम्मतम् ॥ भुजोवामःपञ्च
मःस्यात्पृष्ठवामोदरादिकम् ॥ ८८ ॥ स्यात्सप्तमंतथोर्वादिपादान्तःसव्यदेह
तः ॥ स्त्रीणांविभागउद्दिष्टःकृच्छ्रसाध्योथवक्ष्यते ॥ ८९ ॥ गुल्फद्वयंतथाजानु

१ मोथा २ कालानिमरु ३ अनारवृत्त ४ बहेड़ा ५ रातिमें ६ प्रतिमा ७ साध्यके
नामका जो नत्तत्रहो उसके वृत्तकी लकड़ी से दूसरी प्रतिमा का निर्माण करे ८ सदार
के फलकी रुई के डोरेसे ९ तौलमें चार टकेका कुड़वहोताहै ॥

द्वयंजङ्घाद्वयंतथा ॥ मध्यद्वयंचभुजयोर्द्वयंशीर्षेतदाभवेत् ॥ ६० ॥ शरीरमेका
 दर्शधाह्यसाध्यस्याथवक्ष्यते ॥ प्राकृतानांतुसप्तानांचैकैकस्यतुसप्ततु ॥ ६१ ॥ ए
 कैकंजुहुयाद्भागंस्मरञ्छत्रुनिशामुखे ॥ दक्षपादाच्चपुरुषान्वामपादात्तथास्त्रि
 यः ॥ ६२ ॥ एवंसप्ताहहतोनार्य्याःसंक्षुब्धामदनातुराः॥स्विद्यदङ्गयोवेपमानाः
 साधकन्तुष्टमानसाः ॥ ६३ ॥ त्राहित्राहिक्षमस्वेतिपश्यमाम्मापरित्यज ॥ एवं
 सर्वाव्याहरन्त्यःकरुणायुक्कमानसाः ॥ ६४ ॥ पतन्तिसाधकस्याग्रेमदनानल
 पीडिताः ॥ तिष्ठन्तिदासवच्चास्यमन्त्रिणोयोषितःसदा ॥ ६५ ॥ लवणन्ति
 लतैलाक्लंहोमयेच्छत्रुनाशनम् ॥ हरिद्राचूर्णसंयुक्कलवणंस्तम्भनेमतम् ॥ ६६ ॥
 मातङ्गीप्रीतयेनित्यम्भौमवारेप्रपूजयेत् ॥ कन्यामेकान्तथातिसूःपञ्चसप्ताथवा
 पुनः ॥ ६७ ॥ स्वादुभिर्भक्ष्यभोज्यैश्चखानपानैर्मनोहरैः ॥ अर्चनीयाश्च
 मन्त्रज्ञैःकन्यकाश्चैवसर्वदा ॥ ६८ ॥ सर्वानार्य्योभावनीयाःश्यामाएवात्रम
 न्त्रिणा ॥ भौमवारेतथापिष्टमयान्दीपांश्चकाशयेत् ॥ ६९ ॥ प्रज्वालयेद्
 घृतेनैतान्मातङ्गीप्रीतये बुधः ॥ मातङ्गीप्रीतयेमन्त्रीयोगिन्यष्टकमायजेत् ॥
 १००० ॥ दिव्याचमहतीसिद्धागणेशीप्रेतखादिनी ॥ डाकिनीकालिकाकाल
 रात्रिश्वेशानगोचराः ॥ १ ॥ निशाचरीचोर्ध्वकेशीशुष्काङ्गीभोजिनीतथा ॥
 वीरभद्राविरूपाक्षीधूम्राप्राच्याञ्जटाधरा ॥ २ ॥ कलहाघोररक्ताक्षीविश्वरूपाभ
 यङ्करी ॥ प्रियाचराक्षसीवीरकुमारीवह्निकोणगाः ॥ मुण्डरारीरुद्रकार्य्याभीष
 णाचभयातुरा ॥ ३ ॥ त्रिपुरान्ताक्रोधिनीचदुर्मदाध्वंसिनीयमे ॥ दीर्घा
 लम्बोष्ठिकाहंसीतापिनीमन्त्रयोगिनी ॥ ४ ॥ आदित्याचापिखट्वाङ्गीका
 लाग्निरितिनैर्ऋते ॥ ग्राहिणीचक्रिणीपश्चात्कङ्कालीभुवनेश्वरी ॥ ५ ॥
 हंकालीयमदूतीचकौमारीचकपालिनी ॥ केशिनीमदिराद्याचचारिणीलोम
 जङ्घिका ॥ ६ ॥ नामकीकामुकीवायौलोमकाधोमुखीतथा ॥ व्याघ्रजटीसर्प
 जटीकुण्डाख्यारिविनाशिनी ॥ ७ ॥ घोरोग्ररूपाविकटाचोदग्दिशिकपालि

? ईशानकोण से लेकर उत्तर तक आठदिशाओं में आठ आठ योगिनियों की पूजा-
 करे उनके नाम मूलसे समझ लेना ॥ ईशान, पूर्व, आग्नेय, दक्षिण, नैऋत्य, पश्चिम,
 वायव्य और उत्तर इस क्रमसे पूजा करना ॥

नी ॥ लक्षार्धप्रजपेन्मन्त्रंक्षोभयेत्सर्वयोषितः ॥ ८ ॥ पृथ्वीश्वरांस्तदर्धेन
वशयेन्नात्रसंशयः ॥ तदर्धेनचसत्त्वानिवशगानिभवन्तिहि ॥ ९ ॥ दूरस्था
योषितःसर्वाआयान्त्ययुतजापतः ॥ स्वदेशीयास्तदर्धेनसमायान्त्येवनिश्चि
तम् ॥ १० ॥ सहस्रत्रितयात्सर्ववाञ्छितासिर्भवेद्भुवम् ॥ अथातःसम्प्रव
क्ष्यामिमन्त्रभेदम्महाफलम् ॥ ११ ॥ अष्टाशीत्यक्षरेमन्त्रेसर्वसत्त्ववशङ्करि ॥
एतस्याग्रेवदेत्सौश्वराज्यलक्ष्मीप्रदेतथा ॥ १२ ॥ सप्ताक्षराणीतिपुनःसर्वलो
कादिकंवदेत् ॥ पञ्चोनशतसंख्याकवर्णोयंमन्त्रर्इरितिः ॥ १३ ॥ ऋष्यादि
कम्पूर्वमुक्त्वापङ्क्तिजैश्चषडङ्गकम् ॥ ध्यानपूजादिकंसर्वमष्टाशीतिमनोर्मतम् ॥
१४ ॥ प्रयोगाश्चतएवात्रपुरश्चर्यादिकन्तथा ॥ अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामिच
तुःपञ्चाशदक्षरम् ॥ १५ ॥ ॐ ह्रीं नमश्चपद्मे श्रीं राजिते राजपूजिते ॥ जयेवि
जयेगौर्यैर्वंगान्धारीतिपदंवदेत् ॥ १६ ॥ त्रिभुवनवशङ्करिसर्वस्त्रीपुरुषेति
च ॥ वशङ्करिसुखदुःखेध्वेध्वेवावाग्निगेहिनी ॥ १७ ॥ अजोमुनिस्तथाछन्दो
निवृद्गायत्रमीरितम् ॥ देवताराजमातङ्गीषडङ्गानितुमायया ॥ १८ ॥ सर्व
मेवात्रपूर्वोक्त्वाध्यानपूजादिकन्तथा ॥ अथास्यप्रोच्यतेभेदएकषष्टिकवर्णकः ॥
१९ ॥ त्रिभुवनवशङ्करिएतदन्तेवदेत्पुनः ॥ पठेत्प्रणवहीनोयम्मन्त्रःसर्वत्रपूर्व
वत् ॥ २० ॥ किञ्चिद्धर्णविभेदेनायंप्रोक्तःपार्वतीमनुः ॥ सतारोयंसमाख्या
तोविजयस्यपदंवदेत् ॥ २१ ॥ गौरिगान्धारीतिपुनःप्राग्वदेवसमापयेत् ॥
एकषष्ट्यक्षरेमन्त्रोनिवृच्छन्दोह्यजोमुनिः ॥ २२ ॥ गौरीदेवीषडङ्गानि
शक्राशेभेभदिग्भवैः ॥ मन्त्राक्षरैःषडङ्गानिध्यानमस्यानिरूप्यते ॥ २३ ॥
पाशाकुशकरांरत्नयुक्ताभरणवेणिकाम् ॥ बन्धूकाभांत्रिनयनांस्वर्णलेखांभ
जाम्यहम् ॥ २४ ॥ प्राग्वत्षडङ्गंपीठेभुवनेश्यायजेदिमाम् ॥ आदावङ्गा
निषट्कोणेब्राह्मयाद्यास्त्वष्टपत्रके ॥ २५ ॥ आशाधिपांस्तदस्त्राणिभूषु
रादौसमर्चयेत् ॥ अयुतंप्रजपेन्मन्त्रंजुहुयात्पायसैर्घृतैः ॥ २६ ॥ तर्पणा
दिततःकुर्यादेवंसिद्धोभवेन्मनुः ॥ प्रयोगाश्चान्नपूर्णायामातङ्ग्यावासमा
चरेत् ॥ २७ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवश्यमातङ्गिकामनुम् ॥ ॐ राजमुखीरा

जाभिमुखीवश्यमुखीतिच ॥ २८ ॥ मायाह्रींक्लींदेवदेविमहादेविततोवदेत् ॥
 देवाधिदेविसर्वेतिजनस्यमुखमुच्चेत् ॥ २९ ॥ ममवश्यंकुरुद्वन्द्वंस्वाहान्तोर्गं
 कृतार्णकः ॥ दिक्सप्तक्रतुवेदेषुमैत्राणैरङ्गकल्पनम् ॥ ३० ॥ विज्ञेयंराजमात
 ङ्गीतुल्यंपूजाजपादिकम् ॥ प्रयोगांश्चापिजानीयाद्विशेषाद्वश्यकृत्वयम् ॥
 ३१ ॥ मायानमोहिलिहिलिचण्डमातङ्गिनीतिच ॥ स्वाहेतितिथिवर्णस्य
 न्यासपूजादिकंभवेत् ॥ ३२ ॥ राजमातङ्गिकातुल्यंजपश्चायुतसङ्ख्यया ॥
 घृतपायसहोमश्चप्रयोगाद्यंचपूर्ववत् ॥ ३३ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकर्णमा
 तङ्गिकामनुम् ॥ वाग्भवंहृदयंचाथश्रीमातङ्गीपदंवदेत् ॥ ३४ ॥ अमोघेसत्य
 वादिनिममकर्णेपदंततः ॥ अवतारपदंद्वेधासत्यंकथययुग्मकम् ॥ ३५ ॥ ए
 ह्योहिश्रीश्चमातङ्ग्यैनमस्यैर्बध्यर्णकोमनुः ॥ अङ्गानिवाग्भवेनात्रपूजाद्यंचकृ
 ताकृतम् ॥ ३६ ॥ लक्षंजपःपायसाज्यैर्होमःसिद्धोभवेन्मनुः ॥ कर्णेतुकथयेद्दे
 वीपृच्छकस्यशुभाशुभम् ॥ ३७ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिसर्वमन्त्रोत्तमोत्तमम् ॥
 ऐंह्रींश्रींआंसमुच्चार्यह्रींक्रौंवीजैस्तथाभवेत् ॥ ३८ ॥ द्विरुक्तेश्चषडङ्गस्यवि
 धिःपूजाजपादिकम् ॥ लक्षत्रयंजपेन्मन्त्रंमधुरत्रयलोलितैः ॥ ३९ ॥ बन्धूक
 पुष्पैर्होमःस्यात्सितयापायसेनच ॥ हुनेत्कदल्याश्चफलैर्मन्त्रसिद्धिःप्रजाय
 ते ॥ ४० ॥ समस्तमन्त्रदानादौसिद्धःस्यात्साधकोत्तमः ॥ अथान्यत्सम्प्रव
 क्ष्यामिमातङ्गीमन्त्रमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ कामिनीरञ्जिनीस्वाहाष्टाक्षरोयमुदीरितः ॥
 ऋपिस्सम्मोहनश्छन्दोनिवृत्प्रोक्तास्यदेवता ॥ ४२ ॥ सर्वसम्मोहनीचाङ्गद्विरां
 वृत्तिपदैर्भवेत् ॥ श्यामाङ्गीवल्लर्कीदोर्भ्यावादयन्तींसुभूषणाम् ॥ ४३ ॥ चन्द्रा
 वतंसांविविधैर्गायनैर्मोहतींजगत् ॥ पूजामातङ्गिनीपीठेरत्याद्यास्तुत्रिकोण
 के ॥ ४४ ॥ पञ्चावरणतःपूज्याःकेशरेष्वङ्गपूजनम् ॥ अनङ्गकुसुमाद्यास्तुपत्रे

१ ह्रीं २ सैतालीस अक्षर का मन्त्र है ३ नमः ४ तैतालीस अक्षर का मन्त्र होता है जैसे
 ऐंनमः श्रीमातङ्गिअमोघेसत्यवादिनिममकर्णेअवतरावतरसत्यंकथयकथयएह्योहिश्रीमातङ्ग्यैनमः
 ५ ऐंवीजसे अंगन्यास करलेना ६ मंत्रके छः अक्षरों से दो दो बार पढ़कर षडंग न्यास
 करना ७ मंत्रके तीन पदों को तीन अंगों में और फिर उन्हीं तीनपदों को शेष तीन अंगों
 में न्यास करना होता है जैसे कामिनी हृदयायनमः, रञ्जिनीशिरसेस्वाहा, स्वाहाशिरसायै
 वषट् कामिनीकवचायहुम्, रञ्जिनीनेत्रत्रयाय वौषट्, स्वाहाअस्त्रायफट् ॥

ष्वग्रेषुमातरः ॥ ४५ ॥ लोकपालैश्चवज्राद्यैस्सप्तावृत्तिरियंमता ॥ प्रजपेदयुत
द्वन्द्वं दशांशं जुहुयात्ततः ॥ ४६ ॥ मधूकजैस्त्रिमध्वक्लैः सर्वसम्मोहयेज्जगत् ॥
छन्दोनिवृच्चगायत्रीमुनीनारदतुम्बुरैः ॥ ४७ ॥ देवताचात्रमातङ्गीचोच्छिष्टागो
र्वजवर्णका ॥ नमउच्छिष्टचाण्डालिमातङ्गीतिपदं वदेत् ॥ ४८ ॥ सर्ववशं करि
स्वाहामन्त्रोयं मोहयेज्जगत् ॥ नेत्रैरामकृशानुत्रिरसनेत्रमितैः क्रमात् ॥ ४९ ॥
अङ्गानि स्युर्मन्त्रवर्णैस्ततोऽध्यायेद्दृढम्बुजे ॥ कृष्णाम्बरांयावकार्द्वचरणामुन्नत
स्तनीम् ॥ ५० ॥ मुक्ताप्रवालमालाढ्यांशङ्खकुण्डलधारिणीम् ॥ त्र्यम्बोरत्या
दिकाः पूज्याः कर्णिकायान्तुतद्वहिः ॥ ५१ ॥ पञ्चबाणास्तथाङ्गानि ब्रह्माद्या
श्चाष्टपत्रके ॥ द्वितीयेष्टदले पूज्या अनङ्गकुसुमादिकाः ॥ ५२ ॥ चतुरस्रे लो
कपालास्तदस्त्राणिततो बहिः ॥ अथास्यभेदावक्ष्यन्ते क्लीं ह्रीं श्रीं पूर्वकं जपेत् ॥
५३ ॥ क्लीं पूर्ववाजपेन्मन्त्रानेतयोर्मदनो मुनिः ॥ पूजाजपादिकं प्राग्वद्भेदांश्चा
स्यापराञ्छृणु ॥ ५४ ॥ आं क्लीं ह्रीमादिकं मन्त्रक्लीं ह्रीं आमन्तकं जपेत् ॥ वा
ग्वित्वं च कवित्वं च गानशक्त्तिकरोति च ॥ ५५ ॥ मुनिः स्यादक्षिणामूर्तिरन्यत्सर्वं
पुरोक्त्वत् ॥ आं ह्रीं क्रीं भिर्द्विरावृत्या षडङ्गानि समाचरेत् ॥ ५६ ॥ अंशेतुवे
शीकुसुमामुक्ताभूषोन्नतस्तनीम् ॥ चूलिकानीलचूडां च वादयन्तीं च वल्लकी
म् ॥ ५७ ॥ माध्वीमत्तां मधुवशां श्यामलाङ्गीसुकोमलाम् ॥ त्रिकोणं पञ्च
कोणञ्च बहिरष्टदलद्वयम् ॥ ५८ ॥ षोडशारं चाष्टदलं भूपुरत्रितयं लिखेत् ॥
पूज्यबीजं तथा नाम वदेदुच्छिष्टपादुकाम् ॥ ५९ ॥ पूजयामीति च प्रोक्त्वा
देवतापूजनं मतम् ॥ त्रिकोणेषु च रत्याद्याः कोणान्ते तु त्रिशक्तयः ॥ ६० ॥
इच्छाज्ञानक्रियाख्याश्च पूज्याश्चाङ्गानि बाह्यतः ॥ द्राविण्याद्याः पञ्चको
णेषु पूज्याः कामशक्तयः ॥ ६१ ॥ तद्बाह्याष्टदले पूज्याश्चाष्टदीर्घस्वरान्वि
ताः ॥ ब्राह्माद्याः कन्यकानामन्यो द्वितीयेष्टदले तथा ॥ ६२ ॥ अनङ्गकुसुमा
द्याश्च कन्याख्यास्ताः प्रपूजयेत् ॥ उर्वश्याद्याः षोडशारे कन्यकाख्याः प्रपू

१ उन्नीश अक्षरका मन्त्र है २ दो, तीन, तीन, दोन, छः और दो अक्षरों से अंग न्यास
करकेना जैसे नमः हृदयाय नमः, उच्छिष्टशिरसे स्वाहा, चाण्डालि शिखायै वषट् इस प्रकार
से और भी ज्ञातव्य हैं ॥

जयेत् ॥ ६३ ॥ उर्वशीमेनकारम्भाघृताचीमञ्जुकेशिका ॥ काश्यपीचसुकेशी
 मञ्जुघोषानागकन्यका ॥ ६४ ॥ यक्षकन्याचगन्धर्वकन्यावैसिद्धकन्यका ॥
 परकायप्रवेशिन्याः कन्यकांदूरदर्शिनः ॥ ६५ ॥ गुटिकासिद्धकन्यांचपादु
 कासिद्धकन्यकाम् ॥ ततश्चतुर्षुद्धोषुपूजयेद्धारदेवताः ॥ ६६ ॥ ततंचविततं
 चैवधनंचमुषिरंतथा ॥ वटुकंचगणेशंचक्षेत्रपालंचयोगिनीम् ॥ ६७ ॥ उच्छिष्ट
 शब्दपुरतः पादुकांपूजयाम्यथ ॥ स्वनामाद्यक्षरंवीजंकृत्वाग्नेयादिकेयजेत् ॥
 ६८ ॥ पुनः सर्वोपचारैश्चमध्ये भगवतीं यजेत् ॥ स्वरास्सर्वेश्रुतियुतावामभा
 गेततः परम् ॥ ६९ ॥ रतिश्चरागिणीयुक्तापूज्यापार्श्वे च दक्षिणे ॥ अभ्यर्च्ये
 परमेश्वर्याः पार्श्वयोः शुकसारिके ॥ ७० ॥ पुरतो गुरुपंक्तिं च स्वगुरुं पूजये
 त्ततः ॥ बीजत्रयन्तुवालायाः साधकस्य शुभं भवेत् ॥ ७१ ॥ यत्किञ्चिद्वाथवा
 मायाः कामोवाग्वारमापिवा ॥ मनोरुच्छिष्टमातङ्ग्यादत्त्वादौ पूजयेन्मनुम् ॥
 ७२ ॥ तेनानेके मन्त्रभेदाः पूजाद्यंचयथेच्छया ॥ गौरवाल्लाघवाद्वापि कर्त्तव्य
 न्तु जपोऽखिलः ॥ ७३ ॥ शुचिः स्रग्वी सुवस्त्रश्च जपेऽक्षम तन्द्भितः ॥ उच्छिष्टम
 केन बलिनिशित्यं निवेदयेत् ॥ ७४ ॥ नित्यं जपंच काम्यं च उच्छिष्टेनैव चा
 चरेत् ॥ पलासकुसुमैः स्वादुयुक्कैर्होमं तथा त्रतु ॥ ७५ ॥ एतावतानसिद्धिश्चे
 दर्णलक्षं जपेन्मनुम् ॥ कुमारीपूजनं प्रोक्त्वा कुर्यात्तदपि साधकः ॥ ७६ ॥ योगि
 न्यष्टाष्टकस्यापि पूजाकार्यात्रमन्त्रिणा ॥ उच्छिष्टमक्लशेषेण रात्रौ तस्य बलिं
 हरेत् ॥ ७७ ॥ पूर्वोदितेन मनुना मन्त्रोयं तेन सिध्यति ॥ जपेच्चतुर्दशावृत्तिं
 पूजनानन्तरं मनुम् ॥ ७८ ॥ भूपतीनां पूजनीयानारीणांच विशेषतः ॥ अष्टोत्तर
 सहस्रेण ताम्बूलं मनुना मुना ॥ ७९ ॥ प्रजसंभक्षयेद्यास्त्रीयाचितानङ्गभोगिका ॥
 मन्त्रिणश्च वशेतिष्ठेद्यावदायुर्न संशयः ॥ ८० ॥ सहदेवी तथा दूर्वा मुशली
 मैथुयष्टिका ॥ भद्राचविष्णुदयिता लक्ष्मीवल्लीन्द्रवल्लीपि ॥ ८१ ॥ अञ्जलिन्य
 पिसम्प्रोक्ता पृथगेताः स्पृशन्नुपेत ॥ अष्टोत्तरशतं मन्त्री ततस्तन्मूर्द्धिधारयेत् ॥
 ८२ ॥ नरो नारी नृपो वाथ धत्ते हर्षसमूहकम् ॥ इन्द्राग्निविष्णुयुग्माङ्गमन्वष्टवसु
 दिक्षिताः ॥ पृथग्जप्ताः शतशतमेताः संयोज्यपेषयेत् ॥ ८३ ॥ शुष्कास्तु गुटि

कामन्त्रजप्ताश्चाथसहस्रशः ॥ ललाटेचधृताःसम्यक्सर्वस्त्रीजनरञ्जिकाः ॥
 ८४ ॥ भवन्तिसर्वलोकस्यदक्षारञ्जनकर्मणि ॥ कुर्याच्चगुटिकारेणुयोगे
 नमनुवित्तमः ॥ ८५ ॥ तूलवर्त्याचकृष्णाज्ययुक्त्याकज्जलंधृतम् ॥ सहस्रमनु-
 नाजप्तमन्त्रितनेत्रयोःशुभम् ॥ ८६ ॥ प्रत्यहंचजगद्वश्यंनारीसंक्षोभकारकम् ॥
 प्रेतग्रहगणादींश्चनाशयेदचिरादपि ॥ ८७ ॥ पूर्वोक्तेर्दशभिर्द्वयैःपञ्चगव्यैश्च
 कापिलैः ॥ युक्चभसितंजप्तंसहस्रमनुनामुना ॥ ८८ ॥ धृतंललाटेभुवनंवशयेच्चैव
 नान्यथा ॥ क्षौमेपटेप्रविन्यस्यवर्त्तिकारचिताशुभा ॥ ८९ ॥ विष्णवाह्वाकुमुद-
 श्यामपद्मरेणुसुगर्भिता ॥ कृष्णगोसर्पिषादीप्तातडुत्पन्नाचयामपी ॥ ९० ॥
 मातङ्गीमनुनाजप्तानेत्राङ्गारञ्जनीनृणाम् ॥ तद्वन्नमस्कारिणीसगदितानात्र
 संशयः ॥ ९१ ॥ लक्ष्मीःसविष्णुदायिताभृङ्गराजोद्वंरजः ॥ एतद्भावितवर्त्ती
 साकपिलाज्यप्रदीपिता ॥ ९२ ॥ तज्जातापिमपीपूर्वफलदानात्रसंशयः ॥
 कर्पूरचन्दनंपद्मयुगंबकुलरोचने ॥ ९३ ॥ त्रैलोक्यंवशयत्येषामपीतत्सम्भ-
 वाभृशम् ॥ विजयंचेन्द्रियाणांचफलंकमुकसम्भवम् ॥ ९४ ॥ मूलैर्निर्वा-
 स्यनीरैश्चतन्तुभिर्वेष्टयेत्फलम् ॥ भुवःसूनोर्दिनेभूमौस्थापयेत्तत्फलंततः ॥
 ९५ ॥ आभौमवारसञ्जप्तंकर्पूरंतत्फलंततः ॥ पिष्ट्वाचैवाम्बुनाजप्त्वागुटि-
 काःकारयेद्बुधः ॥ ९६ ॥ मसूरकमिताण्ताःखादितावश्यहाःपरम् ॥ हे-
 मपञ्चाङ्गकंचात्ममलपञ्चकसंयुतम् ॥ ९७ ॥ सहस्रवारसञ्जप्तंभक्षयेत्पानके-
 पुच ॥ यस्मैदत्तंनरेशायसवश्योनात्रसंशयः ॥ ९८ ॥ पूर्वमन्त्रोदितान्सर्वा-
 न्प्रयोगान्मन्त्रवांश्चरेत् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिद्वात्रिंशद्वर्णकंमनुम् ॥ ९९ ॥
 तारोमायावाग्रमाचनमोभगवतीतिच ॥ उच्छिष्टचाण्डालिपदंश्रीमातङ्गी-
 तथेश्वरि ॥ ११०० ॥ सर्वजनवशंकरिस्वाहान्तोयंमनुःस्मृतः ॥ मातङ्गोमुनिर-
 स्योक्तोनुष्टुप्छन्दश्चदेवता ॥ १ ॥ मातङ्गीस्यादङ्गपदकंमन्त्रार्णैर्वेदैपद्

१ धतूर, फल, फूल, मूल, पत्र, और पेड़, इन पांचोंको पंचांग कहते हैं २ ओं ह्रीं ऐं धीं
 नमोभगवतिउच्छिष्टचाण्डालि श्रीमातङ्गीश्वरि सर्वजनवशंकरिस्वाहा ॥ इतिमन्त्रः ३
 चार, छः, छः, छः आठ और दो अक्षरों से षडङ्गन्यास होता है जैसे, ओं ह्रीं ऐं श्रीं ह-
 दयायनमः, नमोभगवति शिरसे स्वाहा, उच्छिष्टचाण्डालि शिखायैवपद्, श्रीमाताङ्गीश्वरि
 कवचायहुम् सर्वजनवशंकरिनेत्रत्रयावौषड्, स्वाहाअस्त्रायफट् ॥

सैः ॥ षडष्टबाहुभिश्चेति ध्यायेच्छ्यामां सुलोचनाम् ॥ २ ॥ शुकोदितचशृ
 ष्वन्तीं रत्नपीठोपरिस्थिताम् ॥ रक्ताम्बरां सुरापानमत्तां पद्मस्थसत्पदाम् ॥
 ३ ॥ वल्लकीं वादयन्तीं तां मातङ्गीं हृदि भावयेत् ॥ जपो युतसहस्रन्तु होमः पुष्पै
 र्मधुकजैः ॥ ४ ॥ मध्वक्त्रैश्च यजेत् पीठे वक्ष्यमाणे विधानतः ॥ त्रिकोणाष्टदल
 द्दन्द्धं कलारं चतुरस्रकम् ॥ ५ ॥ पीठं कृत्वा यजेत् तस्मिन् पीठशक्तीर्नवेष्टदाः ॥
 विभूतिरुन्नतिः कान्तिः सृष्टिः कीर्तिश्च सन्नतिः ॥ ६ ॥ व्यूढिरुत्कृष्टिर्भृद्धि
 श्च मातङ्गयन्ता इमाः स्मृताः ॥ सर्वशक्तिकर्माणान्ते लासनाय हृदन्तकः ॥ ७ ॥
 तारमायावाग्रमाद्यः पीठमन्त्रः कलार्णकैः ॥ विष्टरासनमेतेन पाद्यादीनि प्रकल्प
 येत् ॥ ८ ॥ मूलेन पीठपूजान्ते कुर्यादावरणार्चनम् त्रिकोणेष्वर्चयेत् तिस्रो
 रतिप्रीतिमनोभवा ॥ ९ ॥ केशरेषु षडङ्गानि मातृश्च दलमध्यगाः ॥ द्वि
 तीयेष्टदले पूज्या असिताङ्गादिभैरवाः ॥ १० ॥ षोडशारे तु वामाख्या ज्येष्ठारौ
 द्वीप्रशान्तिका ॥ श्रद्धामाहेश्वरी चापि क्रियाशक्तिश्च सप्तमी ॥ ११ ॥ सु
 लक्ष्मीसृष्टिमोहिन्यौ प्रथमाचारिणी तथा ॥ विद्युलताचचिच्छक्तिः सुरापानन्द
 या सह ॥ १२ ॥ नन्दबुद्धिः षोडशतिपूजनीया प्रयत्नतः ॥ चतुरस्रचतुर्दिक्षु
 मातङ्गीसामहादिका ॥ १३ ॥ लक्ष्मीस्तथामहालक्ष्मीः पुनर्वह्न्यादिकोण
 तः ॥ ध्रुवादिकं यजेदादौ मातङ्गीपरमंततः ॥ १४ ॥ सर्वावरणशक्तीनां डे
 न्तं नाम हृदन्तकम् ॥ विघ्नेशदुर्गावदुक्क्षेत्रेशादिकमुवास्तथा ॥ १५ ॥ व
 ज्राद्यापूजनीयास्स्युरित्थं सिद्धिर्मनोर्भवेत् ॥ रम्भादण्डैः शुभैर्होमाद्गोरा
 ज्यन्तु विल्वकैः ॥ १६ ॥ पत्रैः फलैर्वा वरयास्याज्जनता ब्रह्मवृक्षजैः ॥ रोगना
 शोऽमृताखण्डैर्निम्बैः श्रीस्तण्डुलैरपि ॥ १७ ॥ अवृष्टिलवणैर्विद्यात्तगरैर्वेतसै
 र्जलम् ॥ लवणैर्निम्बतैलाङ्गैः शत्रुनाशो धिकाशनम् ॥ १८ ॥ निशाचू
 र्णयुतैः काशैर्होमात्स्यात्स्तम्भनं द्विषाम् ॥ रक्तचन्दनकर्पूर मांसीकुंकुमरोच

१ त्रिकोण, अष्टदल, अष्टाष्टदल, षोडशदल, और चतुष्कोण घेर ऐसा यन्त्र लि-
 खकर पूजाकरो २ ॐ ह्रीं ऐं श्रीं सर्वशक्ति कमलासनाय नमः यह पीठ पूजाकामन्त्र मूल
 श्लोक से निकल आता है ३ सोलह ४ मातङ्गी, महामातङ्गी, ५ गुर्च ६ हत्दी
 ७ जटापासी ॥

नाः ॥ १६ ॥ चन्दनागुरुकर्पूर गन्धाष्टकमुदीरितम् ॥ एतद्धोमाज्जगद्वश्यं
जायतेमन्त्रिणोध्रुवम् ॥ २० ॥ एतत्पिष्टायुतंजप्त्वा तिलकेनजगत्प्रियः ॥
कदलीफलहोमेन सर्वेष्टंसमवाप्नुयात् ॥ २१ ॥ किंबहूक्तेनमातङ्गी पूजिताका
मदानृणाम् ॥ मध्वष्टलोलरचितां पुत्तलींदक्षिणार्धतः ॥ २२ ॥ ह्रयादष्टोत्तर
शतंखादिशग्नौनरोनिशि ॥ शालिपिष्टमयींतांतु भक्षयेत्स्त्रीवशीकृते ॥ २३ ॥
कृष्णभूतनिशिध्वांक्षोदरेक्षिप्त्वाशुभप्रभाम् ॥ नीलसूत्रेणसंवेष्ट्यचिताग्नौ
प्रजपेदमुम् ॥ २४ ॥ सहस्रजप्तंतद्वह्निं यस्मैदद्यात्सदासवत् ॥ एवंगणेश्वरः
प्रोक्ताः परिचमाम्नायसंस्थिताः ॥ २५ ॥ मुनिदेव्यादिसेव्यानां कार्यास
ङ्ख्यानविद्यते ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यन्तैर्नमसापिसमन्वितैः ॥ २६ ॥ स्वर्बीजा
रूपैर्वर्णलक्षजपस्तेषामुदाहृतः ॥ इक्षुखण्डैस्तिलैर्वापिकमलारूपैःप्रमोदकैः ॥
२७ ॥ तेषांहोमःप्रकर्तव्यो मधुरत्रयसंयुतैः ॥ भवन्तिफलदास्तेतु विन्दादिक
विनायकाः ॥ २८ ॥ आकर्षाद्याश्चवटुकाः देवतास्ताःफलप्रदाः ॥ ११२६ ॥

इति श्रीमहाभारतमहाकालानुमतेमेरुतन्त्रेशिवप्रणीतेपरिचमाम्नायगणपतिमन्त्रकथनं

प्रकाशजननिशः ॥ १९ ॥

श्रीशिवउवाच ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि उत्तराम्नायसिद्धिदान् ॥ वदेद्द
स्तिपिशाचीतिलिःलिःस्वाहानवाक्षरः ॥ १ ॥ कंकालोस्यमुनिश्छन्दो वि
राडुच्छिष्टनामकः ॥ गणेशोदेवताप्रोक्तस्सर्वसम्पत्प्रदायकः ॥ २ ॥ द्वित्री
न्दिन्दुद्विभिश्चापि पचाङ्गविधिरीरितः ॥ ध्यानंपूजापुरश्चर्यादिकंस्यादक
तुण्डवत् ॥ ३ ॥ नवलक्षंजपःप्रोक्तः काम्यकर्म्मण्यथध्रुवे ॥ प्रतिमांकारयेद्धी
मान्निम्बकाष्ठमयींशुभाम् ॥ ४ ॥ साध्यांगुष्ठप्रमाणांच गणेशस्यमहात्मनः ॥
स्पृष्ट्वातांप्रजपेन्मन्त्रं काम्यसिद्धिस्ततोभवेत् ॥ ५ ॥ षष्ठ्यांचैवचतुर्दश्यांकृष्ण
पक्षेचमन्त्रवित् ॥ उच्छिष्टोरात्रिमध्येतु जपेन्मन्त्रमिमंशुभम् ॥ ६ ॥ वाञ्छितोव
शमायाति साधकस्यनसंशयः ॥ भूर्जपत्रेसमालिख्य साध्यनामयथाविधि ॥
७ ॥ मन्त्रेणवेष्टितंकृत्वा जपेन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ पादेनाक्रम्यतत्पत्रंहस्तकृष्टि
रियंमता ॥ ८ ॥ लिखित्वापूर्ववत्पत्रं पूजयित्वाविधानतः ॥ साध्यंस्मृत्वाजपे

न्मन्त्रं सर्वलोकं वशं नयेत् ॥ ६ ॥ धारयेन्मस्तके यन्त्रं जपन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ रा
 जानं राजपत्नीं वा कर्षयेत्तत्क्षणात्सुधीः ॥ १० ॥ ताम्बूलपत्रपुष्पाणिवस्त्राण्या
 भरणानि च ॥ फलमूलादिवस्तूनि समादाय जपेन्मनुम् ॥ ११ ॥ एकविंशति
 वाराणि दद्यादिष्टाय नान्यथा ॥ उलूककाकयोः पक्षांस्तद्वसारक्कसंयुतान् ॥
 १२ ॥ श्मशानाग्नौ तु जुहुयाद्विदेपस्निग्धयोर्भवेत् ॥ शत्रुपादरजोयुक्कंचाक्रि
 हस्तमृदं बुधः ॥ १३ ॥ श्मशानभस्मसंयुक्कामुद्धर्त्तनसमन्विताम् ॥ शत्रोस्त
 त्पुत्तलीं कुर्व्यात्सर्वावयवशोभिताम् ॥ १४ ॥ तस्याहदिलिखेन्नाममूलमन्त्रे
 ण वेष्टयेत् ॥ कृत्वा प्राणप्रतिष्ठान्तु विपरक्काढ्यपात्रके ॥ १५ ॥ स्थापयित्वा ज
 पेन्मन्त्रं सम्यगेकाग्रमानसः ॥ म्रियते र्निर्नन्दे हो देवताभिः सुरक्षितः ॥ १६ ॥
 चितायां दग्धदम्पत्योर्भस्मादाय यथाविधि ॥ रोचनाकुंकुमाभ्यां च भूजर्जेनाम
 समालिखेत् ॥ १७ ॥ वेष्टितं मूलमन्त्रेण प्राणस्थापनमाचरेत् ॥ साध्यं स्मृ
 त्वा जपेन्मन्त्रं सम्यगष्टोत्तरं शतम् ॥ १८ ॥ द्विष्टयोर्जनयोः सम्यक्स्नेहो भव
 तितत्क्षणात् ॥ अथ मन्त्रान्तरं वक्ष्ये चोच्छिष्टस्य गणेशितुः ॥ १९ ॥ ॐ ह्रीं
 क्लीं ह्रीं समुच्चार्य ह्रीं ह्रीं घे घे तथा च फट् ॥ स्वाहान्तो भववर्णो यं प्राग्वच्छय नादिकं
 मतम् ॥ २० ॥ मुन्यादयः प्रयोगाश्च वर्णलक्षमितो जपः ॥ अथान्यत्सम्प्र
 वक्ष्ये हं चोच्छिष्टस्य महामनुम् ॥ २१ ॥ एकदंष्ट्रायेति हस्तिमुखलम्बोदराय च ॥
 उक्त्वोच्छिष्टात्मनेक्रां क्लूं ह्रीं ह्रीं घे घे ग्निगेहिनी ॥ २२ ॥ सप्तविंशतिवर्णो यं व
 क्रतुण्डपडर्णवत् ॥ चतुर्थ्यन्तं हस्तिमुखपदमात्रं यदोच्चरेत् ॥ २३ ॥ त्रयोविं
 शतिवर्णस्तु तस्य मन्त्रः प्रकीर्तितः ॥ मुन्यादिदेवतोच्छिष्टगणनाथप्रकी
 र्तितः ॥ २४ ॥ प्राग्वज्ज्ञेयं प्रयोगादिसिद्धिः कलियुगे द्रुतम् ॥ अथान्यत्सम्प्र
 वक्ष्यामि मन्त्रं पट् विंशवर्णकम् ॥ २५ ॥ तारो नमो भगवते एकदंष्ट्राय हस्ति
 च ॥ मुखलम्बोदरायेति तथोच्छिष्टमहात्मने ॥ २६ ॥ क्रौं क्लौं ह्रौं हुं ततो घे घे स्वा

१ एकदंष्ट्राय हस्तिमुखलम्बोदराय उच्छिष्टात्मनेक्रां क्लूं ह्रीं ह्रीं घे घे स्वाहा २ पूर्वोक्तपन्त्र में
 उच्छिष्टात्मने इसपदके आगे हस्तिमुखाय यह पद जोड़ने से तेईस अक्षरका मन्त्र होता है ।
 और ऋषिबन्ध देवता पूर्ववत् जानलेना ३ ॐ नमो भगवते एकदंष्ट्राय हस्तिमुखलम्बोदराय
 उच्छिष्टमहात्मने क्रौं क्लौं ह्रौं हुं घे घे स्वाहा ॥

हान्तोयम्मनुर्मतः ॥ ऋष्यादिकंपुराप्रोक्तं कौं कूं च घेदयम् ॥ २७ ॥ एतैः
पडङ्कुर्वीत प्राग्वद्ध्यानं च पूजनम् ॥ अथान्यमस्य वक्ष्यामि द्वादशार्णमहामनु
म् ॥ २८ ॥ ह्रीं गंहस्ति पिशाचिलिखेत्स्वाहेति मन्त्रकः ॥ नवार्णमन्त्रवत्सर्व
ध्यानपूजादिकं मतम् ॥ २९ ॥ पुरश्चर्यार्कलक्षस्यात्प्रयोगादिच पूर्ववत् ॥
तौरोनमोच्छिष्टगणेशाय दशाक्षरो मनुः ॥ ३० ॥ ध्यानपूजाप्रयोगादि
सर्वमस्य दशार्णवत् ॥ दशाक्षरस्यास्य चान्ते कथितश्चेन्नवाक्षरः ॥ ३१ ॥
एकोनविंशवर्णः स्यात्तदामन्त्रः सुसिद्धिकृत् ॥ ध्यानपूजादिकं सर्वविज्ञेयं तु न
वार्णवत् ॥ त्र्यर्णं द्वित्रिद्विद्विभिरचमन्त्रार्णैः स्यात्पडङ्गकम् ॥ ३२ ॥ अथान्यत्स
म्प्रवक्ष्यामि द्वात्रिंशद्वर्णकं मनुम् ॥ तौरंहस्तिमुखेति च डेन्तलम्बोदरं वदेत् ॥
३३ ॥ उच्छिष्टेति महात्मेति ने आं क्रीं ह्रीं स मुचरेत् ॥ क्रीं ह्रीं हं घेदयं चापि उच्छि
ष्टायाग्निगोहिनी ॥ ३४ ॥ रसेषु सप्तषट् षट् कनेत्रार्णैरङ्गकल्पनम् ॥ उच्छिष्ट
गणनाथस्य मन्त्रेष्वेतेषु न शोधनम् ॥ ३५ ॥ सिद्ध्यादिचक्रमादादौ प्राप्तास्ते सि
द्धिदागुरोः ॥ मनवोमी सदा गोप्या न प्रकाश्या इतस्ततः ॥ ३६ ॥ वाममार्गारा
धनं तु विनानेन न सिध्यति ॥ जातिभ्रंशो निर्धनत्वं वंशच्छेदो न्यथा भवेत् ॥
३७ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि कृतयुक्तास्तु शक्यः ॥ ब्राह्मणेभ्यः सदा गोप्या वि
शेषाद्देवकर्मिणः ॥ ३८ ॥ उच्छिष्टचारुडालिनीति च सुमुखी च महापिशा ॥
चिनिह्रीं वत्रयं बिन्दुविसर्गाभ्यां च संयुतम् ॥ ३९ ॥ विंशत्यर्णो मनुः प्रोक्तो भज
तामिष्टसिद्धिकृत् ॥ यस्य तिष्ठति मन्त्रोऽयं न स विघ्नैस्तु वाध्यते ॥ ४० ॥ शवो
परिसमासीनां रक्ताम्बरपरिच्छदाम् ॥ रक्तालङ्कारसंयुक्तां गुणहारविराजिताम् ॥
४१ ॥ रक्तां षोडशवर्षां च पीनोन्नतघनस्तनीम् ॥ डाष्टेन बलिन्दत्वाजपेत्तद्गत
मानसः ॥ ४२ ॥ उच्छिष्टेन प्रकर्तव्यो जपो स्याः सिद्धिमिच्छता ॥ उच्छिष्ट

१ कौं हृदयाय नमः, कलूं शिरसे स्वाहा, हुं शिखायै वषट्, घे कवचाय हुम्, घे नेत्रत्रयाय वौषट् कौं कलूं
ह्रीं हृदये अस्त्राय फट् २ अं नमः उच्छिष्टगणेशाय ३ सात ४ अं हस्तिमुखाय लम्बोदराय उच्छि
ष्ट महात्मने आं क्रीं ह्रीं क्लीं ह्रीं हृदये उच्छिष्टाय स्वाहा ५ छः, पांच, सात, छः, छः, और दो अक्षरों
से पूर्वोक्त अं हस्तिमुखाय इस मन्त्र का न्यास करना ६ उच्छिष्टचारुडालिनीसुमुखि महापि
शाचिनिह्रीं वं वः यह मन्त्रमूल से निकल आता है ॥

जपमानस्यजायन्तेसर्वसिद्धयः ॥ स्थण्डिलंमण्डलंकृत्वाचतुरस्रं समाहितः ॥
४३ ॥ पूजयेन्मण्डलं देव्यामूलमन्त्रेणमन्त्रवित् ॥ तत्रचाग्निसमाधायव
ह्निरूपां व्यवस्थिताम् ॥ ४४ ॥ देवीं ध्यात्वाचरेद्धोमं दधिसिद्धार्थतरुणैः ॥
सहस्रैकं विधानेन राजा भवति वश्यगः ॥ ४५ ॥ माज्जार्जस्य तु मांसेन यो देव्यै
होममाचरेत् ॥ सप्राप्नोति परां विद्यां शास्त्रशास्त्रवशीकृताम् ॥ ४६ ॥ कुर्या
च्छागस्य मांसेन होमं मधुममन्वितम् ॥ सहस्रैकं विधानेन भवन्ति धनसिद्धयः ॥
४७ ॥ विद्याकामश्चरेद्धोमं शर्कराघृतपायसैः ॥ मासात्तस्य भवन्त्येव सिद्धा
विद्याश्चतुर्दश ॥ ४८ ॥ रजस्वलाया वस्त्रेण मधुना पायसेन च ॥ होमं कृत्वा
महादेवि त्रैलोक्यं वशमानयेत् ॥ ४९ ॥ नागवल्याचरेद्धोमं मधुना सहस
र्पिषा ॥ अयुतैकं विधानेन सिद्धयोष्टौ भवन्ति च ॥ ५० ॥ नरमार्जस्य मांसेन
घृतेन मधुना सह ॥ चाण्डालकेशयुक्तेन भवेदाकर्षणं ध्रुवम् ॥ ५१ ॥ तथा वक
स्य मांसे मधुना लोलितेन च ॥ कृत्वा होममवाप्नोति विद्यावित्तवरश्चियः ॥ ५२ ॥
मधुगर्कस्य होमेन चितावहौ तु मन्त्रवित् ॥ कोकिलाकाकपक्षैश्च होमाच्छत्रू
न्विनाशयेत् ॥ ५३ ॥ उच्चाटनाय शत्रूणां होमं कुर्याच्च मन्त्रवित् ॥ पूर्वोक्तेन
विधानेन चिताकाष्ठहुताशने ॥ ५४ ॥ उलूककाकपक्षाभ्यां कृत्वा होमं निरन्त
रम् ॥ शत्रून् विद्धे पयद्वेष्टाचान्योन्यकलहाकुलान् ॥ ५५ ॥ उलूकपक्षहोमेन
गर्भपातो भवेत्स्त्रियः ॥ सहस्रैकं विधानेन कुर्याद्धोमं समाहितः ॥ ५६ ॥
विल्वपत्रैः समध्वाज्यैर्मासमेकं निरन्तरम् ॥ बन्ध्यापिलभते पुत्रं चिरञ्जीविनमु
त्तमम् ॥ ५७ ॥ प्रातरुत्थाय यः कश्चित् कुर्याद्धोमं दिने दिने ॥ जपापुष्पैरा
ज्ययुतैरष्टोत्तरशतं प्रिये ॥ ५८ ॥ परमासस्य प्रयोगेन भवेदाकर्षणं ध्रुवम् ॥ देव
गन्धर्वकन्याश्च तथा नागादिकन्यकाः ॥ ५९ ॥ हठाच्चागत्य कामार्ता वला
दालिङ्गयन्ति तम् ॥ विद्यायै क्रियते होमस्त्रिलैः पायसमिश्रितैः ॥ ६० ॥ सप्रा
प्नोति महाविद्यां शास्त्रौघदशशालिनीम् ॥ मधुनारुरुमांसेन होमं कुर्यात्प्रय
त्नतः ॥ ६१ ॥ विद्यावान्धनवान्वापि सर्वशास्त्रवशीकृतः ॥ भोजनानन्तरं
चास्यावलिकृत्वा दिने दिने ॥ ६२ ॥ शतमष्टोत्तरं मन्त्रमुच्छिष्टेन जपेत्सदा ॥
उत्कटे वाश्मशाने वा शून्यागारे च तुष्यथे ॥ ६३ ॥ बलिप्रदानतो देवीप्रत्यक्षा

भवतिध्रुवम् ॥ गोपनीयंप्रयत्नेनकथनीयंनकस्यचित् ॥ ६४ ॥ गुरुभक्तिश्च
कर्त्तव्याकायेनचधनेनच ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिब्रह्मदक्षिणनिर्णयम् ॥
६५ ॥ कलौविष्णुप्रार्थनयासर्वतन्त्रेषुगोपितम् ॥ मनुष्याःपशवोक्षेयाःपश
वोपिनराःसुराः ॥ ६६ ॥ पशवोप्यसुराश्चापिखानंपानंचमैथुनम् ॥ जान
न्तितुल्यंभेदेनशीतोष्णाद्याःषडूर्मयः ॥ ६७ ॥ सर्वानेवहिवाधन्तेममानन्द
वनेमुतः ॥ द्वयोस्तुल्यागतिःप्रोक्ताकामक्रोधादिकामतः ॥ ६८ ॥ तत्कथं
मनुजाःश्रेष्ठास्तत्रत्यांप्रज्वीमिच ॥ पशुदेहादन्यलोकसाधनंनैवजायते ॥
६९ ॥ नृदेहात्तद्वेद्यस्मात्तस्माच्छ्रेष्ठानगमताः ॥ योयस्यधर्मोविहितस्तेन
धर्मेणयोजेत् ॥ ७० ॥ तस्यैवपरलोकोस्तियावत्पुण्यंवशोदिवि ॥ पुनरा
द्यगृहेजन्मसत्सङ्गश्चोपजायते ॥ ७१ ॥ सावधानस्तत्रयदाशास्त्रश्रवण
तोभवेत् ॥ तदायंजायतेविप्रःश्रोत्रियाणांकुलेसुराः ॥ ७२ ॥ तत्रापिसाव
धानश्चेद्ब्रह्मधर्मपरोयदा ॥ तदामयानन्दवनेदीक्ष्यतेससमान्तरे ॥ ७३ ॥
पुनःकोपिस्वधर्मस्थोज्ञानभावाद्वियोनिषु ॥ जायतेधर्मसाहाय्यंमयाकाश्यां
विमुच्यते ॥ ७४ ॥ कालस्यांशोधिकस्तत्रजपेच्चबहुजीवति ॥ उपासनादि
धाप्रोक्तासकामाकामविच्युता ॥ ७५ ॥ मोक्षवीजंतुनिष्कामासकामाभवर्वा
जकम् ॥ पन्थास्तुदक्षिणःश्रेष्ठोवामःश्रेष्ठतरोमतः ॥ ७६ ॥ यस्तुवामंवि
जानातिसएवपरमंगुरुः ॥ अहंजानामिसम्पूर्णपादोनंसनकादयः ॥ ७७ ॥
अर्धचापिवशिष्ठाद्याःशक्राद्याःपादसम्मितम् ॥ जानन्तिनाथाःषष्ठांशंकोट्यं
शमितरेजनाः ॥ ७८ ॥ जानन्तिकोट्यश्चात्रजायन्तेकृमियोनिषु ॥ यःकरो
तिमुरापानं जीवन्मुक्तःसजायते ॥ ७९ ॥ सुरतंयःप्रकुरुतेत्रैलोक्यकरणक्षमः ॥
योभक्षयतिमत्स्यांश्चसशिवोनात्रसंशयः ॥ ८० ॥ मुदांभक्षयतेयस्तु ससिद्धी
नांपतिर्भवेत् ॥ मांसंखादतियोमर्त्यस्तस्यमृत्युभयंकुतः ॥ ८१ ॥ एतस्यचा
र्थत्रितयंसात्त्विकोराजसस्तथा ॥ तामसश्चेतितत्राद्योवाममार्गोऽनिरूप्यते ॥
८२ ॥ तंमार्गयेविजानन्तितेमुक्कानात्रसंशयः ॥ श्रीकृष्णोवाममार्गन्तुफा
ल्गुणायोपदिष्टवान् ॥ ८३ ॥ मयाचिन्तयतादृष्टोसमुनिश्चनिरूपितः ॥ चाण्डा
लोशातुरुष्कोवाब्रह्महावाथमत्सरी ॥ ८४ ॥ श्रोत्रियोवावाममार्गोभुक्तिपुक्तयोः

सभाजनम् ॥ ज्ञातोयंशुकदेवेन गर्भस्तम्भेनधीमता ॥ ८५ ॥ तंनिन्दयति
 यःपापी विष्ठायांजायतेकृमिः ॥ वाममार्गेचतन्त्राणि मयात्रीणिकृतानितु ॥
 ८६ ॥ दत्तात्रेयायचैकन्तु श्रीकृष्णायतथापरम् ॥ देव्यैदत्तंतृतीयन्तु दत्तेन
 तुयुगद्वये ॥ ८७ ॥ बहवोवृणकाद्याश्च वाममार्गेणमोचिताः ॥ श्रीकृष्णा
 यतुयदत्तंतेनचद्वापरेयुगे ॥ ८८ ॥ इहलोकेषुसन्दत्त्वा देवलोकेप्रवेशिताः ॥
 यत्तन्त्रंतुमयादेव्यै दत्तंतेनविमोहिताः ॥ ८९ ॥ पण्डिताअपिसंसारे चान्ये
 पांतुकथास्तिका ॥ तत्सारंसम्प्रवक्ष्यामि सर्वतन्त्रेषुगोपितम् ॥ ९० ॥ कुण्ड
 लीशक्तिमुत्थाप्य हठयोगेनभोःसुराः ॥ कृत्वाबुभुक्षितांतान्तु जीवंतस्यैप्रदर्श
 येत् ॥ ९१ ॥ साजीवभक्षणार्थन्तु मुखंव्याकुरुतेयदा ॥ शिरश्चन्द्रामृतंत
 स्यामुखंयात्येतदीरितम् ॥ ९२ ॥ जरासृत्युहरंदेवाःसुरापानन्तुवामिनाम् ॥
 पीत्वापीत्वापुनःपीत्वा देहोभवतिकाष्ठवत् ॥ ९३ ॥ प्राक्कर्मवेगतोदेहेनाना
 कर्माणिभान्तिच ॥ जीवःप्राप्यात्मसाम्यत्वं नित्यानन्दमयोभवेत् ॥ ९४ ॥
 देहाभिमानेगलिते साधकःस्यान्महेश्वरः ॥ भ्रामितन्तुकुलालेनचक्रंचरति
 वेगतः ॥ ९५ ॥ तथास्यदेहश्चरतिव्यहङ्कारस्तुकर्मतः ॥ यथाकेशनखादी
 नां निर्गतानांतुकर्तने ॥ ९६ ॥ दुःखंभवतितद्वन्न ज्ञानिनांदेहताडने ॥ जी
 वःसर्वगतःकेश नखादीनांयथाभवेत् ॥ ९७ ॥ वृद्धिस्तथास्यदेहस्य व्यापा
 रःसम्प्रवर्तते ॥ यथावृक्षःसजीवोपि पीडयानानुभूयते ॥ ९८ ॥ तथाचन्द्रसुरा
 मत्तः कामाद्यैर्नानुभूयते ॥ इडापिङ्गलयोःप्राणंसुषुम्नायांप्रवर्त्तयेत् ॥ ९९ ॥
 सुषुम्नाशक्तिरुद्दिष्टा जीवोयन्तुपरःशिवः ॥ तयोस्तुसङ्गमोदेवाः सुरतंनाम
 कीर्तितम् ॥ १०० ॥ वीर्यपातस्यसमये सुषुम्नासन्नमारुते ॥ उत्पद्यतेतुय
 त्सौख्यं तस्मात्कोटिगुणंतुतत् ॥ १ ॥ समाधिस्थास्तुयोगीन्द्रा स्तेनसौख्ये
 ननिर्वृताः ॥ सहस्रयुगकालन्तु मन्यन्तेतेनिमेषवत् ॥ २ ॥ एतदेवरतंप्रोक्रम
 न्यत्स्याद्रासभंरतम् ॥ पञ्चक्लेशास्तुमत्स्याःस्युःविवेकेनैवताञ्जयेत् ॥ ३ ॥
 मत्स्यभक्षणमित्युक्तं मुक्तिमार्गनिदर्शकैः ॥ क्लेशकर्मविपाकैश्च आशयैः
 स्यादसङ्गतिः ॥ ४ ॥ तदानींह्यानन्दमयात्मत्वंप्रतिपद्यते ॥ आत्मनो
 जायतेमोद स्तामुद्राःपरिकीर्तिताः ॥ ५ ॥ ताज्ञेयाधारणाध्यान समाध्या

ख्यास्तुमौक्षदाः ॥ देहबन्धकरं यत्तु तन्मांसं परिकीर्तितम् ॥ ६ ॥ अज्ञानेन यतो जी-
वो देहपाशेन बध्यते ॥ अज्ञानभक्षणं प्रोक्तं तन्मांसस्य च भक्षणम् ॥ ७ ॥ अज्ञान-
नाशज्ञानस्योदयान्मोक्षः प्रजायते ॥ दत्तात्रेयाय यत्प्रोक्तं सात्त्विकं तन्निरूपि-
तम् ॥ ८ ॥ अनेन वाममार्गेण मोक्षो भवति सर्वथा ॥ श्रीकृष्णार्पितसाराथ-
न्तन्त्रराजस्य गृह्यताम् ॥ ९ ॥ यद्दीयते लभ्यते तदिति शास्त्रेषु निश्चयः ॥
न मांसभक्षणे दोषो न मद्येन च भैथुने ॥ १० ॥ प्रवृत्तिरेषा भूतानां निवृत्तिस्तु महा-
फला ॥ व्यामोहकारकं मद्यं निषिद्धं न रक्तप्रदम् ॥ ११ ॥ ब्राह्मणो न स्पृशे-
न्मद्यं वैदिके वर्त्मनि स्थितः ॥ यावद्देदश्च वेदी च कलौ भूमौ प्रवर्तते ॥ १२ ॥
तावन्न ब्राह्मणो मद्यं कलौ सेवेत कर्हिचित् ॥ यथा मृतन्तथा मद्यन्प्रोक्तकाले निषे-
वितम् ॥ १३ ॥ अमृतेन सहोत्पन्नं स्थाने मद्यं सुधायते ॥ विषेणापि समुत्पन्नं
तेन मद्यं विपायते ॥ १४ ॥ अग्निर्नाम च गायत्री सा प्राप्ता चेद्गुरोर्मुखात् ॥
कुलद्वयविशुद्धेन वैदिकेनैव वर्त्मना ॥ १५ ॥ अज्ञाते तन्मुखाग्नीतु सद्यो वि-
न्दुः पतेद्यदि ॥ प्रतारको वचोभिर्वाधनबुद्ध्या तथा परम् ॥ १६ ॥ इह लोके स-
दुःखी स्यात्प्रेतराक्षसतां व्रजेत् ॥ यदि तन्त्रक्रिया युक्तो गुरुणा संस्कृतो भवेत् ॥
१७ ॥ तदा किञ्चित्सुखं प्राप्य प्रेत्य लक्षाधिपो भवेत् ॥ विष्णोः स्पर्धनं कुर्यात्
र्षणं सुरया पुनः ॥ १८ ॥ अविप्रः सौख्यमाप्नोति प्रेत्य ब्रह्मणिलीयते ॥ गौडी-
यैष्टी च माध्वी च सुरा इत्यभिधीयते ॥ १९ ॥ दैवात्कदाचिद्विप्रोऽपि धूर्तमन्त्रैः
तारितः ॥ दैवेन मद्यपोजातस्तस्योद्धारो मयोच्यते ॥ २० ॥ त्यजेत्स वैदिकं क-
र्म तुलसीनैव संस्पृशेत् ॥ चाण्डालो वातुरुष्को वायः कश्चित्कौलमास्थितः ॥
२१ ॥ तस्यैव सङ्गः कर्त्तव्यो नान्यविप्रस्य कुत्रचित् ॥ प्रत्यहं पूजयेद्देवीं शक्तैः
सङ्गस्तथान्वहम् ॥ २२ ॥ देवताश्चिन्तयेच्च किं न पुमान् स्वयमेव हि ॥ एवम्भा-
वनया युक्तः शक्तैः सङ्गं समाचरेत् ॥ २३ ॥ प्राणस्यायमनादापि भेषजामन्त्र-
तस्तथा ॥ संस्तभ्य शुक्रम्पजपेद्यावत्स्खलति चाङ्गना ॥ २४ ॥ शक्तयग्नौ
तदशांशेन स्खलनं होम एव तत् ॥ पुनारतं समाभ्यस्खलिताभ्यां च तर्पणम् ॥
२५ ॥ पुनारतान्मार्ज्जनञ्च एतदष्टदिनञ्चरेत् ॥ सम्भोज्याः शक्तयः पञ्चनवमे-
तु दिने तथा ॥ २६ ॥ एवं कृते विधाने च देवतावरदा भवेत् ॥ रोहितकैस्तु तृप्तिः

स्याद्वर्षमासश्चमद्गुरे ॥ २७ ॥ त्रिशत्रन्तिमिभिस्तृप्तिः शृंग्यावापिदिनद्वयम् ॥
 भागाष्टकं माषपिष्टं पद्भागोजपलस्य च ॥ २८ ॥ सुरस्य च सुपक्वस्य ग्राह्यं भाग
 चतुष्टयम् ॥ भागद्वयं तरुलानां मेथिका हिं गुजीरकम् ॥ २९ ॥ लवणं च तथा
 योग्यं सुरयामर्दितं दृढम् ॥ चक्रीकृतं नागवल्लीदलैश्च परिवेष्टितम् ॥ ३० ॥
 जलयन्त्रे विपकं तच्छक्निमुद्रेयमीरिता ॥ कालखण्डं कर्करस्य चाव्ययन्त्रविपाचि
 तम् ॥ ३१ ॥ माषाढकीमसूराणां चणकानां समन्वितम् ॥ समभागेन चूर्णेन तच्च
 हिं ग्वादिभिर्युतम् ॥ ३२ ॥ वटकाः कटुतैलेन पक्वाः स्यान्मुद्रिकापरा ॥ सवासामे
 वमुद्राणां करणे तु जलस्थले ॥ ३३ ॥ सुरादेयाथ वामद्यमासवं वानचेतरत् ॥ गोधू
 मचूर्णमांसं च पक्वं सम्मेलयेद्दृढम् ॥ ३४ ॥ दिनत्रयं जले स्थाप्य यावदम्लं प्रजाय
 ते ॥ सूक्ष्मं मत्स्यं माषपिष्टं मसूरात्रं च चूर्णकम् ॥ ३५ ॥ गोधूमशङ्कुलीमध्ये द
 त्वाज्ये परिपाचयेत् ॥ इदं तु परमा मुद्राशक्तीनामति तृप्तिदा ॥ ३६ ॥ धारिका
 पूरिकाश्चैव वेष्टनी पूर्णपूरिका ॥ दक्षमार्गस्थशक्तीनां मुद्रिकाः परिकीर्तिताः ॥
 ३७ ॥ सम्यक् सुपक्वं मांसं च तथा मत्स्यभवं पलम् ॥ स्विन्नेन हरिमन्थानं द्विदलेन
 च मेलयेत् ॥ ३८ ॥ सम्यक् पिष्ट्वा कटाहेतदघृतेन परिपाचयेत् ॥ समं च समितं द
 त्वा मरिचानि च पत्रजम् ॥ ३९ ॥ लवङ्गं चापि क्षुद्रैर्लांजातीकं कोलकं विधुम् ॥
 यथोचितं तत्र दत्त्वा मोदकान् कारयेद्दृढान् ॥ ४० ॥ वाममार्गगणेशानां मुद्राप
 रमतोपकृत् ॥ माषामकुशश्चणकामुद्राढकपरं समम् ॥ ४१ ॥ सम्यक् पिष्ट्वा नि
 वद्धं च दधिदत्त्वा विलोडितम् ॥ सूक्ष्मास्य तु वटीबद्धापङ्किता सितया तथा ॥ ४२ ॥
 एलादिकसुगन्धैश्चोद्भूलिका मुष्किकामता ॥ सम्यक् स्विन्नस्य मांसस्य राजि
 कावत्कृतस्य च ॥ ४३ ॥ शुष्कस्य भानुकिरणैराज्ये पक्वस्य षड्गुणम् ॥ दुग्धं
 दत्त्वा पचेत् सम्यग् यावद्भवति पिण्डितम् ॥ ४४ ॥ समितां च समादत्त्वा कर्पूरादि
 यथारुचि ॥ मुद्रेयंगणनाथस्य प्रियातोषकरापरा ॥ ४५ ॥ सम्यक् तित्तिरमांसं
 च जलयन्त्रेण पाचयेत् ॥ घृतसम्भर्जितं तेन तुल्यं चणकचूर्णकम् ॥ ४६ ॥ सं
 मेल्य भर्जयित्वा घृते सम्यग्विपाचयेत् ॥ सितयामुद्रिकाचैर्यंगणेशानां प्रियं क
 री ॥ ४७ ॥ हरिमन्त्रकविन्दूनां मुद्रानां चूर्णकस्य च ॥ तथा गोधूमचूर्णानां मु
 द्रचूर्णस्य लड्डुकाः ॥ ४८ ॥ दक्षिणानां गणेशस्य प्रीतिदामुद्रिकामता ॥ अब्रा

क्षणनराणान्तुमांसंसर्वोत्तमंमतम् ॥ ४६ ॥ मृगाणांचतथाप्रोक्कंतिचिरादिक
 पक्षिणाम् ॥ मांसंतृप्तिकरंज्ञेयंयहङ्कालीयकस्यतु ॥ ५० ॥ दिनाष्टकंयथा
 न्यायंयस्मिन्देशेतुयद्भवेत् ॥ स्वाद्यमांसंदेवतायैसम्यक्तच्चनिवेदयेत् ॥ ५१ ॥
 पूजायन्त्रंदक्षमार्गेप्रोक्कंगन्धाष्टकेनतत् ॥ लिखेद्वाकेशरहिमरोचनाभिःसमा
 लिखेत् ॥ ५२ ॥ वाममार्गेलिखेदाद्यपुष्पेणयदियन्त्रकम् ॥ परमासपूजना
 तत्रत्वरितंसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ५३ ॥ युवत्याश्चप्रसूतायाअभावेगृह्यतेरजः ॥
 तदभावेतरुण्यास्तुनीरोगायारजोमतम् ॥ ५४ ॥ तदभावेतुकुमुमंग्राह्यश्चैवा
 पराजितम् ॥ तस्योर्ध्वभागेनिक्षिप्यघर्षितंरक्तचन्दनम् ॥ ५५ ॥ तदागणंमू
 लमार्गात्तेनयन्त्रंसमालिखेत् ॥ तदभावेतुसुरयाघृतरक्तकचन्दनैः ॥ ५६ ॥
 यथोक्कंविलिखेद्यन्त्रंतुष्टाभवतिदेवता ॥ नवमेत्रप्रकाशेस्तिवाममार्गेसुरोत्त
 मं ॥ ५७ ॥ वाममार्गप्रवृत्तस्तुपूजालोपंकरोतिचेत् ॥ नित्यंनकुरुतेतस्य
 देवतातिबुभुक्षिता ॥ ५८ ॥ सन्ततिश्चापिसम्पत्तिंभक्षयेन्नात्रसंशयः ॥
 प्रतिवर्षेपूजनन्तुयन्त्रद्रव्योक्कवर्त्मना ॥ ५९ ॥ वर्षार्धार्धार्धमासेनदेवतातृप्ति
 कारकम् ॥ निर्धनैर्नैवकर्तव्योवाममार्गःक्षयावहः ॥ ६० ॥ रतिमात्रेवामिनात्र
 कर्तव्याबुद्धिरीदृशी ॥ लिङ्गंशिवोभगःशक्तिर्गाङ्गवारिजलंमतम् ॥ ६१ ॥
 इतिभावनयावामीरतिंकुर्वन्विमुच्यते ॥ अन्यथास्त्रीगमनेननरकेपरिपच्यते ॥
 ६२ ॥ जीवस्यहननेपापंवामिनांतन्नविद्यते ॥ यदीदृशीतदाबुद्धिर्नोचेन्निर
 यमाप्नुयात् ॥ ६३ ॥ अवश्यमेवकर्तव्यंमृत्युरोगागतेनच ॥ तस्मादस्यप
 शोःपापक्षयार्थगमनायच ॥ ६४ ॥ सुरलोकेघातयामितत्सुखस्यापिसिद्ध
 ये ॥ देवतापरलाभेनतमोहनहनाम्यहम् ॥ ६५ ॥ इत्थंविचार्य्योहन्यात्त
 स्यतुष्यतिदेवता ॥ पूर्वजन्मनिर्देवाभिःकृतंयदुपासनम् ॥ ६६ ॥ सिद्ध्या
 न्तेतेतुपशवोवलियोग्याभवन्तिहि ॥ देवतासन्निधौत्यक्ताप्राणान्यातिसुराल
 यम् ॥ ६७ ॥ वामिनातुसदाकार्य्यासर्वासुप्रमदास्वपि ॥ देवीबुद्धिःकठोरं
 वाप्रियंनैवसुसंवदेत् ॥ ६८ ॥ आत्मजायातथानार्योयक्षिणीप्रमुखाःपराः ॥
 वामिनाताश्चभोक्कव्याएषधर्मःसनातनः ॥ ६९ ॥ उत्तरार्यांनैवकोपिपतंवी
 र्यस्यकारयेत् ॥ चाण्डालीनामपिस्त्रीणांस्पर्शदोषंनमानयेत् ॥ ७० ॥ रज

स्वलाभगदृष्ट्याकुर्यादेकां पुरस्कियाम् ॥ केवलं सुरया होमस्तत्प्रत्यक्षं समा
 चरेत् ॥ ७१ ॥ तदा चेत्तिष्ठते कुण्डा देवतार्धाङ्गदर्शिनम् ॥ ब्रूयाद्वरं गृहाणेति म
 नोभीष्टं तु योर्चयेत् ॥ ७२ ॥ स्मशाने वा शून्यगेहे चैत्याधस्ताच्छवोपरि ॥
 मुण्डोपर्यथ वा शौचस्थाने वा शून्यमन्दिरे ॥ ७३ ॥ सुरास्थाने प्रकर्तव्यस्तत्र ति
 ष्ठन्ति देवताः ॥ शालग्रामो नार्चनीयस्तुलसी नैव संस्पृशेत् ॥ ७४ ॥ तीर्थयात्रां
 न कुर्वीत गङ्गास्नानं न चाचरेत् ॥ स्थानाभावे जपं कुर्यात्प्रथमर्तुसमन्वितम् ॥
 ७५ ॥ आसनाधो वरं कृत्वा जपन् सिद्धिं मवाप्नुयात् ॥ प्रायशो वाममार्गे तु सिद्धि
 मन्त्रो यदा गुरुः ॥ ७६ ॥ तदैव जायते सिद्धिरन्यथा प्रेतवद्भवेत् ॥ वाममार्गे दुतं
 सिद्धिः कर्मण्येन जायते ॥ ७७ ॥ तदहन्ते सम्प्रवक्ष्यामि सूक्ष्मसाधनमद्भुतम् ॥
 अष्टम्यां वा चतुर्दश्यां कृष्णायाम् भौमवासरे ॥ ७८ ॥ गृहीत्वानृकपालन्तु मद्य
 म्मांसं तथौदनम् ॥ कुल्माषोन्मिश्रितं कृत्वा गच्छेदश्वत्थभूमिकाम् ॥ ७९ ॥
 एकान्ते निर्जने तस्य तले सल्लिप्य भूमिकाम् ॥ दण्डमात्रा मष्टदिक्षु कीलान्मूले
 न पूरयेत् ॥ ८० ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण सप्ततन्तुकडोरकम् ॥ निबन्धयेत्तत्र पूजां देव
 तायाः समाचरेत् ॥ ८१ ॥ देवीं तु हृदिसंस्थाप्य तस्मिन् स्थाने तु दीपकम् ॥ कुर्या
 चैरण्डतैलेनाभावे कपिलहव्यकैः ॥ ८२ ॥ तदभावे तु तैलेन कुडवप्रमितेन च ॥
 दीपं कुर्यादष्टशतसूत्राणां वर्त्तिकामता ॥ ८३ ॥ तस्योपरि कपालं तत्कज्जला
 र्थं निवेशयेत् ॥ दीपं दृष्ट्वा जपेन्मन्त्रं नान्यतस्तु विलोकयेत् ॥ ८४ ॥ अर्धे प्रज्व
 लिते तैले भूतप्रेतपिशाचकाः ॥ नानारूपाभिन्नशब्दाः साधकं भीषयन्ति ते ॥
 ८५ ॥ न भेतव्यं तदन्नन्तु वामहस्तेन निक्षिपेत् ॥ तेषामग्रे नान्यदृष्टिः प्रपश्येद्दी
 पमेव हि ॥ ८६ ॥ किञ्चिच्छेपेद्दीपतैले देवी सा वरदा भवेत् ॥ तस्यैतच्च वलिन्दत्वा
 स्तुत्वा संयाचयेद्दरम् ॥ ८७ ॥ पूर्वकर्मविपाकेन यदि नायाति देवता ॥ दीपान्ते
 कज्जलं ग्राह्यं तत्र देवीं प्रपूजय च ॥ ८८ ॥ आनयेत्तद्गृहे सिद्धं दत्त्वा क्षणोऽस्याज्ज

१ दण्डकत्रयञ्चोक्तं श्रीभास्कराचार्येण ॥ यवोदरैरंगुलमष्टसंख्यैर्हस्तोऽंगुलैः षड्गुणितै
 र्चतुर्भिः ॥ इतैश्चतुर्भिर्भवती ह दण्डः क्रोशः सहस्रद्वितयेन तेषाम् ॥ पेटसे पेट जोड़कर धर
 ने से आठ यव का एक अंगुल, चौबीस अंगुल का हस्त, चार हस्त की ही दण्ड कहते हैं
 और दो हजार दण्डों का एक क्रोश होता है यह क्रोश दो मील से बड़ा होगा ॥

गदशम् ॥ दत्त्वाक्षणेः कज्जलंतच्चप्रयोगानाचरेत्ततः ॥ ८६ ॥ सर्वेष्वप्रसिद्ध्य
न्तिलोलुपेतिगुरौसति ॥ रक्षयेदञ्जनं सम्यङ्नोचेद्भवतिभैरवः ॥ ८७ ॥ इत्येतद्वो
निगदितंगणेशरचितं महत् ॥ तद्ब्रुवन्तुसुराः सर्वे वक्त्रव्यं किमतः परम् ॥ १६१ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुपते मेरुतन्त्रेशिवप्रणीते उत्तराध्यायणपति

मन्त्रकथनं विंशतितमः प्रकाशः ॥ २० ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्देव देवेश गणेशस्य मया श्रुताः ॥ सरहस्यामहाम
न्त्राः कलौ सिद्धिप्रदायकाः ॥ १ ॥ अतः परं देववरः कथं पूज्यो दिवाकरः ॥ ब्रूहि
तस्य च के मन्त्राः केष्वाम्नायेषु कीर्तिताः ॥ २ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ एक एवास्य
चाम्नायो दक्षिणः परिकीर्तितः ॥ यथायं पावनं विप्रं स्वयमेव करैः स्पृशेत् ॥ ३ ॥
उपासनातथैतस्य स्वधर्माचारपूर्विका ॥ चतुर्युगेषु प्रत्यक्षो देवो यस्य सर्वसम्मतः ॥
४ ॥ सर्वेषामेव देवानां नेत्रभूतो जगत्पतिः ॥ तस्य मन्त्रान्प्रवक्ष्यामि सावधाना
भवाभिवके ॥ ५ ॥ ॐ घृणिः सूर्य आदित्यो मन्त्रश्चाष्टाक्षरो मतः ॥ देवभागो
मुनिश्छन्दोगायत्री देवतारविः ॥ ६ ॥ तेजोज्वालामणे हुंफट् स्वाहेति च दशा
क्षरः ॥ हृन्मन्त्रः सत्यपू र्णो यंत्रैश्च पूर्वः शिरोमनुः ॥ ७ ॥ विष्णुपूर्वः शिखामन्त्रो
वर्माणैरुद्रपूर्वकः ॥ अग्निपूर्वो नेत्रमनुरस्त्रं सर्वपदादिकः ॥ ८ ॥ विधायैवं ष
डङ्गानिन्यसेन्मूर्त्तिर्यथाक्रमम् ॥ मस्तकाननहृद्गुह्यपाददेशेषु देशिकः ॥ ९ ॥
संघट्टस्वैः सहादित्योरविर्भानुश्च भास्करः ॥ सूर्यस्ततश्चर्मन्त्राणां प्रणवा
द्यान्यसेद्बुधः ॥ १० ॥ ध्यायेत्ततः कुण्डलिनं शतपत्रलसत्करम् ॥ पद्मे चैव स
मासीनं वस्केयूरभूषणम् ॥ ११ ॥ त्रिनेत्रं रक्त्वर्णं सुप्रसन्नं दिवाकरम् ॥ पूज

१ सत्यतेजोज्वालामणे हुंफट् स्वाहा हृदयाय नमः २ ब्रह्मतेजोज्वालामणे हुंफट् स्वाहा शिर
से स्वाहा ३ विष्णुतेजोज्वालामणे हुंफट् स्वाहा शिखायै वषट् ४ रुद्रतेजोज्वालामणे हुंफट्
स्वाहा कवचाय हुम् ५ अग्नितेजोज्वालामणे हुंफट् नेत्रत्रयाय वौषट् ६ सर्वतेजोज्वालाम
णे हुंफट् स्वाहा अस्त्राय फट् । इस षडङ्गन्यासको करके मूर्त्तिन्यास करे वह जैसे ७ ॐ आ-
दित्याय नमः मस्तके ॥ एरवये नमः मुखे । उमानवे नमः हृदये । इभास्काराय नमः लिङ्गे,
अंसूर्याय नमः पादयोः ॥ इति श्रीसूर्यस्य मूर्त्तिन्यासविधिः ८ अथ मन्त्राक्षरन्यासः
ॐ घृशीर्षणि, ॐ णिः मुखे, ॐ सूकण्ठे, ॐ र्यः हृदये, ॐ आकुत्तौ, ॐ दिलिगे, ॐ त्यः
पादयोः, इस प्रकार न्यासों को करके ध्यान करे ॥

यित्वायोगपीठन्तत्पीठे चार्चयेद्रविम् ॥ १२ ॥ धर्मादीनां स्थले तत्र यजेत्कोण-
चतुष्टये ॥ ईशानान्मध्यपर्यन्तं समाराध्यं प्रभूतकम् ॥ १३ ॥ विमलञ्च तथा सारं
परमं सुखमेव च ॥ तद्वा ह्येष्टदलं कृत्वा दलमूलेषु चार्चयेत् ॥ १४ ॥ पूर्वादिषु तथा म-
ध्ये दीप्तासूक्ष्माजया तथा ॥ भद्राविभूतिर्विमला ह्यमोघा विद्युता तथा ॥ १५ ॥
सर्वतो मुखिका चैता अग्निवर्णाः सुभूषिताः ॥ आसां वीजानि रां रीं रू रै रौ रौ क्रमे-
ण च ॥ १६ ॥ रं रश्च नवपीठाण्यै ब्रह्मविष्णुशिवात्मने ॥ सौराय योगपीठाय ह-
दन्तोष्टादशाक्षरः ॥ १७ ॥ अनेन पीठं सम्पूज्य खल्लोकायाग्निगेहिनी ॥ मू-
र्त्तिं च कल्पयामीति प्रोक्ता मूर्त्तिं प्रकल्पयेत् ॥ १८ ॥ तस्यामावाह्यदेवेशं तत्र सूर्य-
समर्चयेत् ॥ तद्वा ह्येष्टदलं कृत्वा दिग्दलेषु यजेदिमान् ॥ १९ ॥ आदित्यञ्च
रविं भानुं भास्करं सूर्यमेव च ॥ आद्यार्णवीजा हृदये न्ताविदिक्पत्रे यजेदिमाः ॥
२० ॥ उषां प्रज्ञां प्रभां सन्ध्यां ब्राह्मणादीश्च दलाग्रतः ॥ सूर्यस्याग्रे रुणः पूज्यो-
प्यथ विध्वा दयोग्रहाः ॥ २१ ॥ तद्वा ह्येभूपुरे पूज्या लोकपालास्तदग्रतः ॥ तद-

१ ध्यान करने के बाद योगपीठ की भावना करे ॥ मंडूकश्चाथकालाग्नीरुद्राधारश-
क्तियुक् ॥ कूर्मो धरासुधासिन्धुः श्वेतदीपसुराग्निः ॥ इत्यादि पूर्वोक्तरीतिसे उसमें धर्म
ज्ञान, वैराग्य, ऐश्वर्य, अधर्म, अज्ञान, अवैराग्य, अनैश्वर्य, इन आठों की जगह पर
प्रभूत, विमल, सार समाराध्य, और परम सुखको जानना तहां बीच में परम सुखको
और ईशानादि कोणों में क्रमसे प्रभूत आदिकों को पूजे ॥ और शेष अनन्तादि योगपी-
ठोक्त विधि को पूर्ववत् समझना ॥ तदनन्तर आठ दिशाओं और मध्यमें दीप्तादि नवपीठ
शक्तियों की पूजा करना इनके बीज मूलमें स्पष्ट लिखे हैं उनको जोड़ लेना जैसे, रां दीप्तायै
नमः, रीं सूक्ष्मायै नमः इत्यादि २ ग्रन्थान्तरों में इस मन्त्र के आदिमें अंकार भी कहा गया है
इससे उसके जोड़नेसे ग्यारह अक्षर का मन्त्र होता है जैसे, ब्रह्म विष्णु शिवात्मने सौराय यो-
गपीठाय नमः, ३ अन्य ग्रन्थोंमें यह मन्त्र कुछ विशेषता से है जैसे, ॐ हं खं खः खोल्काय
नमः । इति मूर्त्तिकल्पनमन्त्रः ४ प्रथम न्यासोक्त षडङ्गों को पूजकर बीचमें ॐ आदित्याय
नमः पूर्व में एंरवये नमः दक्षिणमें उंभानवे नमः पश्चिममें इंभास्कराय नमः उत्तरमें अंसूर्याय
नमः ईशानादि कोणस्थदलों में, आं उषायै नमः, प्रं प्रज्ञायै नमः, प्रं प्रभायै नमः, सं सन्ध्यायै नमः,
५ नाम के प्रथम अक्षर को बीज बनाकर चतुर्थ्यन्त नाम में नमः पद जोड़ करके पूजा करना ॥
पूजा की रीति ग्रन्थान्तरों में स्पष्ट है उसको लिखता हूं ॥ जैसे, चंचन्द्राय नमः पूर्व में, बुं बुधाय
नमः दक्षिण, गुं गुरवे नमः पश्चिम, शुं शुक्राय नमः उत्तर, अं अंगारकाय नमः ईशान, शं शनै-
श्चराय नमः आग्नेय, रां राहवे नमः नैऋत्य, के केतवे नमः वायव्यमें इसरीतिसे समझ लेना ॥

स्त्राणि च तद्बाह्ये भास्करार्चनमीरितम् ॥ २२ ॥ अष्टलक्षं जपित्वान्ते दुग्धवृक्ष
समिद्धैः ॥ जुहुयात्तत्सहस्राणि दुग्धाकैः साधकोत्तमः ॥ २३ ॥ तर्पयेच्चुद्ध
सलिलैश्चन्द्रं चन्दनवासितैः ॥ स्वाभिषेकं ततः कृत्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥
२४ ॥ एवं सिद्धे मनौ मन्त्री प्रयोगान्कर्तुमर्हति ॥ रक्ताम्बरधरो रक्ताल्यो रक्ता
नुलेपनः ॥ २५ ॥ घृतक्षीरसमायुक्तगुडभक्ताशनो निशि ॥ भिक्षाहारस्तथा
वीतसङ्गसन्तोषवान्सदा ॥ २६ ॥ मन्त्रमावर्त्तयेन्नित्यमाराधनपरायणः ॥
रथप्रभ्यर्च्य भास्वन्तश्चाध्व्यतस्मै निवेदयेत् ॥ २७ ॥ प्रत्यहं रवि वारे वा तद्विधान
मुदीर्यते ॥ अग्रे मण्डलमालिख्य जेत्पीठं यथाविधि ॥ २८ ॥ तत्र संस्थापये
त्पात्रं शुद्धन्ताम्रसमुद्भवम् ॥ रम्यं प्रस्थजलग्राहिमूलमन्त्रं समुच्चरेत् ॥ २९ ॥
शुद्धोदकेन सम्पूर्य प्रक्षिपेत्तत्र कुंकुमम् ॥ रोचनां राजिकां रक्ताचन्दनं वंशतण्डु
लाम् ॥ ३० ॥ श्यामा कतण्डुलान् शालीन् करवीरजपाभवान् ॥ सञ्चिन्त्य देव
तात्मैक्यं भास्करं सम्यगर्चयेत् ॥ ३१ ॥ उपचारैर्निवेद्यान्तैस्तत्पिधाय जपेन्म
नुम् ॥ सम्यगष्टोत्तरशतं भूयः पुष्पादिभिर्यजेत् ॥ ३२ ॥ उद्धृत्या मस्तकं पात्रं
जानुस्पृष्टमहीतलः ॥ दृष्टिं निधाय व्योमन्यर्कसाङ्गं सावरणं स्मरेत् ॥ ३३ ॥ त
तो जपन्मूलमनुंधिया दद्याच्च भानवे ॥ अर्घ्यं प्रसन्नचेताः सन्दद्याच्च सुमनोज्ज्वलि
म् ॥ ३४ ॥ पुनर्नियतधीस्तावद्यावद्भानुर्निजैः करैः ॥ अर्घ्योदकं समादत्ते यजे
दष्टोत्तरं शतम् ॥ ३५ ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्प्रयच्छेदिष्टमात्मनः ॥ अनेन तु प्रयो
गेण भवेदायुनिरुग्णता ॥ ३६ ॥ वृद्धिः पुत्रकलत्राणान्ते जोवीर्यधनं यशः ॥
तन्मन्त्रसहिताम्भोभिः सप्तधाञ्जलिसेचनम् ॥ ३७ ॥ पापान्धकारदारिद्र्यना
शनं श्रीकरं परम् ॥ स्थण्डिले स्थापयेत्कुम्भं तीर्थोदकमुपूरितम् ॥ ३८ ॥ हिर
ण्यरत्नगन्धादितत्र निक्षिप्य पूरयेत् ॥ देवं सपरिवारं नु प्रागुक्तविधिना ततः ॥
३९ ॥ स्थण्डिले ग्निं समारोप्य कपिलापयसा चरुम् ॥ पचेत्तेनैव जुहुयाद्गव्या
ज्यसहितेन च ॥ ४० ॥ सहस्रं कृतसम्पातं शुद्धपात्रे तु कारयेत् ॥ ऋतुस्नातां
मुनियतां पूर्वाङ्गसमुपोषिताम् ॥ ४१ ॥ अष्टमे दिवसे तान् तु सहस्रमभिमन्त्रि
तैः ॥ अभिषिञ्चेत्कुम्भजलैर्दद्यात्तस्यै तु मन्त्रवित् ॥ ४२ ॥ सहस्रमन्त्रितं हो

मसम्पातान्तंततोनिशि ॥ नरोपिसूर्य्यएवाहमितिध्यात्वातयासह ॥ ४३ ॥
 सम्भोगमाचरेत्तेनसुपुत्रोगुणवान्भवेत् ॥ अथमन्त्रान्तरंवक्ष्येदिनेशस्यषडक्षर
 म् ॥ ४४ ॥ हंखंखःखोलकायेतितथान्तेचाग्निमोहिनी ॥ मुनिर्ब्रह्माचगायत्रं
 छन्दःसवितृदेवतम् ॥ ४५ ॥ सूक्ष्मरूपायाग्निवधूर्मन्त्रेणहृदयंमतम् ॥ सूक्ष्मा
 कारायाग्निवधूरितिमन्त्रेणशीर्षकम् ॥ ४६ ॥ सूक्ष्मवालायस्वाहेतिकवचञ्च
 सनेत्रकम् ॥ सूक्ष्माकारायहुंफडित्येवंशस्त्रंप्रकीर्तितम् ॥ ४७ ॥ मन्त्रवर्णैः
 षडङ्गस्याध्यानमस्योच्यतेधुना ॥ रक्तपद्मद्वयंहस्तैर्विभ्रतञ्चवराभये ॥ ४८ ॥
 बन्धूकाभन्त्रिनेत्रञ्चरविन्ध्यायेत्सुभूषितम् ॥ पूर्वोक्तेपूजयेत्पीठेदेवमावाह्य
 मन्त्रवित् ॥ ४९ ॥ लक्ष्मेकंजपेन्मन्त्रंनियतात्माजितेन्द्रियः ॥ जुहुयात्त
 द्दशांशेनविल्वैरथपलाशजैः ॥ ५० ॥ उदुम्बरसमुद्भूतैस्त्रिमध्वक्लैःसमि
 द्वरैः ॥ ५१ ॥ तर्पणादिततःकुर्यात्प्राक्प्रोक्ताविधिनासुधीः ॥ अर्घादिकंच
 कुर्वीतपूर्ववद्वाञ्छिताप्तये ॥ ५२ ॥ एतत्संसेवनान्नृणांखेचरीसिद्धिरीरि
 ता ॥ नभास्करसमःकश्चिद्भुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥ ५३ ॥ प्रणवश्चखखो
 ल्कायमन्त्रःपञ्चाक्षरोस्यच ॥ न्यासोध्यानंचपूजाचप्राग्ब्रह्मदेवसमीरिता ॥ ५४ ॥
 खंवीजादिकण्ठोहिषडर्णःसप्तवर्णकः ॥ भवेत्तन्न्यासपूजादिध्यानाद्यङ्गंषड
 र्णवत् ॥ ५५ ॥ सप्ततुरङ्गायविद्महेसहस्रकिरणायधीमहि ॥ तन्नोरविःप्रचोद
 यात् ॥ ५६ ॥ इयन्तुसूर्य्यगायत्रीजपतामिष्टदायिनी ॥ भग्नानांराजपुत्रा
 णांक्षेत्रतेजोविधायिनी ॥ ५७ ॥ यत्पृष्ठंनारिभिर्दृष्टंस्पृष्टंनैवकदाचन ॥ परस्त्री
 भिर्यच्छरीरंपुरश्चर्याचतुष्टयम् ॥ ५८ ॥ जातिमात्रंराजपुत्रःपुरश्चर्याप्रभा
 वतः ॥ सार्वभौमत्वमाप्नोतिब्राह्मणान्प्रतिपालयेत् ॥ ५९ ॥ ओंह्रींहेंसश्चतुर्व
 णोमन्त्रःप्रोक्तोदिनेशितुः ॥ ऋषिर्ब्रह्माचगायत्रीछन्दःसूर्य्यश्चदेवता ॥ ६० ॥
 ताराद्ययाषडंगानिषड्दीर्घान्वितमायया ॥ देदीप्यमानरत्नौघमुकुटेनविराजि
 तम् ॥ ६१ ॥ पाशांकुशवराभीतिकरंरक्तंभजेरविम् ॥ नवशक्तिसमायुक्तेपीठे
 पूर्वोदितेयजेत् ॥ ६२ ॥ प्रकल्प्यमूर्त्तिंमूलेनतत्रावाह्यादिवाकरम् ॥ सम्पूज्य

१ हं खं खः खोलकाय यह छः अक्षर का मन्त्र है और अन्त में स्वाहा पद के जोड़
 ने से अष्टाक्षर होजाता है तथा आदि में अंकार जोड़ने से अष्टाक्षर भी नवर्ण होता है ॥

तस्यावरणानर्चयेत्क्रमतःसुधीः ॥ ६३ ॥ हस्तेखागगनारक्ताकरालीचचतु
र्थिका ॥ महोच्छुष्मापञ्चमीचमध्यात्पूर्वादिकेयजेत् ॥ ६४ ॥ अङ्गेद्वितीया
वरणमातृकाभिस्तृतीयकम् ॥ सोमज्ञगुरुशुक्राश्चदिक्ष्वारशानिराहवः ॥
६५ ॥ केतुर्विदिक्षुपूज्याश्चचतुर्थावरणंखेः ॥ स्वानामाद्यक्षरंविन्दुभूषितं
प्रथमंवेदेत् ॥ ६६ ॥ डेन्तंहृदन्तंखेटस्यनामपूजामनुर्मतः ॥ पञ्चमीलोक
पालैःस्यात्पष्ठीचापितदायुधैः ॥ ६७ ॥ चतुर्लक्षंजपेन्मन्त्रंजुहुयात्तदशांश
तः ॥ ब्रह्मवृक्षसमद्भूतैःपुष्पैस्त्रिमधुरप्लुतैः ॥ ६८ ॥ सरोजैर्वातदादेवंतर्प
येदभिषेचयेत् ॥ ब्राह्मणाराधनंकुर्यात्ततःसिद्धोभवेन्मनुः ॥ ६९ ॥ एवंसाधि
तमन्त्रस्तुकाभ्यकम्पाणिसाधयेत् ॥ जपेदेवंप्रतिदिनंरविवारेथवासुधीः ॥
७० ॥ दद्यादर्धद्वयमपिभवेत्तस्योदितंफलम् ॥ अथश्रेयोर्जनानांतुयदसौव
क्ष्यतेमनुः ॥ ७१ ॥ त्र्यक्षरोस्यतुद्वांद्वांसःप्रोक्तःसर्वार्थदायकः ॥ अजोस्यमुनि
रुद्दिष्टोगायत्रीछन्दउच्यते ॥ ७२ ॥ देवतास्यमनोःप्रोक्तःसवितासुररूजितः ॥
गुह्यात्पादतलेयावद्गलादागुह्यकंततः ॥ ७३ ॥ मूर्धादिकण्ठपर्यन्तंमन्त्रा
णान्विन्यसेत्सुधीः ॥ मायाबीजेनषड्दीर्घभाजाङ्गानिप्रविन्यसेत् ॥ ७४ ॥
स्थितःपद्मेरुणेत्र्यक्षोरुणवर्णमुभूषणः ॥ पद्मद्वयवराभीतिहस्तश्चारुणसेवि
तः ॥ ७५ ॥ पूर्वोदितेयजेत्पीठेनवशक्तिसमन्विते ॥ षडङ्गावरणंचाद्यंप्राग्बच्चै
वद्वितीयकम् ॥ ७६ ॥ दिक्पालैश्चतृतीयंस्याच्चतुर्थन्तुतदायुधैः ॥ ततश्च
तेजश्चण्डायनिर्मात्यंविनिवेदयेत् ॥ ७७ ॥ जपेद्वादशलक्षंचतत्सहस्रंहुनेत्ति
लैः ॥ घृताक्लमधुराक्कैश्चयवान्नैश्चैवतांदृशैः ॥ ७८ ॥ तर्पणादिततःकुर्यात्प्रयो
गान्साधयेदथ ॥ दद्यात्पूर्वोदितंचार्घ्यदिनेशायमुसाधकः ॥ ७९ ॥ सोप्यस्य
धनधान्यादिपुत्रपौत्रविवर्धनम् ॥ करोतिरत्नवस्त्रादिभूषणानिविवर्धयेत् ॥
८० ॥ अष्टपत्राम्बुजंकुर्यात्तत्रकुम्भान्नवन्यसेत् ॥ पत्रमध्येकर्णिकायांतांश्च
तोयेनपूरयेत् ॥ ८१ ॥ नवग्रहान्समावाह्यतेषुकुम्भेषुमन्त्रवित् ॥ कर्णिकाक
लशंमूलमन्त्रेणैवसहस्रकम् ॥ ८२ ॥ प्रजप्यान्येषुतन्मन्त्रानशतकृत्वोजपेत्सु

१ जिससे जनोंका कल्याण होता है वह श्रेयोजनक नामक मन्त्र कहा जाता है
२ घृत व त्रिमधुसे भीगेहुये यवों से॥

धीः ॥ तज्जलैरभिषिञ्चेत्साधकोग्रहदोषतः ॥ ८३ ॥ रोगानशयन्तिसततं ल
 क्ष्मीश्चापि स्थिरा भवेत् ॥ ग्रहहोमः प्रकर्त्तव्यो ग्रहाणां वैकृते तथा ॥ ८४ ॥ चन्द्रमा
 न्मोश्चोपरागे निजर्क्षे वाथ मन्त्रवित् ॥ विग्रहादौ भये चापि घोररूपे महागदे ॥
 ८५ ॥ पूर्वमण्डलकं कृत्वा ग्रहान्सम्पूज्य तत्र च ॥ स्वदिक्षु चाग्नीन्संस्थाप्य जु
 हुयाच्च समिद्धैः ॥ ८६ ॥ अर्कद्विजदुमापूराश्वत्थोदुम्बरखादिरैः ॥ शमीदूर्वा
 कुशोद्भूतैः क्रमाद्धोमः समीरितः ॥ ८७ ॥ अष्टाधिकं सहस्रञ्च हुनेत्सूर्यस्य
 चाहुतीः ॥ अन्ते चान्यैर्व्याहृतिभिर्हुत्वा होमं समापयेत् ॥ ८८ ॥ गुरुं सन्तोष्य
 ऋत्विग्भ्यो यथाशक्त्या च दक्षिणाम् ॥ दद्याच्च भोजयेद्दिप्रान्संग्रामे विजयी भ
 वेत् ॥ ८९ ॥ रोगाः शान्तिं त्रजन्त्या शुदीर्घमायुश्च विन्दति ॥ कृत्याद्बोहारि
 काणाञ्च शान्तिरेवाशु जायते ॥ ९० ॥ सर्वेषाञ्च ग्रहाणाञ्च होम एकत्र भावयेत् ॥
 धनधान्यैश्च सूर्यपूर्ण आयुर्दीर्घं स विन्दति ॥ ९१ ॥ अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामि सं
 ग्रामविजयामिधम् ॥ मन्त्रं सूर्यस्य राहुं च द्व्यक्षरो यं महामनुः ॥ ९२ ॥ ऋषि
 रञ्जन्दो देवताश्च ह्यजगात्र सुभानवः ॥ सर्वपूजादिकञ्चास्य श्रेयोजनकमन्त्रव
 त् ॥ ९३ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि हंसोयं द्व्यक्षरो मनुः ॥ ब्रह्मा मुनिः समुद्दिष्टो
 गायत्रं छन्द उच्यते ॥ ९४ ॥ देवी पूर्वन्देवतास्य परमात्मा समीरितः ॥ पद्मी
 र्धेण सकारेण हं पूर्वेण पङ्क्तकम् ॥ ९५ ॥ रक्ताब्जकाञ्चननिभं गुणं टङ्कवराभयम् ॥
 करैर्दधानं पद्मस्थं हरं गौर्यङ्कगम्भजे ॥ ९६ ॥ पूर्वोदिते यजेत्पीठे दिक्कालादि
 प्रकल्पिते ॥ तत्र देवं यजेन्मूर्तिं मूलेना कल्प्य मन्त्रवित् ॥ ९७ ॥ पूर्वमंगैर्यजे
 न्मन्त्रीदलेषु च प्रपूजयेत् ॥ ऋतुं वसुं नश्चापि परञ्च विदिशा सुच ॥ ९८ ॥ अ
 ब्जांगो जाञ्च ऋतजामद्रिजाञ्च प्रपूजयेत् ॥ ततो लोकेश्वरांश्चापि तदग्रे चायु
 धान्यपि ॥ ९९ ॥ जपेद्वादशलक्षञ्च तद्दशाशं तदा हुनेत् ॥ सर्पिषा क्तेन हवि
 पातर्पणादित तश्चरेत् ॥ १०० ॥ पूर्वोदितेन विधिना सूर्यायार्घ्यं निवेदयेत् ॥
 गोमयेनोपलिप्तायाम्भूमावष्टदलं लिखेत् ॥ १ ॥ सूर्याष्टगन्धैश्च वाचन्दना
 भ्यां मनुन्ति वमम् ॥ लिखेत्तत्कर्णिकायान्तु तस्योर्ध्वं स्थापयेत् द्वटम् ॥ २ ॥ ती
 र्थादिजलसम्पूर्णं तस्योर्ध्वं स्थापयेत् करम् ॥ दक्षिणं वामहस्तेन मूलमष्टोत्तरं शत
 म् ॥ ३ ॥ जपेत्सुधामयन्तच्च कलशं चेति भावयेत् ॥ तेनाभिषिञ्चेत्साध्यन्तु जा

यतेगतभीस्त्वसौ ॥ ४ ॥ गतरोगौदीर्घजीवीविपद्वाधापरिच्युतः ॥ चेत्स्त्रीवै
नित्यसौभाग्यामन्त्रयेदक्षिणङ्कुरम् ॥ ५ ॥ आदौतेनविधातव्यः करेणकरकः
शुभः ॥ अष्टोत्तरसहस्रमन्त्रयेत्करकंपुनः ॥ ६ ॥ भावयित्वाजलन्तच्चासृत
न्तेनाभिपेचयेत् ॥ विषिणंनिर्विषोभूयात्स्थावराज्जङ्गमादपि ॥ ७ ॥ महा
सर्पेणदष्टशेन्मनुनामन्त्रयेत्करम् ॥ विन्यसेदंशिनोमूर्द्धिमन्त्रयित्वाविपहरे
त् ॥ ८ ॥ मन्त्रं सुधाकरकरशुद्धधाराश्रुतंस्मरेत् ॥ प्लुतञ्चामृतधाराभिर्भावयि
त्वामनुजपेत् ॥ ९ ॥ गदिनंमार्ज्जयेत्पश्चात्क्षुद्रामयविनाशनम् ॥ अपस्मृ
तिन्निद्रोषोत्थानरोगान्हन्यान्नसंशयः ॥ १० ॥ शीर्षस्थचन्द्रविम्बहंसउरुप
कम् ॥ सञ्चिन्त्यप्रजपेन्नित्यंक्षेपयेत्पलितञ्जराय ॥ ११ ॥ ध्यायेन्मन्त्रादिमं व
र्णसुधाधारापरिप्लुतम् ॥ द्वितीयञ्चन्द्रधाराभिर्मार्ज्जयेत्तेनमन्त्रवित् ॥ १२ ॥
मार्त्तण्डभैरवस्याथमन्त्रं वक्ष्यामिसिद्धिदम् ॥ हकारोरेफसंयुक्तः पकारेणसम
न्वितः ॥ १३ ॥ औकारस्वरसंयुक्तस्तलेब्जकारसंयुतः ॥ विन्दुयुक्तंकूटमुक्तं
मार्त्तण्डस्यत्रिवर्णकम् ॥ १४ ॥ पुटितंविम्बबीजेनसर्वकामफलप्रदम् ॥ वि
म्बबीजंदक्षमार्गेभजतांसिद्धिदायकम् ॥ १५ ॥ वाममार्गेणभजतामादे
श्यंकिमिदंबुधैः ॥ ब्रह्मा मुनिर्निवृच्छन्दोमार्त्तण्डाख्यस्तुभैरवः ॥ १६ ॥
देवतोक्ताथहंबीजंविन्दुःशक्तिःप्रकीर्त्तिता ॥ मूर्त्तयःपञ्चचोद्दिष्टासूर्य्यभास्करभा
नवः ॥ १७ ॥ रविर्दिवाकरश्चापिन्यस्तव्याहंगुलीपुताः ॥ पञ्चह्रस्वाद्यर्त्तजे
नपञ्चदीर्घान्वितेनच ॥ १८ ॥ शिरोवदनहृद्गुह्यपाददेशेषुतान्यसेद ॥ ततः
पडङ्गनेत्रान्तंकुर्याद्दीर्घयुताणुना ॥ १९ ॥ अस्रन्यासानन्तरन्तुनेत्रन्यासःप्र
कीर्त्तितः ॥ व्यापकंमूलबीजेनकुर्वीततदनन्तरम् ॥ २० ॥ जपाकुमुमसङ्काश
मष्टबाहुंचतुर्मुखम् ॥ मुखेमुखेत्रिनयनंमाणिवन्मुकुटान्वितम् ॥ २१ ॥ पद्माङ्गप
द्मचक्राणिशङ्खंपाशं तथासृणिम् ॥ अक्षमालाकपालंचदधतंकरपङ्कजैः ॥
२२ ॥ अर्धाङ्गस्थितयाशक्त्यालिंगितंहारशोभितम् ॥ पद्मस्थितंहारस्यमुखं
मार्त्तण्डंयुमणिंभजे ॥ २३ ॥ पीठेदीप्तादिभिर्युक्तेप्राग्ब्रह्मदेवंपूजयेत् ॥ आदा
वंगानिसम्पूज्यकर्णिकायामुपादिकाः ॥ २४ ॥ पूर्वादिदिग्दुर्गर्यादीन्विदि

क्षुपरिपूजयेत् ॥ नेत्रमीशानकोणे चतदबाह्ये चरानपि ॥ २५ ॥ दिगीश्वरा
 नायुधानि मार्त्तण्डार्चनमीरितम् ॥ लक्षाणां त्रितयं मन्त्री जपेद्बीजं च विम्बयोः
 २६ ॥ दशांशं कमलैः फलैर्जुहुयान्मधुरोक्षितैः ॥ जुहुयान्मातुलुंगैश्च लभते
 र्थमुवाञ्छितम् ॥ २७ ॥ एवं यः साधयेन्मन्त्री तस्य विद्याय शो वलम् ॥ पुत्रल
 क्ष्मीश्च सौभाग्यं सर्वदा विजयी भवेत् ॥ २८ ॥ पूर्वोक्ताष्टाक्षरे तारादग्रेर्हीबीजमु
 चरेत् ॥ श्रीमन्त्रो यं दशाणस्तु पञ्चाग्रायेणुकीर्तितः ॥ २९ ॥ ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं स
 विन्दुः समूर्ध्यायेत्यग्निगोहिनी ॥ दक्षारस्तु जप्तो यं द्वादशायुतसंख्यया ॥ ३० ॥
 दुष्टप्रहास्तु सौम्यास्तुराजमान्यः प्रजायते ॥ उपास्यस्तु कृते विष्णुस्त्रेतायां तु महे
 श्वरः ॥ ३१ ॥ इन्द्रयज्ञोद्वापरे तु कलौ चण्डी विनायकौ ॥ भास्करः सर्वतुल्यस्तु
 सर्वेषां फलदायकः ॥ ३२ ॥ यद्यत्तेजो मयं तत्तज्ज्ञेयं सूर्यस्वरूपकम् ॥ इत्येतच्च
 भ्यमाख्यातं किं वाच्यमथ तद्वद ॥ ३३ ॥

इति श्रीमहामायामहाकालानुमते मेरुतन्त्रेशिवप्रणीते सूर्यमन्त्रप्रकाशश्चैकविंशः ॥ २१ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ सूर्यमन्त्राः श्रुता देवतदंशानां खचारिणाम् ॥ श्रोतुमिच्छा
 मि च मनून्सप्रयोगांश्च तान्वद ॥ १ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ साधुपृष्टं त्वया देवि त्रै
 लोक्यमुपकारकम् ॥ कालेन कथितं मह्यं तन्मया कीर्त्यते धुना ॥ २ ॥ माययाम
 मत्पंचब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ तत्त्वतो नैव जानन्ति किम्पुनः शक्तिर्योजनाः ॥
 ३ ॥ अन्यक्षं महाविष्णोस्तद्ब्रह्माह्वयमुच्यते ॥ तथाममग्रहारूपं तव मायेति
 कीर्तितम् ॥ ४ ॥ ग्रहास्तुष्टास्तदा देवा भूपालाश्चाखिलं जगत् ॥ तुष्टं भवति रु
 द्रेषु शत्रुत्वमुपजायते ॥ ५ ॥ कदाचिद्ब्रह्मलिखितं मिथ्या देवाद्भवति ॥
 न तु ग्रहकृतं दुःखं सौख्ये मिथ्या प्रजायते ॥ ६ ॥ सौमित्येकाक्षरीं जं चन्द्रस्य परि
 कीर्तितम् ॥ पङ्क्तिश्छन्दो देवता च चन्द्रमा भार्गवो मुनिः ॥ ७ ॥ सैर्दीर्घनिजबी

१ आंसौ हृदयाय नमः ह्रीं

शिखायै वषट् ऐं सौं कवचाय हुम् औं
 करके चां चीं चूं चैं चौं चः इन छः
 जैसे चां अंगुष्ठाभ्यां नमः चीं तर्जनी
 मिकाभ्यां नमः चौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः चः करतला
 शिखे स्वाहा इत्यादि ॥

जेनपडङ्गानिसमाचरेत् ॥ श्वेताब्जसंस्थंरजतकान्तिहारविराजितम् ॥ ८ ॥
नीलकेशचकुमुदं वामेदक्षकरेवरम् ॥ पीठधर्मादिसंयुक्तेगगनं परिपूज्य च ॥
९ ॥ चन्द्रमण्डलपर्यन्तं ततः सम्पूजयेद्विधुम् ॥ राज्ञीकुमुदतीभद्रासुधासञ्जी
विनीक्षमा ॥ १० ॥ आप्यायिनीचन्द्रिकाचह्लादिनीनवशक्तयः ॥ पूर्वादिक
मतोमन्त्रीमध्यान्ताः पूजयेदिमाः ॥ ११ ॥ अमृतातारकाज्योत्स्नाविमलाब्धा
पिनी तथा ॥ चित्राचकृत्तिकाकान्तिः श्रवणापीठशक्तयः ॥ १२ ॥ अमृतान्ते
कलात्मने संवित्पीठायैव नमः ॥ अनेन पीठं सम्पूज्य नाममन्त्रैश्च शक्तयः ॥ १३ ॥
किञ्चलकेपुपडङ्गानितच्छक्तीः पत्रगायजेत् ॥ रोहिणीकृत्तिकाचैत्रसेवतीभरणी
तथा ॥ १४ ॥ रात्रिरार्द्रा तथा ज्योत्स्ना कलाध्यानमथोच्यते ॥ सुसिताः श्वेतव
सनाः श्वेतमाल्यानुलेपनाः ॥ १५ ॥ मुक्ताहारलंकृतांग्यः पाण्यञ्जलिपुटाः शु
भाः ॥ आपीनोन्नतवक्षोजहारकान्तावलग्नकाः ॥ १६ ॥ मदनमदगामि
न्यप्राणनाथाक्रमानसाः ॥ प्रसन्नचन्द्रवदनाः फुल्लेन्दीवरलोचनाः ॥ १७ ॥
ग्रहानष्टौ कलाप्रेषु लोकेशाश्च ततो यजेत् ॥ वज्रादीनिततो वा ह्येवं पूजासमी
रिता ॥ १८ ॥ वर्णलक्षं जपेन्मन्त्रं जुहुयात्तत्सहस्रकम् ॥ हविषा घृतसिक्तेन त
र्पणादिततश्चरेत् ॥ १९ ॥ ततः सिद्धोभवेन्मन्त्रः प्रयोगानाचरेत्ततः ॥ चन्द्रं
शिरसि सञ्चिन्त्य जपेन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ २० ॥ त्रिसहस्रं तेन लभते राज्यैश्वर्यं
मकिञ्चनः ॥ लघुमिष्टहविष्याशीजलस्थो विजितेन्द्रियः ॥ २१ ॥ वेदलक्षमि
तं मन्त्रं प्रजपेद्यतमानसः ॥ धरागतं निधानं सध्रुवं प्राप्नोति तत्क्षणात् ॥ २२ ॥ घो
रं ज्वरे महाक्लेशो शिरोरोगे च दारुणे ॥ शत्रूत्पादितकृत्या सुकामलाद्या मयेषु च ॥
२३ ॥ अयुतं प्रजपेन्मन्त्रं तच्छांतिरचिराद्भवेत् ॥ पौर्णिमायां यथाशक्त्या जपे
न्मन्त्रं जितेन्द्रियः ॥ २४ ॥ सौभाग्यारोग्यसम्पत्तिभाजनं मनुजो भवेत् ॥ मैत्र
वारुणविस्तीर्णमण्डलानां त्रयंबुधः ॥ २५ ॥ लिप्ते मूढले कृत्वानिषीदेत्प
श्चिमे स्वयम् ॥ मध्यस्थे मण्डले न्यस्य पूजोपकरणानि च ॥ २६ ॥ अग्रस्थम
ण्डले पद्मसंयुते पूर्ववद्यजेत् ॥ विधुंततो रौप्यजातं पात्रं संस्थाप्य पूरयेत् ॥ २७ ॥
शुद्धगोपय सामन्त्री स्पृशन्पात्रं मनुजपेत् ॥ अष्टाधिकशतं पश्चाद्वाकायामुद
येद्विधुः ॥ २८ ॥ चन्द्राय विद्यामनुनादद्यादर्धयथाविधि ॥ कान्तियथेप्सितां

कन्यासत्कीर्तिलभतेध्रुवम् ॥ २६ ॥ विद्येविद्यामालिनीयुक्चन्द्रिन्यन्तेचव
 न्द्रयुक् ॥ मुखिशिरोन्तस्ताराद्योविद्यामनुरयंस्मृतः ॥ २७ ॥ वंसंवमितिचन्द्र
 स्यत्र्यणोमन्त्रोस्यदेवता ॥ सोमःश्रीश्छन्दउद्दिष्टमेकतत्त्वोमुनिर्मतः ॥ २८ ॥
 आकारःशक्तिरुद्दिष्टोरुंवीजंपरिकीर्तितम् ॥ बीजेनैवषडङ्गानिध्यानपूजादिपू
 र्ववत् ॥ २९ ॥ चन्द्रस्यमण्डलाभ्यान्तुउकारंपुटितंस्मरेत् ॥ अमृतंनिस्सृतंते
 नप्लावितंसकलंवपुः ॥ ३० ॥ एवंभावनयातोयंमन्त्रयेत्तिथिवारकम् ॥ सम
 स्तविषरोगादिकाल्पमृत्युविनाशनम् ॥ ३१ ॥ इत्थंसूर्योदयात्पूर्वजलपानं
 तुयश्चरेत् ॥ पापक्षयायुर्वृद्धिश्चवलीपलितनाशनम् ॥ ३२ ॥ ओंश्रींश्रींश्रूं
 सविन्दुःससोमायेत्यग्निगेहिनी ॥ दशाक्षरश्चन्द्रमन्त्रोजप्यश्चायंदयायुतः ॥
 ३३ ॥ होमादिकप्रयोगांश्चसर्वपूर्ववदाचरेत् ॥ एतेप्रोक्ताश्चन्द्रमन्त्राभौमस्या
 थमनुब्रुवे ॥ ३४ ॥ अथभौममनुब्रुव्येसर्वरोगनिवारणम् ॥ अं च अङ्गारकोडे
 न्तोहृदन्तश्चाष्टवर्णकः ॥ ३५ ॥ ऋष्याद्याब्रह्मगायत्रीभूमिपुत्राःप्रकीर्तिताः ॥
 अङ्गपट्टन्त्वस्यमनोरादिवीजेनसम्मतम् ॥ ३६ ॥ नमाम्यङ्गारकंरक्तंरक्ताम्बर
 विभूषणम् ॥ जानुस्थवामहस्ताढ्यंभाजनेतरपाणिकम् ॥ ३७ ॥ लक्षाष्टकंज
 पःप्रोक्तंखादिरैरिन्धनैर्हुनेत् ॥ साज्यैस्सन्तर्पणंरक्तचन्दनाद्यैःसमाचरेत् ॥
 ३८ ॥ एवंकृतेप्रयोगेस्यसमरेनपराजयः ॥ अनुग्रहात्तस्यलोकस्त्वनृणी
 व्याधिविच्युतः ॥ ३९ ॥ ओंश्रींक्लींमनुमुच्चार्य्यडेन्तोभौमोहृदन्तकः ॥
 दशाक्षरोमनुःप्रोक्तोविरूपाक्षोमुनिर्मतः ॥ ४० ॥ गायत्रीछन्दउद्दिष्टदेवताम
 ङ्गलोभवेत् ॥ ह्रींबीजंश्रीञ्चशक्तिःस्यात्कीलकंक्लींप्रकीर्तितम् ॥ ४१ ॥ काला
 दिकंसमुच्चार्य्यनियोगोऋणनाशने ॥ षड्दीर्घयुक्कबीजेनअंगुल्यादिषडङ्गक
 म् ॥ ४२ ॥ ब्रह्मरन्ध्रेकर्णयोश्चअक्षोर्नाशिकयोर्मुखे ॥ लिङ्गेगुदेचमन्त्रस्यदश
 वर्णान्क्रमान्न्यसेत् ॥ ४३ ॥ मंगलोभूमिपुत्रश्चऋणहर्ताधनप्रदः ॥ स्थिरस्व
 नोमहाकायःसर्वकर्मविरोधकः ॥ ४४ ॥ लोहितोलोहिताक्षश्चसामगानां
 कृपाकरः ॥ धरात्मजःकुजोभौमोभूमिदोभूमिनन्दनः ॥ ४५ ॥ अङ्गारकोम

१ अं अंगारकाय नमः २ ब्रह्माऋषिः गायत्रीछन्दः भूमिपुत्रोदेवता ३ अं इति बीजेन
 षडङ्गन्यासः ॥

मश्चैवसर्वरोगापहारकः ॥ वृष्टिकर्त्तापहर्ताचसर्वकर्मफलप्रदः ॥ ४६ ॥ शि
खायामूर्द्धिभालेचनेत्रयोःकर्णयोर्नसोः ॥ मुखेचचिबुकेकण्ठेस्कन्धयोर्भुजयो
स्तथा ॥ ५० ॥ पाणयोर्हृद्यदरेनाभौकट्यालिङ्गेस्फिचोस्तथा ॥ जान्वोश्चजङ्घ
योर्गुह्योःक्रमान्नामानिविन्यसेत् ॥ ५१ ॥ चतुर्थ्यन्तहृदन्तानिसविन्दाद्यक्षरा
णिच ॥ ततोऽध्यायेद्रक्तवर्णरक्तमाल्यांशुकावृतम् ॥ ५२ ॥ कण्ठेकमलकाला
ढ्यङ्कुरयोःशक्तिशूलकम् ॥ मङ्गलानांमङ्गलञ्चसर्वकामफलप्रदम् ॥ ५३ ॥ एव
न्ध्यात्वाजपेक्षक्षंजुहुयात्तुकरवीरजैः ॥ जपाप्रसूनैःपुरुभिर्मधुरत्रितयान्वितैः ॥
५४ ॥ रक्तचन्दनगन्धाद्यैर्यजेदरुणभूषणम् ॥ विधिनाभूमितनयंसर्वाभीष्टफ
लप्रदम् ॥ ५५ ॥ अज्ञान्यभ्यर्च्यपूर्वन्तुमङ्गलाद्यांस्ततोर्चयेत् ॥ एकविंशतिको
ष्ठेपुततोचाष्टौग्रहान्न्यसेत् ॥ ५६ ॥ भैरव्यष्टकमर्च्यन्तुब्राह्मीनारायणीतथा ॥
माहेश्वरीचचामुण्डाकौमारीचापराजिता ॥ ५७ ॥ वाराहीनारसिंहीचततो
ष्टौभैरवाअपि ॥ असिताङ्गरुचण्डकोधमुन्मत्तसञ्ज्ञकम् ॥ ५८ ॥ कपालिनं
भीषणंचतथासंहारभैरवम् ॥ इन्द्रादिलोकपालांश्चतद्वाह्येचायुधानिच ॥ ५९ ॥
एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीप्रयोगान्कर्तुमर्हति ॥ पूजोत्तरंभौमवारेङ्गारकेणत्रिरेखिका
म् ॥ स्वागतोवामपादेनप्रव्रज्याष्टोत्तरंशतम् ॥ ६० ॥ जपेदशांशं होमस्यतर्पणं
पयसाचरेत् ॥ ब्राह्मणंभोजयेदेकंगुडप्रचुरवस्तुभिः ॥ ६१ ॥ स्तुत्वानत्वारचयेद्दे
वंसाधकःस्थिरमानसः ॥ अनेनक्रमयोगेननिहत्यऋणमादरात् ॥ ६२ ॥ ल
भतेमहतींलक्ष्मींवत्सरेणनसंशयः ॥ विशेषान्मङ्गलेवारेदेवमेनंसमर्चयेत् ॥ ६३ ॥
जुहुयात्तर्पयेन्मन्त्रीप्राप्नुयान्निजवाञ्छितम् ॥ त्रिकोणंपूर्वमुद्धृत्यपञ्चधाविभ
जेत्ततः ॥ ६४ ॥ ततस्तृतीयरेखांस्तुचिह्नाभ्यांलाञ्छयेत्ततः ॥ आद्यरेखातु
युगलंतृतीयाचिह्नयोन्यसेत् ॥ ६५ ॥ द्वितीयाग्रेसमाकृष्यतृतीयाचिह्नयोन्य
सेत् ॥ युतारेखातृतीयातुसमभाज्यासमन्ततः ॥ ६६ ॥ तुर्याचिह्नद्वयेनाथ
त्रिभिश्चिह्नैश्चपञ्चमी ॥ तृतीयाग्रेप्रकुर्वीतपञ्चम्यामध्यचिह्नजे ॥ ६७ ॥ तु
र्याग्रेयोजयेत्सम्यक्पञ्चम्याश्चिह्नयोर्द्वयोः ॥ अथमीनद्वयेदद्यात्सूत्रयुग्मंवि
चक्षणः ॥ ६८ ॥ एवमेकाधिकासम्यक्कोष्ठानांविंशतिर्भवेत् ॥ तृतीयातूर्य्य
योर्मध्येस्थितवह्निगृहेर्चयेत् ॥ ६९ ॥ देवंतदग्रतोमन्त्रीत्रिकोणेदक्षिणेक्रमा

त् ॥ मङ्गलाद्यांस्तारपूर्वात्रिमोन्तानेकविंशतिम् ॥ ७० ॥ भौमभक्तस्यैकविंश
 त्पौरुषीनास्तिनिस्स्वता ॥ अथमन्त्रान्तरं वक्ष्ये भूमिजस्य महाद्भुतम् ॥ ७१ ॥
 तारं मां धारं मां म्लां च मे मङ्गलं पदं वदेत् ॥ डेन्तं हृदन्तं रुद्राणैः प्रोक्तो भौमप्रियो म
 नुः ॥ ७२ ॥ प्राग्वत्पूजादिकं सर्वं चावाहनमनुस्त्वयम् ॥ भगवन्देवदेवेश ए
 हि एहि महाप्रभो ॥ ७३ ॥ ऐश्वर्यं वशमायाति भूतलेषु समाश्रितम् ॥ एकविं
 शतिभिः पुष्पैरकैः प्रत्येकमर्चयेत् ॥ ७४ ॥ रक्तगन्धादिवस्त्रैश्च नैवेद्यं च गुडोदन
 म् ॥ कृत्वा तु त्रिगुणं भूमौ एकविंशतिरोटिकाः ॥ ७५ ॥ गोधूमचूर्णजास्तत्र
 स्थापयित्वा प्रभक्षयेत् ॥ सगुडाः प्रत्यहं जप्यमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ७६ ॥ भौ
 मस्तोत्रपुराणादिचर्चया तु दिनं नयेत् ॥ एकविंशदिनं प्रोक्तं यस्य कस्यापि चा
 ग्रतः ॥ ७७ ॥ याचनीयं योग्यवस्तु सत्वरञ्च प्रयच्छति ॥ अथमन्त्रान्तरं वक्ष्ये
 भूमिपुत्रस्य सिद्धिदम् ॥ ७८ ॥ ओहां हंसः खं ख इति मन्त्रः प्रोक्तः षडक्षरः ॥ मु
 निर्विरूपो गायत्री छन्दो देवो धरात्मजः ॥ ७९ ॥ षड्भिर्वर्णैः षडङ्गानि मनोः
 कुर्वीत साधकः ॥ जपाकुमुमसङ्काशं शक्तिशूलगदाधरम् ॥ ८० ॥ मेघसंस्थं
 रक्तवस्त्रं तं वन्दे हं धरात्मजम् ॥ रसलक्षं जपेद्धोमः समिद्धिः खदिरस्य च ॥ ८१ ॥
 शैवपीठे यजेद्भौमं प्रागङ्गानि तु पूजयेत् ॥ एकविंशतिकोष्ठेषु मंगलादीन् पूजये
 त् ॥ ८२ ॥ तद्बहिः ककुभां नाथान् कुलिशादींस्ततोर्चयेत् ॥ इत्थं मुनिद्वयमन्त्रे
 शं स्पृष्ट्वा सिद्धयै प्रयोजयेत् ॥ ८३ ॥ नारीपुत्रमभीप्सन्ती मङ्गलव्रतमाचरेत् ॥ मा
 र्गशीर्षे वैशाखे तस्या रम्भः प्रशस्यते ॥ ८४ ॥ अरुणोदयवेलायामुत्थाय शुचि
 विग्रहः ॥ दन्तान्धावेदं मार्गसमिधामौ न सेवितः ॥ ८५ ॥ नद्यादिसलि
 ले स्नात्वा धारयेद्भक्तवाससी ॥ नैवेद्यकुसुमालेपादिकान्सम्पाद्य संयतः ॥ ८६ ॥
 विधिज्ञं विप्रमाहूय भौममर्चेत्तदाज्ञया ॥ रक्तगोगोमया लिप्तदेशे पीठनिषेच
 नी ॥ ८७ ॥ मङ्गलादीनि नामानि स्वप्रतीकेषु विन्यसेत् ॥ अंग्रयोश्च
 जानुनोरूर्वोः कटौ गुह्ये तथोरसि ॥ ८८ ॥ वामबाहौ दक्षबाहौ गले च वदने न
 सोः ॥ अक्षोर्भाले भ्रुवोर्मध्ये केशिखायां कलेवरे ॥ ८९ ॥ बाहुद्वयेथ मूर्द्धादि
 पादपर्यन्तं विग्रहे ॥ पादतो मूर्द्धपर्यन्तं तथा दिक्षु प्रविन्यसेत् ॥ ९० ॥
 आरं वक्रं भूमिजं च नाभौ वक्षसि मूर्द्धनि ॥ एवं न्यस्तशरीरोऽसौ ध्यायेद्भरणनन्द

नम् ॥ ६१ ॥ अर्घ्यसंस्थाप्यविधिवत्पूजयेदुपचारकैः ॥ एकविंशतिकोष्ठा
द्वयेत्रिकोणेताम्रपात्रके ॥ ६२ ॥ आवाह्यधरणीपुत्रंस्वर्णपुष्पैश्चचन्दनैः ॥
अङ्गानिपूजयेत्प्राग्भवेकविंशतिकोष्ठतः ॥ ६३ ॥ मङ्गलादींश्चिकोणेपुवक्रमारं
चभूमिजम् ॥ ब्राह्मयाद्यामातृकावाह्येशक्रादीनायुधान्यपि ॥ ६४ ॥ धूपदीपौ
निधायाथगोधूमान्नंनिवेदयेत् ॥ जलपूर्णेताम्रपात्रेधूपदीपाक्षतान्विते ॥ ६५ ॥
फलंनिधायमन्त्राभ्यांभौमायार्घ्यनिवेदयेत् ॥ भूमिपुत्रमहातेजःस्वेदोद्भवपि
नाकिनः ॥ ६६ ॥ सुतार्थिनीत्वांप्रपन्नागृहाणार्घ्यनमोस्तुते ॥ एकविंशति
कृत्वोत्थपणमेत्पूर्वनामभिः ॥ ६७ ॥ प्रदक्षिणाविधातव्यातावत्योवसुधात्मजः ॥
खादिराङ्गारकेणाथकुर्याद्रेखात्रयंसमम् ॥ ६८ ॥ वामपादेनमन्त्राभ्यामेताभ्यां
तत्प्रमार्जयेत् ॥ दुःखदौर्भाग्यनाशायपुत्रसन्तानहेतवे ॥ ६९ ॥ कृतेरेखात्रयंवा
मपादेनैवप्रमार्जयेत् ॥ ऋणदुःखविनाशायमनोभीष्टार्थसिद्धये ॥ ७० ॥ मार्ज
याम्यसितारेखास्त्रिस्रोजन्मत्रयोद्भवाः ॥ ततःपुष्पाञ्जलिकृत्वास्तुवीतधरणी
सुतम् ॥ १ ॥ ध्यायन्तीचरणाम्भोजंपूजासाङ्गत्वसिद्धये ॥ धरणीगर्भसम्भू
तंविद्युत्तेजःसमप्रभम् ॥ २ ॥ कुमारंशक्तिहस्तंचमङ्गलंप्रणमाम्यहम् ॥ ऋण
हन्त्रेनमस्तुभ्यंदुःखदारिद्र्यनाशिने ॥ ३ ॥ नमोविद्योतमानायसर्वकल्याण
कारिणे ॥ देवदानवगन्धर्वयक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ४ ॥ सुखंयान्तियतस्तस्मै
नमोधरणिमूनवे ॥ योवक्रगतिमापन्नोन्मृणांदुःखंप्रयच्छति ॥ ५ ॥ पूजितः
सुखसौभाग्यंतस्मैक्षमासूनवेनमः ॥ प्रसादंकुरुमेनाथमङ्गलप्रदमङ्गल ॥ ६ ॥
भेषवाहनरुद्रात्मन्पुत्रंदेहिधनंयशः ॥ एवंसम्पूज्यसम्भूयगृहीयादब्राह्मणा
शिषः ॥ ७ ॥ गुरवेदक्षिणान्दत्त्वाभुञ्जीतान्नंनिवेदितम् ॥ प्रतिभौमादिनेकु
र्यादेवंसंवत्सरावधि ॥ ८ ॥ तिलैर्विधायहोमंचशतार्धभोजयेदद्विजान् ॥
माहेयमूर्त्तिसौवर्णामाचार्यायनिवेदयेत् ॥ ९ ॥ मण्डलस्थेघटेभ्यर्घ्यमुत्तसौ
भाग्यसिद्धये ॥ १० ॥ अङ्गारकायविद्महेशक्तिहस्तायधीमहि ॥ तन्नोभौमः
प्रचोदयात् ॥ ११ ॥ एषाङ्गारकगायत्रीजप्ताभीष्टप्रदायिनी ॥ एतस्यास्तु
जपादेवप्रसीदतिधरासुतः ॥ १२ ॥ ॐक्रांकींक्रौंसविन्दुःसकुजायेत्यग्निगे
हिनी ॥ दशाक्षरोभौममन्त्रोजप्यश्चायंनवायुतम् ॥ १३ ॥ अथातःसंप्रव

क्ष्यामिबुधमन्त्रं महादभुतम् ॥ बुड्ढेन्तंबुधशब्दं च हृदयान्तःपट्टणकः ॥ १३ ॥
 बुधमन्त्रोस्यमुन्याद्याब्रह्मपंक्तिबुधामताः ॥ पडङ्गानिस्वबीजेनविन्यस्यैवंवि
 चिन्तयेत् ॥ १५ ॥ वन्देबुधंसदादेवंपीताम्बरमुभूषणम् ॥ जानुस्थवामह
 स्ताब्जंसाभयेतरपाणिकम् ॥ १६ ॥ प्रजपेद्धर्णसाहसंदशांशं जुहुयाद्घृतैः ॥
 अर्चनं त्वङ्गखेटाशौपतिभिस्त्र्यावृतं स्मृतम् ॥ १७ ॥ ॐ ब्रां ब्रीं ब्रूं सविन्दुः सवु
 धायेत्यग्निगेहिनी ॥ दशाक्षरः सौम्यमन्त्रो जपोलक्षैकसङ्ख्यया ॥ १८ ॥
 ॐ जां जीं जूं सविन्दुसचतुर्थ्यन्तो बृहस्पतिः ॥ वैहिस्रीविश्ववर्णोयं जप्यः पञ्च
 दशायुतम् ॥ १९ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि गुरुमन्त्रं गुरुत्वकृत् ॥ बृंहस्पतये
 हृच्चमन्त्रश्चाष्टाक्षरो मतः ॥ छन्दोनुष्टुप् मुनिर्ब्रह्मा देवः प्रोक्तो बृहस्पतिः ॥ २० ॥
 बृवीजं तेन कुर्वीत बीजेनैवाङ्गकल्पनम् ॥ सुवर्णं भंपीत वस्त्रं स्वर्णम्बरादि
 कम् ॥ २१ ॥ किरन्तं दक्षहस्तेन तद्राशिं वामपाणिना ॥ स्पृशन्तं सम्यगपरं
 वृषणौकनकादिकम् ॥ २२ ॥ नानालङ्कारशोभाढयं विद्यासागरपागम् ॥
 जपित्वा शीतिसाहसं हुत्वा तेन घृतेन वा ॥ २३ ॥ धर्मी धर्मादिपीठे तं पूजयेद्
 द्वादिकसुरैः ॥ सिद्धेमनौ प्रकुर्वीत प्रयोगानिष्टसिद्धये ॥ २४ ॥ हरिद्राकुंकु
 मैर्हुत्वा घृताक्नैर्दिवसत्रयम् ॥ सप्तविंशच्छतान्मन्त्रीवासांसिलभते मणीन् ॥
 २५ ॥ शत्रुरोगादिपीडांसुकलहेस्वजनोद्भवे ॥ जुहुयात्पिप्पलोत्थाभिस्स
 मिद्धिस्तन्निवृत्तये ॥ २६ ॥ गुरोरुपासकानां तु जायन्ते सर्वसम्पदः ॥ वंशमे
 देहि शुक्राय हृदयान्तःशुमादिकः ॥ २७ ॥ एकादशाक्षरो मन्त्रो विराट्छ
 न्दउदाहृतम् ॥ ब्रह्मा मुनिर्देवता तु शुक्रो दैत्यातिपूजितः ॥ २८ ॥ पैद्भिः पदैः
 पडङ्गानि ततो देवं विचिन्तयेत् ॥ शुक्रं नमाम्यासनस्थं मुक्ताभरणभूषितम् ॥
 २९ ॥ स्वर्णवासोरत्नधाराचिन्मुद्रात्तकरद्वयम् ॥ अयुतं प्रजपे मन्त्रं सहस्रं जुहु
 याद्घृतैः ॥ ३० ॥ अङ्गप्रहाशेशहेति चतुरावरणं मनोः ॥ शुक्रस्योपासको
 यस्तु तस्य म्लेच्छादयो वशाः ॥ ३१ ॥ भवन्ति मन्त्रमाहात्म्यान्नश्यन्ते च क्ष

१ ग्रह २ दिक्पाल ३ स्वाहा ४ वंशमेदेहि शुक्राय नमः इति एकादशाक्षरो मन्त्रः ५
 वंशं हृदयाय नमः मेरुशिरसे स्वाहा देहि शिखायै वषट्, शुक्रवचाय हुम्, शुक्राय नेत्रत्रयाय वौषट्,
 नमः ब्रह्माय फट् ६ अंगप्रहादिकपाल और वज्रादि आयुध ॥

यादयः ॥ मन्त्रान्तरस्तु ताराद्यस्वाहान्तोयं भवार्णकः ॥ ३२ ॥ बीजंतारो
 ग्निभार्या तु शक्तिर्मुन्यादिपूर्ववत् ॥ अङ्गेन्द्राद्यायुधैः पूजात्रिरावृत्यास्यकी
 र्त्तिता ॥ ३३ ॥ सुगन्धैः श्वेतकुसुमैर्जुहुयाच्छुक्रवासरे ॥ एकविंशतिवारं यो
 लभते सांशुकं मणिम् ॥ ३४ ॥ एतन्मन्त्रोपासकानां प्रभुत्वमुपजायते ॥
 ॐ ह्रां ह्रीं ह्रौंसविन्दुस्सशुक्रायेत्यग्निगेहिनी ॥ ३५ ॥ दशाक्षरः शुक्रमन्त्रो ज
 प्योयं द्वादशायुतम् ॥ उडुम्बरसमिद्धिश्च होमयेत् सकलापदः ॥ ३६ ॥ भूपैः
 कृताविनश्यन्ति स्त्रीसौख्यमुपजायते ॥ शनैश्चराय हृदयं शमाद्यश्चाष्टव
 र्णकः ॥ ३७ ॥ मुन्याद्या ब्रह्मगायत्री शनैश्चरसमाह्वयाः ॥ पद्दीर्घयुक्त्वा
 जेन पडङ्गानि समाचरेत् ॥ ३८ ॥ वन्दे शनैश्चरं वक्रदंष्ट्रं नीलविभूषणम् ॥
 वामजानुस्थितं वामकरं दक्षे वरं दधत् ॥ ३९ ॥ जपेदक्षरसाहस्रं तद्दशांशं हुने
 दघृतैः ॥ पडङ्गग्रहादिकूपालसायुधैः परिपूजनम् ॥ ४० ॥ शनैश्चरस्य भक्ता
 नामापदो न दरिद्रता ॥ ॐ प्रां प्रीं प्रौंस इत्युक्त्वा शनैश्चरं पदं वदेत् ॥ ४१ ॥
 छिन्तं स्वाहा द्वादशाणो जपः प्रयुतसम्मितः ॥ हुनेच्छमीसमिद्धिश्च क्लीवाः स
 र्वेस्य वश्यगाः ॥ ४२ ॥ क्लीवानत्रानयेत्युक्त्वा साधकोस्य प्रभावतः ॥ अपरंतु
 मनुवक्ष्ये राहवे नमो उच्यते ॥ ४३ ॥ एंपूर्वकः पडणोयं वणैरेवाङ्गकल्पनम् ॥
 मुन्याद्या ब्रह्मगायत्री राहवः परिकीर्त्तिताः ॥ ४४ ॥ वन्दे राहुं धूम्रवर्णं सर्पकायं
 कृताञ्जलिम् ॥ विकृतास्यं रक्तेन त्रधूम्रालङ्कारमन्वहम् ॥ ४५ ॥ जपेद्वर्णसह
 स्रं तु होमयेद्गोघृतेन च ॥ ग्रहाशाधिपशस्त्रैश्च पूजावृत्तिरुदीरिता ॥ ४६ ॥
 राहोरुपासको भूपः संग्रामे विजयी भवेत् ॥ ॐ सां सीं सौंसविन्दुः सराहवे चाग्नि
 गेहिनी ॥ ४७ ॥ दशाक्षरो राहुमन्त्रो जप्यश्चायं दशायुतम् ॥ दूर्वाभिर्होमयि
 त्वा च द्विजान्सन्तर्प्य सिद्ध्यति ॥ ४८ ॥ यात्रासिद्धिश्च संग्रामे नियतो विजयो
 भवेत् ॥ कंकेतवेहदित्येवं केतुमन्त्रः पडर्णकः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मा मुनिर्मतश्छन्दः
 पङ्क्तिः केतुश्च देवता ॥ कं बीजं केतुशक्तिश्च बीजेनैव पडङ्गकम् ॥ ५० ॥ वन्दे

१ शुंकी जगह पर ॐ और नमः की जगह पर स्वाहा मिलाने से भी ग्यारह अक्षरका
 मन्त्र होता है २ ॐ ह्रां ह्रीं ह्रौंसः शुक्राय स्वाहा इति दशाक्षरमन्त्रः ३ शं शनैश्चराय नमः ४
 ब्रह्मा मुनिर्गायत्री छन्दः शनैश्चरो देवता अभीष्टसिद्धये शविर्प्रीतये विनियोगः ॥

केतुकृष्णवर्णकृष्णवस्त्रविभूषितम् ॥ वामोरुन्यस्तसद्धस्तंसाभयेतरपाणि
 कम् ॥ ५१ ॥ अङ्गैर्ग्रहैश्चदिकृपालैः पूजावृत्तित्रयात्मिका ॥ अत्रतुग्रहपूजा
 यांपूज्यंमध्यनिवेदयेत् ॥ ५२ ॥ तदग्रिमंचोत्तरस्यामीशानादितदग्रतः ॥
 ॐ प्रांप्रींप्रौंसविन्दुः सकेतवेवह्निगेहिनी ॥ ५३ ॥ दशाक्षरः केतुमन्त्रो जप्तोयं
 द्वादशायुतम् ॥ होमः कुशैः प्रकर्तव्यो घृताक्नैस्तर्पणादिच ॥ ५४ ॥ उपास
 कानामेतस्य केतवोग्रे चलन्ति हि ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि गृहमातृमुसाधन
 म् ॥ ५५ ॥ ग्रहमातरितुष्टायां किं ग्रहैर्दुस्स्थितैरपि ॥ ग्रहमातरिरुष्टायां सुग्रहैः
 किं प्रयोजनम् ॥ ५६ ॥ मङ्गलापिङ्गलाधान्या भ्रामरीभद्रिका तथा ॥ उल्का
 सिद्धासङ्कटा च विकटा गर्भयालिका ॥ ५७ ॥ रुद्रनेत्रान्विता चाष्टौ जन्मर्क्षा
 चक्रमादशाः ॥ फलं नाम निरूपं स्यादेकोपचयतादयोः ॥ ५८ ॥ पिङ्गला
 सूर्यजननी महाधिव्याधिकारिका ॥ तुष्टा चेच्छत्रुवर्गस्य रुष्टा कुर्यात्तुसाध
 के ॥ ५९ ॥ क्षेपी जन्तुसमुच्चार्य पिङ्गले वै रिवारणि ॥ प्रसीद फडिति प्रोक्त्वा
 पुत्रयोदशवर्णकः ॥ ६० ॥ दीर्घपट्टयुजा पूर्ववीजे नैव पडङ्ककम् ॥ पिङ्गवर्णा
 पिङ्गकेशीं पिङ्गनेत्रां धनुः शरान् ॥ ६१ ॥ हस्ताभ्यां दधती पद्मयुगलं तां भजा
 म्यहम् ॥ अथ पूजाविधिं वक्ष्ये सर्वासामेव तन्त्रतः ॥ ६२ ॥ जपापुष्पाणि श
 स्तानि धूपोगुग्गुलसम्भवः ॥ घृतप्रदीपमधुरा नैवेद्यापायसादयः ॥ ६३ ॥
 अलङ्कारास्तथारक्तास्तथावस्त्राणि चन्दनम् ॥ स्वर्णालङ्कारैश्चापि सद्रव्यैर्बहु
 चम्पकैः ॥ ६४ ॥ तर्पयेत्परमेशानीं तत्तन्मन्त्रैः सहस्रधा ॥ सुवर्णपात्रे नि
 रिच्छद्रेहस्तायामे मनोरमे ॥ ६५ ॥ कृत्वा यन्त्रं यथोक्तन्तु योगिनीं तत्र पूजये
 त् ॥ तत्तन्मन्त्रवरं जप्त्वा विघ्नशान्त्यै सहस्रशः ॥ ६६ ॥ सप्ताहेन प्रजायेत त्रि
 विधोत्पातवारणम् ॥ ततश्च कुण्डं विधिवत्कृत्वा च चतुरस्रकम् ॥ ६७ ॥ अ
 थवा स्थण्डिलेशुद्धे सुलिप्ते गोमयाम्बुभिः ॥ चतुर्हस्तप्रमाणेन योजयेत् स्थिरमा
 नसः ॥ ६८ ॥ योगिन्यग्निन्तु संस्थाप्य कृत्वा पूर्वोदिताः क्रियाः ॥ अन्यासां
 दशवास्तु विरुद्धायाः सहस्रधा ॥ ६९ ॥ बिल्वपत्रैस्तत्फलैश्च कमलैर्नाग
 केशरैः ॥ जुहुयात्पायसान्नेन तथैव कुलवस्तुना ॥ ७० ॥ सहस्रमयुतं वापि

१ तीन २ त्रां त्रीं क्षूं क्षौं क्षौं क्षः । इन अक्षरों से पदगन्यास करे ।

लक्ष्म्याकामनाक्रमात् ॥ अथपूजांप्रवक्ष्यामि मध्येदेवींप्रपूजयेत् ॥ ७१ ॥
 इच्छांज्ञानांक्रियाशक्तिं त्रिपुकोणेषुपूजयेत् ॥ मन्मथान्पञ्चतदधः पञ्चको
 णेषुपूजयेत् ॥ ७२ ॥ षडङ्गपूजयेत्पश्चादष्टपत्रेन्ययोगिनीः ॥ तद्वाह्येभूपुरे
 लोकपालानस्त्राणिपूजयेत् ॥ ७३ ॥ पूजाप्रकारोहोमश्च सर्वासामयमेव
 हि ॥ विशेषःपुनरत्रास्तिशत्रून्छेदाभिचारकैः ॥ ७४ ॥ खड्गचर्मधरामुग्रांध्याये
 तद्भुजधारिणीम् ॥ गरुडासनमासीनां वैरिनिग्रहकारिणीम् ॥ ७५ ॥ ल
 क्ष्मेकंप्रजप्यादौ जपेल्लक्षंहितर्पयेत् ॥ सर्वशत्रुविनाशःस्याद्दुःखनाप्नोतिकु
 र्वचित् ॥ ७६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि चन्द्रमातुश्चसाधनम् ॥ मायाद्योव
 ह्निजायान्तो मङ्गलेमङ्गलालये ॥ ७७ ॥ एकादशाक्षरोमन्त्रो मङ्गलायाःप्रकी
 र्तिताः ॥ कृत्वाद्येनषडङ्गानि दीर्घपट्टयुतातथा ॥ ७८ ॥ ध्यायेदेनांत्रिनयना
 मुग्रदादित्यसन्निभाम् ॥ दरस्मेरमुखाम्भोजांसिन्दूरसुन्दराधराम् ॥ ७९ ॥ प
 द्मद्वयेधनुर्वाणान्दधतींभुजपल्लवैः ॥ सुगुञ्जन्मञ्जुमञ्जीरां काञ्चीगुणवि
 राजिताम् ॥ ८० ॥ एवंध्यात्वामहेशानीं पूर्ववत्परिपूजयेत् ॥ ततो लक्ष्मनुं
 जप्त्वा तारमायापुरःसरम् ॥ ८१ ॥ योगिनीक्षेत्रवटुकगणाधिपबलिहरेत् ॥
 सर्वासामेवपूजान्ते मङ्गलैवंप्रसीदति ॥ ८२ ॥ योगिन्यास्तुप्रसादार्थं वर्ण
 लक्ष्मनुंजपेत् ॥ दुर्योगिन्यनुकूलार्थं जपेत्तत्सङ्ख्यकायुतम् ॥ ८३ ॥ अदृष्टप्रति
 वद्धस्तु शुभायाश्चफलस्यच ॥ प्राप्तयेप्रजपेत्तावत्सहस्रन्तुमनुंसुधीः ॥ ८४ ॥
 प्रैकर्तव्योवर्णशतं यावत्तुष्टास्तियोगिनी ॥ तुष्ट्यावर्णशतकरोगिणांवाभिम
 न्त्रयेत् ॥ ८५ ॥ वर्णतुल्येनमन्त्रेण यस्याःसेवापरोक्षवेत् ॥ तस्याःपीडानि
 वृत्तिः स्याद्वर्णाभ्यन्तर्गतैर्जपैः ॥ ८६ ॥ एवंविधिर्नवानांतु विज्ञेयःसुरसत्त
 माः ॥ योगिनीतुल्यफलदावामेमार्गेचदक्षिणे ॥ ८७ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्या
 मि भ्रामरींभौममातरम् ॥ क्षींभ्रामरीपदंप्रोक्त्वा जपतांमेअधीश्वरि ॥ ८८ ॥
 भ्रामयक्लीपद्दशाणो मन्त्रोस्याःपरिकीर्तितः ॥ पिङ्गलावत्सर्वमस्याः सिद्धेयं
 शर्करादश ॥ ८९ ॥ मन्त्रयित्वातथामार्गे दशदिक्षुचसन्त्यजेत् ॥ प्रातस्ततो
 व्रजेन्मार्गं मार्गस्थास्सर्वएवहि ॥ ९० ॥ सर्वेभोहंसमायान्ति व्याघ्राःसर्पाश्च

तस्कराः ॥ शुल्किनोऽदुष्टभूपाश्च नित्यमेवंसमाचरेत् ॥ ६१ ॥ उपानत्कतले
 यस्य लिखित्वानामचव्रजेत् ॥ योजनैकंजपन्मन्त्रं सभ्रमेच्चवसुन्धराम् ॥ ६२ ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामि भद्रिकांबुधमातरम् ॥ बलं बीजं तोयभूयोगाज्जातमादौ
 समुच्चरेत् ॥ ६३ ॥ भद्रिकेमेममभद्रं देहीत्येवपदं वदेत् ॥ पुनश्चपरपद्माणि
 नाशयद्वितयंततः ॥ ६४ ॥ स्वाहान्तोजिनवर्णोयं भद्रिकायामनुर्मतः ॥
 पद्दीर्घयुक्त्वबीजेन पडङ्गविधिरीरितः ॥ ६५ ॥ मङ्गलावच्छुभानां स्याद्ध्या
 नन्तुफलदायिनाम् ॥ पिङ्गलावत्समुद्दिष्टं जपाद्यं प्रोक्तवर्त्मना ॥ ६६ ॥ अ
 थातः सम्प्रवक्ष्यामि धान्याख्यांगुरुमातरम् ॥ श्रीं धनदेसमुच्चार्य धान्ये स्वाहा
 ष्टवर्णकः ॥ ६७ ॥ पद्दीर्घाढ्याद्यबीजेन पडङ्गविधिरीरितः ॥ नास्ति धान्या
 समाकाचिद्दिहलोके धनप्रदा ॥ ६८ ॥ पुरश्चर्यात्रयंकृत्वा प्राग्जन्मार्ज्जि
 तपातकम् ॥ दहेत्तु धान्याददते धन्यत्वसाधकाय च ॥ ६९ ॥ बृहस्पतीश्वरात्प
 र्चात्काश्यां धान्यां विलोकयेत् ॥ पुरश्चर्या तत्र कृत्वा यशोधन्यः प्रजायते ॥
 २०० ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि सिद्धांशुकस्यमातरम् ॥ ह्रीं सिद्धिदे सर्वममसमु
 क्त्वा साधयद्वयम् ॥ १ ॥ हृदन्तोयं षोडशार्णः सिद्धः सिद्धमनुर्मतः ॥ बीजेनैव
 पडङ्गानि जपाद्यं पूर्ववच्चरेत् ॥ २ ॥ नास्ति सिद्धोपासकानां कर्मासिद्धिस्तु
 कुत्रचित् ॥ उपासकाय सिद्धाय येनाम्नायेन जायते ॥ ३ ॥ तेनाम्नायेन दे
 वानां पाके स्यात्सर्वमेव हि ॥ पट्कर्मसिद्धते तस्य मनोराशधनं विना ॥ ४ ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चोल्कांमन्दस्यमातरम् ॥ ऐं ह्रीं उल्कापदं पश्चादेव्यै ह
 चाष्टवर्णकः ॥ ५ ॥ मन्त्रः प्रोक्तः प्रजप्तोयं धनारोग्यप्रदो मतः ॥ अथातः सम्प्र
 वक्ष्यामि सङ्कटांशुमातरम् ॥ ६ ॥ ह्रीं सङ्कटे च रोगं मे परमं नाशयद्वयम् ॥ षो
 डशार्णस्तु मन्त्रोयं सर्वदुःखापहो मतः ॥ ७ ॥ कारागृहे जपेत्क्षेत्रं बन्धमोक्षः प्र
 जायते ॥ वीरेश्वरादुदक्काश्यां सङ्कटाय त्रयं स्थिता ॥ ८ ॥ तत्र षोडशलक्षा

१. बलां, बलीं, बलं, बलै, बलो, बलः, इन छः अक्षरोंसे षडंगन्यास करे जैसे, बलां
 हृदयाय नमः बलीं शिरसे स्वाहा इत्यादि २. श्रीं धनदे धान्ये स्वाहा इति मन्त्रः ३. ह्रीं सिद्धिदे सर्व
 ममसाधयसाधय नमः ४. ऐं ह्रीं उल्कादेव्यै नमः इति अष्टाक्षरमन्त्रः ऐं और ह्रीं दोनों बीजों
 से षडंगकल्पना होती है जैसे ऐं ह्रीं हृदयाय नमः ऐं ह्रीं शिरसे स्वाहा ऐं ह्रीं शिखायै वषट्
 ऐं ह्रीं कवचाय हुम् ऐं ह्रीं नेत्रत्रयाय वौषट् ऐं ह्रीं अस्त्राय फट् ॥

णि जप्त्वा होमस्तु पूर्वया ॥ तस्य सिद्धो भवेन्मन्त्रस्तन्मुखाद्यदि निस्सरेत् ॥
६ ॥ अमुकस्यामुकं कष्टं गतं तद्गतमेव हि ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि विकटांके तु
मातरम् ॥ १० ॥ तारेन मो भगवति विकटे वीरपालिके ॥ प्रसीदयुगलं मन्त्र
प्रकृत्यर्णः प्रकीर्तितः ॥ ११ ॥ काश्यां वीरेश्वरासन्ना परिचमे विकटास्थिता ॥
तत्र मन्त्रमिमं जप्त्वा ग्रहतप्ताश्च बालकाः ॥ १२ ॥ उदरं चापि बन्ध्यायाः प्र
जावत्यास्तथा शिरः ॥ पित्रादित्यक्त्वा लाश्च तथा मातृविवर्जिताः ॥ १३ ॥
साधकस्य करस्पृष्टा नीरोगाश्चिरजीविनः ॥ २१४ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रे श्रीशिवप्रणीतेन वग्रहप्रकाशोद्भाविनः ॥ २२ ॥

मुनय ऊचुः ॥ देवदेव महादेव भक्तानुग्रहकारक ॥ ब्राह्मचाद्यष्टौ भास्करस्य
तदेतिष्ठन्ति शक्तयः ॥ १ ॥ रणे मृतानां योगेन मृतानां सह गामिनाम् ॥ स्वर्णया
श्च प्रयच्छन्ति तन्मनून् ब्रूहि शङ्कर ॥ २ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ब्रह्मशक्तिस्तु शक्ती
नां नायिका परिकीर्तिता ॥ योगिनां मुक्तिदात्री सा भोगिनां भोगदामता ॥
३ ॥ ब्रामित्येकाक्षरं बीजं मुनिर्वाचस्पतिर्मतः ॥ गायत्री छन्द उद्दिष्टं शक्तिः की
लकं चरः ॥ ४ ॥ ध्यायेद्ब्राह्मीं पद्मसंस्थां हंसारूढां चतुर्मुखाम् ॥ अक्षमालाव
राभीतिकमण्डलुकरारुणाम् ॥ ५ ॥ बीजेनैव षडङ्गानि मध्ये देवीं प्रपूजयेत् ॥
षट् कोणे च षडङ्गानि मध्ये देवीं प्रपूजयेत् ॥ ६ ॥ षट् कोणे च षडङ्गानि शक्तयो
र्च्याः कलादले ॥ चिन्तामणिज्ञाननीलघटकिन्यन्तरिक्षतः ॥ ७ ॥ महत्पूर्व
च सप्तैतास्सरस्वत्यः प्रकीर्तिताः ॥ लोकेश्वरी शिवान्ते च त्रिपुरादितयं भवेत् ॥
८ ॥ वागीश्वरी रुद्रविष्णुमुखान्ते चाक्षयामता ॥ पद्मावत्येवरूढा च षोडशी की
र्तिनायिकाः ॥ ९ ॥ तत्तन्मन्त्रैः पूजनीया बाह्येदिक्पाः सहेतयः ॥ लक्षमेकं
जपेन्मन्त्रं पलाशकुसुमैर्हुनेत् ॥ १० ॥ तत्पुष्पयुक्तसलिलैस्तर्पयेन्मार्ज्जये
त्कुशैः ॥ ऐश्वर्यार्थं तु सिद्ध्यर्थं गायत्री प्रथमां प्रियुक् ॥ ११ ॥ संरक्षणार्थं पु

१ ॐ नमो भगवति विकटे वीरपालिके प्रसीद प्रसीद २ ब्राह्मचायनमः, ब्रांशिरसे स्वाहा, ब्रांशिखायै वषट्, ब्रांश्रवाय हुम्, ब्रांश्रत्रयाय वौषट्, ब्रांश्रस्त्राय फट्, ३ चिन्तामणिसरस्वती, ज्ञानसरस्वती, नीलसरस्वती, घटसरस्वती, किनिसरस्वती, अन्तरिक्षसरस्वती ॥

प्रथमद्वितीयचरणान्वितम् ॥ मारणोच्चाटनाद्यर्थतृतीयेनसमन्वितम् ॥ १२ ॥
 लक्षमात्रंजपेन्मन्त्रंकार्यसिद्धिःप्रजायते ॥ अथादौसम्प्रवक्ष्यामिचिन्तामणि
 सरस्वतीम् ॥ १३ ॥ तारंमायांचहसरानैकाराद्यान्सविन्दुकान् ॥ पुनर्मा
 यांचतारंचवेदन्डेन्तांसरस्वतीम् ॥ १४ ॥ हृदयान्तोभवाणैर्यमन्त्रस्तुपरि
 कीर्तितः ॥ त्रिष्टुप्छन्दोमुनिःकंठश्चिन्तामणिसरस्वती ॥ १५ ॥ देवताद्यं
 चबीजंस्याद्धींशक्तिस्त्वङ्गकल्पनम् ॥ स्वरसम्पुटितैःकादिवर्गैःस्यादङ्गकल्प
 नम् ॥ १६ ॥ पुनश्चातारहलेखापुटितंदीर्घषट्कयुक् ॥ स्वकूटतेनचाङ्गानि
 मन्त्रार्णान्विन्यसेत्तनौ ॥ १७ ॥ मूर्द्धभूमध्यकर्णाक्षिनासिकास्यगुदाङ्गिषु ॥
 हंसारूढांमौक्तिकाभांमन्दहासेन्दुशेखराम् ॥ १८ ॥ वीणामृतघटाक्षस्रग्दीप्तह
 स्ताम्बुजस्थिताम् ॥ ध्यात्वैवंमनसापूज्याकुर्याद्वाह्यार्चनंततः ॥ १९ ॥ वा
 ग्देव्यौपार्श्वयोःपूज्येसंस्कृतप्राकृताह्वये ॥ ततःपङ्गावरणंततश्चाष्टदलेर्चये
 त् ॥ २० ॥ प्रज्ञामेधांश्रुतिंचैवस्मृतिशक्तिंततोर्चयेत् ॥ वागीश्वरींवसुमतींस्व
 स्तिब्राह्म्यादिकाअपि ॥ २१ ॥ दिक्पालैश्चचतुर्थस्याज्जपेद्द्वादशलक्षकम् ॥
 घृताक्नैरविसाहस्रंहुनेद्व्रीह्याद्यचम्पकैः ॥ २२ ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीकाम्य
 कर्माणिसाधयेत् ॥ सूर्यमण्डलग्नादेर्विध्यायेत्प्रतिदिनंयजेत् ॥ २३ ॥ सह
 सूत्रितयंयस्तुत्रिमासात्स्यान्महाकविः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिज्ञानपूर्वासर
 स्वतीम् ॥ २४ ॥ ऐकारयुक्ताहसरान्विन्दन्ताःपूर्वबीजकम् ॥ हसन्नलशत्येवंपं
 चईकारसंयुताः ॥ २५ ॥ विसर्गान्तास्तृतीयंस्याद्वीजंज्ञानप्रदोमनुः ॥
 ऋषिस्तुदक्षिणामूर्तिर्देवीज्ञानसरस्वती ॥ २६ ॥ अन्तबीजंभवेच्छक्तिराद्यवी
 जन्तुकीलकम् ॥ आद्यबीजेनचाङ्गानिकृत्वाबीजानिविन्यसेत् ॥ २७ ॥
 दक्षिणेचकरेवामेद्वयेबीजत्रयंपुनः ॥ पादादिनाभिपर्यन्तंनाभ्यादिहृदया

१ ॐ ह्रीं ह्रूं ह्रीं ॐ सरस्वत्यैनमः इति एकादशाक्षरमन्त्रः २ अं कं खं गं घं ङं आं ह्रं
 यायनमः, इं चं छं जं झं ञं ईं शिरसेस्वाहा इसरीतिसे न्यास होताहै ३ फिर ॐ और ह्रीं बीज
 से संपुटित करके, स्ह्रां, स्ह्रीं, स्ह्रं, स्ह्रै, स्ह्रौ, स्ह्रः, इन कूटोसे पङ्गन्यासकरे जैते ॐ ह्रीं स्ह्रां
 ॐ ह्रीं हृदयायनमः इत्यादि ४ ॐ मूर्द्धि ह्रीं भूमये, स्ह्रै दत्तकर्णे, ह्रीं वामकर्णे, ॐ दत्तनेत्रे
 स वामनेत्रे, रनाभिकायाम्, स्वमुखे, त्र्यैगुदे, नदत्तपादे, मः वामपादे, इति अक्षर न्यासः ॥

न्तकम् ॥ २८ ॥ हृदयादिवशीर्षान्तं क्रमाद्वीजत्रयं न्यसेत् ॥ ततोऽध्याये
 त्सूर्यनिर्भात्र्यक्षांचन्द्रकलाधराम् ॥ २९ ॥ करैर्धत्तेजपवटीं पुस्तकं वरदा
 भये ॥ पीनोत्तुंगस्तनीं पूर्णचन्द्रास्यामरुणाम्बराम् ॥ ३० ॥ एवं ध्यात्वा च
 येत्तेन ततो वाह्ये समर्चयेत् ॥ नवयोनित्रिकोणे पुवामाज्येष्ठादिका यजेत् ॥
 ३१ ॥ प्राङ्मध्ययोन्योरन्तस्तु यजेच्छक्रिचतुष्टयम् ॥ आद्या बह्वीविप्री
 स्यात्ततो दूरतरीमता ॥ ३२ ॥ सर्वादौ तेन ता वाह्ये पञ्चकोणं समाचरेत् ॥ आ
 ग्न्ये शाननैर्ऋत्यवायव्ये पश्चिमे क्रमात् ॥ ३३ ॥ यजेत्कोणे पञ्चवाणान्
 शोषणं मोहनन् तथा ॥ सन्दीप्तसम्भोहनकौ तथा चोन्मादनोन्तिमः ॥ ३४ ॥
 ततो ज्वावरणं पूज्यं पूर्वाशाद्यष्टयोनिषु ॥ क्रमेण शक्रयः पूज्याः शुभगा च तथा
 भगा ॥ ३५ ॥ भगपूर्वासर्पिणी च ततश्च भगमालिनी ॥ अनङ्गानङ्गकुसुमा
 ततश्चानङ्गमेखला ॥ ३६ ॥ अनङ्गमदनाचेति ध्यानमासां निरूप्यते ॥ अक्ष
 स्रक् पुस्तककरारक्ताभाः सर्वशक्रयः ॥ ३७ ॥ दिव्याम्बराः सर्वभूषाः सर्वाभीष्टप्रदा
 यिकाः ॥ ब्राह्मयाद्याश्च ततोऽभ्यर्चास्तदग्रे पूजयेत्पुनः ॥ ३८ ॥ भैरवानसि
 ताङ्गाद्यान् शक्रादीनां युधान्यपि ॥ यजेद्वा दशलक्षं स्याज्जपस्त्रिंशद्वारान्वितैः ॥
 ३९ ॥ हुनेत्पलाशपुष्पैश्च दशांशं वा शतांशकम् ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयो
 गानाचरेदथ ॥ ४० ॥ पलाशपुष्पैर्युतसौभाग्याय च होमयेत् ॥ लक्ष्म्यै
 तथैव जुहुयान् महासारस्वताय च ॥ ४१ ॥ मधुरत्रितयोपेतविल्वैश्चैत्रायुतं
 हुनेत् ॥ भवन्ति सकलालोका वर्यानास्तत्र संशयः ॥ ४२ ॥ एवं कुर्यात्स
 मृद्ध्यर्थं वीजैकैकस्य कथ्यते ॥ पृथक् प्रयोगोऽध्याने च पञ्चाशद्वर्णशोभिताम् ॥
 ४३ ॥ रक्तांसुस्तरोर्मूले विलसन्मणिपीठगाम् ॥ शृणिपाशकपाले पुमातुलुङ्ग
 धनुःकराम् ॥ ४४ ॥ रत्नैरलङ्कृतां काममदघूर्णितलोचनाम् ॥ हेलालिलास
 सम्भिन्नां नवयौवनसुन्दरीम् ॥ ४५ ॥ देवीं ध्यात्वा जपेत्क्षयो वीजं मध्यमं
 वशी ॥ त्रैलोक्यं क्षोभयेदाशुपुत्रावत्सिद्धिभागसौ ॥ ४६ ॥ अक्षमालासु
 धाकुम्भमुद्रा पुस्तकधारिणीम् ॥ नवकुन्देन्दुमङ्गाशं राजमौक्तिकभूषणाम् ॥
 ४७ ॥ शक्तिसंविन्मयीं ध्यात्वा वीजं सारस्वतं वशी ॥ योजयेत्प्रायण्य तस्य क
 विताभुविसम्मता ॥ ४८ ॥ अथातो वाममार्गस्थां वक्ष्ये नीलसरस्वतीम् ॥

तःसम्प्रवक्ष्यामिह्यन्तरिक्षसरस्वतीम् ॥ वाचंमायामन्तरिक्षसरस्वत्यग्निगोहि
नी ॥ ६६ ॥ द्वादशाणोमनुर्जप्तोवर्णलक्षमितोयदा ॥ शृणुयादीप्सितांवा
तांदूरस्थामपिसाधकः ॥ ६७ ॥ महासरस्वतीवक्ष्येसर्वकामफलप्रदाम् ॥ ऐं
ह्रीं श्रीं क्लीं समुच्चार्य सौं क्लीं ह्रीं ऐं पुनर्वदेत् ॥ ६८ ॥ बलूं स्त्रीं नीलतारेचसरस्वति
पदंततः ॥ द्वां ह्रीं क्लीं बलूं स उच्चार्य ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं पुनर्वदेत् ॥ ६९ ॥ सौः सौः ह्रीं
वह्निजायान्तोमन्त्रोद्वात्रिंशदर्णकः ॥ ब्रह्मानुष्टुप्सरस्वत्योमुन्याद्याः परिकी
र्तिताः ॥ ७० ॥ पञ्चपञ्चाष्टपञ्चेपुयुगाणैरङ्गकल्पनम् ॥ नवासनांसर्पभूषांक
र्त्रींचापिकपालकम् ॥ ७१ ॥ चपकंचत्रिशूलंचदधतींचचतुष्करैः ॥ मुण्ड
मालाधरां त्र्यक्षां भजेनीलसरस्वतीम् ॥ ७२ ॥ चतुर्लक्षं जपेद्विद्यां किंशुकैर्मधुरा
न्वितैः ॥ दशांशं जुहुयात्पूजां पीठे कुर्यात्तदुच्यते ॥ ७३ ॥ आदौ त्रिकोणं प
ट्कोणमष्टषोडशपत्रके ॥ द्वात्रिंशत्पत्रमन्तेस्याच्चतुःषष्टिदलंतथा ॥ ७४ ॥ त्रिरे
खाद्यधैरागेहंचतुरस्रमतः परम् ॥ एवं यन्त्रं समालिख्य बाह्यतः पूजनं चरेत् ॥
७५ ॥ चतुरस्रस्याग्निकोणे विघ्नेशं परिपूजयेत् ॥ वायुकोणे क्षेत्रपालमैशा
ने भैरवं तथा ॥ ७६ ॥ नैऋते योगिनीं स्रवामभागे गुरुं जेत् ॥ भृगुहस्या
द्य रेखायामणिमालधिमा तथा ॥ ७७ ॥ महिमा चेशिता पूज्या वशिता कामरू
पिणी ॥ गरिमा प्राप्तिरित्येताः पूज्याः पूर्वादिदिक् क्रमात् ॥ ७८ ॥ धरा गृहस्य
रेखायां द्वितीयायां तु भैरवाः ॥ भूमिगेहे तृतीयायां रेखायां मतिरः पुनः ॥ ७९ ॥
इत्थमाद्यावृत्तिचेष्टा योनिमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ चतुःषष्टिदले पद्मेशक्रीरर्चयेत्तथा
तीः ॥ ८० ॥ कुलेशी कुलनन्दा च वागीशी भैरवी तथा ॥ उमा श्री शान्त यश्च
एडा धूम्रा काली करालिनी ॥ ८१ ॥ महालक्ष्मीश्च कङ्काली रुद्रकाली सरस्व

१ ऐं बीजम् २ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं सौं क्लीं ह्रीं ऐं बलूं स्त्रीं नीलतारे सरस्वति द्वां ह्रीं
क्लीं बलूं सः ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं सौः सौः ह्रीं स्वाहा ३ पांच, पांच, आठ, पांच, पांच, और
चार अक्षरों से पदगन्यास होता है जैसे ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं सौं हृदयाय नमः इत्यादि इसी
रीतिसे अंगन्यास कारलेना ४ तीन रेखाओं से युक्त होवे ५ भूपुर ६ चतुष्कोण ७ अक्षि-
तांगो रुरुश्चण्डः क्रोधोन्मत्तकपालिनः भीषणश्चाथसंहारपतेऽष्टौ भैरवामताः ८ ब्राह्मी माहे
द्वारी, कौमारी, वैष्णवी, वाराही, इन्द्राणी, चामुण्डा, महालक्ष्मी, इति अष्टमातरः ॥

ती ॥ वाग्वादिनीचनकुलीभद्रकालीशशिप्रभा ॥ ८२ ॥ प्रत्यङ्गिरासिद्धल
 धमीर्हृमृतेशीचचण्डिका ॥ खेचरीभूचरीसिद्धाकामाक्षाहिङ्गुलावला ॥ ८३ ॥
 जयाचविजयाचाप्यजितानित्याऽपराजिता ॥ विलासिनीतथाघोराचित्रामु
 ग्धाधनेश्वरी ॥ ८४ ॥ सोमेश्वरीमहाचण्डाविद्याहंसीविनायिका ॥ वेदग
 भीतथाभीमाउग्रावैद्याचसद्गतिः ॥ ८५ ॥ उप्रेश्वरीचन्द्रगर्भाज्योत्स्नासत्या
 यशोवती ॥ कुलिकामालिनीकाम्याज्ञानवत्यथडाकिनी ॥ ८६ ॥ राकिनी
 लाकिनीचाथकाकिनीशाकिनीह्यपि ॥ हाकिनीचचतुःपष्टिशक्तयःसिद्धिदा
 यिकाः ॥ ८७ ॥ दर्शयेत्खेचरीमुद्रां द्वितीयावरणेर्चिते ॥ द्वात्रिंशत्पत्रमध्ये
 तुपूज्याएतास्तुशक्तयः ॥ ८८ ॥ किरतायोगिनीवीरावेतालायक्षिणीहरा ॥
 ऊर्ध्वकेशीचमातङ्गीमोहिनीवंशवर्द्धिनी ॥ ८९ ॥ मालिनीललितादूतीम
 नोज्ञापद्मिनीधरा ॥ शर्वरीछत्रहस्ताचरक्त्नेत्राविचर्चिका ॥ ९० ॥ मातृका
 दूरदर्शाचक्षेत्रेशीरङ्गिणीनदी ॥ शान्तिर्दित्यावज्रहस्ताधूम्राश्वेतासुमङ्गला ॥
 ९१ ॥ इष्टादृतीयावरणंबीजमुद्रांप्रदर्शयेत् ॥ ततःषोडशपत्रेषुपूज्याःषोडश
 शक्तयः ॥ ९२ ॥ मुग्धाश्रीःकुरुकुलाचत्रिपुरातुतलक्रिया ॥ रतिःप्रीतिस्तथा
 चालासुमुखीश्यामलाविला ॥ ९३ ॥ पिशाचीचविदारीचशीतलावज्रयो
 गिनी ॥ सर्वेश्वरीतिसम्पूज्यमृणिमुद्रांप्रदर्शयेत् ॥ ९४ ॥ अष्टपत्रेस्वस्वमन्त्रै
 र्यजेदष्टसरस्वतीः ॥ नैमःपद्मासनेपद्मरूपेवाग्भुवनेश्वरी ॥ ९५ ॥ कामोवद
 दयंवाग्वादिनिस्वाहाध्रुवादिकाः ॥ वागीश्वर्यामनुःप्रोक्तश्चतुर्विंशतिवर्ण
 कः ॥ ९६ ॥ महाकविर्वर्णलक्षजपात्प्राच्यांचपूजनम् ॥ हंसकलहरायुक्ताई
 ह्वारेणवददयम् ॥ ९७ ॥ चित्रेश्वरीतिवाग्बीजंस्वाहान्तोद्वादशाक्षरः ॥ चि
 त्रेश्वर्यामनुलक्षजपाच्चित्रकलाप्रदः ॥ ९८ ॥ स्त्रीवश्यकृत्तथानेनवह्निकोणे

१ कामिनी इति क्वचित्पाठः २ परिवर्त्य करौ स्पष्टाचर्चचन्द्राकृतीप्रिये ॥ तज्जन्त्यांगुप्रयुगलं
 युगपत्कारयेत्ततः ॥ १ ॥ अथःकनिष्ठावष्टव्येमध्यमेविनियोजयेत् ॥ तथैवकुटिलेयोज्येसर्वा
 यस्तादनामिके ॥ २ ॥ बीजमुद्रेयमुदितासर्वसिद्धिप्रदायिनी ३ अंकुशमुद्रा ४ अंनमः पद्मास
 ने पद्मरूपे ऐं ह्रीं क्लीं वदवदवाग्वादिनिस्वाहा इति मन्त्रः ५ अंकारादि मे जोड़ने से
 चौबीस अक्षर होते हैं ६ इसकल, इन चार अक्षरों को ह्रीं बीजमें संयुक्त करके फिर
 वदवद और चित्रेश्वरि ऐंस्वाहा इन पदोंके जोड़नेसे बारह अक्षरका मन्त्रहोता है ॥

प्रपूजयेत् ॥ वाग्बीजंकुलजेवाक्चसरस्वत्यनलाङ्गना ॥ ६६ ॥ एकादशार्ण
मन्त्रेणकुलजांदक्षिणेर्चयेत् ॥ वाङ्मायाश्रीवदद्वन्द्वकीर्त्तीश्वर्य्यनलप्रिया ॥
१०० ॥ त्रयोदशार्णेनयजेन्नैर्ऋत्येकीर्त्तिनायिकाम् ॥ पश्चाद्यजेच्चपूर्वोक्तामैन्त
रिक्षसरस्वतीम् ॥ १ ॥ वायव्यकोणेपूर्वोक्तायजेच्चटसरस्वतीम् ॥ उदङ्नीलैस
रस्वत्यानवार्येनचतायजेत् ॥ २ ॥ ईशानेपूजयेत्पूर्वप्रोक्तांकिनिसरस्वतीम् ॥
पञ्चम्यावृत्तिमाराध्यक्षोभमुद्रांप्रदर्शयेत् ॥ ३ ॥ तस्यबाह्येतुपट्टोणेडाकिनीरा
किनीतथा ॥ लाकिनीकाकिनीचैवशाकिनीहाकिनीतथा ॥ ४ ॥ दर्शयेद्द्रा
विणीमुद्रांपञ्चावरणपूजने ॥ त्रिकोणेतद्वहिःपूज्यापरावालाचभैरवी ॥ ५ ॥
दर्शयेत्कर्षिणीमुद्रांपूजाचेत्थंप्रकीर्त्तिता ॥ गणेशायक्षेत्रपाययोगिन्यैभैरवाय
च ॥ तारायैचापिवितरेद्वलिनित्यंचतुष्पथे ॥ ६ ॥ परमान्नचशाकाज्यपाय
सापूपकादिकान् ॥ बलिद्रव्यंसमाख्यातंयेनेष्टंसाप्रयच्छति ॥ ७ ॥ अस्याध्या
नंत्रिधावन्मिसत्त्वादिगुणभेदतः ॥ श्वेताम्बराढ्यांहंसस्थांमुक्ताभरणभूषिता
म् ॥ ८ ॥ चतुर्वक्रामष्टभुजैर्दधानांमुद्रिकांभजे ॥ वराभयेपाशशक्तीअक्षसक्
पुष्पमालिके ॥ ९ ॥ शब्दपाथोनिधौध्यायेत्सृष्टिध्यानमुदीरितम् ॥ अथ
चान्यत्प्रवक्ष्यामिध्यानंतदवधारय ॥ १० ॥ रक्ताम्बरास्त्रसिंहासनस्थांहेम
भूषिताम् ॥ एकवक्रांवेदसंख्यैर्भुजैःसम्बिभ्रतीक्रमात् ॥ ११ ॥ अक्षमाला
म्पानपात्रमभयंवरमुत्तमम् ॥ श्वेतद्वीपस्थितांध्यायेत्स्थितिध्यानमितीरित
म् ॥ १२ ॥ कृष्णाम्बराढ्यांनौसंस्थामस्थ्याभरणभूषिताम् ॥ नववक्राम्भुजै
रष्टादशभिर्दधतीवरम् ॥ १३ ॥ अभयम्परशुंदर्वीखड्गंपाशुपतंहलम् ॥ भि
न्दिपालश्चमुशलंकर्त्रीशक्तिंत्रिशिर्षिकम् ॥ १४ ॥ संहारास्त्रंवज्रपाशौखट्वाङ्गं
गदयासह ॥ रक्ताम्भोधौस्थितान्ध्यायेत्संहारध्यानमीरितम् ॥ १५ ॥ कर्म
सुकूरसौम्येषुध्यायेन्मन्त्रीतथातथा ॥ एवंसिद्धेमनौमन्त्रीगिरावाचस्पतिर्भ

१ ऐं कुलजे ऐं सरस्वतिस्वाहा इति मन्त्रः २ ऐं ह्रीं श्रीं वदवद कीर्त्तीश्वरिस्वाहा ३
ऐं ह्रीं अन्तरिक्षसरस्वतिस्वाहा इति मन्त्रः ४ घटसरस्वतीका मन्त्र पीठे लिखा है ५ वृत्तं
वै वदवद त्रींहुंफट्स्वाहा इति मन्त्रः ६ ऐं ह्रीं ह्रीं किण्णि किण्णि विच्चे इति किण्णि सरस्वती
मन्त्रः, यह नव अक्षर का मन्त्र है ॥

वेत् ॥ १६ ॥ दूर्वोत्थयातुलेखन्यारोचनारसयुक्तया ॥ बालस्याच्छिन्ननालस्यजि
 ह्वार्याविलिखेन्मनुम् ॥ १७ ॥ सम्प्राप्तेसोष्टमेवर्षेसर्वशास्त्रज्ञतामियात् ॥ अयुत
 मन्त्रसञ्ज्ञांवाचांवालस्यकण्ठतः ॥ १८ ॥ बध्नीयात्पूर्वसम्प्रोक्तं बलिंदत्त्वावि
 धानतः ॥ द्वादशेवत्सरेप्राप्तेभक्षितासाकवित्वकृत् ॥ १९ ॥ ज्योतिष्मतीभ
 वन्तैलंकर्षमात्रं सुमन्त्रितम् ॥ उपरागेजलस्थो योऽश्रीयाद्वाचस्पतिर्भवेत् ॥
 २० ॥ चतुष्पथेशमशानेवाहित्वा लज्जाम्भयन्तथा ॥ जपेच्छवं समारुह्य वि
 द्यान्तत्परमानसः ॥ २१ ॥ शृणोत्यसावमुंशब्दं निशीथे जपतत्परः ॥ पारगो भव
 विद्यानां सर्वसिद्धिमवाप्नुहि ॥ २२ ॥ विद्वत्कुलसमूहभूतमष्टवर्षशिशुद्वयम् ॥
 उपविश्य तयोर्मूर्ध्नि करौ दत्त्वा जपेन्मनुम् ॥ २३ ॥ वेदान्तन्यायसंयुक्त्या वि
 वदेते उभावपि ॥ यः कौतुकी स आश्चर्य्यविद्यायाः पश्यतु ध्रुवम् ॥ २४ ॥ वि
 धाय वेदिकारम्यां विजनेकदलीवने ॥ तत्रासीनो जपेद्विद्यामर्कलक्षं विधान
 तः ॥ २५ ॥ दासीचालितदोलायामारूढां सुस्मिताननाम् ॥ पुत्रागचम्प
 काशोकरम्भाविपिनसंस्थिताम् ॥ २६ ॥ एवं ध्यात्वा भगवतीं बलिंदद्याज्ज
 पान्ततः ॥ एवं कुर्वन्नरः सर्वमभीष्टं लभते ध्रुवम् ॥ २७ ॥ निर्वासा विशिखः प्रे
 तभूमिस्थो यो जपेन्मनुम् ॥ अयुतं कृष्णभूता हेसवाक्सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २८ ॥
 विद्यां सौख्यं धनम् पुष्टिमायुः कीर्तिं बलं श्रियः ॥ रूपं कामयमानेन सेव्येयन्तु सर
 स्वती ॥ २९ ॥ अथ लोकेश्वरीं वक्ष्ये त्रिकूटाख्यां सरस्वतीम् ॥ श्रीं ह्रीं क्लीमिति
 मन्त्रोऽस्यास्त्रिबीजः परिकीर्तितः ॥ ३० ॥ मुनयस्त्वस्य सम्प्रोक्ता भृगुसम्मोह
 नादयः ॥ छन्दोनिवृच्च गायत्री देवी लोकेश्वरी मता ॥ ३१ ॥ ह्रीं बीजं क्लीं च
 शक्तिः स्याद्विर्मन्त्रार्णैः षडङ्गकम् ॥ ध्यानमस्याः प्रवक्ष्यामि नानारत्नचये स्थि
 तम् ॥ ३२ ॥ सुवर्णजंकल्पतरुं मणिकुट्टिमभूमिगम् ॥ तस्याधस्ताद्रत्नमये
 स्थितां सिंहासनोपरि ॥ ३३ ॥ श्वेतपद्मे समासीना म्मणिकुण्डलभूषिताम् ॥

१ जो लोकमें मालकाँगुनी या ककुंदनि नाम करके प्रसिद्ध है २ सूर्य व चन्द्रमा के
 ग्रहण समय के बाद ३ नग्न और चौटी की गांठको खोले हुये पुरुष श्मशान में मंत्र जपे ४
 तीनों बीजों से दो आवृत्ति करके षडङ्गन्यास करे जैसे, श्रीं हृदयाय नमः ह्रीं शिरसे स्वाहा,
 क्लीं शिखायै वषट् श्रीं कवचाय हुम्, ह्रीं नेत्रत्रयाय वौषट् क्लीं अस्त्राय फट् ॥

केयूरहारमुकुटरसनानूपुरान्विताम् ॥ ३४ ॥ पद्मद्वयपाशवरौचांकुशेशुशरा
सने ॥ अभीतिपुष्पवाणांश्चदधानांकरपल्लवैः ॥ ३५ ॥ हेमाभांसप्तद्वती
भिस्तरुणीभिःसमावृताम् ॥ चामरादर्शकरकताम्बूलकरशोभिभिः ॥ ३६ ॥
प्रसन्नदृष्ट्यापश्यन्तिसाधकंत्वितिचिन्तयेत् ॥ सूर्यलक्षजपेन्मन्त्रंहुनेत्रिमधु
रान्वितैः ॥ ३७ ॥ राजवृक्षसमिद्धिश्चतदशाशंप्रजुह्वयेत् ॥ षट्कोणमध्ये
देवेशींकोणेष्वङ्गानिपूजयेत् ॥ ३८ ॥ लक्ष्मींहरिंपार्वतींचशङ्करंचरतिंस्मरम् ॥
पार्श्वद्वयेशङ्गपद्मानिधीपूज्यौतदनन्तरम् ॥ ३९ ॥ ब्रह्मादिभिस्तृतीयंस्यात्स्त्री
रूपैर्लोकपालकैः ॥ चतुर्थपञ्चमन्तेषामायुधैरितिपूजनम् ॥ ४० ॥ ततःका
म्यानिकुर्वीतजपेत्सूर्यसहस्रकम् ॥ तावद्धुनेद्विल्वफलैःसम्पत्तिःपरमाभवेत् ॥
४१ ॥ राजवृक्षसमिद्धोमात्कांक्षिताकर्षणम्भवेत् ॥ जपाकुसुमहोमस्तुसम
स्तजनवश्यकृत् ॥ ४२ ॥ पलाशपुष्पहोमेनात्युत्कृष्टकविताभवेत् ॥ अथातः
संप्रवक्ष्यामित्रिपुरांशिवसञ्ज्ञिताम् ॥ ४३ ॥ सैविन्दवोद्वादशैवस्वराःप्रथमवी
जकम् ॥ द्वितीयंकामबीजंस्यात्तृतीयंसौरितिस्मृतम् ॥ ४४ ॥ तुल्यंज्ञान
सरस्वत्याध्यानन्यासार्चनादिकम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिरुद्रविश्वेश्वरीमनुं
म् ॥ ४५ ॥ ॐवांश्रींहींसमुच्चार्यस्फूर्त्तौस्वाहान्तकोमनुः ॥ अष्टाक्षरोमुनिश्चा
स्यात्रिविक्रमउदाहृतः ॥ ४६ ॥ रुद्रवागीश्वरीदेवीगायत्रीछन्दईरितम् ॥
स्वाहाशक्तिश्चवांबीजंषेद्धिर्मन्त्रार्णकैःक्रमात् ॥ ४७ ॥ सांसींसूंचापिसै
सौंसःपूर्वकैरङ्गकल्पनम् ॥ सर्वज्ञामृततेजोज्वालामालिनितदुत्तरम् ॥ ४८ ॥
तृप्तेत्युक्तावदवदअनादिबोधवज्रिणे ॥ वज्रधरायस्वतन्त्रनित्यमलुप्तशक्ति

१ होमद्रव्यैः इति शेषः, त्रिमधुरसंयुक्त तिलादि द्रव्यों से होमकरे २ अंअं ईई उंऊं
एँ ओँऔँ अंअः क्लीं सौः ३ ओंवां श्रीं ह्रीं स्फूर्त्तौ स्वाहा ४ ओंवां इत्यादि मन्त्रके
छः अक्षरों के आदिमें सां सीं इत्यादि छः बीजों को जोड़कर षडङ्गन्यास करे जैसे सां
ओं हृदयाय नमः सींवां शिरसे स्वाहा मूं श्रीं शिखायैवषट् सैं ह्रीं कवचाय हुम्, सौंस्फूर्त्तौ
नेत्रत्रयायवौषट्, सः सौं अस्त्रायफट् ५ सर्वज्ञामृततेजोज्वालामालिनि तृप्ता वदवद अनादि
बोधेवज्रिणे वज्रधरायस्वतन्त्र नित्यमलुप्तशक्तिसहजातिरूपिणे अनन्तशक्तिबलिपशुंहुफट्
पाशुपतास्त्राय सहस्राक्षाय ॥

च ॥ ४६ ॥ सहजातिरूपिणे चानन्तशक्तिवर्तिवदेत् ॥ पशुं हुं कट्पाशुपता
 स्त्रायेति पदमुच्चेत् ॥ सहस्राक्षयेति मन्त्रः प्रोक्तः सप्ततिवर्णकः ॥ ५० ॥ सर्वका
 मप्रदश्चैवं ध्यानमस्यानिरूप्यते ॥ ५१ ॥ शुभ्राभां त्रीक्षणां दोर्भिर्विभ्रतीं फलपु
 स्तके ॥ वराभये सर्पभूषारुद्रवागीश्वरीं भजे ॥ ५२ ॥ जपपूजाप्रयोगादिज्ञेयं
 वाग्वादिनीसमम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि विष्णुवागीश्वरीमनुम् ॥ ५३ ॥
 ह्रीं वाचस्पते अमृतमूः मूं ह्रीं सौ च सं वदेत् ॥ द्वादशाणो मन्त्र उक्को मुनिः कंठः प्रकी
 र्त्तितः ॥ ५४ ॥ विष्णुवागीश्वरी देवी विराट्छन्दः प्रकीर्त्तितम् ॥ पुः शक्तिर्वाक्
 च बीजं स्याद्भुवश्च वाचस्पते इति ॥ ५५ ॥ अमृतेति शिरः प्रोक्तं मूः शिखां च वर्म्म
 कम् ॥ वाचस्पते अमृतेति नेत्रं मूः मूं तथा स्त्रकम् ॥ ५६ ॥ ध्यानपूजादिकं प्राग्वा
 त्प्रयोगः कथ्यते धुना ॥ संवत्सरं हविष्याशीसहस्रम्प्रत्यहञ्जयेत् ५७ ॥ जपान्ते
 दशवारञ्च जप्त्वा तेनोदकं पिबेत् ॥ तेन लोकान्तरा मेधा जायते नात्र संशयः ॥
 ५८ ॥ जपेद्भूमूत्रपक्वाशीतिथिलक्षं मनुं त्विमम् ॥ साज्यकोलसमिद्धिस्तुहुने
 दष्टसहस्रकम् ॥ ५९ ॥ भूतम्भव्यं वर्त्तमानं सर्वजानाति साधकः ॥ कपिलाज्य
 युतं ब्राह्मीरसम्प्रातस्तुयः पिबेत् ॥ ६० ॥ चुलुकैकमन्त्रितन्तुदशवारम्पलत्र
 यम् ॥ धारयेद्देदशास्त्रादिप्रोक्तञ्च त्वेकवारकम् ॥ ६१ ॥ सकृच्छ्रुतन्तुयत्तेन न
 च विस्मरति क्वचित् ॥ प्रकुर्यान्मायया ज्ञानि ध्यानमस्यानिरूप्यते ॥ ६२ ॥ रक्ते
 त्पलकरद्वन्द्वं पद्मस्थां कमलाननाम् ॥ बन्धूकाभां त्रिनयनां नानाकल्पोज्ज्वलां
 स्मरेत् ॥ ६३ ॥ शक्तिपीठे यजेद्देवीं पुरोहानि च मातरः ॥ लोकपालांस्तदस्त्राणि
 पद्मावत्यर्चनं स्मृतम् ॥ ६४ ॥ लक्षमेकम्पुरश्चर्या दशांशं जुहुयाद्घृतैः एव मनुं
 यो भजते भुभगः सर्वयोषिताम् ॥ ६५ ॥ पद्मावती समान्या तु नास्ति सौभाग्य
 दा भुवि ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि अश्वारूढा महामनुम् ॥ ६६ ॥ तौरमुक्ता तथा चै
 हि परमेश्वर्यग्निगेहिनीम् ॥ दशाणो यं मुनिर्ब्रह्मा विराट्छन्दश्च देवता ॥ ६७ ॥
 अश्वारूढा पङ्गानि ताराद्यैस्त्रिपदैर्दिधा ॥ अश्वारूढां चन्द्रमालां त्र्यक्षां पाशे
 न साधकम् ॥ ६८ ॥ बध्वा मयन्तीं वामेन दक्षे कनकवेत्रकाम् शक्तिपीठे यजेद्दे
 वीं पुरांगानि प्रपूजयेत् ॥ ६९ ॥ मातुरिन्द्रादिदिग्वाह्ये तदस्त्राणि ततो बहिः ॥

१ ह्रीं बीजकरके पठन्न्यास करे ॥ २ ओं एहि परमेश्वरि स्वाहा । इति मन्त्रः ॥

जपेदयुतसङ्ख्याकंदशांशं जुहुयाद्घृतैः ॥ ७० ॥ तर्पणादिततः कुर्यात्
पूर्वोक्तविधिना सुधीः ॥ इत्थं ध्यात्वैव सकलं विश्वं वशयतेऽचिरात् ॥ ७१ ॥
आज्यान्नं जुहुयान्मन्त्री लभते वाञ्छितं फलम् ॥ त्रिमध्वाक्कैस्थालो नैर्वश्या
दभूपान्हुने चुयः ॥ ७२ ॥ पूर्वोक्तेन विधानेन वश्याः स्युर्वनिता अपि ॥
अनया विद्यया सर्पिर्होमः काञ्चन दोमतः ॥ ७३ ॥ त्रिस्वादुभिः सहस्रं च हु
नेत्स्त्रीवशसिद्धये ॥ पूर्वोक्तेनैव होमेन नारीमाकर्षयेद्ध्रुवम् ॥ ७४ ॥ तारादि
रथमायादिरयमेकादशार्णकः ॥ षड्दीर्घमायै वास्य षडङ्गविधिरीरितः ॥ ७५ ॥
ॐ ॐ ह्रीं क्रों पूर्वकोयं प्रोक्तो विश्वमितार्णकः ॥ द्विभूभूत्रोऽप्युगमैश्च षडङ्ग
विधिरीरितः ॥ ७६ ॥ पञ्चलक्षं पुरश्चर्या पूजाद्यं पूर्ववन्मतम् ॥ पूर्वचावर
णे प्रोक्ताः साक्षयाः कीर्त्तिनायिकाः ॥ ७७ ॥ इन्द्रादिबाह्यावरणे प्रोक्तो ब्राह्म्यावि
धिस्त्वयम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि सम्यग्वाहेश्वरीविधिम् ॥ ७८ ॥ ॐ
ह्रीं नमो भगवति माहेश्वर्यै हि संवदेत् ॥ परमेपदमुच्चार्य श्वरिस्वाहान्तकोम
नुः ॥ ७९ ॥ तारादिरेकविंशार्णोऽश्वारूढावत्परमं मतम् ॥ वृषारूढां भालचन्द्रां
त्रिनेत्रां शशिसन्निभाम् ॥ ८० ॥ दधतीं शूलडमरुं महाहिमलयां भजे ॥ वर्ण
लक्षं जपेन्मन्त्रं बिल्वपत्रैर्घृतप्लुतैः ॥ ८१ ॥ जुहुयात्तदशांशेन महदैश्वर्यमा
न्भवेत् ॥ आदावङ्गानि सम्पूज्य राशिपत्रेततो यजेत् ॥ ८२ ॥ आदौ बालां
तथा शक्तिं नित्यं क्लिन्नाग्निवासिनीम् ॥ अन्नपूर्णा तथा गौरीं वज्रप्रस्तारिणी
मपि ॥ ८३ ॥ वज्रेश्वरीं च त्वरितां शिवदूतीं त्रिकण्टिकाम् ॥ वश्येत्रिकण्टि
कीं चापि स्वस्वमन्त्रैः समर्चयेत् ॥ ८४ ॥ ततो दिक्पांस्तदस्त्राणि चेत्यं माहे
श्वरीमता ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि बालामन्त्रान्सुसिद्धिदान् ॥ ८५ ॥ वा
कामसौख्यबीजानि सौः क्लीं ऐं च पुनः पठेत् ॥ षडर्णोऽयं मनुः प्रोक्तो दक्षिणामूर्ति

१ ॐ ह्रीं एहि परमेश्वरि स्वाहा । ॐ के आगे ह्रीं जोड़नसे उक्त मन्त्र पूर्वोक्तदशाक्षर
ही से बनजाता है २ ह्रां ह्रीं हूं हूं ह्रीं हूं हूं क्रमसे इन बीजों करके अथवा आं ह्रीं हृदयाय नमः
ई ह्रीं शिरसे स्वाहा ॐ हूं शिखायै वषट् ऐं ह्रीं कवचाय हुम्, औं ह्रीं नेत्रत्रयाय वौषट्,
अः ह्रीं अस्त्राय फट् इस रीतिसे न्यास करे ३ ॐ आं ह्रीं क्रों एहि परमेश्वरि स्वाहा, तेरह
अक्षरका मन्त्र है ४ औं ह्रीं नमो भगवति माहेश्वरि एहि परमेश्वरि स्वाहा ॥ इति मन्त्रः ॥
५ ऐं क्लीं सौः सौः क्लीं ऐं ॥

कोमुनिः ॥ ८६ ॥ गायत्रीछन्दउद्दिष्टं देवीत्रिपुरवालिका ॥ पाशांकुशौ
 पुस्तकाक्षसूत्रंचदधतीकरैः ॥ ८७ ॥ रक्तात्र्यक्षाचन्द्रभालाध्येयावालासुरा
 चिता ॥ न्यासानत्रप्रकुर्वीत षडङ्गान्मातृकासमान् ॥ ८८ ॥ जपेत्तद्वन्द
 शांशेन होमःपुष्पैर्हयारिजैः ॥ पूजापूर्वादितेपीठेनङ्गैरत्यादिशायकैः ॥ ८९ ॥
 प्रभादिभिर्दिगीशास्त्रैः प्रयोगःपूर्ववन्मतः ॥ श्रीं क्लीं ह्रीं ऐं कौमसौश्च ह्रीं
 क्लीं श्रींचनवाक्षरः ॥ ९० ॥ ध्यानपूजादिकंसर्वं पूर्वप्रोक्तपठणवत् ॥ अथा
 न्यत्सम्प्रवक्ष्यामि वाक्कामोसौस्समुच्चरेत् ॥ ९१ ॥ बालत्रिपुरेस्वाहेति दशा
 णीऽन्यच्चपूर्ववत् ॥ अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामि क्लीं ह्रीं ऐंचसमुच्चरेत् ॥ ९२ ॥ त
 तश्चबालेत्रिपुरेसिद्धिं देहिनमस्त्विति ॥ चतुर्दशाक्षरोमन्त्रो मुन्याद्यंचपठण
 वत् ॥ ९३ ॥ प्रयोगाश्चात्रसिध्यन्तित्रिवर्णोक्तास्तथाखिलाः ॥ अथान्योवक्ष्य
 तेह्रींश्रींक्लींप्रोक्त्वात्रिपुरेतिच ॥ ९४ ॥ भारतिकवित्वंदेहिस्वाहान्तोऽन्यच्च
 पूर्ववत् ॥ ह्रीं ह्रीं ह्रीं प्रौढत्रिपुरेआरोग्यमैश्वर्य्यं देहि ॥ ९५ ॥ स्वाहान्तोष्ट
 दशाणीयंन्यासाद्यंस्यात्पठणवत् ॥ ह्रींश्रींक्लींबालत्रिपुरेमदायत्तांवदेत्ततः ॥
 ९६ ॥ विद्यांकुरुनमःस्वाहाविंशत्यर्णेश्चपूर्ववत् ॥ अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामिमा
 यांश्रीं क्लीं परात्परे ॥ ९७ ॥ त्रिपुरेसर्वमित्युक्त्वा ईप्सितंसाधयेतिच ॥
 स्वाहाविंशतिवर्णोयं मुन्याद्यन्तुपठणवत् ॥ ९८ ॥ सिद्धेमन्त्रेक्षजपादभी
 ष्टंसिध्यतिध्रुवम् ॥ अथान्यं सम्प्रवक्ष्यामि क्लीं क्लीं श्रींच ह्रींद्वयम् ॥ ९९ ॥
 त्रिपुरेत्तालितेप्रोक्त्वा मदीप्सितांचयोपिताम् ॥ तेहियाञ्छितमित्युक्त्वा कुरुज्व
 लनकामिनी ॥ १०० ॥ अष्टाविंशतिवर्णोयं श्रीदःसर्वन्तुपूर्ववत् ॥ अथा
 न्यं सम्प्रवक्ष्यामि शक्तेरष्टाक्षरंमनुम् ॥ १ ॥ आं श्रीं ह्रीं क्लीं क्लींच ह्रींच श्रीं
 आं अष्टाक्षरोमनुः ॥ अजोमुनिश्चगायत्रीछन्दःशक्तिश्चदेवता ॥ २ ॥
 स्त्रीवश्याकर्षणादौचविनियोगउदाहृतः ॥ षड्दीर्घमाययाङ्गानि सर्वैरष्टाङ्ग
 मीस्तिम् ॥ ३ ॥ हृन्धिरश्चशिखावर्म नेत्रास्त्रोदरपृष्ठकम् ॥ अष्टाङ्गवि
 न्यसेन्मन्त्रं मूलेनव्यापकंचरेत् ॥ ४ ॥ आनन्दरूपिणीं देवीं पाशांकुश
 धनुःशरान् ॥ विभ्रतींदोर्भिररुणांकुचात्ताहृदिभावयेत् ॥ ५ ॥ शक्तेपीठे

यजेद्देवीं हलेखादिभिरंगकैः ॥ मातृभिलोकपालैश्च वज्राद्यैः पञ्चमावृत्तिः ॥ ६ ॥
 अष्टलक्षं जपेत्साज्यैर्दशांशं जुहुयात्तिलैः ॥ नित्यक्लिन्नामथो वच्मि नित्यक्लि
 नेमदद्रवे ॥ ७ ॥ नमश्चेति दशाण्यं मुनिरत्रिः प्रकीर्तितः ॥ नित्यक्लिन्ना
 देवताचत्रिष्टुप् छन्द उदाहृतम् ॥ ८ ॥ नित्याद्यैर्हृदयं स्वाहा साम्नायैः शिर
 ईरितम् ॥ क्लिन्ने स्वाहा शिखानित्यक्लिन्ने च कवचं मतम् ॥ ९ ॥ नित्यक्लिन्ने
 नमश्चास्त्रं ध्यानं पूर्ववदाचरेत् ॥ पूजादिकमथो मन्त्रो पूर्ववत्परिकल्पयेत् ॥
 १० ॥ एकलक्षं जपेन्मन्त्रन्तदशांशं जुहुनेत्तिलैः ॥ तर्पणादिततः कुर्यात्पूर्वोक्त
 विधिना सुधीः ॥ ११ ॥ प्राग्वत्प्रयोगाः सेव्येयं दारिद्र्ये सुखकारिणी ॥ अथा
 तो वह्निवासिन्या नवाणो मनु रूच्यते ॥ १२ ॥ ॐ ह्रीं च वह्निवासिन्यै नमश्चे
 ति मुनिर्मतः ॥ वशिष्ठश्च तथा छन्दो गायत्री देवतास्त्वयम् ॥ १३ ॥ शक्तिवी
 जन्तुशक्तिस्स्यात्कीलकं मध्यमे रितम् ॥ विद्याद्वितीयबीजेन दीर्घस्वरयुता सु
 धीः ॥ १४ ॥ मायान्तेन षडङ्गानि कुर्यान्मन्त्री कराङ्गयोः ॥ नेत्रयोः कर्णयो
 नार्साकपोलास्यध्वजे गुदे ॥ १५ ॥ मन्त्राक्षराणि विन्यस्य सर्वेण व्यापकं च
 रेत् ॥ तप्तकाञ्चनसङ्काशां नवयौवनसुन्दरीम् ॥ १६ ॥ चारुस्मेरमुखाम्भोजां
 विलसन्नयनत्रयाम् ॥ अष्टभिर्बाहुभिर्युक्तां माणिक्याभरणोज्ज्वलाम् ॥ १७ ॥
 वामहस्ते पुरत्ताब्जं शङ्खं पुण्ड्रे क्षुजं धनुः ॥ ग्लौमण्डलं दक्षिणेऽपि कङ्कारहेमशृ
 ङ्गकम् ॥ १८ ॥ पुष्पेष्टं मातुलुङ्गं च स्वसमानसखीवृताम् ॥ नवकोणे कर्णिका
 यामादावङ्गानि चार्चयेत् ॥ १९ ॥ अष्टयोनिषु सम्पूज्यास्तदग्रास्तु प्रदक्षिण
 म् ॥ ज्वालिनी विश्वलिङ्ग्यन्यामङ्गलाचमनोहरा ॥ कमलाकितवा विश्वावि
 विधाचेति शक्तयः ॥ २० ॥ तदबहिर्द्वादशदले सम्पूज्या राशिशक्तयः ॥ मे
 षावृषाचमिथुना कर्कटाद्याश्च तामताः ॥ २१ ॥ दशदिक्षु तथा चाग्रे दशश
 क्तीः प्रपूजयेत् ॥ घस्मरं सर्वभक्षां च विश्वाख्यां विविधोद्भवाम् ॥ २२ ॥ चित्र
 रूपां निस्सपत्नां निरातङ्गां च पावनीम् ॥ अचिन्त्यां वैभवस्तुतां तदभेलोकपा

१ ह्रां ह्रीं अंगुष्ठाभ्यां नमः, ह्रीं ह्रीं तर्जनीभ्यां नमः, हूं ह्रीं मध्यमाभ्यां नमः, ह्रैं ह्रीं अना-
 मिकाभ्यां नमः, ह्रौं ह्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः, ह्रः ह्रीं करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः, इस रीति से
 हृदयादि न्यासको भी कर लेना ॥

लकान् ॥ २३ ॥ तदस्त्राणीतिपूजोक्ता देव्याः सर्वसमृद्धिदा ॥ एकलक्षं जपेन्म
 न्त्रं दशांशान्तु हुनेद्घृतैः ॥ २४ ॥ तर्पणं मार्जनं कृत्वा ब्राह्मणराधनं तथा ॥ सि
 द्धमन्त्रः प्रकुर्वीत प्रयोगान्निजवाञ्छितान् ॥ २५ ॥ काम्यहोमविधिं वक्ष्ये स
 म्यग्वाञ्छितदायकम् ॥ शालितण्डुलमादाय प्रैस्थं भाण्डेन वेक्षिपेत् ॥ २६ ॥
 तत्फूत्कृत्य सुसंस्कृत्य विद्ययाष्टोत्तरं शतम् ॥ जप्त्वा होमो विधातव्यो महालक्ष्मी
 करो भवेत् ॥ २७ ॥ नित्यमष्टोत्तरशतं पञ्चम्यां प्रतिपद्यपि ॥ शुक्ले सहस्राण्यष्टौ
 च वर्षमेवं समाचरेत् ॥ २८ ॥ तदानृपसमानः स्याद्धनधान्यादिभिर्महान् ॥
 घृतहोमादवाप्नोति सकलं वाञ्छितं फलम् ॥ २९ ॥ पञ्चमीषु विशेषेण पूजां कु
 र्याद्ब्रती भवेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि अन्नपूर्णे श्वरीमनुम् ॥ ३० ॥ ॐ
 श्रीं ह्रीं क्लीं नमः प्रोक्त्वा भगवति पदं वदेत् ॥ माहेश्वरि चान्नपूर्णे स्वाहा विंशति
 वर्णकः ॥ ३१ ॥ छन्दस्त्रिष्टुप् मुनिर्ब्रह्माह्यन्नपूर्णा च देवता ॥ ह्रीं बीजं चापि
 शक्तिः श्रीं कीलकं क्लीं प्रकीर्तितम् ॥ ३२ ॥ षड्दीर्घयुक्त्वा ह्रस्वेत्वा षडंगे पुनः प्रकीर्ति
 ता ॥ ब्रह्मरन्ध्रे च सीमन्ते भाले भ्रूमध्ये योर्नासि ॥ ३३ ॥ वक्त्रे कण्ठे च हृदये कुं
 क्षिनाभिपुलिङ्गके ॥ आधारे स्फिग्द्वये बाहुद्वये जानुद्वये तथा ॥ ३४ ॥ पाद
 योश्च नैवद्वारे पदन्यास उदाहृतः ॥ पुनर्भूर्धनि भाले च भ्रूमध्ये च मुखे गले ॥
 ३५ ॥ हृन्नाभिलिङ्गे पदयोः पदानि क्रमतो न्यसेत् ॥ ३६ ॥ व्युत्क्रमेण पुनः
 कुर्यात्सर्वमन्त्रेण साधकः ॥ ततश्चाञ्चनसङ्काशांवालेन्दुकृतशेखराम् ॥ ३७ ॥
 नवरत्नप्रभादीप्तमुकुटांकुङ्कुमारुणाम् ॥ चित्रवस्त्रपरीधानां मीनाक्षीं कमलस्त
 नीम् ॥ ३८ ॥ नृत्यन्तमीशमनिशं दृष्ट्वा नन्दमयीं पराम् ॥ सानन्दमुखलो
 लाक्ष्मीं खलाढ्यनितम्बिनीम् ॥ ३९ ॥ अन्नदानरतां नित्यां भूमिं श्रीभ्यां नम
 स्कृताम् ॥ दुग्धान्नभरितं पात्रं सरत्नं वामहस्तके ॥ ४० ॥ दक्षिणे तु करे देव्या

१ सोलहठके २ ह्रीम् ३ ब्रह्मरन्ध्रे से लेकर पाद पर्यन्त अक्षरन्यास करे जैसे ॐ ब्रह्मरन्ध्रे
 श्रीं सीमन्ते, ह्रीं भाले इसरीति से फिर ४ दक्षिण वराम दोनों कोखियों में ५ दोनों कुलों में, ६
 मन्त्रके नर पदों को नवोद्वारों में न्यास करे ७ पुनः मूर्द्धा आदि उक्तस्थानों में नवोपदों का
 न्यास करे जैसे ॐ भूर्धनि, श्रीं भाले, ह्रीं भ्रूमध्ये, क्लीं मुखे, नमः गले भगवति हृदये, माहेश्वरि
 नाभौ, अन्नपूर्णे लिङ्गे, स्वाहा पादयोः इत्यादि सब न्यासों को करे ॥

दर्वीध्यायेत्सुवर्णजाम् ॥ त्रिकोणंचचतुष्पत्रवसुपत्रंततःपरम् ॥ ४१ ॥ कला
पत्रंचभूविम्बंचतुरस्रत्रयावृतम् ॥ आदावंगानिसम्पूज्यत्रिकोणग्रेशिवंय
जेत् ॥ ४२ ॥ ॐ ह्रां शिवायेति पूजामन्त्रो नगाक्षरः ॥ अनेन पूजयेद्देवं ध्या
नंतस्य निरूप्यते ॥ ४३ ॥ गोक्षीरधामधवलंपञ्चवक्त्रं त्रिलोचनम् ॥ प्रसन्नव
दनं शान्तं नीलकण्ठविराजितम् ॥ ४४ ॥ कपर्दिनं स्फुरत्सर्पभूषणं मल्लसन्नि
भम् ॥ नृत्यन्तमीश्वरं देवं त्रिकोणग्रेश्वरम् ॥ ४५ ॥ वामभागे त्रिकोण
स्य वराहं परिपूजयेत् ॥ तारो नमो भगवते वराहपदमुच्चरेत् ॥ ४६ ॥ रूपाय भू
भुव इति स्वः पतये च कीर्तयेत् ॥ भूपतित्वं मे देहीति प्रदापय शिखिप्रिया ॥ ४७ ॥
वराहपूजने प्रोक्तो मन्त्रो रामाग्निवर्णकः ॥ नारायणं दक्षकोणेन मो नारायणा
य च ॥ ४८ ॥ ताराद्येनाष्टवर्णेन मन्त्रेण परिपूजयेत् ॥ वामदक्षिणयोः पूजये भू
श्रियौ स्वस्वमन्त्रतः ॥ ४९ ॥ अन्नं मद्यमन्नमिति देहीत्युक्त्वा पुनर्वदेत् ॥ अन्ना
धिपतये चेति ममान्नं च प्रदापय ॥ ५० ॥ स्वाहान्त आकृत्य णो यं ग्लौ पुटो भूमिपू
जने ॥ श्रीपूजने श्रीपुटः स्याच्चतुष्पत्रेततोर्चयेत् ॥ ५१ ॥ पश्चिमादिक्रमेणैव
परविद्यां ध्रुवेण च ॥ भुवने श्रीं स्ववीजेन रमया कमलां तथा ॥ ५२ ॥ शुभगां का
मवीजेन ब्राह्मयाद्यास्त्वष्टपत्रके ॥ चन्द्रमण्डलरूपिण्यः पश्चिमादिक्रमेण च ॥
५३ ॥ कलाः षोडश सम्पूज्या अन्नपूर्णाय संवदेत् ॥ तन्नामान्तेन मश्चोक्त्वा
इति मन्त्रेण पूजयेत् ॥ ५४ ॥ अमृतामानदातुष्टिः पुष्टिः प्रीतीरतिश्च ह्रीः ॥
श्रीश्च स्वाहास्वधाज्योत्स्ना ततो हैमवती भवेत् ॥ ५५ ॥ छाया च पूर्णिमानित्या
अमावस्येति षोडश ॥ भूपुरेलोकपालाश्च तदस्त्राणितदग्रतः ॥ ५६ ॥ लक्ष्मं जपे
त्सानियमो दशांशेन च होमयेत् ॥ ५७ ॥ रम्यपायससर्पिर्भ्यां सिद्धिदा भवति ध्रु
वम् ॥ तर्पणादिततः कुर्यात्पूर्वोक्तविधिना सुधीः ॥ ५८ ॥ अन्नपूर्णेश्वरी
देवी पूजितान्नसुवर्णदा ॥ बीजहीनेयमेव स्यात् षोडशाणां तथा परा ॥ ५९ ॥
मायाद्याचाथ ताराद्या मता सप्तदशाक्षरा ॥ माया तारादिका चान्या गदिताष्टा

१ अन्नं मद्यमन्नं देहि अन्नाधिपतये ममान्नं प्रदापय स्वाहा ॥ २ पूर्वोक्त इसी मन्त्र के आदि
अन्त में ग्लौ बीज मिलाने से भूमि पूजने का मन्त्र होजाता है तथा श्रीं बीजसे सम्पुष्टित
श्रीपूजा का मन्त्र होता है ३ ॐकारेण ४ ह्रीं बीजेन ५ श्रीं बीजेन ॥

दशाक्षरा ॥ ६० ॥ मुन्याद्याःपूर्वमुदितामाययांगक्रियामता ॥ अष्टनागेन्द्र
 वज्राद्यैःसाधयेत्पूर्ववचताः ॥ ६१ ॥ अन्नप्रदाख्यमन्त्रस्य पूर्वोक्तस्योच्यतेवि
 धिः ॥ ऋषिर्वह्नाकृतिश्छन्दो देवतेभूश्रियोमते ॥ ६२ ॥ पञ्चांगानिमनोर्व
 णैर्वेदेष्वर्त्तव्यगवायुभिः ॥ क्षीरब्धौस्वर्णरजतद्रवद्दीपेसुगन्धिते ॥ ६३ ॥
 शुभकल्पदुमावृत्ति शोभितेमणिकुट्टिमे ॥ वित्तपस्याग्रतस्तत्रस्वासीनेवसुधा
 श्रियो ॥ ६४ ॥ धनौघान्संमृजन्त्यौच भक्तार्थप्रतिचिन्तयेत् ॥ आवाह्यवैष्ण
 वेपीठे देव्यागन्धादिभिर्यजेत् ॥ ६५ ॥ पूर्वमंगानिसम्पूज्य पूजयेच्चदलाष्ट
 के ॥ दिग्दलेषुक्रमात्स्वंच वायुमग्निं तथाजलम् ॥ ६६ ॥ विदिग्दलेनिवृ
 त्तिंच प्रतिष्ठामीशकोणतः ॥ विद्यांशान्तिततोबाह्येष्टदलेचाष्टशक्यः ॥ ६७ ॥
 एकाक्षरंश्रियःप्रोक्त्वा बलाकाद्याःसमर्चयेत् ॥ इन्द्रादयस्तदस्त्राणि पूजाचैवं
 समीरिता ॥ ६८ ॥ लक्षंजपेदाज्यपक्वेनान्नेनजुहुयात्तथा ॥ तर्पणादिततः
 कृत्वा विप्रान्सम्भोजयेत्ततः ॥ ६९ ॥ गुरुंसन्तोष्ययत्नेन मन्त्रसिद्धिमवाप्नु
 यात् ॥ दिनादौप्रजपेन्मन्त्रमष्टोत्तरशतंबुधः ॥ ७० ॥ छत्रधान्यान्नरत्नौघस
 मृद्धोभवातिध्रुवम् ॥ अथान्यंसम्प्रवक्ष्यामि तारोर्द्दीर्घीमनोभवः ॥ ७१ ॥ न
 मोभगवतीत्युक्त्वा माहेश्वरिममेतिच ॥ अभीष्टितंतथान्नंच देहियुग्ममन
 न्तरम् ॥ ७२ ॥ अन्नपूर्णेवह्निजायाचैकत्रिंशार्णकोमनुः ॥ युगाङ्गवेदसप्ता
 ष्ठिषडर्णैरङ्गकल्पनम् ॥ ७३ ॥ ध्यानपूजाप्रयोगादिप्राग्वत्सर्वं समीरितम् ॥
 अथान्यंसम्प्रवक्ष्यामि पञ्चविंशतिवर्णकम् ॥ ७४ ॥ तारोरमाचहृल्लेखा नमो
 भगवतीतिच ॥ माहेश्वरिप्रसन्नेति वरदेपदमुच्चरेत् ॥ ७५ ॥ अन्नपूर्णेग्नि
 जायान्तो मन्वर्णैरङ्गकल्पनम् ॥ त्रिषड्वेदर्तुवेदाश्विर्णैर्ध्यानजपादिकम् ॥
 ७६ ॥ सर्वप्राग्वत्परिज्ञेयं विशिष्टंजपतःफलम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि गौरी
 मन्त्रान्महाफलान् ॥ ७७ ॥ ह्रींगौरीरुद्रदयिते योगेश्वरिपदंवदेत् ॥ हुंफट्
 स्वाहाषोडशार्णो गौरीमन्त्रउदाहृतः ॥ ७८ ॥ अजोस्यमुनिराख्यातो नुष्टु
 प्छन्दोस्तिदेवता ॥ गौरीसद्भाग्यशब्दस्य सर्वसम्पत्प्रदायिका ॥ ७९ ॥
 षड्दीर्घमाययाकुर्यात्षडङ्गानिमनोरथ ॥ हेमाभांविभ्रतींदोर्भिर्दर्पणाञ्जनसा
 धने ॥ ८० ॥ पाशांकुशौसर्वभूषां तांगौरींसर्वदास्मरेत् ॥ शाक्रेपीठेयजेद्देवी

चन्दनाद्यैर्मनोहरैः ॥ ८१ ॥ अङ्गानिपूर्वमभ्यर्च्य शुभगाद्यास्ततोयजेत् ॥
 शुभगाललिताचान्या कामिनीकाममालिनी ॥ ८२ ॥ पाशांकुशादर्पणा
 ख्याचाञ्जनाचशलाकिका ॥ शक्रयोदिक्षुसम्पूज्या आयुधाख्याविदिक्षुच ॥
 ८३ ॥ शक्रादयस्तदस्त्राणि गौरीपूजासमीरिता ॥ ८४ ॥ एकलक्षं जपेन्म
 न्त्रं दशांशं जुहुयाद्घृतैः ॥ तर्पणादिततः कुर्याद्गुरुं सन्तोष्य यत्नतः ॥ ८५ ॥
 सिद्धेमन्त्रे प्रकुर्वीत मन्त्री काम्यानि नान्यथा ॥ ८६ ॥ वामाक्षीणामक्षिमण्या
 वामोरौ विलिखेन्मनुम् ॥ आच्छादयन्वामदोष्णातन्मनाः प्रजपेन्मनुम् ॥
 ८७ ॥ शतं सहस्रं लोलाक्षीमानयेत्काममोहिताम् ॥ एतन्मन्त्रेण सञ्जप्तां गन्ध
 पुष्पफलादिकम् ॥ ८८ ॥ दत्तं संसेवितं सर्वजनतावश्यकारकम् ॥ अथान्य
 त्सम्प्रवक्ष्यामि सर्वस्त्रीवश्यकारकम् ॥ ८९ ॥ कांक्षितस्त्रीवशङ्करिशुन्दुघेवाष्ट
 थद्वयम् ॥ स्त्रीस्वाहेत्यूनविंशार्णोन्यासः प्राग्वत्समीरितः ॥ ९० ॥ गौंगौरी
 मूर्तये हृत्पीठमन्त्र उदाहृतः ॥ शुभगायै विद्महे काममालिन्यै धीमहि ॥ तन्नो
 गौरी प्रचोदयात् ॥ ९१ ॥ गायत्र्या त्वनया सर्वानुपचारान्प्रकल्पयेत् ॥ अङ्गा
 निपूर्वमभ्यर्च्य शुभगाद्यास्ततोयजेत् ॥ ९२ ॥ तदग्रेष्टदले पूज्या मध्यान्तं स्वा
 ग्रतः क्रमात् ॥ दीर्घाष्टकोपेतमेवं प्रथमं योजितं च वै ॥ ९३ ॥ सविन्दुडेन्तं तन्ना
 मनमोन्तं तन्मनुर्मतः ॥ प्रभाङ्गानाचवाग्वागीश्वरी स्याज्ज्वालिनी ततः ॥ ९४ ॥
 वामाज्येष्ठा च रौद्री च गुह्यशक्तिः क्रमादिमाः ॥ लोकपालास्तदस्त्राणि होमाद्यं पू
 र्ववन्मतम् ॥ ९५ ॥ अस्याद्यवर्णतस्त्वर्वाक्माध्यायचप्रयोजयेत् ॥ जपेन्म
 न्त्रं शतं चापि सवश्यो भवति ध्रुवम् ॥ ९६ ॥ ब्रह्मश्रीनामकां गौरीमथ वक्ष्ये समा
 सतः ॥ मायानमश्च ब्रह्मश्रीराजिते राजपूजिते ॥ ९७ ॥ जयेच्च विजये गौरीगा
 न्धारी त्रिभुवेति च ॥ नवशङ्करिदित्युक्त्वा सर्वलोकवशङ्करि ॥ ९८ ॥ सर्वस्त्री
 पुरुषेत्युक्त्वा सर्वलोकवशङ्करि ॥ पदं वदेत्सुदुर्देहेद्देहीं स्वाहा भूरसार्णवान् ॥
 ९९ ॥ ऋषिर्ब्रह्मानिवृच्छन्दोगौरीदेवी प्रकीर्तिता ॥ स्वाहा शक्तिश्च बीजं ह्रीं
 मन्त्राणैः स्यात्पडङ्गकम् ॥ ३०० ॥ इन्द्रदिग्वसुहस्ताशारुद्राण्यैर्ध्यानमुच्य
 ते ॥ पूर्णचन्द्रलसन्मौलिवन्धुजीवारुणाङ्गकाम् ॥ १ ॥ पाशांकुशधरां त्र्यक्षं

शुकपुष्पविराजिताम् ॥ शोणलेपांजगद्व्यांकुशुम्भारुणवस्त्रकाम् ॥ २ ॥
 आदावङ्गानिसम्पूज्यमातृकावेष्टनंततः ॥ लोकपालांस्तदस्त्राणिपूजाक्रमउ
 दाहतः ॥ ३ ॥ अयुतंचजपःकार्यःपायसेनहुनेत्ततः ॥ मधुरत्रयसंयुक्तेर्होमः
 स्यात्तिलतण्डुलैः ॥ ४ ॥ रक्तोत्पलैर्वालवर्णैरथवामधुरैःफलैः ॥ दिनत्रयंसह
 स्रंतुशीघ्रं वश्यकरःस्मृतः ॥ ५ ॥ प्रातःकालेतुसूर्यस्यमण्डलस्थांचदेवताम् ॥
 ध्यात्वाचाष्टोत्तरशतंजपेत्सर्वजगद्वशम् ॥ ६ ॥ अथराजमुखींगौरींवक्ष्येसप्ताब्धि
 वर्णकाम् ॥ ॐराजमुखिराजाधिमुखिवश्यमुखीतिच ॥ ७ ॥ शक्तिश्रीकामबीजा
 निदेविदेविसमुच्चरेत् ॥ महादेवीतिदेवाधिदेवीसर्वजनस्यच ॥ ८ ॥ मुखंमम
 वशंचेतिकुरुयुग्माग्निगेहिनी ॥ मैत्रवर्णैस्तुहृदयंत्रिंशद्भिःशिरैरितम् ॥ ९ ॥
 मन्त्रारम्भात्पुनःसप्तदशभिस्तुशिखास्मृता ॥ वर्माष्टभिःशरैर्नैत्रमेघैस्त्रंप्रकी
 र्त्तितम् ॥ १० ॥ ऋष्यादिध्यानपूजादिप्राग्वद्वक्ष्येप्रयोगकम् ॥ सर्वजनपदस्थाने
 साध्यनामनियोजयेत् ॥ ११ ॥ जपहोमतर्पणादिकरणेपरमंवशम् ॥ मधुर
 त्रयसंयुक्तमष्टोत्तरशतंहुनेत् ॥ १२ ॥ सपुष्पसहदेव्यास्तुसमिधःसप्तरात्रक
 म् ॥ तद्भस्मनाप्रयोगस्तुसमस्तजनवश्यकृत् ॥ १३ ॥ अथास्यभेदंवक्ष्यामि
 हसरावाग्भवान्विताः ॥ आद्यकूटं द्वितीयंस्याद्राजमुख्यादिपूर्ववत् ॥ १४ ॥
 अष्टचत्वारिंशदणैर्मन्त्रस्तद्वत्समीरितः ॥ योविशेषस्तंतुवक्ष्येभवर्ध्वब्ध्यब्धि
 सायकैः ॥ १५ ॥ मेघैश्चापिमनोर्वर्णैःषडङ्गविधिरीरितः ॥ जपहोमादिकं
 प्राग्वत्प्रयोगइहतूच्यते ॥ १६ ॥ ससम्पन्नघृतंहुत्वासहस्रंसप्तवारकम् ॥ सम्पा
 ताज्यन्तुसाध्यस्यप्राणिनांवशकारकम् ॥ १७ ॥ साध्यनक्षत्रवृक्षेणकुर्यात्सा
 ध्याकृतिंशुभाम् ॥ तस्यामनुंप्रतिष्ठाप्यप्राङ्गणेनिखनेच्चताम् ॥ १८ ॥ तत्रान
 लंसमाधायरक्तचन्दनसंयुतैः ॥ जपापुष्पैर्निशीथिन्याञ्जुहुयात्सप्तवासरम् ॥
 १९ ॥ सहस्रंप्रत्यहंपश्चात्तांनिष्कास्यसरित्तटे ॥ निखनेत्साधकस्तस्यसा
 ध्योदासोभवेद्भुवम् ॥ २० ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवज्रप्रस्तारिणीमनुम् ॥
 वाग्बीजंचापिहृत्क्षेत्रानित्यक्लिन्नेमदद्रवे ॥ २१ ॥ स्वाहान्तोद्वादशाणैर्यम
 द्विरास्तुमुनिर्मतः ॥ त्रिष्टुब्धन्दोदेवताचवज्रप्रस्तारिणीमता ॥ २२ ॥ बीजेना

द्येनचाङ्गानिषद्दीर्घान्वितेनच ॥ अस्याःपूजादिकंसर्वनित्यक्लिन्नावदाचरे
 त् ॥ २३ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवज्रेश्वर्यामहामनुम् ॥ ह्रीं क्लीं क्लिन्नेतथा
 क्रोंचपश्चान्नित्यमदद्वे ॥ २४ ॥ ह्रीं चेतिद्वादशाण्यंबीजंशक्तिश्चह्रीम
 ता ॥ ऋषिर्वह्नाचगायत्रीछन्दोवज्रेश्वरीश्वरी ॥ २५ ॥ आद्योमायाभवेद्बीजं
 चान्तिमाशक्तिरुच्यते ॥ वाग्भवंकीलकंज्ञेयं ह्रीं क्लीं ह्रीं च हन्मनुः ॥ २६ ॥
 'ह्रीं क्लीं शिरःशिखाह्रीं क्रों ह्रीमथकवचंभवेत् ॥ ह्रीं नित्यक्लिन्ने ह्रीं नेत्रं ह्रीं
 मदेह्रीमितीरितम् ॥ २७ ॥ ह्रीं द्वेह्रीमिदंचास्रवर्णन्यासक्रमंब्रुवे ॥ इत्येवंश
 क्तिपुष्टितान्मन्त्राणान्दशविन्यसेत् ॥ २८ ॥ श्रोत्रनासाकपोलाक्षिनाभि
 गुह्येषुचक्रमात् ॥ ततःसञ्चिन्तयेद्देवींसर्वसौख्यप्रदायिनीम् ॥ २९ ॥ रक्तांर
 क्ताम्बरारक्तागन्धमाल्यविभूषिताम् ॥ चतुर्भुजांत्रिनयनांमाणिक्यमुकुटोज्ज्व
 लाम् ॥ ३० ॥ पाशांकुशाविशुचापदाडिमीपुष्पशायकान् ॥ दधानांबाहु
 भिर्नेत्रैर्दर्पणामोदशीतलैः ॥ ३१ ॥ पश्यन्तींसाधकंत्र्यम्पट्टोणाढ्यमही
 पुरे ॥ चक्रमध्येसुखासीनांस्मेरवक्रसरोरुहाम् ॥ ३२ ॥ शक्तिभिःस्वस्वरूपा
 भिरावृतांपोतमध्यगाम् ॥ सिंहासनेऽभितःप्रेङ्खत्पोतस्थाभिरचशक्तिभिः ॥ ३३ ॥
 वृतान्ताभिर्विनोदासांयातायातादिभिस्तथा ॥ शोणाब्धौहेमपोतेचसिंहासन
 मनन्तरम् ॥ ३४ ॥ तत्रचक्रंतत्रदेवींसम्यगावाह्यपूजयेत् ॥ त्रिकोणस्याग्र
 मारभ्यइच्छांज्ञानांक्रियाभिधाम् ॥ ३५ ॥ शक्तिसम्पूज्यदेव्यास्तुवामकोणा
 दितोर्चयेत् ॥ शक्तिषट्कंचषट्कोणेडाकिनीराकिनीतथा ॥ ३६ ॥ लाकिनी
 काकिनीचैवशाकिनीहाकिनीतथा ॥ बहिर्द्वादशपत्रेचदेव्यग्रात्सव्यतोयजे
 त् ॥ ३७ ॥ हस्तेखाक्लेदिनीक्लिन्नाक्षोभिणीमदनातुरा ॥ निरञ्जनीरागवती
 तथैवमदनावती ॥ ३८ ॥ मेखलाद्राविणीवेगवतीद्वादशशक्रयः ॥ तद्वहिः
 षोडशदलेकमलांकामिनीयजेत् ॥ ३९ ॥ कृत्यांकान्तांचकलितांकौताख्यां
 चकिरातिकाम् ॥ कलांचकलनांचैवकौशिकीकम्बुवादिनीम् ॥ ४० ॥
 कातरांककटांकीर्त्तिकुमारींकुंकुमामपि ॥ चतुरस्रेतुदेव्यग्रेद्दारदक्षिणपार्श्व

१ ह्रीं क्लीं ह्रीं इस मन्त्रसे शिखामें न्यासकरना क्योंकि इस न्यास में मन्त्रके अक्षर ह्रीं बी-
 जसे सम्पुष्टित देखे जातेहैं इससे यहभी वैसेही होगा ॥

तः ॥ ४१ ॥ क्रमाद्यजदेद्वारयोर्देकोणेकोणेतथैकिकाम् ॥ भगिनीवेगिनीना
 गांचपलांपेशलांसतीम् ॥ ४२ ॥ रतिंश्रद्धांभोगलोलांमन्दांमत्तांमनस्विनी
 म् ॥ यजेदाशाधिपान्वाह्येतदस्त्राणिततोबहिः ॥ ४३ ॥ एवंसम्पूजयन्मर्त्यो
 दशिद्वान्मुच्यतेऽचिरात् ॥ रोगापमृत्युदौर्भाग्यजराशोकादिविच्युतः ॥
 ४४ ॥ मन्त्रीलक्षत्रयंजप्त्वातद्दशांशंहुनेदघृतैः ॥ आरग्वधप्रसूनैर्वाप्रसूनैर्वकु
 लोद्भवैः ॥ ४५ ॥ तर्पयेद्विधिनातद्वत्सलिलैर्भक्तिमान्मुधीः ॥ आत्मानम
 भिषिञ्च्याथतर्पयेद्ब्राह्मणानपि ॥ ४६ ॥ एवंसंसिद्धमन्त्रस्तुनित्यार्चानिर
 तःसदा ॥ गुरुभक्तःप्रकुर्वीतप्रयोगान्निजवाञ्छितान् ॥ ४७ ॥ सहस्रजापी
 स्थिरधीर्मन्त्रवीर्यविदात्मवान् ॥ यःसोपिकाम्यान्कुर्वीतप्रयोगान्निजवाञ्छि
 तान् ॥ ४८ ॥ यदज्ञानेनमोहेनचापलेनाथवाचरेत् ॥ अनर्थक्लेशरोगादि
 पीडःप्राप्नोतिनिश्चितम् ॥ ४९ ॥ अरुणैःपङ्कजैर्होमंकुर्यान्निमधुरमुतैः ॥
 मण्डलालभतेलक्ष्मीमहतींशलाघ्यविग्रहाम् ॥ ५० ॥ कङ्कारैःक्षौद्रसंयुक्तैःपूर्णा
 ब्दंतदिनावधि ॥ जुहुयान्नित्यशोभक्यासहस्रंविकचैःशुभैः ॥ ५१ ॥
 तदिनेषुचपूर्वोक्तान्भोजयेदुक्तरूपतः ॥ तावच्चजप्याद्धोमान्तेयावत्संख्यंहुतं
 कृतम् ॥ ५२ ॥ चम्पकैःक्षौद्रसंसिक्तैःसहस्रहवनादध्रुवम् ॥ लभतेस्वर्णनि
 ष्कानांशतंमासेनपूर्ववत् ॥ ५३ ॥ पाटलैर्घृतसंयुक्तैस्त्रिसहस्रंहुनेत्तथा ॥
 दर्शादिमासालभतेचित्राणिवसनानिच ॥ ५४ ॥ कर्पूरचन्दनादीनिमुग
 न्धीनिचमासतः ॥ वस्तूनिलभतेहृद्यैर्वस्तुभिर्भागयोगिभिः ॥ ५५ ॥ शालि
 भिःक्षीरसिक्काभिर्मन्त्रविघ्नशतंहुनेत् ॥ तेनशालिसमृद्धिःस्यान्मासैःषड्भिर
 संशयम् ॥ ५६ ॥ तिलैर्हुतैस्तुदिवसैर्वर्षादारोग्यमाप्नुयात् ॥ स्वजन्मसूचि
 पुतथादूर्वाभिर्जुहुयात्सुधीः ॥ ५७ ॥ निरातङ्कोमहाभागीशतंवर्षाणिजीव
 ति ॥ गुडूचीतिलदूर्वाभिःस्वजन्ममुसदाहुनेत् ॥ ५८ ॥ चिरायुःश्रीयशो
 भाग्यपुण्यदृष्ट्यादिभागभवेत् ॥ घृतपायसदुग्धैश्चहुनेत्तेषुत्रिपुक्रमात् ॥
 ५९ ॥ आयुरारोग्यविभवैर्जनमान्योभवेत्तदा ॥ सप्तम्यांकदलीहोमात्सौभा
 ग्यंलभतेध्रुवम् ॥ ६० ॥ दूर्वात्रिकैस्तुप्रादेशमात्रैस्त्रिस्वादुसंयुतैः ॥ परमा
 सादब्दतोवापिरोगमुक्तःसुखीभवेत् ॥ ६१ ॥ तदिनेषुजपेद्विद्यांनित्यशःस

लिलस्पृशन् ॥ सहस्रवारंतैस्तोयैःस्नानं पानं समाचरेत् ॥ ६२ ॥ पाकाद्यम
पितेनैव कुर्व्याद्रोगविमुक्तये ॥ साध्यक्षवृक्षसञ्चूर्णं त्र्यूपणं सर्पपास्तिलाः ॥
६३ ॥ पिष्टं च साध्यपादोत्थरजसाच समन्वितम् ॥ कृत्वा पुत्तलिकान्तैस्तुह
दयेन च संयुताम् ॥ ६४ ॥ प्राग्वच्छित्वायसैः शस्त्रैस्तीक्ष्णैः पुत्तलिकां हुनेत् ॥
त्रिसहस्रं त्रियामायां सर्पपैस्तद्रसंयुतैः ॥ ६५ ॥ शतयोजनदूरादप्यानयेदनि
तां बलात् ॥ तान्तु पुत्तलिकामद्यमधूच्छिष्टसमन्विताम् ॥ ६६ ॥ कृतप्राणप्रति
ष्ठां च रमशाने निखने त्रिशि ॥ क्लेशैस्तैः सविनिर्मुक्तः सुखी जीवति भूतले ॥ ६७ ॥
साध्यवृक्षेण कृत्वा तां सर्पपादयेन चेषिताम् ॥ तोयमध्ये निधायैतां काथयेद्युतवा
सरे ॥ ६८ ॥ वैरीघोरज्वरेणार्चः कृते प्राग्वत्सुखी भवेत् ॥ तथैव च ण्डिका
गेहे यथाविधियुतो यजेत् ॥ ६९ ॥ साध्यो वशः स्यान्नृपतिर्भास्कराय तने तथा ॥
तद्विधानेन सहितेश्चरुन्मादवान् भवेत् ॥ ७० ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि त्वरिता
मन्त्रमुत्तमम् ॥ ॐ ह्रीं हूं खें चें क्षैक्षः श्रीं हूं क्षै ह्रीं फट् मनुर्भवेत् ॥ ७१ ॥ त्वरिताया
द्वादशाणो मुनिर्जुन ईरितः ॥ विराट्छन्दश्च ॐ बीजं ह्रीं शक्तिस्त्वरिता सुरी ॥
७२ ॥ ॐ ह्रीं हूं हृदयं प्रोक्तं शिरः खें चें समीरितम् ॥ क्षैक्षः शिखा च वर्म श्रीं हूं क्षै
नेत्रम् प्रकीर्तितम् ॥ ७३ ॥ ह्रीं फट् छं पडङ्गानि कृत्वा वर्णास्ततो न्यसेत् ॥ कर्मा
लकण्डहन्नाभिगुह्योरुपुसजानुषु ॥ ७४ ॥ जङ्घयोः पादयोर्मन्त्री सर्वेण व्याप
कश्चरेत् ॥ लसच्छयामतनुरक्लपङ्कजोद्यत्पदाम्बुजाम् ॥ ७५ ॥ ताटङ्कातङ्क
विद्योतिरशनानूपुरात्मकैः ॥ विप्रक्षत्रियविद्वद्गुह्यजातिभिर्भीमविग्रहैः ॥ ७६ ॥
द्विद्विक्रमादष्टनागैः कल्पितोद्यत्सुभूषणाम् ॥ पल्लवाङ्कुशसंवीतशिखिपुच्छ
कृतैः शुभैः ॥ ७७ ॥ वलयैर्भूषितभुजाम्माणिक्यमुकुटोज्ज्वलाम् ॥ बहिर्बह
कृतापीडाञ्छत्रान्तान्तत्पताकिनीम् ॥ ७८ ॥ गुञ्जाफललसद्धारविलसत्कुच
मण्डलाम् ॥ त्रिनेत्रां चारुवदनां मन्दस्मितमुखाम्बुजाम् ॥ ७९ ॥ वराभय
कराङ्गरुदयाम्मुकुटशोभिताम् ॥ फणासहस्रसंयुक्तावथ तक्षकवासुकी ॥ ८० ॥
शङ्खपाशः स्वर्णवर्णः फणाष्टकशतावृतः ॥ आसने हेमरचिते त्वष्टसिंहवृतेभि

तः ॥ ८१ ॥ आदौतुपीठमन्त्रेणदेवीपीठम्पूजयेत् ॥ क्षंहुं वज्रदेहेतिक्षिप्रो
 क्त्वाचकुरुदयम् ॥ ८२ ॥ गर्ज्जदयन्तथाहुंहुंछांचपञ्चाननायच ॥ नमःपङ्क्तिं
 शदर्णोयंकुर्ग्यादष्टदलन्ततः ॥ ८३ ॥ कर्णिकायाञ्चपूर्वादिकेशरेष्वष्टमुक
 मात् ॥ षडङ्गानिप्रणीतांचतद्वायत्रीक्रममाद्यजेत् ॥ ८४ ॥ हुंकार्लीखेचरीच
 ण्डांछेदिनीक्षेपिनीस्त्रियम् ॥ हुंकारीवाशचीक्षेमकरींपूर्वादिपत्रके ॥ ८५ ॥
 तद्बहिर्भूपुरद्वन्द्वंपरिचमद्धारसंयुतम् ॥ फट्कारीपूजयेद्धारमध्येदेव्यास्तुकिङ्क
 रीम् ॥ ८६ ॥ कृष्णांकर्बुरकेशींचहस्ततालवतीयजेत् ॥ जयांचविजयांद्वार
 पार्श्वयोर्वेत्रधारिणीम् ॥ ८७ ॥ तयोरग्रेकिङ्करंचगदाहस्तम्पूजयेत् ॥ कि
 ङ्करायरक्षरक्षत्वरिताज्ञास्थिरोभव ॥ ८८ ॥ हुंफडष्टादशाणोयम्मन्त्रःकिङ्करपू
 जने ॥ तदग्रेलोकपालांश्चतदस्त्राणिततोयजेत् ॥ ८९ ॥ गायत्र्यर्चाचस
 म्पूज्यादेवसान्निध्यकारिणाम् ॥ त्वरितादेविविद्महेतुणिविद्यायैधीमहि ॥ त
 न्नोदेविप्रचोदयात् ॥ ९० ॥ प्रणवेनविनामन्त्रोभवार्यःपरिकीर्तितः ॥ मोह
 नःसर्वलोकानान्तेनमोहननामकः ॥ ९१ ॥ प्रणवानान्तुनवकमादौचस्यात्र
 खार्णवान् ॥ सर्वसिद्धिप्रदायित्वात्सर्वसिद्धीश्वरोमतः ॥ ९२ ॥ आरक्तैर्व
 नसम्भूतैर्मनोज्ञैश्चसुगन्धिभिः ॥ धूपदीपादिभिर्नृत्यगीतैःसम्पूजयेच्छिवा
 म् ॥ ९३ ॥ एवम्पूजांविधायाग्रेयजेद्विद्यांसहस्रकम् ॥ शतंवाकृतहोमस्तु
 प्राग्वत्पूजांसमापयेत् ॥ ९४ ॥ एवंसंस्मृत्यलक्षैकम्प्रजपेन्मनुमुत्तमम् ॥ मध्व
 क्वविल्वसमिधोजुहुयात्तदशांशतः ॥ ९५ ॥ सुगन्धिसलिलैश्चैवतर्पयेत्त
 वरिताम्पराम् ॥ आत्मानमभिषिञ्चयाथब्राह्मणानपिभोजयेत् ॥ ९६ ॥ एवं
 सिद्धेमनोतस्मैनरनारीनराधिपाः ॥ नमस्क्रियाम्प्रकुर्वन्तितात्रकार्यविचा
 रणा ॥ ९७ ॥ देवदानवगन्धर्वयक्षचारणयोपितः ॥ सिद्धविद्याधराणांचयो
 पितोप्सरसस्तथा ॥ ९८ ॥ विस्पष्टजघनोरस्काःपृष्ठदोर्मूलमञ्जुलाः ॥ प्रस्खल
 त्पदविन्यासाःसंस्फुरद्दशनांशुकाः ॥ ९९ ॥ प्रलोल्यमानोमन्त्रज्ञोयदाविक्रि
 यतेनसः ॥ तदैववाञ्छितन्तस्मैददन्तित्वरिताखिलम् ॥ १०० ॥ सञ्जप्य
 कर्णयोर्विद्यांपदभ्यांचजपसिद्धये ॥ सन्ताड्यशीर्षेसहसामृतमुत्थापयेद

१ क्षंहुं वज्रदेहेतिक्षिकुरुकुरु गर्जगर्ज हुंहुंछांचपञ्चाननाय नमः ॥

सौ ॥ १ ॥ काम्यहोमविधिवक्ष्येयथाविधिविधानवित् ॥ कृत्वायोनिंकुण्ड
मध्येसमाधायाग्निमत्रतम् ॥ २ ॥ सम्पूज्यपूर्वविधिनादेवतांविधिवत्सु
धीः ॥ तिलसर्पपगोधूमशालिधान्ययवैर्हुनेत् ॥ ३ ॥ त्रिमध्वक्कैरेकशोवास
मेतैर्वासमृद्धये ॥ वकुलैश्चम्पकैरक्कैः कह्लारैरुणोत्पलैः ॥ ४ ॥ कैरैर्मल्लि
काकुन्दमधुकैरिन्दिराप्तये ॥ अशोकैःपाटलैर्विल्वैस्तत्तदामोतिनिश्चितम् ॥
५ ॥ दूर्वागुडूचीमश्वत्थं वटमारुग्वधंतथा ॥ सिताज्यलक्षकंहुत्वारोगान्मुक्तो
नरोऽचिरात् ॥ ६ ॥ इक्षुजम्बूनारिकेरमोचागुडसिताहुनेत् ॥ अबलालभ
तेलक्ष्मींभोक्ताचभवतिध्रुवम् ॥ ७ ॥ एतैरुदीरितैराज्यमधुक्षीरप्लुतैर्हुनेत् ॥
एकैकैर्वनितावश्यायावज्जीवंधनादिभिः ॥ ८ ॥ एतैराज्यप्लुतैर्भूयोवश्यास्स्यु
ह्वनात्तथा ॥ क्षीराक्कैस्तैर्हुनेन्मर्त्योवशेतिष्ठन्त्यशेषतः ॥ ९ ॥ सर्पपाज्यैर्हुने
न्मृत्युकाष्ठाग्नौवैरिमृत्यवे ॥ तदुक्त्वैरिणोनित्यम्मासैरपिचतत्कृते ॥ १० ॥ य
क्षेन्धनाग्नौयोनित्यंक्षतजोत्पादितंचरुम् ॥ कारस्करघृतोपेतंफणिशीर्षिभुचा
हुनेत् ॥ ११ ॥ कृष्णांशुकशिरोवेष्टःखड्गपाणिश्चरोषवान् ॥ निशामध्येहु
नेत्सद्योनिहन्तुंवैरिणंहठात् ॥ १२ ॥ मृत्युकाष्ठानलेतस्यफलैःपत्रैश्चहोमतः ॥
सप्तरात्रादरातेस्तुगजाश्वारोगमाप्नुयुः ॥ १३ ॥ चतुरंगुलजेहोमेचतुरङ्गवले
नृपः ॥ सप्ताहाद्रोगमाप्नोतिदुःखार्त्तो नैवसंशयः ॥ १४ ॥ मन्त्रजप्तोदकैःसे
काद्रोगशान्तिर्भविष्यति ॥ तज्जप्तमष्टधातावद्यज्जलंचुलुकोदकात् ॥ १५ ॥
होमसंख्यायावतीस्याज्जपसंख्याचतावती ॥ तत्कर्णरन्ध्रजापाञ्चसद्योनश्यु
र्विप्रग्रहाः ॥ १६ ॥ तद्यन्त्रस्थापनंचैवविषभूतारिनाशनम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्या
मिशिवदूतीमनुम्परम् ॥ १७ ॥ मायाचशिवदूत्यैहृत्सप्ताण्यम्मनुर्मतः ॥ ऋ
षीरुद्रोस्यगायत्रीछन्दःस्याद्देवताशिवा ॥ १८ ॥ ह्रींवीजंचनमःशक्तिःशिव
दूत्यैचकीलकम् ॥ षड्दीर्घयुक्क्रमनुनाषडङ्गविधिरीरितः ॥ १९ ॥ तेनैवपुटि
तैरङ्गेमन्त्राण्यैर्विन्यसेत्तनौ ॥ श्रोत्रनासाकपोलाक्षिनाभिपुक्रमतःसुधीः ॥
२० ॥ पृष्ठेनसिविन्यस्यव्यापकंविद्ययाचरेत् ॥ निदाघकालमध्याह्नादिवा
करसमप्रभाम् ॥ २१ ॥ नवरत्नकिरीटांचत्रीक्षणामरुणाम्बराम् ॥ नानाभरण
सम्भिन्नदेहकान्तिविराजिताम् ॥ २२ ॥ शुचिस्मितामष्टभुजांस्तूयमानाम्

हर्षिभिः ॥ पाशंखेटङ्गदारुचपकंवामबाहुभिः ॥ २३ ॥ दक्षिणैरंकुशंखङ्गकुश
 रंकमलन्तथा ॥ दधानांसाधकाभीष्टदानोद्यमसमन्विताम् ॥ २४ ॥ ध्यात्वै
 वम्पूजयेद्देवींदूतींदुरितनाशिनीम् ॥ वृत्तद्वयंवहिःकुर्यादन्तरालेङ्गपट्टकम् ॥
 २५ ॥ त्रिकोणस्याग्रकोणादिप्रादक्षिण्येनतद्वहिः ॥ इच्छाज्ञानक्रियाशक्ती
 स्त्रिपुकोणेषुपूजयेत् ॥ २६ ॥ तद्बाह्येकोणपट्टेतुस्वाग्रतःपूजयेदिमाः ॥ सि
 द्धावाणीपूर्णसिद्धाग्रेविग्रहवतीतथा ॥ २७ ॥ नदामनोन्मतीचेतितद्वहि
 श्चापिषट्दले ॥ डाकिन्याद्यास्तदग्रेतुयजेदष्टदलाम्बुजे ॥ २८ ॥ शिवदूती
 समकास्वर्णायुधसमन्विताः ॥ सुमुखीसुन्दरीसारासुमनाचसरस्वती ॥ २९ ॥
 समायासर्वगासिद्धास्तद्बाह्येष्टदलेयजेत् ॥ वागीशावरदाविश्वाविनदाविघ्न
 कारिणी ॥ ३० ॥ वीरविघ्नहराविद्यातदग्रेभूपुरेयजेत् ॥ द्वारस्यदक्षिणम्भा
 गंसमारभ्यप्रदक्षिणम् ॥ ३१ ॥ विह्वलाकर्षिणीलोलानित्यामदनमालिनी ॥
 प्रमोदाकौतुकापुण्यालोकेशास्त्राणितद्वहिः ॥ ३२ ॥ लक्षञ्जपेत्प्रयत्नेनघृता
 क्तेनचहोमयेत् ॥ तर्पयेद्गन्धसलिलैरात्मानमभिषेचयेत् ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणा
 न्भोजयेच्चापिगुरुंयत्नेनतोषयेत् ॥ वशयेद्वनिताहोमाद्गुग्गुलैर्मधुमिश्रितैः ॥
 ३४ ॥ नारिकेलफलोपेतैर्गुडैर्लक्ष्मीमवाप्नुयात् ॥ महिषीर्महिषीराजैरजागव्यै
 श्चगास्तथा ॥ ३५ ॥ अवाप्नोतिहुतैराज्यैर्मलैरन्नादिसाधकः ॥ शालिपिष्ट
 मयींकृत्वापुत्तलींचसितायुताम् ॥ ३६ ॥ हृद्देशेन्यस्यसाध्याख्याम्पचेत्तैलाज्य
 योर्निशि ॥ ताम्मन्त्रीतुदिवारात्रौविद्याजप्तान्तुभक्षयेत् ॥ ३७ ॥ सप्तरात्रप्र
 योगेणनरोनारीनृपोथवा ॥ दासवच्चसमायातिविप्रप्राणादिचार्ययेत् ॥ ३८ ॥
 हयारिपुष्पैररुणैस्सितैर्वाजुहुयात्ततः ॥ त्रिसप्तरात्रान्महतीमवाप्नोतिश्रियं
 नरः ॥ ३९ ॥ छागमांसैस्त्रिमध्वकैर्होमात्स्वर्णमवाप्नुयात् ॥ क्षीराकैःसस्यस
 म्पन्नाम्भुवमाप्नोतिमण्डलात् ॥ ४० ॥ पद्माक्षैर्जुहुयात्तद्विह्वलाक्ष्मीमवाप्नोतित्रिभिर्दि
 नैः ॥ समस्तापत्तारणीयम्मोहिनीविश्वमोहिनी ॥ ४१ ॥ श्रीकरीशिवरूपा
 ह्याप्रोक्तासर्वसमृद्धिदा ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामित्रिवर्णान्तुत्रिकण्टकाम् ॥ ४२ ॥
 हुंखंक्षःफट्इतिमन्त्रंमृष्यादित्वरितासमम् ॥ पडङ्गन्तुद्विरुक्ताणैर्ध्यानमस्या
 निरूप्यते ॥ ४३ ॥ पादादिनाभिपर्यन्तमरुणांनाभितोगलम् ॥ नीलाङ्ग

लाद्व्रह्मरन्ध्रंश्वेतांचचतुराननाम् ॥ ४४ ॥ हस्तेपुशङ्खचक्रेचदीपौचन्द्रार्ध
 शेखराम् ॥ अर्चयेत्त्वरितापीठेप्रयोगाद्यन्तथैवच ॥ ४५ ॥ वर्णलक्षजपेदन्ते
 दशांशेनघृतंहुनेत् ॥ आत्मानन्देवतारूपंध्यात्वाकृत्वाकरद्वये ॥ ४६ ॥ शू
 लमुद्रांग्रहग्रस्तन्दृष्ट्वेमम्प्रजपेन्मनुम् ॥ आशुग्रहात्प्रमुच्येतनरोमन्त्रप्रभाव
 तः ॥ ४७ ॥ ततःपरतराविद्याग्रहनिर्वापणक्षमा ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवि
 द्यांवश्यत्रिकण्टकीम् ॥ ४८ ॥ खेंस्त्रीक्षेत्र्यर्णमन्त्रोयंनिखिलंत्वरितासमम् ॥
 अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकौमार्याविधिमुत्तमम् ॥ ४९ ॥ कौंकौमार्येनमइति
 षडणौमन्त्रैरितः ॥ मुनिर्ब्रह्माचगायत्रीछन्दःकौमारिकाभवेत् ॥ ५० ॥ देव
 ताकौमिदंबीजंकौमार्येशक्तिरुच्यते ॥ मन्त्रवर्णैःषडङ्गानिहृदिध्यायेच्चदेव
 ताम् ॥ ५१ ॥ शक्त्यक्षस्रग्वराभीतिकरांबन्धूकसन्निभाम् ॥ मयूरध्वजिनींचैव
 रक्तामौडुम्बरस्थिताम् ॥ ५२ ॥ हरित्कञ्चुकिकांरम्यांनानालङ्कारभूषिताम् ॥
 आदावङ्गानिचाभ्यर्च्यपञ्चकोणेष्वेतेषुपुनः ॥ ५३ ॥ अहल्यान्द्रौपदींसीतान्ता
 रामन्दोदरीमपि ॥ ब्राह्म्यादिकाअष्टदलेदिक्पतीनायुधानितु ॥ ५४ ॥ मु
 ख्यापूजाभवेदस्याःकुमार्याएवनान्यतः ॥ कुमार्यभावान्यदेशेषूजेयंतुसमी
 रिता ॥ ५५ ॥ लक्षपट्कञ्जपःप्रोक्तःपञ्चखाद्यैस्तथाहुनेत् ॥ मधुरत्रयसंयुक्तैः
 सिद्धमन्त्रस्ततोभवेत् ॥ ५६ ॥ तर्पणम्मार्जनंकृत्वाकुमारीरपिभोजयेत् ॥
 अथमोटनकंवक्ष्येदेवाविर्भावकारणम् ॥ ५७ ॥ पाकक्रियाप्रकर्तव्याचतुर्भ
 क्ष्यसमन्विता ॥ भार्ययासाधकेन्द्रस्यपातिव्रत्यादियुक्त्या ॥ ५८ ॥ अप्रसूताः
 स्त्रियःपञ्चआहूयसकुमारिकाः ॥ अलंकृताःपवित्रास्ताएकपङ्क्तयोपवेशयेत् ॥
 ५९ ॥ तदादौविघ्नपस्थानमन्त्रेतुवटुकस्यच ॥ ताःसम्पूज्यमहत्पात्रंपवित्रं
 चतथाचरेत् ॥ ६० ॥ स्वस्वद्विगुणमानेनमध्वाज्यसमितादधि ॥ दुग्धंचनि
 क्षिपेत्तत्रनैवेद्यन्तत्रनिक्षिपेत् ॥ ६१ ॥ कुमारिकायाहस्तेनमन्थयेयुःस्त्रियश्चत
 त् ॥ मन्थयेयुस्त्रियस्तच्चदेवावेशःप्रजायते ॥ ६२ ॥ देवावेशेजायमानेसुगन्धो
 वातिसर्वतः ॥ सर्वमनोगतंवक्त्रिदेवतासुप्रसीदति ॥ ६३ ॥ सिद्ध्यन्तिसर्वका
 र्याणिमोटकानांशतेनच ॥ नखैर्भवेद्विवाहस्तुपञ्चाशद्विःसुतास्तथा ॥ ६४ ॥
 अशीत्यागतराज्यासिर्विंशत्यालभतेधनम् ॥ अष्टोत्तरशतेनापिसाधकेनतुमे

लयेत् ॥ ६५ ॥ कौमारिकाचेष्टेदेवंकुमार्याईरितोविधिः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्या
 मिवैष्णवीमन्त्रमद्भुतम् ॥ ६६ ॥ अकचटतपयशवैष्णव्यामन्त्रैरितः ॥ अष्टा
 क्षरोमुनिश्चास्यनारदोनुष्टुबुच्यते ॥ ६७ ॥ छन्दस्तुवैष्णवीदेवीन्यासःप्रण
 वपूर्वकः ॥ मूलमन्त्राक्षरैःकुर्यात्त्रिभिस्त्रिभिरनुक्रमात् ॥ ६८ ॥ विन्यसेदक्ष
 राण्यष्टावोङ्कारंचतथास्मेत् ॥ शोणपद्मप्रतीकाशांमुक्तामूर्द्धजलम्बिनीम् ॥
 ६९ ॥ लसत्काञ्चनसम्भूतकुण्डलोज्ज्वलशालिनीम् ॥ स्वर्णरत्नसमुन्नद्धकि
 रीटमूत्रधारिणीम् ॥ ७० ॥ कृष्णशुक्लारुणैर्नेत्रैस्त्रिभिश्चापिविभूषिताम् ॥ व
 न्धूकदन्तरसनाशिरीषसुमनासिकाम् ॥ ७१ ॥ कम्बुग्रीवांविशालाक्षींसूर्यको
 टिसमप्रभाम् ॥ चतुर्भुजांविषसनापीनोन्नतपयोधराम् ॥ ७२ ॥ दक्षिणाभ्यां
 कराभ्यांतुल्यजं च जपमालिकाम् ॥ विभ्रतीं वामहस्ताभ्यां त्वभयंच वरं तथा ॥
 ७३ ॥ अनल्पनागवामोरुगुप्तगुल्फांसुपल्लिकाम् ॥ गात्रेण रत्नस्तम्भंच सम्य
 गालम्ब्य संस्थिताम् ॥ ७४ ॥ किमिच्छसीति वचनं व्याहरन्ती मुहुर्मुहुः ॥ प
 ञ्चाननं पुरः संस्थं निरीक्षन्तीं स्ववाहनम् ॥ ७५ ॥ ईदृशीं चण्डिकां ध्यात्वा नमः
 फडिति मस्तके ॥ स्ववीजे सुमनोदद्यात्साहमेवं विचिन्तयेत् ॥ ७६ ॥ पञ्चाननं
 मण्डलस्थं मध्ये वश्यं प्रपूजयेत् ॥ आवाहनं ततः कुर्याद् गायत्र्या शिरसा सह ॥
 ७७ ॥ महामायायै विद्महे चण्डिकायै धीमहितन्नो देवी प्रचोदयात् ॥ ७८ ॥
 ततस्तु मूलमन्त्रेण गन्धं पुष्पं सदीपकम् ॥ दीपादिकन्तु दद्याच्च मोदकं पायसं त
 था ॥ ७९ ॥ पुष्पाञ्जलिं त्रयं दद्यान्मूलमन्त्रेण शोभनम् ॥ एवं सम्पूज्य मध्ये तु
 मन्त्रेणाङ्गानि पूजयेत् ॥ ८० ॥ शैलपुत्रीं चन्द्रघण्टां स्कन्दमातरमेव च ॥ काल
 रात्रिं च दिक्पत्रेष्वर्चयेच्चन्दनादिभिः ॥ ८१ ॥ चण्डिकामथ कूष्माण्डां तथा
 कात्यायनीं शुभाम् ॥ महागौरीं चाग्निकोणैर्ऋत्यादिषु पूजयेत् ॥ ८२ ॥ त
 तः सम्पूज्य लोकेशीं तदस्त्राणि च मन्त्रवित् ॥ महामायां नमामीति मूलमन्त्रेण
 चाष्टधा ॥ ८३ ॥ पूजयेत्पद्ममध्ये तु सुमनाञ्जलिभिस्तथा ॥ अष्टभिश्च महामायां
 नमामीति च मन्त्रतः ॥ ८४ ॥ देव्यै समर्प्य धूपादिसर्वप्राग्वत्समापयेत् ॥ लक्ष
 द्रयं भवेदस्य पुरश्चरणकर्म तु ॥ ८५ ॥ दशांशं होममाज्येन कर्तव्यं तर्पणादि
 कम् ॥ अशुचिर्न महामायां पूजयेत्तु कदाचन ॥ ८६ ॥ अवश्यं तु स्मरेन्मन्त्रं

योतिभक्तियुतो भवेत् ॥ दन्तरक्तेसमुत्पन्नेस्मरणं न च विद्यते ॥ ८७ ॥ दुःखान्ने
 त्रतलेजातेक्रोधादिक्षुद्रकर्मणि ॥ ८८ ॥ धूमोद्गारेमैथुनेचमूतकेमृतकेचवै ॥
 जलौकाचतथासर्पकृमिभूनागमेवच ॥ ८९ ॥ कामाज्जातेह्मनास्पर्शमृतेपि
 तरित्सरम् ॥ आसेव्येगुरुविप्राणांक्षीणेवीर्येच्युतेतथा ॥ ९० ॥ आकर्षेमा
 तृमरणेषणमासंचगुरौमृते ॥ भार्यामृतौत्रिमासंचमासमेकंतुराजनि ॥ ९१ ॥
 नस्मरेच्चमहामायांशुचितापत्यसिद्धिदा ॥ ॐ नमोन्तेमहामायायैमनुर्वसुवर्ण
 कः ॥ ९२ ॥ प्राग्वन्मुन्यादिकंप्रोक्तंपूजाजपमुखंतथा ॥ ॐ नमोन्तेचवैष्ण
 व्यैमन्त्रःप्रोक्तःषडक्षरः ॥ ९३ ॥ मन्त्राणैरत्रचाज्ञानिशेषंपूर्ववदाचरेत् ॥ अ
 थातःसम्प्रवक्ष्यामिसर्वासिद्धिप्रदंमनुम् ॥ ९४ ॥ नमस्तेअस्तुअभयेअनघेपू
 जितेवदेत् ॥ अमितेपदमुच्चार्यतदग्रेचापराजिते ॥ ९५ ॥ ततश्चसिद्धकथि
 तेसाधकपदमुचरेत् ॥ सिद्धस्मृतेमहाविद्येअनेकांसेउमेध्रुवे ॥ ९६ ॥ अरु
 न्धतीचसावित्रिगायत्रिजातवेदसि ॥ मानस्तोकेसरस्वतिस्मणीरामणीति
 च ॥ ९७ ॥ धरणीधारिणीचेतिसौदामिनितथादिति ॥ द्वितीतिविनतेचे
 तिगौरिगान्धारिसंवदेत् ॥ ९८ ॥ मातङ्गिकृष्णयशोदेसत्यवादिनिसंवदेत् ॥
 ब्रह्मवादिनिकालीतिकपालिनिकरालिच ॥ ९९ ॥ नेत्रसद्योमातरितिततः
 स्थलगतंवदेत् ॥ अन्तरिक्षगतंचेतिजलगतंवदेत्पुनः ॥ १०० ॥ वामपादान्ते
 रक्षयुग्मंसर्वभूतपदंवदेत् ॥ सर्वोपद्रवेषुस्वाहाताराद्यन्तोमनुर्मतः ॥ १ ॥
 मुर्निनारदआख्यातोगाथाञ्छन्दःप्रकीर्तितम् ॥ अघोरवैष्णवीदेवीचायुतंज
 पर्दरितः ॥ २ ॥ प्राग्वत्पूजादिकंसर्वफलमस्यनिरूप्यते ॥ यस्याःप्रणश्यतेपु
 ष्पंगर्भश्चापततेयदि ॥ ३ ॥ प्रियतेबालकोयस्याःकाकबन्ध्याचयाभवेत् ॥
 भूर्जपत्रेत्विमांविद्यांलिखित्वाधारयेद्यदि ॥ ४ ॥ एतैर्दोषैर्नलिप्यन्तिशुभगा
 पुत्रिणीभवेत् ॥ पुमांश्चधारयेद्यश्चसोभीष्टफलमाप्नुयात् ॥ ५ ॥ रणेराजकुले
 द्यूतेसङ्ग्रामेशत्रुसङ्कटे ॥ अग्निचौरभयेघोरेनित्यंतस्यजयोभवेत् ॥ ६ ॥ नि
 त्यंनिवारयेत्तेपांसमरेकाण्डधारिणी ॥ गुल्मशूलाक्षिरोगाणिक्षिप्रंनाशयति
 व्यथाम् ॥ ७ ॥ शिरोरोगज्वराणांचनाशनंसर्वदेहिनाम् ॥ अथातःसम्प्रव
 क्ष्यामित्रैलोक्यविजयाभिधाम् ॥ ८ ॥ वैष्णवीचन्द्रवेदाग्निवर्णासाधकासि

द्विदाम् ॥ एकाहिकद्वयाहिकत्रयाहिकचातुर्थिकेतिच ॥ ६ ॥ मासिकद्विमा
 सिकेतिवातिकपैत्तिकेतिच ॥ श्लेष्मिकेसन्निपातिकेसततज्वरसम्भवे ॥ १० ॥
 विपज्वरग्रहर्क्षादिसर्वदोषान्तकारिणि ॥ कालीसरयुगंगौरीधनयुगमवदेत्त
 था ॥ ११ ॥ विद्याशालेतथातालमालेरुद्ररूपेपचद्वयम् ॥ विघ्ननाशयपापंच
 हरदुस्स्वप्नमित्यपि ॥ १२ ॥ विनाशिनिपदंब्रूयात्ततश्चकमलासने ॥ रजनी
 सन्ध्येदुन्दुभिनादेमानसइत्यपि ॥ १३ ॥ वेगेशङ्घिनिचक्रिणिवज्रिणीगदि
 नीतिच ॥ ततश्चशूलिनिवदेदपमृत्युविनाशिनि ॥ १४ ॥ विश्वेश्वरीद्रा
 विडीतिवदेद्द्रविडिकेशिच ॥ दयितेऽतःपशुपतेर्मेदुःखेतिपदंवदेत् ॥ १५ ॥
 विमर्दिनिपदंपश्चाद्दुन्दुभिनादसंवदेत् ॥ मोदयुक्ताश्वरीतिकिरातिनिपदंव
 देत् ॥ १६ ॥ मातङ्गीप्रणवंद्वांद्वांद्वांद्वांद्वांद्वांद्वांद्वांद्वांद्वांद्वांद्वां
 क्षंवेतितान्वदेत् ॥ १७ ॥ सर्वान्हनयुगंप्रोक्तादमयुगमंपचद्वयम् ॥ मर्दयदि
 तयंचापितापयद्वयमेवच ॥ १८ ॥ द्विःशोषयोत्सादयद्विब्रह्माणीतिसंवदेत् ॥
 भूतेषुमांप्रियंचेतिकुरुदन्द्वाग्निवल्लभाः ॥ १९ ॥ ध्यानपूजादिकंप्राग्वत्पुर
 श्चर्यायुतद्वयम् ॥ प्राग्वद्धोमफलंचास्यसाधकःसात्त्विकोभवेत् ॥ २० ॥
 मानयन्तिचभूपाद्याःशापानुग्रहणक्षमः ॥ सन्तत्याचापिसम्पत्त्याभवेत्कीर्त्या
 समन्वितः ॥ २१ ॥ दर्शनादेवनश्यन्तिभूताद्याभैरवाअपि ॥ अथातःसम्प्रव
 क्ष्यामिवैष्णवीमपराजिताम् ॥ २२ ॥ तारमाकर्षिणिपदंआवेशिनिपदंवदे
 त् ॥ ज्वालामालिनिरमणीरामणीधरणीतिच ॥ २३ ॥ धारिणीतपनीत्युक्ता
 तापिनिमदोन्मादिनि ॥ शोषिणीतिपदंप्रोक्ताततःसम्मोहिनीतिच ॥ २४ ॥
 तथानीलपताकेतिमहानीलेमहाप्रिये ॥ महाग्नेयीमहाचण्डेमहारौद्रीमहेति
 च ॥ २५ ॥ वज्रिणीतितथादित्याद्येचजाह्नविसंवदेत् ॥ यमघण्टेकिलिकि
 लिचिन्तामणिपदंवदेत् ॥ २६ ॥ सुरभिसुरोत्पन्नेचसरस्वतिपदंततः ॥ सर्व
 कामदुघेप्रोच्ययथामममनीषितम् ॥ २७ ॥ कार्यतन्ममसिद्ध्यत्वितिस्वाहा
 न्तोयमनुर्मतः ॥ षड्द्वादशाणोमुन्यादिप्राग्वत्सौख्यप्रदोमनुः ॥ २८ ॥ ज
 पेद्वर्णशतंहोमादिकंपूर्ववदाचरेत् ॥ असिद्धसाधिनींदेवींप्रवक्ष्याम्यथवैष्णवी
 म् ॥ २९ ॥ ताराद्यावह्निजायान्तापृथक्चयुगपद्वदेत् ॥ तिस्रोव्याहतयः

श्लोकःस्वधास्वाहावशानिकम् ॥ ३० ॥ यतएवागतंपापंतत्रैवप्रतिगच्छ
तु ॥ ॐबलेअबलेमहाबलेअसिद्धसाधिनि ॥ ३१ ॥ स्वाहान्तःषड्वाणवर्णो
लक्षमेकंजपःस्मृतः ॥ तृतीयाव्याहृतिश्चात्रस्वरितिपरिकीर्तिता ॥ ३२ ॥
होमपूजादिकंप्राग्वद्येनसिद्ध्यतिदेवता ॥ ३३ ॥ स्वाहान्तैर्मन्त्रखण्डैस्तुहुने
दष्टसहस्रकम् ॥ वसुदेवसहस्राणिचावदानानितत्रतु ॥ ३४ ॥ देवकल्पोदि
तैर्द्रव्यैस्तदासादेवतावशा ॥ प्राक्कर्मप्रतिबद्धापिवैष्णवीत्रासतस्तुसा ॥ ३५ ॥
साधकस्यमनोभीष्टंकामंयच्छतिसत्वरम् ॥ इयंदेवीमयापूर्वललितावश्यकाम
दा ॥ ३६ ॥ उपासितातदाजप्ताललिताललिताचसा ॥ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदे
वनायिकाललितातुया ॥ ३७ ॥ बलात्कारेणकामस्यवशीकृत्यययापुनः ॥
चेटीवन्मदधीनातुकृत्वाकन्यांतुतादृशीम् ॥ ३८ ॥ यस्यकस्यापिदेवस्यहोम
द्रव्यंविलोक्यच ॥ मन्त्रेणानेनजुहुयात्तत्तत्कर्मप्रसिद्ध्यति ॥ ३९ ॥ इयंहोम
प्रियादेवीभुक्तिमुक्तिप्रदायिका ॥ मारणोच्चाटनेचापिनप्रयोज्याकदाचन ॥ ४० ॥
अथवार्त्तालिकांवक्ष्येवाराहीशत्रुघातिनीम् ॥ ऐंलौंठंठमितिहंस्वाहान्तोष्टाक्ष
रोमनुः ॥ ४१ ॥ छन्दोनुष्टुप्चकपिलोमुनिर्वार्त्तालिकासुरी ॥ वाराह्यत्रषडङ्गा
निक्रमाद्धीन्दिन्दुभूकुभिः ॥ ४२ ॥ द्वाभ्यांध्यायेत्ततोदेवींविद्युद्वासांकराम्बु
जैः ॥ दधानामंकुशंपाशंमुद्गरंशक्तिमेवच ॥ ४३ ॥ विद्युद्वासांत्रिनेत्रांचना
शयन्तींतथारिपून् ॥ अङ्गषट्कदिशाधीशायुधानीत्यावृतित्रयम् ॥ ४४ ॥ व
सुलक्षंजपित्वान्तेबिल्वपत्रैर्हयारिजैः ॥ धात्रीफलैर्भृङ्गराजैःकुशैश्चापिदशां
शतः ॥ ४५ ॥ होमःकार्यस्तर्पणादिकुर्याद्वाह्यभोजनम् ॥ एवंसिद्धमनुर्म
न्त्रीप्रयोगान्कर्तुमर्हति ॥ ४६ ॥ अंकुशेनारिमानीयवध्वापाशेनतंदृढम् ॥ मुद्गे
णघ्नतींमूर्ध्नितांस्मरन्नयुतंजपेत् ॥ ४७ ॥ वन्योपलैःप्रजुहुयादयुतंभस्मतत्क्षिपे
त् ॥ वापीकूपतडागादौतत्पानीयस्यपानतः ॥ ४८ ॥ भ्रियन्तेरिपवस्तस्यवाहिं

१ तीसरी व्याहृति अर्थात् भूर्भुवःस्वः इनमें तीसरापद स्वःयहीहै उसको सबलोग जानते
हीहैं फिर तीसरी व्याहृति स्वः कहीजाती है यह कथन इसलिये है कि तीसरी व्याहृति
के दो भेद ग्रन्थोंमें देखेजाते हैं एक स्वः और दूसरा सुवः इससे यहाँपर स्वः इसव्याहृति
का स्वीकार कियाहै ॥

सन्तिपरस्परम् ॥ स्थानंत्यक्ताचगच्छन्तिनात्रकार्याविचारणा ॥ ४६ ॥ अ
 थास्याःसम्प्रवक्ष्यामिमालामन्त्रंसुसिद्धिदम् ॥ ॐ ऐं ग्लौं ऐं नमःप्रोक्ताततो
 भगवतीतिच ॥ ५० ॥ वाराहिवाराहियुगं वराहमुखिवाग्भवम् ॥ ग्लौंऐंअ
 न्धेअन्धिनीतिनमोरुन्धेचरुन्धिनि ॥ ५१ ॥ नमोजृम्भेजृम्भिणीतिनमोमो
 हेचमोहिनि ॥ नमःस्तम्भेस्तम्भिनीति नमऐंग्लौंचवाग्भवम् ॥ ५२ ॥ सर्व
 दुष्टप्रदुष्टानांसर्वेषांसर्ववाग्भवेत् ॥ चित्तचक्षुर्मुखगलेजिह्वास्तम्भंकुरुदयम् ॥
 ५३ ॥ शीघ्रं वश्यंकुरुकुरुऐंग्लौंऐंठश्चतुष्टयम् ॥ हुंफट्स्वाहेतिमन्त्रोयंवेदरु
 द्राक्षरःस्मृतः ॥ ५४ ॥ मुनिःशिवोस्यजगतीछन्दोवार्तालिकासुरी ॥ वारा
 हस्यपडङ्गानिवार्त्तालीहृदयंस्मृतम् ॥ ५५ ॥ वाराहीतिशिरःप्रोक्त्वाशिखावारा
 हमुख्यपि ॥ अन्धेअन्धिनिवर्म्भोक्त्वरुन्धेरुन्धिनिनेत्रकम् ॥ ५६ ॥ जृम्भेजृ
 म्भिणिचास्रंततोध्यायेच्चदेवताम् ॥ रक्ताब्जकर्णिकायान्तुशवासनसमास्थि
 ताम् ॥ ५७ ॥ मुण्डमालालसत्करां नीलाभान्दधतीङ्करैः ॥ अभयंमुरालञ्चा
 पिफलञ्चापिवरन्तथा ॥ ५८ ॥ वराहास्यान्तुङ्गकुचांत्रिनेत्रामरुणाम्बराम् ॥
 जपेन्मन्त्रंसहस्राणिबन्धूककुमुभैस्तिलैः ॥ ५९ ॥ हुनेत्समधुरैःपूजाजयादि
 नवशक्तिकैः ॥ पीठेस्वर्णमयेरौप्येताम्रेभूज्जेथवारुणे ॥ ६० ॥ लिखेद्गोचना
 रात्रिचन्दनागुरुकुंकुमैः ॥ योनिपञ्चास्रपट्कोणाष्टपत्रशतपत्रकम् ॥ ६१ ॥
 सहस्रदलभूविम्बंसंवीतंद्वारशोभितम् ॥ कैलासाचलमध्यस्थंपीठमेतद्विचिन्त
 येत् ॥ ६२ ॥ तत्रावाह्यजेद्देवीमुपचारैर्मनोहरैः ॥ त्रिकोणमध्येदेवेशीपडङ्गा
 न्यपितत्रतु ॥ ६३ ॥ वार्त्ताल्यर्च्याचवाराहीज्यसेवाराहमुख्यपि ॥ जम्भिनी
 मोहिनीचैवस्तम्भिनीपञ्चकोणके ॥ ६४ ॥ पूजयित्वातथाचेमाःपट्कोणेषुत
 तोयजेत् ॥ डाकिन्याद्याःपार्श्वयोश्चस्तम्भिनीक्रोधिनीमपि ॥ ६५ ॥ पट्
 कोणप्रेयजेच्चण्डंछत्रन्तस्याःसुतोत्तमम् ॥ शूलंभूगडञ्चडमरुङ्गपालंदधतङ्करैः ॥
 ६६ ॥ इन्द्रनीलनिभंनग्नंजटाभारविराजितम् ॥ अष्टपत्रेतुवार्त्तालीमुखंदेव्य
 ष्टकंयजेत् ॥ ६७ ॥ शतपत्रेतुसम्पूज्यारुद्रार्कवसवोशिवनौ ॥ शतकोणाग्र
 तःसिंहःपूज्योमहिषसंयुतः ॥ ६८ ॥ सहस्रपत्रेवाराहीम्पूजयेच्चसहस्रशः ॥
 क्रौंवाराह्येनमइतिपूजामन्त्रःपडञ्चरः ॥ ६९ ॥ भूपुरद्वारदेशेतुवदुकंक्षेत्रपाल

कम् ॥ योगिनीं गणनाथञ्च तत्तन्मन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ ७० ॥ वंदुकाय हृदयं स
 साणो वदुको मतः ॥ क्षेत्रपालाय नमोऽष्टार्षः क्षेत्रपूजने ॥ ७१ ॥ यो योगि
 नीभ्यो हृदयं स साणो यन्तर्दधने ॥ गङ्गापतये नमोऽष्टवर्णो यंगणेशितुः ॥ ७२ ॥
 दिक्पालानां युधैर्युक्तां दिक्षु सम्पूजयेत्ततः ॥ पूजान्ते वदुकादिभ्यो बलिमन्त्रै
 र्बलिं हरेत् ॥ ७३ ॥ ऐहो हि देवी पुत्रेति वदुकेति च नाथ च ॥ कपिलजटाभारेति
 भासुरेति वदेत्ततः ॥ ७४ ॥ त्रिनेत्रज्वालामुखेति सर्वविघ्नांस्ततो वदेत् ॥ नाशय
 द्वितयं सर्वोपचारसहितं बलिम् ॥ ७५ ॥ गृह्ययुग्मन्ततः स्वाहा पञ्चपञ्चाक्षरो म
 नुः ॥ वदुकस्य बलिं दद्यादनेन श्रद्धयान्वितः ॥ ७६ ॥ हूं स्थानक्षेत्रपालेश सर्वकामं
 च पूरय ॥ स्वाहान्तः षड्दीर्घयुक्तः क्षाद्यस्त्रिद्विमितार्णकः ॥ ७७ ॥ क्षेत्रपालबले
 र्मन्त्रोगणेशस्याथ कथ्यते ॥ गौं गीं गूं गं गणपतये नमः ॥ ७८ ॥ वरवरदसर्वेति जनं मेव शमानय ॥ सर्वोपचारसहितं बलिं गृह्ययुगं पुनः ॥
 ७९ ॥ स्वाहान्तः स्वाब्धिवर्णो यं बलिमन्त्र उदाहृतः ॥ एवं तेभ्यो बलिं दत्त्वा स्व
 स्वमुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ ८० ॥ अंगुष्ठानामिके मध्यानामे क्षेत्रबलौ मते ॥ किञ्चि
 द्ब्रह्मीकृता मध्यागणनाथबलौ स्मृता ॥ ८१ ॥ अनामामध्यमांगुष्ठा योगिनी
 नां बलौ पुनः ॥ योगिनीनां बले र्मन्त्रः साधनान्ते पठेदिमम् ॥ ८२ ॥ यो योगि
 नीभ्यः स्वाहेति सप्तार्षः स्रग्धरा त्रियम् ॥ ८३ ॥ ऊर्ध्वं ब्रह्माण्डतो वा दि
 विगगनतले भूतले निष्कले वा पाताले वा नले वा सलिलपवनयोर्यत्र कुत्र स्थिता
 वा ॥ क्षेत्रे पीठोपपीठादिषु च कृतपदाधूपदीपादिकेन प्रीता देव्यस्स दानः शुभ
 युतविधिना यान्तु वीरेन्द्रवन्द्याः ॥ ८४ ॥ एवं सम्पूज्य संस्तूय नत्वात्मन्यु
 पसंहरेत् ॥ सिद्धमन्त्रः प्रकुर्वीत प्रयोगान् शिवभाषितान् ॥ ८५ ॥ हरिद्र
 याचन्दनेन लाक्षया गुरुणापि च ॥ पूरेण विविधैर्मासैर्जुहुयादिष्टसिद्धये ॥
 ८६ ॥ हरिद्रामालया कुर्याज्जपंस्तम्भनकर्मणि ॥ स्फाटिकैः पद्मवीजैश्च

१ ऐहो हि देवी पुत्रवदुकनाथ कपिल जटा भार भासुर त्रिनेत्र ज्वाला मुखसर्वविघ्ना-
 न् नाशय नाशय सर्वोपचार सहितं बलिं गृह्यगृह्य स्वाहा २ आं ईं ऊं ऐं औं अः हूं
 स्थानक्षेत्रपालेश सर्वकामं पूरय स्वाहा ३ गां गीं गूं गं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे
 व शमानय सर्वोपचारसहितं बलिं गृह्यगृह्य स्वाहा ४ आगे का इलोक स्रग्धरा जन्म है ॥

रुद्राक्षैः शुभकर्मणि ॥ ८७ ॥ स्वर्णादिपात्रे सुरया बन्धूककुसुमैस्तिलैः ॥
 वाराही तर्पयेत्सर्वकामं सम्पूजयेन्नरः ॥ ८८ ॥ चतुश्शततनुतापि च्छैर्जुहुया
 तस्तम्भनेच्छया ॥ लाजचूर्णतिलैः कुर्याद्रमेषासृजान्वितैः ॥ ८९ ॥ पि
 ण्डमनोहरं तनुपूरयेत्तर्पयेदपि ॥ सम्पन्नमदनं साङ्गमेतस्यैविनिवेदयेत् ॥
 ९० ॥ कण्डेपि ण्डविधाया मुंजुहुयात्तत्र वायुतम् ॥ एकविंशतिरात्रीपुलाजैर
 क्तसमन्वितैः ॥ ९१ ॥ एवं कृते वैरिवृन्दं भक्षयेत् योगिनीगणैः ॥ एवं वार्त्तालि
 कायास्तु साधनं वाममार्गतः ॥ ९२ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि वाराही स्वप्नसञ्ज्ञि
 ताम् ॥ ॐ ह्रीं नमश्च वाराहि घोरे स्वप्नं विसर्गयुक् ॥ ९३ ॥ ठद्वयं वह्निजायान्तो
 मन्त्रः पञ्चदशाक्षरः ॥ ईश्वरोऽस्य मुनिः प्रोक्तो जगती छन्द ईरितम् ॥ ९४ ॥ दे
 वतास्वप्नवाराही बीजन्तारः प्रकीर्तितः ॥ हलेखाशक्तिरुद्दिष्टा ठद्वयं कीलकं मतम् ॥
 ९५ ॥ द्विपञ्चनेत्रदक्षाक्षियुग्माणैश्चाङ्गकं मनोः ॥ पादयोर्व्यञ्जने कटयोः कण्ठे
 गण्डद्वये तथा ॥ ९६ ॥ नेत्रयोः कर्णयोर्नासाद्वये मन्त्रार्णकान्यसेत् ॥ ततो
 ध्यायेद्धनश्यामां त्रिनेत्रामुन्नतस्तनीम् ॥ ९७ ॥ कोलास्यां चन्द्रभालां च दंष्ट्रो
 ष्टवसुन्धराम् ॥ खड्गांकुशौ दक्षिणयोर्वामयोश्चर्मपाशकौ ॥ ९८ ॥ अश्वारू
 ढां च कोलास्यां नानालङ्कारभूषिताम् ॥ त्रिकोणे तां समाराध्य षट्कोणेष्वङ्गदेव
 ताः ॥ ९९ ॥ षोडशारे यजेच्छक्तीर्वक्ष्यमाणाश्च षोडश ॥ उच्चाटनी तैदीशी च
 शोषिणी शोषिणीश्वरी ॥ ५०० ॥ मारणी मारणीशी च भीषणी भीषणीश्व
 री ॥ त्रासिनी त्रासिनीशी च कम्पिनी कम्पिनीश्वरी ॥ १ ॥ आशाविवर्त्तिनी प
 श्चादाशाविवर्त्तिनीश्वरी ॥ वस्तुजातेश्वरी पश्चात्सर्वसम्पादिनीश्वरी ॥
 २ ॥ एताः पूज्याश्चतुर्थ्यन्ताः प्रणवाद्यानमोन्तकाः ॥ यजेदष्टदले पद्मे मातृर्भ
 र्वसंयुताः ॥ ३ ॥ लोकपालान्दशदले द्वितये हेतिसंयुतान् ॥ लक्ष्मजपेदशं शे
 ननीलपद्मैस्तिलैर्हुनेत् ॥ ४ ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री काम्यकर्माणि साधयेत् ॥
 तर्पयेन्नालिकेरोत्थैर्जलैस्तीर्थोद्भवैरपि ॥ ५ ॥ आनयेत्तरुणीं वर्षात्सर्वकाम

१ ॐ ह्रीं नमो वाराहि घोरे स्वप्नं ठः ठः स्वाहा २ ॐ ह्रीं हृदयाय नमः नमो वाराहिशिरसे स्वा
 हा घोरे शिखायै वषट् स्वप्नं कवचाय हुम् ठः ठः नेत्रत्रयाय वौषट् स्वाहा अस्त्राय फट् ३ वाराह
 मुखीम् ४ उच्चाटनीश्वरी ५ ॐ उच्चाटन्यै नमः इसरीति से समभलेना ॥

समृद्धये ॥ कृष्णपक्षेविश्वधत्तेभूताहेवाकृतव्रतः ॥ ६ ॥ चतुष्पथान्नदीकू
लदयात्कुलालवेश्मनः ॥ मृदमानीयधत्तूरसैःसंयुक्तयानया ॥ ७ ॥ रचये
त्पुत्तलीरम्यांसाध्यासुस्थापनान्विताम् ॥ ततःप्रेताम्बरेयन्त्रंनृमाज्जरासृजा
लिखेत् ॥ ८ ॥ पीताङ्गारयुजायोनिषट्कोणंभूपुरान्वितम् ॥ तदन्तर्मन्त्रमा
लिख्यवेष्टयेन्मनुनामुना ॥ ९ ॥ साध्यमुच्चाटययुगंशोषयद्वितयंततः ॥ स
हसंचाष्टकंभूयःपूजयेत्तांसमाहितः ॥ १० ॥ एवंकृतेनरानार्योराजानोराज
वल्लभाः ॥ सिंहागजामृगाःकूराभवेयुर्वशगाध्रुवम् ॥ ११ ॥ चित्तेध्यात्वानि
जंकार्य्यशयीतविजनेत्रती ॥ यथाभावितथादेवीस्वप्नेवदतिमन्त्रिणे ॥ १२ ॥
अथातःसम्प्रवक्ष्यामिइन्द्राणीमिष्टराज्यदाम् ॥ इन्द्राण्यैनमइतिमन्त्रःप्रोक्तःप
दक्षरः ॥ १३ ॥ गुरुमुनिश्चगायत्रीछन्दोदेवीन्द्रवल्लभा ॥ इवीजंशक्तिरिन्द्रा
णीनमःकीलकमुच्यते ॥ १४ ॥ वज्रपाशवराभीतिहस्तांश्यामाम्बरांवराम् ॥
चतुर्दन्तगजातल्पच्छायासंस्थांहिरण्यभाम् ॥ १५ ॥ कोणपट्केष्वङ्गपूजातद्वा
ह्येष्टदलेयजेत् ॥ बगलांछिन्नमस्तांचतारांदक्षिणकालिकाम् ॥ १६ ॥ धूमाव
तींभद्रकालींमहाकालींप्रतिक्रियाम् ॥ तत्तन्मन्त्रैस्तुतद्वाह्येलोकेशानायुधान
पि ॥ १७ ॥ लक्षषट्कंजपेन्मन्त्रंमालतीकुसुमैर्हुनेत् ॥ त्रिमध्वकैस्तावदेवरा
ज्यार्थराजवृक्षजैः ॥ १८ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिस्तम्भिनींबगलामुखीम् ॥
तारंमायांसमुच्चार्य्यवदेच्चबगलामुखि ॥ १९ ॥ तदग्रेसर्वदुष्टानांततोवाचंमुखं
पदम् ॥ स्तम्भयेतिपदंजिह्वांकीलयेतिततःपरम् ॥ २० ॥ बुद्धिंविनाशयद्हींॐ
स्वाहावेदाग्निवर्णकः ॥ नारायणोमुनिस्त्रिष्टुप्छन्दश्चबगलामुखी ॥ २१ ॥
देवीबीजन्तुहलेखास्वाहाशक्तिःसमीरिता ॥ विनियोगोस्यविख्यातःपुरुषार्थ
चतुष्टये ॥ २२ ॥ ह्रैलेखाहृदयम्प्रोक्तंशिरश्चबगलामुखी ॥ शिखातुसर्वदुष्टानां
ततोवाचम्मुखम्पदम् ॥ २३ ॥ स्तम्भयेतिचवर्म्मोक्तंजिह्वाकीलयेनेत्रकम् ॥

१ ओंहींबगलामुखिसर्वदुष्टानांवाचंमुखंस्तम्भयजिह्वांकीलयबुद्धिंविनाशयद्हींओंस्वाहा ॥
२ ओंहीं हृदयाय नमः, बगलामुखिशिरसे स्वाहा, सर्वदुष्टानांशिखायैवषट्, वाचंमुखंस्त-
म्भय कवचायहुम्, जिह्वांकीलय नेत्रत्रयायवौषट्, बुद्धिंविनाशयद्हींओंस्वाहा अस्त्रायफट् ॥

बुद्धिविनाशयास्त्रस्यात्पडङ्गन्यासईरितः ॥ २४ ॥ मूर्द्धिभालेभ्रुवोर्मध्येनेत्रयोः
 श्रोत्रयोर्नेसोः ॥ गरुडद्वयेतथाचोष्टेऽधरास्यचिबुकेषुच ॥ २५ ॥ गलेचदक्षदो
 मूलेतन्मध्येमणिबन्धके ॥ अंगुलीनान्तथामूलेहस्ताग्रेचैवमेवहि ॥ २६ ॥
 न्यसेद्वामभुजादौचदक्षोरूमूलकेततः ॥ दक्षजानुनिगुल्फेचांगुलिमूलेपदा
 ग्रतः ॥ २७ ॥ गम्भीराञ्चमदोन्मत्तान्तसकाञ्चनसन्निभाम् ॥ चतुर्भुजांत्रिन
 यनांकमलासनसंस्थिताम् ॥ २८ ॥ मुद्गरन्दक्षिणेपाशंवामेजिह्वांचवज्रकम् ॥
 पीताम्बरधरांसान्द्रवृत्तपीनपयोधराम् ॥ २९ ॥ हेमकुण्डलभूषांचपीतचन्द्रार्ध
 शेखराम् ॥ पीतभूषणभूषाञ्चस्वर्णसिंहासनस्थिताम् ॥ ३० ॥ एवंध्यात्वाच
 देवेशींशत्रुस्तम्भनकारिणीम् ॥ भूषदेशेमनोऽस्येपुष्पामोदमुधूपिते ॥ ३१ ॥
 गोमयेनाथसंलिप्तेमण्डलेत्वासनंचरेत् ॥ सौवर्णेवाथरौप्येवापैत्तलेवापिभूज
 के ॥ ३२ ॥ कर्पूरागुरुकस्तूरीश्रीखण्डकुंकुमैरपि ॥ लिखेद्यन्त्रंप्रयत्नेनलेख
 न्याहेमतारयोः ॥ ३३ ॥ मध्येयोनिंसमालिख्यतदबाह्येतुषडसूकम् ॥ तदबा
 ह्येष्टदलम्पद्मन्तदबाह्येषोडशच्छदम् ॥ ३४ ॥ चतुरस्रत्रयंबाह्येचतुर्द्वारोपशो
 भितम् ॥ यत्रनोक्त्तन्देवतायाःपीठवापीठशक्तयः ॥ ३५ ॥ तत्रमायोदितंपी
 ठंज्ञेयास्ताएवशक्तयः ॥ तद्वीजेनयजेत्पीठंयद्दामायाणुनाथवा ॥ ३६ ॥ त
 त्राबाह्ययजेद्देवींसुपीतैरुपचारकैः ॥ यजेदङ्गानिषट्कोणेपूर्वद्वारादिषुक्रमात् ॥
 ३७ ॥ गणेशंवटुकंचापियोगिनीःक्षेत्रपालकम् ॥ ईशानादिनिर्ऋत्यन्तंगुरु
 पङ्क्तिंसमर्चयेत् ॥ ३८ ॥ वगलांपूर्वपत्रेतुस्तम्भिनींचततःपरम् ॥ जम्भिनींमो
 हिनींचैवप्रगल्भामचलांजयाम् ॥ ३९ ॥ दुर्धर्पाकल्मषाधीराकल्याणाकालकर्षि
 णी ॥ आमिकामन्दगमनाभोग्याख्याचैवयोगिका ॥ ४० ॥ एताःषोडशपत्रे
 पुगन्धपुष्पाक्षतैर्यजेत् ॥ षोडशस्वरसंयुक्ताःसम्प्रदायात्कुलागमे ॥ ४१ ॥
 यजेत्तुपत्रमध्येपुकल्पितेचाष्टपत्रके ॥ पूर्वाद्वाह्यादिकाअष्टौवाहनायुधसंयु
 ताः ॥ ४२ ॥ लोकेशांश्चतदस्त्राणिपूजयेद्वाह्यतस्तथा ॥ योनिमध्येमूलदे
 वींत्रिरञ्जलिभिरर्चयेत् ॥ ४३ ॥ धूपदीपमुनैवेद्यैर्गन्धताम्बूलदीपकैः ॥ नीरा

? उक्त षडङ्गन्यास को करके फिर मन्त्रके एक एक अक्षरों को मूलोक्त मूर्द्धादिस्थानों में न्यास करे ॥

ज्यविधिवत्पश्चाद्यथासंख्यंनिवेदयेत् ॥ ४४ ॥ पवित्रारोपणंकार्यंदमनेन
तुपूजयेत् ॥ देयंचापिसितान्नेनप्रत्यहंलिपञ्चकम् ॥ ४५ ॥ हरिद्राग्रन्धिजामा
लापीताम्बरधरःस्वयम् ॥ पीतासनःस्मरेत्पीतंचायुतंजपमाचरेत् ॥ ४६ ॥
दशांशेनकृतेहोमेपीतद्रव्यैःप्रतर्पयेत् ॥ सर्वपीतोपचारेणमन्त्रःसिद्ध्यतिमन्त्रि
णः ॥ ४७ ॥ साध्यसञ्ज्ञांसमुच्चार्यस्तम्भयेतिततःपरम् ॥ गतिस्तम्भकरी
विद्याअरिस्तम्भनकारिणी ॥ ४८ ॥ मेधांप्रज्ञांचशास्त्रादीन्देवदानवपन्न
गान् ॥ स्तम्भयेच्चमहाविद्यासत्यंसत्यंसंशयः ॥ ४९ ॥ एकान्तेपरमेरुम्ये
शुचौदेशेथवागृहे ॥ कुराडंसलक्षणंकृत्वामेखलात्रयशोभितम् ॥ ५० ॥
योनिर्वितस्तिमात्रातुषट्कम्प्राण्यत्रसाधयेत् ॥ तथाकर्पणकामस्तुलोणंत्रिम
धुरान्वितम् ॥ ५१ ॥ निम्बपत्रन्तैलयुक्कंविद्वेषणकरंपद्मम् ॥ हरितालंहरिद्राच
लवणेनचसंयुतम् ॥ ५२ ॥ स्तम्भनेहोमयेद्देवींप्रज्ञायाश्चगतेर्मतेः ॥ आसु
र्याश्चापितैलेनमहिषीरुधिरेणच ॥ ५३ ॥ रिपूणांमारणार्थन्तुश्मशानाग्नौ
हुनेन्निशि ॥ गृध्राणामपिकाकानांगृहधूमयुतेनवै ॥ ५४ ॥ पक्षेणजुहुयाद्देवि
शत्रोरुच्चाटनायवै ॥ दूर्वाकुलालमृत्तावत्यैरण्डश्चतुरंगुलः ॥ ५५ ॥ लाजास्त्रि
मधुयुक्ताश्चसर्वरोगोपशान्तये ॥ लक्षमेकंयजेद्देवींब्रह्मचारीदृढव्रतः ॥ ५६ ॥
पर्वताग्रेमहारण्येसिद्धेशैवालयेगृहे ॥ सङ्गमेचमहानद्योर्निशायामपिसाधये
त् ॥ ५७ ॥ श्वेतब्रह्मतरोर्मूलेपादुकाश्चैवकारयेत् ॥ अलङ्कृत्यचरागेणरञ्जिता
श्चहरिद्रया ॥ ५८ ॥ अनयाविद्ययाचापिलक्षैकेनचमन्त्रिता ॥ शतयोजन
मात्रन्तुसगच्छेच्चिन्तितेपथि ॥ ५९ ॥ रसंमनःशिलातालंमाक्षिकेनसमन्वित
म् ॥ पिष्ट्वाभिमन्त्र्यलक्षैकंसर्वाङ्गैलेपनेकृते ॥ ६० ॥ अदृश्यकारकंतत्स्याल्लो
केचमहदद्भुतम् ॥ सुरभेरेकवर्णायाधारोत्थंक्षीरमाहरेत् ॥ ६१ ॥ शर्करामधुसंयुक्तं
त्रिशतैर्मन्त्रितंप्रिये ॥ पाययित्वातुहस्तेविपंस्थावरजङ्गमम् ॥ ६२ ॥ दारिद्र्यमो
चनंचैवलक्षमेकञ्जपेत्ततः ॥ दशांशेनकृतेहोमेऽभिर्द्रव्यैःपृथक्पृथक् ॥ ६३ ॥
अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवाममार्गेणसिद्धिदाम् ॥ इन्द्राण्याःपरमांशंकिञ्चिन्नम
स्तामहेश्वरीम् ॥ ६४ ॥ प्रैणवश्चरमालज्जाबीजद्वन्द्वश्चवाग्भवम् ॥ वज्रवैरो

चनीयेद्गीर्णीफट्स्वाहाघनाक्षरः ॥ ६५ ॥ भैरवोस्यमुनिःप्रोक्तोविरादुच्छन्दउ
दाहृतम् ॥ छिन्नमस्ताभवेद्देवीवाममार्गेणसिद्धिदा ॥ ६६ ॥ आंखड्गायह
दाख्यातमींमुखङ्गायमस्तकम् ॥ ऊंवज्रायशिखासोक्ताऐंपाशायतनुच्छद
म् ॥ ६७ ॥ औं अंकुशायनेत्रंस्यादःत्रासरक्षकायच ॥ हूंनवाणोस्त्रिमन्त्रः
सर्वस्युःप्रणवादिकाः ॥ ६८ ॥ स्वाहान्ताःसर्वएवैतेततोध्यानंसमाचरेत् ॥
भास्वन्मण्डलमध्यस्थांविपरीतरतेस्थिते ॥ ६९ ॥ रतिकामसमारूढांविकी
र्णसकलालकाम् ॥ वामेकरेनिजशिरच्छिन्नंसन्दधतींपुनः ॥ ७० ॥ गला
न्निर्गतमस्रञ्चपिवन्तीन्तन्मुखेनच ॥ डाकिनीवर्णिनीभ्याञ्चसखीभ्यांपरिधा
रिताम् ॥ ७१ ॥ आधारशक्तिमारभ्यपरतत्त्वान्नपूजिते ॥ पीठेजयाख्याविज
याअजिताचापराजिता ॥ ७२ ॥ नित्याविलासिनीषष्ठीदोग्ध्रीघोरोचमङ्ग
ला ॥ दिक्षुमध्येचसम्पूज्यानवपीठस्यशक्तयः ॥ ७३ ॥ सर्वबुद्धिप्रदेवर्णनी
येसर्वपदंततः ॥ सिद्धिप्रदेडाकिनीयेप्रणवंवज्रवैवदेत् ॥ ७४ ॥ रोचनीयेत
थैह्येहिनमोन्तःप्रणवादिकः ॥ ७५ ॥ पीठमन्त्रोवेदवह्निवर्णःपीठार्चनेमतः ॥
त्रिकोणंरसकोणश्चाष्टदलंभूपुरन्ततः ॥ ७६ ॥ बाह्यावरणमारभ्यपूजयेत्प्रति
लोमतः ॥ भूपुरादवाह्यभागेषुवज्रादीनिप्रपूजयेत् ॥ ७७ ॥ तदन्तःसुरा
जादीन्द्वापुर्द्वारपान्न्यसेत् ॥ करालंविकरालंश्चातिकालंमहाकालकम् ॥
७८ ॥ एकलिङ्गांयोगिनीञ्चडाकिनीम्भैरवींतथा ॥ महाभैरविकेन्द्राक्षीमसि
ताङ्गींसञ्चहारिणीम् ॥ ७९ ॥ षट्कोणेषुषडङ्गानित्रिकोणेछिन्नमस्तकाम् ॥
डाकिनींवाँर्णिनींतास्वाग्भ्यांतत्पार्श्वयोर्यजेत् ॥ ८० ॥ एवम्पूजाप्रकर्तव्या
जपेस्तक्षचतुष्टयम् ॥ पालाशैर्विल्वजैर्वापिजुहुयात्कुसुमैःफलैः ॥ ८१ ॥ तर्प
णादिततःकुर्यादेवंसिद्धोभवेन्मनुः ॥ श्रीपुष्पैर्लभतेलक्ष्मींतत्फलैश्चसमाहि

१ अं आं खड्गाय स्वाहा हृदयाय नमः अं ईंमुखङ्गाय स्वाहा शिरसेस्वाहा ॥ अं ऊं वज्राय
स्वाहा शिखायैवषट्, अं ऐं पाशाय स्वाहा कवचायहुम्, अं अंकुशाय स्वाहा नेत्रत्रयायवौ
षट्, अं अःत्रासरक्षकाय हूं हूं स्वाहा अस्त्राय फट् ॥ इस रीति से न्यास करना २ औं
सर्वबुद्धिप्रदेवर्णनीये सर्वसिद्धिप्रदेडाकिनीये औं वज्रवैरोचनीये एह्येहि नमः इति मन्त्रः,
३ षट्कोण, ४ सं और हारिणीं दोनों के मिलाने से संहारिणीं सिद्धहुवा ५ औं ऐं
डाकिन्यै नमः ॥ औं ऐं वर्णिन्यै नमः, इति मन्त्रः ॥

तम् ॥ ८२ ॥ वाक्सिद्धिमालतीपुष्पैश्चम्पकैर्हवनात्सुखम् ॥ घृतोक्कंछागमा
संयोजुहुयात्प्रत्यहंशतम् ॥ ८३ ॥ मासमेकन्तुवशागास्तस्यस्युःसर्वपार्थिवाः ॥
हयारिकुसुमैःश्वेतैर्लक्षसंख्यंजुहोतियः ॥ ८४ ॥ रोगजालंपराभूयसुखीजीवे
च्छतंसमाः ॥ रक्तैस्तत्सङ्ख्ययाहुत्वावशयेन्मन्त्रिणोनुपान् ॥ ८५ ॥ फलैर्हुत्वा
मुयालक्ष्मीमुदुम्बरपलाशजैः ॥ गोमायुमांसैस्तामेवविवाहंपायसान्धसा ॥
८६ ॥ बन्धूककुसुमैर्भाग्यंकर्णिकारैःसमीहितम् ॥ तिलतण्डुलहोमेनवशये
न्निखिलाञ्जनान् ॥ ८७ ॥ नारीरजोभिराकृष्टंमृगमांसैःसमीहितम् ॥ स्तम्भ
नमाहिपैर्मांसैःपङ्कजैःसघृतैरपि ॥ ८८ ॥ चिताग्नौपरभृत्यक्षैर्जुहुयादरिमृत्य
वे ॥ उन्मत्तकाष्ठदीपेग्नौतत्फलंवायसच्छदैः ॥ ८९ ॥ द्यूतेवनेनृपद्वारेसमरे
वैरिसङ्कटे ॥ विजयंलभतेमन्त्रीध्यायेद्देवींजपन्मनुम् ॥ ९० ॥ भुक्तौमुक्तौसि
तांध्यायेदुच्चाटेनीलरोचिषम् ॥ रक्तां वश्येमृतौधूमांस्तम्भनेकनकप्रभाम् ॥ ९१ ॥
निशिदद्याद्भलितस्यैसिद्धयेमदिरादिना ॥ गोपनीयःप्रयोगोयप्रोच्यतेसर्व
सिद्धिदः ॥ ९२ ॥ भूताहेकृष्णपक्षस्यमध्यरात्रेततोमते ॥ स्नात्वास्नान्धरो
रक्तमाल्यानुलेपनः ॥ ९३ ॥ आनीयपूजयेन्नारींछिन्नमस्तास्वरूपिणीम् ॥
सुन्दरींयौवनाक्रान्तानरपञ्चकगामिनीम् ॥ ९४ ॥ सस्मितांमुक्ककवरींभूषादा
नप्रतोपिताम् ॥ विवस्त्रांपूजयित्वैनांचायुतंप्रजपेन्मनुम् ॥ ९५ ॥ बलिंद
त्त्वानिशांनीत्वासम्प्रेक्ष्यधनतोपिताम् ॥ भोजयेद्धिविधैर्नैर्ब्राह्मणान्देवताधि
या ॥ ९६ ॥ अनेनविधिनालक्ष्मींपुत्रान्पौत्रान्यशःसुखम् ॥ नारीमायुश्चिरं
धर्ममिष्टमन्यदवाप्नुयात् ॥ ९७ ॥ तस्यांरात्रौव्रतंकार्यंविद्याकामेनमन्त्रिणा ॥
मनोरथेषुचान्येषुगच्छेत्तांप्रजपेन्मनुम् ॥ ९८ ॥ किंवदूक्तेनविद्यायाअस्याविज्ञा
नमात्रतः ॥ शास्त्रज्ञानंपापनाशःसर्वसौख्यंलभेद्भुवम् ॥ ९९ ॥ उपस्युत्थायश
य्यायामुपविश्यजपेच्छतम् ॥ परमासान्तरेमन्त्रीकवित्वेनजयेत्कविम् ॥ १०० ॥
शिवेनकीलिताविद्यातदुत्कीलनमुच्यते ॥ मायांतारपुटंमन्त्रेजपेदष्टोत्तरंश
तम् ॥ १ ॥ मन्त्रस्यादौतथैवान्तेभवेत्सिद्धिप्रदातुसा ॥ एषनूनंविधिर्गोप्यः

१ उसी लक्ष्मीकी प्राप्तिहोती है २ दूधमें पकेहुयेअन्नसे अर्थात् जाडरसे ३ वाञ्छित ४
अंधेरे पाखकी चतुर्दशी में ५ प्राप्ते आधारितिके समय ॥

सिद्धिकामेनमन्त्रिणा ॥ २ ॥ उदिताच्छिन्नमस्तेयमार्गेस्मिन्नतिसिद्धिदा ॥
 अथवक्ष्येपोडशार्णचतुर्भेदमनूत्तमम् ॥ ३ ॥ श्रीं ह्रीं हूं ऐं वज्रवैरोचनीये ह्रीं च हूं
 प्रिया ॥ दहनस्यतिथेर्वर्णैर्लक्ष्मीबीजादिकोधने ॥ ४ ॥ लज्जाबीजादिको
 वश्ये हूं माद्येनाघनाशनम् ॥ वाग्बीजाद्येनमोक्षः स्याच्चत्वारः प्रणवादिकाः ॥
 ५ ॥ भवन्तिपोडशार्णश्चचतुर्मुखमुखेरिताः ॥ उपास्याश्चतुराम्नायैर्मुनि
 ब्रह्मासमीरितः ॥ ६ ॥ न्यासपूजादिकंप्राग्वत्किञ्चित्काम्यमिहोच्यते ॥ गु
 र्वेदक्षिणांदद्याद्वस्त्राणिविविधानिच ॥ ७ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांगुरोव
 समाश्रयः ॥ साधितोयमहामन्त्रः सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ ८ ॥ ददात्यष्टौमहा
 सिद्धीः किम्पुनः शुलकाः प्रियाः ॥ भुक्तौ मुक्तौ च शान्तौ च श्वेतपुष्पं विनिर्दिशे
 त् ॥ ९ ॥ काम्यकर्मणि सर्वत्र ध्यानं स्यात्पुष्पवर्णकम् ॥ जाग्रच्छ्यानउ
 तिष्ठन्भुञ्जानो मैथुनेपिवा ॥ १० ॥ सदाकालं जपेन्मन्त्रमापत्तस्य न विद्यते ॥
 विलिख्य स्वकरे मन्त्रं मुष्टिबन्धं समाचरेत् ॥ ११ ॥ स्तम्भयेत्पशुशस्त्राणियाव
 न्मुष्टिं मुञ्चति ॥ लिखित्वा स्वकरे मन्त्रमातुरं संस्पृशन् जपेत् ॥ १२ ॥ विमु
 च्यते हठादोगान्मुक्त्रोगः सुखी भवेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि विश्ववर्णमहाम
 नुम् ॥ १३ ॥ वज्रवैरोचनीये हूं ह्रीं श्रीं स्वाहा ध्रुवादिकः ॥ ध्यानपूजादिकंप्राग्व
 त्किञ्चित्काम्यमुदीर्यते ॥ १४ ॥ शुक्लेन ध्यानमात्रेण मन्त्रमेनं जपेच्चयः ॥
 महोरगशतैर्दष्टं मृतमुत्थापयेन्नरः ॥ १५ ॥ रक्तेन वशमायान्ति सर्वभूतलवासि
 नः ॥ पीतेन स्तम्भयेन्नित्यं नौकावाजिगजादिकम् ॥ १६ ॥ लिखित्वा स्वकरे
 मन्त्रं यावन्मुष्टिं मुञ्चति ॥ कृष्णेन ध्यानमात्रेण रिपूनुच्चाटयेन्नरः ॥ १७ ॥ मा
 रयेदप्ययत्नेन कृष्णध्यानान्न संशयः ॥ तर्पणं च प्रकुर्वीत पयसा पायसेन च ॥ १८ ॥

१ श्रीं ह्रीं हूं ऐं वज्रवैरोचनीये ह्रीं हूं स्वाहा यह पन्द्रह अक्षरका मन्त्र है २ श्रीं बीजको
 आदिमें करके जैसे ऊपर लिखा है इसको धनकेलिये जपे ३ ह्रीं श्रीं हूं ऐं वज्रवैरोचनीये ह्रीं
 हूं स्वाहा इसको वशीकरण में जपे ४ पापोंके नाशनेके लिये हूं आदिकरके जैसे हूं श्रीं
 ह्रीं ऐं वज्रवै० इत्यादि ५ और मोक्षके लिये ऐं बीजको आदिमें करे जैसे ऐं श्रीं ह्रीं हूं वज्रवै
 रोचनीये ह्रीं हूं स्वाहा ६ इनहीं चारो मन्त्रों के आदिमें एक ओङ्कार के जोड़ने से सोलह
 सोलह अक्षरके चार मन्त्र होजाते हैं जैसे ओं श्रीं ह्रीं हूं ऐं वज्रवैरोचनीये ह्रीं हूं स्वाहा
 इसीरीतिसे औरोंको भी समझलेना ॥

घृतेनमधुनावापिसुरयातत्रसाधकः ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चेतियथाक्रमम् ॥ १६ ॥ तर्पणस्यविधानेनहठात्सिद्धिःप्रजायते ॥ ततोहोमंप्रकुर्वीतसमिद्धिःकुसुमैस्तथा ॥ २० ॥ श्रीफलानांचहोमेनतथैवोदुम्बरस्यच ॥ सर्वसिद्धिप्रदोहोमोविधातव्यःप्रयत्नतः ॥ २१ ॥ शतमष्टोत्तरंकृत्वाजुहुयात्तर्पणोत्तरम् ॥ पुष्पहोमविधिंवक्ष्येसर्वकामसमृद्धिदम् ॥ २२ ॥ नित्यमष्टोत्तरशतं मासपट्टंसमाचरेत् ॥ अथवालक्षमात्रन्तुकुर्यात्सिद्धिर्भवेदध्रुवम् ॥ २३ ॥ आज्ययुक्तःसामिपश्चहोमान्तेप्रत्यहंबलिः ॥ श्वेताश्वमारकुसुमैर्जीवयेत्कालदंशितम् ॥ २४ ॥ मध्वक्कतिलपुष्पैस्तुभवेत्सम्पत्तिरुत्तमा ॥ कर्णिकारैश्चसतिलैःसहस्रैःसुन्दरीलभेत् ॥ २५ ॥ साज्यैर्वन्धूककुसुमैर्युतैःसुभगोभवेत् ॥ बन्धूकपुष्पैःसतिलैस्तण्डुलैश्चविमिश्रितैः ॥ २६ ॥ रक्त्वाचन्दनरक्ताश्वमारपुष्पैर्नृपोवशः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामितारामन्त्रान्कवित्वदान् ॥ २७ ॥ सम्यग्गुरुमुखात्प्राप्तान्त्वामाचारेणसाधितान् ॥ यद्यदृष्टवशाहोमोमन्त्रस्यास्यप्रजायते ॥ २८ ॥ ज्येष्ठपुत्रायदातव्योनान्येभ्यश्चकदाचन ॥ येमन्त्रावाममार्गेणउपास्यन्तेतुतेऽखिलाः ॥ २९ ॥ स्वपुत्रादौप्रदातव्यादक्षिणानकदाचन ॥ योविप्रःस्वकुलंहित्वादक्षिणायप्रयच्छति ॥ ३० ॥ वाममार्गोपासनन्तुतौद्वौलोकद्वयाच्च्युतौ ॥ ॐमायात्रीं हूंफडितिपञ्चवर्णोमनुर्मतः ॥ ३१ ॥ मुनिरक्षोभ्यसङ्गोस्यबृहतीछन्दर्इरितिम् ॥ तारादेवीर्हीचव्रीजं हूंशक्तिश्चास्यकीर्त्तिता ॥ ३२ ॥ पैद्दीर्घयुगलज्जयात्रपडङ्गविधिरीरितः ॥ न्यासपट्टंततःकुर्यात्तारायाःसर्वसिद्धिदम् ॥ ३३ ॥ तत्रादौप्रथमोन्यासैःश्रीकण्ठादिःपुरोदितः ॥ मातृकाक्षरमुच्चार्यहींत्रीं हूंपूर्वकंवदेत् ॥ ३४ ॥ श्रीकण्ठादिसपत्नीकंनमोन्तंमातृकास्थले ॥ विन्यस्यचचतुर्थ्यन्तंन्यासोयम्प्रथमःस्मृतः ॥ ३५ ॥ अस्मिन्न्यासेक्रियमाणेदेवीमेवंविधांस्मरेत् ॥ शवपीठसमासीनानीलकान्तिन्त्रिलोचनाम् ॥ ३६ ॥ अर्धेन्दुशेखरांनानाभूषणा

१ हांहींहूंहौहः इनमेंसे एक एक अक्षर को क्रमसे षडंगों में न्यासकरे ॥ २ श्रीकण्ठादि न्यास पहलेही कहागया है इससे यहां नहीं लिखा ॥

द्यां चतुर्भुजाम् ॥ द्वितीयन्तुग्रहण्यासंकुर्यात्तांसमनुस्मरन् ॥ ३७ ॥ त्रिवीजस्व
 रपूर्वतुरक्कंसूर्यहादिन्यसेत् ॥ तथापवर्गपूर्वतुसोमंशुक्लंभुवोर्दयोः ॥ एवमन्त्र
 विधानज्ञः कवर्गाद्यञ्चमङ्गलम् ॥ ३८ ॥ रक्तेनेत्रत्रयेचापिचवर्गाद्यञ्चवक्षसि ॥
 बुधंश्यामंन्यसेत्पीतं टवर्गाद्यङ्गलेगुरुम् ॥ तवर्गाद्यञ्चश्वेतवर्णघण्टिकायान्तुभा
 र्गवम् ॥ ३९ ॥ नीलवर्णपवर्गाद्यङ्गनाभिदेशेशनैश्चरम् ॥ शवर्गाद्यञ्चधूम्रवर्ण
 ध्यात्वा राहुंन्यसेन्मुखे ॥ ४० ॥ लक्षाद्यञ्चधूम्रवर्णाभंकेतुनाभौपुनन्यसेत् ॥
 न्यासन्तृतीयं वक्ष्यामि वीजत्रितयपूर्वकम् ॥ ४१ ॥ समानवर्णानुच्चार्य प्रागि
 न्द्रायनमोस्तुके ॥ दीर्घस्वरसमायुक्तं चाग्नेय्यामग्नयेनमः ॥ दक्षिणेयमायनमः
 कवर्गाद्यललाटके ॥ ४२ ॥ चवर्गाद्यञ्चनैऋत्यांनैऋत्यायनमोमुखे ॥ टवर्गा
 द्यङ्गलेपश्चादरुणायनमस्त्विति ॥ ४३ ॥ न्यसेद्धृदितवर्गाद्यञ्चवायव्यांवाय
 वेनमः ॥ पवर्गाद्यञ्चकुबेरायनमोवैदक्षिणेकरे ॥ ४४ ॥ वामहस्तेयवर्गादीशा
 नेरुद्रायहृद्भवेत् ॥ शवर्गाद्यञ्चधूम्रकामायनमोनाभौतुविन्यसेत् ॥ ४५ ॥ हूल
 क्षाद्यञ्चपृथिव्यैहत्पादयोरितिविन्यसेत् ॥ शिवशक्त्याभिधोन्यासश्चतुर्थः कथ्य
 तेधुना ॥ ४६ ॥ ह्रीं त्रीं हूं पूर्वकः कार्यइन्द्रियाघहरः परः ॥ ब्रह्माण्डाकिनीयुक्तं
 वादिसान्तार्णपूर्वकम् ॥ ४७ ॥ मूलाधारेन्यसेच्चैवचतुर्दलसमन्विते ॥ श्रीवि
 ष्णुं शाकिनीयुक्तं वादिलान्तार्णपूर्वकम् ॥ ४८ ॥ स्वाधिष्ठानाभिधेचक्रेलिङ्ग
 स्थेपद्दलेन्यसेत् ॥ रुद्रन्तुलाकिनीयुक्तं डादिफान्तार्णपूर्वकम् ॥ ४९ ॥ न्यसे
 चक्रेदशदलेनाभिस्येमणिपूरके ॥ ईस्वरंकादिठान्तार्णपूर्वकंकाकिनीयुतम् ॥
 ५० ॥ विन्यसेद्द्वादशदलेहृदयस्थेत्वनहते ॥ सदाशिवं शाकिनीं च षोडशस्व

? ह्रीं त्रीं हूं अं आं इं ईं उं ऊं ऋं ॠं लृं एं ऐं औं अं अः रक्तवर्णायसूर्यायहादि, ह्रीं त्रीं
 हूं यं रं लं वं शुक्लवर्णाय सोमाय नमः भुवोः ॥ ह्रीं त्रीं हूं कं खं गं घं ङं रक्तवर्णाय मङ्गलाय
 नमः लोचनत्रये, ह्रीं त्रीं हूं चं ङं जं भं जं श्यामवर्णाय तुंगाय नमः वक्षसि, इसीरीतिसे शेष
 को भी करलेना ॥ २ ह्रीं त्रीं हूं अं इं उं ऋं लृं ऐं औं अं मूर्ध्निपूर्वे इन्द्राय नमः ह्रीं त्रीं हूं आं
 ईं ऊं ऋं लृं ऐं औं अः मूर्द्धाग्नयेयामग्नये नमः, ह्रीं त्रीं हूं कं खं गं घं ङं दक्षिणे यमायनमोमुखे,
 इसीरीतिसे आगे भी प्रयोग बनालेना ॥ ३ हृत् अर्थात् नमः ॥ ४ ह्रीं त्रीं हूं वं शं षं सं डाकिनी
 युक्तं ब्रह्मणे नमः मूलाधारे, ह्रीं त्रीं हूं वं भं मं यं रं लं शाकिनीयुक्तं विष्णवे नमः स्वाधिष्ठाने, ङं ङं
 यं तं थं दं धं नं पं फं लाकिनीयुक्तं रुद्राय नमः मणिपूरके इसरीतिसे शेषको भी समझलेना ॥

रसंयुतम् ॥ ५१ ॥ कण्ठस्थेपोडशदलेविशुद्धाख्येऽविन्यसेत् ॥ आज्ञाचक्रे
परशिवं हाकिनीसंयुतं न्यसेत् ॥ ५२ ॥ दृक्षार्णपूर्वभ्रूमध्यसंस्थितेतिमनोहरे ॥
वक्ष्येथपञ्चमंन्यासंसमस्तारिष्टनाशनम् ॥ ५३ ॥ अं आं कं वर्गं ह्रीं त्रीं हूं तारायै न
मउच्यते ॥ विन्यसेद्ब्रह्मरन्ध्रेऽथ ईं चापि च वर्गं कम् ॥ ह्रीं त्रीं हूं नमउग्रायै ललाटे चा
पि विन्यसेत् ॥ ५४ ॥ उं ऊं त्वर्गं ह्रीं त्रीं हूं महोग्रायै नमो भवेत् ॥ विन्यसेच्च भ्रुवो
र्मध्ये कण्ठे ऋं ॠं त्वर्गं कम् ॥ ५५ ॥ ह्रीं त्रीं हूं च वज्रायै नमोन्तंसकलेष्वपि ॥
लं लृं पवर्गं ह्रीं त्रीं हूं नमः काल्यै हृदि न्यसेत् ॥ ५६ ॥ एं ऐं यवर्गं ह्रीं त्रीं हूं सरस्वत्यै
चनाभिगाम् ॥ ओं औं सवर्गं ह्रीं त्रीं हूं कामेश्वर्यै चलिङ्गके ॥ ५७ ॥ अं अः लक्षौ
च ह्रीं त्रीं हूं चामुण्डायै नमो न्यसेत् ॥ मूलाधारे न्यसेत् पश्चात्पीठन्यासं समाचरेत् ॥
५८ ॥ आधारे कामरूपाख्यं बीजह्रस्वार्णपूर्वकम् ॥ हृदि जालन्धरपीठं दीर्घपूर्वप्र
विन्यसेत् ॥ ५९ ॥ ललाटे पूर्णगिर्याख्यं कैवर्गाद्यं न्यसेत् सुधीः ॥ उड्डियानं च
वर्गाद्यं केशसन्धौ प्रविन्यसेत् ॥ ६० ॥ भ्रुवोर्वाराणसीपीठं त्वर्गाद्यं समाहित
म् ॥ त्वर्गपूर्वकां न्यस्येदवन्तीं नयनद्वये ॥ ६१ ॥ पवर्गपूर्वकं मायापुरीपीठं
मुखे न्यसेत् ॥ कण्ठेतुमथुरापीठं यवर्गाद्यं प्रविन्यसेत् ॥ ६२ ॥ नाभावयोध्या
पीठं तु शवर्गाद्यं प्रविन्यसेत् ॥ कटौ काञ्चीपुरीपीठं दशमन्तु प्रविन्यसेत् ॥ ६३ ॥
पोढान्यासस्तु तारायाः प्रोक्तो भीष्टप्रदायकः ॥ महाप्रलयपानीयेलसञ्चेताम्बु
जस्थिताम् ॥ ६४ ॥ कर्त्रीं खङ्गं नीलपद्मं कपालं दधतीं करैः ॥ सर्पकाञ्चीं सर्प
करां सर्पकङ्कणकुण्डलाम् ॥ ६५ ॥ सर्पकेयूरमञ्जीरां नीलाभां रक्तालोचनाम् ॥
पिङ्गोग्रैकजटां त्र्यक्ष्णां व्याघ्रत्वक्परिधायिनीम् ॥ ६६ ॥ दंष्ट्राकरालवदनां ल
लज्जिह्वां स्मिताननाम् ॥ नरास्थिपट्टं बध्नन्तीं भालेऽक्षोभ्यमुनीश्वराम् ॥ ६७ ॥

१ ह्रीं त्रीं हूं अं आं कं खं गं घं ङं तारायै नमः ब्रह्मरन्ध्रे ह्रीं त्रीं हूं ईं ईं चं छं जं झं ञं
उग्रायै नमः ललाटे, ह्रीं त्रीं हूं उं ऊं टं ठं डं ढं णं महोग्रायै नमः भ्रुवोः इसी रीति से
आगे भी समझ लेना २ ह्रीं त्रीं हूं अं ईं उं ऋं लृं एं औं अं कामरूपपीठाय नमः आधा
रे ३ ह्रीं त्रीं हूं आं ईं ऊं ॠं लृं ऐं औं अः जालन्धरपीठाय नमः हृदि ४ ह्रीं त्रीं हूं कं खं
गं घं ङं पूर्णगिरिपीठाय नमः ललाटे ५ ह्रीं त्रीं चं छं जं झं ञं उड्डियानपीठाय नमः
केशसन्धौ ६ ह्रीं त्रीं हूं टं ठं डं ढं णं वाराणसीपीठाय नमः भ्रुवोः ७ ह्रीं त्रीं हूं तं थं दं
धं ने अवन्तीपीठाय नमः नयनद्वये इत्यादि ॥

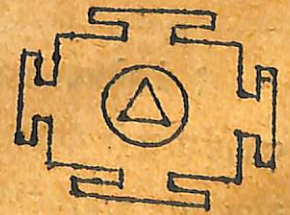
स्थापयन्तीं च तदधो ध्यायेच्च वहुदासनाम् ॥ नानाप्रकारपूजास्यास्तन्त्रे तन्त्रे
 प्रकाशिता ॥ ६८ ॥ जपात्सिद्धिस्वयं स्यात्सा पूजा त्रिनिगद्यते ॥ संस्कारा
 वैदिका यस्य तस्मै विद्या न सिध्यति ॥ ६९ ॥ लोभाद्वामोहतो दद्याद्गृहीयाद्य
 दिवैदिकः ॥ उभयोः कुलनाशः स्याद्दरिद्रो जन्मजन्मनि ॥ ७० ॥ शक्रेतुर्वैभ
 वो न्मत्ते ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैः ॥ साधिता वाममार्गेण देवानां विजयाय च ७१ ॥
 जनयित्वा वारणादीन् मानयित्वा सुरेश्वरम् ॥ स्वविक्रमं ख्यापयित्वा शक्रो देव
 पतिः कृतः ॥ ७२ ॥ उत्कर्षकारिणी तस्माद् वाममार्गेण साधिता ॥ कृत्वा तु तान्त्रि
 कस्नानम् पूजार्थं जलमाहरेत् ॥ ७३ ॥ तारं वज्रोदके हुंफट् सप्तार्णो यञ्जलग्रहे ॥
 उपानत्पादुकेत्युक्ता पूजको जलमाहरेत् ॥ ७४ ॥ त्रिधा चाचमनम् पश्चादने
 नमनुनाचरेत् ॥ तारं मायां सुविशुद्धधर्मसर्वपदं वदेत् ॥ ७५ ॥ पापानि शा
 म्याशेषेति विकल्पानयनेति च ॥ यस्वाहेति च षड्विंशदणं आचमने मनुः ॥ ७६ ॥
 ततः कुर्याच्चिखावन्धमन्त्रेणानेनै अंमणि ॥ धरि वज्रिणि शिखरिणि च
 सर्ववशङ्करि ॥ ७७ ॥ णि हुंफट् वह्निजायान्तस्त्रयोविंशतिवर्णकः ॥ भूमि
 शुद्धिर्न वार्णेन ततः कुर्यात्तु साधकः ॥ ७८ ॥ ॐ रक्ष रक्ष हुं चास्त्रं स्वाहामन्त्रो
 नवाक्षरः ॥ त्रयोदशार्णमन्त्रेण विघ्नानुत्सारयेत्ततः ॥ ७९ ॥ ॐ सर्वविघ्ना
 नुत्सारय हुंफट् ज्वलनप्रिया ॥ माया बीजं जपापुष्पनिभं नाभौ विचिन्तयेत् ॥
 ८० ॥ तदुत्थेनाग्निना देहं दहेत्सार्द्धं स्वपाप्मना ॥ त्रीं बीजन्तु सुवर्णाभं चि
 न्तयेद्दृढमन्त्रवित् ॥ ८१ ॥ पवनेन तदुत्थेन पापमस्माक्षिपेद्भुवि ॥ हूं बीज
 मिन्दुकुन्दाभं भाले ध्यायेच्च भावतः ॥ ८२ ॥ अनया भूतशुद्ध्या तु देवी सादृश्य
 माप्नुयात् ॥ ततस्तु देव्या पूजार्थं मन्त्रयेत्तं काश्यपीं ध्रुवम् ॥ ८३ ॥ पवित्रवज्र
 भूमे हूं स्वाहामन्त्रो भवाक्षरः ॥ द्वादशार्णेन मन्त्रेण भूमौ कुर्याच्च मण्डलम् ॥
 ८४ ॥ ॐ सुरेखे वज्रेखे हूं स्वाहा प्रणवादिकः ॥ चतुर्दशार्णमनुनाकुसुमानि

१ ओं वज्रोदके हुंफट् ॥ २ ओं ह्रीं सुविशुद्धधर्मसर्वपापानि शा म्याशेष विघ्नानयनय
 स्वाहा ॥ ३ ओं मणि धरि वज्रिणि शिखरिणि सर्ववशङ्करिणि हुंफट् स्वाहा ॥ ४ ओं रक्ष
 रक्ष हुंफट् स्वाहा ॥ ५ ॐ सर्वविघ्नानुत्सारय हुंफट् स्वाहा ॥ ६ ह्रीम् ॥ इस जगहसे भूत
 शुद्धिकी विधि कही जाती है इसको मनकी भावना से करलोना ॥ ७ पृथिवीम् ॥ ८ ओ
 ङ्कारम् ९ ओं पवित्रवज्रभूमे हूंफट् स्वाहा ॥ १० ओं आसुरेखे वज्रेखे हूं स्वाहा ॥

मुशोधयेत् ॥ ८५ ॥ यथागताभिषेकेतिसामग्रीमेपदंवदेत् ॥ तारादिहुंफट्
स्वाहान्तोमनुवर्णोमनुर्मतः ॥ ८६ ॥ ततःसंशोधयेच्चित्तपञ्चार्णेनसुसाधकः ॥
ॐ आं ह्रीं व ह्रीं गृहिणी पञ्चार्णेश्चित्तशोधने ॥ ८७ ॥ अथार्घ्यस्थापनार्थन्तुलंवप्रो
क्ताप्रमार्जयेत् ॥ भूमिपूर्वोक्तमन्त्रेणमण्डलस्यतुमण्डलम् ॥ ८८ ॥ कुर्याद्दु
त्तत्रिकोणंचभूपुरन्तस्यबाह्यतः ॥ कुर्यात्तत्राधारशक्तिंकूर्मशेषंचसंयजेत् ॥
८९ ॥ आधारस्थापयेत्तत्रॐ ह्रीं फडितिमन्त्रतः ॥ आधारपूजयेत्तत्रवर्षहिम
ण्डलायच ॥ ९० ॥ नमोन्तेननवार्णेनततो नरकपालकम् ॥ हुंफट्मन्त्रेणसंक्षा
ल्यस्थीबीजेननिवेशयेत् ॥ ९१ ॥ ततोर्चयेन्नृकपालन्तज्जपेन्मन्त्रचतुष्टयम् ॥
कौलीकपालायनमोह्रां ह्रीं हूं पूर्वकंवदेत् ॥ एकादशाक्षरोमन्त्रस्तेनपूजादिक
म्मतम् ॥ ९२ ॥ स्त्रीं स्त्रीं स्त्रीं तारिणीत्युक्ताकपालायनमोन्तकः ॥ द्वादशार्णेनात्र
भवेत्कपालार्चाद्वितीयका ॥ ९३ ॥ ह्रीं ह्रीं हूं प्रोन्यनीलाकपालायनमद्वयम् ॥
एकादशार्णेनेनोक्ताकपालार्चातृतीयका ॥ ९४ ॥ मौर्यां स्त्रीं हूं स्वर्गकपालायस
र्वपदंवदेत् ॥ ततोधारायसर्वायतथासर्वोद्भवायच ॥ ९५ ॥ सर्वशुद्धिमयाये
तिसर्वासुररुधीतिच ॥ रावणायचशुभ्रायेतिसुराभाजनायच ॥ ९६ ॥ देवीक
पालायनमश्चतुर्थोमन्त्रईरितः ॥ षट्पञ्चाशत्कर्णोयंकपालस्यतुपूजने ॥ ९७ ॥
ततस्तस्मिन्कपालेतुपूजयेदर्कमण्डलम् ॥ ॐ सूर्यमण्डलायेतिनमोन्तोयंन
वाक्षरः ॥ ९८ ॥ सूर्यमण्डलपूजायानृकपालेमनुर्मतः ॥ मूलमन्त्रंपठंस्तस्मि
न्मुधाबुद्ध्यासुरांक्षिपेत् ॥ ९९ ॥ गन्धपुष्पाक्षतान्क्षिप्त्वात्रिखण्डारुयांप्रदर्श
येत् ॥ मुद्रांसातुकरौव्यस्तावंगुष्ठौकारयेत्समौ ॥ १०० ॥ अनामान्तर्गतेकृत्वा
तज्जर्ज्यौकुटिलाकृती ॥ कनिष्ठिकेनिजस्थानेत्रिखण्डाह्वानकर्मणि ॥ १ ॥

१ ॐ यथाभिषेकसामग्री मे हुंफट्स्वाहा २ ॐ आं ह्रीं स्वाहा
३ त्रिकोणवृत्त भूपुरक्रम से लिखेजाते हैं ४ ॐ वं बह्निमण्डलाय नमः
५ ह्रां ह्रीं हूं कौलीकपालाय नमः ६ स्त्रीं स्त्रीं स्त्रीं तारिणीकपालायनमः
७ ह्रां ह्रीं हूं नीलाकपालायनमः ८ ह्रीं स्त्रीं हूं स्वर्गकपालाय सर्व
धाराय सर्वायसर्वोद्भवाय सर्वशुद्धिमयाय सर्वसुररुधिरारुणाय शुभ्राय सुराभाजनाय
देवीकपालायनमः ९ ॐ ह्रीं श्रीं हुंफट् ।

ततस्तस्यांसुरायान्तुपूजयेच्चन्द्रमण्डलम् ॥ एकादशार्णेनततःशङ्खतोयन्तुम
न्त्रयेत् ॥ २ ॥ ह्रीं श्रीं ह्रीं ॐ समुच्चार्य ह्रीं त्रीं हुं फट् समुचरेत् ॥ ह्रसौः ह्रमिति च
वागाद्योमन्त्र एकादशाक्षरः ॥ ३ ॥ ह्रीं बीजेन ततो मद्यं किञ्चिच्छङ्खाम्बुना क्षि
पेत् ॥ शङ्खमुद्रां योनिमुद्रां शङ्खतोयाय दर्शयेत् ॥ ४ ॥ तत्र वृत्ताष्टपट्कोणं ध्या
त्वा देवीं विचिन्तयेत् ॥ पूर्वोक्तां पूजयित्वैनां मूलेनाथ प्रतर्पयेत् ॥ ५ ॥ तर्जनी
मध्यमानामाकनिष्ठाभिर्महेश्वरीम् ॥ सांगुष्ठाभिश्चतुर्वारं महाशङ्खस्थिते ज
ले ॥ ६ ॥ पञ्चाक्षराणुना पश्चात्तर्प्य आनन्दभैरवः ॥ ॐ ह्रीं ह्रसौ च नमोन्तो
यं मन्त्रो भैरवपूजने ॥ ७ ॥ तैतस्तेनार्घ्यतोयेन प्रोक्ष्य पूजनसाधनम् ॥ योनि
मुद्रां प्रदर्शयत् प्रणमेद्भवतारिणीम् ॥ ८ ॥ ततस्तां पूजयेत् पीठे पद्मे पट्कोणक
र्णिके ॥ धरागृहावृते पीठमादावर्च्य सशक्तिकम् ॥ ९ ॥ ऐं कौं सरस्वतीत्यु
क्त्वा योगपीठात्मने नमः ॥ चतुर्दशाक्षरो मन्त्रः प्रोक्तः पीठस्य पूजने ॥ १० ॥
मेधाप्रज्ञाप्रभाविद्याधीधृतिस्मृतिबुद्ध्यः ॥ विद्येश्वरीतिसम्प्रोक्ता पीठस्य नवश
क्तयः ॥ ११ ॥ महीगृहचतुर्दिक्षु गणेशं वटुकन्तथा ॥ क्षेत्रपालं योगिनीं च ध्या
त्वा सम्यक् पूजयेत् ॥ १२ ॥ पाशांकुशौ त्रिशूलं च कपालं दधतीं करैः ॥ अ
लङ्कारचयोपेतं गणेशं प्राक् पूजयेत् ॥ १३ ॥ कपालशूलहस्ताभ्यां दधतं सर्प
भूषणम् ॥ श्वयूथवेष्टितं रम्यं वटुकं दक्षिणेऽर्चयेत् ॥ १४ ॥ उमर्वसि त्रिशूलां
श्च कपालं दधतं करैः ॥ कृष्णं दिगम्बरं क्रूरं क्षेत्रपं पश्चिमे यजेत् ॥ १५ ॥ उमरं
पाशालिङ्गं च कपालं दधतीं करैः ॥ रक्तमाल्यारक्तवस्त्रां योगिनीमुत्तरे यजेत् ॥ १६ ॥
ततः सम्पूजयेद्देव्यामस्तकेक्षोभ्यसज्जितम् ॥ मुनिद्रादशवर्णेन मनुना सनिग
द्यते ॥ १७ ॥ अक्षोभ्यवज्रपुष्पंच प्रतीच्छानलवह्निभा ॥ अथ सम्पूजयेत्कोणप

१ ॐ सोममण्डलाय नमः । इस मंत्र से २ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं ॐ ह्रीं त्रीं हुं फट् ह्रसौः ह्रम् इति
एकादशाक्षरो मन्त्रः ३ वामांगुष्ठं तु संगृह्य दक्षहस्तस्य मुष्टिना । कृतोत्तानां तथा मुष्टिं पंगुष्ठं तु पसा
रयेत् ॥ वामांगुल्यस्तथा शिष्टाः संयुताः सुप्रसादिताः ॥ दक्षिणांगुष्ठके लग्नामुद्रा शङ्खस्य
तिदा ४ मिथः कनिष्ठिके वद्ध्वा तर्जनीभ्यामनामिके ॥ अनामिकोर्ध्वं संश्लिष्टदीर्घा मध्यमो
रधः । अंगुष्ठाग्रद्वयं न्यस्य योनिमुद्वेयमीरिता ५ अक्षोभ्यवज्रपुष्पंच प्रतीच्छस्वाहा ॥

द्वेदेव्याः षडङ्गकम् ॥ १८ ॥ ततश्चाष्टदलेदिक्षुयजेद्वैरोचनामितौ ॥ पञ्चना
भंशङ्खापाण्डुरं पूर्वादौ समर्चयेत् ॥ १९ ॥ आग्नेयादिकपत्रेषु लामकां माम
कान्तथा ॥ पाण्डुरां तारकां चापि भूगृहद्वारतोर्चयेत् ॥ २० ॥ प्रागादिषु क्र
मेणैव पञ्चान्तकयमान्तकौ ॥ विघ्नान्तकं नरान्तं च वक्ष्यन्ते मनवोर्चने ॥ २१ ॥
आदौ प्रणवमुच्चार्य नामबीजं समुचरेत् ॥ सम्बुद्धयन्तं च तन्नामवज्रपुष्पप्रती
च्छ्व ॥ २२ ॥ स्वाहान्तो मनुराख्यातो द्वादशानामयं क्रमः ॥ शक्रादीं
श्चापि वज्रादीन् पूजयेत्तदनन्तरम् ॥ २३ ॥ ततश्च नित्यपूजान्ते न्वहंदेव्यैव
लिंहेत् ॥ मद्याम्बुमीनपिशितमुद्रापिष्टम्भवेद्यथा ॥ २४ ॥ तृप्तिः स्वस्वतु तन्मा
नन्तत्र मन्त्रो निगद्यते ॥ श्रीमदेकजटे नीलसरस्वतिमहोग्रच ॥ २५ ॥ तारेदे
विखखेत्युक्त्वा सर्वभूतपिशाचरा ॥ क्षसान् ग्रसग्रसममजाड्यं छेदय छेदय ॥ २६ ॥
श्रीं ह्रीं फड् वह्निजायान्तस्तरमायादिको मनुः ॥ भवेद्विपश्चाशदर्णः पूजैवेष्टार्णता
मियात् ॥ २७ ॥ रतं कुर्वन्नदन्भक्ष्यमनेकन्दधिमध्वपि ॥ मद्यं मांसञ्च ताम्बूलञ्च
पेल्लक्षचतुष्टयम् ॥ २८ ॥ दशांशं जुहुयाद्रक्तपद्मक्षीराज्यलोलितैः ॥ आदौ
यन्त्रम् पूजयित्वा जपस्थाने जपञ्चरेत् ॥ २९ ॥ नारीं पश्यन् स्पृशन् गच्छन् महा
निशिवलिंहेत् ॥ नकार्यः सुभ्रुवां द्वेपो यत्नतः परिपूजयेत् ॥ ३० ॥ जपेन
कलनियमो न स्थितौ सर्वदा जपेत् ॥ श्मशानेशून्यसदने देवागारेथ निर्जने ॥
३१ ॥ पर्वते वनमध्ये वा शवमारुह्य मन्त्रवित् ॥ समरेश्चुनिहतं यदा षण्मासि
कं शिशुम् ॥ ३२ ॥ विद्यां संसाधयेच्छीघ्रं साधितैव म्प्रसिद्ध्यति ॥ एवं सिद्धमनु
र्मन्त्री प्रयोगान्कर्तुमर्हति ॥ ३३ ॥ जातमात्रस्य बालस्य दिवसत्रितया दधः ॥
जिह्वायां विलिखेन्मन्त्रं मध्वाज्याभ्यां शलाकया ॥ ३४ ॥ सुवर्णकृतया यद्वा

१ पूर्वादिवारदिशाओं में पूजे जैसे ॐ वै वैरोचनवज्रगुणं प्रतीच्छस्वाहा, ॐ अं
अभितवज्रगुणं प्रतीच्छ स्वाहा, ॐ पं पञ्चनाभवज्र० ॐ शं शङ्खापाण्डुरवज्रगुणं प्रतीच्छस्वा
हा २ आग्नेयादि चार कोणोंमें, ॐ लां लामके वज्रगुणं प्रतीच्छस्वाहा, ॐ मां मामके वज्र०
ॐ पां पाण्डुरे वज्र० ॐ तां तारके वज्रगुणं प्र० ३ भूपुरके पूर्वादिक चारोंद्वारों में क्रमसे
ॐ पं पञ्चान्तकवज्रगुणं प्रतीच्छ स्वाहा, ॐ यं यमन्तकवज्र०, ॐ विविघ्नान्तकवज्र०,
ॐ नं नरान्तकवज्रगुणं प्रतीच्छस्वाहा ४ ॐ ह्रीं श्रीमदेकजटे नीलसरस्वतिमहोग्रतारेदेवित्स्व
सर्वभूतपिशाचराक्षसान् ग्रसग्रसममजाड्यं छेदय छेदय श्रीं ह्रीं फड् स्वाहा ॥

मन्त्रीधवलदूर्वया ॥ गतेष्टमेन्देवालोसौ जायते कविराड्ध्रुवम् ॥ ३५ ॥ सूर्यग्रहे भवेत्काष्ठम्पद्मयुक्तसरोवरे ॥ तरुजलमध्ये तत्समानीय तटे पुनः ॥ ३६ ॥ दन्तैर्धृत्वा ततः कुर्यात्लेखनीं द्वादशांगुलाम् ॥ मधुतैलसुराभिश्च विलिखेत्पद्मिनीदले ॥ ३७ ॥ मूलमन्त्रं मातृकार्णैर्मन्त्रीसम्यक्प्रवेष्टयेत् ॥ निखायतदलं कुण्डे चतुरस्रे समेखले ॥ ३८ ॥ संस्थाप्य पावकन्तत्र हुनेन्मूलानुनाततः ॥ गोदुग्धमदिशक्नुतुरक्कपद्मसहस्रकम् ॥ होमान्ते तेन मनुना पूर्वद्रव्यैर्बलिं हरेत् ॥ पद्मे पद्मे महापद्मे पद्मावति च इत्यपि ॥ ३९ ॥ स्वाहान्तःप्रणवादिश्च मन्त्रोऽयं षोडशाक्षरः ॥ ततो निशीथेऽपि बलिं पूर्वोक्तमनुना हरेत् ॥ ४० ॥ एवं कृते पण्डितानामजेयः कविराड्भवेत् ॥ निवासो भारती लक्ष्म्यो र्जनतारञ्जनक्षमः ॥ ४१ ॥ गौरीच नामने नैव मनुना तु शतञ्जपेत् ॥ ललाटे तिलकं कृत्वा यं पश्येत्स तु दासवत् ॥ ४२ ॥ श्मशानाङ्गारमाहृत्य शर्वर्याभौमवासरे ॥ कृष्णाम्बरेण संवेष्ट्य निबद्धं रक्तन्तुभिः ॥ ४३ ॥ शताभिजसम्भूलेन निक्षिपेद्दैरिवेश्मनि ॥ उच्चाटयति सप्ताहात् सकुटुम्बं न संशयः ॥ ४४ ॥ क्षाराद्वय्यो निशामन्त्रं लिखित्वा पौरुषे स्थिति ॥ रविवारे निशीथिन्यां सहस्रमभि मन्त्रयेत् ॥ ४५ ॥ तत्क्षिप्तं शशुभ्रवने मण्डलभ्रंशकं भवेत् ॥ क्षेत्रे क्षिप्तं सस्य हान्यै जवहचुरगालये ॥ ४६ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि दैत्यानां वरसिद्धये ॥ ब्रह्मणोपासितान् तारां वल्यादिभि रूपासिताम् ॥ ४७ ॥ ॐ त्रीं हीं हूं स मुच्चार्य ह्रीं हूं फट् सप्तवर्णकः ॥ मुनिर्ब्रह्माचगा यत्री चन्द्रस्तारा च देवता ॥ ४८ ॥ न्यासांस्तु पूर्ववत् कुर्याद्भ्यानमस्या निरूप्यते ॥ श्वेताम्बरां चन्द्रकान्तिं चन्द्रार्धकृतशेखराम् ॥ ४९ ॥ कर्त्तरीं च कपालं च कराभ्यां दधतीं भजे ॥ नानालङ्कारशोभाढ्यां त्रीक्षणां पद्मसंस्थिताम् ॥ ५० ॥ जपपूजादिकं त्वस्याः सर्वं पूर्ववदाचरेत् ॥ मधुपुष्करपत्रान्नहोमाद्विद्यानिधिर्भवेत् ॥ ५१ ॥ रक्तां वश्ये स्वर्णनिभांस्तम्भने मारणेऽसिताम् ॥ उच्चाटने धूम्र

१ उजली दूबसे २ सूर्यग्रहण समय में कमल युक्त सरोवर के जल में उतराती हुई लकड़ी को दांतों से पकड़कर तीर में ले आवे उसी की कलम करके तेल मधु मयसे पुरैनपत्र में मूलमंत्र को मातृकाक्षरों से वेदित लिखकर उक्त कुंड में गाड़ के मूलप्रोक्त द्रव्यसे होम करे ३ मङ्गलवार की राति में ४ चारों से युक्त हल्दी से ५ पुरुष की हड्डी में ६ ॐ त्रीं हीं हूं फट् हुम् ॥

वर्णाशान्तौश्वेतांविचिन्तयेत् ॥ ५२ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामितारकस्यवरा
यतु ॥ ब्रह्मणोपासितान्तरांद्वादशार्णासुदुर्लभाम् ॥ ५३ ॥ वाचंलज्जां
रमांकामंहसौःहुंउग्रचोचरेत् ॥ तारेहुंफडितिप्रोक्तोमन्त्रोयंद्वादशाक्षरः॥५४॥
अथातःसम्प्रवक्ष्यामिब्रह्मणासमुपासिताम् ॥ हिरण्यकशिपोर्दातुंवरंसप्तार्ण
सम्मिताम् ॥ ५५ ॥ प्रैणवंकवचंमायांक्लींप्राक्कूटंचपञ्चमम् ॥ हुंफडन्तःसर्वम
स्यन्यासाद्यम्पूर्ववद्भवेत् ॥ ५६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिहरिणायाहुपासिता ॥
बौद्धमार्गप्रचारार्थसिद्धिदाद्वादशाक्षरी ॥ ५७ ॥ उपासिताब्रह्मणायौतस्याः
कूटेतुपञ्चमे ॥ सौरुक्तासाधिताविद्याद्वादशार्णातिबुद्धिदा ॥ ५८ ॥ यत्प्र
भावाद्दिवोदासःकश्याउच्चाटितःपुरा ॥ तस्यास्तुपूर्ववज्ज्ञेयंन्यासध्यानजपा
दिकम् ॥ ५९ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिसप्तार्णारामसेविताम् ॥ लक्ष्मीप्रभृतिरा
सार्थतेनमैत्तस्तदाहली ॥ ६० ॥ ब्रह्मोपासितसप्तार्णमध्येकूटंतुपञ्चमम् ॥
त्यक्तातत्रसौश्चोक्ताविद्यारामेणसेविता ॥ ६१ ॥ सर्वसिद्धिकरीचेयंशत्रु
संहारकारिणी ॥ ध्यानपूजादिकम्प्राग्वत्प्रयोगादिकमेवच ॥ ६२ ॥ अ
थातःसम्प्रवक्ष्यामिनारायणसुसेविताम् ॥ पञ्चार्णयत्प्रभावेणदैत्यानांकद
नंकृतम् ॥ ६३ ॥ त्रींहुंफट्क्लींवाग्भवंचपञ्चार्णसर्वसिद्धिदा ॥ एषांत्र
याणांतुमुनिर्विष्णुःप्राग्वज्जपादिकम् ॥ ६४ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिमया
यासमुपाश्रिता ॥ दत्ताचरविणादित्यैसाविद्यातुषडक्षरी ॥ ६५ ॥ ॐ ह्रीं
हूं ह्रीं हूं फडितिमुनिःसौहंचपूर्ववत् ॥ ज्ञेयंन्यासादिकंपूर्वप्रयोगादिचपूर्वव
त् ॥ ६६ ॥ अथान्यंसम्प्रवक्ष्यामिचास्याःपञ्चाक्षरंमनुम् ॥ जलन्धरवधार्थतुम
यासिद्धीकृतंपुरा ॥ ६७ ॥ त्रीं हुं मायाहुंफडितिमनुःपञ्चाक्षरोमतः ॥ मया
पञ्चमुखैर्जसोदक्षमार्गेणभोःसुराः ॥ ६८ ॥ देवांशेषुचविप्रेषुतथाधर्मपरेषु
च ॥ यमानानियमानांचतत्रस्थानान्यदेवता ॥ ६९ ॥ वाममार्गावाधितां

१ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं ह्रसौः उग्रतारे हुंफट् २ ॐ हुं ह्रीं ह्रीं क्लीं सौ हुंफट् ३ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं सौः हुं
उग्रतारेहुंफट् ४ ॐ हुं ह्रीं क्लीं सौः हुंफट् ५ लक्ष्मी आदि गोपियों के संग रासलीला करने के
लिये उसी मन्त्र से मतवाले बलदेवजी प्रवृत्त हुये इसी राम व हली बलदेव जी का नाम
है ६ त्रींहुंफट् क्लीं ऐं ७ इन तीनों मन्त्रोंके विष्णुकृतिहैं ८ सौ मै इसमन्त्रका मुनिहूं ९ ह्रीं ॥

स्तुकार्यसाधयितुंक्षमाः ॥ दक्षिणाराधितादेवारणसाहाय्यकारकाः ॥ ७० ॥
 तेजोनिधीन्रिपून्हत्वानयन्तिब्रह्मशाश्वतम् ॥ क्षत्रियाणांक्षयार्थतुमयारामा-
 यचार्पिता ॥ ७१ ॥ पञ्चामृतंमुरास्थानेमांसस्थानेचमूरणम् ॥ मत्स्यस्थानेख-
 ण्डकाद्यधर्मपत्न्यांरतंमतम् ॥ ७२ ॥ अन्यच्चपूर्ववद्देवाभुज्यन्तेतत्प्रकाशित-
 म् ॥ कस्तुतारांनसेवेतलोकद्वयपरीप्सया ॥ ७३ ॥ अस्याःपूजादिकंप्राग्-
 दिशेषोत्रनिरूप्यते ॥ तारायाःसदगुरौसिद्धिःस्त्रीरतेभ्रान्तताभवेत् ॥ ७४ ॥
 अथातःसम्प्रवक्ष्यामिमहातारामनुंसुराः ॥ सिद्धामार्गद्वयेनापिवर्णवर्णाधिका-
 रतः ॥ ७५ ॥ त्रींहींह्रींहुंनमस्तारायैमहापदमुच्चरेत् ॥ तारायैसकलेत्युक्तादु-
 स्तरांस्तारयद्वयम् ॥ ७६ ॥ तरद्वयंवह्निजायाद्वात्रिंशार्णोमिनुर्मतः ॥ न्यास-
 पूजाजपाद्यंतुप्राग्वत्सर्वसमाचरेत् ॥ ७७ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिदेवीदक्षिण-
 कालिकाम् ॥ क्रींक्रींक्रींहूंसमुच्चार्यहूंलज्जाद्वयमुच्चरेत् ॥ ७८ ॥ दक्षिणेका-
 लिकेपश्चात्पुनर्बीजानिसंवदेत् ॥ क्रमेणैवाग्निगृहिणीमन्त्रोद्वाविंशदर्ण-
 कः ॥ ७९ ॥ भैरवोस्यमुनिःप्रोक्तस्त्रिष्टुप्छन्दोउदाहृतम् ॥ देवताकालिकादेवी
 ह्रींबीजंहूंचशक्तिका ॥ ८० ॥ दीर्घपट्टयुताद्येनबिन्दुनासंयुतेनच ॥ षडङ्गा-
 निन्यसेन्मन्त्रीदिःसकृद्वायथाविधि ॥ पञ्चाशद्विर्मात्रिकाणैर्हृदयंचभुजद्वय-
 म् ॥ दशभिर्दशभिःकुर्यात्तथाजङ्घाद्वयंक्रमात् ॥ ८१ ॥ एष्वङ्गेपुचमूलेनप-
 ञ्चभिःपञ्चभिःशरैः ॥ सप्तभिश्चापिमन्त्राणैर्व्यापकंचसमस्ततः ॥ ८२ ॥
 करालवदनांघोरांमुक्ककेशींचतुर्भुजाम् ॥ कालिकांदक्षिणांदिव्यांमुण्डमाल-
 विभूषिताम् ॥ ८३ ॥ खड्गाभयवराञ्छिन्नंमुण्डंचदधतींकरैः ॥ महामेघप्रभां

- १ त्रीं हीं ह्रीं हुं नमस्तारायै महातारायै सकलदुस्तरान् तारय तारय तर तर स्वाहा ॥
 २ क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं स्वाहा ३ क्रीं क्रीं
 कूं कूं क्रीं कः इन छह बीजोंको षडङ्गोंमें न्यासकरै जैसे, क्रीं हृदयायनमः, क्रीं शिरसेस्वाहा
 इत्यादि ४ अं आं इं ईं उं ऊं ऋं ॠं लूं लूं हृदये, एं ऐं ओं औं अं अः कं खं गं घं दक्षभुजे,
 ङं चं छं जं झं ञं टं ठं डं ढं वामभुजे, गं तं थं दं धं नं पं फं बं भं दक्षजङ्घायाम्, मं यं रं लं
 वं शं षं सं हं तं वामजङ्घायाम् ५ क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं नमो हृदये, ह्रीं ह्रीं दक्षिणे नमो दक्षभुजे
 कालिके क्रीं क्रीं वामभुजे, क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं स्वाहापादद्वये इस न्यासको करके फिर समस्त
 मूलमन्त्रको पदके व्यापक न्यासकरै ॥

श्यामांतथाचैवदिगम्बराम् ॥ ८४ ॥ कण्ठावसक्कमुण्डालीगलद्रुधिरचर्चिता
म् ॥ कर्णावतंसतानीतशवयुग्मविराजिताम् ॥ ८५ ॥ घोरदंष्ट्राकरालास्यां
पीनोन्नतपयोधराम् ॥ शवानांकरसङ्घातैःकृतकाञ्चीहसन्मुखीम् ॥ ८६
सूकद्वयगलद्रक्तवाराविस्फुरिताननाम् ॥ घोररूपांमहारौद्रींश्मशानालयवा
सिनीम् ॥ ८७ ॥ दन्तुरांदक्षिणांव्यापिमुक्तालम्बिकचोच्चयाम् ॥ शवरूपम
हादेवहृदयोपरिसंस्थिताम् ॥ ८८ ॥ शिवाभिर्घोरैरावाभिश्चतुर्दिक्षुसमन्वि
ताम् ॥ महाकालसमायुक्तांसर्वोपरितान्विताम् ॥ ८९ ॥ सुखप्रसन्नवदनां
स्मेरारुणसरोरुहाम् ॥ एवंसञ्चिन्तयेत्कालींश्मशानालयवासिनीम् ॥ ९० ॥
आदौविरचयेत्पञ्चत्रिकोणानिततःपरम् ॥ पद्ममष्टदलंवाह्येभूपुरंतत्रपूज
येत् ॥ ९१ ॥ ततोमध्यत्रिकोणान्तर्न्यसेद्वीचदक्षिणे ॥ महाकालंचतत्रैव
न्यसेदेषविधिःस्मृतः ॥ ९२ ॥ ततःपूर्वादिकोणेषुवामावर्त्तेनपूजयेत् ॥ का
लींकपालिनींकुल्लांप्रथमेतुत्रिकोणके ॥ ९३ ॥ नीलांघनांवलाकांचद्वितीये
तुत्रिकोणके ॥ कुरुकुल्लाविरोधिन्यौविप्रचित्तांतृतीयके ॥ ९४ ॥ उग्रामुग्रप्र
भांदीप्तांचतुर्थेतुत्रिकोणके ॥ मात्रांमुद्रांमित्रांचैवत्रिकोणेपञ्चमेयजेत् ॥ ९५ ॥
सर्वाःश्यामाअसिकरामुण्डमालाविभूषणाः ॥ तर्ज्जनींवामहस्तेनधारयन्ति
चसस्मिताः ॥ ९६ ॥ ब्राह्मीनारायणीमाहेश्वरीमुण्डाकुमारिका ॥ अपराजि
ताचवाराहीनारसिंहीदलाष्टके ॥ ९७ ॥ सम्पूज्ययत्नतश्चापिवलिंसम्प्रतिपाद
येत् ॥ हृदयंचापिदेवेश्यैसमर्प्यविधिवद्बुधः ॥ ९८ ॥ निर्माल्यंवैशुचौदेशोधा
रयेच्चसदैवहि ॥ एकलक्षंजपेन्मन्त्रंहविष्याशीदिवाशुचिः ॥ ९९ ॥ अशुचि

१ अब यन्त्र पूजाकी विधि कही जाती है षट् कोण तीन त्रिकोण फिर वृत्तपर अष्टदल
उसके आगे भूपुर बनावे षट्कोण के बीच में महाकाली तथा महाकालकी अन्यत्र और
देवताओं की पूजा होती है षट्कोणों में काली, कपालिनी, कुल्ला, कुरुकुल्ला, विरोधिनी,
विप्रचित्ता इनको पूजे पर तीन त्रिकोणों के तीन तिरको नवकोण होते हैं उनमें नवशक्तियों
की पूजाकरै वे ये हैं उग्रा, उग्र प्रभा, दीप्ता, नीला, घना, वलाका, मात्रा, मुद्रा, मित्रा, तब
अष्टदलों में ब्राह्मी, नारायणी, माहेश्वरी, मुण्डा इसीका चामुंडा नाम है कुमारिका अर्थात्
कौमारी, अपराजिता, वाराही, नारसिंही भूपुरमें इन्द्रादि दिक्पाल और उनके वज्रादि
आयुधोंकी पूजा होती है यह विधि ग्रन्थान्तरों में स्पष्ट है ॥

शचतथारात्रौलक्षमेनंजपेन्मनुम् ॥ दशांशं होमयेदाज्यैस्तर्पयेदभिषिञ्चयेत् ॥
 ८०० ॥ होमश्चतुर्षणं पूजाकर्त्तव्याचविशेषतः ॥ ततः प्रयोगान् कुर्वीत काम्या
 निष्टफलास्ये ॥ १ ॥ नागयज्ञोपवीतिनीचन्द्रार्धकृतशेखराम् ॥ देवीमेवंचस
 च्चिन्त्यमहाकालसमीपगाम् ॥ २ ॥ हूं हूं कींचतथाकींकींपञ्चबीजानियोज
 येत् ॥ अन्ते तु मूलमन्त्रस्य जपपूजादिकंचरेत् ॥ ३ ॥ वश्यकामः साधकश्चे
 द्द्रक्पुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ कामबाणसमाविद्धानिर्लज्जाविह्वलाः स्त्रियः ॥ ४ ॥
 स्वंस्वं सन्त्यज्य भर्त्तारमालिङ्गन्तिसदैवतम् ॥ एवमाकषण्योज्यमादौ हूं कीं
 ततः परम् ॥ ५ ॥ लोहितांशूलहस्तांच महाकालाग्रमंस्थिताम् ॥ ध्यात्वा स
 म्पूजयेत्पुष्पैः पीतैराकर्षणं भवेत् ॥ ६ ॥ कपिलां द्विभुजां कर्त्रीसव्येदक्षे कपा
 लकम् ॥ ध्यात्वैवं सर्वमन्त्रान्तेठद्वयं परिकीर्तयेत् ॥ ७ ॥ एवं प्रजप्य पुष्पेण
 कृष्णेनैव तु पूजयेत् ॥ मरणं तु भवेत्तस्य यमुद्दिश्य कृता क्रिया ॥ ८ ॥ उच्चाट
 यतिपिङ्गाक्षी सन्त्रासयतिकेकरा ॥ विद्रावयति शुष्कास्याप्रोन्मत्तयति घूर्णि
 ता ॥ ९ ॥ विक्षोभयति संशुब्धा सम्पादयति सम्मता ॥ सङ्कोचयति संरुद्धा
 विरुद्धा च विरोधयेत् ॥ १० ॥ यो यो भावो यत्र ज्ञेयस्तद्भावं स्थापयेदिति ॥
 अत्र सर्वत्र कर्त्तव्यं भावमात्रस्य चिन्तनम् ॥ ११ ॥ उच्चाटनं विनान्यत्र सर्व
 त्रसुरतं मतम् ॥ स्नातः शुक्लाम्बरधरः कृतनित्यक्रियो दिवा ॥ १२ ॥ रात्रौ
 नग्नः शयानश्च भैथुने च व्यवस्थितः ॥ अवाक्यो मुक्ककेशश्च तेन स्युः सर्व
 सिद्धयः ॥ १३ ॥ नग्नां वरस्त्रियं पश्यन् प्रजपेदयुतं मनुम् ॥ स भवेत्सर्वसिद्धी
 नां पारगः सर्वदैवहि ॥ १४ ॥ तस्य दर्शनमात्रेण वा दिनो निष्प्रभामताः ॥
 गद्यपद्यमयी वाणी तस्य सर्वविधा भवेत् ॥ १५ ॥ अवाक्यो मुक्ककेशश्च
 हविष्यं भक्षयन्नरः ॥ प्रजपेदयुतं तावदेवं प्रतिनिधिर्भवेत् ॥ १६ ॥ ऋतुमत्या
 भगं पश्यन्नुतं प्रजपेन्नरः ॥ अनर्घकविता तस्य गद्यपद्यमयी भवेत् ॥ १७ ॥
 अष्टोत्तरशतं जप्त्वा भगमालोक्य चान्ततः ॥ प्रयाति मैथुनं यो सौधनधान्यमु
 तान्वितः ॥ १८ ॥ सुरतेषु च जस्रव्यं सदा पापविशुद्धये ॥ यदियोषि प्रसङ्गे न
 रेतः पतति यत्नतः ॥ १९ ॥ समुत्सार्य ततो जप्तं सर्वकामसमृद्धये ॥ श्मशाना
 द्वारमादाय मुक्ककेशो दिग्म्बरः ॥ २० ॥ जपेदयुतसङ्ख्यं तु सर्वकामसमृद्ध

ये ॥ प्रेतमारुह्यतत्रैवयोजयेन्मन्त्रवित्तमः ॥ २१ ॥ अयुतं वाग्यतो भूत्वा क
विभिः सतु पूजितः ॥ जपपूजादिकं प्राग्वद्विशेषाद्भोगमोक्षदम् ॥ २२ ॥ क्री
मुक्त्वा कालिके स्वाहा षडण्मन्त्रैरितः ॥ न्यासपूजादिकं प्राग्वद्विशेषाद्भो
गदोमतः ॥ २३ ॥ क्रीं हूं ह्रीं त्र्यक्षरात्मायं मन्त्रः काल्याः प्रकीर्तितः ॥ प्राग्व
ज्जपादिकं चास्य विशेषात्सन्ततिपदः ॥ २४ ॥ कालीबीजं च हूं माया हुं फट् पञ्चा
क्षरो मनुः ॥ न्यासध्यानादिकं प्राग्वद्विशेषाद्भूतनाशनः ॥ २५ ॥ क्रीं हूं ह्रीं च
हुं फट् स्वाहान्तसप्ताक्षरो मतः ॥ प्राग्वन्न्यासादिकं सर्वविशेषाच्छान्तिकार
कः ॥ २६ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि धूमावत्यामनुं परम् ॥ धूं धूं धूमावतिस्वाहा
मन्त्रोऽष्टाक्षरैरितः ॥ २७ ॥ पिप्पलादो मुनिश्छन्दो निवृज्येष्टास्य देवता ॥
पदैर्दीर्घविन्दुयुक्तेन धकारेण षडङ्गकम् ॥ २८ ॥ आद्यबीजद्वयान्तस्थैः षडण्म
न्यासमाचरेत् ॥ अंगुष्ठादिषडङ्गेषु पुनर्देवीं विचिन्तयेत् ॥ २९ ॥ विवर्णां च
अलांकृष्णां दीर्घां च मलिनाम्बराम् ॥ विमुक्ककुन्तलां दीर्घां विधवां विरलद्विजा
म् ॥ ३० ॥ काकध्वजरथारूढां विलम्बितपयोधराम् ॥ शूर्पहस्तां तुरुक्षाक्षीं धू
तहस्तां त्वरान्विताम् ॥ ३१ ॥ प्रवृद्धरोम्णीं तु भृशं जटिलां कुटिलेक्षणाम् ॥
क्षुत्तिपासादितां नित्यं सदा कलहन्तयाम् ॥ ३२ ॥ एवं विधं सदा ध्यायेत्ततः
कर्म समाचरेत् ॥ पूर्वोक्ते पूजयेत्पीठे ज्येष्ठां शत्रुनिवर्त्तने ॥ ३३ ॥ केशेषु ष
डङ्गानि पत्रस्था अष्टशक्यः ॥ क्षुधातृषारतिर्निद्रानिर्ऋतिर्दुर्गतीरुपा ॥ ३४ ॥
अक्षमेतिततो देवा इन्द्राद्या आयुधान्विताः ॥ एवं ज्येष्ठां समाराध्य सिद्धमन्त्रः
प्रजायते ॥ ३५ ॥ उपोष्य कृष्णभूताहेन ग्नो मुक्कशिरोरुहः ॥ शून्यागारेऽम
शाने वा कान्तारे भूधरेऽथवा ॥ ३६ ॥ प्रत्यहं प्रजपेन्निर्भीर्ध्यायेद्देवीं शवासनाम् ॥
एवं लक्षजपेन्मन्त्रं नाशयेदचिरादरीम् ॥ ३७ ॥ जुहुयात्पुणोपेतां राजिकां
निशितफलम् ॥ आख्यापर्यन्तमालिख्य तस्मिन्स्थाप्य शिवं यजेत् ॥ ३८ ॥

१ क्रीं २ धां, धीं, धूं, धैं, धौ, धः, इन छः अक्षरों को षडंगों में न्यास करे जैसे, धां
अंगुष्ठाभ्यां नमः, धीं तर्जनीभ्यां नमः, धूं मध्यमाभ्यां नमः, धैं अनामिकाभ्यां नमः, धौ कनिष्ठ
काभ्यां नमः, धः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः और इन्हीं के आदि में धूं धूं इन दोनों बीजों को
जोड़के भी न्यास करना उचित है ॥

अवष्टभ्यशिवं शत्रुनाम्नाथप्रजपेन्मनुम् ॥ सहस्रादूर्ध्वतः शत्रुर्ज्वरेण परिगृह्यते ॥
 ३६ ॥ पञ्चगव्येन शान्तिः स्याज्ज्वरस्य पयसापिवा ॥ मन्त्राद्यक्षरमालिख्य
 शत्रुनामततः परम् ॥ ४० ॥ द्वितीयान्तं मनौ शत्रोर्नामैवं मनुमालिखेत् ॥
 रणेऽयुतजपाच्छत्रोर्निश्चितं मरणं भवेत् ॥ ४१ ॥ कृत्वा यन्त्रेरिपो राख्यामा
 रणे पद्मिनीदले ॥ उन्मादो जायते शत्रोर्मनोरयुतजापतः ॥ ४२ ॥ दग्ध्वा
 कङ्कंश्मशानाग्नौ तद्भस्मादायमन्त्रितम् ॥ ४३ ॥ विरोधिनाम्नाष्टशामुसद्य
 उच्चाटनं रिपोः ॥ श्मशानभस्मना कृत्वा शिवंतस्योपरिन्यसेत् ॥ ४४ ॥ विरो
 धिनामसंरुद्धं कृष्णपुष्पैः समर्चयेत् ॥ महिषीक्षीरधूपंच दद्याच्छत्रुविपत्करम् ॥
 ४५ ॥ महिषीरूपेणागत्य स्वप्रेषात्त्रुं विनाशयेत् ॥ मन्त्रेणानेन लिखेत्तद्भस्म
 रिपुमन्दिरे ॥ ४६ ॥ समुच्चाटयते तूर्णं नात्र कार्थ्या विचारणा ॥ जलस्थं प्रज
 पेन्मन्त्रं हुङ्कारान्नाशयेदरीन् ॥ ४७ ॥ श्मशानभस्मना लिङ्गं कृत्वा पुष्पादि
 नार्चयेत् ॥ भगवन्नितिसम्भाष्य मनसा कर्मचिन्तयेत् ॥ ४८ ॥ निम्बकाक
 च्छदाने कीकृत्वा चाष्टशतं जपेत् ॥ दद्याद्धूपं साध्यनाम्नासद्यो विद्वेषयेदरीन् ॥
 ४९ ॥ चिताकाष्ठानले क्षीरहोमाच्छान्तिः प्रजायते ॥ रजोधूमप्रदानेन गृध्र
 रूपेण कालिका ॥ ५० ॥ मारयत्यरिमागत्य शान्तिर्निर्माल्यधूपतः ॥
 वाराहबालधूपेन हन्याच्छकररूपिणी ॥ ५१ ॥ अश्वत्थपत्रधूपेन शान्तिर्भव
 तिनान्यथा ॥ शान्तिस्तर्वाभिचारस्य पञ्चगव्येन जायते ॥ ५२ ॥ क्षीरेण शा
 न्तिर्भवति मधुरत्रितयेन वा ॥ कीलेक्ष्वेडतरोश्चापि शत्रोर्नामसमालिखेत् ॥
 ५३ ॥ निदर्भ्यमूलमन्त्रेण शत्रोर्नामाक्षराणि वै ॥ जप्त्वा पदद्वये मन्त्री खने दु
 चाटनं रिपोः ॥ ५४ ॥ शत्रुपादद्वयाद्धूलिं घृताक्कां भक्तमिश्रिताम् ॥ वायसे
 भ्यो बलिंदत्त्वा शत्रोरुच्चाटनं भवेत् ॥ ५५ ॥ शत्रुपादद्वयां धूलिं चिताभस्मयु
 तां क्षिपेत् ॥ शत्रुगेहेपि सञ्जसां शत्रोरुच्चाटनं भवेत् ॥ ५६ ॥ ज्येष्ठावासे श्मशाने
 वानिर्माल्यं पादगोचरम् ॥ मन्त्रं तंतुजपे लक्षं निक्षिपेच्छत्रुवेश्मनि ॥ ५७ ॥
 सेनामध्येपि सर्वेषां क्षणादुच्चाटनं भवेत् ॥ गर्तेपि पीलिकानान्तुपादधूलियुता
 न्कणान् ॥ ५८ ॥ सघृतान्सप्तवारन्तु जुहुयान्मन्त्रविनिशि ॥ भ्रमते काक
 वत्सर्वामहीमावरणादिषु ॥ ५९ ॥ कृत्वा प्रतिकृतिं शत्रोर्जन्मवृक्षेण मन्त्रवि

तु ॥ कृत्वाप्रतिष्ठां पाणस्यविदध्वामर्मसुकण्टकैः ॥ ६० ॥ आयसैर्मन्त्रमावृत्य
वक्ष्यमाणैः प्रवेष्टयेत् ॥ ६१ ॥ पूर्वोक्तशर्कराभिस्तुजपत्वनित्यं प्रतापयेत् ॥
सप्तरात्रेण तस्यापि भवेदुच्चाटनं ध्रुवम् ॥ ६२ ॥ मुख्यशैलाह्वये लेख्यौ सारमेय
वराहयोः ॥ मन्त्रेण दमितौ साध्यौ भौमवारोदयोदये ॥ ६३ ॥ धत्तूरससंयुक्त
चिताङ्गारेण मन्त्रिणा ॥ व्यत्यस्य पृष्ठतो बद्ध्वा केशपाशेन तं जपेत् ॥ ६४ ॥
श्मशानेशत्रुमार्गे वा तद्गृहे निखने निशि ॥ विद्वेषणं भवेत्सद्योगौरीशङ्करयो
रपि ॥ ६५ ॥ अश्वत्थत्वचिमन्त्रार्णैर्दमितं साध्यमालिखेत् ॥ अन्यद्विषत
रोस्तद्वज्रजपत्वा उद्धृत्य विन्यसेत् ॥ ६६ ॥ पूर्वोक्तकण्टकैर्विदध्वा जपेत्सृष्ट्वा शतं
शतम् ॥ विद्विष्टो भवतस्तौ च नाम्नामपि चतत्क्षणात् ॥ ६७ ॥ एते प्रयोगाः
कथिता धूमावत्यामयासुराः ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि भद्रकाल्यामहामनुम् ॥
६८ ॥ हौंकालीति महाकालिदिः किणिः फ इव सुप्रिया ॥ चतुर्दशाक्षरो मन्त्रो
भद्रकाल्या उदाहृतः ॥ ६९ ॥ पदैः पैङ्गिः पडङ्गानि जातियुक्ता नि कल्पयेत् ॥
ध्यातव्येयं सदा देवी भद्रकाली भयापहा ॥ ७० ॥ क्षुत्क्षामा कोटराक्षी च नाहंतु
मेति वादिनी ॥ मषीमुखी मुक्तकेशी जगद्ग्रसनलालसा ॥ ७१ ॥ जम्बूफला
भद्रशना ज्वलत्पाशं च विभ्रती ॥ अशेषं कालिकां तन्त्रेयत्प्रोक्तं तदिहापि च ॥
७२ ॥ जपपूजाप्रयोगाद्यं यो विशेषः स उच्यते ॥ आराध्य प्रजपेन्मन्त्रं नित्यम्
ष्टोत्तरं शतम् ॥ ७३ ॥ रिष्टमालाविधातव्या जपार्थसिद्धिर्मिच्छता ॥ इयं
देवी महादेवी शत्रुविग्रहकारिणी ॥ ७४ ॥ यथेष्टं चेष्टया चिन्त्या धर्मकामार्थ
सिद्धिदा ॥ अथ मन्त्रान्तरं वक्ष्ये भद्रकाल्याः सुगोपितम् ॥ ७५ ॥ गृध्रकर्णि
विरूपाक्षिलम्बस्तनिमहोदरि ॥ उत्पादयोत्पादयेति द्विधोपरिपदं भवेत् ॥
७६ ॥ द्विधा वेत्ति पदं हुंफट्स्वाहा सप्ताग्निवर्णकः ॥ पिप्पलादो मुनिः प्रोक्तो
निवृच्छन्द उदाहृतम् ॥ ७७ ॥ भद्रकाली देवता स्याद्विरूपादयहत्स्मृतम् ॥

१. हौंकालि महाकालि किणि किणि फट्स्वाहा इति चतुर्दशाक्षरो मन्त्रः २. मन्त्रके छह पदों से
पहङ्गन्यास करै ३. गृध्रकर्णिविरूपाक्षिलम्बस्तनिमहोदरि उत्पादयोत्पादय उपरि उपरि वेत्ति वे
त्ति हुंफट्स्वाहा ४. उत्पादयोत्पादय हृदयाय नमः उपरि उपरि शिरसे स्वाहा, वेत्ति वेत्ति शिखायै
वपट् हुंफट् रुचचाय हुम्, स्वाहा अस्त्राय फट् इति न्यास विधिः ॥

उपरिभ्यांशिरःप्रोक्तंवेत्तिभ्यांतुशिखास्मृतम् ॥ ७८ ॥ हुंफड्भ्यांकवचंप्रोक्तंस्वा
 हयास्त्रमुदीरितम् ॥ अतिरौद्रामहादंष्ट्राभृशंदीर्घाकृशोदरी ॥ ७९ ॥ सुवृत्तन
 यनासूरादीर्घवोणामदातुरा ॥ स्निग्धगम्भीरनिर्घोषानीलजीमूतसन्निभा ॥
 ८० ॥ कुटिलभुकुटीदीप्तामहारदनभीषणा ॥ दष्टौष्ठकोपताग्राक्षीरकृदीर्घशि
 रोरुहा ॥ ८१ ॥ त्रिशूलव्यग्रदोर्दण्डानरकीपिप्पलाशिनी ॥ अतिरक्ताम्ब
 रादेवीरक्तमांसासवप्रिया ॥ ८२ ॥ शिरोमालाभूषिताङ्गीपिबन्तीशोणिता
 सवम् ॥ नृत्यन्तीचहसन्तीचपिशाचगणसेविता ॥ ८३ ॥ पिशाचस्कन्धमा
 रुह्यभ्रमन्तीवसुधातले ॥ शङ्करस्यमुखोत्पन्नायोगिनीयोगवल्लभा ॥ ८४ ॥
 इत्थंभूताभद्रकालीमातृभिःपरिवारिता ॥ ध्यात्वासम्यक्समाराध्यततोमन्त्रंज
 पेद्बुधः ॥ ८५ ॥ अयुतंमन्त्रसिद्धयर्थमातृकान्यासतत्परः ॥ घृतहोमस्तथाका
 र्यस्तर्पणादिसमाचरेत् ॥ ८६ ॥ धूमावत्यांचयत्प्रोक्तमनयापितदाचरेत् ॥ उक्तप्र
 योगएवात्रविशेषविधिरुच्यते ॥ ८७ ॥ आज्याप्लुतंतुनिर्दोषमेकमूलंवना
 न्तरात् ॥ विषवृक्षंसमादाय ततोहोमंसमाचरेत् ॥ ८८ ॥ शून्यागारेवनेवा
 पि कुण्डं कृत्वात्रिकोणकम् ॥ विषवृक्षेन्धनेनाग्निं प्रज्वाल्यावाहयेत्सुधीः ॥
 ८९ ॥ ततोदण्डंजपेन्मन्त्री विषवृक्षस्यसाधकः ॥ अष्टोत्तरशतंवह्नौतदण्डं
 निक्षिपेद्बुधः ॥ ९० ॥ सुविनीतंद्विजंवीरं कृत्वाचोत्तरसाधकम् ॥ दिक्षु
 सर्वासुसंस्थाप्य स्वभेदाःखड्गहस्तकाः ॥ ९१ ॥ कृतरक्षाःसमाराध्य वह्निंक्रोध
 समन्वितः ॥ अष्टोत्तरशतंजप्त्वादण्डाग्रंजातवेदसि ॥ ९२ ॥ दत्त्वासिद्धा
 र्थकैर्मन्त्री जुहुयात्सवनद्वयम् ॥ तैलोक्षितैश्चहोमान्ते दिक्पालवदुयोगि
 नीः ॥ ९३ ॥ अग्न्यादींश्चापिसन्तोष्य बलिदानेनदेवताम् ॥ ध्यायेच्चप्र
 लयोदग्रमेवाभारक्तनेत्रकाम् ॥ ९४ ॥ शूलाग्रप्रोतसिंहांच नरमालाविभूषि
 ताम् ॥ तीक्ष्णदंष्ट्रांरक्तमधुमत्तांचैवभयानकाम् ॥ ९५ ॥ उल्काहस्तांशत्रु
 सङ्घं शिलायांवनितांमुहुः ॥ भावयित्वाकरेणोल्कां दक्षिणेनरिपून्मुखीम् ॥
 ९६ ॥ गत्वाहरेणविमृजेत्तद्वक्रव्यानमास्थितः ॥ सुसहायस्ततस्तीर्थगच्छेत्प
 रचातुत्राग्यतः ॥ ९७ ॥ स्नात्वावश्यंशुचिर्भूत्वा कण्ठमात्रोदकेस्थितः ॥ ज
 पेत्सुदर्शनंदुर्गा सावित्रींचसमाहितः ॥ ९८ ॥ अष्टोत्तरसहस्रन्तु जपेदन्यच्च

तंशतम् ॥ उष्णीषवासाआञ्छाद्या ससहायःसुरालयम् ॥ ६६ ॥ गत्वातुमह
तींपूजांकृत्वादेवस्यचक्रिणः॥पादयुग्मंसमालम्ब्यवर्णलक्षंजपेन्मनुम्॥६००॥
तावज्जप्त्वाघटैःसम्यगभिषिञ्चेत्स्वकंवपुः ॥ दक्षिणांविधिवदत्वाशान्तिहो
मश्चकारयेत् ॥ १ ॥ यद्वादुर्गालयेलक्षंसावित्रीयेतथैवच ॥ कृत्वाभिषेकंता
भ्यान्तु शक्तितोभोजयेद्विजान् ॥ २ ॥ दक्षिणांशक्तितोदद्यात्सिद्धोभवति
साधकः ॥ रुद्रदण्डप्रयोगोयंदारुणोरगसूदनः ॥ ३ ॥ विभीतकफलेशत्रोलिं
खेत्रामविदर्भितम् ॥ मन्त्रंजप्त्वासहस्रन्तुखनेत्पीतावनौपुनः ॥ ४ ॥ उच्चा
टनंभवेत्क्षिप्रमचलस्यापि किंनृणाम् ॥ धत्तूरबीजचूर्णेन विभीतकफलैलिखे
त् ॥ ५ ॥ त्रिकोणेरिप्रतिकृतिलिखेत्सम्यगधोमुखीम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रन्तु
जप्त्वातांनिखनेत्पुनः ॥ ६ ॥ पादपातोथवाशत्रोःस्यात्तथोच्चाटयेद्दलात् ॥
अथातःसम्प्रवक्ष्यामि महाकालीमनुंपरम् ॥ ७ ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं अतःकैच
पशुंगृहाणचोच्चरेत् ॥ हुं फट्स्वाहाशक्रवर्णःसिद्धमन्त्रउदाहृतः ॥ ८ ॥
नास्यमुन्यादिकन्यासः सिद्धमन्त्रस्यविद्यते ॥ कृष्णतोयेनसम्पूर्णे घटेचा
ह्वयकालिकाम् ॥ ९ ॥ ब्राह्मयादिभिश्चदूतीभिर्युक्तांसम्पूज्यभक्तिः ॥ अ
ष्टमीचण्डिकास्तोत्रदेवींध्यायेद्गृहेपुनः ॥ १० ॥ पञ्चवक्त्रांमहारौद्रीं प्रतिवक्त्रं
त्रिलोचनाम् ॥ शक्तिशूलधनुर्बाणखट्वद्वाराभयान्॥११॥दक्षादक्षभुजैर्देवीं
विप्राणांभोगिभूषणाम् ॥ वर्णलक्षंजपेन्मन्त्रंवामाचारेणसाधकः ॥ १२ ॥ पि
चुमन्दस्यसमिधोघृताक्लाज्जुहुयात्ततः ॥ हुत्वाप्रज्वलितेवह्नौ तर्पणादिततश्च
रेत् ॥ १३ ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्री मास्येदचिराद्रिपून् ॥ देवींप्रत्यङ्गिरांनामसर्वा
पत्तिविघातिनीम् ॥ १४ ॥ ॐ अं कं चं तं पं यं शं ह्रीं ह्रींसमुच्चरेत् ॥ हुं
सःउक्त्वाहुंतथासंस्वाहान्तःषोडशाक्षरः॥१५॥ मुनिर्विधाताछन्दोष्टिर्देवताः
पद्मकीर्तिताः । महावायुर्महापृथ्वीमहाकाशस्तथैवच ॥ १६ ॥ महासमुद्र
नामाचमहापर्वतएवच ॥ महाग्निश्चेतिह्रंवीजंह्रींशक्तिःपरिकीर्तिता ॥ १७ ॥
लज्जयातुपडङ्गानिषड्दीर्घान्वितयाचरेत् ॥ मन्त्रदेवांस्ततोमन्त्रीध्यायेत्सुस्थि
रमानसः ॥ १८ ॥ ताररत्नार्चिराक्रान्तमभःप्रसवणैर्युतम् ॥ व्याघ्रादिपशुभि

व्यासंसानुयुक्कंगिरिस्मरेत् ॥ १६ ॥ मत्स्यकूर्ममादिवीर्याढ्यनवरत्नसमर्चि
 तम् ॥ घनतोयंसकलोलमकूपारंविचिन्तयेत् ॥ २० ॥ ज्वालावलीसमाक्रा
 न्तंजगत्त्रितयमद्भुतम् ॥ पीतवर्णमहावह्निंसंस्मरेच्छत्रुशान्तये ॥ २१ ॥
 स्वरात्समुत्थरेणवोघमलिनमूर्ध्वभूविदम् ॥ पवनंसंस्मरेद्विश्वजीवनंप्राणरूप
 तः ॥ २२ ॥ नदीपर्वतवृक्षादिकलिताग्रामसंकुला ॥ आधारभूताजगतोध्येया
 पृथ्वीहमन्त्रिणा ॥ २३ ॥ सूर्यादिग्रहनक्षत्रकालचक्रसमन्वितम् ॥ निर्मलं
 गगनंध्यायेत्प्राणिनामाश्रयप्रदम् ॥ २४ ॥ एवंषड्देवताध्यात्वासहस्राणि
 तुषोडश ॥ जपेन्मन्त्रंदशांशेनषड्द्रव्यैर्होममाचरेत् ॥ २५ ॥ ब्रीहयस्सति
 लाआज्यंसर्षपाश्चयवास्तिलाः ॥ एतान्हुत्वायथाभागंपीठेपूर्वोदितेयजेत् ॥
 २६ ॥ अङ्गदिकपालवज्राद्यैरेवंसिद्धोभवेन्मनुः ॥ शत्रूपद्रव आपन्नेयुञ्जीतात्र
 महामनुम् ॥ २७ ॥ अकारंपर्वताकारंधावन्तंशत्रुसम्मुखम् ॥ पतोन्मुखम
 त्युग्रंप्राच्यांदिशि विचिन्तयेत् ॥ २८ ॥ ककारंक्षुब्धकलोलंप्लाविताखिलभूत
 लम् ॥ समुद्ररूपिणंभीमंप्रतीच्यांदिशिचिन्तयेत् ॥ २९ ॥ तुरीयपञ्चमाद्यर्णैः
 पृथ्वीगगनरूपिणौ ॥ शत्रुवर्गबन्धमानौचिन्तयेन्नियतात्मवान् ॥ ३० ॥
 तदग्रिमंवर्मयुगंशत्रोर्निःश्वासपद्धतिम् ॥ निरुन्धानंसंस्मरेन्मन्त्रीविदधद्रिपु
 माकुलम् ॥ ३१ ॥ मायादिवर्णत्रितयंशत्रोर्नेत्रेश्रुतीमुखम् ॥ प्रत्येकंतुनिरु
 न्धानंचिन्तयेत्साधकोत्तमः ॥ ३२ ॥ वह्निंसंक्षोभितंवस्त्रंरिपुमस्तकदेशतः ॥
 उत्थाप्यवह्निंतद्देहंप्रदहेत्समनुंसंस्मरेत् ॥ ३३ ॥ एवंवर्णांसंस्मरेन्मन्त्रंजपेद्वर्णसं
 हस्रकम् ॥ मण्डलत्रितयादवाग्दारेयेत्तेनविद्धिपम् ॥ ३४ ॥ एवंयःकुरुतेक
 र्मप्राणायामजपादिभिः ॥ संशोधयित्वाचात्मानंस्वरक्षायैहरिस्मरेत् ॥
 ३५ ॥ अथप्रत्यङ्गिरामालामन्त्रःसिद्धःप्रकीर्त्यते ॥ ॐह्रींनमःकृष्णवाससे
 स्तुतेविश्वसहस्र ॥ ३६ ॥ हिसिनि स ह स्रावने महाबले पराजिते ॥ प्रत्यङ्गिरे

१ ॐह्रींनमः कृष्णवाससेस्तुतेविश्वसहस्रहिसिनि स ह स्रावने महाबले पराजितेप्रत्यङ्गिरेपर
 सैन्यपरकर्म्मविध्यांसिनिपरमन्त्रोत्सादिनिसर्वभूतदमनिसर्वदेवान्वन्धवन्धसर्वविघ्नांविघ्नविघ्न
 क्षोभयन्तोभयपरयन्त्राणिस्फोटयस्फोटयसर्वशृङ्खलांश्रोतयत्रोदयज्वलज्वालाजिह्वे करालवदने
 प्रत्यङ्गिरेह्रींनमः ॥

परसैन्यपरकर्मपदं वदेत् ॥ ३७ ॥ विध्वंसिनिपरमन्त्रोत्सादिनीतिततो वदे
त् ॥ सर्वभूतेतिदमनिसर्वदेवान्वदेत्ततः ॥ ३८ ॥ बन्धयुग्मं सर्वविद्यां द्विशिख
न्धिक्षोभयद्वयम् ॥ परयन्त्राणीति वदेत्स्फोटयदितयंततः ॥ ३९ ॥ सर्वशृङ्ख
लां त्रोटय त्रोटय ज्वलचोच्चरेत् ॥ ज्वालाजिह्वेकरालेति वदने प्रत्यगुच्चरेत् ॥ ४० ॥
गिरेर्द्वीनिमइत्येष सपादशतवर्णवान् ॥ ब्रह्मानुष्टुम्भुनिश्चन्दो देवी प्रत्यङ्गिरा
मत्ता ॥ ४१ ॥ बीजशक्तीतारमायेकृत्याकार्येनियोजनम् ॥ षडङ्गानां विधि
श्चात्र षड्दीर्घान्वितमायया ॥ ४२ ॥ सिंहारूढाति कृष्णाङ्गी ज्वालावस्त्राभय
ङ्करी ॥ शूलशस्त्रकराखड्गदधती यातुतां भजे ॥ ४३ ॥ अयुतं प्रजपेन्मन्त्रं सहस्रं
तिलराजिकाः ॥ हुत्वा सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगेषु शतं जपेत् ॥ ४४ ॥ ग्रहभूतादिका
रिष्टं सिञ्चेन्मन्त्रं जपञ्जलैः ॥ विनाशयेत्परकृतं यन्त्रमन्त्रादिसाधनम् ॥ ४५ ॥
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चामुण्डायामहामनुम् ॥ नवदुर्गात्मकं यस्य सेवनाद्भुक्तिमु
क्कयः ॥ सुरथो यत्प्रसादेन राज्यं प्राप्य भवेन्मनुः ॥ संसारबन्धनिर्नाशि ज्ञानमाप्तं
समाधिना ॥ ४६ ॥ मार्कण्डेयपुराणोक्तचरित्रत्रितयस्तवः ॥ जपाद्यस्य फलं दद्या
त्तमनुं वन्मिसाम्प्रतम् ॥ ४७ ॥ वाग्लज्जा कामबीजानि चामुण्डायै पदं वदेत् ॥
विञ्चेन वार्णमन्त्रो यं शक्तिमन्त्रोत्तमोत्तमः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशास्तु मुन
योस्य प्रकीर्तिताः ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् चच्छन्दस्त्रयमुदीरितम् ॥ ४९ ॥ दे
व्योस्य तु महाकाली महालक्ष्मीः सरस्वती ॥ नन्दाशाकम्भरी भीमाशक्तित्रय
मुदाहृतम् ॥ ५० ॥ अस्य बीजत्रयं दुर्गाभ्रामरीरक्तदन्तिका ॥ अग्निवायुभगा
स्तत्त्वं प्राग्वदृष्यादिकं न्यसेत् ॥ ५१ ॥ स्तनयोः शक्तिबीजानि तत्त्वानि हृदये
पुनः ॥ तत एकादशन्यासान्कुर्यादिष्टफलप्रदान् ॥ ५२ ॥ प्रथमं मातृकान्यासं
प्राक्प्रोक्तं च समाचरेत् ॥ कृतेन येन देवस्य सारूप्यं याति मानवः ॥ ५३ ॥ अथ द्वि
तीयं कुर्वीत न्यासं सारस्वताभिधम् ॥ बीजत्रयं तु मन्त्राद्यन्तारादिहृदयान्तकम् ॥
५४ ॥ षडक्षरो भवेन्मन्त्रो नवस्थानेषु विन्यसेत् ॥ कनिष्ठानामिका मध्यातर्जन्यं
गुष्ठयुग्मके ॥ ५५ ॥ करमध्ये हस्तपृष्ठे मणिवन्धे च कूर्परे ॥ हृदयादिषडङ्गेषु जाति

१ ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विञ्चे २ ॐ ऐं ह्रीं क्लीं नमः कनिष्ठायुग्मे ॐ ऐं ह्रीं क्लीं नमः अना-
मिकायुग्मे, ॐ ऐं ह्रीं क्लीं नमः इसी षडक्षर मन्त्रका न्यास शेषस्थानों में भी करे ॥

युक्त्वा पुनर्न्यसेत् ॥ ५६ ॥ अस्मिन् सारस्वते न्यासे कृते जाड्यं विनश्यति ॥ न्यासः
 कार्यः सप्तशत्याः पठेत्कामविशेषतः ॥ ५७ ॥ ततस्तृतीयं कुर्वीत न्यासं मातृगणा-
 दिकम् ॥ मायाबीजादिका ब्राह्मीपूर्वतः पातुमांसदा ॥ ५८ ॥ माहेश्वरी तथाग्ने-
 य्यां कौमारी दक्षिणेऽवतु ॥ वैष्णवी पातु कौण्डिन्यां वाराही पश्चिमेवतु ॥ ५९ ॥
 इन्द्राणी पावने कोणे चामुण्डा चोत्तरेवतु ॥ ऐशान्येतु महालक्ष्मीं रूर्ध्वं न्योमेश्व-
 री तथा ॥ ६० ॥ सप्तदीपेश्वरी भूमौ रक्षेत्कामेश्वरी तथा ॥ तृतीये स्मिन्कृते
 न्यासे त्रैलोक्ये विजयी भवेत् ॥ ६१ ॥ न्यासं चतुर्थं कुर्वीत नन्दजादिसमन्वि-
 तम् ॥ नन्दजा पातु पूर्वाङ्गं कमलां कुशमण्डिता ॥ ६२ ॥ खड्गपात्रकरा पा-
 तु दक्षिणे रक्तदन्तिका ॥ पृष्ठेशाकम्भरी पातु पुष्पपल्लवसंयुता ॥ ६३ ॥ धनुर्वाण-
 करा दुर्गा वामे पातु सदैवमाम् ॥ शिरःपात्रकरा भीमामस्तकाचरणावधि ॥ ६४ ॥
 पादादिमस्तकं यावद्ब्रह्मरी चित्रकान्तिमृत् ॥ तुर्यं न्यासं नरः कुर्याज्जगामृ-
 त्युः प्रयो हति ॥ ६५ ॥ ब्रह्माद्यमथ कुर्वीत न्यासं पञ्चममुत्तमम् ॥ पादादिनाभि-
 पर्यन्तं ब्रह्मा पातु मनातनः ॥ ६६ ॥ नाभेर्विशुद्धिपर्यन्तं म्पातु नित्यञ्जना-
 र्दनः ॥ विशुद्धेर्ब्रह्मरन्ध्रान्तं म्पातु रुद्रस्रिलोचनः ॥ ६७ ॥ हंसः पातु पद-
 द्वन्द्वं वै न तेयः करद्वयम् ॥ चक्षुषी वृषभः पातु सर्वाङ्गानि गजाननः ॥ ६८ ॥
 परापरौ देहभागौ पात्या नन्दमयो हरिः ॥ कृते स्मिन् पञ्चमे न्यासे सर्वकामानवा-
 युयात् ॥ ६९ ॥ षष्ठं न्यासं ततः कुर्यान्महालक्ष्म्यादिसंयुतम् ॥ मध्यं
 पातु महालक्ष्मीं दशभुजान्विता ॥ ऊर्ध्वं सरस्वती पातु भुजैरष्टभिरुजिता ॥
 ७० ॥ अधः पातु महाकालीं दशबाहुसमन्विता ॥ सिंहो हस्तद्वयं म्पातु परहं-
 सोक्षियुग्मकम् ॥ ७१ ॥ महिषं हिंसमारूढो यमः पातु पदद्वयम् ॥ महिष-
 रचण्डिका युक्तः सर्वाङ्गानि ममावतु ॥ ७२ ॥ षष्ठे स्मिन्विहिते न्यासे सद्गतिं
 प्राप्नुयान्नरः ॥ मूलाक्षरन्यासरूपं ततः कुर्वीत सप्तमम् ॥ ७३ ॥ ब्रह्मरन्ध्रे

१ द्वी ब्राह्मीमां पूर्वतः पातु, द्वी माहेश्वरी आग्नेय्यां पातु, इस रीति से न्यासकरे २ नैऋ-
 त्याय ३ ऐनमः ब्रह्मरन्ध्रे द्वीनमः दक्षिणे त्रे क्लीनमः वामने त्रे इस रीति से उक्त स्थानों में शेष
 अक्षरों का न्यासकरे अन्य न्यास भी मूलमें स्पष्ट लिखे हैं उनको भी करलो वेतौ रिपुरीगा-
 दिक्कोसे निर्भय होकर सदैव सुख पावै ॥

नेत्रयुगे श्रुत्योर्नासिकयोर्मुखे ॥ पायौ मूलमनोर्वर्णास्ताराद्यान्विन्यसेत्सु
धीः ॥ ७४ ॥ नमोन्तान्सप्तमेस्मिंस्तु कृते रोगक्षयो भवेत् ॥ पायुतो ब्रह्मर
न्धान्तं पुनस्तानेव विन्यसेत् ॥ ७५ ॥ कृते स्मिन्नष्टमेन्यासे सर्वदुःखं विनश्य
ति ॥ कुर्वीत नवमं न्यासं मन्त्रव्याप्तिस्वरूपकम् ॥ ७६ ॥ मस्तकाक्षरणं याव
क्षरणान्मस्तकावधि ॥ पुरोदक्षेष्टृष्टदेशे वामभागे पुनन्यसेत् ॥ ७७ ॥ मूल
मन्त्रकृतो न्यासो नवमो देवतासि कृत् ॥ ततः कुर्वीत दशमं षडङ्गन्यासमुत्तमम् ॥
७८ ॥ मूलमन्त्रं जातियुक्कं हृदयादिषु विन्यसेत् ॥ कृते स्मिन्दशमेन्यासे त्रैलो
क्यं दशमानयेत् ॥ ७९ ॥ चण्डीपाठेपि कर्तव्यान्यासाश्चेष्टप्रदायकाः ॥ अ
न्यन्यासोक्तफलदं कुर्यादेकादशान्ततः ॥ ८० ॥ खड्गिनीशूलिनीत्यादिपठि
त्वांश्लोकपञ्चकम् ॥ आद्यं कृष्णतन्वीजं ध्यात्वा सर्वाङ्गकेन्यसेत् ॥ ८१ ॥ शूले
नपाहिनो देवीत्यादि श्लोकचतुष्टयम् ॥ पठित्वा सूर्यसदृशं द्वितीयं पृष्ठतो न्यसे
त् ॥ ८२ ॥ ततः षडङ्गं कुर्वीत विभक्तैर्मूलवर्णकैः ॥ एकेनैकेन चैकेन चतुर्भिर्यु
ग्मकेन च ॥ ८३ ॥ समस्तेनैव मन्त्रेण कुर्यादङ्गानि षट्क्रमात् ॥ शिखायां ने
त्रयोः श्रुत्योर्नासोर्वक्त्रे गुदेन्यसेत् ॥ ८४ ॥ मन्त्रवर्णान्समस्तेन व्यापकाष्टक्रमा
चरेत् ॥ ततो देवीत्रयं ध्यायेत् कालिकां ध्यानमुच्यते ॥ ८५ ॥ दशास्यां दशपा
दां च दशहस्तां विधिस्तुताम् ॥ इन्द्रनीलद्युतिं सङ्गं चक्रं शङ्खं शिरःशरान् ॥ ८६ ॥
दक्षहस्ते पुदधतीं गदां शूलं भुशुण्डिकाम् ॥ परिचां च धनुर्बाणं दधतीं ब्रह्मसंस्तु
ताम् ॥ ८७ ॥ मधुकैटभनाशार्थं सालङ्कारां त्रिवीक्षणाम् ॥ ततो ध्यायेन्महाल
क्ष्मीं महिषासुरमर्दिनीम् ॥ ८८ ॥ समस्तदेवतातेजो जातां पद्मासनस्थिता
म् ॥ अष्टादशभुजामक्षमालां पद्मं च सायकान् ॥ ८९ ॥ खड्गं वज्रं गदां च क्रन्द
क्षहस्ते कमण्डलुम् ॥ शङ्खं च दधतीं वामे शक्तिं च परशुं धनुः ॥ ९० ॥ चर्मदण्डौ
सुरापात्रं घण्टां पाशं त्रिशूलकम् ॥ सरस्वतीं ततो ध्यायेच्चरच्चन्द्रसमप्रभाम् ॥
९१ ॥ शङ्खं च मुशलं चक्रं दक्षहस्ते पुविभ्रतीम् ॥ घण्टां शूलं हलं चापं वामहस्ते
पुविभ्रतीम् ॥ ९२ ॥ गौरीदेहसमुद्भूतां नृणामानन्ददायिनीम् ॥ आधारभू
तां जगतः शुम्भादिकविमर्दिनीम् ॥ ९३ ॥ अधिष्ठात्रीं तृतीयस्य च रित्रं च स्मरे
त्सदा ॥ एवं ध्यात्वा जपेत्क्षयचतुष्कं तद्दशांशतः ॥ ९४ ॥ पायमात्रेण जुहुयात्पू

जितेहेमरेतसि ॥ जयादिशक्तिभिर्युक्तेपीठेदेवीसमर्चयेत् ॥ ६५ ॥ एतद्यन्त्रोवृ
 त्तत्र्यस्रपट्कोणाष्टदलान्वितः ॥ श्रियाचनैर्ऋतेविष्णुंवायव्येउमयाशिवम् ॥
 ६६ ॥ विदारयन्तंमहिषंप्राक्कोणेमृगपंयजेत् ॥ षट्कोणेषुचपूर्वादौनन्दजां
 रक्तदन्तिकाम् ॥ ६७ ॥ शाकम्भरितथादुर्गाभीमांचभ्रामरींयजेत् ॥ तारस्ववी
 जपूर्वाश्चडेन्ताहृदयसंयुताः ॥ ६८ ॥ सर्वासामेवशक्तीनांनाममन्त्रायजोऽस्मृ
 ताः ॥ ततश्चाष्टदलेब्राह्मीमाहेशींचकुमारिकाम् ॥ ६९ ॥ वैष्णवींचापिवारा
 ह्येतथेन्द्राणींप्रपूजयेत् ॥ चामुण्डामथतद्बाह्येचतुर्विंशदलेर्चयेत् ॥ १००० ॥
 विष्णुमायांचेतनांचबुद्धिनिद्रांक्षुधान्तथा ॥ छायांशक्तिंपरांतृष्णांशान्तिंजातिं
 तदुत्तरम् ॥ १ ॥ लज्जांशान्तितथाश्रद्धांकान्तिलक्ष्मींधृतितथा ॥ वृत्तिंश्रुतिं
 स्मृतिंचापिदयांतुष्टिततःपरम् ॥ २ ॥ पुष्टिंचमातरंभ्रान्तिमर्चयेद्भूपुरेषुच ॥
 चतुष्कोणेषुगणपंक्षेत्रेशंवटुकंतथा ॥ ३ ॥ योगिनीश्चसुरेशाद्यांस्तद्बाह्ये
 चायुधानिच ॥ मार्कण्डेयपुराणोक्तंनित्यंचण्डीस्तवंपठेत् ॥ ४ ॥ पुष्टितंमूल
 मन्त्रेणजपन्नाप्नोतिवाञ्छितम् ॥ कलौनचण्डीसदृशीसिद्धिदाभुवनत्रये ॥
 ५ ॥ वामदक्षिणमार्गाभ्यामधिकारिफलप्रदा ॥ तत्रादिमंचरित्रंतुगेगना
 शाययोजयेत् ॥ ६ ॥ उपसर्गविनाशायमध्यमंयोजयेद्बुधः ॥ अन्त्यंवि
 पयकामस्तुचरित्रंपरिशीलयेत् ॥ ७ ॥ चरित्रद्वयशीलस्यनवंशश्छिद्यते
 क्वचित् ॥ पठेदाद्यंतुचरितंविपत्तिस्तस्यनश्यति ॥ ८ ॥ अनाद्यंपठतेयस्तुमा
 र्येदचिराद्रिपून् ॥ सार्थानुस्वारपद्यंचसप्तशत्याश्चयोजयेत् ॥ ९ ॥ यस्तुम
 न्त्रेणपुष्टितंतत्पृष्ठाङ्कस्यसंख्यया ॥ पठेच्चश्रींतथाद्यन्तेसकामस्तस्यसिद्ध्यति ॥
 १० ॥ स्वशत्रून्दैत्यभावेनस्वमित्रान्देवताधिया ॥ भावेनयोजपेच्चण्डींत्रिस
 न्ध्यंमासमात्रकम् ॥ ११ ॥ मृतावामृतकल्पावाशत्रवःस्युर्नसंशयः ॥ सित
 पक्षादिमारभ्यचाष्टम्यन्तमिपस्यच ॥ १२ ॥ जपेच्छक्ष्मन्तुंहोमःखाद्यैस्त्रिमधुर

१ इस यन्त्रके बनानेकी विधि यह है कि त्रिकोण, षट्कोण, वृत्त, अष्टदल, वृत्त, च-
 तुर्विंशतिदल लिखकर मूर्त्तौक्तानों की पूजाकरे और दिक्पाल आयुध गणेशादिकों को
 भी उक्तस्थानों में पूजे यद्यपि इस श्लोकमें क्रमनहीं है और चतुर्विंशति दलोंको बनाना
 नहीं कहागया तथापि इसीजगह पूर्वप्रकरण से वहभी स्पष्टहै ॥

भुतैः ॥ प्रत्यहंपूजयेद्देवीं चण्डीमाद्यंतथापठेत् ॥ १३ ॥ विप्रान्गुरुन्समाराध्य
 वाञ्छितं लभते द्रुतम् ॥ सप्तशत्याश्चरित्रस्य प्रथमस्य विधिर्मुनिः ॥ १४ ॥
 छन्दोगायत्रमुदितं महाकालीतु देवता ॥ वाग्बीजं पावकस्तत्त्वं धर्मार्थैर्विनियो-
 जनम् ॥ १५ ॥ प्रयोगाणान्तु नवतिर्मारणे मोहने त्रतु ॥ मध्यमस्य चरित्रस्य मु-
 निर्विष्णुरुदाहृतः ॥ १६ ॥ उष्णिक्छन्दो महालक्ष्मीर्देवता बीजमद्रिजा ॥ वा-
 युस्तत्त्वं धनप्राप्त्यै विनियोग उदाहृतः ॥ १७ ॥ उच्चाटेस्तम्भने चात्र प्रयोगानां
 शतद्वयम् ॥ उत्तमस्य चरित्रस्य मुनिः शङ्कर उच्यते ॥ १८ ॥ महासरस्वती देवी
 त्रिष्टुप् छन्द उदाहृतम् ॥ कामो बीजं रविस्तत्त्वं कामाप्त्यै विनियोजनम् ॥ १९ ॥
 विद्वेषवश्ययोश्चात्र प्रयोगादिकृतैर्मिताः ॥ एवं सप्तशतं चात्र प्रयोगाः परिकी-
 र्तिताः ॥ २० ॥ तस्मात्सप्तशतीत्येवं व्यासेन परिकीर्तिता ॥ सौम्यानि यानि
 रूपाणीत्यत्रापि परिकीर्तिताः ॥ २१ ॥ उपास्यादक्षिणे मार्गे लक्ष्म्याद्याः सप्त
 शक्रयः ॥ तस्मात्सप्तशतीत्येवं प्रोक्ता व्यासेन धीमता ॥ २२ ॥ महाविद्येत्यादि
 सप्तशक्रयो ब्रह्मणा स्तुताः ॥ तस्मात्सप्तशतीत्येवं प्रोक्ता व्यासेन धीमता ॥ २३ ॥
 ब्रह्मेन्द्रगुरुशुक्राणां विष्णुरुद्रमुरादिषाम् ॥ उपास्या देवतायास्ता इह सप्तशती ह्य-
 तः ॥ २४ ॥ लक्ष्मीश्च ललिता काली दुर्गा गायत्र्यरुन्धती ॥ सरस्वती चेति स-
 प्त उपास्या वाममार्गतः ॥ २५ ॥ काली ताराश्चित्रमस्तासु मुखी भुवनेश्वरी ॥
 बाला कुभ्रेति मनवः सूचिताः सम्प्रकीर्तिताः ॥ २६ ॥ नाम्ना सप्तशती चेति मध्य-
 मे चरिते द्विधा ॥ तत्तन्मन्त्रोक्तसङ्ख्यैर्मन्त्रशक्तिः प्रजायते ॥ २७ ॥ एवं स्तवाभि-
 युक्तानामित्यारभ्य तृतीयके ॥ चरितेशक्रयस्सप्तचामुण्डान्ताः प्रकीर्तिताः ॥
 २८ ॥ हंसयुक्तविमानाग्ने इत्यारभ्य प्रकीर्तिताः ॥ ब्रह्माग्याद्याः सप्त संख्यावर्तमा-
 नाश्च तत्र च ॥ २९ ॥ वैवस्वतेन्तरे प्राप्ते इत्यारभ्य च सप्ततु ॥ शक्त्यः प्रोक्ताः स्वयं
 देव्या तस्मात्सप्तशती स्मृता ॥ ३० ॥ सप्तशत्यास्तु सप्तत्वं वेदम्यहं सर्वमेवाहि ॥
 पादो नं श्रीहरिर्वेत्ति वेत्त्यर्धन्तु प्रजापतिः ॥ ३१ ॥ व्यासस्तु र्याशकं वेत्ति कोट्यंश-
 मितरे जनाः ॥ यथामन्त्रस्तु सिद्ध्यर्थं योज्यते क्रियते यथा ॥ ३२ ॥ बीजादिकं
 तथा सद्भिः कामनावशतः क्वचित् ॥ वर्णानां च पदानां च व्यत्यासस्तु व्यवस्थि-
 तः ॥ ३३ ॥ शब्दशास्त्रविरोद्धो यः पाठः सोऽशुभकर्मणि ॥ शब्दशास्त्राविरुद्ध

स्तुपाठः शान्तिकपोष्टिके ॥ ३४ ॥ सार्धस्मृतिपठे चण्डीस्तवं स्पष्टपदाक्षरम् ॥
 समाप्तौ तु महालक्ष्मीं ध्यात्वा कृत्वा पङ्क्तम् ॥ ३५ ॥ जपेदष्टशतम् मूलं देवता
 ये निवेदयेत् ॥ एवं यः कुरुते सो त्रिनावसीदति कुत्रचित् ॥ ३६ ॥ शतचण्डी
 विधानन्तु प्रवक्ष्ये च प्रियं नृणां ॥ नृपो पद्ममापन्ने दुर्भिक्षे भूमिकम्पने ३७ ॥
 अतिवृष्ट्या मनावृष्टौ परचक्रभये क्षये ॥ सर्वे विघ्ना विनश्यन्ति शतचण्डीविधौ कृ
 ते ॥ ३८ ॥ रोगाणां वैरिणां नाशो धनपुत्रसमृद्धयः ॥ शङ्करस्य भवान्यावा
 प्रासादनिकटेशुभम् ॥ ३९ ॥ मण्डपं द्वारवेद्याद्यङ्कुर्यात्सध्वजतोरणम् ॥ तत्र
 कुण्डं प्रकुर्वीत प्रतीच्या मम व्यतोपि वा ॥ ४० ॥ स्नात्वा नित्यकृतिं कृत्वा वृणुया
 द्दशवाडवान् ॥ जितेन्द्रिया न सदा चारा न कुलीना न सत्यवादिनः ॥ ४१ ॥ व्यु
 त्पन्नांश्चण्डिकापाठे रत्नज्जादया वतः ॥ मधुपर्कविधानेन वस्त्रशस्त्रादिदा
 नतः ॥ ४२ ॥ पाद्यार्घ्यमासनमालां दद्यात्तेभ्योऽपि भोजनम् ॥ ते ह विष्यान्
 मभ्रन्तो मन्त्रार्थगतमानसाः ॥ ४३ ॥ भूमौ शयानाः प्रत्येकञ्जपेयुश्चण्डिका
 स्तवम् ॥ मार्कण्डेयपुराणोक्तं दशकृत्वः स चैतसः ॥ ४४ ॥ नवार्णचण्डिकाम
 न्त्रञ्जपेयुश्चायुतं पृथक् ॥ यजमानः पूजयेच्च कन्यानां नवकं शुभम् ॥ ४५ ॥
 द्विवर्षाद्या दशाब्दान्ताः कुमारीः परिपूजयेत् ॥ नाधिकाङ्गी न हीनाङ्गी कुष्ठिनीं
 च व्रणाङ्गिताम् ॥ ४६ ॥ अन्धाक्षं केकराक्षं च कुरूपं रोगयुक्तनुम् ॥ दासी
 जाताम् भोगयुक्तामिष्टां कन्यां न पूजयेत् ॥ ४७ ॥ विप्रां सर्वेष्टसं सिद्धये यशसे क्षत्रि
 योद्भवाम् ॥ वैश्यजां धनलाभाय पुत्राप्त्यै शूद्रजां यजेत् ॥ ४८ ॥ द्विवर्षासाकुमार्यु
 क्ता त्रिमूर्तिर्हायन त्रिका ॥ चतुर्ब्दा तु कल्याणी पञ्चवर्षा तु रोहिणी ॥ ४९ ॥ प
 ढब्दा कालिका प्रोक्ता चण्डिका सप्तहायना ॥ अष्टवर्षा शांभवी स्याद्दुर्गा तु नवहा
 यना ॥ ५० ॥ सुभद्रा दशवर्षोक्तानाममन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ एकाब्दां ह्यप्रीतिभा
 वाद्दुष्टाब्दान्तु विवर्जयेत् ॥ ५१ ॥ तासामावाहने मन्त्रः श्लोकरूपो निगद्यते ॥
 मन्त्राक्षरमर्यालक्ष्मीमातृणां रूपधारिणीम् ॥ ५२ ॥ नवदुर्गात्मिकां साक्षात्क
 न्यामावाहयाम्यहम् ॥ कुमारिकादिकन्यानाम् पूजामन्त्रान्ब्रुवेधुना ॥ ५३ ॥
 जगत्पूजयेज्जगद्वन्द्ये सर्वशत्रुविनाशिनि ॥ पूजां गृहाण कौमारिजगन्मातर्न
 मोस्तुते ॥ ५४ ॥ त्रिपुरां त्रिपुराधारां त्रिवर्गज्ञानरूपिणीम् ॥ त्रैलोक्यवन्दि

तां देवीं त्रिमूर्तिं पूजयाम्यहम् ॥ ५५ ॥ कालात्मिकां कलानीतां कारुण्यहृदयां
 शिवाम् ॥ कल्याणजननीं त्रित्यां कल्याणीं पूजयाम्यहम् ॥ ५६ ॥ कामचारां
 शुभां कान्तां कालचक्रस्वरूपिणीम् ॥ कामदां करुणोदारां कालिकां पूजया
 म्यहम् ॥ ५७ ॥ चण्डीं पूज्यां चण्डिमयीं चण्डमुण्डप्रभञ्जिनीम् ॥ पूजयामि
 सदा देवीं चण्डिकां चण्डविक्रमां ॥ ५८ ॥ सदानन्दकरीं शान्तां सर्वदेवनम
 स्कृताम् ॥ सर्वभूतात्मिकां लक्ष्मीं शाम्भवीं पूजयाम्यहम् ॥ ५९ ॥ दुर्गमेदु
 स्तरे कार्ये भवदुःखविनाशिनीम् ॥ सुन्दरीं पूजयेद्भक्त्या दुर्गान्दुर्गां चिनाशि
 नीम् ॥ ६० ॥ सुन्दरीं स्वर्णवर्णां सुखसौभाग्यदायिनीम् ॥ सुभद्रजननीं
 देवीं सुभद्रां पूजयाम्यहम् ॥ ६१ ॥ एतैर्मन्त्रैर्लक्षणाद्यान्तांतां कन्यां प्रपूजये
 त् ॥ गन्धैः पुष्पैर्भक्ष्यखाद्यैर्वस्त्रैराभरणैरपि ॥ ६२ ॥ वेद्यां विरचिते रम्ये सर्व
 तो भद्रमण्डले ॥ घटं संस्थाप्य विधिवत्तत्रावाह्यार्चयेच्छिवाम् ॥ ६३ ॥ तदग्रे
 कन्यकाश्चापि भोजयेद्ब्राह्मणानपि ॥ उपचारैश्च विधिवत्पूर्वोक्तावरणान्यपि ॥
 ६४ ॥ एवं चतुर्दिनं कृत्वा पञ्चमे होममाचरेत् ॥ पायसान्नैस्त्रिमध्वक्लैर्दक्षारम्भा
 फलैरपि ॥ ६५ ॥ मातुलुङ्गैरिक्षुखण्डैर्नारिकेलैः पुरैस्तिलैः ॥ जातीफलैराम्र
 फलैरन्यैर्मधुरवस्तुभिः ॥ ६६ ॥ सप्तशत्यादशावृत्त्या प्रतिश्लोकं हुतं चरेत् ॥
 अयुतं च नवार्णेन स्थापिते ग्नौ विधानतः ॥ ६७ ॥ कृत्वा वरणदेवानां होमं तन्ना
 ममन्त्रतः ॥ कृत्वा पूर्णाहुतिं सम्यग्देवमग्निं विसृज्य च ॥ ६८ ॥ अभिषिञ्चे
 यष्टारं विप्रौघैः कलशोदकैः ॥ निष्कंसुवर्णमथवा प्रत्येकं दक्षिणां दिशेत् ॥
 ६९ ॥ भोजयेच्च पृथग्विप्रान्भक्ष्यखाद्यैः पृथग्विधैः ॥ तेभ्योऽपि दक्षिणां दत्त्वा गृ
 हीयादाशिषः शुभाः ॥ ७० ॥ एवं कृते जगद्दृश्यं सर्वे नश्यन्त्युपद्रवाः ॥ राज्यं
 धनं यशः पुत्रानिष्टमन्यल्लभेत च ॥ ७१ ॥ एतद्दशगुणं कुर्याच्चण्डीसाहस्र
 जं विधिम् ॥ विद्यावतः सदाचारान्ब्राह्मणान्वृणुयान्छतम् ॥ ७२ ॥ प्रत्यहं
 चण्डिकापाठान्विदध्युस्तेशतो निमितान् ॥ अयुतं च जपेयुस्ते प्रत्येकं च नवार्ण
 कम् ॥ ७३ ॥ पूर्वोक्ताः कन्यकाः पूज्याः पूर्वमन्त्रैः शतं शुभाः ॥ एवं दशाहं सं
 ग्राह्य होमं कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ ७४ ॥ सप्तशत्याः शतावृत्त्या प्रतिश्लोकं विधान
 तः ॥ लक्षसंख्यं नवार्णं च पूर्वोक्तद्रव्यसञ्चयैः ॥ ७५ ॥ होतृभ्यो दक्षिणां दत्त्वा

पूर्वोक्तान्भोजयेद्विजान् ॥ सहस्रसम्मितान्साधून्देव्याराधनतत्परान् ॥ ७६ ॥
 एवंसहस्रसंख्याकेकृतेचण्डीविधौनृणाम् ॥ सिद्ध्यत्यभीप्सितं कर्मदुःखौघश्च
 विनश्यति ॥ ७७ ॥ नारीदुर्भगरोगाद्यान्श्यन्तिव्यसनोच्चयाः ॥ नेमंविधिं
 वदेदुष्टेखलेचौश्रुतिबुद्धि ॥ ७८ ॥ साधौजितेन्द्रियेदान्तेवदेद्विधिमिमम्परम् ॥
 एवंसावर्णिकातुष्टाब्रह्मश्रोतृन्प्ररक्षति ॥ ७९ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिमहाल
 क्ष्म्यामहामनुम् ॥ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं वेदवर्णोमन्त्रस्यास्य उदाहृतः ॥ ८० ॥ ऋषि
 भृगुर्निवृत्पूर्वमनुष्यदुष्कन्दईरितम् ॥ देवताकमलाप्रोक्ता सर्वसम्पत्करी शुभा ॥
 ८१ ॥ एकाक्षरविधानेन षडङ्गानि प्रकल्पयेत् ॥ चतुर्भिः श्वैत करिभिर्घटैर्मणि
 मयैः सदा ॥ ८२ ॥ आसिञ्च्यमाना रत्नाभापद्माक्षारवराभया ॥ पद्मद्वयं च
 हस्तेषु विभ्रती नृपसेविता ॥ ८३ ॥ एकाक्षरोदितेऽथैयजेद्देवीं च पूर्ववत् ॥
 अर्कलक्षं जपेन्मन्त्री नियताशी च संहुनेत् ॥ ८४ ॥ तत्सहस्रं सरोजैश्चरकैश्चि
 स्वादु संयुतैः ॥ पूर्वत्रोक्तप्रयोगांश्च कुर्यान्मन्त्री यथाविधि ॥ ८५ ॥ ऐं ह्रीं श्रीं
 क्लीं समुच्चार्य हसरा औयुताः पुनः ॥ विसर्गान्ताः पञ्चमन्तुबीजमेतदुदाहृत
 म् ॥ ८६ ॥ जगत्प्रसूत्यै हृदयं द्वादशाणोमनुः स्मृतः ॥ प्रणवादि रयमन्त्रः स्या
 त्रयोदशवर्णकः ॥ ८७ ॥ ऋष्याद्या ब्रह्मगायत्री महालक्ष्मीः प्रकीर्तिता ॥ सं
 शोध्य मनुना पाणिं प्रणवाद्यं हृदन्तकम् ॥ ८८ ॥ अंगुलीषु कमान्मन्त्री विन्यसे
 द्बीजपञ्चकम् ॥ मन्त्रशेषं जपेन्मन्त्री तलयोरुभयोरपि ॥ ८९ ॥ मूर्द्धादि चरणं
 यावन्मन्त्रेण व्यापकं न्यसेत् ॥ शेषं सप्तार्णकं मन्त्री विन्यसेद्दृष्ट्यादिषु ॥ ९० ॥
 पञ्चबीजैः पञ्चमन्त्री शेषैः षष्ठन्तु कल्पयेत् ॥ चतुर्थं ज्ञानमुख्यैश्च युक्त्वा कुर्यात् षडङ्ग
 कम् ॥ ९१ ॥ ज्ञानैश्वर्यैः शक्तिवलेवीर्यैः तेजश्च षट् क्रमात् ॥ एवं न्यसेन्मनुं
 मन्त्री चिन्तयेदिष्टदेवताम् ॥ ९२ ॥ आदौ स्मरेत्स उद्यानं सर्वतुल्यं प्रतिशोभित
 म् ॥ मन्दान्दोलितकपर्पूरकदलीदलसञ्ज्ञया ॥ ९३ ॥ अशोकनागसर

१ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं क्लौः जगत्प्रसूत्यै नमः इति द्वादशान्तर मन्त्रः २ ऐं अंगुष्ठाभ्यां नमः ह्रीं तर्जनीभ्यां नमः श्रीं मध्यमाभ्यां नमः क्लीं अनामिकाभ्यां नमः क्लौः कनिष्ठिकाभ्यां नमः जगत्प्रसूत्यै नमः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः एवं षडङ्गन्यासः ३ ज्ञानादिभिः नामो को हृदयादिस्थानो मे न्यासकरे जैसे ज्ञानं हृदयाय नमः ऐश्वर्यं शिरसे स्वाहा इत्यादि ॥

लकोविदारमनोरमम् ॥ मल्लिकायूथिकाकुन्दमदयन्तीसुगन्धिका ॥ ६४ ॥ द्रा
 क्षावल्लीनागवल्लीमाधवीदेवदारुभिः ॥ नमेरुभिर्लवङ्गैश्चचन्दनैरक्वचन्दनैः ॥
 ६५ ॥ मञ्जुलैर्मातुलुङ्गैश्चदाडिमालकुचैःशुभम् ॥ नारिकेलैश्चखज्जूरैःपूगैः
 कुरवकैर्वृतम् ॥ ६६ ॥ मालतीकेतकीजातीपाटलीतुलसीवृतम् ॥ नद्यावर्त्तैर्म
 दनकैःसर्वर्तुकुसुमोज्ज्वलम् ॥ ६७ ॥ प्रमदैःपिचुमन्दैश्चमन्दारैरुपशोभित
 म् ॥ शिरीषैःपनसैरुचैःशाखोटैरुपशोभितम् ॥ ६८ ॥ महानसन्तस्यमध्येस्मरे
 न्मन्त्रीमनोरमम् ॥ मल्लिकायूथिकाकुन्दजातीमालतिकावृतम् ॥ ६९ ॥
 भ्रमद्भ्रमरमालाभिरलंकृतचतुर्दिशम् ॥ केकिकेकारवाकीर्णं लक्ष्मणासारसा
 वृतम् ॥ ११०० ॥ कौख्यहंससङ्घातं चक्रकारणवोज्ज्वलम् ॥ फुल्लैःसरसिजै
 रम्यैः कक्षारैःकैरवैरपि ॥ १ ॥ नीलेन्दीवरसङ्घैश्च सुगन्धिकुसुमैर्वृतम् ॥
 सर्वर्तुशोभिभिःकल्पद्रुमैर्मण्डितमुज्ज्वलम् ॥ २ ॥ पुलिनंतत्रतन्मध्ये रत्नम
 ण्डपकुट्टिमम् ॥ समुद्यदर्कसन्दोहकिरणद्युतिभास्करम् ॥ ३ ॥ हिमरश्मि
 कर्त्रातसिक्कामृतमुशीतलम् ॥ प्रोत्थसद्गलतस्वर्णप्राकारसुमनोहरम् ॥
 ४ ॥ नवरत्नमयप्रोद्यत्कपालाट्टालिकावृतम् ॥ नूतनोद्यन्महारत्नरचितंतुङ्ग
 गोपुरम् ॥ ५ ॥ तप्तगालितहेमादिदण्डवज्रसमूहकम् ॥ वैदूर्यादिमहार
 त्नरचितस्तम्भराजितम् ॥ ६ ॥ सन्तप्तस्वर्णरचितगवाक्षशतमंकुलम् ॥
 हेमदण्डस्फुरद्दीपसहस्रसुमनोहरम् ॥ ७ ॥ नानाविधक्षौमवस्त्रै रचिताभिश्च
 काञ्चनैः ॥ सक्षुद्रघण्टिकायुक्कपताकाभिरलंकृतम् ॥ ८ ॥ शरद्राकासुधारश्मि
 दुक्कूलरचितैःशुभैः ॥ विचित्रवसनोद्भूतैर्युतचन्द्रायुतैरपि ॥ ९ ॥ काञ्चनोर्वी
 मणित्रातकुट्टिमालंकृतंशुभम् ॥ घनसारागुरुनखकस्तूरीकुङ्कुमैरपि ॥ १० ॥
 तमालैर्द्रव्यजातैश्च सुगन्धिभिर्येतैः ॥ क्रमादेवचतुर्द्वारं मण्डपंपरिचिन्त
 येत् ॥ ११ ॥ तदन्तःपारिजातस्य मूलेसिंहासनंनवम् ॥ नानारत्नगणाकीर्णं
 तत्रदेवींविचिन्तयेत् ॥ १२ ॥ भालभास्करसत्कान्तिं शशिशेखरमण्डिताम् ॥
 मुक्ताहारोज्ज्वलांरम्यां रत्नाकल्पविभूषिताम् ॥ १३ ॥ हस्ताम्भोजैश्चविभ्रा
 णां नूतनांशालिमञ्जरीम् ॥ पद्मद्वयंकौस्तुभंच सस्मितास्यसरोरुहाम् ॥ १४ ॥
 विकचोत्पलसंशोभि नयनत्रयभूषिताम् ॥ कणन्नूपुरसम्कुलरक्तोत्पलपदद्व

याम् ॥ १५ ॥ नितम्बविलसद्धेमरशनादाममञ्जुलाम् ॥ बलित्रयलसद्धेदिमध्य
 देशमुशोभिताम् ॥ १६ ॥ गभीरावृत्तहन्नाभिहृदमण्डलमण्डिताम् ॥ यक्षकर्दम
 संलिसपीनोन्नतघनस्तनीम् ॥ १७ ॥ कुम्भिकुम्भोद्भवंप्रोद्यन्मुक्तादामविराजि
 ताम् ॥ क्षौमोत्तरासङ्गवतीपुष्पदामविभूषिताम् ॥ १८ ॥ माणिक्यस्वर्णखचित
 वैदूर्याद्यङ्गदोज्ज्वलाम् ॥ काञ्चनोद्यत्पद्मरागमणिसंवद्धकङ्कणाम् ॥ १९ ॥ ना
 नाविधत्तसद्गतमुद्रिकालंकृताङ्गुलीम् ॥ कम्बुकण्ठकलारावांस्वर्णैर्वैकराजि
 ताम् ॥ २० ॥ विचित्रनानालङ्कारालंकृताङ्गीशुचिस्मिताम् ॥ उद्यदर्कप्रभा
 भास्वद्रत्नताटङ्कशोभिताम् ॥ २१ ॥ निर्लाञ्छनशरद्वाकाताराधिपशुमान
 नाम् ॥ पञ्चशायककोदण्डजिह्वयुगविराजिताम् ॥ २२ ॥ विडालनासि
 कांप्रोद्यत्तिलपुष्पाक्षतांशुभाम् ॥ कर्णपूरीकृतस्वर्णवद्धरत्नांकुरांशुभाम् ॥ २३ ॥
 प्रवालविलसत्कान्तिरुचिराधरपल्लवाम् ॥ शेखरेप्रोक्तसद्गतरशनावलिशोभि
 ताम् ॥ २४ ॥ शीतांशुनकलाकाररुचिरालकराजिताम् ॥ कान्तकुञ्चितसं
 स्निग्धनीलमञ्जुलमूर्द्धजाम् ॥ २५ ॥ तप्तहाटकसम्बद्धनानारत्नौघशेखरा
 म् ॥ सौन्दर्यसलिलाम्भोधिरत्नसारविभूषिताम् ॥ २६ ॥ विलासलक्ष्म्याभ
 वनंमहालक्ष्मीविचिन्तयेत् ॥ वामाधःकरमारभ्यसाध्येदक्षकरावधि ॥ २७ ॥
 आयुधानिचतुर्वक्त्रेमापीठेयजेदिनाम् ॥ दद्याद्बीजेनासनंचस्वानुनामूर्तिं
 कल्पनम् ॥ २८ ॥ दक्षभागेयजेदेव्यागणकंवामतस्तथा ॥ सुमनोज्ज्वलिह
 स्तंचपुष्पाभरणमर्चयेत् ॥ २९ ॥ अङ्गानिपूजयेदादौयथास्थानंचमन्त्रवि
 त् ॥ अष्टपत्रेस्थितापूज्याउमाश्रीरचमस्वती ॥ ३० ॥ दुर्गाधरणिगायत्र्यौ
 देव्युपाचेतिशक्तयः ॥ नानालङ्करणाढ्यास्स्युरम्भोजद्वयपाणयः ॥ ३१ ॥
 अङ्घ्रिप्रक्षालनार्थञ्चप्रोच्यन्तेवह्निसूर्यभे ॥ पूजनीयेप्रयत्नेनकराभ्यांधृतचाम
 रौ ॥ ३२ ॥ निधीपूज्यौचवरुणंपश्चिमेलत्रधारिणम् ॥ परितश्चयजेद्राशी
 न्यहान्नवततोर्चयेत् ॥ ३३ ॥ चतुर्दन्तान्दिग्गजांश्चयजेदाशासुमन्त्रवित् ॥
 लोकपालांस्तदस्त्राणितत्तद्वाह्येयजेत्पुनः ॥ ३४ ॥ जपेद्वास्करलक्षंचनिय
 ताशीर्धृतव्रतः ॥ तदशांशंप्रजुहुयादघृतैस्त्रिस्वादुसंयुतैः ॥ ३५ ॥ पद्मैरमाहु
 मफलैःप्रत्येकमयुतंहुनेत् ॥ सुशीतैःशुचिभिस्तोयैस्तर्पयेद्युतद्वयम् ॥ ३६ ॥

एवं सिद्धमनुर्मन्त्रीगुरुभक्तोद्ववतः ॥ कुर्यात्काम्यानि कर्माणि स्वाभीष्टानि
 चमन्त्रवित् ॥ ३७ ॥ आज्यप्लुताभिर्दूर्वाभिरायुष्कामो हुनेन्नरः ॥ सहस्रं दश
 रात्रंच समिद्धे हव्यवाहने ॥ ३८ ॥ घृताक्वाभिरचदूर्वाभिरष्टोत्तरसहस्रकम् ॥
 सप्ताहं जुहुयाज्जीवेदत्सराणां शतं सुधीः ॥ ३९ ॥ दूर्वायुक्ते घृताभ्यक्तैः स्नि
 ग्धैः प्रजुहुयाद्बुधः ॥ आरोग्यकामो जुहुयादाभ्यार्कदिनं सुधीः ॥ ४० ॥
 दशाहं प्रत्यहं वापि सर्पिषा कान्समिद्धरान् ॥ कण्ठमात्रे जले स्थित्वा महालक्ष्मी
 मिति स्मरेत् ॥ ४१ ॥ अष्टाधिकसहस्रं च ऊर्ध्वबाहुर्जपेन्मनुम् ॥ सवाञ्छिता
 र्थं लभते तथा रोग्यं च साधकः ॥ ४२ ॥ अन्वहं जुहुयादष्टसहस्रं शालिभिर्ध्रुव
 म् ॥ सोचिराल्लभते लक्ष्मीं महतीं साधकोत्तमः ॥ ४३ ॥ रमालताप्रसूनैर्वान
 द्यावर्त्तसमुद्भवैः ॥ श्वेतसर्पपकैराज्यप्लुतैर्वा जुहुयाद्बुधः ॥ ४४ ॥ प्रथीयसी
 रमामाप्नोत्यचिरात्साधकोत्तमः ॥ मान्यते च तथा सर्वे जन्तुभिर्नान्यथात्र च ॥
 ४५ ॥ नारिकेलरसैर्युक्ते र्भरिचैर्वीरकान्वितैः ॥ गुडयुक्तघृतैः पक्कैरूपैर्जुहुया
 त्मुधीः ॥ ४६ ॥ संयतः प्रत्यहं चाष्टशतं पायसमुग्दिजः ॥ मण्डलाच्च ध्रुवं साक्षा
 द्भवेद्वैश्रवणोत्तमः ॥ ४७ ॥ गुडमिश्रहविष्यस्य होमादन्नसमृद्धिमान् ॥ अष्टो
 त्तरसहस्रं च जपापुष्पाणिसं हुनेत् ॥ ४८ ॥ संगृह्य भस्म मन्त्री तन्नागवल्लीरसे
 न च ॥ सहितं तिलकं कुर्यात्सर्ववश्यं भवेद्भुवम् ॥ ४९ ॥ पलाशोत्थममिद्धि
 श्चकुसुमैर्जुहुयात्तथा ॥ वश्या भवेयुर्मुखरावशिनस्तस्य मन्त्रिणः ॥ ५० ॥ जा
 तिकाकुसुमैर्मन्त्री राजानं वशमानयेत् ॥ जुहुयादरुणाम्भोजैर्वश्यास्स्युस्त
 स्य वश्यगाः ॥ ५१ ॥ नीलोत्पलानां होमेन वश्याश्चाणयसम्भवाः ॥ वश
 येत्प्रमदाविद्वान्मधूककुसुमैर्हुनेत् ॥ ५२ ॥ नवकोष्ठात्मकं सम्यङ्गण्डलं रचये
 त्मुधीः ॥ मध्ये यन्त्रं वक्ष्यमाणं कल्पयेच्च यथाविधि ॥ ५३ ॥ तेषु कोष्ठेषु नवसुविन्य
 सेत्कलशान्नव ॥ शुभांश्चन्दनकाशमीरलिप्तान्सर्वाङ्गमुन्दरान् ॥ ५४ ॥
 कुर्वस्तण्डुलसंयुक्तान्सर्वदृष्टिमनोहरान् ॥ पूजयेच्च यथावत्तान्वासितैस्तीर्थ
 पुष्करैः ॥ ५५ ॥ कर्पस्वर्णेन रचितन्नवरत्नसमन्वितम् ॥ कर्णिकामध्यविलसत्त
 त्रपद्मं तु कारयेत् ॥ ५६ ॥ मध्यमे कलशे रम्ये यथावत्तद्दिनिःक्षिपेत् ॥ स्वादिरो
 शीरकाशमीरचन्द्रागुरुतमालकम् ॥ ५७ ॥ जातीकङ्गोलसंयुक्त्वा क्षितानि

विभागशः ॥ कलशेषु च सर्वेषु यथाविधिविलोडयेत् ॥ ५८ ॥ सदाभद्राचदू
 र्वाचदेवी श्रीश्च मधुव्रता ॥ अपामार्गस्य पत्राणि मुशली वज्रवल्ली ॥ ५९ ॥
 चक्रप्रियंगुव्रीहीश्च मुद्गगोधूमतरुडुलान् ॥ शालिमाषांश्च सतिलान्यवान्
 प्रक्षाल्य निक्षिपेत् ॥ ६० ॥ कदलीनालिकेरांश्च श्रीधात्रीकुचभूरुहान् ॥
 फलानि पद्मवकुलजातीसौगन्धिकानि च ॥ ६१ ॥ मलिकाचम्पकाशोकपु
 न्नागोत्थानि निक्षिपेत् ॥ पुष्पाणिकेतकंतद्वत्तुलसीपल्लवांस्तथा ॥ ६२ ॥
 न्यग्रोधोदुम्बरलक्ष्मचैत्यानां ब्रह्मकूर्चनम् ॥ प्रक्षिप्य घटवस्त्राणि च्छादयेच्चम्पकैः
 शुभैः ॥ ६३ ॥ साक्षतैः सफलैस्तांश्च वेष्टयेत्क्षौम्यवाससा ॥ तेषु मध्यस्थकल
 शे समावाह्यमहेश्वरीम् ॥ ६४ ॥ महालक्ष्मीं चन्दनाद्यैरुपचारैश्च संयजेत् ॥
 शेषेष्वष्टमुकुम्भेषु क्रमादुत्क्रमतो यजेत् ॥ ६५ ॥ सुगन्धैश्चन्दनैः पुष्पैर्मनोज्ञै
 र्धूपदीपकैः ॥ भक्ष्यभोज्यनिवेद्यैश्च यथाविधियजेत्सुधीः ॥ ६६ ॥ संस्पृश्य
 तान् घटान् मन्त्री त्रिसहस्रं मनुजपेत् ॥ ततः साध्यं समानीय संयतं स्थण्डिलेशु
 भैः ॥ ६७ ॥ सुपीठे तं निवेश्य स्वं तस्मिन् साध्ये नु योजयेत् ॥ मनोहरैरलङ्कारैर्विविधैर्व
 सनैरपि ॥ ६८ ॥ आदरादप्यलंकृत्य सुकलससुमनोवृतम् ॥ सुवासिनीभि
 र्जायाभिरर्चितानां द्विजन्मनाम् ॥ ६९ ॥ शमाशीर्वचनैः सर्ववाद्यानां निन
 दैः सह ॥ वेदघोषेण च सहलग्ने चैव तु शोभने ॥ ७० ॥ तेषु मध्यस्थितं कुम्भं समु
 दृत्य गुरुः स्वयम् ॥ मूलमन्त्रं जपन् सिञ्चेत्साध्यशीर्ष्णि ततो परैः ॥ ७१ ॥ कल
 शैः पूर्ववत्सिक्त्वा हस्तेनास्य शिखाशिरः ॥ संस्पृशन् वेदगदितामाशिषं संप्रय
 च्छति ॥ ७२ ॥ कल्याणमस्तु च सदा सम्पदश्च निराकुलाः ॥ प्रसीदतु महा
 लक्ष्मीः सकला देवता अपि ॥ ७३ ॥ रक्षन्तु त्वां सर्वदेवा विजयोस्तु सुखी भव ॥
 इत्थं दत्त्वा शिषं पश्चाद्दाससी परिधाय च ॥ ७४ ॥ आचान्तः प्रणमेत्सम्यग्यथा
 विधिगुरुं शिशुः ॥ नानाविधैश्च वसनैर्नानालङ्कारणैः शुभैः ॥ ७५ ॥ धनैर्धान्यै
 रत्नगोभिर्महिषीभिश्च दासकैः ॥ दासीभिर्देवताबुद्ध्या गुरुं सन्तोषयेत्सुधीः ॥
 ७६ ॥ नानाविधैर्भक्ष्यभोज्यैर्लेह्यैश्चोष्यैस्तथैतैः ॥ दीनान्धकृपणैः सार्धं भोज
 येच्च द्विजन्मनः ॥ ७७ ॥ ततः स्वमन्दिरे कुर्यादुत्सवं बन्धुभिः सह ॥ महात्रिलो
 करम्यश्च ततः सन्तुवरः स्वयम् ॥ ७८ ॥ कृतार्थमन्यते सम्यगात्मानं नान्यथा क्वचि

त ॥ सजाशत्रून्विजयतेभिषिक्त्रचयथाविधि ॥ ७६ ॥ राजपुत्रश्चराजास्याद
चिरादाप्नुयात्पदम् ॥ वन्ध्याभिषिक्त्रारमणादचिराद्वाञ्छितंमुतम् ॥ ८० ॥ म
हामतिंचलभतेनात्रकार्याविचारणा ॥ महामयेषुभूतादिनिषिक्त्रोत्थभयेषुच ॥
८१ ॥ कृत्याद्रोहादिदोषेचप्रकुर्ह्यादभिषेचनम् ॥ अभिषेकेणामुनाचनृणांभव
तिनिश्चितम् ॥ ८२ ॥ सर्वसम्पच्चसौभाग्यंसर्वामयशमंतथा ॥ सर्वापद्धारणं
चैवसर्वसौख्यानिनिश्चितम् ॥ ८३ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिसप्तविंशाक्षरंमनुम् ॥
तारोरमाशक्विलक्ष्मीकमलेकमलालये ॥ ८४ ॥ प्रसीदद्वितयंश्रींहींश्रीमहाल
क्ष्मिहृत्तथा ॥ गायत्रीछन्दउद्दिष्टमुनिर्दक्षप्रजापतिः ॥ ८५ ॥ लक्ष्मादेव्यथ
पञ्चाङ्गत्रिवीजपुष्टितैर्मनोः ॥ वर्णैस्त्रिपञ्चरामाग्निरामैर्ध्यानमथोब्रुवे ॥ ८६ ॥
सिन्दूराभांचपद्मस्थांपद्मपत्रंचदर्पणम् ॥ अर्धपात्रंचदधतींसद्धारमुकुटान्विता
म् ॥ ८७ ॥ नानादासीपरिवृतांकाञ्चीकुण्डलमण्डिताम् ॥ लावण्यभूमिकां
वन्देसुन्दराङ्गदवाहुकाम् ॥ ८८ ॥ पूर्वोदितेयजेत्पीठेवर्त्तमानेनवर्त्मना ॥
पुरोङ्गानियजेत्पश्चाञ्छ्रीधरादींस्ततःपरम् ॥ ८९ ॥ श्रीधरश्चहृषीकेशोवैकु
ण्ठोविश्वरूपकः ॥ वासुदेवश्चसङ्कर्षणःप्रद्युम्नानिरुद्धकौ ॥ ९० ॥ तदग्राष्ट
दलेपूज्याभारतीपार्वतीतथा ॥ ब्राह्मीसतीदिक्षुचैताआग्नेयादिविदिक्षुतु ॥
९१ ॥ दमकःसलिलश्चापिगुग्गुलुश्चकुरन्तकः ॥ चत्वारस्तुगजाएतेतृती
येष्टदलेर्चयेत् ॥ ९२ ॥ अनुरागोविसंवादोविजयोवल्लभोमदः ॥ हर्षोवलश्च
तेजस्वीयजेल्लोकेश्वरान्वहिः ॥ ९३ ॥ तदायुधानितद्वाह्येपूजयेच्चन्दना
दिभिः ॥ एवंसम्पूजयेल्लक्ष्मींयोमर्त्यःसधनीभवेत् ॥ ९४ ॥ लक्षंजपेत्फलैर्विल्वै
र्जुहुयान्मधुरोक्षितैः ॥ दशाहंसंस्कृतेवह्नौप्राक्प्रोक्तेनैववर्त्मना ॥ ९५ ॥ एवंसि
द्धमनुर्मन्त्रीसाधयेदिष्टमात्मनः ॥ चन्दनाक्लैःसरसिजैर्लक्षंप्रजुहुयात्सुधीः ॥
९६ ॥ लभतेवैरिणांराज्यंतथैवसमरंविना ॥ राज्यलक्ष्मीमनुंचैवप्राप्यराजस
भांव्रजेत् ॥ ९७ ॥ तथास्वंप्राप्यतेनित्यंनात्रकार्याविचारणा ॥ सहदेवीश्रील

१ ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं कमलेकमलालये प्रसीदप्रसीद श्रीं ह्रीं श्रीं महालक्ष्मि नमः २ श्रीं ह्रीं
श्रीं कमले श्रीं ह्रीं श्रीं हृदयायनमः श्रीं ह्रीं श्रीं कमलालये श्रीं ह्रीं श्रीं शिरसेस्वाहा इसी
रीति से और भी न्यास कर्तव्य है ॥

ताचश्वेतदूर्वापराजिता ॥६८॥ भद्रामधुव्रताशक्रवल्लीसाञ्जलिमूशली ॥ हरि
 चन्दनकालीयंकर्पूररक्तचन्दनम् ॥६९॥ कुष्ठकङ्कोलकाश्मीरहरिद्राशिशिरसीमे ॥
 पिष्ट्वासम्यक्चसञ्जसमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ १२०० ॥ अनेनतिलकंकुर्यात्सर्व
 वश्यंभवेद्भुवम् ॥ पूर्वोक्ताश्चात्रसिद्ध्यन्तिप्रयोगावाञ्छितार्थदाः ॥ १ ॥
 ॐ शुद्धवाससेप्रोक्तानमोमहाश्रियेचहत् ॥ चतुर्दशाक्षरोमन्त्रोलक्ष्मीहृदयना
 यकः ॥ २ ॥ मनोःपदैश्चपञ्चाङ्गपूर्ववद्भयानपूजनम् ॥ जपस्त्रिलक्षमेतस्यप
 षैर्होमोदशांशतः ॥ ३ ॥ मुनिश्छन्दादिकंप्राग्वत्प्रयोगःपूर्ववन्मतः ॥ एत
 स्योपासकानांतुनवंशेस्याद्विद्रिता ॥ ४ ॥ यौनौमौनमएंप्रोक्ताश्रियैश्रीन
 मइत्यपि ॥ एकादशाणोमन्त्रोयंजमदग्निर्मतोमुनिः ॥ ५ ॥ त्रिष्टुप्छन्दो
 रमादेवीषडङ्गविधिरुच्यते ॥ यौनौमौनमएँनमोहृदयायनमोस्तुहत् ॥ ६ ॥
 यौनौमौनमएँस्वाहाशिरसेग्निवधूःशिरः ॥ यौनौमौनमएँवषट्शिखायैचवषट्
 शिखा ॥ ७ ॥ यौनौमौनमएँहुंचकवचंकवचायहुम् ॥ श्रियैनेत्रायवौषट्चप्रो
 क्तानेत्रंतुविन्यसेत् ॥ ८ ॥ श्रीनमोस्त्रायफट्चेत्यस्त्रमंगुल्यादिकंतथा ॥
 ध्यानपूजादिकंसर्वमहालक्ष्मीवदाचरेत् ॥ ९ ॥ नित्यंद्वादशसाहस्रंसप्तरात्रं
 मनुंजपेत् ॥ तेनसिद्धोभवेन्मन्त्रःसाधकस्यनसंशयः ॥ १० ॥ होमःपूर्वो
 दितैर्द्रव्यैर्दशांशंतर्पणादिकम् ॥ कृत्वाब्राह्मणभोजान्तंमन्त्रसिद्धिःप्रजाय
 ते ॥ ११ ॥ लक्ष्मींसुवर्णककरांव्यात्वामन्त्रमिमंजपेत् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं
 चसलभेद्वाञ्छितंफलम् ॥ १२ ॥ जपन्नष्टशतंविश्वंतिलकाद्वश्येद्भुव
 म् ॥ मासत्रयंतथाजप्त्वाग्रामंमन्त्रीसमाप्नुयात् ॥ १३ ॥ अथातःसम्प्र
 वक्ष्यामिलक्ष्मीपद्मप्रभाभिधाम् ॥ पद्मप्रभेपद्मसुन्दरिपद्मेशयग्निगेहिनी ॥
 १४ ॥ चतुर्दशाक्षरोमन्त्रोऽध्यानाद्येकाक्षरोदितम् ॥ पदैश्चतुर्भिःसर्वेणपञ्चा
 ङ्गदितंमनोः ॥ १५ ॥ जपपूजापुरश्चर्यादिकमेकाक्षरोदितम् ॥ इयंसि
 द्धामहाविद्याभक्तानांकल्पवल्लिका ॥ १६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिलक्ष्मी

१ पद्मप्रभे पद्मसुन्दरि पद्मेशि स्वाहा, अथ षडङ्गन्यासः -- पद्मप्रभेहृदयाय नमः, पद्मसु
 न्दरिशिरसेस्वाहा, पद्मेशिशिखायैवषट्, स्वाहा कवचायहुम्, पद्मप्रभेपद्मसुन्दरि पद्मेशि
 स्वाहानेत्रत्रयायवौषट् ॥

साम्राज्यसञ्ज्ञितम् ॥ आदौ श्रीबीजमुच्चार्यसहकलहरास्ततः ॥ १७ ॥
 ईकारान्ताविन्दुयुताद्वितीयकूटमुच्यते ॥ पुनश्च श्रीसमुच्चार्यमन्त्रस्यक्षरई
 रितः ॥ १८ ॥ ऋषिर्हरिस्तथाछन्दोगायत्रीदेवतामता ॥ देवतामोहिनीलक्ष्मी
 सर्वसाम्राज्यदायिनी ॥ १९ ॥ बीजकूटसमाख्यातंशक्तिः श्रीबीजमुच्यते ॥
 पद्मिदीर्घैः स्वैर्विद्वान्पटङ्गानिप्रविन्यसेत् ॥ २० ॥ अतसीपुष्पसङ्काशांस्तभू
 पणभूषिताम् ॥ शङ्खचक्रगदापद्मशार्ङ्गबाणधरांकरैः ॥ २१ ॥ पद्भिः कराभ्यां
 देवेशींवरदाभयशोभिताम् ॥ पूजयामिजगद्धात्रीं विन्दुपट्टोणमेवच ॥ २२ ॥
 त्रिकोणं चाष्टपत्रं च भूपुरद्वारमण्डितम् ॥ अस्मिन्समावाह्यदेवीं पूजयेदुपचार
 कैः ॥ २३ ॥ विन्दौ देवीं पटङ्गानि पट्टोणेषु यजेत्ततः ॥ अग्रे यजेच्च गायत्रीं सा
 वित्रीं च सरस्वतीम् ॥ २४ ॥ ब्राह्मयाद्याश्चाष्टपत्रेषु भूपुरे मनुना मुना ॥ अष्टा
 दशमहाकोटियोगिनीभ्यो नमस्त्विति ॥ २५ ॥ अर्चामुनेत्रयोगिन्यः शक्रा
 दीनायुधान्यपि ॥ पुनर्देवीं समभ्यर्च्य गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ २६ ॥ वटुक
 क्षेत्रपालेभ्यो योगिनीभ्यो बलिं हरेत् ॥ एवमष्टभुजां ध्यात्वा त्रिलक्षं प्रजपेत्सु
 धीः ॥ २७ ॥ तदशांशेन पद्मैस्तु हुनेत्साम्राज्यसिद्धये ॥ तर्पणं मार्ज्जनं कुर्या
 द्ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ २८ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि सप्तवर्णरमामनुम् ॥
 हृदयं ब्रह्मतनये मन्त्रोऽयं परिकीर्तितः ॥ २९ ॥ मनोः पदद्वयेनैव त्रिशवृत्त्या पट
 ङ्गकम् ॥ ध्यानपूजापुरश्चर्यादिकमेकाक्षरोदितम् ॥ ३० ॥ अथातः सम्प्रव
 क्ष्यामि ज्येष्ठालक्ष्मीमनुं परम् ॥ ॐ ह्रीं श्रीं आदिलक्ष्मीति पदमुक्त्वा स्वयम्भुवे ॥
 ३१ ॥ ह्रीं ज्येष्ठायै नमः प्रोक्त्वा मन्त्रः सप्तदशाक्षरः ॥ ऋषिरस्य स्मृतो ब्रह्मा छन्द
 सिष्टुबुदाहृतम् ॥ ३२ ॥ देवता ज्येष्ठलक्ष्मीश्च श्रीमायेशक्तिबीजके ॥ प्रमृज्य
 त्रिः करो विद्वानङ्गन्यासं समाचरेत् ॥ ३३ ॥ त्रिवेदाब्धीन्दग्नियुग्मवर्णैर

१ श्रीं सह क्लृहीं श्रीं इति त्र्यक्षरमन्त्रः २ आं ईं ऊं ऐं औं अः, इन छह अक्षरों का
 पदंगों में न्यास करे जैसे आं हृदयाय नमः ईं शिरसे स्वाहा इत्यादि ३ नमः ४ नमः और
 ब्रह्मतनये इन दोनों पदों की तीन आवृत्तियां करके पटङ्ग न्यास होता है जैसे नमः हृदयाय
 नमः, ब्रह्मतनये शिरसे स्वाहा, नमः शिखायै वषट्, ब्रह्मतनये कवचाय हुम्, नमः नेत्र
 त्रयाय वौषट्, ब्रह्मतनये अस्त्राय फट् ५ ॐ ह्रीं श्रीं आदिलक्ष्मि स्वयम्भुवे ह्रीं ज्येष्ठायै नमः ॥

ज्ञानिषट् क्रमात् ॥ शिरोभूमध्यवक्त्रेषु बीजानां त्रितयं न्यसेत् ॥ ३४ ॥ हन्त्रा
 भ्याधारजान्वंघ्रौ पदानां पञ्चकं न्यसेत् ॥ पद्मासनस्थामरुणामरुणाम्बरधारि
 णीम् ॥ ३५ ॥ कुंकुमक्षोदलिमाङ्गीप्रफुल्लकमलेश्णाम् ॥ मन्दस्मितमुखां
 ज्येष्ठां सुधापूर्णघटं घटम् ॥ ३६ ॥ धनपूर्णसृणिं पाशं दधतीं भुजपल्लवैः ॥ चि
 न्तयेत् परयाभक्त्या ततो देवीं प्रपूजयेत् ॥ ३७ ॥ सम्यग्धर्मादिभिः पीठमन्त्र
 वित्परिकल्पयेत् ॥ लोहिताक्षी विरूपाक्षी कराली नीललोहिता ॥ ३८ ॥ सम
 दावारुणी पुष्टिरमोघा विश्वमोहिनी ॥ पूर्वादिदलमध्ये पुन्ये चार्च्यः क्रमा
 दिमाः ॥ ३९ ॥ रक्तज्येष्ठायै विज्ञहेनी लज्ज्येष्ठायै श्रीमहि ॥ तन्नोलक्ष्मीः प्रचोद
 यात् ॥ ४० ॥ गायत्र्या वा ह्यतां ज्येष्ठां पूजयेच्चन्दनादिभिः ॥ अङ्गानि मातृ
 लोकेशांस्तदस्त्राणि प्रपूजयेत् ॥ ४१ ॥ लक्षंतु प्रजपेन्मन्त्रं जुहुयात्तदशांशतः ॥
 पायसेन सुसिद्धेन सर्पिःसिक्तेन साधकः ॥ ४२ ॥ तर्पणं मार्जनं कृत्वा ब्राह्मणान
 पि भोजयेत् ॥ इह वंशं च सम्पत्तिं वैकुण्ठं च मृतो लभेत् ॥ ४३ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्या
 मिसिद्धि लक्ष्मीमिहामनुम् ॥ एकादशाक्षरैरुनंतं शतत्रयवर्णकम् ॥ ४४ ॥ ॐ
 श्रीं नमः सर्वसिद्धियोगिनीभ्यो नमो वदेत् ॥ सर्वसिद्धिमातृकाभ्यो नमो नित्यो
 दिता वदेत् ॥ ४५ ॥ नन्देत्युक्त्वा नन्दितायै सकलेति पदं नतः ॥ कुलचक्रना
 मिकायै भगवत्यै पदं वदेत् ॥ ४६ ॥ ततश्चण्डकपालिन्यै ॐ ह्रीं हूं ह्रां वदेत्ततः ॥
 ॐ क्षौं क्रौं नम इत्युक्त्वा परमोक्ता च हंसिनि ॥ ४७ ॥ निर्वाणमार्गदेदे विविपमो
 पल्लवेति च ॥ प्रशमनिपदं प्रोक्त्वा सकलेति पदं वदेत् ॥ ४८ ॥ दुरितारिष्टक्लेशेति द
 लनीति ततः पदम् ॥ सर्वापदाम्भोधितारिणीत्युक्त्वा सकलेति च ॥ ४९ ॥ शत्रुवि
 ध्वंसिनी देव्या गच्छ आगच्छ उच्चरेत् ॥ हंसयुग्मं वलायुग्मं नरेति रुधुगं च ॥ ५० ॥
 वशाभक्षिणिममशत्रून् उक्त्वा मर्दय मर्दय ॥ खाहि खाहि त्रिशूलेन भिन्धि भि
 न्धि वदेत्ततः ॥ ५१ ॥ छिन्धि छिन्धीति खड्गेन ताडय दितयं वदेत् ॥ छेदय
 दितयम् प्रोक्त्वा तावद्यावन्ममेति च ॥ ५२ ॥ सकलेति पदस्यान्ते वदेदेवम् नो
 रथान् ॥ साधय दितयान्ते तु वदेत् परम इत्यपि ॥ ५३ ॥ कारुणिके भगवति म
 हाभैरवरूपधा ॥ रिणि त्रिदश इत्युक्त्वा वरेति नमिते वदेत् ॥ ५४ ॥ सकलेति
 च मन्त्रेण मातः प्रणत इत्यपि ॥ जनेति वत्सले देवि महाकालि पदं वदेत् ॥ ५५ ॥

कालनाशिनिहूंहूंप्रसीदमदनातुराम् ॥ कुरुकुरुमुगसुरकन्यकांहीवसुप्रिया ॥
 ५६ ॥ हूंत्रिधाफटतःस्वाहामन्त्रोयंसमुदीरितः ॥ त्रिलोचनमुनिश्चातिजग
 तीछन्दउच्यते ॥ ५७ ॥ सिद्धिलक्ष्मीदेवताश्रीबीजंहींशक्तिरुच्यते ॥ तारा
 दिक्नुहृदयंवदेत्परमहंसिनि ॥ ५८ ॥ निर्वाणमार्गदेदेविशीर्षिमन्त्रोष्ठुवादि
 कः ॥ विषमोपप्लवप्रशमनिष्ठुवाद्याशिखामता ॥ ५९ ॥ सकलदुरितारिष्टक्ले
 शदलनिवर्म्मच ॥ सर्वापदाम्भोधितारिणीतिनेत्रंष्ठुवादिकम् ॥ ६० ॥ सक
 लशत्रुध्वंसिनिताशद्यंचास्त्रमुच्यते ॥ एवंकृत्वाषडङ्गानिवक्तन्यासंसमाचरेत् ॥
 ६१ ॥ ॐ नमःसर्वसिद्धीतियोगिनीभ्यःपदंवदेत् ॥ ईशानवक्त्रायनमःपूर्वव
 क्तेतुविन्यसेत् ॥ ६२ ॥ ॐ नमःसर्वसिद्धीतिमातृभ्यश्चित्तोच्चरेत् ॥ तत्पुरुषे
 तिवक्त्रायनमःप्रोक्तान्यसेदवाक् ॥ ६३ ॥ ऐंहीनित्योदितानन्दनन्दितायैव
 देत्ततः ॥ अधोरवक्त्रायनमःपरिचमेतुमुखेन्यसेत् ॥ ६४ ॥ ऐंसकलकुलचक्र
 नायिकायैपदंवदेत् ॥ वामदेववक्त्रायेतिनमश्चोदङ्मुखेन्यसेत् ॥ ६५ ॥ भग
 वत्यैचण्डकपालिन्यैवाक्पूर्वकंन्यसेत् ॥ सद्योजातेतिवक्त्रायनमश्चोर्ध्वमुखे
 न्यसेत् ॥ ६६ ॥ पञ्चवक्त्रांदशभुजांपीनोन्नतपयोधराम् ॥ तडित्कोटिसमप्र
 ख्यांसिन्दूरारुणविग्रहाम् ॥ ६७ ॥ अक्षमालांकपालश्चशूलंखड्गश्चविभ्रती
 म् ॥ खट्वाङ्गंस्वर्णपाशंसांकुशंवरदाभये ॥ ६८ ॥ नीलग्रीवांचन्द्रमौलिंत्रि
 नेत्रांसर्वभूषणाम् ॥ सर्वसिद्धिप्रदांदेवींसिद्धिलक्ष्मींविचिन्तयेत् ॥ ६९ ॥
 मार्गद्वयेपिपूजास्यामापीठेदक्षिणेयजेत् ॥ वामेतुभुवनेश्वर्याङ्गैःस्यात्प्रथ
 मावृतिः ॥ ७० ॥ राज्यविद्याचसौभाग्यामृतकाम्यपदादिकाः ॥ सत्यभोग
 योगपूर्वालक्ष्म्योऽष्टौचदलाष्टके ॥ ७१ ॥ एतद्वितीयावरणंब्राह्मणाद्याभिस्तु
 तीयकम् ॥ चतुर्थमसिताङ्गाद्यैर्लोकपालैश्चपञ्चमम् ॥ ७२ ॥ चतुस्सहस्रप्र
 तिमःपुरश्चर्याजपस्मृतः ॥ होमयेद्गुग्गुलाज्याभ्यांप्रयोगानथवच्यहम् ॥
 ७३ ॥ अश्वत्थवृक्षमालिङ्ग्यन्यग्रोधंक्षमेवच ॥ सहस्रन्तुजपेन्मन्त्रंग्रहपीडा
 दिशान्तये ॥ ७४ ॥ जातीगुल्मंसमालिङ्ग्यकर्णिकारंसुपुष्पितम् ॥ विलंबंवा
 पूजयेद्देवींजपेदष्टसहस्रकम् ॥ ७५ ॥ सहस्रंलभतेस्वर्णंनदरिद्रोभवेत्ततः ॥
 शालिभिःस्वर्णलाभःस्याद्दोधूमैःपुष्टिरेवच ॥ ७६ ॥ यवहोमेनधान्यंस्यादिक्षु

भिशचतुंगुलैः ॥ कुमुदैर्जनवात्सल्यं कुलैस्तुलाः श्रियः ॥ ७७ ॥ अशौ
 कपुष्पैर्लभः स्यात्पाटलीभिः शुभाङ्गना ॥ माषहोमेन मूकः स्यात्कोद्रवैर्व्याधि
 युग्मवेत् ॥ ७८ ॥ फलैर्वैभीतकैर्भ्रान्तोऽप्रियतेशाल्मलीहुतात् ॥ कटुतैलेन वि
 द्वेषः स्तम्भः पीतप्रकारकैः ॥ ७९ ॥ वायुवेगपतत्पत्रहोमेनोच्चाटनं रिपोः ॥ हो
 मोऽन्येषां पदार्थानामष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ८० ॥ कस्तूरिकादिहोमेन दिव्यदेहं
 लभेन्नरः ॥ सरसीरुहहोमेन साध्याज्यं लभते नरः ॥ ८१ ॥ ब्रह्मवृक्षसमिद्धो माद्र
 ह्यश्रियमवाप्नुयात् ॥ आयुषेर्द्वयाहोमो वटहोमेन यक्षिणी ॥ ८२ ॥ उदुम्बरस
 मिद्धो मात्पुत्रः स्यादुत्तमोत्तमः ॥ महाभये समुत्पन्ने महारिष्टसमुद्भवे ॥ ८३ ॥
 सितश्रीपुष्पबीजेनापामार्गमिश्रितेन च ॥ तिलतण्डुलहोमेन महाभयनिवारण
 म् ॥ ८४ ॥ श्रीफलं घृतसंयुक्तं जुहुयात्तिलतण्डुलम् ॥ श्वेतपद्मकहोमेन वि
 द्यार्थीलभते च ताम् ॥ ८५ ॥ भोगार्थीलभते भोगान्स्वेष्टं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥
 ज्वराश्चातुर्थिकाद्याश्च व्याधयो विविधा ग्रहाः ॥ सप्तजप्तोदकानान्तु नश्यन्त्य
 भ्युक्षणात्क्षणात् ॥ एकविंशतिजप्ताम्बुपानात्सर्वविपापहम् ॥ ८६ ॥ कुंकुमा
 गुरुकर्पूरगोरोचनविमिश्रितम् ॥ तिलकंसप्तजप्तन्तु सर्ववश्यकर्मभवेत् ॥ ८७ ॥
 मक्ष्यमोज्यान्नहोमस्तु सर्वसिद्धिर्विभूति कृत् ॥ इत्यष्टमातृकाः प्रोक्ताः किमन्य
 च्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १२८८ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रेशिवमणितेजाहस्याष्टमातृकामन्त्र
 प्रकाशसूत्रयोर्विंशः ॥ २३ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ सर्वेषां ये तु देवानां बाह्यावरणके स्थिताः ॥ दिगीशास्तन्म
 नून्ब्रूहि फलं वापि महेश्वर ॥ १ ॥ श्रीमहेश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि दि
 क्पतीनाम् मनून् क्रमात् ॥ इमिन्द्राय नमश्चेति शक्रमन्त्रः षडक्षरः ॥ २ ॥ पंक्ति
 रञ्चन्दो मुनिर्ब्रह्मा देव इन्द्रः प्रकीर्तितः ॥ इन्द्राय शक्तिरिम्बीजं बीजेनैव षडङ्गकम् ॥
 ३ ॥ पीतवर्णं सहस्राक्षं वज्रपद्मकरं विभुम् ॥ सर्वालङ्कारसंयुक्तं नौमीन्द्रन्दिक
 पतीश्वरम् ॥ ४ ॥ षडङ्गमध्ये देवेन्द्रं पत्रेष्वङ्गानि पूजयेत् ॥ तद्वा ह्येष्टदले प्रो
 क्तमन्त्रैरेतैः क्रमाद्यजेत् ॥ ५ ॥ कंकार्तिकेयं रं चार्गिर्न ईयमंहं च निर्ऋतिम् ॥

वंवरुणंयंचवायुंसंसोमंईशमंत्विति ॥ ६ ॥ डेन्तानमोन्तामन्त्राःस्युर्वज्राद्यैः
 स्यात्तृतीयकम् ॥ प्रजपेत्क्षमेकन्तुबिल्वज्यं जुहुयात्ततः ॥ ७ ॥ एवंसिद्धमनु
 र्मेन्त्रीप्रयोगंकर्तुमर्हति ॥ मण्डलन्तुचतुष्कोणंकृत्वातन्मध्यगंलिखेत् ॥ ८ ॥
 पद्ममष्टदलंतस्मिन्नववस्त्रेणवेष्टितम् ॥ अब्रह्मस्थापयेत्कुम्भंसुवर्णोदकपूरित
 म् ॥ ९ ॥ पूज्यंसपरिवारेन्द्रंसहस्रेणाभिमन्त्रयेत् ॥ तज्जलंस्थापयेत्तेनराज्य
 भ्रष्टोनृपोलभेत् ॥ १० ॥ स्वराज्यमन्योपिनरःस्नातोलक्ष्मीपतिर्भवेत् ॥ ना
 स्नापयेद्धर्महीनम्भक्तिश्रद्धादिविच्युतम् ॥ ११ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामितत्त्वा
 र्णवाह्निमन्त्रकम् ॥ भूर्भुवःस्वरग्नेचजातवेदइहावह ॥ १२ ॥ सर्वकर्माणि
 सम्भाष्यसाधयाग्निप्रियान्तकः ॥ ऋषिर्भृगुर्भवेच्छन्दोगायत्रंदेवतानलः ॥
 १३ ॥ पञ्चषड्वेदपञ्चत्रिकरवर्णैःषडङ्गकम् ॥ ध्यायेदग्निंकण्ठगतस्वर्ण
 मालाविराजितम् ॥ १४ ॥ रक्त्वनन्दनलिप्ताङ्गमरुणसूक्ष्मशोभितम् ॥ ज्वा
 लापुञ्जकृतातापंश्वेतवस्त्रंचविभ्रतम् ॥ १५ ॥ शक्तिंचस्वस्तिकंदर्ममुष्टिंचजप
 मालिकाम् ॥ सुक्रुस्रुवौचवराभीतीरक्ताभंदहनम्भजेत् ॥ १६ ॥ गुरोर्ल
 ब्धमनुर्मन्त्रीचतुर्दश्यामुपोषितः ॥ जपेद्भानुसहस्राणिशुद्धाचारोजितेन्द्रि
 यः ॥ १७ ॥ अमावास्यादिनेविप्रान्भोजयेन्मधुरोत्तरैः ॥ भक्ष्यैर्भोज्यैर्यथा
 शक्तिदद्यात्तेभ्यश्चदक्षिणाः ॥ १८ ॥ भुक्त्वास्वयंसमानीयहोमद्रव्याणिशो
 धयेत् ॥ अपरंदिनमारभ्यहोमंकुर्यादतन्द्रितः ॥ १९ ॥ क्रमाद्वटसमिद्धीहिति
 लराजिहविर्घृतैः ॥ नित्यमष्टोत्तरशतंजुहुयादिनशःसुधीः ॥ २० ॥ दशाहमे
 वंनिर्वर्त्यविधानेनविधानवित् ततःपूर्णाहुतिसम्यगेकादश्यांदिजोत्तमान् ॥
 २१ ॥ सम्पूज्यतर्पयेद्विप्रैर्यथाविभवमादरात् ॥ गुरवेदक्षिणांदद्याद्धेनुंसा
 ङ्गांपयस्विनीम् ॥ २२ ॥ वासांसिधनधान्यादिनत्वासम्प्रीणयेद्गुरुम् ॥ स्वम
 ण्डलान्तंप्रजपेत्पीठंसनवशक्तिकम् ॥ २३ ॥ पीताश्वेतारुणाकृष्णाधूम्रातीक्ष्णा
 स्फुलिङ्गिनी ॥ रुचिराज्ज्वलिनीप्रोक्ताःक्रमशोनवशक्तयः ॥ २४ ॥ स्वबीजेनास
 नन्दद्यान्मूर्त्तिमूलेनकल्पयेत् ॥ अत्रसम्पूजयेद्धर्त्तिविधिनाप्रोक्तलक्षणम् ॥ २५ ॥
 अङ्गपूजापुराप्रोक्तामूर्त्तयोष्टौदलेष्विमाः ॥ जातवेदाःसप्तजिह्वोहव्यवाहनस
 ज्जकः ॥ २६ ॥ अश्वोदरजसञ्ज्ञोन्यःपुनर्विश्ववराहयः ॥ कौमारतेजाःस्या

द्विश्वमुखोदेवमुखः परः ॥ २७ ॥ अर्च्यः स्वस्तिकशक्तिभ्यां विराजितकराम्बु
 जः ॥ लोकेशानर्चयेद्वाह्येवज्राद्यायुधसंयुतान् ॥ २८ ॥ इतिसम्पूजयेन्नित्यं
 जपेत्साग्रं सहस्रकम् ॥ जायते वत्सरादर्वाग्धनधान्यसमृद्धिमान् ॥ २९ ॥ प
 रमासंकपिलाज्येन जुहुयाद्वत्सरान्तरे ॥ तस्य सञ्जायते लक्ष्मीः कीर्तिश्चैलोक्य
 वन्दिता ॥ ३० ॥ साज्यमन्नं प्रजुहुयाद्वत्सराल्लभते श्रियम् ॥ कुसुमैर्ब्रह्मवृक्षस्य
 दधिक्षौद्रघृतप्लुतैः ॥ ३१ ॥ करवीरप्रसूनैर्वा मण्डलात्स्यात्समृद्धिमान् ॥ शा
 लिभिर्जुहुयान्नित्यं विधिनाष्टोत्तरं शतम् ॥ ३२ ॥ ब्रीहिगोमहिषान्नाद्यैर्भवनन्त
 स्य पूर्यते ॥ तिलहोमेन महती श्रियमाप्नोति मानवः ॥ ३३ ॥ पलाशविल्वख
 दिरशमी दुग्धमहीरुहान् ॥ विकङ्कतारग्वधयोः समिद्धिः करवीरजैः ॥ ३४ ॥
 प्रसूनैः कुमुदैः पद्मैः कल्लौररुणोत्पलैः ॥ जातीप्रसूनैर्दूर्वाभिर्नित्यमष्टोत्तरं शतम् ॥
 ३५ ॥ एकेन जुहुयान्मन्त्री प्रतिपत्स्वथवासुधीः ॥ साधयेदखिलान्कामान्प
 णमासान्नात्र संशयः ॥ ३६ ॥ अथ मन्त्रान्तरं वक्ष्ये वहेः सेव्यं त्रिवर्णकैः ॥ उत्ति
 ष्ठपुरुषब्रूयाद्धरिपिङ्गलतत्परम् ॥ ३७ ॥ लोहिताक्षपदन्देहि मे प्रदापय ठ्ठद्वय
 म् ॥ चतुर्विंशत्यक्षरात्मा समृद्धिमनुरीरितः ॥ ३८ ॥ ऋष्यादयः पुराप्रोक्ता
 मन्त्राणैरङ्गकल्पनम् ॥ पैट्शराब्धि त्रिवेदद्विमितैर्ध्यायेद्धुताशनम् ॥ ३९ ॥
 सिन्दूरपूरप्रतिमं स्वर्णाश्वत्थादिनिर्गतम् ॥ रोमवल्लीलसज्ज्वालं कान्ताजन
 विमोहनम् ॥ ४० ॥ अनर्घ्यस्तसंयुक्तभूषणैश्च विभूषितम् ॥ लक्ष्मनुं जपेदे
 नं पयोन्नेन ससर्पिषा ॥ ४१ ॥ दशांशं जुहुयाद्वह्नौ तुरगाग्निं नुस्मरेत् ॥ पीठे
 प्रागीरितेभ्यर्च्यत द्द्वैर्मूर्तिभिः सह ॥ ४२ ॥ आशापालैस्तदीयाश्चैरभ्यर्च्य हव्य
 वाहनम् ॥ प्रातःस्नानस्तोमन्त्री सहस्रं प्रजपेन्मनुम् ॥ ४३ ॥ जित्वारोगा
 न्सजीवेत्तश्रिया वर्षशतं नरः ॥ हृत्प्रमाणजले स्थित्वा भानुमालोक्य सम्पुतः ॥
 ४४ ॥ चतुःसहस्रं प्रजपेन्नित्यं संवत्सरावधि ॥ अपमृत्युभयं रोगकृत्यदारिद्र्यस
 म्भवान् ॥ ४५ ॥ क्लेशान्निर्जित्य तेजस्वी जीवेद्वर्षशतं सुधीः ॥ कृत्तिकायाम्प्र
 तिपदिशालिहोमो धनप्रदः ॥ ४६ ॥ दध्ना च समिद्धिर्वा प्रतिपत्सु भवेद्धनम् ॥

१ स्वाहा २ ब्रह्म, पांच, चार, तीन, चार और दो अक्षरों से ध्यास कर लेना जैसे उ-
 त्तिष्ठ पुरुष हृदयाय नमः हरिपिङ्गलशिरसे स्वाहा इत्यादि ॥

इष्टावाप्तिर्भवेदाज्यैः पञ्चैर्ग्राममवाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ तिलैर्ज्योतिष्मतीभूतैरिपुरा
 प्रजयेन्नृपः ॥ अश्वत्थसमिधोमेपीघृताक्ताजुहुयान्नरः ॥ ४८ ॥ कन्यामिष्टा
 मवाप्नोतिसापितं प्राप्नुयाद्वरम् ॥ शुद्धाज्येन कृतो होमो ज्वरनाशकरः परः ॥ ४९ ॥
 सप्ताहं जुहुयान्मन्त्री बन्धूककुसुमैः शुभैः ॥ सान्नं सहस्रमचिरान्महतीं श्रियमा
 नुयात् ॥ ५० ॥ मासं क्षीरेण गव्येन क्षीराहारोजितेन्द्रियः ॥ सहस्रं जुहुयान्म
 न्त्री सम्पदामधिपो भवेत् ॥ ५१ ॥ आज्याक्लृप्ता होमेन जीवेद्वर्षशतं नरः ॥
 अष्टोत्तरशतं नित्यं हविषामृगमुद्रया ॥ ५२ ॥ जुह्वता लभ्यते लक्ष्मीर्धनधान्य
 समृद्धिदा ॥ प्रतिमासं प्रतिदिनं जुहुयादयुतं घृतैः ॥ ५३ ॥ श्रीर्भवेन्महती त
 स्य पण्मासादनपायिनी ॥ अरुणैरुत्पलैः फुल्लैर्मधुरत्रयसंयुतैः ॥ ५४ ॥ जुहुया
 द्दत्सरादर्वाक् स भवेदिन्दिरापतिः ॥ अरुणाब्जैस्त्रिमध्वक्लृप्तैर्जुहुयादन्वहं सुधीः ॥
 ५५ ॥ सहस्रं वत्सराधेन भवेद्भूमिपुरन्दरः ॥ वत्सरं जुह्वतस्तैः स्यान्नक्ष्मीरिन्द्रेण
 वाञ्छिता ॥ ५६ ॥ जुहुयादमृताखण्डैः पयोक्लृप्तैः सप्तवासरम् ॥ त्रिसहस्रं प्रति
 दिनं मन्त्रसिद्ध्यै जितेन्द्रियः ॥ ५७ ॥ कृत्यादाहज्वरोन्मादरोगाञ्जित्वानिर
 न्तरम् ॥ जीवेद्वर्षशतं भूत्वा तेजसाभास्करप्रभः ॥ ५८ ॥ कर्षीरजपाविल्वप
 लाशनृपभूरुहाम् ॥ प्रसूनैः कुसुमैः फुल्लैः कुटजैर्जातिसम्भवैः ॥ ५९ ॥ पुष्पैर्हु
 त्वा त्रिमध्वक्लृप्तैर्मन्त्री प्रतिपदम् प्रति ॥ आयुयान्महतीं लक्ष्मीं वत्सराद्वाञ्छिता
 धिकाम् ॥ ६० ॥ आदाय तण्डुलप्रस्थं निर्मलं साधुशोभितम् ॥ गोदुग्धेन हविः
 कृत्वा कवलन्तेन कल्पयेत् ॥ ६१ ॥ आज्याक्लृप्तं तत्समादाय पूजिते हव्यवाह
 ने ॥ गन्धमाल्यादिभिः सम्यग्जपित्वाष्टोत्तरं शतम् ॥ ६२ ॥ जुहुयात्प्रतिप
 त्स्वर्गिन्ध्यात्वा तुरगविग्रहम् ॥ जायते वत्सरादेव लक्ष्मीस्त्रैलोक्यमोहिनी ॥
 ६३ ॥ मन्त्रेणानेन सञ्जप्तां वचां खादेद्दिनागमे ॥ भारतीनि वसेत्तस्य मुखाम्भोजे
 ति निश्चला ॥ ६४ ॥ अष्टोत्तरशतं जप्तञ्जलम्प्रातः पिबेन्नरः ॥ जाठराग्निर्भवे
 त्तस्य घृतेनेव हुताशनः ॥ ६५ ॥ कृत्वा नवपदात्मानं मण्डलम्प्रागुदीरितम् ॥
 कलशान्नवकल्याणान्स्थापयेत्प्रोक्तवर्त्मना ॥ ६६ ॥ क्षीरवृक्षसमुद्भूतैः काथै
 स्तान्पूरयेत्क्रमात् ॥ वस्त्रादिभिरलंकृत्य नवरत्नानि निःक्षिपेत् ॥ ६७ ॥ मध्ये सम्पू
 जयेद्दग्निं मूर्त्तीं रष्टौ दिशां क्रमात् ॥ कुम्भेषु धूपदीपाद्यैः पुष्पधूपैर्मनोहरैः ॥ ६८ ॥

स्पृष्ट्वा जपेत्ततः कुम्भमन्त्रमष्टोत्तरं शतम् ॥ अभिषिञ्चेत्ततः साध्यं विनीतं द
 त्तदाक्षिणम् ॥ ६६ ॥ ज्वरग्रहमहारोगदारिद्र्यादीन्विजित्य सः ॥ जीवेद्धर्ष
 शतं सम्यगभिषिक्तः श्रिया सह ॥ ७० ॥ अग्नेराराधनं चेत्थं भुक्तिमुक्तिप्रदायक
 म् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामियममन्त्रमघापहम् ॥ ७१ ॥ ॐ क्रौं ह्रीं आं चतुर्द्वी
 जं डेन्तं वैवस्वतं वदेत् ॥ धर्मराजाय भक्तानुग्रहकृते नमो वदेत् ॥ ७२ ॥ चतुर्विं
 शतिवर्णैर्यं यममन्त्रोऽखिलेष्टदः ॥ त्रिद्वीष्विष्वगयुग्माणैः षडङ्गानि स्मरेद्यमम् ॥
 ७३ ॥ मेघश्यामं प्रसन्नास्यं नानालङ्कारसंयुतम् ॥ महिषस्थं दण्डधरं संस्तुतं पि
 तृभिर्वृतम् ॥ ७४ ॥ नानारूपधरैर्दूतैः श्वेतवस्त्रं भजेद्यमम् ॥ पूजयेत्पद्दले
 ङ्गानि वसुपत्रे ग्रहाष्टकम् ॥ ७५ ॥ दिगीशांश्च यमस्थाने चित्रगुप्तं पूजयेत् ॥
 वज्रादींश्चापितद्वाह्येयमपूजाप्रकीर्तिता ॥ ७६ ॥ वर्णलक्षं जपेन्मन्त्रं हुनेदा
 ज्यान्वितैस्तिलैः ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री निग्रहानुग्रहक्षमः ॥ ७७ ॥ तस्य संस्मर
 णा देवसकला पन्निवारणम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चित्रगुप्तमनुं परम् ॥ ७८ ॥
 तारो नमो विचित्राय डेन्तः स्याद्यमलेखकः ॥ यमेत्युक्त्वा च वहिकाधिकारिणे व
 देत्ततः ॥ ७९ ॥ ततः षडक्षरं कूटं यमलकरपास्तथा ॥ उकारस्वरसंयुक्ता स चन्द्राः
 कूटमुच्यते ॥ ८० ॥ जन्मसम्पत्प्रलयं च द्विधा कथयैद्धयम् ॥ अष्टत्रिंशदक्षणे यं चि
 त्रगुप्तमनुर्मतः ॥ ८१ ॥ सप्तपद्मनुवस्वङ्गनेत्राणैरङ्गकल्पनम् ॥ किरीटिनं श्वेत
 वस्त्रं विचित्रासनसंस्थितम् ॥ ८२ ॥ लेखकं पापपुण्यानां चित्रगुप्तमहम्भजे ॥ ज
 पेद्धर्णसहस्रं च ततः सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ८३ ॥ राजद्वारे विवादे च संग्रामे जयदाय
 कः ॥ भजन्तिलेखका ये तु मन्त्रमेतं नृपाङ्गणे ॥ ८४ ॥ मान्याः कीर्त्तिचवंशचसं
 स्थाप्य स्वर्गगामिनः ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि नैर्ऋतस्य मनुं परम् ॥ ८५ ॥ ॐ
 क्षं निर्ऋतये रक्षोधिपतये पदं वदेत् ॥ धूम्रवर्णाय खड्गेति हस्ताय प्रेतवाहनः ॥
 ८६ ॥ डेन्तस्ततश्च हृदयं त्रिंशदणो मनुर्मतः ॥ किरीटिनश्च पिङ्गाक्षधूम्राभं प्रेत

१ ॐ क्रौं ह्रीं आं वै वैवस्वताय धर्मराजाय भक्तानुग्रहकृते नमः २ तीन, दो, पांच, पांच,
 सात और दो अक्षरों को क्रमसे षडङ्गों में न्यास होता है जैसे, ॐ क्रौं ह्रीं हृदयाय नमः
 आं वै शिरसे स्वाहा, वैवस्वताय शिखायै वषट्, धर्मराजाय कवचाय हुम्, भक्तानुग्रहकृते नेत्र
 त्रयाय वौषट्, नमः अस्त्राय फट् ३ कथय कथय ४ स्वाहा ॥

वाहनम् ॥ ८७ ॥ नानारक्षोगणैःसेव्यंखड्गचर्मधरंभजे ॥ ॐक्षमाद्यैहद
न्तैश्चपञ्चाङ्गःपञ्चभिःपदैः ॥ ८८ ॥ आसुरीशक्तिसहितंमध्येतुनिर्ऋतियं
जेत् ॥ पञ्चकोणेषुपञ्चाङ्गमष्टपत्रेयजेदिमाः ॥ ८९ ॥ नवस्थांपाशिर्नीवाणीं
त्रासिर्नीगुप्तचारिणीम् ॥ राजसींभीतिदांक्रुत्यांखेदानस्राणितद्वहिः ॥ ९० ॥
जपेत्रिंशत्सहस्राणिगुञ्जाज्याभ्यांहुनेत्ततः ॥ एंवतुसिद्धेमन्त्रेस्मिन्नभयंजाय
तेवने ॥ ९१ ॥ रक्षोभूतपिशाचाद्याश्चौरव्याघ्रोरगादयः ॥ मनुष्याअपि
येवन्यामृगादीनांतुकाकथा ॥ ९२ ॥ स्वयमेवपलायन्तेसाधकस्यरणाद
पि ॥ जप्त्वाहुत्वापूर्वदिनेऽयुतंवापिसहस्रकम् ॥ ९३ ॥ परेह्निवागुडाद्यंच
काननेविचरेद्बुधः ॥ अनेनमनुनाकुर्यात्तृणसूत्राभिमन्त्रणम् ॥ ९४ ॥
बध्नीयाद्ग्रामसीमायांवनेवामार्गएवच ॥ नभयंजायतेतत्रव्याघ्रचौरोरगादि
जम् ॥ ९५ ॥ निर्ऋतिंभजतेयस्तुनीचजातौनजायते ॥ जन्मान्तरेद्विजो
भूत्वाकाशीम्प्राप्यविमुच्यते ॥ ९६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिआसुर्यामनुम
द्भुतम् ॥ कलौद्भुतफलश्चैतत्सदृशोनास्तिचागमे ॥ ९७ ॥ कटुकेकटुकप
त्रेशुभगेआसुरीतिच ॥ ततोरक्तेपदंब्रूयात्तत्पश्चाद्रक्तवाससे ॥ ९८ ॥ अथ
र्वणस्यदुहितेअघोरेप्रवदेत्ततः ॥ अघोरकर्मकेदेविअमुकस्यगतिंदह ॥ ९९ ॥
दहेतिचोपविष्टस्यगुदंदहयुगंतथा ॥ सुप्तस्येतिप्रोच्यमनोदहयुगमंवदेत्ततः ॥
१०० ॥ प्रबुद्धस्येतिहृदयंदहयुगमंहनद्वयम् ॥ पचयुगमंतावदितिदहयुगमंप
चेतिच ॥ १ ॥ यावन्मेवशमायातिहुंफट्स्वाहाध्रुवादिकः ॥ प्रोक्तोयमासुरी
मन्त्रोदशोत्तरशताक्षरः ॥ २ ॥ अक्षिराःस्यान्मुनिश्छन्दोविराड्देवीतथा
सुरी ॥ स्वाहाशक्तिस्तथौबीजंमन्त्रस्यास्यप्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥ हुंफट्स्वाहान्त
कैर्मन्त्रवर्णैःप्रत्यङ्गकल्पनम् ॥ दक्षयोःकार्मुकंशूलंवामयोश्चशरांकुशौ ॥ ४ ॥

१ ॐक्षनिर्ऋतयेनमः, हृदयायनमः, ॐक्षरक्षोधिपतयेनमः, शिरसेस्वाहा, ॐक्षधूम्रव
र्णायनमः, शिखायैवषट्, ॐक्षखड्गहस्तायनमः, कवचायहुम्, ॐक्षमेतवाहनायनमः, नेत्रत्रया
यवौषट् २ ॐकटुकेकटुकपत्रेशुभगे आसुरिरक्तेरक्तवाससे अथर्वणस्यदुहितेअघोरे अघोरकर्म
केदेविअमुकस्य गतिंदहदह उपविष्टस्य गुदंदहदह सुप्तस्य मनोदहदह प्रबुद्धस्य हृदयंदहदह हन
हन पचपचतावद्दहदहपच यावन्मेवशमायाति हुंफट्स्वाहा ॥

विभ्रतींचन्द्रभांपद्मस्थितांसुबहुभूषणाम् ॥ अहियज्ञोपवीतांतामासुरींसंस्मर
 म्यहम् ॥ ५ ॥ जप्त्वायुतंहुनेद्राजीघृताभ्यामन्त्रसिद्धये ॥ गृहीत्वातुस
 पञ्चाङ्गमासुरीमन्त्रयेच्चताम् ॥ ६ ॥ तयाधूपितमात्मानंयोजिघ्रेत्सवशोभवे
 त् ॥ मध्वाक्कामासुरींहुत्वासहस्रं वशयेज्जगत् ॥ ७ ॥ राजिकाप्रतिमांकृत्वा
 दक्षाग्नेर्मस्तकावधि ॥ अष्टोत्तरशतंखण्डाञ्जुहुयादसिनाकृतान् ॥ ८ ॥
 नार्घ्याःप्रतिकृतेर्वामपादादिहवनंचरेत् ॥ सप्ताहमेवंकुर्वीतराजीकाष्ठैश्चिता
 नले ॥ ९ ॥ दाशवज्जायतेसाध्यस्त्रिलिङ्गोह्यपितदशे ॥ कटुतैलान्वितारा
 जीनिम्बपत्रयुतारिपोः ॥ १० ॥ नामयुद्धनुनाहुत्वाज्वरिणंकुस्तेरिपुम् ॥
 एवंराजींसलवणांहुत्वास्फोटोभवेदरेः ॥ ११ ॥ अर्कदुग्धाकृतद्धोमात्रेत्रना
 शःप्रजायते ॥ सप्ताहंतुपलाशाग्नौहुनेद्विप्रवशीकृतौ ॥ १२ ॥ क्षत्रियंतुगुडा
 भ्यक्तराजिकाभिर्वशनयेत् ॥ दध्यक्तराजिकाहोमाद्वैश्योवश्यःप्रजायते ॥ १३ ॥
 शूद्रंलवणयुग्धोमात्प्रत्यहंसाष्टकंशतम् ॥ एकादिसप्तकैःसप्तसप्तकान्तंयदाहु
 नेत् ॥ १४ ॥ असाध्यंसाधयेत्कार्थ्यसाधकोनात्रसंशयः ॥ आसुरीसमिधो
 हुत्वामध्वक्कालभतेनिधिम् ॥ १५ ॥ जलपूर्णेघटेराजीपल्लवैःसमलंकृते ॥
 आवाह्यचासुरींतत्रपूजयेदुपचारैकः ॥ १६ ॥ अष्टोत्तरशतंमूलमन्त्रेणापिच
 मन्त्रयेत् ॥ तेनाभिषिक्तोभवतिव्याध्याधिभ्यांविवर्जितः ॥ १७ ॥ मनःशिलाच
 न्दनंचतगरंनागकेशरम् ॥ आसुर्याश्चापिपुष्पाणिप्रियंगुंचसमंसमम् ॥ १८ ॥
 सम्यग्विचूर्ण्यगुटिकाःशतवाराभिमन्त्रिताः ॥ गुञ्जानिभायस्यमूर्द्धिस्थापितै
 कावशस्तुसः ॥ १९ ॥ सप्तर्षपाश्चनिम्बाग्नौसप्ताहंराजिकाहुनेत् ॥ अष्टो
 त्तरशतंयाम्याभिमुखोमारयेदरीन् ॥ २० ॥ कलौकाम्यकरीनान्यासत्यंनास्त्या
 सुरीसमा ॥ सर्वेपिकुण्ठितामन्त्रानासुरीपरमेश्वरी ॥ २१ ॥ अथातःसम्प्रव
 क्ष्यामिमन्त्रंवरुणदैवतम् ॥ तारंवंवरुणायैतिजलाधिपतयेवदेत् ॥ २२ ॥ व
 देच्चशुक्लवर्णायपाशहस्तायसंवदेत् ॥ मकरेतिवाहनायएकोनत्रिंशदर्णकः ॥
 २३ ॥ ॐ ममाद्यैर्नमोन्तैश्चपञ्चाङ्गपञ्चभिःपदैः ॥ श्वेतांशुकोदधन्हस्तैःपाशां
 कुशभयावरान् ॥ २४ ॥ स्वच्छारविन्दवसतिर्मुक्ताभरणभूषितः ॥ तुन्दिल
 श्चप्रसन्नास्योवरुणोनिधिदोस्तुमे ॥ २५ ॥ त्रिष्टुप्छन्दोवासिष्ठर्षिर्देवतावरुणो

मतः ॥ जपेद्वर्णसहस्रं तु होमः पञ्चाक्षरैः स्मृतः ॥ २६ ॥ अङ्गानि पूजयेदादौ
नदीषट्कृतं तोर्चयेत् ॥ मणिकर्णीन् तथा गङ्गान् नर्मदां च सरस्वतीम् ॥ २७ ॥ गो
दावरीं च कालिन्दीं समुद्रांस्तदनन्तरम् ॥ अनन्तो वासुकिस्तक्षककोटः पद्मक
स्तथा ॥ २८ ॥ महापद्मः शङ्खपालः कुलिकोष्टदलेततः ॥ तद्वाह्यैर्कदले पूज्या
विमलाद्याश्च शक्यः ॥ २९ ॥ दिगीशैरायुधैश्चैव षडावर्णपूजनम् ॥ प्रयो
गाश्चात्र सिद्ध्यन्ति देवमन्त्रोदिताः परे ॥ ३० ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मणि
कर्णीं महामनुम् ॥ यस्योपासनतो वश्यं मृत्युः काश्यां प्रजायते ॥ ३१ ॥ ॐ ऐं
ह्रीं श्रीं कामबीजं ॐ मं च मणिकर्णिके ॥ नमः ॐ तिथिर्वर्णो यं मुक्तिमुक्तिफलप्र
दः ॥ ३२ ॥ वेदव्यासो मुनिः प्रोक्तश्छन्दः स्यादतिशक्करी ॥ मणिकर्णी देवता
स्यैकुद्रिद्वयक्षीषु वह्निभिः ॥ ३३ ॥ मन्त्रार्णैः स्यात्षडङ्गानि ध्यायेत्तां पश्चिमा
मुखीम् ॥ दक्षहस्ते पद्ममालां मातुलुङ्गमदक्षिणे ॥ ३४ ॥ श्वेतपद्मोद्भवां मालां
रुचिरां दधतीं गले ॥ श्वेतवस्त्रावृतां त्र्यक्षां ध्यायेद्ब्रह्माञ्जलिं पराम् ॥ ३५ ॥ ल
क्षत्रयं जपेन्मन्त्रं त्रिमध्वक्कैः कजैर्हुनेत् ॥ लिखेदष्टदलं पद्मं कर्णिकायां तु षट्दल
म् ॥ ३६ ॥ अङ्गानि षट्दले ऽर्च्यानि पत्रमध्ये शिवं हरिम् ॥ विधिं सूर्यपर्वतेशं मे
नां चापि भगीरथम् ॥ ३७ ॥ वरुणं च दलाग्रेषु मीनं कूर्मं च ददुर्गम् ॥ मकरांश्चापि हं
सांश्च तथा कारण्डवानपि ॥ ३८ ॥ चक्रवाकान्सारसांश्च तद्बाहिर्भूपुरेयजेत् ॥ इ
न्द्रादींश्चापि वज्रादीन्मन्त्रोयं दक्षमार्गिणाम् ॥ ३९ ॥ सुखानि सन्ततिं विचिंत्य जी
वतः सम्प्रयच्छति ॥ मन्त्रोयं मृत्युकाले तु काश्यां मुक्तिप्रदो ध्रुवम् ॥ ४० ॥ अथ मन्त्रा
न्तरं वक्ष्ये वामिनामपि सद्गतिः ॥ भवेद्यस्य प्रसादे न तारं मं मणिकर्णिके ॥ ४१ ॥
प्रणवात्मिके हृत्वायं मन्त्रः स्याच्छक्रवर्णकः ॥ उपासनाध्यानपूजास्वीयाम्नाये
न कल्पयेत् ॥ ४२ ॥ अद्रोहः सर्वभूतानां परमं चास्य साधनम् ॥ पुरश्चर्या प्र
योगादि पूर्वमन्त्रसमं मतम् ॥ ४३ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि गङ्गायामन्त्रपञ्चक

१ ॐ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं ॐ मं मणिकर्णिके नमः ॐ २ एक, दो, दो, दो, पांच और
तीन अक्षरों को षडङ्गों में न्यास करे, जैसे, ॐ हृदयाय नमः ऐं ह्रीं शिरसे स्वाहा, श्रीं ह्रीं
शिखायै वषट्, ॐ मं कवचाय हुम्, मणिकर्णिके नेत्रत्रयाय वौषट्, नमः ॐ अस्त्राय फट् ॥

म् ॥ पञ्चाम्नायैस्त्वेकमेणचोपास्यंसिद्धिकारकम् ॥ ४४ ॥ तौरानमोभगवति
वाग्बीजंचहिलिद्वयम् ॥ मिलियुग्मंचगङ्गेमांपावयद्वितयंद्विष्टैः ॥ ४५ ॥ सप्त
विंशतिवर्णोयंजप्तव्योदक्षिणक्रमैः ॥ त्रिवेदाङ्गाग्निपरनेत्रैर्मन्त्राणैरङ्गकल्प
नम् ॥ ४६ ॥ शुभ्रवस्त्रांत्रिनेत्रांचवरंपद्मंचदक्षयोः ॥ अभयंकलशंवामकरयो
र्मकरस्थिताम् ॥ ४७ ॥ अर्धेन्दुमुकुटांब्रह्मविष्णुरुद्रस्वरूपिणीम् ॥ नानाल
ङ्कारशोभाढ्यांप्रसन्नवदनांभजे ॥ ४८ ॥ पूजाद्यंमणिकर्णविज्जपोलक्षं प्रकी
र्तितम् ॥ तिलाज्याभ्यांभवेद्धोमोमन्त्रोयंभुक्तिमुक्तिदः ॥ ४९ ॥ अथार्यमेवम
न्त्रस्तुत्यक्त्तूर्वनगाक्षरः ॥ ऊर्ध्वाम्नायेनसाध्यःस्यात्पडङ्गानि शैरैःकृतैः ॥ ५० ॥
त्रित्रित्रिनेत्रमन्त्राणैर्ध्यानाद्यंपूर्ववन्मतम् ॥ सर्वपापक्षयकरोभुक्तिमुक्तिप्रदा
यकः ॥ ५१ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिपरिचमाम्नायगंमनुम् ॥ तारोनमःशि
वायैचनारायण्यैपदंवदेत् ॥ ५२ ॥ दशहरायैगङ्गायैस्वाहान्तोनखवर्ण
कः ॥ वेदव्यासोमुनिश्छन्दःकृतिर्गङ्गाचदेवता ॥ ५३ ॥ त्रित्र्यब्धीषुत्रिने
त्राणैःषडङ्गान्यर्चनादिकम् ॥ निखिलंपूर्ववत्कुर्व्यान्निखिलाभीष्टदोमनुः ॥
५४ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिपूर्वाम्नायगतंमनुम् ॥ ॐ ह्रीं श्रीं हृद्गवतिगङ्गेच
दयितेनमः ॥ ५५ ॥ हुंफडष्टादशाणोयंभजतामीप्सितप्रदः ॥ त्रिद्व्यब्धीषु
द्विद्विवर्णैःषडङ्गविधिरीरितः ॥ ५६ ॥ ऋषिच्छन्दोदेवतादिप्राग्वच्चानंच
पूजनम् ॥ वर्णलक्षंजपेद्धोमःप्राग्वत्सम्पत्करस्त्वयम् ॥ ५७ ॥ अथातःस
म्प्रवक्ष्यामिवाममार्गेप्रसिद्धिदम् ॥ हिलिद्वन्द्वंमिलिद्वन्द्वंगङ्गेदेविनमस्त

१ ॐ नमोभगवति ऐं हिलि हिलि मिलि मिलि गङ्गेमांपावयपावयस्वाहा २ स्वाहा ३
तीन, चार, नव, तीन, छह, और दो अक्षरों को षडङ्गों में न्यास करना जैसे, ॐ नमः
हृदयायनमः, भगवति शिरसे स्वाहा, ऐं हिलि हिलि मिलि मिलि शिखायै वषट् गंगेमां
कवचायहुम् पावयपावय नेत्रत्रयः यवौषट्, स्वाहा अस्त्रायफट् ४ इसीपूर्वोक्त मंत्रके आदिवाले
सात अक्षरों को छोड़कर बीस अक्षर का मंत्र होताहै जैसे, ऐं हिलि हिलि मिलि मिलि
गंगेमां पावय पावय स्वाहा ५ पांच, चार, तीन, तीन, तीन और दो अक्षरोंका न्यास
होताहै, ऐं हिलि हिलि हृदयायनमः इत्यादि ६ चार ७ पांच ८ ॐ हिलि हिलि मिलि मिलि गङ्गे
देविनमः तीन, दो, दो, दो, चार, दो, अक्षरों को क्रमसे न्यास करना जैसे ॐ हिलि हृदया
यनमः, हिलिशिरसेस्वाहा, मिलिशिखायैवषट्, मिलिकवचायहुम्, गङ्गेदेवि नेत्रत्रयायवौषट्,
नमः अस्त्रायफट् ॥

था ॥ ५८ ॥ तारादिस्तिथिवर्णोयं छन्दोमुन्यादिपूर्ववत् ॥ त्रिद्विद्वद्वियुग
 द्व्यर्णैः षडङ्गविधिरीरितः ॥ ५९ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि रेवामन्त्रमवापहम् ॥
 नर्मदायै नम इति षडर्णः परिकीर्तितः ॥ ६० ॥ युवतीं कञ्छपारुढां वराभयघटा
 म्बुजैः ॥ लसद्भस्तां स्वर्णकान्तिसालङ्कारां भजाम्यहम् ॥ ६१ ॥ मुनिः शिव
 स्तु गायत्री छन्दो रेवा च देवता ॥ षडङ्गानि च मन्त्रार्णैः प्रजपेद्वर्णसङ्ख्याया ॥ ६२ ॥
 तिलाज्यहोमो मन्त्रेण सर्वपापप्रणाशनः ॥ इह सौख्यं परत्रापि शिवलोके महीय
 ते ॥ ६३ ॥ सरस्वत्यास्तु ये मन्त्रानद्यास्ते परिकीर्तिताः ॥ सरस्वती तटे जप्ता स्त्व
 रितं सिद्धिदायकाः ॥ ६४ ॥ गङ्गामन्त्रेषु सर्वेषु गौतमीयपदं वदेत् ॥ गङ्गाश
 ंदस्य पूर्वते गोदायामनवः स्मृताः ॥ ६५ ॥ ॐ नमः सूर्यतनये यमलोकनिवासि
 नि ॥ श्रीकृष्णखेलद्युनदित्राहिमा त्वं भवार्णवात् ॥ ६६ ॥ यमुनायाः श्लोक रूपो
 मनुर्मुनिरहं स्मृतः ॥ छन्दोनुष्टुप् षडङ्गानि पौदार्धाधिकमेण च ॥ ६७ ॥ गङ्गावत्पू
 जनं वर्णसहस्रं जपेद्वरितः ॥ तिलाज्याभ्यां हुनेन मन्त्री भास्करिं नैव वीक्षते ॥ ६८ ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रेणापाम्पतेर्मनुम् ॥ अमुकद्वीपावरकामुकद्वयोदधे
 वदेत् ॥ ६९ ॥ अमुकस्मेदेहितथादापयेत्यग्निगेहिनी ॥ समुद्रमन्त्रा उद्दि
 ष्टाः सिन्धुद्वीपो मुनिर्मतः ॥ ७० ॥ गायत्री छन्द उद्दिष्टन्तत्तत्सिन्धुश्च देवता ॥
 पदैर्मनोः षडङ्गानि तत्तद्वर्णविचिन्तयेत् ॥ ७१ ॥ जपेद्वर्णसहस्राणि तत्तद्वर्णै
 स्तथा हुनेत् ॥ तत्तदन्तर्गतं वस्तु लभते साधको ध्रुवम् ॥ ७२ ॥ अथातः सम्प्र
 वक्ष्यामि वायुमन्त्रं महाद्भुतम् ॥ तैरयं वायवे प्राणाधिपतये पदं वदेत् ॥ ७३ ॥
 कृष्णवर्णायां कुशेति हस्ताय मृगवाहना ॥ यनमोगोद्विवर्णोयं वायुमन्त्र उदी
 रितः ॥ ७४ ॥ गणकोस्य मुनिश्छन्दो निवृद्धायुश्च देवता ॥ पञ्चाङ्गानि मनो
 रस्य ॐ यं बीजादिकैः पदैः ॥ ७५ ॥ कृष्णवर्णधावमानं मृगस्थं वेगवत्तरम् ॥

१ एक एक अक्षर को हृदयादि अंगों में न्यास होता है जैसे न हृदयाय नमः मं शिरसे
 स्वाहा दा शिखायै वषट् इत्यादि २ चार चरण और दोनों अर्द्धों को न्यास करना जैसे
 ॐ नमः सूर्यतनये हृदयाय नमः, यमलोकनिवासिनि शिरसे स्वाहा इत्यादि ३ ॐ यं
 वायवे प्राणाधिपतये कृष्णवर्णायां कुशहस्ताय मृगवाहनाय नमः ४ ॐ यं वायवे नमः हृदयाय
 नमः ॐ यं प्राणाधिपतये नमः शिरसे स्वाहा ॐ यं कृष्णवर्णाय नमः शिखायै वषट् ॐ यं
 अंकुशहस्ताय नमः कवचाय हुम् ॐ यं मृगवाहनाय नमः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥

पाशांकुशकरम्प्रेतकृत्यापरिसरान्वितम् ॥ ७६ ॥ सह्याद्रिंचापिशेषाद्रिमैनाकंम
न्दरन्तथा ॥ जपेद्वर्णसहस्राणिलाजाज्याभ्यांचहोमयेत् ॥ ७७ ॥ सिद्धमन्त्र
स्तुतकालम्भवेदभूमौबलाधिकः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिमहाकृत्यामहामनु
म् ॥ ७८ ॥ येनविज्ञानमात्रेणनासाध्यम्भुवनत्रये ॥ मायामहायोगिनीति
गौरीतिभुवनेतिच ॥ ७९ ॥ भयङ्करितथाहुंचषोडशार्णोमतोमनुः ॥ अङ्गि
राश्चमुनिर्देवीगायत्रीछन्दैरितम् ॥ ८० ॥ सिंहवक्त्रामहाकृत्याभीतिदोक्ता
चदेवता ॥ पैड्दीर्घयुक्त्वीजेनमन्त्रार्धेनास्त्रयोगिना ॥ ८१ ॥ हृदयन्तुततो
र्धेनमन्त्रार्धेनशिरःस्मृतम् ॥ शिखाकवचनेत्रास्त्रं पुनरेवंप्रकल्पयेत् ॥ ८२ ॥
सिंहासनांकुष्णमुखीलम्बमानपयोधराम् ॥ दंष्ट्राकरालवदनांत्रिनेत्रांसर्व
तोज्वलाम् ॥ ८३ ॥ कृष्णकञ्चुकसंवीतांविधूमाग्निसमप्रभाम् ॥ त्रिशूलच
क्रचपकखट्वाङ्गकरपङ्कजाम् ॥ ८४ ॥ लेलिहानमहाजिह्वांविद्युत्प्रेक्षणभीषणा
म् ॥ वश्येध्यायेद्वक्त्रवर्णारक्तपुष्पैश्चपूजिताम् ॥ ८५ ॥ मारणेकृष्णवर्णाचकृष्ण
पुष्पाम्बरावृताम् ॥ चतुर्दलन्तथाष्टासंभूपुराढ्यंसमुद्धरेत् ॥ ८६ ॥ अर्चाय
न्त्रंकर्णिकायांदेवींवाह्यचतुर्दले ॥ पूर्वतुशाङ्करींनामशुभ्रवर्णाम्बरावृताम् ॥
८७ ॥ द्विभुजांसौम्यवदनांपाशांकुशधरांशिवाम् ॥ दक्षिणेमारिकांनामल
म्बजिह्वामधोमुखीम् ॥ ८८ ॥ कृष्णवर्णारक्तकेशींरक्तमाल्यानुलेपनाम् ॥ च
तुर्भुजांसिंहनादांज्वलच्छूलकपालिनीम् ॥ ८९ ॥ खड्गहस्तांशिरोमालां
सर्वाभरणभूषिताम् ॥ पश्चिमेवारुणींनामस्वर्णवर्णाहसन्मुखीम् ॥ ९० ॥ सु
वर्णमालिकांशुभ्रदंष्ट्रामभयदांसदा ॥ उत्तरेभीतिकांनामचतुर्वक्त्रांभयङ्करी
म् ॥ ९१ ॥ पूजयित्वाजपेन्मन्त्रंहुनेद्राजीघृतैस्तथा ॥ ततःप्रयोगान्कुर्वीत
स्वेष्टांस्तच्चनिगद्यते ॥ ९२ ॥ कालंविदित्वाप्रतिमांमारणेचाप्यधोमुखीम् ॥
वर्णलक्षजपेन्मन्त्रानित्यमष्टोत्तरंशतम् ॥ ९३ ॥ देव्यग्रतोयजेदष्टदलेकृत्यांम
नोन्मनीम् ॥ सर्वकृत्यांभीषणींचश्रीमतींचप्रतिष्ठिताम् ॥ ९४ ॥ विद्यामुत्पा

१ ह्रीं महायोगिनि गौरि भुवनभयङ्करि हुम् २ ह्रीं महायोगिनि गौरि फट् हृदयाय नमः
ह्रीं भुवन भयंकरि शिरसे स्वाहा हूं महायोगिनि गौरि फट् शिखायै वषट् इत्यादि ॥

दिनीचेतिदिगीशादींश्चभूपुरे ॥ तस्याधोमेखलायुक्त्रिकोणंवह्निकूर्चकम् ॥
 ६५ ॥ चन्द्रगौरंविधायाग्निपरिस्तीर्यशरैस्ततः ॥ विभीतकपरिध्याचकल्प
 येद्यस्यमारणम् ॥ ६६ ॥ जुहुयान्निम्बतैलाक्लैःकाकोलूककपक्षकैः ॥ दारयैनं
 शोषयैनंमारयेत्यभिधायच ॥ ६७ ॥ अष्टोत्तरशतंचैवमनयाजुहुयाद्बुधः ॥
 होमान्तेविधिवत्कृत्यामाराध्याग्नेश्चसन्निधौ ॥ ६८ ॥ योमेकण्ठग्रहोवातिदूर
 स्थश्चान्तिकेपिच ॥ पिवक्रव्यमसृक्तस्यइत्युक्त्वाचनिवेदयेत् ॥ ६९ ॥ सं
 रक्षयाग्निविधानेननवरात्रंसमाचरेत् ॥ मृतस्तिष्ठतितेनाशस्तावदस्यरिपोर्भू
 तिः ॥ २०० ॥ अर्कक्षीरेणमरिचंपिष्ट्वासिद्धार्धमेवच ॥ जलेसंलोड्यमन्त्रेण
 रिपुंध्यात्वानिरुद्धदृक् ॥ १ ॥ कृष्णाम्बरोत्तरीयोग्रपादेनाक्रम्यतंरिपुम् ॥
 वज्रशूलमितिध्यात्वाद्विस्तस्योपरिनिक्षिपेत् ॥ २ ॥ नवरात्रोत्तेशत्रुर्म्रियते
 नात्रसंशयः ॥ हरसिद्धेत्यृचावह्नौतैलसिक्कैर्विभीतकैः ॥ ३ ॥ जुह्वतोम्रियते
 शत्रुःसत्यमौशनसंमतम् ॥ रिपोःप्रतिकृतिंकृत्वासाध्यर्क्षामलकेफले ॥ ४ ॥
 अर्कक्षीरेणमरिचंपिष्ट्वातत्रैवलेपयेत् ॥ फट्कारंहृदयेकृत्वाशिवनिर्माल्यकेक्षि
 पेत् ॥ ५ ॥ ततःकृष्णचतुर्दश्यांजप्त्वामन्त्रंसहस्रशः ॥ सद्योवगाहनंकृत्वा
 तस्यामेवचलक्षणम् ॥ ६ ॥ मन्त्रंजप्त्वाविधानेनभेदयेल्लिङ्गमुद्रया ॥ पण्मा
 सान्म्रियतेशत्रुःसन्ध्ययोरुभयोरपि ॥ ७ ॥ वाय्वासमुद्धृतम्पत्रंशुभ्रं वैभ्रान्तकं
 ततः ॥ गृहीत्वाविलिखेन्मन्त्रीकृष्णसर्पास्यशोणितैः ॥ ८ ॥ उष्ट्रास्थनाचश
 वाङ्गारैःशत्रोरुच्चाटनंभवेत् ॥ दूर्वागुडूचींगव्येनसर्पिपातिलतण्डुलैः ॥ ९ ॥
 अत्रैःसमिद्धिःपालाशैःशान्तिकुर्याद्विचक्षणः ॥ लक्ष्मीवित्त्वफलैःपत्रैर्नन्द्याव
 र्चैःश्रियेतथा ॥ १० ॥ रक्तपुष्पैरपामार्गैरङ्गरैश्चमुभद्रकैः ॥ मधुरत्रयसंसिक्कै
 रेभिःकुर्याच्चवश्यकम् ॥ ११ ॥ शान्तिकृत्वाविधानेनजपेत्परिमलंत्विदम् ॥
 महाव्याधिप्रशमनंनित्यमष्टोत्तरंशतम् ॥ १२ ॥ जपेदेकाग्रचित्तस्तुलोकव
 श्यकरंपरम् ॥ मनसाचिन्तयेत्कृत्यांगजारूढामिभद्रवीम् ॥ १३ ॥ तस्यवश्य
 म्भवेत्सर्वमश्वारूढांतथैवच ॥ चौरव्याघ्रमृगादीनांसलिलादिभयापहम् ॥ १४ ॥
 सप्ताभिमन्त्रितंतोयंपीत्वामन्त्रजपेद्बुधः ॥ मेधावीचभवेद्वाग्मीसावज्जसाभि
 पेकतः ॥ १५ ॥ सप्ताभिमन्त्रितंकृत्वाविषमप्यमृतंभवेत् ॥ पक्ष्ममासंदिमासं

वापयमासंवत्सरंतुवा ॥ १६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकृत्याशान्तिविधिक्रम
म् ॥ कृत्यांसमर्चयेद्धस्तेयथाविधिपुरःसरम् ॥ १७ ॥ षोडशारंलिखेत्पद्मंयो
नियुक्तंसविन्दुकम् ॥ तन्मध्येष्टदलंलेख्यंयकारादीन्न्यसेत्क्रमात् ॥ १८ ॥
तन्मध्येरसकोणन्तुलिखेन्मूलमनुस्मरेत् ॥ चन्द्रबिम्बंलिखेत्पद्मंतस्योर्ध्वप्रति
मांलिखेत् ॥ १९ ॥ तस्यमध्येन्यसेत्कुम्भंरक्तवस्त्रविभूषितम् ॥ कुम्भमध्येन्यसे
त्कृत्यांसर्वलक्षणसंयुताम् ॥ २० ॥ अर्चयेच्चयथान्यायम्पायसन्तुनिवेदयेत् ॥
परितोष्यचतान्न्यस्येदसिताङ्गादिभैरवान् ॥ २१ ॥ गन्धपुष्पादिभिश्चार्च्य
तद्वाद्यक्षेत्रपालकान् ॥ लोकेशान्तंयजेद्देवितदग्रेहोममाचरेत् ॥ २२ ॥ त
स्यदक्षिणपार्श्वेतुलक्ष्मींध्यायेद्यथाविधि ॥ कुम्भमध्येन्यसेद्देवींदक्षिणेतुश्रियं
स्मरेत् ॥ २३ ॥ वामपार्श्वेयजेद्देवींहस्तेखांपरमेश्वरीम् ॥ तस्यैववामपार्श्वेतु
पूजयेद्गणनायकम् ॥ २४ ॥ अयुतंमूलमन्त्रन्तुजपेन्मृत्युविनाशनम् ॥ कृ
त्यामन्त्रःपरिप्रोक्तःसर्वकामफलप्रदः ॥ २५ ॥ महाशान्तिस्तुलोकेषुदुःखदा
रिद्रयनाशनम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिराजराजमनूञ्छुमान् ॥ २६ ॥ ये
क्षायचकुबेरायवदेद्वैश्रवणायच ॥ धनधान्याधिपतयेधनधान्यपदंवदेत् ॥
२७ ॥ समृद्धिमेदेहिददापयाग्निप्रियान्तकः ॥ पञ्चत्रिंशद्वर्णमनुर्विश्रवा
मुनिरीरितः ॥ २८ ॥ छन्दस्तुबृहतीत्र्यम्भीष्वष्टाष्टागैःषडङ्गकम् ॥ गारुडा
त्मनिभंशान्तंमुकुटादिविभूषितम् ॥ २९ ॥ वरङ्गदाञ्चदधतन्तुन्दिलंयक्षसेवि
तम् ॥ लक्ष्मेकञ्जपेन्मन्त्रंदशांशंजुहुयात्तिलैः ॥ ३० ॥ धर्मादिपीठेप्रयजेद्
ङ्गलोकेशहेतिकम् ॥ शिवालयेजपेन्मन्त्रमयुतंधनवृद्धये ॥ ३१ ॥ विल्वमू
लोपविष्टेनजप्तोलक्षंधनर्द्धिदः ॥ अथमन्त्रान्तरंवक्ष्येॐक्लींहींश्रींचसमुच्चरेत् ॥
३२ ॥ श्रींहींक्लींॐचविंवित्तेश्वरायनमइत्यपि ॥ षोडशाणोस्यमुन्यादिप्रा

१ यस्मात् इतिशेषः, जिस मन्त्रसे २ यज्ञायकुबेरायवैश्रवणायधनधान्याधिपतयेधन
धान्यसमृद्धिमेदेहिददापयस्वाहा ३ यज्ञायहृदयायनमः ॥ कुबेरायशिरसे स्वाहा, वैश्रवणा
यशिखायैवपद्, धनधान्याधिपतयेकवचायहुम्, धनधान्यसमृद्धिमे नेत्रत्रयायवौषद्, देहिदा
यय स्वाहा अस्त्रायफद् ४ ॐ क्लीं हीं श्रीं श्रीं हीं क्लीं ॐ विंवित्तेश्वराय नमः ॥

र्वात्रिद्विदिनेत्रकैः ॥ ३३ ॥ पञ्चाक्षिभ्यांपडङ्गस्याध्यानपूजादिपूर्ववत् ॥
 अथमन्त्रान्तरं वक्ष्ये कुबेरस्य गजाक्षरम् ॥ ३४ ॥ तौरोवैश्रवणायैति स्वाहा प
 ञ्चाङ्गमत्र तु ॥ स्वाहान्तैः प्रणवाद्यैश्च पञ्चभिर्मन्त्रवर्णकैः ॥ ३५ ॥ धनपूर्ण
 स्वर्णकुम्भं तथारत्नकरण्डकम् ॥ हस्ताभ्यां विभ्रतं सर्वकरपादञ्च तुन्दिलम् ॥
 ३६ ॥ वटाधस्ताद्रत्नपीठोपविष्टं सस्मिताननम् ॥ वर्णलक्षजपेद्धोमपूजाप्रा
 ग्ग्रन्महाधनी ॥ ३७ ॥ सेवनादस्य भवतियक्षिण्याद्यास्तथावशे ॥ अथातः
 सम्प्रवक्ष्यामि ईशानमनुमद्भुतम् ॥ ३८ ॥ प्रणवं हंसमुच्चार्य ईशानाय वदेत्ततः ॥
 विद्याधिपतये चेति स्फटिकेति वदेत्ततः ॥ ३९ ॥ वर्णाय शूलहस्ताय डेन्तश्च वृष
 वाहनः ॥ नमोन्त एकत्रिंशद्विर्णैर्मन्त्र उदाहृतः ॥ ४० ॥ ॐ हमाद्यैर्नमोन्तै
 श्च पञ्चाङ्गपञ्चभिः पदैः ॥ शक्तीनां मनवो ये च ताविद्याः परिकीर्त्तिताः ॥ ४१ ॥
 पुरुषाणान्तु ते मन्त्राविद्यास्तु पुरुषं विना ॥ भवन्ति नैव फलदा यथानारीनरं वि
 ना ॥ ४२ ॥ पुंसां योगो यत्र नोक्तस्तत्रेशानं प्रयोजयेत् ॥ स्त्रीमन्त्रो भोगदः प्रो
 क्तः पुंमन्त्रो मोक्षदः परः ॥ ४३ ॥ उभयोपासनं देवाभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥
 लक्ष्म्या च विष्णुना योगो गायत्र्या भास्करेण च ॥ ४४ ॥ गणेशेन सरस्वत्याय
 क्षिण्याद्याभिरात्मना ॥ दक्षिणाम्नाय शक्तीनां शैवमन्त्रैश्च योजनम् ॥ ४५ ॥
 वामे तु भैरवैर्मन्त्रैः शेषाम्नायेष्वयं मनुः ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि ब्रह्मणो मन्त्रमद्भु
 तम् ॥ ४६ ॥ तौरं पाशं ब्रह्मणे च लोकाधिपतये वदेत् ॥ रक्तवर्णयोर्ध्वलोकपा
 लकाय वदेत्ततः ॥ ४७ ॥ पद्महस्ताय च पदं डेन्तः स्याद्धंसवाहनः ॥ नमोन्तो

१ तीन, दो, दो, दो, पांच, और दो अक्षरों को क्रमसे न्यास करना, जैसे, ॐ ह्रीं ह्रीं
 हृदयाय नमः, श्रीं श्रीं शिरसे स्वाहा इत्यादि २ ॐ वैश्रवणाय स्वाहा, आदिमें ॐ और
 अन्तमें स्वाहा जोड़कर वैश्रवणाय, इस पदके पांचो अक्षरों को पञ्चाङ्गों में न्यास करना जैसे,
 ॐ वैस्वाहा हृदयाय नमः, ॐ श्रस्वाहा शिरसे स्वाहा इत्यादि ३ ॐ हं ईशानाय विद्याधिप
 तये स्फटिकवर्णाय शूलहस्ताय वृषवाहनाय नमः, ४ ॐ हं ईशानाय नमः हृदयाय नमः, ॐ
 हं विद्याधिपतये नमः शिरसे स्वाहा, ॐ हं स्फटिकवर्णाय नमः शिखायै वषट्, ॐ हं शूल
 हस्ताय नमः कवचाय हुम् ॐ हं वृषवाहनाय नमः नेत्रत्रयाय वौषट् ५ ॐ आं ब्रह्मणे लोका
 धिपतये रक्तवर्णयोर्ध्वलोकपालकाय पद्महस्ताय हंसवाहनाय नमः ॥

बाणरामाणोमन्त्रोयंपरिकीर्तितः ॥ ४८ ॥ तौरपाशादिकैःषड्विःपदैरङ्गह
दन्तकैः ॥ नास्यपूजाविधिःप्रायोजपोस्यपरिकीर्तितः ॥ ४९ ॥ वर्णलक्षज
पादेवनिग्रहानुग्रहक्षमः ॥ दशपत्रेयजेदेनंप्रागीशान्तदलेसुराः ॥ ५० ॥ न
तत्रममशापोस्तिशापःकेवलपूजने ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिशेषस्यमनुमद्भुत
म् ॥ ५१ ॥ तौरमायामनन्तायनागाधिपतयेवदेत् ॥ गौरवर्णायातलादि
सप्तलोकेश्वरायच ॥ ५२ ॥ चक्रहस्तायगरुडवाहनायनमोन्तकः ॥ एकच
त्वारिंशदणोमन्त्रोनन्तस्यकीर्तितः ॥ ५३ ॥ मन्त्रप्रतिचतुर्दश्याञ्चतुर्दशश
तञ्जपेत् ॥ दुग्धंहुनेदिन्द्रविप्रान्भोजयेच्चतुर्दश ॥ ५४ ॥ कुर्याच्चतुर्दशीम
क्त्याधनधान्ययुतोभवेत् ॥ राज्यभ्रष्टोलभेद्राज्यंविद्याकामस्तुपण्डितः ॥ ५५ ॥
भाद्रशुक्लचतुर्दश्यांविशेषात्पूजनम्मत्तम् ॥ ईश्वरस्यचपूजायांपृथिवीपूजनंम
त्तम् ॥ ५६ ॥ एवमुक्त्वादिक्पमन्त्राःकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ ५७ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुवृत्ते मेरुतन्त्रे शिवप्रणीते दशदिगीशमन्त्रप्रकाशश्चतुर्विंशः ॥ २४ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेवमहादेवतेजोमात्रन्तुसूर्यजम् ॥ तदादीपस्यमे
मन्त्रंफलञ्चकृपयावद ॥ १ ॥ ईश्वरउवाच ॥ शृणुदेविप्रवक्ष्यामिदीपस्यवि
धिमद्भुतम् ॥ आदौगणेशदीपस्तुकार्य्याकार्य्यविनिर्णये ॥ २ ॥ कर्त्तव्य
स्तत्प्रवक्ष्यामिकार्य्यमष्टविधिस्मृतम् ॥ शान्तिकम्पौष्टिकंवर्यंमारणंस्तम्भन
न्तथा ॥ ३ ॥ मोहोच्चाटौद्वेपणञ्चतेपुदीपञ्चरेत्क्रमात् ॥ गोधूमयवमाषाणामृ
त्तिकास्वर्णभाण्डजम् ॥ ४ ॥ ताम्रायसौक्रमात्पात्रंवर्तयःश्वेतपीतके ॥ कृ
ष्णनीलारुणारक्तहरित्कपीतसूत्रकैः ॥ ५ ॥ पूर्वाशाद्यष्टकाष्ठानांक्रमात्सम्भु
खमाचरेत् ॥ उदक्प्राग्दक्षतोयेशाग्निरक्षोवायुशूलिदिक् ॥ ६ ॥ सम्भुत्तन्तु
मुखंकुर्यात्साधकःस्वस्वकर्मणि ॥ गव्याज्यन्तिलतैलञ्चराजिकोत्थञ्चसर्षप
म् ॥ ७ ॥ महिष्याज्यमुमातैलंवसातैलंकुशुम्भजम् ॥ लिखेत्सूर्यदलंपञ्चलि
सगोमयमण्डले ॥ ८ ॥ दीपास्यदिशमारभ्यगणेशंतत्रपूजयेत् ॥ सुमुखश्चै

१ ॐ आं, इन दोनों बीजोंको आदिमें उच्चारणकरके मन्त्र का एक कह उसके अन्तमें
नमः जोड़कर पढ़कर न्यासकरे, जैसे ॐ आं ब्रह्मणे नमः हृदयाय नमः इत्यादि २ ओम् ॥

कदन्तश्चकपिलोगजकर्णकः ॥ ६ ॥ लम्बोदरश्चविकटोविघ्ननाशोविना
यकः ॥ धूम्रकेतुर्गणध्वक्षोभालचन्द्रोगजाननः ॥ १० ॥ द्वादशैतानिनामा
नियःपठेच्छृणुयादपि ॥ विद्यारम्भेविवाहेचप्रवेशेनिर्गमेतथा ॥ संग्रामेसङ्कटे
चैवविघ्नस्तस्यनजायते ॥ ११ ॥ एतान्यत्रयजेद्विद्वान्पश्चाद्दीपंप्रदापयेत् ॥
ऊर्ध्वाधःकम्पतेदीपस्तदाकार्यप्रसिद्ध्यति ॥ तिर्यक्कम्पेनकार्यस्यात्सम्यग्ज्यो
तिपिसत्वरम् ॥ १२ ॥ तेजोमान्द्येविलम्बेनचात्रकौतुकमुच्यते ॥ जातांदेव
गणेकन्यांकुमारंवासमानयेत् ॥ १३ ॥ स्त्रियंवासिद्धवेषश्चसम्यगानीयपूजयेत् ॥
अधस्तात्स्थापयेत्पूतंविस्तीर्णंकांस्यभाजनम् ॥ १४ ॥ जलपूर्णंचतन्मध्येसाप
श्येत्स्थिरदृक्ततः ॥ चिन्तयित्वास्वीयकार्यन्तदुपर्यक्षतान्क्षिपेत् ॥ १५ ॥
कार्यानुसारंसापश्येत्पुत्तलीनांचकौतुकम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवगला
दीपमुत्तमम् ॥ १६ ॥ कृतेनयेनविघ्नौघोविलयंयातिमन्त्रिणः ॥ शुद्धानिखलु
बीजानिपक्षतुर्मुद्रेणवा ॥ १७ ॥ एकीकृत्यविधातव्योदीपःसुस्निग्धशोभनः ॥
षट्त्रिंशत्तन्तुभिःकार्यादृढावर्तिःसुरञ्जिता ॥ १८ ॥ गव्यमाज्यञ्चकौशुम्भै
लंवादीपकर्माणि ॥ एतान्यानीयपूर्वन्तुततोदीपम्प्रदापयेत् ॥ १९ ॥ हरिद्वार
ञ्जितंवस्त्रंपरिधायशुचिःक्षमी ॥ पीतासनोपविष्टश्चपीतमाल्यानुलेपनः ॥
२० ॥ उत्तरासम्मुखोभूत्वाहरिद्वारशक्लभूतले ॥ त्रिकोणंकारयित्वातुदीपं
स्थाप्ययत्नतः ॥ २१ ॥ घृतमापूर्यवर्त्तीचदीपंप्रज्वालयेत्सुधीः ॥ मूलमन्त्रं
समुच्चार्यइतिदीपन्ततंवदेत् ॥ २२ ॥ सङ्कल्पन्यासपूर्वतुजपेदष्टोत्तरंशतम् ॥
एवंरात्रौप्रकुर्वाणोमासेनैकेनसाधकः ॥ २३ ॥ असाध्यंसाधयेत्कामान्वश
येदात्मनोरिपून् ॥ क्षोभयेत्स्तम्भयेच्चापिद्वेषयेत्प्रक्षिपेदपि ॥ २४ ॥ अथातःस
म्प्रवक्ष्यामिसर्वमन्त्रेषुगोपितम् ॥ दीपंवटुकनाथस्यसर्वकामफलप्रदम् ॥ २५ ॥
तारंमागारंमांकामम्मायांलक्ष्मींचवाग्भवम् ॥ सर्वज्ञायप्रचण्डेतिवदेत्पराक्रमा
यच ॥ २६ ॥ वटुकेतिइमंदीपंगृहाणपदमुच्चरेत् ॥ सर्वकार्याणीतिपदंसाधये
तिवदेतिच ॥ २७ ॥ दुष्टान्नाशययुग्मञ्चत्रासयद्वितयंजपेत् ॥ सर्वतोममरक्षां
चवर्त्ममद् ॥ २८ ॥ स्वाहावट्पष्टिवर्णोयंदीपमन्त्रउदाहृतः ॥ भवेद्भैरवमन्त्र
स्यसाधकोयउपासकः ॥ २९ ॥ तेनवर्त्तिःप्रकर्त्तव्यामन्त्रार्णमितसूत्रकैः ॥

आदौतुलघुदीपेनज्ञात्वाकार्यस्यसाध्यताम् ॥ ३० ॥ पश्चात्कुर्यात्तुसाध्येतु
 कार्यप्रोक्तनुदीपकम् ॥ साध्येकार्यद्विगुणितंकष्टेनुत्रिगुणंमतम् ॥ ३१ ॥
 असाध्येनैवकर्त्तव्योदीपःत्रासप्रदोभवेत् ॥ यस्यकार्यस्यपात्रादियदुक्कलघु
 कर्मणि ॥ ३२ ॥ तदेवसर्वविज्ञेयंदिपलंपात्रमुच्यते ॥ अष्टसूत्राभवेद्वर्त्तिः
 स्नेहःपलमितःस्मृतः ॥ ३३ ॥ कार्यन्तुद्विगुणप्रोक्तंशुभंवाशुभमेवच ॥ य
 स्मिन्नान्यस्यकष्टस्याच्छुभंतच्छान्तिपौष्टिकम् ॥ ३४ ॥ तत्रोच्यतेभैरवस्य
 ध्यानंश्वेतंचतुर्भुजम् ॥ श्वेतवर्णदक्षहस्तेवामेश्वरान्तराजितम् ॥ ३५ ॥ ध्येयं
 मुकुटमौलिंचश्वेतकौपीनवाससम् ॥ त्रिनेत्रंश्वेततिलकंमुक्ताभरणभूषितम् ॥
 ३६ ॥ वैरिणांडुःखजनकमशुभमारणादिके ॥ नीलवर्णमुक्ककेशंशिरोमाला
 विभूषितम् ॥ ३७ ॥ किङ्किणीमालयायुक्कंत्रिनेत्रंचभयानकम् ॥ नागपाशंचघ
 ण्टांचवामयोर्दक्षयोःपुनः ॥ ३८ ॥ वरंकपालंदधतंध्यायेत्तंकूरविग्रहम् ॥ सर्व
 स्मिन्शुभकार्येत्तुतैलंस्यात्पुष्पवासितम् ॥ ३९ ॥ गोधूमपिष्टजंपात्रमथवात
 ण्डुलोद्भवम् ॥ कर्त्तव्यंकुडवग्राहिशोधयेच्छ्वेतपर्वतः ॥ ४० ॥ जलपूतन्तुतद्धा
 न्यंसोमेकृत्वाविशोषयेत् ॥ कुमार्याहस्तकेनैवभौमेवेष्ट्यंसमाचरेत् ॥ ४१ ॥ दीप
 पात्रंसाधकस्तुभैरवंकवचंपठेत् ॥ स्वेष्टमन्त्रस्ययेवर्णाःसाध्यनामसमन्विताः ॥
 ४२ ॥ कामप्रयोगेकर्त्तव्यावैदिकायास्तुतन्तवः ॥ तिस्रःपञ्चतथासप्तवर्त्तयःकार्य
 गौरवात् ॥ ४३ ॥ देवानामालयेदीपःशुभकर्मणिशस्यते ॥ उत्तराभिमुखः
 शान्तौप्राङ्मुखःपौष्टिकेमतः ॥ ४४ ॥ दीपमन्त्रमथोवक्ष्येकुर्याद्द्वितत्रयंशुभम् ॥
 महत्रिकोणकस्योर्ध्वङ्कोणेष्वस्यचसंलिखेत् ॥ ४५ ॥ षट्कोणंषोडशदलयुक्कंतस्य
 चवाह्यतः ॥ लिखेदष्टदलंपद्मंदीपयन्त्रमुदाहृतम् ॥ ४६ ॥ परीक्षार्थंनित्यदी
 पेकाम्यकर्मणिचोच्यते ॥ पुष्पंवासिततैलंवासर्वकामफलप्रदम् ॥ ४७ ॥ माष
 गोधूममुद्गाश्चतिलतण्डुलकाःशुभाः ॥ तैर्निर्मितन्दीपपात्रंसर्वकामफलप्रद
 म् ॥ ४८ ॥ एकविंशतिसूत्रैश्चश्वेतैःस्यात्सर्वकामदः ॥ निकटेभैरवस्यापिशाल
 ग्रामस्यसन्निधौ ॥ ४९ ॥ यथास्फटिकलिङ्गस्यनिकटेसर्वकामदम् ॥ अश्व
 त्थतरुमूलेचसर्वकामसमृद्धये ॥ ५० ॥ शतान्यष्टौतथाचाष्टगुरुकार्यपलानितु ॥
 मध्यमैष्टांशरहितैःसाध्येष्टाविंशसम्मितैः ॥ ५१ ॥ सहस्रसूत्रजावर्त्तिर्महाकार्ये

थमध्यमे ॥ शतत्रयेणकर्त्तव्यालघुकार्ये शतेनतु ॥ ५२ ॥ श्रीकामस्तिलतैले
नपात्रंकस्तूरिकाभवम् ॥ यदालवङ्गकर्पूरत्वगेलाभिःसमुद्रवम् ॥ ५३ ॥ दीपं
कुर्व्यान्नृपद्वारेवर्षात्स्यान्महतीरमा ॥ दरिद्रस्ताम्रपात्रेवाकस्तूर्यादिकलेपि
ते ॥ ५४ ॥ पथिकागमनार्थन्तुतिलतैलेनदीपकम् ॥ गोधूमतरुलसमं चूर्णयात्र
प्रशस्यते ॥ ५५ ॥ राजद्वारेचरेदीपमेकविंशतिसूत्रकम् ॥ वर्णजश्चैवववलंवि
प्रमार्गादिकंजयेत् ॥ ५६ ॥ वश्यार्थमतसीतैलंपात्रंतरुदुलपिष्टकम् ॥ राजद्वारे
चरेदीपंवर्त्तिःकौशुम्भरञ्जिता ॥ ५७ ॥ सार्वपराजनाशायतैलंपात्रन्तुमुद्रजम् ॥
हनुमत्सन्निधौदीपोवर्त्तिःकौशुम्भरञ्जिता ॥ ५८ ॥ मारणेशजिकातैलयद्वावैभी
तकोद्भवम् ॥ दीपंदद्यान्मारणार्थंराजद्वारेपितुर्गृहे ॥ ५९ ॥ दक्षिणाभिमुखंदी
पंलोहपात्रेप्रकल्पयेत् ॥ शत्रोर्मृत्युकरेकार्येवर्त्तिःस्यात्कृष्णतन्तुभिः ॥ ६० ॥
करञ्जतैलमुच्चाटेपात्रंकृष्णतिलोद्भवम् ॥ वर्त्तिश्चकृष्णसूत्रस्यराजद्वारेचरेदि
मम् ॥ ६१ ॥ मधूकतैलंविद्वेषेपात्रञ्चात्रकुलत्थजम् ॥ चतुष्पथेदीपदानंवर्त्तिः
स्यादत्रकर्बुरा ॥ ६२ ॥ मोहनेचाढकीपात्रंमाञ्जिष्ठसूत्रमुच्यते ॥ प्रदीपेतिलतैलं
स्यान्नृपद्वारेचरेदिमम् ॥ ६३ ॥ संग्रामविजयार्थंतुपात्रंस्यान्मापपिष्टजम् ॥
दुर्गायाःसन्निधौदेयारक्तसूत्रैश्चवर्त्तिका ॥ ६४ ॥ सन्धौत्रिपिष्टजंपात्रंवान
दीकूलमृद्भवम् ॥ दीपञ्चसङ्गमेदद्याद्वर्त्तिस्त्रिगुणरूपिका ॥ ६५ ॥ एकविंशति
सङ्ख्याकास्तन्तवोऽध्ययतिस्मृताः ॥ पात्रंचमृन्मयंकुर्व्यादीपदानेचतुष्पथे ॥
६६ ॥ बालग्रहेचभूतादौखेटेषुविषमेषुच ॥ शैलकूलेदेवतायाःसन्निधौदीपमा
चरेत् ॥ ६७ ॥ मारणादिकपट्टर्मसाधनेवाचतुष्पथे ॥ माहिषेणघृतेनैवपात्रं
नरकपालजम् ॥ ६८ ॥ विद्याकामोगणेशस्यसंनिधौदन्तपात्रके ॥ श्वेतां
वर्त्तिगोघृतेनचतुर्थ्यांतुसमाचरेत् ॥ ६९ ॥ राजद्वारेबन्धमुक्तौकारागेहेथवाचरे
त् ॥ पात्रेतुताम्रजेदीपंधूमवर्णांतुवर्त्तिका ॥ ७० ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिदी
पयोर्लघुकाम्ययोः ॥ शुभाशुभादिचिह्नानियैःकार्यकार्यनिर्णयः ॥ ७१ ॥
विप्रादिदर्शनेदीपारम्भेसिद्धिक्रमेणच ॥ पूर्णापादोनितार्धाचपादतुल्याथब
न्धनम् ॥ ७२ ॥ म्लेच्छादिदर्शनेप्रोक्तंमाज्जारादिकदर्शनम् ॥ मध्यमंनील
कण्ठादेःश्रीकीर्त्तिविजयप्रदम् ॥ ७३ ॥ दीपज्वालासमश्लक्षणाजायतेचप्रद

क्षिणा ॥ अष्टभिर्दिवसैस्तस्यकार्यसिद्धिर्नसंशयः ॥ ७४ ॥ खरकण्टप्रभाज्वा
लामरण्वान्धवैःसह ॥ कृष्णाज्वालातदाशत्रोःकार्य्यनैवप्रजायते ॥ ७५ ॥
दीपेनादःसुपूर्णेचकार्य्यसिद्धिर्विलम्बतः ॥ यदाचरचरेद्दीपःकार्य्यनष्टंदाभवे
त् ॥ ७६ ॥ दीपस्यवपनेचौर्यगोनाशःपात्रसंश्रवे ॥ दीपवर्येषुतद्दीपलाय
नान्मन्दनेत्रता ॥ ७७ ॥ कृत्वान्यासादिकंसर्वप्राञ्जुखोदीपमाचरेत् ॥ एतद्दीप
विधानंतुवदुकस्यप्रकीर्तितम् ॥ ७८ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिशक्तीनांतुष्टिका
रकम् ॥ पात्रेत्रिकोणेशक्त्यर्थंदीपदानंप्रकल्पयेत् ॥ ७९ ॥ दक्षिणाम्रायश
क्तीनांत्रिलोहान्यतमंभवेत् ॥ ऊर्ध्वाम्रायेपिष्टपात्रंकाचपापाणसम्भवम् ॥
८० ॥ पश्चिमाम्रायदेवीनांप्राच्यानांमार्त्तिकंमतम् ॥ नृकपालंवामगानां
क्रमाद्वैगोघृतंघृतम् ॥ ८१ ॥ तैलंचसार्पंप्रोक्त्वसाचेतियथाक्रमम् ॥ श्वेतर
क्लहरिपीतकृष्णसूत्रास्तुवर्त्तिकाः ॥ ८२ ॥ देवाम्रायमुखादीपाःकर्त्तव्यादेव
ताप्तये ॥ देवागारेसरिक्तीरेराजगेहेचतुष्पथे ॥ ८३ ॥ श्मशानेचकृतादीपा
स्तत्तद्देवततुष्टिदाः ॥ गणेशवत्परीक्षात्रकार्याकार्यविनिर्णये ॥ ८४ ॥ अथा
तःसम्प्रवक्ष्यामिशिवदंशिवदीपकम् ॥ सर्वपापप्रशमनंसर्वोपद्रवनाशनम् ॥
८५ ॥ शून्येतुवद्विसूत्राणांदीपवर्त्तिप्रकल्पयेत् ॥ बिल्वपत्रोद्भवंपात्रंदद्याद्दी
पंशिवालये ॥ ८६ ॥ एवंद्वादशवर्णानिप्रज्वलेद्दिनरात्रकम् ॥ तस्यवंशेन
दारिद्र्यंनकालमरणंभवेत् ॥ ८७ ॥ पूर्वद्वारेऽश्रयेद्दीपःस्वर्गमोक्षायदक्षिणे ॥
पश्चात्सुवृष्टयेदेयःशेषकार्य्येषुचोत्तरे ॥ ८८ ॥ गोघृतेनकृतोदीपःशिवस्याति
प्रियङ्करः ॥ तिलतैलेनाभिचारेतारतम्यंविचारयेत् ॥ ८९ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्या
मिरीगन्धमानुदीपकम् ॥ कुर्यात्स्वर्णमयेपात्रेतदभावेपिताम्रके ॥ ९० ॥ कु
शुम्भवर्त्त्याकृतयासूत्रैर्द्वादशभीरवौ ॥ द्वादशांगुलदीर्घासाकुडवन्तुघृतंस्मृत
म् ॥ ९१ ॥ ज्वालयित्वासकृद्दीपंनस्पृशेत्तयदाखिलम् ॥ घृतंप्रज्वाल्यशान्त
श्चेद्भोगनाशस्तदाध्रुवम् ॥ ९२ ॥ पलमारभ्यस्वार्थान्तंदृष्ट्वारोगबलावलम् ॥

१ छह रक्तीका माशा चारमाशेका टंक दो टंकका कोल दो कोल का कर्ष दो कर्ष की
शुक्ति दो शुक्तिका पल याने टका दो पलकी प्रसृति दो प्रसृतिकी अञ्जली इसीको कुडव
कहते हैं और दो कुडवका शराव दो शरावका प्रस्थ चार प्रस्थका आदक चार आदक का
द्रोण दो द्रोणका सूर्य दो सूर्यकी द्रोणी चार द्रोणीकी खारी होती है ॥

कल्पयेद्दीपद्रव्यस्यमानं लोकानुसारतः ॥ ६३ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामिविष्णो
र्दीपमहाद्भुतम् ॥ सर्वकामोगोघृतेनमारणं माहिषेण च ॥ ६४ ॥ विद्वेषादि
तुर्वर्क्यास्त्रिषु पात्रं क्रमाद्भवेत् ॥ ताम्रजं लोहजं काचं क्रमात्रिषु च कर्मसु ॥ ६५ ॥
विष्णोस्तु प्रीतये कुर्यादामलोत्थरजोद्भवे ॥ दुःस्वप्नोत्पातभूतानि नश्यन्त्यच्यु
तदीपतः ॥ ६६ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ गोपनीयं प्रय
त्नेन न वाच्यं यस्य कस्यचित् ॥ ६७ ॥ शक्त्याद्यहर्गणार्केषु भक्तो वर्णात्प्रजाय
ते ॥ मन्त्रवर्णस्य दिवसे क्रमाद्दीपम्प्रकल्पयेत् ॥ ६८ ॥ सायन्तुकुडवाज्यस्य
वर्तयः पञ्चतन्तुभिः ॥ यावज्ज्वलति दीपो सौ तावत्तस्य मनुजपेत् ॥ ६९ ॥
मन्त्रार्णसंख्यदीपेषु ज्वलितेषु च तद्दिने ॥ पुनर्दीपे कृते सा तु दीपं संपश्यति स्फु
टा ॥ १०० ॥ इष्टं स्वकीयं कथयेद्यावद्यन्मानसे प्लितम् ॥ तदादिदेवता तुष्टा गुप्त
मेतत्प्रकाशितम् ॥ १ ॥ कार्त्तवीर्य्यसमो न्योनभवेद्दीपप्रियः सुरः ॥ तन्त्रेषु तद्दी
पविधिर्वहुधा सम्प्रकीर्तितः ॥ २ ॥ इति ते भास्करस्योक्तो विधिर्दीपसमन्वितः ॥
अतः परं यदिष्टं पृच्छतस्तच्च मां प्रति ॥ १०३ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रे श्रीशिवप्रणीते दीपविधिप्रकाशः पञ्चविंशः २५ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि कल्पे कस्मिन् भवन्ति वै ॥ दशाव
ताराः श्रीविष्णोस्तान्समस्तान् वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीशङ्कर उवाच ॥ एकत्र भा
वउत्पन्नो मत्स्यो वै कल्प आदि मे ॥ तस्य मन्त्रम्प्रवक्ष्यामि भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥
२ ॥ तारो नमो भगवते मं मत्स्याय रमां वदेत् ॥ द्वादशाक्षरमन्त्रो यं मुनिर्ब्रह्मास
मीरितः ॥ ३ ॥ गायत्रं छन्द उद्दिष्टं देवतामीनविग्रहः ॥ भगवान्सरमानाथो बीजं
श्रीमं च कीलकम् ॥ ४ ॥ नात्यघोरो हिनसम आकण्ठवानराकृतिः ॥ घनश्याम
श्चतुर्बाहुः शङ्खचक्रगदाधरः ॥ ५ ॥ शृणीमत्स्यनिभो मूर्धालक्ष्मीवक्षोविराजि
तः ॥ पद्मचिह्नितसर्वज्ञः सुन्दरश्चारुलोचनः ॥ ६ ॥ जपेद्द्वादशाक्षं त्रिमध्व
क्रेस्तिलैर्हुनेत् ॥ प्रत्यहं तद्दशांशेन वैशाखे कार्तिके तथा ॥ ७ ॥ माघे च मार्ग
शीर्षे च हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ आरभ्य भाद्रवहुलमष्टमीं षोडशाहकम् ॥ ८ ॥

१० नमो भगवते मं मत्स्याय श्रीम् इति द्वादशाक्षरमन्त्रः ॥

लक्ष्मीमनुंजपेन्नित्यं त्विमं वापिकलाशतम् ॥ तथैव होमः कर्त्तव्यस्तथान्यदिव
 सेषु तु ॥ ६ ॥ तर्पयेद्द्वादशशतं तिलतण्डुलचन्दनैः ॥ आद्यन्तयोः शतान्य
 शौतर्पयेच्च यथाश्रियम् ॥ १० ॥ रक्तेत्पलैर्वापद्भैर्वा मालत्यादिसुगन्धिभिः ॥
 एवं कृते चैकवर्षान्मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ ११ ॥ नित्यं द्वादशाविंशच श्रीरू
 पांचसुवासिनीम् ॥ भोजयेत्पूजनं चास्य चरेत्तोयाशये सदा ॥ १२ ॥ पट्पत्र
 कर्णिकायान्तुश्रीयुतं देवमर्चयेत् ॥ पट्पत्रेषु पडङ्गानियजेद्वाह्यचतुर्दले ॥ १३ ॥
 मण्डूकं मकरं कूर्मं शिशुमारं च पूर्वतः ॥ तद्वाह्ये गदले पूज्या क्षाराद्याः सप्तसिन्ध
 वः ॥ १४ ॥ तद्वाह्येष्टदले पूज्या वासुक्याद्याः फणीश्वराः ॥ तस्य बाह्येशकदले
 रत्नानितुचतुर्दश ॥ १५ ॥ समुद्रजानितुपूज्या निलक्ष्मीकौस्तुभकानि च ॥ गङ्गा
 द्याः षोडशततो महानद्यः प्रपूजयेत् ॥ १६ ॥ ततश्चाष्टदले वेदानुपवेदसमन्विता
 न् ॥ दिगीशांश्चतदस्त्राणि नवावरणपूजनम् ॥ १७ ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री
 जायते सिद्धिभाजनम् ॥ एतं सुसंस्कृतं मन्त्रञ्जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ १८ ॥ तद्देव
 तादिने सिद्धः पुस्तकादेव जायते ॥ अकुण्ठितः प्रयोगेन न पुनस्तस्य संस्कृतिः ॥
 १९ ॥ एतत्पल्लवितामन्त्राममसिध्यन्ति पार्वति ॥ एतत्सम्पुटिताः सर्वे वैदि
 काः सिद्धिदाः कलौ ॥ २० ॥ अनेन ग्रथिता जप्ताः कौले पुद्गुतसिद्धिदाः ॥ गा
 णेशावैष्णवाः सौराः सिद्धिदद्युर्विदर्भिताः ॥ २१ ॥ यद्बलात्सर्वमन्त्राणां स्व
 यंसिद्धिः प्रजायते ॥ तस्मात्प्रोक्तो नान्यतन्त्रे मेरुतन्त्रे प्रकाशितः ॥ २२ ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामि कूर्ममन्त्रमहाद्भुतम् ॥ एकः कूर्मावतारो भून्मथ्यमाने म
 होदधौ ॥ २३ ॥ तारेन मोभगवते कुंकूमाय धराधर ॥ धुरन्धराय नत्यन्तः सि
 द्धवर्णो मनुः स्मृतः ॥ २४ ॥ प्रकृतिश्छन्द उद्दिष्टं कश्यपोऽस्य मुनिर्मतः ॥ देव
 ताभगवान्निष्णुर्जातः कञ्छपरूपधृक् ॥ २५ ॥ धराधरेत्यादिशक्तिः कुंजीजं स्वे
 ष्टसिद्धये ॥ नयोगो देवताध्यानं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥ २६ ॥ पीताम्बरं कूर्म
 पृष्ठं लसत्सङ्गूलशोभितम् ॥ दीर्घग्रीवं महाग्राहं गिरन्तरं कलोचनम् ॥ २७ ॥
 मन्त्रवर्णैः षडङ्गानि जपो लक्षचतुष्टयम् ॥ आज्यहोमस्तर्पणन्तु चन्दनोत्पलवा
 रिभिः ॥ २८ ॥ कर्णिकायां यजेत्कूर्मदिग्गजांश्च दिग्गष्टके ॥ तद्वाह्ये तु चतु

दिक्षुमदनं वभ्रुकं हरिम् ॥ २६ ॥ महेश्वरं च तद्वाह्ये यजेदष्टदले पुनः ॥ धरां शे
 पंक्षीरनिधिं मण्डूकं देवतादुमम् ॥ ३० ॥ चिन्तामणिं कामधेनुं सुमेरुं च दिगीश्व
 रान् ॥ भूपुरेतस्य बाह्ये तु हेतयो वासमीरिताः ॥ ३१ ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगा
 न्कर्तुमर्हति ॥ श्मशाने कूर्मचक्रस्य शत्रुनामा दिवर्गतः ॥ ३२ ॥ अष्टम्यां च चतु
 र्दश्यां भौमे क्रूरो ग्रभेतथा ॥ राजिका प्रतिमां कुर्याच्छत्रुपांशुसमन्विताम् ॥ ३३ ॥
 अष्टोत्तरशताङ्गानित्तैलाक्कानि होमयेत् ॥ आदौ वामंततो दक्षं स्त्रियावै तद्विप
 र्ययात् ॥ ३४ ॥ पादांगुलीनां दशकं प्रपदौ पादमध्यके ॥ पार्श्वेण गुल्फकजङ्घो
 रुयुगं सक्थियुगं तथा ॥ ३५ ॥ आदौ लिङ्गगुदौ स्फिकौ वस्तिर्नाभिस्तथोदरम् ॥
 कटित्रिकं च हृदयं हुने त्पार्श्वद्वयंततः ॥ ३६ ॥ दशांगुल्यश्च करभगोत्रद्वयायु
 पातथा ॥ रेखास्थानानि चोच्चार्य मणिवन्धप्रकोष्ठकौ ॥ ३७ ॥ कूर्परौ तु भुजौ क
 क्षौस्तनौ वक्षस्थलं गलम् ॥ हनुद्वयं तथा चोष्ठौ चोर्ध्वाधस्थं रद्वयम् ॥ ३८ ॥ अश्रु
 कूर्चतथानासां कपोलौ गण्डशङ्खकौ ॥ नेत्रे भूमध्यकं भालं ब्रह्मरन्ध्रमिति क्रमा
 त् ॥ ३९ ॥ एवं कृते त्रिसप्ताहाद्याति शत्रुर्यमालयम् ॥ न ब्राह्मणे प्रयोक्तव्याय
 तोसौ विष्णुदेवतम् ॥ ४० ॥ अङ्गोलफलपिष्टेन कृत्येयं मोहकारिणी ॥ हरिद्रया
 कृतं चैवं स्तम्भयेदखिलं जगत् ॥ ४१ ॥ विद्वेषेऽक्रसंयुक्पादधूपादितो भवेत् ॥
 श्मशानस्य मृदोच्चाटे गोधूमेर्वश्यता भवेत् ॥ ४२ ॥ सहस्रमयुतं वापिलक्षं का
 र्यानुसारतः ॥ सत्कार्ये प्रजपेन्मन्त्रं सिद्धिः स्यान्नात्र संशयः ॥ ४३ ॥ अथातः
 सम्प्रवक्ष्यामिवराहस्यमनूञ्छुभान् ॥ कल्पजाताश्चतुर्वर्णा अवतारारमाप
 तेः ॥ ४४ ॥ तौ रोममो भगवते वराहेति च संवदेत् ॥ रूपाय भूर्भुवः सुवः पतये भूप
 तीति च ॥ ४५ ॥ त्वं मे देहि दापयेति स्वाहान्तः सुस्वर्णकः ॥ ऋष्याद्या भार्गवा
 नुष्टुब्धवराहाः परिकीर्त्तिताः ॥ ४६ ॥ पञ्चाङ्गान्येकशृङ्गाय नमः प्रोक्त्वा हृदि
 न्यसेत् ॥ मां व्योल्काय नमः शार्पते जोधिपतये नमः ॥ ४७ ॥ शिखायां कवचं
 तस्य विश्वरूपाय वै नमः ॥ महादंष्ट्राय च नमोऽस्त्रमेतत्पल्लवान्वितम् ॥ ४८ ॥

१ ऐरावतः पुण्डरीकः वामनः कुमुदोज्जनः । पुष्पदन्तः सार्वभौमस्तुपती कश्च दिग्गजाः
 २ कल्पवृक्ष ३ ॐ नमो भगवते वराह रूपाय भूर्भुवः सुवः पतये भूपति त्वं मे देहि दापय स्वाहा
 ४ तैत्तिरीय अक्षर का मन्त्र है ॥

सप्तपदसप्तपञ्चाष्टमूलाणैश्चपुनश्चरेत् ॥ न्यासःकेशवमात्राख्योन्यासोनित्य
 स्तुवैष्णवे ॥ ४९ ॥ पादाग्राज्जानुपर्यन्तंस्वर्णाभंचततःस्मरेत् ॥ आनाभि
 कर्पूरनिमंनाभितस्तुगलावधि ॥ ५० ॥ अग्निवर्णमस्तकेचपूर्णचन्द्रसमद्यु
 तिम ॥ शङ्खारिखङ्गांश्चगदांवरशक्तीतथैवच ॥ ५१ ॥ अभयदंष्ट्रयाक्षोणींद
 धतंश्चसनेनिलः ॥ वागीशाहुंकृतौबाह्वोश्चन्द्रमूर्यौशिवोमुखे ॥ ५२ ॥ पद्म
 मष्टदलंकृत्वामध्येदेवंसमर्चयेत् ॥ दंष्ट्रायांतस्यवसुधांदिकूपत्रेषुयजेत्कमा
 त् ॥ ५३ ॥ ईशानपूर्वयोर्मध्येपञ्चाङ्गानिविदिक्षुच ॥ पुनःकोणेषुपूज्यानिर
 क्षःप्राच्यन्तरान्तिमम् ॥ ५४ ॥ दलाग्रेषुकमाच्चक्रंशङ्खंखड्गंचखेटकम् ॥ गदां
 शक्तिंवरंचैवचापंघाह्येषुदिकूपतीन् ॥ ५५ ॥ भूपुरेथतदस्त्राणिपूजाक्रमइती
 रितः ॥ लक्षंजपेच्चपद्मानिसादृक्कानिचहोमयेत् ॥ ५६ ॥ तर्पणादिततःकुर्या
 न्मन्त्रसिद्धिःप्रजायते ॥ अथास्यान्यप्रकारेणपुरश्चरणमुच्यते ॥ ५७ ॥ वि
 ल्ववृक्षस्यसान्निध्येजपेन्माससहस्रकम् ॥ दशांशंजुहुयादग्नौपुरश्चरणवान्भ
 वेत् ॥ ५८ ॥ अर्थोऽध्यानाज्जपाद्भूमिर्जपपूजाहुतिव्रतैः ॥ धनधान्यधरालक्ष्यो
 भवन्त्यत्रनसंशयः ॥ ५९ ॥ भूमण्डलेसदाध्यातःप्रयच्छतिकुलेशुभम् ॥ वारु
 णेमृत्युकैःशान्तिरग्नेयेज्वरवश्यता ॥ ६० ॥ वायुमण्डलउच्चाटेखेभूतग्रहरक्ष
 णम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिमण्डलध्यानमद्भुतम् ॥ ६१ ॥ चतुष्कोणंपीतव
 र्णमध्येलंबीजसंयुतम् ॥ नन्द्यावर्त्ताश्चकोणेषुचिन्तयेद्भूमिमण्डलम् ॥ ६२ ॥
 कुक्कुटाण्डसमाकारमर्धचन्द्रनिभन्तथा ॥ वारुणमण्डलंश्वेतंमध्येवंबीजला
 ङ्घितम् ॥ ६३ ॥ रक्तवर्णंत्रिकोणंचमध्येरंबीजमत्रहि ॥ तैजसमण्डलंप्रोक्तं
 ध्येयंभावुकसत्तमैः ॥ ६४ ॥ यंबीजसंयुतंमध्येवृत्तंपद्बिन्दुलाङ्घितम् ॥ समी
 रमण्डलंधूम्रवर्णंध्येयंसदाजनैः ॥ ६५ ॥ आकाशमण्डलंवृत्तंमध्येहंबीजसंयु
 तम् ॥ नीलवर्णमहाशून्यमनाहतखंस्मरेत् ॥ ६६ ॥ सिंहगेशुक्लपक्षेहिरवौ
 श्वेतशिलांशुभाम् ॥ पञ्चगव्यपरिक्षिप्तांसञ्जप्तामयुतेनच ॥ ६७ ॥ उदङ्मुखो
 जपेन्मन्त्रक्षेत्रेतांनिखनेत्पुनः ॥ शत्रूणांसन्निरोधोहिक्षेत्रंचास्यविनश्य
 ति ॥ ६८ ॥ अर्कोदयेङ्गारवारेजपेन्मन्त्रंसमाहितः ॥ वैरिरुद्धादपिक्षेत्रान्मृ
 दमान्तीययत्नतः ॥ ६९ ॥ तांचत्रिधाविभज्यात्रचुल्लमेकंविलिप्यच ॥ पाक

पात्रं द्वितीयं च पयस्यन्ने तथा परम् ॥ ७० ॥ संस्कृते हव्यवाहे च तण्डुलैश्च पचेच्च
रुम् ॥ तत्र देवं यथावच्च धूपदीपमदिभिर्यजेत् ॥ ७१ ॥ साज्येन तेन हविषा हुने
दष्टाधिकं शतम् ॥ एवं भौमाष्टवारेषु कुर्यान्नियतधीः क्रमात् ॥ ७२ ॥ ततः शत्रु
गृहीतं तत्क्षेत्रं सम्प्राप्य ते चिरात् ॥ अहोमुखे भौमवारे मृदं संगृह्य पूर्ववत् ॥ ७३ ॥
पूर्ववच्च चरुं कृत्वा जुहुयात् प्रोक्तकर्मणा ॥ बलिं च दद्यात् क्षेत्रस्य विरोधो नश्यति
क्षणात् ॥ ७४ ॥ देवस्य हुतशेषेण बलिदानमिहोदितम् ॥ सप्तभिर्दिवसैश्च
त्रडाकिनीविकृतिं हरेत् ॥ ७५ ॥ तामेव मृत्तिकां दुग्धं विलोड्या ज्येन संहुनेत् ॥
अष्टाधिकं शतं मन्त्रीशालिभिर्दिनिशं हुनेत् ॥ ७६ ॥ तत्तु संवत्सरात् पूर्णशालिभि
श्च गृहं भवेत् ॥ अनेन जुहुयादाज्यं सहस्रं प्रत्यहं हुनेत् ॥ ७७ ॥ तेन सर्वसमृद्धिः
स्यादञ्जुल्यश्च प्रसूनकैः ॥ सहस्रं स्वादुसंयुक्तैर्वाससां सिद्धिरुच्यते ॥ ७८ ॥
लाजहोमाच्च कन्यासिर्विल्वजैः श्रीर्भवत्यलम् ॥ जिनादि क्षेत्रमासाद्य वादिनो
जयते सदा ॥ ७९ ॥ तत्रासीनो जपेन्मन्त्रं चाष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ एवं कृतेन तत्त
स्य भूमिवादो विनश्यति ॥ ८० ॥ स्वात्मानं मेरुसदृशं कोलरूपं विचिन्तयेत् ॥
अङ्गारवारे प्रजपेत् क्षेत्रं कुर्यात् प्रदक्षिणम् ॥ ८१ ॥ ततो मृदं प्रगृहीयात् स्वस्य क्षेत्रं
प्रजायते ॥ नित्यं भूमिं स्पृशन् मन्त्री जपेदष्टसहस्रकम् ॥ ८२ ॥ विन्दते महतीं
लक्ष्मीं शमयेत् सर्वकण्टकान् ॥ प्रतिष्ठाभूमिकामस्तु भृगौ भौमे धिकं जपेत् ॥ ८३ ॥
नित्यमष्टसहस्रं च योजपेद्धरि मर्चयेत् ॥ महतीं श्रियमाप्नोति महाराजो भवत्यल
म् ॥ ८४ ॥ लक्षं होमो जपान्ते स्याद् हव्यैश्चैव सपायसैः ॥ सप्तद्वीपान्समाप्नोति
नात्र कार्या विचारणा ॥ ८५ ॥ दधिमध्वाज्यसिक्काश्च चतुरंगुलसम्मिताः ॥
गुडूचीरष्टसाहस्रं हुनेद् व्याधिर्विनश्यति ॥ ८६ ॥ आम्रपर्णैर्हुनेन्नित्यं ज्वरशा
न्तिः प्रजायते ॥ गृहीत्वा हस्तयोनीं रंजयेदक्षरसंख्यया ॥ ८७ ॥ मुखप्रक्षाल
नं कृत्वा मुखश्रीस्तस्य वर्द्धते ॥ एवम्प्रोक्तो वराहस्य मनुः सर्वार्थसिद्धिदः ॥ ८८ ॥
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि वराहाष्टाक्षरम् परम् ॥ ॐ भूर्वराहाय नमो मुनिर्ब्रह्मासमीरि
तः ॥ ८९ ॥ जगती छन्द उद्दिष्टं वराहो देवता स्मृता ॥ पदैः समस्तमन्त्रेण पञ्चा

१ ॐ भूः वराहाय नमः इन चारपदों और सब मन्त्रको पढ़कर पंचांगन्यास करना जैसे ॐ हृदयाय नमः इत्यादि क्रमसे समझलेना ॥

ज्ञानिप्रकल्पयेत् ॥ ६० ॥ कृष्णाङ्गनीलवस्त्रचमलिनम्पद्मसंस्थितम् ॥ पृथ्वी
 शक्तियुतं ध्यायेच्छङ्खचक्राम्बुजाङ्गदम् ॥ ६१ ॥ भूलक्ष्मीकान्तिभिरचैव सम
 स्तैः परिवारकैः ॥ चर्मासिवद्विश्वकलौद्रुतसिद्धिप्रदायकम् ॥ ६२ ॥ जपपू
 जादिकं सर्वमस्य पूर्ववदाचरेत् ॥ एवम्मनुयः प्रभजेत्स भवेच्च धरापतिः ॥ ६३ ॥
 इमित्येकाक्षरो मन्त्रो वराहस्य प्रकीर्तितः ॥ हयग्रीवो मुनिः प्रोक्तश्छन्दोनुष्टुप्
 च देवता ॥ ६४ ॥ वराहोर्दीर्घयुक्तेन बीजेनैवाङ्गकल्पनम् ॥ प्राग्वक्ष्यायेदङ्गव
 र्णपूजाद्यं पूर्ववद्भवेत् ॥ ६५ ॥ भूरित्येकाक्षरं बीजं सर्वप्राग्वत्समीरितम् ॥ पीत
 वर्णसदा ध्यायेद्वापरेद्रुतसिद्धिदम् ॥ ६६ ॥ एषाञ्चतुर्णां शक्तिस्तु पृथिवीपरि
 कीर्तिता ॥ क्रमाद्वक्ष्ये हितन्मन्त्रं वराहस्य प्रियानति ॥ ६७ ॥ ॐ नमो भगव
 त्यै च धरायै धराणी धरा ॥ धये स्वाहेति मन्त्रो यमूनविंशतिवर्णकः ॥ ६८ ॥
 धराहृदयमन्त्रो यं भूपतित्वप्रदायकः ॥ मुनिर्वराहोस्य निवृच्छन्दो देवी धराम
 ता ॥ ६९ ॥ त्र्यम्बित्रीषु द्विद्विवर्णैः षडङ्गविधिरीरितः ॥ इन्दीवरयुतांशालिम
 ञ्जरीं दधतीं शुक्लम् ॥ १०० ॥ धराम्पद्मासनां ध्यायेन्नानाभूषणभूषिताम् ॥ पूजा
 तु वैष्णवे पीठे पूर्वमङ्गानि पूजयेत् ॥ १ ॥ ततो यजेदष्टदले पूर्वतः कुचभूकलाः ॥
 वह्निं वह्निं कलाञ्चैव तोयं सूर्यं च तत्कलाः ॥ २ ॥ इन्द्रादींश्चापि वज्रादीनि तिपू
 जाविधिः स्मृतः ॥ लक्ष्मणप्रेतजुहुयाद्घृतसिक्कौदनेन च ॥ ३ ॥ तर्पणं मार्ज्जनं
 कुर्यादि प्राणां तर्पणन्तथा ॥ विधिना तेन संसिद्धे मन्त्रौ काम्यानि कारयेत् ॥ ४ ॥
 रक्तोत्पलानि जुहुयात्स्वादकानि सहस्रकम् ॥ इष्टां भुवं समाप्नोति तद्वन्नीलोत्पलै
 र्हुनेत् ॥ ५ ॥ प्रियंगुपुष्पहोमेन मधुराक्तेन मन्त्रवित् ॥ बहुधान्यधराश्रीणां स
 त्यम्भवति भाजनम् ॥ ६ ॥ मधुरार्द्रतरंगं हुत्वा नूतनांशालिमञ्जरीम् ॥ धरापति
 र्भवेन्मन्त्री मण्डलेन न संशयः ॥ ७ ॥ प्रातर्भृगुदिने मन्त्री साध्यक्षेत्रान्मृदं हरेत् ॥
 शुद्धतोये समालोडयतां च तत्र पचेच्चरुम् ॥ ८ ॥ अग्नौ दुग्धघृतात्यक्लं जुहुयात्तं
 तु यथाविधि ॥ मासषट्कं भृगोर्वारे ह्येवं कृत्वा लभेद्धराम् ॥ ९ ॥ अथातः सम्प्र
 वक्ष्यामि धरामन्त्रं महाद्भुतम् ॥ ॐ मही ग्लौ च नमः प्रोक्त्वा भगवत्यै पदं वदेत् ॥
 १० ॥ धरायै धराणी प्रोच्य धरे युग्माग्निगोहिनी ॥ ग्लौर्हीतारं समुच्चार्य चतुर्वि

१ ॐ लं ग्लौ नमः भगवत्यै धरायै धराणि धरे धरे ग्लौ ह्रीं ॐ ॥

शाक्षरोमनुः ॥ ११ ॥ चतुर्वर्णैः षडङ्गानि ध्यानादिपूर्ववन्मतम् ॥ एष उक्त्वास्तु
 वाराहो मन्त्रः सिद्धोऽखिलेष्टदः ॥ १२ ॥ ग्लौमित्येकाक्षरो मन्त्रः प्राग्वत्पूजादि
 कम्भवेत् ॥ षड्दीर्घयुक्त्वा जीनेन षडङ्गविधिरीरितः ॥ १३ ॥ लैमित्येकाक्षरं वी
 जं सर्वाभीष्टप्रदायकम् ॥ सर्वप्राग्वत्षडङ्गानि दीर्घषट्कान्वितेन च ॥ १४ ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामि नृसिंहस्य मनूनुद्भुतान् ॥ प्रतिमन्वन्तं संवायमवतारे हरेर्भवे
 त् ॥ १५ ॥ द्वीपान्तरे नृसिंहस्तु चतुर्दशमुमूर्त्तिषु ॥ आकल्पं वसते तत्र भक्तानु
 ग्रहकारकः ॥ १६ ॥ आदिमन्वन्तरे जातो नृसिंहो वक्ष्यते धुना ॥ द्वात्रिंशद
 र्णको गोप्यो मुक्तिभुक्तिप्रदो मतः ॥ १७ ॥ उग्रवीरं महाविष्णुं ज्वलन्तं सर्वतो मुख
 म् ॥ नृसिंहं भीषणं रुद्रं मृत्युमृत्युं नमाम्यहम् ॥ १८ ॥ ब्रह्मा मुनिरनुष्टुप् चच्छ
 न्दोऽस्ति नृहरिः सुरः ॥ मन्त्रस्य तु पदैश्चैव प्रणवेनाङ्गपञ्चकम् ॥ १९ ॥ प्रथमो न्या
 स उद्दिष्टः सर्वाभीष्टप्रदायकः ॥ वेदवेदार्णषट्पद्वेदार्णैः स्यात् षडङ्गकम् ॥ २० ॥
 षडङ्गाख्यो द्वितीयो यमङ्गन्यास उदाहृतः ॥ शीर्षे भाले दक्षने त्रेवामने त्रेमुखे क
 मात् ॥ २१ ॥ दक्षिणे बाहुमूले च तन्मध्ये मणिवन्धके ॥ दक्षांगुलीनां मूले च त
 दग्रेवामगेभुजे ॥ २२ ॥ तन्मध्ये मणिवन्धे चांगुलीमूले तदन्तके ॥ दक्षोरुजा
 नुगुल्फेषु चांगुलीमूलके ग्रके ॥ २३ ॥ कण्ठे हृदि तथा नाभौ दक्षपार्श्वे च वाम
 के ॥ पृष्ठे ककुदि मन्त्रस्य न्यसेद्वर्णान्भयापहान् ॥ २४ ॥ तृतीयो न्यास उदि
 तः साक्षाद्देवमयो भवेत् ॥ दक्षांगुष्ठं समारभ्य कनिष्ठान्तन्त्रिपर्वसु ॥ २५ ॥ वा
 मां कनिष्ठामारभ्य वामांगुष्ठावधिन्यसेत् ॥ एवं दक्षकरतले वामेऽपि करजं हरेत् ॥
 २६ ॥ पातकं तुर्य उदितो न्यासो गुल्यादिकः परः ॥ ब्रह्मरन्ध्रे च शिरसि भाले भू
 मध्यके ततः ॥ २७ ॥ नयने नयनाधश्च कपोले कर्णमूलके ॥ दन्तपङ्क्तौ च चि
 बुके उत्तरोष्ठेऽधरोष्ठके ॥ २८ ॥ कण्ठे नाभौ भुजे दक्षे वामे च हृदये स्तने ॥ एवं द
 क्षकरतले वामे वापि कटौ ततः ॥ २९ ॥ लिङ्गे चोरौ तथा जानौ जङ्घायां चापि गु
 ह्यके ॥ पादांगुलीषु सर्वासु तथा हस्तांगुलीषु च ॥ ३० ॥ सर्वाङ्गे रोमकूपेऽप्युक्तह
 त्पललास्थिषु ॥ मज्जाशुक्ले क्रमाद्वर्णान्मन्त्रस्यैकैकशो न्यसेत् ॥ ३१ ॥ अ

१ ग्लां ग्लीं ग्लूं ग्लैं ग्लौं ग्लः इससे षडङ्ग न्यास करना जैसे ग्लां हृदयाय नमः ग्लीं
 शिरसे स्वाहा इत्यादि २ लां लीं लूं लैं लौं लः इससे षडङ्ग न्यास करे ॥

यन्तुपञ्चमोन्यासःसर्वारिष्टनिवारकः ॥ पादयोर्गुल्फयोश्चैवजङ्घयोर्जानुनो
 स्तथा ॥ ३३ ॥ ऊर्वोःकटिद्वयेनाभौहृदिवाहोस्तथागले ॥ चिबुकेदन्तपङ्क्त्यो
 र्चौष्ठाग्रयोश्चकपोलयोः ॥ ३३ ॥ कर्णयोर्वदनेनासाद्वयेक्ष्णोश्चापिमूर्द्ध
 नि ॥ पादादिवर्णन्यासोयंपञ्चमःपरिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ मनोभवबलाकर्षीनृ
 हरेरतिवल्लभः ॥ मुखेमूर्द्धनिनासायानेत्रेश्रोत्रेतथामुखे ॥ ३५ ॥ हृदिनाभौ
 कटौजान्वोःपादयोःक्रमतोऽन्यसेत् ॥ षष्ठोयन्तुपदन्यासोभुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥
 ३६ ॥ अस्मिन्नन्यासेकृतेदेहेरोगैःस्थातुंनशक्यते ॥ नासाग्रेनयनद्वन्द्वेनाभौ
 हृदिचमूर्द्धनि ॥ ३७ ॥ बाह्वोश्चरणयोर्न्यस्येन्मन्त्राणानांचतुष्ककम् ॥ सप्तमो
 यन्यासउक्तरचतुर्वर्णात्मकोहरेः ॥ ३८ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांदायकोनात्रसंश
 यः ॥ मूर्ध्निवक्षसिनाभौचसर्वाङ्गेवाप्रवेशयेत् ॥ ३९ ॥ पादन्यासोष्टमश्चायं
 सिंहव्याघ्रभयापहः ॥ पादतोहृदयाच्चापिन्यसेदर्धद्वयंमनोः ॥ ४० ॥ अर्द्धन्यासो
 यमुदितोनवमोघसमूहहृत् ॥ उग्रादिपदमाभाष्यद्वितीयान्तेनमाम्यहम् ॥ ४१ ॥
 अन्तेब्रूयान्नवस्थानेन्यसेदास्येचमस्तके ॥ नासायानेत्रयोःश्रोत्रेब्रह्मरन्ध्रेतथा
 हृदि ॥ ४२ ॥ नाभौकट्यादिपादान्तंन्यासोयंदशमःस्मृतः ॥ नृसिंहपूर्वा
 ण्याभाष्यचोग्रादीनिपदानिच ॥ ४३ ॥ नमाम्यहंततःप्रोक्तानवस्वङ्गेषुविन्य
 सेत् ॥ पूर्वोक्तेष्वेवडाकिन्यादिकभीतिहरोभवेत् ॥ ४४ ॥ अयमेकादशोन्यासो
 नृहरेरतिपावनः ॥ उग्रादिकपदैरेवंपूर्वदत्तैर्भवेत्पुनः ॥ ४५ ॥ न्यासश्चाष्टवि
 धोऽप्येवमूनविंशप्रकारकः ॥ आनाभिमूलाधाराच्चन्यसेद्वर्णत्रयंबुधः ॥ ४६ ॥
 नाभेहृदयपर्यन्तंन्यसेद्वर्णचतुष्टयम् ॥ हृदोभूमध्यपर्यन्तंवर्णषट्कंप्रविन्यसेत् ॥
 ४७ ॥ मूर्द्धादिपादपर्यन्तंचिन्तयेन्नृहरिंविभुम् ॥ एवंविंशतिरुद्दिष्टान्यासानां
 पातकापहा ॥ ४८ ॥ यस्मान्नृसिंहोभगवान्पापंकृत्वास्यसेवके ॥ तत्कालंकुस्ते
 कोपंविक्षिप्तंकुस्तेजगत् ॥ ४९ ॥ तस्मादपरिहार्येनमज्ञातानांतुपाप्मनाम् ॥
 न्यासैर्भवातिनाशोऽतःसर्वन्यासान्समाचरेत् ॥ ५० ॥ वामेशङ्कमरीदक्षेजानुवि
 न्यस्तबाहुकम् ॥ ग्रसन्तंदैत्यराजानंकृशानूपमतेजसा ॥ ५१ ॥ दंष्ट्राप्रदीप्तव
 दनंललज्जिह्वंत्रिलोचनम् ॥ सुरैश्चमुनिभिर्लक्ष्म्याःकृताञ्जलिकयाशुभम् ॥
 ५२ ॥ मूर्तिं मूलेनसहस्रलप्यदेवमावाह्यपूजयेत् ॥ वामाङ्गेनृहरेःपूज्यालक्ष्मीभूष

एभूषिता ॥ ५३ ॥ वामेपद्मधरादक्षबाहुनानृहरिविभुम् ॥ आशिलष्यन्तीशा
न्तिमूर्त्तिततोङ्गानिप्रपूजयेत् ॥ ५४ ॥ यजेदाशासुगरुडशिवानन्तौविधिक्र
मात् ॥ श्रियंष्ट्रियं धृतिं पुष्टिं थावहिदिशादिषु ॥ ५५ ॥ तृतीयेष्टदले पूज्यं नृ
सिंहानान्तथाष्टकम् ॥ शङ्खिनश्चक्रिणं स्वर्णश्यामं वा शुभवाससम् ॥ ५६ ॥
नृसिंहेस्तम्भनाख्यं तु श्वेतम् प्राच्यां समर्चयेत् ॥ सिन्दूरारुणमाग्नेये यजेद्वश्यं नृ
सिंहकम् ॥ ५७ ॥ बाणचापधरं लक्ष्म्यासेवितम्भकरध्वजम् ॥ दक्षे यजेदब्जमा
लाशङ्खार्थ्यसिगदाधरम् ॥ ५८ ॥ भिन्नदैत्यहृदं कृष्णं त्रिनेत्रं मारणक्षमम् ॥ वि
द्वेषोच्चाटनकरं नीलोत्पलसमप्रभम् ॥ ५९ ॥ वायवीये तथा कोणेशङ्खचक्रगदा
धरम् ॥ विप्राणां पुष्टिदं नेत्रत्रितया लंकृताननम् ॥ ६० ॥ उदग्दले नृसिंहं तं पा
ञ्चजन्यं सुदर्शनम् ॥ गदां निधिं च विभ्राणं लक्ष्म्या युक्त्वा निधिप्रदम् ॥ ६१ ॥ विद्या
भूतिमुदक्पूर्वक्षीराभम् पीतवाससम् ॥ पाशांकुशधरोद्वाहुं शङ्खचक्रधरम् प्रभुम् ॥
६२ ॥ हृत्सरोरुहमध्यस्थं चन्द्रपुञ्जमुनिर्मलम् ॥ लक्ष्म्या युक्त्वा नारसिंहं पूजयेत्सा
धकः सदा ॥ ६३ ॥ चक्रं शङ्खं महापद्मं मुशलं देवदक्षिणे ॥ शङ्खं खेयं गदां शार्ङ्गं
पूजयेद्देववामतः ॥ ६४ ॥ चतुर्थावरणञ्चैतल्लक्ष्म्यादिभिरनन्तरम् ॥ लक्ष्मीदक्षि
णतस्तुष्टिं वामे तत्रैव कौस्तुभम् ॥ ६५ ॥ श्रीवत्संदक्षिणे मध्ये वनमालां च पूजये
त् ॥ पीताम्बरं ब्रह्मसूत्रं नाभिपद्मं किरीटकम् ॥ ६६ ॥ भूषणानि च सर्वाणि पुरो
भागे प्रपूजयेत् ॥ षष्ठीश्रद्धादिभिः श्रद्धामेधा तुष्टिश्च कार्मुका ॥ ६७ ॥ भीमाक्षी
चैव सभया च क्राक्षी दीप्ति लक्षणी ॥ एवं सम्पूज्य विधिवत्साधको भीष्टमाप्नुयात् ॥
६८ ॥ अष्टलक्षं जपेन्मन्त्रं दीक्षितो विजितेन्द्रियः ॥ तत्सहस्रं प्रजुहुयाद्घृताक्क
द्वाविषानले ॥ ६९ ॥ तर्पणं ममार्जनं कृत्वा ब्राह्मणाराधनन्ततः ॥ कुर्यात्संक्षि
प्त्तमन्त्रस्तु प्रयोगानाचरेत्ततः ॥ ७० ॥ काम्यप्रयोगसिद्ध्यर्थं ध्यानभेदान्वदा
म्यहम् ॥ उद्यत्सहस्रार्कभासं त्रिनेत्रं भीषणाकृतिम् ॥ ७१ ॥ वज्रतुल्येक्षणं व
ह्निकान्तिना नानाभुजैर्वृतम् ॥ नखैर्दारितदैत्येशं रक्तधाराकृत्कायकम् ॥ ७२ ॥ क्रूर

१. बीचमें नृसिंह व उनके वामओर लक्ष्मीजी तदनन्तर षडङ्ग और उनके आगे अष्टदल में पूर्वमें गरुड दक्षिण में शिव पश्चिम में शेष उत्तर में ब्रह्मा तथा आग्नेयमें श्री नैऋत्यमें द्वी वायव्य में तुष्टि वा धृति ईशानकोण में पुष्टि इन सबकी पूजाकरे आगे अष्टदल में आठो नृसिंहों को पूजे पूजा मन्त्र नाम से बनालेना जैसे गंगरुदाय नमः ॥

कर्मादिविषयेस्मरेदेवम्भयानकम् ॥ विश्वरूपमयं ध्यानं नृहरेः प्रोच्यते धुना ॥
 ७३ ॥ नृसिंहन्तम्महाभीमंकालानलसमप्रभम् ॥ अन्त्रमालाधरं रौद्रं कण्ठे हारे
 ण शोभितम् ॥ ७४ ॥ नागयज्ञोपवीतं च पञ्चाननसुशोभितम् ॥ चन्द्रमौलिनी
 लकण्ठं प्रतिवक्त्रे त्रिलोचनम् ॥ ७५ ॥ भुजैः परिघसङ्काशैर्दशभिश्चोपशोभि
 तम् ॥ अक्षसूत्रंगदां पद्मं शङ्खं गोक्षीरसन्निभम् ॥ ७६ ॥ धनुश्चमुशलं चैव वि
 भ्राणं चक्रमुत्तमम् ॥ खड्गं शूलं च बाणं च नृहरिं रुद्रगोपनम् ॥ ७७ ॥ इन्द्रनी
 लकनीलाभञ्जन्दाभं वर्णसन्निभम् ॥ पूर्वोदयोत्तरज्वालादूर्ध्वास्यं सर्ववर्णकम् ॥
 ७८ ॥ एवमुग्रहरिं ध्यायेत्सर्वव्याधिनिवृत्तये ॥ ध्येयो यदा महत्कर्म तदा षोड
 शहस्तवान् ॥ ७९ ॥ नृसिंहः सर्वलोकेशः सर्वाभरणभूषितः ॥ द्वौ विदारणक
 र्माणौ द्वौ जनोद्धरणक्षमौ ॥ ८० ॥ शङ्खचक्रधरौ रम्या अन्यौ बाणधनुर्धरौ ॥
 खड्गखेटधरावन्यौ द्वौ गदापद्मधारिणौ ॥ ८१ ॥ पाशांकुशधरावन्यौ द्वौ रिपो
 र्मुकुटार्पितौ ॥ इति षोडशदोर्दण्डमण्डितं नृहरिं विभुम् ॥ ८२ ॥ ध्यायेदमुजनी
 लाभमुग्रकर्मण्यनन्यधीः ॥ ध्येयो महत्तमे कार्ये तदा पञ्चिंशहस्तवान् ॥ ८३ ॥
 नृसिंहः सर्वभूपाढ्यः सर्वसिद्धिकरः प्रभुः ॥ दक्षिणे खड्गचक्रे च परशुं पाशमेव च ॥
 ८४ ॥ हलं च मुशलं सम्यगभयं चांकुशन्तथा ॥ पट्टिशं भिन्दिपालं च खेटतोमर
 मुद्गरान् ॥ ८५ ॥ वामभागकरैः शङ्खं खड्गं पाशं च शूलकम् ॥ हुताशनं वरं श
 क्रिं सम्यञ्मन्यकुण्डिकाम् ॥ ८६ ॥ कार्मुकन्तर्जनीमुद्रांगदां डमरुमर्थकान् ॥
 करद्वन्द्वैः क्रमाच्छत्रोर्जानुमस्तकपत्तलम् ॥ ८७ ॥ ऊर्ध्वीकृताभ्यां हस्ताभ्यां
 चान्त्रमालाधरं हरिम् ॥ अधःस्थिताभ्यां हस्ताभ्यां हिरण्यकविदारणम् ॥ ८८ ॥
 प्रियंकरश्च भक्तानां दैत्यानां च भयङ्करम् ॥ नृसिंहं संस्मरेन्नित्यं महामृत्युभयापह
 म् ॥ ८९ ॥ अथोच्यते ध्यानमन्यन्मुखरोगभयङ्करम् ॥ विषरोगभियां मृत्योर्ह
 रं शत्रुभयापहम् ॥ ९० ॥ स्वर्णौघतुल्यगरुडे स्थितं पूर्णेन्दुचन्द्रकम् ॥ सुमुखं वि
 द्युदाभासनेत्रत्रयविराजितम् ॥ ९१ ॥ सुभूषं पीतवसनं शङ्खचक्रभयावरान् ॥
 धारयन्तं चतुर्भिश्चकरैः क्षेत्रादिनाशकम् ॥ ९२ ॥ अपमृत्युमहाकृत्यानाशकं नृ
 हरिं स्मरेत् ॥ लक्ष्मीफलैस्त्रिमधुरैः सुगन्धैः कुसुमैर्हुनेत् ॥ ९३ ॥ अयुतं मधुराद्यैश्च
 दरिद्रो न भवेत्कलौ ॥ उदुम्बरसमिद्धो माद्धान्यसिद्धिर्भवेद्भुवम् ॥ ९४ ॥ अपूप

लक्षहोमेन धनदेन समो भवेत् ॥ क्रुद्धस्य सन्निधौ राज्ञो जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ ६५ ॥
सद्यो नैर्मल्यमाप्नोति प्रसादं वाधिगच्छति ॥ कुन्दप्रसूनहोमेन ससौन्दर्यमवाप्स्य
ति ॥ ६६ ॥ मधूकपुष्पहोमेन चेष्टसिद्धिः प्रजायते ॥ तुलसीपत्रहोमेन कीर्त्तिर्भ
वति नान्यथा ॥ ६७ ॥ शतहोमेन कालीनां वशीकरणमुत्तमम् ॥ हरिद्राखण्डहोमे
न स्तम्भनम्भवति श्रुवम् ॥ ६८ ॥ बदरीफलहोमेन सर्वविघ्नः प्रणश्यति ॥ रोगेम
ध्वाज्यसिक्काश्च गुडूचीश्चतुरंगुलाः ॥ ६९ ॥ जुहुयादयुतं योसौ चिरञ्जीवति व
त्सरात् ॥ शनैश्चरदिने श्वत्थं स्पृष्ट्वा चाष्टोत्तरं शतम् ॥ २०० ॥ जपेज्जित्वा समृत्युं
वै शतवर्षाणि जीवति ॥ श्रीप्रसूनैः प्रजुहुयात्तत्काष्ठैर्ज्वलितेन ले ॥ १ ॥ सहस्रमा
त्रेण ततो लक्ष्मीमाप्नोति निश्चितम् ॥ दूर्वाहोमादरोगी स्यात्लक्ष्मीवाञ्छीफलै
र्भवेत् ॥ २ ॥ अनेन मनुना जप्तान्वहंभूतिः शिवस्य च ॥ अशिताप्रातरुत्थाय वा
क्सिद्धिसाप्रयच्छति ॥ ३ ॥ जलेनृसिंहं सम्पूज्य चन्दनेन सुपुष्पकैः ॥ अष्टोत्तर
शतं नित्यं दूर्वाभिर्जुहुयात्सुधीः ॥ ४ ॥ क्षुद्रभूतज्वरास्तस्या विनश्यन्त्युपसर्गजाः ॥
रात्रौ दृष्टे तु दुःस्वप्ने मन्त्री स्नात्वा मनुं जपेत् ॥ ५ ॥ रक्षां करोति दुष्टेभ्यो दुस्तरे
भ्योऽपि मन्त्रिणः ॥ क्रूरं नृसिंहं सञ्चिन्त्य शत्रुञ्च मृगशावकम् ॥ ६ ॥ कन्ध
रायां गृहीत्वा तं निक्षिप्तं दिक्षु चिन्तयेत् ॥ सवान्धस्य भटितितस्योच्चाटप्रजाय
ते ॥ ७ ॥ कृत्वा र्वाग्दिशमुत्तानं युगपद्धारिणा स्वयम् ॥ नखैर्दार्यमाणं तं सं
स्मरेन्निशितैर्दुतम् ॥ ८ ॥ अष्टाधिकशतं चामुं जपेन्मनुमनन्यधीः ॥ भवेन्म
ण्डलमध्येयं दिवा करसुतातिथिः ॥ ९ ॥ करवीरभवैः काष्ठैः सम्यक्सन्दी
पितेन ले ॥ रिपुसङ्घक्षयकरं नृसिंहचन्दनादिभिः ॥ १० ॥ सम्यगभ्यर्च्य जु
हुयाच्छरान्साग्रान्सशूलकान् ॥ सहस्रमेकं च मनुं भक्षयेच्छत्रुमुत्कटम् ॥ ११ ॥
एवं शरान्विनिक्षिप्य शत्रुसेनां विदारयेत् ॥ जुहुयात्सप्तदिवसं ततो राज्ञश्चमूं
मुधीः ॥ १२ ॥ सुदिने च शुभेलग्ने शत्रुसैन्यजिगीषया ॥ प्रस्थापयेत्तां सुदृढां
रक्षितां बलिभिर्नरैः ॥ १३ ॥ तदग्रे चिन्तयेद्देवं नृसिंहं शत्रुसञ्चयम् ॥ भक्षयन्तं य
जेन्मन्त्री कुर्यादायातिसाचमूः ॥ १४ ॥ यावत्तावद्रिपुं जित्वा सर्वान् राजा श्रि
या सह ॥ आगच्छेद्भूपतिः शूरः पश्चान्मन्त्रिणमादरात् ॥ १५ ॥ तोषयेत्चे
त्रवसुभिर्वस्त्रालङ्कारणैः शुभैः ॥ मन्त्रिणो यदि सन्तोषो न भवेद्भूपतेस्तदा ॥ १६ ॥

अनर्घः सुमहानेव जायतेदुःसहोभृशम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि द्वितीयं
 नृहरिं विभुम् ॥ १७ ॥ क्षोमित्येकाक्षरोमन्त्रो मुनिरत्रिःप्रकीर्तितः ॥ गायत्री
 छन्दउद्दिष्टं देवतानृहरिःस्मृतः ॥ १८ ॥ षड्दीर्घयुक्त्रयीजेन षडङ्गानिसमाच
 रेत् ॥ एकलक्षं जपेन्मन्त्रं हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ १९ ॥ तदशांशं हुनेत्सम्य
 ग्गृताक्लैः पायसैः शुभैः ॥ तर्पयेत्क्षुद्रमलिलैः कृत्वा चात्माभिषेचनम् ॥ २० ॥
 ब्राह्मणान्सम्यगाश्रय्य सिद्धमन्त्रः समाचरेत् ॥ मन्त्रराजोदितान्सर्वान्प्रयोगा
 नत्रसाधकः ॥ २१ ॥ अष्टाधिकसहस्रेण जप्तैश्चकलशोदकैः ॥ विषार्तम
 भिषिञ्चेत्तमुच्यतेहिविषेणसः ॥ २२ ॥ मुच्यतेन्यैस्तथातैस्तुलूतामूषकजै
 रपि ॥ बहुपदवृश्चिकोत्थैश्च विषैर्मुक्तो भवेद्भुवम् ॥ २३ ॥ अनेनमनुनाजप्तं
 भस्मचाष्टोत्तरंशतम् ॥ शिरोक्षिकर्णहृत्कुक्षिकण्ठरोगान् विनाशयेत् ॥ २४ ॥
 विसर्पञ्चवर्णिहिकांज्वरांश्चैव विनाशयेत् ॥ मन्त्रौषधादिसम्भूतानभिचा
 रान्विकारकान् ॥ २५ ॥ शमयेद्भस्मसञ्जप्तं नात्रकार्यविचारणा ॥ मृत्यु
 स्थाने निखिलमन्त्री ससाध्यं च दहन्निव ॥ २६ ॥ क्रूरेण चक्षुषामन्त्री जपेदष्ट
 दिनावधि ॥ अष्टाधिकसहस्रञ्च प्रियतेरिपुरस्य हि ॥ २७ ॥ वश्यमाकर्षवि
 देषौ महाचण्डादिकर्म च ॥ कुर्यादयुतजापेन तत्तदर्हणकर्मणा ॥ २८ ॥ अ
 यमेकाक्षरोमन्त्रः प्रोक्तस्सर्वसमृद्धिदः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि तृतीयं नृहरिर्मनु
 म् ॥ २९ ॥ आं ह्रीं ज्ञो क्रीं ह्रां फडिति षडणोमन्त्रैरितः ॥ पङ्क्तिश्छन्दोमु
 निर्ब्रह्मा श्रीनृसिंहस्तु देवता ॥ ३० ॥ मन्त्रवर्णैरङ्गपट्टं कृत्वा ध्यायेन् नृसिंहक
 म् ॥ भीषणास्यः क्रोधदीप्तो रक्तवर्णैन्दुशेखरः ॥ ३१ ॥ सोमसूर्याग्निनेत्रश्च
 नानामणिविभूषितः ॥ दक्षादूर्ध्वक्रमेणैव चक्रशङ्खौ गुणांकुशौ ॥ ३२ ॥
 वज्रं गदां दारयन्तं द्वाभ्यां दैत्येश्वरोदरम् ॥ पूर्वोदितेयजेत्पीठे मूर्तिमूलेन कल्प
 येत् ॥ ३३ ॥ तस्यां सम्पूज्य नृहरिं कुर्यादावरणार्चनम् ॥ तद्बाह्येषु दलेऽङ्गा
 नि तदस्त्राण्यष्टपत्रके ॥ ३४ ॥ अरिशङ्खं गुणं चैव सृणिं च कुलिशं गदाम् ॥
 खड्गं खट्वं च तद्बाह्ये भूपुरं तु दिगीश्वरान् ॥ ३५ ॥ तदा युधानि तद्बाह्ये नृहरे
 रिति पूजनम् ॥ लक्षपट्टं जपेन्मन्त्रं केवलेन घृतेन च ॥ ३६ ॥ जुहुयात्पद्मसह
 स्राणि तर्पणादिततश्चरेत् ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगानाचरेत्ततः ॥ ३७ ॥

अपामार्गसमिद्धिश्चपूताभिःपञ्चगव्यके ॥ जुहुयाच्चसहस्रैकं सप्ताहंभूतशान्तये ॥ ३८ ॥ गुडूचीसमिधोदुग्धलोलितार्चसहस्रकम् ॥ चतुर्दिनंप्रजुहुयाज्ज्वरशान्तिःप्रजायते ॥ ३९ ॥ रक्तोत्पलैःप्रत्यहंयोमधुरत्रयलोलितैः ॥ सहस्रसङ्ख्यंजुहुयात्पायसेनेष्टमाप्नुयात् ॥ ४० ॥ मन्त्रजापीवत्सरेण धनधान्यसमृद्धियुक् ॥ प्रफुल्लैस्तरुणाम्भोजैर्मधुरत्रयलोलितैः ॥ ४१ ॥ सहस्रदादशमितंहुत्वासर्वजनप्रियः ॥ प्रातस्त्रिमधुरोपेतलाजाभिःपक्षमात्रकम् ॥ ४२ ॥ सहस्रंजुहुयात्कन्यां कन्यार्थीलभतेध्रुवम् ॥ वरार्थिनीलभेदाशु वरंसर्वमनोहरम् ॥ ४३ ॥ तिलराजैरपामार्गैः पायसान्नैर्हुनेद्ध्रुवम् ॥ सदीर्घायुरवाप्नोतिविमुक्तःसकलैर्गदैः ॥ ४४ ॥ कलत्रमित्रपुत्राद्यैर्धनधान्यसमन्वितः ॥ अथातस्सम्प्रवक्ष्यामि तुल्यमन्वन्तरोद्भवम् ॥ ४५ ॥ ज्वालामालंनृसिंहंतुशत्रुभूतादिनाशकम् ॥ ॐ क्षौं नमोभगवतेनारसिंहायसंवदेत् ॥ ४६ ॥ ज्वालेतिमालिनेदीप्तदंष्ट्रायाग्निपदंवदेत् ॥ नेत्रायसर्वरक्षोघ्नायसर्वपदमुच्चरेत् ॥ ४७ ॥ भूतविनाशनोडेन्तःसर्वघोरविनाशनः ॥ डेन्तएवद्विर्दहेतिपचरक्षयुगंतथा ॥ ४८ ॥ हुंफट्स्वाहेतिमन्त्रोयंपष्टिषट्काक्षरोमतः ॥ ऋषिःप्रजापतिश्छन्दोगायत्रीनृहरिःसुरः ॥ ४९ ॥ विश्वेदिग्भवधृत्याशावेदार्यैःस्यात्पडङ्गकम् ॥ ५० ॥ उद्यत्कालानलनिभंप्रलयाब्दसमस्वनम् ॥ शङ्खचक्रमसिंखेटंदधानंदैवतैस्तुतम् ॥ ५१ ॥ षडक्षरोक्तविधिनापूजाद्यंचास्यकीर्तितम् ॥ लक्षंजपेद्दशांशंतुकपिलासर्पिषाहुनेत् ॥ ५२ ॥ तर्पणादिततःकुर्यात्प्रयोगोमन्त्रराजवत् ॥ विशेषतोयंभूतादिज्वरहापरिकीर्तितः ॥ ५३ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि योजातश्चरमेविभुः ॥ मन्वन्तरेसलक्ष्मीकःसेव्यतेयोगृहस्थितैः ॥ ५४ ॥ ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं जयलक्ष्मीप्रियायनित्यशब्दतः ॥ प्रमुदितपदंप्रोच्यचेतसेचततोवदेत् ॥ ५५ ॥ लक्ष्मीश्रितार्धदेहाय श्रीं ह्रीं श्रीं चततो नमः ॥ देववर्णोमनुःप्रोक्तो

१ ॐ क्षौं नमोभगवतेनारसिंहायज्वालामालिनेदीप्तदंष्ट्रायअग्निनेत्रायसर्वरक्षोघ्नाय सर्वभूतविनाशनाय सर्वघोरविनाशनाय दह दह पच पच रक्ष रक्ष हुं फट्स्वाहा २ तेरह, दश, ग्यारह, अठारह, दश और चार अक्षरों को षडंगों में न्यास करना जैसे ॐ क्षौं नमोभगवतेनारसिंहायहृदयायनमः, ज्वालामालिनेदीप्तदंष्ट्रायशिरसेस्वाहा इत्यादि ३ ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं जयलक्ष्मीप्रियायनित्यप्रमुदितचेतसेलक्ष्मीश्रितार्धदेहाय श्रीं ह्रीं श्रीं नमः ॥

जपतां सर्वकामदः ॥ ५६ ॥ लक्ष्मीनृसिंहो देवोस्य छन्दोऽनुष्टुप् प्रकीर्तितम् ॥
मुनिः प्रजापतिः प्रोक्तः श्रीबीजेन पडङ्गकम् ॥ ५७ ॥ पुरस्तात् केशवः पातु शङ्ख
चक्रगदाधरः ॥ पश्चान्नाशायणः शशवत्री लजीमूत सन्निभः ॥ ५८ ॥ इन्दीवर
दलश्याम ऊर्ध्वमेमाधवोगदी ॥ गोविन्दो दक्षिणे पार्श्वे धन्वी चन्द्रप्रभो महा
न् ॥ ५९ ॥ उत्तरे हलधृग्विष्णुः पद्मकिञ्जल्क सन्निभः ॥ आग्नेय्या मरविन्दा
क्षोमुशाली मधुसूदनः ॥ ६० ॥ त्रिविक्रमः खड्गपाणिर्नैर्ऋत्यां ज्वलनप्रभुः ॥
वायव्यां वामनो वज्री तरुणादित्यदीप्तवान् ॥ ६१ ॥ ऐशान्यां पुण्डरीकाक्षः
श्रीधरः पट्टिशायुधः ॥ विद्युत्प्रभो हृषीकेशो वायव्यां दिशि मूर्धनि ॥ ६२ ॥
हृत्पद्मं पद्मनाभो मे सहस्रार्कसमप्रभः ॥ सर्वायुधः सर्वशक्तिः सर्वज्ञः सर्वतो मुखः ॥
६३ ॥ इन्द्रगोपक सङ्काशः पाशहस्तो पराजितः ॥ सबाह्याभ्यन्तरं देहं व्याप्य
दामोदरः स्थितः ॥ ६४ ॥ एवं सर्वत्र निश्छिद्रं नाम द्वादशपञ्जरम् ॥ प्रविष्टो हं
न मे किञ्चिद्द्वयमस्तिकदाचन ॥ ६५ ॥ इति न्यासविधायो लक्ष्मीनरहरि
स्मरेत् ॥ सर्पेन्द्रभोगशायनः सर्पेन्द्रफलच्छत्रवान् ॥ ६६ ॥ आलिङ्गितश्चरम
यादीप्तभासेन्दुसन्निभः ॥ पद्मचक्रवराभीतिधरस्त्र्यक्षेन्दुशेखरः ॥ ६७ ॥ एवं
ध्यात्वा यजेत्पीठे पूर्वोक्ते तु गृहाश्रमी ॥ अङ्गानि पट्टलेभ्यर्च्य शक्तीश्चाष्टदले
यजेत् ॥ ६८ ॥ भास्वरी भास्करी चित्राद्युतिरुन्मीलिनी तथा ॥ रमाकान्तिर्धृ
तिश्चेति भूपुरे तु दिगीश्वरान् ॥ ६९ ॥ तदा युधानीति भवेच्चतुरावृतिपूजनम् ॥
पृथुत्तरं त्रिलक्षं च प्रजपेत्तत्सहस्रकम् ॥ ७० ॥ मध्वक्त्रमलिकापुष्पैर्जुहुयान्मन्त्र
वित्तमः ॥ अभ्यर्च्य सलिले देवं तर्पयेन्मन्त्रनामतः ॥ ७१ ॥ अभिषिञ्चेच्च
मूर्ध्नि नैत्राह्वणान्भोजयेत्ततः ॥ ततः प्रयोगान्कुर्वीत साधको निजवाञ्छिता
न् ॥ ७२ ॥ मल्लिकाकुसुमैर्होमः सर्वकामकरः शुभः ॥ अनुष्टुभोक्तांस्तत्रापि
सर्वान्कुर्याद्गृहाश्रमी ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि पष्ठे मन्त्रान्तरे भवत् ॥ ७३ ॥ ल
क्ष्म्या सह नृसिंहो यस्तन्मन्त्रं सर्वकामदम् ॥ ॐ श्रीं लक्ष्मीनृसिंहाय मनुरष्टाक्षरो
मतः ॥ ७४ ॥ मुनिः प्रजापतिश्छन्दो लक्ष्मीर्वानृहरिः सुरः ॥ पट्टदीर्घयुक्कक्षौ
बीजैः पडङ्गविधिरीरितः ॥ ७५ ॥ ध्यानपूजादिकं सर्वपडक्षरवर्दीरितम् ॥

१ श्रीं, श्रीं, श्रूं, श्रें, श्रौं, श्रः इति अक्षरों का न्यासकरना ॥

वर्णलक्षजपेन्मन्त्रंतदशांशंघृतप्लुतैः ॥ ७६ ॥ पायसैर्जुहुयात्तत्रमन्त्रतर्पण
माचरेत् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामियोजातःसप्तमेहरिः ॥ ७७ ॥ जयजयश्री
नृसिंहमनुरष्टाक्षरोमतः ॥ ऋष्याद्यष्टार्णवप्रोक्तंपूजाचास्यपडर्णवत् ॥ ७८ ॥
एकार्णवत्प्रयोगांश्चगृहस्थःसाधयेच्छुचिः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामित्वष्टमेय
स्त्वजायत ॥ ७९ ॥ दशावतारोनृहरिर्दक्षसावर्णिकोत्रचेत् ॥ ॐक्ष्रौंनमो
भगवतेनरसिंहायसंवदेत् ॥ ८० ॥ ॐक्ष्रौंचमत्स्यरूपायॐक्ष्रौंकूर्मोपिडे
न्तकः ॥ ॐक्ष्रौंवराहरूपायॐक्ष्रौंचैवपुनर्वदेत् ॥ ८१ ॥ तथानृसिंह
रूपायॐक्ष्रौंवामनतस्तथा ॥ रूपायॐॐॐक्ष्रौंक्ष्रौंक्ष्रौंसमायेतिकीर्तयेत् ॥
८२ ॥ ॐ क्ष्रौं कृष्णाय ॐ क्ष्रौंचकल्किनेसंवदेत्ततः ॥ जयशब्दद्वयान्तेतु
शालग्रामनिवासिने ॥ ८३ ॥ दिव्यसिंहायेतिचोक्त्वा वदेत्तश्चात्स्वयंभु
वे ॥ पुरुषायनमःॐ क्ष्रौं एकोनशतवर्णकः ॥ ८४ ॥ छन्दोतिजगतीप्रोक्तं
ऋषिरत्रिःप्रकीर्तितः ॥ दशावतारनृहरिर्देवतासर्वकामदः ॥ ८५ ॥ पद्दीर्घ
युक्त्वोजेन पडङ्गानिप्रकल्पयेत् ॥ मन्त्रराजवदेतस्य ध्यानपूजादिकंभवेत् ॥
८६ ॥ यजेत्पडङ्गपूजान्तेमत्स्यादीनवतारकान् ॥ अयुतंप्रजपेन्मन्त्रं साध
येद्धविषाततः ॥ ८७ ॥ जुहुयात्तदशांशेन तर्पणादिततश्चरेत् ॥ काम्यक
र्माणिसर्वाणि मन्त्रराजवदेवहि ॥ ८८ ॥ अस्यसंसेवनाद्विनाः ब्रह्मचर्यादि
विच्युताः ॥ नृसिंहरूपतांप्राप्य जाताःस्थानेनृसिंहकाः ॥ ८९ ॥ प्रविशन्ति
चतेनेह सम्यक्कुर्वन्तिपूजिताः ॥ अत्रबीजाक्षरत्यागात्रानाबीजादियोज
नाम् ॥ ९० ॥ जायन्तेकोटिशोमन्त्राः शुश्रुषिद्विविधायकाः ॥ लोभाधि
क्यात्कलियुगेनगुरुर्नचदेवता ॥ ९१ ॥ एकत्रेयस्करंप्रोक्तंनृहरेर्नामगर्ज
नम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि जायतेनवमेतुयः ॥ ९२ ॥ नरसिंहोवीरनामाभृ
णुतत्साधनंप्रिये ॥ बालेचतरुणेवृद्धेप्रयोगार्थमनुत्रयम् ॥ ९३ ॥ तारोनमो
भगवतेवीरान्तेनृपदंवदेत् ॥ तैद्युक्तंचवदेत्पश्चादडेन्तंसिंहपदंततः ॥ ९४ ॥
पीनोर्ध्वाङ्गायइत्युक्त्वाअग्निनेत्रायसंवदेत् ॥ सर्वभूतविनाशेतिनयेत्युक्त्वादि
धादह ॥ ९५ ॥ रक्षयुग्मंचद्वीयुग्मंरक्षरक्षाग्निगेहिनी ॥ एवंहिप्रथमोमन्त्रोनृ

सिंहस्यसमुद्धृतः ॥ ६६ ॥ वर्णास्त्रयोदशप्रोच्यनीलदीप्तपदंवदेत् ॥ दंष्ट्रा
यचाग्निनेत्राय सर्वरक्षोवदेत्ततः ॥ ६७ ॥ प्रायोक्ता सर्वभूतेतिवदेदङ्गेन विना
शनम् ॥ सर्वघोरविनाशाय हनद्वन्द्वदहद्वयम् ॥ ६८ ॥ पचयुग्मं वधयुग्मं फट्
स्वाहान्तो द्वितीयकः ॥ तृतीयमथ वक्ष्यामि पूर्वोक्ताश्चैत्रयोदश ॥ ६९ ॥ स
र्वभूतेति सम्प्रोच्य दन्तं चैव विनाशनम् ॥ सर्वघोरेति पूर्वोक्तं तथा सर्वपदंवदेत् ॥
३०० ॥ रक्षोघ्नाय पदं प्रोक्त्वा हनद्वन्द्वदहद्वयम् ॥ पचद्वयं वधद्वन्द्वं रक्षयुग्मं च मां
तथा ॥ १ ॥ हुंफट्स्वाहा तृतीयोयं मन्त्रश्चात्र समुद्धृतः ॥ मन्त्रराजोक्तवचैषां
पूजाद्यं सम्प्रकीर्तितम् ॥ २ ॥ मालामन्त्राद्मेख्याताद्भुतसिद्धिविधायकाः ॥
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि दशमे जायते तु यः ॥ ३ ॥ ॐ क्षौं महानृसिंहाय नमो न्तोदश
वर्णकः ॥ वामदेवो मुनिश्छन्दो विराड्देवो नृसिंहकः ॥ ४ ॥ पैद्दीर्घयुक्स्ववी
जेन पडङ्गन्या समाचरेत् ॥ ध्यानपूजापुरश्चर्या होमोलक्ष्मीनृसिंहवत् ॥ ५ ॥
वर्णलक्ष्मं जपेन्मन्त्रं प्रयोगोष्ठाक्षरोदितः ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रमेकादश
स्य तु ॥ ६ ॥ ॐ क्षौं नमो भगवते नरसिंहाय मन्त्रकः ॥ त्रयोदशार्ण उद्दिष्टो भु
क्तिमुक्तिप्रदायकः ॥ ७ ॥ वामदेवो मुनिः प्रोक्तो जगती छन्द ईरितम् ॥ देवतान
रसिंहोत्रस्ववीजेनाङ्गकल्पनम् ॥ ८ ॥ ध्यानपूजाप्रयोगादिपडक्षरवदीरितम् ॥
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि द्वादशे योभिजायते ॥ ९ ॥ काश्यां सवसते नित्यं दुष्टबु
द्धिप्रचारकः ॥ तारं सहस्रारज्वालावर्त्तिने क्षौं हनद्वयम् ॥ १० ॥ हुंफट्स्वाहा
चो नविंशवर्णो मन्त्र उदीरितः ॥ मुनिर्जयन्त आख्यातश्छन्दोगाय त्रमीरितम् ॥
११ ॥ सुदर्शननृसिंहोस्य देवतापरिकीर्तितः ॥ चक्रराजाय हत्प्रोक्तं ज्वालाच
क्राय वैशिरः ॥ १२ ॥ जगच्चक्राय च शिखाकवचं त्वस्य सम्मतम् ॥ असुरान्त
कचक्राय अस्त्राय फटितीरितम् ॥ १३ ॥ सुदर्शनायेति मनुः पञ्चाङ्गं समुदीरित
म् ॥ चक्राणां तु सभामध्ये कालाग्नि सदृशप्रभम् ॥ १४ ॥ चतुर्भुजं विवृता

१ ॐ नमो भगवते वीरनृसिंहाय नीलदीप्तं दंष्ट्राय अग्निनेत्राय सर्वरक्षोघ्नाय सर्वभूतविना
शनाय सर्वघोरविनाशाय हनद्वन्द्वं दहदह पचपच वधवध फट्स्वाहा २ ॐ नमो भगवते वीरनृ
सिंहाय सर्वभूतविनाशाय सर्वघोरविनाशनाय सर्वरक्षोघ्नाय हनद्वन्द्वं दहदह पचपच वधवध
रक्षरक्ष मां हुंफट्स्वाहा ३ क्षां, क्षीं, क्षूं, क्षौं, क्षः इन छः अक्षरौको पडङ्गो न्यासकरो
जैसे क्षां हृदयाय नमः क्षीं शिरसे स्वाहा इत्यादि ॥

स्यंचतुश्चक्रधरंहरिम् ॥ तप्तकाञ्चनसङ्काशंत्रिनेत्रंचाद्यविग्रहम् ॥ १५ ॥
 ध्यायेत्समस्तदुःखघ्नंतादृग्लक्ष्म्यासमन्वितम् ॥ पूर्वोक्तेवैष्णवेपीठेपूजयेदुक्त्व
 त्मेना ॥ १६ ॥ विदिक्ष्वग्रेचपञ्चाङ्गक्रमादिक्षुपूजयेत् ॥ जयांचविजयां
 पश्चादजितांचापराजिताम् ॥ १७ ॥ विदिक्षुपूजयेत्पश्चान्मुदितांमोदिनीं
 तथा ॥ सहस्रांसिद्धिसञ्ज्ञांचलोकेशानायुधानिच ॥ १८ ॥ रविलक्षंजपे
 न्मन्त्रंदशांशैस्तुतिलैःशुभैः ॥ हुनेत्पुष्पैस्ततश्चापिचत्वारिंशसहस्रकम् ॥
 १९ ॥ पुनराज्येनजुहुयात्सहस्रेणनमस्क्रिया ॥ तर्पणादिततःकृत्वाप्रयो
 गानाचरेत्पुनः ॥ २० ॥ ब्राह्मणोजप्तुमीक्षेतकुशानास्तीर्थभूतले ॥ त
 स्मिन्देशेसमाराध्यसुदर्शननृसिंहकम् ॥ २१ ॥ मन्त्रंसहस्रावृत्यातुहुनेद्दे
 वस्यसन्निधौ ॥ सहस्रमूलमन्त्रेणह्यपामार्गसमिद्धैः ॥ २२ ॥ तद्भस्म
 तिलकंकृत्वानिर्गच्छेच्छत्रुसन्निधौ ॥ दासवत्कुरुतेशत्रून्सर्वान्नास्त्यत्रसं
 शयः ॥ २३ ॥ अथशत्रुमनुंस्मृत्यतर्पणंवापिकारयेत् ॥ अयुतंजयमाप्नो
 तिनात्रकार्याविचारणा ॥ २४ ॥ अथौदुम्बरपीठेचदेवदेवंनिवेशयेत् ॥
 तस्याग्रेवर्तुलेकुण्डेहोतव्याज्यादिभिःशमीम् ॥ २५ ॥ अयुतंयोघृताक्कांतुम
 ध्वक्कांवाजितेन्द्रियः ॥ जयमाप्नोतिसंग्रामेनित्यम्परशुरामवत् ॥ २६ ॥ मन्त्रे
 णानेनसञ्ज्ञसंतारहेमादिकञ्चयत् ॥ तेनांगुलीयकंकृत्वाजपहोमादिसाधितम् ॥
 २७ ॥ धारयेदक्षिणेहस्तेमृत्युरोगाञ्जयेदरीन् ॥ राज्ञःसकाशात्पूजांचलभेतेधा
 रयेत्सदा ॥ २८ ॥ जलंत्रिसप्तजप्तन्तुसर्वोदरगदान्तकृत् ॥ पुनर्नवाशिफानि
 ष्कत्रयंलवणसंयुतम् ॥ २९ ॥ स्पृष्ट्वाजप्तन्तच्चहरेद्गुल्ममूलादिमासतः ॥ मा
 समेकंप्रतिदिनंदूर्वाहोमसहस्रकम् ॥ कृत्वासम्पूजयेद्देवंराजयक्षमाप्रणश्यति ॥
 ३० ॥ तैलैर्वामधुनावापितादृग्घोमःप्रमेहहृत् ॥ नेत्ररोगःसहस्रेणपद्महोमेनन
 श्यति ॥ ३१ ॥ त्रिसप्तजप्ततोयेनक्षालनंनेत्ररोगहृत् ॥ दशधाजप्ततोयेनकर
 केनैवसेचयेत् ॥ ३२ ॥ तावत्सम्मन्त्रितेनापिनवनीतेनलेपनात् ॥ सप्ताहम
 ध्यात्सद्योहिनाशयेत्तुविसर्पकान् ॥ ३३ ॥ अपामार्गेणजुहुयान्नित्यमष्टोत्त
 रंशतम् ॥ यस्तुतावन्नमस्कारान्कुर्यान्न्यासमतन्द्रितः ॥ ३४ ॥ अपस्मारादि
 कान्सर्वान्ग्रहानन्यान्विनाशयेत् ॥ शुद्धाद्भिःपूरितेकुम्भेचन्द्रमण्डलमध्यग

म् ॥ ३५ ॥ सुदर्शननृसिंहन्तुमुधाविग्रहधारिणम् ॥ यथावच्चिन्तयेत्तत्रपूज
 येदुपचारकैः ॥ ३६ ॥ जप्त्वाशतंसहस्रदष्टंतेनैवसिञ्चयेत् ॥ तथास्पृशेद्दामह
 स्तंह्यङ्गस्पर्शाद्विपंहेत् ॥ ३७ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥
 जातंत्रयोदशेदेवंनृसिंहंक्षौतुसम्पुटम् ॥ ३८ ॥ माययाभोगदातास्यात्प्रणवे
 नचमोक्षदः ॥ अस्यपूजाप्रयोगाद्यमेकाक्षरसमंभवेत् ॥ ३९ ॥ अथातःसम्प्र
 वक्ष्यामिजातमन्वन्तरेविभुम् ॥ अभयाक्षोनृसिंहोयंसमस्तमपनाशनः ॥ ४० ॥
 तारोनमोभगवतेनरसिंहायहृद्वेत् ॥ तेजस्तेजसइत्युक्त्वाआविराविर्भवेतिचा ॥
 ४१ ॥ वज्रनखवज्रदंष्ट्रकर्माशयान्द्विरन्वय ॥ तमोद्विग्रसवह्निस्त्रीवदेदभयमा
 त्मनि ॥ ४२ ॥ भूयिष्ठांभ्रौमितिचद्विषष्ट्यर्णोमनुर्मतः ॥ मुनिःशुकोतिजग
 तीञ्चन्दःप्राग्वद्विवाखिलम् ॥ ४३ ॥ चतुर्दशनृसिंहानांसाधनंवेदबोधितम् ॥
 तदत्रकथितंदेविभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ४४ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवामनस्य
 शुभाचमनून् ॥ मन्वन्तरन्तुप्रत्येकंसुरेशादपहत्यवै ॥ ४५ ॥ पुनर्ददातिहरयेत्रै
 लोक्यंमवलिनृपः ॥ एकमन्वन्तरेशक्रःस्वयमेवाभवद्वलिः ॥ ४६ ॥ एवंपद्माम
 नाःकल्पेतेषांमन्त्रान्वदाम्यहम् ॥ ॐ नमोविष्णवेब्रूयात्सुरान्तेपतयेमहा ॥
 वैलायवह्निगृहिणीधृतिवर्णोमनुर्मतः ॥ मुनिरिन्दुर्विराट्छन्दोदेवताचैववाम
 नः ॥ ४७ ॥ एकद्वित्र्याशुगशरनेत्राणैरङ्गकल्पनम् ॥ भ्रूमध्यकण्ठहृदयना
 भ्यंघ्राधारकेषुच ॥ ४८ ॥ न्यसेन्मनोःषट्पदानिपदन्यासोयमीरितः ॥ मू
 र्द्धिनेत्रद्वयेकर्णद्वयेनसिमुखेतथा ॥ ४९ ॥ कण्ठेहृदितथाबाह्वोर्नाभौपृष्ठेचगुह्य
 के ॥ जान्वोश्चपादयोरग्निकाष्ठाङ्गन्यासईरितः ॥ ५० ॥ मूर्द्धिभालेदृशोःश्रो
 त्रेनस्यास्येतालुकण्ठयोः ॥ बाहुहज्जठरेनाभौगुह्योर्वोर्जानुजङ्घयोः ॥ ५१ ॥
 पादेपृष्ठेन्यसेद्वर्णान्विर्णन्यासोयमीरितः ॥ ज्वलन्मयूखकनकच्छत्राधःपुण्डरी
 कगम् ॥ ५२ ॥ पूर्णचन्द्रनिभंघ्यायेच्छ्रीभूम्याश्लिष्टपार्श्वकम् ॥ द्वीष्वंगु
 ल्योच्छ्राययामोमयूखस्फटिकप्रभः ॥ ५३ ॥ दध्यन्नंवामहस्तेनस्वर्णस्यचपके
 दधत् ॥ पीयूषपूर्णस्वर्णस्यकलशंदक्षिणेदधत् ॥ ५४ ॥ वैष्णवेपूजयेत्पीठे

१ ॐ नमो विष्णवे सुरपतये महाबलाय स्वाहा २ ॐ भ्रूमध्ये, नमः कण्ठे, विष्णवे
 हृदये, सुरपतये नाभौ, महाबलाय पादयोः, स्वाहा आधारके ॥

तत्रसूर्याग्निमण्डले ॥ सोमस्यमण्डलं पृष्ठयोगपीठस्वरूपकम् ॥ ५५ ॥ वि
 ण्वेसहसोमायत्रैलोक्याप्यायनाय च ॥ मन्त्रोहोङ्कारहृत्पूर्वः स्वाहान्तोनव
 वर्णकः ॥ ५६ ॥ अनेनयोगपीठस्यपूजनं समुदीरितम् ॥ ततः षड्दलमध्ये तु
 पूजयेद्दामनं विभुम् ॥ ५७ ॥ षड्दलेषु षडङ्गानि बाह्येषोऽष्टादशपञ्चके ॥ पूषासुम
 नसाप्रीतिः पुष्टिस्तुष्टिस्तथैव च ॥ ५८ ॥ ऋद्धिर्धृतिश्च सौम्या च मरीचिर्मुण्डमा
 स्तिनी ॥ शशिनी सुभगा चैव लक्ष्मीरिच्छातथैव च ॥ ५९ ॥ सम्पूर्णमनुकाचै
 व ममृता षोडशीमता ॥ ततश्चाष्टदले पूजेत् पूजाद्यैर्वासुदेवकम् ॥ ६० ॥ तद
 र्धेवा तदर्धेवा जपेन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ दशांशं पायसं हुत्वा तर्पणादिसमाचरेत् ॥
 ६१ ॥ स्वेगृहे मण्डलं कृत्वा तन्मध्ये वामनं यजेत् ॥ दध्योदनं निशापक्कनैवेद्यं
 स्याद्विभूतिकृत् ॥ ६२ ॥ अन्नकामो हुनेन्नित्यमष्टाविंशतिसंख्यया ॥ सिता
 न्नं वृतसम्मिश्रं प्राप्नुयादन्नमक्षयम् ॥ ६३ ॥ अपूपं षड्रसोपेतं हुनेदष्टसहस्रकम् ॥
 अलक्ष्मीर्नाशमायातिमहतीं श्रियमाप्नुयात् ॥ ६४ ॥ अयुतं मन्त्रविदुत्वा द
 ध्यन्नं शर्करान्वितम् ॥ अन्नपर्वतमाप्नोति यत्र यत्र स गच्छति ॥ ६५ ॥ हुनेद्वि
 लसमीपस्थः पद्माक्षैरयुतं नरः ॥ वसुधारां महालक्ष्मीं वर्षाद्वर्धति तत्र च ॥ ६६ ॥
 विद्यार्थी प्रजपेत्संख्यायन् देवं जनार्दनम् ॥ जुहुयात्पायसं मन्त्री साक्षाद्वागी
 श्वरो भवेत् ॥ ६७ ॥ पुत्रकामे जपेत्संख्यायन् पुत्रजीवदलैर्हुनेत् ॥ तत्काष्ठदीपिते
 वह्नौ सप्तपुत्रमवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ ध्यात्वा त्रिविक्रमं देवं रक्ताभं कर्षीरकैः ॥
 हुनेदयुतसंख्यैश्च सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ ६९ ॥ रक्षाकामोऽपि पद्मानामयुतं जु
 हुयात्ततः ॥ ध्यात्वा चैन्द्रपदं राज्यं लभेत्ता शुल्यकण्टकम् ॥ ७० ॥ अपामार्गद
 लैर्हुत्वा लवङ्गैर्वामधुप्लुतैः ॥ अयुतं साध्यनामाद्यं सवश्यो भवति ध्रुवम् ॥ ७१ ॥
 अरोग्यकामो जुहुयादपामार्गशतं शतम् ॥ सप्ताहान्मुच्यते रोगैस्तावदेवं जपे
 त्सुखी ॥ ७२ ॥ आयुःकामस्त्रिमध्वक्नैस्तिलदूर्वाकुशोक्षितैः ॥ अयुतं जुहुया
 त्तावज्जपेदायुर्लभेद्भुवम् ॥ ७३ ॥ स्मृत्वा त्रिविक्रमं रूपं चाष्टोत्तरसहस्रकम् ॥
 जपान्निर्मुक्तबन्धः स्याद्दामनस्य प्रसादतः ॥ ७४ ॥ दधिवामनसेवातो नासा
 ध्यं भुवनत्रये ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि सर्वज्ञेश्वरवामनम् ॥ ७५ ॥ ॐ क्लीं श्रीं

१ पूर्वोक्त अठारह अक्षरवाले मन्त्रके आदिपदे दोचार बीज जो हुनेसे बाईस अक्षरकामन्त्र होता है ॥

वंसमायोज्यपूर्वमन्त्रोमनुर्मतः ॥ च्यवनोमुनिराख्यातो गायत्रं छन्द ईरितम् ॥
 ७६ ॥ देवताचास्यसम्प्रोक्ता सर्वज्ञेश्वरवामनः ॥ द्वाविंशत्यर्णकोज्ञानिषद्दी
 र्घान्वितकौमतः ॥ ७७ ॥ कर्पूरधवलं देवं निविष्टं सरसीरुहे ॥ प्रसन्नश्च मुनेत्रश्च
 चारुस्मितमनोहरम् ॥ ७८ ॥ दण्डं चासृतकुम्भश्च शरच्चन्द्रसमप्रभम् ॥ दधिभ
 क्तंसोपदंशं वसुपात्रं पवित्रकम् ॥ ७९ ॥ चिन्तयेज्जगतां नाथं सर्वस्यातिहरं ह
 रिम् ॥ अस्य पूजादिकं सर्वं पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ॥ ८० ॥ कुर्यात्ततो मन्त्रसिद्धः
 काम्यान्स्वाभीष्टदायकान् ॥ सहस्रं हविषा होमो लक्ष्मीदो धान्यमाप्नुयात् ॥
 ८१ ॥ धान्यहोमो नवीजैश्च शतपत्रसमुद्भवैः ॥ सहस्रहोमाद्भीतीनां नाशो भ
 वति निश्चितम् ॥ ८२ ॥ दध्यक्ताज्येन जुहुयाद्दुर्गत्या मुच्यते नरः ॥ त्रैविक्रमं
 वामनस्य रूपं ध्यायेन्मनुं स्मरेत् ॥ ८३ ॥ घोरोत्पातैर्मुच्यते सौ देवेश पटेलिखे
 त् ॥ भित्तौ वालिख्यगन्धाढ्यैः पूजयेद्यज्ञवामनम् ॥ ८४ ॥ महताञ्जयमाप्नोति
 यद्यदन्यदभीप्सितम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि तृतीयं भोगवामनम् ॥ ८५ ॥
 तारो नमो भगवते विष्णवे च दशाक्षरः ॥ संयुक्तः पूर्वमन्त्रश्च वेदवेदद्वाविंशद
 र्णकः ॥ ८६ ॥ ऋषिः कपिल आख्यातो गायत्रं छन्द ईरितम् ॥ उदीरितः सर्वव
 न्द्यो देवता भोगवामनः ॥ ८७ ॥ त्रिवेदत्रीपुत्राण द्विमन्त्राणैरङ्गकल्पनम् ॥
 नीलवर्णश्चतुर्बाहुः शङ्खचक्रगदाब्जभृत् ॥ ८८ ॥ सर्वान्भोगान्ददात्वेपम
 क्तानां भोगवामनः ॥ अस्य पूजादिकं सर्वं मन्त्री पूर्ववदाचरेत् ॥ ८९ ॥ एता
 दृशस्तु नास्त्यन्यो जन्मन्यस्मिन्फलप्रदः ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि तुर्यं बालक
 वामनम् ॥ ९० ॥ तारो हृदयमायाच बालकान्ते विधेपदम् ॥ पूर्वमन्त्राग्रिमा
 वर्णा द्वाविंशत्यक्षरो मनुः ॥ ९१ ॥ त्र्यङ्गुपद्मश्च पञ्चद्विमन्त्राणैरङ्गकल्पनम् ॥
 पीताम्बरोत्तरीयो सौमञ्जीकौपीनधृग्धरिः ॥ ९२ ॥ कमण्डलुं च दध्यन्नं दण्डं
 छत्रं करैर्दधत् ॥ यज्ञोपवीती नीलाभो ध्यातव्यश्छद्मवामनः ॥ ९३ ॥ पूजा
 दिकं पूर्ववच्च कुर्यान्मन्त्री यथाविधि ॥ अन्नविद्याभूमिदोयं भक्तानामभयप्रदः ॥
 ९४ ॥ नाशनीयात्तण्डुलीशकं तथा चौडम्बरं फलम् ॥ श्रद्धात्रं कर्कटीं चैव भक्षये
 न्नकदाचन ॥ ९५ ॥ पद्मपत्रेन भुञ्जीत तथा चार्कदलेष्वपि ॥ तुषकार्पाशवी

१ क्रां, क्रीं क्लं, क्लै, क्लौ, क्लः, इनसे पढङ्गनास करे जैसे क्रां हृदयाय नमः ॥

जानिनस्पृशेच्चकदाचन ॥ ६६ ॥ वल्मीकंगोमयंविप्रच्छायामपिनलङ्घयेत् ॥
 देवाग्निगुरुपूजांचकुर्याद्भक्तिसमन्वितः ॥ ६७ ॥ एवंयोनियमैर्युक्तस्तस्य
 मन्त्रःप्रसिध्यति ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिविश्वरूपंतुवामनम् ॥ ६८ ॥ ता
 रो नमोभगवतेमायाबालेतिविष्णवे ॥ तदग्निमःपूर्वमन्त्रपट्विंशत्यक्षरोमनुः ॥
 ६९ ॥ ब्रह्मा मुनिश्चगायत्रीछन्दोबीजंध्रुवःस्मृतः ॥ स्वाहाशक्तिर्देवताश्री
 मायाबालकवामनः ॥ ७० ॥ त्रिवेदनागपञ्चेष्टुद्विवर्णैरङ्गकल्पनम् ॥
 ध्यानपूजाप्रयोगादिसर्वपूर्ववदाचरेत् ॥ १ ॥ अन्नविद्याभूमिदोयंभक्तानाम
 भयङ्करः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिपञ्चतुवलि वामनम् ॥ २ ॥ तारो नमोभगवते
 वदेच्चबलि वामनम् ॥ सर्वापत्तिपदंप्रोक्त्वाडेन्तंविनाशनंवदेत् ॥ ३ ॥ ततः
 श्रीबीजमाभाष्यत्रयोविंशतिवर्णकः ॥ वाङ्मुनिर्जगतीछन्दोदेवताबलि
 वामनः ॥ ४ ॥ पदैःषड्भिःषडङ्गानिशोपंपूर्ववदीरितम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्या
 मिराममन्त्रंसमाहृतम् ॥ ५ ॥ आकल्पमेकएवायंजामदग्न्योमहाबलः ॥ दुष्ट
 क्षत्रतमोर्ध्वसीरेणुकोदभूतभास्करः ॥ ६ ॥ ब्रह्मक्षेत्रायविज्ञहेशत्रियान्तायधीम
 हि ॥ तन्नोरामःप्रचोदयात् ॥ ७ ॥ भरद्वाजो मुनिःप्रोक्तो गायत्रंछन्दर्इतिम् ॥
 श्रीमान्परशुरामोस्यदेवताभक्तवत्सलः ॥ ८ ॥ अष्टेषुत्र्यक्षिवेदोर्णैर्मनोःप्रोक्तंप
 ङ्गकम् ॥ नेत्रयोःकर्णयोर्नासादयेचाधरयुग्मके ॥ ९ ॥ स्तनयोर्भुजयोःपार्श्व
 द्वयेऽङ्घ्रयोर्विन्यसेत्पदम् ॥ आधारेहृदयेमूर्द्धिक्रमात्पादान्प्रविन्यसेत् ॥ १० ॥
 केदृशिश्चोत्रनासायांकपोलेहनुवक्रयोः ॥ कण्ठांस्रवःहुहस्तेषुपार्श्वहृत्पृष्ठकोद
 रे ॥ ११ ॥ नाभिकट्योर्गुदेलिङ्गेऊर्वोर्वाजानुजङ्घयोः ॥ पादेचविन्यसेद्वर्णास्त
 तोध्यायेत्त्रिधातनुम् ॥ १२ ॥ सात्त्विकेश्वेतवर्णचभस्मोद्धूलितविग्रहम् ॥
 किरीटिनंकुण्डलिनंवरंस्वक्षवराभयान् ॥ १३ ॥ करैर्दधानंतरलंविप्रक्षेत्रोद्यतं
 वृतम् ॥ पीताम्बरधरंकामरूपंवालानिरीक्षितम् ॥ १४ ॥ ध्यायेच्चतामसंक्षत्र
 रुधिराक्लपरश्वधम् ॥ आरक्तेनेत्रकर्णस्थब्रह्मसूत्रंयमप्रभम् ॥ १५ ॥ धनुष्टङ्का
 रनिर्घोषसन्त्रस्तभुवनत्रयम् ॥ चतुर्बाहुंतुमलिनंराजसंकुद्धमेवच ॥ १६ ॥
 वैष्णवेतुयजेत्पीठेदेवाग्राच्चतुर्दले ॥ जमदग्निचकालंचरेणुकांकाममर्चये
 त् ॥ १७ ॥ तद्वलेषुषडङ्गानितदवाह्येष्टदलेयजेत् ॥ दिक्षुवेदान्विदिकृष

त्रैपुपवेदांस्ततोयजेत् ॥ १८ ॥ ततश्चाष्टदलेपूज्याविद्वोद्धाश्चावतारकाः ॥
 ब्रह्मास्त्रवैष्णवास्त्रचरौद्रवायव्यमेवच ॥ १९ ॥ आग्नेयंचैव नागास्त्रमोहनंस्त
 म्भनंतथा ॥ ऐन्द्रपालिकमस्त्रचमहापाशुपतंतथा ॥ २० ॥ पूजयेदशपत्रेषुद्वा
 दशारेततोर्चयेत् ॥ कश्यपंचभरद्वाजंविश्वामित्रंचगौतमम् ॥ २१ ॥ वशिष्ठं
 नारदंचात्रिपुलस्त्यंपुलहंक्रतुम् ॥ याज्ञवल्क्यंभार्गवंचपोडशारेततोयजेत् ॥
 २२ ॥ संहिताश्चपुराणानिमीमांसांन्यायमेवच ॥ साङ्ख्यंपातञ्जलंशिल्पं
 वेदाङ्गानिचपट्क्रमात् ॥ २३ ॥ सर्वाण्युपपुराणानिचेतिहासपुराणकम् ॥ स्मृ
 तयोभूपुराणेष्वेदिगीशानायुधानिच ॥ २४ ॥ वर्णलक्षंजपेन्मन्त्रंसिताढ्यघृत
 पायसैः ॥ हुनेद्ब्राह्मणभोज्यान्तंकृत्वासिद्धोभवेन्मनुः ॥ २५ ॥ ब्रह्मकर्मत
 तोनित्यंगायत्रीजपतत्परः ॥ सएवजायतेसिद्धोनान्यविप्रःकदाचन ॥ २६ ॥
 गायत्रीप्रथमंपादंपूर्वकृत्वाजपेन्मनुम् ॥ लक्षंप्राग्बद्धुनेद्रामंसात्त्विकंतत्रचिन्त
 येत् ॥ २७ ॥ सन्तानार्थंविवाहार्थंकृष्यर्थंवर्षणायच ॥ विषयार्थंधनार्थंचवाक्
 सिद्धयर्थमुदाहृतम् ॥ २८ ॥ सहस्रमयुतंलक्षंप्रयुतंकोटिमेवच ॥ साध्यकृच्छ्रे
 तिदृच्छेच्चदेवसाध्येत्वसाध्यके ॥ २९ ॥ कार्याजपस्यसङ्ख्येयंक्रमाज्ज्ञेयाद्
 शांशतः ॥ होमःसर्वत्रविज्ञेयःप्रत्यवायनिराकृते ॥ ३० ॥ तावदेवजपेद्विद्वा
 न्गायत्रीजपतत्परः ॥ मनागपिनकर्तव्योब्रह्मद्वेषःकदाचन ॥ ३१ ॥ गाय
 त्रीमध्यचरणयुक्तंमन्त्रंजपेद्बद्धुनेत् ॥ तिलौदनाज्यंगमंतुराजसंतत्रभावयेत् ॥
 ३२ ॥ देशग्रामपुरादीनांवालानांचगवामपि ॥ लक्षणंस्यान्महामारीशीत
 लाशान्तयेतथा ॥ ३३ ॥ गायत्र्यन्तिमपादेनयुक्तंमन्त्रंजपेद्दद्रुतम् ॥ होमःसर्प
 पतैलाकैस्तामसंचिन्तयेद्विभुम् ॥ ३४ ॥ सर्वशत्रुविनाशःस्याद्रोगादीनांतथा
 क्षयः ॥ एवंकुर्याद्यमुद्दिश्यतस्यनाशोभवेदध्रुवम् ॥ ३५ ॥ वैशाखशुक्लपक्षे
 चतृतीयायातुमार्षिकी ॥ भवेदस्यमहापूजातांभक्तःप्रयतश्चरेत् ॥ ३६ ॥
 रामभक्तंद्विजंनत्वासंग्रामेयातिचेन्नृपः ॥ अवश्यंसरिपूजित्वाकुशलीस्वगृहं

१ आयुर्वेद, धनुर्वेद, गार्धर्ष, स्थापत्य, २ व्याकरण, ज्योतिष, निरुक्त, कला, शिल्प, छन्दः, तदुक्तम्—शब्दशास्त्रंमुखज्योतिषंचक्षुषीश्रोत्रमुक्तंनिरुक्तंचकल्पःकरौ ॥ नासिकाजातु
 शिन्नेहचोक्ताश्रुतेःपादपञ्चद्वयंछन्दःआद्यंबुधैः ॥

प्रजेत् ॥ ३७ ॥ रामभक्तेनयोदत्तः पुस्तकेलिलितो मनुः ॥ सतुसिद्धिप्रदो
 ज्ञेयो नास्ति तस्य पुरस्क्रिया ॥ ३८ ॥ यः कश्चित्पुस्तकारूढो रामभक्तमुखो
 दूतः ॥ यन्त्रमन्त्रोत्थवाविद्यासिद्धो नास्ति संशयः ॥ ३९ ॥ ज्ञात्वा षोडश
 संस्कारैः संस्कृतं चार्यवंशजम् ॥ कुलद्वयविशुद्धं तुराममन्त्राधिकारिणम् ॥
 ४० ॥ फिरङ्गायवनाश्चीनाः खुरासानाश्च म्लेच्छजाः ॥ रामभक्तं प्रदृष्ट्वै
 च त्रस्यन्ति प्रणमन्ति च ॥ ४१ ॥ कृत्वा तु बालुकामूर्तिं श्रीरामस्यार्चयेद्दने ॥
 शान्तं शत्रुमदं कुर्व्यात्कुसुमानि च वै हुनेत् ॥ ४२ ॥ राज्ञो मुक्तस्य कटकं जुहो
 मीति तथा वदेत् ॥ सप्ताहार्वाक्तस्य सैन्यं नष्टं तावन्मितं भवेत् ॥ ४३ ॥ महे
 न्द्राग्नेव काश्यां च योजयेत्त्रिजनेवने ॥ वर्षाद्वर्षाक्तस्य रामः प्रत्यक्षो जायते
 ध्रुवम् ॥ ४४ ॥ सोमवारे काशिकायां गयायां पितृपक्षके ॥ सूर्यारके पौर्णमा
 स्यां प्रयागे तु मृगे रवौ ॥ ४५ ॥ गोदावर्यां सिंहगोर्के गङ्गाद्वारे घटस्थिते ॥
 सूर्यग्रहे कुरुक्षेत्रे रामो गच्छति सर्वदा ॥ ४६ ॥ आद्यो रामो जामदग्न्यः क्षत्रि
 याणां कुलान्तकः ॥ परश्वधधरो दाता मातृहामातृजीवकः ॥ ४७ ॥ समुद्र
 तीरनिलये महेशपठिताखिलः ॥ गोत्राण कृदो प्रदाता विप्रक्षत्रियकर्मकृत् ॥
 ४८ ॥ द्वादशैतानि नामानि त्रिसन्ध्यं पठेन्नरः ॥ नापमृत्युर्न दारिद्र्यं न च
 वंशक्षयो भवेत् ॥ ४९ ॥ श्रीमत्परशुरामस्य गायत्र्येषामहाहुता ॥ राज्यकृ
 त्कलिभूषानां सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ ५० ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि भुक्तिमुक्ति
 प्रदायकान् ॥ राममन्त्रान्तर्भगवान्प्रतिमन्वन्तरे ह्यभूत् ॥ ५१ ॥ युगानां प
 रिवर्तेन कल्पे रामावतारकः ॥ ततो ह्यस्य प्रवक्ष्यामि मन्त्रराजं षडक्षम् ॥ ५२ ॥
 रामायनमइत्येषां क्लीं ह्रीं ऐं प्रपूर्वकः ॥ श्रीं तारायश्च षड्वर्णो मन्त्रो यं षड्विधो
 मतः ॥ ५३ ॥ ब्रह्मा तम्पोहनः शक्तिर्दक्षिणामूर्तिरेव च ॥ अगस्त्यः श्रीशिवः
 प्रोक्ता मुनयो नुक्रमादिमे ॥ ५४ ॥ छन्दोगायत्रसञ्ज्ञं च श्रीरामो देवतामतः ॥
 पञ्चाशन्मातृकामन्त्रवर्णप्रत्येकपूर्वकः ॥ ५५ ॥ लक्ष्म्यादिर्वाग्भवादिश्च
 मन्मथादिर्ध्रुवादिकः ॥ रामचन्द्रमनोर्भेदाः शतद्वयमिता अमी ॥ ५६ ॥ राम
 भेदतिशब्देन चैवं भेदाः शतद्वयम् ॥ रमाबीजादिकानां तु विश्वामित्रो मुनि
 र्मतः ॥ ५७ ॥ वाग्बीजपूर्वकानां तु दक्षिणामूर्तिरुच्यते ॥ कामबीजादिपूर्व

पां मुनिःसम्पोहनोमतः ॥ ५८ ॥ तारादिपूर्वकानांतु श्रीशिवःप्रोच्यतेमुनिः॥
 श्रीमायामन्मथैकैकवीजाद्यन्तगतोयदा ॥ ५९ ॥ रामभक्षोरामचन्द्रः पोढाप
 द्वर्णउच्यते ॥ पोढानमोन्तःप्राक्प्रोक्तः फट्कारान्तःसएवहि ॥ ६० ॥ पोढा
 स्याद्वह्निजायान्तः सएवंपद्विधोमतः ॥ चतुर्विंशतिसङ्ख्याकामेदास्तेननिरु
 पिताः ॥ ६१ ॥ ब्रह्मरन्ध्रेभ्रुवोर्मध्ये हन्नाभ्यांगुह्यपादयोः ॥ बीजैःपद्दीर्घ
 संयुक्तैः पडङ्गविधिरीरितः ॥ ६२ ॥ वीरासनसमारूढं व्याख्यामुद्रोपशो
 भितम् ॥ वामोरुन्यस्ततद्धस्तं सीतालक्ष्मणसंयुतम् ॥ ६३ ॥ वर्णलक्षजपे
 न्मन्त्रं दशांशमधुरप्लुतैः ॥ बिल्वपत्रैःफलैःपुष्पैस्तिलैर्वापङ्कजैर्हुनेत् ॥ ६४ ॥
 पूजयेद्वैष्णवेपीठे मूर्तिमूलेनकल्पयेत् ॥ श्रीसीतायेद्विद्वान्तेन वामपार्श्वग
 तांयजेत् ॥ ६५ ॥ ततस्त्रिकोणकोशाग्रे पृष्ठतोलक्ष्मणंयजेत् ॥ वामपार्श्व
 त्रिकोणस्थंशार्ङ्गदक्षिणतःशरान् ॥ ६६ ॥ ततःपद्दलमध्येतु पडङ्गानिप्रपूज
 येत् ॥ तद्बाह्येष्टदलंप्रोक्तं पूजयेदिष्टदिक्षुच ॥ ६७ ॥ आत्मानंचनिवृत्तिच
 ह्यन्तरात्मानमेवच ॥ प्रतिष्ठांपरमात्मानं ततोविद्यांपूजयेत् ॥ ६८ ॥ नाना
 त्मानंतथाशान्तिकेशरेषुप्रपूजयेत् ॥ दलमध्येवासुदेवं श्रियंसङ्कर्षणंतथा ॥
 ६९ ॥ शान्तिप्रद्युम्नमग्रेनिरुद्धंचरतिमर्चयेत् ॥ हनूमन्तंचसुग्रीवंभरतंचवि
 भीषणम् ॥ ७० ॥ निपधाङ्गदशत्रुघ्नाञ्जाम्बवन्तंदलाग्रतः ॥ आज्ञनेयंतद
 ग्रेच वाचयन्तंकृताञ्जलीम् ॥ ७१ ॥ धृतिंजयन्तंविजयं सुराष्ट्रंराष्ट्रवर्द्धन
 म् ॥ अकोपंधर्मपालाख्यं मन्त्रिणश्चक्रमाद्यजेत् ॥ ७२ ॥ वशिष्ठंवामदेवं
 च जावालिगौतमतथा ॥ भरद्वाजंकाश्यपंच कौशिकंवालिमर्कितथा ॥ ७३ ॥
 नारदंसनकंचैव सनातनमतःपरम् ॥ सनत्कुमारंचयजेत्तद्बाह्येद्वादशारके ॥
 ७४ ॥ नीलंनलंमुषेणंच मैन्दंचशरभंततः ॥ द्विविदंचगवाक्षंच सकिरीटंच
 चण्डुलम् ॥ ७५ ॥ श्रीवत्संकौस्तुभंशङ्खं गदाचक्रेचपद्मकम् ॥ अर्चयेत्पोड
 शदलेपूर्वतस्तुकृताञ्जलीन् ॥ ७६ ॥ ध्रुवोधरश्चसोमश्च आपश्चैवानि

१ मन्त्र के लिये अक्षरों को न्यास करना क्रमसे, रांनपोब्रह्मरन्ध्रे इत्यादि २ पद्दीर्घ युक्तबीजों से जैसे रां, रीं, रूं, रैं, रौं, रः तथा आं, श्रीं, श्रूं, श्रैं, श्रौं, श्रः और क्हां, क्हीं, क्णूं, क्णैं, क्णौं, क्णः इत्यादि बीजों से अङ्गन्यास होता है ॥

लोनलः ॥ प्रत्युषश्चप्रभासश्च वसवोष्टौप्रकीर्तिताः ॥ ७७ ॥ वीरभद्रश्चशण्ड
 श्च गिरीशश्चमहायशाः ॥ अजैकपादहिर्बुध्न्यः पिनाकीचापराजितः ॥
 ७८ ॥ भुवनाधीश्वरश्चैव कपालीचदिशाम्पतिः ॥ स्थाणुर्भगश्चभगवान्
 रुद्राएकादशस्मृताः ॥ ७९ ॥ विवस्वान्सूर्यवेदाङ्गो भानुरिन्द्रोराविस्तथा ॥
 गभस्तिस्तुयमःसर्वसाक्षीचापिदिवाकरः ॥ ८० ॥ चित्रोविष्णुरितिप्रोक्ता आदि
 त्याद्वादशक्रमात् ॥ धातारमन्तेप्रयजेद्वात्रिंशत्पत्रकेष्विमान् ॥ ८१ ॥ इन्द्राद्यै
 र्भृगृहेवाह्ये तदस्त्राणिचसंयजेत् ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीप्रयोगान्कर्तुमर्हति ॥
 ८२ ॥ धनायक्रमलैर्जातीपुष्पैश्चन्दनलोलितैः ॥ भवेद्धनाधिपतिवन्नीलो
 त्पलहुतेनच ॥ ८३ ॥ वशयेद्विश्वमखिलंबिल्वपुष्पैर्धनात्यये ॥ हुतादीर्घा
 युपेदूर्वारक्ताब्जैर्धनवृद्धये ॥ ८४ ॥ आधायकुण्डेविधिवदग्निपूर्वोक्तवर्त्मना ॥
 ततोदेवंसमावाह्यपूजयेदुपचारकैः ॥ ८५ ॥ पञ्चभिर्वाषोडशाभिःपूजोपकरणैः
 पृथक् ॥ पलाशाश्वत्थखदिरोदुम्बराश्रवटेन्धनैः ॥ ८६ ॥ अग्निहुत्वालयेस
 म्यग्याज्ञियैरथवेन्धनैः ॥ तत्रसम्पूजयेत्सम्यग्वाघवंप्रोक्तवर्त्मना ॥ ८७ ॥ ल
 क्षन्तदर्धमथवाजपयित्वादशांशतः ॥ तिलैर्हुत्वायद्यदिष्टं तत्तदेवाभुयान्नरः ॥
 ८८ ॥ बिल्वप्रसूनैरैश्वर्य्यमर्चितेग्नौहुतेभवेत् ॥ पलाशकुसुमैर्हुत्वामन्त्री
 वैवेदविद्भवेत् ॥ ८९ ॥ दूर्वाभिश्चगुडूचीभिःप्रत्येकमपिवाहुतैः ॥ निरामयश्च
 दीर्घायुर्भवत्येवनसंशयः ॥ ९० ॥ ध्यात्वाथमन्मथंरामंसीतामपिरतिस्मरेत् ॥
 कवचस्यप्रयोगेयोजपहोमादिकर्मसु ॥ ९१ ॥ रामंचबोधदातारंस्मरन्नाराध्य
 भक्तिः ॥ उपैतिसदृशींकन्यांलाजाहोमेनसाधकः ॥ ९२ ॥ रामंविधिवदा
 राध्यज्वलितेग्नौप्रयोगवित् ॥ मधुरत्रययुक्तेनपायसेनहुनेत्सुधीः ॥ ९३ ॥
 सर्वाधिपत्यंवैद्भ्यंभवेदेवनसंशयः ॥ तिलैश्चतण्डुलैराज्यैर्हुत्वा लोकस्यपूजि
 तम् ॥ ९४ ॥ आरात्संवत्सरंयावत्पट्सहस्रंदिनेदिने ॥ जपेच्चजुहुयादग््नौ
 तद्दशांशंघृतान्धसा ॥ ९५ ॥ अयमेवान्नदोलोकेसर्वेषामपिजायते ॥ बिल्व
 प्रसूनैःकुमुदैस्तथाबिल्वदलैरपि ॥ ९६ ॥ हुत्वातुलभतेलक्ष्मीमचिरादत्रसाध
 कः ॥ आराध्यरामंसाङ्गंचविधिवदत्सरात्सुधीः ॥ ९७ ॥ उदयाद्यावदस्तंस्या
 ज्जपेन्मन्त्रमनन्यधीः ॥ फलम्भवतितस्याशुदेवानामपिदुर्लभम् ॥ ९८ ॥

वैराज्येनाधिपत्येनमर्त्यानामुत्तमो भवेत् ॥ पूर्णिमायां निशीथिन्यामुदयास्तम
 नंविधोः ॥ ६६ ॥ संवत्संप्रकुर्वीत जपहोमादिकं बुधः ॥ रात्रौ यजेद्दिवा होमं
 कुर्यादेव परे हनि ॥ ५०० ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु व्रतमेतत्समापयेत् ॥ सोम
 सूर्यादिकं यस्तु व्रतं कुर्वीत मानवः ॥ १ ॥ भुक्तिं मुक्तिं च लभते हित्वा लोके परत्र
 च ॥ रक्तपद्मैश्च बन्धुकैस्तथारक्ते त्पलैरपि ॥ २ ॥ अभीष्टलोकवशार्थं जुहु
 यादचित्तेन ले ॥ बाह्यैश्च वर्ण्यैश्च भोगार्थं जपे लक्ष्मणनन्यधीः ॥ ३ ॥ पत्रैर्विल्वप्रसूनै
 र्वादशांशं जुहुयात् सुधीः ॥ समुद्रतीरे गोष्ठवालक्षजापीपयो व्रतः ॥ ४ ॥ पायसे
 नाज्ययुक्तेन हुत्वा विद्यानिधिर्भवेत् ॥ मन्त्रवित्स्वाधिपत्यार्थं शाकाहारो जला
 न्तरे ॥ ५ ॥ जपे लक्षं च जुहुयाद्विल्वपत्रैर्दशांशतः ॥ तदेव पुनरायाति स्वाधि
 पत्यं न संशयः ॥ ६ ॥ उपोष्य गङ्गामध्यस्थो राममभ्यर्च्य संजपेत् ॥ लक्षञ्जपि
 त्वा जुहुयात् कमलान्यथा तिलान् ॥ ७ ॥ जातीपुष्पाणि मधुरत्रितया क्लानि
 संहुनेत् ॥ मन्दभाग्यः स्थिरभाग्यमथ रामार्चनाल्लभेत् ॥ ८ ॥ जपित्वा जुहु
 यादिन्दुराज्यश्रियमवाप्नुयात् ॥ वैशाखे राघवं कुर्व्यात् पश्यन्ननिमिषेक्षणः ॥ ९ ॥
 निराहारो जपे लक्षं मौनी पञ्चाग्निमध्यगः ॥ दशांशं कमलैर्हुत्वा स चारोगी भवे
 द्भुवम् ॥ १० ॥ माघमासे जले स्थित्वा कन्दमूलफलाशनः ॥ जपे लक्षं च जुहु
 यात् पायसेनार्चितेन ले ॥ ११ ॥ दशांशं पुत्रपौत्राद्यैरुपेतः प्राप्नुयाच्छ्रियम् ॥
 श्रीगमसदृशः पुत्रपौत्राद्योऽपि प्रजायते ॥ १२ ॥ बलिष्ठैः शत्रुभिर्मन्त्री परिभू
 तार्थमानसः ॥ तदा हनहनेत्युक्ता तन्नामान्तरितं जपेत् ॥ १३ ॥ ध्यात्वा रघुपतिं
 क्रुद्धं कालानलमिवापरम् ॥ आकर्णसशराकृष्टकोदण्डभुजमण्डितम् ॥ १४ ॥
 नाशयन्तरि पून्सर्वास्तीव्रमार्गणवृष्टिभिः ॥ रक्ते त्र्यम्बहावीरवर्च्यमैन्द्रे स्थित
 म् ॥ १५ ॥ लक्ष्मणादिमहार्वा रैर्वृतं हनुमदादिभिः ॥ कोटिकोटिमहार्वा रैः
 करोद्धततरुत्तमैः ॥ १६ ॥ वज्राङ्गैरपि हुङ्कारभीकारसुमहारवैः ॥ नदद्विरभि
 धावद्भिः समरे गिणं प्रति ॥ १७ ॥ एवं ध्यात्वा निराहारो मारणाय रिपोः पुनः ॥
 जुहुयाच्छात्मलीपुष्पैर्दशांशं मन्त्रसाधकः ॥ १८ ॥ अत्यन्तसुसमृद्धोऽपि न
 शत्रुखशिष्यते ॥ वैरिणं रावणं ध्यात्वा तथात्मानं रघूदहम् ॥ १९ ॥ विधाय पूर्वं
 त्सर्वमना यासेन मारयेत् ॥ सीताहरणशोकाच्चक्रुद्धीभूतमचेतसम् ॥ २० ॥

जपेद्रघुपतिं ध्यायन्निराहारो जले वसन् ॥ दशांशं च तिलैर्हुत्वा स्तम्भे च्छत्रं
हतिम् ॥ २१ ॥ निधाय वायुबीजेन यन्मन्त्रासयेति च ॥ जपेन्मन्त्रं निराहारो
जुहुयाच्च तिलैरपि ॥ २२ ॥ रामं ध्यात्वा विषण्णान्तं सीतान्वेषणकातरम् ॥ रामभद्रं
चिरं साक्षाद्रावणं चापिवैरिणम् ॥ २३ ॥ समुद्रतीरे लङ्कायां हेमप्राकारसन्निधौ ॥
मुग्रीवादिभिरन्यैश्च देवतैर्नारदादिभिः ॥ २४ ॥ उपास्यमानं सदसि ध्यात्वा दे-
वं सलक्ष्मणम् ॥ विभीषणायागताय ददन्तं शरणार्थिने ॥ २५ ॥ वरदंतं जपे-
ल्लक्षं जुहुयात्पङ्कजैरपि ॥ स्वस्थानमानयेच्छीघ्रं राजानमथवा प्रभुम् ॥ २६ ॥ नि-
र्मल्यचक्षुःस्नेहात्तु चोपलभ्य पुनः पुनः ॥ प्रमोदयन्तं सहसा त्वचिरादानयेत्प्रि-
यम् ॥ २७ ॥ रामं ध्यात्वा जपेल्लक्षं हुत्वा स्काम्बुजैरपि ॥ संमोहयति वेगेन राजान-
मपि वा प्रभुम् ॥ २८ ॥ तारादिर्भुक्त्रये मन्त्रो रमादिर्भुक्त्रये भवेत् ॥ वाक्सिद्धये च वा-
गादिः सर्ववश्याय मन्मथः ॥ २९ ॥ ताराद्यैः पुटितान्मन्त्रान्सर्वार्थान् विनियोज-
येत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि स्वारोचिषसमुद्भवम् ॥ ३० ॥ रामस्यैकाक्षरं मन्त्रं की-
र्त्यते स तुरामिति ॥ ब्रह्मा मुनिः स्याद्वा यत्रं छन्दो रामोऽस्य देवता ॥ ३१ ॥ मूर्त्तिप-
ञ्जरनामानं तत्त्वव्यासं च कारयेत् ॥ षड्दीर्घसमायुक्त्वा बीजेनैव षडङ्गकम् ॥ ३२ ॥
ध्यानपूजादिकं प्राग्वद्गमलक्षं जपेन्मनुम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि तृतीयं तु मनो-
विधिम् ॥ ३३ ॥ राम इत्येकथितो द्वयक्षरो भुक्तिमुक्तिदः ॥ एकाक्षरोऽकृमृष्यादि-
स्यादाद्यन्तं षडङ्गकम् ॥ ३४ ॥ ध्यानपूजाप्रयोगादिसर्वज्ञेयं षडङ्गवत् ॥ श्रीवेद-
शतविंशानामयुतस्य लिखेत्क्रमात् ॥ ३५ ॥ एकोपचयकोष्ठेषु मन्त्रमेनं प्रपूज-
येत् ॥ उपचारैः षोडशभिरामं ध्यात्वा यथाविधि ॥ ३६ ॥ कृष्णप्रतिपद्यारभ्य
पौर्णमास्यां समापयेत् ॥ जायन्ते तेन कार्याणि ह्यनुश्लोकदलैः प्रिये ॥ ३७ ॥
गजाश्ववृषवालानां क्षुद्रो गोविनश्च यति ॥ बन्धमोक्षोरोगनाशः सन्तानोद्यम-
लब्धये ॥ ३८ ॥ गतराज्यधनादीनां प्राप्तिः ख्यातिर्धनागमः ॥ विधानं वाम-
हासिद्धिर्भवेद्वाचक्रवर्तिता ॥ ३९ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चतुर्थं तु मनोवि-
धिम् ॥ तारमायारमानं कृत्वा कृस्वबीजैश्च षड्विधः ॥ ४० ॥ द्वयक्षरो मन्त्रराज-
स्तु त्र्यक्षरः परिजायते ॥ न्यासपूजाप्रयोगादिसर्वपूर्ववदाचरेत् ॥ ४१ ॥
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि षष्ठं मन्त्रं न्तरोद्भवम् ॥ रामायनम इत्येषो मन्त्रः पञ्चाक्षरो म-

तः॥४२॥ विश्वामित्रो मुनिः प्रोक्तः पङ्क्तिश्छन्दोस्य देवता ॥ रामभद्रो बीजशक्ती
 प्रथमार्णस्ततोन्तिमौ ॥ ४३ ॥ भूमध्ये हृदि नाभ्यंघ्रयोः पादयोर्विन्यसेन्मनुम् ॥
 षडङ्गपूर्ववत्कार्यमन्त्रार्णैर्मनुनास्त्रकम् ॥ मध्ये वने कल्पतरोर्मूले पुष्कलतोश
 ने ॥ ४४ ॥ लक्ष्मणेन प्रगुणितं रक्षःकोणेन शायकम् ॥ अवेक्ष्यमाणं जान
 कया कृतव्यजनमीश्वरम् ॥ ४५ ॥ जटाभारलसच्छीर्षश्यामं मुनिगणावृतम् ॥
 लक्ष्मणेन धृतच्छत्रमथवा पुष्पकोपरि ॥ ४६ ॥ दशास्यमथ नंशान्तं ससुग्रीव
 विभीषणम् ॥ विजयार्थी विशेषेण वर्णलक्षं जपेन्मनुम् ॥ ४७ ॥ प्राग्वद्धोमस्त
 र्पणादिप्रयोगाद्यं च साधयेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि सप्तमे जातमन्त्रकम् ॥
 ४८ ॥ रामचन्द्रो रामभद्रो देन्तो नतियुतो द्विधा ॥ सप्ताक्षरो निगदितो मन्त्रः स
 सर्षिसेवितः ॥ ४९ ॥ ध्यानपूजाप्रयोगादि निखिलन्तु षडर्णवत् ॥ अथातः स
 म्प्रवक्ष्यामि मन्त्रं सावर्णि कोद्धवम् ॥ ५० ॥ तारादिषड्भिः संयुक्तो द्विधा सप्ताक्ष
 रो मतः ॥ अष्टाक्षरो द्वादशधा कीर्तितो वाञ्छितार्थदः ॥ ५१ ॥ सर्वषडर्णव
 ज्ञेयं ध्यानपूजाजपादिकम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रान्नवमसम्भवान् ॥
 ५२ ॥ तारो रामश्चतुर्थ्यन्तः क्रोधान्तो वह्निवल्गवः ॥ अष्टार्णो यं परो मन्त्रो मु
 न्यादिः स्यात् षडर्णवत् ॥ ५३ ॥ नाशनः सर्वदोषाणां संग्रामे विजयप्रदः ॥ अथा
 तः सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रान् दशमसम्भवान् ॥ ५४ ॥ कूंहीनमश्च रामायहीमि
 त्यष्टाक्षरः परः ॥ ऋषिः सदाशिवः प्रोक्तो गायत्रं छन्द उच्यते ॥ ५५ ॥ रामच
 न्द्रोस्य मन्त्रस्य देवता परिकीर्तिता ॥ नमो रामाय हीं हत् ॐ नमो रामाय हीं शिरः ॥
 ५६ ॥ दीर्घयामाय याज्ञानितारपञ्चार्णयुक्तया ॥ रामं त्रिनेत्रं सोमार्धधारिणं
 शूलिनं वरम् ॥ ५७ ॥ भस्मोद्धूलितसर्वाङ्गं कपर्दिनमुपास्महे ॥ रामाभिरामा
 सौन्दर्यसीमां सोमावतंसिनीम् ॥ ५८ ॥ पाशांकुशधनुर्बाणधरां व्यायेत्त्रिलो
 चनम् ॥ रामशक्निन्तु सीताख्यां वर्णलक्षं जपेन्मनुम् ॥ ५९ ॥ होमपूजादिकं
 सर्वषडक्षरवदीरितम् ॥ विशेषतो भोगदोसौ संग्रामविजयप्रदः ॥ ६० ॥ अथै
 कादशसम्भूतान् राममन्त्रान् वदाम्यहम् ॥ सप्तार्णो यो मनुः प्रोक्तः षड्भिस्तारा
 दिकैः पृथक् ॥ ६१ ॥ सम्पुटिता द्वादशधानवार्णामनवः स्मृताः ॥ ध्यानपूजादि
 कं सर्वतेषां सप्तार्णवददेत् ॥ ६२ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि द्वादशान्तरसम्भवम् ॥

जानकीवल्लभोडेन्तःस्वाहान्तश्चहुमादिकः ॥ ६३ ॥ दशाक्षरोयमन्त्रः स्याद्
 शिष्टोस्यमुनिःस्वराट् ॥ छन्दश्चदेवतारामःसीतापाणिपरिग्रहः ॥ ६४ ॥ आ
 दिवीजन्दिठःशक्तिरङ्गपद्दीर्घकामतः ॥ शिरोललाटभूमध्यनेत्रकण्ठस्तनेष्व
 पि ॥ ६५ ॥ नाभ्यूरुजानुपादेपुदशीर्णान्विन्यसेन्मनोः ॥ अयोध्यानगरेचै
 वविचित्रेस्वर्णमण्डपे ॥ ६६ ॥ मन्दारपुष्पैरावद्धवितानेतोरणाश्रिते ॥ सिंहा
 सनेसमारूढं पुष्पकोपरिराघवम् ॥ ६७ ॥ रक्षोभिर्हरिभिर्देवैर्दिव्ययानगतैःशु
 भैः ॥ संस्तूयमानंमुनिभिः प्रहृष्टैरुपसेवितम् ॥ ६८ ॥ सीतालंकृतवामाङ्गल
 क्ष्मणेनोपशोभितम् ॥ श्यामं प्रसन्नवदनं सर्वाभरणभूषितम् ॥ ६९ ॥ ध्याय
 त्वेवं जपेन्मन्त्रं वर्णलक्ष्मणन्यधीः ॥ जपपूजाप्रयोगादिसर्वमस्य यद्वर्णवत् ॥
 ७० ॥ अथ त्रयोदशे जातराममन्त्रं वदाम्यहम् ॥ रामोडेन्तो धनुष्पाणिस्तथा
 स्याद्बहिःसुन्दरी ॥ ७१ ॥ दशाक्षरो मुनिर्ब्रह्माविराट् छन्दोस्य देवता ॥ राक्ष
 सान्तकरो रामो रात्रीजं परिकीर्तितम् ॥ ७२ ॥ स्वाहाशक्तिः स्वबीजेन पडङ्गा
 निसमाचरेत् ॥ वर्णन्यासन्तथा व्यानं पुरश्चर्य्या विधितथा ॥ ७३ ॥ दशाक्ष
 रोक्त्वत्कुर्ह्याच्चापवाणधरं स्मरेत् ॥ विशेषज्जयदश्चायं सर्ववाञ्छितदायकः ॥
 ७४ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चान्यमन्त्रं तरोद्भवम् ॥ ॐ हृद्गवते रामचन्द्रा
 येति मनुर्मतः ॥ ७५ ॥ अर्काणोद्विविधोप्यस्य मुनिर्ध्यानजपादिकम् ॥
 दशाक्षरवदेव स्यादयं कल्याणकारकः ॥ ७६ ॥ अथ वक्ष्ये वायुतोयोपा
 सितं मन्त्रनायकम् ॥ श्रीरामजयरामेति जयरामजयेति च ॥ ७७ ॥ त्रयो
 दशाक्षरो मन्त्रः सर्वमस्य दशार्णवत् ॥ पदत्रयैर्द्विरावृत्या चाङ्गन्यासं समाचरे
 त् ॥ ७८ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि भरतोपासितं मनुम् ॥ सतारं हृद्गवते
 रामोडेन्तो महाततः ॥ ७९ ॥ पुरुषाय पदं पश्चाद्विठान्तोष्टादशाक्षरः ॥
 विश्वामित्रो मुनिश्छन्दोगायत्रं देवतामतः ॥ ८० ॥ दशास्यदर्पदलनो
 रामभद्रः प्रकीर्तितः ॥ तारो बीजं नमः शक्तीरामचन्द्रपडङ्गकम् ॥ ८१ ॥
 मूलमन्त्रः कोशलेन्द्रः सत्यसन्धस्ततः परम् ॥ रावणान्तकनामा च सर्वलोकहि
 तस्तथा ॥ ८२ ॥ शशवत्प्रसन्नवदनश्चतुर्थी नमसावदेत् ॥ नन्दिग्रामस्यो
 पवने भरताय तनेर्चिते ॥ ८३ ॥ रम्ये सुगन्धपुष्पाद्यैर्वृक्षवृन्दैश्च मण्डिते ॥

वीतिलैस्त्रिमधुनायुतैः ॥ ५ ॥ मधुरत्रययुक्तेनपायसेनाथवाम्बुजैः ॥ होमंद
शाशतःकुर्यात्तथासर्वत्रतर्पणम् ॥ ६ ॥ मार्जनंभोजयेद्विप्रान्प्रयोगादिचपूर्व
वत् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिशत्रुघ्नोपासितांपराम् ॥ ७ ॥ जयदारांमगायत्रीं
जप्तायासूर्यवंशजैः ॥ दाशरथायविद्महेतथासीतेतिवल्लभा ॥ ८ ॥ यधी
महीतितन्नोरातदग्नेमःप्रचोदयात् ॥ एषास्याद्रामगायत्रीभक्तानांभुक्तिमुक्ति
दा ॥ ९ ॥ जन्मप्रभृतियत्पापंदशभिर्यातिसंक्षयम् ॥ पुराकृतंशंतनैवसहस्रे
णजपेनवा ॥ १० ॥ चतुर्लक्षंजपेद्यस्तुमोक्षभाक्सुनसंशयः ॥ यच्चयावच्चपू
जादिसर्वपूर्ववदाचरेत् ॥ ११ ॥ तारादिरेषागायत्रीमुक्तिमेवप्रयच्छति ॥
मायादिरपिवैद्रव्यंरमादिश्चश्रियंपराम् ॥ १२ ॥ मन्मथेनापिसंयुक्तासंमोह
यतिमेदिनीम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिश्रीसीतोपासितंमनुम् ॥ १३ ॥ श्री
रामायहुंफट्चस्वाहान्तोयंनवाक्षरः ॥ अगस्त्योस्यमुनिःप्रोक्तःपंक्तिश्छन्दउ
दाहृतम् ॥ १४ ॥ श्रीमद्दाशरथीरामोदेवतापरिकीर्तितः ॥ स्वाहाशक्तिश्च
रांवीजंवीजेनैवषडङ्गकम् ॥ १५ ॥ सविन्दुभिर्यकाराद्यैःपञ्चाङ्गन्यासईरितः ॥
नीलोत्पलदलश्यामंजयमुकुटमण्डितम् ॥ १६ ॥ पीताम्बरधरंदेवंचापवाणविभू
षितम् ॥ दक्षिणेलक्ष्मणंध्यायेत्कनकाभंकिरीटिनम् ॥ १७ ॥ वामभागेजगद्यो
निंप्रकृतिंपरमेश्वरीम् ॥ सीतांचम्पकगौराङ्गींश्वेतवस्त्रविभूषिताम् ॥ १८ ॥ सर्वा
भरणसंयुक्तांद्विभुजांरत्नकुण्डलाम् ॥ धनुर्वाणकरंदेवंसीतांपद्मकरांस्मरेत् ॥ १९ ॥
यद्दारामंचतुर्बाहुंशङ्खचक्रासिशार्ङ्गिणम् ॥ सीतालक्ष्मणसंयुक्तंध्यायेत्कल्पत
रोरधः ॥ २० ॥ ध्यात्वेवंहृदयेराममन्तरावावर्हिर्जपेत् ॥ पट्कोणमध्येरामंच
कोणेष्वङ्गानिचार्येत् ॥ तद्वाह्येष्टदलेपूर्वदिमादौभरतंयजेत् ॥ २१ ॥ ह
नूमन्तंलक्ष्मणंचजाम्बवन्तंक्रमेणच ॥ मुग्रीवमर्चयेत्पश्चात्पूजयेच्चविभीषण
म् ॥ २२ ॥ सीतांमुग्रीवाग्रेतुदिकालान्हेतिभिःसह ॥ जपेद्द्वादशलक्षा
णिहोमश्चाशोकपुष्पकैः ॥ २३ ॥ तर्पणादिततःकृत्वा प्रयोगार्होभवेन्म
नुः ॥ रक्तापामार्गपत्रैश्च मधुरत्रयसंयुतैः ॥ २४ ॥ वाकंजपत्रैर्जुहुयाद्धो
मोयंलोकवश्यकृत् ॥ जपापुण्यहुतंभस्म तिलकंलोकवश्यकृत् ॥ २५ ॥
मलिकाभिर्जगद्दश्यंभवत्येवनसंशयः ॥ लक्षत्रयंजपेन्मन्त्रीसर्वज्ञानमवाप्नु

यात् ॥ २६ ॥ अश्रुतान्यपिशाम्नाणि षड्भिलक्षैस्तुविन्दति ॥ नवभिर्दे
वकन्याभिर्देववत्सप्रमोदते ॥ २७ ॥ चन्द्रसूर्योपरागेतुमोक्षोपव्यभिमन्त्रित
म् ॥ कपिलाज्यपिवेद्यस्तुदूर्वास्सविमिश्रितम् ॥ २८ ॥ भक्ष्याद्योमिष्यतीतै
लमङ्गोलरसमिश्रितम् ॥ शुद्धब्राह्मीरसंवापिससर्वज्ञोभवेद्भुतम् ॥ २९ ॥ स
न्यात्रयेप्रतिदिनंसहस्रत्रितयंजपेत् ॥ मासेनमहदैश्वर्यं जायतेनात्रसंशयः ॥
३० ॥ श्रीकामोजुहुयात्पद्मैरयुतं त्रिमधुरप्लुतैः ॥ धनवाञ्जायतेमन्त्री द्विती
यइवयक्षराट् ॥ ३१ ॥ बिल्वपत्रैश्चजुहुयादथवातदलैर्हुनेत् ॥ लक्षमेकंविधि
स्थाने निधिलाभोभवेद्भुवम् ॥ ३२ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि मयैवोपासितं सु
राः ॥ ज्ञानप्रदंमहामन्त्रं सनकाद्यैरुपोषितम् ॥ ३३ ॥ ॐ नमोब्रह्मदेवाय
रामायाकुण्डमेधमे ॥ उत्तमश्लोकवर्ग्यायन्यस्तदण्डार्चितांघ्रये ॥ ३४ ॥ शु
कदेवोमुनिश्चास्यच्छन्दोनुष्टुबुदाहृतम् ॥ श्रीरामोदेवताबीजंरांवर्यःशक्ति
रुच्यते ॥ ३५ ॥ चतुष्पादैःसमस्तेन पञ्चाङ्गविधिरीरितः ॥ प्राग्वद्ध्याना
दिकंलक्षं पुरश्चर्याप्रकीर्तिता ॥ ३६ ॥ आज्यपायसहोमोत्र ब्राह्मणार्चास
माचरेत् ॥ प्रयोगाःपूर्वमन्त्रोक्ता मोक्षार्थीसाधयेदमुम् ॥ ३७ ॥ येन हारा
गृहान्मुक्तोरावणस्यसुरेश्वरः ॥ तारो नमोभगवतेरामभद्रायसंवदेत् ॥ ३८ ॥
वन्दीविमुक्तशृङ्खलेस्वाहाद्वाविंशदक्षरः ॥ विभीषणोमुनिःप्रोक्तोजगतीछन्दई
रितम् ॥ ३९ ॥ स्वाहाशक्तिर्ध्रुवोबीजंरामभद्रोस्यदेवता ॥ पदैरस्यपडङ्गानि
जपेत्लक्षमितंसदा ॥ ४० ॥ प्राग्वद्धोमादिकंसर्वयदर्थंजप्यतेयुतम् ॥ सप्ताहा
ज्जायतेमोक्षोनात्रकार्यविचारणा ॥ ४१ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि सीताम
न्त्रंमहाद्भुतम् ॥ श्रींसीतायैनमःस्वाहासीतामन्त्रःषडक्षरः ॥ ४२ ॥ जनको
रूपमुनिश्छन्दोगायत्रंदेवतामता ॥ सीताभगवतीप्रोक्ता श्रींबीजंशक्तिरन्यकौ ॥
४३ ॥ दीर्घैस्त्रयुताद्येनपडङ्गानिप्रकल्पयेत् ॥ पूजयेद्वैष्णवेपीठेध्यायेद्वाधव
संयुताम् ॥ ४४ ॥ स्वर्णभासम्बुजकरांरामालोकनतत्पराम् ॥ वर्णलक्षंजपे

१ श्रींसीतायै नमः और श्रींसीतायै स्वाहा यह मन्त्र दोप्रकारका है श्रीसीताजीका प्रथम
षडक्षर मन्त्रराज श्रीरामरसिकों में प्रसिद्ध है २ श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं इन षडक्षरोंको पडङ्गों
में न्यासकरै जैसे श्रीं हृदयाय नमः ॥

न्मन्त्रमिष्टार्थसाधयेत्ततः ॥ ४५ ॥ आरोग्यायघृतंधान्यन्ताम्बूलंवश्यसिद्धये ॥ श्रीफलानितिलान्मुक्त्यैभुक्त्यैचजुहुयात्सदा ॥ ४६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकृष्णमन्त्रान्महाद्भुतान् ॥ कृष्णःसएवभगवान्कलिदापरसन्धिगः ॥ ४७ ॥ वृद्धयेकलिधर्माणाम्भक्तानान्तरणायच ॥ एकसप्ततिरूपोसौप्रतिमन्वन्तरेभवेत् ॥ ४८ ॥ तदुक्ताचरणान्मोक्षस्तत्कृत्याचरणान्व्युतिः ॥ इतितत्त्वं समाख्यातंविष्णोःसन्धिभवस्यच ॥ ४९ ॥ जातश्चाद्येकलियुगेनानागोपीरतेरतः ॥ तत्कर्मकुर्वतांपातस्तदुक्तिर्मोक्षसाधनम् ॥ ५० ॥ स्वधर्मनिरतानान्तुकलौजन्मनजायते ॥ तस्यमन्त्रंप्रवक्ष्यामिभुक्तिमुक्तिप्रसाधनम् ॥ ५१ ॥ गोपीजनवल्लभायस्वाहामन्त्रोदशाक्षरः ॥ नारदोस्यमुनिःप्रोक्तोविराट्छन्द उदाहृतम् ॥ ५२ ॥ देवतानन्दपुत्रःक्लींबीजंशक्तिःशिखिप्रिया ॥ आचक्रायहृदयात्तंविचक्रायशिरोपिच ॥ ५३ ॥ सुचक्रायशिखापश्चात्रैलोक्यरक्षणन्ततः ॥ चक्रायकवचंप्रोक्तमसुरान्तकशब्दतः ॥ ५४ ॥ चक्रायान्नमिदंकुर्यादज्ञानांपञ्चकंमनोः ॥ सर्वाङ्गेषुमनुन्यस्यमन्त्रन्यासंसमाचरेत् ॥ ५५ ॥ जातियुक्चपञ्चाङ्गन्तथापञ्चाङ्गुलीपुच ॥ हृदयेशर्षिकेचैवशिखायांकवचेतथा ॥ ५६ ॥ अस्त्रेपार्श्वद्वयेकण्ठेपृष्ठेमूर्ध्निचक्रमात् ॥ ततःकरतलेपृष्ठेव्यापकत्वेनविन्यसेत् ॥ ५७ ॥ प्रणवाद्यंनमोन्तंचसकलंचमनुंबुधः ॥ वामाङ्गुष्ठंमारभ्यदक्षाङ्गुष्ठान्तकंन्यसेत् ॥ ५८ ॥ वामाङ्गुष्ठंमारभ्यदक्षाङ्गुष्ठान्तकंन्यसेत् ॥ तारैरसम्पुटितैर्वर्णैर्दशभिश्चनमोयुतैः ॥ ५९ ॥ एषसंहारनामातुन्यासःप्रथम ईरितः ॥ दक्षाङ्गुष्ठादिवामान्तंसृष्टिन्यासउदाहृतः ॥ ६० ॥ अङ्गुष्ठाभ्यांमारभ्यकनिष्ठान्तंस्थितिर्भवेत् ॥ एवंन्यासत्रयञ्चेतिपञ्चन्यासाःप्रकीर्तिताः ॥ ६१ ॥ पूर्वमुक्त्तुपञ्चाङ्गंवामदक्षिणहस्तयोः ॥ न्यसेदक्षाङ्गुलीप्वेवंपष्ठोन्यासः प्रकीर्तितः ॥ ६२ ॥ आदौमूलंसमुच्चार्यमातृकाञ्चसविन्दुकाम् ॥ विपरीतंपुनर्मूलंसप्तमःपरिकीर्तितः ॥ ६३ ॥ पादयोःपाणियुग्मेहन्मुखयोर्म

१ आचक्राय हृदगाय नमः विचक्राय शिरसे स्वाहा इत्यादि मूलोक्त क्रमसे पञ्चाङ्ग करना २ अं गौं अं नमः अं पीं अं नमः अं जं अं नमः अं नं अं नमः इसरीतिसे जानी क्रमसे मूलोक्तस्थानों में न्यासकरना ॥

स्तकेतथा ॥ पुनर्हृदिचसर्वाङ्गेसर्वाङ्गसकलाङ्गके ॥ ६४ ॥ दशतत्त्वानिभू
 स्तोयंतेजोवायुर्नभस्तथा ॥ अहङ्कारोमहत्तत्त्वंप्रकृतिःपुरुषःपरः ॥ ६५ ॥ त
 त्वन्यासोष्टमोयंहिमयातुभ्यंप्रकीर्तितः ॥ सर्वाङ्गादितुपादान्तंन्यासमेनंप्र
 विन्यसेत् ॥ विलोमतत्त्वन्यासोयंनवमःपरिकीर्तितः ॥ ६६ ॥ मस्तकादि
 तुपादान्तंकराभ्यांव्यापकंन्यसेत् ॥ तारेशापुटितम्मन्त्रंत्रिवारंदशमस्त्वयम् ॥
 पादयोर्जानुनोर्लिङ्गेजठरेहृदयेमुखे ॥ नासयोःकर्णयोरक्षणोःशिरसिक्रमतो
 न्यसेत् ॥ ६७ ॥ सविन्दुकान्मन्त्रवर्णान्संहारोयंशिरोन्वितः ॥ मस्तकेनेत्र
 योःकर्णेनासायाश्चमुखेहृदि ॥ ६८ ॥ जठरेव्यञ्जनेजान्वोःपादयोश्चक्रमा
 न्यसेत् ॥ मन्त्रवर्णान्द्वादशोयंसृष्टिन्यासःप्रकीर्तितः ॥ ६९ ॥ हृदयेजठरे
 लिङ्गेजानुनोःपादयोश्चके ॥ अक्षणोःश्रुत्योर्नासिमुखेमन्त्रवर्णान्क्रमान्यसे
 त् ॥ ७० ॥ स्थितिन्यासःसमाख्यातोमूलस्यायंत्रयोदशः ॥ मूलाधारेध्वजे
 नाभौहृदयेचगलेमुखे ॥ ७१ ॥ अंसयोरुरुयुग्मेचन्यासोयंस्याच्चतुर्दशः ॥ रक्त्वे
 नाभौकुक्षिहृदोःकटौपार्श्वद्वयेतथा ॥ ७२ ॥ पृष्ठेग्रेचन्यसेन्मन्त्रवर्णान्पञ्चद
 शस्त्वयम् ॥ मूर्द्धिभूमध्यकेचाक्षणोःकर्णयोर्नासिकाद्वये ॥ ७३ ॥ गण्डयोश्च
 न्यसेद्वर्णान्यासोयंपोडशःस्मृतः ॥ दक्षिणेभुजमूलेचतन्मध्येमाणिक्यके ॥
 ७४ ॥ मूलांगुलीनामग्रेचतथांगुष्ठादिपञ्चसु ॥ क्रमेणविन्यसेद्वर्णान्यासःसप्तद
 शःस्मृतः ॥ ७५ ॥ इत्थंवामकरेन्यस्यन्यासस्त्वष्टादशोभवेत् ॥ दक्षोरुमूलजा
 नौचगुल्फेचांगुलिमूलके ॥ ७६ ॥ अंगुल्यग्रेतथांगुष्ठादन्यासस्तूनविंशकः ॥
 एवंन्यसेद्वामपादेन्यासोविंशमितःस्मृतः ॥ ७७ ॥ मस्तकेतत्पूर्वभागादौस
 म्पूर्णेशिरस्यथ ॥ बाहुयुग्मेसन्धियुग्मेन्यासोयञ्चैकविंशकः ॥ ७८ ॥ शीर्षा
 क्षिमुखकण्ठोरोजठरेमूलधारके ॥ लिङ्गेजानुनिपादेचद्वाविंशोयंप्रकीर्तितः ॥
 ७९ ॥ कर्णयोर्गण्डयोर्न्यस्येदंसयोःस्तनयोस्तथा ॥ पार्श्वयोर्भुजयोश्चोर्वो
 र्जानुनोर्जङ्घयोःपदोः ॥ ८० ॥ युग्मन्यासोयमाख्यातस्त्रयोविंशतिसंख्यकः ॥

१ दक्षिण व वाम अंसके भेदसे दो स्थान जानना इसी प्रकार आगे भी यही नियम है कि जहांपर स्थान कमहों और मूलमें द्वय व युग्म आदि पदहों वहांपर दो ओरमें न्यास करने से स्थान पूरे होंगे ॥

चतुर्दशसमारभ्यदशन्यासास्तुयेस्मृताः ॥ ८१ ॥ विभूतिपञ्जरेनामएषएवप्र
कीर्तितः ॥ अशेषमुखकर्मार्थकीर्तिकान्त्यादिकारकः ॥ ८२ ॥ नरनारीनरे
न्द्राणां वश्यकर्मणिशस्यते ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदो भक्तिप्रदो विष्णोः पदाम्बुजे ॥ ८३ ॥
कुर्यान्मन्त्री ततो न्यासं नरसिंहे तु पञ्चमे ॥ मूर्तिपञ्जरनामाख्यं प्रोक्तं पापप्रणाश
नम् ॥ ८४ ॥ पुनः सृष्टिस्थितिन्यासं दशाङ्गन्यासमाचरेत् ॥ प्रोक्तमाद्यप्रकारे
ण न्यासानामुपकल्पने ॥ ८५ ॥ वैष्णवीर्दर्शयेन्मुद्राः पूर्वोक्ताः सकला अपि ॥
एवं कृत्वा विधानेन मन्त्री मन्त्रकलेवरम् ॥ ८६ ॥ त्रय्यन्ते बोधितं नित्यं कृष्णं
ध्यायेज्जगत्पतिम् ॥ पूर्ववृन्दावनं रम्यं स्मरेत् पुष्पविराजितम् ॥ ८७ ॥
नवीनपल्लवोद्रेकफलसम्पत्ति संयुतम् ॥ मधुपैः कृतराङ्गारैः कीराद्यैश्च निनादि
तम् ॥ ८८ ॥ आदित्यतनया पार्श्वलहरी कणशीतलम् ॥ तस्मिन् वने
कल्पतरुं नवपल्लवशोभितम् ॥ ८९ ॥ सर्वशाखाग्रसंयुक्तं नवरत्नफलान्वित
म् ॥ दिव्यामृतौघवर्षेण सिञ्चन्तं विश्वमुच्छ्रितम् ॥ ९० ॥ ज्वलद्रत्नसमाव
द्धां पुष्परेणुविभूषिताम् ॥ षडूर्मिरहितां ध्यायेत्तस्याधस्ताद्वसुन्धराम् ॥ ९१ ॥
माणिक्यकुट्टिमंतत्र योगपीठं विचिन्तयेत् ॥ पद्ममष्टदलं तत्र यथोक्तरत्नपर्णक
म् ॥ ९२ ॥ तस्य मध्ये सुखासीनं कृष्णं ध्यायेदनन्यधीः ॥ उद्यदादि
त्यसङ्काशं प्रसन्नवदनं विभुम् ॥ इन्द्रनीलमणिप्रख्यं स्निग्धदीर्घशिरोरुहम् ॥
९३ ॥ मायूरेण सुपिच्छेन राजमानशुभाङ्गकम् ॥ कुटिलालकविभ्राज
दास्यं कर्णकृतोत्पलम् ॥ ९४ ॥ गोरोचनाकृतिलकं पूर्णचन्द्रनिभं स्मरेत् ॥
पद्मनेत्रं दीप्तमणिमकराकृतकुण्डलम् ॥ ९५ ॥ कपोलस्थललावण्यविजित
स्वच्छदर्पणम् ॥ अत्यद्भुतोन्नासिकं च पक्वविम्बफलाधरम् ॥ ९६ ॥ दाडि
मीबीजरदनं कम्बुसुन्दरकण्ठकम् ॥ आरण्यैः पल्लवैः पुष्पैः कृतग्रैवेयसम्पदम् ॥
९७ ॥ कौस्तुभप्रभयादीप्तविशालोन्नतवक्षसम् ॥ श्रीवत्साङ्गाङ्कितोरस्कं वृष
स्कन्धं चहारिणम् ॥ ९८ ॥ आजानुलम्बदोर्दण्डं बलित्रययुतोदरम् ॥ क्षुद्रघ
ण्टिकया बद्धकटिं ग्रैवेयराजितम् ॥ ९९ ॥ चक्रशङ्खलसत्पद्मा मृतकुण्डाम्बरादि
भिः ॥ कुलिशप्रमुखैश्चिह्नैरङ्कितस्वच्छपत्तलम् ॥ १०० ॥ मुखाम्बुजसमायु
क्तवंशच्छिद्रार्पितांगुलिम् ॥ तन्मृदुध्वनिसन्तानविवशीकृतमानसम् ॥ १ ॥

अपाङ्गैः प्राणिजातन्तुमोहयन्तमनारतम् ॥ परमानन्दसन्दोहसम्पूर्णकृतमा
 नसम् ॥ २ ॥ मुखपद्मसमासकस्वान्तनेत्राभिराजितम् ॥ गोभिरुधो
 महाभारमन्दयानाभिरेवच ॥ ३ ॥ कवलीकृतसन्त्यक्कन्यासलेशाभिरप्यलम् ॥
 प्रस्तुतस्तनपानेनसम्भृतानननिःस्वनैः ॥ ४ ॥ डिण्डीखाभिसंयुक्कद्वैर्दृष्टि
 मनोहरैः ॥ वंशवादनप्रोन्नीतगीताकर्णनलालसैः ॥ ५ ॥ उत्तम्भनीकृतश्रो
 त्रपुटयुग्मैश्चतर्णकैः ॥ किञ्चिद्विषतरुद्धूतिजातकण्डूतिमस्तकैः ॥ ६ ॥ पर
 स्परविमर्दार्थस्वरस्पृष्टमहातलैः ॥ स्निग्धैर्गुरुभिरत्यन्तसुशोभिगलकम्बलैः ॥
 ७ ॥ वत्सीवत्ससमूहैश्चसंवृतंतदनन्तरम् ॥ कृतसम्भ्रमसन्दोहलघुदीर्घकले
 वरैः ॥ ८ ॥ उच्चकर्णपुटैः पीतवंशशब्दसुधारसैः ॥ स्ववयस्यैश्चगायद्भिर्नृत्य
 द्विःसुविभूषणैः ॥ ९ ॥ नानावेषधरैर्बालैः संस्तुवद्भिः समावृतम् ॥ मधुराकृति
 भिः सर्वैः पीयूषाद्भुतभाषणैः ॥ १० ॥ शार्दूलनखसंकलृप्तगलाकल्पैस्तथावृत
 म् ॥ ततो गोपपुरन्ध्रीणां स्मरेद्वृन्दं समाहितः ॥ ११ ॥ तद्धावभावकलोल
 सञ्जीवितमनोभवम् ॥ वल्लवीवल्लवगवां देववृन्दं वहिः स्मरेत् ॥ १२ ॥ सम्मुखे
 देवदेवस्य कांक्षन्तं धनसञ्चयम् ॥ ऋषिसङ्घं तथा दक्षे वेदाध्ययनतत्परम् ॥ १३ ॥
 धर्मार्थिनं स्मरेत् पश्चान्मेनकाप्रमुखास्तथा ॥ वामभागे च योगीन्द्रान्यक्षगन्धर्व
 किन्नराञ्च ॥ १४ ॥ सिद्धविद्याधरांश्चापि चारणाप्सरसांगणम् ॥ अनेकश्रु
 तिसम्पूर्णवीणावादनतत्परम् ॥ १५ ॥ आकाशेनारदं ध्यायेन्मुनिवर्यगत
 स्मयम् ॥ एवं ध्यात्वा यजेत् पीठे देहे मानसिकार्चनम् ॥ १६ ॥ बाह्यपूजांततः
 कुर्यान्मूर्तिमूलेन कल्पयेत् ॥ न्यासोक्ताक्रमतः पश्चाद्बन्धाद्यैर्देवमर्चयेत् ॥
 १७ ॥ एवं ध्यात्वा यजेत् पीठे वैष्णवेन वशक्विके ॥ आदौ स्वीये पीठमये देहे मान
 सिकार्चनम् ॥ १८ ॥ सृष्ट्या स्थित्या च सम्पूज्य पञ्चाङ्गचदशाङ्गकम् ॥ वंशच
 वनमालां च श्रीवत्संकौस्तुभं तथा ॥ १९ ॥ पूजयेत्कृष्णवर्णस्थांस्ततश्चावर
 णार्चनम् ॥ कर्णिकायां चतुर्दिक्षु देवस्य परितोर्चयेत् ॥ २० ॥ दामं सुदामं
 श्रीदामं वसुदामं तथा परम् ॥ तेजोरूपधरांश्चैतान्केशेष्वङ्गपूजनम् ॥ २१ ॥
 रुक्मिणीप्रमुखाश्चाष्टपत्रेषु महिषीर्यजेत् ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचनग्नजित्तन
 यार्कजा ॥ २२ ॥ मित्रविन्दालक्ष्मणाचजाम्बवत्यासुशीलका ॥ कमलंचार्ध

पात्रंचविभ्रतीदक्षिणान्ययोः ॥ २३ ॥ विभ्रतीर्दिव्यरक्ताभावस्तुलेपादिभि
र्युताः ॥ स्तनभारनतानानारत्नजालविभूषणाः ॥ २४ ॥ पत्राग्रेषुततःपूज्या
वसुदेवश्चदेवकी ॥ नन्दगोपोयशोदाचबलभद्रःसुभद्रिका ॥ २५ ॥ गो
पालागोपिकाःकृष्णशुश्रूषासक्कमानसाः ॥ स्वर्णाभोवसुदेवस्तुरकोनन्दःप्र
कीर्तितः ॥ २६ ॥ रक्कश्यामनिभेप्रोक्तौमातरौदक्षिणेकरे ॥ वरं वामेवहन्त्यौ
तुपात्रंगोपयसाभृतम् ॥ २७ ॥ मुक्ताहारधरेरत्नकुण्डलादिविभूषिते ॥ बलभद्र
स्तुकुन्दाभोमुशलीहलसंयुतः ॥ २८ ॥ नीलाम्बरोमदोन्मत्तश्चञ्चलश्चैक
कुण्डलः ॥ नानोपायनहस्ताब्जगोपापत्यैःसुपूजितः ॥ २९ ॥ मध्येवहि
श्चपूर्वादौमन्दारंपारियातकम् ॥ सन्तानंकल्पवृक्षंचचन्दनंचप्रपूजयेत् ॥
३० ॥ दीर्घनम्रबृहच्छाखान्भूपुरेतुदिगीश्वरान् ॥ तदायुधानिविधिनाक्रम
तःसम्यगर्चयेत् ॥ ३१ ॥ शर्करादधिसंयुक्तंसघृतंगोपयोहविः ॥ नालिकेरंगु
डंपूरीनवनीतंसितोत्पलाम् ॥ ३२ ॥ क्षौद्रंसङ्कल्प्यनैवेद्यंगोमुद्रांसंप्रदर्शयेत् ॥
ॐ नमःपरमेत्युक्त्वात्मनेनिरुपमंवदेत् ॥ ३३ ॥ नैवेद्यंकल्पयामीतिविंशत्य
र्णमितोमनुः ॥ समयेचनिवेद्यंहिकुर्यादन्यत्पुरोक्त्वत् ॥ ३४ ॥ ततश्चन्दन
पङ्केनस्वीयेदेहेविभूषयेत् ॥ मूलमन्त्रेणमन्त्रज्ञोमूर्तिनिर्मायमन्त्रकैः ॥ ३५ ॥
कुर्यात्पुष्पाञ्जलिंपञ्चतुलसीपत्रतोबुधः ॥ मूलमन्त्रंसमुच्चार्यपादपद्मद्वयंवि
भोः ॥ ३६ ॥ करवीरद्वयेनाथमध्यदेहेप्रकल्पयेत् ॥ अम्भोजयुग्मतःपश्चादु
त्तमाङ्गेनिवेदयेत् ॥ ३७ ॥ एभिःसर्वैःकृतेगात्रेतावतःकुसुमाञ्जलीम् ॥ देवस्यद
क्षिणेदद्याच्छ्वेतपुष्पाणिमन्त्रवित् ॥ ३८ ॥ सप्तावरणसंयुक्तमित्थंकृष्णस्यपू
जनम् ॥ सर्वसम्पत्करंपुंसांभोगमोक्षफलप्रदम् ॥ ३९ ॥ अङ्गैश्चेन्द्रादिभिर्व
ज्रप्रमुखैरावृतित्रयम् ॥ संक्षेपपूजनंतेनकृतंकृष्णाष्टकंयजेत् ॥ ४० ॥ कृष्णा
यवासुदेवायदेवकीनन्दनायच ॥ दामोदरायगोविन्दहृषीकेशकुमारहृत् ॥
४१ ॥ धर्मसम्पत्करश्चेतिडेनमोन्तोध्रुवादिकः ॥ एतैरेवविधातव्याकृष्णा
र्चास्तथाबुधैः ॥ ४२ ॥ समर्पयेदर्व्यजलैर्गन्धपुष्पाक्षतान्वितैः ॥ सम्पूज्य
स्वेहदम्भोजेसमुद्रास्यनमेत्ततः ॥ ४३ ॥ ततःपूर्वोक्तविधिनादीक्षितःप्रजपेन्म
नुम् ॥ मन्त्रार्थचिन्तयेन्मन्त्रीनियमस्थोजितेन्द्रियः ॥ ४४ ॥ चत्वारिंशत्सहस्रा

णिश्चेतपद्माक्षमालया ॥ पश्चान्मन्त्रस्य शुद्धयर्थं दशलक्षं जपेत्सुधीः ॥ ४५ ॥
 लक्षं हुनेद्रूपद्वयैः सितासर्पिर्मधुप्लुतैः ॥ शर्कराघृतसंयुक्ते रजैरपि च वा हुनेत् ॥
 ४६ ॥ तर्पयेत्सलिलैः शुद्धैश्चन्द्रचन्दनसंयुतैः ॥ आत्माभिपेकं कृत्वाथ भूदेवा
 न्पूजयेत्ततः ॥ ४७ ॥ नानाविधैर्मध्यभोज्यैस्ताम्बूलैश्च सदा क्षिणैः ॥ त
 तो निजगुरुं सम्यक् प्रणिपत्य यथाविधि ॥ ४८ ॥ धनधान्याम्बराद्यैश्च वित्त
 शाठ्यविवर्जितः ॥ तोषयेत्परया भक्त्या निजकार्यस्य सिद्धये ॥ ४९ ॥ ततः
 सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगान्निजवाञ्छितान् ॥ कुर्याद्भक्तियुतः सम्यग्नित्यनैमिति
 के रतः ॥ ५० ॥ तत्काले देवकीजातं शङ्खचक्रगदाम्बुजान् ॥ दधत्तं पीतवसनं
 सुन्दरं गगनप्रभम् ॥ ५१ ॥ निशायामेचतुर्थे तु ध्यात्वा लक्षं जपेन्मनुम् ॥ त्रिम
 ध्वकैस्तदशांशैः किंशुकप्रसवैर्हुनेत् ॥ ५२ ॥ वीर्यप्रज्ञां स्मृतिं प्राप्य कवीनाम
 ग्रणी भवेत् ॥ मातुरङ्गगतं दिव्यं चलत्पादकरं शिशुम् ॥ ५३ ॥ ध्यात्वा क्षीरधि
 यांतो यैस्तर्पयेत्क्षभते सुतम् ॥ पिवन्तं पूतनास्तन्यं यस्तु तस्याः शिरः स्मरेत् ॥ ५४ ॥
 सतं साग्रं जपेन्मन्त्रं रुदतीं पूतनां तथा ॥ छिन्नमर्मप्रनादाढ्यां तदानश्यन्ति राक्ष
 साः ॥ ५५ ॥ अपामार्गस्य समिधः पञ्चगव्यान्विता हुनेत् ॥ ध्यायेत्ततस्ताः
 कृष्णस्य हुतशेषन्तु प्राशयेत् ॥ ५६ ॥ सहस्रमन्त्रितैस्तोयैरभिषिक्त्य योगिणे ॥
 ग्रहपीडाधिमुक्तिः स्याद्बालानां रुग्णनाशनम् ॥ ५७ ॥ स्वकीयवरसंक्षिप्तं स
 कलं भावयेन्मनुम् ॥ अयुतं प्रजपेन्मन्त्रं विघ्नसङ्घातशमययुः ॥ ५८ ॥ नीलगा
 त्रं स्वहस्ताभ्यां नवनीतं नवं दधि ॥ दधानं किङ्किणीसङ्घलसत्स्वच्छविभूषणम् ॥
 ५९ ॥ दूर्वात्रयैश्च दुग्धाद्यैर्हुत्वैव प्रजपेन्मनुम् ॥ सन्तोष्य गुरुविप्रांश्च व्याध्या
 दिरहितो भवेत् ॥ ६० ॥ कर्मबन्धं प्रातयन्तं कृष्णं ध्यात्वा जपेन्मनुम् ॥ तेनापि
 मन्त्रितं तोयं क्षिप्त्वा पीडां व्यपोहति ॥ ६१ ॥ गोगणं साधुरक्षन्तं चारयन्तमि
 तस्ततः । वेणुं धमन्तं गोविन्दं ध्यायेत्पूर्वोदितं फलम् ॥ ६२ ॥ कालीयस्य फ
 णामध्ये नृत्यन्तं कृष्णमञ्जसा ॥ सुधादृष्ट्या भिवीक्षन्तं तद्वात्रौ प्रजपेन्मनुम् ॥
 ६३ ॥ वामहस्तस्य तर्जन्या तर्जयेन्मतिस्ततः ॥ सुखी करोति धिपणं कल्पद
 ष्ठमपि क्षणात् ॥ ६४ ॥ कालीयदमनं कृष्णं ध्यात्वा कुशचये जपेत् ॥ अष्टोत्तर

शतं स्नायाद्विपातो निर्विषो भवेत् ॥ ६५ ॥ गोवर्धनगिरिं विमवाहुदण्डेन वि
 भ्रतम् ॥ दक्षिणेन ब्रजप्राणिप्राणसन्त्राणसूचकम् ॥ ६६ ॥ कृष्णं सञ्चिन्तये
 न्मन्त्रं गच्छच्छत्रं मृधे जयेत् ॥ भीतिदास्तं न बाधन्ते विषवर्षणवायुवत् ॥ ६७ ॥
 व्यर्थमेघोद्यमाद्यान्तं वासवां चिन्तयेद्बुनेत् ॥ अयुतं लवणैः शुद्धैरनावृष्टिर्भवेद्
 ध्रुवम् ॥ ६८ ॥ यमुनायां तु गोपीभिर्जलक्रीडाकरं हरिम् ॥ मुहुर्मुहुः सिच्यमानं
 क्षीराक्षैरयुतं हुनेत् ॥ ६९ ॥ भूयसीं वृष्टिं मिष्टां हिकुर्यादममयेपिसः ॥ एवमे
 व स्मरन् कृष्णं पीडितस्य तु मस्तके ॥ ७० ॥ मोहनात्तिगरस्फोटभूतगजसपन्न
 गैः ॥ मन्त्रं जपेत्तदानीं तु सुखी भवति नान्यथा ॥ ७१ ॥ वैनतेयगतं कृष्णं सप्र
 द्युम्नं वलान्वितम् ॥ आत्मभूतैः शराभूतं जनैः त्रैः स्तुतं तथा ॥ ७२ ॥ एवं ध्या
 त्वा ग्रहाक्रान्तमस्तके संजपेन्मनुम् ॥ महाघोरग्रहोदुष्टस्तदानीं नाशमाप्नुया
 त् ॥ ७३ ॥ एवं ध्यात्वा नले कृष्णं साङ्गमभ्यर्च्य चायुतम् ॥ क्षीराच्छिनाखण्ड
 होमात्सर्वकूरज्वरं हरेत् ॥ ७४ ॥ क्षीराण्यवप्रविष्टाङ्गं पीड्य पीडाहरं हरिम् ॥
 ध्यात्वा स्पृशेज्जपन् नार्तेपाणिभ्यां न सुखी भवेत् ॥ ७५ ॥ अर्चिते ग्नौ हुनेत्कृ
 ष्णं सान्दीपिनिमुतप्रदम् ॥ ध्यात्वा मुद्गधच्छिन्नाभिरपमृत्युर्विनश्यति ॥ ७६ ॥
 कृष्णं पुत्रान्प्रयच्छन्तं विप्राय मृतसूनवे ॥ ध्यात्वा पार्थयुतं मन्त्रं जपेत्पुत्रसमृद्ध
 ये ॥ ७७ ॥ पुत्रजीवककाष्ठाग्नीसक्षौद्रैस्तु फलैर्हुनेत् ॥ अयुतं सलभेत्पुत्रात्री
 रोगांश्चि रजाविनः ॥ दुग्धवृक्षत्वचां काथैः कृष्णमावाह्यशत्रिषु ॥ पूजयित्वा
 युतं जप्त्वा शतयोषां रतिर्व्रजेत् ॥ ७८ ॥ अभिषिञ्चेद्बुनेनैव पाययेदर्कवासरे ॥
 एवं कतिपयैर्मासैर्वन्ध्यापिलभते सुतम् ॥ ७९ ॥ बोद्धिपत्रगतं तोयं जसमष्टोत्तरं
 शतम् ॥ मौनं कृत्वा पिबेन्नारी प्राग्वर्षात्सामुतं लभेत् ॥ ८० ॥ कृत्यां कुर्यामहा
 भीमां काशिराजेन योजिताम् ॥ पराजित्यात्मचक्रेण काशीं तद्वद्वहिना ॥
 ८१ ॥ शेषेण भस्मीकुर्वन्तीं कृष्णं सम्यग्विचिन्तयेत् ॥ जुहुयान्निशि भिद्धार्यैः
 स्वीयतैलविलोलितैः ॥ ८२ ॥ एवं कृते तु न साहं वैरिणा केनचित्कृता ॥ कृत्या
 भूयस्तमेवाशुसंक्षयेन्नात्र संशयः ॥ ८३ ॥ संस्थितं त्वा लये दिव्ये वदरीवृक्षभूषिते ॥
 घण्टाकर्णचहस्ताभ्यां स्पृशन्तं सस्मरेद्धरिम् ॥ ८४ ॥ मधुराक्षैस्तिलैर्लक्ष जुहुया
 देधितेऽनले ॥ अशेषपापनाशार्थं पुष्ट्यर्थं च जपेत्तथा ॥ ८५ ॥ खगेश्वरस्मा

रूढं कुर्वन्तं वाणवर्षणम् ॥ धावमानं रिपुगणमनुधावन्तमाशुगम् ॥ ८६ ॥ जपे
 त्सप्तसहस्राणिकृष्णं ध्यात्वा मनुबुधः ॥ सप्ताहाद्वैरिणां भूयादुच्चाटो देशतो ध्रुवम् ॥
 ८७ ॥ कपित्थफलसम्पाते नैव मेवाब्दकक्षिपन् ॥ कृष्णं ध्यात्वा युतं जप्तो मनुस्त्वा
 टकृद्रिपोः ॥ ८८ ॥ वैरिसङ्कटरूपं च कर्षणं प्राणवर्जितम् ॥ अयुतं प्रजपेन्मन्त्रं हु
 नेद्वा तत्समं बुधः ॥ ८९ ॥ समिद्धिर्जन्मनक्षत्रे मारणस्य प्रयोगवित् ॥ शत्रुनिध
 नमाप्नोति सुधाभक्षोपिनान्यथा ॥ ९० ॥ कलिदुमसमिद्वर्यैर्निम्बतैलप्लुतैर्हुनेत् ॥
 यामिन्यामयुतं स्वस्थोरिपुर्गमपुत्रं जेत् ॥ ९१ ॥ कर्पासवीजरजनीनिष्वपत्रं
 कटुत्रयम् ॥ एवैतैलन्तु जुहुयाच्छशाने निशि मारणे ॥ ९२ ॥ मारणं नैव कुर्वीत
 बलात्कृत्या युतं जपेत् ॥ हुनेच्च नावच्छविषातत्पातकनिवृत्तये ॥ ९३ ॥ पुरन्दर
 मुखाञ्जित्वा हरन्तं सुरपादपम् ॥ कृष्णं ध्यायन्नपल्लं क्षंसर्वतो जयमाप्नुयात् ॥
 ९४ ॥ अर्जुनाय च गीतार्थं कथयन्तं जपेन्मनुम् ॥ ध्यात्वा धर्मस्य वृद्धिः स्याद्यो
 गसिद्धिश्च जायते ॥ ९५ ॥ त्रिस्वादुयुक्ते लक्ष्यः कण्डकप्रसवे हुनेत् ॥ महा
 कविः स वागीशो वेदवेदाङ्गपारगः ॥ ९६ ॥ विश्वरूपं हरिं ध्यायेत्सहस्रं साष्टकं ज
 पेत् ॥ देहगेहपुरग्रामवास्तुरक्षा भवेद्भुवम् ॥ ९७ ॥ आरण्यकारुणैः पुष्पैर्म
 ध्यात्वा विधिना चयेत् ॥ हरिं गृहे जपेत्साष्टसहस्रं द्विजवश्यकृत् ॥ ९८ ॥ मालती
 कुसुमैः श्रेष्ठैर्गोपवेपथ्यथापुरा ॥ कृष्णमभ्यर्च्य नृपतीन् वशत्रयतिदा सवत् ॥ ९९ ॥
 रक्ताश्वमारैर्वैश्यांश्च शूद्रा नीलोत्पलैस्तथा ॥ अत्र ध्यायेच्च गायन्तं श्रीकृष्णं
 जनमोहनम् ॥ १०० ॥ तण्डुलैर्घृतपुष्पैश्च घृताक्वैर्यः सहस्रकम् ॥ अन्वहंस
 सशतकं हुत्वा तद्गन्धधारयेत् ॥ १ ॥ तद्गन्धधारणान्नारीस्वपुमांसं वशनयेत् ॥
 पुरुषश्च तथानारीं दासीकुर्यान्न संशयः ॥ २ ॥ पुष्पताम्बूलवासांसि कज्जला
 लयनादिकम् ॥ सहस्रमभिमन्याथ येभ्यो दद्याच्च ते वशाः ॥ ३ ॥ आपणव्य
 वहारादौ विवादे राजवेश्मसु ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा वरीवर्त्तिचतद्वचः ॥ ४ ॥
 उपविष्टं कदम्बाधो बल्लवीभिः स्मरेद्धरिम् ॥ त्रिमध्वपामार्गसमिद्धो माल्लोकत्र
 यं वशम् ॥ ५ ॥ रासक्रीडारतं ध्यात्वा जपेन्नित्यं सहस्रकम् ॥ इष्टां कन्यामवाप्नो
 ति मासमात्रेण साधकः ॥ ६ ॥ अभ्युच्चयकुसुमारूढं ध्यात्वा सायं सहस्रकम् ॥ ज
 पेत्कन्यामण्डलेन लभते वाञ्छितं वरम् ॥ ७ ॥ कृतमालप्रसूनैश्च कुरण्टकुसु

मैरपि ॥ हुत्वावशीकरोत्येवभूपालान्सपरिच्छदान् ॥ ८ ॥ वक्रुतोद्भवसत्पुष्पैः
पातालोत्थैश्चतैरपि ॥ इक्षुजैर्वैश्यशूद्रौचस्वायत्तौकुरुतेक्षणात् ॥ ९ ॥ रक्तो
त्पलैर्वाकुमुमैश्चम्पकैःपाटलोद्भवैः ॥ हुत्वायुतंचमध्वक्त्रैर्विशयेदण्योषितः ॥
१० ॥ अश्वमारप्रसूनैर्योमध्वक्त्रैःप्रत्यहंहुनेत् ॥ रात्रौसहस्रसंख्याकैःसप्तरात्र
मतन्द्रितः ॥ ११ ॥ सोऽङ्गनानांसहस्रञ्चनवयौवनगर्वितम् ॥ पञ्चबाणप्रसिद्धा
ङ्गदासीकुर्व्यान्नसंशयः ॥ १२ ॥ सिद्धार्थैर्लवणोपेतैर्मध्वक्त्रैस्त्रिसहस्रकम् ॥
होमंकुर्वीतरात्रौचवह्नौविप्रान्वशंनयेत् ॥ १३ ॥ त्रिस्वाद्वक्त्रैर्विल्वफलैर्वापत्रै
र्वाप्रसूनकैः ॥ पद्मैःसतण्डुलैर्होमात्तर्पणान्छ्रीःस्थिराभवेत् ॥ १४ ॥ वा
सांसिबल्लवस्त्रीणांमनोभिःसहकेशवम् ॥ समादायकदम्बन्तुसमारुहंविचिन्त
येत् ॥ १५ ॥ जपेत्सहस्रमानंयोरात्रौसदशभिर्दिनैः ॥ शचीमप्यानयेन्मन्त्री
किमन्यांनरयोषितम् ॥ १६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिद्वितीयेयस्तुजप्यते ॥
तारसम्पुटितश्चायंमन्त्रःस्याद्वादशाक्षरः ॥ १७ ॥ पुरश्चर्याजपन्यासपूजाद्यं
पूर्ववद्भवेत् ॥ प्रयोगाश्चविशेषेणप्रयोगोत्रनिरूप्यते ॥ १८ ॥ चन्द्रकुन्दसु
गौराङ्गरक्तपद्मदलेक्षणम् ॥ अरिकम्बुगदापद्मंवाहुदण्डैश्चविभ्रतम् ॥ १९ ॥
दिव्यैश्चचन्दनालेपैःपद्मनाम्नाविभूषितम् ॥ पीताम्बरलसद्गात्रंतरुणंमुनिसेवि
तम् ॥ २० ॥ विकचत्यङ्गमध्यस्थंध्यात्वानन्दात्मजंप्रभुम् ॥ स्वहृत्पद्मगतंदेवं
पुराणंपुरुषंनवम् ॥ २१ ॥ नीलमेघनिभेषापिद्भुतहेमनिभंतुवा ॥ लक्षद्वाद
शकंजप्त्वातत्सहस्रंसमिद्धरैः ॥ २२ ॥ दुग्धासुतैर्हुनेन्मन्त्रीपयोद्विमसमुद्भवैः ॥
मध्वादिलोलितेनापिहविषावाजितेन्द्रियः ॥ २३ ॥ पश्चाद्विश्वाधिपंनित्यं
चिदानन्दकलेवरम् ॥ भवान्धकारद्युमणिंस्वीयेहत्सरसीरुहे ॥ २४ ॥ आत्मा
भेदेनसञ्चिन्त्यप्रत्यहंपरमेश्वरम् ॥ त्रिसहस्रंजपेन्मन्त्रीयजेत्सन्ध्योक्त्ववर्त्मना ॥
२५ ॥ विधिमेनंजपेद्यस्तुश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ संसाराधिसमुल्लंघयजीव
न्मुक्तःसजायते ॥ २६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिद्वितीयेयंजगत्पतिः ॥ अयो
निजशरीरेणप्रकटोजायतेभुवि ॥ २७ ॥ दशाक्षरोयंकामादिस्तस्यमन्त्रोभ
वाक्षरः ॥ कामदेवोमुनिःप्राग्बदन्यत्सर्वसमीरितम् ॥ २८ ॥ अथातःसम्प्र
वक्ष्यामिचतुर्थेऽप्ययमेवहि ॥ हरशिष्यइतिख्यातोवाममार्गप्रवर्त्तकः ॥ २९ ॥

दशाक्षरोयं लज्जादिस्तस्य मन्त्रो भवाक्षरः ॥ प्राग्वत्सर्वविनाशकिं नायं मन्त्रो
 स्यसिद्ध्यति ॥ ३० ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि यश्च मोयं जगत्पतिः ॥ सुदामदा
 रिद्रयहेरामन्त्रोयं तदुपासितः ॥ ३१ ॥ दशाक्षरोयं लक्ष्म्याद्यो भवेदेकादशाक्षरः ॥
 न्यासपूजाप्रयोगादिपूर्ववत्परिकीर्तितम् ॥ ३२ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि क
 लौपेष्ठे जगत्पतिः ॥ संभाषणनन्दसन्दोहदर्शकोस्य मनुस्त्वयम् ॥ ३३ ॥ श्री
 कृष्णाय वदेत्पश्चाद्गोविन्दाय दशाक्षरः ॥ एवमष्टादशाक्षरं यं मन्त्रः प्रोक्तोऽखिले
 ष्टदः ॥ ३४ ॥ कृष्णो देवस्तु गायत्री छन्दः स्यान्नारदो मुनिः ॥ स्वाहा शक्तिश्च क्लीं
 बीजं वेदाध्यविधिविलोचनैः ॥ ३५ ॥ मन्त्राण्यस्याश्च यश्चाङ्गत्वं गुलीपुकरद्वये ॥
 मूलमन्त्रेण सर्वाङ्गे त्रिवारं व्यापकं चरेत् ॥ ३६ ॥ एतान्यङ्गानि विन्यस्य प्रणवे
 न ततः पुनः ॥ केललाटेऽधु शोर्मध्ये कर्णयोर्नेत्रयोर्नासि ॥ ३७ ॥ मुखे कण्ठे हृदि
 नाभौ कट्यां लिङ्गे ततः परम् ॥ जानुयुग्मे पदद्वन्द्वे न्यमेदेकैकमक्षरम् ॥ ३८ ॥
 पादादिमस्तकान्तं च न्यसेच्चैव पदानितु ॥ शिरो वदनहृद्गुह्यपादेषु मनुवित्त
 मः ॥ ३९ ॥ पञ्चाङ्गानि पुनर्न्यस्य मुन्यादिन्यासमाचरेत् ॥ न्यासान्तरादिकं
 सर्वदशवर्णोक्त्विद्वेत् ॥ ४० ॥ ध्यानं चोक्तप्रकारेण पूजनं च तथा भवेत् ॥ अ
 युतद्वयं संख्यातमधिकारार्थमादरात् ॥ ४१ ॥ पञ्चलक्षं जपेत्पश्चादशांशं पू
 र्ववद्भुजेत् ॥ तर्पणादिततः सर्वपूर्वोक्तविधिना चरेत् ॥ ४२ ॥ अथ साधितम
 न्त्रस्य साधकस्य कलासये ॥ त्रिकालार्चाविधिवक्ष्ये गोविन्दस्य जगत्पतेः ॥
 ४३ ॥ उक्तवृन्दावने रम्ये स्वर्णभूमौ सुमण्डपम् ॥ रम्यं रत्नमयं दिव्यं स्मरेत्कल्पत
 रैरधः ॥ ४४ ॥ नानारत्नस्थलीं मध्यरत्नसिंहासने शुभे ॥ यथोक्तपद्ममध्यस्थं
 वासुदेवं विचिन्तयेत् ॥ ४५ ॥ इन्द्रनीलनिभं कान्तं शिशुमुमधुराकृतिम् ॥ स्नि
 ग्धवस्त्रं ललाटान्तलुठन्मूर्द्धजसञ्चयम् ॥ ४६ ॥ भृङ्गसङ्गसमासकृपद्ममुन्दरसम्मु
 खम् ॥ इन्दीवरदलाकारशोभिने त्रदयान्वितम् ॥ ४७ ॥ चलत्कुण्डलसंशो
 भिपृथुगण्डसुमण्डितम् ॥ रक्ताधरं मुनासं च हसन्तं हतमानसम् ॥ ४८ ॥ ना
 नारत्नगणाकीर्णकण्ठाभरणभूषितम् ॥ गोधूलिधूतरोरस्कं शार्दूलनखधारिण
 म् ॥ ४९ ॥ विशिष्टमुष्टसन्देहं स्वर्णनेत्रं पथ्यदीपितम् ॥ कटिदेशलसज्जङ्घाद्व
 ये वद्धमनोहरम् ॥ ५० ॥ रत्नकाञ्चनसञ्चक्रकिङ्किणीजालमालिनम् ॥ तिर

स्करन्तंवनजवन्धूकप्रसवश्रियम् ॥ ५१ ॥ अत्यन्तारुणसञ्चाखकलपादाञ्ज
 शोभितम् ॥ पयसोद्भूतपिण्डंवनवनीतमयंशुभम् ॥ ५२ ॥ दक्षिणोत्तरयोः
 पार्श्वयोर्विहन्तंसाधुसस्पृहम् ॥ पृथिव्यघकराणां चदैत्यानांडुष्टचेतसाम् ॥ ५३ ॥
 पूतनाशकटादीनांविनाशायकृतोद्यमम् ॥ गोपीगोपालधेनूनांसमूहेनावृतंस
 दा ॥ ५४ ॥ आखण्डलमुखैर्देवैःसेवितंकामतत्परैः ॥ प्रातेरवविधंकृष्णं ध्यात्वासु
 स्थिरमानसः ॥ ५५ ॥ प्रागुक्त्वपीठेमुंहरिसंपूजयेत्प्रभुम् ॥ स्वाङ्गावरणमाद्यं
 स्याद्वितीयंलोकपालकैः ॥ ५६ ॥ वज्रादिभिस्तृतीयंचपूजयित्वाप्रसन्नधीः ॥
 पक्करम्भाफलंखण्डनवनीतंहविर्दधि ॥ ५७ ॥ मेलयित्वासुनैवेद्यंनिवेद्यप्रीण
 येद्विभुम् ॥ उपस्येवंविधानेनश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ ५८ ॥ श्रीकृष्णंपूजये
 द्यत्रपूजोपकरणैःशुभैः ॥ ऐहिकीं सर्वसम्पत्तिंप्रागेवप्राप्नुयात्ततः ॥ ५९ ॥ दे
 हान्तेविष्णुसायुज्यंप्रयातिनियतंकृतम् ॥ प्रातःप्रत्यहमेवंहिपूजयित्वानरोह
 रिम् ॥ ६० ॥ गव्यंदधिनिवेद्यास्मैगुडयुक्तमथापिवा ॥ तद्बुद्ध्याशुद्धनीरेण
 तर्पयेत्सुमुखंहरिम् ॥ ६१ ॥ अष्टोत्तरसहस्रंतुमूलमन्त्रंजपेत्ततः ॥ दिनमध्ये
 भजेच्चापिसुन्दराकृतिमद्भुतम् ॥ ६२ ॥ इन्द्रादिदेवसिद्धैश्चसेवितंखचरैस्त
 था ॥ गवांगोपालगोपीनांसमूहैःपरितोवृतम् ॥ ६३ ॥ नीलाम्बुवाहसत्का
 न्तिविशिष्टाङ्गाश्रियंविभुम् ॥ नीलकण्ठस्यसत्पिच्छैःकेशभारसुमण्डितम् ॥
 ६४ ॥ उद्भ्रमदञ्चलतंदेवंपद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ पूर्णचन्द्रलसदङ्कुरकुण्डलम
 ण्डितम् ॥ ६५ ॥ गण्डमण्डलसंशोभंमुघोषंसस्मिताननम् ॥ पीतवस्त्रधरंचा
 रुमुक्ताहारविभूषितम् ॥ ६६ ॥ काञ्चीकटकैयूरमुद्रिकानूपुरादिभिः ॥ अलं
 कृतशरीरंतंपिशङ्गाम्बरसंवृतम् ॥ ६७ ॥ मुक्तामाणिक्यसञ्चन्नवनमालाद्भु
 तांशुकम् ॥ कामवाणप्रविद्धाङ्गवेणुवादनतत्परम् ॥ ६८ ॥ ह्रस्वंविचित्रितं
 वेपंमामेशङ्खं सुवेत्रकम् ॥ अभिरामतरंदक्षरत्नश्रेष्ठमभीष्टकम् ॥ ६९ ॥ ध्यात्वै
 वंविधिनादेवंपूजयेदिष्टसिद्धये ॥ दामाद्यैरङ्गकैश्चापिमहिषीभिश्चतत्परम् ॥
 ७० ॥ वसुदेवादिभिःपश्चात्कल्पवृक्षैरनन्तरम् ॥ इन्द्राद्यैश्चतदस्त्रैश्चसप्ताव
 रणसंयुतम् ॥ ७१ ॥ अर्चयित्वातुगोविन्दंविधिवत्साधकोत्तमः ॥ नैवेद्यंका
 ष्णेपात्रेपूर्वोक्तंचनिवेदयेत् ॥ ७२ ॥ अष्टाधिकशतंपश्चाद्बुनेत्साधुपयोन्ध

सा ॥ शर्कराघृतयुक्तेनबलिंपश्चात्प्रकल्पयेत् ॥ ७३ ॥ देवर्षियोगिदेवेभ्य उप
 देवेभ्य आदरात् ॥ देवाग्रभागमारभ्यसव्यमार्गादबलिर्मतः ॥ ७४ ॥ स्वस्वदि
 कक्रमतोविद्वान्भक्तियुक्तः प्रसन्नवीः ॥ नवनीतहविर्बुद्ध्यातोयैः सन्तर्पयेन्मुखे ॥
 ७५ ॥ सहस्रंशतमानंवासाष्टकंपूजयेज्जपेत् ॥ मध्याह्नेकृष्णमेवंयः पूजयेद्भ
 क्तितत्परः ॥ ७६ ॥ गीर्वाणवृन्दवन्द्योसौसम्मतः सर्वजन्तुषु ॥ आयुर्बुद्ध्यादि
 श्रीकान्तिशुभगत्वादिसंयुतः ॥ ७७ ॥ सत्सन्ततिमुहूर्गपशुक्षेत्रधनादि
 भिः ॥ सर्वैश्वर्य्यसमेतोत्रमुखंभुक्त्वाहरिंजिजेत् ॥ ७८ ॥ अपराह्णार्चनं सन्ध्या
 पर्यन्तमनुनामुना ॥ दशाक्षरेणमनुनारात्रौपूजनमाचरेत् ॥ ७९ ॥ सन्ध्या
 यांद्वारकामध्येरम्ये रामाश्रये शुभे ॥ गृहैः षोडशसाहस्रैः सर्वतः परिवेष्टिते ॥
 ८० ॥ पद्मेन्दीवरकहारसंसृतैः सुजलाशयैः ॥ हंसादिपक्षिभिर्व्याप्तैः संवृताद्भु
 तमन्दिरे ॥ ८१ ॥ उद्यदादित्यसङ्काशेचित्रिताद्भुतमण्डले ॥ कोमलास्त
 रणेदिव्यस्वर्णपङ्कजमण्डिते ॥ ८२ ॥ सूपविष्टंपरात्मानंकृष्णंध्यायेत्समाहि
 तः ॥ नारदादिमुनिश्रेष्ठैः संवृतंमोक्षकांक्षिभिः ॥ ८३ ॥ अद्वैतार्थविचारेणमु
 निवर्य्येभ्य एव च ॥ अग्निरूपंपरंतेजोदिशन्तंमन्त्रगौरवात् ॥ ८४ ॥ नीले
 न्दीवरमङ्काशंशान्तमूर्तिगुणालयम् ॥ सरोजदलसङ्काशनेत्रंमकरकुण्डलम् ॥
 ८५ ॥ स्निग्धालकाग्रसम्बद्धमुकुटाद्भुतमस्तकम् ॥ अत्यन्तमधुराकारंप्रसन्नमु
 खपङ्कजम् ॥ ८६ ॥ श्रीवत्सवक्षसंदिव्यवनमालाविभूषितम् ॥ दूरीकृतधरा
 भारंप्रसन्नहृदयंविभुम् ॥ ८७ ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधारिणंतुचतुर्भुजम् ॥ इत्थं
 सञ्चिन्त्यदेवेशंगोविन्दंसम्यगर्चयेत् ॥ ८८ ॥ अष्टप्रियाभिर्गङ्गैश्चतृतीयेगरुडं
 पुरः ॥ पर्वतंविष्णुनिशठंवृद्धवृन्दारकंतथा ॥ ८९ ॥ विष्वक्सेनंचसैनेयंप्राद
 क्षिप्येनपूजयेत् ॥ लोकपालांस्तदस्त्राणिपञ्चमावरणार्चनम् ॥ ९० ॥ नैवेद्यं
 पायसंदत्त्वासम्यक्पूजावसानकम् ॥ खण्डाकक्षीरसद्बुद्ध्यानीरैः कृष्णंतुतर्प
 येत् ॥ ९१ ॥ अष्टोत्तरशतंपश्चाज्जपेत्तावद्विचिन्तयेत् ॥ सर्वार्चासुहुनेन्मन्त्री
 मध्याह्नेतुयथाविधि ॥ ९२ ॥ अवसानार्घ्यविध्यन्तंविधायस्तुतिमारभेत् ॥ नत्वा
 निवेद्यचात्मानंविष्णुंतुस्वेहदिस्वयम् ॥ ९३ ॥ न्यसेद्देवमयोभूत्वास्वात्मानंपू
 जयेत्ततः ॥ सन्ध्याकालेहरिंत्वेवंप्रत्यहंयार्चयेन्नरः ॥ ९४ ॥ इहभोगान्वहन्भुक्त्वा

ब्रजेच्चान्तेससद्गतिम् ॥ नन्दात्मजंयजेद्रौकामाकुलितचेतसम् ॥ ६५ ॥ रा
सक्रीडासमाक्रान्तंवल्लवीचक्रवेष्टितम् ॥ स्थलपङ्कजपुष्पाणांदिव्यरेणुयुतेन
च ॥ ६६ ॥ रिक्तसुरङ्गविन्दूनां सम्पृक्काग्रेणवायुना ॥ कालिन्दीलैकतेशुभ्रेशी
तलेतापहारिणि ॥ ६७ ॥ कामवाणैर्वैविद्धाङ्गदिव्यस्त्रीकोटिकादिभिः ॥ से
वितेचन्द्रकिरणसमुद्द्योतितदिङ्मुखे ॥ ६८ ॥ चलद्भृङ्गाङ्गनाशब्दवाचालित
दिगन्तरे ॥ सिद्धगन्धर्वदेवौघयक्षकिन्नरपन्नगैः ॥ ६९ ॥ विद्याधरैःसपत्नीकै
र्विमानेषुकृतासनैः ॥ आकाशेसञ्चरद्भिस्तैःपुष्पवृष्टिकृताद्भुते ॥ ७० ॥ रा
सक्रीडाविधौरत्नशंकुगं परमेश्वरम् ॥ एतद्देहसमाकृतसदिव्यानेककलेवरम् ॥
१ ॥ नारीणांयुग्मयोर्देवंप्रत्येकंचान्तरागतम् ॥ तत्तत्कण्ठसमालम्बिवाहुद्वय
विराजितम् ॥ २ ॥ आत्मसम्बन्धसञ्जातकामानलमुदीपितम् ॥ रोमोद्भवस
माक्रान्तनागवल्लीतरुमुहुः ॥ ३ ॥ नानासुनिगणैर्भिश्चमधुरस्वरसंयुतम् ॥ सु
वर्णरचितैर्दिव्यैर्महामणिपरिस्कृतैः ॥ ४ ॥ कृतचारुस्वनैःसर्वालङ्कारैर्हृदयंगम
म् ॥ इत्थंपृथक्शरीरंतंसंयुतंमणिभिर्यथा ॥ ५ ॥ हिरण्यरचितंसम्यक्सरोमरक
तावृतम् ॥ मणिशङ्खौसुविस्तीर्णैरक्वपद्मगतंप्रभुम् ॥ ६ ॥ अतसीपुष्पसङ्काशं
यौवनश्रीसमन्वितम् ॥ तदानीरक्कुल्लारविन्दच्छदप्रिलोचनम् ॥ ७ ॥ भूषणै
र्विविधैश्चारुपल्लवानेरुगुच्छकैः ॥ शिंतिरुण्डशिखण्डैश्चवद्ममूर्द्धजपञ्चय
म् ॥ ८ ॥ पूर्णिमाचन्द्रसङ्काशमुन्दराननपङ्कजम् ॥ रत्नकुण्डलसंशोभिर्गण्डम
ण्डलमण्डितम् ॥ ९ ॥ पद्मविम्बफलाकाररक्ताधरविराजितम् ॥ नानारत्नसमा
कृतसर्वभूषणभूषितम् ॥ १० ॥ स्वर्णवर्णलसद्भ्रमंचित्तमश्रीगृहंपरम् ॥ नवप्रवा
नरुचिरहस्तपादतलंविभुम् ॥ ११ ॥ भ्रमरालीलसत्पुष्पमालिकावृतपद्मम् ॥
मङ्गनाकुचसंश्लेषलग्नकुंकुमवक्षसम् ॥ १२ ॥ महोक्षचारुवदनंवंशवादन
तत्परम् ॥ अनङ्गवाणसंविद्धंसर्वलोकैकसद्गतिम् ॥ १३ ॥ इत्थंभ्यात्वायजे

१ मयूर २ मोरपिच्छ ३ कपोल ४ अतिशयचैतन्य शोभाके स्थान ५ मृगा ६ यहाँ
वदन शब्द कांधोंका लक्षण है क्योंकि वृषस्कन्ध इत्यादि प्रयोग अनेक स्थलों में मिलते
हैं मुखकी समता नहीं है कांधे से लेकर मुखतक एक एक में करके महोक्षचारुवदन यह
वदना उचित है ॥

तपीठेचाङ्गावरणसंयुतम् ॥ श्रीं क्लीं पूर्वाः केशवाद्याः सविन्दुस्वरसंयुताः ॥ १४ ॥
 मातृकास्तुन्यसेत्पूर्वततः पूजनमाचरेत् ॥ इन्द्राद्याभूपुरे पूज्यावज्रादीन्यायुधा
 न्यपि ॥ १५ ॥ ततः सुकथितं दुग्धं सितोपलसमन्वितम् ॥ राजतेभाजने सम्य
 क्मंस्कृत्य विनिवेदयेत् ॥ १६ ॥ कांस्यपात्रेषु नैवेद्यं स्वरसङ्ख्येषु कल्पयेत् ॥ प्र
 त्येकं मिथुनेभ्यश्चान्यत्सर्वपूर्ववन्मतम् ॥ १७ ॥ रात्रावेनं भोजयेद्देवैः सर्वकामव
 शंकरः ॥ इन्दिरामन्दिरौ भूत्वा सर्वाराध्यः सुभुक्तिमान् ॥ १८ ॥ रात्रौ सन्ध्यासु
 यश्चैवं प्रत्यहं तु प्रपूजयेत् ॥ तुल्यं कलं समाप्नोति भ्रातृभ्यः पारगो भवेत् ॥ १९ ॥
 अर्चान्तरे देवकस्य तर्पणानां विधिमुच्यते ॥ पुरोक्तानां च काम्यानां साधनेषु फल
 प्रदम् ॥ २० ॥ पूजनव्यतिरेके पितृफलं लभ्यते बुधैः ॥ पीठाद्विस्तर्पणादौ तु
 कृत्वामूलेन चैकशः ॥ २१ ॥ तत्रावाह्यजेदेवं जले चैवोपचारकैः ॥ धनुर्मुद्रां
 प्रदर्श्यात्र स्मृत्वा तर्पणसाधनम् ॥ २२ ॥ तद्विया जलमादाय स्वर्णपात्रे कृते
 न तु ॥ सम्यगञ्जलिना देवं तर्पयेन्मूलमुच्यते ॥ २३ ॥ त्रिकालं तर्पयेन्नित्यमष्टा
 विंशतिसङ्ख्यया ॥ तत्तत्कालोचितान् पश्चात्तर्पयेत्परिवारकान् ॥ २४ ॥ एकै
 कवारं मन्त्रज्ञो मूलेनापि प्रतर्पयेत् ॥ गुडयुक्कंदधिया तर्नवनीतयुतं हरेः ॥ २५ ॥
 अहोमध्येषमाख्यातं सन्ध्यायां दुग्धमुत्तमम् ॥ सितोपलाविमिश्रं तु तर्पणद्रव्य
 मीरितम् ॥ २६ ॥ बाह्ये त्रपूर्ववद्विद्यादन्यत्सर्वयथा भवेत् ॥ तत्प्रसादजलैः सि
 श्चेदात्मानमिह मन्त्रवित् ॥ २७ ॥ मूलमन्त्राभिसंज्ञं जलमन्त्रीपिवेत्ततः ॥
 हरिमुद्रास्य मन्त्रज्ञो जपेन्मन्त्रन्तु तन्मयः ॥ २८ ॥ काम्यतर्पणवस्तूनि ततो व
 क्ष्यामियानितु ॥ भजेदुक्कमकारेषु नमालभ्यैकमेव तु ॥ २९ ॥ सकृज्जलेन सन्त
 र्प्य दुग्धैर्वारचतुष्टयम् ॥ पश्चात्पोडशभिर्द्रव्यैः प्रत्येकं च चतुष्टयम् ॥ ३० ॥ पा
 यसंदधिभक्तं च तिलतण्डुलकंतथा ॥ गुडं भक्तं च दुग्धं च दध्पथोनवनीतकम् ॥
 ३१ ॥ घृतं च कदलं मोचामलं कंभुवल्हमा ॥ मृद्धी मोदकपूर्यश्च पृथुकाश्चैव ल
 जकाः ॥ ३२ ॥ द्रव्याणि षोडशैतानि मूलमन्त्रेण तर्पयेत् ॥ प्रातस्त्वं तर्पयेद्यः

१ श्रीं क्लीं अं केशव क्लीं नमः शिरसि इत्यादि पूर्वोक्त मातृकान्यास स्थानों में न्यास
 करना २ स्वर संख्या यानि सोलह पात्रों में नैवेद्यधरे इससे यह जानो कि बीचमें श्रीकृष्ण
 जी और षोडशदलों में स्त्री पुरुषरूपा जोड़ा जोड़ा पूजे जाते हैं ॥

सायंवाससप्तमङ्कयया ॥ ३३ ॥ कृष्णं प्रतिदिनं विद्याञ्छुद्धबुद्धिश्च तत्परः ॥
तस्य मण्डलमात्रेण वाञ्छितं भवति ध्रुवम् ॥ ३४ ॥ अथान्यत्तत्फलं वक्ष्ये पूर्ववत्
फलप्रदम् ॥ धारोष्णं कथितं दुग्धं दधि दध्नुदं पुनः ॥ ३५ ॥ सर्पिस्तथा पाय
संचतक्रं त्रिंशोदमेव च ॥ पञ्चामृतं नैतानि प्रत्येकं शतमष्ट च ॥ ३६ ॥ तर्पयेत्स्रो
कमान्यो सौ यशस्वी च प्रजायते ॥ खण्डमिश्रितधारोष्णदुग्धबुद्ध्या जलैः शुभैः ॥
३७ ॥ कृष्णं सन्तर्प्य गच्छेद्योग्रामं वानगरं तथा ॥ स तु नानारसोपेतं मक्ष्यं मौज्यं
च विन्दति ॥ ३८ ॥ तर्पणं वा वदारुणा तं जपस्तावानि ह स्मृतः ॥ इह सन्तर्पणा
देवफलमाप्नोति वाञ्छितम् ॥ ३९ ॥ भिक्षुको ब्राह्मणो नित्यं स्वयं गोविन्दरूप
धृक् ॥ भूत्वानानाविधैर्भावैरभिरामैर्मुहुर्मुहुः ॥ ४० ॥ मनोभिः सह गोपीनां द
धिदुग्धचूतादिकम् ॥ बलादगृह्णन् ददद्भिक्षामायाति महतीं तुलाम् ॥ ४१ ॥
गोपीहस्तसरोजानि धृत्वानृत्यन्तमञ्जसा ॥ कृष्णं सञ्चिन्त्य मन्त्रज्ञो जपेदष्टाद
शाक्षरम् ॥ ४२ ॥ लाजैर्मधुसुतैर्वापि चूर्णैर्लाजसमुद्भवैः ॥ हुत्वा युतं जपत्ताव
त्कन्यामिष्टं लभेत्तुल्यः ॥ ४३ ॥ अष्टादशार्णमन्त्रेण पलाशसमिधोयुतम् ॥ म
धुसुतकुरौर्वापि हुनेद्वा तिलतण्डुलैः ॥ ४४ ॥ वशीभवन्ति भूपालादत्त्वा सर्व
स्वमादरात् ॥ एवमष्टादशार्णस्य प्रयोगः कथितो मया ॥ ४५ ॥ अथातः सम्प्र
वक्ष्यामि सप्तमेयं जनार्दनः ॥ प्रत्यक्षं जायते मन्त्रः क्लीं कृष्णाय नमस्त्विति ॥ ४६ ॥
मुनिः कामोऽस्य गायत्रं छन्दः कृष्णोऽस्य देवता ॥ पैद्दीर्घान्वितबीजेन षडङ्गानि
च पूजनम् ॥ ४७ ॥ प्राग्वज्जपेद्दर्शनं तर्पणं चात्र पूर्ववत् ॥ सम्पत्प्रदो विशेषे
ण मन्त्रोऽयं परिकीर्तितः ॥ ४८ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि जातो यश्चाष्टमे कलौ ॥
एकावतारे सम्पूर्णे सूक्ष्मरूपी जनार्दनः ॥ ४९ ॥ हिमाचले वरे तीर्थे समाधिं समा
श्रयेत् ॥ पुनश्च कलिधर्माणां प्रवृत्त्यर्थं जनार्दनः ॥ ५० ॥ कञ्चिद्वेपं समापाद्य प्र
कटो जायते भुवि ॥ भक्तेभ्यश्चाभयं दत्त्वा मोहयित्वा च दुष्कृतान् ॥ ५१ ॥ पा
खण्डमार्गं प्रकटं किञ्चित्सिद्धिसमन्वितम् ॥ दर्शयित्वा च मर्त्यानां पुनस्तत्रैव या
त्यसौ ॥ ५२ ॥ एकादशाक्षरो मन्त्रो मायाश्रीबीजपूर्वकः ॥ स्याद्योष्टमे कलियुगे

१ क्लं, क्लीं, क्लूं, क्लै, क्लौ, क्लः इनमें से एक एक बीजको क्रमसे षडंगों में न्यास करे जैसे
क्लं हृदयाय नमः, क्लीं शिरसे स्वाहा इत्यादि ॥

सर्वसिद्धिविधायकः ॥ ५३ ॥ मुन्यादिकंजपोन्यासो ध्यानं होमश्चतुर्षणम् ॥
 वक्ष्यमाणस्य कृष्णास्य द्वादशार्णमनोः समम् ॥ ५४ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि यो
 जातो नवमे विभुः ॥ क्लींकृष्णाय गोविन्दाय मन्त्रोऽस्याष्टाक्षरो मतः ॥ ५५ ॥ प्रा
 ग्वन्मुन्यादिकं ध्यानं चानुलोमविलोमकैः ॥ पादैः कराङ्गन्यासोऽस्तु प्रयोगाद्यं च प्
 र्ववत् ॥ ५६ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि दशमे देवकी सुतः ॥ जातः कृष्णस्तस्य मन्त्रो
 नमोऽन्ते कृष्णकम् ॥ ५७ ॥ देवकी पुत्राय हुंफट् स्वाहा षोडशवर्षकः ॥ नारदो
 स्य मुनिश्छन्दोऽनुष्टुप् कृष्णस्तु देवता ॥ ५८ ॥ ताराद्यैः षट्पदैश्चास्य षडङ्गवि
 धिरुच्यते ॥ वर्णलक्षं जपेन्मन्त्रमन्यत्प्रोक्तं दशार्णवत् ॥ ५९ ॥ अथातः सम्प्र
 वक्ष्यामि जातमेकादशे कलौ ॥ स्वयमेव मुनिर्जातः स्वगायत्र्युपदेशतः ॥
 ६० ॥ उद्धृता बहवो लोकाः सगर्वा भ्रंसिता दिजाः ॥ शूद्रोऽपि राज्यं सम्प्राप्य गा
 यत्रीं सम्यगभ्यसेत् ॥ ६१ ॥ स शूद्रः क्षत्रियो ज्ञेयः संग्रामे जायते जयः ॥ तस्य व
 शे स्थिरं राज्यं मृतो विष्णुपदं व्रजेत् ॥ ६२ ॥ दामोदराय विद्महे वासुदेवाय धीम
 हि ॥ तन्नः कृष्णः प्रचोदयात् ॥ ६३ ॥ गायत्रं छन्द उद्दिष्टं श्रीकृष्णो देवता स्मृ
 तः ॥ पञ्चत्रिपञ्चरामा विवेदवर्णैः षडङ्गकम् ॥ ६४ ॥ गायत्रीवत्पुरश्चर्या न्या
 सो मुद्रादिदर्शनम् ॥ ध्यानपूजादिकं सर्वज्ञेयं कृष्णदशार्णवत् ॥ ६५ ॥ प्रयो
 गाश्चात्र गायत्र्यास्तथा कुर्व्यान्न संशयः ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि यो जातो द्वाद
 शे कलौ ॥ ६६ ॥ नन्दगोपकुमारख्यः प्रकटो भूज्जनार्दनः ॥ ग्लौक्लीनमो
 भगवते नन्दपुत्राय बालकः ॥ ६७ ॥ रूपाय च बलायेति गोपीजनपदं वदेत् ॥
 बलभायाग्निजायान्तो मन्त्रोऽयं रदवर्णकः ॥ ६८ ॥ षड्दीर्घाढ्याद्यबीजेन षड
 ङ्गविधिरीरितः ॥ ध्यानपूजादिकं सर्वदशार्णवदुदीरितम् ॥ ६९ ॥ अष्टादशार्ण
 मन्त्रस्य प्रयोगानाचरेत्तथा ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि तं यो जातस्त्रयोदशे ॥ ७० ॥
 गोपानां मध्यतो गोपश्च मत्कारप्रदर्शकः ॥ योगीश्वरास्तु जानन्तः प्रशमन्ति
 महर्षयः ॥ ७१ ॥ गोपीभिश्च तदा गोपैः सपृष्टश्च जनार्दनः ॥ केनेदृशी तु भ

१ आनमः हृदयाय नमः ओं कृष्णाय शिरसे स्वाहा ओं देवकी पुत्राय शिखायै वषट् ओं हुं कव
 चाय हुम् ओं फट् नेत्रत्रयाय वौषट् ओं स्वाहा अस्त्राय फट् २ पांच तीन पांच तीन चार और चार
 अक्षरों को क्रमसे न्यास करे जैसे दामोदराय हृदयाय नमः विद्महे शिरसे स्वाहा इत्यादि ॥

वतासिद्धिर्लब्धातुतद्वद ॥ ७२ ॥ यदागोपाह्वनाभूत्वाब्रह्मज्ञामुनयोपिच ॥
 त्वामेवप्रणमन्तिस्मक्रीडन्नारीशतैस्तथा ॥ ७३ ॥ सर्वास्सखलन्तितास्त्वन्तुवी
 र्यनैवप्रमुञ्चसि ॥ कामार्त्तःकथ्यतेनातःसर्वज्ञस्त्वंकथंपुनः ॥ ७४ ॥ वयंनिष्क
 पटाभक्ताःसत्यमेतत्तदावद ॥ एवमुक्त्वाहरिस्तत्रस्वप्रलब्धंमनुंजगौ ॥ ७५ ॥
 तेमुकीदेवदेवीततवेदेवरतोरतः ॥ तरतोरूढतोख्यातोन्ख्यातोदेवकीसुतः ॥
 ७६ ॥ जप्तव्यःसिद्धमन्त्रोयमेकान्तेनिर्जनेवने ॥ वर्णलक्षजपेनप्राग्जन्मपा
 पंविनश्यति ॥ ७७ ॥ ततोलक्षत्रयजपाद्भूतप्रेतपिशाचकाः ॥ सर्वेप्रत्यक्षतांया
 न्तिसाधकानांतुमन्त्रिणाम् ॥ ७८ ॥ लक्षद्वादशजापेनदृश्यन्तेयमकिङ्कराः ॥
 लोकानां वशमायान्तितस्मृतंकथयन्तिच ॥ ७९ ॥ जप्त्वाषोडश लक्षाणिश
 क्राद्याःप्रकटाःसुराः ॥ योगिनोयोगिनीसङ्घोब्रह्मविष्णवादिदर्शनम् ॥ ८० ॥
 द्वात्रिंशत्प्रमितेजप्ते मत्समोनात्रसंशयः ॥ प्राप्यतेचन्द्रदेवेन श्रीकृष्णस्यस
 रूपताम् ॥ ८१ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि योजातस्तुचतुर्दशे ॥ सिद्धायज्ज
 पमात्रेणपुरानेकेमहर्षयः ॥ ८२ ॥ क्षीरगोपपगोरक्षी रक्षमाक्षक्षमाक्षर ॥ गो
 मानोगगनोमागो यक्षगत्यत्यगक्षय ॥ ८३ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि कलौ
 पञ्चदशेतुयः ॥ नियसन्कुन्दकुञ्जेषु मुकुन्दोयःप्रकीर्तितः ॥ ८४ ॥ श्रीम
 न्मुकुन्दचरणौसदाशरणमित्यपि ॥ अहंप्रपद्येमन्त्रोयं प्रोक्तरचाष्टादशाक्षरः ॥
 ८५ ॥ नारदोस्यमुनिश्छन्दो गायत्रंदेवताभवेत् ॥ मुकुन्दंआचक्रायेत्यादि
 कैःपञ्चाङ्गमीरितम् ॥ ८६ ॥ दशार्णवत्पूजनंस्यादङ्गेन्द्रादितदायुधैः ॥ च
 तुर्लक्षंजपेन्मन्त्रं तदशांशंचहोमयेत् ॥ ८७ ॥ पलाशपुष्पैस्तच्चूर्णैस्तर्पणा
 दिततश्चरेत् ॥ मन्त्रेणानेनसञ्जप्तमष्टोत्तरशतंजलम् ॥ ८८ ॥ दिनादा
 वन्वहंपीत्वा मासमात्रंप्रसन्नधीः ॥ सद्यःश्रुतिधरोमन्त्री जायतेवेदपारगः ॥
 ८९ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि षोडशेबालकृष्णकम् ॥ ध्रुवोनमोभगवतेबाल
 कृष्णायहुंतथा ॥ ९० ॥ फडन्तोयंमहामन्त्रः षोडशाक्षरउच्यते ॥ अस्यषोडशवर्ण

१ आचक्राग्रहदयायनमः इस रीति से आचक्र आदिक न्यास की विधि पहिले कही है इस से यहां नहीं लिखा २ ओम् । अंनमः, अं भगवते, अं बालकृष्णाय, अं हुम्, अं फड, इन पांचों पदों को हृदयआदि पांचअङ्गों में न्यासकरना ॥

स्य मुनिःस्यान्नलकूवरः ॥ ६१ ॥ छन्दोगायत्रमुद्दिष्टं बालकृष्णस्तुदेवता ॥
 पञ्चाङ्गानितुयुक्कानि ध्यानं पूर्वोदितं भवेत् ॥ ६२ ॥ पूजाचाङ्गैः स्ववर्गाद्यैः
 पुरुश्चर्यादिपूर्ववत् ॥ अथ सप्तदशे जातं कृष्णवच्चम्यन्नदायकम् ॥ ६३ ॥
 अन्नरूपरसरूपतुष्टिरूपनमोनमः ॥ अन्नाधिपतयेऽन्नं च तथा मत्स्यं समुच्चरेत् ॥
 ६४ ॥ प्रयच्छाग्निवधूर्ध्वमन्त्रस्त्रिंशद्वर्णोन्नदायकः ॥ नारदो मुनिरस्यस्याच्छ
 न्दोऽनुष्टुबुदाहृतम् ॥ ६५ ॥ अन्नाधिपतिकृष्णोऽस्य देवतापरिकीर्तिता ॥ प
 ञ्चाङ्गन्यासपूजादि सर्वज्ञेयं दशार्णवत् ॥ ६६ ॥ अन्नदो जायते मन्त्री मन्त्रमे
 तंसदाजपेत् ॥ अथ चाष्टदशे जात वासुदेवमनुब्रुवे ॥ ६७ ॥ तारोनमो भगव
 ते वासुदेवाय हुंच फट् ॥ स्वाहा षोडशवर्णोऽयं गायत्रं छन्द ईरितम् ॥ ६८ ॥ मु
 निर्वक्ष्याग्रहप्राप्त्यो देवतादेवकीसुतः ॥ दशार्णवच्च पञ्चाङ्गं वर्णलक्षं जपे
 न्मनुम् ॥ ६९ ॥ अर्चनाङ्गैर्लोकपालैर्ग्रहाद्यैश्च समीरिता ॥ सर्वग्रहभयेषो
 रभूतप्रेतादिसंकुले ॥ १००० ॥ राजद्वारेण द्यूते जप्तव्योऽयं मनुत्तमः ॥ अथा
 तः सम्प्रवक्ष्यामि ऊनविंशेमनुपरम् ॥ १ ॥ तारोनमो भगवते वासुदेवाय संवदे
 त् ॥ पुरुषोत्तम आयुर्मे देहीत्युक्त्वा च विष्णवे ॥ २ ॥ प्रभविष्णव इत्युक्त्वा न
 मोन्तस्त्रिंशद्वर्णकः ॥ मुन्याद्या नारदोऽनुष्टुप् श्रीकृष्णः परिकीर्तिताः ॥ ३ ॥
 पञ्चाङ्गं द्वादशान्ते हृदानन्दात्मने तु हत् ॥ पुरुषोत्तमप्रीत्यात्मने हृदन्तं तु शिरः
 स्मृतम् ॥ ४ ॥ द्वादशार्णान्त आयुर्मे देहि स्याज्ज्योतिरात्मने ॥ शिखायद्वा
 दशार्णान्ते विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ ५ ॥ मायात्मने च कवचं द्वादशार्णततो व
 देत् ॥ नमश्चिदात्मने नेत्रं पञ्चाङ्गविधिरीरितः ॥ ६ ॥ अङ्गलोकेशवज्राद्यै
 रर्चयित्वा जपेन्मनुम् ॥ लक्षमेकं दशांशेन जुहुयात्पायसैः शुभैः ॥ ७ ॥ दुग्धा
 दिसम्प्लुतैर्दूर्वात्रितयैरेधितेन ले ॥ जुहुयाद्दीर्घशालित्वं लभते नात्र संशयः ॥
 ८ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि विंशे कलियुगे मनुम् ॥ बालवपुषे स्वाहेति सप्तार्णो
 यं मनुर्मतः ॥ ९ ॥ अस्यैकं णेन पञ्चाङ्गं षष्ठ्यर्णेन कीर्तितम् ॥ मुन्याद्यं ध्यान
 पूजादि सर्वस्याद्बालकृष्णवत् ॥ १० ॥ सप्तलक्षं जपेन्मन्त्रं नवनीतं हुनेत्

१ इस सप्तोत्तर मन्त्र के एक एक अक्षर को पांच अक्षों में न्यास करे और शेष स्वाहा
 शब्द के दो अक्षरों को छठे अक्ष में याने अस्त्राय फट् वह के न्यास करे ॥

था ॥ बालानाभयनाशार्थं रक्षार्थंचततो जपेत् ॥ ११ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि
 एकविंशकलौमनुम् ॥ गोपालकपदंब्रूयात्ततो वेदधराय च ॥ १२ ॥ वासुदेवा
 यहुंफट् च स्वाहान्तोष्टादशाक्षरः ॥ नारदोस्य मुनिश्छन्दो गायत्रंकृष्णदेव
 ता ॥ १३ ॥ आचक्रादिभिरङ्गानि पूजापूर्वोक्तवर्त्मना ॥ ग्रहगोपालरक्षादौ
 प्रशस्तः शान्तिकेपि च ॥ १४ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि द्वाविंशेतुकलौमनुम् ॥
 कालीयस्य फणामध्ये दिव्यं नृत्यं करोतितम् ॥ १५ ॥ नमामि देवकीपुत्रं नृ
 त्यराजानमद्भुतम् ॥ मुनिर्नारद आख्यातश्छन्दोनुष्टुबुदीरितम् ॥ १६ ॥
 कालीयमर्दनः कृष्णो देवतापरिकीर्तितः ॥ चतुष्पादैश्च सर्वेण पञ्चाङ्गविधि
 रीरितः ॥ १७ ॥ अङ्गैरिन्द्रादिभिः पश्चाद्ब्राह्मैरर्चयेच्चतम् ॥ एकलक्षं जपि
 त्वाग्नौ जुहुयादयुतं घृतैः ॥ १८ ॥ विषनाशकरा योगाः कर्तव्यामनुनामुना ॥
 एतन्मन्त्रप्रयोगेण त्रस्यन्त्यथ महोरगाः ॥ १९ ॥ एतन्मन्त्रसमोलोके विषमो
 नैव विद्यते ॥ शुष्कवृक्षस्य पञ्चाङ्गैर्गोमूत्रेण सुवेष्टितैः ॥ २० ॥ निर्मिता गुटि
 का सम्यङ्मन्त्रेणानेन मन्त्रिता ॥ नेत्रे चाञ्जनमात्रेण सैषा विषविनाशिनी ॥
 २१ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि त्रयोविंशकलौमनुम् ॥ श्रीमायाकामबीजानि
 डेन्तंकृष्णमुदीरयेत् ॥ २२ ॥ डेयुतंचापि गोविन्दं स्वाहान्तोष्टादशाक्षरः ॥
 मुनिर्ब्रह्मा च गायत्रं छन्दः कृष्णोस्य देवता ॥ २३ ॥ भूभूमभूरा मवेदाक्षि मन्त्रेणै
 रङ्गकल्पनम् ॥ कोटिभास्करसङ्काशे द्वा रकायां गृहोत्तमे ॥ २४ ॥ बहुभिः कल्प
 तरुभिर्वेष्टिते रत्नमण्डपे ॥ विद्योतन्मणिवर्यो घचित्रितस्वर्णभित्तिके ॥ २५ ॥
 विकचत्पुष्पमालाभिः सहितेऽनङ्गमौक्तिकैः ॥ पुष्परागधराशोभिरत्नविद्योति
 तान्तरे ॥ २६ ॥ निरन्तरतरद्रवसुधाधाराभिवर्षिणः ॥ अधोवैकल्पवृक्षस्य
 शाखा व्यासस्य पत्रिणः ॥ २७ ॥ फलरत्नप्रदीपालीसमुद्योतितदिङ्मुखे ॥ तद्यो
 गेर विविम्बाभरत्नसिंहासनाम्बुजे ॥ २८ ॥ सूपविष्टं रमाकान्तं द्रुतस्वर्णनि
 भं स्मरेत् ॥ समेधरविचन्द्रोद्यद्विद्युत्कोटिनिभच्छविम् ॥ २९ ॥ हृद्याङ्गं सर्वतः
 सौम्यं नानालङ्कारमण्डितम् ॥ अरिशङ्खगदापद्मधारिणं पीतवाससम् ॥ ३० ॥

१ श्री ह्रीं क्लीं कृष्णाय गोविन्दाय स्वाहा २ एफ, एक, एक, तीन, चार और दो अ-
 क्षरों को क्रम से पढ़ाई में न्यास करना । जैसे, श्रीहृदयाय नमः इत्यादि ॥

स्पृशन्तंकलशं द्योतन्मणिधारमहर्निशम् ॥ रुक्मिणीसत्यभामेदेदक्षेवामेस्थि
 तेप्रभोः ॥ ३१ ॥ कालिन्दीमित्रविन्दाचसत्याजाम्बतीतथा ॥ सुशीलाल
 क्ष्मणाचेतिसमावृत्यस्त्रियःस्थिताः ॥ ३२ ॥ ततःषोडशसाहस्रमितानार्यः
 समन्ततः ॥ स्मर्तव्याःस्वर्णरत्नादिधरादुग्धलसत्कराः ॥ ३३ ॥ यजेदष्टनिधीं
 स्तासांधनान्यावर्षतोवहिः ॥ ततोऽग्रेदिक्ष्यतीन्देवान्पूजयेदपिपूर्ववत् ॥
 ३४ ॥ पूर्वसञ्चिन्त्यदेवेशंततःपूजांसमाचरेत् ॥ पूर्वोदितप्रकारेणपीठन्यासा
 वसानकम् ॥ ३५ ॥ कर्मनिर्वर्त्यमन्त्रज्ञोमूलमन्त्रेणमन्त्रवित् ॥ प्राणायाम
 त्रयंकृत्वाऋष्यादिन्यासमाचरेत् ॥ ३६ ॥ करांगुलीपुकरयोःषडङ्गन्यासमाच
 रेत् ॥ व्यापकंमूलमन्त्रेणनित्यस्यचक्रात्पुनः ॥ ३७ ॥ पुनःषडङ्गविन्यस्य
 देहेदेशिकसत्तमः ॥ पुष्टितंमूलमन्त्रेणमातृकावत्प्रविन्यसेत् ॥ ३८ ॥ मूलेन
 व्यापकंकृत्वामन्त्रवर्णंततोऽन्यसेत् ॥ मूर्त्तिपञ्जरकस्थानेमूर्त्तिपञ्जरमाचरेत् ॥
 ३९ ॥ देवस्यवाह्यपूजार्थंचोच्यतेयन्त्रमुत्तमम् ॥ गोमयेनोपलिप्तायांभूमौपी
 ठंविन्यसेत् ॥ ४० ॥ अष्टगन्धादिकेनैवषट्कोणंयन्त्रमुद्धरेत् ॥ कामबीजं
 कर्णिकायांससाध्यंवलिलिखेत्ततः ॥ ४१ ॥ क्लींह्रींमष्टादशाक्षैर्नतत्त्वंसम्यक्
 चवेष्टयेत् ॥ शक्राक्षसवायूनांकोणे श्रीबीजमालिखेत् ॥ ४२ ॥ अन्त्येष्व
 र्ग्यादिकोणेषुमायाबीजंप्रकल्पयेत् ॥ कोणसन्धिषुषड्वर्णमन्त्रस्यैकैकमक्ष
 रम् ॥ ४३ ॥ बहिरष्टदलंपद्मकेशरेषुत्रिशस्त्रिभुजः ॥ विलिखेत्कामतःपश्चाद्वर्णा
 नथदलेषुच ॥ ४४ ॥ क्रमोत्क्रमाभ्यामन्त्रस्यकामदेवस्यवर्णितान् ॥ लिखे
 द्द्वर्णान्धृतिदलेबहिर्वृत्तद्वयंलिखेत् ॥ ४५ ॥ तद्बीज्यामातृकावर्णैर्विन्दुयुक्तेष्व
 वेष्टयेत् ॥ धरापुरेचतुर्दिक्षुरमांसायांचकोणगाम् ॥ ४६ ॥ विलिख्यैवंमहाव
 श्यंपत्रेस्वर्णादिजेबुधः ॥ सम्यक्संपूज्यप्रजपेद्धृतंचमनुजोत्तमैः ॥ ४७ ॥
 करोमिलोकपूज्यंतंराजवश्यंचसर्वदा ॥ अस्मिन्यन्त्रेपीठपूजांकृत्वापूर्वोक्त
 वर्त्मना ॥ ४८ ॥ तत्रमूर्त्तिप्रकल्प्यास्यांकृष्णमावाह्यपूजयेत् ॥ आसनप्रमु
 खैर्मन्त्रीभोज्यान्तैरुपचारकैः ॥ ४९ ॥ चतुर्थेऽङ्गाश्चमूलान्तंभूषणादिप्रपूज
 येत् ॥ किरीटायनमःशीर्षिकुशलाभ्यांचकर्णयोः ॥ ५० ॥ दक्षोर्ध्वहस्तेचक्राय
 वामोर्ध्वकम्बवेनमः ॥ गदांवामाधःकरतलेदक्षेपद्मायवैनमः ॥ ५१ ॥ स्क

न्यादिपादपर्यन्तनाभ्यन्तोपरिमालिकाम् ॥ वक्षस्थले श्रीवत्सायकौस्तुभाय
 गलेनमः ॥ ५२ ॥ पद्मसुपूर्वादिकोणेषु षडङ्गानि समर्चयेत् ॥ वासुदेवादिका
 मूर्त्तीः कोणकेशरगायजेत् ॥ ५३ ॥ शान्तिश्रियं भारतीं चरतिं दिग्दलकेश
 रे ॥ ततः पूर्वादिपत्रेषु रुक्मिणी प्रमुखाय जेत् ॥ ५४ ॥ दक्षयामकमात्पश्चा
 देवदेवं समर्चयेत् ॥ षोडशस्त्रीसहस्राणि देवदेवस्य शार्ङ्गिणः ॥ ५५ ॥ दला
 ग्रस्थास्ततः पूज्याः पूजनीयाः क्रमादमी ॥ इन्द्रनीलौ च कुमुदो मकरोऽनङ्गक
 च्छपौ ॥ ५६ ॥ शङ्खपद्मौ च तद्बाह्येलोकेशाना युधान्यापि ॥ इत्थं सम्पूज्य गो
 विन्दं नैवेद्यं हविर्घर्षयेत् ॥ ५७ ॥ हरेः पायसखण्डादिदधिभिः परिकीर्तितम् ॥
 करोद्धर्त्तनताम्बूलवस्त्रादीनि निवेदयेत् ॥ ५८ ॥ तथा प्रणम्य चोद्भास्य हरिं सा
 वरणं हृदि ॥ पुनः सञ्चिन्त्य सम्पूज्य प्रजपेच्छक्तिमनुम् ॥ ५९ ॥ परमभ्यर्च्य
 देवेशं वदेत् क्षणं जपेन्मनुम् ॥ सर्पिषा जुहुयात्पश्चाद्दशांशं तर्पयेत्ततः ॥ ६० ॥
 स्वाभिषेकं विधायाथ ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ॥ इत्थं साधितमन्त्रस्तु प्रयोगान्वि
 दधीतवै ॥ ६१ ॥ पूजयित्वा नले कृष्णं श्वेततत्पुष्पतण्डुलैः ॥ अयुं घृतसं
 युक्त्वेहुत्वा तद्गन्धधारयेत् ॥ ६२ ॥ समस्तधनधान्यादिस्त्रीवश्यं च भवेद्दधुवम् ॥
 रक्ताणैर्लक्षसङ्ख्यं यो हुनेन्मधुरसान्वितैः ॥ ६३ ॥ गोघृतैर्वापि जुहीत तस्य ल
 क्ष्मीः स्थिरा भवेत् ॥ रक्तादिवसनाकांक्षी हुनेत्पुष्पैश्च तादृशैः ॥ ६४ ॥ मधुरा
 क्रैर्घृताक्रैर्वाप्यष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ मधुना संयुतैश्चैव मुग्धगन्धाष्टकसंयुतैः ॥ ६५ ॥
 सहस्रं जुहुयात्त्रितयं मासमात्रेण साधकः ॥ राज्ञः पुरोहितो भूत्वा भुक्तिभाग्नात्र
 संशयः ॥ ६६ ॥ प्रयोगजपहोमादिदशाक्षरसमं मतम् ॥ मन्त्रेणानेन कुर्वीत
 ताभ्यां मन्त्रोत्तमाद्वरात् ॥ ६७ ॥ न्यासध्यानजपार्चाभिर्होमतो यो भजेन्मनु
 म् ॥ रत्नकाञ्चनधान्यादिसमृद्धं तस्य मन्दिरम् ॥ ६८ ॥ जायते हस्तगातस्य
 सकलावमुधाचिरम् ॥ पुत्रपौत्रकलत्राद्यैर्भुक्त्वा भोगान् बहूनि ह ॥ ६९ ॥
 अन्ते याति परं धाम वैष्णवं मुनिदुर्लभम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चतुर्विंशकलौ
 मनुम् ॥ ७० ॥ लक्ष्मीशक्तिमनोजातबीजान्ते दशवर्णकम् ॥ कामाद्यश्च हृद
 न्तो यं षोडशाणो मनुर्मतः ॥ ७१ ॥ ऋष्यादिकं दशाणोऽङ्गं पञ्चाङ्गमपि ता
 दृशम् ॥ वराभयकराभ्यां तमालिङ्गन्तं प्रियाङ्गकम् ॥ ७२ ॥ अब्जोत्पललस

छस्तपत्रयालिङ्गितंमुदा ॥ धारयन्तंरथाङ्गचशङ्खसव्यकरेपरे ॥ ७३ ॥ एवं
 ध्यात्वाजपेन्मन्त्रंदशलक्षंसमाहितः ॥ तावत्संख्यसहस्राणिहुनेदाज्यमनुत्त
 मम् ॥ ७४ ॥ तर्पणाद्यैर्भवेन्मन्त्रःसिद्धोशेषफलप्रदः ॥ पूजाचात्राविधात
 व्यापूर्वोक्त्वादशार्णवत् ॥ ७५ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिपञ्चविंशेकलौमनुम् ॥
 मायाश्रीसहितोमन्त्रोदशार्णोद्वादशाक्षरः ॥ ७६ ॥ विधानमस्यविज्ञेयंषोडशा
 र्णोक्त्वर्त्मना ॥ यस्मिन्मन्त्रेयस्यमनोरमतेदिष्टकर्मतः ॥ ७७ ॥ देवःप्रागुक्त्वत्त
 त्रमन्त्रसिद्धिद्रुतंभवेत् ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिक्रमाज्जातायुगत्रये ॥ ७८ ॥
 येमन्त्रादशवर्णस्यभेदाःसिद्धिविधायकाः ॥ काममायेन्दिरापूर्वोमायाश्री
 कामपूर्वकः ॥ ७९ ॥ लक्ष्मीमायास्मराद्यश्चमन्त्रराजोदशाक्षरः ॥ त्रयोद
 शाक्षरामन्त्रास्तएवैतेयुगत्रये ॥ ८० ॥ मुन्याद्यन्तुविधिस्तेषांपङ्क्त्यामुक्त्वविधा
 नमः ॥ ध्यानन्तृतीयमन्त्रेतुदशार्णोऽमुदाहृतम् ॥ ८१ ॥ विंशार्णोऽंकिद्विती
 येतुप्रथमेथनिगद्यते ॥ दरास्त्रिवाद्यशब्देनरञ्जिताशामुखाम्बुजम् ॥ ८२ ॥ वं
 शमादायहस्ताभ्यांवाद्यन्तंमुदान्वितम् ॥ रविमण्डलगंकृष्णंध्यायेदिष्टफला
 सये ॥ ८३ ॥ अङ्गेन्द्रादिकवज्राद्यैरर्चनासर्वसिद्धिदा ॥ बाणलक्षंजपित्वाग्रे
 दशांशंहविषाहुनेत् ॥ ८४ ॥ तर्पणादिततःकृत्वासिद्धमन्त्रःसमाचरेत् ॥
 कान्तिपुष्टिघृताद्यत्ररामोमन्त्रैःप्रयोगकान् ॥ ८५ ॥ दशाष्टादशवर्णोक्तान
 ष्टाविंशेकलाविति ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिचोनत्रिंशन्मितेकलौ ॥ ८६ ॥ अ
 ष्टादशाक्षरोमन्त्रःकामान्तोत्रप्रकीर्तितः ॥ नारदोस्यमुनिश्छन्दोगायत्रंकृष्ण
 देवता ॥ ८७ ॥ षड्दीर्घान्वितकामेनषडङ्गविधिरीरितः ॥ विभ्राणंदक्षिणेहस्ते
 ससितंदुग्धलद्दुकम् ॥ ८८ ॥ वामेनवीनमाज्यस्यपिण्डंसुन्दरमद्भुतम् ॥ वै
 याघ्रनखसंशोभिगलंसान्द्रघनच्छविम् ॥ ८९ ॥ एवंध्यात्वाजपेन्मन्त्रमेकलक्ष
 मनन्यधीः ॥ दध्नाश्रीर्मधुनातेजोघृतेनायुर्विवर्धते ॥ ९० ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्या
 मिमन्त्रंत्रिंशत्तमेकलौ ॥ ऐंक्लींकृष्णायचेत्युक्त्वागोविन्दायरैर्मांवदेत् ॥ ९१ ॥
 गोपीजनवल्लभायस्वाहान्तोविंशवर्णकः ॥ सर्वैश्वर्यप्रदो नित्यंसाधकानामभी

१ क्तां, क्लीं, क्लं, क्लैं, क्लौं, क्लः इन छः बीजों को क्रमसे षडंगों में न्यास करे
 २ श्रीं बीज ॥

ष्टदः ॥ ६२ ॥ अष्टादशोक्तलिप्रोक्तंमुन्याद्यं चाङ्गकल्पनम् ॥ विंशाक्षरोक्तवज्जे
या सपथ्याध्यानमुच्यते ॥ ६३ ॥ दक्षोर्ध्वेस्फटिकीमालां वामेन द्रुतपुस्तकम् ॥
अधःकराभ्यां मुरलीं वादयन्तं मनोहरम् ॥ ६४ ॥ मयूरपक्षसम्बद्ध केशजाल
श्रियान्वितम् ॥ सर्वज्ञमुनिवृन्देन सेवितं सर्वदैवतम् ॥ ६५ ॥ युवतीवेषलाव
ण्यरमणीयतरं स्मरेत् ॥ पञ्चपत्रेषु वेदत्रिवर्णैः पञ्चाङ्गकल्पनम् ॥ ६६ ॥ वे
दलक्षं मनुजपत्वा किंशुकैर्मधुना प्लुतैः ॥ दशांशं जुहुयादग्नौ साधको मन्त्र
सिद्धये ॥ ६७ ॥ तर्पणादिततः कुर्यान्मन्त्री पूर्वोक्तवर्त्मना ॥ मनुमेनं जपेद्यस्तु
देवं सम्पूज्य यत्नतः ॥ ६८ ॥ गङ्गातरङ्गकल्लोलवाग्विलासमनोहरा ॥ गद्य
पद्यात्मिका तस्य ब्रुवतो भारती सदा ॥ ६९ ॥ अशेषवेदवेदार्थसर्वशास्त्रवि
शारदा ॥ राज्यैश्वर्यं परंप्राप्य भुक्त्वा भोगाननेकशः ॥ ११०० ॥ ध्यानं पूर्वोक्त
मप्यन्ते देहं त्यक्त्वा हरिं व्रजेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चैकत्रिंशोन्मिते कलौ ॥
१ ॥ तारो नमो भगवते नन्दपुत्राय नन्दच ॥ ब्रजगोपीजनेत्युक्त्वा तदन्ते डेन्त
वल्लभः ॥ २ ॥ स्वाहाष्टाविंशदण्डोऽयं मुनिरस्य तु नारदः ॥ उष्णिक्छन्दो देवता
च नन्दपुत्रोऽखिलेष्टदः ॥ ३ ॥ आचक्रादिपदैः प्राग्वत्पञ्चाङ्गं परिकीर्तितम् ॥
रत्नपात्रं करे दक्षे हेमजातं च वामतः ॥ ४ ॥ वहन्तं मध्यगं कृष्णं स्त्रीभ्यामालिङ्गि
तं सदा ॥ अङ्गलोकेशवज्राद्यैः पूजनं परिकीर्तितम् ॥ ५ ॥ लक्षं जपेत्प्रजुहुया
द्धविषा सर्वसिद्धये ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि द्वात्रिंशत्प्रमिते कलौ ॥ ६ ॥
नन्दपुत्रस्य शब्दान्ते श्यामलाङ्गाय कीर्तयेत् ॥ ततश्च बालवपुषे कृष्णाय पदमु
च्चेत् ॥ ७ ॥ गोविन्दाय दशार्णचद्वात्रिंशद्वर्णैर्दितः ॥ मुन्याद्या नारदो
नुष्टुप्कृष्णः पूजादिकाप्तये ॥ ८ ॥ अष्टादशार्णकप्रोक्तप्रयोगाद्दहवर्णिताः ॥
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि त्रयस्त्रिंशमिति कलौ ॥ ९ ॥ ॐ श्रीं ह्रीं ह्रस्वगवते नन्द
पुत्राय बालव ॥ पुषे च श्यामलाङ्गाय ततश्चाष्टादशाक्षरः ॥ १० ॥ द्विचत्वारिं
शदण्डोऽयं छन्दोऽनुष्टुप्त्रिविधमिति ॥ कृष्णो देवस्य पूजाद्यं प्राग्वत्सर्वप्रकल्प
येत् ॥ ११ ॥ रामैकादशपत्रेषु धृत्यर्णैरङ्गकल्पनम् ॥ अन्यत्सर्वप्रयोगाद्य
मष्टाविंशतिवर्णवत् ॥ १२ ॥ मन्त्रोऽयं सकलैश्वर्यकांक्षितार्थैकसाधनम् ॥ अ

थातःसम्प्रवक्ष्यामि चतुस्त्रिंशात्मिकेकलौ ॥ १३ ॥ तारोनमोभगवतेरुक्मि
 णीवल्लभायच ॥ स्वाहान्तःषोडशाण्यं मन्त्रराणनारदोमुनिः ॥ १४ ॥ छन्दो
 नुष्टुब्देवतास्यरुक्मिणीवल्लभःस्मृतः ॥ भूद्वयन्धिसप्तनेत्राणैःपञ्चाङ्गपरिकी
 र्तितम् ॥ १५ ॥ कलयाश्यामलंकृष्णं नानालङ्कारमण्डितम् ॥ पीतकौशेय
 सद्मस्रं स्वर्णवेत्रविभूषितम् ॥ १६ ॥ करपद्मेनदक्षेण लिम्पन्तं वामपाणिना ॥
 वराभीष्टवतीं देवीं मञ्चगांकाञ्चनप्रभाम् ॥ १७ ॥ वामहस्तधृताम्भोजांतां
 समालिङ्गितांप्रियाम् ॥ अङ्गैर्नारदमुख्यैश्च लोकपालैस्तदायुधैः ॥ १८ ॥
 पूजनधर्मकर्मार्थं निःश्रेयसफलप्रदम् ॥ सप्तलक्षं जपेन्मन्त्रं हुनेन्मधुरलोलि
 तैः ॥ १९ ॥ दशांशं कमलैः पश्चात्तर्पणादिसमाचरेत् ॥ महदैश्वर्यमोक्षादि
 कांक्षिभिः सेवितो मनुः ॥ २० ॥ अभीष्टकृत्प्रयोगाद्यं विज्ञेयन्तु दशार्णवत् ॥ अ
 थातःसम्प्रवक्ष्यामि पञ्चत्रिंशन्मितेकलौ ॥ २१ ॥ लीलादण्डं सुशिक्षन्तं गोपी
 जनपदं व्रजेत् ॥ दोर्दण्डं बालरूपेति मेघश्यामपदं तथा ॥ २२ ॥ भगवन्प्रभु
 विष्णोः स्यादेवन्तु त्रिंशदक्षरः ॥ नारदोऽस्य मुनिश्छन्दो गायत्रीदेवतामता ॥
 २३ ॥ लीलादण्डधरः कृष्णो देवस्तु परिकीर्तितः ॥ वामहस्ताम्बुजस्थेन लीलाद
 ण्डेन गोपिकाः ॥ २४ ॥ पुराङ्गनाश्च साकूतं मोहयन्तं महाप्रभुम् ॥ आत्मनः प्रि
 यमित्रस्य स्कन्धहस्तान्यहस्तकम् ॥ २५ ॥ हतकंसं स्मरेत्कृष्णमप्रमेयपराक्रमम् ॥
 अङ्गैरिन्द्रादिवज्राद्यैरर्चनं च समीरितम् ॥ २६ ॥ लक्षमेकं जपेन्मन्त्रं दशांशं
 तिलतण्डुलैः ॥ त्रिमध्वकैर्हुनेत्पश्चान्मार्जनादिसमाचरेत् ॥ २७ ॥ शुभ
 गः सजगद्वन्द्यो रमाया भवनं भवेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि षट्त्रिंशेयः कलौ
 भवेत् ॥ २८ ॥ गोवल्लभाय स्वाहेति मन्त्रः सप्ताक्षरो मतः ॥ नारदो मुनिरस्य
 स्यादुष्णिक्छन्दस्तु देवता ॥ २९ ॥ गोवल्लभो हरिः प्रोक्तो गवां वृद्धि करः परः ॥
 दशाण्योक्तविधानेन पञ्चाङ्गविधिरीरितः ॥ ३० ॥ इन्द्रनीललसत्कान्तिपीतवा
 ससमच्युतम् ॥ सर्पारिपिच्छनिकरैः सम्यक्कलसावतंसकम् ॥ ३१ ॥ वंशं
 वामकरेयष्टिदक्षेपाशं च विभ्रतम् ॥ कपिलां वनमध्यस्थामाह्वयन्तं च गां मुदा ॥
 ३२ ॥ एवं यजेत्ततस्तस्य पीठे पूर्वोदिते शुभे ॥ आदावङ्गानि सम्पूज्य पूजये
 द्योगणाष्टकम् ॥ ३३ ॥ पीतो रक्तरश्च सिन्दूरः श्वेतो नीलो हरिश्च वेत् ॥ कालः

कर्णात्मकश्चेतिततः प्रोक्त्वा गणाष्टकम् ॥ ३४ ॥ पुरन्दरमुखास्तेषामायुधानि
ततः परम् ॥ ध्वात्वामन्त्रं जपेत्तस्य वर्णलक्षं जितेन्द्रियः ॥ ३५ ॥ तत्सहस्रं हुने
न्मन्त्री गोदुग्धेन पुरोक्त्वत् ॥ गोदुग्धैः प्रत्यहं साग्रं सहस्रं जुहुयाच्चयः ॥ ३६ ॥
मोक्षार्थं च गवां वृद्धिर्जायते तस्य भूयसी ॥ दशाक्षरोक्त्वत्सर्वविधानं चास्य कीर्त्ति
तम् ॥ ३७ ॥ सर्वे प्रयोगाः सिद्धयन्ति सम्पूर्णाः स्युर्मनोरथाः ॥ अथातः सम्प्रव
क्ष्यामि सप्तत्रिंशोन्मिते कलौ ॥ ३८ ॥ तारो नमो भगवते श्रीगोविन्दाय संव
देत् ॥ द्वादशाणो मनुः प्रोक्तो नारदोऽस्य मुनिर्मतः ॥ ३९ ॥ गायत्री च नन्द उद्दिष्टं
श्रीकृष्णो देवता मनोः ॥ चन्द्रनेत्राब्धिवाणार्णैः सम्पूर्णैर्नाङ्गकल्पनम् ॥ ४० ॥
कल्पद्रुमतले रम्ये रत्नसिंहासने शुभे ॥ सर्वलक्षणसंयुक्ते निविष्टं नन्दनन्दनम् ॥
४१ ॥ प्रस्तुतस्तनभारेण गोवृन्देन युतं भवेत् ॥ मेघश्यामं वरदं दण्डं हस्ताभ्यां
विभ्रतं तथा ॥ ४२ ॥ पद्मायताक्षं शक्रस्य हस्ति कुम्भामृतस्य तु ॥ धारया सिन्धु
मानं च ध्यायेद्दिष्णुं तमव्ययम् ॥ ४३ ॥ रुक्मिणी सत्यभामादिभागयोर्वामदक्ष
योः ॥ शक्रमग्रे पृष्ठतस्तु सुरभिच समर्चयेत् ॥ ४४ ॥ रुद्रादिवरुणान्तेषु केशेषु
चतुर्ष्वपि ॥ देवाग्रादशपत्रेषु कालिन्दीरोहिणी तथा ॥ ४५ ॥ नागनजितीसु
नन्दाचमित्रविन्दासु लक्षणा ॥ जाम्बवती सुशीला च चतुष्कोणेषु भूपुरे ॥ ४६ ॥
आग्नेयादिषु सम्पूज्याः किङ्किणी दामयष्टिकाः ॥ पद्मञ्चतत्पुरोभागे श्रीवत्संकौ
स्तुभं तथा ॥ ४७ ॥ वनमालां भूपुरेथ देवाग्रादिप्रदक्षिणम् ॥ शार्ङ्गगदां तु चक्रं
च वसुदेवं च देवकीम् ॥ ४८ ॥ नन्दं यशोदां धेनूश्च गोपालांश्चापि गोपिकाः ॥
दशदिक्षु प्रपूज्यैव लोकपानायुधानि च ॥ ४९ ॥ देवाग्रतस्तस्य वामे कुमुदं कुमु
दाक्षकम् ॥ पुण्डरीकं वामनं च शंकु कर्णततः परम् ॥ ५० ॥ सर्वनेत्रञ्च सुमुखं सु
प्रतिष्ठितमेव च ॥ देवस्यान्तरतो वामे विष्वक्सेनं समर्चयेत् ॥ ५१ ॥ एवं सञ्चि
न्त्य देवेशं वर्णलक्षं जपेन्मनुम् ॥ तत्सहस्राणि गोक्षीरैर्जुहुयात्तर्पयेत्ततः ॥ ५२ ॥
आसनाराधनान्तन्तु प्राग्वात्कुर्यादतन्द्रितः ॥ दिनादावथ मध्याह्ने समयत्रितये

१ एक, दो, चार, पांच, और सब अक्षरों से षडंगन्यास करे जैसे ॐ हृदयाय नमः नमः
शिरसे स्वाहा, भगवते शिखायै वषट् गोविन्दाय कवचाहुम्, ॐ नमो भगवते श्रीगोविन्दाय न
त्राभ्यां वौषट् ॥

थवा ॥ ५३ ॥ गोष्ठाभ्यांसततंकृष्णमर्चयेद्विधिनामुना ॥ भक्त्यापरमयोपेतो
 गोपालांश्चसमर्चयेत् ॥ ५४ ॥ दीर्घायुर्निर्भयश्चैवधनधान्यधरादिभिः ॥ पुत्र
 पौत्रैश्चसन्मित्रैराज्यान्तेविष्णुमन्दिरम् ॥ ५५ ॥ तस्माद्भजेदमुंमन्त्रंद्रुतंसि
 द्विप्रदंशिवे ॥ ५६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामित्वष्टाविंशमितेकलौ ॥ ५७ ॥ वदे
 द्दोकुलनाथायनमोन्ताष्टाक्षरोमनुः ॥ अजोमुनिश्चगायत्रीछन्दोदेवोहरिर्म
 तः ॥ ५८ ॥ वर्णद्वयेनपञ्चाङ्गसकलेनप्रकल्पयेत् ॥ कुण्डलाभ्यांलसन्नेत्रं नी
 लाङ्गाभंमहाद्युतिम् ॥ ५९ ॥ मञ्चान्तिकेचधावन्तंमदनेनपुरान्वितम् ॥ ग्रैवे
 याङ्गदहारादिभूषणैर्जयशोभितम् ॥ ६० ॥ नानामुनिगणैर्दृष्टंसेवितं सर्वली
 लया ॥ पूर्वोदितेयजेत्पीठेचतुर्दिक्केशरेषु च ॥ ६१ ॥ चतुरङ्गानिसम्पूज्यचास्रं
 कोणेषुपूजयेत् ॥ दिक्पत्रेषुयजेन्मूर्तीर्वासुदेवादिकास्तथा ॥ ६२ ॥ रुक्मिणीं स
 त्यभामांचलक्ष्मणांजाम्भवतीं तथा ॥ तद्बहिर्लोकपालानां वज्रादीनांचपूजन
 म् ॥ ६३ ॥ वर्णलक्षजपेन्मन्त्रंतत्सहस्रंततोहुनेत् ॥ पद्मैर्विल्वसमिद्विर्वापा
 यसैर्धृतसंयुतैः ॥ ६४ ॥ तर्पणादिततःकृत्वासमृद्धिर्महतीभवेत् ॥ अथातः
 सम्प्रवक्ष्यामिकलौगोत्रिमितंहरिम् ॥ ६५ ॥ तारंरमां ह्रियं कामं श्रीकृष्णाय त
 तोविदेत् ॥ श्रीगोविन्दाय चेत्युक्ता श्रीगोपीजनवल्लभः ॥ ६६ ॥ डेन्तोवी
 जत्रयंचाद्यं पञ्चविंशाक्षरोमनुः ॥ नारदोमुनिरख्यातौ गायत्रीछन्द उच्यते ॥
 ६७ ॥ श्रीकृष्णोवलदेवेन युक्तः प्रोक्तोस्य देवता ॥ वेदैवेदेषुगोरामसम्पूर्णैर्न प
 ङ्गकम् ॥ ६८ ॥ सेवितोवैनतेयेन मेदिनीमण्डपालितौ ॥ रमन्तौ दिव्यभा
 वेन बलकृष्णौ च संस्मरेत् ॥ ६९ ॥ पूजाजपप्रयोगादिसर्वज्ञेयं दर्शयित्वा ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चत्वारिंशत्कलौ मनुम् ॥ ७० ॥ एकच्छन्दर्पि देवादिप्रयोग
 न्यासकावपि ॥ कृमित्येकाक्षरोमन्त्रः सर्वकामसमृद्धिदः ॥ ७१ ॥ नारदोस्यमु
 निर्देवो गायत्रं छन्द उच्यते ॥ देवस्तु बालगोपालः षड्दीर्घान्वितकामतः ॥ ७२ ॥

१ गो-नवत्रि-तीन याने उन्तालीस २ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं श्रीकृष्णाय श्रीगोविन्दाय श्रीगोपीजन
 वल्लभाय ओं श्रीं ह्रीं ३ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं हृदयाय नमः ओं श्रीकृष्णाय शिरसे स्वाहा श्रीगोविन्दा
 या शिखायै वषट् श्री गोपीजनवल्लभाय कवचाय हुम् ॥ ओं श्रीं ह्रीं नेत्राभ्यां वौषट् ओं श्रीं ह्रीं क्लीं
 श्रीकृष्णाय श्रीगोविन्दाय श्री गोपीजनवल्लभाय ओं श्रीं ह्रीं अस्त्राय फट् ४ क्लीं क्लीं क्लूं क्लूं
 क्लूं क्लूं इन छः तीजों से षडङ्गन्यास करे जैसे क्लीं हृदयाय नमः क्लीं शिरसे स्वाहा इत्यादि ॥

पडङ्गानिततोध्यायेत्संस्थितंकमलादिके ॥ कृष्णं पद्मासने गुञ्जत्किङ्किणीविल
सत्कटिम् ॥ ७३ ॥ हस्ताभ्यां नवनीतंच पायसंचापिविभ्रतम् ॥ कण्ठदेशे व्या
घ्रनखं स्वर्णपट्टविराजितम् ॥ ७४ ॥ मेघश्यामंच परितो गोपगोपीजनावृत
म् ॥ यजेत्पूर्वोदिते पीठे वहीशासुखायुषु ॥ ७५ ॥ हृदादिकवचान्तानि चार्च
दङ्गानि साधकः ॥ कृष्णं तत्पुरतोभ्यर्च्य दिक्ष्वतस्तद्वहिःसुरान् ॥ ७६ ॥ आस
ण्डलमुखांश्चैव वज्रादीन्यायुधानि च ॥ लक्षं जपेद्बुद्धेनोऽप्यसाद्य हविषात
था ॥ ७७ ॥ कृत्वा ब्राह्मणभोज्यान्तं स्वेष्टितार्थाल्लभेन्नरः ॥ अथातः सम्प्र
क्ष्यामि कलावेकचतुर्मिते ॥ ७८ ॥ सर्वकृष्णः प्रकटः कृष्णोऽङ्गो मनुर्मतः ॥
विप्रादिपादजान्तास्तु नाममन्त्राधिकारिणः ॥ ७९ ॥ अथातः सम्प्रक्ष्यामि
द्विचतुस्सम्मिते कलौ ॥ ८० ॥ अङ्गकृष्ण इति मन्त्रोऽयं त्रिवर्णः परिकीर्तितः ॥ ८० ॥
मुन्यादिकप्रयोगान्तं सर्वपूर्ववदस्यतु ॥ मुनिभिस्तु विशेषेण संसेव्यो भुक्तिमुक्त
ये ॥ ८१ ॥ अथातः सम्प्रक्ष्यामि त्रिचतुस्सम्मिते कलौ ॥ ८२ ॥ अङ्गकृष्णाय इति म
न्त्रोऽयं चतुर्वर्णोऽखिलेष्टदः ॥ ८२ ॥ मुन्यादिकप्रयोगान्तं सर्वप्राग्वत्समाचरेत् ॥
अथातः सम्प्रक्ष्यामि वेदवेदमिते कलौ ॥ ८३ ॥ कृष्णाय हृदयं पञ्चवर्णः प्राग्व
ज्जपादिकम् ॥ अथातः सायककृत्तसम्मिते कामबीजयोः ॥ ८४ ॥ मध्ये कृ
ष्णाय पञ्चवर्णः सर्वपूर्ववदेव हि ॥ अथातः पट्टकृतमिते गोपालायाग्निगोहिनी ॥
८५ ॥ षडक्षरोऽयं मुन्यादिप्रयोगान्तं च पूर्ववत् ॥ अथातो नगवेदारुये क्लीं कृष्णा
याग्निगोहिनी ॥ ८६ ॥ षडक्षरो मन्त्रराजो जपध्यानादिपूर्ववत् ॥ अथाष्ट
वेदतुल्येतु कृष्णाय इति पदं वदेत् ॥ ८७ ॥ गोविन्दायेति सप्तवर्णः प्राग्वन्मुन्या
दिकं मतम् ॥ अथ गोवेदतुल्येतु श्रीमायाकामबीजतः ॥ ८८ ॥ कृष्णाय काम
बीजं च प्राग्वत्सप्तक्षरो मनुः ॥ अथातः सम्प्रक्ष्यामि पञ्चाशत्प्रमिते दंधि ॥ ८९ ॥
भक्षणाय द्विष्टान्तोऽयमष्टवर्णः प्रकीर्तितः ॥ अथैकपञ्चप्रमिते सुप्रसन्नात्मनेन

१ इन्द्रादिदिक्पाल २ चवालीस ३ कृष्णाय नमः ४ पैतालीस ५ कामबीज याने क्लीं
इसबीज के बीचमें कृष्णाय पदके जोड़नेसे क्लीं कृष्णाय क्लीं यह पांच अक्षरकामन्त्र होता
है ६ गोपालाय स्वाहा ७ सैतालीस ८ उनचास ९ श्रीं ह्रीं क्लीं कृष्णाय क्लीं १० दधिभक्त
णाय स्वाहा ॥

न्त्रीरक्कपत्रैर्दशांशतः ॥ तर्पणादिततः कृत्वा गुरुयत्नेन तोषयेत् ॥ ८ ॥ मधु
रत्रयसंसिक्तामारक्तांशालिमञ्जरीम् ॥ जुहुयान्नित्यशोसार्धशतमेकेनमन्त्र
तः ॥ ९ ॥ मण्डलात्सर्वशस्यादिवस्तुजातंतदाभवेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्या
मिनववाणमितेकलौ ॥ १० ॥ वाग्लज्जाक्लीरमाह्नीं ग्रीं त्रीं जयजयेति च ॥
कृष्णकृष्णेति चाभाष्यनिरन्तरपदं वदेत् ॥ ११ ॥ क्रीं त्रीं नित्यप्रमुदितरेत
सेपदमुच्चरेत् ॥ नित्यक्रियाय कृष्णाय क्लीं गोपीजनवल्लभा ॥ १२ ॥ यस्वाहा ग्रीं
च ह्रीं चेति द्विपञ्चाशद्विपिर्मनुः ॥ आनन्दनारदमुनिर्विराट्छन्दोस्य देवता ॥
१३ ॥ सम्मोहनहरिः प्रोक्तो मन्त्रवर्णैः षडङ्गकम् ॥ आद्यन्ते च त्रिभिर्वीजैः संयु
क्तेश्चक्रमेण च ॥ १४ ॥ अष्टभीरविभिर्नैत्रैर्नवभिश्च नखेन्दुभिः ॥ न्यासादिकं
ततः कृत्वा देहेपीठं प्रकल्प्य च ॥ १५ ॥ हस्तद्वये दशाङ्गोक्तविधिनान्या समाच
रेत् ॥ षडङ्गान्यस्य कामानां पञ्चपञ्चप्रविन्यसेत् ॥ १६ ॥ त्रिवारं मूलमन्त्रेण
व्यापकं च ततश्चरेत् ॥ कामसम्पुटितान्यस्य मातृकार्णान्यथापुरा ॥ १७ ॥
दशतत्त्वादिकं न्यस्य तदन्ते मूर्त्तिपञ्जरम् ॥ सृष्टिस्थितिषडङ्गानि वर्णान्यस्ये च
पूर्ववत् ॥ १८ ॥ सर्वमन्यत्पुरोक्तेन विधानेन विधाय वै ॥ साधकः सर्वलोकेशं
ध्यायेत् सम्मोहनं हरिम् ॥ पुरे च मणिजे रम्ये पर्वताम्बुधि मध्यगे ॥ १९ ॥ भानां
शोभाविचित्रेण मणिभिर्दीपितान्तरे ॥ उद्यानवापिकावाटी नानाजनमनो
हरे ॥ २० ॥ तत्रापि रम्ये विपुले विश्वकर्मविनिर्मिते ॥ नानारत्नगणाकीर्णे
गेहे सञ्चिन्तयेद्धरिम् ॥ २१ ॥ नानालङ्कारशोभाढ्यं श्रीवत्साङ्कितवक्षसम् ॥
नानासुगन्धरुचिरमङ्कन्यस्तकराम्बुजम् ॥ २२ ॥ विहिताम्भोजयुग्माभ्यां
विशयातां च कामतः ॥ आलिंग्यतां च बाहुभ्यां श्वेतमुक्ताविभूषितम् ॥ २३ ॥
स्वदक्षस्थितया शिलष्टं श्यामया सत्यभामया ॥ चक्रवज्जाम्बवत्या च शिलष्टं वा
मस्थया तथा ॥ २४ ॥ कालिन्द्या च परिशिलष्टमग्रदेशस्थया विभुम् ॥ पद्मंगदां

१ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं ह्रीं ग्रीं ज्रीं त्रीं जयजय कृष्ण कृष्ण निरन्तरं क्रीं त्रीं नित्यप्रमुदितरेतसे
नित्य क्रियाय कृष्णाय क्लीं गोपीजनवल्लभाय स्वाहा ग्रीं ह्रीं यह बावन अक्षरका मन्त्र है ॥
२ आठ, बारह, दो, नव, बीस और एक अक्षरोंको क्रमसे षडङ्गों में न्यासकरे जैसे,
ऐं ह्रीं भीं क्लीं ह्रीं ग्रीं ज्रीं त्रीं हृदयाय नमः इत्यादि ॥

शङ्खचक्रेचतुर्भिर्दधतंकरैः ॥ २५ ॥ करद्वयलसदंशविभावितमुखाम्बुजम् ॥
 चतुर्दिक्षुबहिर्देवैर्मुनिभिःसेवकैर्वृतम् ॥ २६ ॥ एवंध्यात्वातुपूर्वाक्किपीठेदेवंसम-
 र्चयेत् ॥ विंशाणोदितयन्त्रंचसम्यगत्रविलेखयेत् ॥ २७ ॥ मध्यस्थपीठपरितः
 पूर्वादिविलिखेत्क्रमात् ॥ द्वीत्रिं द्वीत्रिंचबीजानिशिष्टैर्वर्णैःप्रवेष्टयेत् ॥ २८ ॥
 दशबीजैर्विरहितैर्द्विचत्वारिंशसम्मितैः ॥ षट्कोणेथक्रमालेरुपेणैर्द्वीत्रिंश-
 कोणतः ॥ २९ ॥ पुनस्तान्येवनैर्ऋत्याःशेषंप्राग्बत्समाचरेत् ॥ अर्घ्यपात्रा-
 दिसंस्थाप्यमध्यबीजेहरियजेत् ॥ ३० ॥ यथाध्यानंचतत्पूर्वादिष्वर्च्यारुक्मि-
 णीमुखाः ॥ अङ्गानिषट् सुकोणेषुवामाङ्केसर्वगांयजेत् ॥ ३१ ॥ दलमध्येतु-
 लक्ष्म्याद्यास्तदग्रेधनुरादिकाः ॥ यजेत्कृष्णाग्रमध्येतुपृष्ठगंचाञ्जनंधनुः ॥
 ३२ ॥ शङ्खपद्मौनिधीपूज्यौशुक्लवर्णौतुपार्श्वयोः ॥ सर्वदाचापिवर्षन्तौधारा-
 भिर्वस्तुसञ्चयम् ॥ ३३ ॥ हेरम्बंशाम्बनामानंदुर्गाचतदनन्तरम् ॥ विष्वक्सेनं
 चकोणेषुवर्णगान्यक्षिणोयजेत् ॥ ३४ ॥ रक्तमारक्तसुप्रख्यदूर्वाकनकवर्णका-
 न् ॥ तद्वहिर्वासवादीनांयज्ज्रादीनांचपूजनम् ॥ ३५ ॥ दीक्षितोविधिनामन्त्रं
 प्राप्यामुंसदगुरोःकृती ॥ दर्शनंभाषणंस्पर्शोविचनश्रवणादिकम् ॥ ३६ ॥
 वर्जयेत्प्रजपेक्षक्षेत्रीमात्रस्यगुरोरपि ॥ सिताब्जमधुमिश्रैश्चदशांशंपायसैर्हुने-
 त् ॥ ३७ ॥ तर्पणंमार्ज्जनंकृत्वाब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ मन्त्रमेनंजपेद्यस्तु
 प्रत्यहंविधिनामुना ॥ ३८ ॥ समर्चयतिर्गीर्वाणल्लोकानन्दकरश्चसः ॥
 दिवादौकृष्णचन्द्रंचदुग्धबुद्धयाजलैःशुभैः ॥ ३९ ॥ अन्वहतर्पयेद्यस्तु
 शतंसाग्रंभवेद्ध्रुवम् ॥ इन्दुश्रीजलविन्दाभस्ताद्विभूतिमहार्णवः ॥ ४० ॥
 चन्द्रचन्दनपद्माक्रमालतीकुमुदैर्यवैः ॥ अयुतंमन्त्रवर्णेनयोजुहोतिविभाव-
 सौ ॥ ४१ ॥ त्रैलोक्यंतद्वशेतिष्ठेत्ख्यातःकविवरोभवेत् ॥ मन्त्रिणोध्या-
 नमात्रेणमन्त्रस्यास्ययथाविधि ॥ ४२ ॥ वश्याभवन्तिसततंस्मरार्ताःसु-
 र्योपितः ॥ जपादिकर्मभिर्नूनमस्मात्किंकिनलभ्यते ॥ ४३ ॥ स्पृष्ट्वा
 स्वाभाविकीत्यक्त्वाचित्रमेतत्सुमन्त्रिणः ॥ ग्रहेन्दिरासदस्याद्याःसेवनेभक्ति-
 तत्पराः ॥ ४४ ॥ व्याधिदारिद्र्यपापौघक्रूरग्रहविषादिभिः ॥ विपत्तिदुःख

दौर्भाग्यमृत्वादिरहितःसदा ॥४५॥ पुत्रपौत्रधनारोग्यवरस्त्रीगन्धवाहिभिः॥
सम्पन्नःसर्वसम्पत्त्यायशस्वीदीर्घजीवनः ॥ ४६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकलौ
पष्टिमितेमनुम् ॥ यज्जपादेवपुत्रादेरुत्पत्तिर्भवतिध्रुवम् ॥ ४७ ॥ देवकीसुत
गोविन्दवासुदेवजगत्पते ॥ देहिमेतनयंकृष्णत्वामहंशरणंगतः ॥ ४८ ॥ द्वा
त्रिंशदक्षरोमन्त्रोनारदोस्यमनोर्मुनिः ॥ छन्दोनुष्टुब्देवताचकृष्णःसन्तान
दायकः ॥ ४९ ॥ पाँदैश्चतुर्भिःसर्वैश्चपञ्चाङ्गानिमनोर्विदुः ॥ शङ्खचक्रधरंदे
वंश्यामवर्णचतुर्भुजम् ॥ ५० ॥ सर्वाभरणसन्दीपंतीतवाससमच्युतम् ॥ मयू
रपिच्छसंयुक्तंविष्णुतेजोपबृंहितम् ॥ ५१ ॥ समर्पयन्तंविप्रायनशानानीयवा
लकान् ॥ ध्यात्वाततोर्चनादीनिकुर्याद्भक्तिपरायणः ॥ ५२ ॥ अर्चनाच्चेन्द्रव
ज्राद्यैरुदितास्यमहात्मनः ॥ लक्षजप्त्वातदशांशंजुहुयाद्गोघृतेनच ॥ ५३ ॥
तर्पणादिततःकुर्यान्मन्त्रःसिद्ध्यतिमन्त्रिणः ॥ दशम्यामर्धरात्रेतुशुक्लपक्ष
स्यमन्त्रवित् ॥ ५४ ॥ पुत्रार्थशान्तिकंकृत्वातत्रस्थोविष्णुमर्चयेत् ॥ यएवंभ
जतेमन्त्रीसाधकःपुत्रकाम्यया ॥ ५५ ॥ सवर्षाल्लभतेपुत्रंविनीतंचिरजीविन
म् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि एकपष्टितमेकलौ ॥ ५६ ॥ वसुदेवायनिगडच्छेदने
तिपदंवदेत् ॥ वासुदेवायहुंफट्चस्वाहाविंशार्णकोमनुः ॥ ५७ ॥ नारदोस्य
मुनिःप्रोक्तोगायत्रीछन्दउच्यते ॥ श्रीकृष्णोदेवताप्रोक्तोनिगडच्छेदकारकः ॥
५८ ॥ न्यासध्यानजपाच्चादिदशवर्णोक्तिवद्भवेत् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिनेत्र
पष्टिमितेकलौ ॥ ५९ ॥ कामबीजात्मकोमन्त्रोमुनिर्मोहननारदः ॥ छन्दो
गायत्रिकंदेवःकृष्णःसम्मोहनोमतः ॥ ६० ॥ षड्दीर्घभाजाबीजेनषडङ्गानिप्र
कल्पयेत् ॥ आसनंन्यासपर्यन्तंचोक्करीत्याविधायतु ॥ ६१ ॥ अंगुलीपुन्य
मेदङ्गंहस्तयोस्तलयोरपि ॥ पञ्चांगुलीषुबाणांश्चपूर्वोक्तान्क्रमतो न्यसेत् ॥ ६२ ॥

१ देवकीसुतगोविन्दहृदयायनमः, वासुदेवजगत्पते शिरसेस्वाहा, देहिमेतनयंकृष्णशिखा
यैवषट्, त्वामहंशरणंगतः कवचायहुम् ॥ देवकीसुतगोविन्दवासुदेवजगत्पतेदेहिमेतनयंकृष्ण
त्वामहंशरणंगतः नेत्राभ्यांवौषट् ॥ और अन्य ग्रन्थों में इस मंत्रका षडङ्ग न्यास लिखा है
उस रीतिसे आधे मन्त्र से नेत्र व आधे मन्त्रको अस्त्रपे न्यास करना ॥ इस मन्त्रके आदि
में कौं बीज जोड़कर जप करने से शीघ्र पुत्रप्राप्ति होती है तथा हीं बीज और ॐ बीज
भी जोड़ा जाता है ॥

बीजसम्पुटितान्यस्यमातृकार्णाननन्तरम् ॥ षडङ्गानिपुनर्न्यस्ययथास्थानेश
 रान्यसेत् ॥ ६३ ॥ शिरोवदनहस्तिङ्गपादेषुकमतःसुधीः ॥ शेषतत्प्रमुखाने
 तान्पञ्चबीजप्रपूर्वकान् ॥ ६४ ॥ जगत्सम्मोहनं कृष्णं व्यायेत्पश्चात्समाहितः ॥
 वृन्दारकद्रुमौघेनाविलसत्कल्पशाखिनः ॥ ६५ ॥ मूलेलसत्स्थलीराजद्रुमसिं
 हासनोपरि ॥ वामस्कन्धेपक्षिपत्रेस्थितं बन्धूकसन्निभम् ॥ ६६ ॥ अरिशङ्ख
 सृणीन्पाशं पुष्पचापेषुकार्मुकम् ॥ पद्मगदां च हस्ताब्जैरष्टभिर्दधतं निजैः ॥
 ६७ ॥ घूर्णेनेत्रं कुण्डलिनं हारिणं लुकिरीटिनम् ॥ किङ्किणीनूपुराद्यैश्च मुद्रि
 कारत्नमाल्यकैः ॥ ६८ ॥ पीताम्बरैरक्लपैर्युक्त्वा मारुगांरमाम् ॥ आलिङ्गन्तं
 वामबाहुधृतपद्मावलिविभुम् ॥ ६९ ॥ विंशाक्षरोदिते पीठे भूषणान्तैर्यजेद्दरि
 म् ॥ पश्चादङ्गानि बाणंश्च न्यासमार्गेण पूजयेत् ॥ ७० ॥ किरीटं मस्तकेश्रोत्रद्व
 ये कुण्डलयुग्मकम् ॥ चक्राद्यं त्रिपुहस्तेषु श्रीवत्संकौस्तुभं तथा ॥ ७१ ॥ वक्षोह
 दितथा कण्ठे वनमालानितम्बके ॥ पीताम्बरं महालक्ष्मीं वामाङ्गे बीजपूर्विकाम् ॥
 ७२ ॥ अभ्यर्च्य कर्णिकामध्ये दिग्विदिक्ष्वङ्गदेवताः ॥ ततो बहिश्चरान्वाणान् दिक्षु
 कोणेषु पूजयेत् ॥ ७३ ॥ यजेद्ग्राग्रपत्रेषु लक्ष्म्याद्याः प्रोक्त्वा लक्षणाः ॥ इन्द्रादीन् पूज
 येद्बाह्ये वज्रादीन्यायुधान्यपि ॥ ७४ ॥ जपोद्वादशलक्षाणि पलाशकुसुमैर्हुनेत् ॥
 त्रिस्वादक्लैस्तर्पयेच्च सहस्रद्वादशावधि ॥ ७५ ॥ आत्माभिषेकं कृत्वा त्रिविप्रान्
 भ्यर्च्य तोषयेत् ॥ अनेन मनुना तोयैर्मोहिनीपुष्पसंयुतैः ॥ ७६ ॥ दिनादारभ्य तं
 मन्त्री तर्पयेच्च फलप्रदम् ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति वाञ्छितान् त्रवार्षितान् ॥ ७७ ॥
 अयुतं सर्पिषा हुत्वा स सम्पातं हुताशने ॥ तावज्जले च संजप्तं तदघृतं भोजयेत्स्त्रि
 यम् ॥ ७८ ॥ यस्तु तद्वशगासास्यात्सापितं वशमानयेत् ॥ अष्टादशलपिप्रो
 क्तं वश्यकर्मात्रसाधयेत् ॥ ७९ ॥ एवं यो भजते मन्त्रं भोगान् भुक्त्वा हरिं व्रजेत् ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामिरामपष्टिमिते कलौ ॥ ८० ॥ त्रैलोक्यमोहनाय विद्महे
 स्मराय धीमहि ॥ तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ ८१ ॥ मुन्यादिसकलं प्राग्वद्वा
 यत्रीसपुत्रस्त्रिया ॥ नाशयेत्सर्वपापानि सिद्धेयं कल्पवल्लिका ॥ ८२ ॥ यद्यदि
 दृष्टं भवेत्कार्यं सहस्रादयुतादपि ॥ यथा योग्यं जपेत्साध्यमसाध्यं च प्रसिद्धयति ॥
 ८३ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि वेदपष्टिमिते कलौ ॥ ग्लौमित्येकाक्षरो मन्त्रो जग

तीछन्दैरितम् ॥ ८४ ॥ ऋषिस्तुनारदः प्रोक्तः श्रीकृष्णो देवतामता ॥ बीजं ग
कारः शक्तिः प्रोक्तं षडङ्गकम् ॥ ८५ ॥ षड्दीर्घान्वितबीजेन गकारं मूर्द्धि
विन्यसेत् ॥ ग्लौनाभौ तु तथौ गुल्फे बिन्दुं पादद्वयेन्यसेत् ॥ ८६ ॥ कदम्बमूले
क्रीडन्तं वृन्दावननिवासिनम् ॥ पद्मोपरिस्थितं वन्दे वेणुं गायन्तमीश्वरम् ॥
८७ ॥ पीताम्बरधरं देवं वनमालाविभूषितम् ॥ गोपीभिर्गोपवृन्दैश्च सेवितं कृ
ष्णमर्चयेत् ॥ ८८ ॥ दशार्णवचपूजास्यात्पिङ्गुगोपालसम्भता ॥ लक्षायुत
सहस्राणि च त्वार्थस्य जपो मनोः ॥ ८९ ॥ घृतहोमो दशांशेन तर्पणादितत
श्चरेत् ॥ एवं स सिद्धमन्त्रस्तु दशार्णोक्तप्रयोगकान् ॥ ९० ॥ कुर्यादिह तु सौ
भाग्यमन्ते याति हरेः पुरम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि षष्ठिमिते कलौ ॥ ९१ ॥
कामबीजान्तरे कृष्णो मन्त्रोऽयं व्यक्षरो मतः ॥ नारदोऽस्य मुनिश्छन्दोगायत्री दे
वतामता ॥ ९२ ॥ कृष्णः ककारो बीजं स्याद्वीकारः शक्तिरुच्यते ॥ ९३ ॥
षड्दीर्घस्वरयुक्तेन मूलेनापि षडङ्गकम् ॥ ध्यानपूजाप्रयोगादिपिङ्गुगोपालव
न्मतम् ॥ ९४ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि षष्ठिमिते कलौ ॥ तारो नमश्च कृष्णा
य मन्त्रो रसमिता र्णकः ॥ ९५ ॥ नारदोऽस्य मुनिश्छन्दोगायत्री देवतामता ॥
श्रीकृष्णः प्रणवो बीजं मायाशक्तिश्च पूर्ववत् ॥ ९६ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि रसष
ष्ठिमिते कलौ ॥ उत्तिष्ठ श्रीकृष्ण स्वाहा मनुष्याक्षरो मतः ॥ ९७ ॥ वामदेवो मुनिः
पङ्क्तिश्छन्दो विष्णुश्च देवता ॥ हुंभीषयद्वयं हृच्च हुमन्तं त्रासयद्वयम् ॥ ९८ ॥ शिरः
शिखाचवमोर्क्लिं प्रमर्दय युगं मतम् ॥ वर्मप्रध्वंसय युगं वर्मान्तरं क्षयद्वयम् ॥ ९९ ॥
हुमन्तमन्त्रं सम्प्रोच्य षडङ्गानि समाचरेत् ॥ अष्टाङ्गानि न्यसेन्मन्त्री मन्त्रवर्णैर्यथा
विधि ॥ १३०० ॥ पञ्चाङ्गनेत्रजठरेष्टेषु क्रमतो न्यसेत् ॥ विदध्यात्करयोर्न्या
सं मन्त्रार्णैरष्टभिः सुधीः ॥ १ ॥ दक्षतर्ज्जन्यादिकश्च यावत्स्याद्रामतर्जनी ॥
मृष्टिरेतद्वै परीत्यं संहारो गदितः स्थितिः ॥ २ ॥ दक्षान्यतर्जनी पूर्वा कनिष्ठा युग्म
कान्तकाम् ॥ द्वावण्याद्यबीजयुता मंगुष्ठादिषु विन्यसेत् ॥ ३ ॥ संबीजपूर्वका
न्कामानं गुष्ठादिषु विन्यसेत् ॥ ततोऽप्यार्णपुटितमातृकां च प्रविन्यसेत् ॥ ४ ॥

१ गां, गीं, गुं, गैं, गौं, गः, इन छद्म अक्षरोंको क्रमसे षडंगों में न्यास करे जैसे, गां
हृदयाय नमः, गीं शिरसे स्वाहा, इत्यादि ॥

प्रकृतिश्चमहत्तत्त्वमहङ्कारस्ववायवः ॥ तेजआपोधराचेतितत्त्वाष्टकमुदीरित
 म् ॥ ५ ॥ न्यस्तमन्त्रार्णसंयुक्तपादेलिङ्गेतथाहृदि ॥ मुखेशीर्षहृदिपुनर्हृदयेसकला
 ङ्गके ॥ ६ ॥ न्यसेत्संहारमुक्तोयंसर्गस्तद्विपरीतकम् ॥ तारसम्पुटमूलेनत्रिशो
 न्यस्येत्तनौपुनः ॥ ७ ॥ कट्यास्यहन्नाभिगुल्फजानुपादेषुविन्यसेत् ॥ एषा
 मृष्टिश्चनाभ्याद्याहृदन्तास्थितिरीरिता ॥ ८ ॥ सर्गेत्यक्रमतिश्चापि सहा
 रोमन्त्रिभिर्मतः ॥ मन्त्रार्णानामयंप्रोक्तस्त्रिधान्यासोधनप्रदः ॥ ९ ॥ मू
 लाधारेहृदिमुखे बाहुद्वन्द्वोरुनाभिषु ॥ मन्त्रार्णान्विन्यसेन्मन्त्रीन्यासोयंदाढ्य
 कारकः ॥ १० ॥ गलेचजठरेहस्तेस्तनयोःपार्श्वयोस्तथा ॥ पृष्ठेचविन्यसेद्वर्णा
 न्यासोयंशुभकारकः ॥ ११ ॥ मूर्द्धनेत्रश्रोत्रमुखहस्ताग्रमणिवन्धयोः ॥ कूर्परे
 चांसकेन्यस्यमनोर्वर्णान्धनप्रदान् ॥ १२ ॥ पादाग्रयोर्गुल्फयोश्च जानुनो
 र्चनितम्बयोः ॥ मन्त्रस्यविन्यसेद्वर्णान्यासोयंकामिकःस्मृतः ॥ १३ ॥ दक्ष
 बाहौतथामूलेमध्येचमणिवन्धके ॥ अंगुष्ठादौन्यसेद्वर्णान्पञ्चमोधर्मवृद्धिक्
 त् ॥ १४ ॥ एवमन्यासोवामहस्तेषष्ठःपापनिवर्तकः ॥ दक्षोरुमूलेजानौच
 गुल्फेष्वङ्गुलीषुच ॥ १५ ॥ अयन्तुसप्तमोन्यासो वामगस्त्वष्टमोमतः ॥
 दक्षाङ्गुष्ठंमारभ्यवाममध्याच्चविन्यसेत् ॥ १६ ॥ क्रमेणमन्त्रवर्णाश्चन्यासो
 यंनवमःस्मृतः ॥ एवन्तुपादयोर्न्यस्यो न्यासोयंदशमोभवेत् ॥ १७ ॥ मूर्द्धा
 शिकण्ठहृदयेजठरेचोरुजानुनोः ॥ पादयोश्चन्यसेद्वर्णान्यासएकादशःस्मृ
 तः ॥ १८ ॥ त्वगसृङ्मांसमेदोस्थिमज्जाशुक्रमरुत्सुच ॥ क्रमेणविन्यसेद्वर्णा
 न्यासोयंद्वादशस्मृतः ॥ १९ ॥ दक्षगण्डेचदक्षांसेतत्स्तनेदक्षपार्श्वके ॥
 दक्षस्फिचिचजङ्घासुपादेयन्तुत्रयोदशः ॥ २० ॥ एवंप्रविन्यसेद्वामगुल्फा
 दौसचतुर्दशः ॥ प्रथमार्णपादतलेपदपादाग्रजानुषु ॥ २१ ॥ गुदगुह्येतृती
 यन्तुपार्श्वनाभौचतुर्थकम् ॥ वक्षःपृष्ठहृदयेषु कण्ठवक्त्रनसोस्तले ॥ २२ ॥
 श्रोत्रनेत्रद्वयेचान्यललाटेचाष्टमन्यसेत् ॥ सर्वोपद्रवहन्तायन्यासःपञ्चदशः
 स्मृतः ॥ २३ ॥ शिरोक्षिमुखहन्नाभिगुह्यजान्वंघ्रिषुन्यसेत् ॥ षोडशोयमिति
 प्रोक्तस्तत्त्वपञ्जरसञ्ज्ञकः ॥ २४ ॥ ततस्तनौमूलमन्त्रं व्यापकत्वेनविन्यसेत् ॥
 नृसिंहं पञ्चमेप्रोक्तमाचरेन्मूर्तिपञ्जरम् ॥ २५ ॥ मुखेब्राह्मणवर्णच हस्तयोः

क्षत्रियंन्यसेत् ॥ ऊर्वोर्वैश्यंशूद्रवर्णं पादयोरिति विन्यसेत् ॥ २६ ॥ न्यसेत्किं
रीटंशिरसिश्रुत्योर्मकरकुण्डले ॥ ग्रैवेयंकौस्तुभंकण्ठहृदिश्रीवत्सहारकम् ॥ २७ ॥
अङ्गदेभुजयोर्न्यस्यकेयूरान्सर्वबाहुषु ॥ कङ्कणैर्हस्तयोर्न्यस्यमेखलांचकटौन्य
सेत् ॥ २८ ॥ न्यस्यांगुलीषुमुद्राश्चन्यसेत्पीताम्बरद्वयम् ॥ परीधानेचोत्तरीयं
पादयोर्नूपुरंतथा ॥ २९ ॥ न्यसेच्छङ्खंचचक्रंचवामदक्षोर्ध्वहस्तयोः ॥ अधःपा
द्योर्गदापद्मेततोऽध्यानंसमाचरेत् ॥ ३० ॥ दुग्धाम्भोधौसितद्वीपिनानामणिगणै
र्युतम् ॥ वनंसञ्चिन्तयेत्तत्रसकलर्तुसमन्वितम् ॥ ३१ ॥ न्यासोक्ताभरणैःशस्त्रै
रुपेतंदीप्ततेजसम् ॥ सुरासुरर्षिप्रमुखैःसेवितंचाम्बरोगणैः ॥ ३२ ॥ प्रसन्नवदनं
ध्यात्वातत्त्वदेवंप्रपूजयेत् ॥ पूर्वोक्तपीठेमूलेनमूर्तिसङ्कल्पमाह्वयेत् ॥ ३३ ॥ अङ्गा
निकर्णिकायाञ्चदिक्पत्रेषुचतुर्ध्वपि ॥ श्रियंपीताम्बरेरक्तांधृतिंकान्तिसितासि
ते ॥ ३४ ॥ इन्द्रादींश्चापिदिक्पत्रेष्वत्रादींस्तद्वहिर्यजेत् ॥ अष्टलक्षंजपेन्मन्त्रं
नियमस्थोजितेन्द्रियः ॥ ३५ ॥ विल्वदुग्धवाक्त्रसमिधांहोमःप्रोक्तोदशांशतः ॥
जलैःसघृतदुग्धान्नैस्तर्पणादिसमाचरेत् ॥ गुरुंसन्तोष्ययत्नेनसिद्धमन्त्रोभवेद्
ध्रुवम् ॥ ३६ ॥ ततःकुर्वीतमन्त्रज्ञःप्रयोगाणिप्रसिद्धये ॥ दुग्धपूतैःसरसिजैर
युतंजुहुयान्छिद्ये ॥ ३७ ॥ मधुरत्रयसंयुक्तैःपलाशकुसुमैर्हुनेत् ॥ कान्त्यर्थके
वलाज्येनदुग्धच्छिन्नाभिषायुषे ॥ ३८ ॥ त्रिस्वादुयुक्कलवणंहुनेत्त्रिशिसहस्र
कम् ॥ अष्टाधिकंचमासेनसोमरस्त्रीवृतोभवेत् ॥ ३९ ॥ काकथासर्वयोपासु
चान्यासुवशागासुच ॥ अयुतंजुहुयादाज्यंदूर्वाभक्कैश्चशोधितम् ॥ ४० ॥
भुञ्जीतप्रत्यहंभक्तंगुरुंसन्तोषयेद्धनैः ॥ वस्त्रालङ्कारणाद्यैश्चब्राह्मणानपिभोज
येत् ॥ ४१ ॥ योजपेन्मृत्युरोगादन्यसेच्चायुश्चविन्दति ॥ सूर्यविम्बेन्यस्त
दृष्टिरब्देनसततंजपेत् ॥ ४२ ॥ उत्क्षिप्तबाहुःपण्मासाद्धनाढ्यःसुमहान्भवे
त् ॥ दुग्धमध्येप्रातरमुंरमेशंतर्पयेद्बुधः ॥ ४३ ॥ अष्टाधिकंसहस्रंतुसभवेद्गो
रमान्वितः ॥ सुमिष्टमन्नंलभतेवनेवैभृत्यवर्गयुक् ॥ ४४ ॥ षट्कर्माणिच
सिद्ध्यन्ति याति विष्णोः परम्पदम् ॥ अथोगोषट्कलौमन्त्रस्तारादिरयमे
वहि ॥ ४५ ॥ यज्जपेनावतारोत्रसर्वकामफलप्रदः ॥ अथमसमितेचार्यं

लक्ष्म्यादिर्जप्यतेजनैः ॥ ४६ ॥ नावतारः स एवात्र देवः प्रत्यक्षतांगतः ॥ अथातः
 सम्प्रवक्ष्यामि चैकसप्तमिते कलौ ॥ ४७ ॥ अवतारोत्रमन्त्रस्तु श्रीकृष्णः शरणं म
 म ॥ चतुष्पदैः समस्तेन पञ्चाङ्गविधिरीरितः ॥ ४८ ॥ ध्यानपूजाप्रयोगादिदशा
 क्षरवदीरितम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि बौद्धमन्त्रं महाफलम् ॥ ४९ ॥ सभ्यत्वा
 न्नद्विजातीनामधिकारोऽस्ति कर्हिचित् ॥ वाममार्गस्ताविप्राः कुण्डकाजातिवि
 च्युताः ॥ ५० ॥ हीनावैदिकसंस्कारैः प्रमादान्मलेच्छतांगताः ॥ गोलका
 श्च तथा जात्याकायस्थादय एव च ॥ ५१ ॥ बौद्धं विष्णुं समारभ्य भुक्तिमुक्तिप्र
 यान्तिते ॥ पतितानामयं मन्त्रः सम्प्रोक्तः शरणप्रदः ॥ ५२ ॥ नमो भगवते बुद्ध
 संसारार्णवतारक ॥ कलिकालादहंभीतः शरण्यं शरणं गतः ॥ ५३ ॥ आ
 द्यैः पदैश्चतुर्भिश्च चरणद्वितयेन च ॥ पङ्क्तविधिराख्यातः सर्वेण व्यापकंचरे
 त् ॥ ५४ ॥ पद्मे पद्मासनस्थं च ऊर्वोर्न्यस्तकरद्वयम् ॥ गौरं मुण्डितसर्वाङ्गध्यान
 स्तिमितलोचनम् ॥ ५५ ॥ पुस्तकासकृहस्तैश्च नानाशिष्यैश्च शोभितम् ॥
 इन्द्रादिलोकपालैश्च ताम्रवर्णाम्बरावृतम् ॥ ५६ ॥ एवं ध्यात्वा यजेत्पद्मे द्वात्रिं
 शदलसम्मिते ॥ कर्णिकायां पङ्क्तानि दलेशिष्यान् यजेत् क्रमात् ॥ ५७ ॥
 मीनाङ्गललितां वीरयोगिनीं ज्ञानदायिनीम् ॥ सर्वज्ञं सुगतं बुद्धं पार्श्वनाथं त
 थागतम् ॥ ५८ ॥ चार्वाकं धर्मराजं च जिनं पद्मावतीं तथा ॥ कामिनीं च महा
 मायां श्रीकृष्णं च विनायकम् ॥ ५९ ॥ समन्तभद्रं वर्त्मपि निधिचन्द्रं मनोहरम् ॥
 पङ्क्तिं दशबलं शास्तरं श्रीघनं क्षयम् ॥ ६० ॥ दण्डिनं मुण्डिनं क्रान्तं श्रावकं
 लोकपोषणम् ॥ तद्वाह्ये भूपुरे दिक्पांस्तदस्त्राणि च पूजयेत् ॥ ६१ ॥ वर्ण
 लक्षं जपेन्मन्त्री होमयेच्च घृतौदनम् ॥ तुलसीमिश्रतोयैश्च भगवन्तं प्रतर्प
 येत् ॥ ६२ ॥ परस्य दुःखकरणं मनसापि न चाचरेत् ॥ एवं तु वर्तमानस्य वा कृति
 द्ध्यादिप्रजायते ॥ ६३ ॥ राजानो वशगास्तस्य नाशं यान्ति उपद्रवाः ॥
 भूतप्रेतादिपीडार्या महागदभये तथा ॥ ६४ ॥ अनेन मन्त्रितं भस्म दत्त्वा

१ श्रीआदि में करके यही मन्त्र जपा जाता है श्री, कृष्णः, शरणं, मम, और सम्पूर्ण
 मन्त्रको पञ्चांगों में न्यास होता है, जैसे श्रीहृदयाय नमः, कृष्णः शिरसे स्वाहा, शरणं शिरसा
 यैव पद्, मम कवचाय हुम्, श्रीकृष्णः शरणं मम नेत्राभ्यां वौषट् ॥

दुःखात्प्रमुच्यते ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकल्किमन्त्रंमहाफलम् ॥ ६५ ॥
 कंकलिकनेहृदन्तोयंमन्त्रःप्रोक्तःषडक्षरः ॥ मन्त्रार्णैश्चषडङ्गानिपूर्णेनव्यापकं
 चरेत् ॥ ६६ ॥ ध्यानंनीलहयारूढंश्वेतोष्णीषविराजितम् ॥ महामुद्राढ्यह
 स्तंचकौस्तुभोद्दामकण्ठकम् ॥ ६७ ॥ मर्दयन्तंम्लेच्छगणंक्रोधपूर्णितलोच
 नम् ॥ अन्तर्हितैर्देवमुनिगन्धर्वैःसंस्तुतंहरिम् ॥ ६८ ॥ वैष्णवेतुयजेत्पीठे
 पद्मेतंकेशरेषुच ॥ षडङ्गानिचपत्रेषुपूजयेत्तस्यसेवकान् ॥ ६९ ॥ उद्दामंका
 शनंदीर्घभीमंघोरंभयानकम् ॥ कालंनीलंलोकमालान्भूपुरेहेतयस्तथा ॥
 ७० ॥ षड्लक्षंचजपेन्मन्त्रंससितैःपायमैर्हुनेत् ॥ तर्पयेत्सलिलैःशुद्धैः
 प्रीणयेद्भूसुरानपि ॥ ७१ ॥ एवमाराधितोमन्त्रःसंग्रामेविजयप्रदः ॥ एत
 त्साधकमालोक्यदूरतोदुःक्षितीश्वरः ॥ ७२ ॥ प्रणमन्तितथाम्लेच्छाः
 शत्रवोयान्तिसंक्षयम् ॥ दिनेदिनेवर्धतेश्रीभृतोवैकुण्ठमाप्नुयात् ॥ ७३ ॥
 एतेतुमनवःप्रोक्ताःश्रीविष्णोःपरमात्मनः ॥ दशावताररूपस्यकिमन्यच्छो
 तुमिच्छसि ॥ १३७४ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमतेमेरुतन्त्रेशिवप्रणीतेदशावतार

मन्त्रप्रकाशःषड्विंशः ॥ २६ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेवमहादेवभक्तानुग्रहकारक ॥ चतुर्विंशतिमूर्त्तीनां
 मन्त्रांश्चमेधुनावद ॥ १ ॥ ईश्वरउवाच ॥ शृणुदेविप्रवक्ष्यामिमूर्त्तिमन्त्रानशे
 षतः ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदानविप्रैराध्यान्सचतुर्थकैः ॥ २ ॥ कोब्रह्मातुसमुद्दिष्टई
 शोहंवोहरिस्मृतः ॥ वर्णत्रयात्मकोमन्त्रःकेशवःपरिकीर्तितः ॥ ३ ॥ पृथक्
 ताभ्यांषडङ्गानिपूर्णेनव्यापकंचरेत् ॥ आनाभिपादपर्यन्तंमङ्गलंमधुसम्मि
 तम् ॥ ४ ॥ शङ्खचक्रेहिशूलेचत्वक्षमालांकमण्डलम् ॥ भुजैःषड्भिर्दधानंचरक्त्र
 वर्णचसत्कटिम् ॥ ५ ॥ अन्तर्बाह्योत्तरीयंचनागयज्ञोपवीतिनम् ॥ मयूरमुकुटं
 रम्यंमकराकृतिकुण्डलम् ॥ ६ ॥ एवंध्यात्वायजेत्पीठेपद्मेचापिचतुर्दले ॥ सन
 कादीन्कर्णिकायांगणेशंनन्दिकेश्वरम् ॥ ७ ॥ कार्तिकेयंभृङ्गिनंचदलमध्ये
 समर्चयेत् ॥ जपेत्लक्षत्रयंमन्त्रंमधुरत्रितयैर्हुनेत् ॥ ८ ॥ सन्तोष्याविप्रान्सि

छिःस्यात्कर्त्ताहर्तातथात्मवान् ॥ इहलोकेसुखंप्राप्यमृतोमोक्षमवाप्नुयात् ॥
 ६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिनारायणमहामनुम् ॥ नमोनारायणायेतिताराद्यष्टा
 क्षरोमनुः ॥ १० ॥ देवतापरमात्मास्यपञ्चाङ्गविधिरुच्यते ॥ कुब्जोल्कश्चमहो
 ल्कश्चअविरक्तोल्कएवच ॥ ११ ॥ सहस्रोल्कश्चतुर्थोक्तःस्वाहोल्कोहेतिसंयु
 तः ॥ पञ्चाङ्गमन्त्राःसम्प्रोक्ताअंगुष्ठादावपिन्यसेत् ॥ १२ ॥ अष्टाक्षरेणव्यस्तेनकु
 र्यादष्टाङ्गकेषुच ॥ सृष्टिन्यासोयमुद्दिष्टसंहारश्चाराणादिकः ॥ १३ ॥ नाभौ
 चगुह्यदेशेचजानूर्वोःपादयोस्तथा ॥ मूर्द्धिनेत्रद्वयेचैवसमुखान्तेतथाहृदि ॥
 १४ ॥ स्थितिन्यासस्त्वयंप्रोक्तोविभूतेःपञ्जरंशृणु ॥ सर्वन्यासेषुतारेणपुटिता
 णांप्रविन्यसेत् ॥ १५ ॥ मूलाधारेहृदिमुखेभुजयोश्चोरुमूलयोः ॥ नाभिदे
 शेप्रथमकोन्यासोयंपरिकीर्तितः ॥ १६ ॥ गलेनाभौहृदिकुचद्वयेपार्श्वद्वये
 तथा ॥ पृष्ठेचेतिद्वितीयोयंन्यासस्तुपरिकीर्तितः ॥ १७ ॥ शीर्षेमुखेनासयो
 र्चकर्णयोर्नासिकाद्वये ॥ क्रमेणविन्यसेद्वर्णान्यासोयंस्यात्तृतीयकः ॥
 १८ ॥ बाहुमूलेबाहुमध्येमणिबन्धेगुलीषुच ॥ दक्षहस्तेचतुर्थस्स्याद्वामबाहौ
 चपञ्चमः ॥ १९ ॥ दक्षोरुमूलजान्वोरश्चगुल्फेचांगुलिषुन्यसेत् ॥ न्यासः
 षष्ठोयमुदितोवामांग्रौसप्तमःस्मृतः ॥ २० ॥ त्वगमृङ्मांसमेदोस्थिमज्जाशुक्रानि
 लेषुच ॥ हृदिध्यात्वान्यसेद्वर्णान्यासोयंचाष्टमःस्मृतः ॥ २१ ॥ शीर्षदेशेमुखे
 हृत्केजठशोरुषुजङ्घयोः ॥ पादयोश्चन्यसेद्वर्णान्यासोयंनवमःस्मृतः ॥ २२ ॥
 गण्डयोर्सयोरूर्वोःपादयोश्चततःपरम् ॥ वामोर्ध्वकरगेचकेदक्षेधःकरश
 ङ्गके ॥ २३ ॥ गदायांवामोर्ध्वकरेपङ्कजेदक्षहस्तके ॥ विभूतिपञ्जराख्योयं
 न्यासेदशविधःस्मृतः ॥ २४ ॥ क्षित्यप्तेजोमरुद्वयोमाहंमहत्प्रकृतिस्तथा ॥
 तत्त्वाष्टकमिदंविन्दुयुग्मवर्णाढ्यंतथोक्तवत् ॥ २५ ॥ डेर्युंतेहृदयान्तेचस्थानेष्वे
 तेषुविन्यसेत् ॥ पल्लिङ्गहन्मुखेशीर्षेनेत्रहृदयापकेषुच ॥ २६ ॥ संहारनामा
 तत्त्वानान्यासःसृष्टिस्तथाक्रमात् ॥ विन्दुनादशक्तिशान्तिरूपमात्मचतुष्टयम् ॥
 २७ ॥ न्यसेत्पूर्वतनौमन्त्रीदेवताभावसिद्धये ॥ मूर्त्तिपञ्जरविन्यासंप्रणवा
 द्यंसमाचरेत् ॥ २८ ॥ नारायणायचार्यम्णेअंहन्मध्येचनाभिगम् ॥ २९ ॥
 ईमाधवायामित्रायनमःप्रोक्त्वाहृदिन्यसेत् ॥ ३० ॥ ईगोविन्दायवरुणाय

नमश्चगलेन्यसेत् ॥ उंविष्णवेअंशवेचनमोदक्षिणपार्श्वके ॥ ३१ ॥ ऊंमधु
मूदनायचभगायदक्षिणांसके ॥ एंत्रिविक्रमायविवस्वतेहृदक्षगण्डके ॥ ३२ ॥
ऐवामनायचेन्द्रायहृदन्तंवामपार्श्वके ॥ उंश्रीधरायपूष्णेचनमोवामांसके
न्यसेत् ॥ ३३ ॥ हृषीकेशायपर्जन्यायौहृदावामगण्डके ॥ अपञ्चनाभाय
त्वष्ट्रेनमोवंशेप्रविन्यसेत् ॥ ३४ ॥ दामोदरायककुदिसर्गान्तोविष्णवेन
मः ॥ किरीटहारकेयूरमकराकृतिकुण्डलम् ॥ ३५ ॥ शङ्खचक्रगदापद्मह
स्तंपीताम्बरावृतम् ॥ श्रीवत्साङ्गलसदक्षस्थलंश्रीभूमिसंयुतम् ॥ ३६ ॥ आ
त्मज्योतिःसम्प्रदीप्तसहस्रादित्यतेजसम् ॥ सम्बुद्ध्योक्त्वाचसर्वाणितदन्तेच
वदेन्नमः ॥ ३७ ॥ द्विसप्तत्यक्षरोमन्त्रोव्यापकत्वेनचोदितः ॥ अतःपरंप्रवक्ष्या
मितत्त्वानाञ्चमनूत्तमम् ॥ ३८ ॥ तारोक्तास्वादिकान्वर्णान्सविन्दून्हृदयान्त
कान् ॥ परायेतिपदस्यान्तेमुक्तत्वात्मनेनमः ॥ ३९ ॥ प्रोक्ताह्यमुन्यसेत्पश्चात्त
त्त्वनामस्थलानितु ॥ ४० ॥ जीवंप्राणंसर्वतनौन्यसेदेवंद्वयंबुधः ॥ बुद्ध्यहङ्कार
मनसोहृदितत्त्वत्रयंन्यसेत् ॥ मस्तकाननहृदगुह्यपादांसेषुचवैक्रमात् ॥ ४१ ॥
शब्दस्पर्शरूपरसगन्धतत्त्वानिविन्यसेत् ॥ श्रोत्रत्वगक्षिजिह्वाग्र्याण्यख्यं
तत्त्वपञ्चकम् ॥ ४२ ॥ कर्णयोःसकलाङ्गाक्षिजिह्वाग्राणेषुविन्यसेत् ॥ वाक्पा
णिपायुपादाख्योपस्थाख्यंतत्त्वपञ्चकम् ॥ ४३ ॥ मुखेपाण्योःपादयोश्चगुदे
लिङ्गेन्यसेत्क्रमात् ॥ आकाशवायुतेजांसिजलंक्षमातत्त्वपञ्चकम् ॥ ४४ ॥ मू
र्ध्निवक्त्रेचहृदयेन्यसेत्लिङ्गेचपादयोः ॥ ततस्तुहृदयेन्यस्येन्मण्डलत्रितयंपुनः ॥
४५ ॥ सूर्यसोमकृशानूनामर्कपोडशादिकलम् ॥ हंसखर्वणपूर्वचयोजयित्वाच
पूर्ववत् ॥ ४६ ॥ ततःकुर्व्याद्वासुदेवादिकन्यासंसञ्चयते ॥ न्यसेदोखांनमः
प्रोक्तापरायपरमेष्ठिने ॥ ४७ ॥ वासुदेवेतितत्त्वात्मनेनमोमस्तकेमतम् ॥ ता
रोयंनमइत्युक्त्वापुरुषायपदंवदेत् ॥ ४८ ॥ सङ्कर्षणेतितत्त्वात्मनेनमश्चमुखे
न्यसेत् ॥ उंरंनमःपरायेतिनिवृत्तिडेन्तनामनि ॥ ४९ ॥ रुद्रतत्त्वात्मनेप्रो
च्यनमोक्लंध्यञ्जनेन्यसेत् ॥ ओलंनमःपरायेतिशर्वायेतिपदंवदेत् ॥ ५० ॥
नारायणायतत्त्वात्मनेनमःपादयोन्यसेत् ॥ ओंक्षौंनमःपरायेतिनृसिंहायपदं
वदेत् ॥ ५१ ॥ कोपतत्त्वात्मनेह्रस्वसर्वाङ्गेव्यापकंचरेत् ॥ एवंविन्यस्यविधिव

त्साक्षान्नारायणो भवेत् ॥ ५२ ॥ ज्वररोगाभिचाराद्याभूताद्यायान्तिसङ्क्षय
 म् ॥ वैष्णवीर्दर्शयेन्मुद्राः पूर्वोक्ताश्चततः परम् ॥ ५३ ॥ किरीटमनुनादद्या
 त्स्वकेपुष्पाञ्जलित्रयम् ॥ ऊर्ध्वचाधोदक्षभेदाद्वण्टांचकमलंगदाम् ॥ ५४ ॥
 शङ्खचक्रं सूर्यकान्तिपार्श्वयोर्धरणीरमाम् ॥ केयूरहारमुकुटं सपीताम्बरकुण्ड
 लम् ॥ ५५ ॥ कौस्तुभोद्भिन्नहृदयं श्रीवत्साङ्कितवक्षसम् ॥ नवशक्तिसमायुक्ते
 पीठे देवं यजेत्ततः ॥ ५६ ॥ विमलोत्कर्षिणीज्ञानाक्रियायोगास्तथैव च ॥ प्र
 भासत्यातथेशानानुग्रहानवशक्तयः ॥ ५७ ॥ तारो नमो भगवते विष्णवे पदमुच्चरे
 त् ॥ सर्वात्मने वासुदेवाय साक्षिणे पदमुच्चरेत् ॥ ५८ ॥ सर्वात्मने योगपीठपद्मपी
 ठात्मने नमः ॥ पीठमन्त्रः समाख्यातः सप्तत्रिंशद्भिरक्षरैः ॥ ५९ ॥ अनेन पीठं सम्पू
 ज्य देवमावाहयेत्ततः ॥ तुभ्यं तमभिधास्यामि मन्त्रमावाहनस्य च ॥ ६० ॥ एहे
 हि भगवन्देव लोकानुग्रहकारक ॥ यज्ञभागं गृहाण त्वं वासुदेवनमोस्तुते ॥ ६१ ॥
 आवाह्यतत्र विधिवदुपचारैर्यथोदितैः ॥ कर्णिकायां यथास्थानं यजेदङ्गानि पूर्व
 वत् ॥ ६२ ॥ केशोरेषु यजेत्पश्चान्मन्त्रवर्णान्यथोदितान् ॥ दिक्पत्रेष्वर्चये
 द्वासु देवं सङ्कर्षणं तथा ॥ ६३ ॥ प्रद्युम्नमनिरुद्धं च कम्बजारिगदाधराः ॥ गौ
 रहारिद्रुष्णाख्यशुक्लनीलनिभाः क्रमात् ॥ ६४ ॥ शान्तिक्षिप्रं भारतीं च श
 क्तिं कोणेषु पूजयेत् ॥ शुक्लस्वर्णपयःश्यामसङ्काशाश्चारुभूषणाः ॥ ६५ ॥ अ
 ङ्गचक्रं दंष्ट्रैश्च गदां पीताम्बरं तथा ॥ अर्चयेन्मुशालखट्वांच वनमालां दलाग्रतः ॥
 ६६ ॥ भूपुरे प्रागिमे पूज्याः खगः कृष्णोरुणो विराट् ॥ अतः शङ्खनिधिः पद्मनि
 धिरक्रोथरक्तभाक् ॥ ६७ ॥ विप्रश्यामो बाणदुर्गो विष्वक्सेनो निशानिभः ॥
 आग्नेयादिदलेष्वेते पूज्याश्चाग्नेदिगीश्वराः ॥ ६८ ॥ तदग्रे हेतयश्चेति षडा
 वरणपूजनम् ॥ नारायणस्य गायत्रीं ब्रवीम्येकमनाः शृणु ॥ ६९ ॥ नारायणा
 यविद्महे वासुदेवाय धीमहि ॥ तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ ७० ॥ क्षत्रियादेस्तु सं
 स्कारं प्राग्वत्कुर्यात्तथानया ॥ योग्यः स्याद्विष्णुदीक्षायां द्विजवत्पापवर्जितः ॥
 ७१ ॥ दन्तलक्षं जपेन्मन्त्रं त्रिमध्वकैः सरोरुहैः ॥ जुहुयात्तर्पयेत्कृष्णचन्द्रं च केश
 राग्बुभिः ॥ मार्ज्जनान्ते सदा चारान्भोजयेद्वैष्णवान् द्विजान् ॥ एवं सिद्धमनु
 र्मन्त्री प्रयोगांस्तु समाचरेत् ॥ ७२ ॥ सायुधाष्टभुजं सौम्यं सर्वाङ्गधवलद्युतिम् ॥

सम्मुखीकरणेध्यायेद्विष्णुं गरुडगामिनम् ॥ ७३ ॥ एवमेवंहरिं ध्यायेद्भोगः सं
सारकर्मभिः ॥ दधिमध्वाज्ययुक्ताश्चचतुरंगुलसम्मितम् ॥ ७४ ॥ गुडूच्या
अयुतंहुत्वामृत्युमेवातितर्जयेत् ॥ शनैश्चरदिनेश्वत्थंसम्यगालभ्यपाणिना ॥
७५ ॥ जपेदष्टोत्तरशतंसभवेदपमृत्युजित् ॥ पञ्चविंशमितं जप्त्वामन्त्रीशुद्धाः
पिवेदपः ॥ ७६ ॥ निरस्तपातको भूत्वानिरोगोज्ञानवान्भवेत् ॥ जप्त्वायुतंच
कुम्भाद्विःसेचनंसर्वरोगनुत् ॥ ७७ ॥ भुञ्जानः सप्तसञ्जसंधीवृत्त्यारोग्यवान्भवेत् ॥
चन्द्रसूर्योपरागेतुत्रिदिनंदिनमेवच ॥ ७८ ॥ उपोष्याष्टसहस्रन्तुस्पृष्टशाली
न्यूतंजपेत् ॥ यःपिवेल्लभतेमेधांकवित्वंवादिनंचसः ॥ ७९ ॥ बिल्वैरयुतहोमे
नसद्योधनपतिर्भवेत् ॥ पद्मतन्तुमयंसूत्रमयुतेनाभिमन्त्रितम् ॥ धारयेदक्षिणे
हस्तेसर्वतः स्यात्सुरक्षितः ॥ ८० ॥ एवंसङ्क्षेपतः प्रोक्तमन्तेमन्त्राष्टकंशृणु ॥ एते
ह्यष्टौमन्त्रवर्णामन्त्राष्टकमुदीर्यते ॥ ८१ ॥ छन्दर्पिदेवताश्चैषांध्यानाद्यंचव
दामिते ॥ गौतमोथभरद्वाजोविश्वामित्रःक्रमेणच ॥ ८२ ॥ जमदग्निर्वशि
ष्ठश्चकश्यपोत्रिघटोद्भवः ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्चबृहतीपङ्क्तिरेवच ॥ ८३ ॥
त्रिष्टुप्चजगतीचैवविराट्छन्दांस्यनुक्रमात् ॥ धरोध्रुवस्तथासोमआपोग्नि
र्वायुरेवच ॥ ८४ ॥ प्रत्यूषश्चप्रभासश्चविज्ञेयादेवताःक्रमात् ॥ अग्निर्भूर्वायु
राकाशआदित्योद्यौर्विधुश्चते ॥ ८५ ॥ तत्त्वानिसप्तलोकास्तुक्षेत्राणित्वचरा
त्मकाः ॥ शुक्लंहिरण्यमयंकृष्णंरक्तंकुङ्कुमसन्निभम् ॥ ८६ ॥ पद्मकिञ्चलकनीला
भंग्रकंवर्णाष्टकमतम् ॥ षडाद्ययोरुदात्तः स्यात्स्वरितस्तुद्वितीययोः ॥ ८७ ॥
प्रचयोस्त्रिचतुर्वर्णोर्निहतंपञ्चमाक्षरम् ॥ उदात्तंसप्तमंचेतिज्ञात्वावेदंजपेन्मनुम् ॥
८८ ॥ दधञ्चक्रंगदांपद्मंदरंदक्षिणवामयोः ॥ सान्तराःस्युःशङ्खचक्रगदापद्मक
राःक्रमात् ॥ ८९ ॥ यांमूर्त्तिं पूजयेत्पूर्वप्रन्यास्तस्याभवन्तिहि ॥ अज्ञान्यन्ति
मपत्रेतुमध्यस्थंपुनरर्चयेत् ॥ ९० ॥ तत्रप्रणवपूजायांचाङ्गावृत्तिस्तथादिमा ॥
द्वितीयावरणंप्रोक्तमन्त्रवर्णाष्टमूर्त्तिभिः ॥ ९१ ॥ वासुदेवादिकैःशान्त्यादिसं
युक्तैस्तृतीयकम् ॥ तृतीयेष्टदलेप्रोक्कारतिश्चापिधृतिस्तथा ॥ ९२ ॥ कान्ति
स्तुष्टिश्चपुष्टिश्चस्मृतिदीप्त्याख्यकीर्त्तयः ॥ वज्रादिभिश्चतुर्थीस्यात्प्राग्बत्प
ष्टीसपञ्चमी ॥ ९३ ॥ मोकारावृत्तिपूजायांवृष्णावृत्तिश्चतुष्टयम् ॥ नाकारावृ

त्तिपूजायामावृत्तित्रयपूजनम् ॥ ६४ ॥ शकारावृत्तिपूजायांतुल्यमेवावृत्ति
 द्वयम् ॥ तृतीयावरणेपूज्याश्रीर्मायाचमनोन्मनी ॥ ६५ ॥ ह्रीर्मोहिनीमहा
 मायारमद्याआवृत्तित्रयम् ॥ यवर्णमूर्त्तिपूजायान्तुल्यमेवावृत्तिद्वयम् ॥ ६६ ॥
 तृतीयावरणेचक्रंशङ्खश्चापिगदाहलः ॥ शार्ङ्गचमुशलंखड्गस्त्रिशूलइतिपूज
 नम् ॥ ६७ ॥ शोकारमूर्त्तिपूजायांप्राग्बदावरणद्वयम् ॥ तृतीयेष्टदलेनन्तो
 वासुकिस्तक्षकस्तथा ॥ ६८ ॥ कर्कोटकस्तथापद्मोमहापद्मस्ततःपरम् ॥
 शङ्खपालश्चकुलिकःप्रोक्तमत्रावृत्तिद्वयम् ॥ ६९ ॥ यकारमूर्त्तिपूजायामङ्गै
 स्स्यात्प्रथमावृत्तिः ॥ वासुदेवादिभिःशान्त्यादियुक्तेरमयामता ॥ १०० ॥
 तृतीयार्कदलेकोणेवाद्यांश्चैवप्रपूजयेत् ॥ चतुर्थ्यामष्टपत्रेतुवज्रादीनांसमर्च
 नम् ॥ १ ॥ पञ्चम्यादिगदलेष्वर्च्यामत्स्याद्याह्यवतारकाः ॥ षष्ठ्यामिन्द्रादि
 काश्चाग्रेतदस्त्राणीतिपूजनम् ॥ २ ॥ जपेत्षोडशलक्षाणिहुनेदत्रतुपूर्ववत् ॥
 इहलोकेसुखंप्राप्यविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ३ ॥ अथान्यमुक्तिदंवक्ष्येनारायण
 मनुंपरम् ॥ नारायणस्यचरणौशरणंचततोवदेत् ॥ ४ ॥ प्रपद्येतारमुच्चार्य
 श्रीमन्नारायणायच ॥ नमोजिनार्णकोमन्त्रोमुन्याद्यंपूर्ववन्मतम् ॥ ५ ॥
 षड्दीर्घयुक्तकामेनषडङ्गविधिरस्यतु ॥ ध्यानपूजाप्रयोगादिपूर्ववत्परिकीर्त्ति
 तम् ॥ ६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिमाधवस्यमहामनुम् ॥ क्षिप्रसिद्धिकरःका
 श्यायद्वासौध्रुवपूर्वकः ॥ ७ ॥ रमांविन्दुपदंप्रोक्त्वामाधवायनमोनमः ॥ द्वाद
 शाणोमहामन्त्रःपञ्चाङ्गानिक्रमात्पदैः ॥ ८ ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधरंपीताम्बरा
 वृतम् ॥ वद्धाञ्जलीरमावामेवादयन्तीचवल्लकीम् ॥ ९ ॥ नारदस्तुम्बुरुर्दक्षभा
 गेतैरपिसंयुतम् ॥ प्रसन्नवदनंध्यायेवर्दानसमुद्यतम् ॥ १० ॥ पूर्वोक्तेपूजयेत्पी
 ठेमध्येलक्ष्म्यासमावृतम् ॥ पञ्चाङ्गपूर्वमभ्यर्च्ययजेदष्टदलेक्रमात् ॥ ११ ॥
 किरणांभूतपापांचयमुनांचसरस्वतीम् ॥ गङ्गामसींचवरुणांगण्डकींचदलाष्ट
 के ॥ १२ ॥ विन्दुंचनारदंभीष्मंदिवोदासार्जुनौबलिम् ॥ विभीषणंचप्रह्लादं
 बाह्येषोडशपत्रके ॥ १३ ॥ मोदंप्रमोदंसुमुखंमुखंगणनायकम् ॥ दुर्गिदरा
 जंविशालाक्षंदुष्टिभैरवमीश्वरम् ॥ १४ ॥ साम्बादित्ययोगिनींचदण्डपा

१ ॐ, श्रीं, विन्दुमाधवाय, नमः,—नमः इन पांचपदों को पञ्चाङ्गों में न्यासकरे ॥

णिंविनायकम् ॥ जैनेन्द्रचमहामायाभूपुरेदिकपतीनपि ॥ १५ ॥ दन्तलक्षं
 जपेन्मन्त्रं होमं प्राग्वत्समाचरेत् ॥ शान्त्यादिगुणसम्पन्नो धनवान्मुक्तिभाग्भ
 वेत् ॥ १६ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि गोविन्दस्य परमं नुम् ॥ गोविन्दाय नम
 श्चेति पङ्क्तौ मनुरीरितः ॥ १७ ॥ शौनकोऽस्य मुनिश्छन्दो विराजो विन्द ईश्वरः ॥
 पङ्क्तं मन्त्रवर्णैः स्यात्सर्वेण व्यापकं चरेत् ॥ १८ ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधरं ध्याय
 न्किरीटिनम् ॥ गरुडोपरि संस्थं च सनकाद्यैरुपासितम् ॥ १९ ॥ लक्ष्मीधरा
 भ्यां सहितमुद्यदादित्यकुण्डलम् ॥ लोकरक्षाकरं दिव्यं दिव्यमाल्यानुलेपनम् ॥
 २० ॥ पूर्वोदितेयजेत्पीठे वैष्णवेनोक्तवर्त्मना ॥ देवमावाह्यमन्त्राङ्गैः प्रथमावृ
 तिरीरिता ॥ २१ ॥ चक्राद्यैश्च द्वितीयास्या तृतीयासनकादिभिः ॥ सनकः
 स्यात्ततोऽप्यग्रेसनन्दनसनातनौ ॥ २२ ॥ सनत्कुमारश्च पराशरो व्यासश्च ना
 रदः ॥ शौनकोऽष्टम एव स्याच्चतुर्थी लोकपालकैः ॥ २३ ॥ तदा युधैः पञ्चमी स्या
 देवं पूजा समीरिता ॥ लक्ष्मेकं जपेन्मन्त्रं तदशांशं हुनेद्वृत्तैः ॥ २४ ॥ तर्पणं
 मार्जनं कुर्याद्ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ एवं कृतप्रयोगस्य रोगनाशो भविष्यति ॥
 २५ ॥ कन्यार्थी लाजहोमेन लक्ष्म्यर्थी विल्वहोमतः ॥ वस्त्रार्थी पुष्पहोमेन आ
 रोग्यार्थी तिलैर्हुनेत् ॥ २६ ॥ रविवारे जले स्थित्वानाभिमात्रेयजेद्बुधः ॥ अ
 ष्टोत्तरसहस्राणि ज्वरनाशो भवेद्भुवम् ॥ २७ ॥ विवाहार्थं जपेन्मासं शशिमण्ड
 लसन्निभम् ॥ ध्यायेत्स भद्रमां कन्यां कुलीनां च कुटुम्बिनीम् ॥ २८ ॥ अथातः
 सम्प्रवक्ष्यामि विष्णुमन्त्रं महाद्भुतम् ॥ विष्णवे नम इत्येषो मन्त्रः पञ्चाक्षरो मतः ॥
 २९ ॥ नारदोऽस्य मुनिश्छन्दोगायत्री विष्णुरीश्वरः ॥ पञ्चवर्णैः समस्तेन पङ्क्तं
 विधिरीरितः ॥ ३० ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधरं लक्ष्मीसमावृतम् ॥ पीताम्बरं घन
 श्यामं ध्यायेत्तं भूषणान्वितम् ॥ ३१ ॥ पूर्वोक्ते च यजेत्पीठे षट्कोणाष्टदलान्विते ॥
 बलिं विभीषणं भीष्मं प्रह्लादं नारदार्जुनौ ॥ ३२ ॥ षट्दले चाष्टपत्रे तु विदिक्षुः स
 नकादिकान् ॥ एवं शीलं सुशीलं च जयं च विजयं दिशि ॥ ३३ ॥ भूपुरेदिकप
 तीनि द्वातदस्त्राणि ततो बहिः ॥ पञ्चलक्षं जपेन्मन्त्रं त्रिमध्वकैस्तिलैर्हुनेत् ॥ ३४ ॥
 तर्पणं मार्जनं विप्रान् भोजयित्वा मुसिद्धयति ॥ अनेन लक्षपद्मानि शान्तिका
 मः समर्चयेत् ॥ ३५ ॥ न कदाचिद्दरिद्रः स्याद्दूर्वाभिः स्यादरोग्यता ॥ रक्तेर्हया

रिकुसुमैग जानं वशमानयेत् ॥ ३६ ॥ चम्पकैः स्त्रियमाप्नोति मालत्यापि सुखी
 भवेत् ॥ तुलसीमञ्जरीभिस्तु सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ केतक्या जायते
 कामो ह्यमरो जायते नरः ॥ पारिजातैस्तु सौन्दर्यनातः परतरो मनुः ॥ ३८ ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामि न धुसूदन सन्मनुम् ॥ तारो नमो भगवते डेन्तश्च मधुसूद
 नः ॥ ३९ ॥ त्रयोदशाक्षरो मन्त्रो मुनिर्वह्ना समीरितः ॥ छन्दोनुष्टुब्देव तातु
 भगवान्मधुसूदनः ॥ ४० ॥ पदैर्मन्त्रस्य सर्वेण पञ्चाङ्गविधिरीरितः ॥ शेषत
 ल्पप्रसुप्तं तु लक्ष्मीसंवाहितांघ्रिकम् ॥ ४१ ॥ नाभिपद्मस्थितविधिं शङ्खचक्रग
 दाधरम् ॥ पीताम्बरं घनश्यामं मधुकैटभमारकम् ॥ ४२ ॥ कर्णिकायां यजेद्वि
 ष्णुं बहिरष्टदले च येत् ॥ योगनिद्रां महामायां कालरात्रिं च कालिकाम् ॥ ४३ ॥
 महारात्रिं मोहरात्रिं महाविद्यां च मोहिनीम् ॥ एवं सम्पूज्य देवेशं जपेत्तुल्यचतुष्टय
 म् ॥ ४४ ॥ पद्मैर्हुने त्रिमधुरघृतैस्तस्य दशांशतः ॥ तर्पणं मार्जनं कृत्वा मन्त्र
 सिद्धिः प्रजायते ॥ ४५ ॥ आम्रपुष्पैर्गोघृताक्नैर्हुत्वा भोगमवाप्नुयात् ॥ पला
 शकुसुमैर्हुत्वा शत्रूणां स्तम्भयेद्बलम् ॥ ४६ ॥ अथार्कैः शोकनाशः स्यात्सिन्दूरै
 र्वश्यता भवेत् ॥ मालत्या चातुलालक्ष्मीरन्यत्पूर्ववदेव तु ॥ ४७ ॥ अथातः सम्प्रव
 क्ष्यामि मन्त्रं त्रैविक्रमं परम् ॥ तारो नमो भगवते व्याहृति त्रितयं वदेत् ॥ ४८ ॥
 व्यापकाय पदं पश्चाद्देन्तं चापि त्रिविक्रमम् ॥ विंशत्यर्णो महामन्त्रो गतराज्य
 प्रदायकः ॥ ४९ ॥ पदपञ्चकं सर्वेण पडङ्गविधिरीरितः ॥ मुनयो बाला खिल्याः स्यु
 र्छन्दोगाय त्रमीरितम् ॥ ५० ॥ देवता विश्वरूपो यं त्रिविक्रम उदाहृतः ॥ दक्षांघ्रि
 व्यासपातालं वामांघ्रि व्यासभूतलम् ॥ ५१ ॥ दक्षिणं पुनरुत्थाप्य स्वर्गव्यासं करं ह
 रिम् ॥ बलिदत्तैः कुशतिलैस्तोयैः सम्प्रस्रवत्करम् ॥ ५२ ॥ अभयं वामहस्तेन कुर्वन्तं
 च सुरेश्वरम् ॥ गङ्गौघधौ तपादाब्जं ध्यायेद्ब्रह्मादिकैः स्तुतम् ॥ ५३ ॥ वैष्णवे च
 यजेत्पीठे दलेष्वष्टमुचक्रमात् ॥ बलिं विधिं च प्रह्लादं कश्यपं चादितिं शिवम् ॥
 ५४ ॥ लक्ष्मीं भुवं भूपुरेतुदिगीशानायुधानि च ॥ विंशल्लक्षं जपेन्मन्त्रं तिलत

१ ओं, नमो, भगवते, भूर्भुवःस्वव्यापकाय, त्रिविक्रमाय, इस मन्त्रके ओं आदिक
 पांच पदों और सम्पूर्ण मन्त्र को पडङ्ग में न्यास करे जैसे, ओं हृदयाय नमः, नमः शिरसे
 स्वाहा, इत्यादि ॥

शङ्खलसर्पपैः ॥ ५५ ॥ त्रिमध्वक्नेर्हुनेत्पश्चात्तर्पणाद्यंचकारयेत् ॥ एवंसिद्ध
 मनुर्मन्त्रीलभतेवाञ्छितंफलम् ॥ ५६ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामिवामनस्यमनुं
 परम् ॥ तारोनमोभगवतेबलिसर्वस्वहारिणे ॥ ५७ ॥ अमुकंदेहिमामाभीष्ट
 मनेकंचवामने ॥ मांयांरंमांसमुच्चार्यमन्त्रोद्वात्रिंशदर्णकः ॥ ५८ ॥ कामोमुनि
 रनुष्टुप्चच्छन्दोदेवस्तुवामनः ॥ सैसाष्टार्कत्रिभूचन्द्रैःपडङ्गविधिरीरितः ॥ ५९ ॥
 प्रगृह्णन्तंवल्लिंचार्थान्हर्षेणददतेबलिः ॥ पूर्णकामाबुभौध्यायेदितिप्रीतिसमन्वि
 तौ ॥ ६० ॥ पूर्वोक्तमर्चनन्त्वत्रकोरिमात्रंजपेन्मनुम् ॥ लक्षंहुनेदबिल्वफले
 र्मधुरत्रयसंयुतैः ॥ ६१ ॥ तर्पणंमार्जनंकृत्वातथाब्राह्मणभोजनम् ॥ तदशां
 शंचमन्त्रस्यसिद्धिः स्यात्पापनाशिका ॥ ६२ ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीध्याय
 न्देवंजपेन्मनुम् ॥ साध्येददतमिष्टार्थध्यात्वावर्णमितंजपेत् ॥ ६३ ॥ भावये
 द्वाञ्छितंस्वार्थसदद्यान्नात्रसंशयः ॥ अहोरात्रंजपेद्वापिसदेवादिर्यदाभवेत् ॥
 ६४ ॥ प्रातस्तदास्वयंमन्त्रंसाधकायप्रयच्छति ॥ दद्यादमीष्टंललिताप्यन्य
 देवस्यकाकथा ॥ ६५ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिश्रीधरस्यमनुंपरम् ॥ रमांशक्तिं
 कामबीजंश्रीधरायततोवदेत् ॥ ६६ ॥ त्रैलोक्यमोहनायेतिनमोन्तः षोडशा
 क्षरः ॥ ऋषिर्ब्रह्माभवेच्छन्दोगायत्रंश्रीधरस्सुरः ॥ ६७ ॥ श्रीबीजेनपडङ्गानि
 कुर्यात्पद्मदीर्घसंयुजा ॥ दुग्धाब्धौचसितेक्षीपेसर्वर्तुफलितद्रुमे ॥ ६८ ॥ तत्र
 कल्पद्रुमाधःस्थात्पक्षीन्द्ररचितासने ॥ शङ्खचक्रगदापद्मपाणिंचामीकरद्युतिम् ॥
 ६९ ॥ किरीटिनंकुण्डलिनंश्रीवत्साङ्कितवक्षसम् ॥ हृदिलक्ष्मीधरंध्यायेच्छ्री
 धरंपुरुषार्थदम् ॥ ७० ॥ ब्रूजेच्चवैष्णवेपीठेकर्णिकायांसुरेश्वरम् ॥ पडङ्गानि
 यजेत्तत्रदेवाङ्गेपुततोयजेत् ॥ ७१ ॥ वक्षस्स्थलेदक्षभागेश्रीवत्सायेतिपूजयेत् ॥
 वामेचकौस्तुभायेतिश्रीवायांपूजयेत्ततः ॥ ७२ ॥ नमोन्तंवनमालायैमु
 कुट्टायेतिसंयजेत् ॥ भालेचकर्णिकायांचपक्षिराजायवैनमः ॥ ७३ ॥ नमःपङ्क

१ ह्रीं २ श्रीं ३ सात, आठ, बारह, तीन, एक, एक, अक्षरोंको क्रम से छह ओं में
 न्यासकरे, जैसे, ॐ नमो भगवते हृदयाय नमः इत्यादि ४ आं, श्रीं, श्रूं, श्रैं, श्रौं, श्रः इन छह
 बीजोंको क्रमसे पङ्क्तियों में न्यासकरे जैसे आं हृदयाय नमः इत्यादि ॥

जनाभायगरुडायेति पूजयेत् ॥ पुरुषोत्तमकंलक्ष्मीनिवासंतदनन्तरम् ॥ ७४ ॥
 सकलजगन्नाथं च जगत्क्षोभणमेव च ॥ सर्वस्त्रीहृदयोन्मादं मदोन्मादकमेव
 च ॥ ७५ ॥ सर्वसौभाग्यदं सर्वकामदं च प्रपूजयेत् ॥ तदुत्सङ्गतां देवीं पूजये
 च्छ्रीं श्रिये नमः ॥ लोकेश्वरांश्च वज्रादीन् भूपुरे परिपूजयेत् ॥ लक्ष्मिकंजपेन्मन्त्रं
 तदशांशं घृतैर्हुनेत् ॥ ७६ ॥ तर्पणादिततः कुर्यात् पूर्ववत्साधकोत्तमः ॥ ततः
 सिद्धमनुर्धन्त्रीकाम्यकर्मसमारमेत् ॥ ७७ ॥ गन्धैश्च शतपुष्पैश्च होमोल
 क्ष्मीकरः परः ॥ वराहोक्तान्प्रयोगांश्च विदध्यादत्र साधकः ॥ ७८ ॥ भजते श्री
 धरं यस्तु स च लोकद्वये सुखी ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि हृषीकेशस्य सन्मनुम् ॥
 ७९ ॥ कामबीजं हृषीकेशो डेहदन्तो गजाक्षरः ॥ छन्दोनुष्टुप् छन्दश्च हृषीकेशश्च
 देवता ॥ ८० ॥ षड्दीर्घयुक्कामेन षडङ्गविधिरीरितः ॥ शङ्खचक्रगदापद्म
 धारिणं संस्मरेद्दिभुम् ॥ ८१ ॥ गरुडोपरि संविष्टं शुभ्रवर्णं सुभूषणम् ॥ श्रीधरो
 क्लेयजेत्पीठे ह्यङ्गाद्यावरणान्वितम् ॥ ८२ ॥ अष्टलक्षं जपेन्मन्त्रं तदशांशं हुने
 त्पुनः ॥ आज्याक्लैः कमलैः पूर्यैस्तर्पणादिततश्चरेत् ॥ ८३ ॥ एवं सिद्धमनुर्ध
 न्त्रीप्रयोगान् पूर्ववच्चरेत् ॥ विजयाय प्रसूनैश्च तर्पणं सर्वकामदम् ॥ ८४ ॥ अथ
 मन्त्रान्तरं वक्ष्ये श्लोकरूपं महाफलम् ॥ यज्जपादेव सिद्ध्यन्ति साधकाभीष्टको
 ट्यः ॥ ८५ ॥ स्थाने हृषीकेशतव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ॥ रक्षांसि
 भीतानि दिशो द्रवन्ति सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसङ्घाः ॥ ८६ ॥ अर्जुनोऽस्य मुनिः
 प्रोक्तोऽनुष्टुप् छन्दश्च देवता ॥ हृषीकेशोऽखिलं सर्वज्ञेयं वै पूर्वमन्त्रवत् ॥ ८७ ॥
 षड्दीर्घयुक्कबीजेन षडङ्गविधिरीरितः ॥ प्रलयाब्धौ शेषतल्पे लक्ष्मीसंवाहितां
 ध्रिकम् ॥ ८८ ॥ नाभिपुष्करसंस्थेन धात्रास्तु तमरिन्दमम् ॥ पद्मं कौमोदकीं ह
 स्तैर्दधत्तं दीप्ततेजसम् ॥ ८९ ॥ पीताम्बरधरं श्याममर्धोन्मीलितलोचनम् ॥
 ध्यात्वा र्चयेच्छ्रीधरोक्तपीठे तद्वज्जपादिकम् ॥ ९० ॥ प्रयोगांश्च विजानीया
 त्पद्मनाभार्चनं त्विति ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि दामोदरमनुं परम् ॥ ९१ ॥ रा
 धा दामोदरायेति कामबीजेन सम्पुटः ॥ नवाक्षरो महामन्त्रो भोगभाजां सुसिद्धि
 दः ॥ ९२ ॥ कामदेवो मुनिश्छन्दोगायत्रं देवतामता ॥ राधा दामोदरः साक्षा

द्भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ६३ ॥ पीताम्बरधरंश्यामंनानालङ्कारभूषितम् ॥
 वामोत्सङ्गतांराधांचालिङ्गन्तमुदान्वितम् ॥ ६४ ॥ उद्यानेसंस्मरेद्देवंनाना
 पुष्पलतायुतम् ॥ षडङ्गकामबीजेनयजेद्देवंसशक्तिकम् ॥ ६५ ॥ कर्णिका
 यांकेशरेपुगौर्ध्याद्यामातृकायजेत् ॥ ब्रह्मादिकान्पद्ममध्येपत्राग्रेतुह्रियंरति
 म् ॥ ६६ ॥ पञ्चकामान्वसन्तंचतद्वाह्ये भूपुरेर्चयेत् ॥ दिगीशांश्चापिवज्रादी
 नेवंपूजासमीरिता ॥ ६७ ॥ नवलक्षंजपेन्मन्त्रंतन्मूलंसघृतंहुनेत् ॥ तर्पणं
 मार्जनंकृत्वादम्पत्योर्भोजनंचरेत् ॥ ६८ ॥ एकलक्षादिपञ्चान्तंकार्यलाघव
 गौरवात् ॥ पुरश्चरणवत्कुर्याज्जपाद्यंकार्यसिद्धये ॥ ६९ ॥ चतुर्ध्वपियु
 गेष्वेतत्समोद्भुतफलो नहि ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामिसङ्कर्षणमनुंपरम् ॥ २०० ॥
 कामबीजंसमुच्चार्यडेन्तस्त्रैलोक्यमोहनः ॥ ततश्चाप्रतिरूपायपरायचवदे
 त्पदम् ॥ १ ॥ सङ्कर्षणात्मनेहृच्चपञ्चविंशाक्षरोमनुः ॥ त्रैमुनिस्तुमुनिश्छ
 न्दोमितंसङ्कर्षणःसुरः ॥ २ ॥ षड्भिःपदैःषडङ्गानितथांगुष्ठादिषुन्यसेत् ॥
 अंकुशंदक्षिणेहस्तेवामेनाभयमेवच ॥ ३ ॥ मेघश्यामंपीतवासोनानाभर
 णसंयुतम् ॥ नारदादियुतंध्यायेद्वाणीलक्ष्म्यौचपार्श्वयोः ॥ ४ ॥ सुवर्ण
 मग्रेविपिनेस्थितंकल्पद्रुमावृते ॥ यजेच्चवैष्णवेपीठेनवलक्षंजपेन्मनुम् ॥ ५ ॥
 हुनेत्तिलैस्त्रिमधुरप्लुतैःस्यात्तर्पणादिकम् ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीदूर्वाखण्डायु
 तंहुनेत् ॥ ६ ॥ समस्तरोगनाशस्तुलक्ष्मीःपद्माक्षरोमतः ॥ आकर्षणंबिल्व
 फलैस्ताम्बूलैःस्याद्वशीकृतिः ॥ ७ ॥ दीर्घायुष्यंगोघृतेनमाहिषेणापिमन्म
 थः ॥ पुत्रजीवकबीजानांघृताक्लानांचहोमतः ॥ ८ ॥ बन्ध्यापिलभतेपुत्रंहोम
 सङ्ख्यायुतादिकम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवासुदेवमनुंपरम् ॥ ९ ॥ तारोन
 मोभगवतेवासुदेवायसंस्मृतः ॥ द्वादशार्णस्तुगायत्रीछन्दश्चास्यप्रजाप
 तिः ॥ १० ॥ मुनिर्देवोवासुदेवःपञ्चाङ्गविधिरीरितः ॥ पदैःसमस्तेनतथाद्वाद
 शाङ्गंतोन्यसेत् ॥ ११ ॥ स्तनयोर्हृदयेपीठेबाह्वोरुर्वोश्चजानुनोः ॥ पादयो
 स्तुमनोर्वर्णान्न्यसेद्बिन्दुनमोन्तकान् ॥ १२ ॥ मन्त्रंसम्पूर्णमेवंतुयथास्थानेन्य
 सेद्बुधः ॥ त्रिशस्तारत्रिपुटितमूलेनन्यापकंचरेत् ॥ १३ ॥ मन्त्राणैस्त्रिविधं
 न्यासंन्यसेन्मन्त्रीततःपरम् ॥ कभालकर्णदृक्कण्ठदोर्हृज्जठरनाभिषु ॥ १४ ॥

लिङ्गजान्वंघ्रिपुप्रोक्तः सृष्टिन्यासस्तुमन्त्रिभिः ॥ हृदादिकोयंशीर्षान्तःस्थिति
 न्यासउदाहृतः ॥ १५ ॥ पादावारभ्यशीर्षान्तोन्यासःसंहारसञ्ज्ञकः ॥ एष
 क्रमोयतीनांतुव्यस्ततोब्रह्मचारिणाम् ॥ १६ ॥ संहारसृष्टिस्थितयोगहृत्स्था
 नांप्रकीर्तिताः ॥ संहृतौदोषसंहारःसृष्टौचशुभसृष्टयः ॥ १७ ॥ सृष्टौचशान्ति
 विन्यासःसस्यात्कार्यस्त्रिधाबुधैः ॥ जीवतत्त्वात्मनेप्रोक्त्वापुरुषायनमश्चके ॥
 १८ ॥ प्राणतत्त्वात्मनेभालेसर्वगायनमोन्यसेत् ॥ बुद्धितत्त्वात्मनेच्युताय
 नमोनेत्रयोर्न्यसेत् ॥ १९ ॥ चित्ततत्त्वात्मनेवासुदेवायचनमोमुखे ॥ कर्णे
 हृत्पद्मतत्त्वायवदेत्सङ्कर्षणायच ॥ २० ॥ नमोन्यसेदथोदक्षभुजेसूर्यकलात्म
 ने ॥ सूर्यमण्डलतत्त्वायप्रद्युम्नायतोन्यसेत् ॥ २१ ॥ न्यसेत्ततश्चहृदयेम
 ध्यदेशेकलात्मने ॥ अग्निमण्डलतत्त्वायडेन्तोनारायणोमतः ॥ २२ ॥ कु
 क्षौन्यसेद्वासुदेवंतत्त्वायब्रह्मणेनमः ॥ सङ्कर्षणाख्यतत्त्वायलिङ्गेस्याद्विष्णवे
 नमः ॥ २३ ॥ ततःप्रद्युम्नतत्त्वायनृसिंहायनमोन्यसेत् ॥ दक्षपादेचवामेनिरु
 द्धतत्त्वात्मनेन्यसेत् ॥ २४ ॥ वाराहायनमश्चेतितत्त्वन्यासउदाहृतः ॥
 मूर्तिपञ्जरनामानंकेशवादिकमाचरेत् ॥ २५ ॥ न्यासंततोवासुदेवंध्यायेत्त
 द्ध्यानमुच्यते ॥ दुग्धाम्भोधौसितदीपेदिव्ययोषाविराजिते ॥ २६ ॥ तत्रा
 हतेमहारम्येसर्वर्तुद्रुमसंकुले ॥ तत्रकल्पद्रुमाधःस्थाद्रत्नमञ्चेतुपङ्कजम् ॥ २७ ॥
 स्वर्णाम्बुचिन्तयेत्तत्रवासुदेवंस्मिताननम् ॥ चन्द्रकान्तिशङ्खचक्रगदापद्मल
 सत्करम् ॥ २८ ॥ श्रीवत्साङ्गनकेयूरमुकुटचारुकुण्डलम् ॥ सकौस्तुभंपीतव
 स्त्रिधृतग्रैवेयकङ्कणम् ॥ २९ ॥ सनकाद्यैःसिद्धविद्याधरगन्धर्वसेवितम् ॥ यजे
 न्नारायणेपीठेमूर्तिमूलेनकल्पयेत् ॥ ३० ॥ पूर्वमङ्गानिसम्पूज्यवासुदेवादि
 हेतयः ॥ दिग्विदिक्षुचसम्पूज्यततोद्वादशमूर्तयः ॥ ३१ ॥ केशवाद्याःसम
 भ्यर्च्यालोकेशाआयुधैःसह ॥ ३२ ॥ एवंसम्पूज्यविधिवज्जपेद्वादशलक्षकम् ॥
 तत्सहस्रचक्रमलैर्जुहुयान्मधुरप्लुतैः ॥ ३३ ॥ तर्पणादिततःकृत्वाप्रयोगाना
 चरेत्तथा ॥ क्षीरवृक्षसमिद्धिश्चहोमःस्यात्पापमुक्त्रये ॥ ३४ ॥ दुग्धकाष्ठैःशमी
 मिश्रैःसहस्राण्ययुतानिच ॥ आज्येनहविषाहुत्वाचित्तंबुद्धिःप्रजायते ॥ ३५ ॥
 पायसेनतिलैःशुद्धैःसमिदाज्यैःसशालिभिः ॥ पृथगष्टसहस्राणिहुत्वाभीष्टम

वाप्नुयात् ॥३६॥ नारायणोक्तात्रिखिलान्प्रयोगानाचरेत्ततः ॥ अथातःसम्प्रव
क्ष्यामिवासुदेवमनुं परम् ॥३७॥ तारं मायाद्वयं लक्ष्मीद्वयं लक्ष्मीपदं वदेत् ॥ वासुदे
वाय हृदयं शक्रवर्णः स्मृतो मनुः ॥ ३८ ॥ ऋषिः प्रजापतिश्छन्दोगायत्रीबीज
कंध्रुवः ॥ देवो लक्ष्मीवासुदेवः शक्तिर्देवी प्रकीर्तिता ॥३९॥ द्विद्विद्वीषुद्विभिर्व
र्णैस्ताराद्यैरङ्गकल्पनम् ॥ उद्यत्सौदामिनीकान्तिनानाभूषणभूषितम् ॥४०॥
लक्ष्म्यालिङ्गनतश्चैकीभूतं चाङ्गतां हिताम् ॥ पुस्तकंदर्पणं पद्मं स्तकुम्भं रमां
करैः ॥ ४१ ॥ दधतीं शङ्खचक्राब्जगदाहस्तं गदाधरम् ॥ द्वादशाक्षरवत्पूजा
शक्रलक्षं जपो मतः ॥ ४२ ॥ दशांशं पङ्कजैर्होमो मधुरत्रयसंयुतैः ॥ पायसेन
कृतो होमो लक्ष्मीवश्यप्रदो भवेत् ॥ ४३ ॥ मधुराक्लैस्तिलैर्हुत्वा सर्वकार्याणि सा
धयेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि प्रद्युम्नमनुमदभुतम् ॥ ४४ ॥ क्लीं प्रद्युम्नाय हृदयं
मनुः सप्ताक्षरो मतः ॥ कामो मुनिर्विराद्वन्दः प्रद्युम्नश्चास्य देवता ॥ ४५ ॥
नियोगः समरे जेतुं कामयुद्धे तथा स्त्रियः ॥ ध्यायेन्मधुवने देवं सर्वतु कुसुमावृते ॥
४६ ॥ आलिङ्गितं प्रभावत्या नानारूपं सुभूषितम् ॥ शरचापधरं कान्तं कान्ता
भिरपि वीक्षितम् ॥ ४७ ॥ गन्धर्वैरभितो गीतं प्रसन्नमुखपङ्कजम् ॥ यजेत्पूर्वोदि
ते कामपीठे मन्त्रायुतं जपेत् ॥ ४८ ॥ शरत्काले वसन्ते वा दिनानामेकविंशतिः ॥
आद्यन्तयोः पूजनं स्याद्भोजयेद्दम्पतीयुगम् ॥ ४९ ॥ एवं सिध्यति मन्त्रो यस्य
र्वाभीष्टप्रदायकः ॥ सहस्रादिचकोट्यन्तं होमः कार्यो वशो भवेत् ॥ ५० ॥
यक्षिण्यो वशागाश्चैव वश्यः स्याद्योगिनी गणः ॥ राजिकाभिः स्त्रियो वश्याः
सर्पाः स्युर्गारुडीदलैः ॥ ५१ ॥ विप्राः पलाशकुसुमैः सेवन्तीभिर्नृपास्तथा ॥
वैश्याश्च चम्पकैः शूद्राः पुष्पैः सह चरोद्भवैः ॥ ५२ ॥ तुरुष्कायान्तिदा सत्त्वं ज
यन्त्याः कुसुमैर्हुनेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चानिरुद्धमनुं तथा ॥ ५३ ॥ बाणरु
द्धानिरुद्धाय मनोन्यस्मिन् मनोरथे ॥ ऊषाहृदयं रुष्याय कामरूपाय ते नमः ॥ ५४ ॥
वात्स्यायनो मुनिश्छन्दोनुष्टुब्देवो निरुद्धकः ॥ स्मरेद्दूपागृहेतं च चित्रलेखादि
संयुते ॥ ५५ ॥ पर्यङ्के सुखमासीनं नानालङ्कारभूषितम् ॥ आलिङ्गितप्रियो खं
च स्त्रीकौतुकरमान्वितम् ॥ ५६ ॥ नमो नैः पट्पदैः कामबीजाद्यैः स्यात्पङ्क
कम् ॥ कामपीठे यजेद्देवं वर्णलक्षं जपेन्मनुम् ॥ ५७ ॥ घृताक्लैः कामकुसुमैरमा

वेचूतसम्भवैः ॥ जुहुयान्मन्त्रराजस्यसिद्धितोस्यजगद्वशे ॥ ५८ ॥ अयंलौ
 किकमार्गेणसाधकोनिशिहोमयेत् ॥ अष्टोत्तरसहसंतुकुलवत्सतदानृपाः ॥
 ५९ ॥ दासीभूताःसाधकस्यजपेद्वतुमर्तीयभेत् ॥ अष्टोत्तरसहसंतुभूतप्रेतपि
 शाचकाः ॥ ६० ॥ प्रत्यक्षीभूयकार्य्याणिकुर्वतेदासवच्चिरम् ॥ किञ्चिद्भक्षन्तुते
 भ्यश्चदद्यात्तेसर्वकारकाः ॥ ६१ ॥ अथवक्ष्येमहामन्त्रंसौख्यदंपौरुषोत्तमम् ॥
 मायारमातारकामबीजंहृत्पुरुषोत्तम ॥ ६२ ॥ आद्यानिरुद्धलक्ष्मीतिनिवास
 सकलेतिच ॥ जगत्क्षोभणसर्वस्त्रीहृदयेतिविदारण ॥ ६३ ॥ डेन्तंमनोन्माद
 करःसुरासुरपदंवदेत् ॥ मनुजमुन्दरीत्युक्तामनोन्मथमनांसिच ॥ ६४ ॥ ता
 पयद्वितयंप्रोक्तादिदिर्दापयशोषय ॥ द्विर्मास्यस्तम्भयद्विर्दिर्नाशयपदंवदेत् ॥
 ६५ ॥ आकर्षयद्वयंप्रोक्तादिरावेशयसंवदेत् ॥ परमोक्ताचसुरभेसौभाग्यकर
 सर्वच ॥ ६६ ॥ कामप्रदेतिचोच्चार्य्यालक्ष्मींहनयुग्मकम् ॥ चक्रेणगदया
 चेतिखड्गेनेतिसमुच्चरेत् ॥ ६७ ॥ सर्ववाणैर्भिन्दाभिन्दपाशेनत्रासयद्वयम् ॥
 बन्धवन्धेत्यंकुशेनद्विस्त्रासयकुरुद्वयम् ॥ ६८ ॥ किन्तिष्ठसीतिचोच्चार्य्यताव
 द्यावत्समीप्सितम् ॥ मेसिद्धंभवतिक्लीहंफट्चनमोह्रीरमांवदेत् ॥ ६९ ॥ कामं
 कामंकुशुभ्रांशुद्विवर्णोयंमनुर्मतः ॥ भेदानस्यप्रवक्ष्यामिकामनावर्णभेदतः ॥
 ७० ॥ आदौमायांतथान्तेचसप्तबीजानिवर्जयेत् ॥ ज्ञानदीक्षीचसन्न्यासीयस्तु
 केवलवैष्णवः ॥ ७१ ॥ मोहनार्थन्तुदेवानांत्यजेदावरणद्वयम् ॥ स्तम्भय
 द्वितयंब्रूयात्तथासम्मोहयद्वयम् ॥ ७२ ॥ निष्कामःह्रीरमादौतुनब्रूयात्सरम
 स्यच ॥ पूर्वसमस्तशब्दंचयोजयेद्विधरेतिच ॥ ७३ ॥ अनिष्टकरणार्थन्तुश
 त्रोर्नामप्रयोजयेत् ॥ स्थानेलक्ष्म्याइतिप्रोक्ताभेदाश्चत्वारएवहि ॥ ७४ ॥
 जैमिनिर्मुनिरेतेषांछन्दश्चामितमीरितम् ॥ त्रैलोक्यमोहनोनामदेवतापुरुषो
 त्तमः ॥ ७५ ॥ ॐक्लींपूर्वाणिहंफट्चनमोन्तानिप्रविन्यसेत् ॥ षडङ्गेषुपदान्य
 त्रवदेच्चपुरुषोत्तम ॥ ७६ ॥ त्रिभुवनोन्मादकरहृदयेपरिकीर्तितम् ॥ सकल
 जगत्क्षोभणेतिलक्ष्मीदयितशीर्षके ॥ ७७ ॥ शिखायांस्यान्मन्मथोत्तमाङ्गज
 कामदीपन ॥ कवचंस्यात्परमसुभगसर्वपदंवदेत् ॥ ७८ ॥ सौभाग्यकराप्रति
 मरूपकेशवसंस्मरेत् ॥ अत्रैवकवचान्तेतुन्यसेदस्त्रंमुरासुर ॥ ७९ ॥ मुन्दरी

मनुजेत्युक्ताहृदयेतिविदारण ॥ सर्वप्रहरणेत्युक्ताधरसर्वमनांसिवा ॥ ८० ॥
हनद्वयंचहृदयंधनान्याकर्षयद्वयम् ॥ महानन्तेतिचास्यान्तेनेत्रेमंफट्चकी
त्यते ॥ ८१ ॥ भुवनेश्वरसर्वज्ञवदेज्जनमनांसिच ॥ हनयुग्मंदारयद्विर्मेविद्यां
वशमानय ॥ ८२ ॥ नेत्रमन्त्रःसमाख्यातस्तथांगुष्ठादिपुन्यसेत् ॥ कनिष्ठयो
नेत्रमनुमस्त्रुकरपृष्ठयोः ॥ ८३ ॥ तत्त्वन्यासंततःकुर्याद्वासुदेवस्यभूतिदम् ॥
न्यसेत्करांगुलिपुचकामबीजानिशक्तयः ॥ ८४ ॥ द्वांद्राविणीं तथाकामंशोभि
णींद्वाचमन्मथाम् ॥ वशीकरांक्लींकन्दर्पक्लींबीजंमकरध्वजम् ॥ ८५ ॥ आ
कर्षिणींचाथमीनकेतुं सम्मोहिनींचसः ॥ कामबीजप्रपुटितंमातृकान्यासमाच
रेत् ॥ ८६ ॥ संहारसृष्टिस्थित्याख्यंतथानारायणोदितम् ॥ मूर्त्तिपञ्जरविन्या
संगायत्रीन्यासमाचरेत् ॥ ८७ ॥ प्रतिवर्णप्रकुर्वीततांगायत्रीमथोशृणु ॥ सि
द्ध्यन्ति सर्वकार्याणिजपादिष्णुप्रसादतः ॥ ८८ ॥ त्रैलोक्यमोहनायविद्महे
स्मरायधीमहि ॥ तन्नोविष्णुःप्रचोदयात् ॥ ८९ ॥ शीर्षेभालेनेत्रयोश्चदक्ष
दोर्मूलमध्ययोः ॥ मणिवन्धांगुलीमूलेचांगुल्यग्रेप्रविन्यसेत् ॥ ९० ॥ एवंद
क्षोरुमूलेचजानुगुल्फांगुलीतले ॥ अंगुल्यग्रेतथावामेभुजमूलादिकेन्यसेत् ॥
९१ ॥ ततःपुनश्चपूर्वोक्तपङ्क्तादशाङ्गकान् ॥ न्यासान्कुर्यात्तथाकामवाण
न्यासमतःपरम् ॥ ९२ ॥ श्रींस्वांश्रियेनमश्चोक्तावामोरौतुप्रविन्यसेत् ॥
स्वांलक्ष्म्यैचनमःकेस्वींसरस्वत्यैनमोमुखे ॥ ९३ ॥ स्वींरत्यैचनमःकण्ठेस्वैप्री
त्यैलिङ्गकेनमः ॥ ककुदिस्वैनमःकीर्त्यैस्वींकान्त्यैचनमोहृदि ॥ ९४ ॥ स्वंतु
ष्ट्यैचनमोनाभौस्वःपुष्ट्यैचनमोङ्गके ॥ ततश्चमूलमन्त्रेणप्राग्वक्ष्यापकमाचरेत् ॥
९५ ॥ आयुधानियथास्थानंतत्त्वमुद्रादिकंन्यसेत् ॥ कामबीजेन्यसेत्पश्चाच्छ्री
वत्संकौस्तुभंतथा ॥ ९६ ॥ वनमालांततःपश्चादृष्यादिन्यासमाचरेत् ॥ ऊ
र्धांगुष्ठौत्वथाशिलष्टौमूर्त्तिमूर्द्धनियोजयेत् ॥ ९७ ॥ त्रैलोक्यमोहनाख्योयंम
न्त्रस्तंमूर्द्धिधारयेत् ॥ एवंन्यस्यशरीरादौध्यायेच्छ्रीपुरुषोत्तमम् ॥ ९८ ॥ उदया
र्कसहस्राभंगरुडोपरिसंस्थितम् ॥ सर्वाङ्गमुन्दरंसौम्यंसर्वाभरणभूषितम् ॥ ९९ ॥
सुरासुरनुतंशश्चत्स्नीभिश्चैवसमावृतम् ॥ चक्रंशङ्खधनुःखड्गगदांमुशलमंकुश
म् ॥ १०० ॥ पाशंचविभ्रतंदोर्भिर्वामाङ्गस्थितयाश्रिया ॥ सर्वभूषाढ्ययापद्मकर

यालिङ्गितंस्मरेत् ॥ १ ॥ पीठमध्येतुदेवस्यगरुडंपरिपूजयेत् ॥ पक्षिराजायस्वाहे
 तितस्यपूजामनुर्मतः ॥ २ ॥ ततोदेवंसमावाह्यदद्यात्पुष्पाञ्जलिततः ॥ तद्वा
 मोरौपूजनीयामन्त्रिणाश्रींश्रियेनमः ॥ ३ ॥ देवाद्यादिचतुर्दिक्षुकोशेषुपुस्त
 स्तथा ॥ क्रमादभ्यर्चयेदङ्गषट्कंस्यात्प्रथमावृतिः ॥ ४ ॥ अष्टभिश्चापिचक्राद्यै
 रायुर्वैरपरावृतिः ॥ तृतीयावरणेलक्ष्मीवाग्रतिप्रीतिकीर्त्तयः ॥ ५ ॥ कान्तिस्तुष्टि
 श्चपुष्टिश्चपूज्यावथचतुर्थके ॥ इन्द्रादींश्चापिवज्रादीन्पञ्चमेवेतिपूजनम् ॥ ६ ॥
 ततःपुष्पाञ्जलिंदद्यात्तत्त्वन्यासोक्तनामभिः ॥ आदौक्लीमत्रत्रैलोक्यमोहनाय
 ततोवदेत् ॥ ७ ॥ ततोलज्जारमाकामबीजाद्यैःपञ्चनामभिः ॥ नमोनैःपञ्च
 पुष्पाणामञ्जलीश्चसमर्पयेत् ॥ ८ ॥ पुरुषोत्तमहृषीकेशौविष्णुश्रीधरराम
 काः ॥ पञ्चनामानीतिचात्रपुरुषोत्तमपूजनम् ॥ ९ ॥ चतुर्लक्षंजपेन्मन्त्रंहु
 नेदर्कसहस्रकम् ॥ विल्वैर्वाकमलैःपश्चात्तर्पणाद्यैर्भवेन्मनुः ॥ १० ॥ सिद्धः
 प्रयोगान्कुर्वीतायुतंप्रातर्जपेन्मनुम् ॥ समस्ताधौप्रजुहुयादष्टोत्तरसहस्रकम् ॥
 ११ ॥ सम्यग्ज्योतिष्मतीतैलेनारोगोबुद्धिमान्भवेत् ॥ समूलकाण्डांशिरसि
 दद्यादञ्जलिनींतुयः ॥ १२ ॥ अष्टाधिकशतंजप्त्वासर्वलोकप्रियोभवेत् ॥ अ
 श्वमारप्रसूनैश्चसम्पूज्यपुरुषोत्तमम् ॥ १३ ॥ अष्टाधिकसहसंतुकुमुदैर्जुहुया
 त्ततः ॥ राजानोवशगाःसर्वेमासमात्रान्नसंशयः ॥ १४ ॥ मालतीपुष्पहोमेन
 तद्वद्वैश्यान्नयेद्वशम् ॥ पलाशपुष्पहोमेनप्राग्वद्विप्राश्चवश्यकाः ॥ १५ ॥
 अभिवाञ्छतियोयोपांतस्यानामयुतंमनुम् ॥ जपेत्पक्षंप्रतिदिनंचाष्टाधिकसह
 स्रकम् ॥ १६ ॥ दिनादौसावशीभूयादास्यस्मीत्यादिवादिनी ॥ चौरापहतवि
 त्तस्तुसाष्टाधिकसहस्रकम् ॥ १७ ॥ अश्वत्थोत्थसमिद्धिस्तुहुनेत्पक्षत्रयंयमी ॥
 अथवाकटुतैलेनत्रिपक्षान्तंक्रमाद्धुनेत् ॥ १८ ॥ अथवार्णसहसंतुप्रजपेन्म
 नुमन्वहम् ॥ चौरौयातिधनंदत्त्वाप्रणम्यस्वगृहंप्रति ॥ १९ ॥ सहस्रजसंतु
 नात्वमुनामनुजास्थिच ॥ निखातंशत्रुसदनेशत्रुमुच्चाटयेदध्रुवम् ॥ २० ॥ राजि
 काष्टशतंजप्तानिखाताशत्रुमन्दिरे ॥ क्रूरवारेचलग्नेपिशत्रुमुच्चाटयेदध्रुवम् ॥
 २१ ॥ हयारिकुसुमंचापिपक्षयोरुभयोरपि ॥ शुक्लंरक्तंकेशयुक्तरिपुमुच्चाटयेदध्रु
 वम् ॥ २२ ॥ पण्मासंजुहुयाद्वात्रौकलिदुमसमिद्धैः ॥ रिपुर्निधनमायाति

साष्टाधिकसहस्रतः ॥ २३ ॥ मासपट्टकंहुनेदर्कसमिद्धिश्चसहस्रकम् ॥ यद्वा
ज्योतिष्मतीतैलंहुनेदष्टसहस्रकम् ॥ २४ ॥ शत्रुर्मरणमाप्नोतिसर्वोमासचतु
ष्टयात् ॥ मन्त्रीविविक्तेभूदेशेजपहोमार्चनेरतः ॥ २५ ॥ अङ्गोलाज्यंसहसंतु
हुनेन्मासत्रयावधि ॥ ततःपूर्वाच्चमध्याह्नेपावकाच्चन्द्रसन्निभा ॥ २६ ॥ प्रादुर्भवे
च्चगुटिकायस्तामभ्यर्च्यधारयेत् ॥ अनेनैवाथशिरसिसभवेत्स्वेचरः सदा ॥
२७ ॥ अदृश्यःसिद्धसङ्घैश्चतथास्वर्णादिधातुकृत् ॥ आज्याक्ताभिश्चदू
र्वाभिर्होमोभयविनाशकः ॥ २८ ॥ यस्यनामयुतंमन्त्रंजपेदयुतसङ्घयया ॥
शमयेदापदस्तस्यनात्रकार्य्याविचारणा ॥ २९ ॥ इमंमन्त्रंजपेद्भूयः समस्तै
श्वर्यवान्भवेत् ॥ अयंमनुवरोगोप्योनदेयःपापिनांक्वचित् ॥ ३० ॥ अथातः
सम्प्रवक्ष्यामिमन्त्रंश्रीपौरुषोत्तमम् ॥ तारंमारंरमांङेन्तंवदेच्चपुरुषोत्तमम् ॥ ३१ ॥
हुंफट् स्वाहेतिमन्त्रोयंविश्ववर्णःप्रकीर्तितः ॥ ब्रह्मासुनिश्चगायत्रीछन्दो
मौपुरुषोत्तमः ॥ ३२ ॥ देवताकीर्तिताचास्यनियोगोभीष्टसिद्धये ॥ भूभूभू
पद्द्विद्विवर्णैःषडङ्गविधिरीरितः ॥ ३३ ॥ संस्मरेत्सरमंविष्णुंस्कवर्णचतुर्भुजम् ॥
शङ्खचक्रोत्पलगदाधारिणं पुरुषोत्तमम् ॥ ३४ ॥ पूर्वोदितेयजेत्पीठेप्राग्
दङ्गानिचार्येत् ॥ वासुदेवादीनिदिक्षुशक्तीर्वैकोणगायजेत् ॥ ३५ ॥
नारायणोक्लशङ्खादीन्पार्षदान्कुमुदादिकान् ॥ दिगीशांश्चतदस्त्राणिप्राग्
पङ्क्तिपूजनम् ॥ ३६ ॥ वर्णलक्षंजपेन्मन्त्रंसहस्रंषडङ्गैर्हुनेत् ॥ तर्पणादि
तःकृत्वामन्त्रसिद्धिःप्रजायते ॥ ३७ ॥ ततःप्रयोगानखिलान्पूर्वमन्त्रोदि
तांश्चरेत् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिमन्त्रमाधोक्षजंवरम् ॥ ३८ ॥ रंमांतांरंद्रियं
कामंहृद्ङेन्तस्स्यादधोक्षजः ॥ दशाणैर्नुनिर्ब्रह्मापंक्तिश्छन्दःसमीरितम् ॥
३९ ॥ साधकानांकामदायीदेवतास्यादधोक्षजः ॥ षैर्भिःषडैःषडङ्गानिध्या
येदेवमनन्यधीः ॥ ४० ॥ शङ्खचक्रगदापद्मपाणिपीताम्बरावृतम् ॥ मेघश्यामं

१ ॐ क्लीं श्रीं पुरुषोत्तमाय हुंफट्स्वाहा २ एक, एक, एक, छह, दो, और दो अक्षरों
को क्रमसे षडङ्गों में न्यासकरे जैसे, ॐ हृदयायनमः, क्लीं शिरसेस्वाहा, श्रीं शिवायै
पद् इत्यादि ३ श्रीं ॐ ह्रीं क्लीं नमोऽधोत्तजाय ४ श्रीं, ॐ, ह्रीं, क्लीं, नमः, अधोत्तजाय,
न छह पदोंको षडङ्गों में न्यासकरे जैसे, श्रीं हृदयायनमः इत्यादि ॥

मुरुचिरंगरुडासनसंस्थितम् ॥ ४१ ॥ वासुकिप्रमुखैर्नागैःसेवितंरमयायुतम् ॥
 यजेच्चवैष्णवेपीठेषडङ्गानिप्रपूजयेत् ॥ ४२ ॥ सनकादीन्नारदंचजयंचविजयं
 तथा ॥ अग्रतश्चापिपक्षीन्द्रंतद्वाह्येष्टदलेयजेत् ॥ ४३ ॥ नागाष्टकंदिगीशांश्चभू
 पुरेहेतिसंयुतान् ॥ पञ्चलक्षंजपेन्मन्त्रंतिलाज्यैरयुतंहुनेत् ॥ ४४ ॥ तर्पणादि
 ततःकृत्वासहस्रंभोजयेद्द्विजान् ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीदशधामन्त्रितंजलम् ॥
 ४५ ॥ विपार्त्तायचसर्पादिदंशनादोप्रदापयेत् ॥ तत्कालंनिर्विषोभूयात्सेवते
 तज्जलंयदि ॥ ४६ ॥ कुशादिकगदैर्युक्कोमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ अथातःसम्प्र
 वक्ष्यामिन्सिंहमनुमदभुतम् ॥ ४७ ॥ तारंलक्ष्मींचहृल्लेखांजयलक्ष्मीप्रियाय
 च ॥ नित्यप्रमुदितेत्युक्ताचेतसेप्रवदेत्ततः ॥ ४८ ॥ लक्ष्मीश्रितार्धदेहायरमां
 लज्जानमोनमः ॥ त्रिरामवर्णोमन्त्रोयमुनिर्ब्रह्मासमीरितः ॥ ४९ ॥ छन्दो
 तिजगतीदेवोनृहरिःशक्तिरुद्रिजा ॥ रमाबीजंषडङ्गानिश्रीबीजेनप्रकल्पयेत् ॥
 ५० ॥ क्षीराब्धौसंस्मरेद्देवमग्रेचवसुवेष्टितम् ॥ रुद्रैश्चदक्षिणेभागेशङ्खचक्रगदा
 म्बुजान् ॥ ५१ ॥ हस्तैर्दधानंसर्पस्यफणाचित्रविराजितम् ॥ पीताम्बरधरं
 त्र्यक्षंनीलकण्ठरमान्वितम् ॥ ५२ ॥ वर्षाहतुल्यसाहस्रंजपोऽस्यपरिकीर्तितः ॥
 मद्भक्तैर्मल्लिकापुष्पैर्होमयेत्तद्दशांशतः ॥ ५३ ॥ तर्पणादिततःकुर्यादङ्गैःस्या
 त्प्रथमावृत्तिः ॥ भास्वतीभास्करीचिन्ताद्युतिरुन्मालिनीरमा ॥ ५४ ॥ कान्तीरुचि
 र्चाष्टपत्रेभूपुरेदिव्यहेतयः ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीप्रयोगानाचरेत्ततः ॥ ५५ ॥ म
 ल्लिकाकुसुमैर्होमश्चायुतंत्विष्टदायकः ॥ अन्यानपिप्रयोगांश्चकुर्यादष्टार्णको
 दितान् ॥ ५६ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिन्सिंहमभयप्रदम् ॥ तारो नमोभगवते
 नरसिंहायहृददेत् ॥ ५७ ॥ तेजस्तेजसआभाष्याथाविराविर्भवेतिच ॥ वज्रन
 खवज्रदंष्टृततःकर्माशयान्वदेत् ॥ ५८ ॥ रन्ध्रयद्वितयंपश्चात्तमोग्रसयुगंव
 देत् ॥ स्वाहांतथाभयंचात्मनिभूयिष्ठाध्रुवंवदेत् ॥ ५९ ॥ नृसिंहबीजमथचद्वि

१ ॐ श्रीं ह्रीं जय लक्ष्मीप्रियाय नित्यप्रमुदितचेतसे लक्ष्मीश्रितार्धदेहाय श्रीं श्रीं नमोनमः २
 श्रीं, श्रीं, श्रीं, श्रीं, श्रीं, श्रीं, इन अक्षरों को षडङ्गों में न्यास करे ३ ॐ नमोभगवते नर-
 सिंहाय नमस्तेजस्तेजसे आ विरा विर्भवे वज्रनखवज्रदंष्ट्रकर्माशयान् रन्ध्रय रन्ध्रय तमोग्रसयुगं स्वाहा
 अभयमात्मनि भूयिष्ठाः ॐ क्षौम् ॥

पृथ्व्यर्णोमनुर्मतः ॥ शुकदेवोमुनिः प्रोक्तोऽमितं छन्दश्च देवता ॥ ६० ॥ अभया
 ख्योनारसिंहो ध्यानपूजादिकं भवेत् ॥ दशावतारनृहरेस्तुल्यं लक्षमितो जपः ॥
 ६१ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि जनार्दनमनुं परम् ॥ जंजनार्दनाय नमो मन्त्रश्चा
 षाक्षरो मतः ॥ ६२ ॥ ब्रह्मा ऋषिरनुष्टुप् च छन्दो देवो जनार्दनः ॥ जं पूर्वकैर्नमो
 न्तैश्च पञ्चाणैरङ्गपञ्चकम् ॥ ६३ ॥ वराभये चक्रगदे दधत् पीतवाससम् ॥ आलिङ्गि
 तश्चरमयानारदाद्यैरभिष्टुतम् ॥ ६४ ॥ अस्य पूजाप्रयोगादिजपहोमादिकं भवे
 त् ॥ नारायणाष्टाणवच्च विशेषात्पितृतोषकृत् ॥ ६५ ॥ तत्पुत्रस्य च लोकोऽस्ति पौ
 रुषोऽयं मनुत्तमः ॥ तथा संसेविते मुक्तिरा जन्मब्रह्मचारिभिः ॥ ६६ ॥ अथातः संप्रव
 क्ष्यामि गतराज्यप्रदायकम् ॥ उपेन्द्रमन्त्रं प्रणवमुपेन्द्राय हन्त्रमः ॥ ६७ ॥ दशा
 क्षरो मनुश्चास्य मुनिः कश्यप उच्यते ॥ पङ्क्तिश्छन्द उपेन्द्रस्तु देवो बीजं तथा स्मृत
 म् ॥ ६८ ॥ पृथक्पदैः समस्तेन षडङ्गविधिरीरितः ॥ ध्यानपूजाप्रयोगाद्यं बलिवा
 मनवद्भवेत् ॥ ६९ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि हरिमन्त्रमभीष्टदम् ॥ हरये नम इत्येवम
 न्त्रः पञ्चाक्षरो मतः ॥ ७० ॥ समस्तपापौघवनदहने वडवानलः ॥ श्रीबीजाद्यस्तु
 दारिद्र्ये सर्वनाशाय पक्षिराट् ॥ ७१ ॥ लज्जाबीजादिकश्चायं मुक्तिमुक्तिप्रदा
 यकः ॥ ऐं समन्वितमन्त्रोऽयं द्रुतं विद्याप्रदायकः ॥ ७२ ॥ स एव प्रणवाद्यस्स्याद
 ज्ञानेन्धनपावकः ॥ जपन्कामादिकं तत्र मोहयेद्धनिनां गणान् ॥ ७३ ॥ वा
 ग्बीजपूर्वकं जप्त्वा वाक्सिद्धिं समवाप्नुयात् ॥ हङ्कारपूर्वकं जप्त्वा समरे विजयी
 भवेत् ॥ ७४ ॥ तारपूर्वजप्त्वा तं द्रुतं प्राप्नोति वाञ्छितम् ॥ कामपूर्वच सञ्जय
 वंशः कश्यपवद्भवेत् ॥ ७५ ॥ सर्वेषामेव छन्दस्तु गायत्री नारदो मुनिः ॥ हरिर्दे
 वस्त्वाद्यपदं बीजशक्ती मनोर्मते ॥ ७६ ॥ हकाराद्यैः पञ्चवर्णैरखिलेन षडङ्गकम् ॥
 मेघश्यामं सुनयनं काकपक्षविराजितम् ॥ ७७ ॥ राधिकादिप्रियायुक्त्वं पर्यट
 न्तं वने वने ॥ विचित्रपरिधिं वंशीं दधत् वामदक्षयोः ॥ ७८ ॥ अथ कृष्णोक्तव
 त्पूजाजपो लक्षाष्टको मतः ॥ होमः पञ्चामृतेनाथ प्रयोगोऽस्य निगद्यते ॥ ७९ ॥
 यस्मिन्कार्ये तु यो मन्त्रो गदितः कार्य्यगौरवात् ॥ एकायुतादिपञ्चान्तं पुरश्चर
 णवज्जपेत् ॥ ८० ॥ अथ वक्ष्येऽयोनिजस्य कृष्णस्य मनुमद्भुतम् ॥ कामो गो
 वल्लभोऽन्तोमोहिताखिलोऽपि तम् ॥ ८१ ॥ भूषितं नूपुराद्यैश्च श्यामलं पञ्चवा

पिकम् ॥ काकपक्षधरं नानाकेलिकौतुककारकम् ॥ ८२ ॥ कर्णिकायां यजेद्देवं
दलमव्यये जेदिमान् ॥ वासुदेवं रुक्मिणीं च तथा सङ्कर्षणाभिधम् ॥ ८३ ॥ सत्य
भामां च प्रद्युम्नं लक्ष्मणामनिरुद्धकम् ॥ जाम्बवतीं च तद्वाह्ये भूपुरे दिक्पती नथ ॥
८४ ॥ तदा युधानि च ततो जपेत्तत्क्षणाष्टकं मनुम् ॥ ब्रह्मवृक्षसमिद्धिश्च हुनेदष्टस
हस्रकम् ॥ ८५ ॥ तर्पणादिततः कृत्वा मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ विदधीत प्रयो
गांश्च पूर्वान् कृष्णमनूदितान् ॥ ८६ ॥ मूर्त्तीनां मनवश्चैते मया प्रोक्ताः मुनि
सिद्धिदाः ॥ उक्ताः केचिच्च तन्त्रेषु वक्त्रव्यं किमतः परम् ॥ ८७ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुप्रते मेरुतन्त्रेशिवपूणीते चतुर्विंशतिमूर्तिमनुकथनं नाम सप्त

विंशः प्रकाशः ॥ २७ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ श्रीविष्णोस्वताराये स्थिता युगचतुष्टये ॥ तन्मन्त्राञ्छ्रो
तुमिच्छामि भुक्तिमुक्तिप्रदायकान् ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ सम्यक्पृष्टं त्वया देवि
शृण्वदौ मन्त्रमद्भुतम् ॥ मम विष्णोः प्रियतमं मन्त्रं हरिहरात्मकम् ॥ २ ॥ प्रण
वंचापि हस्ते स्वाहो बीजं शङ्करेति च ॥ नारायणाय च नमो हौं ह्रीं ॐ षोडशाक्षरः ॥
३ ॥ ऋषिर्नारायणश्छन्दोऽनुष्टुप् हरिहरः सुरः ॥ पैद्दीर्घयुग्मायया च षडङ्गा
निप्रकल्पयेत् ॥ ४ ॥ शूलं चक्रं पाञ्चजन्यमभयं दधतं करैः ॥ स्वस्वरूपा धनी
लार्धदेहं हरिहरं भजे ॥ ५ ॥ नवशक्त्यभिधेपीठे पूर्वमङ्गानि संयजेत् ॥ लक्ष्मी
नारायणं भूमिधराख्यामम्बिकां तथा ॥ ६ ॥ गौराङ्गीं गोमतीं गौरीं गान्धारीं भू
पुरे पुनः ॥ लोकेशानपि चेन्द्रादीन् वर्णलक्ष्मं जपेन्मनुम् ॥ ७ ॥ तिलैश्च तण्डु
लैर्होमस्तर्पणादिततश्चरेत् ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री हृदि कृत्वा तु वाञ्छितम् ॥
८ ॥ जपेदष्टाक्षरं शान्तो दिनानामेकविंशतिः ॥ लभते वाञ्छितानर्थान्सद्यः प्री
तिकरो मनुः ॥ ९ ॥ अथोच्यते हयग्रीवमन्त्रः सर्वार्थसिद्धिदः ॥ सहावुकारसं
युक्तौ बिन्दूनां परिशोभितौ ॥ १० ॥ विप्रसेव्यौ बीजमन्त्रो हयग्रीवस्य चादिमः ॥
हसावौकारसंयुक्तौ सविन्दूक्षत्रियस्य च ॥ ११ ॥ हसावेकारसंयुक्तौ सविन्दूवै
श्यजन्मनः ॥ त्रिष्टुप्छन्दो मुनिर्ब्रह्मा हयग्रीवोऽस्य देवता ॥ १२ ॥ पैद्दीर्घयु

१ ॐ ह्रीं ह्रीं शंकरनारायणाय नमो हौं ह्रीं ॐ २ हां ह्रीं हूं ह्रीं ह्रीं हः, इन छह बीजों को
षडङ्गों में न्यास करे जैसे, हां हृदयाय नमः ॥

कृत्रीजेनपडङ्गविधिरीरितः ॥ कमलंजपमालांचाभयंपुस्तकमेवच ॥ १३ ॥
 श्वेतपद्मस्थितंगौरंश्वेतपद्मानुलेपनम् ॥ भक्तप्रियंहयग्रीवंवन्देहंदानवान्तक
 म् ॥ १४ ॥ गायत्रीमस्यवक्ष्येहंसरुद्रःसंस्कृतोयथा ॥ मन्त्राधिकारीभवतिदे
 वमावाहयेत्तया ॥ १५ ॥ वागीश्वरायविद्महेहयग्रीवायधीमहि ॥ तन्नोहंसःप्रचो
 दयात् ॥ १६ ॥ यजेद्वाजिहरेःपीठेचाङ्गैःस्यात्प्रथमावृत्तिः ॥ प्रज्ञामेधास्मृति
 विद्याश्रीर्वागीशीहयाननः ॥ १७ ॥ विद्याविलासाख्यहयग्रीवोवैमानम
 र्दनः ॥ लक्ष्म्यादिभिस्तृतीयास्यात्ताश्चलक्ष्मीःसरस्वती ॥ १८ ॥ रतिः
 प्रीतिःकीर्त्तिकान्त्यौतुष्टिःपुष्टिश्चतुर्थिका ॥ ज्यावृत्तिःकुमुदाद्यैःस्यात्प्रोक्कारते
 दाधिवाहने ॥ १९ ॥ पञ्चमीलोकपालैःस्यात्पष्ठीस्याच्चतदायुधैः ॥ वेदलक्ष्मंजपेन्म
 न्त्रंदशांशंजुहुयादघृतैः ॥ २० ॥ सुगन्धाद्यैस्तर्पणंस्यान्माज्जनंविप्रभोजन
 म् ॥ सिद्धोमन्त्रःप्रयोगार्हो जायतेभुक्तिमुक्तिदः ॥ २१ ॥ शशिमण्डलमध्य
 स्थंहेमकुण्डलिनंमनुम् ॥ करंध्यात्वान्यसेद्वक्रेसभापूज्यःसजायते ॥ २२ ॥
 अथवातंकरंकुम्भेन्यस्यतज्जलसेचनात् ॥ प्रातर्हरतिलूतादिदौर्भाग्यंपञ्चधावि
 पम् ॥ २३ ॥ योम्भस्त्रिसप्तजसन्तुप्रभातेप्रत्यहंपिबेत् ॥ सप्ताहाज्जायतेतस्य
 दिव्यावाणीमनोरमा ॥ २४ ॥ चन्द्रमण्डलमध्यस्थलकारेन्यस्यमन्त्रकम् ॥
 पीतंचापिमुखंध्यात्वास्तम्भयेत्परभारतीम् ॥ २५ ॥ शृङ्गाटपुरमध्यस्थंरेखाक्रान्तं
 तुबीजकम् ॥ ज्वालामालाकुलंध्यायेत्स्तम्भनंपरमंमतम् ॥ २६ ॥ वायुमण्डल
 मध्यस्थंवायुबीजसमन्वितम् ॥ संहारकमिदंध्यानंविषादीनांनसंशयः ॥ २७ ॥
 जलमण्डलमध्यस्थंध्यात्वाचन्द्रांशुनिर्मितम् ॥ आप्यायतेकरेह्येतत्सर्वरोगवि
 नाशनम् ॥ २८ ॥ शून्यगर्भगतंयन्त्रंहेमगोक्षीरसन्निभम् ॥ ध्यायेद्धृत्पद्मम
 ध्यस्थंनिर्विषीकरणम्परम् ॥ २९ ॥ लिखेद्गोचनयाभूर्जं मन्त्रंवाहौविधार
 येत् ॥ महारक्षाभवेदेषासर्वदोषविनाशनम् ॥ ३० ॥ बीजंरेफसमायुक्तंमध्य
 स्थंसहकारयोः ॥ हकारद्वयमध्यस्थंजसंभासन्तुवैरकृत् ॥ ३१ ॥ अथान्यंशृ
 णुदेवेशिमन्त्रंवाग्बुद्धिकारकम् ॥ उद्गिरत्पवनोद्गीथसर्ववागीश्वरेश्वर ॥ ३२ ॥
 सर्ववेदमयाचिन्त्यसर्वबोधयबोधय ॥ स्वबीजप्रणवाभ्यांचरलोकमेनंपुटेद
 थ ॥ ३३ ॥ षट्त्रिंशदक्षरोमन्त्रःस्वाहान्तोष्टत्रिवर्णकः ॥ छन्दोनुष्टुप्मुनि

ब्रह्माहयग्रीवस्तुदेवता ॥ ३४ ॥ पञ्चाङ्गानिमनोस्तारमनुपादैर्भवन्तिहि ॥ हय
 ग्रीवंचतुर्बाहुम्पारदाम्भोधरद्युतिम् ॥ ३५ ॥ शङ्खारिपाणिमश्वास्यंजानुन्य
 स्तकरंभजेत् ॥ पूर्वपीठेयजेन्मूर्त्तिबीजमन्त्रेणकल्पयेत् ॥ ३६ ॥ यजेदष्टदले
 पद्मेदेवाग्रादिप्रदक्षिणम् ॥ चतुर्वेदास्तुसम्पूज्यास्तत्कोणेपुयजेत्क्रमात् ॥
 ३७ ॥ वेदाङ्गानिस्मृतिन्यायंसर्वशास्त्राणिचार्चयेत् ॥ तस्यबाह्येतुषट्कोणेषड
 ङ्गानिसमर्चयेत् ॥ ३८ ॥ भूपुरेलोकपालांश्चतदस्त्राणिततोयजेत् ॥ षट्त्रिं
 शलक्षकञ्जत्वाकुन्दैस्त्रिस्वादुसंयुतैः ॥ ३९ ॥ होमयेत्तर्पणाद्यन्तंकृत्वासिद्धो
 भवेन्मनुः ॥ लक्ष्मीकामःप्रजुहुयाद्विल्वपत्रैस्तथायुतम् ॥ ४० ॥ श्रीकामोजु
 हुयान्नित्यंकुन्दैस्त्रिमधुरभुतैः ॥ आज्यंवाह्मीरसेपक्वमन्त्रेणानेनसाधितम् ॥
 ४१ ॥ सेवितंविधिनाप्रातरतिबुद्धिकरंत्विदम् ॥ साधितामन्त्रवर्येणवचामनु
 दिनंसुधीः ॥ ४२ ॥ भक्षयेत्सर्वशास्त्राणां व्याख्याताभवतिध्रुवम् ॥ अथमन्त्रा
 न्तरं वक्ष्येत्वरितंधारणाप्रदम् ॥ ४३ ॥ ऋग्यजुस्सामरूपायवेदाभरणकर्मणे ॥
 प्रणवोर्हीनृवपुपेमहाश्वशिरसेनमः ॥ ४४ ॥ हंसादिःसोहमन्तश्चमन्त्रःषट्
 त्रिंशदक्षरः ॥ ऋष्याद्यङ्गविधिर्ध्यानपूजाकाम्यानिपूर्ववत् ॥ ४५ ॥ अथ
 मन्त्रान्तरं वक्ष्येतीक्षणबुद्धिकरं परम् ॥ विल्वोत्तीर्णस्वात्मरूपचिन्मयानन्दरू
 पिणे ॥ ४६ ॥ तुभ्यंनमोहयग्रीवविद्याराजायविष्णवे ॥ स्वाहासोहंचहंसा
 दिरष्ट्रिंशाक्षरोमनुः ॥ ४७ ॥ तारमन्त्रपदैश्चात्रपञ्चाङ्गविधिरीरितः ॥ पुर
 श्चर्यातुषट्त्रिंशलक्षमन्यच्चपूर्ववत् ॥ ४८ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिपरंज्ञानप्र
 दम्मनुम् ॥ स्वबीजंहयशिरसेनमश्चाष्टाक्षरोमनुः ॥ ४९ ॥ एकाक्षरोक्कमृष्या
 दिच्छन्दोनुष्टुबुदाहतम् ॥ हस्तैर्दधानंमालांचपुस्तकंवरपङ्कजम् ॥ ५० ॥ क
 र्पूराभंसौम्यरूपंनानाभूषणभूषितम् ॥ एवंध्यात्वाखिलंकुर्यादेकवर्णोक्त्ववर्त्म
 ना ॥ ५१ ॥ अथविष्णोःप्रवक्ष्यामिमन्त्रंरोगापहारकम् ॥ अच्युतानन्तगो
 विन्दपदंडेन्तंहृदन्तकम् ॥ ५२ ॥ भवाक्षरोमनुःप्रोक्तोभवरोगैकभेषजम् ॥
 शौनकर्षिर्विराट्छन्दःपरमात्मातुदेवता ॥ ५३ ॥ षडङ्गविधिरुक्तोस्यद्विरुक्तैर्मनु
 नामभिः ॥ शङ्खचक्रधरंदेवञ्चतुर्बाहुंकिरीटिनम् ॥ ५४ ॥ सर्वायुधैरुपेतंचगरुडो
 परिसंस्थितम् ॥ सनकादिमुनीन्द्रैस्तुसर्वदेवैरुपासितम् ॥ ५५ ॥ श्रीभूमि

सहितदेवमुद्यदादित्यसन्निभम् ॥ प्रातरुद्यत्सहस्रांशुमण्डलोपमकुण्डलम् ॥
 ५६ ॥ सर्वलोकस्यरक्षार्थमनन्तंनित्यमेवहि ॥ अभयंवरदन्देवंधारयन्तंयुगान्वि
 तम् ॥ ५७ ॥ गोविन्दमनुवत्प्रोक्तम्पञ्चावरणसंयुतम् ॥ लक्षमेकजपेन्मन्त्रंतद्वशां
 शंहुनेदघृतैः ॥ ५८ ॥ तर्पणं दिततः कृत्वारोगनाशः प्रजायते ॥ लाजाहोमन्तु
 कन्यार्थी धनार्थी बिल्वहोमकम् ॥ ५९ ॥ वस्त्रार्थी पुष्पहोमं च नैरुज्यार्थी तिलैर्हु
 नेत् ॥ रविवारे जले स्थित्वानामिमात्रे जपेद्बुधः ॥ ६० ॥ अष्टोत्तरसहस्रन्तुज्व
 रनाशो भविष्यति ॥ विवाहार्थी जपेन्मासं शशि मण्डलसन्निभम् ॥ ६१ ॥ ध्या
 येत्तन्नेच्छुभां कन्यां कुलीनां च कुटुम्बिनीम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि विष्णोः प्री
 तिकरं परम् ॥ ६२ ॥ अनन्ताय नमश्चेति षड्वर्णो यमुदाहृतः ॥ न्यासो मुनि
 श्च गायत्री छन्दो नन्तश्च देवता ॥ ६३ ॥ नियोगो रोगनाशार्थं मन्यद्गोविन्द
 वद्भवेत् ॥ अथान्यं सम्प्रवक्ष्यामि विष्णोः प्रीतिकरं परम् ॥ ६४ ॥ वेदव्यास
 स्य विद्यादिप्रदं पदमिहोच्चरेत् ॥ वेदव्यासाय हृदयमष्टाणो मनुरीरितः ॥ ६५ ॥
 मुनिर्ब्रह्मा तथा नुष्टुप्छन्दः सत्यवती सुतः ॥ देवो बीजं भवेदाद्यं नमः शक्तिः प्रकी
 र्तिता ॥ ६६ ॥ षड्दीर्घाद्येन बीजेन षडङ्गविधिरीरितः ॥ व्याख्यामुद्रादक्ष
 हस्तं वामजानुतले स्थितम् ॥ ६७ ॥ योगपट्टासनारूढं प्रफुल्लकुसुमद्युतिम् ॥
 दीर्घकण्ठं विशालाक्षन्तुन्दिलं मुनिवन्दितम् ॥ ६८ ॥ नानाशिष्यैः परिवृतं
 कृष्णद्वैपायनम्भजे ॥ जपेदष्टसहस्राणि पायसैर्होममाचरेत् ॥ ६९ ॥ पूर्वोक्ते
 तु यजेत्पीठे पूर्वमङ्गानि पूजयेत् ॥ प्राच्यादिषु यजेत्पैलं वैशम्पायनजैमिनी ॥
 ७० ॥ सुमन्तुं कोणभागेषु श्रीशुकं लोमहर्षणम् ॥ उग्रश्रवसमन्यांश्च मुनीन्वा
 ह्येतुभूपुरे ॥ ७१ ॥ इन्द्रादींश्च तदस्त्राणि पूजाचैवं समीरिता ॥ एवं सिद्धम
 नुर्मन्त्री वर्षमात्रं यदा जपेत् ॥ ७२ ॥ त्रिकालेष्टोत्तरशतं कवित्वं शोभनाः प्र
 जाः ॥ स्वयमेव पुराणानामर्थः स्फुटति गोपितः ॥ ७३ ॥ व्याख्यानशक्तिं की
 र्तिचलभते सम्पदान्वयम् ॥ अथ मन्त्रान्तरं वक्ष्ये चिरजीवित्वकारकम् ॥ ७४ ॥
 तारं नमः समाभाष्य मन्त्रमेतत्ततो वदेत् ॥ सोऽहं तारं पुनश्चोक्त्वा मन्त्रश्चेन्द्राक्ष
 रोमतः ॥ ७५ ॥ कहोलोस्यमुनिर्देवी गायत्री छन्द ईरितम् ॥ अपमृत्युहरो
 व्यासश्चिरजीवी च देवता ॥ ७६ ॥ हं बीजं सश्च शक्तिः स्याद्दीर्घपट्टसमन्वि

तः ॥ हकारस्तुपडङ्गार्थध्यानपूजादिपूर्ववत् ॥ ७७ ॥ षट्पञ्चसहस्राणिजपो
 स्यपरिकीर्तितः ॥ कुशादिकमहारोगनाशार्थलक्षमेककम् ॥ ७८ ॥ जपे
 न्मन्त्रं प्रत्यहन्तु चाष्टोत्तरशतं जलैः ॥ मन्त्रितैः स्नापयेद्गुग्गुधैर्निरुक्स्यान्नात्र सं
 शयः ॥ ७९ ॥ स्वल्पमृत्युविनाशश्च पूर्णमायुः प्रजायते ॥ अथ विष्णुप्रियान्व
 क्ष्ये गरुडस्य मनून् परान् ॥ ८० ॥ तत्र ब्राह्म्यादि जाये च स पुत्राये च वैष्णवाः ॥
 तेषां संस्कृतये मन्त्रसिद्धैर्विषविनाशिनीम् ॥ ८१ ॥ सर्पभीतिहरिं वक्ष्ये गाय
 त्रीं सर्वकामदाम् ॥ पक्षिराजस्य सर्वेषां नृणामिष्टसु सिद्धये ॥ ८२ ॥ सुपर्णा
 यविद्महे पक्षिराजाय धीमहि तन्नो गरुडः प्रचोदयात् ॥ ८३ ॥ चतुर्विंशतिलक्षे
 ण जपेनेयं च सिद्धयति ॥ ध्यानपूजादि रहिता जपमात्रफलप्रदा ॥ ८४ ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामि गरुडस्य परम् मनुम् ॥ तारो नमो भगवते महागरुडे न्त
 कम् ॥ ८५ ॥ श्रीविष्णुवरवाहेति नायत्रै लोक्यचेति च ॥ पूजिताय वज्रन
 खवज्रतुण्डपदं वदेत् ॥ ८६ ॥ वज्रवक्षाय पिङ्गेति शरीराय वदेत्ततः ॥ एहे
 हि महागरुड दुष्टनागान् पदं वदेत् ॥ ८७ ॥ छिन्धि द्वयं दुष्टविषाद्विरिष्ठ
 न्धि दुष्टराक्षसान् ॥ द्विभिन्ध्यावेशय युगं वद्धो हुं फट् वसुप्रिया ॥ ८८ ॥
 पञ्चवत्यक्षरो मन्त्रो मुनिर्ब्रह्मा प्रकीर्तितः ॥ गायत्री छन्द उद्दिष्टं देवता गरुडो म
 तः ॥ ८९ ॥ हलो बीजानि चोक्तानि स्वरा मन्त्रस्य शक्तयः ॥ मन्त्रोक्तविषना
 शार्थविनियोगः प्रकीर्तितः ॥ ९० ॥ गरुडात्मा वै न ते यस्ता क्षर्यश्छन्दो मय
 स्तथा ॥ कपिलाक्षस्तथानागगरलान्तकरो मतः ॥ ९१ ॥ प्रणवादिचतुर्थ्य
 न्तैर्नमसापि समन्वितैः ॥ एतैः पणनामभिर्न्यासश्चाङ्गुल्यादिर्हृदादिकः ॥
 ९२ ॥ हिमाद्रिशिखराकारं पूर्णचन्द्रनिभाननम् ॥ दीर्घबाहुं वृषस्कन्धना
 गाभरणभूषितम् ॥ ९३ ॥ अनन्तो वामकटकं यज्ञसूत्रं तु वासुकिः ॥ तक्षकः
 कटिसूत्रं च हारः कर्कोट उच्यते ॥ ९४ ॥ पद्मश्च दक्षिणे पार्श्वे महापद्मश्च वाम
 तः ॥ शङ्खपालः शिरोदेशे कुलिकस्तु भुजान्तरे ॥ ९५ ॥ आजानुकाश
 नाभासंस्थानाभं तु हिनप्रभम् ॥ आकण्ठाद्रक्त्वा वर्णं च विष्णुध्वजगतं भजेत् ॥
 ९६ ॥ अङ्गदिक्पायुधैश्चैव गरुडस्य तु पूजनम् ॥ मन्त्रार्णसङ्ख्यशततो जपः
 सप्तगुणो मतः ॥ ९७ ॥ आज्ञया दर्शनात्तस्य स्थावरं जङ्गमं विषम् ॥ नाशमाया

न्तिरोगाश्चविसर्प्याद्यानसंशयः ॥ ६८ ॥ वक्ष्येथगारुडंमन्त्रंक्षिपताराग्निगे
हिनी ॥ पञ्चाक्षरोमनुःपंक्तिश्छन्दोनन्तोमतोमुनिः ॥ ६९ ॥ देवतागरुडस्तारो
बीजंशक्तिर्वसुप्रिया ॥ स्वाहान्तोहृदयंन्यस्यंज्वलज्वलमहामते ॥ १०० ॥
रुडचूडाननस्वाहानत्यान्तंमस्तकेन्यसेत् ॥ गरुडान्तेशिखेस्वाहाशिखाया
मनुरीरितः ॥ १ ॥ सर्वमन्त्रस्तुगरुडप्रभुंजपयुगं वदेत् ॥ द्विःप्रभेदयवि
त्रासयद्वयंद्विर्विमर्दय ॥ २ ॥ स्वाहासप्तत्रिंशदर्णान्तेत्रमन्त्रोत्थकथ्यते ॥
उग्ररूपधरेत्युक्त्वासर्वविषहरेतिच ॥ ३ ॥ भीषयद्वितयंसर्वदहयुगं ततो वदे
त् ॥ भस्मीकुरुकुरुस्वाहादन्तवर्णोमनुर्मतः ॥ ४ ॥ अस्तुमन्त्रोप्रतिहतबला
प्रतिहतेतिच ॥ त्रासनान्तेवदेद्धुंफट्स्वाहान्तोष्टादशाक्षरः ॥ ५ ॥ पादे
कण्ठेहृदिमुखेमूर्द्धिवर्णान्क्रमान्यसेत् ॥ तप्तस्वर्णनिभं नागप्रज्ञसाङ्गविभूषण
म् ॥ ६ ॥ चञ्चवग्रप्रचलद्गोभिर्भागमुकुटमण्डितम् ॥ पक्षोच्चारितसञ्ज्ञाम
गानंविषहरंभजे ॥ ७ ॥ पक्षिराजायस्वाहेतिपीठेसप्ताक्षरोमनुः ॥ पूजयेन्मातृ
कापद्मेगरुडंवेदविग्रहम् ॥ ८ ॥ अङ्गान्यादौकर्णिकायांतत्तन्मन्त्रैश्चपूज
येत् ॥ अनन्तोवासुकिस्तक्षकारुयःकर्कोटपद्मकौ ॥ ९ ॥ महापद्मःशङ्ख
पालकुलिकोत्थदिगीश्वराः ॥ तदायुधानिभूगेहेपञ्चलक्षंजपेन्मनुम् ॥ १० ॥
तिलैर्हुनेत्तर्पणादिकृत्वासिद्धोमनुर्भवेत् ॥ दर्शनादूर्गास्तस्यसर्पानश्ये
द्विषद्वयम् ॥ ११ ॥ विष्णुभक्तिपरोभूयोभवेदरिविनाशनम् ॥ इहलोके
मुखीदीर्घजीवीभूपतिपूजितः ॥ १२ ॥ परत्रयातिवैकुण्ठमिति विष्णुप्रिया
मया ॥ गदितामनवोदेविकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १३ ॥

इति श्रीमहामायामहाकान्तानुमतेमेरुतन्त्रेशिवप्रणीतेविष्णुप्रियमन्त्र
कथनं नामाष्टविंशः सर्गः ॥ २८ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ सुदर्शनाद्यायुधानांसूचिताः पुरुषोत्तम ॥ मन्त्रास्तान्विधि
पूर्वान्मेब्रूहियत्साधनाज्जयः ॥ १ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ सर्वेषां चायुधानां च ना
यः प्रोक्तो महायुधम् ॥ सुदर्शनं नाम यच्च मया प्राग्विष्णवेर्षितम् ॥ २ ॥ अवतारो
यदंशस्य कार्तवीर्यार्जुनाभिधः ॥ यत्कथायास्तुलङ्केशः सहस्राब्दं च चारह ॥
३ ॥ तस्यादौ प्रोच्यते मन्त्रो भुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥ तारः सहस्रारहुंफट् तस्य म

न्त्रोनवाक्षरः ॥ ४ ॥ अहिर्बुध्न्योमुनिश्छन्दोनुष्टुब्देवः सुदर्शनम् ॥ चक्राया
 न्तैराविशुद्धिसुज्वालावकुलैः पृथक् ॥ ५ ॥ षडङ्गमनवस्तस्य जातियुक्ताद्विठा
 न्तकाः ॥ ऐन्द्रं चक्रेण बध्नाति नमश्चक्राग्निगेहिनी ॥ ६ ॥ वह्निमुच्चार्य दिग्ब
 न्धं चैवं कुर्याद्दशस्वपि ॥ दिशा सुतर्ज्जन्यं गुष्ठयोगेनात्र स्थलेषु च ॥ ७ ॥ तारत्रयं
 तथारक्षद्वयं चक्रपदं वदेत् ॥ फट्स्वाहेति द्वादशाणो वह्निप्राकारसञ्ज्ञितः ॥ ८ ॥
 अनेन मनुनाह्यस्य परितो ग्निमयं बुधः ॥ प्राकारं परिकल्प्याथ न्यासानन्यान् समा
 चरेत् ॥ ९ ॥ सुंउरक्काशनाभं च गुह्येशिरसि विन्यसेत् ॥ ईमध्याननहृदगुह्यजानु
 गुल्फतले तथा ॥ १० ॥ अग्निवर्णान्यसेद्वर्णास्ततो ध्यायेत् सुदर्शनम् ॥ दक्षाद्य
 र्ध्वक्रमादष्टभुजैरायुधधारिणम् ॥ ११ ॥ चक्रं शङ्खं गदां पद्मं मुशलं च शरासनम् ॥
 पाशमंकुशमादीं भीमदंष्ट्रं विप्रभम् ॥ १२ ॥ पूजयेद्द्वैष्णवे पीठे मूर्त्तिमूलेन क
 ल्पयेत् ॥ कर्णिकायां षडङ्गानि चक्राद्यस्त्राणिकेशरे ॥ १३ ॥ हयग्रीवो दिताल
 क्ष्मीर्दिक्पत्रेषु च संयजेत् ॥ भूपुरे लोकपालाश्चतदस्त्राणि तदग्रतः ॥ १४ ॥ ध्या
 नप्राणप्रतिष्ठान्ते पूजान्ते च प्रदर्शयेत् ॥ त्रिस्थाने चक्रगायत्र्या चक्रमुद्रां च तां शृ
 णु ॥ १५ ॥ सुदर्शनाय विद्महे महाज्वालाय धीमहि ॥ तन्नश्चक्रः प्रचोदयात् ॥
 १६ ॥ जपेद्द्वादशलक्षं चतस्रसं पृथग् हुनेत् ॥ तिलैस्त्रिमधुरोपेतैः सर्पपैर्मधुरा
 न्वितैः ॥ १७ ॥ त्रियुक्तेर्विल्वपत्रैश्च तथा दुग्धौदनेन च ॥ ततश्च केवलाज्ये
 न तर्पणादिततश्चरेत् ॥ १८ ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगानां चरेत् क्रमात् ॥
 स्वातादिशोधितं स्थानं गोमयेनोपलेपयेत् ॥ १९ ॥ हस्तद्वयान्तराले च कुर्या
 द्याम्योत्तरद्वयम् ॥ वृत्तवेष्टितपट्कोणं तद्वाह्ये भूपुरावृतम् ॥ २० ॥ कर्णिका
 पीतवर्णा स्याद्रक्ताभं कोणपट्कम् ॥ तदन्तरालं श्यामेन शेषं श्वेतेन पूरयेत् ॥
 २१ ॥ कर्णिकायां लिखेत्तारं मन्त्राणां कोणपट्के ॥ आदावुत्तरचक्रे च दक्षि
 णे च ततो न्यसेत् ॥ २२ ॥ शालिं शालिजलैः पूर्णमेकैकं कलशं न्यसेत् ॥ दी
 क्षाविधिप्रकारेण पीठपूजां समाचरेत् ॥ २३ ॥ सम्यगावाहयेत्तत्र तं सुदर्शनरु

१ आचक्राय स्वाहा हृदयाय नमः, विचक्राय स्वाहा शिरसे स्वाहा, शुद्धिचक्राय स्वाहा शि
 खायै वषट्, सुचक्राय स्वाहा कवचाय हुम्, ज्वालाचक्राय स्वाहा नेत्रत्रयाय वौषट्, वकुलचक्राय
 स्वाहा अस्त्राय फट् ॥

पिणम् ॥ सम्पूज्यसाक्षावरणमन्यचक्रेततस्तथा ॥ २४ ॥ चक्रेसंस्थापयेद्
 द्विवैष्णवंतंविधानतः ॥ प्रतिद्रव्यंभवेद्धोमःषट्त्रिंशदधिकंशतम् ॥ २५ ॥
 आज्यंचापामार्गसमिच्चाक्षताराजिकास्तिलाः ॥ हविःपृथक्पञ्चगव्यंहुनेदा
 ज्यंतुतत्क्रमात् ॥ २६ ॥ प्रतिद्रव्यस्यसम्पातान्कुम्भतोयेविनिक्षिपेत् ॥ होमं
 समाप्यचततःप्रक्षाल्यार्घ्यस्यपिण्डकम् ॥ २७ ॥ कुम्भोपरिनिधायाथसाध्यं
 समुपवेशयेत् ॥ स्वस्यदक्षेततःकुम्भंसाध्यस्योपरिचत्रिधा ॥ २८ ॥ भ्रामयि
 त्वाततश्चोदद्वाज्जनकलशंक्षिपेत् ॥ दूरदेशेततोऽग्न्यादिदूरदेशेसमुत्क्षिपेत् ॥
 २९ ॥ हुतशिष्टान्नेनदद्यादबलिंचमनुनामुना ॥ नमोविष्णुगणेशभ्योनःसर्व
 शान्तिकरेवदेत् ॥ ३० ॥ भ्योबलिंप्रतिगृह्णन्तुशान्त्यैहृत्तत्त्ववर्णकः ॥ आदौस
 म्भोज्यगुरवेदक्षिणांचप्रकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ ज्वरादिरोगसङ्घातान्प्रयोगोयं
 विनाशयेत् ॥ अपस्माररुजंचैवपिशाचग्रहवैकृतम् ॥ ३२ ॥ दक्षोभूतादिपीडाच
 नाशयेत्सत्वयंविधिः ॥ स्तनजद्रुमसम्भूतैःफलकैःपञ्जरंशतम् ॥ ३३ ॥ कृत्वाम
 न्त्रीपञ्चगव्यैःपूजयेत्साध्यमत्रच ॥ निवेशयेच्छुद्धमन्त्रैर्वस्त्रशुद्धंस्पृशेज्ज
 पेत् ॥ ३४ ॥ मन्त्रमग्निंप्रतिष्ठाप्याग्न्यादिकोणेषुमन्त्रवित् ॥ विप्रवर्यैःकारये
 चहोमंपूर्वोदितंक्रमात् ॥ ३५ ॥ द्रव्यैस्तांस्तोषयेद्विप्रान्यजमानोगुरुंतथा ॥
 एषयोगःसर्वरोगापमृत्युद्रोहनाशकः ॥ ३६ ॥ गव्यैःसमस्तैःक्षीरेन्दुवल्क
 लोत्थकपायकैः ॥ त्रिभिःसम्पूरितैर्जप्तैःकुम्भैःसन्तापसंयुतैः ॥ ३७ ॥ प्राग्व
 द्धोमस्तस्यचान्तेग्रहान्बलिंविष्णुं चसाधयेत् ॥ अभिषिञ्चेद्भानुदिनेचामयाद्यातुरं
 तथा ॥ ३८ ॥ स्वस्थोभवेद्द्रुतंभूतप्रेतराक्षसपीडितः ॥ घृतंपक्वंपञ्चगव्यैःसज्ज
 संमनुनामुना ॥ ३९ ॥ ग्रहपीडानिरुद्धानांगर्भिणीनांहितायच ॥ मन्त्रंजपे
 द्दशशतंपञ्चगव्यंस्पृशेत्सुधीः ॥ ४० ॥ पद्मपत्रेब्रह्मवृक्षपत्रेविल्वफलेतथा ॥
 संन्यस्यतत्स्वीयगृहेनिखनेचपरस्यवा ॥ ४१ ॥ रक्षाभवतितद्देहेसम्पदवृद्धिः
 प्रजायते ॥ पलाशस्तनजोरक्कचन्दनंगुग्गुलुस्तथा ॥ ४२ ॥ घुमृणंचह
 रिद्राचरोचनंबिल्वराजिका ॥ अपामार्गस्तिलादूर्वाविष्णुकान्तातुलस्य

पि ॥ ४३ ॥ कृष्णाचतुलसीप्रोक्ताजवोर्कद्रुमएवच ॥ सहदेवीतथालक्ष्मीःकुशगो
 मयसद्वचाः ॥ ४४ ॥ कमलंरोचनांपञ्चगव्येसंक्राथयेन्मुहुः ॥ संस्कृतेग्नौ
 तस्यभस्मकुर्यात्तत्सर्वदायकम् ॥ ४५ ॥ सञ्जप्तमनुनानेनसम्यक्चशिरसाधृ
 तम् ॥ सर्वभूतग्रहव्याधिकृत्याहुःखादिवारणम् ॥ ४६ ॥ द्रोहोन्मादरिपुत्रासस
 र्वपापहरंमतम् ॥ आपन्नाशकमेतत्स्याद्वश्यदंशिवदंपरम् ॥ ४७ ॥ फलत्रय
 युतैःकल्पैःपञ्चगव्येपचेदघृतम् ॥ प्रस्थंचकल्पद्रव्याणिमुस्ताशुण्ठीनिशातथा ॥
 ४८ ॥ चित्रकैलाशतावर्योवचावाढ्यावृषातथा ॥ मांस्याह्वाचविडङ्गचमञ्जिष्ठा
 कटुरोहिणी ॥ ४९ ॥ मनुनानेनसञ्जप्तं बन्ध्यापुत्रप्रदायकम् ॥ भूतप्रेतपिशा
 चादिभयघ्ननात्रसंशयः ॥ ५० ॥ पञ्चगव्याज्यमेतस्यगर्भरक्षाकरंपरम् ॥
 गुटिकागुग्गुलुंकृत्वाहुनेदष्टसहस्रकम् ॥ ५१ ॥ दिवसत्रितयंवापिचतुर्दिव
 समेवच ॥ भवेत्सर्वोपद्रवानां नाशोमन्त्रगदस्यच ॥ ५२ ॥ अपामार्गसमि
 द्भिश्चहुनेदयुतसङ्ख्यया ॥ भूतज्वरभयव्याधिकृत्यापस्मारनाशनम् ॥ ५३ ॥
 घृताक्नैःकमलैर्हुत्वाश्रीवृद्धिलभतेनरः ॥ आज्याक्नाभिश्चूर्वाभिर्होमादीर्घा
 युराप्नुयात् ॥ ५४ ॥ पलाशस्यसमिद्भिश्चमेधावृद्धिःप्रजायते ॥ वस्त्रार्थीश्वे
 तकुमुदैराज्याक्नैर्हुत्वाह्वान्नरः ॥ ५५ ॥ पशूनांवृद्धिमन्विच्छन्नहुनेत्सकमलै
 र्घृतैः ॥ औदुम्बरसमिद्धोमात्पुत्रलाभोभवेदध्रुवम् ॥ ५६ ॥ अष्टोत्तरसहस्रंचहुनेद
 श्वत्थजैस्तथा ॥ समिद्धैर्महारोगमुक्त्रयेयंविधिःस्मृतः ॥ ५७ ॥ चक्रमध्येस्थितं
 स्वंचचिन्तयन्त्योमनुंजपेत् ॥ एकोपिदुर्जयोयुद्धेभवत्येवनसंशयः ॥ ५८ ॥
 कल्पान्ताग्निनिभंचक्रंवैरिणोयस्यमूर्द्धनि ॥ स्मरेत्सप्तदिनंतस्यज्वलनप्रति
 मोज्वरः ॥ ५९ ॥ भवेत्त्रिंशदिनैश्चाथप्राप्नोतिमरणंध्रुवम् ॥ सकारंस्वरसंयु
 क्तंयाहीतिपदवेष्टितम् ॥ ६० ॥ संस्मरेद्यस्यशीर्षेतुतस्योच्चाटोदशाहतः ॥
 मण्डलान्मरणंयातिसान्तंकाकनिभंरिपोः ॥ ६१ ॥ मूर्द्धिस्मरेच्चसप्ताहादुच्चा
 टोवामृतिर्भवेत् ॥ शरच्छशाङ्कप्रतिमंमुधाधाराभिवर्षिणम् ॥ ६२ ॥ सकारंसंस्म
 रेन्मूर्द्धिसजीवेच्छरदांशतम् ॥ पट्टोणंविलिखेत्कोणपट्टेऽस्तुसमालिखेत् ॥
 ६३ ॥ कर्णिकायांतथाठंचशेषमन्त्रार्णकंतथा ॥ साध्यनामलिखेन्मध्येका
 र्मीरैर्भूर्जपत्रके ॥ ६४ ॥ आपन्निवारणंयन्त्रंभूतप्रेतभयापहम् ॥ अथान्यं

सम्प्रवक्ष्यामि सुदर्शनमहामनुम् ॥ ६५ ॥ तारो नमो भगवते महासुदर्शनं
वदेत् ॥ डेन्तं हुंफट् षोडशाणो मुन्याद्यं पूर्ववन्मतम् ॥ ६६ ॥ तथान्यासश्च
पूजायां सर्वरक्षाकरो मनुः ॥ जपेद्द्वादशलक्षाणि प्रत्येकं क्रमतो हुनेत् ॥ ६७ ॥
चतुर्विंशच्छतानीति तिलांश्चापि ससर्पपान् ॥ बिल्वाज्यपालाशसमित्पाय
सानातिकीर्तितम् ॥ ६८ ॥ अनुरूपजपध्यानान्मन्त्रोयं वाञ्छितप्रदः ॥
लिखेदादौ तु षट्कोणं मध्यकोणे पुतं लिखेत् ॥ ६९ ॥ एकैकं विलिखेद्दर्शनं बहि
र्भूपुरवेष्टनम् ॥ सम्पातसाधितं चैतद्गर्भिणीगर्भरक्षकम् ॥ ७० ॥ उन्मादग्रह
भूतादीनां भिचारांश्च नाशयेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मालामन्त्रं सुदर्शनम् ॥
७१ ॥ तारो नमो भगवते महापूर्वपदत्रयम् ॥ डेन्तं सुदर्शनं चक्रं ज्वालां डेन्तं
ततो वदेत् ॥ ७२ ॥ दीप्तरूपं सर्वनाथरक्षयुग्मं च मां महा ॥ बलायाग्निवधूहुं
फट् ख्यातो वेदाक्षरो मनुः ॥ ७३ ॥ ध्यानपूजादिकं प्राग्वज्जपो वर्णसहस्रकम् ॥
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मालामन्त्रं सुदर्शनम् ॥ ७४ ॥ ॐ क्लीं सुदर्शनमहाचक्र
राजदहद्वयम् ॥ सर्वदुष्टभयं द्विर्द्विः कुरुच्छिन्धि च भिन्धि च ॥ ७५ ॥ विदारय
द्वयं प्रोक्त्वा परमन्त्रान् ग्रसद्वयम् ॥ भक्षयद्वितयं प्रोच्य भूतानि त्रासयद्वयम् ॥
७६ ॥ हुंफट् स्वाहेति चक्राय नमो वदेन्नगाक्षरः ॥ सुदर्शनमहामन्त्रः संग्रा
मे विजयप्रदः ॥ ७७ ॥ ध्यानपूजादिकं सर्वज्ञेयमस्य षडर्णवत् ॥ जपेद्दर्शनसह
स्राणिततः सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ७८ ॥ जप्त्वा दौ चाष्टसाहस्रं रणे गच्छेद्द्रुतं ज
यी ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि शङ्खमन्त्रं जयप्रदम् ॥ ७९ ॥ ॐ क्लीं जलचरायेति
स्वाहान्तोयं नवार्णकः ॥ विष्णुहस्तगतं ध्यात्वा यः शङ्खं नित्यमर्चयेत् ॥ ८० ॥
पूजान्ते प्रजपेन्मन्त्रमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ पाञ्चजन्येन चैकत्वं ध्यायेज्जपसमाप
नम् ॥ ८१ ॥ कुर्यादेवं मासषट्कं ततः सिद्धो भवेन्मनुः ॥ पाञ्चजन्यममं शङ्ख
मात्मानं विष्णुमेव च ॥ ८२ ॥ ध्यात्वा भिवादयेच्छङ्खं रणे विजयकारकम् ॥

१ ॐ नमो भगवते महासुदर्शनाय हुंफट् २ ॐ नमो भगवते महासुदर्शनाय महाचक्राय महा
ज्वालाय दीप्तरूपं सर्वनाथ रक्षरक्ष मां महाबलाय स्वाहा हुंफट् ३ ॐ क्लीं सुदर्शनमहाचक्र
राज दहदह सर्वदुष्टभयं कुरुकुरु छिन्धि छिन्धि भिन्धि भिन्धि विदारय विदारय परमन्त्रान्
ग्रसग्रस भक्षय भक्षय भूतानि त्रासय त्रासय हुंफट् स्वाहा चक्राय नमः ॥ इति मन्त्रः ॥

तौरोमारः खड्गतीक्ष्णभिन्धिभिन्धीति हुंचफट् ॥ ८३ ॥ द्वादशार्णः खड्गमन्त्रो
 योजपेदद्वादशाक्षरम् ॥ प्रत्यहं पूजयेत् खड्गं कलयेन्मरणं विना ॥ ८४ ॥ खड्गसि
 द्धिस्तस्य भूयान्न कदाचित्पराजयः ॥ दैवान्निष्कासिते तस्मिन् फलाद्यंछेदयेत्त
 दा ॥ ८५ ॥ पूजयित्वा ततः कोणे स्थापयेत्पणमेदपि ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि ध
 नुर्मन्त्रं नवाक्षरम् ॥ ८६ ॥ शार्ङ्गाय सशरायेति हुंचफट् जप्यो नवायुतम् ॥ तिलाज्य
 होमः संसिद्धो मन्त्रः स्यान्नित्यपूजनात् ॥ ८७ ॥ ततो धनुषि वाणाढ्येशार्ङ्ग
 ध्यानं समाचरेत् ॥ अजयं जयते धन्वी शार्ङ्गमन्त्रं समुच्चेत् ॥ ८८ ॥ अथ वक्ष्ये
 गदामन्त्रं तौरं कामं समुच्चेत् ॥ कौमोदकिमहासर्वबले सर्वासुरान्तकि ॥ ८९ ॥
 प्रसीद हुंचफट् स्वाहेति पञ्चविंशार्णको मनुः ॥ जपेत्तक्षमिमं मन्त्रं पूजयेन्नित्यशो
 गदाम् ॥ ९० ॥ कौमोदकीं स्मरेत्तत्र द्ध्वज्युद्धे जयी भवेत् ॥ साधको वा गजा
 रूढो गदाहस्तो विशेषेण ॥ ९१ ॥ स्वयं विष्णुरिति ध्यायंस्तत्काले सर्वशत्रवः ॥
 भयभीताः पलायन्ते चतुरङ्गवला अपि ॥ ९२ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मुश
 लस्य मनुष्यवम् ॥ कामसंवर्त्तकपदं मुशलं पोथयद्वयम् ॥ ९३ ॥ हुंचफट् स्वाहा
 न्तको मन्त्र ऊनविंशतिवर्णकः ॥ प्रजपेदयुतं मन्त्रं स्वादिरीः समिधो हुनेत् ॥ ९४ ॥
 घृताक्वाश्चायुतं मन्त्रसिद्धिस्तस्य प्रजायते ॥ गृहीत्वा मुशलं हस्ते जपेन्मन्त्रं रणे
 विशेषेत् ॥ ९५ ॥ पलायन्ते स्यरिपवो दक्षोरुद्राद्यथा तथा ॥ शत्रोः प्रतिकृतिं चै
 व कुर्यान्नामक्रियान्वितम् ॥ ९६ ॥ लिखित्वा हृदये तस्य क्रोधान्मुशलधार
 णम् ॥ कुर्यादरेर्वा गदादेः स्तम्भः स्यान्नात्र संशयः ॥ ९७ ॥ अथां कुशमनुव
 क्ष्ये तारं मदनमं कुशम् ॥ कञ्चुद्वयं च वर्मास्त्रं स्वाहान्तो विश्ववर्णकः ॥ ९८ ॥
 अंकुशस्य मनुश्छन्दो मतिर्गणपतिर्मुनिः ॥ देवश्चात्रांकुशो विष्णुरूपी जग
 विमर्दकः ॥ ९९ ॥ भूभूत्रिवेदयुग्माक्षिवर्णैः कुर्यात्पटङ्गकम् ॥ केवलांकुश
 पूजात्रयो लक्षत्रयोदश ॥ १०० ॥ साध्ये सद्द्रव्यहोमः स्यात्सिद्धमन्त्रो नृपा
 निपून् ॥ अथ प्रवक्ष्ये पाशस्य मन्त्रं तारं मनोभवम् ॥ १ ॥ पाशं वधयुगं चै

१ ॐ ह्रीं खड्गतीक्ष्णभिन्धिभिन्धीति हुंचफट् २ शार्ङ्गाय सशरायेति हुंचफट् ३ ॐ ह्रीं कौमोदकि
 महासर्वबले महासुरान्तकि प्रसीद हुंचफट् स्वाहा ४ कामसंवर्त्तकमुशल पोथय पोथय हुंचफट्
 स्वाहा ॥

वाकर्षयद्वितयंचहुम् ॥ फट्स्वाहेत्यूनविंशाणोर्विरुणोमुनिरुच्यते ॥ २ ॥
समुद्रश्चामितच्छन्दोभूभूषट्सप्तनेत्रकैः ॥ नेत्रैरङ्गानितस्मैचध्यायेद्वरुणहस्त
कम् ॥ ३ ॥ लक्षत्रयंभवेद्धोमःकैरवारुणप्रसूनकैः ॥ सिद्धमन्त्रोहुनेदाज्यंव
शयार्थमयुतेतथा ॥ ४ ॥ मारणायमधुसितेद्वेपतैलंततोगुडम् ॥ अथच्छत्रमनुं
वक्ष्येच्छत्रायनमस्त्विति ॥ ५ ॥ मुनिर्मन्त्रश्चच्छन्दोस्यगायत्रीदेवताहरः ॥
छत्ररूपंध्यानमस्यस्वर्णदण्डंसितप्रभम् ॥ ६ ॥ आरक्ककलशंध्यायेन्मस्तके
स्वेचपूजयेत् ॥ वर्णलक्षजपेन्मन्त्रंहोमःस्यादघृतपायसैः ॥ ७ ॥ तर्पणाद्यं
ततःकुर्याच्छत्रमन्त्रस्यसिद्धये ॥ साधयित्वामनुंचैनंगतराज्योविशेद्रणम् ॥
८ ॥ एकोपिसरिपूजित्वाराज्यंतुलभतेहुतम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिलोक
रूपमनुंपरम् ॥ ९ ॥ चामरस्यग्रहावेशदृष्ट्यादिकनिवारणम् ॥ शशाङ्ककर
सङ्काशक्षीरडिण्डिमपाण्डुर ॥ १० ॥ प्रोत्सारयाशुदुरितंचामरश्रीनमोस्तुते ॥
द्वात्रिंशच्चसहस्राणिजपित्वासुरभेधृतम् ॥ ११ ॥ हुत्वासिद्धोभवेन्मन्त्रोनि
त्यंचामरमर्चयेत् ॥ तेनग्रहाभिभूतावाडुस्साध्यादीर्घरोगिणः ॥ १२ ॥ सप्ता
हमार्ज्जिताःसायंप्रातःस्युर्दोषवर्जिताः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिध्वजमन्त्र
द्वयंप्रिये ॥ १३ ॥ शक्रकेतवेचमहावीर्यायश्यामवर्णकम् ॥ डेन्तंचच्छत्र
राजायनमोनारायणध्वज ॥ १४ ॥ गरुडासनरक्षद्विरायुधानिरिपून्दह ॥
द्वयंवर्मास्त्राग्निजायाद्विपञ्चाशार्णकोमनुः ॥ १५ ॥ ध्वजमन्त्रंजपेत्पञ्चसह
स्रंसिद्धयेहुनेत् ॥ आज्यैःपश्चाल्लिखेद्यन्त्रंस्वसैन्याङ्कैश्चसम्मितम् ॥ १६ ॥
ध्वजंतुपूजयेन्नित्यंशत्रुभीतिनिवारणम् ॥ अथवक्ष्येपताकायामन्त्रंतरंमा
त्रयम् ॥ १७ ॥ हिरण्यकशिपोर्युद्धेपूतनेदैवतासुरे ॥ रणारपतिकालेतिनेतिमृ
त्युपदंवदेत् ॥ १८ ॥ कालेहत्रिदहद्वन्द्वरिपून्सर्वान्पताकिके ॥ हुंफट्स्वा
हेतिमन्त्रोत्रचैनंपञ्चायुतंजपेत् ॥ १९ ॥ ततस्त्रिमधुरैर्होमादिकैःसिद्धोभवे
न्मनुः ॥ बीजवर्णपताकायांलिखेदङ्गक्रमेणतु ॥ २० ॥ स्थितप्राणांचतां
द्वद्धारिपुर्यातिदिशोदश ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिशूलमन्त्रंध्रुवंवदेत् ॥ २१ ॥
त्रिशूलायनमश्चेतिमन्त्रःसप्ताक्षरोमतः ॥ उष्णिक्छन्दोवामदेवोमुनिर्देवः
पिनाकधृक् ॥ २२ ॥ शिवहस्तगतंध्यायेच्छूलंलक्षत्रयंजपेत् ॥ होमस्तुवि

ल्वपत्रैः स्यात्सिद्धो मन्त्रस्त्वयं भवेत् ॥ २३ ॥ ॐ क्लीं सर्वायुधायै च पिनाकि
 निर्मिते वदेत् ॥ शूलाकृष्टे च गिडवृते सर्वदुष्टनिवर्हिणि ॥ २४ ॥ सर्वसत्त्वाङ्गभूते
 च देवताप्रतिपादिते ॥ क्षुरिकेरक्षमां नित्यं सर्वाशुभविनाशिनि ॥ २५ ॥
 शान्तिपक्षे द्रव्यं देधाहृतसप्तत्यक्षरो मनुः ॥ जप्त्वा वर्णसहस्रं चेत्सिद्धः शत्रुनिवा
 रणः ॥ २६ ॥ अथ वक्ष्ये कटारस्य मनुं श्लोकस्वरूपकम् ॥ शस्त्रिणामेव सर्वे
 पांयोस्तिरक्षाकरः परः ॥ २७ ॥ रक्षाङ्गानि गजानुरक्षरक्षवाजिधनानि च ॥
 मम देहं सदा रक्ष कटारकनमोस्तुते ॥ २८ ॥ जपेद्दर्णसहस्राणि तिलाज्यैर्होम
 माचरेत् ॥ स्थापयेत्सिद्धमन्त्रस्तुततः स्थाने कटारकम् ॥ २९ ॥ तत्र सम्पूज
 येत्तच्च नाग्निचौरादिजं भयम् ॥ अथ वक्ष्ये श्लोकरूपं कुन्तमन्त्रं जयप्रदम् ॥
 ३० ॥ प्राप्तयानयशत्रूंस्त्वमनया देवमायया ॥ गृहाण जीवनं तेषां मम सैन्यं च
 रक्षताम् ॥ ३१ ॥ प्राग्वज्जपादिना सिद्धः प्रयोगार्हो मनुर्भवेत् ॥ कुर्यादष्टांगु
 लन्यासान्धातुजान्नखजानपि ॥ ३२ ॥ दिगष्टकेरेण यात्वारिपूणां कदनं
 भवेत् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि वर्माणं वर्मसम्पुटम् ॥ ३३ ॥ वर्मशर्मप्रदत्वं मां
 रक्ष रक्ष समन्ततः ॥ अष्टादशाक्षरो मन्त्रो जप्यस्तावत्सहस्रकम् ॥ ३४ ॥ आज्यै
 स्तावद्भुनेत्सिद्धस्तत्सम्पातेन संस्कृतम् ॥ संग्रामे कवचं धृत्वा रिपून् हत्वा प्रया
 त्यसौ ॥ ३५ ॥ तत्रैव स्वीयवर्षाणामङ्कयन्त्रं क्षितिप्रदम् ॥ अथातो दण्डगाय
 त्रीं वक्ष्ये हंहितकाम्यया ॥ ३६ ॥ नानादण्डविनिर्मुक्तो जपाद्यस्याः प्रजाय
 ते ॥ जपमात्रेण संसिद्धिर्हुनेच्च घृतपायसैः ॥ ३७ ॥ ब्रह्मोद्भवाय विद्महे स्वर्णरू
 पाय धीमहि ॥ तन्नो दण्डः प्रचोदयात् ॥ ३८ ॥ सहस्रायुतमारभ्य कार्ग्यलाघ
 वगौरवात् ॥ कोट्यन्तं प्रजपेन्मन्त्री सर्वदण्डैर्विमुच्यते ॥ ३९ ॥ ॐ क्लीं रामा
 युधायेति श्रीं पं परशवेनमः ॥ तिथ्यक्षरोयं परशोर्मन्त्रः संग्रामसिद्धिदः ॥ ४० ॥
 इत्यायुधानां मनवः समाख्याताः सुरेश्वरि ॥ गोपिता बहुतन्त्रेषु किमन्यच्छ्रोतु
 मिच्छसि ॥ १४१ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुपमते मेस्तन्त्रेशिवप्रणीतश्रायुधमन्त्रकथनं

नामैकोनत्रिंशः प्रकाशः ॥ २९ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ शक्तिं विना न देवोस्ति शक्तिश्चापि पतिविना ॥ न चास्ती
तिपुराप्रोक्तमत्र शक्तीर्वदाधुना ॥ १ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ लक्ष्मीरुक्ताविष्णुश
क्तिरन्या अपि वदामिते ॥ यतिभिः केवलो देवः सेव्यो नान्यैस्तथा त्रिभिः ॥ २ ॥
शक्तिश्च केवला सेव्या वाममार्गरतैर्द्विजैः ॥ यतस्तु धर्मपतितो वाममार्गिपुमान्
मतः ॥ ३ ॥ ये हरिं वाममार्गेण पूजयन्त्यदिजातयः ॥ तेषां भुक्तिश्च मुक्तिश्च तदन्ते
त्वं मनुं शृणु ॥ ४ ॥ आद्यक्षरं च सकलं कूटमायान्वितं वदेत् ॥ वदयुग्मं च चित्रे
श्वरीवाग्बीजं दहाङ्गना ॥ ५ ॥ द्वादशाणो मनुः प्रोक्तो मुनिर्ब्रह्मासमीरितः ॥
चित्रेश्वरीदेवतास्याच्छन्दोगायत्रमुच्यते ॥ ६ ॥ षड्दीर्घयुक्कूटेन षडङ्गवि
धिरीरितः ॥ नीलोत्पलदलश्यामांमदाघूर्णितलोचनाम् ॥ ७ ॥ नानालङ्क
रणोपेतारक्तावस्त्रोपशोभिताम् ॥ क्रीडन्तीं हरिणा सार्धं स्थगितां च वने वने ॥ ८ ॥
एवं ध्यात्वा ततो मन्त्री कुर्व्यात्पूजां यथाविधि ॥ नोपास्या जातु चिद्धिप्रैर्वा ममा
र्गप्रभावतः ॥ ९ ॥ अथ विष्णोः प्रवक्ष्यामि कुलजां शक्तिमुत्तमाम् ॥ सेव्या कौलि
कमार्गेण तदधीनस्तदा हरिः ॥ १० ॥ वाग्बीजं कुलजे वह्नौ सरस्वत्यनलाङ्ग
ना ॥ एकादशाक्षरो मन्त्रो मुनिः स्याद्दामकेश्वरः ॥ ११ ॥ त्रिष्टुप्छन्दस्तुकुल
जादेवता परिकीर्तिता ॥ पञ्चाङ्गस्यात्पञ्चपदैरंगुष्ठादिषु विन्यसेत् ॥ १२ ॥
गौराङ्गीनीलवसनानानालङ्कारभूषिता ॥ क्रीडन्ती हरिणा सार्धं महावटसमा
श्रिता ॥ १३ ॥ पूजादिकं चरेदस्या उग्रतारासमोजपः ॥ अत्रैकादश
लक्षाणि सुराणां संच होमयेत् ॥ १४ ॥ भगपूजां विशेषेण कुर्व्याद्दीरांश्च भो
जयेत् ॥ एकान्ते यो वटाधस्ताल्लिङ्गं यो नौ प्रवेश्य च ॥ १५ ॥ लक्षमात्रं ज
पेद्यस्तु त्रिकालज्ञः स जायते ॥ पञ्चमासं पूजयित्वा वटाधस्ताच्च तां निशि ॥
१६ ॥ षण्मासं नियतं देवीं वाग्बुद्धिस्तस्य जायते ॥ सन्ध्याद्वये चार्धरात्रौ
यो वर्षे कं प्रपूजयेत् ॥ १७ ॥ कुलजां पञ्चमैः सस्याद्धनधान्यसमन्वितः ॥
राजमान्यो महातेजाः पूज्यते सकलैर्जनैः ॥ १८ ॥ अथ मार्गद्वयोपास्यां वक्ष्ये
गोपालसुन्दरीम् ॥ मायाश्रीकामबीजानि कृष्णायैति पदं वदेत् ॥ १९ ॥ ए
कोनविंशकं वर्णरुद्रदेवस्वरौ तथा ॥ पञ्चमं च ततो बीजमेभिः सप्तमकूटकम् ॥ २० ॥
गोविन्दाय पदं पश्चाच्चित्रेश्वर्यादिकूटकम् ॥ गोपीजनवल्लभाय ततश्च कम

लत्रयम् ॥ २१ ॥ कूटरूपं समुच्चार्य वदेद्देहं सवाहिनीम् ॥ त्रयोविंशाक्षरो मन्त्रो
 भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ २२ ॥ मुनिर्विधाता दक्षेतु वामे चानन्दभैरवः ॥ छन्द
 स्तु देवी गायत्री देवो गोपाल सुन्दरी ॥ २३ ॥ त्रित्रिवेदाब्धिवेदादिवर्णैः कूटविही
 नितैः ॥ षडङ्गविधिरुद्रिष्टो मन्त्रवर्णान्न्यसेत्तनौ ॥ २४ ॥ कूटत्रयविहीनां
 श्च विंशत्यङ्गेषु विन्यसेत् ॥ मूर्द्धिभाले भुवोरक्षणेः कर्णयोर्नासयोर्मुखे ॥ २५ ॥
 चिबुके च गले वाहोर्हृदये जठरे तथा ॥ नाभौ लिङ्गे गुदे सक्थनोर्जानुनोर्जङ्घयोर
 पि ॥ २६ ॥ गुल्फयोः पादयोः सृष्टिन्यासोऽयं परिकीर्तितः ॥ हृदयाद्योभुजान्तश्च
 न्यासोऽयं स्थितिसञ्ज्ञकः ॥ २७ ॥ पादादिमस्तकान्तश्च संहारः परिकीर्तितः ॥
 एवं न्यासत्रयं कृत्वा पुनः सृष्टिस्थितिं चरेत् ॥ २८ ॥ ततश्च करशुद्ध्याख्यं न्यासं
 कुर्वीत तच्छृणु ॥ ह्रीं श्रीं पूर्वञ्च आञ्च स्वरोऽन्यस्येत्क्रमेण तु ॥ २९ ॥ मध्यानामा
 कनिष्ठासु पुनस्तानेव विन्यसेत् ॥ मायां रमां तथा ह्रीं च कामबीजं हकारयुक् ॥ ३० ॥
 ह्रीं च चक्रासनायेति हृदुक्काजङ्घयोर्न्यसेत् ॥ मायां लक्ष्मीं समुच्चार्य हसयुक्कानि
 चोचरेत् ॥ ३१ ॥ वाक्कामं सौ च बीजानि सर्वमन्त्रासनाय च ॥ नमोन्तःशक्र
 वर्णोऽयं विन्यसेज्जानुनोस्तथा ॥ ३२ ॥ लज्जां लक्ष्मीं समुच्चार्य साध्यसिद्धास
 नाय च ॥ नमः प्रोक्तान्यसेलिङ्गे रुद्रवर्णोऽयमीरितः ॥ ३३ ॥ ततो वाग्देवतान्या
 संकुर्यात्तस्य मनुं शृणु ॥ मेघवर्णा वदेन्नेन्तां सविन्दुं परिमतस्वरम् ॥ ३४ ॥ आद्यं
 बीजं षोडशार्णं बीजयुक्तं ततो वदेत् ॥ तदेव बीजं वशिनी देवतायै नमस्तथा ॥ ३५ ॥
 सप्तविंशतिवर्णोऽयं मन्त्रः शिरसि विन्यसेत् ॥ कवर्गं विन्दुसंयुक्तं कामं कामेश्वरी
 तथा ॥ ३६ ॥ वाग्देवतायै हृदयं न्यसेद्भाले घनार्णकम् ॥ चवर्गं विन्दुसंयुक्तं द
 शरामेषु वर्णकान् ॥ विन्दुतुर्यान् सरोपेतान् षष्ठं बीजमुदाहृतम् ॥ ३७ ॥ मो
 दिनी वाग्देवतायै नमः षोडशवर्णकम् ॥ भ्रूमध्ये विन्यसेन्मन्त्रं त्वर्गं विन्दुसंयुत
 म् ॥ ३८ ॥ द्वितीयपञ्चमौ षष्ठस्वरविन्दुसमन्वितौ ॥ विमला वाग्देवतायै नम
 श्चेति गले न्यसेत् ॥ ३९ ॥ तवर्गं विन्दुसंयुक्तं त्रिसप्तमनुवर्णकान् ॥ विन्दुतु
 र्यस्वरोपेतं बीजं प्रोक्ता तथा रुणा ॥ ४० ॥ वाग्देवतायै च नमो न्यसेद्दृदिनृपा
 र्णकम् ॥ पवर्गं विन्दुसंयुक्तं माद्यमन्त्रं च पञ्चमम् ॥ ४१ ॥ तृतीयं च द्वितीयं च ष
 ष्ठविन्दुसमन्वितम् ॥ जयन्ती वाग्देवतायै नमोऽयं नृपवर्णकः ॥ ४२ ॥ यवर्ग

बिन्दुसंयुक्तमीशागत्र्यक्षिवर्णकम् ॥ बिन्दुषष्ठस्वरोपेतंकूटकान्तमुदाहृतम् ॥
 ४३ ॥ सर्वैश्वर्यैचवाग्देवतायैहृषोडशाक्षरः ॥ मूलाधारेन्यसेदेनंसवर्गबिन्दु
 संयुतम् ॥ ४४ ॥ क्षीबीजंकौलिनीवाग्देवतायैचहृदन्तकम् ॥ न्यसेद्दूर्वादिपा
 दान्तंन्यासंवाग्देवताभिधम् ॥ ४५ ॥ ततोमन्त्रस्थितंकूटत्रयंकाम्यंहृदिन्यसे
 त् ॥ कूटत्रयद्विरावृत्याषडङ्गपुनराचरेत् ॥ ४६ ॥ कमलावसुधायुक्त्वायेच्छ्री
 चक्रगंहरिम् ॥ क्षीराम्भोधौसितदीपेवनेकल्पद्रुमादिभिः ॥ ४७ ॥ व्यासेत
 स्मिन्स्वर्णमयंचिन्तयेद्रत्नमण्डपम् ॥ मण्डपेतत्रश्रीपीठेस्थितंकृष्णंविभावयेत् ॥
 ४८ ॥ पद्ममष्टदलंशङ्खवाणान्वंशीचदक्षिणैः ॥ भुजैर्दधानंवागैस्तुचापंपाशं
 तथांकुशम् ॥ ४९ ॥ विपश्चीचमहारत्ननानाभरणभूषितम् ॥ पीताम्बरधरंगो
 पीसमूहैःपरितोवृतम् ॥ ५० ॥ आदावष्टदलेपद्मेकर्णिकायांपडङ्गकम् ॥ पूर्वा
 दिकदलेवासुदेवंशान्तिक्रमाद्यजेत् ॥ ५१ ॥ सङ्कर्षणंश्रियंप्रद्युम्नाख्यंचा
 पिसरस्वतीम् ॥ अनिरुद्धंरतिंपत्राग्रेष्वर्च्याअष्टनायिकाः ॥ ५२ ॥ रुक्मिणीं
 सत्यभामांचकालिन्दीजाम्भवन्तिकाम् ॥ मित्रविन्दांलक्ष्मणांचसत्यांनाग्न
 जितींतथा ॥ ५३ ॥ तद्बाह्येष्टदलेपूज्यास्तदग्रेनिधयोनव ॥ महापद्मश्चपद्म
 श्चशङ्खोमकरकच्छपौ ॥ ५४ ॥ मुकुन्दकुन्दनीलाश्चसर्वश्चनिधयोनव ॥
 योगिन्यस्तुरहस्याख्यास्तदग्रेष्टदलेर्चयेत् ॥ ५५ ॥ यक्षिणीचापिकामेशीका
 मिनीमादिनीबलात् ॥ जयिनीचैवसर्वेशीकौलिनीत्यष्टशक्रयः ॥ ५६ ॥ ततोदश
 दलेपूज्यानिर्गर्भाख्यास्तुयोगिनी ॥ सर्वज्ञासर्वशक्तिश्चसर्वैश्वर्यफलप्रदा ॥
 ५७ ॥ सर्वज्ञानमयीपश्चात्सर्वज्ञानविनाशिनी ॥ सर्वाधारस्वरूपाचसर्वपाप
 हरापरा ॥ ५८ ॥ सर्वानन्दमयीपश्चात्सर्वरक्षास्वरूपिणी ॥ सर्वेप्सितार्थफल
 दापरिचमादिविलोमगाः ॥ ५९ ॥ तदग्रिमेदशदलेपूजयेत्कुलयोगिनीः ॥
 सर्वसिद्धिप्रदात्वाद्यासर्वसम्पत्प्रदापरा ॥ ६० ॥ सर्वप्रियङ्गरीचैव सर्वमङ्गलका
 रिणी ॥ सर्वकामप्रदापश्चात्सर्वदुःखविमोचिनी ॥ ६१ ॥ सर्वमृत्युप्रशमनी
 सर्वविघ्नविनाशिनी ॥ सर्वाङ्गमुन्दरीचैवसर्वसौभाग्यदायिनी ॥ ६२ ॥ अग्रे
 चतुर्दशारेतुयोगिन्यःसाम्प्रदायिकाः ॥ परिचमादिविलोमेनपूजयेत्क्रमतस्तु
 ताः ॥ ६३ ॥ सर्वसंक्षोभिणीचैवसर्वविदाविणीतथा ॥ सर्वाकर्षिणीकामप्रोक्तास

वाह्यादकरीतथा ॥ ६४ ॥ सर्वसम्मोहिनीचैवसर्वस्तम्भनकारिणी ॥ सर्वजृम्भ
 णिकाप्रोक्ताततःसर्ववशङ्करी ॥ ६५ ॥ सर्वरञ्जनिकाचैवसर्वोन्मादनिकातथा ॥
 सर्वार्थसाधिनीचैवसर्वसम्पत्तिरूपिणी ॥ ६६ ॥ सर्वमन्त्रमयीचापिसर्वद्वन्द्वक्षय
 ङ्करी ॥ ततोष्टारेपुराप्रोक्तायोगिनीःपरिपूजयेत् ॥ ६७ ॥ पूर्वादिष्वनुलोमेनव
 न्यूककुमुमप्रभाः ॥ अनङ्गकुसुमात्वाद्याद्वितीयानङ्गमेखला ॥ ६८ ॥ अनङ्गमद
 नातद्वदनङ्गमदनातुरा ॥ अनङ्गलेखाचानङ्गवेगानङ्गाङ्कुशातथा ॥ ६९ ॥ अ
 नङ्गमालिनीत्वष्टौपाशाङ्कुशलसत्कराः ॥ तदग्रेषोडशारेतुपरिचमादिविलोम
 तः ॥ ७० ॥ कामाकर्षिणिकापूर्वबुद्ध्याकर्षिणिकापरा ॥ अहङ्काराकर्षिणीचशब्दा
 कर्षिणिकातथा ॥ ७१ ॥ स्पर्शाकर्षिणिकातद्वद्रूपाकर्षिणिकाभवेत् ॥ रसाकर्षि
 णिकाप्रोक्तागन्धाकर्षिणिकामता ॥ ७२ ॥ चिन्ताकर्षिणिकाचापिधैर्याकर्षि
 णिकामता ॥ नामाकर्षिणिकाचैवबीजाकर्षिणिकातथा ॥ ७३ ॥ अमृताकर्षि
 णीचापिस्मृत्याकर्षिणिकामता ॥ शरीराकर्षिणीपश्चादात्माकर्षिणिकात
 था ॥ ७४ ॥ तदग्रेष्टदलेपूज्यायोगिन्यःप्रकटाइह ॥ श्लोभणद्रावणाकर्षमनोन्मा
 दमहाङ्कुशाः ॥ ७५ ॥ खेचरीबीजसञ्ज्ञाचयोन्माख्यामूर्द्धतोयजेत् ॥ तद्वचा
 धःसमभ्यर्च्यतद्वहिर्भूरेयजेत् ॥ ७६ ॥ ब्राह्मयाद्यष्टौतद्वहिशचप्राग्ब्रह्मागारभू
 पुरे ॥ द्वारेद्वयंप्रागणिमामहिमालघिमेशिता ॥ ७७ ॥ वशितागुरुताभुक्तिः
 प्राकाम्यप्राप्तिरेवच ॥ रससिद्धिश्चदशमीसपर्य्येवंसमीरिता ॥ ७८ ॥ लक्ष्मे
 कंजपेन्मन्त्रंजुहुयात्पायसेनवै ॥ तर्पणादिततःकुर्यान्मन्त्रसिद्धिःप्रजायते ॥
 ८६ ॥ नवलक्षंजपेत्तांतुरुद्धरूपोनरोभवेत् ॥ करवीरजपुष्पैश्चहोमान्मोहयते
 जगत् ॥ ८० ॥ चन्द्रकुङ्कुमकस्तूरीहोमात्कामाधिकोभवेत् ॥ चम्पकैःपाटलै
 र्विल्वैर्वशमानयतेचिरात् ॥ ८१ ॥ करञ्जफलहोमेनभूतप्रेतादयोवशाः ॥ वि
 ल्वैःस्यादतुलालक्ष्मीरिक्षुखण्डैस्तथावशाः ॥ ८२ ॥ लाजाहोमोराज्यदायीम
 धुरोपद्रवक्षयः ॥ निशिस्वर्णफलैर्होमोरिपुसेनाविनाशकृत् ॥ ८३ ॥ दध्या
 ज्यदुग्धामधुभिःकृताद्धोमादवाप्नुयात् ॥ आरोग्यंसम्पदंकामंभनंशर्करयासु
 खम् ॥ ८४ ॥ कमलैर्धनसम्पत्तिर्दाडिमैराजवश्यता ॥ क्षत्रियोमातुलुङ्गैश्च
 वैश्यो नारिङ्गजैःफलैः ॥ ८५ ॥ शूद्रःकूष्माण्डसम्भूतैर्वश्याःस्युरचिराद्भुवम् ॥

पनसानांलक्षहोमादश्याःस्युश्चक्रवर्त्तिनः ॥ ८६ ॥ द्राक्षाफलैरिष्टसिद्धीरम्भा
 भिर्मन्त्रिणोवशाः ॥ नारिकेरैस्तुपाण्डित्यंतिलैःसर्वैष्टसिद्धयः ॥ ८७ ॥ गु
 ग्गुलैर्दुःखनाशःस्यात्सर्वैष्टशर्करागुडैः ॥ पायसैर्धनधान्यादिवन्धूकैःप्राणिनो
 वशाः ॥ ८८ ॥ पक्वचूतफलैर्होमादक्रमात्राद्धरावशा ॥ लवणैराजिकायुक्कैर्हो
 मादुष्टविनाशनम् ॥ ८९ ॥ कर्पूरहोमालभतेवाक्पतित्वंनरोचिरात् ॥ घृतहो
 मादीप्सितासिःशक्तिःस्यात्तिलतण्डुलैः ॥ ९० ॥ अथान्यं सम्प्रवक्ष्यामिवाम
 मार्गफलप्रदम् ॥ कृष्णस्यशक्तिंमुमुखींदिजानांनाधिकारिताम् ॥ ९१ ॥
 उच्छिष्टचाण्डालिनिमुमुखीदेविमहापिशा ॥ चिनीर्द्वींशचठःठश्चद्वाविंश
 त्यक्षरोमनुः ॥ ९२ ॥ भैरवोस्यमुनिश्छन्दोगायत्रीसुमुखीसुरी ॥ मुनिरामद्वि
 पद् चन्द्रबन्ध्वर्णैरङ्गकल्पनम् ॥ ९३ ॥ ततश्चसुमुखींध्यायेत्पूजाहारविभूषि
 ताम् ॥ रक्ताम्बरांरक्तवर्णारिक्तपुष्पानुलेपनाम् ॥ ९४ ॥ नृकपालंचखड्गंचकरा
 भ्यांदधतींनवाम् ॥ शवाशनांपीनकुचांदेवींश्रीसुमुखींभजे ॥ ९५ ॥ कालीपी
 ठेयजेद्देवींपञ्चकोणाढ्यकर्णिके ॥ अष्टपत्रेषोडशारेवृत्तभूगुरशोभिते ॥ ९६ ॥
 मूलेनमूर्त्तिसङ्कल्पपाद्यादीनिप्रकल्पयेत् ॥ चन्द्रांचन्द्राननांचारुमुखींचामी
 करप्रभाम् ॥ ९७ ॥ चतुरांपञ्चकोणेषुकेशरेष्वङ्गदेवताः ॥ ब्राह्मयाद्याअष्ट
 पत्रेषुषोडशारेकलादिकाः ॥ ९८ ॥ कलाकलानिधिःकालीकमलाचक्रिया
 कृपा ॥ कुलाकुलीनाकल्याणीकुमारीकलभाषिणी ॥ ९९ ॥ करालीच
 करालास्याकान्ताकामप्रदाकुजा ॥ भक्तोच्छिष्टेऽयुतंजप्त्वाजायतेसम्पदां
 पदम् ॥ १०० ॥ उच्छिष्टेनैवभक्तेनबलिंदद्यान्निरन्तरम् ॥ गव्याज्याकैःप्रजुहु
 याल्लक्षंसिद्धार्थतण्डुलैः ॥ १ ॥ भवन्तिवशगास्तस्यराजानोराजमन्त्रिणः ॥
 शस्त्राणिवशगानिस्युर्हुनेन्माज्जार्जमांसतः ॥ २ ॥ धनर्द्धिशृङ्गागमांसेनविद्या
 प्राप्तिस्तुपायसैः ॥ मधुपायससंयुक्तस्त्रीरजोयुक्ताससा ॥ ३ ॥ होममाचस्तः
 पुंसोजनतावशवर्त्तिनी ॥ मधुसर्पियुतैर्नागवल्लीपत्रैर्महाश्रियः ॥ ४ ॥ सद्यो
 निहतमार्जारमांसेनमधुसर्पिषा ॥ युक्तेनान्त्यजकोणाद्यैर्हुतैराकर्षतिस्त्रियः ॥
 ५ ॥ मध्वाकृशशमांसेनतत्फलंविद्ययासह ॥ उन्मत्ततरुजैर्दीप्तचिताग्नौजुहु
 याच्छदैः ॥ ६ ॥ कोकिलाकाकमांसेनमारयेदचिरादरीन् ॥ वायसालूक

योःपत्रैर्होमाद्विद्वेषयेदरीन् ॥ ७ ॥ गर्भपातःसगर्भायाउलूकच्छदहोमतः ॥
 आज्याक्त्रैर्वित्वपत्रैर्वामासमेकंसहस्रकम् ॥ ८ ॥ प्रत्यहंजुहुयात्तेनवन्ध्यापि
 लभतेसुतम् ॥ सौभाग्यार्थदुर्भगायावन्धूककुसुमैर्हुनेत् ॥ ९ ॥ चतुष्पथेव
 लिंदत्त्वाजपतश्चाष्टकायुतम् ॥ उच्छिष्टस्यचसादेवीप्रत्यक्षाजायतेचिरात् ॥
 १० ॥ यत्रनोक्ताहोमसंख्यामन्त्रोक्तन्तत्रनिर्दिशेत् ॥ वाममार्गेणसुमुखीक्षि
 प्रंकामविधायिनी ॥ ११ ॥ भोजनान्तेतदोच्छिष्टैर्जाप्यासास्वेष्टसिद्धये ॥
 नक्षिप्रफलदादेवीसुमुखीसुदृढापरा ॥ १२ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवाममार्गेण
 सिद्धिदाम् ॥ कृष्णप्रियामेकजटांहींत्रींहुंफट् चहृन्मनुः ॥ १३ ॥ अस्यन्या
 सादिमुन्यादितारापञ्चाक्षरीसमम् ॥ पूजावात्रपुरश्चर्याप्रोक्तालक्षचतुष्टयम् ॥
 १४ ॥ तद्वत्प्रयोगकरणंकृष्णभक्तिपरम्परा ॥ अथवक्ष्येचैकजटामन्त्रंसव्यवशी
 करम् ॥ १५ ॥ तौरोलज्जानमोभेतिगवत्येकजटेमम ॥ पुष्पंप्रतीक्षस्वस्वाहा
 द्वाविंशत्यक्षरोमनुः ॥ १६ ॥ ऋषिःपतञ्जलिश्छन्दोगायत्र्येकजटासुरी ॥
 षडङ्गविधिरुद्रिष्टोदीर्घपैद्युक्रमायया ॥ १७ ॥ ध्यानपूजाप्रयोगादिसर्वपू
 र्वोक्त्वद्भवेत् ॥ अथतत्रैकवीरायाःकृष्णशक्तेर्मनुंशृणु ॥ १८ ॥ यातुभार्गव
 रामेणकार्तवीर्यवधायच ॥ कृत्वास्वांशावरंरूपंवाममार्गेणसेविता ॥ १९ ॥
 तेनतन्त्रान्तरेप्रोक्तासेवारीतिर्मयासुराः ॥ जरासन्धभयात्कृष्णोयदासिन्धुंस
 माश्रितः ॥ २० ॥ तदारामेणनिर्दिष्टाश्रीकृष्णस्यजयैषिणः ॥ तामावाह्यस
 कृष्णोपिभोगेनपरितोषयेत् ॥ २१ ॥ आरेसुदर्शितंनार्यातस्मात्सारेणुकाम
 वत् ॥ सम्भोगेतुजपेन्मन्त्रीयथासन्तोषयेत्स्त्रियम् ॥ २२ ॥ सन्तुष्यतेतदा
 देवीरेणुकावरदाभवत् ॥ प्रैणवःकमलामायाक्रौंऐंपञ्चाक्षरोमनुः ॥ २३ ॥
 भैरवोस्यमुनिःपङ्क्तिश्छन्दोदेवीचरेणुका ॥ पैञ्चवर्णैःसमस्तेनषडङ्गविधिरीरि
 तः ॥ २४ ॥ हेमाद्रिसानाबुद्यानेनानाद्रुममनोहरे ॥ रत्नमण्डपमध्यस्थवेदि

१ नमः २ ॐ ह्रीं नमो भगवति एकजटेममपुष्पंप्रतीक्षस्वस्वाहा ३ हां ह्रीं हुं ह्रै ह्रौं ह्रूः इन
 छद्म वीजों को षडङ्गों में न्यासकरे जैसे हां हृदयाय नमः ह्रीं शिरसे स्वाहा इत्यादि ४ ॐ
 श्रीं ह्रीं क्रौं ऐं ५ क्रौं आदिक पांच अक्षरों को पांच अङ्गों में और सब मन्त्र से छठें याने
 अक्षर में न्यास करना जैसे ॐ हृदयाय नमः, श्रीं शिरसे स्वाहा, ह्रीं शिखायै वषट् इत्यादि ॥

कायांस्थितांस्मर ॥ २५ ॥ गुञ्जाहारीकर्णयुग्मेमयूरच्छदभूषिताम् ॥ कोद
 रडवाणौकरयोर्निववल्कलधारिणीम् ॥ २६ ॥ शोणपुष्पीनूपुरांचमल्लिका
 कलिकाभराम् ॥ यजेदष्टदलेपद्मेकर्णिकायांपडङ्गकम् ॥ २७ ॥ हुङ्कारीखे
 चरीचण्डाच्छेदनीक्षेपणीतथा ॥ स्त्रीतुङ्कारीक्षेमकारीतदग्रेभूपुरेयजेत् ॥ २८ ॥
 दिक्पतींश्चतदस्त्राणिपञ्चलक्षंजपेन्मनुम् ॥ विल्वकाष्ठैधितेवहौहुनेद्विल्वफ
 लैस्तथा ॥ २९ ॥ तर्पणाद्यैःसिद्धमन्त्रःप्रयोगानाचरेत्ततः ॥ मल्लीपुष्पैर्हु
 तौवश्यमिक्षुदण्डैर्धनाप्तयः ॥ ३० ॥ पञ्चगव्यैर्धनानिस्त्युरशोककुसुमैःसु
 ताः ॥ इन्दीवरैःकृतोहोमोनृपपत्नीवशङ्करः ॥ ३१ ॥ अन्नादिरत्नैःसकलंमधु
 कैर्वाञ्छितंभवेत् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकृष्णस्यातीववल्लभाम् ॥ ३२ ॥
 षोडशस्त्रीसहस्राणांयत्प्रभावात्प्रभुर्भवेत् ॥ तारोद्गीयोगिनीद्वेधायोगेश्वरि
 युगं वदेत् ॥ ३३ ॥ योगेभयङ्करीत्युक्तासकलस्थावरेतिच ॥ जङ्गमस्यमुखंप्रो
 च्यहृदयम्ममचोच्चरेत् ॥ ३४ ॥ वशमाकर्षयद्वन्द्वंस्वाहान्तःखशरणैकः ॥
 पितामहोमुनिःप्रोक्तश्छन्दोतिजगतीमता ॥ ३५ ॥ हरेःप्राणसमाशैलपुत्री
 देवीस्वयंवरा ॥ ॐ ह्रां जगत्त्रयवश्यमोहिन्यैहृदयायहत् ॥ ३६ ॥ त्रैलोक्य
 वश्यमोहिन्यैतारमायादिकंशिरः ॥ उरङ्गवश्यमोहिन्यै ॐ ह्रै माद्यंशिखाभवे
 त् ॥ ३७ ॥ ॐ ह्रौं सर्वराजवश्यमोहिन्यैकवचम्ममत् ॥ ॐ ह्रौं सर्वस्त्रीपुरुषमो
 हिन्यैइतिनेत्रकम् ॥ ३८ ॥ प्रणवोह्रःसर्ववश्यमोहिन्यैचास्त्रमीरितम् ॥ तत
 श्चमूलमन्त्रेणसर्वाङ्गेव्यापकंचरेत् ॥ ३९ ॥ संसारसागरेकृष्णंकीडन्तंवीक्ष्य
 शङ्करः ॥ तत्तत्सुखेच्छयाकृष्णरूपंजग्राहमोहनम् ॥ ४० ॥ आनन्दकान
 नंध्यायंस्तद्वदृष्ट्वागिरिजाभवत् ॥ मोहितास्वस्वरूपञ्चकृत्वाष्टगुणसुन्दरम् ॥
 ४१ ॥ तस्मिन्नवसरेविष्णुमयःपीताम्बरंदधत् ॥ जगौमङ्गलगीतानियावत्स्या
 न्मैथुनालयः ॥ ४२ ॥ मृतःकामोमङ्गलैस्तैःपूर्णश्चित्तेतयोरभूत् ॥ देवीमधूक
 जाम्मालांनागहारंहरोर्पयत् ॥ ४३ ॥ विष्णुर्योगकरस्तत्रतयोर्जातःपुरोहि
 तः ॥ तस्मैदेवीवरंप्रादात्तेनजाताहरिप्रिया ॥ ४४ ॥ एवंध्यात्वात्रिवेदाङ्ग
 कोणंयन्त्रंसमुद्धरेत् ॥ अष्टदशदिग्भूपालदन्ताष्टकृतिसम्मितैः ॥ ४५ ॥ दलैः
 पद्मानिकुर्वीतबाह्यवृत्रत्रयंपुनः ॥ भूपुरंचचतुर्द्वारंपूजायन्त्रमितीरितम् ॥ ४६ ॥

शेषास्वयंवरापूज्यात्रिकोणाभ्यन्तरेततः ॥ तदवाह्येचतुरस्रस्यदिक्षुमेधांयजे
 ततः ॥ ४७ ॥ विद्यांलक्ष्मीमहालक्ष्मीपट्कोणेज्ञानिसंयजेत् ॥ द्विद्विस्व
 रानष्टदलेशक्रादीनादिग्दलेपुनः ॥ ४८ ॥ तदायुधानितदवाह्येदिग्दलेषो
 डशारके ॥ ताराद्येननमोन्तेनश्रीबीजेनयजेच्छ्रियम् ॥ ४९ ॥ पाशंमायामं
 कुशंचशिवायैनमइत्यपि ॥ अष्टाक्षरेणमनुनारदपत्रेशिवांयजेत् ॥ ५० ॥ रमा
 मायांचमदनंत्रिपुरायैनमस्तथा ॥ नवाक्षरेणत्रिपुरांचतुष्पष्टिदलेर्वयेत् ॥ ५१ ॥
 वृत्तत्रयेमहालक्ष्मीभवानीपुष्पशायकम् ॥ चतुरस्रेचतुर्द्वारिविघ्नक्षेत्रेशमैरवा
 च् ॥ ५२ ॥ योगिनींपूजयेदित्यंनवावरणपूजनम् ॥ जपेल्लक्षचतुष्कंचपाय
 सान्नंहुनेत्तथा ॥ ५३ ॥ एवंयोभजतेदेवींवश्यास्तस्यामिताजनाः ॥ लाजैस्त्रि
 मधुरोपेतैर्जुहुयादयुतंतुयः ॥ ५४ ॥ लभतेवाञ्छितांकन्यांधनमानसमन्विता
 म् ॥ सर्वोपास्यात्वियंदेवीसिद्धामार्गेद्वयेपिच ॥ ५५ ॥ लक्ष्मीभेदास्तुयेपूर्व
 प्रोक्तास्तुविष्णुसाधने ॥ दक्षमार्गेणसंसिद्धावामेनैतेप्रकीर्त्तिताः ॥ ५६ ॥ त्य
 ज्यतेदक्षिणोमार्गोयतःपापक्षयोभवेत् ॥ सिद्धिर्मध्येयदामृत्युस्तदाजन्मान्तरे
 भवेत् ॥ ५७ ॥ नभजेद्दाममार्गन्तुपतन्निष्ठादुरत्यया ॥ तद्धीनस्यमहापापंपा
 पात्मानःपदेपदे ॥ ५८ ॥ एवंतेवैष्णवोमन्त्रोमयासम्यगुदीरितः ॥ यस्मिन्भु
 क्तिश्चमुक्तिश्चर्किंवक्त्रव्यमतःपरम् ॥ १५९ ॥

इति श्रीमहामायामहाकालानुमतेमेरुतन्त्रेशिवप्रणीतेविष्णुशक्तिमनुस्यनं
 नामत्रिंशःप्रकाशः ३० ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ श्रुतागाणेश्वराःसौरावैष्णवामनवोमया ॥ इदानींश्रोतु
 मिच्छामितवमन्त्रान्सुसिद्धिदान् ॥ १ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ कथयिष्यामि
 तेदेविशैवान्मन्त्रान्महाद्भुतान् ॥ यान्साधयित्वाभोगांस्तुभुक्तामोक्षमवाप्नु
 यात् ॥ २ ॥ नमःशिवायेतिमन्त्रःपञ्चार्णस्तारपूर्वकः ॥ षडक्षरोयंविप्राणांभु
 क्तिमुक्तिप्रसाधकः ॥ ३ ॥ वामदेवोमुनिश्छन्दःपङ्क्तिर्देवःसदाशिवः ॥ षडर्णैस्तु
 षडङ्गानिपञ्चाङ्गैर्वाङ्गपञ्चकम् ॥ ४ ॥ तज्जन्योर्विन्यसेन्नतत्पुरुषायनमस्त्विति ॥
 मध्ययोर्मअघोरायविन्यसेन्नकनिष्ठयोः ॥ ५ ॥ शिंप्रोच्यसद्योजातायनमोथा

नामयोन्यसेत् ॥ वामुक्तावामदेवायनमोथांगुष्ठयोन्यसेत् ॥ ६ ॥ यमीशाना
यहृदयेचैवमेवमुखेन्यसेत् ॥ ७ ॥ हृदयेपादयोर्गुह्येन्यासोयस्यातृतीयकः ॥
प्राग्याभ्यवारुणोदीचीमध्येचक्रेषुपञ्चसु ॥ ८ ॥ एवमेवन्यसेत्प्रोक्तोन्यासोयं
पञ्चमोचहत् ॥ ॐ सर्वशक्तिधाम्नेहृदयायनमोवदेत् ॥ ९ ॥ नमुक्त्वानित्यतृप्ते
तिशक्तिधाम्नेशिरोभवेत् ॥ ममित्युक्त्वानादिबोधशक्तिधाम्नेशिखाभवेत् ॥ १० ॥
शिमनन्तशक्तिधाम्नेकवचायनमस्त्विति ॥ वामनन्तशक्तिधाम्नेनमोनेत्रत्रयाय
च ॥ ११ ॥ यमनन्तशक्तिधाम्नेवदेदस्त्रायफट् तथा ॥ पोढान्यासंततः कुर्यान्मन्त्रा
णैर्विन्दुसंयुतैः ॥ १२ ॥ हृदिवक्त्रेदक्षिणांसेवामांसेदक्षिणोरुके ॥ वामोरौप्रथम
श्चायंकण्ठेनाभौचदक्षिणे ॥ १३ ॥ पार्श्वेचवामपार्श्वेचपृष्ठेहृदिद्वितीयकः ॥
मूर्ध्निवक्त्रेदक्षनेत्रेवामनेत्रेतथैवच ॥ १४ ॥ दक्षनासापुटेवामनसिप्रोक्तस्तृती
यकः ॥ दक्षदोर्मूलकेमध्येमणिवन्धेगुलीतले ॥ १५ ॥ मध्येगुलीनामग्रेचच
तुर्थः परिकीर्तितः ॥ एवमेवप्रकर्त्तव्योवामदोर्मूलकादिषु ॥ १६ ॥ दक्षोरुमूले
मध्येचगुल्फेचांगुलिमूलके ॥ अंगुल्यग्रेचवामोरावेवमेवन्यसेदबुधः ॥ १७ ॥
पञ्चमोयं भवेन्न्यासोमूर्ध्निवक्त्रेहृदिन्यसेत् ॥ उदरेवापिदक्षोरुमूलादिचरणान्त
कम् ॥ १८ ॥ वामोरुमूलपादाग्रपर्यन्तः षष्ठकस्त्वयम् ॥ ततोहृदिमुखेकण्ठे
न्यसेद्बाहुद्वयेतथा ॥ १९ ॥ पुनर्वक्त्रांसहृत्पादद्वयोरुजठरेन्यसेत् ॥ पुनर्म
ूर्ध्निचभालेचजठरेचांसयोर्हृदि ॥ २० ॥ एवंद्वादशधान्यस्यवामेनपङ्कजंचरे
त् ॥ नमोस्तुस्थानभूतायज्योतिर्लिङ्गोमृतात्मने ॥ २१ ॥ चतुर्मूर्तिवपुः
स्थायभासिताङ्गायशम्भवे ॥ ततोध्यायेत्तुगोक्षीररजताद्रिसमप्रभम् ॥ २२ ॥
चारुचन्द्रकलाराजज्जटामुकुटमण्डितम् ॥ पञ्चवक्त्रधरंशम्भुंप्रतिवक्त्रंत्रिलोच
नम् ॥ २३ ॥ शार्दूलचर्मवसनंरत्नाभरणभूषितम् ॥ दक्षोर्ध्वहस्तेटङ्कचवरं
चदधतंकरैः ॥ २४ ॥ वामोर्ध्वहस्तेहरिणन्दधानमभयम्परे ॥ सुप्रसन्नमुखा
म्भोजंनिविष्टंकुशविष्टरे ॥ २५ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाद्यैःस्तुतंकृष्णंसुरासुरैः ॥
विश्वाद्यंविश्ववपुषंभवभीतिहरंभवम् ॥ २६ ॥ ध्यात्वार्चयेत्ततःपीठेपोडशैरु
पचारकैः ॥ नवैताःशम्भुपीठस्यशक्तयःपरिकीर्तिताः ॥ २७ ॥ वामाज्येष्ठा
ततोरोद्रीकालीकलविकर्णिका ॥ ततोबलविकर्णाचबलप्रमथनीतथा ॥ २८ ॥

सर्वभूतदमन्याख्याततः प्रोक्तामनोन्मनी ॥ तारोनमो भगवते सकलेति पदं व
 देत् ॥ २६ ॥ गुणात्मशक्तियुक्ताय योगपीठात्मने नमः ॥ योगपीठस्य पूजा
 यां मन्त्रोरसकरणवान् ॥ ३० ॥ आवाह्यदेवं सम्पूज्य पुष्पान्तरूपचारकैः ॥
 ततश्चाष्टदले पूजादिक्पत्रेषु शिवाग्रतः ॥ ३१ ॥ तत्पुरुषमघोरं च सद्यो यातंत
 तः परम् ॥ वामदेवन्तथेशानं मध्यकोणेषु संयजेत् ॥ ३२ ॥ निवृत्तिचप्रतिष्ठां
 च विद्याशान्तिं तु मध्यतः ॥ शान्त्यतीता तथा बाह्येष्टदले केशरेषु च ॥ ३३ ॥
 अग्नीशासुरवायव्यमध्ये सर्वत्र केशरे ॥ षडङ्गान्वयपत्रेषु देवाग्रात्तु पदक्षिणम् ॥
 ३४ ॥ अनन्तसूक्तं च शिवम् महोक्षं चैकनेत्रकम् ॥ एकरुण्डं त्रिमूर्तिं च श्रीकण्ठं
 च शिखण्डिनम् ॥ ३५ ॥ रक्तपीतासितारक्तकृष्णरक्ताञ्जनासितान् ॥ किरी
 टार्पितवालेन्द्रूपद्मस्थांश्चारुभूषणान् ॥ ३६ ॥ त्रिनेत्रान् प्रतिवक्त्रेषु चापह
 स्तान् मनोरमान् ॥ उमां चण्डेश्वरं नन्दिमहाकालौ महेश्वरम् ॥ ३७ ॥ वृषभं
 भृङ्गिरीटिं च स्कन्दन्तद्व्याप्य पङ्कजे ॥ उत्तरंदरमालभ्य बीजनीलाहतान् सि
 तान् ॥ ३८ ॥ चित्रं निशाकराभं च पीतनीलान्यजेत् क्रमात् ॥ तद्बाह्ये च तुरस्त्रे
 च यजेद्दिन्द्रादिदिक्पतीन् ॥ ३९ ॥ अनन्तं च विधातारमीशनैर्ऋत्यपार्श्वतः ॥
 तत्पार्श्वे तद्बाह्यानि बाह्ये स्त्राणि प्रपूजयेत् ॥ ४० ॥ लक्षषट्कं जपेन्मन्त्रं नियम
 स्थोजितेन्द्रियः ॥ तत्सहस्रं प्रजुहुयात्तिलैः शुद्धैर्घृतशुतैः ॥ ४१ ॥ पायसैः क्षी
 रवृक्षोत्थसमिद्धिर्वाथ होमयेत् ॥ तावत्संख्यतिलैः शुभ्रैस्तर्पयेच्च तथा सितैः ॥
 ४२ ॥ माज्जयेत्तद्दशांशेन भोजयेच्छिवतत्परान् ॥ एवं संसाधितो मन्त्रः सर्वा
 न्कामान् प्रयच्छति ॥ ४३ ॥ पर्वते लक्षमेकन्तु महानद्यां द्विलक्षकम् ॥ तीर्थे त्रि
 लक्षं सञ्जप्य हुनेद्दूर्वाकुरैस्तिलैः ॥ ४४ ॥ तद्दशांशेन पूर्णायुर्निरोगः साधको भ
 वेत् ॥ अश्वत्थवृक्षं संस्पृश्य जपेत्तुल्यक्षद्वयं शनैः ॥ ४५ ॥ आग्नेर्हुनेत्तद्दशांशौ
 दीघायुश्च युवा भवेत् ॥ आदित्यसम्मुखो भूत्वा जपेत्तुल्यक्षमनन्यधीः ॥ ४६ ॥
 अर्कैरष्टशतं नित्यं हुनेद्गौर्विमुच्यते ॥ समस्तव्याधिना शार्थपालाशसमिधा हु
 नेत् ॥ ४७ ॥ अयुतं च निरोगः स्यादथ पूर्वोदितैर्यजेत् ॥ शान्त्यष्टकं च जुहुया
 दुपतिष्ठेद्दिवाकरम् ॥ ४८ ॥ नित्यं तस्य महारोगानां शयान्तिनसंशयः ॥ न
 वतो येन सम्पूर्णघटं संस्पृश्य सञ्जपेत् ॥ ४९ ॥ अयुतं तज्जलैः स्नानं रोगाणां

मौषधं स्मृतम् ॥ अष्टाविंशजपित्वा तमश्रीयात्प्रत्यहं नरः ॥ ५० ॥ हुने चारुप
लाशैश्च तावदारोग्यमाप्नुयात् ॥ पिवेदष्टोत्तरशतं जप्त्वा च योर्कसन्निधौ ॥ ५१ ॥
औदरैरामयैः सर्वैर्मासेनैकेन मुच्यते ॥ एकादशेन भुञ्जीयादन्नं चैवाभिमन्त्रि
तम् ॥ ५२ ॥ भक्ष्यं चोष्यं तथा पेयं विषमप्यमृतं भवेत् ॥ चन्द्रसूर्यग्रहे पूर्वमुपोष्य
विधिना शुचिः ॥ ५३ ॥ यावद्ग्रहणमोक्षस्तु तावन्नद्यां समाहितः ॥ जपेत्समु
द्रगामिन्यां विमोक्षे ग्रहणस्य तु ॥ ५४ ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण पिवेद्ब्राह्मीरसंततः ॥
ऐहिकीं लभते मेधां सर्वश्रुतिवहां शुभाम् ॥ ५५ ॥ सारस्वती भवेद्देवी तस्य वागति
मानुषी ॥ ग्रहाणां चैव पीडा मुजप्त्वा युतमथो हुनेत् ॥ ५६ ॥ तिलाज्यैश्च साह
स्रं ग्रहपीडा विनश्यति ॥ दुःस्वप्नदर्शने स्नात्वा जपेच्चैवायुतं नरः ॥ ५७ ॥ घृते
नाष्टशतं हुत्वा दुःस्वप्नफलनाशनम् ॥ ५८ ॥ चन्द्रसूर्यग्रहे लिङ्गं समभ्यर्च्य यु
तं जपेत् ॥ ५९ ॥ यत्किञ्चित्प्रार्थयेत्तस्य निकटेन तदाप्नुयात् ॥ गजानां तुरगा
णां वागवां वा व्याधिसम्भवे ॥ ६० ॥ समिद्धिर्जुहुयान्मासमयुतं व्याधिशान्ति
ये ॥ जप्त्वा न्तेशस्त्रवाधायां जुहुयादयुतं शुचिः ॥ ६१ ॥ पलाशस्य समिद्धिस्तु
तस्य शान्तिर्भविष्यति ॥ आत्मवादिकसन्ध्यायामेतदेव समाचरेत् ॥ ६२ ॥
प्रध्वंसयति तच्छक्तिं शत्रुस्तस्य मरिष्यति ॥ विद्वेषणार्थं जुहुयाद्विभीतसमिधाष्ट
कम् ॥ ६३ ॥ परापकारः पापाय भृणुतत्पापनाशनम् ॥ मांघ्यात्कैकाग्रचित्ते
न चाभिषिञ्चेत्समन्त्रतः ॥ ६४ ॥ अष्टोत्तरशतं जप्ते स्तोत्रैः पापं लयं व्रजेत् ॥ सन्ध्या
पासनविच्छेदे सहस्रैकं जपेत्तथा ॥ ६५ ॥ विङ्गराहैश्च चाण्डालैर्मार्ज्जरैः कुकुटै
रपि ॥ स्पृष्टमन्नं न भुञ्जीयात्तत्र चाष्टशतं जपेत् ॥ ६६ ॥ ब्रह्महत्या विशुद्ध्यर्थं जपेत्
क्षायुतं नरः ॥ यानि जेपुनर्धस्यात्तदर्धभूपयोनिके ॥ ६७ ॥ सहस्रपञ्चकं शु
द्रपापेषु जप ईरितः ॥ जितेन्द्रियो जपेत्क्षपञ्चकं शिवदृष्टनाः ॥ ६८ ॥ ब्राह्म
णो वा न्यकुलजो वायुपञ्चकजिह्ववेत् ॥ निगृहीतेन्द्रियः पञ्चलक्षं जप्त्वेन्द्रियं जये
त् ॥ ६९ ॥ पञ्चविंशलक्षजपात्तत्त्वानां विजयी भवेत् ॥ मध्यरात्रे युतं जप्त्वा
निकटे ब्रह्मसिद्धिमाप्नु ॥ ७० ॥ जपेदने शिवमनानिर्वर्तित्वं निर्वर्जिते ॥
मध्यरात्रे विवश्यश्च तदशो भवति ध्रुवम् ॥ ७१ ॥ शिवमभ्यर्च्य साहस्रजपो नि
त्यं रमाप्रदः ॥ सहस्रद्वयजापेन महारोगैः प्रमुच्यते ॥ ७२ ॥ सहस्रत्रयजापेन

दीर्घमायुर्लभेन्नरः ॥ चतुस्सहस्रजापेनवाञ्छितान्समवाप्नुयात् ॥ ७३ ॥ ति
 लैःशुद्धैर्घृताज्याक्तैःप्रत्यहं त्रिसहस्रकम् ॥ मासं हुत्वा विनश्येत्तुरोगस्तस्य न स
 म्भवेत् ॥ ७४ ॥ अयं षडक्षरो मन्त्रः पोटास्यादक्षरात्मकः ॥ लक्षमेकं पुरश्चर्या
 मुनयो मीप्रकीर्त्तिताः ॥ ७५ ॥ ब्रह्मा च गौतमो त्रिश्च विश्वामित्रस्तथाङ्गिराः ॥
 भरद्वाजो थल्लन्दांसि पङ्क्तिगायत्र्यनुष्टुभः ॥ ७६ ॥ त्रिष्टुप् च बृहती चेति विरा
 द्चैवात्र देवताः ॥ परब्रह्मेन्द्रविष्णुचविधात्र्यश्विगुहाः क्रमात् ॥ ७७ ॥ ज्योति
 र्वर्णकुङ्कुमाभो मेचको धूम्रवर्णकः ॥ पीतोरुणः क्रमाद्वर्णा देवतानां प्रकीर्त्ति
 ताः ॥ ७८ ॥ क्रमान्नियोगो मोक्षार्थगत राज्याप्तये श्रिये ॥ ऐश्वर्याय च विद्या
 यै निजपापक्षयाय च ॥ ७९ ॥ लज्जयाद्यन्तयोर्युक्तः पञ्चार्णः सप्तवर्णकः ॥ षड
 र्णश्चाष्टवर्णः स्यादेवं मन्त्रद्वयं भवेत् ॥ ८० ॥ वामदेवो मुनिः पङ्क्तिश्चन्द्रो देव उ
 मापतिः ॥ तारपद्दीर्घमायाद्यैः स्यान्मन्त्रार्णैः षडङ्गकम् ॥ ८१ ॥ बन्धूककु
 सुमारकं चन्द्रार्धकृतशेखरम् ॥ शूलं कपालमभयं वरं च दधत्करैः ॥ ८२ ॥ वा
 मोरुसंस्थितां देवीं शिलपन्तं वामबाहुना ॥ स्मेरवक्त्रं त्रिनयनं सर्वाभरणभूषित
 म् ॥ ८३ ॥ एवं ध्यात्वा यजेत्पीठे पूर्वोक्तेन वशाक्लिके ॥ आदौ पञ्चदलं पद्मं केशरे
 ष्वङ्गपट्टकम् ॥ ८४ ॥ मध्ये प्राग्दक्षिणे दिव्ये पश्चात्पत्रेष्विमान्यजेत् ॥ हले
 खागगनायुक्ता चतुर्थी तु कुलालिका ॥ ८५ ॥ महोच्छुष्मा क्रमादेताः पञ्चभूतस
 मप्रभाः ॥ पाशांकुशवराभीतिधारिण्यो मितभूषणाः ॥ ८६ ॥ तद्वा ह्येष्टदले
 पूज्या वृषभाद्यष्टदेवताः ॥ सम्यग्ध्यात्वा क्रमादर्च्या देवाग्रादिप्रदक्षिणम् ॥
 ८७ ॥ हिमालयाभं वृषभं तीक्ष्णास्यं तं त्रिलोचनम् ॥ सर्वाभरणसन्दीप्तं साक्षा
 च्छन्दस्स्वरूपिणम् ॥ ८८ ॥ कपालशूलविलसत्करं कालघनप्रभम् ॥ क्षेत्र
 पालं त्रिनयनं दिगम्बरमथार्चयेत् ॥ ८९ ॥ शूलटङ्काक्षवलयकमण्डलुलसत्क
 रम् ॥ त्रिनेत्रं रक्त्वस्त्राढ्यं सेनापतिमथार्चयेत् ॥ ९० ॥ तद्वा ह्येष्टदले पूज्यात्रा

१ ह्रीं नमः शिवाय ह्रीं २ ह्रीं अं नमः शिवाय ह्रीं ३ अं ह्रीं अं हृदयाय नमः अं ह्रीं नं शिरसे
 स्वाहा अं हूं मं शिखायै वषट् अं ह्रैं शिं कवचाय हुम् अं ह्रौं वां नेत्रत्रयाय वौषट् अं ह्रः यं
 अस्त्राय फट्, इसी रीति से करन्यास भी होता है जैसे अं ह्रां अं अंगुष्ठाय नमः अं ह्रीं
 नं तर्जनीभ्यां नमः इत्यादि ॥

ह्ययाद्याश्चाष्टमातरः ॥ तद्वहिश्चतुरसाणित्रीणितद्दीधिकाद्वये ॥ ६१ ॥
 इन्द्रादीन्दशदिक्पालांस्तदस्त्राणिवहिर्यजेत् ॥ मनुलक्षंजपेन्मन्त्रंतत्सहस्रं य
 थाविधि ॥ ६२ ॥ जुहुयान्मधुरासिक्कैरग्वधसमिद्धैः ॥ तर्पणंमार्ज्जनं प्रा
 ग्वद्विप्रसन्तर्पणन्तथा ॥ ६३ ॥ एवंसिद्धमनुःकुर्यात्प्रयोगाद्यञ्चपूर्ववत् ॥
 एतत्संसाधनात्सम्पत्सन्ततिःसम्प्रजायते ॥ ६४ ॥ हौमित्येकाक्षरोमन्त्रः प्रो
 क्तः प्रासादसञ्ज्ञकः ॥ वामदेवो मुनिश्छन्दः पङ्क्तिर्देवः सदाशिवः ॥ ६५ ॥ हं
 बीजं शक्तिरौकारः सर्वाभीष्टेनियोजनम् ॥ षड्दीर्घयुक्कबीजेन षडङ्गविधिरीरि
 तः ॥ ६६ ॥ पञ्चब्रह्मविधानारूप्यन्यासं शृण्वन्तु देवताः ॥ यस्मिन्कृते तु पञ्चत्वे
 जाते पञ्चमुखे भवेत् ॥ ६७ ॥ आदौ तु पञ्चमन्त्रेण मस्तके स्वे मुनिन्यसेत् ॥ मु
 निश्छन्दो देवतास्तु ध्यानपूर्वहृदि न्यसेत् ॥ ६८ ॥ अयन्तु प्रथमो न्यासो देवता
 प्रीतिकारकः ॥ ईश्वरः सर्वविद्यानामीश्वरोऽस्य मनोर्मुनिः ॥ ६९ ॥ तत्र देव
 श्च भूपङ्क्त्यनुष्टुप्छन्दांसि चिन्तयेत् ॥ शक्किं डमरुकाभीतिवरान्संदधतं करैः ॥
 १०० ॥ ईशानं त्रीक्षणं शुद्धं नागयज्ञोपवीतिनम् ॥ मनोस्तत्पुरुषायेति मुनि
 स्तत्पुरुषः स्मृतः ॥ १ ॥ आपो देव्योऽस्य गायत्री छन्दो ध्यानं निरूप्यते ॥ परश्व
 धं वराभीतीर्दधानं विद्युदुज्ज्वलम् ॥ २ ॥ चतुर्मुखं तत्पुरुषं त्रिनेत्रं वृषगामि
 नम् ॥ अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो मनोरग्निर्मनुर्मतः ॥ ३ ॥ अनुष्टुप्छन्द आरूपा
 तं देव आपः प्रकीर्तितः ॥ मालां दण्डं पाशसृणीडमरुं खट्विकाङ्गकम् ॥ ४ ॥ ख
 ङ्गं कपालं हस्तैश्च दधतं त्रीक्षणं भजेत् ॥ अञ्जनाभं चतुर्वक्त्रं वामदेवं त्रिलोचन
 म् ॥ ५ ॥ वराभयाक्षवलयकुठारं दधतं करैः ॥ सद्योजातं प्रपद्यामि मन्त्रस्य तु ह
 रो मुनिः ॥ ६ ॥ अञ्जनाभं चतुर्वक्त्रं भीमदंतुभयापहम् । नानाभीमगणैर्युक्क्रम
 घोरं चिन्तयेद्भृदि ॥ ७ ॥ वामदेवायेति मनोर्वामदेवो मुनिः स्मृतः ॥ विकृति
 श्छन्द उद्दिष्टं भर्गो देवः प्रकीर्तितः ॥ ८ ॥ अथ द्वितीयं वक्ष्यामि न्यासं सर्वार्थसि
 द्धिदम् ॥ त्रैश्रीं ह्रीं च तथा हं क्षै हूं हौं च श्रीं त्रयं वदेत् ॥ ९ ॥ पराबीजद्वयं प्रो
 क्त्वा सर्वज्ञाय हृदी रितम् ॥ अमृततेजो ज्वालेति मालिनीति पदंततः ॥ १० ॥ तृ
 साय ब्रह्मशिरसे शिरोमन्त्र उदीरितः ॥ ज्वलितशिखिशिखायानादिवो धायत
 च्छिद्ये ॥ ११ ॥ वज्राय वज्रहस्ताय स्वतन्त्राय तनुच्छिदे ॥ सौं चौं सौमिति संभा

प्यमुमयेऽलुप्तशक्ये ॥ १२ ॥ नेत्रत्रयायेतिमन्त्रोनेत्रस्यैवप्रकीर्तितः ॥ श्रीं
 परशुंचडेन्तंहुंफट्थानन्तशक्ये ॥ १३ ॥ अस्रमुक्तेषडङ्गानिकुर्यादेवंसमा
 हितः ॥ पूर्वदक्षिणपाश्याशासौम्यमध्येपुपञ्चसु ॥ १४ ॥ मुखेषुविन्यसेदी
 शानादीन्पञ्चहिचक्रमात् ॥ तृतीयोत्तथेशानादिकानंगुष्ठकादिके ॥ १५ ॥
 न्यसेत्ततिर्य्यक्छिरोवक्रहृदयांग्रिपुपञ्चमः ॥ पञ्चब्रह्ममनोन्यासानेवंकृत्वाततः
 परम् ॥ १६ ॥ अष्टत्रिंशत्कलान्यासंकुर्यात्तेजोभिवृद्धये ॥ ईशानादिकलाः
 पञ्चअंगुष्ठादिषुविन्यसेत् ॥ १७ ॥ प्रणवाद्यंमन्त्रपदंकलाडेन्तानमोन्तकाः ॥
 ईशानःसर्वविद्यानांशशिनीप्रथमाकला ॥ १८ ॥ ईश्वरःसर्वभूतानामङ्गदा
 र्ख्याततःपरम् ॥ ब्रह्माधिपत्याद्यर्णानांत्रिदशानांतथेष्टदा ॥ १९ ॥ शिवो
 मेत्रास्तुमारीचीचतुर्थीकथिताकला ॥ सदाशिवोत्तथैतस्यपञ्चमीचांशुमालि
 नी ॥ २० ॥ तत्पुरुषायविद्महेशान्तिपूर्वमुखेन्यसेत् ॥ दक्षिणांसेधोरू
 पांविन्यसेद्वादशींकलाम् ॥ २१ ॥ घोरस्तरेभ्योवामांसेनिद्राख्यांतुत्रयो
 दशीम् ॥ सर्वेभ्योनाभिमध्येतुव्याचितास्त्रयोदशीम् ॥ २२ ॥ कुक्षौतु
 सर्वसर्वेभ्योभूतिःपञ्चदशीभवेत् ॥ नमस्तेअस्तुपृष्ठेतुमुधाख्यापोडशीकला ॥
 २३ ॥ वक्षःस्थलेरुद्ररूपेभ्यःकलात्रत्रियामिका ॥ वामदेवायविरजांगुह्ये
 त्वष्टादशींन्यसेत् ॥ २४ ॥ वामदेवायविरजांदक्षांदक्षांसकेन्यसेत् ॥ श्रे
 ष्ठायनमइत्युक्त्वावामांसेतुरतिंन्यसेत् ॥ २५ ॥ रुद्रायनमइत्युक्त्वादक्षोरौपा
 लिनींन्यसेत् ॥ कालायनमोद्वाविंशसंज्ञांवामोरुकेन्यसेत् ॥ २६ ॥ त्रयो
 विंशीकलेत्युक्त्वाकलाख्यांदक्षजानुनि ॥ न्यसेच्छ्रियंविकर्णायनमोवामेष
 जानुनि ॥ २७ ॥ बलेत्युक्त्वाबुद्धिनाम्रींदक्षजङ्घगतास्मरेत् ॥ न्यसेज्ज्ञानावि
 कर्णायनमोवामेषजङ्घके ॥ २८ ॥ हृदिरात्रिसप्तविंशींवलायनमइत्यपि ॥
 कट्यांबलप्रमथनायनमोगुह्यकेन्यसेत् ॥ २९ ॥ सर्वभूतदमनायमोहिनींदक्ष
 पार्श्वके ॥ वामपार्श्वेमनोन्मनायनमश्चोभयंन्यसेत् ॥ ३० ॥ सद्योजातंप्रपद्या
 मिसिद्धिपादतलेत्ववाक् ॥ ऋद्धिचोदक्पादतलेसद्योजातायवैनमः ॥ ३१ ॥
 भवेच्छ्रुतिंत्रयस्त्रिंशींदक्षहस्ततलेन्यसेत् ॥ वामहस्ततलेलक्ष्मीमभवेविन्यसेत्
 तः ॥ ३२ ॥ पञ्चत्रिंशींनासिकायामेधांनाभिभवेन्यसेत् ॥ षट्त्रिंशींमूर्धनि

क्षान्तिविन्यसेच्चभुजेरमाम् ॥ ३३ ॥ सप्तत्रिंशींभवेत्युक्ताशुद्धान्यस्येदवाग्भु
जे ॥ उद्भवायनमःप्रोच्यतिर्यग्वाभुजेन्यसेत् ॥ ३४ ॥ ततश्चवाममनुनापु
टान्सव्यंचमन्त्रकान् ॥ सद्योजातादिकान्यस्येदवापकत्वेचरेहके ॥ ३५ ॥
सदाशिवात्मकंध्यात्वास्वात्मानंसर्वदैवतैः ॥ अवस्थितंशिवोहंच्यात्वान्तः
पूजनंचरेत् ॥ ३६ ॥ ततश्चावाह्यपूजायामीशानाद्यैश्चपञ्चभिः ॥ प्रथमावर
णंज्ञेयंद्वितीयंस्यात्पडङ्गकम् ॥ ३७ ॥ अनन्ताद्यैस्तृतीयंस्याच्चतुर्थंस्यादुमादि
भिः ॥ इन्द्राद्यैःपञ्चमंचापिवज्राद्यैःषष्ठकंमतम् ॥ ३८ ॥ लक्षद्वयंजपेन्मन्त्रंह
विष्याशीजितेन्द्रियः ॥ पञ्चविंशतिसाहस्रसम्मितैःकरवीरजैः ॥ ३९ ॥ जपा
पुष्पैस्तुपद्मैर्वाहोमयेत्तर्पणादिकम् ॥ कृत्वासंसिद्धमन्त्रस्तुकुर्यात्काम्यानिपू
र्ववत् ॥ ४० ॥ तारमायाधराबीजपूर्वःपञ्चाक्षरोमनुः ॥ अष्टवर्णोभवेदस्यवा
मदेवोमुनिर्मतः ॥ ४१ ॥ देवःसदाशिवःप्रोक्तःपंक्तिश्छन्दउदाहृतम् ॥ माया
प्रमादबीजाभ्यांभेदिताभ्यांचषट्स्वरैः ॥ ४२ ॥ षड्भिस्तथामन्त्रवर्णैःषडङ्गा
निसजातिभिः ॥ ध्यायेत्ततश्चसिन्दूरारुणंशम्भुत्रिलोचनम् ॥ ४३ ॥ टङ्कंमृ
गंतथादेवींचालिङ्गन्तंवरप्रदम् ॥ हस्तैश्चतुर्भिरारक्तपद्मंचदधतीकरैः ॥ ४४ ॥
पीतवृत्तघनोत्तुङ्गस्तनींवामाङ्कसंस्थिताम् ॥ रक्तपद्मसमासीनंरक्तसूगन्धलेपन
म् ॥ ४५ ॥ एवंध्यात्वाचपञ्चार्णपीठेतद्वयजेद्धरम् ॥ अष्टलक्षंजपेन्मन्त्रंतत्स
हस्रंतथाहुनेत् ॥ ४६ ॥ घृताप्लुतैःपायसान्नैस्तर्पणादिततश्चरेत् ॥ एवंसि
द्धमनुःकुर्यात्प्रयोगानिषडर्णवत् ॥ ४७ ॥ ॐजूंसःइतिमन्त्रस्यप्रोक्तोमृत्युञ्ज
याभिधः ॥ ऋषिःकहोलोदेव्यादिगायत्रीछन्दईरितिम् ॥ ४८ ॥ मृत्युञ्जयोमहा
देवोदेवतापरिकीर्त्तिता ॥ षड्दीर्घयुक्तभृगुणाषडङ्गानिसमाचरेत् ॥ ४९ ॥
स्मरेत्पद्मद्वयस्थंचचन्द्रार्काग्नित्रिलोचनम् ॥ हस्तेषुज्ञानमुद्रांचपाशसद्राक्षम
ल्लिके ॥ ५० ॥ कर्पूरामंशीर्षचन्द्रंकरोद्गामृतधारया ॥ अर्धाङ्गबहुभूषाढ्यंका
न्ताभिश्चविमोहितम् ॥ ५१ ॥ एवंसंपूजयेत्पीठेमूर्त्तिमूलेनकल्पयेत् ॥ अङ्गेन्द्रा
द्यैस्तदस्त्रैश्चत्रिरावरणपूजनम् ॥ ५२ ॥ जपेत्त्रिलक्षंजुहुयादमृताखण्डकैःप्लु
तैः ॥ शुद्धदुग्धेनचतस्तर्पणादिसमाचरेत् ॥ ५३ ॥ एवंसंसिद्धमन्त्रस्तुप्र
योगानिचरेदथ ॥ सुधाफलैःसुधाखण्डैर्मन्त्रीमासंसहस्रकम् ॥ ५४ ॥ आरा

धिताग्नौ जुहुयाद्विधिवद्विजितेन्द्रियः ॥ सन्तुष्टः शङ्करस्तस्य सुधाप्लावितविग्रहः ॥ ५५ ॥ आयुरारोग्यसम्पत्तिरशः पुत्रान्विवर्धयेत् ॥ सुधावटौ बिल्वदूर्वाः पयः सर्पिः पयो हविः ॥ ५६ ॥ इत्युक्तेः सप्तभिर्द्रव्यैर्जुहुयात्सप्तवासरम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु नित्यं सप्ताधिकान् द्विजान् ॥ ५७ ॥ भोजयेन्मधुराक्लेशच सर्वरोगैः प्रमुच्यते ॥ होमाद्यं पूर्ववद्दद्याद्विप्रेभ्यो धिकदाक्षिणाम् ॥ ५८ ॥ आरण्याः पशवो गाश्च हस्तिनो वाजिनस्तथा ॥ गुरुं सम्प्रीणयेत्पश्चाद्धनाद्यैर्देवताधिया ॥ ५९ ॥ अनेन विधिना सद्यः कृत्याद्रोहज्वरादिभिः ॥ विमुक्तः सुचिरं जीवेत्सा धिकं शरदांशतम् ॥ ६० ॥ अभिचारज्वरे तीव्रे घोरोन्मादेशि रोगदे ॥ असाध्यरोगे संजाते तथा चैव महाभये ॥ ६१ ॥ होमो यं शान्तिदः प्रोक्तः सर्वसम्पत्प्रदा यकः ॥ द्रव्यैरेतैः प्रजुहुयात्त्रिजन्माचयथाविधि ॥ ६२ ॥ भोजयेन्मधुरैर्भोज्यैर्ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ दीर्घमायुस्वाप्नोतिकाश्मरीचकुलोद्भवैः ॥ ६३ ॥ समिद्धरैः कृतो होमः सर्वमृत्युगदापहः ॥ सिद्धात्रैर्विहितो होमो महाज्वरविनाशनः ॥ ६४ ॥ अपामार्गसमिद्धोमः सर्वामयविनाशनः ॥ अथातो दक्षिणामूर्तिमन्त्रं वक्ष्याम्यभीष्टदम् ॥ ६५ ॥ ॐ ह्कारमायाबीजाभ्यां पुटं षट् त्रिंशदक्षरम् ॥ दक्षिणामूर्त्तये तु भ्यं वटमूलनिवासिने ॥ ६६ ॥ ध्यानैकनिरताङ्गाय नमो रुद्राय शम्भवे ॥ मुनिः शुक्लः समुद्दिष्टो नुष्टुप्लन्दः प्रकीर्तितम् ॥ ६७ ॥ देवताजगतामादिर्दक्षिणामूर्त्तिरव्ययः ॥ प्रणवो बीजमित्युक्त्वं हल्लेखाशक्तिरीगिता ॥ ६८ ॥ विनियोगः समुद्दिष्टः पुरुषार्थचतुष्टये ॥ आदौ तु मूलमन्त्रेण करशुद्धिं समाचरेत् ॥ ६९ ॥ रसने त्राष्टकवसुवाणवह्निमितैः क्रमात् ॥ तत्रैव तु च मन्त्रार्णैस्तारमायादिकैः पुनः ॥ ७० ॥ पैट् दीर्घैस्तारमायान्तैः षडङ्गानि समाचरेत् ॥ मूर्द्धिभा

१ ॐ ह्रीं दक्षिणामूर्त्तये तु भ्यं वटमूलनिवासिने ॥ ध्यानैकनिरताङ्गाय नमो रुद्राय शम्भवे ॐ ह्रीं २ ॐ ह्रीं दक्षिणामूर्त्तये हृदयाय नमः ॐ ह्रीं तुभ्यं शिरसे स्वाहा ॐ ह्रीं वटमूलनिवासिने शिखायै वषट् ॐ ह्रीं ध्यानैकनिरताङ्गाय कवचाय हुम् ॐ ह्रीं नमो रुद्राय नेत्रत्रयाय वौषट् ॐ ह्रीं शम्भवे अस्त्राय फट् ३ आं ईं ऊं ऐं औं अः इन ङः अक्षरोंके अन्तमें ॐ और ह्रीं जोड़कर क्रमसे षडंगोंमें न्यास करना जैसे आं ॐ ह्रीं हृदयाय नमः ईं ॐ ह्रीं शिरसे स्वाहा ऊं ॐ ह्रीं शिखायै वषट् इत्यादि और किसी कामत है कि यह न्यास दूसरा नहीं है पूर्वोक्त न्यास ही के अन्त में आं ॐ ह्रीं इत्यादि दीर्घस्वर जोड़कर न्यास होता है ॥ जैसे ॐ ह्रीं दक्षिणामूर्त्तये आं ॐ ह्रीं हृदयाय नमः ॐ ह्रीं तुभ्यं ईं ॐ ह्रीं शिरसे स्वाहा ॐ ह्रीं वटमूलनिवासिने ॐ ह्रीं शिखायै वषट् ॐ ह्रीं ध्यानैकनिरताङ्गाय ऐं ॐ ह्रीं कवचाय हुम् इत्यादि, आगे समझ लेना ॥

लेदक्षनेत्रेवामेचैवतुकर्णयोः ॥ ७१ ॥ दक्षगण्डेवामगण्डेनासिकायांकटौत
 था ॥ लिङ्गेदक्षोरुमूलेचजानुमूलेचगुल्फके ॥ ७२ ॥ पादांगुलीनामूलेचजानु
 मध्येचगुल्फके ॥ पादांगुलीनामूलेचन्यसेत्स्थानचतुष्टये ॥ ७३ ॥ एवंवामोरु
 मध्यादौकुर्यान्न्यासोयमीरितः ॥ हिमाचलतलेरम्येसिद्धकिन्नरगुह्यकैः ॥ ७४ ॥
 नानाद्रुमैःपुष्पफलपत्रोपेतैर्विराजिते ॥ शिलाविवरनिर्गच्छन्निर्जनेनिलशी
 तले ॥ ७५ ॥ नानाभृङ्गैःपक्षिगणैर्विधुगीकृतसम्मुखे ॥ शुकादिमुनिभिर्युक्ते
 वटंतत्रविचिन्तयेत् ॥ ७६ ॥ गारुत्मतमयैःपत्रैःपद्मरागमयैःफलैः ॥ नवरत्न
 मयाकल्पैस्तोरणाद्यैरलंकृतम् ॥ ७७ ॥ तस्यमूलेस्वर्णभूमौरत्नसिंहासनेशु
 भे ॥ आसीनममिताकल्पंशरच्चन्द्रनिभाननम् ॥ ७८ ॥ रजताद्रिप्रतीकाशंमु
 निदेवगणैस्तुतम् ॥ जटामुकुटिनंवीरासनंनानासावलोकनम् ॥ ७९ ॥ त्रिनेत्रंमु
 प्रसन्नास्यंनिधिष्टंशुभपङ्कजे ॥ दक्षिणोर्ध्वकरेदङ्गव्याख्यामुद्रामधःकरे ॥ ८० ॥
 वामोर्ध्वहस्तेहरिणंवामजानुन्यधःकरम् ॥ प्राक्प्रोक्तेपूजयेत्पीठेप्रथमेषुदलेयजे
 त् ॥ ८१ ॥ केशरेषुषडङ्गानिदेवाग्रादिप्रदक्षिणम् ॥ पूजयेदष्टपत्रेषुपूजयेद्वृ
 षभादिकान् ॥ ८२ ॥ वीथीद्वयेचलोकेशांस्तदस्त्राणिचपूजयेत् ॥ पुरश्चरण
 सिद्ध्यर्थंप्रजपेदयुताष्टकम् ॥ ८३ ॥ जुहुयात्तदशांशेनतिलैःक्षीरपरिप्लुतैः ॥
 पायसेनाथवादेवाःकेवलेनघृतेनवा ॥ ८४ ॥ तर्पणादिततःकृत्वाप्रयोगार्हो
 भवेन्मनुः ॥ मासमेकञ्चभिक्षाशीसहस्रंचाष्टकंजपेत् ॥ ८५ ॥ मन्त्रंप्रतिदिनं
 मन्त्रीवैदुष्यंलभतेध्रुवम् ॥ मूलमन्त्रेणपुटितामातृकांमनुवित्तमः ॥ ८६ ॥ ज
 तंस्पृष्ट्वात्रिधाजप्त्वापिवेदब्दाद्भवेदध्रुवम् ॥ अखिलानांचशास्त्राणांव्याख्या
 ताचमहाकविः ॥ ८७ ॥ रोमपिप्पलिकाब्राह्मीवचासर्ज्जसैर्घृतैः ॥ सुगन्ध
 द्रव्यसंयुक्तैर्नन्दिकेश्वरकल्पितैः ॥ ८८ ॥ तत्कल्कसहितैर्ब्राह्मीरसेपक्वचगो
 घृतम् ॥ अनेनमन्त्रवर्येणप्रजप्तमयुतावधि ॥ ८९ ॥ तत्रसंसेवितंकीर्त्तिक
 विताश्रीधृतिप्रदम् ॥ कान्तिरक्षायुष्यदंचगदितंसर्वसिद्धिकृत् ॥ ९० ॥ अ
 योविभेदाद्वाविंशदणोमन्त्रोनिगद्यते ॥ तारोनमोभगवतेदक्षिणामूर्त्तयेवदे
 त् ॥ ९१ ॥ मह्यंमेधांप्रयच्छेतिस्वाहान्तोथद्वितीयकः ॥ मेधास्थानेपठेत्प्रज्ञांफ
 लनामानुसारतः ॥ ९२ ॥ मेधाकण्डेनसामर्थ्यंप्रज्ञाप्रोक्तातुयास्मृतिः ॥ बीज

दयालिप्तोमन्त्रः सिद्ध्यते वाममार्गिणाम् ॥ ६३ ॥ ऋषिर्विद्वांसमुद्दिष्टो गाय
 त्रं चन्द ईरितम् ॥ देवता श्रीमहादेवो दक्षिणामूर्त्तिः सञ्ज्ञकः ॥ ६४ ॥ प्रणवः
 प्रोच्यते बीजं स्वाहा शक्तिरिति स्मृता ॥ मेधापदं कीलकं स्यात् पुरुषार्थेनियोजन
 म् ॥ ६५ ॥ ताररुद्धैः स्वरैर्दीर्घैः पद्मभिरङ्गानि कल्पयेत् ॥ शिरोरुमध्यवक्त्रेषु ह
 दिनामौ च गुह्यके ॥ ६६ ॥ जान्वोश्चरणयोर्न्यस्येत्पदान्यष्टौ मनोः क्रमात् ॥
 ६७ ॥ वर्णन्यासमथो मूर्द्धि भालाक्षणोः श्रोत्रयोर्नसि ॥ ओष्ठे दन्ते च जिह्वायां चि
 बुकाग्रैः सयोगले ॥ ६८ ॥ बाहूरोनाभिगुह्येषु गुदोर्वोर्जानुजङ्घयोः ॥ पादपा
 ण्योश्च सर्वाङ्गे ततो देवं विचिन्तयेत् ॥ ६९ ॥ शङ्करन्तु शरच्चन्द्रनिभमम्भोज
 मध्यगम् ॥ गङ्गाधरं शरच्चन्द्रकरोलसितशेखरम् ॥ २०० ॥ प्रसन्नवदनाम्भो
 जं त्रिनेत्रं सुस्मिताननम् ॥ दिव्याम्बरधरं देवं गन्धमाल्यैरलंकृतम् ॥ १ ॥
 नानारत्नमया कल्पमनुकल्पविभूषितम् ॥ मुक्ताक्षमालादक्षोर्ध्वे ज्ञानमुद्रामधः
 करे ॥ २ ॥ वामोर्ध्वे च मुधाकुम्भं पुस्तकं तदधः करे ॥ दधानं चिन्तयेद्देवं मु
 निवृन्दनिषेवितम् ॥ ३ ॥ एवं ध्यात्वा यजेत्पीठे पूर्वोक्तेन वशक्तिके ॥ पञ्चत्रय
 समोपेते भूगे ह त्रितयान्विते ॥ ४ ॥ चतुर्दशयुते ज्ञानिकेशरेषु यजेत्ततः ॥ स्व
 रान्पोडशतत्रैव द्वन्द्वशः केशरस्थितान् ॥ ५ ॥ यजेद्द्वर्गाष्टकं पश्चादष्टपत्रेषु
 चापरे ॥ सरस्वती चतुर्वक्त्रं सनकं च सनन्दनम् ॥ ६ ॥ सनातनं चैव सनत्कुमा
 रं च शुकंतथा ॥ व्यासं च परतोष्ठौ तु पार्वतीं शुभगांतथा ॥ ७ ॥ भद्रां क्रियां शा
 न्तिरौ द्वयौ कालीं कलभिकामपि ॥ चतुरस्रे च तुष्कोणेष्वाग्नेये शातमर्चयेत् ॥ ८ ॥
 सिद्धगन्धर्वयोगीन्द्रान् विद्याधरगणानपि ॥ इन्द्रादींश्च तदस्त्राणि प्राग्वद्दी
 थी द्वये यजेत् ॥ ९ ॥ एकलक्षं जपेन्मन्त्रं तदशांशं हुनेत्ततः ॥ क्षीराज्याक्लैस्तिलैः
 पद्मैः पायसैर्वा घृतपुतैः ॥ १० ॥ तर्पणादिततः कृत्वा काम्यकर्माणि साधयेत् ॥
 कण्ठमात्रोदके स्थित्वा जपेन्मन्त्रं सहस्रकम् ॥ ११ ॥ प्रत्यहं मण्डलादवाक्कवी
 नामग्रणीभिरेत् ॥ पञ्चविंशतिधा जप्तमन्नपायसमेव च ॥ १२ ॥ भक्षितं क्षीरसं
 सिक्तं परं वा काव्यकारकम् ॥ सर्वापन्नाशकं चैव सर्वरोगविनाशनम् ॥ १३ ॥

१ ॐ आं ॐ हृदयाय नमः ॐ ईं ॐ शिरसे स्वाहा ॐ ऊं ॐ शिखायै वषट् ॐ ऐं ॐ
 कवचाय हुम् ॐ औं ॐ नेत्रत्रयाय धौ पद् ॐ अः ॐ अस्त्राय फट् ॥

त्रयोदश्यांप्रदोषेचसोपवासःशिवालयम् ॥ मौनीगत्वार्ययेदेवंविद्यायुःपरिवृ
छये ॥ १४ ॥ आज्येनपायसान्नेनवाक्कामःसर्वदाहुनेत् ॥ श्रीकामोजलजै
र्विल्वैर्नन्द्यावर्त्तैःसदाहुनेत् ॥ १५ ॥ आज्यक्षीराक्कदूर्वाभिर्हुत्वादद्याच्चदक्षि
णाम् ॥ गुरवेगांचमहिषींतस्यमृत्युभयंकुतः ॥ १६ ॥ आदित्याभिमुखोभूत्वा
दद्याद्दशजलाञ्जलीः ॥ मूलमन्त्रेणमन्त्रज्ञःसर्वदोषैर्नवाध्यते ॥ १७ ॥ प्रातः
सायंचसप्तैवमध्याह्नेचैकविंशतिः ॥ दुग्धबुद्ध्याजलैर्देवंतर्पयित्वाततोहुनेत् ॥
१८ ॥ पलाशपुष्पैश्चिरात्कविर्होमादिभिर्भवेत् ॥ गौर्यापार्श्वस्थयासार्धं
श्रीकामश्चिन्तयेत्प्रभुम् ॥ १९ ॥ अयुतंप्रजपेन्मन्त्रंभूयसींश्रियमाप्नुयात् ॥
भुञ्जानःप्रयतोमन्त्रीगोमूत्रेपक्कमोदनम् ॥ २० ॥ भिक्षान्नमथवामन्त्रमयुतद्वि
तयंजपेत् ॥ अश्रुतान्वेदशास्त्रादीन्व्याचष्टेनात्रसंशयः ॥ २१ ॥ एवमाराधितो
मन्त्रोभुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥ अथातोदक्षिणामूर्तेर्द्व्यक्षरोमनुरुच्यते ॥ २२ ॥
हंसइत्यस्यगायत्रीछन्दोब्रह्मासुनिर्मतः ॥ देवतादक्षिणामूर्तिर्हवीजंशक्तिर
न्तिमः ॥ २३ ॥ हसव्यञ्जनयोर्योगषड्दीर्घाद्यङ्गकल्पनम् ॥ ध्यानपूजादि
कंसर्वतथाकाम्यनियोजनम् ॥ २४ ॥ द्वात्रिंशदक्षरःप्रोक्तोदक्षिणामूर्तिम
न्त्रवित् ॥ विशेषतःस्वयंरोगहरःसारस्वतप्रदः ॥ २५ ॥ ज्ञानप्रदश्चभवति
तथामोक्षप्रदोपिच ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवाभिनांसिद्धिदस्यतु ॥ २६ ॥
दक्षिणामूर्तिर्भेदस्यतस्यमन्त्रचतुष्टयम् ॥ ऊर्ध्वपरिचमयोःसौम्यप्रागाम्नायोक्त
सिद्धिकृत् ॥ २७ ॥ क्रमादेतेत्रप्रोच्यन्तेमहादेवायहुंत्विति ॥ वामोसुनिर्वि
राट्छन्दोदेवतावामनायकः ॥ २८ ॥ कालिकावीजपूर्वैश्चषड्वर्णैस्स्यात्षड
ङ्गकम् ॥ लिङ्गन्यस्तमहाकालीमदिरासक्कमानसाम् ॥ २९ ॥ लौहदण्डंमास
पिण्डंपानपात्रंत्रिशूलकम् ॥ दधतंभर्जितम्भस्त्रयंचषकंरुधिरस्यच ॥ ३० ॥
स्पृशन्तमेकेनभगमपरेणकुचद्वयम् ॥ इत्थंसांचिन्त्यदेवेशंकालपीठेसमर्चयेत् ॥
३१ ॥ भगमालांभगलतांभगांकोणत्रयेयजेत् ॥ लिङ्गस्थितंलिङ्गभगमात्मा
नंचात्ममेखलम् ॥ ३२ ॥ मत्स्यप्रिपंचतद्वाह्येपञ्चकोणेसमर्चयेत् ॥ मदोन्म
त्तरतिकरंचलन्मध्यंस्खलत्पदम् ॥ ३३ ॥ वेदपृष्ठंधमशस्त्रंशान्त्यतीतंनिरञ्ज
नम् ॥ तत्रस्थितंचतद्वाह्येपूजयेन्नवयोनिके ॥ ३४ ॥ लक्षाष्टकञ्जपेन्मन्त्रंप्र

थमस्तुमुरान्वितैः ॥ हुत्वातुमांसशकलैर्मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ ३५ ॥ सम्भो
 गीयोजपेक्षसंहुनेद्वैचायुतम्परम् ॥ तर्पयेच्चन्दनेनैवतत्परम्मन्त्रसिद्धये ॥
 ३६ ॥ जपादिकंप्रकर्तव्यं यथाकार्यानुसारतः ॥ अवश्यञ्जायतेकार्यं तस्माच्चे
 दिकलेन्द्रियः ॥ ३७ ॥ तदानकार्यं भवति वाममार्गे च साधितम् ॥ अथातो
 दक्षिणामूर्तेरपरोमन्त्र उच्यते ॥ ३८ ॥ तारो नमो भगवते दक्षिणामूर्तये वदेत् ॥
 मह्यं मेधां वदेत् प्रज्ञां प्रयच्छानलवह्निभा ॥ ३९ ॥ चतुर्विंशतिवर्णैर्यमुनिर्वह्ना
 समीरितः ॥ देवतादक्षिणामेधा गायत्री छन्द उच्यते ॥ ४० ॥ मेधावीजं तथा श
 क्रिः स्वाहा मेधा समृद्धये ॥ नियोगो थपठज्ञानि आईं ऊं ऐं च औं च अः ॥ ४१ ॥ ए
 तैर्वर्णैस्तु दिग्बन्धम्भूर्भुवः सुवरो मिति ॥ व्याख्यापीठेति शुभ्रं च भस्मोद्धूलितवि
 ग्रहम् ॥ ४२ ॥ ज्ञानमुद्राक्षमालाढ्यं वीणापुस्तकधारिणम् ॥ प्राग्वत्पूजादि
 कंसर्वपुरश्चरणमुच्यते ॥ ४३ ॥ कृष्णाष्टमीं समाभ्ययावत्कृष्णचतुर्दशी ॥
 चत्वारिंशत्सहस्राणि जप्त्वा स्याच्च पुरस्क्रिया ॥ ४४ ॥ आज्यं दशांशं होतव्यं
 मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ पापाधिक्रयान्नचेत्सिद्धिस्तदैवन्तु समाचरेत् ॥ ४५ ॥
 विल्वाधस्स्थोजपेक्षसंततः सिद्धिर्भवेदिति ॥ दूरे दृष्टा च चेत्सिद्धिः पश्चाद्द्वारे
 शिवा लये ॥ ४६ ॥ लक्षमेकं मनुजं जप्त्वा हुत्वा ज्यं सिद्धिर्भाग भवेत् ॥ ततः प्रयोगं
 कुर्वीत हुनेत्पालाशपुष्पकैः ॥ ४७ ॥ यमुद्दिश्यायुतंसोऽपि मूर्खो विद्यानिधिर्भ
 वेत् ॥ कण्ठमात्रेजले स्थित्वा जपेन्मन्त्रसहस्रकम् ॥ ४८ ॥ प्रत्यहं मण्डलादूर्वा
 क्कवीनामग्रणीर्भवेत् ॥ भुञ्जानः प्रयतो मन्त्री गोमूत्रेऽप्यन्नभोजनम् ॥ ४९ ॥
 भिक्षान्नमथ वाममन्त्रमयुतद्वितयं जपेत् ॥ अश्रुतं वेदशास्त्रादिव्याचष्टेनात्र संश
 यः ॥ ५० ॥ स्वहस्ते जलमादाय प्रातस्तदभिमन्त्रयेत् ॥ पञ्चविंशतिवाराणि
 पाययेद्बालकाय तत् ॥ ५१ ॥ मासपट्कृतस्य विद्या भवेद्ब्रह्मा प्रवाहवत् ॥ अथा
 तः सम्प्रवक्ष्यामि नृसिंहाद्वलिनो मम ॥ ५२ ॥ मन्त्रं शरभसञ्ज्ञस्य द्रुतसिद्धिप्र
 दायकम् ॥ ॐ खं खं खं फट् शत्रून् ग्रसति ग्रसति हुं फट् सर्वास्त्रसंहरणाय शरभाय शान्ताय पक्षि
 राजाय हुं फट् सर्वास्त्रसंहरणाय शरभाय शान्ताय पक्षि

१ ॐ खं खं खं फट् शत्रून् ग्रसति ग्रसति हुं फट् सर्वास्त्रसंहरणाय शरभाय शान्ताय पक्षि
 राजाय हुं फट् स्वाहा नमः ॥

एकचत्वारिंशदणोवासुदेवोमुनिर्मतः ॥ कालाग्निरुद्रःशरभोदेवतापरिकी-
र्तितः ॥ ५५ ॥ छन्दस्तुजगतीस्वाहाशक्तिर्वीजंस्वमुच्यते ॥ वेदाङ्कदशस-
प्तागसागरैरङ्गकल्पनम् ॥ ५६ ॥ पुनःसमस्तमन्त्रेणदिग्वन्धंतुसमाचरेत् ॥ च-
न्द्रार्काग्नित्रिनयनंकालीदुर्गादिपक्षकम् ॥ ५७ ॥ विद्युज्जिह्वं वज्रनखं वडवा-
ग्न्युदरन्तथा ॥ व्याधिमृत्युरिषुघ्नं च चण्डवातातिवेगिनम् ॥ ५८ ॥ हृद्गैरवस्व-
रूपंचवैरिवृन्दनिपूदनम् ॥ मृगेन्द्रत्वक्छरीरेत्यपक्षाभ्यांचञ्चुनारवः ॥ ५९ ॥
अधोवक्रश्चतुष्पादाऊर्ध्वदृष्टिश्चतुर्भुजः ॥ कालान्तदहनप्रख्योनीलजीमू-
तनिःस्वनः ॥ ६० ॥ अरिर्यदर्शनादेवविनष्टबलविक्रमः ॥ शटाक्षग्रहरूपाय
पक्षविक्षिप्तभूभृते ॥ ६१ ॥ अष्टपादाय रुद्राय नमः शलभमूर्तये ॥ एवं व्याये-
त्सहस्रंतु प्रजपेत्पायसं हुनेत् ॥ ६२ ॥ प्रत्यहं मासपट्केन मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥
तदा जेयस्तु संग्रामे भूतप्रेतपिशाचकाः ॥ ६३ ॥ नश्यन्ति दर्शनादेव चाधयो
व्याधयस्तथा ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मालामन्त्रं सुसिद्धिदम् ॥ ६४ ॥ ता-
रो नमो भगवते डेन्तं शलभशाल्वच ॥ सर्वभूतोच्चाटनाय ग्रहराक्षसचोच्चरेत् ॥
६५ ॥ निवारणाय ज्वालेति डेन्तं मालास्वरूपच ॥ दक्षनिष्काशनायेतिसा-
क्षादिति पदं वदेत् ॥ ६६ ॥ कालरुद्रस्वरूपाष्टमूर्तये च तथा चरेत् ॥ कृशानुरेत-
सेचेति महेति पदमुच्चरेत् ॥ ६७ ॥ क्रूरभूतोच्चाटनायेत्यप्रतिशयनाय च ॥ शत्रु-
श्चनाशयद्वन्द्वं वदेच्छत्रुपशून्स्ततः ॥ ६८ ॥ गृह्ययुग्मं स्वाद्युग्मं तारं हुंच वसुभि-
याम् ॥ अष्टोत्तरशताण्येयमष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ ६९ ॥ प्रत्यहं मासपट्केन सिद्धिः
स्यात्तत्फलं शृणु ॥ पात्रे पूतं जलं स्थाप्य सप्तवाराभिमन्त्रितम् ॥ ७० ॥ पाना-
र्थं तत्प्रसादेन दातव्यं लापयेत्तथा ॥ ७१ ॥ प्रयान्ति सर्वभूतानि ज्वराश्चातुर्यि-
कादयः ॥ सप्ताहात्तत्प्रयोगेण नात्र कार्या विचारणा ॥ ७२ ॥ अथातः सम्प्रव-
क्ष्यामि ह्यघोरास्त्राहयं मनुम् ॥ मायां स्फुरद्वयं चैव प्रस्फुरद्वितयं वदेत् ॥ ७३ ॥
पश्चाद्द्वेक्षरद्वन्द्वं तत्प्रान्तं च दद्वयम् ॥ प्रचटद्वितयं पश्चात्कहद्वन्द्वं महद्वय-
म् ॥ ७४ ॥ बन्धद्वयं घाटयद्विर्हुं भूशरवर्णकः ॥ मनुः प्रोक्तो घोरमुनिरुष्णिक्

१ चार, नव, दश, सात, सात और चार अक्षरों को क्रमसे षडंगों में न्यास करना
जैसे ॐ स्वं स्वां स्वं हृदयाय नमः इत्यादि ॥

छन्दोस्यदेवता ॥ ७५ ॥ अघोररुद्रोवंबीजं ह्रीं शक्तिश्च प्रकीर्तिता ॥ शरत्तुद
 शदिग्दन्तिदिवाकरमितैर्मनोः ॥ ७६ ॥ वर्णैः कुर्यात्पडङ्गानि पदन्यासोऽथ
 क्ष्यते ॥ भालेवक्त्रे गले हृदये नाभिकरजानुषु ॥ ७७ ॥ सजङ्घपादयोश्चैव प
 दान्येकादशान्यसेत् ॥ शरत्तुनेत्रवस्वविधिशरवेदाविधिवेदकैः ॥ ७८ ॥ रसनेत्र
 मितैर्वर्णैस्तत्पदानि भवन्त्यमी ॥ मेघाकारं ततो ध्यायेद्भीमदंष्ट्रं त्रिलोचनम् ॥
 ७९ ॥ भुजङ्गभूषणं रक्तावसनालेपशोभितम् ॥ परशुं करवालं च बाणं त्रिशिख
 मेव च ॥ ८० ॥ दधानं दक्षिणैर्हस्तैर्लुब्ध्वादिक्रमतः परैः ॥ डमरुं खेटकं चापं नृक
 पालं च विभ्रतम् ॥ ८१ ॥ काम्यकर्मसुरक्ताभं कृष्णाभमभिचारकम् ॥ निग्रहे
 ग्रहभूतादिमुक्तामुक्तानि भस्मरेत् ॥ ८२ ॥ एवं सञ्चिन्त्य देवेशं शिवपीठे पुरोदि
 ते ॥ पद्मोणान्तस्थिते पद्मादितये भूपुरैर्वृते ॥ ८३ ॥ केशेष्वङ्गपूजास्याद्देवाग्रा
 दिप्रदक्षिणम् ॥ डमरुं परशुं खड्गं खेटवाणं तथा धनुः ॥ ८४ ॥ शूलं कपालं ब्रा
 ह्मणाद्यादितीयेऽष्टदलेर्चयेत् ॥ वीथीद्वये लोकपालांस्तदस्त्राणि च पूजयेत् ॥
 ८५ ॥ लक्ष्मेकं जपेन्मन्त्रं हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ जुहुयात्तदशांशेन तिलैः
 शुद्धघृतघृतैः ॥ ८६ ॥ तर्पणं मार्जनं कृत्वा भोजयेन्मधुरैर्द्विजान् ॥ एवं सि
 द्धे मन्त्रवरे काम्यकर्माणि साधयेत् ॥ ८७ ॥ क्रमात्सर्पिरपामार्गतिलसर्पपपा
 यसैः ॥ साज्यैः सहस्रं प्रत्येक्यामिन्यां जुहुयात्सुधीः ॥ ८८ ॥ होमोयं नाशये
 त्सद्यो भूतकृत्यादिनायकान् ॥ श्वेतकिंशुकनिर्गुणदीहे मापामार्गसम्भवैः ॥
 ८९ ॥ समिद्धैः कृतो होमः पूर्ववद्भुतशान्तिदः ॥ अपामार्गाश्च तथोश्च पञ्च
 गव्ये समुक्षिताः ॥ ९० ॥ समिधोजुहुयात्कृष्णपञ्चम्यां निशि पयतः ॥ पृथक्
 सहस्रहोमेन भूतानां निग्रहो भवेत् ॥ ९१ ॥ क्रमात्सर्पिरपामार्गपञ्चगव्यहवि
 र्घृतैः ॥ हुत्वा सहस्रं प्रत्येकं पात्रे सम्पातयेद्धुते ॥ ९२ ॥ सम्पातसर्पिषा साध्यं
 भोजयेद्भुतशान्तये ॥ अघोरास्त्राह्वयो मन्त्रः सर्वकाम्यानि साधयेत् ॥ ९३ ॥
 अथातः सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रं पाशुपतास्त्रकम् ॥ तारः श्रीं पशुशब्दान्ते हुं फड्म
 न्त्रः षडक्षरः ॥ ९४ ॥ वामदेवो मुनिः पङ्क्तिश्छन्दः पशुपतिः सुरः ॥ मन्त्रार्णैः
 षड्भिरङ्गानि हुं फड्मनैः सविन्दुकैः ॥ ९५ ॥ जातियुक्ता निचाङ्गेषु तथा गुणादि
 पु क्रमात् ॥ ध्यायेत्पशुपतिं सम्यग्मन्त्री चैकाग्रमानसः ॥ ९६ ॥ पञ्चवक्त्रं

दशभुजंप्रतिवक्त्रेत्रिलोचनम् ॥ अग्निज्वालानिभश्मश्रुमूर्द्धजंभीमदंष्ट्रक
म् ॥ ६७ ॥ खड्गबाणानक्षसूत्रंशक्तिंपरशुमेवच ॥ दधानंदक्षिणैर्हस्तैरूर्ध्वा
दिकमतःपरैः ॥ ६८ ॥ खेटचापौकुण्डिकांचत्रिशूलंब्रह्मदण्डकम् ॥ नाना
भरणसन्दीपंवाल्चन्द्रैरलंकृतम् ॥ ६९ ॥ मध्याह्नार्कसमंध्यात्वाशिवपी
ठेथार्चयेत् ॥ पद्ममष्टदलंकृत्वाकर्णिकाकेशरान्वितम् ॥ ३०० ॥ चतुर्द्वारस
मायुक्चतुरस्रत्रयावृतम् ॥ एवंपात्रेसमालिख्यस्वर्णरौप्यादिकेशुभे ॥ १ ॥
पटेवाफलजेवापिश्रीकण्ठादिसमुद्भवे ॥ सर्वोपचारैराध्ययजेदङ्गानिपूर्वव
त् ॥ २ ॥ दलेषुमातृकाःपूज्यालोकेशास्त्राणितद्वहिः ॥ पूजयेद्विधिनाने
नसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ३ ॥ लक्षपट्कंजपेन्मन्त्रंहविष्याशीजितेन्द्रि
यः ॥ तद्दशांशैर्हुनेद्द्रव्यैर्घृताक्लैःसंस्कृतेनले ॥ ४ ॥ तर्पणादिततःकृत्वा
प्रयोगार्होभवेन्मनुः ॥ अनेनमन्त्रितंतोयंग्रहभूतास्पदेक्षिपेत् ॥ ५ ॥ सद्य
स्तंमुञ्चतिक्रन्दत्यहोमन्त्रप्रभावतः ॥ अनेनमन्त्रितान्वाणान्विसृजद्युधिभूप
तिः ॥ ६ ॥ जयेत्क्षणेनसकलानरीन्नास्त्यत्रसंशयः ॥ एवंमन्त्रस्तुसंसिद्धोभुक्ति
मुक्तिप्रदोभवेत् ॥ ७ ॥ अथास्यभेदंवक्ष्यामिपेश्वन्तेपतिशब्दयुक् ॥ भवेद
ष्टाक्षरोमन्त्रोमुन्याद्यंपूर्ववन्मतम् ॥ ८ ॥ हुंशक्तिःश्रीचवीजंस्यात्तद्विन्नैश्च
षडक्षरैः ॥ प्रणवाद्यैःषडङ्गानिप्राग्वद्ध्यात्वाचपूजयेत् ॥ ९ ॥ सद्योजातादि
भिःपञ्चब्रह्मभिःप्रथमावृतिः ॥ षडङ्गैश्चद्वितीयास्यात्तदस्त्राद्यैस्तृतीयका ॥
१० ॥ उमादिभिश्चतुर्थीस्यात्स्वायुधैश्चापिपञ्चमी ॥ पञ्चीचेन्द्रादिभिःप्रो
क्तासप्तमीचतदायुधैः ॥ ११ ॥ अष्टलक्षंपुरश्चर्यापायसेनहुनेत्ततः ॥ अन्य
त्सर्वप्रयोगादिपूर्ववत्परिकीर्तितम् ॥ १२ ॥ नीलकर्णमनुंवक्ष्येसमस्तविषनाश
नम् ॥ शंनींठःइतिमन्त्रोयंत्रिवर्णःसर्वकामदः ॥ १३ ॥ अरुणोमुनिरुद्दि
ष्टोनुष्टुप्छन्दस्तुदेवता ॥ नीलकण्ठःशंचवीजंठःशक्तिःपरिकीर्तिता ॥ १४ ॥
हरायेतिहृदयंचशिरःप्रोक्त्वाकपर्दिने॥नीलकण्ठायेतिशिखाकवचंचालकूटवि॥
१५॥ पभक्षणायहुंफट्स्याच्छ्रीकण्ठायत्रिनेत्रकम् ॥ अस्त्रंचशितिकण्ठायस्वा

१ ॐ श्रीं पशुपतिः हुंफट् २ ॐ ॐ हृदयायनमः ॐपं शिरसे स्वाहा ॐशुंशिखायैव
षट् ॐपंकवचायहुम् ॐतिःनेत्रत्रयायवौषट् ॐफट्अस्त्रायफट् ॥

हान्ताइतिसम्मताः ॥ १६ ॥ न्यस्याः षडङ्गमनवश्चांगुष्ठादिषु विन्यसेत् ॥ मूर्ध्नि
 कण्ठे च हृदये न्यसेद्बीजत्रयं पुनः ॥ १७ ॥ ध्यायेद्देवं नीलकण्ठं बालार्कयुतवर्च-
 सम् ॥ जटाभूतलसच्चन्द्राकारकैः फणिसत्तमैः ॥ १८ ॥ कृतकल्पकराम्भोजैर्द-
 धानंजपमालिकाम् ॥ शूलंकपालं खट्वाङ्गमक्षमालांच विभ्रतम् ॥ १९ ॥ प्रतिव-
 क्रत्रिनयनं व्याघ्रचर्माम्बरावृतम् ॥ पद्ममध्ये समासीनमति सुन्दरविग्रहम् ॥
 २० ॥ एवं ध्यात्वा र्चयेत्पीठेशैवे सर्वोपचारकैः ॥ पद्मे वसुदले रम्ये चतुरस्रत्रयावृ-
 ते ॥ २१ ॥ चतुर्दशैर्पूर्वमङ्गलैः केशानां युधानि च ॥ एवं प्रपूजयेन्मन्त्री सर्वका-
 मस्य सिद्धये ॥ २२ ॥ लक्षत्रयं जपेन्मन्त्रं हविष्यैराज्यसंयुतैः ॥ तद्दशांशं तर्प-
 णादिभोजयेन्मधुरैर्द्विजान् ॥ २३ ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री त्वष्टोत्तरसहस्रकम् ॥
 स्पृष्ट्वा जपेद्विषमस्तं तत्क्षणं त्रिर्विषो भवेत् ॥ २४ ॥ बीजाभ्यां प्रथमान्त्याभ्यां
 पार्श्वयोर्विषमाहरेत् ॥ मध्येन मध्यगं सर्वमनु नानेन संहरेत् ॥ २५ ॥ एवं मन्त्रा-
 भिसञ्जस्रकलशोदकसेचनात् ॥ तस्य केनापि सन्दृष्टस्तत्क्षणं त्रिर्विषो भवेत् ॥
 २६ ॥ विलोक्य विषिणं मन्त्रं प्रजपेत्सु समाहितः ॥ विषद्वयान्मुच्यते सौ न चि-
 रात्नात्र संशयः ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा च दुण्डुभग्रस्तं स्वशिरः कण्ठहृत्सु च ॥ मनुवर्णं त्र-
 यं न्यस्य देवतारूपकं गुरुम् ॥ २८ ॥ स्मरेत्स्वदक्षिणानामामध्यमातर्जनीषु च ॥
 मन्त्राक्षरत्रयं न्यस्य तदंगुलिभिरुत्तमम् ॥ २९ ॥ त्रिशूलमुद्रामासाद्य ग्रस्त-
 स्याभिमुखं नयेत् ॥ प्रदर्श्य मन्त्रं प्रजपेत्पञ्चाशद्धारमत्र तु ॥ ३० ॥ स्थावरं ज-
 ङ्गमं चैव कृत्रिमं च तथा विषम् ॥ रोगग्रहाद्यपस्मारानपमृत्युंचनाशयेत् ॥ ३१ ॥
 पञ्चाशन्मनुना जप्तमन्नमौषधमेव च ॥ भक्षितं चेत्तुरोगादिनाशनं परमं मतम् ॥
 ३२ ॥ ॐ नमो नीलकण्ठाय मनुरष्टाक्षरः परः ॥ मुनिर्ब्रह्मा च गायत्री छन्दो देवः
 प्रकीर्तितः ॥ ३३ ॥ नीलकण्ठो ध्यानपूजाजपाद्यं पूर्ववन्मतम् ॥ प्रयोगाश्च
 विशेषेण महाविषहरः स्मृतः ॥ ३४ ॥ स एव बह्निजायान्तो दशवर्णः प्रकीर्तितः ॥
 अरुणोऽस्य मुनिश्छन्दोगायत्रं देवतामहान् ॥ ३५ ॥ नीलकण्ठोऽस्य बीजं तु
 तारः शक्तिर्दहप्रिया ॥ हुं नमो नीलकण्ठाय शिरःस्वाहानमस्तिवति ॥ ३६ ॥
 शिखौ नमो नीलकण्ठाय नमः कवचं मतम् ॥ स्वाहानमो नेत्रमिति ॐ नमोऽंशं
 मीरितम् ॥ ३७ ॥ दक्षिणं पादमारभ्य वामपादावधिक्रमात् ॥ वर्गाष्टकं न्यसे-

न्मन्त्रीपादोरुगुल्फसन्धिषु ॥ ३८ ॥ हृत्कण्ठमुखशीर्षेषुन्यसेदगाष्टिकंपुनः ॥
 पूर्वाद्यैराननैर्युक्कःपीतश्वेदारुणासितैः ॥ ३९ ॥ अभयंपरशुंचापंवासुकिंचद
 धद्भुजैः ॥ ध्येयोदेवोस्यपार्श्वस्थागौरीचाप्यतिमुन्दरी ॥ ४० ॥ संहारनिर्वि
 पस्तम्भावेशात्कुर्यात्क्रमान्मुखैः ॥ दशलक्षंपुरश्चर्यासर्वत्राक्षरन्मता ॥ ४१ ॥
 मन्त्राक्षराणिहृत्पृष्ठेकेकण्ठेकुक्षियुग्मके ॥ हृदिबाह्वोर्नेत्रयोश्चमस्तकेषुक्रमा
 द्यजेत् ॥ ४२ ॥ विषाक्रान्तस्यपूर्वोक्तामीशंध्यायञ्छताष्टकम् ॥ जपेन्मन्त्रं दृ
 शासर्वविषाणांवारणम्भवेत् ॥ ४३ ॥ अथान्योवक्ष्यतेमन्त्रो नानाकार्यकरः
 परः ॥ तारोनमोभगवतेसर्वज्ञेतिपदंवदेत् ॥ ४४ ॥ कण्ठंनिनीलकण्ठायअ
 मलेतिपदंवदेत् ॥ डेन्तंदिःपक्षिंस्वाहाचोनत्रिंशाक्षरोमनुः ॥ ४५ ॥ विम
 लोस्यमुनिःप्रोक्तःकृतिश्छन्दउदाहृतम् ॥ अमलाख्योनीलकण्ठोरुद्रोदेवःप्र
 कीर्तितः ॥ ४६ ॥ स्वाहाशक्तिस्तुवौबीजंमन्त्रार्णैरङ्गपञ्चकम् ॥ सप्तभिःपञ्च
 भिःषड्भिश्चतुर्भिश्चापिसप्तभिः ॥ ४७ ॥ ध्यानार्चनादिकंसर्वपूर्ववत्समुदाहृ
 तम् ॥ लक्षमेकंपुरश्चर्याहुनेदाज्यंदशांशतः ॥ ४८ ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्री
 दशवारंजपेद्यदि ॥ दुष्टंविषंद्रव्यसंस्थंहरेदत्रनसंशयः ॥ ४९ ॥ जप्त्वापञ्चद
 शोन्मानंहरेद्वृश्चिकजंविषम् ॥ विषमूषीविषंहन्तिजप्त्वासप्तदशोन्मितम् ॥
 ५० ॥ अष्टादशजपादन्यद्विषमर्पनात्रसंशयः ॥ एकविंशतिजापेनत्वभिचार
 क्षयोभवेत् ॥ ५१ ॥ परन्तस्यजपाद्धन्तिषड्विंशात्सूतिकागदम् ॥ दन्तमूल
 गदंत्रिंशच्चतुस्त्रिंशच्चशीतलाम् ॥ ५२ ॥ षट्त्रिंशच्चशिरोरोगंगर्भदुःखंखवेद
 तः ॥ नेत्ररोगंवेदवेदैःखवाणैःसकलंविषम् ॥ ५३ ॥ शतसंख्यप्रजप्तेनसर्वरोग
 विनाशनम् ॥ अग्निनानिहतानान्तुजपेदष्टोत्तरंशतम् ॥ ५४ ॥ अथचिन्ता
 मणेःकूटंप्रवक्ष्याम्यतिसिद्धिदम् ॥ यद्यत्प्रोक्तंवैदिकानान्तत्तत्सिद्धिविधाय
 कम् ॥ ५५ ॥ प्रथमःप्रणवःसप्तवेदनेत्रौचतुर्दश ॥ षष्टिविन्दुयुतंकूटंप्रोक्तंदक्षि
 णमार्गिणाम् ॥ ५६ ॥ चत्वारश्चापिचत्वारएकवेदद्विवर्णकाः ॥ द्वितीयः
 स्वरविन्दुभ्यांयुक्ताःकूटमुदाहृतम् ॥ ५७ ॥ शैवादीनांवाग्मिनांतुतुर्यवर्णसमुच्च
 रन् ॥ एकोनत्रिंशकञ्चैतत्सप्तवेदाक्षिसम्मितम् ॥ ५८ ॥ ततःस्वराःसमुच्चार्याः
 शक्रंतुतिथिसम्मितम् ॥ एतत्कूटंसमुद्दिष्टमुन्याद्यमथकथ्यते ॥ ५९ ॥ कश्य

पोस्यमुनिश्छन्दोनुष्टुब्देवउमापतिः ॥ बीजंक्षकारोरःशक्तिर्मकारःकीलकम्म
 तम् ॥ ६० ॥ रेफादिव्यञ्जनैःषट्भिःकुर्यादङ्गानिषट्क्रमात् ॥ विडुमारक्त
 वामार्धदेहंनीलाम्बराङ्गकम् ॥ ६१ ॥ अभिठाङ्गाशशाङ्गार्धविलसत्तुङ्गमौलि
 कम् ॥ हावभावविलासार्धनारीरूपमहेश्वरम् ॥ ६२ ॥ त्रिशूलपाणिपद्मा
 निनृकपालंकरेषुच ॥ भीषणपरदेहार्धमालालेपविराजितम् ॥ ६३ ॥ एवं
 ध्यात्वायजेत्पीठेशैवेसर्वोपचारकैः ॥ अङ्गानिपूजयेदादौवामेष्टदलकेशरे ॥
 ६४ ॥ अर्चयेदष्टपत्रेषुकार्तवीर्यवृषादिकान् ॥ ब्राह्मयाद्यामातरःपूज्याद्विती
 येष्टदलेपुनः ॥ ६५ ॥ लोकेशांश्चतदस्त्राणिप्राग्वद्दीथीद्वयेयजेत् ॥ पूजा
 द्रव्यादिकंग्राह्यंस्वस्वाम्नायविभेदतः ॥ ६६ ॥ शैवादिभिर्वामिभिरश्चध्यायेद
 ष्टभुजंशिवम् ॥ परशुपन्नगंशूलंकपालंचशरासनम् ॥ ६७ ॥ शरान्वह्निचखड्गं
 चदधतंस्त्रीविलासिनम् ॥ गङ्गातरङ्गविलसच्चन्द्रखण्डाभिषेखरम् ॥ ६८ ॥
 त्रिनेत्रंत्रिदशैःपूज्यांचिन्तयेत्पार्श्वगांशिवाम् ॥ अरुणामरुणाकल्पामरुणां
 शुकधारिणीम् ॥ ६९ ॥ अरुणाम्बुजमालाढ्यांत्रिनेत्रांसद्विभूषणाम् ॥ शू
 लैःषोडशभिर्व्यग्रभुजषोडशमण्डिताम् ॥ ७० ॥ लक्षमेकंजपेन्मन्त्रंत्रिमध्व
 कैःसतएतुलैः ॥ तिलैर्दशांशंजुहुयात्तर्पणादिततश्चरेत् ॥ ७१ ॥ एवंसं
 सिद्धमन्त्रस्यप्रयोगोवक्ष्यतेधुना ॥ रेफस्थानेहंसइतिपदंदत्त्वाजपेन्मनुम् ॥
 ७२ ॥ शीघ्रन्तेनभवेत्सिद्धिर्ज्ञानंचविपनाशनम् ॥ प्रसाद्ययोजपेन्मन्त्रमयु
 तम्भाग्यदायकम् ॥ ७३ ॥ ततोनाशोभवेत्सद्योभूतादीनारुजामपि ॥ द्वि
 धाग्रहातौजपतिबीजमेतन्नसंशयः ॥ ७४ ॥ त्रिकोणंचिन्तयेन्मूर्द्धिग्रस्तस्या
 ग्न्यर्कसन्निभम् ॥ तन्मध्येचिन्तयेद्बीजंग्रहानावेशयेत्तदा ॥ ७५ ॥ एतन्म
 न्त्राभिजप्तंचबन्धुजीवप्रसूनकम् ॥ ग्रस्तस्यमूर्द्धिक्षिप्तंचक्षणादावेशकारकम् ॥
 ७६ ॥ पौष्टिकेशान्तिकेमन्त्रंशुक्लवर्णंविचिन्त्यच ॥ सकारमादौसंयोज्य
 जपेत्सिद्धिःप्रजायते ॥ ७७ ॥ आपुष्टौचवशीकारेरक्त्वरैफादिकन्तथा ॥ हका
 राद्यंचहेमाभंस्तम्भनेचैवचिन्तयेत् ॥ ७८ ॥ धूम्रवर्णयकाराढ्यंविद्वेषोच्चाट
 योरपि ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशोध्येयोग्रस्तमुमुक्षुभिः ॥ ७९ ॥ आकारादिः
 प्रजप्तव्यःसमन्त्रोदेशिकैःसदा ॥ वायुमण्डलमध्यस्थंमन्त्रंकृष्णंविचिन्तये

त् ॥ ८० ॥ नेत्रयोर्विषमंत्वान्ध्यंवाधिर्यर्कणयोरपि ॥ कुक्षौशूलंमुखेच्छर्दि
 कुर्याद्वायुंचमर्मसु ॥ ८१ ॥ चिन्तयेत्कण्ठमालेतुचतुरस्रस्यमध्यगम् ॥
 चन्द्रमण्डलमध्यस्थंस्वरैःषोडशाभिर्युतम् ॥ ८२ ॥ नेत्रोत्पातंनेत्ररोगंहरत्या
 शुनसंशयः ॥ रक्तावांकृशाङ्गीनांयोनौध्यानंहरेत्क्षणात् ॥ ८३ ॥ कुक्षौ
 ध्यानंचशूलेस्याद्विस्फोटविषमज्वरे ॥ तथास्कामयेचैवमामेदाहेशिरोगदे ॥
 ८४ ॥ स्मरेद्यन्त्रंवाहुगतंतत्रतद्दोषशान्तये ॥ अन्त्यारक्त्रिकोणान्तःस्थ
 तंयन्मूर्द्धिचिन्तयेत् ॥ ८५ ॥ वशयेत्तत्क्षणाद्योपांसावयेच्छुक्रमेवच ॥ निज
 लिङ्गशिरस्स्थंचबीजंसंचिन्तयेत्तदा ॥ ८६ ॥ प्रवेशयेद्योनिमध्येतत्संसर्गाच्च
 सावशा ॥ कुलालमृदमानीयतत्रबीजंसमालिखेत् ॥ ८७ ॥ तन्मकारस्यरेफे
 तुसाध्याख्यांकर्मसंयुताम् ॥ विलिख्यतत्रिकोणेनप्रेषयेत्तद्बहिस्तथा ॥ ८८ ॥
 पट्कोणैकंसमावेष्ट्यपट्कोणेतुसमाचरेत् ॥ रेफंसविन्दुकंतच्चविलोमैर्वेष्टयेत्स्व
 रैः ॥ ८९ ॥ प्राणप्रतिष्ठांकृत्वास्यचुल्ल्यधोनिखनेत्ततः ॥ सवश्योजायते
 क्षिप्रंतत्सिद्धान्नस्यभक्षणात् ॥ ९० ॥ पतिःप्रियायाः कुरुतेतदाज्ञांदासवत्सदा ॥
 मधुरत्रययुक्तेनशालिपिष्टेनपुत्तलीम् ॥ ९१ ॥ प्रपदाभ्यांचजङ्घाभ्यांजानुभ्या
 मूरुयुग्मतः ॥ नाभेरधस्ताद्धृतयाकण्ठादाशीर्षिकंततः ॥ ९२ ॥ एवंद्वादश
 धाञ्चित्वातीक्ष्णशस्त्रेणसंहुनेत् ॥ मूलमन्त्रेणसक्षिप्रंवश्यःस्याज्जीवितान्तक
 म् ॥ ९३ ॥ चतुरस्रेनागवल्लीदलेकृत्वास्यमध्यतः ॥ वकारमध्यसाध्याख्यांलि
 खित्वामनुमध्यतः ॥ ९४ ॥ कामराधःस्थितोरेफस्तदधश्चतुरस्रकम् ॥ लिखे
 त्स्यचतुष्कोणेठकारंविन्दुभूषितम् ॥ ९५ ॥ विलिख्यस्थापितप्राणमूलमन्त्रा
 भिमन्त्रितम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रेणशिरोरोगीप्रभक्षयेत् ॥ ९६ ॥ शिरोगवि
 निर्मुक्तोयावज्जन्मभवेत्सुखी ॥ सरेफेणककारेणकण्ठेसाध्यस्यबन्धयेत् ॥ ९७ ॥
 वक्षस्थलंककारेणवामंचापिमकारतः ॥ दक्षांसरेफतोवामंतथैवचवकारतः ॥
 ९८ ॥ ठौकारेणमुखंनाभिंठकारेणप्रबन्धयेत् ॥ वक्षोविन्दुर्धचन्द्राभ्यांवद्धाम्
 र्खःस्मरेद्धिया ॥ ९९ ॥ मरणान्तंसवश्यस्स्यादचिरान्नात्रसंशयः ॥ बन्धुजी
 वस्यपुष्पेणत्रिकोणंरचयेत्लिखेत् ॥ १०० ॥ तत्पुष्पेणचतुर्बीजंचन्द्रनागुरु
 कुंकुमैः ॥ अस्मिन्संस्थाप्यतत्रैवपूजयित्वाहुनेच्चतैः ॥ १ ॥ अष्टोत्तरशतंतस्य

सम्पातंपातयेत्ततः ॥ त्रिलोहमुष्टिकायांतुपुनस्तामभिमन्त्रयेत् ॥ २ ॥ अ
 षोत्तरसहस्रेणतांकरेधारयेन्नृपः ॥ जयेत्सयुधिभूपालान्दुर्जयान्प्रधनेपिच ॥
 ३ ॥ विषवेतालभूतादिदुरितैर्बाध्यतेनच ॥ पञ्चविंशत्सुवर्णस्यरजतस्यतु
 षोडश ॥ ४ ॥ भागादशैवताम्रस्यत्रिलोहेत्रप्रकीर्तिताः ॥ अथान्यत्सम्प्रव
 क्ष्यामिमुनिभिर्यदुपासितम् ॥ ५ ॥ अन्त्यसप्तमवेदाक्षिवर्णषष्ठंस्वरान्वितम् ॥
 विन्दुयुक्कंभवेत्कूटंमुन्याद्याःपूर्ववन्मताः ॥ ६ ॥ षड्दीर्घभाजाबीजेनषडङ्गवि
 धिरिस्तिः ॥ अंगुल्यादिकरान्तंचकरन्यासंततश्चरेत् ॥ ७ ॥ मूलाद्यन्तंतुभू
 कूटंकनिष्ठायांपुनर्न्यसेत् ॥ ततश्चत्वारिबीजानितथैवानामिकादिषु ॥ ८ ॥
 क्षकारमूलबीजंतुभसहाभिसमन्वितम् ॥ चत्वार्येतानिबीजानिक्रमात्तेषांतुदे
 वताः ॥ ९ ॥ जयाख्याविजयाख्याचअजिताचपराजिता ॥ पादान्मूर्द्धावधिन्य
 स्येन्मुष्टिकामूलमन्त्रकम् ॥ १० ॥ मूर्द्धादिपादपर्यन्तंतलाभ्यांव्यापकंन्यसे
 त् ॥ षडङ्गानिपुनर्न्यस्यदेवंदेवींचपूजयेत् ॥ ११ ॥ शिरोवदनहन्त्राभिगुदेष्वेवं
 क्रमान्यसेत् ॥ व्यायेत्सूर्यप्रतीकाशंप्रतिवक्त्रंत्रिलोचनम् ॥ १२ ॥ चन्द्रार्धालंकृतं
 हस्तैश्चतुर्भिर्दधतंक्रमात् ॥ मृणिपाशं कपालंचखट्वाङ्गरत्नभूषितम् ॥ १३ ॥
 रक्ताङ्गरक्ताभरणांशुकंचिपिटनासिकम् ॥ शैवपीठेयजेद्देवंवक्ष्यमाणेनचात्मना ॥
 १४ ॥ नपुंसकस्वरैर्विद्वाननुलोमविलोमगैः ॥ धर्मादिकैरधर्माद्यैःपादगा
 त्राणिकल्पयेत् ॥ १५ ॥ इकारेणयजेद्देवीतत्त्वरूपगुणानपि ॥ चतुर्थपञ्चमा
 भ्यान्तुमायाविद्यामयोभवेत् ॥ १६ ॥ अत ऊर्ध्वंचपीठस्यजकारेणततोम्बुज
 म् ॥ सन्ध्यक्षरैश्चतुर्दिक्षुस्थितावामादिकायजेत् ॥ १७ ॥ वामाज्येष्ठाक्षरौ
 द्रीच्छाज्वालामालाविराजिता ॥ इत्थंसङ्कल्पितेपीठेतुम्बुरुंतत्रपूजयेत् ॥ १८ ॥
 चतुर्द्वारसमायुक्तचतुरस्रत्रयावृते ॥ अष्टपत्राम्बुजेज्ञानिकेशरेषुसमर्चयेत् ॥
 १९ ॥ दिक्पत्रेषुस्वबीजानिरक्तावामादिकायजेत् ॥ अरुणांशुकपुष्पाढ्या
 स्ताम्बूलाकुलिताननाः ॥ २० ॥ वल्लकीवादनरतामदविभ्रममन्थराः ॥ अष्ट
 पत्रेषुचाभ्यर्च्यादेवीर्दुर्गादिकाःक्रमात् ॥ २१ ॥ दुर्गाशुभगाचैवकरालीमो
 हिनीतथा ॥ बद्धाञ्जलिपुटाःकिञ्चिदानम्रवदनाम्बुजाः ॥ २२ ॥ देवीसदृशभू
 पाढ्यास्तद्बीजानिसविन्दवः ॥ शषसहास्तुतद्बाह्येयजेद्दीर्घाद्वयेमनुम् ॥ २३ ॥

लोकेश्वरांस्तदस्त्राणिचेत्थंपूजाक्रमःस्मृतः ॥ लक्षमेकंजपेन्मन्त्रं दशांशं
तुहुनेदृष्टतैः ॥ २४ ॥ तर्पणादिततःकृत्वाप्रयोगानाचरेत्ततः ॥ युगवह्नि
पुटान्तस्थंबीजंस्मृत्वासहस्रकम् ॥ २५ ॥ अष्टोत्तरंजपेद्वाराज्ज्वरोनश्येन्नसं
शयः ॥ कुपितस्यहृदम्भोजेस्मृत्वाबीजमिदंस्मरेत् ॥ २६ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं
तत्कोपोनश्यतिध्रुवम् ॥ एतन्मन्त्रंप्रजप्त्वातुप्रातःकालेपिबेज्जलम् ॥ २७ ॥
हृद्रोगास्तस्यनश्यन्तिसर्वेविष्टम्भकादयः ॥ मण्डलंनवनाभारुयंकृत्वासंस्थापये
द्वघटम् ॥ २८ ॥ पुत्रिणीकन्यकामाताभवेदत्रतुकाकथा ॥ राजाभिषेकेवि
जयीविप्रोवेदविदांवरः ॥ २९ ॥ भूतप्रेतादिकाःकृत्यारोगानश्यन्तितत्क्ष
णात् ॥ श्रीतुम्बुरुशिवस्यायंमन्त्रःसर्वार्थसिद्धिदः ॥ ३० ॥ अथातोदक्षिणा
मूर्त्तेनवाणोमन्त्रउच्यते ॥ प्रणवाद्यरमाभ्यांतुसम्पुटोनववर्णकः ॥ ३१ ॥
भवेत्पञ्चाक्षरोमन्त्रोविराट्छन्दोमुनिःशुकः ॥ दक्षिणामूर्त्तिरुद्रोस्यदेवतासमु
दीरितः ॥ ३२ ॥ श्रीपूर्वपञ्चवर्णैश्चविन्दुयुक्कैर्ध्रुवादिकैः ॥ दीर्घस्वरैःषडङ्गा
निततोर्णन्यासमाचरेत् ॥ ३३ ॥ दृक्कर्णनासिकाद्वन्द्वेमुखेलिङ्गेगुदेपुनः ॥
पुनर्वर्णान्न्यसेच्छीर्षेललाटेदृशिघोणके ॥ ३४ ॥ मुखेहृद्यदरेजानौपादेचायं
द्वितीयकः ॥ सृष्टिन्यासंततःकुर्यात्तृतीयंभुजयोःक्रमात् ॥ ३५ ॥ पादमूले
चतन्मध्येपादान्तेदक्षवामयोः ॥ सर्वांगुलीषुविन्यस्यमूलेनव्यापकंचरेत् ॥
३६ ॥ स्थितिन्यासंततःकुर्याच्चतुर्थासनिगद्यते ॥ दक्षपार्श्वेवामपार्श्वेपृष्ठेचज
ठरेहृदि ॥ ३७ ॥ कण्ठेदक्षेबाहुमूलेन्यसेत्ककुदिचान्तरे ॥ बाहुमूलेप्रथमकोन्यासं
वक्ष्येद्वितीयकम् ॥ ३८ ॥ शीर्षेललाटेनेत्रेचवामेदक्षेचकर्णयोः ॥ नासामुखेत्
तीयंतुकण्ठहृन्नाभिषुन्यसेत् ॥ ३९ ॥ दक्षिणेचतथावामेबाहुमूलेचपार्श्वयोः ॥
कटेश्चभागद्वितयेचतुर्थकथयाम्यथ ॥ ४० ॥ बाहुमूलेचतन्मध्येवामाङ्गुल्य
ग्रेचदक्षिणे ॥ विन्यसेत्प्रथमंवर्णद्वितीयार्णंतोन्यसेत् ॥ ४१ ॥ आबाहू
दक्षपादमूलतत्सन्ध्यंगुलिकाग्रके ॥ तृतीयंविन्यसेद्वर्णंचांगुलीनांचसन्धि

१ ॐ श्रीं नमः शिवाय ॐ श्रीं इति नवाक्षरमन्त्रः २ ॐ श्रीं आं हृदयाय नमः, ॐ श्रीं ईं शिरसे
स्वाहा, ॐ श्रीं ऊं शिखायै वषट्, ॐ श्रीं ऐं कवचाय हुम्, ॐ श्रीं औं नेत्रत्रयाय वौषट्, ॐ श्रीं अः अस्त्राय
फट् इसी रीतिसे अंगुष्ठादि न्यासको भी करलेना ॥

पु ॥ ४२ ॥ चतुर्थाद्यास्तथावर्णावामदक्षिणहस्तयोः ॥ कनिष्ठाद्यंगुलीनां
 चन्यसेत्सन्धित्रिकेत्रिके ॥ ४३ ॥ ततश्चव्यापकंकृत्वासंहारन्यासमाचरेत् ॥
 वामपादतलेपृष्ठेवामदक्षिणपार्श्वयोः ॥ तेषांचसमुदायेपिजङ्घायामूरुकेतथा ॥
 ४४ ॥ तथादक्षिणपादेचक्रमादर्णादिमान्न्यसेत् ॥ एवंचदक्षिणेपादेद्विती
 योन्यासउच्यते ॥ ४५ ॥ वामेकरतलेपृष्ठेतथाजानुनिदक्षिणे ॥ तत्समूहेतथा
 नाभौहृदयेथपुनर्न्यसेत् ॥ ४६ ॥ वामदक्षिणकट्यांचतृतीयोयंप्रकीर्तितः ॥
 एवंदक्षिणहस्तेचचतुर्थःपरिकीर्तितः ॥ ४७ ॥ वामदक्षिणकट्यांतुस्तनान्तं
 वर्णयुग्मकम् ॥ स्तनाभ्यांहृदयाभ्यांचन्यसेद्दर्णतृतीयकम् ॥ ४८ ॥ हृदयान्म
 स्तकान्तंचचतुर्थवर्णमादिशेत् ॥ मस्तकस्यचतुर्दिक्षुचत्वारोर्णाःसमीरिताः ॥
 ४९ ॥ नवमंत्रह्यरन्ध्रेचन्यासोयंपञ्चमःस्मृतः ॥ ततश्चव्यापकंकृत्वासृष्टिन्या
 संसमाचरेत् ॥ ५० ॥ व्यापकंचपुनःकृत्वास्थितिन्यासंसमाचरेत् ॥ पुनश्च
 व्यापकंकृत्वापञ्चशान्त्यादिकान्न्यसेत् ॥ ५१ ॥ मूर्द्धास्यहृद्गुह्यपादेपुनस्ता
 एवविन्यसेत् ॥ ऊर्ध्वप्रागादिकास्येषुपुनर्व्यापकमाचरेत् ॥ ५२ ॥ पुनर्मु
 न्यादिकंन्यस्यषडङ्गानिततश्चरेत् ॥ ततोऽध्यायेद्योनिलिङ्गंदक्षिणामूर्तिवि
 ग्रहम् ॥ ५३ ॥ शतयोजनमुच्छ्रायंपञ्चसप्ततिविस्तृतम् ॥ वटवृक्षमनुस्मृत्यतद
 धस्ताद्विचिन्तयेत् ॥ ५४ ॥ मण्डपंरुचिरंतद्वत्सहस्रस्तम्भसंयुतम् ॥ चतुःस्तम्भ
 युतंतस्यमध्येसिंहासनंशुभम् ॥ ५५ ॥ तत्रासीनंमहादेवंदक्षिणामूर्तिविग्र
 हम् ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशंशशिखण्डविभूषितम् ॥ ५६ ॥ व्याघ्रचर्मधरंशा
 न्तंजटामुकुटमण्डितम् ॥ मुखपङ्कुरुहोत्थासंसोमसूर्याग्निलोचनम् ॥ ५७ ॥
 मुद्रापरश्वधमृगान्विभ्राणंवाहुभिस्त्रिभिः ॥ अङ्गाष्टकेदधानंतुरामबीजंसुशो
 भनम् ॥ ५८ ॥ व्याकुर्वन्तंसमस्तानिब्रह्मतन्त्राणिसादरम् ॥ धृतपङ्कजलक्षंतं
 सर्वमोहप्रणाशनम् ॥ ५९ ॥ शुकादिमुनिमुख्यैस्तुपुस्तकोज्ज्वलपाणि
 भिः ॥ उमयेन्दिरयावाचावाग्देव्याचापिवामतः ॥ ६० ॥ ब्राह्मणीपद्मनाभे
 नचानन्देनचसंवृतम् ॥ वेदैश्चाङ्गैश्चवेदान्तैर्विदिशासुचवेष्टितम् ॥ ६१ ॥ मी
 मांसाधर्मशास्त्राभ्यांदिशिप्राच्यामुपासितम् ॥ इतिहासपुराणाभ्यांयमाशा
 दांतुपश्चिमे ॥ ६२ ॥ साङ्ख्यपातञ्जलाभ्यांतुसौम्याशायामुपासितम् ॥

त्रयस्त्रिंशद्विरिन्द्राद्यैर्देवैः संवेष्टितं प्रभुम् ॥ ६३ ॥ यावन्तो वैश्वदेवस्य नी
वीसम्बन्धिनः सुराः ॥ त्रीणि चैव सहस्राणि पृथग्राणि शतानि च ॥ ६४ ॥
तावद्विर्विविधैः साक्षाद्बन्धवाद्यैश्च संयुतम् ॥ परभूतं महादेवं दक्षिणामूर्तिमा
दरात् ॥ ६५ ॥ भावयेद्योपि सद्भावं सर्वज्ञश्च भवेद्भुवम् ॥ अस्य पूजाप्रयोगा
दि द्वात्रिंशार्णसमं मतम् ॥ ६६ ॥ पञ्चलक्षं पुरश्चर्या होमो द्वात्रिंशदर्णव
त् ॥ अष्टोत्तरशतं नित्यं जपेत्पुष्पाञ्जलिस्तथा ॥ ६७ ॥ अथान्यं सम्प्रवक्ष्या
मि मन्त्रं द्वात्रिंशदक्षरम् ॥ सर्वपूर्ववदेवं स्याद्विशेषो ज्ञानतस्त्वयम् ॥ ६८ ॥
अज्ञानेन्धनदीपाय ज्ञानाग्निज्वालरूपिणे ॥ आनन्दाघहरप्रीत सम्यज्ज्ञानं
प्रयच्छमे ॥ ६९ ॥ खड्गरावणमन्त्रोऽथ कथ्यते तन्त्रगोपितम् ॥ तारो नमो भ
गवते ङेन्तः पशुपतिर्भुवः ॥ ७० ॥ हृद्भूताधिपतिर्ङेन्त ओंहृद्राय चोच्चरे
त् ॥ खड्गरावणलंलं च विहरद्वितयं सर ॥ ७१ ॥ सरनृत्यद्वयं पश्चाद्व्यसनं
पदमुच्चरेत् ॥ भस्मार्चितशरीराय ततो घण्टापदं वदेत् ॥ ७२ ॥ कपालमा
लाधराय व्याघ्रचर्मपदं ततः ॥ परिधानायाथ ङेन्तः शशाङ्कृतशेखरः ॥ ७३ ॥
कृष्णसर्पपदं प्रोच्य वदेद्यज्ञोपवीतिने ॥ चलद्वयं बलद्वेधा अतिवर्तिकपालि
ने ॥ ७४ ॥ हनद्वयं वदेद्भूतान्नाशयद्वितयं ततः ॥ मण्डलेति पदान्ते तु मध्ये
फट्द्वितयन्ततः ॥ ७५ ॥ रुद्राङ्कुशेन शमयप्रवेशययुगं वदेत् ॥ द्विरावेण्यरक्षां
सि धाराधिपतिं संवदेत् ॥ ७६ ॥ रुद्रो ज्ञापयति स्वाहा मन्त्रोऽयं खड्गरावणः ॥
रावणस्य मितं छन्दो देवताखड्गरावणः ॥ ७७ ॥ पद्दीर्घविन्दुयुक्तेन खकारे
ण षडङ्गकम् ॥ सद्योजातादिकान्देहे चेशानादीन्मुखेषु च ॥ ७८ ॥ रक्ताम्बरं
रक्तवर्णं चन्द्रमौलिं त्रिलोचनम् ॥ पञ्चाननं करैर्घण्टा कपालाङ्कुशमस्तकम् ॥
७९ ॥ कृपाणं खेटखट्वाङ्गे त्रिशूलं डमरुं करैः ॥ दधानमभयं चापि ध्यायेत्पञ्चा

१ ॐ नमो भगवते पशुपतये ॐ नमो भूताधिपतये ॐ नमो रुद्राय खड्गरावणलंलं विहर विहर
सरसर नृत्यनृत्यं व्यसनं भस्मार्चितशरीराय घण्टाकपालमालाधराय व्याघ्रचर्मपरिधानाय
शशाङ्कृतशेखराय कृष्णसर्पयज्ञोपवीतिने चलचल बल बल अतिवर्तिकपालिने हनहन
भूतान्नाशय नाशय मण्डलाय फट् फट् रुद्राङ्कुशेन शमय शमय प्रवेशय प्रवेशय आवेण्य
आवेण्य रक्षांसि धाराधिपतिः रुद्रो ज्ञापयति स्वाहा ॥

ननंशिवम् ॥ ८० ॥ भूताधिपतयेस्वाहा पूजामन्त्रोयमीरितः ॥ पञ्चाक्षरोदिते
पीठे पूजयेत्खड्गरावणम् ॥ ८१ ॥ मूलेनमूर्त्तिसङ्कल्प्यतच्छ्रान्तमन्त्रविन्दुमत् ॥
अङ्गानिदलमूलेषुद्वितीयेष्टदलेयजेत् ॥ ८२ ॥ श्यामां द्वितीयां वलिनीं तृतीयां
कृष्णपिङ्गलाम् ॥ फाल्गुणीं भिरिष्टरिह्नीं च पञ्चमीं मन्त्रमालिकाम् ॥ ८३ ॥ सप्तमां
खड्गिनीं पश्चाच्चन्द्राङ्कितजटामिमाः ॥ पूर्वपत्रादिसव्येन खड्गरावणवल्लभाः ॥
८४ ॥ ऐन्द्रीं कौमारिकां ब्राह्मीं वाराहीं वैष्णवीं तथा ॥ वैनायकीं चामुण्डां माहे
शीं दिक्षु पूजयेत् ॥ ८५ ॥ द्वारपालान्यजेदिक्षु द्वौ द्वौ प्रागादिदेशतः ॥ रौद्रपि
ङ्गलनामानौ श्मशानकलिभीषणौ ॥ ८६ ॥ दृढकर्णभृङ्गरीटिमुदगामर्दकं य
जेत् ॥ महाकालं च केशेषुकुम्भकर्णमशेषकम् ॥ ८७ ॥ भल्लाटं जानुहारं च भूपु
रदयवीथिषु ॥ इन्द्रादिकांस्तदस्त्राणि बाह्ये भूतवलिं हरेत् ॥ ८८ ॥ अयुतद्वित
यं मन्त्रं जपित्वा तदशांशतः ॥ पायसेन घृताक्तेन जुहुयात्तस्य सिद्धये ॥ ८९ ॥
इत्थं सिद्धमनुर्मन्त्रीकृत्याग्रहमपोहयेत् ॥ आदेशं तस्य कुर्वन्ति भूताभीता महा
त्मनः ॥ ९० ॥ मन्त्रेणानेन सदृशो नान्यो भूतप्रमर्दकः ॥ अथ प्रवक्ष्ये रुद्रस्या
मृतसञ्जीविनीमनुम् ॥ ९१ ॥ प्रणवं व्याहृतीं स्तिस्रः प्रासादं मृत्युजिन्मनुम् ॥
त्रियम्बकं मृत्युजितं प्रासादं व्याहृतित्रयम् ॥ ९२ ॥ प्रणवं चोच्चरेदपमृतसञ्जीवि
नीमनुः ॥ वसिष्ठोऽस्य मुनिश्छन्दोऽनुष्टुप् रुद्रोऽस्य देवता ॥ ९३ ॥ मृत्युञ्जयाख्यः प्रण
वो बीजं शक्तिस्तु हौमतः ॥ तारव्याहृतिमन्त्रांघ्रिचतुष्कोणांगुलीमुखम् ॥ ९४ ॥
न्यासं कृत्वा षडङ्गानि तत्र कृत्वा समाचरेत् ॥ त्रियम्बकमनोर्न्यासान् पूर्वोक्तानपि
संचरेत् ॥ ९५ ॥ अवैदिकानां वक्ष्ये हं न्यासं मन्त्रविनिर्णयम् ॥ तौरो नमो भग
वते त्र्यम्बकाय ततो वदेत् ॥ ९६ ॥ शूलपाणिश्च रुद्रश्च डेन्तश्चामृतमूर्त्तये ॥
मां जीवय पदस्यान्ते स्याच्चन्द्रजटिलापदम् ॥ ९७ ॥ त्रिपुरान्तकाय हं ह्रीं डेन्तं रूप
दं वदेत् ॥ ऋग्यजुस्सामरूपाय रुद्रायाग्नित्रयाय च ॥ ९८ ॥ ज्वलद्वन्द्वं प्रज्व

१ ॐ भूर्भुवःस्वः हौं ॐ जूं सः त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिपुष्टिर्धनम् ॥ उर्वारुकमिव बन्धनान्मृ
त्योर्मुक्षीय मामृतात् ॐ जूं सः हौं भूर्भुवःस्वः ओम् २ ॐ नमो भगवते त्र्यम्बकाय शूलपाणये
रुद्राया मृतमूर्त्तये मां जीवय चन्द्रजटिल त्रिपुरान्तकाय हं ह्रीं रुद्राय ऋग्यजुः सामरूपाय रुद्राया
ग्नित्रितयाय ज्वल ज्वल प्रज्वल प्रज्वल मां रक्ष रक्ष अघोरास्त्राय हुं फट् स्वाहा ॥

लद्धिर्मारक्षयुगलंवदेत् ॥ अघोरास्त्रायहुंफट् चस्वाहान्तोब्ध्यष्टवर्णकः ॥ ६६ ॥
 तारो नमो भगवते ततो मन्त्राक्षराणि तु ॥ स्वाहान्तमङ्गत्रितयेकवचानि च फट्
 त्रिषु ॥ ५०० ॥ मन्त्राक्षराणि विन्यस्य तत्संज्ञयेयं क्रमात्स्मृता ॥ नृपार्केषु
 गजस्थाणुदन्तसङ्ख्याक्रमेण च ॥ १ ॥ व्याहृतित्रयमुच्चार्य चास्त्राय फटिदं व
 देत् ॥ अयं दिग्बन्धमन्त्रः स्याद्ध्यानमस्य निरूप्यते ॥ ऊर्ध्वविधोर्मण्डलस्य व
 द्धपद्मासनं विभुम् ॥ २ ॥ सूक्तपीयूषविन्दोश्च कलाध्रं चन्द्रसुप्रभम् ॥ योग
 मुद्राधरं द्वाभ्यां घटं चामृतपूरितम् ॥ ३ ॥ सोमसूर्याग्निनेत्रं च वद्धपिङ्गजटा
 धरम् ॥ व्याघ्रचर्माम्बरधरं नानाभरणभूषितम् ॥ ४ ॥ भस्मानुलेपनं भक्तकृ
 पाकरमनुस्मरेत् ॥ त्रियम्बकस्य वेदोक्तपीठे सम्पूजयेच्छिवम् ॥ ५ ॥
 चत्वारिंशत्सहस्राणि पौरश्चरणीकोजपः ॥ प्रोक्तद्रव्यैस्तद्दशांशो होमः शेषं तु
 पूर्ववत् ॥ ६ ॥ विशेषेण तर्पणं तु शीघ्राभीष्टफलप्रदम् ॥ रूपत्रयं यथे
 त्युक्त्वा जले ध्यात्वा महेश्वरम् ॥ ७ ॥ सम्पूज्य जुहुयात्तत्र मृत्युरोगापनुत्तये ॥
 प्रयोगाश्चापि सिद्ध्यन्ति पुरा मृत्युञ्जयोदिताः ॥ ८ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्या
 मिरुद्रमन्त्रं दशाक्षरम् ॥ तारो नमो भगवते रुद्रायेति प्रकीर्तितः ॥ ९ ॥ बौद्धा
 यनो मुनिः पंक्तिश्छन्दोरुद्रोऽस्य देवता ॥ पृथक्पदैः समस्तेन पञ्चाङ्गविधिरीरि
 तः ॥ १० ॥ मस्तके चापि नासायां ललाटे च मुखे गले ॥ हृदये दक्षिणे हस्ते वा
 मेनाभ्यां च पादयोः ॥ ११ ॥ मन्त्रवर्णान्प्रविन्यस्य ध्यानपूजाजपादिकम् ॥
 प्रयोगाश्चात्र विज्ञेयाः पञ्चाणोक्ता यथापुरा ॥ १२ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रेशिवप्रणीतेशिवमन्त्रकथनं

नामैकत्रिंशः प्रकाशः ॥ ३१ ॥

श्रीशिव उवाच ॥ मम भैरवरूपस्य मन्त्राञ्छृण्वन्तु देवताः ॥ तामसान्नाज
 सांश्चापि सात्त्विकानि सिद्धिदायकान् ॥ १ ॥ सार्धवर्षाष्टके ब्रह्मन्यदायाते सु
 देवताः ॥ अहङ्कारो महानासीत्तत्र विद्याप्रभावतः ॥ २ ॥ तदा तस्मिन्कलि
 युगे शिस्नोदरपरायणाः ॥ न वेदः श्रूयते कापि स्मृतिज्ञानं न विद्यते ॥ ३ ॥ खानं
 पानं मैथुनं च देशे देशे पुरे पुरे ॥ न कश्चिन्मन्यते विष्णुं गणेशं न रविं शिवम् ॥ ४ ॥

मत्वासर्वजगच्छाक्लंभगपूजांप्रकुर्वते ॥ तदावदुकरूपेणमयापृष्ठःपितामहः ॥
 ५ ॥ ब्रह्मन्नादिश्यतांधर्मोवयंयेनतरेमहि ॥ तदातुब्रह्मणाप्रोक्तंममोर्ध्वमुख
 निर्गतः ॥ ६ ॥ आगमःपञ्चमोवेदोभुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥ तदाद्येकलिसङ्घेतुमया
 प्रोक्तःपितामहः ॥ ७ ॥ ब्रह्मन्निदंत्वयावाच्यंसृष्टिकर्त्तासदाशिवः ॥ तदापि
 तामहेनोक्तंकर्त्ताहंचापिरक्षकः ॥ ८ ॥ ममोर्ध्वमुखतोजातोमन्यतांवेदआगमः ॥
 एतदाचारनिष्ठायेयास्यन्तिपरमांगतिम् ॥ ९ ॥ वदुस्त्वंवेत्सिनोसौख्यंस्वान
 पानाङ्गनाभवम् ॥ इतिश्रुत्वाब्रह्मवचोधर्मसंस्थापनायतु ॥ १० ॥ युगत्रये
 तदाजातःक्रोधसंस्कलोचनः ॥ अवज्ञांवीक्ष्यधातुश्चप्रखरेणनखेनतु ॥ ११ ॥
 शिरोनिपातितंधातुःकरांगुल्याधरातले ॥ तन्मुखात्पञ्चमोवेदोममदेहेलयंग
 तः ॥ १२ ॥ तदाविप्रैर्धिवृत्तोहिससुरासुरमानुषैः ॥ लग्नाचब्रह्महत्यामेपृष्ठत
 श्चापिभीषणा ॥ १३ ॥ तदातुविष्णुनाप्रोक्तंभीषणत्वाच्चभैरवः ॥ भवत्वंवदु
 कारुण्यश्चसेव्यश्चागममार्गतः ॥ १४ ॥ सात्त्विकस्त्वंकाशिकायांमुक्तिमार्ग
 प्रदोभव ॥ यज्ञादिकर्मरक्षाकृद्वाजसस्त्वंदिवप्रदः ॥ १५ ॥ मारणोच्चाटकर्त्ता
 त्वंतामसोवदुकोभव ॥ तस्मात्समर्चयेदेनंपञ्चाम्नायोक्तवर्त्मना ॥ १६ ॥
 तन्मन्त्रान्सम्प्रवक्ष्यामिसाधकाभीष्टदायकान् ॥ मायांचवदुकंडेन्तमापदोद्धा
 रणायच ॥ १७ ॥ कुरुद्वयंचवदुकायह्रींप्रकृतिवर्णकः ॥ बृहदारण्यकमु
 निश्छन्दोनुष्टुप्चदेवता ॥ १८ ॥ भैरवोह्रींबीजशक्तीआंकीलकमुदाहृतम् ॥
 अथन्यासान्प्रवक्ष्यामिभैरवस्यतुयैर्विना ॥ १९ ॥ नजायतेमनोःसिद्धिस्तत्रा
 दौवर्णमाटकः ॥ विसर्गमातृकान्यासोद्वितीयःप्रागुदाहृतः ॥ २० ॥ वामह
 स्तांगुलीमूलमारभ्यामणिवन्धकम् ॥ श्रीबीजाद्यान्यसेद्धर्णानादिक्षान्तांस्तु
 सप्तमः ॥ २१ ॥ श्रीबीजान्ताःक्षकाराद्याअकारान्ताविलोमतः ॥ न्यसेद्धर्णा
 न्मातृकायाः स्थानेयंत्वष्टमःस्मृतः ॥ २२ ॥ कामबीजादिमातृणां न्यासस्तु
 नवमःस्मृतः ॥ मुन्यादित्रितयन्यासे गुह्येह्रींबीजमादिशेत् ॥ २३ ॥ ह्रीं श
 क्तिपादयोर्नाभौ आंकीलंदशमस्त्वयम् ॥ ह्रीं वामीशानाय नमोन्यसेदंगुष्ठ
 योस्तथा ॥ २४ ॥ ह्रींवीतत्पुरुषायेति नमस्तर्जनिकाद्वये ॥ ह्रूंमघोरायनमो
 विन्यसेन्मध्ययोरपि ॥ २५ ॥ ह्रूं वैचवामदेवाय नमश्चानामयोन्यसेत् ॥

ह्रीं वौचसद्योजाताय नमोन्यासः कनिष्ठयोः ॥ २६ ॥ अयमेकादशोन्यासो
 स्येवमेवप्रविन्यसेत् ॥ केमुखे हृदये गुह्ये पादयोर्द्वादशस्त्वयम् ॥ २७ ॥ एव
 मेवन्यसेत्पश्चादूर्ध्ववक्राय वै नमः ॥ इति प्रयोगाः प्रागादि वक्त्रेष्वेवं त्रयोदशः ॥
 २८ ॥ षड्दीर्घस्य हृदि नाभ्यां ह्रीं वातारप्रपूर्वकम् ॥ जातियुक्पडङ्गच न्यसे
 न्यासश्चतुर्दशः ॥ २९ ॥ चतुर्दशस्वरोपेतैराद्यन्ताद्यैः सविन्दुभिः ॥ प्रेतवी
 जमिदं तेन न्यासस्तिथिमितस्मृतः ॥ ३० ॥ आद्यन्तप्रणवानाद्यांश्चतुर्थस्वर
 संयुतान् ॥ सविन्दून्विन्यसेन्मूर्ध्नि बाह्वोरश्चैव तु वक्षसि ॥ ३१ ॥ नाभौ
 हस्तांगुलीमध्ये तथा पादांगुलीषु च ॥ स्थानषट्के क्रमान्न्यस्य न्यासोऽयं स्या
 तुषोडशः ॥ ३२ ॥ एकादश्यां चतुर्थी तु शक्रस्वरसविन्दुकौ ॥ ध्यान
 बीजमिदं प्रोक्तं ब्रह्मरन्ध्रे मुखे दृशोः ॥ ३३ ॥ ग्रीवानासाकपोलेषु चिबुके ब्रह्म
 रन्ध्रके ॥ पुनर्न्यसेदयं न्यासः प्रोक्तः सप्तदशः सुराः ॥ ३४ ॥ मन्याबीजं स
 पञ्चप्रथमास्तारसंयुताः ॥ पादयोर्हस्तयोर्नेत्रश्रोत्रकुक्षीन्द्रियेषु च ॥
 ३५ ॥ स्थानषट्के प्रविन्यस्य न्यासश्चाष्टदशः स्मृतः ॥ श्रीबीजं चिबुके पादे गले
 पादद्वये पुनः ॥ ३६ ॥ हृदये पादयोर्नाभौ पादयोश्च प्रविन्यसेत् ॥ पञ्च
 स्थानेष्वष्टधा यं न्यास एकोनविंशकः ॥ ३७ ॥ त्रिंशत्तमचतुर्थोऽपष्टस्वरस
 विन्दुकौ ॥ घृणा बीजमिदं न्यस्य हृदये नाभि मण्डले ॥ ३८ ॥ हृदये पादयो
 र्न्यस्य हृदये दक्षकुक्षिके ॥ हृदये वामपादे च हृदये दक्षनेत्रके ॥ ३९ ॥ हृदये
 वामनेत्रे च हृदये दक्षघोणके ॥ हृदये वामघोणे च हृदये दक्षकर्णके ॥ ४० ॥
 हृदये वामकर्णे च हृदये विंशकस्त्वयम् ॥ त्रयोदशचतुर्थी तु षष्ठस्वरसविन्दुकौ ॥
 ४१ ॥ घण्टा बीजमिदं न्यस्य घण्टिकानाभिघण्टिषु ॥ हृत्पादे हृत्कटौ शीर्षे म
 स्तके च कटौ स्तने ॥ ४२ ॥ गुल्फस्तनेषु स्यादेकविंशकोऽयं सुसम्मतः ॥ प्रकृ
 त्यक्षिसमुद्रार्णाः षष्ठस्वरसविन्दुकाः ॥ ४३ ॥ ख्यातिबीजमिदं मूर्ध्नि सृज्जिह्वा
 नाभिकण्ठके ॥ हज्जङ्घानेत्रकर्णेषु बाहुयुग्मे स्तनद्वये ॥ ४४ ॥ क्रमेण विन्य
 सेन् न्यासोऽष्टाविंशोऽयं प्रकीर्तितः ॥ प्रणवो मूलबीजं स्याद् हृदये पादयोर्न्यसेत् ॥ ह
 स्तयोः कर्णयोर्नासाद्वयेऽयं तु त्रिंशकः ॥ ४५ ॥ अर्कवेदेऽप्यन्त्यपूर्ववर्णा तु
 ष्यस्वरान्विताः ॥ नादविन्दुयुता बीजं आसुर्याः परिकीर्तिताः ॥ ४६ ॥ मुखे

नेत्रद्वयेकर्णद्वयेचैवकपोलयोः ॥ गण्डयोःकण्ठदेशेचस्तनयोर्हृदिपादयोः ॥
 ४७ ॥ चिबुकेमस्तकेबाह्वोस्स्कन्धयोर्दन्तमूलयोः ॥ ब्रह्मरन्ध्रेतथाधारेभूमध्ये
 यंजिनोन्मितः ॥ ४८ ॥ मर्मन्यासानतोवक्ष्येत्रिदेवस्यातिदुर्लभान् ॥ दिक्
 सप्तपञ्चपञ्चागवेदप्रलयसागराः ॥ ४९ ॥ एकत्रिंशत्कृताद्यन्ताचतुर्यस्वरसंयु-
 ताः ॥ बिन्दुनादसमायुक्ताःकूटमाकूटनामकम् ॥ ५० ॥ न्यसेच्छीर्षेगण्डयो-
 र्चमुखेयंतस्वसन्मितः ॥ जिनात्रिंशाब्धिवाणाक्षिवेदशैलमितायुताः ॥ ५१ ॥
 बिन्दुतुर्यस्वराभ्यांतु कालबीजमुदाहृतम् ॥ नेत्रयोःकर्णयोर्नाभौलिङ्गेचापि
 गुदन्यसेत् ॥ ५२ ॥ षड्विंशोयंसमाख्यातःसप्तविंशोथकथ्यते ॥ संवर्तवेद-
 वेदेन्द्राःप्रथमाभ्यांचसंयुताः ॥ ५३ ॥ तुर्यस्वरेणविन्द्वाढ्याविद्याबीजमुदाह-
 रतम् ॥ कपोलयोर्ब्रह्मरन्ध्रेदन्तपङ्क्त्योश्चविन्यसेत् ॥ ५४ ॥ अष्टाविंशमथैव
 क्ष्येशृङ्खलान्यासमदभुतम् ॥ अन्त्याब्ध्याद्यादिमेषूनत्रिंशद्वाणान्तकास्त-
 था ॥ ५५ ॥ तुर्यस्वरेस्तथैकत्रिंशन्मिताब्धित्रिसागरैः ॥ त्रिपञ्चरामपञ्चा-
 द्यन्तादविन्दुविभूषितम् ॥ ५६ ॥ महापरोक्षंतत्कूटमङ्गेष्वेवुप्रविन्यसेत् ॥ म-
 स्तकेनेत्रयोःश्रुत्योःकपोलद्वयगण्डयोः ॥ ५७ ॥ चिबुकेचगलेस्कन्धद्वयेच
 स्तनयोर्हृदि ॥ कुक्षिद्वयेतथानाभौजङ्घयोर्व्यञ्जनेतथा ॥ ५८ ॥ अण्डद्वयेन्य-
 सेत्पश्चान्मूलाधारेचगुल्फयोः ॥ पादयोश्चपृथगन्यस्यपादयोर्गुलीषुच ॥
 ५९ ॥ ब्रह्मरन्ध्रेपुनश्चांग्रयोःपादयोर्गुलीषुच ॥ ब्रह्मरन्ध्रेपुनर्मूलाधारेचब्र-
 ह्मरन्ध्रके ॥ ६० ॥ ओंकारमादौसंयोज्यमातृकान्यासमाचरेत् ॥ न्यासश्चूडा-
 मणिश्चायमूनत्रिंशःप्रकीर्तितः ॥ ६१ ॥ ऊनत्रिंशाष्टधृत्यक्षिवेदान्त्याङ्कुर-
 साब्धयः ॥ आद्येकत्रिंशवर्णास्तुसतुर्यस्वरविन्दवः ॥ ६२ ॥ एतत्सरस्वती-
 कूटमेतत्पूर्वास्तुमातृकाः ॥ वाक्सिद्ध्यर्थन्यसेद्देहेत्रिंशोयंसमुदीरितः ॥ ६३ ॥
 एतेतुवामिनोन्यासान्यूनेर्हानिमवाप्नुयात् ॥ अवामिनांत्रयोनित्याःशेषाःका-
 म्यप्रयोगके ॥ ६४ ॥ एवंन्यस्ततनुर्ध्यायेच्छुद्धस्फटिकान्तिकम् ॥ दीप्तमुद्रा-
 वराभीतिकिङ्किणीजालनूपुरैः ॥ ६५ ॥ युतंरत्नमयैःस्मेरवदनंकुटिलालक-
 म् ॥ दक्षेशूलंचपरशुंदधतंवटुरूपिणम् ॥ ६६ ॥ द्विभुजंसंस्मरेद्देवकार्यार्थं
 सार्विकंद्विजः ॥ वैष्णवस्तुचतुर्बाहुंजटामुकुटधारिणम् ॥ ६७ ॥ त्रिशूलपा-

शदण्डचदधतंचकमण्डलुम् ॥ मूलाद्यसद्योजातेनस्थापयेत्तदनन्तरम् ॥ ६८ ॥
समूलवामदेवेनसन्निधापनमुद्रया ॥ मूलेनसन्निधायाथसन्निरोधनमाचरेत् ॥
६९ ॥ अधोरान्तेनमूलेनसन्निरोधनमुद्रया ॥ पडङ्गैःसकलीकुर्यादमृतीकृत्य
मूलतः ॥ ७० ॥ परमीकरणंमूलात्स्वस्वमुद्राभिरेवहि ॥ ध्यात्वासंस्था
पनंकुर्यान्मुद्राःसन्दर्शयेत्ततः ॥ ७१ ॥ लिङ्गाद्यापूर्वमुद्दिष्टायोनिमुद्रातु
तत्रया ॥ तांदर्शयेत्तत्पुरुषमूलाभ्यांचततोबलिम् ॥ ७२ ॥ ईशानेनसमूले
नकृत्वादेवंतथार्चयेत् ॥ ततोदेवाज्ञयान्यासस्थानेष्वङ्गानिपूजयेत् ॥ ७३ ॥
सद्योजातादिकान्पञ्चचांगुष्ठादिषुसंयजेत् ॥ देवस्यदेहेवक्रेषुयजेच्चैवपुनश्च
तान् ॥ ७४ ॥ व्योमाङ्गंकर्णिकायांतुपूर्वदक्षहरेषुच ॥ पश्चिमायांदे
वदेहेसद्योजातादिकान्यजेत् ॥ ७५ ॥ असिताङ्गरुचण्डकोधमुन्मत्तभैरव
म् ॥ कपालिनंभीषणंचसंहारंचसमर्चयेत् ॥ ७६ ॥ देवाग्रतोष्टपत्रेषुयजेत्को
णत्रयेपुनः ॥ देशग्रामाधिपौस्थानाधिपतिसंयजेत्पुनः ॥ ७७ ॥ त्रिकोणेतु
र्यरेखासुमेघनादंप्रचण्डकम् ॥ कालदूतंचपट्कोणेषडङ्गानिसमर्चयेत् ॥ ७८ ॥
पट्कोणस्यबहिरचाष्टदिक्षुदेवाग्रतोयजेत् ॥ डाकिनीपुत्रकान्सर्वाञ्छाकिनी
पुत्रकानपि ॥ ७९ ॥ शाकिनीपुत्रकानिष्वाहाकिनीपुत्रकान्यजेत् ॥ मालि
नीपुत्रकानिष्वादेवीपुत्रांस्ततोयजेत् ॥ ८० ॥ देवस्यवामभागेतुयजेदेतान्क
मेणतु ॥ इन्द्रेशानदिशोर्मध्यऊर्ध्वमुख्यायजेत्सुतान् ॥ ८१ ॥ रक्षोजलेशयो
र्मध्येत्वधोमुख्यायजेत्सुतान् ॥ एतेषामन्तरालेर्च्यःपुत्रवर्णास्त्रयोदश ॥ ८२ ॥
ततश्चाष्टदलेपद्मेदेवाग्रादिप्रदक्षिणम् ॥ ब्रह्माणीतनयंमाहेशीपुत्रवैष्णवीसु
तम् ॥ ८३ ॥ कौमारीन्द्राणिकापुत्रौमहालक्ष्मीसुतंतथा ॥ वाराहीतनयंचा
मुण्डापुत्रंवटुकाभिधम् ॥ ८४ ॥ पूजयित्वाततोवाह्येपद्मस्येशाग्रतोयजेत् ॥
भूपुरार्वागष्टदिक्षुहेतुकंत्रिपुरान्तकम् ॥ ८५ ॥ वैतालमग्निजिह्वंचकालान्ते
चकरालकम् ॥ एकपादंभीमरूपंप्रागीशानान्तरेयजेत् ॥ ८६ ॥ अचलंहाट
केशंचपाशिरक्षोदिगन्तरे ॥ चतुरस्रादिरेखायांदेवाग्रादिप्रदक्षिणम् ॥ ८७ ॥
श्रीकण्ठममरेशानन्तसर्वगसूक्ष्मकौ ॥ भारभूतंत्रिमूर्तिंचतिथीशंचतदग्रिमे ॥
८८ ॥ चतुरस्रेचदेवस्यदक्षिणादिप्रदक्षिणम् ॥ स्थाण्वीश्वरंचबिल्वीशंदि

गीशंभौतिकेश्वरम् ॥ ८६ ॥ सद्योजातेश्वरंचैवग्रहेशाक्रकेश्वरौ ॥ महासे
 नेश्वरंपश्चात्तृतीयेचतुरस्रके ॥ ८७ ॥ देवस्योत्तरमारभ्ययजेदेतान्प्रदक्षिण
 म् ॥ क्रोधेश्वरंचचण्डीशंकूर्मेशंलाङ्गलीश्वरम् ॥ ८८ ॥ दारुकेशंचमीनेशम
 रोपंभृगुमेवच ॥ वामभागेतुदेवस्यनकुलीशंशिवेश्वरम् ॥ ८९ ॥ संवर्तेशंस
 मभ्यर्च्यतद्वाह्येपूजयेदिमान् ॥ वामाग्रकोणमारभ्यप्रादक्षिण्येनकोणजान् ॥
 ९० ॥ सशक्तिकांदिव्यसिद्धांनतांदीक्षाख्ययोगिनीम् ॥ भूयश्चयोगिनी
 पश्चात्तदन्तेसर्वयोगिनीः ॥ ९१ ॥ तदग्रेलोकपालांश्चपूजाविधिस्तिरि
 तः ॥ वर्णलक्षंजपेन्मन्त्रंहविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ ९२ ॥ हुनेत्तिलैस्त्रिमध्वकै
 स्तर्पणादिततश्चरेत् ॥ वाममार्गेद्रुतंसिद्धिसपादंदशलक्षकम् ॥ ९३ ॥ पुर
 श्चर्यातथाहोमोघृतयुक्कपलाशजैः ॥ वामकौलिकमार्गेणसाध्योदुःखप्रदोम
 नुः ॥ ९४ ॥ विघ्नदुर्गासमाराध्यवलिंदत्त्वाविधानतः ॥ काम्यानिसाधयेन्म
 न्त्रीयथोक्तांसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ९५ ॥ वश्यायजुहुयादिक्षुशकैर्बशयेज्जग
 त् ॥ जुहुयात्सर्पिषामन्त्रीयथोक्तांसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ९६ ॥ जुहुयात्पुत्रला
 भायप्रफुल्लैःकैस्वैःसुधीः ॥ धनधान्यादिसम्पत्त्यैजुहुयात्तिलतण्डुलैः ॥ १०० ॥
 विल्वप्रसूनैर्जुहुयान्महतींविन्दतेश्रियम् ॥ लवणैर्मधुसम्मिश्रैर्वशयेदनिताज
 नान् ॥ १ ॥ वृष्टिकामेनहोतव्यंवेतसानांसमिद्धरैः ॥ अन्नेनजुहुयान्मन्त्रीधन
 धान्यादिसम्पदे ॥ २ ॥ वश्यायजुहुयान्मन्त्रीमधुनादिवसत्रयम् ॥ रोगोक्तो
 पधिहोमेनरोगानश्यन्तितत्क्षणात् ॥ ३ ॥ कृत्याद्रोहेग्रहद्रोहेभूतापस्मारसम्भ
 वे ॥ व्याघ्राजिनेसमासीनोजुहुयादयुतंतिलैः ॥ ४ ॥ भूतादयःपलायन्तेदु
 तंनोयान्तितदिशम् ॥ कृष्णाष्टमींसमारभ्ययावत्कृष्णाचतुर्दशी ॥ ५ ॥ तिलै
 स्तण्डुलसम्मिश्रैर्मधुरत्रयलोलितैः ॥ त्रिसहस्रंप्रतिदिनंजुहुयादयुतंतिलैः ॥
 ६ ॥ भूतादयःपलायन्तेदर्शनात्तस्यपार्वति ॥ वटुकेश्वरमभ्यर्च्यभक्ष्यभोज्य
 फलान्वितम् ॥ ७ ॥ नित्यंनिवेद्यनैवेद्यमध्यरात्रेवलिहरेत् ॥ शाल्यन्नसर्पिषा
 युक्कंलाजाश्चूर्णानिशर्कराः ॥ ८ ॥ गुडमिक्षुगसापूपैर्मध्वकैःपरिमिश्रितैः ॥
 एवंवटुकमाराध्यदेवंप्रागुक्त्वर्त्मना ॥ ९ ॥ रक्तचन्दनपुष्पाद्यैर्बलिरेषप्रकी
 र्तितः ॥ एवंजपित्वाप्रयतःसहस्राण्येकविंशतिः ॥ १० ॥ समाप्तदिवसेरा

त्रौपूजयित्वाहरेद्वलिम् ॥ ततःकारयिताराजातोषयेत्साधकंधनैः ॥ ११ ॥
 विधिनानेनसन्तुष्टोवदुकेशःप्रसीदति ॥ तेजोबलंयशःपुत्रान्कान्तिलक्ष्मीम
 रोगताम् ॥ १२ ॥ नश्यन्तिशत्रवःसर्वेवर्द्धन्तेबन्धुबान्धवाः ॥ भवन्तिग्रह
 रोगानविषयेतस्यभूपतेः ॥ १३ ॥ जुहुयाल्लवणैरेवायुतंचस्तम्भनेच्छया ॥
 निगडादिविमोक्षायप्रयोगोयमुदाहृतः ॥ १४ ॥ वचाचूर्णपलञ्जसंगव्येना
 ज्येनलालितम् ॥ विभज्यभक्षयेद्वन्ध्यामण्डलात्पुत्रकाक्षिणी ॥ १५ ॥
 विनीतम्पुत्रमाप्नोतिमेधारोग्यबलान्वितम् ॥ आदावन्तेप्रयोगस्यवदुकायबलिं
 हरेत् ॥ १६ ॥ बलिस्तुत्रिविधःप्रोक्तःसात्त्विकोराजसस्तथा ॥ तामसश्चेति
 पूर्वाक्त्रोमांसहीनोयदाबलिः ॥ १७ ॥ मुद्रपायससंयुक्तोमधुरत्रयलालितः ॥
 साद्यैःफलत्रयैर्युक्तःसात्त्विकःपरिकीर्तितः ॥ १८ ॥ अयंविप्रैःप्रदेयस्तुतेनतु
 प्यतिभैरवः ॥ एवंसमांसोभूपादियोग्यउक्तस्तुराजसः ॥ १९ ॥ राजसस्तु
 मुरायुक्तस्सर्वैर्मत्स्यैःसमन्वितः ॥ बलिस्तामसआख्यातःशूद्रादीनांप्रशस्य
 ते ॥ २० ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिभस्मसाधनमुत्तमम् ॥ उशीरंचन्दनंकुष्ठं
 घनसारंचकुंकुमम् ॥ २१ ॥ श्वेतार्कमूलंवाराहीलक्ष्मीक्षीरमहीरुहम् ॥ त्वचं
 विल्वफलंमूलंशोषयित्वातुचूर्णयेत् ॥ २२ ॥ पूर्णव्योमगृहीतेनगोमयेनवि
 मिश्रितम् ॥ कृत्वापिण्डांश्चसंशोष्यसंस्कृतेहव्यवाहने ॥ २३ ॥ मूलेनद
 ग्ध्वातद्रस्मशुद्धपात्रेविनिक्षिपेत् ॥ केतकीमालतीपुष्पैर्वासयेद्रस्मशोभि
 तम् ॥ २४ ॥ अयुतंप्रजपेन्मन्त्रंस्पृष्ट्वाभस्ममुपूजितम् ॥ एतदादायदिव
 सःप्रातःपुण्ड्रंकरोतियः ॥ २५ ॥ तस्यरोगाःप्रणश्यन्तिग्रहाःसन्तिशुभ
 प्रदाः ॥ रिपुचौरमृगादिभ्योभयमस्यनजायते ॥ २६ ॥ वर्द्धन्तेसम्पदःसर्वाः
 पूज्यतेसकलैर्जनैः ॥ राजावश्योभवेत्तस्यसामात्यःसपरिच्छदः ॥ २७ ॥
 अथाभिषेकंवक्ष्यामिभूतानांविजयप्रदम् ॥ पूर्वोक्तेमण्डलेलिखितानध्व
 जशोभिते ॥ २८ ॥ सर्वतोभद्रमालिख्यकर्णिकांतस्यपूरयेत् ॥ अष्टदो
 णप्रमाणेनशालिभिःप्राचितैःशुभैः ॥ २९ ॥ तदर्धास्तण्डुलांस्तस्मिन्न्य
 स्यदूर्वाक्षतान्वितान् ॥ हेमादिविहितंकुम्भंनवरत्नसमन्वितम् ॥ ३० ॥ सं
 स्थाप्यविमलैस्तोयैरापूर्यास्मिन्विनिक्षिपेत् ॥ क्षीरदुग्धमप्रवालानिलक्ष्मीदू

र्वातथैवच ॥ ३१ ॥ कर्पूरचन्दनं विल्वमुशीरंकुंकुमम्पुनः ॥ कंकोलमगुरुं जार्ती
 मल्लिकांचम्पकोत्पलम् ॥ ३२ ॥ एवं न्यस्य त्विमं पश्चात्पट्टसूत्रेण वेष्टयेत् ॥
 तस्मिन्नावाह्यवटुकं राजसंस्पृजयेत् ॥ ३३ ॥ बहिरष्टसुकुम्भेषु भैरवानष्टपू
 जयेत् ॥ त्रयोदशसुकुम्भेषु त्रयोदशगणान्यजेत् ॥ ३४ ॥ बाह्येदशसुकुम्भेषु
 लोकेशानर्चयेत्सुधीः ॥ तद्वहिर्व्यस्तकुम्भेषु श्रीकण्ठादीन्सुरान्यजेत् ॥ ३५ ॥
 पञ्चत्रिंशघटेष्वर्च्याः कादिवर्णाः स्वराः क्रमात् ॥ इति गन्धादिभिः सम्यक्पञ्चा
 वरणमर्चयेत् ॥ ३६ ॥ अयुतं प्रजपेत्सृष्ट्वा तान्वयान्देशिकोत्तमः ॥ सुदिने
 शोभने लग्ने वा चयित्वा द्विजातिभिः ॥ ३७ ॥ स्वस्तिमङ्गलवाक्यानि
 विशुद्धैर्वेदपारगैः ॥ तदा स्वयंच नृपतिः प्रणिपत्य गुरुं प्रियम् ॥ ३८ ॥
 भूयसीदक्षिणान्दद्यात्प्रसीदतियथा गुरुः ॥ राजाभिषिक्तो भवति साक्षाद्भूमि
 पुरन्दरः ॥ ३९ ॥ परान्विजयते भूपान्स्तूयते सकलैर्जनैः ॥ कृताभिषेकः
 षण्मासं प्रतिमासम् महीपतिः ॥ ४० ॥ चतुर्म्भो धिवलयांशास्ति सर्वावसु
 न्धराम् ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि गजोष्ट्रवृषवाजिनाम् ॥ ४१ ॥ रोगादी
 नां यथाशान्तिस्तत्तच्छालासुकारयेत् ॥ कुण्डं कृत्वा विधानेन होमं कृत्वा यथा
 विधि ॥ ४२ ॥ पायसाज्यतिलैर्विद्वानयुतत्रितया वधि ॥ ब्राह्मणान्भोज
 येन्नित्यं भक्ष्यभोज्यफलादिभिः ॥ ४३ ॥ प्राक्प्रोक्तविधिना कुम्भान्स्थाप
 यित्वा त्रदेशिकः ॥ अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैस्तज्जलैः प्रोक्षयेद्भुजान् ॥ ४४ ॥
 अश्वशालामनेनैव वर्द्धन्ते ते दिने दिने ॥ युद्धेषु महती शक्तिर्जायते पूर्वतो धि
 का ॥ ४५ ॥ सर्वे रोगाः प्रणश्यन्ति कृत्याद्रोहाः परैः कृताः ॥ अस्मात्परतरारक्षाना
 स्तितेषां महीतले ॥ ४६ ॥ अभिषिच्य महीपालं परेषां विजयोद्यतम् ॥ उक्तेन
 विधिना मन्त्रीयामिन्यां बलिमाहरेत् ॥ ४७ ॥ अन्यूनाङ्गमजं हत्वा राजसंप्रागु
 दाहतम् ॥ बलिप्रदानसमये रिपूणां सर्वसैन्यकम् ॥ ४८ ॥ निवेदयेद्बलितेन
 वटुकाय विशिष्टधीः ॥ विदर्भयेच्छत्रुनाम्ना बलिमन्त्रं तथा सुधीः ॥ ४९ ॥ शत्रु
 पक्षस्य रुधिरं पिशितं च दिने दिने ॥ भक्षयेत्स्वगणैः सार्द्धं सारमेयसमन्वितः ॥
 ५० ॥ बलिमन्त्रो यमाख्यातः सर्वेषां विजयप्रदः ॥ अनेन बलिना हृष्टो वटुकः प
 रसैन्यकम् ॥ ५१ ॥ सर्वगणेभ्यो विभजते सामिपं क्रुद्धमानसः ॥ एवं कृते पर

बलंक्षीयतेनात्रसंशयः ॥ ५२ ॥ विजयश्रियमेतेनराजाप्राप्नोत्ययत्नतः ॥ अ
थातःसम्प्रवक्ष्यामिनानाभैरवसाधनम् ॥ ५३ ॥ श्मशानेयेतुतिष्ठन्तिकालेका
लेपुरेपुरे ॥ नियमंक्रञ्चिदेकंयोनत्यजेद्धर्मगर्भितम् ॥ ५४ ॥ वाममार्गादिनि
स्तोप्यद्वेषतरवर्त्मना ॥ हीनेगुरावपूर्णेवासाधनोलोकभीतितः ॥ ५५ ॥ सभ
वेद्भैरवोदेवस्तस्यदेशस्यशासकाः ॥ तत्रत्यभूतवंतालाभैरवंसेवयन्तितम् ॥
५६ ॥ स्वर्गमोक्षच्युतानांसशासनंकुरुतेसदा ॥ क्षीणेकर्मणितस्मिश्चग
तोग्रामेविलीयते ॥ ५७ ॥ अन्यस्मिन्नेवबीजेनग्रामोवसतिनिश्चितम् ॥ य
दाग्रायेभैरवोसौतस्यस्थानंतुतदिशि ॥ ५८ ॥ तेनमार्गेणवश्येत्कार्यार्थिभैर
वञ्चतम् ॥ वाग्रमाकाममायाख्यातारोबीजंक्रमाद्भवेत् ॥ ५९ ॥ पूर्वादूर्ध्वान्त
कंत्वेतदाग्रायानांक्रमेणच ॥ आग्रायबीजंग्रामस्यबीजंभैरवायच ॥ ६० ॥ ग्राम
नामततःप्रोक्तापितृगेहनिवासिने ॥ नमस्तेषामनुरयंजपेदर्णसहस्रम् ॥ ६१ ॥
निशिश्मशानेचबलितदाग्रायोक्तवर्त्मना ॥ जपादौचजपान्तेचनित्यंदद्याद
नन्यधीः ॥ ६२ ॥ वटुकोक्कंहुनेद्रव्यंतर्पणादिततश्चरेत् ॥ एवंसिद्धमनुर्म
न्त्रीभूतानांविग्रहक्षमः ॥ ६३ ॥ तस्मिन्देशेभवेत्तस्यप्रत्यक्षीकरणंशृणु ॥ कृ
तनित्यक्रियःप्रातःसोपवासोजितेन्द्रियः ॥ ६४ ॥ सायंसन्ध्यादिकंकृत्वाशा
न्तिपाठौविधायच ॥ प्रगृहीत्वाचसामग्रींसायमुत्तरसाधकः ॥ ६५ ॥ ब्रजति
श्मशानसामग्रींशृणुमुस्थिरमानसः ॥ वटकाश्चणकाभक्कंपायसापूषाष्कु
लीः ॥ ६६ ॥ कन्यकाकर्षितंसूत्रंकुंकुमेनसुरञ्जितम् ॥ अष्टौवितस्तिदीर्घाश्च
समिधःखादिरामताः ॥ ६७ ॥ कीलालकोहस्तमात्रोगन्धपुष्पादिकंतथा ॥
बलिद्रव्येचपूर्वोक्कंपूर्वाग्रायेसमत्स्यकम् ॥ ६८ ॥ समांसंपश्चिमाग्रायेसमद्यं
चोत्तरेभवेत् ॥ ग्राममध्येश्मशानेतदूर्ध्वाग्रायेसरक्ककम् ॥ ६९ ॥ यथायोग्ये
चनैवेद्यंदद्याच्चभयवर्जितः ॥ पादप्रक्षालनंकृत्वाततःस्मृत्वास्यदेवताम् ॥ ७० ॥
बद्धाञ्जलिरिदंवाक्यंप्रवदेत्साधकोत्तमः ॥ अत्रश्मशानेयाःकाश्चिद्देवतानि
वसन्तिहि ॥ ७१ ॥ ताःप्रयच्छन्तुमेसिद्धिंप्रसन्नाःसन्तुपान्तुमाम् ॥ पूर्वमांश

१ ऐं श्रीं क्लीं ह्रीं और ॐ ये पांचों क्रमही से पूर्वाम्नाय दक्षिणाम्नाय पश्चिमाम्नाय
उत्तराम्नाय और ऊर्ध्वाम्नायके बीज हैं जैसे ऐं पूर्वाम्नायका बीज है ॥

इरःपातुतथाग्नेय्यांचशूलधृक् ॥ ७२ ॥ कपालीदक्षिणेपातुनैर्ऋत्येजटिलेव
 तु ॥ पश्चिमेपार्वतीशस्तुवायव्यांप्रमथाधिपः ॥ ७३ ॥ उत्तरेमुण्डमालाढ्यई
 शानेवृषभध्वजः ॥ ऊर्ध्वपातुतथाशम्भुरधस्ताद्धूलिधूसरः ॥ ७४ ॥ अग्रतोभैरवः
 पातुपृष्ठतःपातुखेचरः ॥ दक्षिणेभूधरःपातुवामेचपिशिताशनः ॥ ७५ ॥ केशा
 न्पातुविशालाक्षोमूर्ध्निनञ्चमरुत्प्रियः ॥ मस्तकंपातुभृग्वीशोनेत्रेपातुमहाम
 नाः ॥ ७६ ॥ कपोलौपातुवीरेशोगण्डौगण्डादिमर्दनः ॥ उत्तरोष्ठविरूपाक्षोप्यध
 रंयामिनीप्रियः ॥ ७७ ॥ दन्तेपुदन्तविध्वंसीचिबुकेनृकपालयुक् ॥ कण्ठेक्षतुमा
 देवोनीलकण्ठोजगद्गुरुः ॥ ७८ ॥ दक्षस्कन्धेगिरीन्द्रेशोवामस्कन्धेरिमूदनः ॥
 भुजेचदक्षिणेसर्वमन्त्रनाथःसदावतु ॥ ७९ ॥ वामेभुजेसार्वभौमोहृदयम्पातु
 पाण्डुरः ॥ दक्षस्तनम्पशुपतिर्वामम्पातुमहेश्वरः ॥ ८० ॥ उत्तरेसर्वकल्याणका
 रकोवतुमांसदा ॥ मनःकामप्रविध्वंसीजङ्घेपातुदयामयः ॥ ८१ ॥ जानुनी
 पात्वजामित्रोगुल्फौगौरीपतिःसदा ॥ पादपृष्ठज्ञाननिधिस्तथापादांगुलीर्ह
 रः ॥ ८२ ॥ पादाधःपातुमततंव्योमकेशोजगत्प्रियः ॥ इतिरक्षांसमाधायम
 न्त्ररक्षांसमाचरेत् ॥ ८३ ॥ ॐ ह्रीं हूं हूं चपूर्वे ॐ ह्रीं हूं ह्रीं हुताशने ॥ ॐ ह्रीं श्रीं
 दक्षिणेन्यस्य ॐ ग्लूं ग्लूं ग्लूं चनैर्ऋते ॥ ८४ ॥ ॐ प्रूं प्रूं प्रूं स आप्यत्येरांप्रांयूं सः
 समीरणे ॥ ॐ त्रां भैरवसौम्यायां ॐ प्रूं प्रूं चैव फट् शिवे ॥ ८५ ॥ ॐ ग्लौं व्लुमूर्ध्व
 देशेथोलांस्त्रूंस्त्रूंस्त्रुस्त्वधःस्मृतम् ॥ एवरक्षांसमाधायोत्कील्यकीलान्दिगष्टके ॥
 ८६ ॥ मध्येमहाकीलमथोदिकपालार्चनमारभेत् ॥ ततोमन्त्रजपंकुर्यात्प्रा
 र्थयेच्चपुनःपुनः ॥ ८७ ॥ मांभैरवद्विरुच्चार्यभयङ्करहरेतिच ॥ मांरक्षरक्षहुं
 फट् चस्वाहाद्वाविंशदर्णकः ॥ ८८ ॥ जलन्दत्वावलित्यत्कानयावद्वह्नीकी
 लकम् ॥ अग्नितत्रसमावाह्यप्राग्वदध्यात्वाप्रपूजयेत् ॥ ८९ ॥ तदग्रेमण्ड
 लंकृत्वादद्यान्मन्त्रेणवैबलिम् ॥ ॐ रं रं रं रं रं तदाग्रेपदंवदेत् ॥ ९० ॥
 तेजोनायकशीघ्रमेसिद्धिदेहिइमंवदेत् ॥ मुद्रवलिंगगृह्णतुं फट् देवार्णको
 मनुः ॥ ९१ ॥ ततोदक्षिणकीलस्यनिकट्येममर्चयेत् ॥ दंवीजेनसमा
 वाह्यमनुनानिर्वपेद्दालिम् ॥ ९२ ॥ ॐ प्रं प्रां प्रिंच प्रीं प्रूं प्रूं भोयमेतिपदंव
 देत् ॥ प्रेताधिपतयेशीघ्रंप्रसन्नोभवसंवदेत् ॥ ९३ ॥ इमांमेसुरांपात्रेव

लिंगगुणवदेत् ॥ हुंफडन्तःसमाख्यातोमन्त्रोगोशमवर्णकः ॥ ६४ ॥
 ततोनेर्ऋत्यकोणस्यनिकटेनिर्ऋतियजेत् ॥ क्षत्रीजेनसमावाह्यबलिमन्त्रो
 थकथ्यते ॥ ६५ ॥ ॐप्रेप्रेततोहुंत्रिःश्रीदिहीचरमायुगम् ॥ रक्षोनाथपदं
 शीघ्रंप्रसन्नोभवसंवदेत् ॥ ६६ ॥ इमंभेचणकबलिगृहगृहपुनर्मतः ॥ षट्त्रिं
 शदर्णोमन्त्रोयंततःपश्चिमकीलकम् ॥ ६७ ॥ वंजीजेनसमावाह्यवरुणंतत्र
 पूजयेत् ॥ बलिमन्त्रोध्रुवोव्रात्रींभोभोवरुणसंवदेत् ॥ ६८ ॥ जलनाथपद
 स्यान्तेप्रसन्नोभवसंवदेत् ॥ इमंतेचौदनबलिगृहगृहचहुंचफट् ॥ ६९ ॥ त्रिंशद
 णोमनुःशोकोवरुणस्यबलेरयम् ॥ ततोव्रजेद्वायुकोणेकीलस्यनिकटेचयेत् ॥
 २०० ॥ यंजीजेनसमावाह्यवायुशृणुबलेर्मनुः ॥ ॐवांवींवंततःक्रांकींभोभो
 वायोभुवःपुनः ॥ १ ॥ क्षिंप्रसन्नोभवेतिममेदंवायवेपिच ॥ बलिगृहगुणं
 हुंफट्पञ्चत्रिंशक्षरोमनुः ॥ २ ॥ उदकीलंततोगत्वाकुंजीजेनधनेश्वरम् ॥
 आवाहयेत्पूजयित्वामनुनानिर्वपेद्बलिम् ॥ ३ ॥ ॐक्रांक्रूंकींनमःक्रांक्रांभो
 भोयक्षपदंवदेत् ॥ नाथशीघ्रंप्रसन्नोभवेतिचपदंवदेत् ॥ ४ ॥ ममापूपबलिं
 गृहगुणंहुंफट्मनुःस्मृतः ॥ पुष्पाक्षतान्समादायमध्यस्तम्भंततोव्रजेत् ॥ ५ ॥
 ॐस्तांस्तींहींतथास्तम्भायनमोयंनवाक्षरः ॥ अनेनमनुनास्तम्भंनिर्भयःपरिपू
 जयेत् ॥ ६ ॥ महाकवचमन्त्रेणकुर्वादेहस्यरक्षणम् ॥ ॐह्रांहींहूंनमोहुंचक्षां
 क्षींक्षूंक्षश्चप्रोचरेत् ॥ ७ ॥ खांखींखूंखस्तथाघ्रांघ्रींघ्रूंघ्रांसींसींततोवदेत् ॥
 स्तूंसींसेंसंततोम्रांम्रींम्रूंम्रस्तथात्रिहोमुक्त्वात्रिवात्रिधा ॥ ८ ॥ हुंससकंसमुच्चार्यफ
 डन्तंसर्वतोवदेत् ॥ रक्षरक्षपदंप्रोच्यरक्षरक्षेतिभैरव ॥ ९ ॥ नाथनाथफडन्तो
 यमेकपञ्चाशदक्षरः ॥ जप्त्वात्मरक्षांकृत्वाथस्तम्भस्यचसमीपतः ॥ १० ॥ आ
 सनंसम्यगास्तीर्यतत्रप्राञ्मुखआस्थितः ॥ स्वाग्नेममेतुभूम्यग्नेगोमयाद्युपले
 पिते ॥ ११ ॥ पद्मपट्टदलंकृत्वातद्बहिःषोडशच्छदम् ॥ तद्बाह्येष्टदलंचा
 पिह्यसिताङ्गादिभैरवान् ॥ १२ ॥ पत्राष्टकेपूजयित्वापूजयेत्षोडशच्छदे ॥
 कुलीशंसुकुलीशंचजामित्रंडामरंरिभम् ॥ १३ ॥ प्रचण्डंचण्डकेशंचचण्डा
 त्मानंचचामरम् ॥ चारित्रंचचमत्कारंचचलंचारुभूषणम् ॥ १४ ॥ चामीकरं
 चारुवहंचकितंचेतिषोडश॥ एतेस्वनामभिःपूज्याःषोडशानन्दपूरिताः ॥ १५ ॥

ब्राह्मयाद्याश्चाष्टपत्रेषु वहिर्वीथ्यादिगीश्वरान् ॥ तद्वत्तद्वत्तदस्त्राणित
 दवाह्येपित्विमान्यजेत् ॥ १६ ॥ चण्डप्रचण्डोर्ध्वकेशभीषणोद्गीषणाभिधाः ॥
 व्योमकेशोव्योमबाहुर्व्योमव्यापकएवच ॥ १७ ॥ एतान्वीरान्समाहूयवा
 याहीतिसमुच्चरन् ॥ अभ्यर्चयेन्निर्भयः संस्ततो न्यासान्समाचरेत् ॥ १८ ॥
 पश्चिमाभिमुखो भूत्वामालां सम्पूज्य सञ्जपेत् ॥ उच्चैः स्वरात्तदायातिप्रत्यहं भै
 रवः स्वयम् ॥ १९ ॥ वामहस्तेन दद्याच्च यथाग्रायोचितं वलिम् ॥ सम्भोजये
 ज्जपं कुर्यान्निर्भयः प्रीतमानसः ॥ २० ॥ तृप्तो देवो यदा ब्रूयादंवरं यवाञ्छि
 तम् ॥ दक्षिणे पयसा चैव तस्य तृप्तिः प्रजायते ॥ २१ ॥ वामादीनां मां उमद्य
 क्ताद्यैः स्थिरतापिवा ॥ प्रणम्य दण्डवद्भूमौ वाञ्छितं वरमुच्चरन् ॥ २२ ॥ आग
 त्य च गृहं पश्चात्प्रत्यहं कुर्यान्महोत्सवम् ॥ एवं कलियुगे सिद्धिः श्मशानस्य प्र
 कीर्तिता ॥ २३ ॥ जपे देवं समारूढो देवः प्रत्यक्षगो भवेत् ॥ समस्तभैरवानां
 तु मन्त्राद्येवं मयोदितम् ॥ २४ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि क्षेत्रपालमनुपमम् ॥
 डेन्तस्तु क्षेत्रपालः स्यात्क्षौबीजाद्योगजाक्षरः ॥ २५ ॥ स एव प्रणवाद्यस्तु दक्षे वामे
 न वाक्षरः ॥ २६ ॥ मुनिर्ब्रह्मा च गायत्रं छन्दः स्यात्क्षेत्रपालकः ॥ देवो बीज
 मिह क्षौचनमः शक्तिः प्रकीर्त्यते ॥ २७ ॥ षड्दीर्घमानुबीजेन षडङ्गविधिरीरितः ॥
 ततः सञ्चिन्तयेद्देवमञ्जनादिसमप्रभम् ॥ २८ ॥ वर्तुलास्यं त्रिनयनमूर्ध्वपिङ्ग
 जटाधरम् ॥ दंष्ट्राकरालवदनं भीमरूपं दिगीश्वरम् ॥ २९ ॥ दक्षे गदां कपा
 लं च वामसर्पविभूषणम् ॥ शैवपीठे यजेदष्टदिक्पदिकसुरभूषिते ॥ ३० ॥
 मध्ये देवं षडङ्गानि कर्णिकायां दलेषु च ॥ अनलं चाग्नि केशं च करालं कान्तिकार
 वम् ॥ ३१ ॥ महाकोपं पिशितास्यं पिङ्गाक्षं चोर्ध्वकेशकम् ॥ यजेद्भूपुरवीथ्यां
 च लोकेशानस्त्रसंयुतान् ॥ ३२ ॥ धूपदीपादिकं दत्त्वा नैवेद्यं मनुना मुना ॥
 एह्येहीतिसमुच्चार्य विद्विषोन्तः पुरद्वयम् ॥ ३३ ॥ भञ्जयद्दिनं तयद्दिर्विप्रवि
 प्रमहावदेत् ॥ भैरवक्षेत्रपालेति यलिं देवततो वदेत् ॥ ३४ ॥ गृहद्वयं वह्नि
 जायापञ्चत्रिंशाक्षरो मनुः ॥ एकलक्षं जपेन्मन्त्रं जुहुयात्तदशांशतः ॥ ३५ ॥
 चरुणा घृतमिक्केन तर्पणादिततश्चरेत् ॥ अथ प्रयोगं वक्ष्यामि सर्वोपद्रवनाश
 नम् ॥ ३६ ॥ रात्रौ गृहाङ्गणेरम्यं कृत्वा स्थण्डिलमुत्तमम् ॥ आवाह्यतत्र सम्पू

ज्यक्षेत्रेशंप्रोक्तवर्त्मना ॥ ३७ ॥ दक्षमार्गीचदुग्धाद्यैः कृत्वा वैसिक्कं महत् ॥
वामाचारीकुलद्रव्यैः स्वाम्नायोक्तैस्तथापरे ॥ ३८ ॥ वक्ष्यमाणेनमनुनातस्य
हस्ते वलिं हरेत् ॥ एह्येहितुरुयुग्मं च मुरुद्धन्दं तथा वदेत् ॥ ३९ ॥ भञ्जद्विर्हन
विघ्नं च विनाशय विनाशय ॥ महाबलक्षेत्रपालवलिं गृह्णद्वयंततः ॥ ४० ॥
अग्निजायावलेर्मन्त्रो भवेत्पञ्चत्रिवर्णकः ॥ दद्याच्च परिवारेभ्यस्तेषां तेषां तु ना
मभिः ॥ ४१ ॥ वलिनानेन सन्तुष्टक्षेत्रपालो मुदान्वितः ॥ ऐश्वर्यविजया
रोग्यसौभाग्यादिकसम्पदः ॥ ४२ ॥ ददाति रौद्रभूतादिकृत्याद्याशुनिवार
येत् ॥ अथ वक्ष्ये गरहरं वह्निमन्त्रं च मत्कृतम् ॥ ४३ ॥ खः खं स्याद्द्वयक्षरो मन्त्रो मु
निरग्निः प्रकीर्तितः ॥ पङ्क्तिश्छन्दो देवताग्निः खो वीजं शक्रिका तु खम् ॥ ४४ ॥
षड्दीर्घस्वरयुक्तेन षकारेणाङ्गकल्पनम् ॥ ध्यानार्चनादिकं सर्वं वैश्वानरसुमन्त्र
वत् ॥ ४५ ॥ जपोद्वादशसाहस्रं तद्दशांशं घृतैर्हुनेत् ॥ तर्पणादिततः कृत्वा
प्रयोगं तु समाचरेत् ॥ ४६ ॥ स्वस्य वामे करे ध्यायेत्पद्मं पञ्चदलं स्थितम् ॥ त
स्यापि कर्णिकायां तु सविसर्गं खकारकम् ॥ ४७ ॥ सानुस्वारं खकारं च ध्यायेत्प
ञ्चदले स्थितम् ॥ सुधामयं च तज्ज्वालां पश्चादस्त्रं विभावयेत् ॥ ४८ ॥ सम्पू
र्णं चामृतमयं विषयुक्तं स्पृशेदपेत् ॥ जपेदष्टोत्तरशतं मन्त्रं त्रयस्य तनुं स्पृशेत् ॥
४९ ॥ सर्वान् विषग्रहान्भूतान्सर्पवृश्चिकवेदनाः ॥ ज्वराजीर्णविसर्पादि
शूलदन्तादिसम्भवम् ॥ ५० ॥ नेत्ररोगादिकं पीडां सर्वाङ्गस्थां हरेदथ ॥ अ
थ वक्ष्ये चण्डमन्त्रमूर्ध्वफट्त्र्यक्षरो मनुः ॥ ५१ ॥ ऋषिस्त्रिकोनुष्टुबुक्छन्दश्च
ण्डोऽस्य देवता ॥ आद्यं वीजं शक्तिरन्त्यमिष्टार्थविनियोजनम् ॥ ५२ ॥ दीप्त
फट्छदयं प्रोक्तं ज्वालाफट् शिर्हरितम् ॥ शिखाज्वालामालिफट् च तत्फट् कवच
मीरितम् ॥ ५३ ॥ हनफट्नेत्रमुद्दिष्टं सर्वज्वालानि फट्परम् ॥ एभिर्मन्त्रैः ष
डङ्गानि जातियुक्तानि कल्पयेत् ॥ ५४ ॥ ध्यायेच्चण्डेश्वरं रंक्रं त्रिनेत्रं रंक्रवास
सम् ॥ चन्द्रमौलिं च विभ्राणं शूलं टङ्कं मण्डलम् ॥ ५५ ॥ स्फटिकं तजमाव
द्धजटाजूटं सनागकम् ॥ शैवे पीठे यजेद्देवं गायत्र्या वाहनं मतम् ॥ ५६ ॥ ष
ष्ठस्वरो बिन्दुयुक्तोऽन्तरश्चण्डेश्वरः सुहृत् ॥ पूजामन्त्रोऽस्याष्टवर्णो यजेद्दङ्गानि पू
र्ववत् ॥ ५७ ॥ दलेषु मातरः पूज्या वीथ्यां लोकेशहेतयः ॥ यन्त्रपूजाविधिस्त

स्यचैवमेवसमीरितः ॥ ५८ ॥ चण्डेश्वरायविज्ञहेचण्डचण्डायभीमहि ॥
 तत्रश्चण्डःप्रचोदयात् ॥ ५९ ॥ इत्येतंचण्डगायत्रीमन्त्रंलक्षत्रयंजपेत् ॥ स
 तिलैस्तण्डुलैर्होमस्त्रिमध्वक्कैर्दशांशतः ॥ ६० ॥ राजवृक्षममिद्विर्वातर्पणा
 दिततश्चरेत् ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीप्रयोगानाचरेत्तदा ॥ ६१ ॥ शालिपिष्ट
 मयीकृत्वापुत्तलींप्राणसंयुताम् ॥ देवकाष्ठैरधीतेग्नौसम्यक्त्रिमधुरन्तुताम् ॥
 ६२ ॥ दक्षिणांगुष्ठमारभ्यपुंसिस्थित्वापृथक्पृथक् ॥ जुहुयाद्दामपादा
 दिजोषितश्चापिसंहुनेत् ॥ ६३ ॥ एवंहोमोद्विजादीनांवशकृन्नात्रसं
 शयः ॥ योमर्त्योर्नुदिनंपुष्पैर्हुनेदष्टोत्तरंशतम् ॥ ६४ ॥ सप्ताहंतद्वर्णवश्यं
 प्राप्नुयाद्यश्चतर्पयेत् ॥ मनुनानेनचशिवंचतुर्मासाल्लभेच्छ्रियम् ॥ ६५ ॥
 साध्यनक्षत्रवृक्षाद्यैःपुत्तलींप्राणसंयुतम् ॥ स्पृशेत्तांचजपेत्पश्चात्पूजयित्वाहु
 नेन्निशि ॥ ६६ ॥ नारींनरंवावशयेद्यावज्जीवनंसंशयः ॥ पञ्चाक्षरप्रयोगांश्च
 मनुनानेनसाधयेत् ॥ ६७ ॥ अथवक्ष्येभैरवस्यशक्तेर्वन्द्याःपरमनुम् ॥ यावन्ध
 यतिपापिष्ठान्स्वभक्तान्मोचयेदघात् ॥ ६८ ॥ यस्याःप्रभावतःकाश्यांभैरवोस्त्य
 धिकारवान् ॥ तारोहिलियुगंदेवीवन्दीडेन्तानमोन्तकः ॥ ६९ ॥ एकादशाक्षरो
 मंत्रोभैरवोस्यमुनिर्मतः ॥ त्रिष्टुप्छन्दोस्यदेवीस्याद्भूद्विद्विद्विदिनेत्रकैः ॥ ७० ॥
 षडङ्गानिततोऽध्यायेद्वत्तसिंहासनेस्थिताम् ॥ ७१ ॥ मेघश्यामांसुधाकुम्भमभयं
 दधतींस्मरेत् ॥ एकवीरोदितेपीठेयजेद्वन्धनमुक्कये ॥ ७२ ॥ अङ्गपूजाकेशेपु
 यजेत्पत्रेपुसत्तमः ॥ कालींतारांभगवतींतितःकुब्जांचशीतलाम् ॥ ७३ ॥ त्रि
 पुरांमातृकांलक्ष्मींभूपुरेतुदिगीश्वरान् ॥ अग्रवीथ्यामायुधानिवन्दीमेवंसमर्च
 येत् ॥ ७४ ॥ लक्षद्वयंजपेन्मन्त्रंपायसान्नैर्हुनेत्तथा ॥ विधायतर्पणाद्यंचप्र
 योगानाचरेत्ततः ॥ ७५ ॥ एकविंशतिघसान्तमयुतंप्रत्यहंजपेत् ॥ ब्रह्मचर्य्यस्तो
 मन्त्रीगणेशार्चनपूर्वकम् ॥ ७६ ॥ कारागृहनिबद्धस्यमोक्षएवंकृतेभवेत् ॥
 अपूपोपरिसंलेख्यंघृतेनचतुरस्रकम् ॥ ७७ ॥ तस्यमध्येठकारंतुलिखेत्तदुदरे
 तथा ॥ अमुकंमोचयेत्येवंदिक्षुर्हीकारमालिखेत् ॥ ७८ ॥ चतुरस्रंपुनस्तच्चम

१ ॐ हिकि हिकि वन्दीदेव्यै नमः इति मन्त्रः २ एक, दो, दो, दो, दो और दो
 अक्षरों को क्रमसे षडंगों में न्यासकरे, जैसे, ॐ हृदयाय नमः इत्यादि ॥

न्त्रेणानेनवेष्टयेत् ॥ वाङ्मायाश्रीवन्दिअमुकेतिबन्धपदं वदेत् ॥ ७६ ॥ मोक्षं
कुरुयुगंस्वाहाधृतिवर्णोभनुःस्मृतः ॥ तस्मिन्नूपेसम्पूज्यवन्दीमावरणान्विता
म् ॥ ८० ॥ कारानिकेतनस्थायप्रददौसुहृदेवतम् ॥ सशुद्धोवाग्यतोभूत्वा
भक्षयेत्तमपूपकम् ॥ ८१ ॥ तस्मिन्संभक्षितेवद्धोमुच्यतेबन्धनाद्द्रुतम् ॥ अ
थातःसम्प्रवक्ष्यामिकार्तिकेयमनुंपरम् ॥ ८२ ॥ वंवह्वयेनमश्चेतितारादिःस
प्तवर्णवान् ॥ ब्रह्मामुनिश्चगायत्रीछन्दोदेवोगुहःस्मृतः ॥ ८३ ॥ हेच्छाक्कि
स्तारकोबीजंस्ताराणैःषडङ्गकम् ॥ ध्येयोदेवोगुहःशक्तिःकुक्कुटाक्षवरान्दधत् ॥
८४ ॥ रक्कोरक्तांशुकोरक्त्प्रवराकल्पभूषितः ॥ प्रथमावृत्तिरङ्गैःस्यात्पद्दलेष्टदले
पुनः ॥ ८५ ॥ जयन्तश्चाग्निकेशश्चकृत्तिकापुत्रएवच ॥ भूतःपतिश्चसे
नानांगुहोहैरण्यशूलकः ॥ ८६ ॥ चित्राक्षोभूपुरेशकादिकपूजाप्रकीर्त्तिता ॥
८७ ॥ पुरश्चर्यायुतंप्रोक्ताघृतहोमोदशांशतः ॥ तर्पणाद्यैर्मनुःसिद्धःश्रीरक्षां
जयपुत्रदः ॥ ८८ ॥ अथवक्ष्येमहेशस्यवस्त्रप्रक्षालिकातुया ॥ शीतलेतिच
विख्यातातस्यामन्त्रंसुसिद्धिदम् ॥ ८९ ॥ तौरोमायारमाशीतलायैहृचनवा
क्षरः ॥ उपमन्युर्मुनिश्छन्दोबृहतीशीतलासुरी ॥ ९० ॥ पैद्दीर्घयुक्कयालक्ष्म्यां
बीजाभ्यांस्यात्पडङ्गकम् ॥ ध्यायेच्चशीतलांदेवींरासभस्थांदिगम्बराम् ॥ ९१ ॥
मार्जनीशूर्पहस्तांचरक्त्पुष्पहिमार्चिताम् ॥ तैलादिमलसंयुक्त्वस्त्रपोटलिशीर्षि
काम् ॥ ९२ ॥ त्रिकोणान्तर्यजेद्देवींकोद्रवांचमसूरिकाम् ॥ शराविकांचकोणेषु
भूपुरेत्वष्टमैरवान् ॥ ९३ ॥ अयुतंयजपेन्मन्त्रंपायसेनदशांशतः ॥ हुत्वाकृत्वातर्प
णादिमन्त्रसिद्धिःप्रजायते ॥ ९४ ॥ नाभिमात्रेजलेस्थित्वायःसहस्रंयजपेन्मनुम् ॥
तेनसम्मार्जिताश्चैवस्फोटानश्यन्तितत्क्षणात् ॥ ९५ ॥ साधितोयेनमन्त्रोयंत
स्यवंशेनशीतला ॥ तेनाभिमन्त्रितंभस्मयद्गृहेतत्रसानहि ॥ ९६ ॥ अथातःसम्प्र
वक्ष्यामिभर्तुरस्याःपरंमनुम् ॥ तौरःप्रासादबीजंयंवंव्योमव्यापिनेद्विष्टः ॥ ९७ ॥

१ नमः २ ॐ ३ ॐ हार आदिमें करके मंत्र के छह अक्षरोंको षडंगों में न्यासकरे ॥ जैसे
ॐ वं हृदयायनमः, ॐ वं शिरसेस्वाहा, ॐ ह शिखायैवषट्, ॐ ये कवचायहुं, ॐ न नेत्र
त्रयायवौषट्, ॐ मः अस्त्रायफट् ४ ॐ ह्रीं श्रीं शीतलायैनमः ५ मां, श्रीं, श्रूं, श्रैं, श्रौं, श्रः
इनमें प्रत्येक बीजके प्रथम ॐ और ह्रीं जोड़के षडंगोंमें न्यासकरे जैसे, ॐ ह्रीं श्रीं हृदयायनमः,
ॐ ह्रीं श्रीं शिरसेस्वाहा इत्यादि ६ ॐ ह्रीं यं वं व्योमव्यापिने स्वाहा ॥

एकादशाणोमन्त्रोयंन्यासध्यानजपादिकम् ॥ प्रासादमन्त्रवज्ज्ञेयमर्धलक्षं
 पुरस्कृतिः ॥ ६८ ॥ दशांशं जुहुयादाज्यैस्तर्पणादिततश्चरेत् ॥ सिद्धम
 न्त्रेणौषधंतुदशवारमभिमन्त्रितम् ॥ ६९ ॥ यथोक्तगुणतामेतिनिर्वीर्यमपिना
 न्यथा ॥ अथवानेनसञ्जयदेकादशवारकम् ॥ ३०० ॥ रोगिणांमौषधंतत्तत्त
 त्पूर्णगुणंभवेत् ॥ प्रातःकालेसमुत्थायोदकमेकादशावधि ॥ १ ॥ मन्त्रयि
 त्वापिवेत्तस्यप्रत्यहंद्वादशाब्दकम् ॥ वलीपलितनिर्मुक्तोजीवेद्वर्षशतंयुवा ॥
 २ ॥ त्रिवर्षाचमहारोगाःकुष्ठाद्यायान्तिसंक्षयम् ॥ अथवक्ष्येलघुश्यामामन्त्रं
 तंभैरवप्रियम् ॥ ३ ॥ नैमउच्छिष्टचाण्डालिमातङ्गिप्रवदेत्ततः ॥ सर्ववशङ्करि
 स्वाहावाग्बीजाद्योनैखार्णकः ॥ ४ ॥ मदनोस्यमुनिश्छन्दोगायत्रीनिवृत्ता
 दिका ॥ देवतातुलघुश्यामावाग्बीजंबीजमुच्यते ॥ ५ ॥ स्वाहाशक्तिर्नियो
 गस्तुनिखिलाभीष्टसाधने ॥ वाक्पूर्विकारतिमूर्द्धिप्रीतिमायादिकांहृदि ॥
 ६ ॥ पादयोर्विन्यसेन्मन्त्रीकामपूर्वामनोभवाम् ॥ इच्छाशक्तिंज्ञानशक्तिंक्रि
 याशक्तिंक्रमान्यसेत् ॥ ७ ॥ वज्रायाकामबीजाद्यांमुखेकण्ठेशिवेतथा ॥
 द्वांदावण्यसेच्छीर्षेदांशोषणमास्यके ॥ ८ ॥ क्लींतापनंहृदिन्यस्यबलुंसंमो
 हनमिन्द्रिये ॥ सउत्पादनकंपादेततःकुर्व्यात्पडङ्गकम् ॥ ९ ॥ रामाग्निगु
 णरामाङ्गनेत्रवर्णैर्मनुस्थितैः ॥ आंक्षांवाह्नीकन्यकायैर्नमोमूर्द्धिप्रविन्यसेत् ॥
 १० ॥ इंलांमहेश्वरीकन्यकायैवामांसकेनमः ॥ कूंहांकौमारीकन्यकायैर्नमो
 दक्षांसकेन्यसेत् ॥ ११ ॥ अंवांराहीकन्यकायैवामेपाश्वैचविन्यसेत् ॥ ॐ
 सांइन्द्राणीकन्यायैर्नमोदक्षिणपार्श्वके ॥ १२ ॥ ॐचांचामुण्डाकन्यायैर्नम
 श्चककुदिन्यसेत् ॥ अःलामुक्त्वामहालक्ष्मीकन्यायैचनमोहृदि ॥ १३ ॥ ता
 र्वागादिकाअष्टौसिद्धयःकन्यकान्तिमाः ॥ चतुर्थस्वरसंयुक्कान्यसेच्छीर्षत
 लाटयोः ॥ १४ ॥ भूमध्यकण्ठहन्नाभिमूलाधारान्तरेषुच ॥ अणिमामहिमा
 चैवगरिमालघिमातथा ॥ १५ ॥ वशिताचाथप्राकाम्यंप्राप्तिरित्यष्टसिद्धयः॥
 कामाद्याकन्यकाप्रोक्ताअष्टावप्सरसोन्यसेत् ॥ १६ ॥ केभालेनेत्रयोर्वक्त्रेकर्ण
 योःककुदेपिच ॥ उर्वशीमेनकारम्भाघृताचीपुञ्जकस्थली ॥ १७ ॥ मुकेशी

१ ऐनमःउच्छिष्टचाण्डालिमातङ्गि सर्ववशङ्करिस्वाहा २ बीसअक्षर ॥

मञ्जुघोषाचमहारङ्गवतीतिताः ॥ यक्षगन्धर्वसिद्धानांकन्यकानरनागयोः ॥
 १८ ॥ विद्याधरकिम्पुरुषपिशाचानांक्रमेणच ॥ अंसयोर्हृदयेन्यस्यस्तनयार्ज
 उरेतथा ॥ १९ ॥ गुह्येचाधारदेशेचक्लीमाद्याश्चनमोन्तकाः ॥ ताराद्यान्नमसा
 युक्त्वान्मूलवर्णान्सविन्दुकान् ॥ २० ॥ न्यसेत्सन्धिपुमाग्रेषुकरयोःपादयो
 रपि ॥ अंसश्चकूर्परश्चैवमाणिवन्धोगुलीतलम् ॥ २१ ॥ करस्यसन्धयश्चै
 ताःसिफग्जानुततोभवेत् ॥ गुल्फमंगुलिमूलंचचतस्रःपादसन्धयः ॥ २२ ॥
 न्यासानेवंविधान्कृत्वालग्नश्यामांततःस्मरेत् ॥ सुधारण्वान्तर्दीपस्थरत्नमन्दि
 रमध्यगाम् ॥ २३ ॥ माणिक्याभरणांस्मेरांनीलोत्पलनिभाम्बराम् ॥ अलङ्क
 लिप्तपादाब्जांवीणावादनतत्पराम् ॥ २४ ॥ त्र्यक्षांताम्बूलपूर्णास्यांस्मरेच्चरा
 शिशोखराम् ॥ मातङ्गीप्रोदितेपीठेलघुश्यामांप्रपूजयेत् ॥ २५ ॥ त्रिकोणेपञ्च
 कोणेपुदलेषोडशपत्रके ॥ वेदद्वारधरागेहावृतेग्न्यादिककोणके ॥ २६ ॥ इच्छा
 ज्ञानक्रियाशक्तीस्तदग्रेवाणपञ्चकम् ॥ केशोर्ष्वङ्गदेवांश्चब्राह्मयाद्याश्चाष्टपत्र
 के ॥ २७ ॥ अणिमाद्याश्चयन्त्राग्रेयजेत्षोडशपत्रके ॥ उर्वश्याद्याश्चकन्या
 श्चचतुर्दिक्षुचभूगृहे ॥ २८ ॥ गजाननासिंहमुखीगृध्रास्याकाकतुण्डिका ॥ उष्ट्र
 ग्रीवाहयग्रीवावाराहीशरभानना ॥ २९ ॥ उलूकीचशिवारावामयूरीविकटान
 ना ॥ अष्टवक्त्राकोटराक्षीवक्राविकटलोचना ॥ ३० ॥ समर्चयेद्दिशि प्राच्यामेताः
 षोडशयोगिनीः ॥ शुष्कोदरीललज्जिह्वाअदंष्ट्रावानरानना ॥ ३१ ॥ त्र्यक्षाच
 केकराक्षीचबृहतुण्डासुराप्रिया ॥ कपालहस्तारक्ताक्षीशुकीश्येनीकपोतिका ॥
 ३२ ॥ ग्राहहस्तादण्डहस्ताप्रचण्डेतिचदक्षिणे ॥ पूज्याश्चाथप्रवीथ्यांतुदशच
 ण्डविविक्रमाः ॥ ३३ ॥ शिशुग्रीपापहन्त्रीचकालीरुधिरपायिनी ॥ वसाधयागर्भ
 भक्षाशवहस्तान्त्रमालिनी ॥ ३४ ॥ शूलकेशीबृहत्कुक्षीसर्पास्याप्रेतवाहिनी ॥
 दन्दशूककगक्रौञ्चीभूतरम्यावृषानना ॥ ३५ ॥ व्याघ्रास्याभीमनिश्वासाव्योमै
 कचरणार्धदृक् ॥ लापिनीशेषिणीदृष्टिःकादरीस्थूलनासिका ॥ ३६ ॥ विद्युत्प्र
 भावलाकास्यामाज्जरीकुटिलानना ॥ अट्टाट्टहासाकामाक्षीश्वसमानश्रुति
 स्तथा ॥ ३७ ॥ क्रमाच्चण्डाकिनीरेतायजेद्ब्रह्मयादिकोणके ॥ स्वस्वमन्त्रेणवदु
 कंगणेशंक्षेत्रपालकम् ॥ ३८ ॥ दुर्गातद्वहिरिन्द्रादीन्वज्रादीन्यपिपूजयेत् ॥

चतुर्दारेषुवाद्यानिततमानाध्वकंधनम् ॥ ३६ ॥ मुचिरंचेतिपूजोक्ताद्वादशा
 वरणैरियम् ॥ सर्वासांसम्पदांपाताचैतदाराधकोभवेत् ॥ ४० ॥ मातङ्गीमन्त्र
 सम्प्रोक्ताःप्रयोगाश्चात्रकीर्तिताः ॥ अथवक्ष्यामिगायत्रींशोक्षयेदनयाखित
 म् ॥ ४१ ॥ यागद्रव्यंचभूपालस्तद्वशेराजपुत्रकाः ॥ भवन्तिवशगास्तस्यये
 नगायत्र्युपासिता ॥ ४२ ॥ देवीवन्माननीयाश्चस्त्रियोनिन्द्याश्चजातुचि
 त् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामियञ्चकामेश्वरीमनुम् ॥ ४३ ॥ कामस्यबाणर्वाजा
 नांमन्त्रोयंपरिकीर्तितः ॥ ऋषिःसम्मोहनश्छन्दोगायत्रीदेवताभवेत् ॥ ४४ ॥
 बाणेशीसर्वव्यस्तेनमनुनोक्ताडङ्गकम् ॥ मूर्द्धिगादेमुखेगुह्येहृदयेपञ्चदेवताः ॥
 ४५ ॥ न्यस्तव्याःपञ्चग्रीजाद्याद्रावणीक्षोभणीतथा ॥ वराकारिण्याकर्षिण्यौ
 सम्मोहिन्यपिपञ्चमी ॥ ४६ ॥ अरुणारक्त्वसनानानारत्नैरलंकृता ॥ बाणा
 न्धनुःसृष्टिपाशंहस्तैस्सन्दधतीर्भजे ॥ ४७ ॥ मोहिनीक्षोभिणीश्यामास्तम्भि
 न्याकर्षिणीतथा ॥ द्राविणीह्लादिनीक्लिन्नाक्लेदिनीपीठशक्यः ॥ ४८ ॥ बा
 णेशीयोगपीठायनमोमूलादिकोमनुः ॥ दत्त्वानेनासनंमन्त्रीतस्मिन्देवींप्रपू
 जयेत् ॥ ४९ ॥ आदौषडङ्गान्याराध्यदिक्ष्वग्रेद्राविणीमुखाः ॥ दलेष्वनङ्ग
 पास्यादनङ्गमदनातथा ॥ ५० ॥ अनङ्गमन्मथानङ्गकुसुमामदनातुरा ॥ अ
 नङ्गाद्यातथानङ्गनिशितानङ्गमेखला ॥ ५१ ॥ अनङ्गभूमिकाभूमिपुरेदिक्रा
 श्चमायुधाः ॥ पञ्चलक्षंजपेन्मन्त्रंहुनेदाज्यंदशांशतः ॥ ५२ ॥ तर्पणादित
 तःकृत्वाप्रयोगार्होमनुर्भवेत् ॥ दधियुक्कैरशोकस्यपुष्पैर्वादिवसत्रयम् ॥ ५३ ॥
 सहस्रंजुहुयात्तस्यवश्याःस्युःप्राणिनोखिलाः ॥ लाजैर्दधियुतैर्मन्त्रीहोमात्क
 न्यामवाप्नुयात् ॥ ५४ ॥ कन्यापिवशमाप्नोतिमासद्वितयमध्यतः ॥ गव्याज्ये
 नससम्पातंहुत्वाचाष्टशतंततः ॥ ५५ ॥ आज्यंसम्पातितंदद्यात्त्रियेसम्पातितं
 श्रिये ॥ सातदाज्यंकान्तभावंभावयित्वावशनयेत् ॥ ५६ ॥ सुगन्धकु
 सुमैर्हुत्वाधनमाप्नोतिवाञ्छितम् ॥ अथवक्ष्येरुदशीर्षिनिवासिन्याःपरमनुम् ॥
 ५७ ॥ तारोनमःशिवायैवनारायण्यैपदंवदेत् ॥ दशहरायैगङ्गायैस्वाहान्तो
 विंशदर्णकः ॥ ५८ ॥ व्यासोमुनिःकृतिश्छन्दोदेवीगङ्गाप्रकीर्तिता ॥

१ ॐ नमःशिवायै नारायण्यै दशहरायै गङ्गायै स्वाहा ॥

त्रिवेहिवेदवाणाग्निनेत्रवर्णैः षडङ्गकम् ॥ ५६ ॥ चतुर्भुजां त्रिनेत्रां च सर्वाभरण
भूषिताम् ॥ रत्नकुम्भसिताम्भोजवरदाभयलसत्कराम् ॥ ६० ॥ चामरैर्वीज्यमानां
च श्वेतच्छत्रोपशोभिताम् ॥ लक्षं जपेदशांशेन जुहुयात्सघृतैस्तिलैः ॥ ६१ ॥
जयादिशक्तिभिर्युक्तेषु पीठे भागीरथीयजेत् ॥ पूजयेत्केशरेष्वङ्गदले रुद्रं हरिं विधि
म् ॥ ६२ ॥ सूर्यहिमाचलं मेनां भगीरथमपां पतिम् ॥ दलाग्रतोमीनकूर्ममण्डूकम
करानपि ॥ ६३ ॥ हंसान्कारण्डवांश्चक्रवाकान्सारसकान्यजेत् ॥ चतुरस्रेश
क्रमुख्यानायुधैः संयुतान्यजेत् ॥ ६४ ॥ एवं संसाधितो मन्त्रो भीष्ट्यच्छतिम
न्त्रिणाम् ॥ ज्येष्ठशुक्लदशम्यां तु विशेषेण भजेद्बुधः ॥ ६५ ॥ दद्याद्दशभ्यो वि
प्रेभ्यो दशप्रस्थमितांस्तिलान् ॥ जप्त्वासहस्रं हुत्वा च तथोपोष्य विकल्मषः ॥
६६ ॥ सर्वभोगसमायुक्तो जायते मानवो भुवि ॥ गङ्गातीरे वर्णलक्षं जप्त्वा पद्मा
निहोमयेत् ॥ ६७ ॥ श्रीबीजपूर्वमनुना तस्य श्रीः सर्वतो मुखी ॥ एवं जप्त्वा प
क्वित्वैर्हुत्वा वश्यं जगद्भवेत् ॥ ६८ ॥ तिलैर्हुत्वा दहेत्पापं दूर्वाभिश्च महागदा
न् ॥ ताम्बूलहोमादाप्नोति भोगान् नृपतिर्दुर्लभान् ॥ ६९ ॥ अर्चयित्वा तु योग
ज्ञां तु लसीमञ्जरीं क्षिपेत् ॥ मन्त्रं पठित्वा लक्षैकमेकान्ते स्थिरमानसः ॥ ७० ॥
गङ्गाप्रवाहे तस्य स्याद्वाग्भूतिविजृम्भिता ॥ अथान्यं सम्प्रवक्ष्यामि वामाचा
राद्यनाशनम् ॥ ७१ ॥ बहिर्यजनकर्त्तारः सिद्धाः स्युर्यत्प्रभावतः ॥ तारो न
मो भगवति वाग्भवं चलिहिद्वयम् ॥ ७२ ॥ हिलिद्वयं च गङ्गे मां पावयद्वितयं वदे
त् ॥ स्वाहान्तः सप्तविंशार्णो मनुः पापप्रणाशनः ॥ ७३ ॥ ईश्वरोऽस्य मुनिश्च
न्दो मितं गङ्गा च देवता ॥ रामवेदेषु सप्ताङ्गनेत्राणै रङ्गकल्पनम् ॥ ७४ ॥ रक्ताम्बरं
क्ववर्णं शूलकुम्भाभयावरान् ॥ करैः सन्दधतीं स्मेरां कच्छपस्थां सुरादिभिः ॥ ७५ ॥

१ तीन, चार, पांच, तीन, दो अक्षरोंको क्रमसे षडङ्गोंमें न्यास करे जैसे ॐ नमः हृदयाय
नमः शिवायै शिरसे स्वाहा नारायण्यै शिखायै वषट् दशहरायै कवचाय हुम् गङ्गायै नेत्रत्रयाय वौ-
षट् स्वाहा अस्त्राय फट् २ ॐ नमो भगवति ऐं लिहिलिहिहिलिहिलि गङ्गे मां पावय पावय
स्वाहा ३ तीन, चार पांच, सात, छः और दो अक्षरोंको क्रमसे न्यास करे जैसे ॐ नमः
हृदयाय नमः भगवति शिरसे स्वाहा इत्यादि इस मन्त्रके प्रथम ॐ आदिक सात अक्षरों को
निकाल कर ऐं लिहिलिहि इत्यादिक बीस अक्षरका और मन्त्र है ॥

सदैवसर्वपापस्यनाशायमुनिपेविताम् ॥ कर्णिकायांयजेद्देवींषड्मेष्वाङ्गपूजन
म् ॥ ७६ ॥ ततोवध्यमेतुकावेरींयमुनांगण्डकीमपि ॥ कौशिकींचसमभ्यर्च्य
तद्वद्वाह्यदलेषुच ॥ ७७ ॥ सुरासिन्धुमासवाब्धिदुग्धसिन्धुमधूद्ववम् ॥ दधिसि
न्धुंचाज्यसिन्धुमद्यसिन्धुमिराभवम् । ७८ ॥ धातुसिन्धुरत्नसिन्धुसिन्धुमिक्षुर
सोद्ववम् ॥ माध्वीसिन्धुंक्षारसिन्धुंमुधायाःसिन्धुमुद्ववम् ॥ ७९ ॥ दिगीश्वरान्भू
पुरेचपूजितैवंसरिद्धश ॥ अलोभाद्वाममार्गेपिकृतंपापंविनाशयेत् ॥ ८० ॥ वर्ण
लक्षंजपेद्धोमःपञ्चैःप्रोक्तोदशांशतः ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीमर्वादिनिर्जलस्थते ॥
८१ ॥ देशेगत्वाजलार्थतुपुश्चर्य्यासमाचरेत् ॥ होमादिसर्वनिर्वर्त्यगङ्गामा
वाहयेत्ततः ॥ ८२ ॥ तत्रकृपादिकंकृत्वाभवेत्तदमृतोपमम् ॥ कल्पस्थापिततो
यौघंसमस्तगदनाशनम् ॥ ८३ ॥ इयमादिमसप्तार्णहीनास्याञ्चनलाक्षरी ॥
प्राग्वन्मुन्यादिकंर्वाणवेदत्रिचिवाहुभिः ॥ ८४ ॥ मन्त्रार्णैःस्युःषडङ्गानि
पुश्चर्य्यातुलक्षकम् ॥ होमद्रव्यादिकंप्राग्वत्सिद्धमन्त्रःसमाचरेत् ॥ ८५ ॥
प्रयोगाञ्जलमध्येतुस्थित्वाजप्त्वायुतम्मनुम् ॥ त्र्यहादवर्षाकालेपिवृष्टिर्भवति
भूयसी ॥ ८६ ॥ अयुतंचमनुंजप्त्वासहस्रैर्जलजैर्हुनेत् ॥ सम्पाताज्यंपिवेद्या
स्त्रीगौर्वाक्षीरनिधिर्भवेत् ॥ ८७ ॥ अनेनमन्त्रितंतोयंवर्षमेकंपिवेत्तुया ॥ त
स्याःपुत्राःप्रजायन्तेभीष्मतुल्यपराक्रमाः ॥ ८८ ॥ एतन्मन्त्रजपासकृपाद
तीर्थक्षिपेद्धृदि ॥ भूताविष्टस्यतत्कालंमुक्तोभवतिनान्यथा ॥ ८९ ॥ तारोहि
लिमिलिद्धन्दंगङ्गेदेविनमोमनुः ॥ तिथिवर्णोस्यमुन्यादिपूजापूर्ववदरि
ता ॥ ९० ॥ त्रिद्विद्वयक्षिप्तद्वयर्णैःषडङ्गविधिरितः ॥ एतस्यभजनाज्ज
न्तोर्नार्तार्थमरणम्भवेत् ॥ ९१ ॥ तारोर्लज्जारमाहार्दततोभगवतीपदम् ॥
सम्बुद्धौगङ्गदयितेनमोवर्मतथासूक्तम् ॥ ९२ ॥ अष्टादशाणोमन्त्रोयम्मु
न्याद्यम्पूर्ववन्मतम् ॥ जपादिनासिद्धमन्त्रःप्रयोगानाचरेदपि ॥ ९३ ॥ पुत्र

१ पांच, चार, तीन, तीन, तीन और दो अक्षरोंको क्रमसे न्यासकरे जैसे ऐं लिहि लिहि
हृदयाय नमः हिलि हिलि शिरसे स्वाहा इत्यादि २ ॐ हिलि मिलि मिलि गङ्गेदेवि नमः ३
तीन दो दो दो चार दो अक्षरोंको क्रमसे न्यासकरे जैसे ॐ हिलि हृदयाय नमः मिलि
शिरसे स्वाहा इत्यादि ४ ॐ ह्रीं श्रीं नमो भगवति गङ्गदयिते नमो हुंफट् ॥

जीवफलैर्होमात्पुत्रःशीलयुतोभवेत् ॥ गुडूच्यारोगनाशःस्याद्रमापञ्चादिहो
मतः ॥ ६४ ॥ लक्ष्मीप्राप्तिःश्रीफलैश्चसर्षपैरभिचारकम् ॥ जातिप्रसूनैर्व
श्यंस्याज्जपापुष्पैर्जयोभवेत् ॥ ६५ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवाङ्मत्याश्चम
नुद्वयम् ॥ बाग्बीजप्रथमंहचनारदोस्यमनोर्मुनिः ॥ ६६ ॥ छन्दोनुष्टुब्देवतात्र
वाङ्मयीपरिकीर्त्तिता ॥ बीजैर्पूर्वैश्चषड्दोर्वैःषडङ्गविधिरीरितः ॥ ६७ ॥ श्वे
ताम्बरांश्वेतवर्णांश्वेतगन्धानुलेपनाम् ॥ सुधाकुम्भंचपद्मंचवीणांपुस्तकमेव
च ॥ ६८ ॥ करैर्दधानांमीनस्थांमुक्ताभरणभूषिताम् ॥ एवंध्यात्वाकर्णिका
यांयजेद्देवींषडस्रके ॥ ६९ ॥ रुद्रधारांमतिमतींफल्गुंविष्णुमतींतथा ॥ प्रभा
वतींभानुमतींभूपुरेतुदिगीश्वरान् ॥ ७० ॥ लक्षत्रयंजपेन्मन्त्रंपञ्चखाद्यैस्त
थाहुनेत् ॥ तर्पणादिततःकृत्वासिद्धमन्त्रःप्रजायते ॥ १ ॥ सद्योजातस्य
बालस्यजिह्वायांबीजमालिखेत् ॥ मधुनास्वर्णलेखन्यासोष्टवर्षःकविर्भवेत् ॥
२ ॥ वाङ्मत्यांवाथगङ्गायांपुरश्चर्य्याकरोतियः ॥ द्वितीयादप्रतिग्राहीभिक्षा
शीवाथमौनवान् ॥ ३ ॥ ब्रह्मचारीभूमिशायीश्वेताम्बरधरःशुचिः ॥ वाक्
सिद्धिलभतेवश्यंदाताभोक्तात्वयाचकः ॥ ४ ॥ रैमात्रपावाग्बीजानिवदेन्
क्वेन्तांचवाङ्मतीम् ॥ नमोममेतिचपदंधारणांचधियन्तथा ॥ ५ ॥ वाचंगु
णान्प्रदेहीतिस्वाहान्तस्तत्त्ववर्णकः ॥ मुन्यादिकन्तथापूजापुरश्चर्य्याचपूर्व
वत् ॥ ६ ॥ स्खलज्जिह्वोमनुष्योद्वयादिमंतुतुलसीदले ॥ वचाकल्केनमन्त्रंतु
लिखितंभानुवासरे ॥ ७ ॥ हविष्यमन्त्रम्भुञ्जीतमौनीलवणवर्जितम् ॥ सप्त
भिर्मानुवारैश्चसाक्षात्स्याद्धिषणोपमः ॥ ८ ॥ अश्रुतग्रन्थबोधायब्रह्मचारी
जितेन्द्रियः ॥ स्वौतुपायसेमन्त्रंलिखेत्स्वर्णशलाकया ॥ ९ ॥ तदेवपायसं
भुक्त्वाध्यात्वादेवींस्वपोन्निशि ॥ स्वप्नेतमर्थशृणुयात्प्रातर्बीजंस्वयंस्मरेत् ॥ १० ॥
अथातःसम्प्रवक्ष्यामिमनुकर्णीमनुद्वयम् ॥ तौरोवाग्हीरमाकामस्तारोमंमणि
कर्णिके ॥ ११ ॥ नमोन्तश्शक्रवर्णीयमनुःपरमदुर्लभः ॥ मुनिर्व्यासोतिश

१ ऐं नमः २ ऐं आं हृदयाय नमः ऐं ईं शिरसे स्वाहा ऐं ऊं शिखायै वषट् ऐं ऐं कत्रवा
यहुम् ऐं औं नेत्रत्रयायवौषट् ऐं अः अस्त्रायफट् ३ श्रीं ह्रीं ऐं वाङ्मत्यै नमो मम धारणां
धियंवाचंगुणान्प्रदेहिस्वाहा ४ ॐ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं ॐ मंमणिकर्णिके नमः ॥

करीलन्दःस्यान्मणिकर्णिका ॥ १२ ॥ देवताचन्दनेत्राक्षिदीपुद्गर्णैःपड
 ङ्कम् ॥ बीजपूरंदक्षहस्तेवामेचेन्दीवरसजम् ॥ १३ ॥ बद्धाञ्जलिःश्वे
 तवस्त्रात्र्यक्षाचन्द्रनिभानना ॥ पश्चिमाभिमुखीस्मेरापद्मस्थापद्ममालिका ॥
 १४ ॥ नानाभरणभूषाढ्याध्येयाश्रीमणिकर्णिका ॥ लक्षत्रयंजपेन्मन्त्रं
 जुहुयात्तदशांशतः ॥ १५ ॥ पुण्डरीकैरुक्लयन्त्रेयजेत्तांगङ्गयासमम् ॥
 आवाह्यकलशेदेवीं पूजयेद्युतंजपेत् ॥ १६ ॥ जप्तंकारागृहस्थायवाप्रसूति
 विरोधने ॥ पायसंस्याद्वयोर्मुक्तीरोगपीडाविनश्यति ॥ १७ ॥ भूतप्रेतं पिशा
 चानां मोक्षदं परमं मतम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदो मन्त्रो धनधान्यसमृद्धिदः ॥ १८ ॥
 वंशवृद्धिकरः प्रोक्तः काशीवासप्रदायकः ॥ तारो मंमणिशब्दान्ते कर्णिके प्रणवा
 त्तिके ॥ १९ ॥ नमश्चतुर्दशार्णोयं मुन्याद्यं पूर्ववन्मतम् ॥ पदैः सम्पूर्णमन्त्रेण
 पडङ्गविधिरीरितः ॥ २० ॥ ऐं श्रीं मेकलकन्यायै नर्मदायै हृदादिकम् ॥ सोमो
 द्भवायै देवापगायै हृदयपूर्वकम् ॥ २१ ॥ हृदादिमुप्रकल्पायै हृदयं देववर्णकः ॥
 भृग्वर्षिरमितं छन्दो देवतानर्मदामता ॥ २२ ॥ डैन्तैः पृथक् पञ्चपदैः समस्तैरङ्ग
 कल्पनम् ॥ कनकाभां कञ्चपस्थां त्रिनेत्रां बहुभूषणाम् ॥ २३ ॥ पद्माभयमुधा
 कुम्भवरदानविभ्रतीं करैः ॥ मध्ये देवीं पङ्कजले पुपडङ्गानि प्रपूजयेत् ॥ २४ ॥
 घोणां ज्योतिष्मतीं चापि वामदक्षिणतो यजेत् ॥ इन्द्रादयो दिगीशाश्च पूज्या
 भूपुरवीथिषु ॥ २५ ॥ लक्षं जपेद्बुनेद्यो वै भुक्तिर्मुक्तिस्ततो भवेत् ॥ २६ ॥
 इति महामायामहाकालानुमते मेरुतन्त्रेशिवप्रणीते भैरवादिमनु कथनं नाम द्व विंशः प्रकाशः ॥ २२ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ राज्ञां भाग्यवतां देवयैश्चरक्षाभिजायते ॥ दुर्ग्रहाश्च यथादुः
 खं दातुं शक्नानविद्विषः ॥ १ ॥ कथं स्यात्स्थिरसम्पत्तिः सन्ततिश्च कथं क्रिया ॥

१ एक दो दो दो पांच दो अक्षरों को क्रमसे न्यासकरे जैसे ॐ हृदयाय नमः ऐं ह्रीं
 शिरसे स्वाहा इत्यादि २ ॐ मंमणिकर्णिके प्रणवात्मिके नमः ३ ॐ हृदयाय नमः मंशिर
 से स्वाहा मणिकर्णिके शिखायै वषट् प्रणवात्मिके कवचाय हुम् नमः नेत्रत्रयाय वौषट् ॐ
 मंमणिकर्णिके प्रणवात्मिके नमः अस्त्राय फट् ४ ऐं श्रीं मेकलसुतायै नमो नर्मदायै नमस्सोमो
 द्भवायै देवापगायै नमः मुकलयायै नमः ५ पांचपदों और समस्तमन्त्रको पडङ्गों में न्यासकरे जैसे
 ऐं श्रीं मेकलसुतायै नमः हृदयाय नमः इत्यादि ॥

साधकैस्तुप्रकर्तव्याकथंसिद्धिःप्रजायते ॥ २ ॥ ईश्वरउवाच ॥ अथयन्त्रवि
धिंवक्ष्येसर्वतन्त्रेषुगोपितम् ॥ सिद्धस्यलेखनादेवयन्त्रसिद्धिःप्रजायते ॥
३ ॥ नभावियन्त्रकार्येतुसिद्धस्यापितदाभवेत् ॥ दुःखप्रदर्शनंपूर्वतदायन्त्र
न्तुकारयेत् ॥ ४ ॥ साधकस्यशुभेघखेसमाराध्येष्टदेवताम् ॥ स्वप्यात्रिदिवसं
भूमौहविष्याशीजपेत्ततः ॥ ५ ॥ एतद्यन्त्रंकरिष्यामिममतत्कीदृशंप्रभो ॥
स्वप्नेवदेत्तुदेवेशस्तदङ्गत्वेनपूजनम् ॥ ६ ॥ कृत्वाप्रदोषसमयेलिखेत्त्रिदिवसंभु
वि ॥ तृतीयदिवसेरात्रौयथास्वप्नःप्रजायते ॥ ७ ॥ तथैवाज्ञांगृहीत्वातुसत्स्व
प्नोवालिलेखेद्बुधः ॥ अस्वप्नेवाथसुस्वप्नेनैवकुर्याल्लिखेन्नतत् ॥ ८ ॥ जीवसं
स्थापनंयन्त्रेकुर्याद्येनफलंलभेत् ॥ षष्ठन्तंसाधकपदमध्येबीजाण्योल्लिखेत् ॥
९ ॥ द्वितीयान्तंसाध्यमध्येकुरुद्वन्द्वंचपार्श्वयोः ॥ हंसोयन्त्रस्यबीजंस्या
न्मध्यभागादधोलिखेत् ॥ १० ॥ हंसःसोहंमनोरस्यलिखेदेकैकमक्षरम् ॥
ईशानादिषुकोणेषुदक्षपार्श्वेचईद्वयम् ॥ ११ ॥ उद्वयंवामपार्श्वेचलिखेत्पू
र्वदितःक्रमात् ॥ लंनंमक्षतथावंयंसंहंपूर्वादिकेलिखेत् ॥ १२ ॥ ईशानसो
मयोर्मध्येआङ्गीवायव्यसोमयोः ॥ एवंदिक्पालबीजानिविन्यसेद्दिक्षुचक्र
मात् ॥ १३ ॥ यन्त्रराजायविद्महेवरप्रदायधीमहि ॥ तत्रोयन्त्रम्प्रचो
दयात् ॥ १४ ॥ एतस्याःप्रतिकाष्ठायांलिखेद्वर्णत्रयंत्रयम् ॥ वहिःप्राणप्रतिष्ठा
यामन्त्रंसर्वत्रवेषयेत् ॥ १५ ॥ एवन्तुलिखितंयन्त्रंसर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥
स्थूलानुक्कौभूर्जपत्रेक्षौमेवाम्भोजपत्रके ॥ १६ ॥ यन्त्रंविलिख्यगुटिकांबद्धा
सूत्रेणवेष्टयेत् ॥ लाक्षयाद्यादितंस्वर्णैरौप्येताम्रेथवाक्षिपेत् ॥ १७ ॥ यदेवताकं
यन्त्रंस्यात्तदबीजेनचपूजयेत् ॥ तदभावेमातृकार्णैर्यन्त्रपूजांसमाचरेत् ॥ १८ ॥
अष्टोत्तरसहस्रंतुमूलंजप्त्वाहुनेदघृतम् ॥ तत्रपात्रेनसंसिक्लंकृत्वामन्त्रंनियोज
येत् ॥ १९ ॥ मूर्द्धिबाहौगलेवापितत्तदिष्टार्थसिद्धये ॥ उपास्यावाभूतलि
पिर्यन्त्रसिद्धिविधायिनी ॥ २० ॥ अक्लेशेनैवसर्वेषांमन्त्राणांसिद्धिमाप्नुयात् ॥
मन्त्रोद्धारंप्रवक्ष्यामियन्त्रोद्धारंसविन्दुकम् ॥ २१ ॥ अक्षप्रत्याहारमुच्चार्यरोरौ
डोंडौततोवदेत् ॥ हंयंरवंततोलंटंकंखंगंधमितिक्रमात् ॥ २२ ॥ वर्गान्त्यमाद्य
दित्र्यब्धिवर्णान्वर्गचतुष्टये ॥ वर्गेषुप्राक्पराशंखंसमेवंद्वयब्धिवर्णकः ॥ २३ ॥

ऋषिः स्यादक्षिणामूर्तिर्गायत्री छिन्दईरितम् ॥ वर्णेश्वरीदेवतास्यपडङ्गानिस
 माचरेत् ॥ २४ ॥ स्वरहीनैर्हयाब्ध्यश्वैर्मन्त्रार्णैः पञ्चपञ्चभिः ॥ गुदे लिङ्ग उरोना
 भिकण्ठेषु मध्यकेशयोः ॥ २५ ॥ शिरसि ब्रह्मरन्ध्रे चक्रमान्यस्यानवस्वराः ॥
 ऊर्ध्वप्राग्दक्षिणोदक्चपरिचमेषु मुखेषु च ॥ २६ ॥ हंयं टं रं वं लमिति न्यसेद्वीजा
 निवैक्रमात् ॥ ततः कराग्रे मूले च कूर्परे गुलिसन्धिषु ॥ २७ ॥ दक्षवामक्रमे
 णैव टादि वर्गचचादिकम् ॥ वर्गन्यसेत्तथा पादाग्रके मूले च जानुनोः ॥ २८ ॥
 तथा सन्धावंगुलीनां गुल्फे सर्गादिनादिकान् ॥ ठ्ठयं पार्श्वयुग्मे च नाभौ पृष्ठे
 चमादिकान् ॥ २९ ॥ गुह्ये हृत्कुदोर्मध्ये शपसान्विन्यसेत्क्रमात् ॥ ततो
 भूतलिपिं ध्यायेत्त्रिनेत्रां चन्द्रशेखराम् ॥ ३० ॥ वराक्षमालापद्मानिकपालं वि
 भ्रतीं करैः ॥ लक्ष्मप्रजप्यादयुतं घृतं हुत्वा च तर्पयेत् ॥ ३१ ॥ एवं भूतलिपिः से
 व्यायन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ श्रीविद्याराधने चापि समर्थो जायते नरः ॥ ३२ ॥
 अथाहं सम्प्रवक्ष्यामि हैरम्बयन्त्रमुत्तमम् ॥ भूर्जपत्रे लिखेद्यन्त्रं कुङ्कुमेन मदेन च ॥
 ३३ ॥ लिखेद्भूमिगतं मध्ये मूकस्येति तदुद्धृतम् ॥ अमुकं चेत्तयः स्थाने वशं कु
 र्विति पार्श्वयोः ॥ ३४ ॥ इत्यादिकं स्वेष्टकर्मपदं ज्ञात्वा लिखेद्बुधः ॥ षट्पद्
 भागे केशराणां गां गीं गूं गैं च गौमिति ॥ ३५ ॥ गश्चेति विलिखेद्यन्त्रे पूर्वाशा
 दिप्रदक्षिणम् ॥ हेरम्बमालामन्त्रं च गं नमो वह्निगेहिनीम् ॥ ३६ ॥ अं आं
 ह्रीं क्रीं नमो डेन्तं सर्वविद्याधिपं वदेत् ॥ सर्वार्थसिद्धिदायेति सर्वदुःखपदं वदेत् ॥
 ३७ ॥ प्रशमनायै ह्येहि भगवन् सर्वानुवादय ॥ संक्षोभयद्वितयं ह्रीं गां नमो व
 ह्निगेहिनी ॥ ३८ ॥ अं आं ह्रीमिति मन्त्रो यं प्रोक्तः षट् पञ्चवर्णकः ॥ पद्मादवहिः
 प्रकर्त्तव्यं वर्तु तद्वितयन्ततः ॥ ३९ ॥ ततः प्रथमवीथ्यां तु लिखेत्स्वाग्रात्प्रदक्षि
 णम् ॥ लक्ष्मीबीजानि परतण्डीजेन प्रवेष्टयेत् ॥ ४० ॥ ततश्च गुटिकां कृत्वा
 श्वेतसूत्रेण वेष्टयेत् ॥ अकृत्वा चाग्निः सम्बन्धं तत्रि लोहे निधापयेत् ॥ ४१ ॥ ज
 पादिमालामन्त्रस्य कुर्याद्धेरम्बयन्त्रवत् ॥ अमितं छन्द इत्युक्तं यन्त्रं दद्यादभी
 प्सितम् ॥ ४२ ॥ षट्कोणमध्ये श्रीबीजं पुटितं प्रणवलिखेत् ॥ साध्यनाम च
 तन्मध्ये तद्बाह्येष्टदलं लिखेत् ॥ ४३ ॥ कामबीजं प्रतिदलं बाह्येष्टाङ्गुशपत्रकम् ॥
 ग्लौबीजं तद्वले लेख्यं तद्बाह्येष्टचलिखेत्पुनः ॥ ४४ ॥ चतुर्विंशदलं पद्मं तत्र या

णानिचालिखेत् ॥ चतुर्विंशत्यक्षरं च गणेशस्य मनुं शृणु ॥ ४५ ॥ लक्ष्मीर्गण
 णपतये वरं वरद सर्वज ॥ न मे वशमेत्युक्त्वा नय स्वाहामनुर्मतः ॥ ४६ ॥ द्वात्रिं
 शद्वलपद्मं तु तदवाह्ये तत्र संलिखेत् ॥ कादिकांस्तान्मातृवर्णान्मविन्दुंस्तस्य वा
 ह्यतः ॥ ४७ ॥ चन्द्राष्टकयुतं कुर्याच्चतुरस्रं मनोहरम् ॥ तस्य कोणे पुलं बीजं लि
 खेत्तस्य बहिःपुनः ॥ ४८ ॥ वारुणं मण्डलं लेख्यमर्द्धचन्द्रममप्रभम् ॥ तद्देष्टुं
 द्वं बीजेन तदवाहिर्वृत्तयुग्मकम् ॥ ४९ ॥ द्वीं बीजेनादिवीथ्यां तु देष्टुं परमं कु
 शैः ॥ बीजं चाद्यन्तयोर्लेख्यं महागणपतेरिदम् ॥ ५० ॥ यन्त्रं भूर्जैर्धरायां वा
 वसने वा समालिखेत् ॥ गोरोचनागोमयन्तुकस्तूरीकेशरं तथा ॥ ५१ ॥ एतै
 र्चविलिखेद्यन्त्रं लेखनीस्वर्णरौप्यजा ॥ एतद्यन्त्रं धृतं येन सत्त्वजे यो नरो भवे
 त् ॥ ५२ ॥ नदह्यते वह्निना सौ न भयं तस्करान् नृपात् ॥ रणे राजकुले द्यूते संग्रा
 मेशत्रुसङ्घटे ॥ ५३ ॥ गृहे वने जलादौ वा सर्वदा सजयी भवेत् ॥ अनामिकास्
 क्युक्तेरक्कद्वयैर्लिखेच्च तत् ॥ ५४ ॥ रक्तपुष्पादिभिश्चैव नैवेद्यैः परिपूजयेत् ॥
 मनोज्ञां च ततो मूर्तिं कृत्वा तदुदरे क्षिपेत् ॥ ५५ ॥ प्रतापयेच्च दीपाग्नीं सप्ताहात् लि
 यमाप्नुयात् ॥ जप्त्वा मनुं चाष्टशतं होमयेच्च घृतं तदा ॥ ५६ ॥ अवश्यं वशये
 न्नाशीं विद्वेषणमथोच्यते ॥ विद्वेषि रक्तसंघृष्टश्मशानाङ्गारकेण च ॥ ५७ ॥
 लिखेद्यन्त्रं तु मृतकवस्त्रपुङ्खे वा हिष्कृते ॥ सम्यक् संपूजयेद्द्वन्द्वं देपयेत्तद्वध्वा प्रके
 ५८ ॥ स्थापयेद्दैरिसङ्घस्य विद्वेषो जायते महान् ॥ स्तम्भनं वक्ष्यते चाथ लिखेद्य
 न्त्रं शिलातले ॥ ५९ ॥ पीतद्रव्यैः पीतपुष्पै रर्कपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ पीतसूत्रैर्वेष्ट
 यित्वा साध्यस्य स्थापयेदसून् ॥ ६० ॥ तद्देहल्यास्त्वधस्ताच्च निखने तस्मिन् भका
 रकम् ॥ वाक्स्तम्भं वा गतिस्तम्भं सेनास्तम्भं करोति तत् ॥ ६१ ॥ श्मशाना
 ङ्गारमप्यातु मृतवस्त्रे समालिखेत् ॥ नरास्थिन् क्रोधसंयुक्तः पूजयेच्चन्दनादि
 भिः ॥ ६२ ॥ निखातं शवभूमौ तदवश्यं मारयेद्रिपून् ॥ उत्खातमेतत्पयसा धौ
 तं यन्त्रं च शान्तिं कृत् ॥ ६३ ॥ महागणपतेर्यन्त्रं प्रोक्त्वा पदं कर्मसिद्धिदम् ॥ द्वि
 तीयमथ वक्ष्यामि साधकाभीष्टदायकम् ॥ ६४ ॥ कृत्वा पदकोणमादौ तु तस्य म
 ध्ये त्रिकोणकम् ॥ ॐ ह्यारं तस्य मध्यस्य मध्यगं बीजमालिखेत् ॥ ६५ ॥ त्रि
 कोणोर्ध्वं चतुर्दिक्षु श्रीं द्वीं क्लीं ग्लौं समालिखेत् ॥ पदकोणस्य च कोणे पुपूर्वाभा

दिक्कमेणच ॥ ६६ ॥ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं च गंच लिखित्वा षड्दले लिखेत् ॥ तस्यो
 परिलिखेत् तत्र मनोर्वर्णास्त्रयं त्रयम् ॥ ६७ ॥ गणपतय इत्यादिवर्णैकं चाष्टमे
 दले ॥ कार्य्यतस्य बहिर्वृत्तपञ्चकं प्रथमे लिखेत् ॥ ६८ ॥ वीथ्यग्रे तु अकारादी
 नक्षकारान्तान् द्वितीयके ॥ अकारादिक्षकारान्तान् व्यत्यस्तांस्तु तृतीयके ॥
 ६९ ॥ ऐं बीजैर्वेष्टयेत्तु र्य्यां ह्रीं बीजेन ततो बहिः ॥ चतुरस्रद्वयंकुर्यात्स्त्रीणामर्थे य
 दा भवेत् ॥ ७० ॥ पुरुषार्थकृतं यन्त्रं त्वष्टाक्षेणैव वेष्टयेत् ॥ महागणपते र्यन्त्रं
 लेख्यं हेमशलाकया ॥ ७१ ॥ अलङ्कं चैव काश्मीरकस्तूरीरोचना न्वितम् ॥
 मेलयित्वा विभागेन पिष्ट्वा चन्दनवारिणा ॥ ७२ ॥ स्वर्णपट्टे थवासूत्रे धृतं प्राण
 प्रतिष्ठितम् ॥ आयुरारोग्यसम्पत्तिकीर्त्तिकृत्प्रीतिवर्धनम् ॥ ७३ ॥ अथ यन्त्रं
 प्रवक्ष्यामि हरिद्रागणपस्य च ॥ लिखेदष्टदलं पञ्चकर्णिकायां तु वर्तुलम् ॥ ७४ ॥
 तस्य मध्ये साध्यनाम वेष्टितं प्रणवं लिखेत् ॥ प्रणवस्योत्तरे ग्लौं चाग्रे तस्य जठरे तु
 गम् ॥ ७५ ॥ गकारमध्ये ह्रींकारं ततः पद्मस्य दिग्दले ॥ भूबीजोदरगं हंच पूर्वा
 शादिषु विन्यसेत् ॥ ७६ ॥ आग्नेयादिकपत्रेषु केवलं गंसमालिखेत् ॥ कमलं
 वा ततो लेख्यं चतुरस्रद्वयाकृति ॥ ७७ ॥ अष्टकोणं तस्य कोष्ठाष्टके भूपुरमालि
 खेत् ॥ तस्य गर्भे वकारं च सविन्दुं कोणमस्तके ॥ ७८ ॥ कुर्याच्च हस्तिमुण्डा
 नितेपां मध्ये च हं लिखेत् ॥ तद्बहिश्चतुरस्रं च ग्लौं तत्कोणेषु संलिखेत् ॥ ७९ ॥
 गंकारं दिक्षु विलिखेदास्ये कर्णविरोचिते ॥ आदित्यबुधशुक्राणां मध्ये कस्या
 पि वासरे ॥ ८० ॥ निशीथे निर्जने देशे प्रलिप्ते गोमयाम्भसा ॥ प्रदीपदीपि
 ते तत्र तथैवार्द्रकसंयुताम् ॥ ८१ ॥ संस्थापयेद्धरिद्रां च सम्यक् प्रक्षालितां ज
 लैः ॥ स्थानाष्टके गणेशस्य हरिद्रां पादसम्मिताम् ॥ ८२ ॥ मृदमानीय सं
 मील्य कन्ययापिषये च तां ॥ पश्चात्संशोधयित्वा तां पञ्चविंशति संख्यया ॥
 ८३ ॥ तां हरिद्रागणेशस्य मूलमन्त्रेण मन्त्रयेत् ॥ पश्चात्तां लेपयेन्मन्त्रीशु
 भे सूक्ष्मे सितेम्बरे ॥ ८४ ॥ अस्मिन्पट्टे लिखेद्यन्त्रमेतत्पूर्वोक्तमेव हि ॥ अत्र
 प्राणान् प्रतिष्ठाप्य पूजितं गुटिकीकृतम् ॥ ८५ ॥ गणेशस्यापि प्रतिमां चाङ्ग
 प्रत्यङ्गं संयुताम् ॥ विनिर्माय त्रिभिर्भागैर्निशायां तद्धृदि क्षिपेत् ॥ ८६ ॥
 प्राणसंस्थापनं भूयः कुर्यान्मूर्त्तेर्विचक्षणः ॥ गन्धपुष्पादिनैवेद्यैरभ्यर्च्य गणना

यकम् ॥ ८७ ॥ सदातन्निलयेन्यस्यसहसंसाष्टकंमनुम् ॥ संजप्यपूजयेद्भ
क्त्वापीतवर्णैश्चपुष्पकैः ॥ ८८ ॥ सिद्धौदनेननैवेद्यनिवेद्याथबलिहरेत् ॥
तण्डुलाञ्ज्वालिसम्भूतान्प्रस्थमानमिताञ्ज्जुमान् ॥ ८९ ॥ विदलीकृतमूर्द्धा
श्चतदर्धतत्रमेलयेत् ॥ गुडंचैवतथाभूयोनारिकेलंचतत्समम् ॥ ९० ॥ मरि
चंमुष्टिमानंचसैन्धवंचतदर्धकम् ॥ तदर्धजीरकंचाज्यंकुडवार्धसमंभवेत् ॥
९१ ॥ एतत्सर्वंचतुःप्रस्थगोदुग्धेमन्दवाहिना ॥ पचेत्सिद्धौदनंचैतद्गणेश
स्यमहत्प्रियम् ॥ ९२ ॥ अमुनापायसेनाथलद्दुकापूपकादिभिः ॥ कर्पूरवासितैः
पूगैस्ताम्बूलैश्चन्दनादिभिः ॥ ९३ ॥ तोषयित्वाविधानेनहरिद्रागणपंवि
भुम् ॥ प्रणमेद्दण्डवद्भूमौस्तुत्वास्तुतिभिरादरात् ॥ ९४ ॥ एवंयःकुरुतेनित्यंपञ्च
भिःसप्तभिर्दिनैः ॥ विघ्नेश्वरप्रसादेनत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ९५ ॥ स्तम्भये
त्साधकःसत्यंयुद्धभूमौमहानिशि ॥ स्थापयेद्दैरिणःसेनाव्याकुलास्तम्भिता
भवेत् ॥ ९६ ॥ देशेग्रामेपुरेगेहेसभायांस्थापितेभुवि ॥ तत्तत्स्थानगतान्सर्वा
ञ्जनान्संस्तम्भयेन्नरः ॥ ९७ ॥ शाखिशालागतंसम्यक्स्तम्भयेदर्पणमहत् ॥
अश्ववारणशालासुक्षणात्सर्वानुपद्रवान् ॥ ९८ ॥ सम्यग्निवेश्यचैतेपुस्थाने
पुबलिमाहरेत् ॥ स्तम्भयेदखिलंविश्वंकिम्पुनर्वाञ्छितंजनम् ॥ ९९ ॥ अथा
कृष्टिकरंवक्ष्येहरिद्रागणपस्यच ॥ हरिद्रांशोधयेद्देशममृदाशोकेनवर्त्मना ॥
१०० ॥ लिखेदष्टदलंपद्मंकर्णिकायांतुवर्तुलम् ॥ तस्यमध्येसाध्यनामवेष्टित
म्प्रणवंलिखेत् ॥ १ ॥ प्रणवस्योदरेह्रींचतस्यास्तुजठरेतुगम् ॥ तद्वेष्टयेत्साध्य
नामह्रंगंभ्यांहरिदक्षरैः ॥ २ ॥ हरिद्राविघ्नमन्त्रार्णैर्वृत्तंकुर्यात्तदूर्ध्वतः ॥
ह्रींकारैर्वेष्टनंकृत्वालिखेदष्टदलेपुनः ॥ ३ ॥ ॐह्रींबीजंदलाग्रेषुवंबीजंचदि
शालिखेत् ॥ विदिकूपत्रंवेष्टयेच्चपूर्ववच्चाष्टकोष्ठकम् ॥ ४ ॥ तस्यपूर्वादिकोष्ठे
पुद्गांद्वाक्लिङ्गंलूंक्रमालिखेत् ॥ ५ ॥ विदिकूपत्रेषुसंलिख्यशूलान्कोष्ठाग्रतो
लिखेत् ॥ शूलाग्रेष्वपिह्रंकारंतत्सन्धावर्धचन्द्रयोः ॥ ६ ॥ सम्पुटीकृत्यसंलि
ख्यमाययाकोणयुग्मके ॥ पञ्चमावरणंह्येतस्त्रिखितंपूर्ववर्त्मना ॥ ७ ॥ कृ
तप्राणप्रातिष्ठंतद्धरिद्राविघ्नकुक्षिगम् ॥ ॐह्रंसम्पूजयन्नेनसमीरंस्थापयेद्बुधः ॥
८ ॥ चक्रिहस्तमृदापोह्यगणेशागारमृत्तिकाम् ॥ शरावयुगलंरम्यंनिर्माया

न्यत्रचोभयोः ॥ ६ ॥ विन्यस्यतंगणेशानंकुसुमैरुणैर्यजेत् ॥ बलिंदत्त्वाथ
 सम्पूज्यविघ्नेशंचन्दनादिकैः ॥ १० ॥ द्वितीयेनशरावेणविदधीतसुसाधकः ॥
 प्रत्यहंकुर्वतस्त्वेयंसप्तभिर्दिवसैर्भुवि ॥ ११ ॥ साधकस्यसमायातिसन्निधौवा
 ञ्छितोजनः ॥ भूपालस्तत्सुतोवापिमहिषीवावराङ्गना ॥ १२ ॥ अमात्य
 स्तस्ययोषावासूरकन्यापिवाह्यता ॥ आगच्छन्तिनसन्देहोमन्त्रिणःक्लिन्न
 चेतसः ॥ १३ ॥ यन्त्रमेतस्त्रिखित्वातुतारपत्रेगुडाम्भसः ॥ पूजितंस्थापित
 प्राणंदुग्धेनैवाभिषेचयेत् ॥ १४ ॥ साध्यस्याभिमुखेभूत्वाकथयेत्प्रजपेन्मनु
 म् ॥ तदानीमानयेन्नूनंकाम्यमानांतुमुन्दरीम् ॥ १५ ॥ सामुद्रंरामठंन्यस्य
 तस्यागारेहरिद्रया ॥ स्विन्नेनमर्दयित्वातुकृत्वासाध्याकृतिंशुभाम् ॥ १६ ॥
 श्वेतार्कच्छदयुग्मातःसप्राणांसन्निवेशयताम् ॥ दीपाग्नौतापयेन्मन्त्रंजपेद
 ष्टसहस्रकम् ॥ १७ ॥ क्षणादायातिकाभार्त्तावाञ्छितावरवर्णिनी ॥ नागव
 लीदलेक्षौद्रलिप्तेयन्त्रमिदंलिखेत् ॥ १८ ॥ साध्यं संस्मृत्यसम्पूज्यस्वैरंजसंप्रभ
 क्षयेत् ॥ सीमन्तिनीसमायातिशीघ्रंयौवनगर्विता ॥ १९ ॥ पत्रेपुष्पेतुवस्त्रा
 दौक्षौमेवापिलिखेत्क्रमात् ॥ यमुद्दिश्यात्रतस्यापिक्षणादाकृष्टिकारकम् ॥ २० ॥
 प्रवाहाभिमुखोवापिसरित्सङ्गमनीरगः ॥ तर्पयेत्तज्जलैःशुद्धैरष्टोत्तरसहस्र
 कम् ॥ २१ ॥ शतयोजनदूरात्तुसाध्यमाकर्षयेद्भुवम् ॥ बहुनोक्तेनकिंचात्रस्मृ
 त्वायंप्राणिनंजपेत् ॥ २२ ॥ मनुमेनंविधानेनसतदाकर्षयेद्धितम् ॥ अथव
 क्ष्यामिवश्यार्थयन्त्रसाधनमुत्तमम् ॥ २३ ॥ यन्त्रं विलिख्यपूर्वोक्तमायाबीज
 मुदास्यच ॥ तत्स्थानेकामबीजंचक्राममध्येतुगंलिखेत् ॥ २४ ॥ बहिःशिलष्टै
 र्मन्त्रवर्णैर्वेष्टयेद्यन्त्रबाह्यतः ॥ वेष्टयेत्कामबीजेनशेषंपूर्ववदेवहि ॥ २५ ॥ पूर्व
 वत्कृतविघ्नेशकुक्षिमध्येनिवेशयेत् ॥ विधिनास्थापितप्राणंशरेविन्यस्यतंजपे
 त् ॥ २६ ॥ रक्तमाल्यानुलेपाद्यैर्नैवेद्यैःपूर्ववत्कृतैः ॥ मनौसाध्याभिधांदत्त्वा
 स्थानेपूर्वसमीरिते ॥ २७ ॥ वशमानययुग्मंचजपेदष्टसहस्रकम् ॥ साध्यदि
 कसम्मुखोभूत्वामन्त्रंमन्त्रीसमाहितः ॥ २८ ॥ विघ्नेशायबलिंदत्त्वाद्यादयेत्तं
 चपूर्ववत् ॥ एवंदिनत्रयंकुर्वन्सप्तभिर्दिवसैर्भुवैः ॥ २९ ॥ रक्षोभूतपिशाचाद्या
 न्देवदानवपन्नगान् ॥ राजानंमन्त्रिणंराज्ञांस्त्रियंजप्त्वातथेप्सिताम् ॥ ३० ॥

वशयेत्साधकः शीघ्रं यावज्जीवं न संशयः ॥ निशांशेनावशिष्टेन निजदेहेविले
पयेत् ॥ ३१ ॥ अचलां कमलालब्धावशयेद्विश्वमञ्जसा ॥ हरिद्रिया समंचूर्ण
शालितण्डुलसम्भवम् ॥ ३२ ॥ तत्समेन गुडेनापिमधुना सैन्धवेन च ॥ सम्य
ग्विमर्दयित्वा च पिण्डाकारं पचेद्घृते ॥ ३३ ॥ निर्माय गणपंतेन यन्त्रं तद्भृदिनि
क्षिपेत् ॥ समीरं च प्रतिष्ठाप्य गन्धाद्यैः पूर्ववद्यजेत् ॥ ३४ ॥ त्रिदिनं पूजयेत्त्वेवं
यन्त्रमध्यात्पृथक्पृथक् ॥ प्रतिमां भक्षयेत्पश्चात्साध्यावश्या भवेद्भुवम् ॥ ३५ ॥
शालिपिष्टादिपिण्डेन कृत्वा साध्याकृतिं शुभाम् ॥ अष्टाधिकशतं जप्त्वा पूजितां
स्थापितानिलाम् ॥ ३६ ॥ निवेद्य विघ्नराजाय साध्यं संस्मृत्य भक्षयेत् ॥ वश
येद्वाञ्छितं साध्यं सदा सर्वस्वदायिनम् ॥ ३७ ॥ वश्यमन्त्रं लिखेन्नास्त्री साद्य
पानादिवस्तुषु ॥ एवं कृत्वा जपेन्नात्रिं सहस्रं साष्टकं बुधः ॥ ३८ ॥ लक्ष्णे वशये
त्साध्यं वसुमात्रस्य साधकम् ॥ चन्दनागुरुकर्पूरनिशाकुंकुपरोचनाः ॥ ३९ ॥
मृगे भमदसंयुक्ता अष्टाङ्गविघ्ननाशने ॥ सम्पिष्यत दशार्कयन्त्रमालिख्य पूर्व
वत् ॥ ४० ॥ अर्चनादितथा कृत्वा जप्त्वा चाष्टोत्तरं शतम् ॥ लिम्पेदनेन गात्रं
स्वंकुर्वतोस्य विशेषकम् ॥ ४१ ॥ ईक्षणात्स्पर्शनात्तच्च त्रिलोकीं वशमानयेत् ॥
एवं कृत्वा विधिसद्यो वशयेद्यो पितः पुमान् ॥ ४२ ॥ चन्दनेनैव वा कुर्व्याद्विधि
मेनं फलप्रदम् ॥ द्विरेफश्च सदा भद्रामुशली चन्द्रिका जटी ॥ ४३ ॥ बन्धूकवाल
कोशीरविष्णुक्रान्तावलास्तथा ॥ वाराही शतवीर्या च मायूरी चण्डलोचना ॥
४४ ॥ सर्वोपधिरसेनैव निशाभागार्धसम्मिता ॥ पिष्ट्वा वश्याभिधं यन्त्रं निर्माय
प्रतिमामपि ॥ ४५ ॥ प्राणसंस्थापनं कृत्वा जपेदष्टसहस्रकम् ॥ शिट्द्रव्येण ति
लकं कुर्व्यात्प्रातस्तु यो नरः ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यसम्पदा सोपिति रस्कुर्याद्धनाधि
पम् ॥ कपिलागोमयं व्योम्नि नलिनीदलसम्पुटे ॥ ४७ ॥ आदाय ब्रह्मचर्ये
ण भेषजैरुदितं समम् ॥ पञ्चगव्येन सम्मर्द्य पिण्डाकारं प्रकल्पयेत् ॥ ४८ ॥
घृतप्लुतं देहे नमन्त्री शोषयित्वैधितेन ले ॥ समुद्धृत्य च तद्भस्म तन्मध्ये यन्त्रमा
लिखेत् ॥ ४९ ॥ समीरणं प्रतिष्ठाप्य गणपंतं पूजयेत् ॥ अष्टाधिकशतं मन्त्री
जपित्वा मन्त्रमुत्तमम् ॥ ५० ॥ काष्ठजे रूप्यरचितपात्रे कांस्यमये तथा ॥ नि
धाय लापयेद्भस्मललाटादिषु साधकः ॥ ५१ ॥ कान्तिपुष्टिधनारोग्यपुत्रपौत्र

यशःपशून् ॥ लब्ध्वा लोकप्रियो भूत्वा दीर्घजीवी भवेदध्रुवम् ॥ ५२ ॥ पु
 रोधानृपतेरक्षांभस्मना सायमन्वहम् ॥ कुर्यादायुष्यवृद्धयर्थो वै विजयस
 म्पदे ॥ ५३ ॥ तस्मै निष्कत्रयं नित्यं मन्त्री कुर्यात्पुरोधसे ॥ रक्ताम्बरसुवर्णे
 स्तुप्रोक्तभेषजपूर्वकम् ॥ निधाय कपिलाज्येन तद्वर्त्या नृकपालके ॥ ५४ ॥
 दीपं प्रज्वाल्य तेनैव जपन्मन्त्रं पुनः पुनः ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा गृहीत्वा कज्जलं
 च तत् ॥ ५५ ॥ नेत्रे दत्त्वा च वशयेन्निखिलं विश्वमोजसा ॥ शुद्धयानि श
 याकृत्वा विघ्नेशं प्रोक्तलक्षणम् ॥ ५६ ॥ प्रोक्तं गणपतेर्मन्त्रं नरो जप्त्वा सहस्र
 कम् ॥ अष्टाधिकं समभ्यर्च्य चन्दनादिभिरादरात् ॥ ५७ ॥ शिखायां बन्धये
 न्नित्यं सर्वतो जयमान्पुन्यात् ॥ संग्रामे विपिने दुष्टश्चापदोत्थये परे ॥ ५८ ॥
 आपणव्यवहारेषु द्यूते वा देमहार्णवे ॥ राज्ञश्च ससमूहेषु सभायां शत्रुसङ्घटे ॥
 ५९ ॥ विजयी जायते वीरो रोगकृत्या विवर्जितः ॥ पराङ्मना समूहेषु शोभते म
 न्मथो यथा ॥ ६० ॥ नागवल्लीदले यन्त्रं लिखित्वा नागवारिणा ॥ सप्ताणाम
 र्चितं जप्तमष्टोत्तरसहस्रतः ॥ ६१ ॥ अशितं वाञ्छितं साध्यं वश्यं नयति तत्क्ष
 णात् ॥ गोदुग्धे सतिले मन्त्री कथिते सुदृढीकृते ॥ ६२ ॥ यन्त्रं विलिख्य तेनैव
 निर्माय गणनायकम् ॥ अमिमन्त्र्य शतं साग्रं लक्षयेद्वशयेज्जगत् ॥ ६३ ॥ नारि
 केलं गुडोपेतं सघृतं त्रिशतं हुनेत् ॥ अन्वहं कृतसम्पातमष्टाधिकशतं बुधः ॥ ६४ ॥
 सम्पातं लक्षयेद्यन्त्रं वशमायातिसोचिरात् ॥ अन्यत्किमुबहूक्तेन साध्यं सन्निवृ
 त्तं ननु ॥ ६५ ॥ जपेत्सदा सतां यातियावदायुर्न संशयः ॥ वशीकरणम
 न्त्रस्य प्रयोगो यमुदाहृतः ॥ ६६ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि यन्त्रमुच्चाटनम् परम् ॥ उक्त
 रीत्या लिखेद्यन्त्रं हंकारं तस्य मध्यतः ॥ ६७ ॥ हंकारमध्ये यं लेख्यं तस्य मध्ये यथा
 तथा ॥ तस्य मध्ये साध्यनामयं लिखेत्पत्रमध्यतः ॥ ६८ ॥ गंभीजं च दलाग्रेषु
 तदग्रे चाष्टकोणकम् ॥ कोणे कोणे त्रिशूलश्च शूलाग्रेषु निवेशितम् ॥ ६९ ॥ प
 द्मविन्दुलाञ्छितं कार्यं बहिर्वृत्तं सुशोभनम् ॥ पद्मबीजस्थानके लेख्यं यं बीजेन च वे
 दितम् ॥ ७० ॥ प्रणवं च तदालेख्यं निशालेपनपूर्वकम् ॥ श्मशानाङ्गारसारे
 ण्ध्वाङ्गपक्षशलाकया ॥ ७१ ॥ यन्त्रमेतत्समालिख्य स्थापयेद्दीरणं ततः ॥ पि
 क्मध्यस्थितं ध्वाङ्गगृहकाष्ठं प्रयत्नतः ॥ ७२ ॥ श्मशानवह्नौ संहत्य भस्मादायत

दुद्रवम् ॥ विघ्नाधीशगृहद्वाःस्थशर्करारजसान्वितम् ॥ ७३ ॥ यन्त्रमध्येप्रवि
 न्यस्यपुनस्तदगुटिकीकृतम् ॥ शवाल्लिप्तनिशालेपचिताभस्मास्थिनीतथा ॥
 ७४ ॥ पेपयेच्चिताङ्गारंकपिकच्छुचवानरीम् ॥ साधकोमन्त्रसारेणनिर्माय
 गणपाकृतिम् ॥ ७५ ॥ तत्तस्यामध्यगंकृत्वापुनःप्राणान्प्रवेशयेत् ॥ चक्रिह
 स्तमृदाचैवसाध्यपादोत्थपांशुना ॥ ७६ ॥ शरावयुगलमन्त्रीनिर्मायान्यत्र
 चोभयोः ॥ अन्यत्रतत्प्रविन्यस्यकृष्णपुष्पैःप्रपूजयेत् ॥ ७७ ॥ मनावुच्चाटय
 द्द्वन्द्वयोजयित्वाजपेन्मनुम् ॥ ७८ ॥ अष्टोत्तरसहस्रंतुच्छादयित्वापरेणत
 म् ॥ निखनेद्यस्यचद्धारिमासेनोच्चाटयेच्चतम् ॥ ७९ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामि
 यन्त्रंविद्वेषणाह्वयम् ॥ यन्त्रंपूर्वदिनेलेख्यमध्येयंचसवीजकम् ॥ ८० ॥
 पञ्चमष्टदलंपश्चात्त्रिशूलानिदलोर्ध्वतः ॥ त्रिशूलाग्रेतुह्रंकारंहंकारेणतुवेष
 येत् ॥ ८१ ॥ निशातुर्ग्याशमानेनमरिचंनिम्बमेवच ॥ द्वित्रिदिदि
 गुणंपिष्टाहेमपत्राम्बुनाततः ॥ ८२ ॥ मृतकर्पटकंपिष्टाशेषमन्त्रमिमंलि
 खेत् ॥ पञ्चाङ्गपारिभद्रस्यकाकिणीञ्चतथापुनः ॥ ८३ ॥ चिताग्नौसन्दहे
 द्धस्मयन्त्रमध्येनिवेशयेत् ॥ संवृत्यविघ्नराजस्यकुक्षौपूर्ववदचयेत् ॥ ८४ ॥
 पित्रुमन्दभवैःपत्रैःकृष्णपुष्पैर्विशेषतः ॥ विद्वेषयद्द्वयमन्त्रेजपेत्संयोज्यसा
 ष्टकम् ॥ ८५ ॥ सहस्रंचशरावंचनिखनेच्छादितंततः ॥ प्रीतयोर्विधिनाने
 नविद्वेषोभवतिध्रुवम् ॥ ८६ ॥ आदायगणपंमन्त्रीप्रीतयोरन्तराक्षिपेत् ॥
 वैरम्प्रजायतेशीघ्रंदेशनाशोभवेद्द्वयोः ॥ ८७ ॥ सतद्यन्त्रगतंभस्मगृहीत्वापथि
 विन्यसेत् ॥ गच्छतांपादसंस्पर्शाद्विवादस्तुमहान्भवेत् ॥ ८८ ॥ देशेग्रामेपुरेय
 त्रस्थापितोगणपोभवेत् ॥ वैरंचप्राणिवत्तत्रवैरंभवतिसर्वदा ॥ ८९ ॥ पारिभ
 द्रस्यपञ्चाङ्गमेकभागमितंभवेत् ॥ भागैकंमरिचस्यापिनिशायाश्चतथैवच ॥
 ९० ॥ सन्दह्यभासितंपूर्ववर्त्मनासत्कृतंपुनः ॥ विकीर्णवैरिणोमूर्द्धिकुर्यादु
 न्मादमूकताम् ॥ ९१ ॥ इतिविद्वेषणंप्रोक्तामारणंकथ्यतेधुना ॥ पूर्वोक्तमन्त्र
 मालिख्यह्रंकारंतस्यमध्यतः ॥ ९२ ॥ मायाविघ्नेशबीजेद्वेह्रंकारेतुसमालिखे
 त् ॥ लेख्यंदलेष्वग्निबीजंतद्वाह्येष्टास्रकंभवेत् ॥ ९३ ॥ चतुरस्रद्वयेस्याथरंत
 त्कोणाष्टकेलिखेत् ॥ त्रिकोणंतद्वहिःकार्यत्रिकोणेचवरेलिखेत् ॥ ९४ ॥

मन्त्रप्रोक्तानिबीजानिवह्निकोणेलिखेदथ ॥ तद्वह्निर्वह्निकोणेषुवह्निबीजं
 मालिखेत् ॥ ६५ ॥ निशांशुद्धांसमालिख्यमृतकर्पटकेशुमे ॥ चिताङ्गारोत्थ
 यामप्याकाकपक्षशलाकया ॥ ६६ ॥ यथोक्तं विलिखेद्यन्त्रमेतन्मारणनाम
 कम् ॥ कणारामठव्याख्यनिशामरिचसद्वचाः ॥ ६७ ॥ स्नुहीक्षीरेणसंलि
 प्यपिष्टाशवपठेथवा ॥ कारस्करस्यपञ्चाङ्गैरण्डबीजान्वितामृताम् ॥ ६८ ॥ पि
 ष्ठाकर्पटकेशौचेलिम्पेच्छेपंपुरोक्तवत् ॥ समीरंचप्रतिष्ठाप्यकृत्वागणपतिततः ॥
 ६९ ॥ यन्त्रस्यत्रिदलेन्यस्यपुनःप्राणप्रतिष्ठितम् ॥ मातृसद्वसमुद्धृतांगणेशा
 गांरमृत्तिकाम् ॥ २०० ॥ निम्बामृदंचकर्कन्धूवृक्षमूलसमुद्धृतम् ॥ श्मशानमृ
 त्तिकांतदत्तकीरिद्रुममूलजाम् ॥ १ ॥ कुम्भकारकरस्पृष्टामूपरस्थानजांमृदम् ॥
 पिष्टाशरावयुगलंकृत्वाचान्यत्रचोभयोः ॥ २ ॥ यन्त्रंनिवेशयेच्चापिकृष्णपु
 ष्यैः प्रपूजयेत् ॥ कारस्करभवैःपत्रैर्नैवेद्यैश्चयथापुरा ॥ ३ ॥ उक्तमन्त्रपदस्थाने
 साध्यनामनिवेशयहि ॥ मानयेत्पूजयेच्चैवसहस्रंसाष्टकंजपेत् ॥ ४ ॥ दक्षिणाशामु
 खोभूत्वारजन्यांभूतवासरे ॥ चत्वारोपितृभूमौचमातृविघ्नगृहेथवा ॥ ५ ॥ बल्मीके
 कोटरेवापिकारस्करतरुद्रवे ॥ विधायान्यशरावेचनितन्यबलिमाहरेत् ॥ ६ ॥
 साध्योयमपुरंयातिसप्ताहाज्ज्वरपीडितः ॥ अमोघवीर्यमेतद्धिविधानंभुविदु
 र्लभम् ॥ ७ ॥ भूदेवव्यतिरिक्तेपुराजवैरिषुयोजयेत् ॥ नृपोपिकारयेद्यस्तुक
 र्त्तारंतोपयेद्धनैः ॥ ८ ॥ कर्त्तापितदशांशेनप्रायश्चित्तंसमाचरेत् ॥ एतान्यु
 क्तानियन्त्राणिहरिद्रागणपस्यच ॥ ९ ॥ षट्षट्कर्मकराण्याशुगोपनी
 यानियत्नतः ॥ अथवक्ष्येमातृकायायन्त्रंसाधकसिद्धिदम् ॥ १० ॥ अष्टपत्रं
 लिखेत्पूर्वमातृकूटंतुमध्यतः ॥ ह्रसौंइतिचैवपत्रेषुकेशेषुत्रिशःस्वराः ॥ ११ ॥
 तस्योर्ध्वंभूपुरंकुर्याद्रचनेयंप्रदर्शिता ॥ एतद्यन्त्रस्यमध्यस्थंनामकृत्वाप्रयोज
 येत् ॥ १२ ॥ प्रातर्मूर्द्धिशिरोविन्दुमध्यस्थंसर्वसम्पदे ॥ अभिषेकाच्चधनकृत्पू
 जनाल्लोहकल्पिते ॥ १३ ॥ स्थापनादगृहदेशादौयन्त्रंसर्वार्थसिद्धिदम् ॥
 सौवर्णेराजतेताम्रेपट्टेवायन्त्रमुद्धरेत् ॥ १४ ॥ यस्यप्रतिष्ठादेवस्यलिखेत्तन्ना
 मपूर्वकम् ॥ यन्त्रमध्येमहादेवंसम्यग्ध्यात्वातुतत्रच ॥ १५ ॥ प्राणप्रतिष्ठां
 कुर्वीतदेवीतत्रार्चयेत्पुनः ॥ स्पृष्ट्वायन्त्रंजपेन्मन्त्रमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ १६ ॥

मातृकानामतोयन्त्रं निखने च धरातले ॥ तत्र सम्यक् पूजयित्वा मृदाभूमिं च पू-
जयेत् ॥ १७ ॥ मातरश्चोपरिस्थाप्याः स्वाभीष्टा देवता ततः ॥ सान्निध्यं देव-
तायाः स्यात्साधकः सुखमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ अथो लिपीश्वरस्यान्यं वक्ष्ये य-
न्त्रं मुसिद्धिदम् ॥ लिखेदष्टदलं पद्मं तन्मध्ये ज्ञानिनो मनुम् ॥ १९ ॥ हृद्ज्ञानि-
न इत्येष नमोन्तः सप्तवर्णकः ॥ ज्ञानिमन्त्रं वसुदले पूर्वादिषु लिखेत् क्रमात् ॥
२० ॥ ह्रंकारपुटितं यंच एकारं हंततः पुनः ॥ ईं ईं उं ऊं च ऐं लेख्यं चाष्टपत्रेषु म-
न्त्रिणा ॥ २१ ॥ सिद्धादिचक्रे साध्यस्य नामाद्यर्णं स्थितो भवेत् ॥ यन्त्रको-
ष्ठे तत्र संस्थैर्वर्णैः साध्यस्य नामकम् ॥ २२ ॥ पुटयित्वाष्टमं पत्रं लिखेदथ च वे-
ष्टयेत् ॥ वृत्तेन यन्त्रमुक्ते तन्मातृकायास्तथैव च ॥ २३ ॥ चन्दनस्य पटले ख्यं
चिरं जयति दुःखदम् ॥ सर्वशान्तिकं राहौ रोहिण्यामुदये सति ॥ २४ ॥
साधकस्य करे बद्धं पूर्वोक्तं फलमादिशेत् ॥ एतस्या एव देव्यास्तु वक्ष्ये उच्चाटमार-
णम् ॥ २५ ॥ यन्त्रं प्राग् वच्चाष्टदले कर्णिकायां मनुः श्रियम् ॥ रंकोपेश्वराय न-
मः प्रोक्त्वा चाष्टाक्षरं स्तिवह ॥ २६ ॥ ततो मध्यादष्टदिक्षु वर्णान्सम्पुटितानि लिखे-
त् ॥ ईमध्ये पूर्वतो यै च कंच दंतं यमेव च ॥ २७ ॥ यं शं वं हं च प्राच्यां हि प्राग् वद्वा
ससमालिखेत् ॥ सिद्धादिचक्रकोष्ठस्था वर्णाः सम्पुटितास्तु ये ॥ २८ ॥ बहि-
स्तु ते वेष्टनीया वायुमण्डलचक्रतः ॥ षड्बिन्दुलाञ्छितं वृत्तं वेष्टितं रसकोणकम् ॥
२९ ॥ वायुमण्डलमेतत् स्यात्सनात्वा मन्दोदये सति ॥ तालपत्रे लिखित्वारेण्डह-
मध्ये निरापयेत् ॥ ३० ॥ अवश्यन्तस्य मृत्युस्स्याद्देहहत्याधः प्रपूजितम् ॥ य-
दा तदा भवेच्छत्रोरुचाटो नात्र संशयः ॥ ३१ ॥ अष्टपत्रं लिखेत्पद्मं कर्णिकायां
लिखेन्मनुम् ॥ करोस्वठो नैफुद्नमो मनुः रक्षाक्षरः स्मृतः ॥ ३२ ॥ अष्टपत्रेषु ले-
ख्यानि रंकारपुटितानि तु ॥ उं ईं खं छं ठं च यं च हं संचेति श्वेष्टयेत् ॥ ३३ ॥ त्रिकोणे
नाष्टमे पत्रे शत्रोर्नाम लिखेदथ ॥ सिद्धादिचक्रे कथिता ये वर्णास्तैश्च संयुतम् ॥
३४ ॥ भौमोदये कृत्तिकायां शववस्त्रे समालिखेत् ॥ श्मशानाङ्गारकेणापि स-
साध्यः स्याद्यमातिथिः ॥ ३५ ॥ एवमष्टदले च स्यान्नाम मित्रार्णवेष्टितम् ॥
काश्मीरीयावकाभ्यान्तु भूर्जपत्रे लिखेत् पुनः ॥ ३६ ॥ अर्चयित्वा करे चैव व-
ध्नीयाद्दामकेतुयः ॥ सर्वत्र कुरुते रक्षां यन्त्रमेतत् सुदुर्लभम् ॥ ३७ ॥ अथ

न्त्रान्तरं वक्ष्ये प्राग्वदष्टदलंकुरु ॥ तत्कर्णिकायां विलिखेदोर्वौ विविं विधुन्तु
 दा ॥ ३८ ॥ यनमश्चेति रुद्राणां दलेषु विलिखेत् क्रमात् ॥ प्रादक्षिण्येन
 पूर्वादौ वर्णान्वीजेन संयुतान् ॥ ३९ ॥ अं ॐ वंधं कंचटं वंधं भंचैवाष्टप
 त्रके ॥ प्राग्वत्साध्यं च मित्रार्णयुक्कं सम्यक् क्रमालिखेत् ॥ ४० ॥ ततस्तु वे
 ष्येत् सर्वमर्धचन्द्रैः सुशोभनैः ॥ पूर्वापादाख्यनक्षत्रैर्लिखेच्छुक्रोदये सति ॥
 ४१ ॥ कुचन्दनोदकेनैतद्भुक्कम्भक्ष्येण भाग्यदम् ॥ वक्ष्ये त्रिपुरभैरव्याय
 न्त्रं सर्वार्थसाधकम् ॥ ४२ ॥ नवयोन्यात्मकं सम्यक् त्रिकोणन्तस्य मध्यतः ॥
 या योनिस्ता नमारभ्य प्राच्या भागात् प्रादक्षिण्यम् ॥ ४३ ॥ सप्तार्चकूटमेकैकं
 लिखेत्तानि वदाम्यहम् ॥ हकारश्च सकारं च तथोकारसमन्वितम् ॥ ४४ ॥
 नादविन्दुसमायुक्तं मध्ययोनाविदं लिखेत् ॥ हकारश्च सकारं च ककारश्च तथा
 लरौ ॥ ४५ ॥ नादविन्दुयुतौ चैव तत्तले च समालिखेत् ॥ हकारश्च सकारं च रे
 मौकारं संयुतम् ॥ ४६ ॥ विसर्गाद्यमिदं कूटं त्रितीये विलिखेत्ततः ॥ पुनरेता
 निकूटानि चतुस्सप्तादियोनिषु ॥ ४७ ॥ वृत्तद्वयन्तु तद्वाह्ये वीथिकायाम् प्रवेष्टयेत् ॥
 सविन्दुकैर्मातृकार्णैस्तद्बहिश्चाष्टकोणकम् ॥ ४८ ॥ चतुरस्रद्वयेनैव कर्तव्यन्त
 रसं लिखेत् ॥ कामबीजन्तु कोणेषु यन्त्रमेतत् प्रवेष्टयेत् ॥ ४९ ॥ लाक्ष्या च
 त्रिलोहेन होमसम्पातसाधितम् ॥ बाहुमूले धृतं यन्त्रम् पुत्रायुस्सुखदम्भवेत् ॥
 ५० ॥ अथान्यत्रैषु रं वक्ष्ये भूजर्जेषट्कोणमालिखेत् ॥ कोणेष्वपि लिखेत् कामं व
 हिः षोडशपत्रकम् ॥ ५१ ॥ कुर्ष्यात्पत्रेषु विलिखेत् कामबीजानि तद्बहिः ॥
 कृत्वा वृत्तद्वयं वीथ्यां हं वीजेन प्रवेष्टयेत् ॥ ५२ ॥ तद्बहिश्चतुरस्रन्तु कुर्ष्याद्यन्त्रं
 विलेखयेत् ॥ गोरोचनाकुंकुमाभ्यां सम्पत्सौ भाग्यकारकम् ॥ ५३ ॥ करो
 तिकविताकीर्त्तिसाधकस्य न संशयः ॥ अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामि त्रैपुरं स्त्रीवशङ्क
 रम् ॥ ५४ ॥ आदौ लिखित्वा षट्कोणन्तन्मध्ये कामबीजकम् ॥ काममध्ये
 तु द्वीद्वारं दलेषु विलिखेच्च तत् ॥ ५५ ॥ अग्न्यादिप्रादक्षिण्येन द्वांद्रीं क्लीं क्लूं स
 इत्यपि ॥ वृत्तद्वयश्च तद्वाह्ये कृत्वा वीथीद्वयम्भवेत् ॥ ५६ ॥ वेष्टयेत्प्रथमां वी
 थीं द्वांद्रीं क्लीं क्लूं स इत्यपि ॥ द्वितीयां मातृकार्णैस्तद्बहिश्चतुरस्रकम् ॥ ५७ ॥
 चतुरस्रेशकोणानु कामबीजं समालिखेत् ॥ सुवर्णनिर्मिते पट्टे केशर्यामन्त्रमा

लिखेत् ॥ ५८ ॥ कण्ठेवाक्षिणेवाहौधृतं तस्त्रीवशङ्करम् ॥ दद्याद्यथेप्सि
तान्कामान्साधकायरणेदुतम् ॥ ५९ ॥ अथातो राजमातङ्ग्यायन्त्रं वक्ष्ये
सिद्धिदम् ॥ सुवर्णरचिते पट्टे लेखिन्या स्वर्णरूप्यया ॥ ६० ॥ राजतेताम्र
केवापि भूज्जैयापि मनोहरे । काश्मीरी रोचने ऐययुतचन्दनवारिभिः ॥ ६१ ॥
लिखेद्यन्त्रं तु तत्रादौ त्रिकोणं तु समा लिखेत् ॥ साध्यनामान्वितं तत्र ह्रीं क्लीं वीं
जद्वयं लिखेत् ॥ ६२ ॥ ह्रीं श्रीं तस्य बहिः कुर्यात्पञ्चपत्रसरोरुहम् ॥ अन्नमः
प्रथमे पत्रेऽन्यस्मिन् भगवतीति च ॥ ६३ ॥ मातङ्गेश्वरी तृतीये सर्वजनमनोहरी ॥
चतुर्थे पञ्चमे पत्रे स्यात्सर्वमुखरञ्जिनी ॥ ६४ ॥ बहिश्चाष्टदलं कृत्वा क्लीं ह्रीं
श्रीं प्रथमे लिखेत् ॥ एतानपि लिखेत्तत्र सर्वराजवशङ्करीम् ॥ ६५ ॥ द्विती
ये तु दले सर्वस्त्रीयूरुपवशङ्करीम् ॥ तृतीये सर्वदुष्टेति लिखेन्मृगवशङ्करीम् ॥ ६६ ॥
चतुर्थे सर्वसर्वेति लिखेच्चापिवशङ्करीम् ॥ पञ्चमे सर्वलोकेति लिखेन्मन्त्रवशङ्क
रीम् ॥ ६७ ॥ लिखेत्पठेत्तथा यन्त्रे मुकुंभे वशमानय ॥ स्वाहा सप्तमपत्रे स्याः
श्रीं ह्रीं ऐं मौं च क्लीं च ऐं ॥ ६८ ॥ वृत्तद्वयन्तु तद्वाह्ये वीथ्यान्तत्र प्रवेष्टयेत् ॥ बीजं
पट्टोणके प्रोक्त्वा पञ्चमपत्रं द्वितीयके ॥ ६९ ॥ उक्त्वा श्रीं च तृतीयादिपत्रसंस्थै
श्च वर्णकैः ॥ ततोऽष्टपत्रजैर्वर्णैर्लिखेच्चैवाग्रतस्तदा ॥ ७० ॥ वृत्तद्वये तु तद्वा
ह्ये तत्र वीथ्यां तु संलिखेत् ॥ साध्यनामाक्षरयुतान्मातृकार्णान् क्रमात् क्रमात् ॥
७१ ॥ तद्बहिश्चतुरस्रं च तत्कोणेषु समा लिखेत् ॥ साध्यनामयुतं कामबीजम
त्यन्तशुद्धिमान् ॥ ७२ ॥ तेन लेख्यमिदं यन्त्रं साधुसर्वेषु जन्तुषु ॥ एतद्यन्त्रं
लिखेच्चैव जप्त्वा मन्त्रमनन्यधीः ॥ ७३ ॥ हुत्वा घृतादिकं चैव गुटिकीकृत्य सा
धकः ॥ साभिषेकः स्वयं वाहौ दक्षिणे तद्विधारयेत् ॥ ७४ ॥ पूजयेत्त्रिदशाद्यै
श्च किंपुनर्मानवोत्तमैः ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यमिच्छेद्यत्सवाञ्छितम् ॥ ७५ ॥
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि भुवने श्यास्तनूजदम् ॥ कुर्याच्च पद्दलं पञ्चकर्णिकायां
च हलिखेत् ॥ ७६ ॥ साध्ययुक्त्वा पद्दलेषु केवलं शक्तिबीजकम् ॥ बहिर्वृत्तद्वयं
कृत्वा वीथिकायां प्रवेष्टयेत् ॥ ७७ ॥ स्वरैः षोडशभिर्विन्दुयुक्तेस्तद्वाह्यमोलि
खेत् ॥ भूपुरं यन्त्रमेतत्तु बन्ध्यानामपि पुत्रदम् ॥ ७८ ॥ अथातो भुवने श्वर्या
वश्यकृद्यन्त्रमुच्यते ॥ आदौ विलिख्य पट्टोणं मायां साध्यसमन्विताम् ॥ ८६ ॥

कर्णिकायांपद्दलेषुतदवहिर्भूपुरंलिखेत् ॥ एतद्यन्त्रं वश्यकं पूजितं बाहुमध्य
गम् ॥ ८० ॥ अथान्यद्भुवनेश्वर्याः प्रोच्यते यन्त्रमुत्तमम् ॥ आदौ कुर्याच्च
षट्कोणं कोणावज्रसमन्विताः ॥ ८१ ॥ मध्ये स साध्यां मायां च लिखेत् कोणेषु तां
पुरः ॥ वृत्तत्रयं बहिः कुर्यात्तत्र वीथीद्वयं भवेत् ॥ ८२ ॥ वेष्टयेन्मायया वीथीद्वयमेत
च्चतुर्थकम् ॥ श्रीखण्डरोचनाभ्यां तु लेख्यं सर्वजयप्रदम् ॥ ८३ ॥ दद्याच्च मनसा
दिष्टं बाहौ वा हृदये धृतम् ॥ मायास्थाने तु यन्त्रं वा भुवने श्याः समालिखेत् ॥ ८४ ॥
अथातः सम्प्रवक्ष्यामि भुवने श्यास्तु यन्त्रकम् ॥ अष्टपत्रं लिखेत् पञ्च कर्णिकायां
समालिखेत् ॥ ८५ ॥ आं ह्रीं कीं मिति बीजानि त्रिधा केशरेषु च ॥ लिखे
त्स्वरान्पत्रमध्ये कादि वर्गाष्टकं लिखेत् ॥ ८६ ॥ भूपुरं च बहिः कुर्यात् लिखेत् प्रा
ग्बच्च गारयेत् ॥ सर्ववाञ्छाप्रदं यन्त्रं सम्पत्सन्ततिदं परम् ॥ ८७ ॥ अथातः स
म्प्रवक्ष्यामि लक्ष्मीयन्त्रं समाप्रदम् ॥ भूर्जपत्रे लिखेत् पञ्च कर्णिकायां ध्रुवं न्यसे
त् ॥ ८८ ॥ तत्पत्रेषु लिखेत् कीं ह्रीं क्लीं तथा साध्यनाम च ॥ तत्केशरेषु संलेख्यं
श्रीं ह्रीं क्लीं च दिगष्टके ॥ ८९ ॥ लिखेद्वादशपत्रेषु क्रमादेकैकमक्षरम् ॥
वाचं मायां रमां कामं हेमनौ इति कूटकम् ॥ ९० ॥ जगत्प्रभृत्यै हृदयं द्वादशाक्षरं
मनुस्त्वयम् ॥ तदबाह्ये षोडशदले केशरेषु द्वयंद्वयम् ॥ ९१ ॥ ककारा
दिसकारान्तां द्वात्रिंशदक्षरं कौलिखेत् ॥ तारो ह्रीं क्वचं कें कें क्षें क्षें श्रीं ह्रीं ततः
परम् ॥ ९२ ॥ क्षं ह्रीं फडिति सूर्याक्षरं लक्ष्मीमन्त्रः समीरितः ॥ यन्त्रमेतन्महा
लक्ष्म्याः प्रोक्तं सम्पत्करं परम् ॥ ९३ ॥ सर्वसौभाग्यदं चापि सर्वदुःखविमो
चनम् ॥ अश्वारूढाय यन्त्रमथो प्रोच्यते साधकेष्टदम् ॥ ९४ ॥ षट्कोणमध्ये
साध्याख्यां भुवने शीं समालिखेत् ॥ आं ह्रीं कीं ऐं क्लीं च तौ च पद्द
लेषु लिखेत् क्रमात् ॥ ९५ ॥ बहिर्द्वादशपत्रेषु च वर्णानि तान् समालिखेत् ॥
अं आं क्रां ह्रिं परमेश्वरि स्वाहा ततः परम् ॥ ९६ ॥ बहिश्चत्वारि कार्याणि वृ
त्तान्येवं तु वीथिकाः ॥ द्वां द्रीं क्लीं ब्लूं स इत्येतैर्वाणबीजैः प्रवेष्टयेत् ॥ ९७ ॥ द्विती
यवीथ्यां ह्रस्वानित्यक्लिन्नेमदद्रवे ॥ स्वाहेत्येकादशाक्षरं न वेष्टयेन्मातृकार्णकैः ॥
९८ ॥ तृतीयां तदवहिः कुर्याद्भूपुरं चैव शङ्करम् ॥ अथान्यत्त्वरितायास्तु म

नोज्ञयन्त्रमुच्यते ॥ ६६ ॥ एकाशीतिपदं चक्रं लिखित्वा तस्य मध्यमे ॥ कोष्ठे
लिखेच्चकारन्तु साध्यनामास्य चोदरे ॥ ३०० ॥ तत्कोष्ठकाश्चतुर्दिक्षु लिखेत्कोष्ठ
चतुष्टये ॥ १ ॥ ज्ञां संचवंतथैकैकमक्षरं चेशकोणतः ॥ आग्नेयान्तं लिखेच्छ्रो
कं पूर्वोक्त्रं मध्यमां विना ॥ २ ॥ एवमेव च नैऋत्यां वायव्यान्तं पुनर्लिखेत् ॥
तद्वाह्ये तु चतुर्दिक्षु मनुमेनं समालिखेत् ॥ ३ ॥ ॐ ह्रीं ह्रं खं वक्षं क्षः स्त्रीं ह्रं क्षं ह्रीं च व
षट्मनुः ॥ वृत्तद्वयं तु न द्वाह्ये कृत्वा वीथ्यां समालिखेत् ॥ ४ ॥ चं मालिका तु त
द्वाह्ये कुम्भं कुर्यात्सुशोभनम् ॥ तस्य मूलमुखे चापि लिखेत्पद्मं ममाहितः ॥
५ ॥ कुंकुमलाक्षया चापि लिखितं स्वर्णपट्टके ॥ धवले वसने वापि लेखन्या स्वर्ण
जातया ॥ ६ ॥ सम्पूज्य जपसं सिद्धिं प्राप्नुयाद्यत्र तत्र वै ॥ भवेत्तद्धर्मारतिप्री
तानि रोगाश्च प्रजास्तथा ॥ ७ ॥ गजाश्च पशवस्त्वन्ये सुखिनः प्राणिनो भृश
म् ॥ भूतप्रेतपिशाचादिपीडासु विभृयादिदम् ॥ ८ ॥ अलक्ष्मीः शान्तये चा
शुसिद्धये सर्वसम्पदाम् ॥ कृत्यामृत्युग्रहे दुष्टे रोगविमुक्तये ॥ ९ ॥ पुत्रपौ
त्रैश्वर्यदीर्घायुष्यसं सिद्धयेऽपि च ॥ एतद्यन्त्रोत्तमं प्रोक्तं त्वरिताया वयसि ॥
१० ॥ अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामि त्वरितायन्त्रमुत्तमम् ॥ कृत्वा तु दिग्दलं पद्मं क
र्णिकायां समालिखेत् ॥ ११ ॥ चौरव्याघ्रादिकभयं जप्त्वा तद्धारयेद्दुतम् ॥ र
क्षोजयः स्यात्संग्रामे विवादे विजयस्तथा ॥ १२ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि त्वरि
तायाश्च मत्कृतम् ॥ नवव्यूहाभिधं यन्त्रं नववर्गादिनामके ॥ १३ ॥ साधक
प्रोक्तफलदं तत्प्रकारो निरूप्यते ॥ कृत्वा चाष्टदलं पद्मं कर्णिकायान्तु ह्रीं लिखेत् ॥
१४ ॥ तस्य मध्ये लिखेत्तारंतन्मध्ये साध्यनामकम् ॥ ततश्चाष्टदले लेख्यमौ
ह्रीं फट्कारवर्जितम् ॥ १५ ॥ शेषमन्त्राक्षरं कोष्ठे तत्पद्मं वेष्टयेत्पुनः ॥ ह्रींकारै
स्तस्य बाह्ये तु लेख्या चौद्धारशृङ्खला ॥ १६ ॥ कुम्भं कुर्याच्च तद्वाह्ये प्रथमं मन्त्र
मीरितम् ॥ एवमस्यैव यन्त्रस्य कर्णिकायां समालिखेत् ॥ १७ ॥ ह्रींकारस्योद
रे विद्यातृतीयार्णससाध्यकम् ॥ तदा तारादिवर्णाश्च प्राग् वत्पत्रेषु संलिखेत् ॥
१८ ॥ ह्रींकारमध्ये फट्कारं यदा स्याच्च तदालिखेत् ॥ ह्रींकारपुटितान् वर्णा
नोद्धारान्तान्दलेषु च ॥ १९ ॥ नवभेदमिदं यन्त्रं नाम वर्गादिभेदतः ॥ सर्वरक्षा
करं प्रोक्तं दुःखदारिद्र्यनाशनम् ॥ २० ॥ शुभलक्ष्मीयशो धान्यवासांसि समवा

प्तुयात् ॥ अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामि त्वरितायन्त्रमद्भुतम् ॥ २१ ॥ तिर्य्यगूर्ध्वा
 द्वादशैवरेखास्तत्रतुकोष्ठगाः ॥ एकादशानां वर्गेण तुल्यालेख्यास्तथाग्रके ॥
 २२ ॥ त्रिशूलानिलिखेन्मध्यकोष्ठके प्रणवं लिखेत् ॥ तस्य मध्ये साध्यनाम चतु
 र्दिकोष्ठकेषु च ॥ २३ ॥ प्रवेशगत्या विलिखेत्पञ्चपञ्चाक्षराणि च ॥ क्षत्रीं ह्रं क्षंत
 था फट् च बाह्ये प्राकारके ततः ॥ २४ ॥ ईशानकोणादिलिखेत्क्रमात्कोष्ठेषु पञ्च
 सु ॥ आमध्यान्तं ध्रुवं वर्मकं खंचं चेत्येति वर्णकान् ॥ २५ ॥ एवं चतुर्षु कोणेषु रा
 न्तंदत्वाल्लिखेत्पुनः ॥ सव्या सव्येतथा हं खं वं क्षेवं वर्णं चतुष्टयम् ॥ २६ ॥ एवं द्विती
 यप्राकारे तारं कोणचतुष्टये ॥ २७ ॥ ह्रं क्षं चेत्यत्रयो वर्णालेख्या वामे च दक्षिणे ॥ एवं
 तृतीयप्राकारकोणेषु प्रणवं लिखेत् ॥ २८ ॥ ह्रस्वैर्वर्णैः सव्यमपसव्यं चैव तथा लि
 खेत् ॥ पुनश्चतुर्थे प्राकारे लिखेत्तारं च साधकः ॥ २९ ॥ ह्रंकारं पञ्चमे ध्यात्वा
 प्राकारे केवलं ध्रुवम् ॥ पूजनीयं प्रयत्नेन केवलं भाग्यकाम्यया ॥ ३० ॥ मायाही
 नांश्च द्विद्वयर्णांस्त्वरितायामनोः क्रमात् ॥ ईशानकोणात् प्राकारप्रदक्षिणक
 र्मेण च ॥ ३१ ॥ प्रवेशमार्गतस्तु र्य्यतुल्यसंख्यावृत्तिर्भवेत् ॥ मूलयन्त्रं तत्र वर्णं
 सम्पाताज्यपरिणुतम् ॥ ३२ ॥ ग्रहभीतिहरं नित्यं जयलक्ष्मीयशः प्रदम् ॥ अ
 थातः सम्प्रवक्ष्यामि त्वरिताया विनिग्रहे ॥ ३३ ॥ शत्रूणां यत्क्षमं यन्त्रं यन्नका
 पिचकुरिष्ठतम् ॥ एकाशीतिपदं चक्रं लिखेत्तन्मध्यकोष्ठके ॥ ३४ ॥ महोदरे
 साध्यनाम निर्गमे च दिशा सुच ॥ चतसृषु लिखेद्बीजचतुष्कन्तं त्रिगद्यते ॥
 ३५ ॥ अं आं ब्रूं ह्रंतं तश्चेशकोणतः कालिकामनुम् ॥ समालिखेच्छ्लोक रूपं त
 थानैर्ऋत्यकोणतः ॥ ३६ ॥ एवं पुरोक्त्वयन्त्रं लिखेत्तदबाह्यतः पुरे ॥ वेष्टयेद्य
 ममन्त्रेणाभिचार्य्यश्चेत्पुमान्भवेत् ॥ ३७ ॥ अभिचार्य्याय दास्त्री स्यात्तदा
 तुर्य्यममन्त्रकम् ॥ कालिकायाश्च मन्त्रेण बाह्यतो वेष्टयेत्ततः ॥ ३८ ॥ यं
 भ्यां वेष्टयेद्दुःखं कालीयममनूयथा ॥ ३९ ॥ कालीमाललमालीकालीनमोक्ष
 क्षमोनली ॥ मोदोदेननदेदोमोरक्षमत्वत्वमक्षर ॥ ४० ॥ यमाधाररधामाय
 माटपोटमोटमा ॥ वामो मूगिरिमूमा वाटीटलीललीटटी ॥ ४१ ॥ सीसपट्टे
 थवाश्याववस्त्रे वा प्रस्तरेपि वा ॥ विषमप्यासमालेख्यं लेखिन्याकाकपिच्छया ॥
 ४२ ॥ काल्यादिशक्तिदेहल्या वामभागे प्रपूरयेत् ॥ शत्रुर्दुःखमवाप्नोति सद्यो

यन्त्रप्रभावतः ॥ ४३ ॥ निखातंचत्वरितच्चेच्छत्रोर्व्याधिकरंभवेत् ॥ पूरितंकखि
 साधःपुत्रस्त्रीणांवियोगकृत् ॥ ४४ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवगलायन्त्रमुत्तमम् ॥
 पुर्जपत्रेसमालेख्यंहरितालनिशारसैः ॥ ४५ ॥ पदकोणन्तस्यमध्येतुवलया
 कारतोलिखेत् ॥ पट्टत्रिंशदक्षरम्मन्त्रंवगलायाःसुच्यते ॥ ४६ ॥ तारंलज्जां
 वगलामुखिसर्वपदंवदेत् ॥ दुष्टानामितिचोच्चार्यवाचम्ममुखमथोपदम् ॥
 ४७ ॥ स्तम्भयेतिसमुच्चार्यजिह्वांकीलयचेत्यपि ॥ बुद्धिंविनाशयान्तेतुतारवी
 नाग्निमुन्दरीः ॥ ४८ ॥ अयम्मन्त्रःसमुद्दिष्टःसाध्यनामस्तुवेष्टकः ॥ वेष्टयेत्पी
 तमूत्रेणकुलालस्यमृदं व्रजेत् ॥ ४९ ॥ चक्रेमृदंसभारोप्यभ्रामयेद्वृषभन्तया ॥
 कारयेच्चमृदातत्रहरितालेनलेपयेत् ॥ ५० ॥ तन्मध्येनिक्षिपेद्यन्त्रंनासायामथ
 ततः ॥ अर्चयेत्तत्रतुष्कालंसाध्यनाम्रात्रसाधकः ॥ ५१ ॥ दुष्टानांस्तम्भये
 त्वाचंसाक्षाद्वाचस्पतेरपि ॥ अथान्यद्गलायास्तुवक्ष्यतेयन्त्रमुत्तमम् ॥ ५२ ॥
 देवाप्यथपाषाणेह्रींकारपुटितंलिखेत् ॥ साध्यनामोन्मत्तरसहरिद्रातालकैस्त
 ॥ ५३ ॥ पूर्वमन्त्रेणसंवेष्ट्यचोर्ध्वत्रिवलयंलिखेत् ॥ गर्भस्तम्भंगतिस्तम्भंकु
 र्मादेतन्नसंशयः ॥ ५४ ॥ अथान्यद्वक्ष्यतेयन्त्रंरमशानस्थमधोमुखम् ॥
 त्वर्परमानीयगृहीत्वावामहस्तके ॥ ५५ ॥ लिखेदक्षिणहस्तेनरमशानाङ्गा
 त्वाच ॥ मन्त्रितंनिहितम्भूमौरिपूणांस्तम्भयेद्भूतिम् ॥ ५६ ॥ प्रेतवस्त्रेलिखे
 त्त्रमङ्गारेणचतत्पुनः ॥ मण्डूकवदन्यस्येत्पीतवस्त्रेणवेष्टितम् ॥ ५७ ॥
 तजितम्पीतपुष्पैस्तद्वाचंसंस्तम्भयेदद्विषाम् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिवाराही
 त्रमुत्तमम् ॥ ५८ ॥ विलिख्यतारंसाध्याख्यांग्लौबीजेनप्रवेष्टयेत् ॥ ठका
 त्वाचसंवेष्ट्यभूपुरेचततोलिखेत् ॥ ५९ ॥ वज्रादिकन्तथातस्यप्रान्तेप्रणवमा
 लिखेत् ॥ वज्रमध्येसाध्यनामलिखेत्कर्मसमन्वितम् ॥ ६० ॥ धराबीजेन

पदकोण में अमुकं स्तम्भय इस पदको ह्रीं बीजसे संयुक्त करके लिखे मंत्र के शेष
 से घेर दे पुनः यन्त्रके बाहर चतुरस्र भूपुर बनाकर प्राणप्रतिष्ठा करे ॐ ह्रीं वग-
 णि सर्वदुष्टानां वाचं मुखं पदं स्तम्भय जिह्वांकीलय बुद्धिं विनाशय ॐ ह्रीं स्वाहा
 कहीं इस मन्त्र में ह्रीं के स्थान में ह्रीं बीज है ॥

संवेष्ट्य भूपुरं मूलविद्यया ॥ ॐ ऐं ग्लौं ऐं नमः प्रोक्त्वा ततो भगवतीति च ॥ ६१ ॥
 वार्त्तालिवाराहियुगं वाराहमुखि वाग्भवम् ॥ ग्लौं ऐं अन्धे अन्धिनीतिनमोरुन्धे
 चरुन्धिनि ॥ ६२ ॥ नमोजृम्भे जृम्भिणीतिनमो मोहे च मोहिनि ॥ नमः स्तम्भे
 स्तम्भिनीतिनमो ऐं ग्लौं च वाग्भवम् ॥ ६३ ॥ सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वेषां सर्ववाग्भ
 देत् ॥ चित्तचक्षुर्मुखगतिजिह्वास्तम्भं कुरुद्वयम् ॥ ६४ ॥ शीघ्रं वश्यं कुरुकु
 रुं ऐं ग्लौं ऐं ठः चतुष्टयम् ॥ हुं फट् स्वाहेति मूलाख्याविद्यावेदेशवर्णिका ॥ ६५ ॥
 बहिर्वृत्रत्रयं कृत्वा कीं बीजेनाद्यवीथिकाम् ॥ हुंकारेण द्वितीयान्तुवीथिकाम्प
 रिविष्टयेत् ॥ ६६ ॥ एतद्यन्त्रं समालिख्य वाह्यभूपुरसंयुतम् ॥ कृष्णपुष्पैः सम
 भ्यर्च्य निक्षिपेत्पथिविद्विषः ॥ ६७ ॥ ग्निमुच्चाटयेच्छीघ्रं स्थितं वर्षशतादपि ॥
 वादित्रे मन्त्रमालिख्य वादयेत्समरान्तरे ॥ ६८ ॥ सन्त्रस्तास्तद्रवं श्रुत्वा पला
 यन्ते विरोधिनः ॥ अथ चैतत्पताकास्थं युध्यतो वैरिभिः सह ॥ ६९ ॥ दृष्ट्वा
 च शत्रवः सर्वे पलायन्ते न संशयः ॥ अथातः स्वप्रवाराह्यायन्त्रं वक्ष्ये च मत्कृतम् ॥
 ७० ॥ कृत्वा त्रिकोणं षट्कोणं षोडशारं वसुच्छदम् ॥ दशारद्वितयम्पञ्चदशा
 सम्भूगृहद्वयम् ॥ ७१ ॥ त्रिकोणे कामबीजस्थं वाग्भवं सम्यगालिखेत् ॥ षट्को
 णे पूर्वतो वाचं आं ह्रीं कीं श्रीं च हूंतथा ॥ ७२ ॥ लिखेत्षोडशपत्रेषु शक्तीरुच्चाटनीति
 था ॥ उच्चाटनीश्वरीं चापिशोषिणीं शोषिणीश्वरीम् ॥ ७३ ॥ मारणीं मारणी
 शीं च भीषणीं भीषणीश्वरीम् ॥ त्रासिनीं त्रासिनीशीं च कम्पिनीं कम्पिनीश्वरी
 म् ॥ ७४ ॥ आज्ञाविवर्तिनीं पश्चादाज्ञाविवर्तिनीश्वरीम् ॥ वस्तुजातेश्वरीं
 पश्चात्सर्वसम्पादिनीश्वरीम् ॥ ७५ ॥ यजेदष्टदले पद्मे मातृभैरवसंयुताः ॥
 दशारे विन्यसेत्स्वस्य बीजपूर्वांदिगीश्वरान् ॥ ७६ ॥ रंलं मंक्षंतो वंयं संहं श्रीं
 ह्रीं मितिक्रमात् ॥ द्वितीये दशपत्रे तु वज्रादीन्यायुधानि च ॥ ७७ ॥ तिथिपत्रे तु
 वाराह्या मूलमन्त्रं समालिखेत् ॥ ॐ ह्रीं नमश्च वाराहिघोरे स्वप्नं विसर्गयुक् ॥ ७८ ॥

१ ॐ ऐं ग्लौं ऐं नमो भगवति वार्त्तालि वाराहि वाराहि वाराहमुखि ऐं ग्लौं ऐं अन्धे अन्धिनि
 नमो रुन्धे रुन्धिनि नमो जृम्भे जृम्भिणी नमो मोहे मोहिनि नमः स्तम्भे स्तम्भिनि नमः ऐं ग्लौं
 ऐं सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वेषां सर्ववाक्चित्तचक्षुर्मुखगतिजिह्वास्तम्भं कुरु कुरु शीघ्रं वश्यं कुरुकु
 रुं ऐं ग्लौं ऐं ठः ठः ठः ठः हुं फट् स्वाहा इति मन्त्रः २ ॐ ह्रीं नमो वाराहिघोरे स्वप्नं ठः ठः स्वाहा ॥

ठदयंवह्निजायान्तोमन्त्रः पञ्चदशाक्षरः ॥ एतद्यन्त्रं पुनः सम्यङ्मातृकार्णैः
 प्रवेष्टयेत् ॥ ७६ ॥ भूपुरस्य च कोणेषु चतुर्ष्वपि वरं लिखेत् ॥ भूर्जर्जदौ य
 न्त्रमालिख्य जपसम्पातसाधितम् ॥ ८० ॥ बाह्यादौ विधृतं दद्यान् नृणां कीर्ति
 धनं सुखम् ॥ बहुना किमिहोक्तेन वाराहीष्टं प्रयच्छति ॥ ८१ ॥ अथ वक्ष्ये मातृ
 कायायन्त्रं रक्षाकरं परम् ॥ हकारमध्ये विलिखेत् सकारं साध्यसंयुतम् ॥ ८२ ॥ त
 द्वाह्येष्टदलं पद्मं केशरेषु स्वरां लिखेत् ॥ षट्दीर्घयुक्क्षकारेण बहिस्तद्वेष्टयेत् पुरः ॥
 ८३ ॥ रोचनाकुंकुमाभ्यां च भूर्जपत्रे लिखेद्विदम् ॥ रक्षाभवतियनैतद्धनं स्वर्णं
 दिवेष्टितम् ॥ ८४ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि तारायन्त्रन्तु सिद्धिदम् ॥ भूर्जपत्रे
 लिखेद्यन्त्रमलङ्कारसेनतु ॥ ८५ ॥ षट्कोणमध्ये अं ह्रीं त्रीं हुं रुद्रं च समाध्यक
 म् ॥ तद्वह्निश्चाष्टपत्रस्य केशरेषु दिशः स्वरां ॥ ८६ ॥ पत्रेषु काद्यष्टवर्गान्वहि
 भूपुरमालिखेत् ॥ पीताम्बरेण संवेष्ट्य बध्नीयात् षट्सूत्रतः ॥ ८७ ॥ शिशूनां क
 ण्ठतो वद्धं रक्षाकृद्भूतभीतिः ॥ वामबाहौ तु नारीणां वद्धं पुत्रप्रदं मतम् ॥ ८८ ॥
 दक्षबाहौ नृणां वद्धं निर्धनानां धनप्रदम् ॥ ज्ञानदं ज्ञानमिच्छन्नां राज्ञां तु विजयप्र
 दम् ॥ ८९ ॥ अथातो भुवनेश्वर्यावश्यकृद्यन्त्रमुच्यते ॥ चतुरस्रदलेनैव कुर्यादष्ट
 दलं बुधः ॥ ९० ॥ साध्यनामयुतां मायां लिखेद्यन्त्रं पुनस्तु नत् ॥ वेष्टयेच्चतुरसेण
 चतुष्कोणेषु वं लिखेत् ॥ ९१ ॥ चतुरस्रस्य भूर्जर्जदौ रोचनाकेशरेण च ॥ जातीका
 ष्टस्य लेखन्यावश्यकृत्परमं मतम् ॥ ९२ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि सौरयन्त्रोत्तमं
 पुनः ॥ चतुःपत्रस्य पद्मस्य कर्णिकायां समा लिखेत् ॥ ९३ ॥ ससाध्यप्रणवं अं हिं
 हंसः पत्रेषु संलिखेत् ॥ एकैकमक्षरं तस्य बाह्येऽष्टदलमालिखेत् ॥ ९४ ॥ अंघ्रिणिः
 सूर्य आदित्यः क्रमादष्टदले लिखेत् ॥ वृत्तद्वयं तु नद्वाह्ये मध्यवीथ्यां समा लिखेत् ॥
 ९५ ॥ भूपुरस्य चतुष्कोणे अं आं ह्रीं ह्रीं समा लिखेत् ॥ सौरयन्त्रमिदं नृणां सर्वा
 मयविनाशनम् ॥ ९६ ॥ तेजः प्रतापसौभाग्यपुत्रायुः कीर्तिवर्धनम् ॥ धन
 धान्यप्रदं वश्यं सर्वरक्षाकरं परम् ॥ ९७ ॥ अथातः कुरुकुल्यायायन्त्रं सर्पनिवार
 णम् ॥ षट्कोणं विलिखेत् तस्य मध्ये पूर्वादितः क्रमात् ॥ ९८ ॥ तारश्च कुरुकुल्या
 यैस्वाहासप्ताक्षरो मनुः ॥ मध्यपूर्वक्रमेणैव लेख्यमेकैकमक्षरम् ॥ ९९ ॥ प्रस्तरे
 लिखितं गेहे पूजितं यन्त्रं गंगे गृहे ॥ अर्चितं वा धृतं देहे नाशयेद्विविधं विषम् ॥ १०० ॥

अथातःसम्प्रवक्ष्यामियन्त्रंशत्रुभयावहम् ॥ ॐ ह्रीं चमेखलेस्वाहासप्तार्णो
यंमनुर्मतः ॥ १ ॥ लिखेत्प्राग्वच्चपट्कोणेसर्वशत्रुनिवारणः ॥ सम्यक्
मुनिष्ठितोगेहेकलहादिन जायते ॥ २ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिगर्भस्तम्भकरंपर
म् ॥ समन्त्रं त्रिपुरायन्त्रं पञ्चपञ्चालयं लिखेत् ॥ ३ ॥ तिर्यगूर्ध्वकोष्ठकास्तु जा
यन्ते तत्र षोडश ॥ कुर्याद्दलानि चत्वारि कोष्ठार्धं च तथा तले ॥ ४ ॥ ऊर्ध्वकोष्ठ
चतुष्के तु ह्रं ह्रं ह्रं समा लिखेत् ॥ अधःकोष्ठचतुष्के तु हंकारं तु समा लिखेत् ॥ ५ ॥
अन्योन्यसम्मुखे ख्यं ह्रंकारं याम्यसौम्ययोः ॥ अष्टसप्तमयोर्लेख्यं साध्यनाम द्वयं
द्वयम् ॥ ६ ॥ रक्षेति दशमे लेख्यं पुनरेकादशे तथा ॥ कस्तूरीरोचना चन्द्रकेशरै
र्भूर्जपत्रके ॥ ७ ॥ लिखेद्ध्रुवं ततो दत्त्वा कण्ठे यन्त्रं तु धारयेत् ॥ ऐं ह्रीं श्रीं समु
च्चार्य त्रिपुरायै नमो वदेत् ॥ ८ ॥ गर्भस्तम्भययुग्मं च डाकिनीदोषमित्यपि ॥
द्विमुञ्चयाग्निगृहिणीकुत्रिवर्णो मनुर्मतः ॥ ९ ॥ एकविंशतितन्तूनां ग्ळानां
डोरकं चरेत् ॥ चतुर्दशासितांस्तन्तून्स्तन्तुनातेन बन्धयेत् ॥ १० ॥ मन्त्रयेत्सप्त
वारं च धूपो दीपो गुरोस्तथा ॥ त्रिःकट्यां वेष्टयेद्वाय्यागर्भरक्षाकरं परम् ॥ ११ ॥
अथातःसम्प्रवक्ष्यामि वाराहं यन्त्रमुत्तमम् ॥ आदौ षट्कोणमालिख्य तन्मध्ये
प्रणवं लिखेत् ॥ १२ ॥ प्रणवाभ्यन्तरे ह्रं च ह्रं मध्ये साध्यनामकम् ॥ सहस्रारहं
फडितिकोणे ष्वेकैकमक्षरम् ॥ १३ ॥ तत्राविस्वपि संज्वालापदानामन्तरा
वदेत् ॥ चक्राय स्वाहेति पदं तदा षण्मन्त्रसम्भवः ॥ १४ ॥ षट्कोणसन्धिषु
च ते लेख्यास्तद्वहिरालिखेत् ॥ चतुर्दलन्तुकमलं द्विद्विवर्णादलेदले ॥ १५ ॥
नमो नारायणायैति ताराद्योष्टाक्षरस्य तु ॥ केशरेषु लिखित्वाथ पत्रमध्ये ततो लि
खेत् ॥ १६ ॥ तारो नमो भगवते वेति बाह्यदले लिखेत् ॥ दाहूरूपाय भूर्भुवः सं
लिखेच्च द्वितीयके ॥ १७ ॥ स्वः पतये भूपतित्वं तृतीये विलिखेद्दले ॥ मेदेहि दापय
स्वाहा लेख्यं पत्रे चतुर्थके ॥ १८ ॥ तद्बाह्ये दलं कृत्वा केशरे द्वन्द्वशः स्वरान् ॥
दलमध्ये धुना प्रोक्त्वा गार्हार्णः कृताक्षरम् ॥ १९ ॥ प्रत्येकं विलिखेद्यन्त्रं लिखेच्चै
व द्वितीयके ॥ तद्वहिः षोडशदले कादिसान्तान् द्विशो लिखेत् ॥ २० ॥ के
शरेषु दलस्यान्ते वाराहार्णं द्वयं द्वयम् ॥ अधुना चाष्टपत्रन्तुपद्मं तस्य बहिश्च

रेत् ॥ २१ ॥ वृत्तानां पञ्चकं तत्र च तस्यो वीथयो मताः ॥ साध्याक्षरेण पुटित द्वीं बो जे
न तृतीयकम् ॥ २२ ॥ अत्रोक्तकोलमन्त्रेण साध्यस्याख्याविदमिता ॥ त
या संवेष्टयेत्पङ्क्तिं तदग्रे भूपुरं लिखेत् ॥ २३ ॥ लिखेत्तस्य चतुष्कोणे ग्लौ साध्या
ख्याविदमिताम् ॥ चतुरस्रादबहिः कुर्याद्दशदिक्षु त्रिशूलकान् ॥ २४ ॥ द्वीं ग्लौ
तेषु लिखेदेतद्यन्त्रं वाराहमद्भुतम् ॥ लाक्षा कृष्णा गुरुश्चन्द्रो रोचना कुंकुमा हिम
म् ॥ २५ ॥ गोमयस्याम्भसा पिष्टं लेखनद्रव्यमीरितम् ॥ लेखनी करकोद्भूता
यन्त्रस्यास्य तथोच्यते ॥ २६ ॥ स्वर्णपत्रे खिलावासीराजते चायुराप्यते ॥ ग्राम
प्राप्तिर्भवेत्ताम्रेपि च मन्ददले सुखम् ॥ २७ ॥ भूफलक्षौ मवस्त्रे स्याद्भूर्जैर्जं संसार
मान्यता ॥ साधुजसमिदं यन्त्रं सम्पातेनाभिषेचितम् ॥ २८ ॥ जन्मचन्द्रं वि
ना धार्य तद्भवेदखिलेष्टदम् ॥ स्वस्य ध्यात्वा कोलरूपं साध्यदेशे प्रपूरयेत् ॥ २९ ॥
यन्त्रं वाराहमावाह्य तत्राज्ञानि प्रपूरयेत् ॥ दिक्षु मुक्ता शुद्धरागैर्भाजयेत्तत्र संश
यः ॥ ३० ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि पृथिवीयन्त्रमद्भुतम् ॥ अष्टकोणं चाष्टदलं
कर्णिकायां समालिखेत् ॥ ३१ ॥ ससाध्यं प्रणवं तस्य मध्यकोणाष्टके च ह्रम् ॥
अं द्वीं ग्लौ पूर्वपत्रे च नमो भेति हुताशने ॥ ३२ ॥ गवत्यै दक्षिणदले धारिण्यै द
क्षपश्चिमे ॥ धरणी पश्चिमे चैव धरे धेहि समीरणे ॥ ३३ ॥ स्वाहा वायुदले ले
ख्या ग्लौ द्वीं मोमीशपत्रके ॥ वृत्तत्रयन्तु तद्बाह्ये तत्र वीथी द्वयं भवेत् ॥ ३४ ॥
तत्राद्य वीथ्यां प्रणवं नमो भगवते वरा ॥ हारूपाय भूर्भुवः सुवः पतये च भूपति ॥ ३५ ॥
त्वं मे देहि दापय स्वाहेति देवमि तार्णकान् ॥ परवीथ्यां मातृकाणां स्तितो भूपुरमा
लिखेत् ॥ ३६ ॥ गृहान्तः स्थापितं हेमधान्यादेर्वृद्धिकारकम् ॥ बाहौ धृते जग
द्वश्यं पूर्णायुः सुखमेधते ॥ ३७ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि नृहरेयन्त्रमद्भुतम् ॥
षट्कोणं कर्णिकामध्ये हरेः स्थां साध्यसंयुताम् ॥ ३८ ॥ आं द्वीं चोक्रौ द्वं क
डिति षट्कोणेषु षट् लिखेत् ॥ बहिरष्टदलं कृत्वा स्वरद्वन्द्वं लिखेत्ततः ॥ ३९ ॥
केशरेष्वथ पत्रेषु चतुरर्णान्समालिखेत् ॥ नृसिंहानुष्टुम्भनोर्बहिर्वृत्तद्वयं लि
खेत् ॥ ४० ॥ उग्रवीरं महाविष्णुं ज्वलन्तं सर्वतोमुखम् ॥ नृसिंहं भीषणं भद्रं मृत्यु
मृत्युं नमाम्यहम् ॥ ४१ ॥ वीथ्यां तु मातृकावर्णां बहिर्भूपुरमालिखेत् ॥

लिखेच्चिन्तामणेः कूटं कोणे पुत्रागुदीरितम् ॥ ४२ ॥ भूर्जपत्रेलिखित्वेदं धृतं च
 शिरसाहरेत् ॥ विषरोगरिपुक्लेशभूतग्रहभयादिकम् ॥ ४३ ॥ अथातो वक्ष्यते य
 न्त्रं वामनस्येष्टदायकम् ॥ कृत्वा चाष्टदलं पद्मं तन्मध्ये साध्यसंयुतम् ॥ ४४ ॥
 विलिख्य प्रणवं तस्य केशरेषु क्रमाद्भुवम् ॥ नमो नारायणायेति लिखेदेकैकम्
 क्षरम् ॥ ४५ ॥ दले द्वयं द्वयं लेख्यं चतुर्वर्णं स्तथाष्टमे ॥ ॐ नमो विष्णवे ब्रूयात्सु
 रान्ते पतये महा ॥ ४६ ॥ बलाय वह्निगृहिणी धृतिवर्णो मतो मनुः ॥ वृत्तत्रयं त
 तः कुर्यादन्तर्वीथ्यां सुवेष्टयेत् ॥ ४७ ॥ तारो नमो भगवते वासुदेवाय वर्णकैः ॥
 बाह्यवीथ्यां मातृकाभिरितियन्त्रं प्रकीर्तितम् ॥ ४८ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि
 रामयन्त्रं महाद्भुतम् ॥ आदौ विलिख्य पट्कोणं तन्मध्ये वृत्तमालिखेत् ॥ ४९ ॥
 रामे तदस्य जठरे साध्यनाम समालिखेत् ॥ साधकाख्यां कर्मनाम मध्ये चैव समा
 लिखेत् ॥ ५० ॥ पार्श्वयोश्च क्रियालेख्यारेफवर्णान्तरे लिखेत् ॥ श्रीबीजं
 तच्च तत्कालं प्रणवाभ्यां च सम्पुटेत् ॥ ५१ ॥ ऊर्ध्वाधः सम्मुखाभ्यन्तः पट्कोणे
 क्रमनूँलिखेत् ॥ पट्कोणपार्श्वयोर्मायाबीजं चाग्नेचमन्मथम् ॥ ५२ ॥ पट्स
 निधुच ह्रं बीजं तत्सर्वं वेष्टयेत् पुनः ॥ वाग्भवेन बहिः पद्ममष्टपत्रं सकेशरम् ॥ ५३ ॥
 केशरेषु स्वरान्वर्णान्पत्रेषु विलिखेत् क्रमात् ॥ पत्राग्रेषु लिखेन्मालामन्त्रवर्णं
 स्तथैव च ॥ ५४ ॥ तारो नमो भगवते डेन्तः स्याद्घुनन्दनः ॥ रक्षोघ्नविशदाये
 तिमधुरेति पदं ततः ॥ ५५ ॥ प्रसन्नवदनायेति ततश्चामिततेजसे ॥ बलायेति
 च रामाय विष्णवे नम इत्ययम् ॥ ५६ ॥ सप्तचत्वारिंशदणो मालामन्त्र उदी
 रितः ॥ तद्बाह्येष्टदलं पद्मं श्रीबीजं केशराष्टके ॥ ५७ ॥ पत्रमध्ये लिखेदष्टवर्णं
 नादौ ध्रुवं लिखेत् ॥ नमो नारायणायेति तद्बाह्येर्कदलं लिखेत् ॥ ५८ ॥ तत्के
 शरेषु मन्त्राणां शचतुरशचतुरो लिखेत् ॥ अकारादिक्षकारान्तानन्त्यपत्रे च स
 प्तकम् ॥ पत्रमध्ये वासुदेवद्वादशाक्षवर्णकान् ॥ ५९ ॥ तारो नमो भगवते
 वासुदेवाय सस्मृतः ॥ तद्बहिः षोडशदलं मायां च नृपकेशरे ॥ ६० ॥ तारो
 नमो भगवते रामचन्द्राय हुंच फट् ॥ नमः प्रत्येकवर्णं तु दलमध्ये समालिखेत् ॥
 ६१ ॥ हंसं मं विनि अशजां घृजं विं सुधरां तथा ॥ अंघ्रं क्रमाच्च बीजानि बाह्येषो

दशपत्रके ॥ ६२ ॥ प्रत्येकंपत्रमूलेतुह्रींश्रींक्लींविलिखेद्बुधः ॥ दलस्यपूर्व
 भागेषुरामस्यानुष्टुबर्णकान् ॥ ६३ ॥ रामभद्रमहेष्वासरद्युवीरनृपोत्तम ॥
 दशास्यान्तकमारक्षदेहिदापयमेश्रियम् ॥ ६४ ॥ दलोत्तरार्धेसंलेख्योनृसिं
 हानुष्टुभोमनुः ॥ पुरानृसिंहयन्त्रेचकथितोत्रनिगद्यते ॥ ६५ ॥ उग्रंवीरंमहा
 विष्णुंज्वलन्तंसर्वतोमुखम् ॥ नृसिंहंभीषणंरुद्रंमृत्युमृत्युंनमाम्यहम् ॥ ६६ ॥
 बहिर्भूपुरमालिख्यवज्राष्टकविवर्जितम् ॥ क्षौंवीजंचचतुर्दिक्षुहंवीजंचविदि
 क्षुच ॥ ६७ ॥ एवंलिखेद्रामयन्त्रंसर्वयन्त्रोत्तमोत्तमम् ॥ साधितंजपपूजाभ्यां
 होमसंपातकेनच ॥ ६८ ॥ धृतंशिरसिबाहौवायुरारोग्यप्रदंनृणाम् ॥ रक्षा
 करंमहेशानिमहदैश्वर्यवर्धनम् ॥ ६९ ॥ वन्ध्यानामपिनारीणांपुत्रदंसुखदं
 परम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदंचैवगोपनीयंप्रयत्नतः ॥ ७० ॥ अथान्यत्सम्प्रक्ष्यामि
 रामभद्रस्यमन्त्रकम् ॥ आदौविलिख्यपट्कोणंतन्मध्येबीजमालिखेत् ॥ ७१ ॥
 रामित्येतस्यजठरेतलेसाध्यंसमालिखेत् ॥ साधकाख्यांतदूर्ध्वतुर्कर्ममध्येसमा
 लिखेत् ॥ ७२ ॥ पार्श्वयोश्चक्रियालेख्यामनुंपर्णान्तरेलिखेत् ॥ श्रीबीजे
 नचरामायनमोवर्णैःप्रवेष्टयेत् ॥ ७३ ॥ तदबाह्येहंजानकीतिवल्लभायाग्नि
 मेहिनी ॥ एतैर्वर्णैश्चदशभिर्वेष्टयेत्कोणषट्ककम् ॥ ७४ ॥ षड्दीर्घानुस्वारयु
 तंरांवीजंतुसमालिखेत् ॥ ह्रींश्रीमितिचकोणाग्रेकोणपार्श्वेषुहंलिखेत् ॥ ७५ ॥
 बहिरष्टदलंकृत्वाकेशरेद्वन्द्वशःस्वरान् ॥ दलेषुपूर्वयन्त्रोक्तमालामन्त्राण्कां
 ल्लिखेत् ॥ ७६ ॥ बहिर्वृत्तदयान्तःस्थवीथ्यांकाद्यैःप्रवेष्टयेत् ॥ सविन्दुकैश्चत
 दबाह्येभूपुरेक्षौदिशासुच ॥ ७७ ॥ हुंकोणेषुजपाद्धोमसाधितंयन्त्रमुत्तमम् ॥
 सर्वेष्टफलदंमोक्षदायकंश्रीकरंपरम् ॥ ७८ ॥ षट्कोणमध्येप्रणवंप्राग्ब्रह्मा
 ध्यादिकंलिखेत् ॥ मूलाणान्वसुकोणेषुषड्दीर्घैरांचसान्विषु ॥ ७९ ॥ स्ववा
 मपार्श्वकोणस्यशक्तिबीजंसमालिखेत् ॥ दक्षिणेकामबीजंचबहिरष्टदलंलि
 खेत् ॥ ८० ॥ द्विशःस्वरान्केशरेषुमालामन्त्रंचपूर्ववत् ॥ दलमध्येलिखेत्त
 स्यबहिर्वृत्तत्रयंचरेत् ॥ ८१ ॥ प्राग्यन्त्रोक्तदशार्णेतचान्तर्वीथ्यांप्रवेष्टयेत् ॥
 कादिक्षान्तैर्बहिर्वीथ्यांतदबहिर्भूपुंचरेत् ॥ ८२ ॥ दिशासुक्षौहुंविदिक्षुयन्त्रं
 स्याद्विभवप्रदम् ॥ कार्त्तिलक्ष्मीविजयदंरामयन्त्रंनसंशयः ॥ ८३ ॥ अथातः

सम्प्रवक्ष्यामियन्त्रंगोपालदैवतम् ॥ षट्कोणान्तर्लिखेत्कामंसाध्याख्याकर्म
संयुतम् ॥ ८४ ॥ तारोनमश्चकृष्णायलिखेद्वर्णाश्चषट्दले ॥ बाह्येदशद
लं पञ्चतत्किञ्चल्लेखेत् ॥ ८५ ॥ द्विशोवर्णान्डेन्तदामोदरोस्यञ्जगदा
भृते ॥ वासुदेवायकवचंफट्स्वाहान्तोनवाक्षरः ॥ ८६ ॥ गोपीजनवल्लभा
यस्वाहैकैकंतुपत्रके ॥ कोणेषुमदनाक्रान्तंभूगृहंरचयेत्ततः ॥ ८७ ॥ रोचना
लिखितंयन्त्रंसम्यक्स्वर्णशलाकया ॥ हेमपट्टेविधानेनगुटिकीकृत्यपूजितम् ॥
८८ ॥ सम्यक्सम्पातसंसिद्धं दशार्णेनाभिमन्त्रितम् ॥ गोपालयन्त्रमेतद्विपुण्य
वद्विःकरेधृतम् ॥ ८९ ॥ शान्त्यादिवश्यकर्मादौसमर्थंवापिगोपितम् ॥ कीर्त्या
दिवर्धनंचैवपुत्रपौत्रविवर्धनम् ॥ ९० ॥ कान्तिरक्षाकरंनृणांसर्वसौभाग्यसौ
ख्यदम् ॥ अपस्मारादिकरक्षोभूतक्रान्तादिमस्तके ॥ ९१ ॥ एतद्यन्त्रंस्मरेत्त
त्रजपेन्नश्यतितत्क्षणात् ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकृष्णयन्त्रंमहाद्भुतम् ॥ ९२ ॥
आदौवृत्तंसमालिख्यतन्मध्येग्लौंसमालिखेत् ॥ बीजमध्येसाध्यनामबहिःषट्
कोणमालिखेत् ॥ ९३ ॥ तारोनमश्चकृष्णायदलेत्वेकैकमक्षरम् ॥ दलसन्धौ
लिखेन्मन्त्रानाग्नेयीतःक्रमादिमान् ॥ ९४ ॥ आचक्रायततःस्वाहाप्रथमोयंषड
क्षरः ॥ विचक्रायततःस्वाहाद्वितीयोपिषडक्षरः ॥ ९५ ॥ सुचक्रायततःस्वाहा
तृतीयोपिषडक्षरः ॥ शैलरक्षणचक्रायस्वाहान्तोयंदशाक्षरः ॥ ९६ ॥ असुरान्ते
तिचक्रायस्वाहान्तोयंनवाक्षरः ॥ कामबीजेनषष्ठींतुसन्धिमेवंप्रपूरयेत् ॥ ९७ ॥
तद्बाह्येष्टादशदलंतत्रवर्णानिभालिखेत् ॥ क्लींकृष्णायपदंभोक्तागोविन्दाय
पदंलिखेत् ॥ ९८ ॥ गोपीजनवल्लभेतियस्वाहाधृतिवर्णकः ॥ तद्बाह्येजि
नपत्रेतुकृष्णगायत्रिवर्णकान् ॥ ९९ ॥ दामोदरायविद्महेवासुदेवायधीमहि
तन्नःकृष्णःप्रचोदयात् ॥ १०० ॥ तद्बाह्येवृत्तयुग्मान्तर्वीथ्यांकामेनवेष्टयेत् ॥
तद्बाह्येदन्तपत्रेतुगोपालानुष्टुभंलिखेत् ॥ १ ॥ ग्लौंक्लींनमोभगवतेनन्द
पुत्रायबालक ॥ वपुपेश्यामलायेतिगोपीजनपदंवदेत् ॥ २ ॥ वल्लभाया
ग्निजायान्तोमन्त्रोयंदवर्णकः ॥ वेदवृत्तानितद्बाह्येतत्रवीथीत्रयंभवेत् ॥
३ ॥ यत्तुगोपालमन्त्रेतुग्लौंतेनाद्यांप्रवेष्टयेत् ॥ द्वितीयांमातृकावर्णैराक्षीभ्यां
चतृतीयकाम् ॥ ४ ॥ यन्त्रराजमिदंरुसतंसर्वविश्वविमोहनम् ॥ धर्मकाम।

र्थफलदंशत्रून्दस्यून्निवारयेत् ॥ ५ ॥ कीर्त्तिकान्तिधरारोग्यरक्षाश्रीविजयप्रद
 म् ॥ पुत्रपौत्रप्रदंलोकेभूतवेतालनाशनम् ॥ ६ ॥ लिखितंभूर्जपत्रादौपूजितं
 चाभिमन्त्रितम् ॥ धारितंसर्वकामानांसिद्धिदंनात्रसंशयः ॥ ७ ॥ अभक्राय
 नदातव्यंनदेवब्राह्मणद्विषे ॥ अथान्यतकृष्णयन्त्रंतुसर्वोपद्रवनाशनम् ॥ ८ ॥
 लिखेत्ससाध्यंग्लौबीजंतच्चसम्यक्प्रवेष्टयेत् ॥ अष्टादशार्णमन्त्रेणपट्कोणंच
 तदूर्ध्वतः ॥ ९ ॥ कोणेषुविलिखेद्वर्णान्पत्राक्षरमनोस्तथा ॥ तद्बाह्येदिग्दलं
 कृत्वादशवर्णान्क्रमोऽलिखेत् ॥ १० ॥ गोपीजनवल्लभायस्वाहामन्त्रोदशाक्षरः ॥
 वृत्तद्वयान्तर्वीथ्यांतुकामबीजेनवेष्टयेत् ॥ ११ ॥ तद्बहिःषोडशदलंकेशरेषुस्व
 राल्लिखेत् ॥ दलेषुषोडशार्णेषुवर्णान्प्राग्वत्तथालिखेत् ॥ १२ ॥ द्वात्रिंशत्कद
 लंबाह्येकादिसान्तांश्चवर्णकान् ॥ तत्केशरेषुचालिख्यदलमध्येचपूर्ववत् ॥ १३ ॥
 द्वात्रिंशद्वर्णमन्त्रस्यलिखेद्वर्णान्स्ततोबहिः ॥ वृत्तद्वयान्तर्वीथ्यामांक्रांबीजा
 भ्यांप्रवेष्टयेत् ॥ १४ ॥ चतुरस्रद्वयेनाथतद्बाह्येष्टासूमालिखेत् ॥ अष्टार्णकै
 कवर्णन्तुमनुमेतंसुदुर्लभम् ॥ १५ ॥ चौरमारीभयहरंचतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ अ
 थातःसम्प्रवक्ष्यामिहनुमद्यन्त्रमद्भुतम् ॥ १६ ॥ पद्ममष्टदलंकृत्वाकर्णिका
 यांसमालिखेत् ॥ ससाध्यंप्रणवंतत्रकेशरेषुद्विशःस्वरान् ॥ १७ ॥ दलेषुवि
 लिखेद्वर्णाश्चतुरश्चतुरोमनोः ॥ नमोभगवतेतुभ्यमाञ्जनेयहनूमते ॥ १८ ॥
 खगपतङ्गाद्युपद्रवानाशयपदंवदेत् ॥ हुंफट्स्वाहारदाणोयंबहिर्वृत्तद्वयंचरेत् ॥
 १९ ॥ तदन्तरालवीथ्यांतुकादिक्षान्तांल्लिखेत्क्रमात् ॥ वृत्तद्वयंबहिःकृत्वात
 त्रमालामनुलिखेत् ॥ २० ॥ नमोभगवतेप्रोच्यवदेद्धनुमतेततः ॥ पवनात्मजायव
 देद्राघवप्राणसंवदेत् ॥ २१ ॥ प्रदायलक्ष्मणेत्युक्त्वादात्रेसीतापदंवदेत् ॥ २२ ॥
 दुःखविनाशनायेतिरावणेतिपदंततः ॥ दर्पघ्रायेतिसर्वेतिडेन्तोदुष्टविनाश
 नः ॥ २३ ॥ रिपुचौरव्याघ्रवराहकृमिचोच्चरेत्तथा ॥ पतङ्गादिदुष्टसत्त्वविनाशन
 पदंवदेत् ॥ २४ ॥ डेन्तंहुंफट् ततःस्वाहाद्व्यशीत्यर्णोमनुर्मतः ॥ तद्बहिश्च
 तुरसंचयन्त्रमेतद्विलेखयेत् ॥ २५ ॥ भूर्जैताम्रेथवावस्त्रेभित्तौपट्टेशिलातले ॥
 गोगलेवाथसंलेख्यंरोचनानाभिकेशरैः ॥ २६ ॥ रक्षःकृत्याग्रहादीनांपीडारोगा
 दिभीतिहृत् ॥ बालग्रहामयव्याघ्रभयाद्यंकमशोहरेत् ॥ २७ ॥ अथातोदक्षिणामू

तैर्यन्त्रं वक्ष्ये च मत्कृतम् ॥ कुर्यादष्टदलं पञ्चकर्णिकायां समालिखेत् ॥ २८ ॥
 साध्यनामस्वरालेख्याद्वन्द्वशः केशरेषु च ॥ ततश्चाद्यदले लेख्या अउमास्तारव
 र्णकाः ॥ २९ ॥ पत्रे द्वितीयेन मोभतृतीये गवते लिखेत् ॥ चतुर्थे दक्षिणा चेति मूर्त्त
 ये पञ्चमे लिखेत् ॥ ३० ॥ मध्ये मे वि लिखेत् षष्ठे सप्तमे द्यां प्रयेति च ॥ च्छस्वा हेत्यष्टमे
 पत्रे वृत्तयोरन्तरे ततः ॥ ३१ ॥ वीथ्यां कादिकवर्णाश्च तद्वाह्ये भूपुरं लिखेत् ॥
 चतुष्कोणे चतुर्थस्य वर्गस्य प्रथमाक्षम् ॥ ३२ ॥ चतुर्थे च द्वितीयं च तृतीयं वह्निको
 णतः ॥ लिखेच्चैवाष्टगन्धेन भूर्जैर्धार्य्य सदा गले ॥ ३३ ॥ पुत्रपौत्रप्रदं नृणा
 मायुः श्रीविजयप्रदम् ॥ कृत्यापस्मारभूतादिनाशनं सर्वकामदम् ॥ ३४ ॥ अथातः
 सम्प्रवक्ष्यामि यन्त्रं मृत्युञ्जयाभिधम् ॥ लिखेदष्टदलं पञ्चकर्णिकायां लिखेद्भु
 वम् ॥ ३५ ॥ तस्य मध्ये साध्यनामदिग्दलेषु चक्षुः लिखेत् ॥ विदिक् पत्रेषु सोलेख्यो
 बहिर्भूपुरमालिखेत् ॥ ३६ ॥ वंकारं तच्चतुर्दिक्षु उकारं विदिशा सुच ॥ यन्त्रं मृत्यु
 ञ्जयस्येदं जपहोमादिसाधितम् ॥ ३७ ॥ धृतं भूर्जैश्च वा कण्ठे वा हौकोष्ठे प्रकोष्ठके ॥
 ग्रहरोगविपादीनां नाशनं मृत्युभञ्जनम् ॥ ३८ ॥ कीर्त्तिध्यादीन् दिराकान्तिपु
 त्रदं नात्र संशयः ॥ एतच्च पूजयेन्नित्यमपमृत्युर्विनाशयति ॥ ३९ ॥ अथातः
 सम्प्रवक्ष्यामि यन्त्रं वादुकभैरवम् ॥ आलिख्याष्टदलं पञ्चकर्णिकायां समालि
 खेत् ॥ ४० ॥ श्रीं ह्रीं क्लीं क्षौं चाष्टदले द्विरावृत्त्या समालिखेत् ॥ वदुकायेत्यक्षरा
 णि बहिः षोडशपत्रके ॥ ४१ ॥ आपदुद्धारणायेति द्विर्वदेद्दुकाय ह्रीम् ॥ ले
 ख्य एकैकवर्णं यं बहिः षोडशपत्रके ॥ ४२ ॥ लिखेत् स्वरांश्च तद्वाह्ये द्वात्रिंश
 दलकं लिखेत् ॥ ककारादिसकारान्तान् बहिर्भूपुरमालिखेत् ॥ ४३ ॥ जयदं मुख
 दं वश्यं मृत्युदार्द्रियनाशनम् ॥ श्रीप्रदं दुस्तिव्याधिदुष्टग्रहानि कृन्तनम् ॥ ५४४ ॥

इति श्रीमहामायामहाकालानुमते मेरुतन्त्रेशिवमणीते दैवतयन्त्रं कृतं

नामत्रयस्त्रिंशः प्रकाशः ॥ ३३ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ ब्रूह्यकादशरुद्रस्य मन्त्रान् हनुमतो मम ॥ राक्षसानिहताये
 न त्वत्तो लब्धवरा अपि ॥ १ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ वक्ष्यामि तव देवेशि मन्त्रान् ह
 नुमतस्त्विह ॥ चातुर्युगांस्तानाकल्पसंस्थितान् सिद्धिदायकान् ॥ २ ॥ तत्रा

दौकथयिष्यामिमालामन्त्रं महाफलम् ॥ तारंचवाग्भवं लक्ष्मीं द्वीं द्वीं हुंच ससु
चरेत् ॥ ३ ॥ आद्यन्ताकृतिवेदाणीं बिन्दुरुद्रस्वरान्वितः ॥ हनुमतस्त्वाद्यकू
टमेतत्साधकउचरेत् ॥ ४ ॥ प्रकृत्याकृतिवेदाणीं बिन्दुरुद्रस्वरान्विताः ॥ द्विती
यकूटमेतत्स्यादाद्यन्तकृतवर्णकाः ॥ ५ ॥ विसर्गेन्द्रस्वरोपेतास्तृतीयकूटमु
च्यते ॥ आद्यन्तसिद्धाकृत्यब्धिवर्णैरीशस्वरान्वितैः ॥ ६ ॥ सानुस्वरैस्तूर्य्य
कूटमाध्यासौपञ्चमं मतम् ॥ तारोनमो हनुमते प्रकटेति पराक्रम ॥ ७ ॥ आक्रान्त
दिङ्मण्डलयशो वितानधवेति च ॥ लीकृतजगन्त्रितयवज्रदेहज्वलेति च ॥ ८ ॥
दग्निसूर्येति कोटीति समप्रभतनूरुह ॥ रुद्रावतारलङ्घेति पुरीदहनसंवदेत् ॥ ९ ॥
उदधिलङ्घनदशप्रोक्त्वा चाथ शिरःकृतान् ॥ तकसीताश्वासनेति वदेद्वायुसुते
ति च ॥ १० ॥ अञ्जनीगर्भसम्भूतश्रीरामलक्ष्मणावदेत् ॥ नन्दकरकपिसैन्यप्रकारे
तिततो वदेत् ॥ ११ ॥ सुग्रीवसख्यकारेति एति बालिनिवर्हणा ॥ कालनद्रो
णपर्वेति नोत्पादनपदं वदेत् ॥ १२ ॥ अशोकवनभीतुक्त्वादारणेति पदं वदेत् ॥
अक्षकुमारकच्छेति नवनेति पदं ततः ॥ १३ ॥ रक्षाकरसमूहेति विभेदनपदं वदे
त् ॥ ब्रह्मास्त्रेति ब्रह्मशक्तिग्रहणोक्त्वा चलक्ष्मण ॥ १४ ॥ शक्तिभेदविदारेति ए
विशल्यौषधीति च ॥ समानयनबालेति पदं वदेद्भानुमण्डल ॥ १५ ॥ असनो
ग्रमेघनादहोमविध्वंसनेति च ॥ इन्द्रजिह्वधकारेति एतिसीतेनिरञ्जक ॥ १६ ॥
राक्षसीसङ्घवीथ्यन्तेदारणेति वदेत्पदम् ॥ कुम्भकर्णादिवधकृत्परायणपदं वदे
त् ॥ १७ ॥ रामभक्तिदित्युक्त्वा वदेत्परपदं ततः ॥ समुद्रव्योमपदतः समुलङ्घ
नसंवदेत् ॥ १८ ॥ महासामर्थ्येति महातेजःपुञ्जविराजमा ॥ नस्वामिवचने
त्युक्त्वा सम्पादितार्जनेति च ॥ १९ ॥ संयुगेति सहायेति कुमारेति ग्रहावदेत् ॥
दीनां भीमपदान्ते तु शब्दोदयपदं वदेत् ॥ २० ॥ दक्षिणांशेति मार्त्तण्डमेरुप
र्वतवीथिका ॥ चलेति सकलेत्युक्त्वा मन्त्रागपदतो वदेत् ॥ २१ ॥ माचार्य्यम
मसर्वग्रहविनाशनसर्वच ॥ ज्वरोच्चाटनसर्वेति वदेच्च विषनाशन ॥ २२ ॥ स
र्वापत्तिपदान्ते तु निवारणपदं वदेत् ॥ सर्वदुष्टपदान्ते च निवर्हणपदं तथा ॥
२३ ॥ सर्वव्याघ्रादिपदतो वदेद्भयनिवारण ॥ सर्वशत्रुच्छेदनेति वदेन्ममपर
स्य च ॥ २४ ॥ त्रियुगेति पदान्ते तु नपुंस्त्रीति पदं वदेत् ॥ नपुंसकात्मकसर्वा

न्तेवदेज्जीवपदंततः ॥ २५ ॥ वशयद्वयमानयममाज्ञाकारकंवदेत् ॥ सम्पा
 दयद्वयंनानामुनिध्येयततोवदेत् ॥ २६ ॥ सर्वेतिममसम्प्रोच्यपरिवारान्ममे
 तिच ॥ २७ ॥ सेवकान्कुरुयुग्मंचसर्वशस्त्रास्त्रनंवदेत् ॥ विषान्विध्वंसयेति
 द्विरुक्ताह्वांत्रितयंवदेत् ॥ २८ ॥ हाहाहापाहिपाहीतिप्रागुक्कंकूटपञ्चकम् ॥
 विलोमेनवदेत्सर्वसर्वशत्रुहरंपरम् ॥ २९ ॥ वृत्तानिपरसैन्यानिक्षोभयद्वितयं
 मम ॥ सर्वकार्यजातमितिसाधयद्वितयंततः ॥ ३० ॥ सर्वदुष्टदुर्जनेतिमुखानि
 कीलयद्वयम् ॥ यंत्रयंत्रांयंत्रांहींहुंफट्पञ्चाग्निगोहिनी ॥ ३१ ॥ मालामन्त्रो
 हनुमतोनागनागशराक्षरः ॥ मुनिरस्येश्वरश्छन्दोनुष्टुब्देवोज्जनीसुतः ॥ ३२ ॥
 तारो नमो भगवतेचाञ्जनेयायहन्मनुः ॥ तारो नमो भगवतेशिरःस्याद्भद्रमूर्त्तये ॥
 ३३ ॥ तारो नमो भगवतेशिखावायुमुतायच ॥ अग्निगर्भायभद्रायकवचस्य
 मनुःस्मृतः ॥ ३४ ॥ तारो नमो भगवतेरामदूतायनेत्रके ॥ ब्रह्मास्त्रनिवारणाय
 नरवक्रास्त्रमन्त्रकः ॥ ३५ ॥ स्फटिकाभंस्वर्णकान्तिन्दिभुजञ्चकृताञ्जलिम् ॥
 कुण्डलद्वयसंशोभिमुखाम्भोजंस्मरेन्मुहुः ॥ ३६ ॥ पूजातुवैष्णवेपीठेशैवेवा
 चावृत्तिविना ॥ अयुतञ्चपुरश्चर्यारामस्याग्रेशिवस्यच ॥ ३७ ॥ घृतहोमःसह
 स्रंस्यात्तर्पणादिततश्चरेत् ॥ जितेन्द्रियश्चणकाशीहनुमच्छ्यानतत्परः ॥ ३८ ॥
 क्षुद्ररोगनिवृत्त्यर्थमष्टोत्तरशतंजपेत् ॥ महारोगादिशान्त्यर्थमष्टोत्तरसहस्रक
 म् ॥ ३९ ॥ सप्ताहंनियताहारोजपेन्निशिचराक्षसः ॥ ग्रहादयश्चनश्यन्ति
 तथासर्वेभिचारकाः ॥ ४० ॥ जयादिकाङ्क्षीत्वयुतंजपेन्निशियतासनः ॥ अ
 युतेनैवविच्छिन्नांसन्धिमाप्नोत्यसंशयम् ॥ ४१ ॥ लङ्कायादाहकंव्यायन्द्वाद
 शार्णमहामनुम् ॥ हौंबीजं सम्यगुच्चार्यपूर्वोक्कंकूटपञ्चकम् ॥ ४२ ॥ हनूमते
 नमोमन्त्रोरामचन्द्रोमुनिःस्मृतः ॥ जगतीछन्दोऽदिष्टंहनुमान्देवतामतः ॥
 ४३ ॥ बीजंतुपञ्चमंकूटंशक्तिराद्यंतुकूटकम् ॥ पद्बीजैःप्रथमैर्न्यासःपडङ्गोस्य
 प्रकीर्तितः ॥ ४४ ॥ मूर्द्धिभालेदृशोरास्येकण्ठेबाहौतथाहृदि ॥ कुक्षौनाभौ
 ध्वजेजान्वोःपादयोर्मनुवर्णकान् ॥ ४५ ॥ मूर्द्धिभालेमुखेहृत्केनाभावूर्वोश्च
 जङ्घयोः ॥ पादयोर्विन्यसेन्मन्त्रंपद्बीजानिपदद्वयम् ॥ ४६ ॥ बालार्कभं
 त्रिभुवनक्षोभकंसर्वराक्षसान् ॥ नादेनैवत्रासयन्तंसुग्रीवादिकसेवितम् ॥ ४७ ॥

मुन्दरंगमचरणध्यानंध्यायेत्समीरजम् ॥ यजेदष्टदलेपद्मेकेशरेष्वङ्गपूजनम् ॥
 ४८ ॥ रामभक्तोमहातेजाःकपिराजोमहाबलः । दोणाद्रिहारकोमेरुपीठकार्चन
 कारकः ॥ ४९ ॥ दक्षिणाशाभास्करश्चसर्वविघ्ननिवारकः ॥ एवंपत्रेषुनामानि
 पूजयेच्चदलाग्रतः ॥ ५० ॥ सुग्रीवमङ्गदंनिलंजाम्भवन्तंतथानलम् ॥ सुषेणंदि
 विदंचैवभूपुरेदिक्पतीनपि ॥ ५१ ॥ तदबाह्येचतदस्त्राणिजपेदर्कसहस्रकम् ॥
 दशांशंजुहुयाद्भीहीन्ययोदध्याज्यसंयुतम् ॥ ५२ ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीप्रयो
 गानाचरेत्तथा ॥ कदलीबीजपूराप्रफलैर्हुत्वासहस्रकम् ॥ ५३ ॥ द्वाविंशति
 ब्रह्मचारीविप्रान्सम्भोजयेत्ततः ॥ एवंकृतेमहाभूतविषचौराद्युपद्रवाः ॥ ५४ ॥
 नश्यन्तिक्षणमात्रेणविद्विष्टग्रहदानवाः ॥ अष्टोत्तरशतेनाभिमन्त्रितंविषना
 शनम् ॥ ५५ ॥ रात्रौनवशतंमन्त्रंजपेद्दशदिनावधि ॥ योनरस्तस्यनश्यन्ति
 राजशत्रुप्रभीतयः ॥ ५६ ॥ अभिचारेतुभूतोत्यज्वरेतन्मन्त्रमन्त्रितैः ॥ भस्मभिः
 सलिलैर्वापिताडयेज्ज्वरिणंकुधा ॥ ५७ ॥ दिनत्रयाज्ज्वरान्मुक्तःसुखंसंलभते
 नरः ॥ तन्मन्त्रितौषधंजग्ध्वानीरोगोजायतेध्रुवम् ॥ ५८ ॥ तन्मन्त्रितंपयःपी
 त्वायोद्धुङ्गच्छन्मनुंजपेत् ॥ तज्जप्तभस्मलिप्ताङ्गःशत्रुसङ्घैर्नबाध्यते ॥ ५९ ॥
 सूर्यास्तमयमारभ्यजपेत्सूर्योदयावधि ॥ कीलकंभस्मचादायसप्ताहावधिसं
 युतम् ॥ ६० ॥ निखनेद्भस्मकीलौतुविद्विषांद्धार्यलक्षितः ॥ विद्वेषाद्वयमाप
 न्नाःपलायन्तेऽरयोचिरात् ॥ ६१ ॥ अभिमन्त्रितभस्माम्बुदेवचन्दनसंयुतम् ॥
 दीयतेतुयदायस्मैसतदातस्यदासवत् ॥ ६२ ॥ क्रूराःस्वयंतुचौराद्याभवन्तिवि
 विधावराः ॥ ईशानदिशिभूलेनभूतांकुरातगोःशुभाम् ॥ ६३ ॥ अंगुष्ठमात्रां
 प्रतिमांसंविधायहनूमतः ॥ प्राणसंस्थापनंकृत्वातिन्दूरैःपरिपूज्यच ॥ ६४ ॥
 गृहस्याभिमुखीद्धारेनिखनेन्मन्त्रमन्त्रिताम् ॥ संजायन्तेकदाचित्रगेहेतस्मि
 न्नुपद्रवाः ॥ ६५ ॥ प्रत्यहंधनपुत्राद्यैरेधतेतद्गृहंचिरम् ॥ निशिशमशानभूमि
 स्थमृत्स्नयावापिभस्मना ॥ ६६ ॥ शत्रोःप्रतिकृतिंकृत्वाहदिनामसमालिखेत् ॥
 कृतप्राणप्रतिष्ठान्तांभिन्द्याच्छस्त्रैर्मनुंजपेत् ॥ ६७ ॥ मन्त्रान्तेप्रोक्षरेच्छत्रोर्नाम
 च्छिन्धिचभिन्धिच ॥ मारयेतिचतस्यान्तेदन्तैरोष्ठंनिपीडयच ॥ ६८ ॥ एवं
 सप्तदिनंकुर्वन्हन्याच्छत्रून्त्रयसंशयः ॥ अर्द्धचन्द्राकृतौकुण्डेस्थगिडलेवाहुतंचरे

हिष्टः सर्वरोगविनाशकः ॥ ६१ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि चन्द्रेणोपासितम् मनुम् ॥
 वदेन्नमो भगवते राक्षसेतिकुरेति च ॥ ६२ ॥ दानवानलदिव्यार्ककोटिज्वर
 प्रभेति च ॥ रंतुरुहं भीमनादवदेन्मम परस्य च ॥ ६३ ॥ दुष्टदुर्जनमोहाय वदे
 त्कारकवादिवि ॥ वादिद्वेषकारकेतिकार्य्यभञ्जकसंवदेत् ॥ ६४ ॥ कुरुप्रकृति
 केत्युक्ता प्रवृत्तमुदमुचरेत् ॥ कोपावेशेन हत्वेति चामुकान्वैसमुचरेत् ॥ ६५ ॥ दू
 रस्थेति समीपस्थांस्ततो भूतमवीति च ॥ प्वद्वर्त्तमानान् पुंस्त्रीनपुंसकान् पदमुचरे
 त् ॥ ६६ ॥ चातुर्वर्णाक्षणेनेतिसत्वरं हनयुग्मकम् ॥ दहसंहारयद्विर्द्विर्मो
 हयपदं वदेत् ॥ ६७ ॥ शमयद्विर्द्वेषयद्विर्वदेत् सर्पालमूपकम् ॥ वत्सयः पदमुच्चा
 र्य्यप्राणिनः पदमुचरेत् ॥ ६८ ॥ द्विर्विचं ययहिलिद्विर्द्विर्मूकम् पराजय ॥
 बन्धयद्विः पातयद्विर्ममेति च परस्य च ॥ ६९ ॥ दासीभूतं वदेद्वेधा सम्पादय
 त्रिधा त्रिधा ॥ द्वांद्वं त्रिधा च फट्स्वाहायन्त्रोयं समुदीरितः ॥ १०० ॥ अथातः
 सम्प्रवक्ष्यामि मङ्गलोपासितं मनुम् ॥ वदेन्नमो हनुमते महाबलपराक्रम ॥ १ ॥
 मम परस्य च भूतवदेत्येतपि शाचशा ॥ किनीडा पदमुच्चार्य्य किनीयक्षिणिका च
 पू ॥ २ ॥ तनामारी महामारी कृत्याय चेत्येति राक्षस ॥ वदेद्वैरवेतालग्रहेति ब्र
 ह्मराक्षसा ॥ ३ ॥ दिक्जातकूरवन्धान्क्षणेन हनयुग्मकम् ॥ भञ्जयद्वितयं
 प्रोच्य वदेद्वेधानिरासय ॥ ४ ॥ द्वेधा वारय बन्धद्वितुदसूदद्वयंद्वयम् ॥ धनुद्वे
 धामोचयद्विर्मामेनं च पदं वदेत् ॥ ५ ॥ रक्तरक्ता महामोहेश्वर रुद्रावतारहा ॥ हा
 हा द्वांद्वं त्रिधा द्वांद्वं फट्स्वाहाय मुदितो मनुः ॥ ६ ॥ अथातः सम्प्रवक्ष्यामि बुधेनो
 पासितं मनुम् ॥ नमो हनुमते प्रोच्य त्रैलोक्यक्रमेति च ॥ ७ ॥ सर्वशत्रूंश्च
 तुर्वर्णसम्भवानिति चोचरेत् ॥ पुंस्त्रीनपुंसकान् भूतभविष्यद्वर्त्तमोचरेत् ॥ ८ ॥
 नान्दूरस्थसमीपस्थान्नानानामपदं लिखेत् ॥ तथा सङ्करजातिजातान् पदं चैव
 समुचरेत् ॥ ९ ॥ कलत्रपुत्रमित्रेति भृत्यबन्धुमुहत्पदम् ॥ समतापुरुशक्तीति स
 मेतान्धनरावदेत् ॥ १० ॥ ज्यादिसम्पत्ति युतान् राजराजेति पुत्रसे ॥ यकान् म
 न्त्रिसचिवसखीनुक्तात्यन्तिकान्क्षणात् ॥ ११ ॥ वदेदधिपतिं मां च कुरुद्वयप
 दंततः ॥ नानोपायैर्मारयद्विः शत्रूञ्छेदयच्छेदय ॥ १२ ॥ भूतसङ्घैः सहेत्युक्ता
 वदेद्वक्ष्यभक्षय ॥ भिन्धिभिन्धि च मम प्रोच्य त्वग्निना ज्वालयद्वयम् ॥ १३ ॥

दाहयद्वितयंप्रोच्यवदेदक्षकुमारवत् ॥ पादतलाक्रमणेनतनुंचैवशिलातले ॥
 १४ ॥ व्यात्रोटयघातयद्विर्द्धिर्वन्धयपदंवदेत् ॥ क्रुधाचेतिपदंप्रोच्यनखैर्द्धेधा
 विदारय ॥ १५ ॥ देशादस्मादितिप्रोच्यवदेदुच्चाटयद्वयम् ॥ द्विर्ध्वमयत्रास
 यद्विर्वदेत्पश्चाद्भयातुगन् ॥ १६ ॥ विसंज्ञान्सद्यउच्चार्यद्धेधाकुरुपदंवदेत् ॥
 भस्मीभूतांस्ततोद्धेधावदेदुत्पाटयेतिच ॥ १७ ॥ भक्तजनवत्सलेतिसीताशो
 कापहारक ॥ सर्वत्रमांवदेदेनंरक्षरक्षचहापुनः ॥ १८ ॥ हाहाहुंहुंत्रिधादिः
 फट्स्वाहान्तोमनुरीरितः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिगुरुणोपासितंमनुम् ॥ १९ ॥
 नमोहनुमतेप्रोच्यवदेन्ममपरस्यच ॥ महाभयानिसर्वेतिव्याघ्रतस्करसंवदेत् ॥
 २० ॥ ज्वालाग्निविपुजङ्घेतिमस्थावरमहेतिच ॥ कृत्रिमोपविषमहासंग्रामेच
 पदंवदेत् ॥ २१ ॥ दुष्टवादेविवादेचशत्रोःकामान्हरद्वयम् ॥ द्विर्घासयत्रोट
 यद्विर्ध्वयस्तम्भयद्विधा ॥ २२ ॥ कण्डयत्रोटयद्विर्द्धिर्वानरक्षमसंवदेत् ॥ महा
 वीरेतिमामेनंरक्षरक्षत्रिधात्रिधा ॥ २३ ॥ हाहुंद्धेत्रिश्चफट्स्वाहाप्रोक्तोयंमनु
 सत्तमः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिशुक्लेणाराधितंमनुम् ॥ २४ ॥ तारोनमोहनु
 मतेवदेत्सर्वग्रहानिति ॥ भूतेतिचभविष्यच्चवर्तमानान्पदंवदेत् ॥ २५ ॥
 दूरस्थांश्चसमीपस्थान्सर्वकालंवदेत्पदम् ॥ उच्चाटयद्वयंप्रोच्यपरेतिचबलानि
 च ॥ २६ ॥ क्षोभयद्वितयंसर्वकार्याणिसाधयद्विधा ॥ ह्रांहींह्रंदित्रयंफट्च
 स्वाहान्तोयंमनुर्मतः ॥ २७ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिशनिनाराधितंमनुम् ॥
 परकृतयन्त्रमन्त्रपराहंकारसंवदेत् ॥ २८ ॥ भूतप्रेतपिशाचेतिसर्वज्वरपरेतिच ॥
 दृष्टिर्गोगादिकान्प्रोच्यद्विस्त्रासयनिवारय ॥ २९ ॥ बन्धवन्धयचद्धेधाइलवुचि
 लवुवदेत् ॥ कुयन्त्राणिसर्वदुष्टवाचंहुंफट्दहाङ्गना ॥ ३० ॥ इत्येवायंमनुःप्रो
 क्तस्तर्वापत्तिनिवारकः ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिराहुणोपासितंमनुम् ॥ ३१ ॥
 नमोभगवतेप्रोच्यवदेद्धनुमतेपदम् ॥ पवनात्मजायेतिराघवप्राणसमायतु ॥
 ३२ ॥ लक्ष्मणप्राणदात्रेचसीताशोकविनाशकः ॥ डेन्तोरावणदर्पघ्नोडेन्तः
 सर्वपदंवदेत् ॥ ३३ ॥ दुष्टविनाशनायेतिरिपुचौरपदंवदेत् ॥ व्याघ्रवराहकृत्ये
 तिचान्तकायपदंवदेत् ॥ ३४ ॥ दुष्टसत्त्वविनाशेतिनायहुंफट् हुताङ्गना ॥
 उक्तोयंमनुराजस्तुलक्ष्मीविद्याजयप्रदः ॥ ३५ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्यामिकेतुनो

पासितम्भनुम् ॥ नमोभगवतेप्रोच्यवदेद्धनुमतेपदम् ॥ ३६ ॥ चोररिपुकृमि
 खगपतङ्गादीन्समुच्चरेत् ॥ उच्चाटयहुंफट्चस्वाहान्तोमनुरीरितः ॥ ३७ ॥
 रामचन्द्रोमुनिश्चैषांगाथाछन्दःप्रकीर्तितम् ॥ महावीरोत्रहनुमान्देवतासम्प्र
 कीर्तिता ॥ ३८ ॥ नवमंकूटमुद्दिष्टंबीजंशक्तिस्तथाष्टमम् ॥ एकदशकूटपूर्वना
 मन्यासंसमाचरेत् ॥ ३९ ॥ डेन्तंनामतथांगुष्ठादिकेचापिषडङ्गकम् ॥ हनुमा
 न्रामदूतश्चलक्ष्मणप्राणदायकः ॥ ४० ॥ अञ्जनीसूनुस्त्येवसीताशोकविना
 शनः ॥ नेत्रान्तमेवंकृत्वातुलङ्काप्रासादभञ्जकः ॥ ४१ ॥ अर्कास्तमयमारभ्य
 यावत्सूर्योदयोभवेत् ॥ तावन्मन्त्रं जपेद्वात्रौकार्यमुद्दिश्यमन्त्रवित् ॥ ४२ ॥
 सप्ताहाज्जायतेसिद्धिर्वायुपुत्रप्रसादतः ॥ दशवासरपर्यन्तराजशत्रुभयंहरे
 त् ॥ ४३ ॥ ओषधावसरेमन्त्रं दशवारं जपेद्बुधः ॥ तेनाभिमन्त्रितं दत्तं सर्वसफल
 तां व्रजेत् ॥ ४४ ॥ भस्माभिमन्त्रितं यस्य देहे चन्दनमिश्रितम् ॥ चर्चितं परवाधा
 दितस्य नश्यत्यसंशयम् ॥ ४५ ॥ सवश्योजायतेनूनं प्राणैरपि धनैरपि ॥ दासतां
 याति देवोपि मनुष्येषु च का कथा ॥ ४६ ॥ क्रूरसत्त्वानि सर्वाणि वश्येदमुना ख
 लु ॥ प्रकारेण महावीरज्वरितः शान्तितामियात् ॥ ४७ ॥ बन्धमुक्त्वौ जपेन्मन्त्रं
 रात्रौ रात्रौ न संशयः ॥ द्वादशार्णप्रयोगांश्च निखिलांस्तत्र कारयेत् ॥ ४८ ॥
 संस्तम्भने तु यवो माषान्यग्रोधस्य फलानि च ॥ शाल्मलीकुमुमंतालं हरिद्रामल
 कीफलम् ॥ ४९ ॥ मधुरत्रयसंयुक्तं यथा लाभं तु होमयेत् ॥ उच्चाटार्थं निशि हुने
 च्छेप्मान्तकविभीतकान् ॥ ५० ॥ अष्टोत्तरशतं रात्रौ कार्यमिष्टं च सिद्ध्यति ॥
 वश्यार्थं होमयेद्द्राक्षामपूपानि च गुग्गुलुम् ॥ ५१ ॥ विद्वेषे कटुतैलेन संयुक्तं हिं
 गुहोमयेत् ॥ पञ्चखाद्यैर्नालिकेरैरिक्षुभिः कदलीफलैः ॥ ५२ ॥ सर्वसन्तोषकृद्धो
 मोमधुगत्रितयान्वितैः ॥ सौभाग्यार्थं तु काशमीरकस्तूर्णीत्वक्समीरणैः ॥ ५३ ॥
 पत्रागुरुनलैर्मासीजातीपत्रफलैस्तथा ॥ धतूरफलपुष्पाणिसमिधोमोहने स्मृ
 ताः ॥ ५४ ॥ अयान्यं सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रमष्टादशाक्षरम् ॥ नमोभगवतेप्रोच्य
 आञ्जनेयाय संवदेत् ॥ ५५ ॥ महाबलाय स्वाहेति मुनिरस्येश्वरः स्मृतः ॥ छ
 न्दोनुष्टुब्देवता तु हनुमान् हं च बीजकम् ॥ ५६ ॥ स्वाहाशक्तिश्चाञ्जने योरुद्र
 मूर्तिः सुरोमतः ॥ अग्निगर्भो रामदूतो ब्रह्मास्त्रविनिवारकः ॥ ५७ ॥ दिरावृ

त्यापडङ्गानितथांगुष्ठादिपुन्यसेत् ॥ तप्तकाञ्चनसंकाशं हृदये हृदयाञ्जलिम् ॥
 ५८ ॥ किरीटिनं कुण्डलिनं ध्यायेद्भानरनायकम् ॥ वैष्णवे पूजयेत्पीठे द्वादशा
 णोक्त्व तर्जनीना ॥ ५९ ॥ अयुतं प्रजपेन्मन्त्रं दशांशं जुहुयात्तिलैः ॥ विप्रसन्तर्प
 णाय तु प्राग्वत्सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ६० ॥ जितेन्द्रियो न कृभोजी प्रत्यहं साष्टकं श
 तम् ॥ जपित्वा क्षुद्ररोगेभ्यो मुच्यते दिवसत्रयात् ॥ ६१ ॥ भूतप्रेतपिशाचादि
 नाशायैवं समाचरेत् ॥ महारोगनिवृत्त्यै तु सहस्रं त्रिदिनं जपेत् ॥ ६२ ॥ यता
 शनो युतं नित्यं जपेच्छायन्कपीश्वरम् ॥ राक्षसौघं विनिघ्नन्तमचिराज्जयति
 द्विपः ॥ ६३ ॥ सुग्रीवेण समं रामं मेलयन्तं स्मरन्कपिम् ॥ प्रजप्यायुतमात्रं तु स
 न्धिकुर्याद्विरुद्धयोः ॥ ६४ ॥ लङ्कां दहन्तं तं ध्यायेद्युतं प्रजपेन्मनुम् ॥
 शत्रूणां प्रदहेद्ग्रामानचिरादेव साधकः ॥ ६५ ॥ प्रयाणसमये ध्यायन् हनुमन्तं
 मनुं जपेत् ॥ यो यातिसोचिरात्स्वेष्टं साधयित्वा गृहं व्रजेत् ॥ ६६ ॥ यः कपीशं
 सदा गेहे पूजयेज्जपतत्परः ॥ आयुर्लक्ष्म्यः प्रवर्धन्ते तस्य नश्यन्त्युपद्रवाः ॥
 ६७ ॥ अथान्यं सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रमष्टाक्षरं परम् ॥ षट्दीर्घयुक्ता हल्लेखा प्रणवेनै
 व सम्पुटा ॥ ६८ ॥ अष्टाणो यं हनुमतो मन्त्रराजः प्रकीर्तितः ॥ षट्दीर्घयुक्ता बीजे
 न पठन् विधिरीरितः ॥ ६९ ॥ ध्यानपूजाजपाद्यत्र सर्वस्याद्द्वादशार्णवत् ॥
 एतत्प्रभावाज्जटिति चाधिव्याधिविवर्जितः ॥ ७० ॥ अथान्यं सम्प्रवक्ष्या
 मि मालामन्त्रं वदेद्भुवम् ॥ वज्रकायवज्रतुण्डवदेत्कपिलपिङ्गल ॥ ७१ ॥
 ऊर्ध्वकेशमहावेतिलरक्तमुखकीर्त्तयेत् ॥ तडिज्जिह्वमहारौद्रदंष्ट्रोत्कटकहृदय
 म् ॥ ७२ ॥ करालिने महादृढप्रहारिन्नितिकीर्त्तयेत् ॥ लङ्केश्वरवधायान्ते
 महासेतुपदन्ततः ॥ ७३ ॥ बन्धान्ते च महाशैलप्रवाहगगने चर ॥ एह्येहि
 भगवन् प्रोच्य महाबलपराक्रम ॥ ७४ ॥ भैरवाज्ञापय प्रोच्य एह्येहीति पदं वदेत् ॥
 महारौद्रपदं प्रोच्य दीर्घपुच्छेन वेष्टयेत् ॥ ७५ ॥ वैरिणम्भञ्जयद्वन्द्वं हुंफट् चायं ध्रु
 वादिकः ॥ बाणनेत्रेन्दुवर्णो त्रिमालामन्त्रोऽखिलेष्टदः ॥ ७६ ॥ एवमाराध
 नं प्रोक्त्वा रुद्रस्यैकादशस्य तु ॥ अतः परम्प्रवक्ष्यामि कार्त्तवीर्यार्जुनस्य च ॥ ७७ ॥
 इति श्रीमहाभयामहाकालानुमते मेरुतन्त्रे शिवप्रणीते हनुमन्मन्त्रकथनं नाम चतुस्त्रिंशत्प्रकाशः ३४ ॥

श्रीशिवउवाच ॥ शृणुदेविप्रवक्ष्यामिसर्वतन्त्रेषुगोपितान् ॥ पञ्चाम्रायग
तान्मन्त्रानर्जुनस्यब्रवीमिते ॥ १ ॥ धर्मपादाग्रभेदेनदेव्याम्रायाःप्रकीर्तिताः ॥
धर्मादीनांपादभेदादेवितुल्यंब्रवीमिते ॥ २ ॥ लोकानिन्द्यस्त्वेकपादःशास्त्रानि
न्योद्विपाद्भवेत् ॥ त्रिपादद्वयोरनिन्द्यस्तुभक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥ ३ ॥ सालो
क्यमेकपात्प्रोक्तंसामीप्यन्तुद्विपात्स्मृतम् ॥ सारूप्यम्यादहीनःस्यात्सायुज्यम्पू
र्णमुच्यते ॥ ४ ॥ देहाभिमाननाशेनलिङ्गदेहविनाशनम् ॥ तेनकालस्वरू
पत्वंतत्कैवल्यम्प्रकीर्तितम् ॥ ५ ॥ यथोक्ताम्रायसेवाभिर्ह्यभन्तेतत्परम्पदम् ॥
हीनसेवातूत्तमानांरासभारोहणंयथा ॥ ६ ॥ अथेष्टदान्मनून्वक्ष्येकार्तवीर्या
र्जुनस्यच ॥ यःसुदर्शनचक्रस्यावतारःक्षितिमण्डले ॥ ७ ॥ वह्नितायुतारौ
द्रीलक्ष्मीरग्नीन्दुशान्तियुक् ॥ वेधाधरेन्दुशान्त्याढ्योनिद्राधीशाग्निविन्दुयु
क् ॥ ८ ॥ पाशोमायांकुशम्पद्मावर्मास्त्रेकार्तवीर्यपदम् ॥ रेफोविन्दःसोनन्तो
वह्निजौकर्णसंस्थितौ ॥ ९ ॥ मेषःसर्दीर्घपवनोमनुरुक्तोहृदन्तकः ॥ ऊनविंश
तिवर्णोयन्तारादिर्नखवर्णकः ॥ १० ॥ दत्तात्रेयोमुनिश्चास्यच्छन्दोनुष्टुबुदा
हतम् ॥ कार्तवीर्यार्जुनोदेवोबीजंशक्तिध्रुवश्चहृत् ॥ ११ ॥ फ्राञ्जामितिस्या
द्दयंक्लींभीमितिशिरःस्मृतम् ॥ ऊंशिशिखामाख्याताक्रौंश्रींकवचमीरित
म् ॥ १२ ॥ हुंफडसंसमाख्यातंशेषेणव्यापकश्चरेत् ॥ हृदयेजठरेनाभौजघने
गुह्यदेशके ॥ १३ ॥ दक्षपादेवामपादेसक्थिन्जानुनिजंघयोः ॥ विन्यसेद्वी
जदशकम्प्रणवद्वयमध्यगम् ॥ १४ ॥ ताराद्यान्त्रयोऽर्णान्मस्तकेचललाट
के ॥ भ्रुवोःश्रुत्योस्तथैवाक्षणोर्नसिवक्त्रेगलेंसयोः ॥ १५ ॥ सर्वमन्त्रेणसर्वाङ्गे
व्यापकश्चततश्चरेत् ॥ सर्वेष्टसिद्धयेध्यायेत्कार्तवीर्यार्जुनेश्वरम् ॥ १६ ॥
प्रभाकररुचिःस्वर्णकण्ठमालाविराजितः ॥ ध्येयोरक्तांशुकोष्णीपीनानाकल्प
विराजितः ॥ १७ ॥ सहस्रार्धभुजैर्वाणान्सहस्रार्धैर्वनूपिच ॥ दधदुंकारशब्दै
श्चत्रासिताखिलदुर्जयः ॥ १८ ॥ स्यन्दनेचसमारूढःसप्तदीपधरापतिः ॥

१ क्रौं च्रीं क्लीं भ्रं ज्रां ह्रीं क्रौं थीं हुंफड कार्तवीर्यार्जुनाय नमः यह उन्नीसअक्षरका
मंत्र है और इसके प्रथम अंकार के मिलाने से बीस अक्षर होते हैं जैसे अं क्रौं च्रीं
क्लीं इत्यादि ॥

भूपालमुकुटाघृष्टपादपद्मो कुलोचनः ॥ १९ ॥ स्थूलकायोतिभीष्मश्च भक्तवत्स
 लसत्तमः ॥ वैष्णवेतुयजेत्पीठेपद्मं दशदलं चरेत् ॥ २० ॥ तस्याङ्गमूर्तयः पञ्च
 कर्णिकायाम्प्रपूजयेत् ॥ अग्नीशासुरवायव्यकोणेषु हृदयादिकः ॥ २१ ॥
 अम्नाप्यपि चतुर्दिक्षु पञ्चताः स्फटिकोज्ज्वलाः ॥ खड्गचर्मधराध्येयाश्चन्द्राभा
 अङ्गमूर्तयः ॥ २२ ॥ षट् कोणेषु षडङ्गानिततो दिक्षु विदिक्षु च ॥ चौरमदविभञ्जन
 म्मारीमदविभञ्जनम् ॥ २३ ॥ अरिमदविभञ्जनन्दैत्यमदविभञ्जनम् ॥ दुःखना
 शं दुष्टनाशं दुरितामयनाशकौ ॥ २४ ॥ दिक्चष्टशक्तयः पूज्याः प्राच्यादिषु सि
 तप्रभाः ॥ क्षेमङ्करी वश्यकरी श्रीकरी च यशस्करी ॥ २५ ॥ आयुः करी तथा प्रज्ञाक
 री विद्या करी पुनः ॥ धनकर्यष्टमी पश्चाच्छोभेशा अस्त्रसंयुताः ॥ २६ ॥ चतुर्ल
 क्षं जपेन्मन्त्रं होमः कार्यः पयोन्धसा ॥ तिलाज्यतण्डुलैर्वापि पुरश्चर्या विधान
 तः ॥ २७ ॥ तर्पणादिततः कुर्यान्मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ प्रयोगानपि कुर्वी
 त शृणुतान धुनेश्वरि ॥ २८ ॥ अथातो दक्षिणे मार्गे वक्ष्यते काम्यपूजनम् ॥
 शुद्धभूमावष्टगन्धैर्लिखेद्यन्त्रं तदुच्यते ॥ २९ ॥ लिखेद्दशदलम्पद्मं कर्णिका
 यां समालिखेत् ॥ फ्रोंक्लीं अं ऐं च पत्रेषु प्रणवाद्यानि संलिखेत् ॥ ३० ॥ मन्त्रस्य
 नवबीजानिततः पत्रान्तरेषु च ॥ अमादिदशवर्णाश्च केशरेषु समालिखेत् ॥
 ३१ ॥ शपसहान्स्वरांश्चापितदग्रे च लिखेत् पुनः ॥ वेष्टयेत्कादिकैर्वर्णैः शेषैः स
 हविर्जितैः ॥ ३२ ॥ तद्वाह्ये चतुरस्रे तु वेष्टयेद्भूतवर्णकैः ॥ पञ्चह्रस्वाः पञ्चदी
 र्घा एकाराद्याश्च पञ्च च ॥ ३३ ॥ पञ्चवर्गाः पञ्चयाद्याः पसहाश्च लक्षौ क्रमात् ॥
 स्तम्भेने पार्थिवैरौष्यैः शान्तौ वश्ये च तैजसैः ॥ ३४ ॥ उच्चाटने वायवायैर्विद्वेषे वा
 पिनाभसैः ॥ मारणे तैजसैः शान्तौ वाय्वैः पुष्टौ च पार्थिवैः ॥ ३५ ॥ अस्मिन्य
 न्त्रे तोयपूर्णघटे भूपं प्रपूजयेत् ॥ कुम्भं स्पृष्ट्वा जपेन्मन्त्रं सहस्रं तेन सेचयेत् ॥ ३६ ॥
 सम्यक्साध्यं तदा सस्यात्पुत्रवान् रोगवर्जितः ॥ यशस्वी दीर्घजीवी च सत्कल
 त्रानुरञ्जकः ॥ ३७ ॥ वाक्सिद्धश्चापितेजस्वी प्रतापी विजितेन्द्रियः ॥ शत्रू
 पदवमापन्ने ग्रामे वा पुटभेदने ॥ ३८ ॥ संस्थापयेद्दिदं मन्त्रं वैरिभीतिनिवृत्तये ॥
 काम्यहोमं प्रवक्ष्यामि संख्याकार्यानुसारतः ॥ ३९ ॥ सर्पपारिष्टलशुनकार्पासै
 र्मार्यते रिपुः ॥ धत्तुरैस्तभ्यते निम्बैर्दण्ड्यते वश्यते म्बुजैः ॥ ४० ॥ उच्चाट्यते विभी

तस्यसमिद्धिःखदिरस्यच ॥ यवैर्हुतैःश्रियःप्राप्तिस्तिलैराज्यैरघक्षयः ॥ ४१ ॥ ति
लतण्डुलसिद्धार्थलाजैर्वश्योनृपोभवेत् ॥ अपामार्गार्कदूर्वाणांहोमोलक्ष्मीप्र
दोघनुत् ॥ ४२ ॥ स्त्रीवश्यकृत्प्रियंगूनांगुगुलोभूतशान्तिदः ॥ अश्वत्थोदुम्ब
रस्रक्षवटविल्वसमुद्रवाः ॥ ४३ ॥ समिधोलभतेहुत्वापुत्रानायुर्वनंसुखम् ॥ सर्प
कञ्चुकसिद्धार्थधत्तूरस्यफलानिच ॥ ४४ ॥ हुत्वालवणमिश्राणिचोरनाशःप्रजा
यते ॥ रोचनागोमयैःस्तम्भोभूपाप्तिःशालिभिर्हुतैः ॥ ४५ ॥ अथातःसम्प्रवक्ष्या
मिकार्त्तवीर्यमनोभिदः ॥ एकोनविंशत्यर्णोयंतारादिर्नखवर्णकः ॥ ४६ ॥
कार्तवीर्यार्जुनंडेन्तमन्तेचनमसान्वितम् ॥ स्वबीजाद्योदशाणोसावन्येनव
शिवाक्षराः ॥ ४७ ॥ आद्यबीजद्वयेनासौद्वितीयोमन्त्रैरितः ॥ स्वकामाभ्यां
तृतीयोसौस्वभ्रंभ्यांतुचतुर्थकः ॥ ४८ ॥ स्वपाशाभ्यांपञ्चमोसौषष्ठःस्वेनचमा
यया ॥ स्वांकुशाभ्यांसप्तमःस्यात्स्वरमाभ्यामथाष्टमः ॥ ४९ ॥ स्ववाग्भवा
भ्यांनवमोवर्माभ्यांतथान्तिमः ॥ एतेषुमन्त्रवर्येषुस्वानुकूलंमनुंभजेत् ॥
५० ॥ एषामाद्येविराट्छन्दोन्येषुत्रिष्टुबुदाहतम् ॥ दशमन्त्राइमेप्रोक्तायदा
स्युःप्रणवादिकाः ॥ ५१ ॥ तदादिमःशिवार्णःस्यादन्येतुद्वादशाक्षराः ॥ एवं
विंशतिमन्त्राणायजनंपूर्ववन्मनोः ॥ ५२ ॥ त्रिष्टुप्छन्दस्तदाद्येस्यादन्येषु
जगतीमता ॥ दीर्घाढ्यमूलबीजेनकुर्यादेपांपडङ्गकम् ॥ ५३ ॥ तारोहत्कार्त
वीर्यार्जुनायवर्मास्रठद्वयम् ॥ चतुर्दशाणोमन्त्रोयमस्येज्यापूर्ववन्मता ॥ ५४ ॥
भूनेत्रसप्तनेत्राक्षिवर्णैरस्याङ्गपञ्चकम् ॥ तारोहद्भगवान्डेन्तःकार्तवीर्यार्जुन
स्तथा ॥ ५५ ॥ वर्मास्राग्निप्रियामन्त्रःप्रोक्तोष्टादशवर्णवान् ॥ त्रिवेदसप्तयु
ग्माक्षिवर्णैःपञ्चाङ्गकंमनोः ॥ ५६ ॥ नमोभगवतेश्रीतिकार्तवीर्यार्जुनायच ॥
सवदुष्टन्तकायेतितपोबलपराक्रमः ॥ ५७ ॥ परिपालितसप्तान्तेद्वापायसर्वरा
पदम् ॥ जन्यचूडामणान्तेयेसर्वशक्तिमतेततः ॥ ५८ ॥ सहस्रबाह्वेप्रान्तेवर्मा
स्नान्तोमहामनुः ॥ त्रिषष्टिवर्णवान्प्रोक्तःस्मरणात्सर्वसिद्धिकृत् ॥ ५९ ॥ रा
जन्यचक्रवर्त्तीचवीरःशूरस्तृतीयकः ॥ माहिष्मतीपतिःपश्चाच्चतुर्थःसमुदीरि
तः ॥ ६० ॥ रेवाम्बुपरितृप्तश्चकारागेहप्रबाधित ॥ दशास्यश्चेतिषड्भिः
स्यात्पदैरेतैःषडङ्गकम् ॥ ६१ ॥ सिञ्च्यमानंयुवतिभिःक्रीडन्तंनर्मदाजले ॥
हस्तैर्जलौघंरुन्धन्तंध्यायेन्मत्तंनृपोत्तमम् ॥ ६२ ॥ एवंध्यात्वायुतंमन्त्रंजपेद

न्यत्तुपूर्ववत् ॥ पूर्ववत्सर्वमेतस्यसमाराधनमीरितम् ॥ ६३ ॥ कार्त्तवीर्य्यार्जुनो
 नामराजावाहुसहस्रवान् । तस्यसंस्मरणादेवहतंनष्टंचलभ्यते ॥ ६४ ॥ पा
 दैःसर्वेणपञ्चाङ्गध्यानयोगादिपूर्ववत् ॥ द्वात्रिंशदर्णमन्त्रस्यविधिरेवमुदाह
 तः ॥ ६५ ॥ कार्त्तवीर्य्यायविज्ञहेमहावीर्य्यायमीमहि ॥ तन्नोर्जुनःप्रचोद
 यात् ॥ ६६ ॥ गायत्र्येषार्जुनस्योक्ताप्रयोगादौजपेत्तुताम् ॥ आनुष्टुभंमनुं
 रात्रौजपतांचौरसञ्चयाः ॥ ६७ ॥ पलायन्तेगृहाद्वरंहवनात्तर्पणादपि ॥ अ
 थोदीपविधिवक्ष्येकार्त्तवीर्य्यप्रियङ्करम् ॥ ६८ ॥ वैशाखेश्रावणेमार्गेकार्त्तिक
 शिवनपौषतः ॥ माघेचफाल्गुनेमासेदीपारम्भःप्रशस्यते ॥ ६९ ॥ तिथौरि
 क्ताविहीनायांवारेशानिकुजौविना ॥ हस्तोत्तराश्विनौद्वेषुपुष्यवैष्णववायुभे ॥
 ७० ॥ द्विदैवतेत्रोहिण्यांदीपारम्भःप्रशस्यते ॥ चरमेचव्यतीपातेधृतौवृद्धौ
 मुकर्मणि ॥ ७१ ॥ प्रीतौहर्षेचसौभाग्येशोभनायुष्मतोरपि ॥ करणेविष्टिरि
 हितेग्रहणेद्धोदयादिषु ॥ ७२ ॥ एषुयोगेषुपूर्वाह्णेदीपारम्भःकृतःशुभः ॥ का
 र्त्तिकेशुक्लपक्षम्यांनिशीथेतीवशोभनः ॥ ७३ ॥ यदितत्रस्वेर्वारःश्रवणंभंतुडु
 र्लभम् ॥ श्रुत्वावश्यककार्य्येषुमासादीनानशोधनम् ॥ ७४ ॥ आद्येह्युपोष्य
 नियतोब्रह्मचारीशयीतकौ ॥ प्रातःस्नातःशुद्धभूमौलिप्तायांगोमयोदकैः ॥
 ७५ ॥ प्राणानायम्यसंकल्पंन्यासान्पूर्वोदितांश्चरेत् ॥ षट्कोणंरचयेद्धूमौर
 क्कचन्दनतण्डुलैः ॥ ७६ ॥ मध्येकामंसमालिख्यषट्कोणेषुसमालिखेत् ॥
 मन्त्रराजस्यषड्वर्णान्कामबीजविवर्जितान् ॥ ७७ ॥ क्रों श्रीं हुंफट् चपूर्वादि
 दिशासुविलिखेत्क्रमात् ॥ नवाणैर्वैष्ट्येत्तच्चत्रिकोणंतद्वहिःपुनः ॥ ७८ ॥ एवं
 विलिखितेयन्त्रेनिदध्याद्दीपभाजनम् ॥ स्वर्णजंरजतोत्थंवाताम्रजंतदभाव
 तः ॥ ७९ ॥ कांस्यपात्रंमृन्मयंचकनिष्ठंलोहजंमृत्तौ ॥ शान्तयेमुद्गूष्णोत्थंस
 न्धौगोधूमचूर्णजम् ॥ ८० ॥ ब्रह्मेपूर्वसमानन्तुपात्रंकुर्यात्प्रयत्नतः ॥ अर्कदि
 ग्वसुषट्पञ्चचतूरांगांगुलैर्मितम् ॥ ८१ ॥ आज्येपलसहस्रंतुपात्रंशतपलैःकृत
 म् ॥ आज्येयुतपलेपात्रंपलपञ्चशतीकृतम् ॥ ८२ ॥ पञ्चसप्ततिसंख्येतुपात्रंप
 ष्टिपलमतम् ॥ त्रिसहस्रेष्टुतपलेशार्कपलभाजनम् ॥ ८३ ॥ द्विसहस्रेशरशिवं
 शतार्द्धेत्रिंशतामतम् ॥ शतेशिशरसंख्यातमेवमन्यत्रकल्पयेत् ॥ ८४ ॥ नित्य
 दीपेवह्निपलंपात्रमाज्यंपलंस्मृतम् ॥ एवंपात्रंप्रतिष्ठाप्यवर्त्तीःसूत्रोत्थिताःक्षिपे

तु ॥ ८५ ॥ एकातिस्रोत्रापञ्चसप्तत्यविपमा अपि ॥ तिथिमानाद्यासहस्रतन्तु
संख्याविनिर्मिता ॥ ८६ ॥ गोघृतं प्रक्षिपेत्तत्र शुद्धवस्त्रविशोधितम् ॥ सहस्रपल
संख्यादिदशान्तं कार्यं गौरवात् ॥ ८७ ॥ सुवर्णादिकृतां रम्यां शलाकां षोडशां
गुलाम् ॥ तदर्धा वा तदर्धा वा सूक्ष्मां ग्रंस्थूलमूलकाम् ॥ ८८ ॥ विमुञ्चेदक्षिणे भा
गे पात्रमध्ये कृताग्रकाम् ॥ पात्रादक्षिणदिग्देशे मुक्तांगुलचतुष्टयम् ॥ ८९ ॥
अथो ग्रं दक्षिणाधारां निखने च्छुरिकां शुभाम् ॥ दीपं प्रज्वालयेत्तत्र गणेशस्मृ
तिपूर्वकम् ॥ ९० ॥ दीपात्पूर्वत्र दिग्भागे सर्वतो भद्रमण्डले ॥ तण्डुलाष्टदले वा
पि विधिवत्स्थापयेद्दध्नुम् ॥ ९१ ॥ तत्रावाह्यनृपाधीशं पूर्ववत् पूजयेत्त्रिंशति ॥ एत
त्सोक्त्रं द्विजातीनां वामिभिर्वा मभागके ॥ ९२ ॥ क्षेप्याशलाका च्छुरिका पश्चा
त्पश्चिमभागके ॥ जलाक्षततिलान् हस्ते गृहीत्वा मन्त्रमुच्चेत् ॥ ९३ ॥ अथ
मन्त्रं प्रवक्ष्यामि तारं पाशं च ह्रीं विषट् ॥ कार्त्तवीर्यार्जुना येति वदेन्माहिष्मती प
दम् ॥ ९४ ॥ नाथा येति सहस्रेति वा हवे पदमुच्यते ॥ सहस्रकृतुशब्दान्ते दी
क्षिताय पदं वदेत् ॥ ९५ ॥ दत्तात्रेय प्रिया येति आत्रेयाय वदेत्ततः ॥ अनुमू
या गर्भरत्नाय हुं कट् च प्रवदेत्ततः ॥ ९६ ॥ इमं दीपं गृहाणेति अमुकं रक्ष रक्ष च ॥ दु
ष्टान्नाशय युग्मं स्यात्तथा पातय घातय ॥ ९७ ॥ शत्रूञ्जहि द्वयं मायां तारं फ्रीं
क्लीं हुताङ्गनाम् ॥ अनेन दीपवर्येण परिचर्याभिमुखेन च ॥ ९८ ॥ अमुकं रक्ष
इत्युक्त्वा अमुकेति वरप्रदा ॥ नाय हीं हीं च ह्रीं तारं क्लीं श्रीं स्वाहा सविन्दुकान् ॥
९९ ॥ वदेद्दण्डं स्तकारादीन् दशतारं हुताङ्गनाम् ॥ दीपदानस्य मन्त्रो यन्नेत्र
वाणधराक्षरः ॥ १०० ॥ दत्तात्रेयो मुनिश्छन्दोमितं देवोर्जुनः स्मृतः ॥ श्रीं बीजे
न पडङ्गानि दीर्घपट्कयुजाचरेत् ॥ १ ॥ ध्यात्वा देवं मन्त्रमेतमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ज
पेत्तारं तथा पाशं स्मां फ्रीं श्रीं दहाङ्गनाम् ॥ २ ॥ अंकुशं च पुनस्तारं मनुः प्रोक्तो न वा
क्षरः ॥ प्राग्वच्चर्षिर्देवताङ्गे छन्दोनुष्टुप् समीरितम् ॥ ३ ॥ एवं दीपप्रदानस्य कर्त्ता
प्रोत्यखिलेप्सितम् ॥ दीपप्रबोधकाले तु वर्जयेदशुभाङ्गिरम् ॥ ४ ॥ विप्रादीनां तु
पञ्चाशत्पदार्थानां निरीक्षणम् ॥ तस्मिन् नवसरे कार्यं सिद्धिर्भवति नान्यथा ॥ ५ ॥
शूद्रादीनां तु पञ्चाशत्पदार्थानां निरीक्षणम् ॥ अतियत्नात् कार्यं सिद्धिं कुर्याच्चै
व विलम्बतः ॥ ६ ॥ भारद्वाजादिपञ्चाशत्पदार्थानां तु दर्शने ॥ व्यत्यये सति
कार्यं स्य नैव सिद्धिः प्रजायते ॥ ७ ॥ कार्यनाशो बन्धवधौ म्लेच्छादीनां तु द
र्शने ॥ आरुत्वोर्दर्शनं दुष्टं गवयस्य सुखावहम् ॥ ८ ॥ दीपज्वाला समासि
द्ध्यैव क्रानाशविधायिनी ॥ सशब्दाभयदाकर्तुं रुज्ज्वला सुखदामता ॥ ९ ॥
कृष्णाशत्रुभयोत्पत्त्यैव मन्ती पशुनाशिनी ॥ कृते दीपे यदा पात्रं भग्नं दृश्येत
दैवतः ॥ १० ॥ पश्चादर्वाक् द्वागच्छेद्यजमानो यमालयम् ॥ वर्त्यन्तरं यदा कु

र्ग्यात्कार्यसिध्येद्विलम्बतः ॥ ११ ॥ नेत्रहीनो भवेत्कर्त्ता तस्मिन्दीपान्तरे कृ-
 ते ॥ अशुचिस्पर्शने व्याधिर्दीपनाशे तु चौरभीः ॥ १२ ॥ श्वमार्जाराखुसंस्प-
 र्शे भवेद्भूपतितोभयम् ॥ पात्रारम्भे वसुपलैः कृतो दीपो सिद्धेष्टदः ॥ १३ ॥ प-
 लानां पञ्चविंशत्या दीपो देयोर्थसिद्धये ॥ पञ्चाशता कृतो दीपः शत्रुवश्याय चेष्य-
 ते ॥ १४ ॥ पराजयश्च शत्रूणां पञ्चसप्ततिभिर्भवेत् ॥ शतेन शत्रुनाशः स्यात्स-
 हस्रेणाखिलाः क्रियाः ॥ १५ ॥ तस्माद्दीपो रक्षणीयः प्रयत्नेनान्तरायतः ॥ आ-
 समाप्तेः प्रकुर्वीत ब्रह्मचर्यञ्च भूशयम् ॥ १६ ॥ स्त्रीशूद्रपतितादीनां सम्भाषण-
 मपि वर्जयेत् ॥ जपेत्सहस्रं प्रत्येकं मन्त्रं राजनवाक्षरम् ॥ १७ ॥ स्तोत्रपाठं प्रतिदि-
 नं निशीथिन्यां विशेषतः ॥ एकपादेन दीपाग्रे स्थित्वाथो मन्त्रनायकम् ॥ १८ ॥
 सहस्रं प्रजपेद्वात्रौ सोमीष्टं क्षिप्रमाप्नुयात् ॥ समाप्य शोभने घृते संपूज्य द्विजनाय-
 कान् ॥ १९ ॥ कुम्भोदकेन कर्त्तारमभिषिञ्चेन्मनुस्मरन् ॥ कर्त्ता च दक्षिणां द-
 द्यात्पुष्कलां तोषहेतवे ॥ २० ॥ पलानां तु दशांशेन मुख्यं प्राञ्जुख्यभाजने ॥
 विंशत्यंशेन मध्यं स्याच्छतांशेनापरं स्मृतम् ॥ २१ ॥ गुरौ तुष्टे ददातीष्टं कृतवी-
 र्यमुतो नृपः ॥ गुर्वाज्ञया स्वयंकुर्याद्यदि वा कारयेद्गुरुम् ॥ २२ ॥ गुर्वाज्ञाम-
 न्तरा कुर्याद्यो दीपं स्वेष्टसिद्धये ॥ प्रत्युतानुभवत्येव हानिमेव पदे पदे ॥ २३ ॥
 दीपदानविधिं ब्रूयात्कृतघ्नादिपुनो गुरुः ॥ दुष्टेभ्यः कथितो मन्त्रो वक्तुर्दुःखावहो-
 भवेत् ॥ २४ ॥ उत्तमंगो घृतं प्रोक्तं मध्यमं महिषी भवम् ॥ तिलतैलं तु तादृक् स्या-
 त्कर्त्तनी योजादिजघृतम् ॥ २५ ॥ आस्यरोगे सुगन्धेन दद्यात्तैलेन दीपकम् ॥
 सिद्धार्थसम्भवेनाथ द्विपतां नाशहेतवे ॥ २६ ॥ सहस्रेण पलैर्दीपैर्विहिते चैत्रदृ-
 श्यते ॥ कार्यसिद्धिस्तदा कुर्यात्त्रिवारं दीपजं विधिम् ॥ २७ ॥ तदा तु दुर्ल-
 भं कार्यसिध्यत्येव न संशयः ॥ यथा कथंचिद्यः कुर्याद्दीपदानं स्ववेशमनि ॥
 २८ ॥ विघ्नाः सर्वे रिभिः साकं तस्य नश्यन्ति दूरतः ॥ सर्वदा जयमाप्नोति पुत्रा-
 न्पौत्रान्धनं यशः ॥ २९ ॥ दीपप्रियः कर्त्तव्यैर्यो मार्त्तण्डो नतिवल्लभः ॥ स्तु-
 तिप्रियो महाविष्णुर्गणेशस्तर्पणप्रियः ॥ ३० ॥ दुर्गाच्च न प्रियानूनमभिषेकप्रि-
 यः शिवः ॥ तस्मात्तेषां प्रतोपायकुर्यात्तत्तु च तादृशम् ॥ ३१ ॥ इति भोः कथि-
 तं देवादीपदानं महीक्षितुः ॥ अतः परं किं वक्तव्यं तत्पृच्छतमुरोत्तमाः ॥ १३२ ॥

इति श्रीमहामाया महाकालानुमते मेरुतन्त्रे शिवप्रणीते कर्त्तव्यार्जुनमन्त्रकथनं ना

मपञ्चविंशत्यकाशः ॥ ३५ ॥

समाप्तश्चायं ग्रन्थः ॥

शुभमस्तु ॥

॥ श्रीगणेश ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

(श्रीगणेशाय नमः)

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ विज्ञापन ॥

भगवतीगीता संस्कृतटीका क्रीमत =) ॥

पं० महेशदत्तकृत टीकाहै-जिसमें जगज्जननी श्रीभगवती का चरित्रहै छापा पत्थर ॥

संध्योपासनपंचमहायज्ञ क्रीमत -)

श्रीमद्भयानन्दस्वामीजी संगृहीत-इसकी क्रियाभी इसी में संयुक्त की गई है ॥

दुर्गास्तोत्रमूल पत्रेनुमा कागजसफेद चिकना क्रीमत ॥ पु०

व्यासजीकृत-इसमें कात्यायनी तंत्रोक्त मयूरसरस्वती कवच प्रयोगविधि, शतचण्डीविधान कवच, अर्गला, कीलक, नवार्णमन्त्र विधि, रात्रिसूक्त, न्यास ध्यानयुक्त तेरहों अध्याय, देवीसूक्त, उत्तरन्यास, सप्तशतीरहस्य त्रय और भी कई स्तोत्रसंयुक्त हैं ॥

तथा कागज गुन्दा क्रीमत -) पु०

तथा नकलबम्बई अक्षरमोटे क्रीमत ॥ पु०

तथा गुटकानुमा पाकटमें रखनेकेलायक जिल्ददेशमी क्रीमत ॥ पु०

तथा मयटीका संस्कृत क्रीमत =)

मूल व्यासजीकृत टीका नागोजीकृत-पत्रेनुमा तेरहों अध्याय छपे हैं जिसमें श्री दुर्गामहारानी का चरित्र वर्णित है ॥

सप्तशतीसर्वस्व मयटीका संस्कृत क्रीमत १ ॥ पु० मय जिल्द

जिसमें कात्यायनी तंत्रोक्त प्रयोग विधि, शतचण्डी विधान, कवच, अर्गला, कीलक, नवार्णमन्त्र विधि, रात्रिसूक्त न्यास ध्यानयुक्त तेरहों अध्याय, देवीसूक्त, उत्तरन्यास, सप्तशतीरहस्य त्रय इत्यादि सम्पूर्ण विषय वर्णित हैं जिसको पण्डित सरयूप्रसादजी ने संग्रह किया है ॥

श्रीगोपालसहस्रनाम छापटैप मोटेअक्षर क्रीमत ॥ पु०

विला० मयजिल्द मिस्लबंबई

तथा छाप टैप मोटे अक्षर क्रीमत =) पु०

शिवसहस्रनामावली क्रीमत -) ॥

जिसमें श्रीमहादेवजी के एकहज़ार नाम दर्ज हैं इन नामों से हज़ार बेलपत्र आदि चढ़ाने से श्रीशिवजी आनन्दित होते हैं ॥

शिवमहिम्नस्तोत्र क्रीमत -) ॥

श्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्र क्रीमत -) ॥

जिसमें अष्टादशश्लोकी गीता चतुःश्लोकी भागवत सहित मोटे अक्षर मय जिल्द ॥

